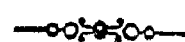
ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்)

இச்சபயில் தமிழ்லிபியில் அச்சிட்ட க்ரந்தங்கள்.

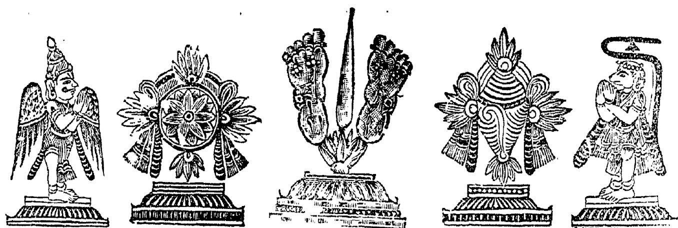
தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம்,	ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம் ,	,	0	5	0
ராமாநுஜ ரமஸ்லோகம்	,	0	3	0
துஷ்கரஸ்லோகடிப்பணி		0	[illegible]	0
யதிதர்ம ஸமுச்சயம்		1	2	0
முதல் திருவந்தாதி ,	அரும்பத ப்ரதிபத ஸஹிதம்	1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,	0	12	0
மூன்றும் திருவந்தாதி ,	,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி ,	,,	0	14	0
திருவிருத்தம் ,	அரும்பத ப்ரதிபத தாத்பர்ய ஸஹிதம்	3	1[illegible]	0
திருவாசிரியம் ,	,	0	6	0
பெரிய திருவந்தாதி ,	ப்ரதிபத ஸஹிதம்	0	14	0
திருவெழுகூற்றிருக்கை ,,	,	0	6	0
சிறிய திருமடல்	,	0	9	0
பெரிய திருமடல் ,		0	10	0
திருக்குறுந்தாண்டகம்	,,	0	[illegible]	0
திருநெடுந்தாண்டகம் ,	,	௧	0	0
பெரியதிருமொழி க-உ-ங. பத்துக்கள்	,	0	1[illegible]	0
இராமாநுச நூற்றந்தாதி உரையுடன்		0	15	0
பராசரவிசிஷ்ட பரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்ய ஸஹிதம்		0	14	0
ஷண்மததர்சினி		0	3	0

இப்படிக்கு

கராலபாடி ஆழ்வாரய்ய,

காரியதர்சி தநாதிகாரி.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த பெரிய திருமொழியின்

தனியன்கள்

(திருக்கோளூர்நம்பி அருளிச்செய்தது.)

మూలమ్.—కలయామి కలిధ్వంసం కవిం లోకదివాకరమ
యస్య గోభిః ప్రకాశాభి రావిద్యం నిహతం తమః॥

மூலம்.- கலயாமிகலித்த்வம்ஸம் கவிம் லோகதிவாகரம்
யஸ்யகோபி:ப்ரகாசாபி ராவித்யம்நிஹதம்தம:॥

பதவுரை. யஸ்ய - யாதொருத்தருடைய, ப்ரகாசாபி: - விளங்காநின்றுள்ள, கோபி: - கிரணம் (உக்தி)களினாலே, ஆவித்யம் - அஜ்ஞாநப்ரயுக்தமான,

தமஃ - அந்தகாரமானது, நிஹதம் - போக்கப்பட்டதோ, (தம் - அப்படிப்பட்டவராய்,) கலித்த் ம்ஸம் - கலிதோஷத் த நசிப்பிக்குமவராய், லோகதிவாகரம் - நாட்டாருக்கு ஸூர்யனுன (அர்த்தப்ரகாசகரான) கலிம் - பரகால கவியை, கலயாமி - த்யாநம் செய்கிறேன்.

பின் ளைலே ஜீ ரநளிச்செய்த வ்யாக்ய ந .

அவதாரிகை. (கலயாமி கலித்த்வம்ஸம்) திருமொழிமுதலான திவ்யப்ரபந்தோப ாரத்துக்குத் திருமங்கையாழ்வாரைத் திரு டிதொழும்படி சொல்லுகிறது.

வ்யாக்யாநம். (கலயாமி கலித்த் ம்ஸம்) விகன்றி" என்று நிரூபகத்தையுடையரான பரகாலகவியை கலயாமி ப்ர மாமி" என்கிறது. (லோகதிவாகரம் லோ திவாகரம்) ஆதித்ய பாஹ்யாந்தகாரத்தைப் போ கும் இவர் நாட்டார்க்கு பாஹ்யாப்யந்தராந்தகாரங்க ளிரண்டையும் போக்குவர். (யஸ்யகோபி) யாதொருத்தருடைய, (க) யத்கோஸஹஸ்ரம்" எ கிற ம றயாயிரங்களினுலே அவைதா (ப்ரகாசாபி) என்று (உ) * நடைவிளங்கு தமிழ்மா யாய்(ந.) *நெஞ்சுக்கிருள்கடி தீபமாயிருக்கும் இப்படி ப்ரகாசகங்களான ஸ்ரீஸூக்திகளினுலே (ச) * அறிவிலாமனிசருடைய ஆவித்யதமஸ்ஸு நிஹதமாயிற்று என்பது யாதொன்று அந்தாலே அ ரை (கலயாமி) எ கிறது ... ... *

(எம்பெருமானுரருளிச்செய்தது.)

மூ. ாழிபர ால ாழி விகன்றி
ாழிகுறையலூர் வாழ் ந்தன் வாழியரோ
மாயோனை வாள் வி பால் மந்திரங்கொ ாள் மங்கையர்கோன்
தூயோன் சுடர்மான வேல்.

ப - உ. பரகால - சத்ருக் ளுக்கு ம்ருத்யுவானவர், வாழி - வாழ்ந்தருள வேணும் கலி - கலியினுல் வரும்தோஷத்தை கன்றி - போக்குமவர், வாழி—; குறையலூர் - திருக்குறையலூரில் வாழ் - நித்யவாஸம்பண்ணும் வேந்தன் - ராஜா ானவர் வாழி மாயோனை - ஆஶ்சர்ய குணசேஷ்டிதங்களையுடைய ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல், வாள்வலியால் - தன்வாளின் வலியைக் காட்டி, மந்திரம் - பெரியதிருமந்த்ரத்தை, கொள் - உபதேசிக்கப்பெற்றவராய், மங்கையர் - திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு, கோன் - நிர்வாஹகராய்,

(க) சடகோபாஷ்டகம் - ச. (ந) திருமொழித்தனியன்.
(உ) பெருமாள்திரு - க - கக. (ச) திருமாலை - கந.

தூயோன் - (ளுஞம்புறம்புமோக்) த்தியையு டயரான ஆழ்வாரு டய, சுடர் - ஒளியையுடைத்தாய், மன - பெரியதான வேல் - வேலானது வாழி - வாழ்ந்திடுக. ... ... *

அவ. (வாழிபரகாலன்) எம்பெருமானுக்குத்திருமதிள்போலே அரணாயிருப்பதான ஆறுப்ரபந்தங்கள் செய்தருளின ஆழ்வாருடைய திருநாமங்கள் பலவற்றையும் சொல்லி அவரை வாழ்த்துகிறது இதில். (க) ப்ரத்யக்ஷகுருவஸ்துஸ்தோத்ரம் ப்ரத்யக்ஷகுரவஸ்ஸ்துத்யா:" என்னக்கடவதிறே. ஆழ்வார் அர்ச்சாவதாரமாய் எப்போதும் எல்லார்க்கும் ப்ரத்யக்ஷராயிறே யிருப்பது.

வ்யா. (வாழிபரகாலன்) பகவத் த்விட்டுக்களான ப்ரதிகூலர்க்குக் காலனானவர் வாழி. (வாழிகலிகன்றி) கலிதோஷநிவாரகர் வாழி (குறையலூர் வாழ்வேந்தன் வாழி) திருக்குறையலூரை அவதாரஸ்தலமாக வுடையராய் அதுவாழும்படிக்கு அத்தை நோக்குகிற ராஜாவென்னுதல் அங்கே வாழுகிறவ ரென்னுதல். (மாயோனை வாள் வலியால் மந்திரங்கொள் மங்கையர்கோன் தூயோன் சுடர்மானவேல் வாழியரோ) என்று ஆழ்வாரையும், அவர்திருக்கையில் வேலையும் ஒருகாலே ஆசாஸித்தபடி. (மாயோனை) (உ) * அரங்கத்தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் மாயோனையிறே வாள்வலியால் மந்திரங் கொண்டது. (ந) தென்னரங்கன்றன்னை வழிபறித்த வாளனிறே. (ச) * கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டவரிடத்திலேயிறே மந்திரப்பொருள்கைக்கொண்டது. § மந்த்ரத்தைப்பற்றியிறே மந்திரங்கொண்டது. (மங்கையர்கோன்) திருமங்கைமன்னனிறே. (தூயோன்) "தூய்மை என்னும் பாஷ்யாப்யந்தரசுத்தியையுடையவர். (ரு) 'அங்கமலத்தடவயல்சூழாலிநாட னருள்மாரியரட்டமுக்கி யடையார்சியம் கொங்குமலர்க் குழலியர்வேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்" என்று தாமே தந்திருநாமங்களைக் கூறினாரிறே. (சுடர்மானவேல்) தேஜோரூபமான மானவேல்-பெரியவேல். திருமங்கைமன்னனெடுக்கும்படியான வேல், (வாழியரோ). இத்தால் ஆழ்வாரோபாதி

(க)
(உ) பெரு - திரு - க - எ.
(ந) இயற்சாத்து.
(ச) நா - தி - கக - சு.
§ மந்திரத்தை - வேதப்ரதிபாத்யனை ஸர்வேச்வரனை.
(ரு) திருமொ - ந - ச - கப.

ஆயுதமும் ஆசாஸ்யமென்றபடி. (க) 'நின்கையில்வேல்போற்றி' என்னக் கடவதிறே. இதுதான் (உ) * கொற்றவேலாகையாலே வெற்றிவேலா யிருக்கும்; அத்தாலே இதின் விஜயத்தை வேண்டுகிறது.

(கூரத்தாழ்வானருளிச்செய்தது.)

ஏ. நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம் அடங்கா நெடும் பிறவி
நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம் தமிழ்நன்னூல்துறைகள்
அஞ்சுக் கிலக்கியம் ஆரணசாரம் பரசமயப்
பஞ்சுக்கனலின்பொறி பரகாலன் பனுவல்களே.

ப-உ. பரகாலன் - ப்ரதிபக்ஷத்துக்குக் காலனான ஆழ்வா ரருளிச்செய்த, பனுவல்கள் - பாட்டுக்களானவை நெஞ்சுக்கு - மநஸ்ஸிலுண்டான, இருள் - அஜ்ஞாநத்தை கடி - போக்கவல்ல, தீபம் - விளக்காயும், அடங்கா - ஒன்றாலும் அடங்காதே, நெடு - நெடுகிப்போருகிற, பிறவி - பிறப்பாகிற, நஞ்சுக்கு - விஷத்தைமாற்றுகைக்கு, நல்ல - ஶ்லாக்யமான, அமுதம் - அம்ருதமாயும், நல் - விலக்ஷணமான தமிழ்நூல் துறைகள் - த்ராவிடசாஸ்த்ர மார்க்கமான, அஞ்சுக்கு - (எழுத்து சொல் பொருள் யாப்பு அணி என்கிற) பஞ்சலக்ஷணங்களுக்கும், இலக்கியம் - லக்ஷ்யமாயும், ஆரணம் - வேதத்தின், சாரம் - ஸாரமாயும், பரசமயம் - இதரமதங்களாகிற, பஞ்சுக்கு - பருத்திக்கு, அனலின் பொறி - நெருப்புப்பொறியாயும் இருக்கும் ... *

அவ. (நெஞ்சுக்கிருள் கடிதீபம்) இதில், ஆழ்வார் திவ்யப்ரபந்த வைபவம் சொல்லுகிறது.

வ்யா. (நெஞ்சுக்கிருள்கடிதீபம்) என்று நெஞ்சுக்கிருளாவது மநோமாலிந்யமான அஜ்ஞாநம். (ங) * மனனகமலமறு(?)றே. (ச) * ஞானக்கலையாகையாலே அத்தை நிராகரிக்கும் (ரு) * ஞானச்சுடர்விளக்காயிருக்கும்.

(அடங்காநெடும் பிறவி நஞ்சுக்கு நல்லவமுதம்) ப்ரதிக்ரியை யொன்றாலும்அடங்காதே நெடுகிப் போருகிற ஜந்மமாகிற நஞ்சுக்கு, நல்லவமுதம் அந்தவிஷத்தை மாற்றுகைக்கு நிர்விஷமான அம்ருதம். ஸம்ஸாரவிஷத்துக்கு அம்ருதமாயிறே (சு) * திருமால் திருநாமமிருப்பது. திருமங்கையாழ்வார் திவ்யப்ரபந்தம், ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான திருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரதிபாதிக்குமதாயிறே யிருப்பது.

(தமிழ்நன்னூல்துறைகளஞ்சுக்கிலக்கியம்) த்ராவிடசாஸ்த்ரம், எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அலங்காரம் என்கிற விலக்ஷணை

(க) திருப்பா - ௦ ச.   (உ) திருமொ - ங - ச - ௧௦.
(ங) திருவாய் - க - க - உ.   (ச) திருவாய் - க - கூ - அ.
(ரு) உ - தி - க.   (சு) திருமொ - க - ௧௦ - கூ.

மான பஞ்சலக்ஷணத்தோடே கூடியிறே யிருப்பது. அன்றிக்கே, தமிழுக்கு எழுத்து முதலான அஞ்சுலக்ஷணத்தையும் அறுதியிடு வதான நன்னூலென்று ஒரு சாஸ்த்ரமுண்டு அத்தைச் சொல் விற்றுதல்' ஏவம்விதமான த்ராவிட சாஸ்த்ரமார்க்க பஞ்சகத்துக்கு, (இலக்கியம்) இலக்கணவிலக்கியம்" என்றிறே அவர்கள் சொல்லு வது' அதுக்கு லக்ஷ்யமாய்ப் படிமாவாயிருக்கும் இத்தைப்பார்த்து லக்ஷணம்கட்டலாயிருக்கை.

கேவலம் தமிழுக்கு லக்ஷ்யமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஆர சார முமாயிருக்கும்' வேதஸாரமுமா யிருக்குமென்றபடி. திருமந்த்ரார்த் தமிறே இதில்ப்ரதிபாதிப்பது (க) 'நாராயணாவென்னும் நாமம்' என்று உபக்ரமித்து (உ) 'பேசுமின் திருநாம மெட்டெழுத்தும்' என்றும், (ங) "நின்திரு வெட்டெழுத்துங் கற்று நானுற்றது முன் னடியார்க் கடிமை' என்றும் (ச) 'இமையோர் தலைவருடைய திருநாமம் நங்கள் வினைகள் தவிர வுரைமின் நமோநாராயணம்" என்றும் (ரு) 'நரநாரணனாயுலகத்தற நூல் சிங்காமைவிரித்தவன்" என்றும் (சா) 'நாட்டினாய் என்னை காட்டினாய்" என்றும் (எ) மந்திரத்தை மந்திரத்தால் வறவாது" என்றும் (அ) பேராளன் பேரோதும்" என்றும், (கூ) 'நாராயணாவோ மணிவண்ணா' என் றும் திருமந்த்ரார்த்த விசாரமேயிறே முடிய நடந்து போருகிறது. ஆகை யால் (ஆரணசாரம்) என்கிறது. ஸகலவேத ஸங்க்ரஹதயா தத் ஸாரமாயிறே திருமந்த்ரந்தா னிருப்பது.

(பரசமயப்பஞ்சுக் கனலின்பொறி) பரஸமயமாகிற தூலராசி க்குக் ஈலாநலகணமாயிருக்கை. (க0) * வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவ ரோதுகின்ற கள்ள நூல்களை (கக) * செம்மை ப்பனுவல் நூலாலேயிறே இவர்கழித்துத் தள்ளுவது * பரசமயக் குறும்பறுத்தவரிறே.

இதெல்லாமாவதெதுதானென்ன; (பரகாலன் பனுவல்களே) (கஉ) * மருவலர்த முடல்துணிய வாள்வீசும் பரகாலன் பனுவல்

(க) தி - மொ - க - க - க.
(உ) ,, - க - அ - கூ.
(ங) ,, - அ - க0 - ங.
(ச) ,, - சா - க0 - கூ.
(ரு) ,, - க0 - சா - ச.
(சா) ,, - க0 - சா - க.
(எ) தி - நெ - ச.
(அ) தி - மொ - எ - ச - ச.
(கூ) சிறிய திரு -
(க0) தி - மொ - கூ - எ - அ.
(கக) ,, - க0 - ச - க0.
(கஉ) ,, - ங - கூ - க0.

ளை இவற்றைச் செய்துமுடிக்கும். அருளும்வேண்டா அருளிச் ஸூக்திகளை யமையும் இந்தக்கார்யங்களைச் செய்கைக்கென்கை. இவரதிகரித்த கார்யத்துக்கு வேண்டுகையும் ராயு மொத்திருக்கிறபடி யிது ராயிற்று.... ... ...

(எம்பாரருளிச்செய்தது.)

மூ. எங்கள்கதியே இராமாநுசமுனியே
சங்கைகெடுத்தாண்ட தவராசா பொங்குபுகழ்
மங்கையர்கோ னீந்த மறையாயிர மனைத்தும்
தங்குமனம் நீ யெனக்குத்தா.

ப - உ. எங்கள் - எங்களுக்கு கதியே - அடைக்கலமாயிருக்குமவரே. இராமாநுசமுனியே - இராமாநுசன் என்னும் திருநாமத்தையுடையராய் (ஆத்மாக்களின் ரக்ஷணத்தில்) மநநம் பண்ணுமவரே! சங்கை - வேத சாஸ்த்ரங்களில் ஸம்சயங்களை கெடுத்து - போக்கி ஆண்ட - (எல்லாரையும்) அடிமைகொண்டராய் தவ - தபஸ்ஸில் மிக்கோரானயதிகளுக்கு ராசா ராஜாவாயிருக்குமவரே. பொங்கு - மிகுந்த புகழ்-யசஸ்ஸையுடைய மங்கயர் - திருமங்கை யிலுள்ளார்க்கு கோன் - ராஜாவான ஆழ்வார் ஈந்த - அருளிச்செய்த, மறை - வேதரூபமான. ஆயிரம் - ஆயிரம் பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமும், அனைத்தும் - மற்றுமுள்ள ப்ரபந்தமும் தங்கும் - தரித்திருக்கும்படியான மனம் - மநஸ்ஸை, எனக்கு - அடியேனுக்கு, நீ - தேவரீர் தா - தந்தருளவேணும். ... ... *

அவ. இனி, இவ்வாழ்வாரைப்போலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து வைதிக மார்க்கத்தை நடத்தியும், உகந்தருளின நிலங்களை உத்தரித்தும் தத்ப்ரதிபாதகமான இவர் ஸ்ரீஸூக்தியை வர்த்திப்பித்தும் போருமவரிறே உடையவர். அத்தைப்பற்ற, இவ்வாழ்வார் திவ்யஸூக்தியான திருமொழியாயிரமும் என்ஹ்ருதயத்திலே நிலைநிற்கும்படி உபகரித்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானாரை அர்த்திக்கிறது இதில்.

வ்யா. (எங்கள்கதியே) அகதிகளான வெங்களுக்குக் கதியாயிருக்கிறவரே. (இராமாநுசமுனியே) (க) சதுரஸாகரியாய், லோகஸாக்ஷிக ஹேதுவான திருநாமத்தை யுடையருமாய், ஆத்மரக்ஷணத்திலே மநநம்பண்ணுமவரே! (சங்கைகெடுத்தாண்ட) (உ) "ஏதந்மே ஸம்ஶயம் க்ருஷ்ண ச்சேத்துமர்ஹஸ்யஶேஷத:" த்வதந்யஸ்ஸம்சயஸ்யாஸ்ய ச்சேத்தாநஹ்யுப

( ) ஆழ்வான்முக்தகம்- (உ) கீதை - சு - நுகூ.

பத்யதே என்றும் (க) தத்து நூல் கூழற்றநூ" என்னும்படி வேதாந்தசாஸ்த்ரத்தை நிஸ்ஸம்சயமாகப் ப ் ணி மநஸ்ஸில் ஸம்சயங்களைப் போக்கி எல்லாரையும் அடிமையாக ஆ ் ட. (தவராசா) யதிரா ா. என்றபடி. அன்றிக்கே த ம் என்று சரணு தி தர்மமாய் அத் த வ((ு))ர்த்திப்பி ் கிறரா ா என்றுமாம். (உ)*த நெறியிறே (பொங்குபு ழித்யாதி) அதிஸம்ருத்தமானயசஸ்ஸையுடைய திரும ் கைக்கு நிர்வாஹ ரான ஆழ்வாருடைய வேதரூபமாய் ஆயிரம்பாட்டாயிருக்கிற பெரியதிருமொழி ப்ரபந்தமெல்லாவற்றையும். அன்றிக்கே (ஆயிரமனைத்தும்) என்று ஆயிரத் தயும் மற்றும் அ ர் அனைத்து ப்ரபந்தத்தையும் என்றுமாம். (தங்கும் ம ம் நீ யெனக்குத்தா) (ங) 'க ் ணநி ் றன ் கும் குறிப்பாகில் கற்கலாம்" எ ் கிற திவ்யஸூக்தியைத் தர்க்கும்படியான மநஸ்ஸைத் தந்தருளவேணும். (ச) குறையல் பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத ன்ப னிராமாநுசன்" என்றும் (ரு) நீலன்றனக்குலகிலினியான் 'என்றும் (சு) 'கலிமிக்கசெந்நெற்கழனிக் குறையல்கலைப்பெருமானொலிமிக் பாடலையுண்டுதன்னுள்ளந் தடித்து" என்றும் எம்பெருமானைச் சொல்ல ் ட திறே அத்தாலே அவரை அபேக்ஷிக்கிறது .... *

ழ. *மாலைத்தனியே ழிபறி ் கவே ணுமென்று
கோலிப்பதிவிரு ் த ொற்ற னே வேலை
அணைத்தருளுங் யா லடியே ் வினையைத்
துணித்தருளவேணும் துணிந்து.

ப - உ. மாலை - ஸர்வே ஶ்வரனை தனிவழியே - தனிவழியிலே, பறிக்க வே ணுமென்று - ொள்ளைகொள்ள வேணுெ ன்று, கோலி - முயன்று, (திருவரசினடியிலே) பதிவுஇருந்த - பதுங்கிக்கொண்டிருந்த கொற்றவனே - ராஜாவான திருமங்கை மன்னனே! வேலை - வே ல் என்னும் ஆயுதத்தை, அணைத்தருளும் - அணைக்கும்படியான, கையால் - திருக்கை யாலே அடியேன் - சேஷபூதனான வென்னுடைய, வினையை - பாபங்களை, துணிந்து - துணிவையுற்று, துணித்தருளவே ணும் - ெ ட்டிக் களைந்தருளவேணு ் ... *

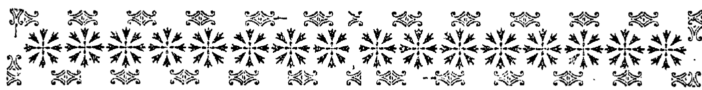
அவ. (மாலைத்தனியே) இதில் ப்ரபந்தாந்வய ப்ரதிபந்தகங்களை ப்ரபந்த கர்த்தாவே (ஷ்) சேதிக்கவேணுமென்கிறது.

(க) இரா - நூ - சுரு. (ச) இரா - நூ - உ.
(உ) தி - மொ - ? - ரு - ங. (ரு) ,, - கஎ.
(ங) தி - மொ - எ - க0 - க0. (சு) ,, - அஅ.
* இத்தனியன் ஸோமாசியாண்டானருளிச்செய்ததாகச் சொல்லுவர்.

வ்யா. (மாலைத்தனியே வழிபறிக்க வேணுமென்றகோலி) ஸர்வாதிகனைத் தனி யிடயிலே வழிபறிக்க வே ணுமென்று உத்யோகித்து. ததநு கு மா த் திருவரசினடியிலே (பதிவிருந்த) மேலே கோடிவைத்துப் பார்ப்பித்த. (கொற்ற னை) ராஜாவே. பறிகொடுக்குமவன் (க) *தெய் த்துக்கரசு பறிக்குமவர் ஆலிநா ் டரசு பறிக்குமிடம் மரங்களுக்கரசிடம்; இப்படியாயிற்று பறிக்கப் பதிவிருந்தபடி. (வேலையணைத்தருளும் கையால்) * வெட்டிப்பறிக்க வெடுத்தணைத்த வேலாலே. (அடியேன் வினையை) (உ) அடியேன் நான்". எ ்று அவனுக்கு அடிமையான உமக்கு அடியேனை அடியேன் வினையை. உமக்கடியோமாகைக்கும் வினைக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டு? (ங.) "என்பெய்வினையைக் கி ் டிக்கிழங்கொடு தன்னருளொன்னுமொள்வாளுருவி வெ ் டிக்களைந்த விராமாநுசன்" என்கிறபடியே. (அடியேன்வினையை - துணிந்து துணித்தருளவேண்டும்) வழிபறிக்கத் துணிந்தாற்போலே * வினையைத்துணிக்கத் துணியவேணும். என்வினையைப் போக்கவேணும் என்று நீர் துணிந்தாலாயிற்றுப் போ து. (ச) 'பண்டை ல்வினை பாற்றியருளினான்' என்னும்படி பண்ணவேணும் ... . *

தனியன் வ்யாக்யாநம ஸம்பூர்ணம்

பிள்ளைலோகம்ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பெரியதிருமொழிக்கு

பெரியவாச்சான்பிள்ளையருளிச்செய்த வ்யாக்யாநத்தின்

அருமபதவிளக்கம்

அவதாரிகை.

அபாரகருணாம்ருதஸாகரரான பெரியவாச்சான்பிள்ளை, தம்முடைய பரமக்ருபையாலே, பெரியாழ்வார், தாமருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டில் (க) *மல்லாண்டதிண்டோளனைப் பல்லாண்டுபாடியும், அவனுடைய திருவவதாரம் தொடக்கமான திவ்யசேஷ்டிதங்களை யநுபவித்தும், அதுக்குமடியான ராமகுணாநுபவம்பண்ணியும், அவை காலாந்தரத்திலநுபவங்களாகையாலே, (உ) "வடதிசை மதுரை" இத்யாதிப்படியே அர்ச்சாவதாரங்களை பஹுப்ரகாரேண அநுபவித்துக்கொண்டுவந்து, திருவேங்கடமுடையானிடத்தில் திருவுள்ளத்தைமூட்டி யநுபவித்துப் ப்ரபந்தசேஷத்தைத் தலைக்கட்டினபடியையும். அவர் பெண்பிள்ளையான ஆண்டாள், (ங) *நந்தகோபன் குமரனையே ஆசைப்பட்டு, ஆழ்வார்களையுணர்த்திக்கொண்டு அவர்களை § அடியொத்திப்போய் (ச) * நப்பின்னை கொங்கைமேல்வைத்துக்கிடந்த மலர்மார்பனையுணர்த்தித் தாம்வந்த காரியத்தை ஆராயச்சொல்லி அவனைப்போற்றித் தம்முடைய மநோரதத்தை விண்ணப்பம்செய்துவிட அது அநுகாரத்தால் பிறந்ததாகையாலே மனப்பாலமுது செய்தவோபாதியாய்க்கலங்கி காமன்காலிலே விழுந்து துவண்டு (ரு) *படாதனபட்டுக், (சு) *கனாக்கண்டு, தரித்துத் திருவேங்கடமுடையானைக்குறித்துத் தூதுவிட்டு, பெரியபெருமாளைக் † கிலாய்த்து பாவபந்தம் தலைநிரம்பித் தேற்றுவாரில்லாதபடி கலங்கினவளவிலே, தைவயோகத்தாலே தம்முடைய ஆசார்யபாரதந்த்ரஜ்ஞாநம் தலையெடுத்துத் தரித்திருக்கச்செய்தேயும் அநுபூதவிஷயமஹிமாவினால் பிறந்ததெளிவும் அகிஞ்சித்கரமாய்க் கண்டல்லது தரிக்கமாட்டாதே, (எ) "இங்கேபோதக்கண்டீரே" என்று தேடிச்சென்று (அ) "வீதியாரவருவானை விருந்தாவநத்தே கண்டோமே" என்று காட்சியோடே தலைக்கட்டினபடியையும்; குலசேகரப்பெருமாள், இவ்விருவரளவுமன்றியே, முந்துறமுன்னம் (கூ) * வெண்ணெயுண்டவாயனை பெரியபெருமாளிடத்தில் (க0) "என்றுகொலோ கண்குளிரக்

(க) தி-பல்-க. (ச) தி-பா-கக. (எ) நா-தி-கச-க.
(உ) பெரி-திரு-ச-எ-கூ. (ரு) தி-வாய்-எ-ரு-உ. (அ) நா-தி-கச-ரு.
(ங) தி-பா-க. கு. (சு) நா-தி-ரு- (கூ) அமல-க0.
§ அடியொத்தி-அநுஸரித் † கிலாய்த்து-வெறுத்து. (க0) பெரு-திரு-க-க.

காணுநாளே'' என்று § பேரவாகரைபுரண்டு அவ்வளவன்றியே (க) * அணியரங்கன் திருமுற்றத் தடியாரளவும் மாலேறிய பெரும்பித்தராய், திருமலையில் திர்யக்ஸ்த்தா ரஜந்மங்களை ஆசைப்பட்டு அநந்தரம் அர்ச்சாவதாரத்துக்கடியான ராமக்ருஷ்ணவதாரங்களையும் ப்ராஸங்கிகமாக அநுபவித்து அவ்வநுபவத்தைத் திருச்சித்திரகூடத்திலே யநுபவித்து, அடியிலேபிறந்த பரமபக்தியோடே தலைக்கட்டினபடியையும்· திருமழிசைப்பிரான்· கீழ்ச்சொன்னவர்கள்போலே பா(ஓ)வநாமாத்ரத்திலே யநுபவித்தபடியன்றியே அர்ச்சாவதார'கள்தான் 'பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்' என்று நியமிக்கும்படி தமக்குக் கைபுகுந்தபடியாலே (உ) * தெளிந்தசிந்தையராய் அவனுடைய ஸர்வப்ரகாரவைலக்ஷண்யங்களை லோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாகத்திருச்சந்தவிருத்தத்தாலே வெளியிட்டருளின க்ரமத்தையும்· இவர் தம்மைப்போலே பல அர்ச்சாஸ்த்தல'களிலே மண்டியிருக்கையன்றிக்கே (ங) 'மற்றொன்றும்வேண்டா'' என்று பெரியபெருமாளையே ஶ்ரோதாவாக்கித் தம்முடைய இன்சொற்களைச்சொல்லி உகப்பித்தும் அவரைப் பள்ளியுணர்த்தியும் போந்த தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாருடைய பா(ஓ)வவ்ருத்தியிருந்த வகையையும்· திருப்பாணர்தாம் இ ர்களித்தனைபேரிலுங்காட்டில் வைலக்ஷ'யந்தோற்றப் பெரியபெருமாளாலே விஷயீக்ருதராய் பரப்பறப் பத்துப்பாட்டாலே, விஷ்ணுசித்தர் தொடக்கமானரோ ாதி மற்றொருவரை யநுகரித்தும், ல'கி தே தாந்தரங்கள் காலில்விழுந்தும், தூதுவி'டும், காணாமல் தடுமாறியும் ண்டுதெளிந்தும், பரோபதேசம் பண்ணப்போந்தவர்களை நிந்தித்துத் தமக் கெம்பெருமானிரங்காமையைச் சொல்லி (ச) "அம்மஓ கொடியவாறே" என்று கிலாய்த்துத், தாமேபோய்ப் பள்ளியுணர்த்தியும் செய்யாதே ஆ பாத (ஞ) சூடம் ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவியாநின்றுகொண்டு ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநிகள் திருத்தோளிலே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோகப், பெரியபெருமாள் ஸாயுஜ்யத்தை இவ்விபூதியிலே கொடுக்கையாலே அந்தவநுபவத்தைப்பெற்றுத் திருவேங்கடமுடையானையும் பெரியபெருமாளோடு ஒருசேர்த்தியாக அநுபவித்துக்கொண்டு, (ரு) 'மற்றொன்றினைக் காணாவே'' என்று தலைக்கட்டினதன்மையையும்; இவர்களித்தனைபேரும் ப்ரதமாவதியிலே மண்டினராய் இவர்களித்தனைபேருக்கும் ப்ராப்ய சரமாவதி(ஓ)யாக (சு) * அடியார்க்காட்படுமது உத்தேஶ்யமாகையாலே அவ்வர்த்தத்திலே நிஷ்'டரான ஸ்ரீமதுரகவிகள், (எ) * வாய்த்ததிருமந்திரத்தின் மத்திமமாம் பதம்போலவான * கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பாலே ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வாருடையப்ராப்யத்வப்ராபகத்வங்களையருளிச்செய்து (அ) * தென்

§ பேரவா-பெரியஆசை. (ங) தி-மா-தனி. (சு) திருப்பள்ளி-க௦,
(க) பெரு-திரு-க-க௦. (ச) தி-மா-ஙஎ. (எ) உ-ப-ர.-உ-ரு.
(உ) பெரி-திரு-ச-ஹ-எ. (ரு) அமல-க௦. (அ) உ-சி-கக.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

பெரியதிருமொழி வயாக்யாநம

ப்ரவேசம.

†இவ்வாழ்வாராகிறார் ஆத்மாவை வெய்யிலிலேவைத்து உடம்பை நிழலிலேவைத்துப் போந்தாரொருவராயிற்று. ஆத்மாவை வெய்யிலிலே வைக்கையாவது பகவத்விஷயத்தில் முதலிலே இழியாமை; உடம்பை நிழலிலே வைக்கையாவது அநாதிகாலம் விஷயப்ரவணராய் அதுவே யாத்ரையாய்ப் போருகை. நிழலாவது தான் பகவத்விஷயமிறே. (க)[வாஸுதேவதருச்சாயா வாஸுதேவதருச்சாயா]

குருகூர் நகர்நம்பிக் கன்பரானமையையும் திருவுள்ளம்பற்றி இந்த திவ்யப்ரபந்தங்களுக்கு உத்தரோத்தரமுண்டான அதிசயங்களுக்கு அநுகுணமான ஒரு சேர்த்தியாலே இவையித்தனைக்கும் அடைவே வ்யாக்யாநம் செய்தருளி· இவ்வளவன்றியே, இவை யித்தனையாலும் திருமந்த்ரத்தில் ப்ரணவ மஸ்ஸுக்களி னர்த்தங்கள் ப்ராதாந்யேந ப்ரதிபாதிக்கப்படுகையாலே தத்ஸ்த்தாநீயமான முதலாயிரத்தைத் திருவுள்ளத்தில்வைத்துக்கொண்டு த்ருதீயபத ஸ்த்தாநேயான திருமொழிக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருள நினைத்தருளினார்.

இத்திருமொழிக்கு வக்தாவான திருமங்கைமன்னன், * கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பில் பாகவதநிஷ்ட்டையைச் சரமாவதியாகப் பர்யந்தமாகவநுஷ்ட்டித்து (உ) வாள்வலியால் மந்திரங்கொண்டு, (ங) * நின் திருவெட்டெழுத்தும் கற்று-நான்-உற்றது முன்னடியார்க் கடிமை ' என்று வாய்விட்டும் போந்தாரொருவராகையாலே கீழ்ச்சொல்லப்பட்ட வர்களில் விலக்ஷணரிறே என்று இவருடைய வைலக்ஷண்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இதுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கோலி; ஸர்வேஸ்வரன் இவ்வாழ்வார் பக்கலுண்டான ஸ்வவிஷயாத்வேஷமும் இவரநுபவித்த விஷயங்களினுடைய அல்பீயஸ்வமுமே இவரை மீட்கைக்குப்பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வத் தத் தம்முடைய வாசியறிகைக்குப்பற்றாசாகவுமெண்ணி இவரை நிர்ஹேதுககடாக்ஷவிஷயமாக்கித் தன் ஸ்வரூபாதிகளை அறிவிப்பித்தானென்னும் வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தையும் ஸ்வரூபாதிகளை யறிகைக்கு அவன் காட்டிக்கொடுத்த திருமந்த்ரத்தையநுஸந்தித்தாரென்னும் ப்ரதிபாத்ய வைலக்ஷண்யத்தையும், ததர்த்தப்ரதிபாதகதயாவந்த ப்ரபந்த வைலக்ஷண்யத்தையுமருளிச்செய்வதாகத் தாமிவருடைய பூர்வ வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இவ்வாழ்வாராகிறார்) இத்யாதியாலே. 'ஸ்ரியঃபதியாய்'' என்று துடங்கி ''விஜாதீயனான நம்மால்முடியாது, ஸஜாதீயரைக்கொண்டே காரியங்கொள்வோம், என்று ஆழ்வாரைத் திருவவதரிப்பித்தான்'' என்றிவ்வளவு முபந்யஸித்துப், பின்னை (இவ்வாழ்வாராகிறார்) என்று துடங்கி அநுஸந்திப்பது என்றும் சொல்லுவர்கள். (ச) 'ஸர்வத்ராஸௌ - வஸதி ஸர்வத்ராஸௌ - வஸதி'' என்கிற நிருக்தியை உட்

(க) (உ) தி-மொ-தனி- (ங) தி-மொ-அ-கo-ங. (ச)

†பார்த்த பார்த்த விடமெல்லாம் நிழலாயிருக்கை. †எங்கு மொக்க நிழல்செய்த இந்நிழலிலல்லது புறம்பொதுங்க நிழலின்றிக்கே யிருக்கை. [నాతిశీతానఘర్మదా நாதிசீதா நகர்மதா] அற வவ்வலிடுதல் வேர்த்தல் செய்யாதிருக்கை. [నరకాఙ్గారశమనీ நரகாங்காரசமநீ] †தானே யேறிட்டுக்கொண்ட நரகமாகிற பெருநெருப்பையும் அவிக்கவற்று. [సాకిమర్థంనసేవ్యతే ஸாகிமர்த்தம்நஸேவ்யதே] ப்ராப்த மன்றென்ன வொண்ணாது தாபநிவர்த்தக மன்றென்ன வொண்ணாது; † 'வயிறு நோவாநின்றது சவி' என்பாரைப்போலே † அநிச்சை சொல்லிக் கை வாங்கு மித்தனையிறே யுள்ளது †அர்த்தத்தில் மாறுட்டமில்லை; ப்ரதிபத்தியில் மாறுட்டமேயுள்ளது. இந்நிழலிலே யிருந்துவைத்து ஒதுங்கிற்றிலேன்" என்பாரைச் செய்யலாவ தில்

கொண்டருளிச்செய்கிறார், (பார்த்த) இத்யாதி. (க) 'సమస్తంచ అత్ర-వసతి ஸமஸ்தஞ்ச - அத்ர - வஸதி" என்றத்தைப்பற்றவருளிச்செய்கிறார், (எங்கு மொக்க) இத்யாதி. (உ) ఏతేవైనిరయాస్తాత స్థానస్యపరమాత్మనః- ஏதேவை நிரயாஸ்தாத ஸ்த்,ாநஸ்யபரமாத்மநஃ" என்கிறபடியே, ஸாம்ஸாரிகலோக மெல்லாம் நரகதுக்க ஸமமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, அதுதானும் சேதநகர் மாதிநமாய்வருமதாகையாலே அவ்வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார், (தானே) இத்யாதி. கேவலநரகமாகில் அதுக்குப் ப்ராயஶ்சித்தாதிக்ரியை சாமகமாயிருக்குமே. (ங) * வாஸுதேவதருச்சாயையைச் சொல்லவேண்டாவிறே. இனி ஸேவியாதிருக்கைக்கு நிமித்தந்தானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (வயிறு) இத்யாதி. சிறுபிள்ளைகள், விளையாட்டில் பராக்காலே "உண்ண வா" என்றழைத்தால், "எனக்கு வயிறுநோகிறது, வேண்டா" என்று பரிஹரிக்கச்செய்தேயும் சொல்லுவர்கள்; அதுக்குமேலே மாதாபிதாக்கள் நிர்ப்பந்தித்தழைக்கப்புக்கால் "நங்களே சவியுங்கோள் - அதாவது - வையுங்கோள், நான் ஸர்வாத்மநா உண்ண வருகிறதில்லை" என்று அஸௌக்யம் வஹிக்குமாபோலே ஈஶ்வரன் ஸர்வத்ர இருந்து ஹிதம்செய்யவந்தாலும் விஷயப்ராவண்யத்தாலே நிஷேதிப்பர்களென்றுகருத்து. (அநிச்சைசொல்லி) வேண்டாமையைச்சொல்லி என்கை. இந்தஶ்லோகத்துக்கு வ்யவஹாரமுடைய ஈடுபாடுதோற்ற ஒரு தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அர்த்தத்தில்) இத்யாதி வாக்ய த்வயத்தாலே. ஆக, இவ்வாழ்வாரும் பகவத்ப்ராவண்யமன்றிக்கே விஷயப்ராவணராயிருந்தாரென்று பூர்வவ்ருத்தம்சொல்லிற்றாயிற்று. இப்படி யிருக்கு மிவரை ஈஶ்வரன் திருத்தின ப்ரகாரமென்னென்ன; அத்தை

லையே. † இவர் கண்ணால் கா கிற விஷயங்களுக்கு அவ்வருகறியாதிருக்கிறாராகில் நம்மையும் அ விஷயங்களோபாதி இவர்கண்ணுக்கிலக்காக்கினால் விரும்பாதொழியாரிறே என்றுபார்த்து உகந்தருளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணி இ ரை விஷயீகரித்துத் தன்படிகளை அடையக் காட்டிக்கொடுத்துத் தன்னாலல்லது செல்லாதபடிபண்ணி இவரை அநுபவிப்பித்து இ கேயிருந்தே பரமபதத்திலுள்ளார்படி யாம்படிபண்ணி அத்தேசப்ராப்தியையுமிவர்க்குப் பண்ணிக்கொடுத்தானென் றது † இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றாலும்.

†இவர்பக்கல் அத்வேஷமும் விஷயங்களினுடைய லாகவமுமே இவரை மீட்கைக்குப் பரிகரமாகவும், இவருடைய ரஸிகத்வமே தன் வாசியறிகைக்குப் பற்றாசாகவும் அநாதிகாலம் பண்ணின பாபாம்சத்தை நம்க்ருபைக்கு விஷயமாக்குவோம்' என்றுபார்த்து இவர் விஷயங்களின் ாசியறிந்து தன்னை யறிகைக்குக் †கிழிச்சீரையோடே தநத்தைக் கொடுப்பாரைப் போலே தனக்கு வாசகமான திருமந்த்ரம் முன்னாகத் தன் ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகளை அடங்கக்காட்டிக் கொடுக்கக் கண்டநுபவித்து அயோக்யனான வென்னை அதுதானே ஹேதுவாக விஷயீகரித்தான்' என்று க்ருதஜ்ஞராகையாலே ஒருகால் சொன்னதை ஒன்பதின்கால் சொல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.†பகவத்விஷயத்தில் நேர்கொடு நேர் செய்யலா தொன்றில்லை செய்யவேண்டுவது மொன்றில்லை பண்ணின உபகாரத்துக்குக் க்ருதஜ்ஞராமித்தனையே வேண்டுவது, அசித்வ்யாவ்ருத்தி தோற்ற. ... ... *

அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு ப்ரமாணமும்காட்டுகிறார், (இவர்கண்ணால்) இத்யாதி. (இப்ப்ரபந்தங்களெல்லாவற்றாலும்) என்றது - ஆறுப்ரபந்தங்களாலு மென்றபடி. அர்ச்சாவதார ப்ராவண்யாதிகள் இப்ப்ரபந்தங்களிலே யுண்டாகையால் ஈஶ்வரன் இவற்றைக்காட்டித் திருத்தினது அர்த்தஸித்தம்.

இவரைத்திருத்துகைக்கு நிமித்தத்தையும், முதல் திருமொழியின் தாத்பர்யத்தையு மருளிச்செய்கிறார், (இவர்பக்கல்) இத்யாதி. (லாகவம்) என்றது- அல்பாஸ்திரத்வாதிகள். (கிழிச்சீரை) த்ரவ்யமிருந்த புடைவை. க்ருதஜ்ஞரானால் ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணாதே கூப்பிடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார். (பகவத்) இத்யாதி.... ... ... *

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த

பெரிய திருமொழி

வாடினேன் வாடி வருந்தினேன் மனத்தால்
பெருந்துய ரிடும்பையில் பிறந்து
கூடினேன் கூடி இளைய ர் தம்மோ
ட ர்தரும் கலவியே கருதி
ஓடினே னோடி உய்வதோர் பொருளா
லுணர்வெனும் பெரும்பதம் தெரிந்து
நாடினேன்நாடி நான்கண்டு கொண்டே ன்
நாராயணா வென்னும் நாமம். (க)

பதம்.	உரை.
பெருந்துயர்	மிகுந்த துன்பத்துக்குக்கொள்கலமாய்
இடும்பையில்	துன்பங்களுக்கெல்லா ஹேதுவான சரீரத்திலே
பிறந்து	உண்டாய்
கூடினேன்	சரீரமென்றும் ஆத்மாவென்றும் பகுத்தறியக் கூடாதபடி ஒன்றாய்ப்பொருந்தினேன்.
கூடி	இப்படி நெடுங்காலம் பொருந்தியிருந்து
இளையவர்	யுவதிகளான த்ரீகள்
தரும்	கொடுக்கிற [யே
கலவியே	ஸம்ஶ்லேஷத்தை
கருதி	நினைத்து
அவர் தம்மோடு	அவர்கள்போன அடிவழியே
ஓடினேன்	பின்தொடர்ந்து ஓடினேன் ;
ஓடி	இப்படி ஓரிடத்திலும் கால்தாழாதே விஷயங்கள்தோறும் விசேஷம் தேடிக்கொண்டோடி
மனத்தால்	விஷயங்களிலே சென்ற சிந்தையாலே
ருந்தினேன்	துக்கத்தை அநுபவித்தேன். பின்பு
வாடினேன்	(கொள் கொம்பில்லாக் கொடிபோலே) வாடிப்போந்தேன்.
வாடி	வாட்டத்தையுடையனாயிருந்து
உய்வது	உஜ்ஜீவநத்துக் குடலான
ஓர்பொருளால்	ஒரு நல்ல அர்த்தத்தாலே-(ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே)
உணர்வு எனும்	ஜ்ஞாநமாகிற
பெரும்	பெரிய
பதம்	ஸ்த்தாநத்தை [து
தெரிந்து	இருந்தபடியே அறிந்
நாடினேன்	'பகவத்விஷயம் நன்று, ஸம்ஸாரம் தீது'' என்று ஆராய்ந்தேன் ;
நாடி	ஆராய்ந்து
நான்	திருநாமம் சொல்லுகைக்கு யோக்யதையில்லாத நான்
நாராயணா என்னும்	நாராயணா என்கிற
நாமம்	திருநாமத்தை
கண்டு கொண்டேன்	காணப்பெற்றேன். ()

வ்யா. -†முதற்பாட்டு. நம்மாழ்வார், ஸர்வேஶ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தவநந்தரம் தாம்பெற்ற பேறறியாதே (க) ' இந்நின்றநீர்மை இனியாமுறாமை" என்று கீழ்நின்ற நிலையை அநுஸந்தித்தாற்போலே இவரும் பகவத்விஷயீகாரம் பிறந்தபின்பு தாம்கீழ்நின்ற நிலையையெல்லாம் அநுஸந்தித்து †(வாடினேன்) என்கிறார்.

(வாடினேன்) † கொம்பை இழந்ததளிர்போலே; † ஆஶ்ரயத்துக்கு அழிவில்லாமையாலே. இன்னும் நோக்குவோம் என்னில்' நோக்குகைக்கு யோக்யதை யுண்டென்கை. (உ)† அநந்யாராகவேணாஹம் அநந்யாராகவே ணாஹம்' என்கிற பிராட்டியோடொத்த ப்ராப்தி ஸகலாத்மாக்களுக்கு முண்டானபின்பு இப்ப்ராப்தியை யுணர்ந்தால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு "வாடினேன்" என்னத் தட்டில்லை யிறே (ந). [யஶ்ச ராமம் நபஶ்யேத்து-யஶ்ச ராமம் நபஶ்யேத்து.] ராமம் ராமம்" என்றது கண்ணுக்குவருத்த விஷயத்தை காணாதிருக்கிறான் யாவனொருவன். †[யஃ யஃ] †எத்தனையேனு முயர்ந்தவனாகவுமாம். [து து.] †இது தப்பினாலும். †தப்பாதது தப்பினால் வருமது இவ்வளவன்று என்கைக்காக விசேஷிக்கிறது.

அரு. முதற்பாட்டு (வாடினேன்) இத்யாதி. தம்மை அவன் கடாக்ஷித்தால் அவனை யநுபவிக்கு மத்தனைபோக்கிப், பூர்வ வ்ருத்தத்தைத் தாம் சொல்லுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (நம்மாழ்வார்) இத்யாதி. (வாடினேனென்கிறார்) என்றது - பூர்வவ்ருத்தத்துக்கெல்லாமுபலக்ஷணம்.

உலர்ந்தேனென்னாதே 'வாடினேன்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கொம்பை) இத்யாதி. (ஆஶ்ரயத்துக்கு)-அத்ம ஸ்வரூபத்துக்கென்றபடி. (ச) "வாடிவாடுமிவ்வாணுதல்" என்கிறபடியே, பிராட்டி விஷயத்தில் சொல்லத்தக்க வார்த்தையைத் தாமிப்போது சொல்லக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அநந்யா) இத்யாதி. தாய்மார் "வாடிவாடும்" என்று சொன்னார்களேயாகிலும், இவர்தாம் அவ்விஷயத்தில் இவ்வார்த்தையைச் சொல்லித் தம்மைத்தாமே நிந்தித்துக்கொள்ளக் கூடுமோவென்ன' த்ருஷ்டாந்தமுகேந வருளிச்செய்கிறார், (யஶ்சராமம்) என்றுதொடங்கி, (வாடினேனென்றல்லது வார்த்தையில்லையிறே) என்னுமளவும். 'யம்" என்று மேலெடுத்த ப்ரதீகத்தை, (விஷயத்தை) என்ற வநந்தரம் அநுஸந்தித்துக்கொள்வது. ப்ராதாந்யே ச (ங) காரமென்றருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனு முயர்ந்தவன்) இத்யாதி. (இது) என்றது-தன்னுடைய ஸேவையென்கை. (தப்பாதது) - பெருமானுடைய கடாக்ஷம். "ராமஶ்ச" என்றந்வயித்து அதிகிக்ரு

[[illegible] யஞ்ச ராமோ நபஶ்யதி] †எத்தனையேனும் சிறியாரும் இவர் கண்பார்வைக் கிலக்காகாதாரில்லை. [[illegible] யம்] எத்தனையேனும் சிறியவனென்கிறது. †எத்தனையேனும் சிறியாரிறே இவர் கண்ணிற்பார்வைக் கிலக்காவார். (க) †"யாருமோர் நிலைமைய னென வறிவரிய வெம்பெருமான் யாருமோர் நிலைமையனென வறிவெளிய வெம்பெருமான்' ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜ்ஞாநத்துக்கும் அவிஷயமாயிருக்கும். ஓரிடைச்சிக்கும் வேடனுக்கும் கைபுகுந்திருக்கும். *எத்தனையேனு முயர்ந்தவனாகிலும் பெருமாளுடைய ஒருநாளைப் புறப்பாடு காணுனாகில் அவன் பெரியனல்லன்; எத்தனையேனும் சிறியனானவன் பக்கலிலும் தப்பாது அவருடைய பார்வை தப்புகிறான் யாவனொருவன் அவன் அவஸ்துக்களோடுமெண்ணப்படான்: எண்ணப்படாமையிலே எண்ணப்படும் எல்லாரும் நிந்தித்து "சீ சீ" என்னப்படும். இவனை நிந்திப்பார் வஸிஷ்டாதிகள் தொடக்கமானார் நால்வரிருவரோ வென்னில்; [[illegible] - நிந்திதஸ்ஸவஸேல்லோகே] [[illegible] லோகே நிந்திதஃ] இவனை நிந்திக்கைக்குரிய ரல்லாதாரில்லை. "விஷயப்ரவணனானவன், இப்போது பழியாய் மேல் நரகமா யிருக்கச்செய்தே, தான் "நல்லது செய்கிறோம் என்றிருக்குமிறே: அப்படி தான் "நல்லது செய்கிறோம்" என்றிருக்குமோ வென்னில்: [[illegible] - ஸ்வாத்மாப்யேநம்விகர்ஹதே] தானும் தன்னை நிந்தித்துக் கொள்ளும். † திருக்கைத்தல மிழந்தவன் 'இற்றைப் புறப்பாடு காணப்பெறாத நாம் கர்ப்பூரமும் எலுமிச்சங்காயும் பெற்றோமாகில் முடிந்து பிழைக்கலாயிற்று" என்றிருக்குமிறே; ஒருநாளைப் புறப்பாடிழந்தார் வார்த்தை யிதுவானால் அநாதிகால மிழந்தவர்க்கு 'வாடினேன்' என்றல்லது வார்த்தை யில்லையிறே. (வாடினேன்) என்றவிதுதான் எவ்வவஸ்தையைப் பற்றச்சொல்லுகிறவார்த்தை? விஷய ப்ரவணராய்ப் போந்தபோது அவற்றை யநுபவித்துக்களி

ஷ்டனையும் கடாக்ஷிக்குமவரென்கிற ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும் சிறியாரும்) இத்யாதி. "யம்" என்றது நிக்ருஷ்டவிஷயமாவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும்) இத்யாதி. உத்க்ருஷ்டனைக் கடாக்ஷியாமல் நிக்ருஷ்டனைக் கடாக்ஷிப்பரென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம், (யாரும்) இத்யாதி. பூர்வார்த்தத்தில் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு, "நிந்திதஃ" இத்யாதிக்கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார், (எத்தனையேனும்) இத்யாதி வாக்யஷட்கத்தாலே. மேலுக்கவதாரிகை, (விஷய) இத்யாதி. ஆழ்வார்தம்மை நிந்தித்தமைக்குப் பின்னையுமொரு த்ருஷ்டாந்தம், (திருக்கைத்தலம்) இத்யாதி.

துப் போருகையாலே வாட்டமில்லை. பகவத்விஷயத்தில் † கை வைத்தபின்பு தானே வாட்டமில்லை. ஸ்வரூப ஜ்ஞாநம்பிறந்து பூர்வ வ்ருத்தத்தை யநுஸந்தித்தபோதைவார்த்தை. † ப்ராப்திஸமயத்திலிறே பூர்வவ்ருத்தத்தை ஸ்மரியாதொழிவது, (௧) ‘நோபஜநம் ஸ்மரந் இதம் ஶரீரம்’’ என்னு‡மளவில் வந்ததில்லையிறே. † ஜ்ஞாந லாபவேளையாகையாலே பூர்வவ்ருத்தந்தானிவர்க்கு ப்ரத்யக்ஷம் போலேயிறே தோற்றுகிறது.

†(வாடி) என்கிற இவ்வநுபாஷணம், இரண்டிடத்திலும் †பொருள்பெற்றுக் கிடக்கிறது.-† அநாதிகாலம் இவ்விபூவு பரவ்ருத்தமாய்ப் போந்ததென்றும் மேலே ஓரநர்த்தத்தை விளைத்ததென்றும் தோற்றுகிறது; †விஷயப்ராவண்யம் காதாசித்கமாய் அநுதாபம் பிறந்து மீளுகையன்றிக்கே அநாதிகாலமிதுவே யாத்ரையாய்ப் போந்ததென்றும், இவ்வளவன்றிக்கே இதுக்குமேலே விளைந்ததோரநர்த்தத்தைச்சொல்ல வொருப்பட்டமையும் தோற்றுகிறது மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானேதென்னில்‘ (வருந்தினேன் மனத்தால்) மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்துப் போந்தேன். †இந்த்ரியங்கள் விஷயங்களிலே ப்ரவணமாய், அவற்றை யநுபவிக்கக்காலி அவற்றை

(கைவைத்த) - இஶ்ஶரீரத்தோடே பகவதநுபவம் பண்ண. (வாட்டமில்லை) என்றவநந்தரம் எங்கே என்னில் என்றுமசேஷம். ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தால் பூர்வவ்ருத்தஸ்மரணம் வருவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (ப்ராப்தி) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. வாடினேன் - விஷயப்ராவண்யத்தால் கெட்டேனென்னுமது இவ்வாழ்வார்க்குச்சேராது, விஷயபரராயிருந்தபோது களிப்புண்டாகையாலே கெட்டேனென்னக்கூடாமையாலே; இப்போது விஷயபரதை யில்லாமையால் ஸாக்ஷாத்ராம் கெட்டேனென்னக் கூடாது என்னும் சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாந) இத்யாதி. முன்புற்றவிஷயஸங்கம் இப்போது ப்ரத்யக்ஷம்போலே விசதமாகத் தோற்றுகையாலே இப்போது க்லேசம் பிறக்கையாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.

“வாடினேன், ‘. வருந்தினேன்’’ என்னுமளவும் பௌர்வாபர்யம் தோற்றியிருக்கவும் “வாடி’’ என்ற வ்யபந்தமான புநருக்தக்கு ப்ரயோஜநம் காட்டுகிறார், (வாடி) இத்யாதி. இத்தால் - கீழ் “வாடினேன்’’ என்றதுக்குச் சிரகாலஸம்பந்தமும், மேல்வருகிறதுக்கு அத்யந்தஸாந்நித்யமும் தோற்றுவிக்கையாலே, அதுக்கு ப்ரயோஜநமுண்டென்றதாயிற்று. (பொருள்) - ப்ரயோஜநம். சிரகாலஸம்பந்தத்தையும் மேலே ஸந்நிஹிதமாக ஓரநர்த்த முண்டென்னு மத்தையுமுபபாதிக்கிறார், (அநாதி) இத்யாதி. கீழ்வாக்ய விவரணம், (விஷய) இத்யாதி. சப்தார்த்தமருளிச்செய்து, மாநஸமான க்லேசத்துக்கு மூன்றுஹேதுக்களைக்காட்டா நின்றுகொண்டு, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (இந்த்ரியங்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.

லபியாமையாலும், லபித்தாலும் அவற்றி லநுப பிக்கலாவதொ ன்றில்லாமையாலும் மாநஸமான க்லேசத்தை யநுபவித்துப்போ ந்தேன்' ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கும் கந்தமான மநஸ்ஸை † ப்ரத் யகர்த்த ப்ரவணமாக்க மாட்டாமையாலே மாநஸமான க்லேசத் தை யநுபவித்தேன். இத்தால் சொல்லிற்று பிற்று - சப்தாதி விஷ யங்களிலே ப்ரவணனாய்த் திருவடிகளை யொருநாளும் நினைக்கப் பெ ற்றிலேனென்றபடி. (பெருந்துயரிடும்பையிற் பிறந்து) †விஷயங்களி லே ருசியைப்பிறப்பித்து வாஸநையை யுண்டாக்கி ராகத்வேஷங்க ளைமிகுத்து † இதிலுண்டான அவித்யாகர்மங்களும் சரீராரம்பஹே துவாகவந்து பிறந்தேன். துயரென்று துக்கம்' இடும்பை யென் றும் துக்கம்' இத்தால் சரீரந்தான் துக்காயதநமுமாய் துக்க ஹேதுவுமா யிருக்குமென்கை. துக்காயதநமுமாய் மேலே அநேக துக்கங்களை விளைக்கவும் வற்றாயிருக்கை.

†' பெருந்துய ரிடும்பையிற் பிறந்து கூடி வாடினேன்" என் றுதே முதலிலே 'வாடினேன்' என்பானென் னென்னில்' †கர்ம ஸம்பந்தம் அநாதியாய்' அசித்ஸம்ஸர்க்கமும் ப்ரவாஹரூபேண நித் யமா யிருக்கையாலே நடுவே யொன்றைப் பிடித்துச் சொல்லுகி றார். (பிறந்து) ஜந்ம மரணங்களில்லாத ஆத்மா "செத்தான் பிறந் தான்' என்று வ்யவஹாராஸ்பதமாகையாலே. (கூடினேன்) நித்ய மாய் ஏகரூபமாய் ஜ்ஞாநாநந்த லக்ஷணமாய் பகவச்சேஷமான ஆத் மாவை "தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம் தேவோஹம் மநுஷ்யோஹம்' என்ன

ப்ரத்யகர்த்தமென்றது - ஜீவேஶ்வரதத்வங்களை. சரீரத்தை "பெரிதானது யர்" என்றும் "இடும்பை' என்றும் இப்படி லக்ஷணையாவருளிச் செய்ததுக்கு த்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (விஷயங்களிலே) இத்யாதி. இதில்-சரீரத்தில்.

அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே, முந்துற "பெருந்துயர் இடும்பையில்பிறந்து கூடினேன், கூடி இளையவர்தம்மோடு அவர்தருங்கலவியேகருதியோடி னேன், ஓடி மனத்தால் - வருந்தினேன் வருந்தி வாடினேன், வாடி உய்வ தோர் பொருளால் - நாடினேன் நாடி நான் நாராயணாவென்னும் நாமம் - கண்டுகொண்டேன்' என்றந்வயித்தர்த்தம் சொல்லலாயிருக்க, இருந்த படியே அந்வயித்து அர்த்தம் சொல்லுகை சேருமோ வென்னும் சங்கையை யநுவதிக்கிறார், (பெருந்துயர்) இத்யாதி. "கூடி" என்றது - கீழ்ப்பதங்களை யும் மேல்பதங்களையும் அர்த்த ஸ்வபாவத்துக்கு கநுகுணமாக எடுக்கவேண் டும் பதங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். இத்தைப் பரிஹரிக்கிறார், (கர்ம) இத்யாதி. இப்போது ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்து கீழ்ப்பட்டப்ரமாதங்களை அநுஸந்திக்கு மவர்க்கு சாரஸம்பந்தாதிகள் ப்ரவாஹதோ நித்யங்களாகையாலே, ஒன்றை யிட்டுக் க்ரமேண வருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. "கூடினேன்' என்ற துக்கு ஒரு காலாவதி சொல்லாமையாலே பலித்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறார்,

லாம் படியானபடி. (கூடினேன்) †அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான் ஸத்தா ப்ரயுக்த மென்னலாம்படி பொருந்தினபடி. (கூடினேன்) என்கையா லே †இதுதான் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமன்று ஔபாதிகம் வந் தேறி என்னுமிடம் தோற்றுகிறது. †ரா புத்ரன் வழிபோ ரகிற்க டர்கையிலே யகப்பட்டாற்போலேயிறே ஆத்மாவுக்கு அசித் ஸம்ஸர்க்கந்தான் வந்தபடி. †அய பிண்டத்தை அக்நியினருகே வை த்தால் அக்நி பரமாணுக்கள் ஸூக்ஷ்மரூபேண அதிலே ஸங்க்ரமித் தாதல் ரஸனையாலே யாதல் அதினுடைய ஔஷ்ண்யஸ்வபாவத் தையும் நிறத்தையும் பஜித்து அதுதா னென்னலாமா போலே இவ் ரத்மாவும் அசித் ம்ஸர்க்கத்தாலே அதுதானென்னலாம்படி அசித் ல்பமானபடி †பரமாணுப்பற்று சிவப்பு மாறினாலும் வாஸ னையாலே சுடும்

(கூடி) *சரீரவிஶ்லேஷம் அஸஹ்யமாம்படி பொருந்தினபடி. †ஜ்ஞாநம் பிறந்தால் சரீர விஶ்லேஷந்தான் ப்ரார்த்தித்துப் பெறவே ண்டும்படியானபடி. †கூடிஎன்கையாலே அநாதிகாலம் இத்தோடே

(அசித்ஸம்ஸர்க்கந்தான்) இத்யாதி. சிலநாள் பிரிந்தவற்றுக் கன்றோ கூடுகை யென் னலாவது ஸத்தாப்ரயுக்தம் என்னுமாபோலே யிருந்தால் இம்ஸப்தம் ப்ரயோகிக்கப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இதுதான்) இத்யாதி. பின்பொருநாள்வரையிலே கழிய காண்கையாலே ஜ்ஞாநம் பிறந்த விவர் கூடினேன்' என்னலாமே என்று கருத்து. "வந்தேறி' என்னுமத்தை த்ருஷ்டா தமுகேந விவரிக்கிறார் (ராஜபுத்ரன்) இத்யாதி. இப்படி ஔபா தி மானல் 'தேவோஹம்' என்று தத்ஸ்வரூபமாக ப்ரமிக்கக் கூடுமோ வெ ன; அருளிச்செய்கிறார், (அய பிண்ட) இத்யாதி. வாஸனையாலேயாதல் சிரகால ஸம்பந்தத்தாலே யாதலென்றபடி. வாஸனையாலே "அதுதான்", என்னலாம்படி யென்னுமதெங்கே யென் அருளிச்செய்கிறார், (பரமாணு) இத்யாதி.

'கூடினேன்" என்றதுக்கு "தேவோஹம் தேவோஹம்" என்று தாதா த்ம்ய ப்ரமம் வரும்படி கூடினேனென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, அதுக் குச் சரீரவிஶ்லேஷமஸஹ்யமாம்படி கூடினேனென்று தாத்பர்யாந்தரம் விவக்ஷித்து, அநுபாஷணத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (சரீர) இத் யாதி. சரீரவிஶ்லேஷ மஸஹ்யமாவதெப்போதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநம்) இத்யாதி. முந்தின தாத்பர்யத்திலே அநுபாஷணத்துக்கு ப்ரயோ ஜநத்தை யருளிச்செய்கிறார், (கூடியென்கையாலே) இத்யாதி. இரண்டாம் தாத்பர்யத்திலே ப்ரயோஜநம் - சரீரவிஶ்லேஷ மஸஹ்யமான மாத்ரமன்றி க்கே ஸ்த்திதிஹேதுவானவன் ஏகயத்நம் பண்ணும்படிகூடி மேலுமநர்த்தம் விளைத்துக்கொண்டமையை ஸூசிப்பிக்கைகயென்று கண்டுகொள்வது

பொருந்திப்போந்தமையும் இதுக்குமேலே ஓரநர்த்தம் விளைந்ததென்றும் தோற்றுகிறது.

மேல்விளைந்த அநர்த்தந்தானென்னென்னில் (இளையவர் தம்மோடவர்தரும் கலவியே கருதியோடினேன்) (இளையவர்) சப்தாதி விஷய ப்ராவண்யம் அநர்த்தம்" என்று ஆராயவுமொட்டாதே, பகவத்விஷயத்தில் நன்மையையறிந்து அதிலே § மூளவுமொட்டாதே பருவத்தையிட்டுப் † பகட்டித்துவக்குவர்கள். (தம்மோடு) (க) † [illegible] சாயா ஸத்வமநுகச்சேத்" என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே †நல்லதொரு பூமாலைகண்டால் தன் தலையிலே வைத்தல் தன்னையொருவனுக நினைத்திருத்தல் செய்யாதே அவர்கள் போன வடி வழியேபோமித்தனை. (உ) [illegible] -யேநயேநதாதாகச்சதி தேநதேநஸஹகச்சதி" என்கிறதுவுமெல்லாமிங்கே. (அவர்தருங்கலவி)†கிட்டினபோது சிரித்து வார்த்தைசொல்லியிருந்து இனி யிவன்கைப்பட்டான்" என்றறிந்தால் தங்களைக்கொண்டு எழவாங்கியிருப்பர்கள். (கலவியேகருதி) அநுபவித்து என்பது அநுபாவ்யந்தானுண்டாகிலிறே இவனுடைய மநோரதமேயாகையாலே (கருதி) என்கிறது. †மநோரதந்தான் மாறுதிறே அதுக்கடியானபாபம் கிடக்கையாலே †அநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாவிட்டால் மீளவிறே யடுப்பது, அவர்கள் இருக்கவிருக்க "நன்மையுண்டு" என்று மேன்மேலென மநோரதம் செல்லாநிற்குமாயிற்று, †அதுக்கடியானபாபம் கிடக்கையாலே. †ஒருவிஷயத்திலநுபவிக்கலாவதொன் றில்லாவிட்டால் மீளலாமிறே; அத்தைவிட்டு மற்றொன்றறியப்போய் அதிலுமொன்றும் காணவிட்டால் பின்னையுமவ்வருகே போகாநிற்குமத்தனையிறே. (ஓடினேன்) †விஷயங்கள் தன்னில் அரைக்ஷணம் கால்தாழப்பண்ணவல்லதொரு

(பகட்டி) - அஜ்ஞாநத்தை விளைத்து. "தம்" என்றதாலே தோற்றின ப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (சாயா) இத்யாதி. விவரணம், (நல்லது) இத்யாதி. ப்ரமாணாந்தரகதநமுகேந பரிஹரிக்கிறார், (யேந) இத்யாதி. "கலவியே கருதி" என்னலாயிருக்க, "அவர்தரும்" என்று விசேஷித்தவருடைய ஹார்த்தபாவம், (கிட்டின) இத்யாதி. சௌலப்யம் தோற்ற விசேஷித்தாரென்று கருத்து. "கலவியே கருதி" என்ற ஏவகாரத்தாலே - வேறொன்றைக்கருதுகை தோற்றுமையாலே யருளிச்செய்கிறார், (மநோரதம்) இத்யாதி. ஹேத்வந்தரம், (அநுபவிக்க) இத்யாதி. இருக்கைக்கு ஹேது, (அதுக்கடியான) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை, (ஒருவிஷயத்தில்) இத்யாதி. போனேன் என்னுதே "ஓடினேன்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச் செய்கிறார், (விஷயங்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. ஒருவிஷயத்தை

விஷயந்தானில்லையிறே. போகோபகரணங்கொடுப்புக்கு ஸ்நாநத்துக்கீடாகப் புறப்படும் விஷயமிறே. †இவற்றின் தோஷத்தைத் தானுமறிந்து அத்தை மறைக்கைக்கீடான போகோபகரணங்கள் கூட்டிக்கொடுத்திறே தானுமநுபவிக்கப்புகுவது. ப்ரத்யக்ஷ மகிஞ்சித்கரமாகிறவிஷயமிறே. †இவற்றினுடைய தோஷந்தான் சாஸ்த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே கண்ணாலே காணலாம்படியிருக்கச்செய்தே கண்டு மீளவொண்ணாதபடி யிருக்கிறதிறே. § †விஷயப்ராவண்யமாவது பாம்புபடத்தை விரித்துக்கொண்டுநின்றால் அது அள்ளிக்கொள்ளப்புகுகிறதறியாதே அதின்நிழலிலே யொதுங்கத்தேடுமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே. † உயிர்க்கழுவிலேயிருந்தவன் பிபாஸையும் வர்த்தித்துத் தண்ணீரும் குடித்துப்பிறக்கும் ஸுகம்போலேயிறே விஷயாநுபவத்தால் பிறக்கும் ஸுகமாகிறது. து:க்கங்களிலே ஒன்றை ஸுகம் என்று நிர்வசித்துக்கொள்ளுகிறானித்தனையிறே. (க) 'ஸுக² து:³க²லக்ஷணம்-ஸுகபாவைசலக்ஷணா' என்கிறவதுவேயிறே ஸுகம். (ஓடி) †முன்பெல்லாமிப்படியேயாய்ப் போரச்செய்தே ஒரு நன்மையுண்டாயிற்றென்று தோற்றுகிறது. ஸர்வசக்தி "ரக்ஷிப்போம் என்று கைநீட்டி யெடுக்கப்பார்த்தாலும், எட்டாதபடி கைகழியப்போனேன்.

(உய்வதோர்பொருளால்) †விஷயங்களிலே கைகழியப்போய் ஓடி இளைத்துவிழுந்தவிடத்திலே 'இனி இவன்தானாக மீளமாட்டான்" என்று அதுதானே ஹேதுவாக ரக்ஷிக்க ஒருப்பட்ட ஸர்வேச்வரன் க்ருபையாலே †உஜ்ஜீவநோபாயமாயிருப்பதொரு நல்ல அர்

யநுபவித்து ஸ்நாநத்துக்குப் புறப்படும்படி கண்டால் ஓடக்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (இவற்றின்) இத்யாதி. வ்யாக்யாதாவிஷீடுபாடு, (இவற்றினுடைய) இத்யாதி. த்ருஷ்டதோஷமன்றிக்கே மேலு மநர்த்தகரமென்கிறார், (விஷய) இத்யாதி. இப்படி தோஷ பூயிஷ்டமானதில்லை இவன் ப்ரமிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (உயிர்க்கழு) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. "ஓடி" என்கிற அநுவாதத்தாலே - கீழ் "ஓடினேன்" என்றவிடத்தில் யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகள் ப்ரஸங்கிக்க ஒண்ணாதபடியோடுகையை ஸூசிப்பிக்கை அதுக்கு ப்ரயோஜநமென்றும், ல்யப்பாலே - ஓரிடத்தில் இளைப்பாய்விழுந்தமை தோற்றுகையால் அதுவே மேல் அவன் க்ருபைக்கு ஹேதுவாகிறதென்றும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (முன்பெல்லாம்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.

"ஓடி" என்றது ஹேதுவானமையைக் காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயங்களிலே) இத்யாதி. சப்தார்த்தம், (உஜ்ஜீவந)

த்தத்தாலே, நல்ல அர்த்தமென்கிறது பகவத்க்ருபையை, கௌர த்தாலே ' உய்வதோர்பொருள் '' என்று மறைத்துச்சொல்லுகிருர் ' நாலாம்பாட்டிலே ஆழியானருளே ' என்று புதுதன்னைத் தெரிய ரு ரிச்செய்வர்.†நம்மாழ் ார்,அ ளவு போகப்பொருமை நடுவே மயர்வறமதிநலமருளினன் என்ருரிறே. (க) 'நானே நாநாவிதநரகம் புகும் பாவம் செய்தே ' '' என்றும் (உ)† பா வி யேனைப் பலநீகாட்டிப் படுப்பாயோ' என்றும் நானே விநாசத்துக் கீடான பரிகரம்தேடிக்கொள்ள ானக்கு உஜ்ஜீவிக்கலா தொரு உபா யமு டாயிற்று (ங)† *அஸங்கேவ ானமெ ன்னை (ங) స న మేనమ్ ஸந்தயேநம் '' என்னப்பண் ணிற்றொரு நல்ல அர்த்தமுண்டாயிற்று. (உணர்வெனும் பெருபதம்) (ச) †[విజ్ఞానంయదిదంప్రాప్తమ్ விஜ்ஞாநம் யதிதம்ப்ராப்தம்]†கிடக்கைப்பாயிலே வெள்ளம் கோத்தாற்போலே. (பெரும்பதம்) அவன்ருன் வேண்டா தத்வி டிய ஜ்ஞாநமேயமை யும் '' என்னும்படி இதினுடைய பெருமை. (திரிந்து) †விஷயங்கள்

இத்யாதி. நாலாம்பாட்டிலே அருளைச்சொன்னல் முதற்பாட்டிலும் அதுவே யாகவேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (நம்மாழ்வார்) இத்யாதி. இத் தால் - ஈ கண்டராகையாலே இதுவே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. ''பல நகாட்டி '' என்னுமதில் த்ருஷ்ட்டியின்றிக்கே, 'பாவியேனை '' என்ற திலே நோக்கா வருளிச்செய்கிருர் (பாவியேனை) இத்யாதி. இத்தால் - உய்வது'' என்னும் அம்சத்துக்குக் கருத்து சொல்லிற்ருயிற்று. ''ஓர்'' என்ற துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (அஸங்கேவ) இத்யாதி. உணர்வாகிற பெரிய பதம் - ஸ்த்தாநம் என்று சப்தார்த்தமாய், இத்தைப் பதமாகச்சொன்னருண் டோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர், (விஜ்ஞாநம்) இத்யாதி. స్థానమార్జితమ్ ஸ்த்தாநமார்ஜிதம் ' எ ' றதிலேநோக்கு. విజ్ఞానంయదిదంప్రాప్తం యదిదంస్థాన మార్జితమ్ । జన్మాన్తరేపి మేదేవ మాభూత్తస్యప క్షయ -விஜ்ஞாநம்யதிதம்ப்ராப்தம் யதிதம்ஸ்த்த நம ர்ஜிதம் ஜந்மாந்தரேபிமேதேவ மாபூத்தஸ்யபரிக்ஷய:'' అస్యార్థః యత్ - వేదాన్తప్రసిద్ధమ్ విజ్ఞానమ్ ప్రాప్తమ్ అయత్నలబ్ధమ్, ఇదమేవార్జితమ్ సంపాదయితుమాశాసితమ్ స్థానంయత్ తస్యజన్మాన్తరేపి పరిక్షయో మాభూదితి. அஸ்யார்த்த - யத் - வேதாந்தப்ரஸித்தம், விஜ்ஞாநம், ப்ராப்தம் - அயத்நல ப்த்தம், இதமேவார்ஜிதம்-ஸம்பாதயிதுமாசாஸிதம், ஸ்த்தாநம்யத், தஸ்யஜந் மாந்தரேபி பரிக்ஷயோமாபூதிதி. ப்ராப்தம் - தானேவந்ததென்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர், (கிடக்கை) இத்யாதி. ''திரிந்து'' என்ற துக்கு - மீண்டு என்று அர்த்தமாய், ஹேதுபூர்வகமருளிச்செய்கிருர், (விஷ யங்கள்) இத்யாதி. இந்தபாடத்திலே 'ஓடி - திரிந்து'' என்றந்வயிப்பக.

தான் ஸாவதிபாகையாலே அவற்றிலநுபவிக்கலாவதொன்றில்லாமை முட்டிமீண்டேன். (தெரிந்து) என்று பாடமாகில் ஜ்ஞாநம் பிறந்தவாறே எல்லாம் இருந்தபடியேதெரிந்தது. ஆகையாலே முன்பெல்லா மிருட்சியாய்ப் போந்தமை தோற்றுகிறது. (நாடினேன்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தவாறே நாம் கீழ் பட்டதென்? மேல் படப்புகுகிறதெ ?'' எ னுமாராய்ச்சி பிறந்தது

(நாடி) †இதரவிஷயங்களைப் பெறவே ணும் ன்று புத்திபூர்மே ப்ரவர்த்தித்தாலும் அநர்த்தா ஹமாமத்தனைபோக்கிப் பலிப்பதொ ன்றில்லை· பக த்விஷயத்தில் ஆராய என்றிழிந்தமாத்ரத்திலே பல (ஃல) வ்யாப்தியுண்டு. (நான்) †' ஓடினேன்'' என்றநான். ராவண பவநத்திலே நெடுநாள் அவனெச்சில்தின்று வளர்ந்த ன் ஒருமுழுக்கிடாதே ராமகோஷ்டிக்கு ஆளானாற்போலே † வே ல்வெட்டி நம்பியார் பிள்ளைகிழக்கேழ்முக்காதமாற்றிலே யெழுந்தருளியிருக் ச் செய்தே ஒரு † திருக்கார்த்திகையிலே புறம்பே சிலரைக்கேட்டால் † எளியன்'என்றிருப்பர்கள் இதுபரிஹரிக்க வல்லாருமில்லை· இத்தைச் சொல்லி ரக் ாட்டவே ணும்'' என்று ஓராள்கொடுத்து வரக்காட்டினார்· அது என்னென்புதென்னில்· பெருமாள் டலைச் சரணம்புகுகிறவிடத்தில் ப்ராங்முகத்வாதி நியமோபேதராய்க்கொண்டு சரணம்புக்கார் இதரோபாயங்களோபாதி ப்ரபத்தியும் ஸஹாயாந்தரஸாபேக்ஷமோ?'' என்றுவரக்காட்ட· ''அந்த உபாயத்துக்கு உடன்வந்தியாயிருப்பதொன்றன்று உபாயபரிக்ரஹம்பண்ணினவருடைய ஸ்வபாவத்தாலேவந்தது, ராக்ஷஸஜாதீயராவார் தண்ணியராய் அநதிகாரிகளாயிருக்க அ ர்களிலே யொருவனை ஸ்ரீவிபீ

(அவன்முன் மீளமாட்டான்) என்று கீழேயருளிச்செய்தது - 'தெரிந்து' என்றபாடத்தைப் பற்றவென்று கண்டுகொள்வது.

''நாடி'' என்ற அநுபாஷணத்துக்கும் - கீழே 'நாடினேன் என்றதுக்குக் கீழ்ப்பட்டதிலே அபுத்திபூர்வகப்ரவ்ருத்தியான வளவன்றிக்கே புத்திபூர்வகமாக ப்ரவர்த்தித்தாலும் ப்ரயோஜநமில்லாமையை நன்றாக விசாரித்தமைதோற்றவும், கண்டுகொண்டேன்'' என்னு மதுக்குஹேது ாகவும் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இதர) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. ''கண்டுகொண்டேன்'' என்ற உத்தமனாலே தோற்றுகிற்வும், 'நான்'' ான்றதுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேன்) இத்யாதி. இத்தால் - பகவத்விஷயத்திலிழிவார்க்கு அதிகாரஸம்பத்திதேடவேண்டா என்று பலிக்கையால், இதுக்கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (வேல்வெட்டி) இத்யாதி. (திருக்கார்த்திகை) - ஸ்வாமி உத்ஸவகாலம். (ாளியனென்றிருப்பர்கள்)-லகூ (லகு) கரிப்பர்கள்.

மூ. ஆவியே யமுதே யெனநினைந் துருகி
யவரவர் பணைமுலை துணையாப்
பாவியே னுணரா தெத்தனை பகலும்
பழுதுபோ யொழிந்தன நாள்கள்
தூவிசே ரன்னம் துணையொடும் புணரும்
சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுது, என்
நாவினா லுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆவியே	என்ப்ராணனே!	என	என்று இப்படி அநேகங்களைச்சொல்லி
அமுதே	எனக்கு அம்ருதம் போலே போக்யமானவனே.	நினைந்து	அவர்கள்தரும் சிற்றின்பத்தைநினைத்து

ஷணாழ்வானிறே (க) ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா சரணம் கந்துமர்ஹதி-ஸமுத்ரம் ராகவோராஜாசரணம்கந்துமர்ஹதி என்று இவர்க்கு உடம்பேதசித்தான், அவன்பக்கல் நியதிகண்டிலோம் இவர்பக்கலிலே நியதி கண்டோம்". இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்றென்னென்றால்; அநதிகாரியானவனுக்கு அதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா, அதிகாரியானவனுக்கு அநதிகாரம் ஸம்பாதிக்கவேண்டா நின்றநிலையிலே அதிகாரிகளாமித்தனை; ஸர்வாதிகாரமென்றபடி. (கண்டுகொண்டேன்) தநமிழந்தவனுக்கு தநலாபம்போலே யிருக்கையாலும் தாய(தாய)ப்ராப்தமாயிருக்கையாலும். (நான்கண்டுகொண்டேன்) கெடுத்தவன்தானே கண்டாற்போலேயிருக்கை. (நாராயணா) ப்ரணவமாதல் நமஸ்ஸாதல் சதுர்த்தியாதல் கூட்டாமையாலே, † திருவிடையாட்டத்திலே பிழியவமையும், பல (ஃல) பர்யந்தமாகைக்கு ஸாங்கமாகவும் வேண்டாவென்கிறது. (என்னும்நாமம்) "என்னும்" என்கிறது, பலகால் ஆதரித்துச்சொல்லுகிற அநந்யபரமான நாராயணாநுவாகப்ரஸித்தி. நாமம் என்கையாலே இருந்தபடியே உத்தேஸ்யம், இச்சை பிறந்தபோதே காலம் சொல்லுவோமென்றவன் அதிகாரி என்கிறது. 'திருமந்த்ரம் சொல்லும்போது ப்ரயதராய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ வேண்டாவோ?" என்று ஜீயர் பட்டரைக்கேட்க, "வேண்டா" என்றருளிச்செய்தார். 'கங்கையாடப்போமவனுக்கு நடுவேயொரு வர்க்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ? இந்நன்மையெல்லாமுண்டாக்கப்புகுகிறது, இப்போக்யதை யித்தனையும் போக்கமாட்டாதோ?' என்றருளிச்செய்தார்

உருகி	கர்ப்பண்டம் போலே கரைந்து [ய	துணையொடும்	தன்பேடையோடு
அவரா ர்	அவ்வவஸ்த்ரீகளுடை	புரும்	ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கு மதுவாய்
பணை	பெருத்த	புனல்	ஜலத்தால்
முலை	ஸ்தநங்களை [டு	சூழ்	சூழப்பட்டிருப்பதான
துணையா	ரக்ஷ மா ^கொ ா ன்		
பாவியேன்	பாபியானநான்	குடந்தை	திருக்குடந்தையில் ஆராவமுதாழ்வாரை
உணராது	'ஸர்வேஶ்வரனே நமக்கு ரக்ஷகன்' என்று அறியமாட்டா	தொழுது	ஸேவித்து
		நான்	விஷயப்ரவணனாயிருந்த நான் [க
எத்தனைப லும் நாள்களும்	காலமெல்லாம் [தே திநங்களெல்லாம்	உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா
பழுதுபோய் ஒழிந்தன	வ்யர்த்தமாய்க் கழிந்துபோயின·	நாராயணா என்னும் நாமம்	நாராயணா என்னும் திருநாமத்தை
தூவி	சிறகால்	என்நாவினால்	என்னுடையநாவாலே
சேர்	அநுரூபமான	கண்டுகொண் டேன்	புகழ்ந்து காணப்பெற்றேன். (உ)
அன்னம்	ஹம்ஸமானது		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. அநாதிகாலம் "பகவத்தத்வமென்றொன்றுண்டு" என்றுமறியாதே விஷயப்ரவணராய்ப்போருகையாலே வாடினேன்" என்றும் இளையவர் கலவியேகருதி யோடினேன்' என்றுமிறே கீழ்ச்சொல்லி நின்றது அதிலநுபவித்தவை களையும், காலமடங்க வ்யர்த்தமே போயிற்றென்றும் சொல்லி இப்படி †போனகாலமும் வ்யர்த்த மாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேனென்கிறார்.

(ஆவியேயமுதே) (க) †'ஆவியேயமுதே யலைகடல் கடைந்தவப்பனே' என்றும் (உ) ஆவியேயமுதே யென்னையாளுடைத் தூவியம் புள்ளுடை யாய்" என்றும் பகவத் விஷயத்திலே சொல்லக்கடவ வார்த்தையையாயிற்று இங்கேசொல்லிற்று. வகுத்தவிஷயத்திலே சொல்லக்கடவவார்த்தையை அப்ராப்த விஷயத்திலே சொன்னேன். † தா(ர)ரகத்வமும் கண்ணழிவற்று போக்யதையும் கண்ணழிவற்றிருப்பது பகவதிவிஷயமேயிறே; தாரகமன்றிக்கே பாதகமுமாய், போக்யதை யின்றிக்கே† பீபத்ஸமுமாயிருக்கிற விஷயங்களிலே

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ஆவியே) இத்யாதி. (போனகாலமும் வ்யர்த்தமாகாதபடி) என்றதுக்கு (௩) "சென்றநாள் செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மாலென்றநாளெந்நாளும் நாளாகும்" என்கிறபடியே போனகாலத்தையும் நல்லநாளாக்கும்; பாட்டின் நுனியிலே தாத்பர்யத்தை வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறாரென்று கண்டுகொள்வது.

விஷயாநுபவத்தின் வகைகளைச்சொல்லுகிறவர் "ஆவியேயமுதே" என்று இவ்வகைசொன்னதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஆவியே) இத்யாதி. தாத்பர்யாந்தரம், (தாரகத்வம்) இத்யாதி. (பீபத்ஸமுமாய்) என்றது-வோய

யாயிற்று வார்த்தைசொல்லிப்போந்தது. (க) † த்வம் ஜீவிதம் த்வமஸி மே ஹ்ருதயம் மதீயம் த்வம் ஜீவிதம்த்வமஸிமேஹ்ருதயம் மதீயம்' என்றிறே சொல்லிப்போந்தது. (எனநினைந்து) † இப்புடைகளில் நினைப்பது அநேகத்தையிறே" என்றாயிற்று ஜீயர் அருளிச்செய்தது. †பிள்ளை இங்ஙன் நினைந்து வாய்விடமாட்டாதே (உ) 'நினைதொறும் சொல்லுந்தொறும் நெஞ்சிடிந்துகும்' என்று இங்ஙனே சொல்லலாமோ" என்று ஜீயர்க்கு விண்ணப்பம்செய்ய † 'நீர் இவரிலும் பக்தராயிருந்தீர்' என்றருளிச்செய்தார்.

(எனநினைந்துருகி) இங்ஙனே அநுஸந்தித்து நீர்ப்பண்டம் போலே மயங்கிக்கிடப்பர். எத்தனை விஷயங்களிலே இப்படி கால் தாழ்ந்து போந்ததென்னில்· (அவர ர்) காலம் அநாதி ஆத்மா நித்யன் பரிக்ரஹித்த சரீரங்களுக்கு எல்லையில்லை அவ்வோ சரீரங்கள்தோறும் விஷய ஙகளுக்கும் எண்ணில்லை· அவ்விஷயங்கள் தோறும் கால்தாழ்ந்திறேபோந்தது· ஆகை யாலே (அவரவர்) என்னுமித்தனை. (பணைமுலை) ஒருத்தன் நோவுபட்டான் என்றால், பிறபாடராலேனும் உதவப்பெற்றிலோம்" (ங) ஹ்ரீரேஷா ஹி மமாதுலா-ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா' (ச) ந த்யஜேயம்" நத்யஜேயம்" என்னுமவனன்றே· இளிம்பனாயிருந்தானகப்பட்டான் இனி இவன்கையிலுள்ள தடங்க நம்மது" என்று அதுவே எருவாகப் ‡பணைக்கு மாயிற்று· † நம்மைப் பெறவேணுமென்று ருகினான்" என்றால் இரங்கி உடம்புகொடுக்குமத்தனை நீர்மையில்லையே. (பணைமுலைதுணையா) த்வங் மாம்ஸ மேதோஸ்த்தி மயமான க்ரந்தியைப்பற்றி (ரு) "நயர நற்கு மகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன் தஞ்சமாகவே" என்றிருக்குமாபோலேயிறேயிருப்பது.† இப்போது சாபலத்தாலே விரும்புகிறோம்"

முமாய் என்றபடி. ஒருநாயிகாவிஷயத்திலே ஒருவன் சொல்லுமதைத ஸம்வாதமாகக்காட்டுகிறார் (த்வம்) இத்யாதி. ஜீவிதமென்றது - ஆவியே என்றதுக்கு ஸத்ருசம். ஹ்ருதயமென்றது - ஹ்ருதயாபிமதை என்றபடி. "என" என்றது - அநேகங்களை யென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார், (இப்புடைகளில்) இத்யாதி. "என" என்றது - என்று என்றாய், அதுதானும் - சொல்லவென்றதாய், அருளிச்செய்கிறார், (பிள்ளை) இத்யாதி. (நீர் இவரிலும் பக்தராயிருந்தீர்) என்றது - ஆழ்வார் பகவத்விஷயரஸ்யதையாலே இப்படி யருளிச்செய்தார், நீரவரைக்காட்டிலும் ரஸிகராயிருந்தீரென்றபடி.

(பணைக்குமாயிற்று) பெருக்குமாயிற்றென்றபடி. தங்களிலே யொதுங்கியிருந்தவனுக்கு ஹாநிவந்தால் இதுவே ஹேதுவாகப்பணைக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (நம்மை) இத்யாதி. ஈஶ்வரனைப்போலே த்ருஷ்டாத்ருஷ்ட பலஸாதநமென்னுமத்தை விவரிக்கிறார் (இப்போது) இத்யாதி.

என்றிருக்கைய றிக்கே†அத்ருஷ்டத்தையும் இதுதானே தரு து போலேயாயிற்று ஆதரிப்பது அத்ருஷ்டத்தை மறந்தபடி. (க) † துன்னுகுழல் கருநிறத்தென்துணையே' எ றிருக்கு மத்தை யிறே இ கே நினைப்பது

(பாவியேன்)†நித்யமாய் ஏகரூபமாய் ஞாநாநந்த லக்ஷ மாய் ஈ வரனுக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோபாதியா யிரு கிற ஆத்மவஸ்து படும் எ ரிவரமே யிது. (உணராது)†இவ்விஷயத்துக்கு நம்மை கு த்தது று உ ரமாட்டாதே (எத்தனைபகலும் பழுதுபோயொ ழிந்தன நாள்கள்) எத்தனைகாலமு டு இப்படி வ்யர்த்தமே போகிறது †காலமடங்க வ்யர்த்தமே போயிற்று †அணைக்கு அவ்வருகு பட்ட நீரோபாதியிறே.(உ)¹ வயோஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே". வயோஸ்யாஹ்யதி வர்த்ததே". (பழுதுபோயொழிந்தன நாள்கள்) † இளையபெருமாளைப்போலே கண்ணுறங்கவும் அவஸரமின்றிக்கே போகக்கடவ காலம் அநர்த்தத்தோடேபோயிற்றது. †கைங்கர்யத்தோடே அடிக்கழஞ்சு பெற்றுச் செல்லக்கடவகாலம் பழுதே போயிற்றது.

(தூவிசேரித்யாதி) இப்படி கைகழிந்தது உகந்தருளின நிலங்களிங்கே யாகையாலே ஸ்வரூபம் பெற்றுமீண்டது. தூவி சிறகு †சிறகால்வந்த அழகையுடைத்தாய் அன்னம் ஸஹசரத்தோடேபுணர்ந்து வர்த்திக்கிறதேசம். ஸர்வபூதசரண்யமானதேசம் †அன்னத்தோடு ஸர்வதாஸாம்யம் சொல்லலா யிருக்கையாலே பெரிய பிராட்டியாரோடே ஆராவமுதாழ் ார் ரமித்து வர்த்திக்கிறதேசம்

(அத்ருஷ்டத்தையும்)என்றது-அத்ருஷ்டஸாதகத் தயுமெ றபடி. ரம்பா ஸம்போகாதிகளும் இதுவே ஈன்று எண்ணி வேறே அத்ருஷ்டஸாதகத் த யும் மறந்திருக்குமென்று ருத்து. அவரவர்துணையா என்னுதே பணைமுலைதுணையா" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (துன்னுகுழல்) இத்யாதி.

ஸ்வரூபஜ்ஞாநம்பிறந்து அநுதபிக்கும்தசையிலே "பாவியேன்' என்னைக்கூடாமையால், இதுக்லேசஸூசகமான பாசுரமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (நித்யமாய்) இத்யாதி. (இவ்விஷயத்துக்கு)-பகவத் விஷயத்துக்கு. "எத்தனைபகலும் - நாள்களும் - பழுதுபோயொழிந்தன" என்று அந்வயமாய் பலித்த அர்த்தம், (காலமடங்) இத்யாதி. "போய் என்றதுக்கு பாவம், (அணைக்கு) இத்யாதி. போனகாலத்துக்கு க்லேசித்தாருண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (வயோஸ்யா) இத்யாதி. 'பழுது' என்ற பத ப்ரயோகத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (இளைய) இத்யாதி. கீழ்வாக்யவிவரணம் (கைங்கர்ய) இத்யாதி.

"சேர்" என்றது - அநுரூபமென்றாய் அருளிச்செய்கிறார் (சிறகால்) இத்யாதி. சரண்யமான தேசமானமையை உபபாதிக்கிறார், (அன்னத்தோடு) இத்யாதி.

சரண்யவஸ்து குறைவற வர்த்திக்கிறதேசம். பொறுப்பாருமுண்டாய்ப் பொறுப்பிப்பாருமுண்டாகையாலே குறைவற்றதேசம். (சூழ்புனல்) அசேதநமான ஜலமும் அங்கேவந்தால் ஒருகால் சூழவாயிற்றுப் போவது. தாபார்த்தர்க்கு ஶ்ரமஹரமானதேசம். (குடந்தையேதொழுது) (க) ৱஶாঃப্রতিৰেदिरे அவசாং ப்ரதிபேதிரே" என்கிறபடியே தம்பக்கல் ஒருநினைவின்றிக்கே யிருக்க, தொழுதுகொடு நிற்கக்கண்டார். (என்நாவினுல்) † 'ஆவியேயமுதே" என்ற என்நாவினுல். † "இப்ப்ரஜையைப் பெற்றுவாழ்ந்தேன்" என்பாரைப்போலே. †கரணம் இன்றுபெற்ற பேற்றுக்குப் பாங்காயிருக்கையாலே வேறொரு சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினுலும், என்நா என்னலாமிறே, ‡இதரரை ஸ்தோத்ரம் பண்ணித்திரிந்த இவ்வுடம்போடே. (உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) (உ) † மறந்தமதியின் மனத்தால் இறந்தேனெத்தனையும்" என்றநான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (கண்டுகொண்டேன்) †திருமந்த்ரத்தினுடைய அர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தால் அது ஸ்வரூபமாயிருக்குமாபோலே, சப்தத்தைச் சொல்லுகையும் ஸ்வரூபமாயிருக்குமிறே. இப்படி ப்ராப்தமாயிழந்ததைக் காணப்பெற்றேனென்கை. (நாராயணுவென்னும்நாமம்.) (ரு) †' நாவாயிலுண்டே" †என்னுமத்தை. நாவாயிலுண்டானுல் (ரு) * ஓவாதது †உரைக்குமுரையிறே.

[நாவாயிலுண்டே] இது மூன்றுமுன்னம் தேடிப்போகவேண்டாவே. [நமோநாரணுவென்றோவாதுரைக்கு முரையுண்டே] ஓவாதுரைக்கும் உரையாகிறது உச்சிவீடுவிடாதே சொல்லவேணுமென்கிறதன்று; எட்டு அக்ஷரமாகையாலே நடுவே இளைக்கவேண்டாதே சொல்லி யிளைப்பாறலாமென்கை. ஸஹஸ்ராக்ஷரீமாலா மந்த்ரமாய் "இதுகற்பதில் நரகத்தைப் புக்குப்போகவமையும்" என்னும்படி பிராதொழிகை. (என்னும் நாமம்) ‥முன்பு இழந்தகாலமும்

"என்" என்றது நைச்யத்திலேயாக்கியருளிச்செய்கிறுர், (ஆவியே) இத்யாதி. கொண்டாட்டமாகத் தாத்பர்யாந்தரம், (இப்ரஜையை) இத்யாதி. ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பு பூர்வவ்ருத்தமுடையனுகையைச் சொண்டாடலாமோவென்ன; (கரணம்) இத்யாதி. நா சரீரைகதேசமாகையாலே, (இதரரை ஸ்தோத்ரம்பண்ணித் திரிந்தவிவ்வுடம்போடே) என்றது. மதிப்ரஷ்டனுன நான் என்றர்த்தாந்தரம், (மறந்த) இத்யாதி. ஸ்வரூபஜ்ஞானுல் அர்த்தாநுஸந்தாநமொழிய சப்தாநுஸந்தாநம் கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (திருமந்த்ரத்தினுடைய) இத்யாதி. திருநாமம் சொல்லுகை உஜ்ஜீவநஹேதுவென்னுமதுக்குப்ரமாணம்காட்டுகிறுர், (நாவாயில்) இத்யாதி. (என்னுமத்தை) என்றது - என்கிற பாட்டையென்கை. அநந்தரம், "கண்டுகொள்வது," என்று பூரிப்பது. உரைக்குமுரையிறே திருமந்த்ரமென்றபடி.

"என்னும்நாமம்" என்று பாவநத்வப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறுர், (முன்பிழந்தகாலமும்) இத்யாதி. கதகாலம் நல்லநாளாகுமோவென்ன;

ரு. சேமமே வேண்டித் தீவினை பெருக்கித்
தெரிவைமா ருருவமே மருவி
ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதா
யொழிந்தன கழிந்த வந் நாள்கள்
காமனார் தாதை நம்முடை யடிகள்
தம்மடைந் தார் மனத் திருப்பார்
நாமம் நா னுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணாவென்னும் நாமம். (ரு.)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
சேமமே	க்ஷேமத்தையே	அடிகள்	ஸ்வாமியாய்
வேண்டி	விரும்பி, (அதற்குவேண்டும் ஸத்கர்மங்களைச் செய்யாதே)	தம்	தம்மையே
		அடைந்தார்	சரணகப்பற்றினவர்களுடைய
தீவினை	பாபங்களை	மனத்து	நெஞ்சில்
பெருக்கி	அதிகரிக்கச்செய்து	இருப்பார்	நீங்காதிருப்பவரான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
தெரிவைமார்	ஸ்த்ரீகளுடைய		
உருவமே	வடிவழகையே		
மருவி	நினைத்து	நாமம்	வாசகமான
கழிந்த	வீணேயொழிந்த	நாராயணா என்னும்	நாராயணா என்கிற
அந் நாள்கள்	அந்தக்காலமெல்லாம்		
ஊமனார்	ஊமைகள்	நாமம்	திருநாமத்தை
கண்ட	பார்த்த	நான்	விஷயசபலனாய்த்திரிந்தநான்
கனவிலும்	கனவிலுங்காட்டில்		
பழுதாய்	வ்யர்த்தமாய்	உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி
ஒழிந்தன	போயின; ஆதலால்	நான்	உஜ்ஜீவநத்தில் கைகழிந்தநான்
காமனார்	மந்மதனுக்கு		
தாதை	ஜமப்பனாய் [ர்க்கும்	கண்டுகொண்டேன்	காணப்பெற்றேன்.
நம்முடை	நம்போல்வாரெல்லா		

வ்யர்த்தமாகாதபடியான திருநாமத்தைக் காணப்பெற்றேன். (ரு)
[சென்றநாள்செல்லாத செங்கண்மாலெங்கள்மாலென்றநாளெந்நாளும் நாளாகும்] செங்கண்மாலெங்கள்மாலென்பது ஒருநாளுண்டாகில் [சென்றநாள் செல்லாத - எந்நாளும் நாளாகும்] †திருமந்த்ரத்தைச் சொல்லுகைக் குறுப்பாகையாலே போனகாலமும் நல்லகாலமாய் செல்லுகிற காலமுந்தானே நல்லகாலம். திருமந்த்ரம் சொன்னால் மேல்தானே ஓரநர்த்தம் விளையாதிறே. ... (உ)

அருளிச்செய்கிறார். (திருமந்த்ரத்தை) இத்யாதி. (திருமந்த்ரத்தை) என்ற வநந்தரம், "ஒருநாள்" என்று சேஷம். ஆக, ஒருநாள் திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தால் அநாதிகாலமுண்டான ப்ராதிகூல்யங்களெல்லாம், உருமாய்ந்து போகையாலும் மேல் ஆநுகூல்யங்களை விளைக்கையாலும், வர்த்தமாநகாலத்தில் ரஸ்யதாதி சயத்தால் வந்த ஏற்றத்தாலும், ஸர்வகாலமும் ஸார்த்தகமாயிற்றென்று கருத்து. "செல்லாத" என்று பவிஷ்யத்காலத்தைச்சொல்லுகிறது. ... ... (உ)

வ்யா மூன்றாம்பாட்டு. (சேமமே டி) † சத்ருக் ளால் ராஜாக்களுள்ளிட்டாரால் நமக்கொரு நலிவு ராதொழியவேணும் † எல்லாராலும் † ரக்ஷைபெற்றுச்செல்லவே ணும் என்றாயிற்று நெஞ்சால் நினைத்திருப்பது. (தீவினைபெருக்கி) † ரக்ஷையே பெற்றுச் செல்லவேணுமென்றிருந்தால் அது ஸபலமாம்படியான ஸத்க்ரியை யைப் பண்ணாதே பாபத்தையாயிற்றுக் கூடுபூரிப்பது. (தெரிவைமாருருவமே மருவி) † நல்லத்தை வே டியிரு குங் காட்டில் அதுவாராதே செய்ததின்பலமிறே வரு து; பண்ணிவைத்த பாபங்கள் கொடுபோய் விஷயங்களிலே மூட்டும். (உரு மே மருவி) அகவாயிலிழியில் த்யஜிக்கலாமிறே. அகவாய் நஞ்சாய் ஸ்வகார்ய பராராயிறே யிருப்பது அகவாயிலே யிழியில் அநாத்மகுணம் கண்டுமீளலாயிருக்குமிறே † வடிவில் தோஷ களை மறைத்திறேயை ப்பது. (மருவி) அத்தையே சுபா ரயமாக மநநம் பண்ணியாயிற்றிருப்டது.

(ஊமனார்கண்டகனவிலும் பழுதாய்) ஊமனார் ஊமைகள். §(ஊமைகண்ட கனவிலும் பழுதாய்) ஊமை க ட கனா வாய்விடமாட்டானித்தனை நினைத்திருக்கும் அங்ஙனுமன்றியே நெடுநாள் அநுபவித்துப்போந்த விஷயங்க ரில் போயிருந்து அநந்தரம் நினைத்திருக்கைக்கு மொன்று மின்றிக்கே யிருக்கை. அங்ஙனன்றியே, ஊமைகண்டகனா வாய்விடமா டிற்றிலனாகிலும் நினைத்திருக்கலாம் இவை நினைக்கில் பயாவஹமாகையாலே நினைக்கவு மொண்ணாதென்கை. † ஸ்ம்ருதி விஷயமா தொன்றில்லை ஸ்ம்ருதி விஷயமாயி

மூன்றாம்பாட்டு. (சேமமே) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே "பழுதுபோயொழிந்தன" என்னுமத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமாக உபபாதித்துக்கொண்டு பின்னையும் சிறிதுகளை அநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியை உட்கொ ண்டு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (சத்ருக்களால்) இத்யாதி. சேமம் என்றது-க்ஷேமமென்றாய், அதுதானும் ஸ்த்திதபரிபால மாய், இத்தைச்சொன்னது அபூர்வார்த்த ப்ராப்திரூபமான யோகத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம்பற்றி இவ்விரண்டும் ப்ரார்த்யமாகையாலே சேமபதார்த்தம் கீழருளிச்செய்து யோ பதார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாராலும்) இத்யாதி. (ரக்ஷைபெற்று) என்றது-இஷ்டத்தையடைந்தென்றபடி. இப்படி சரீரரக்ஷணம் சொன்னது ஆத்மரக்ஷணத்துக்கு முபலக்ஷணமாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (ல்லத்தை) இத்யாதி. அகவாய்போலே வடிவிலும் தோஷமில்லையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (வடிவில்) இத்யாதி.

நிஸ்ஸாரத்வமும் பயாவஹத்வமுமான பழுதாகையை நிகமிக்கிறார் (ஸ்ம்ருதி) இத்யாதி.

ற்றது ' ட ாகில் பயாவஹமாயிருக்கும். (ஒழிந்தன கழிந்தஅந்நாள்கள்)( )[ந மேது ஖ம்ப்ரயாதூரே ஙமேது ஖ம்ஹ்ருதேதிவா ஏதேவ ஸஶோசாமி வயோ ஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே நமேதுக்கம்ப்ரியாதுரே நமேதுஃக்கம் ஹ்ருதேதிவா ஏததேவாநுசோசாமி யோஸ்யாஹ்யதி வர்த்ததே] ப்ரியையா ள் தூரவிருந்தாளென்று ெ றுத்திரு 'கிறோ மல்லோம் அது நாலு பயணமெடுத்துவிடத் தீரும்' வலியராக்ஷஸ்ஸாலே அபஹ்ருதையென்று வெறுத்திருக்கிறோமல்லோம்,அது அ ன் றலையையறுக்கத்தீரும்' நம 'கு சோகநிமித்தமிதுவே [வயோ ஸ்யாஹ்யதிவர்த்ததே வயோஸ்யாஹ்யதி ர்த்ததே] போன ாலத்தை அம்பாலே மீட்க ஒண்ணுதே.

†நீர் பற்றிச்சொல்லுகிற விஷயத்துக்கு இந்த தோஷங்களில்லையோவென்ன (காமனூர் தாதை) உருவமே மருவிலும் †பசைபோரும் உடம்பைப்பற்றிலும்†ஊதியம் போரும்.§தன்வடிவாலே†நாட்டையடையப் பகட்டித்திரியு மவனுக்கும் உத்பத்தி ஸ்த்தாநம். "தன்கையில் நாட்டார் படி தடங்க அ ன்ருன் இவன்கையிலே படும். (உ) ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதஃ ஸாக்ஷாந்மந்மதமந்மதம்' . (நம்முடையடிகள்) கீழில் விஷயங்களுக்குச் சொன்ன குற்றமில்லாததுவேயன்ற' இதுக்குவாசி அவை அப்ராப்தவிஷயம், இது ப்ராப்தவிஷயம். (நம்முடையடிகள்) ஸர்வஸ்வாமி

(தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார்) வடிவைக்காட்டித் துவக்கிக் கையிலுள்ளதடங் அபஹரித்து உடம்புகொடாதே எழவாங்கியிருக்கையன்றிக்கே ஆசாலேசமுடையார் நெஞ்சுவிட்டுப் போயிரு 'கமாட்டாதவன். †கலவிருக்கையான பரமபதத்தையும் விட்டு நெஞ்சே கலவிருக்கையாகக் கொள்ளும். (தம்மடைந்தார் மனத்திருப்பார் நாமம்)†இவ்வர்த்த மித்தனைக்கும் வாச மான திருநாமம். தேஹகுணமும் ஸர் ஸ் ாமித்வமும் ஸௌ ாலப்யமும் வாத்ஸல்யமுமிறே இதுக்கு அர்த்தமாயிற்றது. (நானுய்ய நான் கண்டுகொண்டே ') (௩) ஃஸந்நேவ அஸந்நேவ" என்று முடியும்படியான

மேலுக்கவதாரிகை (நீர்பற்றி) இத்யாதி. (பசை)-ஸாரம். (ஊதியம்போரும்)-வ்ருத்தியுமுண்டாமென்றபடி. காமயதீதிகாம -காமயதீதிகாம என்ற வ்யுத்பத்தியை யுட்கொண்டு அருளிச்செய்கிறார், (நாட்டை) இத்யாதி. காமனுக்குத் தாதை என்றத்தாலே - காமன் அழகுக்குத் தோற்றுப் பிள்ளையானனென்று தோற்றுகையாலே அருளிச்செய்கிறார், (தன்கையில்) இத்யாதி.

"மனத்தேயிருப்பார்" என்று ஸாவதாரணமாக்கி, பரமபதத்திலிருப்பு இல்லையோவெ 'ன; அருளிச்செய்கிறார், (கலவிருக்கையான) இத்யாதி. (இவ்வர்த்தமித்தனைக்கும்) என்றது-"காமனூர்" இத்யாதி பதத்ரயார்த்தமித்த

ச வென்றியே வேண்டி வீழ்பொருட் கிரங்கி
  வேற்கணார் கலவியே கருதி
நின்றவா நில்லா நெஞ்சினையுடையே
  னென்செய்கேன் நெடுவிசும்பணவும்
பன்றியா யன்று பாரகம் கீண்ட
  பாழியா னாழியா னருளே
நன்று நானுய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
  நாராயணாவென்னும் நாமம். (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வென்றியே	ஜயத்தையே		களாது
வேண்டி	அபேக்ஷித்து [ள	கலவியே	ஸம்ஶ்லேஷத்தையே
வீழ்	நசிக்குந்தன்மையுள்	கருதி	நினைத்து
பொருட்கு	தநத்துக்கு	நின்ற ஙநில்லா	ஒன்றிலும் நிலைபெற்றாத
இரங்கி	துக்கித்து		
வேல்கணார்	வேல்போன்றகண்ணையுடைய ஸ்த்ரீ	நெஞ்சினை உடையேன்	நெஞ்சை உடையநான்

நான் உஜ்ஜீவிக்கும்படி கண்டுகொண்டேன். (நான் கண்டுகொண்டேன்) "இனிக்காட்சி†யில்லையோ. என்னும்படி கை கழிந்தநான், உத்தேஶ்யஸித்தி உண்டாகப்பெற்றேன்.‡' இனிஸத்தை உண்டாகமாட்டாது காட்சியுண்டாகமாட்டாது' என்னும்படியான நான் உஜ்ஜீவிக்கவும்பெற்று காணவும் பெற்றேனென்கிறார். "(நானுய்யநான்) என்று இருகால் சொல்லுகிறது லாபத்தால் வந்த ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச் சொல்லுகிறார். (நாராயணாவென்னும் நாமம்) (க) "'ஶாந்தோ దాన్తఉపరతస్తితిక్షుస్సమాహితో భూత్వాత్మన్యేవాత్మానం పశ్యేత్ -சாந்தோதாந்த உபரதஸ்திதிக்ஷுஸ்ஸமாஹிதோ பூத்வாத்மந்யேவாத்மாநம் பஶ்யேத்" என்று சமதமாத்யுபேதர் சொல்லக்கடவ திருநாமத்தைச் சொல்லப்பெற்றேன். †' சேமமே வேண்டித் தீவினைபெருக்கித் தெரிவைமாருருவமே மருவி' என்று அநாத்மகுணோபேதனாய்ப் போந்த நான் ஆத்மகுணோபேதர் பெறும் பேற்றைப்பெற்றேன். (ரு)

னைக்குமென்றபடி. இரண்டாம் நானுக்கர்த்தம், (இனி) இத்யாதி. (இல்லையோ) என்றது - இல்லையே என்றபடி. கீழிரண்டு வாக்யத்தில்சொன்ன தாத்பர்யத்தையும் கூட்டி ஒரு நானுக்கே கருத்தாக வருளிச்செய்கிறார், (இனிஸத்தை) இத்யாதி. அனால் இருகால் சொல்லுவானென்னென்னும் சங்கானுவாதபூர்வகம் பரிஹரிக்கிறார், (நானுய்ய) இத்யாதி. "மனத்தினுப்பார் நாமம் நான் கண்டுகொண்டேன்" என்று அந்வயித்திருக்கவும், "நாராயணாவென்னும் நாமம்" என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (சாந்தோ) இத்யாதி. "நான் கண்டுகொண்டேன்" என்று அநுஷங்கித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (சேமமே) இத்யாதி.

என்செய்தேன் என்ன செய்வே(ன்) (என்னைப் பெறு(தற்)க்கு ஈடான ஓ(ரு)ர் உபாயமும் செய்(தேனி)ல்லேனல்லேன்)
அ(ன்)று — பூமியை ப்ரளய(ம்) (கொ)ண்ட அந்நாளிலே
நெடு — உயர்ந்த
விசும்பு — ஆ(கா)சத்தை
அணவு — தழுவும்படி வளர்ந்த
பன்றியாய் — (வ)ராஹரூப(மாய்) (கொ)ண்(டு)
பார — பூமியை
(கீ)ண்ட — உத்தரித்த
பாழியான் — மிடுக்(கை) (உ)டையனை
ஆழியா(ன்) — ஸர்வே(ச்)வ(ர)(ன)ை
அருளே — (அவ)ரு(ள்) பயாலே
நான் — விஷயப்ர(வ)ணனாய்ப் போ(ந்)த நான்
நன்று — செ(ம்)மை யா
உய்ய — உஜ்ஜீவி(க்)கும்படி
நாராயணா என்னும் நாம — நாராயணா என்ற திருநாமத்(தை)
(நா)ன் — அபிமாநியாயிருந்த நான்
(க)ண்டுகொ(ண்)டே(ன்) — அறியப்பெற்றே(ன்). ()

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (வென்றியேவேண்டி) † பிதாவா(ன)வுமாம் ஆசார்(ய)னாகவுமாம் வென்றியேயாயிற்று இ(வ)ன் (வே)ண்டியிருப்பது. † தன்னை யொழிந்தாரைக் கீழ்ப்படுத்தித்தா(ன்) மேலா(க)வாயிற்று வே(ண்)டியிருப்பது. † தோல்வி குணமாம் விஷயத்திலே யாயிற்று வெல்ல நினைத்திருப்பது. (வீழ்பொருட்கிரங்கி) † (கை)யில் சிறிது அர்த்தமுண்டாய் அத்தாலேயிறே இவனொரு(வ)னையும் மதியாதிருப்பது அது அஸ்த்திரமானபடியாலே அபஹ்ருதமாயிருக்கு

அ(ப). நாலாம்பாட்டு. (வென்றியே) இத்யாதி. கீழிற்பாட்டிலே (க்ஷே)மமேவேண்டித் தீவினைபெரு(க்)கு(வ)தக்கு ஹேது அர்த்தேஷணையாதல் தேஹாத்மாபிமாநமாதலெ(ன்)று காட்டாநின்று (கொ)ண்டு திருமந்த்ரத்தைக் (கண்)டுகொண்டதுக்கு ஹேதுவை யும் முக்தகண்டமா(க) வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்(க)தி கண்டுகொள்வது.

() “[illegible] - அர்த்தாதுராணாம் நகுருர் நபந்து” என்கிறபடியே இ(வ)னுடைய அர்த்தாபிமாநத்தால்வந்த (க)ேணிப் பச்சொல்லுகிறதென்று தாத்பர்யம் திருவுள்ளம்பற்றி வென்றி-ஜயமாய் ஸ்வே(ாத்)க்கர்ஷம் மேலிட்டதென்று அர்த்தமாய், இது அநுதாபஹேதுவானபடி(யை) அருளிச்செய்கிறார், (பிதா) இத்யாதி. இவ்வர்த்த(ம்) “(வெ)ன்றியே” என்கிற ஸாமாந்யநிர்த்தேசத்தாலே ஸூசிதமாகிறதென்னுமத்(தை)த் தக் காட்டுகிறார், (தன்னை) இத்யாதி. இது அதிக்ரூரதோஷமானமையை (உ)பபாதிக்கிறார் (தோல்வி) இத்யாதி. வீழ்கையே - போகையே ஸ்வபாவமான பொருட்கு-தநத்துக்காக இரங்கி-க்லேசித்து, என்று சப்தார்த்தமாய் ஹேதுபூர்வ(க)ம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கையில்) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. இரண்டு

மிறே, அத்தை யிழந்து கூப்பிடாநிற்கும். † கௌரவ்யரா யிருப்பார் பக் ல் அபிமாநம் பண் க் டவதன்றிக்கேயிருக்க அபிமாநம் பண் ணி ர்த்தித்ததுக்குமேலே இரங்கக்கட தல்லாததுக்கு இருந்து ' ணீர்பாய நிற்கும். † அங்ஙனன்றிக்கே தேஹாத்மாபிமாநத் த ப ' ணித் த ' னையெல்லார்க்கும் மேலாகநினைத்துப் போந்ததுவே யன்றியே அஸ்த்திரமான உடம்மை நித்யமாகவேணும்' என்று சோகியாநிற்குமென்னவுமாம். (வேற்கணார் கலவியேகருதி)†கை யில் அர்த்தமுண்டானகாலம் பார்யையைச் † செங்கற்சீரைகட்டிக் கூப் பிட்டுத்திரியவிடும ன் அர்த்தமிழந்து கூப்பிடாநின்றால் அல்லா தாரோடொக்க இவளும் வினவப்புகுருமே' இ னக்கண்டவாறே அ ' ர்த்தத்தையெல்லாம் இட்டு ஒரு ப ணியாகப்பூட்டிக் காண ் பெற்றிலோம்' ' ன்று மநோரதியாநிற்கும். கெடுத்தபொ ' னை இப் போது பூட்டத்தேடும். (நின்ற ாநில்லா நெஞ்சினையுடையேன் என் செய்கேன்) ‡ ஊர்வசீ ஸாலோக்யத்துக்கு நாட்டங்க ஸாதநாநுஷ்ட் டாநம் பண்ணுநிற்க நேர்கொடுநேர் அ ர்தான் ந்து உபஸ்த்தா நம்ப ' ணி முன்னேநிற்க அர்ஜுநன் நமஸ்கரித்துக்கடக் நின்ற ளிறே விரக்தியாலே' இப்படிப்பட்ட ன் (க) చంచలంహి మనః కృష్ణ ప్రమాథి బలవద్దృఢమ్ தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம்மந்யே வாயோரிவஸு துஷ்கரம்' எ ' று ப்ரதிகூல ாயு ' ்வப்பிடித்துக் கூடுகட்டிலும் ான் நெஞ்சைப்பிடிக்கப்போகாது என்றானிறே. † § ஒருவிஷயங்களி லே அ ரக்ஷணம் கால்தாழாத நெஞ்சையுடையேனை நான், இந் நெஞ்சைப் பரிகரமாகக்கொண்டு உ ன்னைப் பெறுகைக்கீடான உபா யாநுஷ்ட்டாநம் ப ண்ணவென்பதொன்றுண்டோ? உன்னை இழக்

பத ' களாலும் பலித்த அர்த்தத் தத் தொகுத்தருளிச்செய்கிறார், (கௌரவ் யராய்) இத்யாதி. அபிமாந ' அர்த்தாபிமாந கார்யமென்றபடி. வெற்றிக்கு ஹேது-தேஹாத்மாபிமாநமென்றும் பொருள் - தேஹாத்மாபிமாநம் என் றும், பதத்வயத்துக்கு அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (அங்ஙனன்றிக்கே) இத்யாதி. கலவிசெய்தென்னாதே "கருதி" என்ன யாலே-அம்மநோரதமா த்ரந்தான் அர்த்தமிழந்தபோது மற்றவிஷயத்தில் நிஷ்ப்பலமாகையாலே பார்யாவிஷயமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கையிலர்த்தம்) இத்யாதி. இது முந்தின தாத்பர்யத்துக்குச்சேரும் பொருள் - சரீரமென்றபக்ஷத்தில், 'வேற்கணார்' என்றது-ஸர்வவிஷயமாகக் கண்டுகொள்வது. (செங்கற்சீ ரை ட்டி)-காவிப்புடை வயுடுத்து. ' நெஞ்சைப்பிடிக்க ஒண்ணாது" என்ற அர்ஜுநனுடைய உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ஒருவிஷயங்களிலே) இத்

கைக்குறுப்பாமித்தனை. (எ 'செய்கே ') † அர் ுனனுக்குப் பதி னெட்டு ‡ ஓத்திலும் சோகத்தை உத்பாதித்தாற்போலே, † கண்ட தெல்லாம் இ ர்க்கு பயா ஹமாயிருக்கிறபடி.

நீரிப்படி யிருந்தீராகில் உமக்குப் பேற்றுக்கு † அடி எத்தாலே யென்றிருந்தீரென்ன. † ப்ரளய 'கொ ' ட பூமி தன்னுடைய ரக்ஷ த்தில் அஸமர்த்தமாய் அத்தைரக்ஷித்தான் யாவனொரு ன் அ னாலேயென்கிறார் (நெடுவிசும்ப வும் பன்றியாய 'று பாரகங் கி ' டபாழிய ன் ஆழியானருளே) ப்ரளயங்கொண்ட பூமிக்கு ஸ் ரக்ஷ த்தி லந் ய முண்டாமன்றிறே விஷயங்கொ ா ' ட நெஞ்சையு ' டயேனை நா ' எனக்கு ஹிதகிந்தைப ' ணு து. ஆகாசா கா சம் வெளியடையும்படி விம்ம ளர்ந்த ன் ரக்ஷ்யத்தினளவில்லாத படியாயிற்று ரக்ஷகனனவன் வடிவைப்பாரித்தபடி. பூமி ப்ரளயத் திலே புக்கு முடிந்துபோகப் புக்க ாறே நீருக்கும் சேற்றுக்கும் இறாயாத மஹாவராகமானான். லஸம்ருத்தி காணப் பணைக்கும் வடிவைக்கொ ாண்டா ' (க) [மாசுடம்பில் நீர் ாராமானமிலாப் பன் றியாம்] மஹிஷியுடம்புபேணுதே (க) * பாசிதூர்த்தது '' என்ற வாறே காந்தனைதானும் உட ம்புபேணுதே மாசேறின ட ம்பை யு டயனென். (மானமிலா) ஈஸ் ரத் ாபிமாநம் § பின்னாட்டாத படி யிருக்கை. மாயாம்ருகத்தைக் கண்டபோது இனத்தில்மான் ள்வந்து மோந்துபார்த்து விஸஜாதீயம்'' என்று கடக்கப்போ யிற் றினவிறே அங்ஙன்றியே (உ) ஆஜ்ஞாந ஆநுஷம் ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே என்கிறது † இங்குமநுவர்த்தித்தபடி. (பாரகங் கி ' ட) பூமிப்பரப்படங்க அண்ட பித்தியோடே புக்குச்சேர்ந்தத் தை ஒட்டுவிடுவித்து எடுத்த. (பாழியான்) மிடுக்கையுடைய ன். (ஆழியான்) † ரக்ஷிக்குமிட த்து ஒருபரிகராபேக்ஷையில்லை. ஒருபரி

யாதி. த்ருஷ்டாந்த பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அர்ஜுனனுக்கு) இத்யாதி. (கண்டதெல்லாம்) விஷயங்களெல்லாமென்றபடி.

(அடி) என்றவநந்தரம், எது என்றும்; உமக்குப் பேறு என்றும், அத்யா ஹரிப்பது. இப்படி ப்ரஶ்நத்வயம் கண்டுகொள்வது. பூர்வார்த்தத்தையெல் லாமுட்கொண்டு இப்பதத்துக்கு உட்கருத் த யருளிச்செய்கிறார், (ப்ரளயங் கொண்ட) இத்யாதி. (இங்குமநுவர்த்தித்தபடி) என்றது - ''ஆத்மாநம் வரா ஹம்மந்யே'' என்று அநுவர்த்தித்தபடி. ''பாழியான் - ஆழியான்'' என்ற பதத்வயத்துக்கும் க்ரமேண பாவமருளிச்செய்கிறார், (ரக்ஷிக்கும்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. அடியேது என்றப்ரஶ்நத்துக்கு உத்தரமானபடியை

மூ. கள்வனே னானேன் படிறு செய் திருப்பேன்
கண்ட ா திரிதந்தே னேனும்
தெ ிளியே னானேன் செல் கதிக் கமைந்தென்
சிக்கெனத் திருவருள் பெற்றேன்
உள்ளெலா முருகிக் குரல் தழுத் தொழிந்தேன்
உடம்பெலாம் ணநீர் சோர
நள்ளிரு ளளவும் ப லும் நா னழைப்பன்
நாராயணா வென்னும் நாமம். (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கள்வனேன் ஆனேன்	(இதற்குமுன், அவனுடைமையான ஆத்மாவைக்) களவு ண்டேன்.	திரிதந்தேனேனும்	கால்தாழ்ந்து போதேனாகிலும்]தை
படிறு	மிக்கதீம் ப	திருஅருள்	(அவன்) கடாக்ஷத்
செய்து இருப்பேன்	எப்போது செய்து கொண்டிருப்பேன்;	சி்கென	திடமாக [லே)
ண்டஆ	கண்டவிஷய கள் தோறும்	பெற்றேன்	அடைந்தேன்;(அத்தா
		தெள்ளியேன் ஆனேன்	(அவன்சேஷி, நாம் சேஷபூதர் என்னும்) விவேகமுடையேனானேன்.

கர ெகா டு ரக்ஷிக்கப் பார்த்தானாகில் அதுக்கிடான பரிகாரமுடைய ன், †(அருளே) அபிமாநம் ப ணக்க..வதல்லாத விஷய களிலே அபிமாநம் ப ணியும் சோகிக்கக்கடவதல்லாததுக்கு சோகித்தும் நரகாவஹமான விஷயங்களை அநுபவிக்க மநோரதித்தும் நின்றவாநில்லா நெஞ்சினையுடையேன்'' என்று இப்படிகைகழிந்த வென்னை, 'இனி இவன் தானாகமீளமாட்டான்' என்று அதுவே ஹேதுவாக எடுக்க ஒருப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரன் க்ருபையாலே. அருளேயென்னவுமாம் அருளாலே யென்னவுமாம். (நன்றுநானுய்ய) வென்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி ே றக்கனார்கலவியே கருதி என்றுபோந்த ன் சுத்தனானேன் என்று தெரியாதபடி, அஸ்ப்ருஷ்ட்டஸம்ஸாரகந்தனும்படியானேன். (நான் கண்டுகொண்டேன் நாராயணாவென்னும் நாமம்) "வெ ன்றியேவேண்டி வீழ்பொருட்கிரங்கி 'என்று அபிமாநமும் லோபமுமிறே சொல்லிற்று' இப்படி போந்தநான் அமாநித்வாத்யாத்ம குணோபேதர்பெறும் பேற்றைப் பெற்றேன்.

செல்	(அர்ச்சிராதிமார்க் த் தாலே) செல்ல	கண்ணநீர் சோர	ஆநந்தபாஷ்பம் பெரு கும்படியா
திக்கு	பரமபதத்துக்கு [டவ	நள்	செறிந்த
அமைந்தேன்	ஆளாம்படி பூர்ண னேன் (பின்பு)	இருளளவும்	ராத்ரிமுழுதும்
உள் எலாம்	உள்ளேயுண்டான (எ லும்பும் நரம்புமா ன) எல்லா	பகலளவும்	பகல்முழுதும்
உருகி	நீராய்க்கரைந்து	நாராயணவென்னும்நாமம்	நாராயணனென்கிற திருநாமத்தை
குரல்	த்வநி	நான்	அடியேன்
தழுத்து ஒழிந்தேன்	தழுதழுக்கும்படியானேன்;	அழைப்பன்	அழைக்கப்பெற்றேன்
உடம்புஎலாம்	சரீரமெங்கும்		கண்டஆறு என்பது கண்டஆறெனவும் எல்லாம்என்பது எலாம் எனவும்கிடக்கிறது. (ரு)

யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கள்வனேனானேன்) † விறகு களவு கண்டவனிற்காட்டில் ரத்நாபஹாரம் பண்ணினவனுக்குப் பாபம் ப்ரசுரமாயிருக்கும் சூத்ரதநத்தை அபஹரித்தவனிற்காட்டில் ப்ராஹ்மணதநத்தை அபஹரித்தவனுக்குப்பாபம் † விஞ்சியிருக்கும் த்ரவ்யங்களில்தலையான ஆத்மவஸ்துவையாயிற்று அபஹரித்தது, ஸர்வேச்வரனுடைமையையாயிற்று என்னது" என்றுபோந்தது. (படிறுசெய்திருப்பேன்) † மிடறுதின்றால் † சொறிய வொண்ணாதாற்போலே §பஶ்யதோஹரனானேன். † நான் தேஹாத்மாபிமாநம் பண்ணிப்போந்ததுவேயன்றிக்கே ஈஶ்வரசேஷம் இவ்வாத்மவஸ்து என்றிருப்பாரோராஸ்திகனுண்டாகில் தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதொருவஸ்துவாவதென்? ஈஶ்வரனாவதென்?" என்று கா[ண]

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கள்வனே) இத்யாதி. கீழ்ப்பாட்டிலே வென்றியேவேண்டி" இத்யாதிகளுக்கெல்லாம் மூலம் தேஹாத்மாபிமாநமேயென்று திருவுள்ளம்பற்றி அத்தை இப்பாட்டிலேயருளிச்செய்கிறாரென்றும் ஆழியானருளாலே தாமுஜ்ஜீவித்த ப்ரகாரங்களை அருளிச்செய்கிறாரென்றும் ஸங்கதியைபுட்கொண்டு "கள்வனேனானேன்" என்று பரிதபிக்கைக்குக் களவு க்ரூரதமமாகவேண்டுகை யாலே, அத்தை நிரூபிக்கிறார். (விறகு) இத்யாதி. (விஞ்சியிருக்கும்) என்றவநந்தரம், ஆகையாலே என்றுசேஷம். படிறு - தீம்பாய், அத்தை செய்வேனென்னாதே, "செய்திருப்பேன்" என்கையாலே, தடையறச்செய்துகொண்டிருப்பேனென்று, அதுக்கு ஸத்ருஷ்டாந்த தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (மிடறு) இத்யாதி. (சொறியவொண்ணாதாற் போலே) என்றது - சொறிந்து போக்கவொண்ணாதாற்போலேயென்கை. பஶ்யதோஹரத்வந்தன்னை விவரிக்கிறார், (நான்) இத்யாதி. "கண்டவா" என்ற

§ பஶ்யதோஹரன் - பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே களவுசெய்பவன்,

ப்பறித்தேன். (கண்டவாதிரிதந்தேனேலும்) †முன்னடிதோற்றமை யாலே கைவந்தபடி பரிமாறி வேணித்தனைபோக்கி சாஸ்த்ரங்கள் ஆகாது'' என்றதத்தை அறிந்தும் மீண்டிலேன். (க) [ந்ருபஸு ந்ருபசு:] அல்லாத ற்றேடு பரிமாறுமத்தை நகிபக்கலிலேயும் பரிமாறத் தேடும்

(தெள்ளியேனானேன்) இப்படியிருக்கச்செய்தே ஸாராஸாரவி வேகம்பண்ணிச் செய்யக்கடவது செய்து அல்லாதது தவிர்ந்து போருமவரைப்போலே விவேகமுடையேனானேன். (செல்கதிக்கமைந்தேன்) நித்யஸம்ஸாரியாகைக் குறுப்பானவற்றைச்செய்து போந்தநான், 'இனியவன் ஸம்ஸாரத்துக்கு ஆளாகமாட்டான் பரமபதத்துக்காளாமத்தனை என்னும்படி சமைந்தேன். † செல்லக்கடவதியுண்டு பரமபதம், அங்குத்தைக்கு ஆளாம்படியானேனென்கை. † 'கண்டவாதிரிதந்தேன் என்றும் தெள்ளியேனானேன்' என்றும் வ்யாஹதபாஷணமாயிருந்ததீ. என்ன (சிக்கெனத் திருவருள்பெற்றேன்) இனிமீளாதபடி அருளைப்பெற்றேன்.

நீர் †பெற்றபேறுதானென்னென்ன (உள்ளெலாமுருகிக்குரல் தழுத்தொழிந்தேன்) உள்ளெலும்பும் நரம்புமற உருகி, அதுதான் த்வநியில் † தழுதழுப்பிலேதெரியும்படியானேன். (உடம்பெலாம் கண்ணீர்சோர) (௨) ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு: புலகீக்ருதகாத்ரவாந் ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்பு: புலகீக்ருதகாத்ரவாந்''. உடம்படங்க † பஞ்சஸரமும் த்ரிஸரமுமிட்டாற்போலே கண்ணநீர் வெள்ளமிட்டபடி. (நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன் நாராயணாவென்னும் நாமம்) † விஷயாநுபவம்பண்ணிக் களித்திருக்கும்போதோடு, விஷயாநுபவம் பண்ணுகைக்கு அர்த்தார்ஜநம்பண்ணும்போதோடுவாசியற எனக்குத்திருநாமம் சொல்லுகையே யாத்ரையாகப்பெற்றேன். (௫)

துக்கு கேட்பார் வ்யாவர்த்யராகை யாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார், (முன்னடி) இத்யாதி.

சப்தார்த்தம், (செல்லக்கடவ) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை, (கண்டவா) இத்யாதி.

* திருவருள்பெற்றத்தாலே நீர்பெற்றதான * தெள்ளியேனாகையும் * செல்கதிக்கமைகையுமாகிற பேறு எங்ஙனே? என்னும் ப்ரஶ்நத்தை அநுவதிக்கிறார் (நீர்) இத்யாதி. (தழுதழுப்பிலே) - கத்கதஸ்வரத்திலே. அஞ்சுமுத்துத் தாவடமொன்றுயிருக்குமது-(பஞ்சஸரம்) என்றது. விழ என்றுமே, ''சோர'' என்றத்தாலே பலித்த அர்த்தமிதுவென்று கொள்வது. 'நள்ளிருளளவும்'' என்றதுக்கு ''நள்'' என்று சப்தவிசேஷமாய் அது எழுந்த மத்யராத்ரத்திலுமென்று சப்தார்த்தமாய் காலத்தை இப்படி அருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (விஷய) இத்யாதி.

மூ. ம்பிரா னெந்தை யென்னுடைச் சுற்ற
மெனக்கர செனனுடை ாளுள்
அம்பிஞ லர கர் ெ ருக்ெ ாள நெருக்கி
யவருயிர் செகுத்த ெ ம் ம ல்
ம்புலாஞ் சோலை மாமதிள் தஞ்சை
மாமணிக் ோயிலே ங்கி
நம்பி ா ளுய்ய நா டிகொ டேன்
நாராயணா ெ ன்னும் நாமம். (௬)

பதம.	உரை.	த .	உ ர.
நம்பி ாள்.	(ப வத்குணாநு பவத் தாலே) பூர் ணராயி ருப்பவர் ளே. [ய்		வேஸ்வரன் நித்ய வாஸம்பண் ணு ம
		வம்பு	பரிமளம் [தாய்
ம்பிரான்	எனக்கு உப ார ு	உலா	வீசாநின்றுள்ள
ந்தை	ான குத்த ப்பனுய்	சோலை	பொழிலையு
என்னு டச்சு	என கு எல்லாஉறவு	மா	நீண்ட
ற்றம்	மு றயுமாய்	மதிள்	மதிளையுமுடைய
எனக்குஅர	எ னஆண்டவனுய்	தஞ் மாமணி க்கோயிலே	தஞ்சைமாமணிக்கோ யிலேயே
என்னுை ாள்	ாழ்என்னு டய ஆயுஸ் ஸாய்	ி கி	ஸேவித்து
அர ர்	ராக்ஷ ர் ள்	ான்உய்ய	(உங் ளைப்போலே) நானும் உஜ்ஜீவி கும்படி
வெருக்ெ ாள	அஞ்சும்படியா		
அம்பினல்	பா ளிலுலே		
நெரு கி	ெ ருங் ப்பண்ணி	நாராயணு ன் னும்நாமம்	நாராயணுவெ கிற நாமத் த
அவர் உயிர்	அவர்கள் ப்ராணனை		
செகுத்த	முடித்த	ண்டு ெ ாண் டேன்	அறியப்பெற்றேன். ()
ம்அண் ல்	எம்ஸ் ாமியா ஸர்		

யா. ஆரும்பாட்டு இத்தை நீர்போர ஆதரியாநின்றீர் இது தனக்கு அர்த்தமென்னென் ச் சொல்லுகிறூர். † இதினுடைய பா டத்தைஜபித்து அத்தாலே பலம்பெறவிருத்தல் இத்தாலே பாபத் தைப்போக்கிக் கர்மபோகத்துக் குடலா குதல் செய்கையன்றிக்கே

அ . ஆரும்பாட்டு. (எம்பிரான்) இத்யாதி. 'நம்பிகாள்'' என்றபதம் விஷயாந்தரபரரைச் சொல்லுமளவில், இதுக்கு-அர்த்தஜிஜ்ஞாஸையாலே கே ட்டார்களென்றும் பகவத்பரரானபோது இவருடைய அதி ரஸோதநார்த் தம் ப்ரஸ்நம்பண்ணிஞர்களென்றும் கண்டுகொள்வது. இவ்வர்த்தத்தை ரு ளிச்செய்கைக்குத் தானுட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறூர் (இதினுடைய) இத் யாதி.

ஆர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே பேறு என்றுதமக்குப் பக்ஷமாகை யாலே அர்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார் நம்மாழ் ாரும் திருமந்த்ரம் ஓரிடத் திலேப்ரஸ்துதமானல் முன்னேயாதல் பின்னேயாதல் அர்த்தத் தைச் சொல்லிப்போரு ர் அர்த்த ப்ராதாந்யம்தோற்ற, ஜ்ஞா மோக்ஷமா வேண்டுகை யாலே.

(எம்பிரான்) எனக்கு உபகாரகன். (எந்தை) எனக்கு ஜநகன் (என்னுடைச்சுற்றம்) என்குட ற்று க் ான எல்லா வுறவுமுறையு மானவன். (எனக்கரசு) என்னை † வன்னியமறுத்து ஆண்ட வன். (என்னுடைவாணாள்) என்னுடைய ஆயுஸ்ஸு. (அம்பினாலர க்கர் வெரு கொளநெருக்கி அவருயிர் செகுத்தவெம்மண்ணல்) ஸ ல் பத்தாலன்றிக்கே அம்பாலே ராக்ஷஸ ரஞ்சும்படி நெருக்கி அவர்களு யிரைமுடித்த எ ஸ் ாமி ஸ்வாமித் த்தோடே தலைக்கட்டிற்றாய் நின்றது. †இத்தால் சொல்லிற்றாயிற்று (க) மாதா பிதா ப்ராதா நிவாஸ ஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத்கதிர் நாராயண மாதாபிதா ப்ராதாநிவாஸஶ்ஶரணம்ஸு ஹ்ருத்கதிர்நாராயண என்கிறபடியே.

இதுதான் உட க்கு ந்த டி ன்னெ ன; (வம்புலாம்சோலை மாமதிள் தஞ்சை மாமணிக்கோயிலே வண ்கி) † நித்யவஸந்தமான சோலையையும் மாமதிளையுமுடைத்தான தஞ்சைமாமணிக்கோயிலே வணங்கிவந்தது எல்லாவுறவுமுறையும் தானே ' என்றுதோற்றும் படி அவன்வந்துநிற்கிற ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்கையாலே வந் தது. (நம்பிகாள்) பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களைப்பற்றி தேஹபோஷ பராயிருக்கிற வவர்களைச்சொல்லிற்றாதல் பகவத்குணாநு பவம்பண்ணி அத்தாலே பூர்ணராயிருக்கிற வவர்களைச்சொல்லிறு தல். (உய்ய நான் கண்டுகொண்டேன்) நீங்களெல்லாம் புறம்பே போய் க்லேசப்படாநிற்க நானுஜ்ஜீவிக்கும்படி காணப்பெற்றேனெ ன்னுதல் நீங்களுஜ்ஜீவிக்கும் விரகறிந்து கரையேறினாற்போலே நானும் கரையேறப்பெற்றேனென்னுதல். (நாராயணாவென்னும் நா மம்) ஸர்வவிதபந்துவுமவனே என்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான திருநாமத்தைக்காணப்பெற்றேன்.

௲. இற்பிறப் பறியீ ரிவரவ ரென்னீ
ரின்னதோர் தன்மையெ றுணரீர்
கற்பகம் புல ர் களைகணென் றுலகில்
கண்ட ர தொண்டரைப் பாடும்
சொற்பொரு ளாளீர் சொல்லுகேன் வம்மின்
சூழ்புனற் குடந்தையே தொழுமின்
நற்பொருள் காண்மின் பாடிநீ ருய்மின்
நாராயணா வென்னும் நாமம். (எ)

பத .	உரை. [கு
உலகில்	இப்பூமியிலுள்ளார்க்
தொண்டரை	இழிதொழில்செய்து திரியுமவர்களை
இல்	(அவர்களுடைய) க்ருஹவைலக்ஷண்யத்தையும் [தையும்
பிறப்பு	ஜந்மவைலக்ஷண்யத்
அறியீர்	அறியாதவராய்
இவர்	இப்போது ஸம்பந்நரான இவர் ள்
அவர்	முன்பு தரித்ரராயிருந்த அவர்கள்
என்னீர்	எ று அறியமாட்டாதவராய்
தன்மை	இவர் ள் ஸ்வபாவம்
இன்னதுஎன்று	இப்படிப்பட்டதொன்றுஎன்று
உ ரீர்	அறியமாட் டாதவராய்க்கொண்டு
ற்பகம்.	வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் கல்ப வ்ருக்ஷம்போலே உதாரரானவர்களே!
புலவர்	கற்றோர்க்கு
களை ண்!	ரக்ஷ ரே!
என்று	என்றுசொல்லி
க டவா	நெஞ்சில்தோற்றினபடியே

பதம.	உரை.
பாடும்	கவிபோற்றிசெய்யுமவராய்
சொல்	சப்தத்துக்கும்
பொருள்	அர்த்தத்துக்கும்
ஆளீர்	நிலவரானநங்கள்
வம்மின்	வாருங்கள்:
சொல்லுகேன்	(ப்ராப்தவிஷயத்தை நீங்களுமிழக் வொண்ணாதபடி) சொல்லுகிறேன்.
நீர்	ன்னோடொத்த நீங்கள்
புனல்	ஜலத்தாலே
சூழ்	சூழப்பட்ட
குட ந்தை	திருக்குட ந்தையிலெழுந்தருளியிருக்குமாரா முதனை
தொழுமின்	ஸேவியுங்கள்;
நாராயணா என்னும்	"எல்லாவுறவுமுறையுமவனே" என்கிற அர்த்தத்துக்கு வாசகமான
நாமம்	திருநாமத்தை
பாடி	வாயாரச்சொல்லி
உய்மின்	உஜ்ஜீவியுங்கள்;
நல்பொருள் காண்மின்	இது பரமார்த்தங்கிடீர். (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. †அல்லாதார்தாளிழக்கிறார் அவிசேஷஜ்ஞராகை யாலே விசேஷஜ்ஞராய் எ ேடு†ஸஜாதீயராய்க் கவிபாடித்திரிகிற நீங்களிழக்கிற தென்னென்கிறார்.

(இற்பிறப்பறியீர்) †அவர் ள் ார்ஹஸ்த்யத்தில் நி றநிலை அறியி ாள் அவர் ள் ஜந்மமறியி ாள் (இவர ரென்னீர்)†ப டு தரித்ரனாய் லேசப்பட்டுப் போந்தானொருத்தன் இப்போது ஜீவிக்கப்புக் ால் இது இ ளை றிக்கே யிருந்தது; இது வேறே யொரு னடியா வேணும்" ர று அறியமாட்டாதே ஸ்ரிய பதியைப்போலே பிறப்பேபிடித்து ஸ்ரீமானாய்ப்போந்தானாக நினைத்திருப்புதி ாள். அன்றிக்கே (இ ரவரென்னீர்) என்று ஒருசொல்லாய், ஒரு ர்வாசிய மறியீரெ னருமாம். (இன்னதோர் தன்மையென்றுணரீர்) இவனுக்குள்ளவளவு இது என்றறியமாட டீர்

(கற்பகம்) † நினையாதே கொடுக்கும்' ரன்புதிகோள். (புலவர்களைகனென்று) விசேஷ ஞரா யிருப்பார்சிலர் அர்த்தித்துவந்தால் ஒளித்துப்போம ளை எங்களுக்கு நிர்வாஹகன்' எ பர்க ர் (உலகில் கண்டவர் தொ டரைப்பாடும்) †லோகத்தில் நீச ர்த்தி ளாய் த்திரிவாரைக் கண்டவா பாடும் ப்ரதிபந்நங்களைச் சொல்லித்திரிகிற. (சொற்பொருளாளீர்) சப்தத்துக்கும் அர்த்தத்துக்கும்

கையாலே பலித்தஸங்கதியையருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதார்) இத்யாதி. (ஸஜாதீயராய்) என்றது - ஸத்ருசராயென்றபடி. கீழே "நம்பி ாள்" என்று ப வத்ப்ரவணரானபோது, அவர்களைப்பார்த்து வார்த்தைசொ னவர் க்ருபையாலே லோ த்திலே கண்வைத்து உபதேசி கப்பார்த்தாராய் அதிலே "சொற்பொருளாளீர்" ன்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதார்) இத்யாதி என்று ண்டுகொள்வது.

'இல் அறியீர் பிறப்பு அறியீர்" என்று சப்தார்த்தமாய் அத்தையருளிச்செய்கிறார், (அவர்கள்) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. இவர் - இப்போது ஸம்பந்நரானவர்கள், அவர்-முன்பு தரித்ரராயிருந்தார் என்னீரென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (பண்டு) இத்யாதி வா யத்வயத்தாலே.

(நினையாதே) என்றது-தேயவஸ்துவின் உத்கர்ஷத்தைநினையாதே என்றபடி; ஸ்வப்ரயோஜநத்தை நினையாதே என்றுமாம்; யாச னுடையகுறை ளை நினையாதே என்றுமாம். உலகில் தொண்டரை - ப்ருத்யக்ருத்யம் பண்ணுமவரை, கண்டவாபாடுமென்றர்த்தமாயருளிச்செய்கிறார், (லோகத்தில்) இத்யாதி.

ஆ ற்றிலேன் கலை ளைம்புலன் ருதும்
கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தைப்
பெற்றிலே னதனால் பேதையே ந மை
பெருநிலத்தா ருயிர்க் கெல்லாம்
செற்றமே வேண்டித் திரிதரு ன் தவிர்ந்தேன்
செல்கதிக் குய்யு மா றெண்ணி
நற்றுணையாகப் பற்றினே னடியேன்
நாராயணா வெ ன்னும் நாமம். (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கலைகள்	சாஸ்த்ரங்களை	கருத்துள்	விஷயங்களிலே
கற்றிலேன்	(ஓராசார்யனிடத்தில்) அப்யஸித்தேனல்லேன்	மனத்தை	நஸ்ஸை [தேன்
		திருத்திலே	வலியமூட்டிப்போ
		அதனால்	இப்படிபோருகையாலே
ஐம்புலன்	ஐந்து இந்த்ரியங்கள்		
ருதும்	நினைக்கிற	பேதையேன்	அறிவிலியானநான்

நிலவரானநீங்கள் †சொல்லுடைமைக்கு உ களிற் காட்டிலில்லை, ப்ரமேய ஞானமுடையார் உங்களத்தனையில்லை.

(சொல்லுகேன்வம்மின்) உங்கள் ப்ரமேய ஜ்ஞானத்துக்கும் சொல்லுடைமைக்கும் பாத்தம் போரும்படியான விஷயத்தை நான் ாட்டித்தரவாருங்கோ ா. (சூழ்புனல் குடந்தையே தொழு மின்) ஓராறும் படைவீடும் வேணுமே உங்களுக்குக் கவிபாடும் போது ஆறும் மலையும் படைவீடும் உள்ளிட்ட பரிகர களும் ணுமே. (நற்பொருள் காண்மின்) நன்றான அர்த்தத்தைக் ண்டு கொள்ளுங்கோள். † பேறும் தானேயாய் தன்னைத்தரு தும் தானே யாயிரு கை. (பாடிநீருய்மின் நாராயணாவென்னும் நாமம்) ாச்ய ங்களில் தலையானத் தைக் காட்டித்தந்தேன், அதுக்கு வாசகமான திருநாமத்தைப்பாடி. உஜ்ஜீவியுங்கோ ளெ கிறார் (க)†' ய ப ர ஸ்வர ய'பரஸ்ஸமஹேஸ்வர " என்றதிறே † இதினுடைய † ஸங்க்ரஹத்தை. வாசகங்களில் தலை அகாரம், ாச்ய களில் தலை † கீழ் நான்சொன்னது.

தாத்பர்யார்த்தம் (சொல்லுடைமைக்கு) இத்யாதி.

நன்மையை விவரிக்கிறார் (பேறும்) இத்யாதி. நாராயணபதம் நற்பொருளுக்கு வாச மென்னுமதுக்கு ப்ரமாணத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ய) இத்யாதி. (இதினுடைய) என்றது - நாராயணபதத்தினுடைய வென்றபடி. (ஸங்க்ரஹத்தை) - அகாரத்தை. (கீழ்நா சொன்னது) என்றது "நற்பொருள்' என்றதென்றபடி ... ... (எ)

(க) தைத்தி - நாரா - உ௪.

நன்மை	நல்லவினை வ	தவிர்'தேன்	இவையெல்லாம் போ
பெற்றிலே'	பெருதவனுனேன்'		ப்பெற்றேன்;
பெரு	பெரிய	செல்கதிக்கு	(அர்ச்சிராதி மார்க் த்
நிலத்து	பூமியில்		தாலே) செல்லக்
ஆர்	நிரம்பியிரு'கிற [கும்		டவ பரமபதத்துக்
_யிர்க்குஎல் ாம்	ல்லாப்ராணி ரு'		குப்போய்
செற்றமே	ஹிம் ஸபண்ணும் உ பாயத்தையே	ய்யு'ஆறு	உஜ்ஜீவி'கும் வ மை யை
வேண்டி	நினைத்து	எ'ணி	நினைத்து
திரிதருவேன்	திரிந்துக்கொடுபோ ந் தேன்' (இப்படிநெ டுங் ாலம் திரிந்தே னுகிலு' அவன்க டாக்ஷத்தாலே)	அடியேன்	சேஷபூதனுனநான்
		நாராயணுஎன் னும்நாமம்	நாராயணு என்கிற தி ருநாமத்தை
		நல்துணையாக	நல்லஸஹாயமாக
		பற்றினேன்	அவலம்பித்தேன். ()

வ்ய. எட்டாம் பாட்டு- †எ'கள் பூர்வவ்ருத்தத்தைப் பார்த் தால் நீர் சொல்லுகிற அர்த்தத்து'கு நாங்கள் தேசிகராகவல்லோ மோவென்ன' கெடுவிகாள். நானன்றோ இவ்விஷயத்துக்கு யோக் யனுய் உ'களுக்கு உபதேசிக்கும்படியானேன் ஆனபின்பு இவ்விஷ யத்துக்கு ஆளாகாதாருண்டோ? என்கிறார்.

(கற்றிலேன் கலைகள்) ஓராசார்யனைப் பின்சென்று அவனுச்ச ரிக்க அநூச்சாரணம் பண் ணிப்போராமையாலே சாஸ்த்ரீய ஜ்ஞாந முண்டாயிற்றதில்லை. (ஐம்புலன் கருதும் கருத்துளே திருத்தினேன் மனத்தை) மநஸ்ஸைப் பரவிஷயமாக்கி, விஷயங்களிலே ப்ரவணமா ற பாஹ்யேந்த்ரியங்களைக்காதாசித் மாயாகிலும்விஷயங்களில்நி' றும்மாற்றி ப்ரத்யக் விஷயமாக்கினுல் நல்வழி போகைக்குறுப்பாமி றே' ஶ்ரோத்ராதீந்த்ரிய'கள் விஷயங் ளிலே யிழிந்து தான் நினைத் தவழியே கொடுபோ மநஸ்ஸையும் அதுக்கு உறுப்பாக்கிப் போந்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ற்றிலேன்) இத்யாதி. "வாடினேன்" என்று தடங்கி பூர்வ வ்ருத்தத்தை அநுஸந்தித்துச்சென்று கீழ் இரண்டுபாட் டிலே அத்தை விட்டவர் மீளவும் பூர்வ வ்ருத்தத்தை யருளிச்செய்கைக்கு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (எங்கள்) இத்யாதி. 'பாழியானுழியானருளே" என்று ஆழ்வார் * மயர்வற மதிநல மருளப் பெற்றவராகையாலே அவருடைய பூர்வ வ்ருத்தமெல்லாம் அகிஞ்சித்கரமாயிற்றென்று ருதி ப்ரஶ்நம்பண்ணி ஞர்களென்று கருத்து. அநுதாபசூந்யனு யிருந்த என்னிடத்திலே யருளின வன், நாங்கள் தேசிகராக வல்லோமோ ான்னும்உ'களிடத்தில் அருளக்கு றையில்லை என்று த்தரத்துக்குக் கருத்து.

தேன். (திருத்தினேன் மனத்தை) விஷய ப்ர ணரானவர்கள் விஷய ப்ராவ யம் போராது என்று ஔஷதஸேவை பண்ணியிருப் பார்களிறே அப்படியே விஷயங்களிலே மநஸ்ஸை விய மூட்டிப் போந்தேன். (பெற்றிலேனதனால் பேதையேன் நன்மை) † சாஸ்த்ரீய ஜ்ஞாநமுமின்றிக்கே விஷய ப்ரவணனாய்ப் போருகையாலே அறிவு கேடனாய் ஹிதசிந்தை பண் ணப்பெற்றிலேன். (பெருநிலத் தாருயிர்க் கெல்லாம் செற்றமே வே டித் திரிதருவேன்) † எனக்கொரு நன்மை ஸம்பாதியாமையே யன்றிக்கே பரஹிம்ஸை ப ணும் விரகே சிந் தித்துப் போந்தேன். † எல்லாரையும் ஹிம்ஸித்து நான் ஜீவிக்குட் விரகேபார்த்துப்போந்தேன். † ' ஒருவனுக்கு ப வத் ஸம்பந்தமு டு இல்லை என்று தனக்கே அறியலாம்'' என்று பலகாலும் அரு ளிச்செய்வர் ஜீயர். ஒருவன் நோவுபட ண்டால் ஐயோ.'' ன்று இர கம்பிறந்திருக்கில் நமக்கு பகவத் ஸம் பந்தமுண்டு'' என்றறி யலாம் அத்தனையும் வேணும்'' என்றிருந்தானாகில் நமக்கு பக த் ம்பந்தமில்லை ' என்றிருக்கலாம். † பெருநிலத்து ஆருயிர்க் கெல்லாமென்னுதல் பெருநிலத்தாருயிர்க்கெல்லாமென்னுதல். (தவி ர்ந்தேன்) † ஹேது வறிந்திலேன் தவிர்ந்துகொடு நிற்கக் ண்டேன். ( ) உய்வதோர் பொருள்' என்றும் (உ) ஆழியானருள்'' என் றும் (ந) 'சிக்கெனத்திருவருள் பெற்றேன்'' என்றும் கீழ்ச்சொ ன்னீரே. (செல்கதிக் குய்யுமாறெண்ணி) † செல்லக்கட தியு ண்டு பரமபதம் அங்கே புக்கு உஜ்ஜீவிக்கும்படியை. மநோரதி த்து (நற்றுணையாகப் பற்றினேனடியேன்) அம்பியைக் ட்டி கொ ண்டு ஆற்றி விழிவாரைப்போலே யன்றிக்கே (ச) [Telugu-script quotation] -பாதேயம் பு டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்

'அதனால் - பேதையேன் நன்மை - பெற்றிலேன்' என்று அந்வயித்த ருளிச் செய்கிறார், (சாஸ்த்ரீய) இத்யாதி. 'செற்றமே'' என்ற ஏவகாரத்தாலே ஸ்வஜீவநம் வ்யாவர்த்திக்கிறதென் றருளிச்செய்கிறார், (எ க்கு) இத்யாதி. பரஜீவநம் வ்யாவர்த்யமென்று தாத்பர்யாந்தரம் (எல்லாரையும்) இத்யாதி பரஹிம்ஸை அநர்த்தகரமென்னுமத்தை ஐதிஹ்யமூலேந உபபாதிக்கிறார், (ஒரு னுக்கு) இத்யாதி. பெருநிலத்து - மஹாப்ருதி வியில் ஆர் - நிரம்பியிரு கிற எ ன்றும், பெருநிலத்தாரான உயிர்க்கெல்லாமென்றும் சப்த நிர்வாஹம் நட் டுகிறார் (பெரு) இத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே. (ஹேதுவறிந்திலேன்) எ றது - எ னிட த்திலொரு ஹேதுவறிந்திலே னென்றபடி. 'செல் திக்கு எ றவநந்தரம், போய் என்று சேஷபூரணம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய் கிறார் (செல்ல) இத்யாதி. (அ)

(க) க - க - க -
(ந) க - க - ரு.
(உ) க - க - ந. -
(ச)

மூ. குலந், ரும் செல் ம் த ' திடும்
அடியார் படுதுயராயின வெ ல்லாம்
நிலந்தரம் செய்யும் நீள்விசும் பருளும்
அருளொடு பெருநில மளிக்கும்
வலந்தரும் மற்றும் தந்திடும்
பெற்றதாயினு மாயின செய்யும்
நலந்தரும் சொல்லை நா ' ' டு கொ ண்டேன்
நாராயணா வெ ன்னும் நாமம் ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நாராயணா என்னும்நாமம்	நாராயணா எ ' கிற தி ருநா மானது	வலம்	(த ' னை அநுபவிக் க்கீடான) சக்தியையும்
குலம்	(த ' னை அநுஸ ' தித்த ர் ளு ' கு) உயர் ' த குலத்தை	தரும்	கொடுக்கும்.
தரும்	கொ டு ' கு ;	மற்றும்	இன்னுமுள்ள ல்லா ஹிதங்களையு '
செல்வம்	ஐஸ்வர்யத் த	தந்திடு '	செய்துகொடுக்கும்;
தந்திடும்	தரும்.	பெற்றதாயினும்	சரீரத் தயுண்டா ' கி ன தாயா ர ' ா ட்டிலும்
அடியார்	சேஷபூதரா ர் ள்	ஆயின	ஹிதமாயுள்ள ஸ்வரூ பஜ்ஞாநவி ாஸத் தை
படு	அநுபவித்தே மி க் க வே ண்டிய	செய்யும்	பிறப்பி ' கும்.
துயராயின எல்லாம்	து க்கம்என்று பே ர் பெற்ற எல்லாவற் றையும்	நல ' தரும்	கைங்கர்யஸ்ரீயைத்த ருவதான
நிலந்தரம்செய்யும்	தரைமட்ட ாக்கிவிடு ம்.	சொல்லை	திருநாமத்தை
நீள்விசு ' பு	பரமபதத் த	நான்	இப்படியிருப்ப தொ ன்றுண்டு எ ' றறி யாதநா '
அருளும்	கொ டு ' கும்	கண்டுகொ ' டேன்	ா ா ப்பெற்றேன். ()
அருளொடு	க்ரு பயொடுகூட		
பெருநிலம்	ங் ர்ய ாகிறபெரி யஸ்த்தா த்தையும்		
அளிக்கும்	தரும்.		

ருதம்" என்னுமத்தைப் பற்றிே ன். அ ' ரைப்படுத்திவிடுமத்தைப் பற்றிே ன் (நாராயணாவென்னும் நாமம்) அக்கரைப்படுத்தும் வஸ்துவுக்கு ாசகமான திருநாமம். (க) నయామిపరమాంగతిమ్ நயாமி பரமாம் கதிம்" என்னக்கடவதிறே. (அ)

(க) வராஹசரமம் -

வ் ா. ஒன்பதாம் பாட்டு. †அநாதிகாலம் விஷய ப்ர ணனாய் பக த் விஷயத்தில் விமுகனாய்ப்போந்த நா ' விஷயங்கள்தான் †ஸா தியாய் †மீ ' ட ளவிலே ஸர்வே ' ரன் தன் க்ருபையாலே க 'கொண்டாரனென்கிற அர்த்தத்தை உய் 'தோர் பொருளால்" ஏன்கிறத்தாலே சொ ' னார் †முதற்பாட்டில்; காலமடங்க வ்யர்த் தமே புறம்பே போக்கிறே ன் என்றார் இரண்டாம்பாட்டில்'.†ரக்ஷை யேயே ' டி அது 'கு விருத்த(ஞ்)மான துஷ்கர்ம 'களைப் பண் ணி விஷய ப்ர ணாய் காலத் த யட ' க்ஷிப்ரயோ நமாகப் போக் கி நான் போக்யனுமாய் ப்ராப்தனுமான ஸர்வே ' வரனையும் அ னுக்கு ாச மான திருநாமத்தையும் காணப்பெற்றே னென் றார் மூ 'றாம்பாட்டில்' தார்மாஙியாய் சோகி 'கக் டவதல்லாத விஷ யங்களுக்குச் சோகித்து விஷய ப்ர ணனாய் அநாத்ம குணங்களால் குறை ற்ற நான் அமாநித்வாத்யாத்மகுணோபேதர் பெறும் பேற் றப்பெற்றே னென்றார் நாலாம்பாட்டில்'. ஆத்மாபஹாரத்தைப் பண்ணி பஶ்யதோஹரனாய் ஸர்வேஶ்வரனொருவனுள ' என்றிருப் பா ருண்டாகில் §உக்த்யாபாஸ 'களாலே இல்லை செய்து போந்த நான் ஆத்ம ஸமர்ப்பணம்ப ' ணி ரன்றுமிதுவே யாத்ரையாய்ப் போரு ார் பெறும்பேற்றைப் பெற்றேனென்றார் அஞ்சாம் பா ' டில்' இதுக் ர்த்தமென்? இது ந்தபடியென்? 'எ 'ன அர் த்தத்தையும் சொல்லி ஸம்ஸாரிகளெல்லா மிங்ஙனே க்லேசப்படா நிற்க †நானிப் பேற்றைப் பெற்றேனெ 'றார் ஆறாம்பாட்டில்' அல்லாதா ரிழக்கிறார்கள் ‡ (அவிசேஷஞ் ராகையாலே); என் னோடு ஸஜாதீயராய் விஶேஷஜ்ஞராய்க் விபாடித் திரிகிற நீங்களிழ

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (குலந்தரும்) இத்யாதி. நிகமம் அணித்தான வாறே இத்திருமொழியில் பாட்டுத்தோறும் சொன்ன ப்ரமேயங் ளை புத்தி ஸௌகர்யார்த்தம் அநுவதியாநின்றுகொண்டு ஸ 'கதி யருளிச்செய்கிறார் (அநாதி) இத்யாதி. (ஸா தியாய்) என்றது-அல்பமாயென்றபடி. இது-"விஷ ங ள் த 'னில் அரைக்ஷணம் ாஃதாழப்பண்ண வல்லதொரு விஷயந்தா னில்லையிறே" என்றருளிச் செய்ததைப்பற்ற. (மீ 'ண்டவளவிலே) என்றது - ஒரு விஷயத்தில் நின்றும் மீண்டு விஷயாந்தரத்தில் போகாதே ஓடி இளைத் தவளவிலே என்கை. (முதற்பாட்டில்) ன்ற வநந்தரம், அருளப்பெற்றவரா கையாலே என்றுகூட்டுவது. இரண்டாம்பாட்டில் காலம் வ்யர்த்தமே போக் கினத்தை யெல்லாம் மூன்றாம் பாட்டில் அநுவதித்துக்கொண்டு தாம்பெற்ற பேற்றை அருளிச்செய்தா ரென்கிறார் (ரக்ஷையே) இத்யாதி. (நானிப்பேற் றை) என்ற வநந்தர ', தஞ்சைமாமணிக் கோயிலே வணங்கி ' என்று கூட்டுவது.

---

§ (பா) யுக்த்யாபாஸங்களாலே.   ‡ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

ரதே கொள்ளு 'கோனென்றுர் ஏழாம்பாட்டில்' நீர் சொல்லு கிற அர்த்தத்துக்கு நா' கள் தேசி ராக ல்லேமோ" எ 'ன கெடுவிகாள். நானன்றே இ 'விஷயத்துக்கு நில ளுய் உ 'களுக்கு 'கூட உபதேசி 'கிறேன் ஆ பி 'பு ப த் விஷயத்து' ரளா ர தாரில்லை என்றுர் ரட்டாம்பாட்டில் 'நீர் திருநாமத்தைப்போர ஆதரியா நின்றீர் இதென்ன பலத்தைத் தரவற்று" என்ன திரு நாம பலத்தைச்சொல்லுகிறுர் இப்பாட்டில்.

(குலந்தரும்) † ந்மவ்ருத்தங்களால் குறைய நின்று ளொருத்த னுக்கு பகவத் ஸம்ப' தமு 'டானல் இவற்றுலுயர்ந்தா ளொருத் தன் இவை யிர 'டிலு மிவனுக்குத் தாழ்வு ண்டாகவும், தானுயர்ந் தானு வும் † நினைத்திருக்கவுங்கூட 'கூசவேண்டும்படியாயிற்று பக த் ப்ரபாவமிருப்பது. † ஆகிலும் பெ 'ெ ாடுத்தல் கொள்ளுதல் செய்கிறுரில்லை அதுக்கடி †ஜாதி நிபந்தநமாகை. †ஶ்லாகை †கு நிபந்தநம்' (க) ஸ்லாக்யஸ்ஸகுணீ தந் யஸ்ஸகுணீ" என்னக்கடவதிறே. §†கண்டதெல்லாம் தர்மஸந்தே ஹம் ப' க் ட தர்மபுத்ரன் பகவத் ப்ரத்யாஸத்தியாலும் அச ரீரி ாக்யத்தாலும் விதுரரை ப்ரஹ்மமேத,-தாலே ஸம்ஸ்காரட் ப 'ணினுனிறே' ருஷிகள் தர்ம 'யாதன் மாம்ஸவிக்ரயம் பண் ணிக் ை யொழியுந்தனையும் பார்த்துநின்று தர்மஸங்கட ங்க'ர் கேட் டுப்போனுர்களிறே. இங்ஙனன்றுகில் பஞ்சமவேதமான மஹா பார தத்திலே யெழுதக்கூடாதிறே †கைசிக ைதயிலே வந்த ரறே வில க்ஷணனுயிருப்பானொரு ப்ராஹ்ம ஞசார வைகல்யத்துக்கு பகவத் ஜ்ஞாநமுடையா ளொரு பாடுவானுமேல பரிஹாரம் † இருந்ததிறே.

குலத்தையும் அது 'கீடான வ்ருத்தத்தையும் தருமென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து ஹேதுவருளிச் செய்கிறுர், (ஜந்ம) இத்யாதி. (நினைத்திரு ' வும் கூட) என்றது - தாழ்ந்த சொலவும் தாழ்வுக்கு ஸூசகமான செயலும் செய் யக்கூடாதென்றபடி. இப்படி உத்க்ருஷ்டராளுல் கொடுத்துக்கொள்ள வேண் டாவோவென்ன' அருளிச்செய்கிறுர் (ஆகிலும்) இத்யாதி. (ஜாதிநிபந்தநம்) என்றது - ப்ராஹ்மணஜாதியிலே பிறந்தவன் அதிலே கொடுத்து 'ெ ாள்ளக் க வனென்று சரீர ஸம்பந்தத்துக்குச் சொன்ன சாஸ்த்ர நிபந்தநமென்றபடி. கொள்வினை ெ ாடுப்பினை யில்லாவிட்டால் ஶ்லாக்யதை எங்ஙனே யென்ன; அருளிச்செய்கிறுர் (ஶ்லா ை) இத்யாதி. (குண நிபந்தநம்) என்றது - பக வத் ப்ரஸ தத்தாலே வந்த சேஷத்வ ஜ்ஞாந நிபந்தந மென்றபடி. சரீர ஸம்பந் தம் தவிர த்ரிவித ரணத்தாலும் ப வத் ப்ரத்யாஸந்நரை ஆதரிக்கைக்கு ப்ர மாணம் காட்டுகிறுர் ('டதெல்லாம்) இத்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே. ப்ரமா ணந்தரம், (கைசிக) இத்யாதி. (இருந்ததிறே) வராஹபுர ணத்திலே என்று [யாநத்தில்காண்க.

(க)

§ இக்கதை ய ஸ்ரீவசநபூஷணம் - உ௩௦ - உ௩௧ - வது வாக்ய வ்யாக்

†ஸ்ரீவிபீஷணாழ் ான் ரா னைப்பார்த்து "பெருமானைச் சரணம் புகு" என்று சொல்ல (க) த்வாந்துதிக் குலபாம்ஸநம்" என்று நீ இக்குடிக்கு உடலல்ல என்றானிறே. ராவணனுக்கு வார்த்தைசொல்லுகிற விடத்தில் (உ) நிசாசர ' என்று அவனை ராக்ஷஸனாகவும் தான் அல்லனாகவும் சொன்னான். இ னையன்றிக்கே (ங) ' ராக்ஷஸாநாம்பலாபலம் ' என்று பெருமாள்தாமு மருளிச் செய்தார். ஆகையாலே பக த் ஸம்பந்தம் ஸ்பர்சமே தியா பிருந்தது.

(செல் ம் தந்திடும்) ரா ஸம்பந்தமற்றவாறே (ச) அந்தரிக்ஷகதஶ்ஶ்ரீமான் ' என்று ராமஸம்பந்தத்தாலே ந்த ஸ்ரீ குடிபுகுந்தது. அன்றிக்கே † அதுதன்னையே சொல்லிற்று வுமாம் (ரு) பரித்யக்தா மயா லங்கா 'என்று இவன்றானே கைவிடச்செய்தே ரா ண ஸம்பந்தமற்ற றே ராமஸம்பந்தத்தாலே லங்கை ' வர்யமும் முடியும் அ ன் றலையிலே வந்திருந்ததிறே. (சு) நின்னையே தான்வே டி நீள்செல் ம் ே ண்டாதான்ற னையே தான்ே ண்டும் செல் ம் எ க்கட திறே. உன்னையே யுகந்து நிலைநில்லாத ஸம்பத்தை வே டேன் என்றிருப்பாரை அது கவிடாதாப்போலே என்கிறார் † தாம்வி ச் செய்த தம்மை அது கவிடாதபடியாலே. † அங்ஙனன்றியே உன்னை யுகந்து நிலைநின்ற ஐஶ்வர்யத்தைக் காற்க ட கொ டு நீயே யமையுமென்றிருக்கும னை மோக்ஷ ' ீ கைவிடா தாப்போலே யென்றுமாம்.

(அடியார் படுதுயராயின வெ ல்லாம் நிலந்தரம் செய்யும்) அடியாரு டு தனக்கு அஸாதாரணரானவர்கள் ' படுதுயருண்டு (எ) அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம்" என்று அநுப விநாஶ்யமான கர்மங்கள் ' அவற்றையெல் ாம் (நிலந்தரம் செய்யும்) நிலத்தோ டொக்கப்பண்ணும் வெறுந்தரையாக்கும் ே

சேஷம். இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்டத்தில் ப்ரமாணங்களை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்) இத்யாதி.

(அது தன்னையே) என்றது-லங்கைஶ்வர்யந்தன்னையே என்றபடி. (தாம்) எ றது - குலசேகராழ்வாரை நீள் செல்வம்" ன்றது - விபரீத லக்ஷணையாலே அஸ்த்திரைஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறதெ று கீழ் அருளிச் செய்து 'நீள்' என்றத்தாலே நித்யைஶ்வர்யமென்று யோஜநாந்தர மருளிச் செய்கிறார், (அங்ஙனன்றியே) இத்யாதி.

(க) ரா-யு-கசு- ரு.
(உ) ரா-யு- சு-உஅ.
(ங) ரா-யு-கக-எ.
(ச) ரா-யு-கசு- எ.
(ரு) ரா-யு-கக-ரு.
(சு) பெரு-திரு-ரு-சு.
(எ)

வலமூதலமா 'கும் அ 'ஙன 'றியே நிலமென்று அ ன் ர்த்தி' கிற இடமாய் தரமென்று தர மாய் இடைக்குறைத்தலாய், இ ன் பக் ல் நின்றும் கர்மங்கள் தானே நமக் கிருப்பிட மன்றென்று போம்படி பண்ணுமென்றுமாம் ( ) యత్రాష్టాక్షరస సద్ధోమహాభాగ మ ాయతేనతత్రసఞ్చ పృన్తివ్యాధిదు భిక్షతస్కరా யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகே ரமஹீயதே । நதத்ரஸஞ்சரிஷ்யந்தி 'யாதிதுர்ப்பி க்ஷதஸ்கரா (உ) சும்மெனாதே கவிட்டோடித்தூறுகள் பாய்ந் தனவே" (ங) † கோலாடு † குறுகப்பெறா' அங்ஙன 'றியே நிலமென்று ப்ருதிவ்யாதி பூதங்களாலே ஆரப்த்தமான சரீரமாய், இ ன் பண்ணின கர்மங்களைச் சரீரத்தளவாக்கும் பக்திமானுக்கு ப்ராரப்த்த கர்மாவதியா யிருக்கும்' இ 'வர்த்தானுஸந்தானத்தைப் பண்ணி ப்ரபந்நனை னுக்கு இஶ்ஶரீரா தியா யிருக்கும். (நீள்வி சும்பருளும்) விரோதி நிவ்ருத்தியாகிறது சரீரா தியிறே' அ ' ர ள ன்றியே, பரமபதத்தையும் கொடுக்கும். (அருளொடு பெருநில மளிக்கும்) அருளோடேகூட பெரிய நிலமுண்டு பெரிய ஸ்த்தா நம் ை 'கர்யமாகிற பெரியபதம்' அத்தைத்தரும். (வரந்தரும்) (ச) ஒழிவில்காலம்" என்று இவனுக்கு ப்ரார்த்தநீயமான கைங் கர்யத்தைக்கொடுக்கும். (வலந்தரும்) என்றாலும் அது தன்னையே காட்டும். அங்ஙனன்றிக்கே (லந்தரும்)என்று (ரு) 'ఆశత్ర డా డా யஆத்மதா பலதா ' என்று தன்னையும் கொடுத்துத் தன்னை யநுப விக்கைக்கீடான சக்தியையும் ெ ாடுக்கும். நித்ய ஸம்ஸாரியாய் இன்று சென்ற னுக்கும் நித்யாநுப ம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிக ளோடொக்க அநுபவிக்கைக்கீடான சக்தியையும் ெ ாடுக்கும்.

அங்ஙனன்றி 'கே, (அருளொடு பெருநிலமளிக்கும் லந்தரும்) தன்னை ஆஶ்ரயித்த ர்த' ாள 'றிக்கே த' ளோடு ஸம்பந்தித் தார்க்கும் தங்களருளோடேகூட பெரிய நிலமு 'ாடு பரமபதம், அத்தைக்கொடுக்க ல்லராம்படியா ப்ரஸாதத்தைப்ப ' ணும்.

(மற்றும் தந்திடும்) இவனுக்கு ஹிதமாய் இ னறியாத வற்றை யும் தானே கொடுக்கும்' இ ன் கார்யம் தானறிந்தானே, நாம

(கோலாடு) என்றது - கோல் நடமாடும் தேசமாய், அத்தால் ஆஜ்ஞை நடக்குமிடத்தி லென்றபடி. (குறுகப்பெறா) - கிட்டப்பெறாது. 'பெருநிலம்' என்ற பதத்துக்கர்த்தமான கைங்கர்யத்து 'குப் ப்ரார்த்தநீயதை வரம்" என்றத்தாலே சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறார், (ஒழிவில்) இத்யாதி

( ) (ங) பெரி திரு-ரு-ச-ச.
(உ) பெரி-திரு-ரு-ச-ங. (ச) தி-வாய்-ங-ங-க.
(ரு)

ன்றோ கடமே ாம்' என்று தாமே ொடுக்கும் § ோவிந்தஸ் ாமி தன்னை ண்ட நந்தரம் நா கூடப் போருமே '" என் அவனுடைய மு புத்தை நினை யறிந்து நீ யி ே யிருந்து சிறிது ா ளநுபவித்து ா" என்று போனுனிறே. (பெற்றதாயினு மாயினசெய்யும்) மாதா ானவள், சரீரத்துக்கு உத்பாத யாமள விறே. ஆத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமான ஜ்ஞாநவிகாஸத்தைப் பிறப்பிப் பான் † அ னேயிறே. (க) 'ஶரீரமேவமாதா பிதரௌ ஜநயத' சரீரமே மாதாபிதரௌஜநயத' என்று, விரோதியான சரீரத்தை உத்பா தித்து விடுமளவிறே அ ர்கள் செய் து' (உ) 'ஸஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச் ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம' ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச் ச்ரேஷ்டட் ந்ம என்று ஞாநப்ரதனு ான் அவனேயிறே

(நலந்தரும் சொல்லை) அர்த்தாநுஸந்தாந மொழியவே பாடத் தைச்சொன்ன மாத்ரத்திலே பக்தியைப் பிறப்பிக்கு மென்னுதல். †நலமென்று வ்ருத்தமாய் கைங்கர்யத்தைத் தருமென்னுதல் †ஆ யாலே கை கர்யத்துக்கடியான ருசியைப் பிறப்பிக்குமென்னு தல். கங்கர்யம் தருமென்னுதல். (நான் கண்டுகொண்டேன்) இப்ப டியிருப்பதொன்றுண்டு என்றறியாத நான் ா ப்பெற்றேன். (நாராயணு ெ னும் நாமம்) (ந)† நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்த ஸாதக: -நமோநாராயணு யேதி மந்த்ரஸ் ஸர் ார்த்தஸாதக:" என்னு மத்தை (௧)

மூ. மஞ்சுலாம் சோலை வண்டறை மாநீர்
மங்கையார் வாள் கலிகன்றி
செஞ்சொலா லெடுத்த தெய் நன்மாலை
யிவைகொண்டு சிக்கெனத் தொண்டீர்

(அவனேயிறே) என்றது - மந்த்ரப்ரதனுன ஆசார்யனிறே ன்கை. இத் தால், மந்த்ர ஸ்வரூபஜ்ஞாநத்தை யுண்டாக்கு மென்றதாயிற்று.

அருளொடு பெருநில மளிக்கும் வலந்தரும் ' என்றதுக்கு மோக்ஷப்ர தத்வரூப ச திப்ரதாநம் அர்த்தமான பக்ஷத்திலே, நலம்" என்றதுக்கு அர் த்தமருளிச் செய்கிறார், (நலமென்று) இத்யாதி. (ஆகையாலே) என்றது-ஸ்வரூ பஜ்ஞாந ஜநகமாகையாலே என்றபடி. இவ்வாக்யத்வயமும் கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு விவரணமென்று கொள்வது. என்னும்' என்கிற ப்ரஸித்தி யை இப்பாட்டு ப்ரமேயத்துக்குச்சேர வருளிச்செய்கிறார் (நம) இத்யாதி. (௧)

---

§ இக்கதையை ரு-ப அ-தி ரு-பா மாகமாநிலனும்' என்கிறபாட்டின் வ்யாக்யாநத்திற்காண்க.

(க) (உ) (ந)

துஞ்சும் போதழைமின் துயர் ரில் நினைமின
துயரிலீர் சொ ' லிலும் ந ' ரும்
நஞ் தான் ண்டீர் நம்மு ட வினைக்கு
நாராயணா வெ ' னும் நாமம். (०)

திருமங்கை ழவார் திருவடிகளே சரணம.

ப .	உரை.	பதம.	உரை.
மஞ்சு	மேகங்கள்	நல்	லக்ஷணமான
உலாம்	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள	மாலை	சொன்மாலையான
சோலை	சோலையையும்	இ கொண்டு	இத்திருமொழியாலே
வண்டு	வண்டு ள்	துஞ்சும்போது	சரீராவஸாநத்திலே
அறை	சப்தியாநின்றுள்	அ ழமி '	கூப்பிடுங் ள்
ரநர்	மிக்கஜலத் த யுமு டைய	துயர் ரில்	வ்யஸநங் ள் நேரிடு ம் ாலத்திலும்
மங் யார்	திரு ' , யிலுள்ளா ர்க்கு ரக்ஷ மான	நினைமின்	இத்தையே மந ம்ப ண்ணுங் ள்
ாள்	ாளையுடையராய்	துயரிலீர்	வ்யஸநமற்றநீங் ள்
கலி ன்றி	லிதோ ஷ த்தை ப் போக்கினஆழ்வார்	சொல்லிலும்	சொன்னாலும்
செ ' சொலால்	செவ்வியசொ ல் லா லே	ன் ரும்	நன் மையைத்தரும்
ாடுத்த	எல்லார்க்கும் தெரியு ம்படி அருளிச்செ ய்ததாய்	ாராயணா என் னும்நாமம்	ாராயணா ன்கிற தி ருநா மானது
		நம்முடை	நம்மு டய
		வினைக்கு	பாபங் ளுக்கு
		நஞ்சுதான் ண் ர்	விஷமாயிரா நின்றது கிடீர். (०)
தெய்வ '	அப்ராக்ருதமாய்		

வ்யா பத்தாம்பாட்டு (மஞ்சுலாஞ்சோலை) மேகங்கள் உலாவும்படியான ஓக் த்தை யுடைத்தான சோலை. † (வண்டறை) என்கிறது சோலைக்கு விசேஷணமாகவுமாம் ' மாநீர்க்கு விசேஷ மாவுமாம் லத்தினு டய ரஸ்யதையாலே ஈ ' கள் ண்டெ ாடு மொய்ப்ப" என்று ஆற்றுவரவுகளிலே சொல்லுவர்காாயிற்றுத்தமிழர். (மங்கையார் ாள் கலிகன்றி) பகவத் ஸம்பந்தத்தை யுணர்ந்தவர்

அரு. பத்தாம் பாட்டு. (மஞ்சுலாம்) இத்யாதி. வண்டறை' என்றது வண்டு ள் சப்தியாநிற்கிற என்றாய், அது சோலைக்குச் சொல்லுகை லோ ஸித்தமென்றும், நீருக்குச் சொல்லுகை விஸமயஸித்தமென்றும் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (வண்டறை) இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே.

ள் ப த் ‡ பலமே பலமாயிருக்குமாபோலே திருமங் கயிலு ர் ளார் இ ர் கயில் † ரோ தங் ளுக்கு பலமா ாயிற்று னைத் திருப்பது.

(செஞ்சொலா லெடுத்த) அதிக்ருதாதிகாரமாய் ம்ஸ்க்ருத மாய் தெரியாத சப்தங்களாலே சொன்ன அர்த்த களை வ்ய தமா ல்லார்க்கும் தெரியும்படி செவ்விய சொல்லாலே சொன்ன. (தெய்வ நன்மாலை) அப்ராக்ருதமாய் ( ) ட்டாரார் ர்கள் ’ என்று நித்யஸூரிக ் கேட்டு அநுபவிக் லாம்படி யிருக்கிற மாலை தொடை. (இவைகொ டு சி ெ த் தொ டீர் துஞ்சும்போ த ழுமின்) சரீராவஸாநத்தில் யம ய தக்கு அஞ்சாதே இத்திரு நாம களைச் சொல்லுங் ாள். (துயர் ரில் னைமின்) இ வரு குண்டான யஸநங்கள் வந்தபோதும் இத்தையே சொல்லுங் கோர். (துயரிலீர் சொல்லிலும் நன்றாம்) சரீரத்தோடே யிரு தால் இவையெல்லாம் ருகை ப்ராப்தமன்றோ ு இத்தை மதியாதே அ ந்யப்ரயோஜநரா யிருப்பார்க்கு ஸ் யம் ப்ரயோஜநம் (நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு) நம்மு டய பாப களு கு † § ஆற்றவொ ண்ணுத நஞ்சு. (நாராயணு ெ னும் நாமம்) (௨) † ‘ னக்கென்றும் தேனும் பாலு மமுதுமாய திருமால் திருநாமம் நானும் சொன்னேன் நமரு முரைமின் நமோ நாராய ம்’ என்று நமக்கு இனிய திருநாமமே பாபத்துக்கு நஞ்சு ’ ; அல்லாதன வெல்லாம் ஸம்ஸாரத்திலே ர்பற்றுகைக்குறுப்பாயிருக்கும். இதினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநமே ஸம்ஸாரத்தை வேரறுப்பது என்னு மி வர்த்தத்தை யெல்லாரும் புத்திப ணி யிருக் லா ாதோ? (௦)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சர ம்

(வாளே த ளுக்குபலமா) என்றது கு - வாள்வலியால் மந்திர ெ ண்டு பதேசித்து ரக்ஷி யாலும் நிர்வாஹ ராகையாலுமென்று ருத்து. (ஆற்றவொண்ணுத) - ஸஹிக் கூடாத. ‘‘என்னும்’’ என்றது போக்ய தாதிசயத்தாலே யென்றருளிச்செய்கிருர் (எனக்கு) இத்யாதி. கண்டீர்’ என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிருர் (அல்லாதன) இத்யாதி. ... (௦)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம.

( ) தி - வாய் - ௦-ரு- க. (௨) சு ௦ சு.
‡ (பா) ஸம்பந்தமே. § (பா) ாற்றவொண்ணுத-அப்ரதி ரியமான.

முதற்பத்து முதல்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ் ார்திருவடிகளே சர ம்.

முதற்பதது இர டாநதிருமொழி வாலி

மூ. வாலிட ாவலத்தொருவனதுடல்கெட
    ரிசிலை வளைவித்தன்று
ஏலநாறுதண் டடம்பொழிலிடம்பெற
    விருந்தநல்லிமயத்துள்
ஆலிமாமுகிலதிர்தரவரு ரை
    யகடுறமுக டேறிப்
பீலிமாமயில்நடஞ்செயும்தடஞ்சுனைப்
    பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.	இருந்த	ஓல ் ம்கொடுத்து ெ ாண்டிரு ்கிற
அன்று	ஸுக்ரீவன் சரண ்புகுந்தவன்று	ந ்	விலக்ஷணமான
ாலி	ாலிஎ ் னும் பே ர யுடையனை	இமயத்துள்	ஹிமவானில்
		ஆலி	சிறுதுளி யயுடைய
மா	மி ்க	மாமுகில்	மஹாமே ங் ள்
வலம்	பலம்பொருந்திய	அதிர்தர	முழ ்காநிற்பதுமாய்
ஒருவனது	ஒப்பற்றவனு டய	பீலி	தோ க யயுடைய
உடல்	சரீர ்	மா	பெரிய
கெட	சிதறும்படி	மயில்	மயில் ளானவை
ரி	அழகிய	அரு	தாவியேறவரிதான
சிலை	வில்லை	வ ர	மலை ளிலே
வளைவித்து	சரங் ள்பாயும்படிவளைத்து (இன்று)	அகடு	கீழ்வயிறு
ஏலம்	பரிம ம்	உற	தழுவும்படியா [ல்
நாறு	வீசாநிற்பதாய்	முகடு	அவற்றின் சிகர ் களி
தண்	குளிர்ந்து	ஏறி	போய்எறி
தடம்	பர ்த	நடம்செயும்	ஆடாநிற்பதுமாய்
பொழில்	உத்யாநவந ் ளிலே	தடம்	பர ்த
இடம்பெற	விசாலமா (ஸர்வேஶ்வரன்)	சுனை	சுனைகளையு டய
		பிரிதி	திருப்பிரிதிஎன்கிறதிவ்யதேசத் த
		சென்றுஅடை	போய்கிட்டப்பாராய்.

அரு. வாலிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, (க) 'குடந் தயேதொழுது'' என்றும் (உ) 'தஞ்சைமாமணிக்கோயிலேவணங்கி'' என்றும் தமக்குத் திருமந்த்ரலாப ் உகந்த ருளின நிலத்திலெம்பெருமானாலே வந்ததா அநுஸந்தித்துத் திருமந்த்ரம் பெற்றமையை அருளிச்செய்தவர், இனி, மேல் திருமொழிகளிலே அர்ச்சாவதாரமே தமக்குப் ப்ராப்யமாக வநுஸந்திக் க்குக் கருத்து - திருமந்த்ரார்த்தமான ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங் ளை உகந்தருளின நிலங்களிலே கண்டநுபவிக்கவேணுமெ ் ை யென்று விவக்ஷித்து

(க) க-க-எ- (உ) க-க-சு-

வ்யா †ஸம்ஸாரஸ்வபா த்தையும் தம்முடைய இதரவிஷய
்ராவண்யத்தையும் அநுஸந்தித்தருளின வர் அந்நோவுபாடே
ஹேது ாகத் தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே எ னெ விஷயீ ரித்து
தன்†ஸ்வாமித் த்தையும் எனக்குக் காட்டித் தந்தானென்றார்
ழில் திருமொழியில் (க) † அம்பினலரக்கர் வெருக்கொள நெரு
கி" என்று ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிற்று திருமந்த்ரமும் ப்ரஸ்
துதமாயிற்று. † இத்திருமந்த்ரத்துக்கு அர்த்தமாகிறதுதான் ஸ்வா
மித் ஸௌலப்யமிறே. கர்ஷகனானவன் பயிர்த்தலையிலே குடி
ட்டிநோக்குமாபோலே ரக்ஷ்யமிருந்தவிடத்தே வந்து ரக்ஷிக்கை
பிறே ஸௌலப்யம். கந்தருளின நிலங்களிலேவந்து ஸந்நிதிபண்
ணி இத்தைநோக்குகையாலே உடையவனென்று ஸ்வாமித்வப்ரகா
சகமுமாயிருக்கிறது. † எதிர்த்தலை பாராதேவந்து அவஸரப்ரதீக்ஷ
ரய் அந்தர்யாமிரூபத்தாலே யிருக்கிற விருப்பு ஸ்வாமித்வகார்ய
மிறே. அ ளவன்றிக்கே கண்ணாலே கண்டநுபவிக்கவேணும்
என்று அபேக்ஷைபிறந்தவன்று அப்போதே அநுபவிக்கலாம்படி
கோயில்களிலேவந்து நிற்கிற விதுக்கு மேற்பட வில்லை பிறே ஸௌல
்யத்துக்கு ஸம்பந்தஜ்ஞாநம் பிறந்தவநந்தரம் அநுபவாபேக்ஷை
பிறந்தால் அப்போதே இவ்வுடம்போடே யடிமைசெய்யலாம்படி
பிராதிறே பரமபதத்தில்; அநுபவிக் வேணும்" என்று அபேக்ஷை
பிறந்தபோதே அவ்வுடம்போடே அநுபவிக்கலாம்படி யிருக்கு
மிறே உகந்தருளினநிலங்களிலே. † இப்படி ஸௌலப்யத்துக்கெ

ருத்தவர்த்திஷ்யமாண தநமுகேந ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸார)
த்யாதி. (ஸ்வாமித்வத்தையும்) எ றச ாரம் ஸௌலப்யத் த ஸமுச்ச
க்கிறது. (க) "எம்பிரானெந்தை' என்கிறபாட்டு திருமந்த்ரார்த்த ப்ரதி
ாதகமாகையாலே அது உயிர்ப்பாட்டாய் அதிலே "எம்பிரான்" இத்யாதி
ால் ஸௌலப்யமும் 'அண்ணல்" என்றத்தால் அதுக்கு ஹேதுவான ஸ்வா
மித்வமும் ப்ரஸ்துதமான வளவன்றிக்கே ராமாவதாரமும் திருமந்த்ர
மும் ப்ரஸ்துதமாயிற்றென்று அவற்றையும் அநுவதிக்கிறார், (அம்பினல்) இத்
யாதி. காட்டித்தந்த ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யங்களை அர்ச்சாவதாரத்தில் கண்
டநுபவி கிறரென்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (இத்திருமந்த்ரத்து கு) இத்
யாதி. உ ட மயைநோக்கும் ஸ்வாமித்வ ப்ரகாசமெங்ஙனேயென்ன அரு
ளிச்செய்கிறார் (எதிர்த்தலை) இத்யாதி. மேல்திருமொழிகள் அநேகத்தோ
டும் ஸ கதியை யருளிச்செய்து அவ்யவஹிதமானத்தோடு அருளிச்செய்கி
றார், (இப்படி) இத்யாதி. ' ராமாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாயிற்று" என்று வ்ரு

(க) க-க-௬.

ல்லேயான உ ந்தருளின நில ளெ கும் புக்கநுபவிக் க்ே ாலி· அதில் இப்பாஸை ந டயாடுமிடத்துக் கெல்லேயாயிரு குமிறே திருமலே அ ளவிலே கில்லாதிறே இ ருடை ய ஆ சயா 'து ஆகையாலே உ ந்தருளின நில. ளுக்கு எல்லேயான ஹிம ானில் திருப்பிரிதியளவும்சென்று அ விடத்தையநுபவிப்பதாகத் § திரு வுள்ளத்தோடே கூட்டுகிருர். † கீழ்ற்றிருமொழியிலே அம்பிளு லரக்கர் வெருக்கொள நெருக்கி'' என்று ராமாவதாரமுகத்தாலே விரோதிநிரஸநம் ப்ரஸ்துதமிறே· அ வழியாலே மஹாராஜர் †ெ று வியருமாய் தனியருமாய் ஜ்யேஷ்ட டனாலே நெருக்குண்டு நோவு பட்டிருக்க அவர் அபேக்ஷியாதிருக்கச்செய்தேயும் (க) "ராமோ வாசரதி:" ஸராமோவாநரேந்த்ரஸ்ய'' எ கிறபடியே தாமே அவ ரிருந்த விடத்தேசென்று அவர் விரோதி யப்போக்கி யுபகாரத்தாற் போலே அவன்ருனே நம்முடைய குறைகளேயுமெல்லாம் தீர்த்து உப ரிக் க கா இ ே திருப்பிரிதியிலேவந்து ழுந்தருளியிரு ந்தான் நெஞ்சே. அ ே சென்று கிட்டப்பாராய் என்று திருவுள் ளத்தோடே கூட்டுகிருர். † மு பெல்லாம் ண்ணு கிலக்கான விஷ ய களிலே ப்ர ணராய்ப்போ தார் பகவத்ஜ்ஞாநம் பிறந்தபின்பும் அ ாஸஸை அநு ர்த்தித்து ணுக்குவிஷயமான உ ந்தரு ளின நில ளிலே பு நுபவிக்கிருர் (உ) தானு ந்த ஊரெல் லாம்'' என்னக் டவதிறே.

முதற்பாட்டு (வாலி) இத்யாதி. ாலியென்று பேராய் மஹா பலத்தில் வந்தால் தன்னே எண்ணுல் இரண்டாம்விரலுக்கு ஆளி ல்லாதபடி அத்விதீயனுயிருக்கிற னு டய உடலானது சிந்தும் படியா தர்சநீயமான வி லே ளைத்து. † வாலியு மழிகையும் கிடக் ச் செய்தே வக் கயும் வில்லும் சேர்ந்த சேர்த்தியும் தர்சநீயதையும்

த்தகீர்த்த த்து கு ஸங் தித னே முதற்பாட் டக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்கி ருர், (கீழிற்றிருமொழியிலே) இத்யாதி. (ெ றுவியர்) தரித்ரர். திருமந்த் ரமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்று' ன்றத்தாலே திருமந்த்ரத்துக்கு பாத் ாதி ளெ ல் ாம் அர்த்தமாயிரு ஏ தேச அர்ச்சாவதார களிலேதானே போவா னென்னென் · ரஸோக்திமுே ருளிச்செய்கிருர் (முன்பெல்லாம்) இத் யாதி.... ... ...

முதற்பாட்டு. (வாலி) இத்யாதி. த மு டய விரோதி ளேப் போ குகைக்கு உறுப்பா வாலிவதம்சொல்லவேண்டிஞல் டல்ெ டுத்து ன்னலாமே 'வரிசிலேவளேவித்து'' என்னு துக்குக் கருத்தெ ெ ன்ன· அருளிச்செய்கிருர் (வாலியு) இத்யாதி. சாபேக்ருஹீத் சாபே.க்ருஹீத்

---

§ திருவுள்ளத்தோடுகூட்டுகை-திவ்யதேசத் தத் திருவுள்ளத்து கு விஷ யமாக்கு .

(க) ரா-கி. ( ) தி-செ-சு.

அநுபவிக்கிறாராயிற்று இவர் ( ) शत्रुनाशने சத்ருநாசநே' ‍ன்கிறது கிடக்க (க) शक्रचापनिभे சக்ரசாபநிபே'' என்கிறத்தை அநுபவிக்கிறார். †உகப்பாரோடு உக ாதாரோடு ாசியற இர டுதிறத்தாரையும் அழிக்குமாயிற்று. [शक्रचापनिभे சக்ரசாபநிபே] இத்யாதி. இந்த்ரதநுஸ்ஸுபோலே அநுகூலர்க்கு ை த்த மா ருதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படி. தர்சநீயமாயிருக்கும். [गृहीत्वा க்ருஹீத் ா] † விற்பிடித்தபிடியிலே ப்ரதிகூலர் முடிந்துபோம்படியுமாயிருக்கும். † அநுகூலரை அழகாலே யழியச்செய்யும். ப்ரதிகூலரை அம்பாலே யழியச்செய்யும்

(உ) † [எரிசிதறும்சரத்தால்] (ங) 'दीप्तपावकसङ्काशैः தீப்தபாகஸங்காசை'' என்கிறபடியே தொடுத்துவிடும்போதாயிற்று அம்பென்று அறியலாவது: தைக்கும்போது உடம்பிலே நெருப்பைச் சொரிந்து கொண்டாயிற்று தைப்பது. [இலங்கையினை] § அந்தனுங் கூடப்ரவேசிக்க அஞ்சும்படியான ஊரை. [தன்னுடை ரி சிலைவாயிற்பெய்து]ஸர்ப்பம் நாவாலே விழுங்குமாபோலே யாயிற்று அது அம்பாலே க்ரஸிக்கும்படி வில்லுக்கு வாய் அம்பிறே. வா யான அம்பிலே புகும்படி ப்ர சிப்பித்து. [வாய்க்கோட்டம் தவிர்த்து] வாயில், கோடுதலுண்டு விலங்குதல் அத்தைத்தவிர்த்தானாயிற்று. (ச) न समेयम् நஸமேயம்'' என்றிருந்த இருப்பைத் தவிர்த்தானாயிற்று. (ச)† [कस्यचित् கஸ்யசித்] இவர் தம்மை இதர ஸஜாதீயராக்கிவைக்கையாலே மநுஷ்யரென்றேயிருந்தான் இவரே யன்றிக்கே ஈஶ்வரன் என்று சொல்லுகிற அவன்றான் ந்தால்தான் வ ங்குவனோ? ஸ்வரூபம் கைபுகுந்தால் (ரு) समुद्यतवधन

ா'' - ‍ன்றது - ஆயுதமாகையாலே விரோதிநிரஸநம் அர்த்தலப்யமாயிருக்கவும் शत्रुनाशने சத்ருநாசநே' என்று விசேஷித்ததுக்கு 'शक्रचापनिभे சக்ரசாப்நிபே'' என்று வர்ணிக்கைக்கும் ருஷி ஈண்டாடுகிறானென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (உகப்பாரோடு) இத்யாதி. சக்ரசாபநிபங்களான சாபங்களை சத்ருநாசகமாம்படி க்ருஹீத்வா என்று அர்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (விற்பிடித்த) இத்யாதி. வில்லானது சத்ருநாசமா வழியை யுபபாதிக்கிறார் (அநுகூலரை) இத்யாதி. இங்கு (அநுகூர) இத்யாதி த்ருஷ்ட்டாந்தார்த்தம்.

ப்ரதிகூல ர அம்பாலே யழித்தாரோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (எரி) இத்யாதி. எடுத்தபாசுரத்துக்குப் ப்ரமாணபூர்வகமர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (தீப்த) இத்யாதி. 'न समेयम्-நஸமேயம்' என்றது அதிக்ரூரமானபடியை யருளிச்செய்கிறார், (கஸ்ய) இத்யாதி. 'வாயில்கோடுதல்' என்றவாக்

(க) ரா-கி-ங-கூ. (ங) ரா-யு-கசு-உஉ. (ரு)
(உ) பெரி-திரு-ச-ங-அ. (ச) ரா-யு-ஙசு-கக. § அந்தகன்-யமன்.

அ

நம இத்யே வாதிந" ன்ருயிற்று இருப்பது மம" எ றிரு கையாயிற்று ஸ் ரூபவிரோதி †அநுகூலபாஷணம் பண்ணுகைப்ரா ப்தமாயிருக்க எனக்கு' என்றபேச்சில் விலக்குதலைத்தவிர்த்த ளுயிற்று. (உ ந்தவரையன்) ஈரரசுதவிர்த்தபின்பு உகந்தபடி. இ ன்ருன் னக்கு" ரன்றிருக்குமத்ததைத் தவிர்த்தோமாகில் இனி நம்மதேய ரே. ன்று இனியனுனன். இவன் என்னது" என்றி ருக்குமதுதவிர்ந்தால் பின்புள்ளதடையத் திருவிடையாட்டமாயிரு க்குமிறே. (அரையன்) இ ன்பக்கல் ஆல்பாநுகூல்யமமைகிறது உடையவனு றிறே. இவன் ப்ராதிகூல்யத்தில்நின்றும் நிவ்ருத்த ளுனவளவுகொண்டு உகக்கும்படியாயிற்று ஸ் ாபாவிகஸம்பந்தமிரு ப்பது. (அன்று) அன்று † அ ஙனே செய்தான் இன்று இங்கே வந்திருந்தான்

(ஏலம்) இத்யாதி. † வினையுள்ளபோதாயிற்றுத் த னைப்பே ணுதே மேல்விழுந்து வ்யாபரிப்பது அதுபோனவாறே ரா புத்ரனு ய்ச் செல்வப்பிள்ளையாய் ளர்ந்த ஸௌகுமார்யம் ந்து மு ங்கா ட்டுமிறே அதுக்கீ ாகவிருக்கிற விடமாயிற்று † அ றிக்கே, அம்புக்குச்செல்லாதவிடத்தை ஆஸநத்தாலே திருத்துவே ாம்" ன்று பார்த்து ந்திருந்தபடியாகவுமாம் சத்ருக்கள் அழிக்கவெ ா ணுவிட்டால் அவர்களோடே எதிரிட்டுக்கொள்வோமல்லோம்" என்று பார்த்து எடுத்துவிட்டு ஆஸநத்தாலே பக்நாபிமாநராக்கு மாபோலே (ஏலம்நாறு) † விட்டுப்போந்தவிடத்தை விஸ்மரிக்கும் படி பண்ணும் தேசமாயிற்று. (க) [illegible] அதிகம் புர ாஸாச்ச"(உ) [illegible] ம் புரவி ப்ர ாஸாத்' †ப டவீட்டில் விசேஷேண உண்டான ப்ரக்ருஷ்ட

யத்தை விவரிக்கிருர் (அநுகூல) இத்ய தி. (அ ஙனேசெய்தா) - வாலி யக்கொ ருவெ ன்றபடி.

(வினை)-யுத்தம். அத்யந்தப்ராதிகூல்யமில்லாதவர்களை வசீகரிக்கை க்கு போக்யமான தேசத்திலே ஸ்த்தாயியாயிருப்போமென்று வந்தானு த் தாத் பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (அ றிக்கே) இத்யாதி. எடுத்துவிடும் ராஜாக் கள் நரும்நிழலும் பார்த்திருக்குமாபோலே யிருந்தானென்று ருத்து. நீரும் நிழலும் பார்த்திருக்குமிடத்திலே பரிமளத்தைச் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர், (விட்டு) இத்யாதி. விட்டுப்போந்தவிடம் திரு யோத்யை. [illegible] - அதி புரவாஸாத்' ன்ற பெருமாளுக்கு விப்ர ாஸ மானது, புரத்தில்நின்றும் புறம்பேவந்ததுக்கம்போலே அதிசயமாகச் சொல் லவொண்ணுதென்று அதுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (படைவீட்டில்)

(க) ரா-அயோ-கூ௫-கஉ. (உ) ரா-அயோ-௫௬-௩அ.

ராஸத்தால் வந்த து க்கமடையப்போம்படியாயிற்று இங்குத்தை வாஸம் † பரிமளத்தையுடைத்தாய் ரமஹரமாய் பரப்பையுடைத்தாயிருந்துள்ளபொழில். (இடம்பெற) இடம்பெறவிருக்கையாவது எல்லார்க்கும் காட்சிகொடுக்கைக்கிடாக ஓலக்கமிருக்கை நித்யஸூரிகளுக்கு ஓலக்கம் கொடுக்கை யன்றிக்கே நித்யஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொ டிருக்கை. அவதார காலத்தில் கா ப்பெறுதாரெல்லார்க்கும் காட்சி கொடுத்துக்கொ டிருக்கிற வி மாயிற்று. (நல் இமயத்துள்) ஒருகாரியப்பாடொழியவேயும் வர்த்திக்கவேண்டும்படியான தேசமாயிற்று.† தன்னநுக்ரஹத்தாலே வர்த்திததானாகவேண்டாதே தேச ஸந்தானே உத்தே யமாகப் போரும்படி யிருக்கை

(ஆலி) இத்யாதி ஸ்ரூ கு டத்தில் ாத்யகோஷங்களோடும் நித்யஸூரிகள் (க) "ஹாவுஹாவுஹாவு அஹமந்நமஹமந்நம்" எ று ஸிக்குமத்தோடும் போதுபோக்கியிருக்கும ன் அவ்விழவு தீர அ தன்னையுங்கூட மறக்கும்படி மேகங்கள் கோஷிக்க மயில் ள் ஆட அதுகண்டு போதுபோக்கிக்கொண்டிருக்கிற வி மாயிற்று † வினையற்றுப் பிராட்டியோடேகூட எழுந்தருளி யிரு கையாலே மேகத்வநிதான் அநுகூலமாயிருக்குமிறே. (ஆலி) இத்யாதி. † சிறுதுளியையு டைத்தான மஹாமேகங்களானவை நீர்க்கநத்தாலே முழங்க. †ஆலிமாமுகிலதிர்தர பீலிமாமயில் நடஞ்செய்யுமாயிற்று வாத்யங்கள்வாய்த்தால் கூத்தாடுவாருடம்பு பேசாதிராதிறே ாலுக்கீடாகவாய்த்தவாறே ஆடு ாரைப்போலே அவைமுழ க இவை ஆ ாநிற்குமாயிற்று. (அருவரை) இத்யாதி. ஒருவரால் தாவிப்பறவரிதான மலைகளிலே. ப்ரீதியாலே ஏறில் ஏறுமத்தனையாயிற்று அவற்றிலே கீழ்வயிறுனது தழுவும்படியா சிகரத்திலே

இத்யாதி. இத்தால் - மி வுமதிகமா ப்புரத்திலேயிரு கயாலே யதேஷ்டமா ப்பிராட்டியோடே ஸஞ்சரிக்கவொ ணாதே மாதாபிதாக்களுக்கு அஞ்சிக்கிடந்த து:க்கம் தீர்ந்தது திருச்சித்திரகூடத்திலேயானாற்போலே திருப்பிரிதியிலே யிருந்தானென்றதாயிற்று. சப்தார்த்தம் (பரிமளத்தை) இத்யாதி. சப்தார்த்தம், (தன்னநுக்ரஹத்தாலே) இத்யாதி.

வாலிவதம்பண்ணினவர் வந்துவர்த்திக்கிறாரகில் மால்யவானிற்போதே மேகத்வநி பாத மாகாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (வினையற்று) இத்யாதி. ாலிவதம் ராவணவதத்துக்கு உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். சப்தார்த்தம் (சிறுதுளி) இத்யாதி. மயில்நடம்செய்கை கு அதிர்தருகை ஹேதுவான மயைக்காட்டுகிறார் (ஆலிமாமுகில்) இத்யாதிவாக்யத்தாலே.

( ) தை - ப்ருகு - ௫௦ - ௬.

மூ கலங்கமாக்கடலரிகுலம்பணிசெய்ய
அருவரையணைகட்டி
இலங்கைமாநகர்பொடிசெய்தவடிகள்தா
மிருந்தநல்லிமயத்து
விலங்கல்போல்வன விறலிருஞ்சினத்தன
வேழங்கள்துயர்கூரப்
பிலங்கொள்வாளெயிற்றரியவைதிரிதரு
பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே. (௨)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே.	விலங்கல்போல்ன	மலைபோன்றனவாய்
மாக்கடல்	மஹாஸமுத்ர	விறல்	மிடுக்கையுடையன
ல க	லங்கும்படி	இரும்	மி க [வான
அரிகுலம்	குர குக்கூட்டம்	சினத்தன	கோபத்தையுடைய
பணி	அடிமையை [லே)	வேழங் ள்	யானைகளானவை
செய்ய	பண்ணவும், (அத்தா	துயர்கூர	மிக பயப்படும்படி
அரு	சலிப்பிக் ஒண்ணாத	பிலம்	குகைகளை
வரை	மலைகளைக்கொண்டு	கொள்	இருப்பிடமாகவுடையனவாய்
அணை ட்டி	ஸேதுபந்தநம்பண்ணி		
மா	பெரிய		
இலங்கைநகர்	ல ாபுரியை	வாள்	வாள்போன்ற
பொடிசெய்த	சூர்ணமாக்கின	எயிறு	பற்களையுடைய
அடிகள்தா	ஸர்வஸ்வாமி [இற	அரிஅவை	ஸிம்ஹங்களானவை
இருந்த	நித்யவாஸம் பண்ணு	திரிதரு	ஸஞ்சரியாநிற்கிற
ல்இமயத்து	விலக்ஷணமான ஹிம வானிலே	பிரிதி	திருப்பிரிதியை
		சென்றுஅடை	போய்சேரப்பாராய்.

போயேறி சிகரத்திற் பரப்பட கலும் தன் தோகையாலே பரப்பி மயிலானது ஆடாநிற்குமாயிற்று. ராமாவதாரத்தில் ஜெயங்கண்டு நகர ரதியாக ஆடினத்தை இ விருப்பைக்கண்டு மயில்கள் ஆடாநிற்குமாயிற்று. (பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே) சைதந்யத்தில் குறையநின்றாரும் அத்தேசத்தைப்ராபித்து ப்ரீதிக்குப் போக்குவிட்டுச் சில வ்யாபார களைப்ப ணுகிற தேசமானபின்பு சைதந்யத்தில் குறையற்றருந்த நீ அத்தேசத்தைச்சென்று ப்ராபிக்கப்பாராயென்கிறார். சைதந்யத்தில் குறையநின்றாரோடு குறைவற்றாரோடு வாசியற நிலவராய் அடிமைசெய்யும்படியாயிற்று விஷயஸ்வபாவம் இரும்பெழுந்தாடுமாயிற்று

அகடு - கீழ்வயிறு. தோகை யின்கநத்தாலே பறக்கக்கூடாமல் அகடுற வென்றுகருத்து. ... ... ( )

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு † தம்மிழை ப் பரிஹரித்த ப்ரஸங் கத்தாலே மஹாராஜரிழவைப் பரிஹரித்தபடியைப்பேசினர் முதற் பாட்டில்' மஹாரா ரிழவைப் பரிஹரித்தபின்பிறே பெருமாள் தம் மிழவைப் பரிஹரித்துக்கொ ்டது' அந்த க்ரமத்திலே ரா வதம்பண்ணினபடியைப்பேசுகிருர்.

(கல ் கவித்யாதி) † ஈஸ் ரன் தன் ஸங்கல்பத்தை நெகிழுகின் ருல் பதார்த்த ஸ்வபா ங்கள் மாருமோபோலேயாயிற்று சக்ரவர் த்தித்திருமகன் முனிந்தாலிருக்கும்படியும். † ஒருவரால் லக்கவொண் ணுத கட ல் கலங்கும்படியாகவும் நித்யஸூரிகள் செய்யும் அடி ம யை இடக்கை வலக்கை வாசியறியாத குரங்குகள் செய்யும்படியா கவும் நீரிலாழுக்கட மலை ள் மிதந்து அணையாய் நிற்கும்படியா வும் பண்ணிணுயிற்று. (மாக்கடல்கலங்க) (க) அப்ரமேயோ மஹோததி" என்கிற கடல்கலங்கிக் கீழ்மண் கொண்டு மேல்ம ண்ெ றியும்படியாக. (அரிகுலம்பணிசெய்ய) † அ ஸ்ப்ருஷ்ட ஸம்ஸார ந்தரான திருவடி திருவநந்தாழ்வான் ஸ்ரீஸேநா பதியாழ் ா ் துடக்கமானர் செய்யக்கட கைங்கர்யத்தை † ஸம் ஸாரிகளுக்கும் பின்னே எண்ணவே ண்டும்படி இடக்கை வல ்கை வாசியறியாத வாநரஜாதிசெய்யும்படியாக. † சரீரஸம்பந்தமற்று ஒரு தேசவிசேஷத்திலேபோனல் செய்யும் அடிமை யத் தாழ்ந்த ஜந் மத்திலே பிறந்து இந்த சரீரத்தோடே செய்யும்படியாக. (அரு வ ாரயணைகட்டி) ஒருவரால் எல்லைகாணவொண்ணுத மலைகளைக் கொண்டு அணை ட்டி. (இலங்கை) † ப்ரஹ்மாதிகளும் ‡நெஞ்சுளுக்கி

அ . இரண்டாம்பாட்டு. (கலங்கமாக் டல்) இத்யாதி. (தம்மிழ வைப் பரிஹரித்த) என்றது (உ) பன்றியாயன்று பாரகங்கீண்டபாழியானுழி யானருளே - ானுய்ய" என்னுமத்தைப்பற்ற.

டல்முதலான பதார்த்த ் ள் ஸ்வபாவங்களை மாருடிக்கல ் கவும் கை ்கர்யம்பண்ணவும் மிதக்கவும்கூடுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர், (ஈஸ் வரன்) இத்யாதி. முனிவால்மாருடினபடியேதென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (ஒருவரால்) இத்யாதி. "பணி' என்ற பதவாஸனையாலே பலித்த அர்த்தத் தை யருளிச்செய்கிருர், (அஸ்ப்ருஷ்ட) இத்யாதி. (ஸம்ஸாரிகளுக்கும்) என் றது - தேஹபோஷணபரரான மநுஷ்யர்க்குமென்றபடி. நித்யஸூரிகளே யொழிய இ ்குள்ள ர் செய்யக்கூடாதோவென்ன; அருளிச்செய்கிருர் (சரீர) இத்யாதி. (ங)' ஆத்மாநம்மாநுஷம்மந்யே" என்றுகொ ண்டே யிருக்குமவர் கட்டளைப்பட்ட லங்காநகரத்தைப் பொடிசெய்தமை யைப்பற்ற ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (ப்ரஹ்மாதிகளும்) இத்

(க) ரா-யு. கக-ருக. (உ) க-க-ச. (ங) ரா-யு-க0-கஉ.

‡ நெஞ்சுளுக்கி-பயப்பட்டு.

யிருக்கும் ஊரை § மனிச்சுக்குலையாதபடி நின்று துகளாம்படிப ணின ஸ்வாமி ள்.† ரா பட்டு கிடக் அ ன்பார்வை ஆதித்ய கிர ங்கள் குப்புகு அ ஸஞ்சரியாநி றன கிடாய்' என்றுளிறே அப்பரிப ம் பொரு ம பிணமெழுந்திருக்கும் என்று. (க)[[illegible] ப்ராப்தே பரிபவே நவே அத்யவை நிர்ப்பயா லங்காம்] † இதுக்கு முன்பில்லாததொன்று இப்போது உண் ாயிற்றுகிடாய். முன்பு நெல்லுலர்த்தவேண்டு து ஸஞ்சரித்துப் போமித்தனையாயிற்று † ரா பயத்தாலே இப்போது நிர்ப்பயமாய்க்கொ ு உலாவா நின்றன. (இல கைமாந ர்) (உ) † [illegible] லங்காம் ராவணபாலிதாம் பெண்பெ டுகளுக்கும் நோக்கலாம்படியாயிற்று ஊரரண் ெ ளிநிலத்திலுட் சிலர் புகுராதபடி பண் வல்லனாயிற்று உ ர்ந்து நோக்குகிறான். †விரோதி நிரஸநஸ்வபா னை தான் ந்திருக்கப்பெற்றபடி ாமே ஸர்வஸ்வாமி யெ னுமிடம் தோற்றியிருக்குமாயிற்று. (இருந்த) என்று வேறேரிடத்திலே இருப்பாய் இங்கே வருவது போவதா கையன்றி கேயாயிற்று இருப்பது. † இப்படி கொள்ளெ ாம்புமுடிற் றென்றால் ஆ நத்தாலே வெல்வதாகப்பார்த்து இ விடந்தன்னையே இருப்பாக்கினையிற்று † விரோதி நிரஸநம்ப ணின ஶ்ரம

யாதி. 'நெஞ்சுளுக்குமோர்' என்னுமத்தை உபபாதிக்கிறார் (ராவணன்) இத்யாதி. ஸௌர்யனஞ்சினது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு முபலக்ஷணமென்று கருத்து. - ர்த்தே ப்ரமாணம் - ( ) "[illegible] ர்பயாலங்கா ப்ர [illegible] - த்ருஷ்ட்போத்ருஷ்ட்டகிம்சேஷ ப்ராப்தே பரிபவே வே அத்யவை நிர்ப்பயால ாம் ப்ரவிஷ்டாஸ்ஸௌர்யரஶ்மய' என்ற ஶ்லோ ம். இஶ்லோகத்து ர்த்தம், (இதுக்கு) இத்யாதி. (ராவணபயத்த லே) ன்றதுக்கு-ராவணனென்று பேர்பெற்ற ன்னுடையபயத்தாலேஎன்று மந்தோதரீ வாக்யத்துக்கு பாவம் டுகொள்வது. 'ப்ரஹ்மாதிகள் நெஞ்சுளுக்கும்படியாயிருக்குமோர்' என்னுமதுக்கு புந ப்ரதீ க்ரஹண பூர்வகம் ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (ல ாம்) இத்யாதி. மனிச்சு குலையாதபடி பொடிசெய்தால் 'அடிகள்" என்று ஸ்வாமித்வம் சொல்லும்படி ங்ஙனேயென்ன; தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதி) இத்யாதி. போவதுவருவதா வன்றிக்கே இருக்கை க்கு ப்ரயோஜநந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி) இத்யாதி. கொள்கொம்பானது நட்டுக்கொண்டிருக்குமாபோலே வணங்காதிருக்கையாய், (ந) ' மேயம்" எ றிருக்கை யைச்சொல்லுகிறது. * எலநாறுதண்ட ம்பொழிலான ஹிமவானிலே ஶ்ரமமாறவென்றுசொல்லிவைத்து, இங்கே திரு துகைக்கா என்கிறதெப்படியென்ன அருளிச்செய்கிறார், (விரோதி) இத்யாதி.

§ மனிச்சுக்குலையாதபடி-மநுஷ்யபாவம்-பௌருஷம் குலையாதபடி.
(க) ரா-யு- கச-அஉ. (உ) ரா- (ந) ரா-யு-நரு க .

மாறுகைக்கு இருந்தவிடந்தானே ந ார்யம் செய்கைக் கு லாய் விட்டது

(வில கலித்யாதி) † அ குத்தையானைகளிருக்கும்படி. † மலை கால்கொண்டு நடந்தாற்போலே டிை க்கா ே பயாவஹமா† பி ருப்பனவாய். † அப்பரப்பில் † அச்சமொன்றுமில்லையாயிற்று. † ஒரு வரால் தை யவொண்ணாத மிடுக் யும் மிக்க சினத்தையுமுடைய ஆனை ானை . (துயர்கூர) † நித்யது க்கிகளாய்க்கொண்டு பயத் தை † வ்யுத்பத்தி ப ணும்படியாக. கூர மி . † பயமில்லா ம லோகவிஸஜாதீயமாயிருக்குமாபோலே பயமு டானும் இதர விஸ ாதீயமாயிருக்கும்படி. † இவை துயர்கூர இ ற்று கெதிரிக ளானவை ப ணும் வ்யாபாரமெ னென்னில் (பி ங்கொள் இத்யாதி.) பிலங் ளிலே வர்த்திப்பனவாய் வாள்போலேயிருக்கிற எயிற்றையுடைய ஸிம்ஹ களானை ஸஞ்சரியாநிற்குமாயிற்று. † யஜ்ஞசத்ரு இந்த்ரசத்ரு ப்ரஹ்ம சத்ரு என்றாற்போலே சொல்லு கிற பையல்களைப்போலே யிருந்துள்ள மிடு ை யுடையவை மிக்க பயத்தையுடையவாம்படி அவை ஸ்வை ர ஸஞ்சாரம் பண்ணுகிற்கு மாயிற்று. † பெருமாள் டலை பணிசெய்து அ ணையின்மேலே கையும் வில்லுமாய்க்கொ டு தெற்கு வடக்காக உலா லங்கை

'வேழங்கள்'' என்னுமளவுக்கும் தொகுத்தபாவம் (அ குத்தை)இத்யாதி. மதித்துக்கிடக்கிறனவென்னை , 'வி ங ல் போல் ன' ன்றதுக்கு சப்தார் த்தம் (மலை) இத்யாதி. (இருப்பனவாய்) என்று ஸமாப்தமாக நிறுத்தினது வேழங்களுக்கு விசேஷணமென்று தோற்று கக்கா . ஆனைகள் மலைகள் போலேவளர்ந்து மதித்திருக்கை க்கு ஹேதுவெ னென்ன அருளிச்செய்கி றார், (அப்பரப்பில்) இத்யாதி. (அச்சமில்லை) - பயா ஹமான ருகம் இல்லை ''விறல்'' இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம், (ஒரு ரால்) இத்யாதி. இப்பாட்டில் யஜ்ஞசத்ருமுதலானோர் நிர்ப்பயராயிருக் ( ) ' గుహాయాంపరమేవ్యోమ — குஹாயாம்பரமே வ்யோமங்' என்ற பரமபதத்தில்நின்றும்வந்து சக்ரவர்த் தித்திருமகன் நடையாடின பி பு பயஸ்வரூபத்தை அவர்களறிந்தார்களெ ன்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து அதுக்கு த்ருஷ்டாந்ததயா ப்ரஸக்தமான வேழ ஙளும் முன்பு ஸிம்ஹஸஞ்சாரமற்று மதித்துத்திரிந்தன பின்புகுஹையில் நின்றும் ஸிம்ஹங்கள் ந டயாட அந்த து த்தை ப்ராபித்தன என்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (நித்ய) இத்யாதி, (வ்யுத்பத்திபண்ணும்படியா) மூந்துறமுன்னம் அறியும்படியா . அடைய என்றுதே. ' மிக '' என்றது கு 'ஆனைக்கும் தனக்குத் த கவாதம்'' என்னுமாபோலே ஆதிக்யே தாத்பர்ய மென்றருளிச்செய்கிறார், (பயம்) இத்யாதி. மேலுக்கவதாரிகை (இவை) இத் யாதி. ''கலங் ' இத்யாதியை டாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (யஜ்ஞசத்ரு) இத்யாதி. கீழ்வா யவிவரணம், (பெருமாள்) இத்யாதி. (முழு

(க) தை-ஆநந்த-க.

மூ துடிகொள் நுண்ணிடைச் சுரிகுழல் துளங்கெயிற்
றிளங்கொடி திறந்து ஆய
ரிடிகொள் வெ ங்குர லி விடை யடர்த்த
னிருந்த நல்லி மயத்து
டிகொ ர் வேங் கயின் நறுமல ரமளியின்
மணியறை மிசை வே ழும்
பிடியி ேேனாடு வண் டிசைசொலத் துயில்கொளும்
பிரிதிசென் றடை நெஞ்சே. (ங

பத .	உரை.	பத .	உரை.
துடிகொள்	உடுக்கை போன்ற	வெ	ரூரமான]தாய
நுண்	ஸூக்ஷமமான	குரல்	த்வநியையு ட
இ ட	இடை யயும்	இ ம்வி ட	கூட்டமாய்வந்த ஏடு ருஷபங்களையும்
சுரி	சுருண்ட		
குழல்	மயிர்முடியையும்	அடர்த்த ன்	நிர ஙித்தஸர்வே ஶ ரன்
துளங்கு	விளங் ாநின்றுள்ள		
எயிறு	பற்களையுமுடைய	இருந்த	நித்யவாஸம்செய்கிற
இளங்கொ டி	பாலலதைபோன்ற ந	நல்	நன்ருன
திறத்து	ப்பின்னைப் பிராட் டிக்காக	இ யத்து	ஹிமவானிலே
		வண்டு	வண்டுகளானவை
ஆயர்	இடையரதாய்	இசைசொல	பாடவும்
இடிகொள்	இடிபோன்ற	கடிகொள்	பரிமளத்தையுடை ய

---

† முழுக்காயாகச் செத்துக்கிடந்தாற்போலே யாயிற்று ஸிம்ஹங்கள் ஸ்வைர ஸஞ்சாரம்பண்ண ஆனை ள் முழுக்காயாக அவிந்துகிடக் கும்படி. † ஞாநா ஞாந கள்கொ டு கார்யமில்லை அங்கு வர்த் திக்குமவையடைய வீ ரரஸோத்தரமாயாயிற்றிருப்பது. (உ

காயாக) - முழுக்கா . அதா து - எல்லாருமா வென்றபடி. குகைறயில்நின் றும் புறப்பட்ட ஸிம்ஹங் ள் ஆனைகளின்மேலே பாய்கை ஸ்வதஂப்ராப்தம யிருக்க, அச்சமுறத்தித் திரியாநிற்குமென்னக் கூடுமோவெ ‍ன; சக்ரவர்த் தித்திருமகன் வீரரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமது அவர்கள் பயப்பட்டு சர ண மடையவேணுமென்னும் நினை ாலேயானாற்போலே இவையும் ஸஞ்சரிக் றனவென்று விவக்ஷித்து திர்யக்குக்களுக்கு இந்நினைவு கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஞாந) இத்யாதி. ர்மக்ருதஜ்ஞாநாதிகள் அப்ரயோ ஜகம், சக்ரவர்த்தித்திருமகனேட்டை ஸஹவாஸத்தாலே இவையும் வீ ரஸம்தோற்ற ஸஞ்சரிக்குமென்று கருத்து. (உ

வே ' யின்	வேங்கை மரத்தினது	ே ழம்	மதயானையா து
றும்	அழகிய	பிடியினேடு	த ' பேடையோடே
மலர்	புஷ்ப ' ி றந்த	துயில்கொளும்	உறங்குகிற
அமளியி '	படு ' யில்	பிரிதி	திருப்பிரிதி ய
மணி	இந்த்ரநீலமணி மய மான	சென்று	கி ' டி
		நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே!
அ றமி ச	பா ற ளி ' மேலே	அ ட	ஆஸ்ரயி ' ப்பாராய்

வ்யா மூன்றும்பாட்டு. † கீழ்ப்பாட்டில் பிராட்டிக்காக லங் க ய யழியச்செய்தபடி சொல்லிற்று நப்பி ' னைப் பிராட்டிக் ா ருஷப ' ளை யடர்த்தபடி சொல்லுகிறது இதில்.

(துடி-இத்யாதி) † ருஷபங்களினுடைய க்ரௌர்யம்பார்த்து மீ ளவெ ா ' ணுதபடியான நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய அவயவசோ பை யயும் பருவத்தையும் சொல்லுகிறது. †விஷயமிது ாளுல் †கரு மாரிபாயவே ண்டாவே 'ா; இ ற்றுக் கநந்தரம் லபிக்கப்புகுகிறது இ ளையா யாலே இவற்றினுடைய ெ ம்மை பார்க்கவொண்ணு தாயிற்று. † துடிபோலேயிருக்கிற § நேரிய இடை யையுடையளா வது †இ ளிடையை யாசைப்பட்டாயிற்று (க) *†கோட்டிடையா டிற்று † ஒருெ ாம்புக்காக இரண்டு கொம்பின்நடுவே விழுந்தான். சுருண்ட குழலேயுடையளாவது இருளிலே சந்த்ரனுதித்தாற்போ லே விள ' காநின்றுள்ள எயிறு ' டு தந்தபங்க்தி அத்தையுடைய

அ . மூன்று ' பாட்டு. (துடிெ ாள்) இத்யாதி. கீழிற்பாட்டில் 'பெ ருமாள் தம்மிழவைப் பரிஹரித்துக்ெ ாண்டது' என்றதுதான் பிராட்டி யப் பெறு கயாலே. இப்பாட்டில் ப்பின்னைப்பிராட்டியைப் பெற்றபடி ய யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (கீழித்யாதி.)

ப்பி ' னை ய இப்படிவர்ணித்தது வி ை ளை யடர்க்கையிலே ஹேது வென்றது தோற்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருஷபங்களினுடைய வித் யாதி). உபபத்தியரு ிச்செய்கிறார் (விஷயமித்யாதி ாக்யத்வயத்தாலே). (கருமாரிபாய்கை) பஸ்சி ாஞ்சீநகரமத்யே குளத்திலே நட்டிருக்குமிர ண்டு வயிரக்கூச்சு டுவே யரவிருந்து குதிக்கை , ஆ வ்ருஷபங்களினு டைய ெ ா ' பு ளின் டுவே விழுந்தானென்றதாயிற்று. துடி-த்ருடி-த்ர்யணு கமாய் அத் த உபமாநமாகக் கொள்ளாநிற்பதாய் அதனவ நுண்-ஸூக்ஷ்ம மா r இடையையுடையளாய் என்று சப்தார்த்தந் தன்னையருளிச்செய்கி றார் (துடிபோலே யித்யாதி). துடி - வாத்யவிசேஷமா வுமாம். (உடையளா வது) என்று உடைத்தாயிரு ' கிறுெ ன்றபடி. சாடுமுகேந இவ்விசேஷணத் துக்கு ப்ர ' ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (இவளித்யாதி). (கோடுகளுடை) ெ ாம்புகளுடைய, இடையிலே (ஆடுகை) - விழுகை. இங்கே தோன்றின பாசுரத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (ஒருகோம்புக்காகவித்யாதி). "ஆயர்

§ நேரிய - ஸூக்ஷ்மமான. (க) தி - வீ - உ.க.

ளாவது (இளங்கொடிதிறத்து) ( ) பதிஸம்யோகஸு லம் வய பதி ம் யோகஸுலபம்வய" எ கிறபடியே ஒரு ெ ாள்ெ ாம்பு தேட்ட மான பரு த்தையுடையளா து இப்படியிருக்கிற நப்பி னைப்பிரா ட்டி யிடையாட்டமா அ ளுக் ாக (ஆயரித்யாதி) இ டயரு டைய இடியோடொத்திருப்பதாப் ெ விதான த்வநி யயுடைய ருஷபங்கள் † ஒன்றிர ட றிக்கே ஏழையும் நிரஸித்த † ல) யில் விரோதியைப்போக்கின க்ரமம் போராதாயிற்று இ கு. அ ளோடணை கு † அவதியாகையாலே † ஊட்டியாக நெரித்தா யிற்று. (இருந்தநல்விமயத்து) ருஷபங் ளை நிரஸித்து நப்பின்னைப் பிராட்டியை லபித்து அ ளும்தானுமாக வர்த்திக்கிற தேசமாயி ற்று. பரமப்ர யியான ன்வந்து வர்த்தி கிற தேசமாயிற்று. † நப் பின்னைப்பிராட்டிக்கு உதவினாற்போலே ஆ ரிதர் ெ ல்லா முதவு கைக்காக வந்திருக்கிற தேசமாயிற்று.

(கடியித்யாதி) பரிமளத் தயுடைத்தான ே ை யினுடைய நறுமலரமளியு டு செவ்வியிலேயுதிர்ந்த பூக் ளாலு டான படு க்கை அதிலே மணியறைமி ச † ஸம்போ த்துக்கு ஏகா தமான இருண்ட நீலப்பாறைகளையுடைத்தா †மு ழுஞ்சுகளிலே † ளிற் றுனையானது பிடியோடேகூட மணியறை மாணிக்கப்பாறை

த கொம்பினுக்கே" என்றதிலேநோக்கு. ெ ாம்பு - த்ரீயென்று ஸ் பா வார்த்தம். "இனம்" என்று கூட்டமாகச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார், (ஒன்றிரண்டித்யாதி). 'இனம்' என்று விசேஷிக்கை யாலே ஒரு காலே நிரஸித்தமை தோற்றுகையாலே பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கயிலித்யாதி). (அவதியாகையாலே) - எல்லைநில ாை ய லே என் . அத் தால் - காரணமாகையாலே என்ன (ட்டி ா நெரித்தான்) என்றது - கழுத்தையெல்லாம் பிடித்து நெரித்தாெ றபடி. தாத்பர்யாந்தர , (நப் பின்னையித்யாதி). ஆக அவளோடேகூடி க்ரீடிக் வ த தேசமெ றுதல், அவளுக்கு தவினாற்போலே தமக்கு உதவ ந்த தேசமென்றுதல் இரண்டு தாத்பர்யம் சொல்லிற்றாயிற்று.

மணி - இந்த்ரநீலங்களாகிற அறை - பா ற, மிசை - அதிலேயென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (ஸம்போே த்யாதி). (முழைஞ்சுகளிலே) என் றது - "போகிகளுக்கு உள்ளுச்செல்லவேணு " என்றத்தைப்பற்ற. புஷ்ப ள் நிறைய உதிரவேண்டுகையாலே வே கைகளொ றுக்கொன்று கூடிக் கொண்டு க்ருஹம்போலேயிருக்குமென்று கருத்து. (களிற்றினை) - புருஷ கஜம். "அறை" என்றவிடத்தில், ஐகாரம் சாரியையாய், அற - மிக் என் றர்த்தமாய். "அற - மணிமிசை" என்று அந்வயித்து அர்த்தாந்தரமருளிச்

௩. மறங்கொ ளாளரி யுருவெ ன வெருவர
ஒருவ னது அகல் மார்வம்
திறந்து வான ர் மணிமுடி பணிதர
இருந்த நல்லிமயத்துள்
இறங்கி ஏனங்கள் வளைமருப் பிடந்திடக்
கிடந்தரு கெரிவீசும்
பிறங்கு மாமணி யருவியொ டிழிதரு
பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மறம்	கோபத்தை	இருந்த	ஸர்வேச்வரன் நித்ய வாஸம்பண்ணுகிற
கொள்	ஏறிட்டுக்கொண்ட	நல்	நன்றான
ஆள்அரி	நரஸிம்ஹத்தினுடைய	இமயத்துள்	ஹிமவானில்
உருஎன	வடிவைச்சொல் வே	ஏனங்கள்	பன்றிகளானவை
வெருவர	பயப்படும்படியா	இறங்கி	குனிந்து
ஒருவனது	அஸுரனுடைய ஹிரணியனுடைய	வளை	வளைந்த
அகல்	அகன்ற	மருப்பு	கொம்புகளாலே
மார்வம்	மார்	இடந்திட	(ரத்ந பர்வதங்களை) பிளந்து போகட (அவை)
திறந்து	பிளந்து	அருகு	ஸமீபத்திலே
வானவர்	தேவர்களுடைய	கிடந்து	இருந்து
மணி	மாணிக்கமயமான	எரிவீசும்	ஒளிவீசாநிற்பனவாய்
முடி	கிரீடங்கள்	மா	பெருத்து
பணிதர	(திருவடிகளிலே) வணங்கும்படி		

அ ற பாறை. †அறவிலக்ஷணமான † பாறையென்றுமாம் (வண்டித்யாதி) சிலரா புத்ரர் தடைகுத்தவிட்டு உறங்குமாபோலே. †விரோதியான ருஷபங்களைப்போக்கி நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே பரமரஸிகன் ர்த்திக்கிற தேசமாகையாலே அங்குத்தை திர்யக்குக் ளும் ருங்காரரஸ ப்ரதாநமாயிருக்கும். †இவை போகத்திலே அந் யித்து பலாநுபவம்பண்ணி ர்த்தியாநிற்குமாயிற்று (௫)

செய்கிறார், (அற பித்யாதி). (பா ற) என்றது, அர்த்தாத்ஸித்தம். வண்டிசை பாட என்னுதே 'சொல' என்று கவிசொல்லுகையைச்சொல்லுகையாலே அப்படி விசொல்லுகைக்கீடான ம்ருங்காரரஸம் இ ற்றுக்குண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (விரோதியானவித்யாதி). பரமரஸிகன் வர்த்திக்கயாலே யானைகளும் அவனைப்போலே போகத்திலே அந்வயித்து காநப(ஃ) ாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு (க) * கர்ளநித்திரை கொள்ளாநிற்குமென்று தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார், (இவையித்யாதி).

பிறங்கு	விளங் ாநின்ற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
மணி	மாணிக் ள்	சென்று	போய்
அருவியொடு	மலைவெள்ளத்துடன்	ெ ஞ்சே	ஓம ஸே.
இழிதரு	உருண்டுவிழுகிற	அடை	கிட்டப்பாராய். (௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. † அப்பருவத்தில் பாலனுக்கு விளைபடி சொலலுகிறது. †ப்ரணயிநிக்கு உதவின க்ரமம் பற்றுதா யிற்று ஆஶ்ரித விரோதி னைப்போக்குமிடத்தில்.

(மறங்கொளாளரி) †சீர்மையேயா யிருக்கக்கடவ தான் மறமே யோ ப்ரக்ருதி என்னும்படி. † நரஸிம்ஹத்தினுடைய மறந்தானொரு வடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கை. †(க) भूषणं भीषणम्" என்றும் (க) मृत्युमृत्युम् ம்ருத்யும்ருத்யும்' என்றும் சொல்லுகிற படியே வடிவுதானே பயாவஹமாயிருக் . (உருெ ெ ரு ர) கைதொட்டுப் பி ாக் ே ண்டாதே நரஸிம்ஹத்தி டய பேரை ச்சொல்லே ஆஸுரவர் ம் அஞ்சும்படியாயிற்று இருப்பது. †ஒரு யாபாரம்பண் ே டாதே தோற்றரவிலே பி மாம்படி

அரு. நாலாம்பாட்டு. (ற கொளித்யாதி). நப்பி னைப்பிராட்டி கு உதவினாற்போலே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு தவி படி ய சொல்லுகிற தெ று ஸங் தியருளிச்செய்கிறார் (அப்பருவத்திலித்யாதி). அப்பரு மெ ன்று - கீழ் - 'இளங்கெ ாடி' என்றத்தைப் பராமர்சிக்கிறது. (உ) पति ... பதிஸம்யோ ஸுல பம்' ன்னு படி ா பரு த்திலே விரோதிகளைப்போ கி தவினாற்போலே தன்னை ாணுவிடில் முடியு படி யான தசையிலே ந்து தோற்றி விரோதி யப்போ கி உதவினானெ று ரு த்து. சில ஸ்ரீகோச களிலே (ஆபத்திலே) என்று பாடமு டு. நப்பி னைப் பிராட்டிக்கு உதவினாற்போலே உதவினபடியைச் சொல்லு கு ப்ரயோ ஜ மென்ெ . அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயிநி கித்யாதி). கீழ்ப்பாட் டில் இ வி டயடர்த்த ' என்று ாயி வ்யாபாரத் தச்சொல்லி இ ே உருெ ன வெரு ர' று பேர்சொ லே பி ாமாம்படி பயா ஹத் ம் சொல்லு யாலே ப்ரணயிநியிடத்தில் ஸ்நே ஹத்திலு ஆஶ்ரிதரிடத் தில் ஸ்நேஹம் விஞ்சியிருக்குமென்னும் அதிசயந்தோற்ற ருளிச்செய்தா ரென்று கருத்து.

மறத்தையேறிட்டுக்கொண்ட ஆளரியென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (சீர்மையேயித்யாதி). மறந்தானே வடிவுெ ாண்ட ஆளரி என்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நரஸிம்ஹத்தினுடைய வித்யாதி). இதுக்கு நரஸிம்ஹாநுஷ்டுப்பிலே ப்ரமாணம் ாட்டு றார் (பீஷ மித் யாதி). "உருவெ ' என்று - முழுச்சொல் ாய் தோற்றரவிலே என்றர்த்த மாய், இரண்டாமர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவ்யாபாரமித்யாதி). பேர்

(க) ந்ருஸிம்ஹாநுஷ்டுப். (உ) ரா - அயோ - ௩

யாயிற்று இருப்பது. (உருவெ ெ ரு ர) டிெ ' கிற உக்தியிலே அஞ்ச. † ( ) [ர 'ஙனேயும் ர் தா ர்கினேந்தால்] † ஸ்ரீப்ரஹ்லா ாழ் ானைப்போலே அநுகூலராய் இது நமக்கா க் கொண்ட படிவு என்றிருப்பார் பிழைக்குமத்தனைபோக்கி எதிரிகளாயிருப் ார் சிந்தித்தால் முழுக்காயாய் அவிந்துபோட த்தனை போக்கி உஜ் ஜீவி 'க விரகு ' டோ ? †(உ) கொ ஸ்ட சீற்றமொன்று ' டு' என் கிறபடியே அச்சீற்றத்தைத் தஞ்சமா நினைத்திருப்பார்க்கிறே பிழை த்துப்போகலா து. (ஒருவனது) அம்மறத்தில்வ ' தால் நரஸிம்ஹத் தினள ' ரிக்கே த ' னை எ ' ணிஞல் பின்னை இரண்டாம் விரலு 'கு ஆளில்லாத ரடி அத்விதீயஞன னு டய. † நரஸிம்ஹத்தை யெ ' ணி அநந்தரம் தன்னையெ ' லாம்படியாயிற்றிறே · அப்படி தன்னை எ ' ணிஞல் அநந்தரம் எ ன் லா ாரில்லாதபடியிருக்கை. (அ ல்மார் ம் திறந்து) ஈஸ் ரனெருனுளான்" எ ' று அ னு டைய த்பா த்தை யிசைபாதொழி கக்கு ஹேது உடம்பு தடித்து ருதிரக் ளிப்பாலே யாயிற்று. †கா ற்காட்டில் துஷ்ட ரு ' க ளுக்கு † ட்டியிட்டு வளர்க்குமாபோலே திருவுகிரு 'குஇ ரையோ ரும்படி தேவதைகளுடைய வரங்களாலே அக ப்பண்ணின மார்

(திறந்து) † ளிப்பாலே போக்குக் ாணுமை சுழிக்கிற ர த ெ ள்ளத்துக்கு ஒருவழி ண்டு திறந்துவிட்டாற்போலே திருவுகி ரயிட்டுத் திறந்துவிட்டானுயிற்று · வரபலத்தாலே மூலையடியே திரி யாலே ருதிரமானது டல்கிளரச்செய்தே ர ய அதிக் ரமிக் மாட்டாதாற்போலேயிருக்கிறவதுக்கு ஒரு ழி கண்டுவிட்டா னுயிற்று · வெள்ளத்துக்கு ஒருபள்ளங்கண்டு விடு ா ரப்போலே †ஒருசிறுக் னுக்குத் தமப்பன் பகையாக உதவின அ பதாரமிறே இத்தால் சொல்லிற்றுயிற்று விரோதி அணித்தா 'தனையும் தான் அ ' ணியனுயுதவும னென் க தமப்பன் பகையாக உதவும ன்

சொ ' னமாத்ரத்திலே அஞ்ச ' கூடுமோெ ன்ன · அருளிச்செய்கிறுர் (எங் னேயித்யாதி). பாசுரார்த்தம் (ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானை யித்யாதி). அநுகூலர் நினைத்துப் பிழைக் கக்கு ஸம்வாதம் (ெ ாண்டசீற்றமித்யாதி). பூர்வவாக்ய வி ர ', (நரஸிம்ஹத்தையித்யாதி). ருதிரக் ளிப்பு ரு 'கு ஹேதுகதந பூர்வக 'திறந்து' என்று அநாயாஸக்ருத்ய ' தோற்றச்சொன்னது 'குக் ரு த்தருளிச்செய்கிறுர் (காவற்காட்டிலித்யாதி). (ட்டி) திண்டி (ளிப்பா லே) ர 'தத்தின் மிகுதியாலே. நரஸிம்ஹாபதாநத் த யநுஸந்தித்த ஆழ் வார் 'கு ' ருத் த யருளிச்செய்கிறுர் (ஒருசிறு ' னு ' த்யாதி வாக்யத்ர

(க) ரு - எ - ரு. (உ) ரு - அ - ந.

அ னில ' ணியனுனர்†தான் தன 'குப்பவ கயாலுல் உத ச்சொல்ல வே ண்டாவிறே.

(ா வரித்யாதி) †மு ' பு சத்ரு ான ஹிர ண்யனுக்கு அஞ்சி முடியும் ா ' கிப்பொ ட்டு †மநுஷ்யராய் வே ற்றுருக்கொண்டு திரிந் த ர் ள் இப்போது தந்தா ' ' வரூபங்களும் பதங் ளும் பெறு யாலே எ ' களுக்குக் குடியிருப்புப் ப 'ரணித்தந்தது' என்று அந்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலே † ' ஒரு ர் ாலில் ங்கோம்'' ' று இறுமாந்திருக் க்கட வ ர்க ர் த ' கள் முடிகளா லை திரு ' டி ளிலே தட்டும்படி விழுந்து எழுதிக்கொடுக்கும்படி யிருந்த (நல்லிமயத்துள்) நன்றான ஹிம ானில். † பூமியில் ால் பாமே ாம்'' என்றிரு 'கக்கடவதேவ ாதி அம்மேன்மையைய டயப்பொ ட்டு ப 'நாபிமாநமாய் ந்து ஆஸ்ரயி 'க்கும்படி யிருக்கிற விலக்ஷ மான ஹிம ாணில்

(இறங்கிஏ ங் ள்) †அ 'குத் த ாஹ 'கள் நர ிம்ஹத்தி ' போலியாயாயிற்றுச் செருக்கியிருப்பது மலைகுனிந்தாற்போலே தலை சாய் ' யரிதாம்படியாயிற்று ாஹ ' ளினு டய இறுமாப்பு இருப்பது அப்படியிரு 'கிறஇ இறங்கி ஊர்ந்த கொம்பு ளா லே தம்செருக்குக்குப்போக்குவீடா மாணிக்கப்பாறைகளை யிட ந்து பொ ட்டுத் தான் போ ாகிற்குமே அ ய 'கேகிடந்து † ' லியாகிற்குமாயிற்று. (பிறங்குமாம ணி) அவைதான் ஒருபாறை மாத்ரமாயிருக்கை யன்றிக்கே ஒருமலைபோலேயாயிற்றுக்கிடப்பது. †பெருத்து ' லாக்யமாயிருந்துள்ள மாணிக்க 'களானவை. (அருவி

யத்தாலே). (தா ' தனக்குப்பமை யாலுல்) ' றது - [illegible] ஈஸ்வரோஹ'' ன்று ' வரூப ாசத்தை விளைத்துக்கெ ாண்டாெ ன்றபடி.

கீழ்ப்பத ' ள ' டாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித் யாதி). (மநுஷ்யராய்) ன்றது - இப்போது ானவர்'' ஏன் கையாலே பலி தம். ' மணிமுடி ர ' , யாலே பலித ' (ஒருவரித்யாதி). நன் மையை உப பாதிக்கிறார் (பூமியிலித்யாதி).

நரஸி 'ஹ ' தன்னு டயமறத்தாலே பர் தம்போன்ற ஹிர ' யனு டய மார் வயிடந்து ர 'தவெள்ளம் ப்ர ஹி ' ப்பண்ணுமாபோலே ாஹங்கள் ரத்நபர் தங்களைப்பிளந்து பொ ட அத்தால்வந்த ரக்தி ம அருவியிலே ல 'கையாலே ரக்தவெள்ள 'போலேயாயிற்று என்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார் (அ 'குத் தயித்யாதி). 'பிற 'கு'' என்றதினர்த்தம் (ஜ்வ லியாநிற்கும்) என்றது. 'மா'' என்றது - பெருமையாதல் ஸ் ாக்ய தயாத லென்று விவக்ஷித்து, ஏ ப்ரகாரேண வருளிச்செய்கிறார், (பெருத்தித்யாதி). மணிப்பாறைஸ்த்தாநம் - மாம்ஸகண்டங்கள். ... ... (௪)

ரு. கரைசெய் மா கடல்கிடந்த ன் னைகழ
லமரர் ள் தொழுதேத்த
அ ரசெய் மே லை யலர்மகள ொடு
மமர்ந்த நல்லிமயத்து
ரைசெய் மா களிறிள வெ திர் வளர் முளை
யளை மிகு தேன் தோய்த்துப்
பிரசவாரி தன்னிளம்பிடிக் ருள் செயும்
பிரிதி சென்றடைநெஞ்சே (ரு)

பத	உரை.	ப .	உ ர.
னை	(ஆபரண ள்) சப், யாநின்றுள்ள	அலர் ள ளொடும்	தாம ரப்பூவிற்பிற த பெரியபிராட்டி யோடே [ற
ழல்	திரு டி ளை		
அ ரர் ள்	ப்ரஹ்மாதி ள்	அமர்ந்த	பொரு தி வர்த்தி கி
தொழுது	ஸேவித்து	ல்	விலக்ஷணமா
ஏத்த	ஸ்துதிக்கும்படியா	இமயத்து	ஹிமவானில்
கரைசெய்	தானே க ரசெய்து கொண்டிருக்கிற	ரசெய்	மலைபோலேயிரு கிற
		மா	பெரியவடிவையு ட
மா	பெரிய	ளிறு	யானை ளானை [ய
டல்	திருப்பாற்கடலிலே	இ ம்	இளையதான
கிட த ன்	சாய் த ருளின ஸர்வேஶ்வரன்	வெதிர்	மூ கிலி [ள
		வ ர்	ஓ கி ளராநி றுள்
அரை	திருவரையிலே	முளை	முளை ளை (ப்பிடு கி)
செய்	சாத்தப்பட்ட	அளை	மு ழுஞ்சு ளில்
மே லை	திருப்பரியட்டத் த யு டயளான	மிகு	நிறைந்திரு கிற
		தேன்	தேனிலே
		தோய்த்து	தோய்த்து
		பிரசம்	தேன்கூ டோடே

யித்யாதி) அங்கே ர்ஷித்து வெ ள்ளங் ே ாக்குமே பி னைய வெ ள்ளந்தா மலைகளைப்பேர்த்தாற்போலே அவற்றையு முருட்டிக்கொ ா டு ந்து இழியுமாயிற்று.

ஆக இத்தால் நரஸிம்ஹமானது ஹிர யனுடைய மார்வை ப் பிளந்து குடல்மாலையை ‡ ஒப்பித்தவநந்தரம் ருதிரவெள்ளமானது வொழித்துக் கொடுபுறப்பட்டாற்போலே யாயிற்று நாநா ான தா து களையுடைத்தான ஸ்த்தலங்களிலே ர்ஷித்த வர்ஷ லமானது அவ்வவ தாதுவிசேஷ களாலே கல கி ஒருவரால் சலிப்பிக்கப் போகாத ரத்நபாறை ளை யுருட்டிக்கொடு வந்திழிகிறபோதிருந்

வாரி	(அத்)தேனே	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
த் இளம்பிடி த் னு டைய சிறுகுட்		சென்று	போய்
க்கு டி ளுக்கு		நெஞ்சே.	ஓமநஸ்ஸே .
அருள்செய்	கொடு கிற	அடை	கிட்டப்பாராய் (௫)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. †அ வதார ளுக் டியா த்திரு ப்பாற்கடலிலே ந்து ண் ளர்ந்தருளினபடியை யநுஸந்திக்கிறார்.

(ரைசெயித்யாதி) †ஆபர ங்களாலே அலங்க்ருதமான திரு டிகளை இ ழ க் ா தே ணும்" எ று ஆசைப்பட்டுப் பெறாதே யிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகள் ஸ்ரீ கு த்திலே சென்று தங்களுக்குக்கிட்டடெ ா ணு மயாலே ா ப்பெறார்களிறே அ ர் கள் அவ்விழவுதீர டநுபவி கும்படியா த் திருப்பாற் (லி லே ந்து ாய்ந்தாளுயிற்று. தானேத கு ர யச்செய்துகொ ா டுநிற்கிற டலெ னு, ல் அதாகிறது ர யயதிக்ரமிக் மாட் டாதிறே ஈ வரா ஞையாலே அ றிக்கே †ஒரு ாலத்திலே § ரை ட்டப்பட்ட டலெ னுதல் † ாம்யத் தப்பற்றச்சொல்லலாமி றே + ரைசெய்ம க் ாக கரையேற்றுகைக்கா மாக்கடல் கிடந்த வன் பெரியகடலிலே கிடந்த ன் (னைகழல்) ஆபரணத் தி யயு டத்தான வென்னுத †செறியப்பட்டெ ன்னுதல். (ஆரைசெயி த்யாதி) ஓரிடத்திலே படுக்கையாயிருக்க வேறோரிடத் த போகத் துக்கு ஏகாந்தஸ்த்தலமாகக்கொ டு விரும்பியிருப்பாரைப்போலே திருப்பாற்கடலிலே கண் ளர்ந்தருளுகிறவன் இங்கே ந்திருந்தாளு யிற்று.†மாதாபிதாக் ர் கூடவிருந்து ப்ரஜை யினுடைய ஹிதசிந்தை பண்ணுமாபோலே பிராட்டியுந்தானுமாய் ந்திருந்தாளுயிற்று. திருவரை யிலே செய்யப்பட்ட மே லே யு டு திருப்பரியட்டம் அத்தையுடையளாய் போக்ய த வேஷையான பெரியபிராட்டியா

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (க ரசெயித்யாதி). ஸ்ரீமே ரா ருஷ்ணவதா ரங்களை அநுஸந்தித்து இப்பாட்டில் க்ஷீராப்த்திசாயியை அநுஸந்திக் கு ஸ கதியருளிச்செய்கிறார் (அ ாரங் ளு கித்யாதி).

"கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த ரசெய்மா டல் கிடந்தவ " என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஹேது பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆபரணங்களாலே யித்யாதி வா யத்வயத்தாலே). (ஒரு ாலத்திலே)-ராமா தாரத்திலே. க்ஷீராப்த்தியிலே ஸேதுபந்தநம் செய்ததில்லையேயென்ன; அரு ரிச்செய்கிறார் (ஸாம்யேத்யாதி). இவ்விரண்டுயோஜனையிலும் தனக்கு விதேயமான டலென்று பலிதார்த்தம் கண்டுகொள்வது. ப்ரஹ்மாதிகளை ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் கரையேற்று கக் ா வென்று மூன்றாம் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார், (கரைசெய்கை யித்யாதி). (செறியப்பட்ட) றது-ஆபரணங் ளாலே நெரு கப்பட்டவென்றபடி. இமயத்தில் வருமை கு ஹேத்வந்தர மருளிச்செய்கிறார் (மாதேத்யாதி). திருப்பரிய டத்தை வர்ணிப்பானென்

§ க ரக டுமை - திருவணைகட்டுகை.

ரோடே பொருந்தி வர்த்திக்கிற விலக்ஷணமான ஹிம ானில். † பரி யட்ட ாய்ப்பை யநுபவிக்கு மிதுக்கு மேற்பட மற்றொன்றில் போ கவொட்டா தாயிற்று இதிலழகு. [கனைகழலமரர்கள் தொழுதேத்த கரைசெய் மாக்கடல் கிடந்தவன் அரைசெய் மேலையலர் மகளொடுமமர்ந்த நல்லிமயத்து.]

(வரைசெய்மாக்களிறு) மலையை †வகுத்தாற்போலே யிருக்கிற பெரிய டிவையுடைய ஆனைகளானவை, இளவெதிருண்டு இளையதான மூங்கில்· †அது தன்னுடைய பருவத்தினளவன்றிக்கே முளைத்தபோதே அ டபித்தியிலே சென்று தட்டும்படி ளர்ந்திருக்குமாயிற்று· †அத்த தத்தன் செருக்காலே அநாயாஸேந வா கி. (அளைமிகுதே ர தோய்த்து) *வங்குகளிலே நிறைந்திருந்துள்ள தேனிலே தோய்த்து. ராஜாக்களுக்கு போக்யத்ரவ்யங்கள் குறைவற்றிருக்குமாபோலே தேன்குறைவற்றிருக்குமாயிற்று. † பிரசமென்று தேன் கூட்டுக்கும் மதுகரங்களுக்கும் பேர் ாரியென்று அவற்றினுடையதேன், அதிலே வளர்ந்த மூங்கில்முளைகளைக்கொடுபுக்குத்தோய்த்து அதில் § பருக்கைதட்டாதபடி † அதின்வாயிலே பிழியுமாயிற்று. பருக்கைதட்டு மாகில் மிடற்றுக்குக்கீழிழிச்சமாட்டாதாயிற்று· அதுக்கடி இளம்பிடியாகை. †தேனில் ரஸம் பெறுகைக்காக அதிலே தோய்த்துப் பின்னை அதில்கந்தலுண்டு கோது அதுதட்டாதபடி

னென்ன· (பரியட்டேத்யாதி).

(வகுத்தாற்போலே) - ஆனையாகப்பண்ணினாற்போலே. இளையதானமூங்கில் என்றபோதே வளர்முளையாகை அர்த்தஸித்தமாயிருக்க விசேஷித்தது· குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). அண்டபித்தியிலே தட்டும்படியானத்தைப் பிடுங்கித் தேனிலேதோய்க்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன; "வரைசெய்மா" என்கிற பதங்களையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதி). அளை-முழைஞ்சுகளிலே மிகுத்ததேனென்று சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (வங்கித்யாதி). (வங்கு) - முழைஞ்சு. பிரச களினுடைய - வண்டு ளினுடைய வாரி - உண்ணத்தக்கதேனை, அருள்செய்யுமென்றுதல்· பிரசத்தோடே - தேன்கூண்டோடே வாரியை அருள்செய்வாரைப்போலே அருள்செய்யுமென்றுதல் தாத்பர்யம் விவக்ஷித்து சப்தநிர்வாஹம் காட்டுகிறார், (பிரசமித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னபக்ஷத்திலே (அதின்வாயிலே) என்றவாந்தரம், பிரசத்தோடே பிழியுமாபோலே என்று கூட்டுவது. தேனோடே இளமுளையைக் கொடுத்தால் - அதில் படுக்கை யாம்படி அதிஸுகுமாரமான பிடி யென்று கருத்து. ஆனால் வெறுமனே தேனைக்கொடுப்பித்தாலாகாதோ? முளையைத் தோய்ப்பானென்னென்ன· அருளிச்செய்கிறார், (தேனிலித்யாதி).

---

§ பருக்கை - கோது.

ரு. ப ங்களாயிரமுடைய நல்லர ணைப்
பள்ளி ாள் பரமா ன்று
இ ்கி வானவர் மணிமுடி பணிதர
விருந்த நல்லிமயத்து
ம ங் ாள் மாதவி நெடு ் ாடி விசும்புற
நிமிர்ந்த முகில் பற்றிப்
பி ்குபூம்பொழில் சூ ழ்ந்து ண்டிசை சொலும்
பிரிதிசென்ற டநெஞ்சே (கூ)

பதம	உரை.	பதம.	உ ர.
வானவர்	தேவர்கள்	முடி	(தங் ள்)தலைகளாலே
இண ்கி	திரளவிருந்து	பணிதர	ஸேவிக்கும்படியாக
ஆயிரம்பணங்க ள் உ டய	ஆயிரம்பட ் ளை யு யனாய்	இரு ்த	எழுந்தருளியிருக்கிற
நல்	(சேஷத்வமாகிற)நன் மையையுடைய	நல்	நன்றான
அரவு	திரு நந்தாழ்வா ை	இமயத்து	ஹிமவானிலே;
அணை	திருப்பள்ளியிலே[கிற	மணம்கொள்	பரிமளத்தையுடைய
பள்ளிகொள்	ண் ளர்ந்தருளுகிற	ாதவி	குறுக்கத்தியினுடைய
பரமா	ஸர் ாதி னே.	நெடு	நீண்ட
என்று	எ ்று ஸ்துதித்து	கொடிஅ	கொடிகளானவை
மணி	நவரத் ்களிழைத்த கிரீடம்தரித்த	விசும்பு_ற	ஆகாசத் த அளாவு
		நிமிர்ந்து	வளர்ந்து [ம்படி
		முகில்	மே ங் ளை
		பற்றி	தாவி

பிழியும்; அதிலுண்டான பருக்கையுங் கூடப்பொறுதபடியாயிற்று இதினுடைய ப்ரக்ருதிமார்த்தவமிருக்கும்படி † திர்யக்குக்களுக்கும் தன்னுடைய ரக்ஷ்யத்தினுடைய ரக்ஷணமே யாத்ரையாயிருக்குமாயிற்று.

† ப்ரஹ்மாதிகளு டய ரக்ஷணத்துக்கா த் திருப்பாற்கட லிலேசாய்ந்து அ ர் ளை ரக்ஷிக்குமாபோலே யாயிற்று திர்யக்குக்களுக்கும் ரக்ஷ்ய ர்க் த்தினுடைய ரக்ஷ மே யாத்ரையாயிருக்கும்படி· பெரிய பிராட்டியாரும் தானுமாய் ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்குமவன் அந்த ஸம்ஶ்லேஷாநந்தரமாக மதுபாநகோ ஷ்ட்டியாய்ச் செல்லாநிற்கு மிறே· அதுக்கு உபலக்ஷணம். ... ... (ரு)

இப்படி வர்ணித்ததுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (திர்யக்குக்களுக்கு மித்யாதி).

பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்து பா மிரண்டுவிதமாக ருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதி ளு டய வித்யாதி). இதில் முந்தினபாவத்துக்கு கரைசெய் மாக்கடல்' முதலடியிலே நோக்கு· இரண்டாவதுக்கு அரைசெய்மே லை'' இத்யாதி இரண்டாமடியிலே நோக்கு.

பிண ' கு	சுற்றிவலிக்கை யி ஞலே	இசைசொலு '	ஆலாபித்துப் பாடாநின்றுள்
பூ	பூக்கள் அலராநின்ற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
பொழில்	சோலைகளிலே	சென்று	போய்
வண்டு	வண்டுகளானவை	ெ ஞ்சே	ஓெ ஞ்சமே.
நுழைந்து	ப்ரவே சித்து	அ ட	கிட்டப்பாராய். (சு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. † அப்படி திருப்பாற் டலிலே சாய்ந்தருளினவன் இ ' கேவங்தெழுந்தருளியிருக்கிறபடியையநு ந்திக்கிருர். † ஸ்ரீவைகுண்ட ம் லவிருக்கையாயிருக்க அங்குநின்றும்எங்களு டைய கூக்குரல் கேட்கைக்காகத்திருப்பாற் கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினதேவரீர் எல்லார்க்கு மொக்க அநுபவிக்க ாம்படி இங்ஙனே யெழுந்தருளி யிருப்பதே. என்பர் ளாயிற்று.

(பணங்க ளாயிர முடைய நல்லரவணைப்பள்ளிகொள்பரமா வென்று) † ஆறுகள் குளங்கள் நிரம்பிஞல் அதிகஜலத்து ' குப் போக்கு விடுகைக்குப் பல வாய்த்தலைக ளுண்டாமாபோலே பகவதநுபவ ஜித ஹர்ஷத்துக்குப் போக்கு விடு ை க்குப் பலதலைகளையு முடையனுயிருக்கிற திருவநந்தாழ்வா ஞேட்டை ஸ்பர்சத்தாலே கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வாதிகனே. என்பர்களாயிற்று பிராட்டியை எனக்கென்னுதல் திருவநந்தாழ்வானைப் படுக்க யாகப் பெறுதல் செய்யும் தத்வமா பிற்று ஸர்வாதிகமாவது † உச் ாஸ கிஶ்வாஸங்ளாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்குத் தூங்குமெத்தைபோலே அசைந்து ாராகிற்குமாயிற்று. †யசோதைப்பிராட்டி க்ருஷ்ணனைத்தன் மடி

அரு. ஆறும்பாட்டு. (பணங்களித்யாதி). இமயத்திலிருக்கிறவனை ப்ரஹ்மாதி ள் அநந்தசாயித்வேந ஸ்துதித்தத்தாலே பலித்த ர்த்தத்தைச் சொல்லாநின்றுெ ாண்டு ஸங்கதியருளிச்செய்கிருர் (அப்படியித்யாதி). இமயத்திலிருக்கு மர்ச்சாவதாரத்தை க்ஷீராப்திசாயித்வேந அநுஸந்தித்தால் ஏற்றம் சொல்லிற்ருயிற்ரேவென்ன; அருளிச் 'செய்கிருர், (ஸ்ரீவைகுண்டமித்யாதி). இத்தால் - தேவதிர்யங் மநுஷ்யர்களெல்லார்க்கும் மு ' ெ ாடுக்கை யாலே ஸௌலப்யாதிசயம் சொல்லிற்றென்றபடி.

ல்லரவணை'' இத்யாதியைச்சொல்லவே அநந்தசாயித்வத்தால் வந்த ஏற்றம்தோற்றுமே, 'பணங்களாயிரமுடைய' என்று விசேஷிப்பாெ ன்னென்ன அதுக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிருர் (ஆறுகளித்யாதி). தாங் ள் ஸ்துதிக்க இழிந்தவர்களாகையாலே தங்களைப்போலே சதுர்முக பஞ்சமுகரா க யன்றிக்கே ஸஹஸ்ரமுகனுகப்பெற்றதே. என்றீடுபடுகிருர்களென்று ருத்து. நல்லதான அர ணை என்று விவக்ஷித்து நன்மையை யருளிச்செய்கிருர், (உச் வாஸேத்யாதி). எம்பெருமானை யேத்துகைக்கு ஸஹஸ்ரமுகமுண்டாகப்பெற்ருரென் றீடுபட்டதை ஸநிதர்சநமா உபபாதிக்கிருர், (யசோதையித்யாதி).

யிலே கொண்டிருந்து தாலாட்டுமாபோலே ஸர்வேஶ்வரனைத்தன் மடியிலே சாயவிட்டுக் கொண்டிருந்து எத்தாகிற்குமாயிற்று. † திருவநந்தாழ்வான் மடியிலும் திருவடி சிறகின் கீழும், † ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் பிரம்பினுள்ளுங் காண் இத்தத்வம் வளருவது" என்று பட்டரருளிச் செய்யும்வார்த்தை †வ்ருத்த மந்த்ரிகள் ராஜபுத்ரர்களை வைத்து நடத்துமாபோலேயாயிற்று அவர்கள் நடத்தும்படி. அவர்களாலே நியாம்யனுயாயிற்று இருப்பது. (க) * வானிளவரசிறே. (உ) †[ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமநி ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாந பலைகதாமநி] ஸர்வேஶ்வரனும் பிராட்டியுமாய்ச் சாய்ந்தால் அவர்கள் நினைவுக்குப் பாங்காகக் குழைந்து கொடுக்கைக்கீடான ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையும் இருவருமாய்த் துகையாநின்றால் ஒருசேதநன் ' என்று கூசாதே படுக்கை என்று துகைக்கலாம் படியானதா(ர)ரண ஸாமர்த்யத்தையுமுடையனுயிருக்கை. †சேஷியானவன் ஸர்வாதிகனு யிருக்கச்செய்தே தன்னை ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ரனாக்கி வைக்குமாபோலே சேஷபூதனும் தன்னுடைய ஸர்வவ்யாபாரங்களையும் சேஷிக்கு உறுப்பாக்கி வைக்கக் கடவனிறே இளையபெருமாளைப்போலே. (நல்லரவணை) † அத்தலைக்கே உறுப்பாயிருக்கை. சேஷபூதனுக்கு நன்மையாவது எனக்கென்னு மதன்றிக்கே சேஷிக்கே யுறுப்பாயிருக்கையிறே.

(ங) †[भावज्ञेन कृतज्ञेन धर्मज्ञेन च लक्ष्मण त्वया पुत्रेण धर्मात्मा न संवृत्तः पिता मम- பாவஜ்ஞேந க்ருதஜ்ஞேந தர்மஜ்ஞேநச லக்ஷ்மண த்வயாபுத்ரேண தர்மாத்மா நஸம்வ்ருத்த: பிதாமம.] [भावज्ञेन பாவஜ்

ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகையாலும் ஸ்பர்சமுகத்தாலும் திருவநந்தாழ்வானுக்கு யசோதைப் பிராட்டியோடு ஸம்பந்தம் உண்டுகொள்வது. சேஷசாயித்வம் பரத் வஸூசகமென்னுமது க்கு ஸம்வாதம் காட்டுகிறார், (திருவநந்தாழ்வானித்யாதி). (சிறகின் கீழும்) என்றது - (ச) ' यस्ते विताने व्यजनं त्रयीमय யஸ்தேவிதாநம் வ்யஜநம்த்ரயீமய:" என்றத்தைப்பற்ற. பிரம்பின் கீழே வர்த்தித்தால் நியந்த்ருத்வம் போகாதோவென்ன. (வ்ருத்தமந்த்ரிகளித்யாதி). இவன் படுக்கையாயிருக்கைக்கு அவர்கள் நினைவறிந்து பரிமாறுகைக்கீடான ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருஷ்டேத்யாதி). ஜ்ஞாநசக்திகளுண்டாயிருக்க அசேதநமான படுக்கையாகக்கூடுமோவென்ன; (சேஷியானவனித்யாதி). நன்றான அரவு என்றர்த்தாந்தரம் (அத்தலைக்கே யித்யாதி).

இளையபெருமாள் தான் சேஷிக்கே யுறுப்பாயிருந்தாரோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (பாவஜ்ஞேநேத்யாதி),

(க) பெரி - திரு ங-சு-ங.
(உ) ஸ்தோ - ர - ஙக.
(ங) ரா - ஆர - கஙு - உக.
(ச) ஸ்தோ - ர - சக.

ஞேந] (க) (யசாஃ க்ரியதாம் ' என்று †சொல்லுகிற ரிறே இளை யபெருமாள் இப்படிசெய்யவல்ல நீர் நம்மைக் கேட்டதென்னெ கிறார். † பர்ணசாலையைச் சமைத்த நந்தரம் சொல்லுகிறவார்த் தையிறே. [ஏஷ்ஞ பாவ ஞேந]† அல்லாதவை சொன்னாலும் தாமும் பிராட்டியுமாய் ஏகாந்தமாயிருக்கு மிடங்கள் சமைக்கும்படி இளைய பெருமாளுக்குப் பெருமாளருளிச் செய்யாரிறே நெஞ்சாலே நினைக் குமித்தனையிறே இங்கினைவறிந்து செய்தார். [க்ருதஜ்ஞ க்ருதஜ்ஞேந]. †அதுவேயன்றிக்கே செய்து போரும்படி யறிந்துசெய்தார். †அறு பதினாயிரமாண்டு ஜீவித்தசக்ரவர்த்தி நெடுநாள் மலடுநின்று பிள்ளை பெற்றவனாகையாலே இவர் என் நினைந்திருக்கிறாரோ" என்று நினைவை ஆராய்ந்தும் இவர்க்கு எத்தாலே என்ன குறை வரு கிறதோ" என்று பொருந்து மிடங்கள் பார்த்தும் அவன் செய்து போருமடைவு அறிந்தாராயிற்று. [தர்மஜ்ஞ தர்மஜ்ஞேந] நினைவறிந்தா லும் செய்து போருமடைவு அறிந்தாலும் தானும் ராஜபுத்ரனான பின்பு எனக்கும் ஓரிருப்பிடம் வேண்டாவோ" என்றிருக்கு மவ னுக்கு இது செய்யவொண்ணாதிறே அங்ஙனன்றிக்கே அத்தலை யில் தாதர்த்யமே நமக்கு ஸ்வரூபமான பின்பு பின்னை அத்தலைக்குறு ப்பாகச்செய்து போருமதே நமக்கு வகுத்தது' என்று அத்தலைக்கா கச்செய்யுமத்தையே தமக்குக்கர்த்தவ்யமென்றிருப்பர் [த்வயேத்யாதி த் யேத்யாதி] தாமுள்ளவன்று தாமுளராய் தாம்போனவன்றைக் க்கும் உம்மை வைத்துப்போனாரே என்கிறார். [புத்ரேண புத்ரேண] 'புத்" என்று ஒரு நரகவிசேஷமாய் அதில் புகாதபடி நோக்கும் என்றாயிற்றுப் புத்ரனென்றுபேராகிறது ஐயர்க்கு நம்முடைய அபிமதஸித்தியின்றிக்கே யொழிகைதனக்கு மேற்பட நிரயமில்லை யிறே அவர்க்கு அதுவராதபடி நோக்குகிறீர் நீரிறே. [தர்மாத்மநா தர்மா த்மா] சக்ரவர்த்தி ப்ரஸ்துதனானவாறே 'நம் அய்யரை யொப்பா ருண்டோ? அவருமொருவரே. தாமிருந்தநாள் தாம் வேண்டுவன

(சொல்லுகிற ரிறே) என்றது - சொல்லப்படுகிற ரிறே என்றபடி. இப் படிபாவஜ்ஞனென்று கொண்டாடினது எந்தகார்யத்தைக்கொண்டென்ன அருளிச்செய்கிறார், (பர்ணசாலையை யித்யாதி). ஆனால் (க) 'க்ரியதாம்" என்று நியமிக்க வன்றோ செய்தார் 'பாவஜ்ஞேந என்பானென்னென் அருளிச்செய்கிறார், (அல்லாதவையித்யாதி). க்ருதம்-க்ருதி ய, ஜாநாதி-ஸா மா அறிவனென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய ருளிச்செ ய்கிறார் (அதுவேயித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தபூர்வகம் விவரிக்கிறார் (அறுபதினா யிரமித்யாதி).

( ) ரா - ஆர - ரு - எ.

எனக்குச்செய்து தாம்போ ன்று நமக்கு ே ் டு ன செய்கைக்கு உம்மைப் பெற்றுத் தண்ணீர்ப்பந்தல் வை த்துப் போ தே! [மம மம] இரு ர் ் கும் பிதா ா ம ஒத்திருக்கச்செய்தே மம’ என்கிறாராயிற்று அ ர் நமக்குச் செய்யுமவை நீரிருந்துசெய்கையாலே நாம ரை யிழந்திலோம் நீரிழந்தீராகிலித்தனையிறே. ( ) †‘ஸர்வ ஸ்வம் அஹம் ர் ம் ரிஷ்யாமி என்கிறவிடத்திலே சேஷியுடைய ‘யாபாரமும் புகாதாகில் ஸர்வம் ஸர்வம்’ என்னவொண்ணாதிறே.

(ஆரவணை) நாற்றம் குளிர்த்தி தொடக்கமானவை ஜாதிப்ரயுக்தமாகவே யு ் டாயிருக்குமிறே. (பரமா) இப்படி ் கையிலே சாய்ந்தவனாயிற்று தனக்கு அ ் ருகொரு ரையுடையனல்லாத னாகிறான். (இணங்கி) ‘ராமனைப் போலேயாயிற்று தேவர்களும்’ †ப்ரஹ்மஹத்யை சொல்லிப்பழியிடு ாரும் தலையை யறுப்பாரும் தலையை யறுப்புண்பாருமாயிறே யிருப்பது. இப்படியிருக்கிற ர்கள் கிண்ணகத்தி விழிவாரைப்போலே ஒருமிடறா யா ் ரயிப்பர்களாயிற்று. †தேவர் ளடங்கலும் திரண்டு இறுமாப்பாலே வணங்கோம்” என்றிருக்குமது தவிர்ந்து பக்ஷாபிமானராய்த் திருவடிகளிலே தலைகள் பட வணங்கும்படி யாயிற்று அ ் கெழுந்தருளி யிருக்கிறது. †பரத்வத்தில் வணங்காதாருமெல்லாம் சீலம்கண்டு ணங்கும்படியாகவிருக்கிற தேசமாயிற்று.

(மணங்கொளித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமாய் அதுக்கோ ராஸ்ரயம் வேணுமென்று ல்பிக்கவேண்டும்படியாயிற்றுத் தானிருப்பது. †மணத்தை யுடைத்தான மாதவியுண்டு குறுக்கத்தி, அதினுடை ய நெடு ் கொடியானது ஸாத்தையாலே வளர்ந்த கொடியானது. (விசும்புறுகிமிர்ந்து) ஆ ாசாவகாசத் த வெளியடைத்துக்கொண்டு மேகபதத்தளவும் செ ் று அத் த மூடப்படருமாயிற்று. (அவையித்யாதி), ஆகாசத்திலே †மு டுருவ வளர்ந்தால் ஒரு கொள்

சேஷியான பிதாசெய்யுமத் த சேஷபூதர் செய்ய ் கூடுமோ வென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அஹ ் ஸர் மித்யாதி).

வ்ருத்ராஸுரனை இந்த்ரன் ெ ால்லு யாலே ப்ரஹ்மஹத்யை பண்ணினானென்று சொல்லு ரென்றருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்மஹத்யையித்யாதி). கீழ் ாக்யவிவரணம், (தேவர்களித் ாதி). ‘ ல்லிமயத்து” என்ற நன் மக்குத்தாத்பர்யம் (பரத்வத்திலித்யாதி).

ம ணந்தானே மாதவியை வ்யாபித்துக்ெ ாண்டதென்று ஒருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, மணத்தைக்கொண்டிரு ் கிற என்றர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (ணைத் தயித்யாதி). (முகடுருவ)-ஸாந்த்ரமா வென்றபடி. பிணங்கு

(க) ரா - அயோ - ௬௧ - உ௫.

அ. கார் கொள் வே கைகள் ண ணா தழுவிய
கறி ளர் கொடிது ணிப்
போர் கொள் வேங்கைகள் புனவரை தழுவிய
பூம் பொழிலிமயத்துள்
ஏர்கொள் பூஞ்சுனைத்தடம் படிந்தின மல
ரெட்டு மிட்டிமையோர்கள்
பேர்களாயிரம் பரவி நின்றடிதொழும்
பிரிதி சென்ற டை நெஞ்சே (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெஞ்சே	ஓமநஸ்ஸே.	தழுவிய	ர்த்திக்கிற
கார்கொள்	மேகத்தைஆக்ரமித்த	போர்கொள்	யுத்தோந்மு மா ன
வேங்கைகள்	வே கைமரங் ளை	வேங்கைகள்	வேங் கப் புலிகளையு
தழுவிய	அணைவியிருப்பதாய்		டைத்தாய்
ணம்	பரந்த [ண்டான	பூ	(எப்போதும்) அலரா
வரை	தாழ்வரைகளிலே யு		நின்றுள்ள
றி	மிளகினுடைய	பொழில்	சோலையையுடைய
வளர்	வளர்ந்த	இ யத்துள்	இமயமலையிலே
கொடி	கொடிகளானவை [ய்	இமையோர் ள்	ப்ரஹ்மாதிதேவர் ள்
துன்னி	நெருங்கியிருப்பதுமா	ஏர்கொள்	அழ கயு டைத்தாய்
புன	ொால்லைநிலங் ளிலு	பூ	பூத்திருந்துள்ள
வரை	சிறுமலை ளிலே [ள்ள	சுனை	தடாகங் ளின்

கொம்பு அபேக்ஷிதமாயிருக்குமே அப்போதாகக் கொள்கொம்பு கொடுப்பாரில்லையே அவ்வளவிலே மேகங் ள் வந்து கிட்டுமே அவற்றைச்சென்று பற்றும் அவை ாயுப்ரேரித மாய்ப் போகத்து டங்கும் கொடியானது இங்கேயிசிக்கும் இவ்வாயா ஸத்தால் ந்த அலசுதலிலே பூக்களலரா நிற்கும் அப்பூவிலே மதுபாநம் பண்ண நினைத்த டுகளானவை அம்மேகத்துக்கும் கொடிக்கும் நடுவே நுழைந்து புக்கு மதுபாநத்தைப் பண் ணிக்களித்து அச்செருக்குக் குப்போக்குவிட்டு ஆளத்திவைத்து இ சசொல்லாகிற்கும் அச் சோலையுடைய மதுபாநம் பண்ணிக்களித்து ப்பாடுகிற வண்டுகளி னுடைய இசை ஆரவாரமாயிருக்கும். † பெரியபிராட்டியாராகிற கொடி ப்ரஜைகளை ரக்ஷிக்கவேணும்' எ றிசிக்க, செய்கிறோ மிறே என்று அவனிசிக்க உள்ளடைய தேவர்கள் ஸ்தோத்ரம் ப ணுகிற ஆரவாரமாயிருக்கும் (சு)

தனுக்கு அங்கேயிசிக்க இங்கே யிசி என்று பொருளாய், அலர்ம லைக்கொ டியாகவும் எம்பெருமானை முகிலாகவும் புஷ்பங்கள் ப்ரஸாத விசேஷங்களா வும் வண்டுகள் தேவகணங்களாகவும், ஒருரூப ம் திருவுள்ளம் பற்றி இப் படி ர்ணித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (பெரியவித்யாதி). ... (சு)

தடம்	துறைகளிலே	பேர்களாயிர	ஆயிரம் திருநாமங்களையும்
படிந்து	தீர்த்தமாடி	பரவிநின்று	வாயில்வந்தபடிசொல்லி
இனம்	ஓரினமான		
மலரெட்டும்	(செங் ழுநீர்முதலிய) எட்டுமலர் ளையும்	அடிதொழும்	ஸேவியாநின்றுள்ள
இட்டு	ஸமர்ப்பித்து	பிரிதி	திருப்பிரிதியில்
		சென்று அடை	போய் ஆஶ்ரயி. (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. †புஷ்பாஞ்சலி ப ணித்தே ர் ள் தொழாநிற்பர்க†ளாயிற்று.

(கார்கொள்வே ் கைகள்)†காரென்று மேகமாய் கார்கொள்வே ங்கை ளென்று மேகபதத்தளவும்செல்லவளர்ந்தவே ங்கைகளென் னுதல்· அன்றிக்கே நாநா ர்ணமாயாயிற்று வேங்கை ர் தானிருப் பது அத்தாலே நீலவேங்கை என்னுதல். (கன ரைதழுவிய) சுற்றி லுண்டான தாழ்வ ரகளிலே யு டான கறியினுடைய ளர்ந்த கொடியானது மிளகினுடைய வளர்ந்தகொடியானது நெரு கப் படர்ந்துகிடக்கு மாயிற்று. (போரித்யாதி). † வெளிநில கள் ில் சிறு மலைகளடையப்பெரிய சீற்றத்தையு டைய யுத்தோந்முகமான வேங் கைப்புலிகள் நெருங்கிக் கிடக்குமாயிற்று. (பூம்பொழிலிமயத்துள்) † இதுவாயிற்றுச் சோலையிருக்கும்படி.

(எரித்யாதி) † தர்சநீயமாம்படி பூத்திருந்துள்ள தடாகங் ளின் கரைகளிலே படிந்து. (இனமலரெட்டுமிட்டு) § (அஹிம்ஸாதி

அரு. ஏழா பாட்டு. (ர்கொளித்யாதி). கீழ்நாலா பாட்டிலே தே ர் ள் விபவத்திலே பணிந்தார் களென்றும், அஞ்சாம் பாட்டிலே, அவதார கந்தமான க்ஷீராப்தி நாதனை ஸ்துதித்தார்களென்றும் ஆறும்பாட்டிலே அந்த க்ஷீராப்திநாதனே ஹிமவானிலே அர்ச்சாவதாரமாக இருக்கிற னெ று அங்கே ப்ரணம பண்ணினார் ளென்று அருளிச்செய்தாராய்· இப் பாட்டிலே, அர்ச்யனு யாலே, அர்ச்சநம் பண்ணுகிறார்களென்று ஸங்கதி ய யுட்கொண்டு 'இனமலரெட்டு மிட்டு' எ றபதத்தைக் கடாக்ஷித்தரு ளிச்செய்கிறார், (புஷ்பாஞ்சலியித்யாதி). (ஆயிற்று) என்றவநந்தரம், 'அத்தை ருளிச்செய்கிறார்'' ன்றுசேஷம்.

காரை-மேகத் தக், கொள்ளாநின்றுள்ள வேங்கைகளையு டத்தான கனவ ரயைத்தழுவி றியுண்டு-மிளகு, அதினுடையவளர்கொடியாலே துன்னியிருக்கிறதாயென்றும்; ர்-கருமை யையுடைத்தான, வேங்கை ளென்று ருளிச்செய்கிறார், (காரென்றித்யாதி). பு மென்று-கொல்லையாய், அவ் விடத்திய வரைகளைத்தழுவின வேங்கைப்புலி ளையு டத்தான இமயமெ று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வெளிநிலங் ரிலித்யாதி). (இதுவாயி ற்று) நித்ய வஸந்தமாய், பூத்தேயிருக்கும்படியாயிற்றென்றபடி.

ஏர் - அழகை க், கொள்ளாநிற்கிற, பூஞ்சுனை யென்றருளிச்செய்கிறார், (தர்சநீயேத்யாதி). இனமலர்போலே போக்யமான திருவஷ்டாக்ஷரத் தயும்

§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

௮. இரவுகூர்ந்திருள்பெருகிய வரைமுழை
இரும்பசியது கூர
அரவ மாவிக்கு மகன் பொழில் தழுவிய
வருவரை யிமயத்து
பரமனாதி யெம்பனிமுகில் வண்ணனென்
றெண்ணி நின்றிமையோர்கள்
பிரமனோடு சென்றடிதொழும் பெருநதப்
பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே (அ)

ளான புஷ்பங்கள் எட்டு மிட்டு) செங்கழுநீர் செ ப ம் இரு
ாட்சி பாதிரி புன்னை, குறுக்கத்தி கருமுகை தாமரை என்று
ற்போலே ப்ரதாநமா யிருப்பன எட்டுமாதல் அஷ்டாங்கப்ரணாமத்
தச் சொல்லிற்றுதல் அத்தைமலரென்னும்படி. யென்னென்னில்,
பூவே ரபாதி அவனுக்கு ஸ்ப்ருஹா விஷயமாயிருக்கு மாகிலாமிறே
(க) சொன்மாலை'' என்னுமாபோலே. † அன்றிக்கே கீழிற்றிரு
மொழியிலே திருமந்த்ரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே திருவஷ்டாக்ஷர
த் தச்சொல்லிற்றுதல். (இமையோர்களித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளான
வர்கள் திருநாமங்களை அடைவுகெடச்சொல்லி ஆஶ்ரயியாநின்று
ள்ள பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே! கீழ் திருமந்த்ரமானபோது (பெ
யர்களாயிரம்) என்னும்படி எங்ஙனே யென்னில் (உ) „பேராயிரங்
கொண்டதோர் பீடுடையன்'' என்று (உ) ''நாராயணன்'' என்றதி
றே; இத்தால் நிரூபிதவஸ்துவுக்கு விசேஷணங்களாயிறே அல்லாத
வை யிருப்பது † தர்மிக்கு நிரூபகமிதிறே. † மலைத்தாழ்வரைகள
டங்க மிளகுகொடிகளாலே நெருங்கிக்கிடக்கும், வெளிநிலத்தில்
சிறுமலைகளடங்கலும் பாதகவர்க்கங்கள் நெருங்கிக்கிடக்கும் உள்
ளெல்லாம் நாட்டுக்கு ஆஶ்ரயணீயராயிருக்கிறவர்களுடைய ஸ்தோ
த்ர கோஷத்தாலே நெருங்கிக்கிடக்கும். ... ... (எ)

கொண்டென்று மூன்றும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கேயித்யாதி)
திருமந்த்ரம் நிரூபகமாயிருக்குமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தர்மிக்கித்
யாதி). ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமமாகவும் திருவஷ்டாக்ஷரமாகவும் சொன்ன விர
ண்டுயோஜனைகளிலும், கீழ்ப்பாட்டிலே தாளீதர்சநம் போலே ப்ராதமிக
ப்ரணாமமாய், இப்பாட்டிலே ஸமந்த்ரகமாகவும் ஸப்ரகாரமாகவு மாஶ்ரயித்
-தார்களென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது. இப்பாட்டி லிப்படிவர்ணித்தவர்க்
குத்தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார், (மலையித்யாதி). இத்தால், பாரதந்த்ர்
யத்தாலே ஸ்த்ரீப்ராயரான ப்ரபந்நஜநங்களெங்கும் வ்யாபித்தார்களென்

பத.	உரை.	பத.	உரை.
இரவு	ராத்ரியே	எம்	எங்களுக்கு
கூர்ந்து	விஞ்சியிருப்பதாய்	பனி	குளிர்ந்திருந்துள்ள
இருள் பெருகிய	இருளேயாயிருக்கிற	முகில்	மேகம்போன்ற [னே
வரைமுழை	மலைமுழைஞ்சுகளி	வண்ணன்	வடிவையுடையவ
இரும்பசியது	பெரியபசியானது[லே	என்று எண்ணி நின்று	என்று இப்படி சொல் லாநின்றுகொண்டு
கூர	மிக		
அரவம்	மலைப்பாம்புகள்	இமையோர்கள்	தேவர்களானவர்கள்
ஆவிக்கும்	கொட்டாவிவிடாநி ன்றுள்ள	பிரமனோடு சென்று	ப்ரஹ்மாவுடன்கூட போய்
அன் பொழில் தழுவிய	உட்சோலையோடு கூடியதாய்	அடிதொழும்	ஆஸ்ரயிக்கத்தக்க
அரு	ஏற ரிதான [ய	பெருந்தகை	மிகுந்த பெருமையை யுடைய
வரை	தாழ்வரையையுடை	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
இமயத்து	ஹிமவானிலே	சென்று	போய்
பரமன்	ஸர்வாதிகனே.	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.
ஆதி	ஜகத்காரணபூதனே.	அடை	கிட்டப்பாராய். (அ)

வ்யா. எட்டாம் பாட்டு. (இரவித்யாதி). † சோலைச் செறிவாலே பகற்போது காணவொண்ணாமையாலே ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கும். † பகல் † விரவாத ராத்ரியாயிருக்கும். † ஹேது மாறுமையாலே கார்யமும் மாறுதிறே. † ஆதித்ய கிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது பகலாயே யிருக்கிற † அதுவும். (இருள் பெருகிய வரைமுழை) இருளேயாயிருக்கிற மலைமுழைஞ்சுகளிலே. † வயிரம் பற்றினவிருளேயாயிருக்கை. † நெடுநாள் ராஜ்யம் பண்ணினுரைப்போலே † அடிப்பட்டிருக்குமாயிற்று இருளும். ஆக, ராத்ரியாய் அத்தாலே இருள்

[illegible] விரோதிஜநங்களடங்கநின்றார்களென்றும் தூர்மாநிகள் வந்து ஆஸ்ர[illegible]களென்றும் கருத்தநுஸந்தித்ததாயிற்று. ... ... (எ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (இரவித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே 'வானவர்' என்றும் "அமரர்கள்" என்றும், 'இமையோர்கள்" என்றும் ஸாமாந்யேந வருளிச்செய்தத்தை, இப்பாட்டிலே "பிரமனோடு என்று விசேஷிக்கிறுரென்று ஸங்கதி யுட்கொண்டு வாக்ய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர், (சோலையித்யாதி), ராத்ரியே விஞ்சியிருக்கை யை உபபாதிக்கிறுர், (பகலித்யாதி). (விரவாத)-கூடாத. (ஹேது) என்றது சோலைச்செறிவென்கை. ஆனல் பகல் தானில்லையோவென்ன; அருளிச்செய்கிறுர், (ஆதித்யேத்யாதி). (பகலாயேயிருக்கிறவதிலேயும் ஆதித்ய கிரணங்கள் புகுந்து பரம்பாது) என்று அந்வயிப்பது. (அதுவும்) என்றது - அத்தையுமென்றபடி., "பெருகிய" என்ற பதவாஸனையாலே யருளிச்செய்கிறுர், (வயிரமித்யாதி). இத்தை த்ருஷ்டாந்த பூர்வகம் விவரிக்கிறுர் (நெடுநாளித்யாதி). (அடிப்பட்டிருக்கை) வேர்

மிக்கிருந்துள்ள மலேமு ழஞ் களிலே. (இரு ம்பசியது கூர) வெ ளி
டு புறப்பட்டு வ்யாபரிக் ப் பெருமையாலே பெரிய பசியானது
மிக. † நித்யஸூரிகள் அந்நபாநாதிகளொழியத் தரிக்குமதுவு
முத்தே யமாய் அ ர்கள்தா களு முத்தே யராயிருக்குமாபோ
லே அந்தஸர்ப்ப களினுடைய பசியும் திர்யக்ஜாதிக்கு மவ் ரு ா
யிரு கிற ஸர்ப்பங்கள்தானு முத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று இவ
ர்க்கு. ஏதேனுமாக அந்நிலத்திலுள்ளதாயித்தனையே வே டு
து இவர்க்கு ஆதரிக்க. (அரவமாவிக்கும்) ஆவிக்கையா து
பசியாலே கொட்டாவி கொள்ளுகையாகவுமாம். அன்றிக்கே ப்ரா
ணிக்கையாய் மூச்சுவிடுகையாய் அதாவது சோலையின் பரிமளத்
தோடே கூடி ன † காற்றை யாஶ்வஸித்துத் தரியாநிற்கும். வாயு
வை யிறே அவை பக்ஷிப்பது. † முக்தர் † ஸத்யகாமாதிகளையுடை
யராயிருக்குமாபோலே அங்குத்தை ஸர்ப்பங்கள் ஸஞ்சாரயோக்ய
தையில்லாமையாலே கி ந்தவிடத்தே கிடந்து ம த்தை ஆக்ரா
ணம் பண்ணித் தரியாநிற்கும். அகன்பொழிலுண்டு அகவ
யில் பொழில் உட்சோலை அது அணைந்திருந்துள்ள அரு ரை
யிமயத்து.

(பரமனித்யாதி) † ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயன் வந்து ர்த்திக்கிற
தேசமாகையாலே நமக்கு ஆஶ்ரயணீயஸ்த்தலமான பின்பு நெஞ்
சே. அங்கேசென்று கிட்ட ப்பாரா யென்கிறார். ஸர்ப்பங்க
ளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடு வாசியற எல்லார்க்கு மாஶ்ரயணீயமான
தேசமாயிற்று. (பரமனித்யாதி) † ஆஶ்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளு
டைய பாசுரமிருக்கும்படி. † ஸர்வாதிகனாய், † தனக்கு அவ்வரு
கொருவருமில்லாதபடி யிருக்கிற † ஸர்வேஶ்வரன்; † ஸர்வாதிகனா

பாய்ந்திருக்கை, ஊர்ஜிதமாயிருக்கையென்றபடி. பகவத்ப்ரவணரான ிவர்
க்ஷேத்ர ஜந்துக்களிருக்கும்படியை வர்ணிக்கை சேருமோவென்ன அருளிச்
செய்கிறார் (நித்யஸூரிகளித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (காற் ற) என்ற
வநந்தரம், 'பக்ஷித்து'' என்று சேஷம். (முக்தர்) என்ற வநந்தரம் இருந்
தவிடத்தேயிருந்து'' என்றுசேஷம். (ஸத்யகாமாதிகளை) என்றவநந்தரம்
அநுபாவ்யங்களாக' என்று சேஷம்.

பூர்வார்த்தத்தைக் கடாக்ஷித்து, உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்
செய் றார் (ஸர்வேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). 'ஈஶ்வரோஹம் என்
றிருக்கிறவர் ள் இப்படி சொன்னார்களென்று ஈடுபாடுதோற்றவருளிச்
செய்கிறார், (ஆஶ்ரயிக்கிற வித்யாதி). ''பரமன்' என்றதினர்த்தம், (ஸர்வாதி
கனாய்) எ றது. பரோமாயஸ்மாதிதியோகார்த்தம் (தனக்கித்யாதி). இவ்வி
ரண்டாலும் பலித்தது, (ஸர்வேஶ்வரன்) என்றது. (ஸர்வாதிகனுகிலும்)

ஃ. ஓதி யாயிர நாமங்க ளுணர்ந்த ர்க்
 குறு துய ரடையாமல்
ஏத மி றி நின் றருளும் நம் பெருந்தகை
 யிருந்த நல்லிமயத்துத்
தாது மல்கிய பிண்டி வி டலர்கின்ற
 தழல்புரை யெழில்நோக்கிப்
பேதை வண்டுக ளெரியென வெருவரு
 பிரிதிசென் றடை நெஞ்சே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆயிரநாமங்கள்	(தன்னுடைய) ஆயிரந்திருநாமங்களையும்	உணர்ந்தவர்க்கு	(அவனேரக்ஷ னென்னும்) ஜ்ஞாநம்பிறந்தவர்க்கு,
ஓதி	சொல்லி, (அத்தாலே)	உறு	வர கடவதான

கிலும் † பெற்றதாயால் விடவொண்ணுதாப்போலே விடவொண்ணுதபடியான ப்ராப்தியையுடையவன் விஷயங்களை விரும்புகிறது ஒரு ப்ராப்திகொண்டன்றிறே கீழ்ச்சொன்னவை யிரண்டுமில்லையாகிலும் விடவொண்ணுதபடி ஸ்ரமஹரமான வடிவையுடையவன். ஆக ஸர்வாதிகன் ஜகத்காரணபூதன் தர்சநீயமான வடிவையுடையவன். (என்றெண்ணி யித்யாதி) இப்படி சொல்லாநின்றுகொண்டு, தேவர்கள் தங்களுக்குக் † கண்காட்டியான ப்ரஹ்மாவோடே சென்றுஸ்ரயிக்கும்படி † மஹாப்ரபாவமான பிரிதி சென்றடை நெஞ்சே. † சிறியார் பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லார்க்கும் உத்தேஸ்யமானதேசம். சிறியார்க்கு ரசியுண்டு; ஸர்ப்பங்கள் கிடந்தவிடத்தே கிடந்து அபிமதம் பெற்று புஜியாநிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகள் தங்களதிகாரார்த்தமா ஆஸ்ரயித்துத்தட்டித்திரிவர்கள். புறம்படைய சோலைச் செறிவாலே வந்த விருட்சி மிக்கிருக்குமாபோலே உள்ளடைய ஆஸ்ரயிக்கிற தேவதைகளுடைய நெருக்கு மிக்கிருக்கும் ஆனபின்பு நீயுமத்தேசத்தை யாஸ்ரயிக்கப்பாராயென்கிறார். இத்தால் அங்குண்டான ஸர்ப்பங்கள் அச்சோலையில் பரிமளத்தைக் ாற்றுவழியாலே பருகித் தரியா நிற்கும்; ப்ரஹ்மாதிகளானவர்கள் (க) ஸர்வகந்த: "ஸர்வகந்த:" என்கிற வஸ்துவை அநுபவித்துத் தரிப்பர்கள். ... ... (அ)

என்ற வசநந்தரம், அல்லனுகிலும் என்று கூட்டு து. (பெற்றதாயால்) என்றது பெற்றதாயாகையாலே யென்றபடி. (கண்காட்டி) - நிர்வாஹகன். * பெருந்தகயினர்த்தம், (மஹாப்ரபாவமான) என்றகு. "சென்ற டை" என்று தாம் நியமிக்கைக்குக் கீழ்ச்சொன்னதெல்லாம் ஹேதுவென்னுமது தோற்ற உட்கருத்துக் கை யருளிச்செய்கிறார், (சிறியாரித்யாதி). ... ... (அ)

(க) சாந்தோ-ந-கச-௨.

துர்	பாப ் ள்	பிண்டி	அசோ புஷ்ப ் ள்
அ டயாமல்	(அ ர் ஊ ்) கிட்டா	வி ் டு	விரிந்து
	தபடியா வும்	அலர்கின்ற	அலருகிற
ஏதம்இன்றி	(தன்னை ஆஶ்ரயிப்பா	தழல்புரை	நெருப்புப்போன்ற
	ர் ்கு) ஒருவருத்த	எழில்	அழகை
	மும் வாராதபடியா	பே ை த	அறிவில்லாத
	கவும்	வ ் டுகள்	வண்டு ளானவை
நி ன்றருளும்	எழுந்தருளியிரு ்கிற	நோக்கி	பார்த்து (அவற்றை)
நம்	நம்ஸ்வாமியான	ரி ியன	நெருப்பென்றுநினை
பெரு ்த	மஹாப்ரபாவன்	வெருவரு	பயப்படுகிற [த்து
இருந்த	ந்து ர்த்திக்கிற	பிரிதி	திருப்பிரிதியிலே
ல்	விலக்ஷணமான	சென்று	போய்
இமயத்து	ஹிமவானிலே	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே.
தாது	தாதுகள்	அடை	கிட்டப்பாராய். (கூ)
மல்கிய	மிக்கிருந்துள்ள		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஓதியாயிர நாமங்க ளுணர்ந்தவர்க்கு) † ஆயிரம் திருநாமங்களையும் வாயாலே சொல்லி அவற்றினுடைய அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணி நின்றுள்ளவர்களுக்கு. † ஒரு திருநாமத்தைச் சொல்லி அவ்வளவில் பர்யவஸிக்கமாட்டாதே ஆயிரம் திருநாமங்களையு மடைவுபடச் சொல்லி அந்நாமத்வாரா நாமியானவனை மநநம்பண்ணுநின்றுள்ளவர்களுக்கு. (உறுதுய ரடையாமல்) † உறக்கடவதாய் நிற்கிற பாபங் ள் ப(ஃ)லாநுபவத்துக்கு இவனைத் துடராதபடியாக. (க) 'அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் க்ருதம் கர்ம ஶுபாஶுபம்' என்றும் (க)' நாபுக்தம் க்ஷீயதே'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அநுபவித்தாலல்லது நசியாத பாபங்கள் ப(ஃ)லாநுபவத்துக்கு வந்து கிட்டாதபடியாக. †ஒரு பிசாசம் ச

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே, ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயஸ்தலமாகையாலே சென்றடை எ ்று நின்றீர், நமக்குக் கிட்டவொட்டாத பாபங்களிருக்க எங்ஙனே சென்றடைகிறதென்றும், ஸர்வாதி னை நம் அயோக்யதை பாராதே கிட்டத்தான் கூடுமோவென்றும் திருவுள்ளத்துக்குக் கருத்தாக இப்பாட்டருளிச்செய்கிறார் என்று ஸங்கதி யயுள்ளேவைத்துக்கொண்டு, வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார், (ஆயிரமித்யாதி). திருமந்த்ரம் போராதோ, ஆயிரநாமம் சொல்லவேணுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒரு திருநா த்தை யித்யாதி). "உறுதுயர்" என்றதால் அநுபவ விநாஶ்யமா ா பாபங்களென்றருளிச்செய்கிறார் (_றக்கடவதாயித்யாதி). திருநாமம்சொன்ன ர்களுக்கு உறுதுயர டயாமல் போனவிட த்துக்கு ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒரு பிசாசமித்யாதி). (பிசாசம்) கண்டா

(க)

ளை பக்ஷியாகிற்க நடுவு ா யொழிந்த ளவிலே ( ) నరకాంకే ?
న్నార్థ నారాయణ పరయణ நர ாரே ஜகந்நாத நாராயண பராயண'
என்று சொல்ல (உ) ఆత్మానంవాసుదేవాఖ్యం చి న్తయ - ஆத்மாநம்வாஸு
தே ாக்யம் சிந்தயந்" என்று ஸ்வாநுபவம் பண் ணி அந்யபரதை யற்
றிருக்கிற ளவிலே இத்தைக் கேட்டு (ங) 'కస్యము క్తి కరేస్థితా
கஸ்ய முக்தி கரேஸ்த்திதா''' என்று நம்பேரைச் சொல்லி நம்மை
யெழுதிக்கொண்ட ஞர்தான்? என்றுனிறே. ஏதமென்ற து க்க
மாய் வருத்தத் த நினைக்கிறது. † இத்திருநாமத்தைச் சொ ஹல்
இத்தை யுடை யவன் செவிப்படும்படி அண்ணியனாய் நிற்கை ஆஶ்ர
யிப்பார்க்கு வருத்தமின்றிக்கே யொழிகைக் குடலாயிருக்குமிறே
இ ர்களுக்கு ருத்தமில்லாதபடி யிருக்கும். (உறுதுயரித்யாதி)
(ச) † 'வாக்குத்தூய்மையிலாமையினாலே மாதவா உன்னை வாய்க்
கொள்ளமாட்டேன்" என்று அசித்ஸம்ஸர்க்கத்தை யநுஸந்தித்து
நாமங்குத்தைக்கு யோக்யராய்ப் பரிமாறுகையாவதெ ?" என்று
தன் அயோக்ய தயை யநுஸந்திக்கைக்கு அவகாசமில்லாதபடி
ஆஶ்ரயணீயனை தான் ஸந்நிஹிதனுகையாலே ஆ ரயிப்பார்க்கு
ஒரு வருத்தமும் வாராதபடி யிருக்கிற மஹாப்ரபாவன் வந்து ர்த்
திக்கிற விலக்ஷணமான ஹிமவானில்.

(தாதித்யாதி) தாது மிக்கிருந்துள்ள அசோக புஷ்பமானது
விட்டலருகிற போதை அக்நிகல்பமான எழிலைப்பார்த்து. (பேதை
ண்டுகள்) § (அசோகபுஷ்பங்களை) நித்யாநுபவம் பண்ணுநிற்
ச்செய்தேயும் நித்யமாக ப்ரமிக் ல்ல மௌக்த்பத்தையுடைய
வண்டுகளாயிற்று. † தானும் நித்யவாஸம் பண்ணுநிற்கச் செய்தே
அதுவும் நாள்தோறு மலரா நிற்கச்செய்தே எப்போது மொக்க
இது நெருப்பு நெருப்பு" என்று ப்ரமிக்கும்படியாயிருக்கும்
† முன்னாள் இது அக்நி' என்று சங்கித்து விசாரித்து 'அன்று'
எ று நிர்ணயித்துப் பிற்றை நாள் அதன்று" ரன்றிருக்க மாட்
டாதே நெருப்பு" என்றஞ்சி யிராநிற்கும் அதுக் டி † பய நிவ்

ர்ணன். இவன் ருத்ரன் ப கலில் நின்றும்போய் குபேரன் பக்கலிலே திரு
நாமங்களை உபதேசித்துக்கொண்டானென்று ப்ரஸித்தி. ஏதம்-து கமானுல்
அத் தயிட்டு வருத்தத்தைச் சொன்னதுக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன;
அருளிச்செய்கிருர் (இத்திருநாமத்தை யித்யாதி). உறுதுயர் அயோக்யதா
நுஸந்தாநமென்று தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (வாக்குத்தூய்மை
இத்யாதி).

"வெருவரு,' வெருவாநிற்கும் எ ற வர்த்தமாந பலிதார்த்தம், (தானு
மித்யாதி) கீழ்வாக்ய விவரணம், (முன்னுளித்யாதி). (பயநிவ்ருத்தியும் நித்ய

(க)
(உ)
(ங)
(ச) பெரி-திரு-ரு-க-க.
§ குண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

ருத்தியும் நித்யமாய் பயமும் நித்யமாயிரு 'கையாலே

இதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகத் திரு ள்ளறைத் திருமொழியி லே ஒருபாட்டருளிச்செய் ர் ( ) [ஆங்கு மா வி ள்வியில் செ று இரந்து] மஹாபலியினுடைய யஜ்ஞ ாடத்திலே தன்னை யர்த்தி யா 'கிச்சென்று.[அகலித்யாதி] பூமிப்பரப்படைய ாங்குகிற ன்று †அ னை திரிட்டுக்கொ ' டு ா 'குகை யன்றிக்கே அவனேறிட் டு' கொண்டிரு 'கிற ஔதார்யத்துக்கு அநுரூபமாக வா 'கினன் ' ரா ணுதி னைப்போலேதலையறுக் ே 'டிற்றில்லை ஔதார்யமென் றொரு கு லேசம் கிடக்கையாலே 'இ ன் கொடுக்க உகந்திருந் தான் ன்று தன்னை இரப்பாள ளுக்கி †அவனுடைய' கொ 'டான் †தன்னதான பூமியையிறே அவன் தந்தாளு க் கொண் டது. † ஆக நம்முடைய ஆத்மஸமர்ப்பணம்போலேயிருப்ப தொ 'றிறே அவனுடைய தாநமும் (உ) [ஊ ஸ் ஸமர்ப்யா அத ா கிந்நுஸமர்ப்பயாமி] அநந்தரம் அநுசயி 'க வேண்டும்படி யிறே இதுதானிருப்பது. † விழுக் ாட்டில் ஆத்மஸமர்ப்ப த் தோடு ஆத்மாபஹாரத்தோடு வாசியற்றிறேயிருப்பது ' †ஆகையிறே உபாயநைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது. [பரம நிற்பணிந்தெழுவே னெ க்கருள் புரியே.] ஸர்வாதிகனே. உன்னை ணங்கி யுஜ்ஜீவிக் கிற வெனக்கு ப்ர ஸாதத்தைப் பண் ணியரு ாவேணும்.†ஆ 'ரயணத்

மாய்) என்றது-மதுவைப் பாநம் பண்ணுகையாலே பூவென்று நினைவுண்டாகா நிற் ச்செய்தேயுமென்றபடி.

'பா 'கினால் கொண்ட' என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அ னையித்யாதி ாக்யத்ரயத்தாலே). (அவனுடைய கொண்டான்) என்றது- அவ ' ெ ாடுக்கிறவனும் தான் வா 'குகிறவனுமாயிருந்து கொண்டானெ 'ற படி. இதுக்கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தன்னதான வித்யாதி). ப்ரஸ 'காத் ஸ்வரூபசிக்ஷை பண்ணுகிறார், (ஆக) என்று துட 'கி (நைரபேக்ஷ்யம் சொல்லுகிறது) என்னுமளவும் அநுசயிக்கும்படி இது குற்றமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (விழுக்காட்டிலித்யாதி). அவ னதான வஸ்துவைத் தன்னதென்று அபிமாநித்தது ஸ்வரூபவிருத்தமானாற் போலே அவன் வஸ்துவை அவனுக்குக் கொடுத்தேனென்றிருக்கையு ' ஸ்வ ரூபத்துக்குச் சேராதென்றபடி. (ஆகையிறே) என்றது-ஆத்மாபஹாரதுல்ய மா யாலே யிறேயென்றபடி. துல்யமன்றாகில் அதுவுமொரு ஸாதநமா க் கூடுகையாலே வைஷம்ய நைர்க்ருண்ய பரிஹாரார்த்தமாக அபேக்ஷித்திருக்கு மீஸ் ரனுக்கு *ஏகசப்தத்தில் சொல்லுகிற ஸாதநாந்தரநைரபேக்ஷ்யம் ஜீவி யாதென்று ருத்து. வணங்கினா லருளவேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமென்னெ 'ன அருளிச்செய்கிறார், (ஆஸ்ரயணத்துக்கித்யாதி). "ஓங்கு பிண்டி

( ) ஙி-ரு-க.   (உ) ஸ்தோ - ரு - ஙரு.

துக்கு ப(ஃ)ல 'யாப்தி யு ' டிறே [ஓ 'கித்யாதி] ஆகாசமிட மறும் படி ளர்ந்து பரப்பு மாறப்பூத்த அசோ க்தினு டய சி ந்த பூக்களிலே ம துபாநார்த்தமாக ' டு ள் ஸஞ்சரி 'க தர்சநீயமான குயில்களானவை இவை நெருப்பிலே பு ' ன " என்றே நி ' சயித்து அது தன்னைத்தட்டாதபடி மாவிலேபோயேறி ' கூப்பிடகிற்கு மாயிற்று. வந்தபூப் பூவாத மாத்தேடி யேறிநின்று. [மிழற்றும்] எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் தெரியாதபடி கூப்பிட ாநிற்கும் † இவற்றினு ; ய தயநீய தசையைக் ண்டு இன்னதென்று பாசுரமிட்டுச் சொல்லமாட் டாதே கடக் நி 'ர்று தர்மஹாநிகிடிகோள்!" என்பாரைப்போலே அ 'யக்தமாகக் கூப்பிடாநிற்கும் (படப்பை) இதாயிற்று ஊரில் ெ ாடித்தோட்ட ' ளிரு 'கும்படி.

இத்தால் அவனு டய ஸர்வாதிகத் த்தையும் அ னை யநுபவிப்பதாகச் சொல்லுகிற த 'களுடைய ஸம்ஸாரித்வத்தையு மநுஸந்தித்து 'நாம்சென்று கிட்டுகை யாவதென் . என்று துணுக்குத் துணுக்கென்று நிற்பர்கள் † ப்ரஹ்மாதிகள்' இவ்வண்டுகளானவை புஷ்பஸாமாந்யத்தைக்கொண்டு மதுபாநார்த்த மாக மேல்விழாநிற்பது அக்நியென்று கிட்டமாட்டாதே இருய்த்து வெருவு தாகாநிற்குமாயிற்று "அன்றிக்கே ஆம்ரயிப்பார்க்கு ( ) ' அதஸோ பயம் கதோபவதி' என்னு மிதுவு முண்டாய் †§போக்யதையால் வந்த பயம் என்று முண்டாயிருக்குமென்னுதல் † ஆம்ரயணீயவஸ்து ஸ ¯லபமாகையாலே ஆம்ரயிப்பார்க்குத் தந்தாமுடைய அநுபவ விநாம்யமான பாப 'களை யநுஸந்

மின் செம்மலரேறி வண்டுழிதர மாவேறித்தீங்குயில் மிழற்றும்" என்ற ஸ ப்வ்யாஹாரத்தாலே பலித்ததாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இவற்றினுடைய வித்யாதி).

ப்ராஸங்கிகமான பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளி, இப்பாட்டிலே உறுதுயர்" என்றதிக்கு அயோக்யதாநுஸந்தாநமாகத் தாத்பர்யம் சொன்ன பக்ஷத்துக் ¯நுகுணமாக, இப்பாட்டுக்கு ஹார்த்தபாவ மருளிச்செய்கிறார் (இத்தாலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (ப்ரஹ்மாதிகள்) என்றது - 'பிரமனோடு' என்று கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதரை இப்பா 'டில், "ஓதியாயிர நாமங்களுணர்ந்தவர்" என்றது என்று திருவுள்ளம். "உறுதுயர்" என்றது பாபங்களான பக்ஷத்திலே, பாட்டுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). (போக்யதையால் வந்த பயம்) என்றது-அநுபவிக் மாட்டாமையால் வந்த பயமென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவத்தை யருளிச்செய்து தலைக்க 'டுகிறார், (ஆம்ரயணீயவஸ்துவித்யாதி). அவனைக் கண்டால்

(க) தை-ஆ-ந-எ-உ.

§ போக்யதையால் வந்தபயம்-போக்யதையால் அஸ்த்தாநேசங்கிக்கை.

ஸூ. கரிய மாமுகில் படலங்கள் கிடந்தவை
முழங்கிடக் களிறென்று
பெரிய மாசுணம் வரையெனப் பெயர்தரு
பிரிதி யெம் பெருமானை,
வரிகொள் வ ் டறை பைம்பொழில் மங்கையர்
கலியன தொலிமாலை
அரிய வின்னிசை பாடு நல் லடியவர்க்
கருவினை யடையாவே. (கo)

திரும ் கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ப ம.	உரை.	பத .	உரை.
ரிய	கறுத்த	வண்டு	வண்டுகளானவை
மாமுகில்	மஹாமேகங்களின்	அறை	த்வநியாநின்றுள்ள
படல ் ள் அ	கூட்ட ் களானவை	ப	பரந்த [தான
வை		பொழில்	சோலையையுடைத்
கிடந்து	ஓரிடத்திலேயிருந்து	மங் யர்	திருமங்கை யிலுள்ள
முழ ் கிட	த்வநிக்க (அந்தத்வநி		ர்க்கு நியாம ரான
	யைக்கேட்டு)	கலியனது	ஆழ்வாரு டய
பெரிய	பெருத்த	ஒலி	ஒலியுடைத் தாம்படி
மாசுணம்	மலைப்பாம்புகள்		அருளிச்செய்த
களிறுஎ ் று	(தங் ளுக்கு இரையா	மாலை	தொடையாய்
	ன)யானைகள் வரு	அரிய	ஒருவர்க்குமறிய வொ
	கிறன)என்று நினை		ண்ணாததாய்
	த்து	இன்	மதுரமாய்
வ ரயென	மலைபோலே [யான	இசை	இசையையுடைய
பெயர்தரு	அசைந்து வரும்படி		பாட்டுக்களை [ய்
பிரிதி	திருப்பிரிதியில் நித்ய	பாடும்	அப்யஸிக்கிறவர் ளா
	ாஸம்பண்ணுகிற	நல்	வி க்ஷணரான
எம்பெருமானை	ஸர்வேஸ்வரன் விஷ	அடியவர்க்கு	பாகவதர்களை
	யமாக	அருவினை	மஹாபாப ் கள்
வரிகொள்	வரியையுடைய	அ டையா	கிட்டமாட்டா. (கo)

தித்து பயப்படவும் வேண்டா; அசோக புஷ்பத்தை அ ் கியா க் கொண்டு வண்டுகளஞ்சுகிற அச்சம் நித்யமாய்ச்செல்லா நிற்கும். ()

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (கரியவித்யாதி) கழுத்தே ட்டளை யாக நீரைப்பருகு கயாலே றுத்த நிறத்தையுடைத்தா மஹா

தங் ள் வினை ் ஞ்சவேண்டா அ ் முத்தை ஸாமா ஸ்ஸாக் ளுடைய ரா வி சேஷத்தை ் கண்டால் தங்களுக்கதில்லா மய லே செ ் றணுகவஞ்சும்படி யாயிருக்குமென்றதாயிற்று. ... ... (கூ)

மே ங்களுடைய ஸமூஹங் ளான ை ,முகந்த நீர் ' நத்தாலே பேர்ந்துபோகமாட்டாதே கிடந்தவிடத்தேகிடந்து முழங்க. †நீர்குறையும் படி வர்ஷித்து வெளுத்தது மன்றிக்கே கறுத்து அதுதான் மேகசகல முமாயிருக்கையன்றிக்கே மாமுகிலாய் அவைதான் ஒன்றிரண்ட ' றிக்கே ஸமூஹ ' களுமா வை மு ந்த நீர்க் நத்தாலே ால்வா 'கிப்போ மாட்டாதே ாயு ாலும் ப்ரேரிக் ெ ா ' ணுதபடி , ' து அ கிடந்தவிடத்தே கிடந்து, ர்ப்பே த(ஜீ)த்தாலே மு ' கு ா ரப்போலே முழங்கு மாயிற்று. (ளிறென்று) நிறத்தி ட யவும் அதிருகிறத் தியினு டயவும் ஸர் தா ஸாம்யத்தாலே யானையெ ' று. (பெரிய மாசு ம்) பெரிப ாடிவை யுடைத்தாயிரு ' ற மலைப்பாம்பு ளா . ஆனை யவிழு ' கும்படியாயிற்றுபெரு ம யிருப்பது. (ரயெனப்பெயர்தரு) அம்மலைப்பாம்பு ளா வ அவற்றுக்கஞ்சி மலைபோலே பேர்ந்து போய் புற்றிலே † புகாநிற்குமெ ' று' (க) ாருடைய மி ' னெ ' று புற்றை யும் ன்றும் (உ) பரந்ததலையு டயநா ம் ாா த்தை யஞ்சியொளி 'கும்" என்கிறப்ரஸித்தியாலும் இப் 'டி புற்றிலே யடையும்' ா ' றருளிச்செய் ர் ஜீயர்: இதுே ா இது ' ருளிச்செய்யும்படி ? ' று பிள்ளைகேட்டருளா ' நீரிப்படி ே ட்கும்போது ஒ ' றை நினைத்தல்லது ே ளர் அத் தச்சொல்லும் ' என்ன 'பெயருகை யாகிறது தான்போக்குவரத்து இர ' டு 'கும் ஸாதாரணமாயிற்றிருப்பது' இனித்தா ... மலை ' குச் † சிறப்புச்சொல்லு ம ர் ள் மலைப்பாம்பு ள் ஆனையை விழுங்கும் ' ன் ' ட ர்கள் ஆனை யா ே ரியமாமுகில் படல ' க ா கிடந்து முழங்குகிறவற்றைப் பெரிய மாசு மானது ஆனையாகப் புத்திப ' ணி ஆமிஷார்த்தமா மலை பேர் ' தாற்போலே கால் ா ' கிவந்து கிட்டாநிற்குமாயிற்று என்றுமே எ ' ன ' அதுே யிறே பொருள் என்று போர ' கொ ' டாடியருளினார் ' றருளிச்செய் ர். ஆகையிறே பெரியமாசுமென்றது' ஆனை யவிழு ' கும்படியாயிற்று இதினுடைய பெருமயிருப்பது.

(வரிகொளித்யாதி) வரி யயு டத்தாய் தர்சநீயமாயிருந்துள்ள ' டு ாானவை மதுபாநம் ப ' ணிக் ளித்து த் நியாநின்றுள்ள

அ . பத்தாம்பாட்டு. (ரி வித்யாதி). 'யா ர்த்த ' ஊ ' ாட்ட நின்றுங்கா ' டு விவரிக்கிறார், (நீர்குறையும்படி யித்யாதி). (பு ாநிற்குமெ ' று) என்ற வா ் தரம், "கூட்டுவது" எ ' றுசேஷம். (சிறப்பு) - த் ர்ஷ '.

( ) - திரு - ௬அ. . ( )

பர ்த பொழிலையுடைத்தா திரும ் கையிலு ்ளார்க்கு கியாம ரான ஆழ் ார் ஒலியு டத்தாம்படிசொன் தொ டயாயிற்று (அரிய இ ் னிசை) திரும ் ை யாழ் ார் தம்திரு ாயாலே அரிய வின்னிசை ் பதே.' என்றருளிச்செய் ர். † ஆழ் ார் திருவா ் கப்பெருமாா ரயர் சிலரோடே பி ் கி கையில் தாளத்தைப் பொ ட்டு, ாலிமா லத் த ான்னோடே † இசைசொல்லிப்போ ் ருராம். வா துபாட்டா ப் பாடுமது ன்று ப்ரஸித்தமிற † இயலிலுமிழியலாம் பொருளிலுமிழிய ாம்' † இ சயிலொரு ர் ்கு மிழியவொ ா ் ளுது † அரு மயால் கினை ்கிறது † பெரு ம ாய ் இனிமையால் கினை ்கிறது † சுவை ப்பாட் ட. (அரிய) † அருமை பெருமை ளையும் சு ப்பாட்டையுமுடைத்தாயிரு ் (நல்லடிய ர்க்கு) இத் தப் பாடும ர் ாயிற்று ஸர்வே ரனுக்கு அந்தரங்கராகிறார். (அருவினை) அ ர்களைப் பாப ் ள் ந்து கிட்டாது † ஸர்ப்பங் ளானவை மேகங்களை ஆமிஷமா புத் திப ் ணி மேல்விழுமாபோலே இத் த அப்யஸித்த ர் ள் பக் கிலே ஸர்வேஶ்வரன் போ ் யதாபுத்திபண் ணி அ ர் ளு டயவிரோ திகளைப்போக்கி விஷயீ ரிக்க அ ளுலே விஷயீக்ருதரா ப் பெறு ர் ள். † இப்பாசுரத்தைச்சொ ் வர்களை அச்சொல்வழியே ர் ே ஶ ர ் அ ர் ளையே எல் ாபோக்யமுமா ந்துகிட்டும் ் நடுவு பாப ் ளுக்கு ஓது ் ் கிழலில்லா மயாலே யோடிப்போம்.()

பெரி வாச்சானபிள்ளை திருவடி ளே சரணம்.

இ சயினுடைய அரு ்கு ஒரு ஸம்வாத மருளிச்செய்கிறு ் (ஆழ் வாரித்யாதி). (இயல்) சப்தம். (இசை) ரா ். அர்த்தாந்தரம் (அரு ம யாவித்யாதி). (பெரு ம) அதிசய ், (சுவைப்பாட் ட) ர ் ய தனை. இர ண்டர்த்தத்தையு ் தந்த்ரே கூட்டி சப்தார்த்த மருளிச் செய்கிறார் (அரு மயித்யாதி). பாட்டுக்கெ ல்லா ் தொகுத்த பா ம் (ஸர்ப்ப ் ளித் ாதி). ஸர்வேஶ்வர ் போக்குவாளுல் 'வினையடையாவே " என்று இ ற்று ்கு ் ர்த்ருத்வம் சொல்லுகை ்கு ப்ரயோஜ மென்மெ ன் ் அருளிச்செய்கிறார் (இப்பாசுரத் த யித்யாதி). ... ... (௰)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் இரண்டா ் திருமொழி முடிந்த .

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம் திருமொழி முற்றமூத்து

ஃ. முற்ற மூத்துக் கோல் துணையா முன்னடி நோக்கிவளைந்து
இற்ற கால்போல் தள்ளி மெள்ள விருந்தங் கிளையாமுன்
பெற்ற தாய்போல் வந்த பேய்ச்சி பெருமுலை யூடுயிரை
வற்ற வாங்கி யுண்ட வாயான் வதரி வணங்குதுமே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
முற்றமூத்து	மிகவும்கிழத்தனத்தை யடைந்து	பெற்றதாய் போல்வந்த	பெற்றதாயின் வடிவு கொண்டுவந்த
கோல்	ஊன்றுகோலை [டு	பேய்ச்சி	பூதனையுடைய
துணையா	ஸஹாயமாகக்கொண்	பெருமுலையூடு	பெரியமுலைவழியே
முன்அடி	முன்னே இடவேண் டும் அடியை	உயிரை	(அவள்) ப்ராணனை
வளைந்துநோக்கி	தலைகவிழ்ந்துபார்த்து	வற்ற	வறண்டுபோம்படி
இற்றகால்போல்	முறிந்தகால்போலே	வாங்கி	உறிஞ்சி
தள்ளி	தடுமாறி	உண்ட	அமுதுசெய்த
அங்கு	ஓரிடத்தில்	வாயான்	திருப்பவளத்தை யுடையஸர்வேஶ்வர னெழுந்தருளியிருக்கிற
மெள்ள	மந்தமாக		
இருந்து	உட்கார்ந்து	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
இளையாமுன்	(இப்படி) இளைப்புவந்துமேலிடுவதற்கு முன்னே,	வணங்குதும்	வணங்குவோம். ( )

வ்யா. தம்திருவுள்ளத்தைக்குறித்து திருப்பிரிதியை ஆஶ்ரயி'' என்று உபதேசித்தார்; அது தம்த்வரைக்கீடாக த் ரித்ததில்லை யென்வாய். நாமிருக்கிறவிருப்பில் பொல்லாங்கு கண்டாயே இங்கே ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதாக ஆஶ்ரயிக்கப்பாராரயென்கிறார். †கீழே திருமந்த்ரத்தை அநுஸந்தித்தார்; அநந்தரம் மந்த்ரப்ரதிபாத்யமான வர்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார்; மந்த்ரத்ரஷ்டாவானவனிருந்த தேசத்தை ஆஶ்ரயிப்போமென்கிறார். † திருமந்த்ரந்தன்னை அநுஸந்திப்பார்க்கு ப்ரதிபாத்யமான ஸ்துதே ரபாதி ருஷிசந்தோ(ஃ) தேவதைகளென்ன, பீஜசக்திகளென்ன சோஷணதாஹநாதிகளை

அரு. முற்றமூத்து ப்ரவேசம. கீழிற்றிருமொழியோடே யொரு ஸங்தி யருளிச்செய்து, "வதரிவணங்குதுமே" என்றதைக் டாக்ஷித்துக் கீழ் ர டு திருமொழிகளோடு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார், (கீழே யித்யாதி). திருமந்த்ர ப்ரஸ்துதமானால் மந்த்ரத்ரஷ்டாவை யநுஸந்திக்கவேணுமோ வென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (திருமந்த்ரந் தன்னை) என்று தொடங்கி (விஶ்வாஸம் பிறக்கைக்காக) என்னுமளவும். உபாஸகனுக்குத் திருமந்த்ராநுஸந்தா

ன்ன இவையெல்லாம் அநுஸந்தேயமா க்கடவது. அதுவேண்டு வானென்னென்னில்· (க) நமோநாராயணாயவெ ன்று பரமாத்தும னைச் சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்' என்று இம்மந்த்ராநுஸந்தாநம்பண் ணு ார் நித்யஸூரி ளாய் அவர்களுடைய யாத்ரையாயிற்று இது· அத்தையிறே குணத்ரயாத்மிகையான ப்ரக்ருதிவஸ்யனானவிவன் அநுஸந்திக்கப்பார்க்கிறது· ஆகையாலே ஒருபா கையாலே அவர் களோபாதியாகத் தன்னுடைய சரீரத் தயும் பாவித்து அநுஸந் திக்கைக்காக சோஷணாதிகள் வேண்டுகிறது. இனி ருஷி சந்தோ தேவதைகளை யநுஸந்திக்கிறது இம்மந்த்ரத்திலுண்டான ஆதராதி சயத்தாலே பீஜசக்திகளை அநுஸந்திக்கிறது மோக்ஷப்ரதமென்று அவ்வழியாலே இவனுக்கிதில் விஸ்வாஸம் பிறக்கைக் ாக,

†கீழே 'பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே' என்றார்· க்ரமத்திலே செய்கிறோம்'' என்றுறியிருந்தது நெஞ்சு· கெடுவாய். ப்ரக்ருதி ஸம் ஸ்ருஷ்டராயிருப்பார்க்கு, அப்படிச்செய்கிறோம்' என்றுறியிருக் கப்போமோ? அப்ராக்ருத சரீரபரிக்ரஹம் பண்ணினார்க்கன்றோ? பின்னைச்செய்கிறோம்' எ றுறியிருக்கலாவது'' என்று இங்ஙனே ப்ர ருதியினுடைய அஸ்த்திரதையையும், விஷயங்களினுடைய தண்ணிமையையும் பற்றப்படுகிற விஷயத்தினுடைய வைலக்ஷண்யத்தையும் சொல்லி இருந்தபடி இதுவானபின்பு † ஒருகை கால் முறியவாகிலும் ஒருக்ஷணம் முற்பட்டதுடலாக ஆஸ்ரயிக்கப் பாராய். என்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார்.

†(முற்றமூத்து) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியை ஆஸ்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக்குறித்து உபதேசித்தார்· அது தம்த்வரைக்கு அநு

நம் பண்ணுமிடத்தில் ருஷிசந்தோதேவதைகள் வேண்டுமோபோலே ஆழ்வார்க்கு மந்த்ரத்தினுடைய த்தேஸ்யதையாலே மந்த்ர ப்ரதனிருந்த தேசமுத்தேஸ்யமென்று ண்டுகொள்வது ன்றருளிச்செய்வர்.

கீழ்ச்சொன்ன மு் தின ஸங்கதியைப் பாட்டில் தாத்பர்ய கதநபூர்வகம் விஸ்தரிக்கிறார், (கீழேயித்யாதி). (ஒருகைகால் முறிய வாகிலும்) என்றதுக்கு- முறியும்படியாகிலும் ஓடி ஆஸ்ரயி என்று ஸ்வைஷ்ட்யத்திலே தாத்பர்யமாதல், கேவல சரணசைதில்யம் பிறப்பதற்கு முன்னே யென்று தாத்பர்யமாதல்கொள்வது.

கீழ்த்திருமொழியிலே, ''பிரிதிசென்ற டநெஞ்சே' என்றவது அதிதூர தேசமென்றஞ்சித்திமிர்த்திருக்க; ஸந்நிஹிதமாக வதரியிலே வந்தான், அங்கே டு ஆஸ்ரயி என்று ஸங்கத்யந்தர் சொல்லுகை க்கு ப்ரதீகக்ரஹணம் பண்ணுகிறார், (முற்றமூத்து) என்று.

(க) திருப்பல் - க௦.

ரூபமா மேல்விழாதே திமிர்த்திருந்தது. ( ) மந ஏவ மநுஷ்யா ணாம் மாரஏ மநுஷ்யாணும் என்று பந்தமோக்ஷ 'களிரண் டு 'க்கும் ஹேது மநஸ்ஸிறே. இது ப வத்விஷயத்தில் மேல்விழு றதில்லை இனி ப ழயதுவேயிறே ம 'குகிலே இனி அவன்று ' வி 'ராதியான இ 'வுடம்போடே தன்னையா 'ரயித்துப் பெறலாம் படி 'கிடா இ. 'டே ந்து ஙகிஹிதனுை '. இனி இந்த விரோதி யா ப்ர 'ருதிதான் தேஹமாயும் இந்த்ரியங் ளாயும் சப்தாதிவிஷ ய' ளாயுமிறே விரோதியா து. அநுபா 'யவிஷய' ளில் ப்ரதாந போக்ய 'ளா ன ஸ்த்ரீகளிறே. அ ர்கள்தா ' ளாகிறுர் த' ளைக்கொ 'டு அருமைப்படுத்தி இவ ' ஸர்வஸ் த்தையுமபஹ ரிக்கு மத்தனைபோ 'கி இவ க்குத் த ' ளுடைய உடம்புகொடுக் ' ட ர்களன்றி 'கே ெ ாடுத்தார்களாகில் அதுதன்னில் அநு பா 'யமொன்றில்லாதபடி அல்பமாய் அஸ்த்திரமாய் அநர்த்தா ஹமாய் துராராதமாயிறே யிருப்பது. இனி தேஹமாகிறதுதான் ஏ ரூபமாயிருப்பதொ 'றல்லா மயாலே அவை தன்னுடைய அநு ப யோ 'யமுள்ளது சிறிதுநாளாய் பின்பு அதுவுங்கூட இல்லாத படியிறே யிருப்பது; இந்த்ரிய 'களாகிறவை (உ) 'ஆநந்தயா தி ஆநந்தயாதி" என்கிறபடியே இவனுக்கு நிரதிசயாந 'தத் தப் ப ' ணிக்கொடுக்கும் ப வத்விஷயத்துக்குடலாகை ய 'றி 'டே ந் நிஹிதமான க்ஷேத்ரவிஷயங்களிலே மூட்டி துக்கத் த விளை ' க் டவதாய் பின்பு தானுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் இக்கார்யந் தன்னையும் செய்யமாட்டாதபடியாயிறே யிருப்பது. இப்படியிருக் கையாலே இவ்வசித்து தனக்கே பாங்காயிருக்கிறநாளிலே அவ னை யா 'ரயித்துத் தன்னைக் முித்துக்கொள்கைக்கு உடலாயிருப் பது மோராகாரமு 'டு. அவன்றுனும் இது பா 'கானபோதே தன்னை யா 'ரயிக்கலாம்படி இங்கே ஸ்ரீபதரியிலேவந்து ஸந்நிஹித னுன். ஆனபின்பு இது அநுகூலமானபோதே அ னை யா 'ரயி த்து இத்தைக் கழிப்பித்துக்கொள்வோமென்று பார்த்து அதிலே ஒருப்படுகிறுர்.

†பட்ட ர ஒரு 'யாபாரி இது அல்பம் அஸ்த்திரம்' என்று இத்தை த்யாஜ்யமா நினைத்திராநின்றுர் ள் சிலர் கா 'கிற வுட ம்பு ' வ்வருகில்லை என்று இது தன்னிலே போக்யதாபுத்தி பண்

சரீர 'தன 'டே ஆநுகூல்யமும் ப்ராதிகூல்யமும் கூடுமோவென்ன; கூடு மெ ' மது 'கு ஸம்வாதமருளிச்செய்கிறுர் (ப 'டரையித்யாதி).

( ) வி - பு - சு - எ - உஅ. (உ) தை - ஆந - உ - எ - க.

ணியிராநின்ருர் ள் சிலர் ஒன் றப்பற்றி இ வ ரி ' டும் நடக் கிறபடி யெங்ஙனே என்று கே ட் பா ' யாதிகர்'கு இதி டைய தோஷதர்சநத்தை ' ெ ா ' டு விடு ' குமுடலாய் பாக்ய ஹீநர்க்கு இதிலே போ ' யதாபுத்திப ' ணி அநர்த்தப்படு ' கு முடலாம்படி அ ' ருடைய பு ' யபாபங்களாயிட்டு அது ' று ரூபமா க் ாணுமி,' தப்ப ' ணிற்று ' எ ' றருளிச்செய்தார். ( ) †[ബാല്യ... பால்யேக்ரீடந ா ' தா] பா ' யத்தில் லீ லோப ா ங்கொண்டு போதுபோக்கித்திரியும் அல்பம் ெ ளி ' செறிப்புப்பிறந்த ாறே விஷய ' ள் ' து ' ெ ாள்ளும் பி ' னேயு ம த ' னேயுமநுபவிக்கவொண்ணுதபடி மூப்பு ரும் ஆனபின்பு இது பாங்கானநாளிலே ஒருக்ஷ ம் முற்பட்டது ா ப த் பமா ' ாய ம்ப ' வடுக்கும் என்னுகி ' றதிறே.

முதற்பாட்டு. (முற்றமூத்து) பரிணாமித்ரவ்யத்து ' குப் பரி ணாம பரம்பரைகள் வரத்தவிராதிறே ' இனி ஒரு அவஸ் ; தைக்கு அவ ாசமில்லாதபடி கழியமூத்து. (கோல்துணையா)†மு ' பு தன்னே யெல்லார்க்கும் அபாஶ்ரயமாகவிறே நினைத்திருப்பது ' ஒரு பரம சேதநனேப் பற்றுகிருனுமன்றே. † ஜீயர் ஸங்ய ் த்தருளுகிறவன்று ' தண்டதார ாம்பண்ணுகிற † மந்த்ரம் நீயெனக்கு மித்ரமாப் எல்லாரக்ஷணங்களும் ப ' ே ணும் ான்ருயிற்றிருப்பது அத் தக்கேட்டு ஒருஸர்வ ' ஞன் ஸர் ச ' தி பரமசேதநனே ஓரா சார்ய ' முன்னு இவ் ார்த்தைசொல்லிவை த்து இத்தையும் இ ' வார்த்தைசொல்லும்படியான இவ் ா ' ாம ப்ராப்திதானெ ' ன் றிருந்தேன்கா ' ா " என்றருளிச்செய்வர். (முன்னடிநோ ' கி ளே ந்து) முன்பு இறுமா ப்பாலே தரைபாராதேயிறே திரி து. சோபூர் ள் வெற்றிலே சிலரிடவன்றிக்கே தாங்கே ா யெடுத்திறேதின்பது தலே விழுந்து ா ' கில் சில ா ணங்கிற்று எ ' னும் துர்மாநத் தாலே (உ) ... த்விதாபஜ்யேயம் ' என்பது § இ ற்றி

ஒருதேஹத்திலிரண்டு ஆ ாரம் கூடுமென்னுமது ' குப்ரமா மு ' ாட் டுகிருர், (பா ' ே த்யாதி).

முதற்ப ட்டு. (முற்றவித்யாதி). மி வும் மூத்த ' ு ' ே ா பிடி ' க ஸ்வத ' ஸித்தமாயிரு ' வு மருளிச்செய்தது ' கு ' ருத்து துணை ா ாதத் தத் துணையா ' கினு ென்று தே ற்று ' ா வென்று பலித்த த த்பர்யங் ளே யருளிச்செய் ருர் (மு ' பித்யாதி). பரமசே த ' தவிர ே ஞெ ' று ரக்ஷ ம ' றென் மது ' கு ம்வாத ' (ஜீயரித்யாதி) மந்த்ர ' (ங) ... ாசே ே ாபாய ' ன்றது.

( ) (உ) ரா - யு - ங - . .

§ இய ' றி - சக்தி . (ங)

ஶ்ரீ முதுகு பற்றிக் கைத்தலத்தால் முன்னொரு கோலூன்றி
விதிர் விதிர்த்துக் கண்சுழ ் று மேற்கிளைக் கொ ண்டிருமி
இதுவென்னப்பர் மூத்தவா றென்றிளையவரேசாமுன்
மதுவுண் ் ரடு பண்கள் பாடும் வதரி வணங்குதுமே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கைத்தலத்தால்	கையாலே	மூத்தஆறு	கிழத்தனத்தை யடை ந்தபடி
முதுகுபற்றி	முதுகை ப்பிடித்து ்		
முன்ஒருகோல்	மு ் னே ஒருகொ ா ் லை	இது என்	இதென்ன- (இவ்வள வதி ா.)
ஊன்றி	ஊன்றிக்கொண்டும்	என்று	என்றுசொல்லி
விதிர்விதிர்த்து	உடம்புநடுங்கியும்	ஏசாமுன்	ஏசுவதற்குமுன்னே
கண்சுழ ன்று	கண்கள்சுழலமிட்டு ்	மது	பூவில்தேனை [ள்ள
மேல்கிளை ் கொ ா ் டு	மேலானத்வனியோ டே	உண்	பானம்பண்ணு நின்று
		வண்டு	வ ் டு ள்
இருமி	இருமல்மேலிட்டும்	பண்கள்பாடும்	ரா ் களைப்பாடுகிற
இளையவர்	சிறுவர் ள்	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
அப்பர்	பெரியவர்	வ ங்குது ்	வண ் குவோம். (உ)

யுண்டானநாளிறே' செயலற்றால் செய்யலா தில்லையிறே. (இற்ற கால்போல்தள்ளி) முறிந்தகால்போலே தடுமாறி. (மெள்ளவிருந்து) †ஸ்த்திதியிலு ் டான அரு மையாலே இருக்கவொருப்படும். ஒரு மஹாபாரதத்துக்குவே ் டும் ‡ நேர்த்திபோருமாயிற்று ஒரு ாலிரு ந்தானுய்த் தலைக் ட்ட. (அங்கிளையாமு ்) இருந்த ஆயாஸந்தான் பொறுமை இளைக்குமாயிற்று. அக்லேசம் வரு துக்குமுன்னே.

(பெற்றதாயித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்ட பூதனையுடைய பெ ரியமுலைவழியே ப்ராணனும் பாலோடொக்க வற்றும்படியாக புஜிக் கும னுடைய. அன்றிக்கே பேய்வற்றும்படி முலையூடு உயிரை யுண்டவாயானென்னவுமாம். † பால்நேரான ாறே ப்ராணனும் நே ராயிற்று

இத்தால் அநுகூலம்போலேதோற்றி ப்ரதிகூலமான ப்ரக்ருதி யைக் கழித்துக்கொள்ளப்பார்க்கில் தாய்வடிவை க்கொண்டு அநு கூல ரப்போலே வந்து ப்ரதிகூலமான பூதனையை நிரஸித்தவன் திருவடிகளைப்பற்ற வடுக்குமென்கிறார். ... (௪)

(ஸ்த்திதியில்) என்றது - கிற்கை யிலென்றபடி.

(பேய்வற்றும்படி) என்றது - பேயின்சரீர ் வற்றும்படியென்றபடி. முலையூடு பாலையு ் ் கூடுமித்தனைபோ ் கி ப்ராணனை யு ் ணக்கூடுமோ வெ ் ன' அருளிச்செய்கிறார் (பாலித்யாதி). பால்நேர்பட்ட வளவிலே இவ னுடைய அ டித டநாஸாமர்த்யத்தாலே ப்ராணனும் நேர்பட்டது ஆகை யா ல உ ் ணக்கூடுமென்று கருத்து. ... ... ( )

‡ நேர்த்தி-நேர்தல்-ப்ரயாஸம்.

ரு. உறி ள்போல் மெய்ந்நரம் பெழுந்தூன் தளர்ந் துள்ளமெள்கி
நெறியை நோக்கிக் கண்சுழன்று நின்று நடு ' ாமுன்
அறிதியாகில் நெஞ்ச மன்பா யாயிர ாமம்சொல்லி
ெ றிெ ாா் ' டு பண்கள் பாடும் தரி வண ' குதுமே.(ரு)

ப் .	உரை.	பதம.	உ ர.
மெப்	சரீரத்திலுள்ள	-றிகள்போல்	உறிகளைப்போலே
ரம்பு	நரம்பு ளானவை	எழுந்து	மேலேகிளம்பி

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (முதுகுபற்றிக் கைத்தலத்தால்) †தளர்ப்பல்யத்தாலே முதுகுநோமே ஒருகையாலே அத்தைப்பற்றுட். (முன்னொருகோலூன்றி) முன்பு விழாமைக்காக ஒருே ாலை ஊன்றுமாயிற்று. இரண்ட ருகும் ப்புக்கால் கொடு 'கவேண்டும்படியிறே யிருப்பது (விதிர்விதிர்த்து) சரீரமெங்குமொக்க நடுங்குமாயிற்று. (' சுழன்று) † ஓரோ அ யவ ' களுக்குப் பிறக்கும் விகார ' கள் சொல்லுகிறது. (மேற்கிளை) மேற்கென்று மேலாய் † மேலிளைப்புக்கொ ' டென்னுதல்' அன்றிக்கே மேலானகிளையை உச்சமா த் ிியைக்கொ ' டிருமி.(இதுவென்னப்பர் மூத்த ாறு) † இதுதான் எல்லாரும் மூக்கக்கடவதிறே இத்தனை † கழிய மூக் லாகாது என்பர்களாயிற்று அப்பர் ன்று. † ப்ராக்ருதி அதின் மேலே †மூப்பு. (இளைய ர்) அவர்களுக்கும் அது வ்யவஸ்த்திதமாய் தங்களுக்கும் † இவை வ்ய ஸ்த்திதமானாற்போலேயிருக் ஏசாகிற்பர்கள். (மதுவுணித்யாதி) ஒருபண்ணைப் பாடுகையன்றிக்கே வண்டுகள் மதுபாநமத்தமாய் எல்லாப்பண்களையும் பாடாநிற்கும் (வதரி) † ஆக இக்க்லேசத்தைத் தவிர்க்குமளே யன்றிக்கே நிரதிசயாநந்தத்தைப் பெற்று ' ளிக்கலாம்படியான தேசமாயிற்று. (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (முதுகித்யாதி). முற்றமூத்த ப்ரகார விசேஷத்தை விவரிக்கிறாரென்று ஸ ' திஸ்பஷ்டமென்று வ்யா 'யாநம் செய்தருளுகிறார் (தளர்ப்பல்யேத்யாதி). கண்சுழலுை - உபலக்ஷணமாய் ஸர்வா யவ விகாரங்களும் சொல்லுகிறதென்கிறார் (ஓரோவித்யாதி). (மேலிளைப் பு 'ெ ாண்டு) என் ... ஸ்வாஸம் பிறக்கும்படி க்லே ம் ெ ா ' டென்றபடி. 'அப்பர்மூத்தவா ... என்' என்னலாயி ... க்க "இது" என்றதால் பலித்தவர்த்தம் (இதுதானித்யாதி). (கழியமூக்க) கேவலம் சிதிலாவயவனுகை. (ப்ராக்ருதி) என்றது, ஸ்வபாவத மூத்தமையைச் சொல்லுகிறதெ 'றபடி. (மூப்பு) ர ' றது - மூப்பையும் சொல்லுகிறதென்றபடி. இத்தால் கழிய மூத்தமையைச் சொல்லிற்றாயிற்று. (இ வ) ான்றது - இளமையும் ஏசுை யுமென்றபடி. வண்டுகளைப்போலே நமக்குமவனை வணங்கினால் ஆநந்தி ' லா ெ ' னு மு ' கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ஆ விதியாதி) ... ... (உ)

ஊன்	மாம்ஸம்	அறிதி ஆகில்	ஜ்ஞாந முடையையா னல்
தளர்ந்து	கட்டுக்குலைந்து	அன்பாய்	(ஸர்வேஶ்வரன் பக்கல்) பக்தியையுடையையாய்
உள்ளம்	ஹ்ருதயம்	ஆயிரநாமம்	(அவனுடைய) ஆயிரம்திருநாமங்களையும்
எள்கி	சிதிலமாய், (தூரப் போவதற்காக)	சொல்லி	உச்சரித்து
நெறியை நோக்கி	வழியைப்பார்த்து (அவ்வாயாஸத்தாலே)	வெறிகொள்	பரிமளப்ரசுரமான
கண்சுழன்று	கண்ணுஞ் சுழலையிட்டு	வண்டு	வண்டுகள்
நின்று	(போகமாட்டாதே) நின்று	பண்கள்	இசைப்பாட்டுக்களை
நடுங்காமுன்	நடுங்கும்காலம் வருவதற்குமுன்னே,	பாடும்	பாடாநின்றுள்ள
நெஞ்சம்	மநஸ்ஸே.	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
		வணங்குதும்	வணங்குவோம். (ரு)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (உறிகளித்யாதி) † மெய்யில் சரீரத்தில் நரம்புகளான வ † பால்யத்தில்மறைந்து கிடந்தவை சரீரம் பசையறஉலர்ந்தபடியாலே உறிபோலே மேலே † §புடைக்குமாயிற்று. அதுக்குறுப்பாக (ஊன் தளர்ந்து) மாம்ஸம்க்ஷயித்து. (உள்ளமெள்கி) அத்தாலே ஹ்ருதயமீடுபட்டு. (நெறியையித்யாதி) போக்கைநினைக்குமே தூரப்போகநினைக்கிறுணைகயாலே வழியைப் பார்க்குமே நெடுகப்பார்த்த ஆயாஸம் பொறுமை ண்சுழலும் பி பு அடிபேர்ந்திடமாட்டாதே நின்று நடு குமாயிற்று. (அறிதியாகில் நெஞ்சம்) ஜ்ஞாநப்ரஸரத்வாரமாகில் அவன் பக்கலிலே அ பையுடையையாய் சில ற்றைச்சொல்லி மீளவேண்டாதபடி † பாங்கான ளவிலே ஆயிரம் திருநாமங்களையும்சொல்லி. (வெறியித்யாதி) பரிமளத்தை வகுத்தாற்போலே இருக்கிற வண்டுகள் முக்தர் ஸாமகாநம் ப ணுமாபோலே அநுபவத்துக்குப் போக்குவிட்டுப் பாடுகிறனவாயிற்று. ... ... (ரு)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (உறிகளித்யாதி) விதிர்விதிர்த்துக் கண்சுழலுகை கு ஹேதுபூதமுகேந மூப்பை வர்ணிக்கிறுரென்று ஸங்கதியையுட் கொண்டு பதவ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறுர், (மெய்யிலித்யாதி). "எழுந்து" என்றபதவாஸனை, (பால்யத்திலித்யாதி). (புடைக்கும்) - பரம்பும். "நெஞ்சம்" என்றது - அண்மை விளியாய், அதாவது - ஸமீபத்தே யழைக்கையாய், ஸம்போதநமென்று கொண்டுகொள்வது. (பாங்கான வளவிலே) என்றது - வ்ருத்தஞ்ஞல் திருநாமங்களை முடியச்சொல்லமாட்டாதே, சில சொல்லி நடுவே மீளவேண்டாத பால்யத்திலே என்றபடி. ... (ரு)

§ புடை க்கும் - கிளம்பும்.

ரு. பீளேசோரக் கண்ணிடுங்கிப் பித்தெழ மூத்திருமித்
தாள்கள்நோவத் தம்மில் முட்டித் தள்ளிநடவாமுன்
காளையாகிக் கன்றுமேய்த்துக் குன்றெடுத்தன்றுநின்றான்
ாளைபாயும் தண்டடம் சூழ் தரி ங்குதுமே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண் இடுங்கி	கண்கள்நெருங்கி [ம்	அன்று	(இந்த்ரன் கல்வர்
பீளை	கண்ணழுக்கு		ஷத்தை வர்ஷித்த)
சோர	புறப்படும்படியாகவு		அக்காலத்திலே
பித்து	பித்தம் [ம்	குன்று	கோவர்த்த மலை
எழ	மேலிடும்படியா வு	எடுத்து	குடையா வெடுத்து
மூத்து	கிழத்தனத்தை யடை ந்து	நின்றான்	(எழுநாள்) தரித்து நி ன்றவனு டைய
இருமி	இருமி	ாளை	மத்ஸ்யங்கள்
தாள்கள்	கால்கள் [க்கி	பாயும்	குதித்துப்பாயா நின் றுள்ள
தம்மில் முட்டி	ஒன்றோடொன்று தா		
நோவ	நோம்படியாக	தண்	குளிர்ந்த
தள்ளி	தடுமாறி	தடம்	தடா கள்
நடவாமுன்	நடப்பதற்குமுன்னே	சூழ்	சூழ்ந்திருப்பதான
காளையாகி	யுவாவாய்க்கொ ாடு	தரி	ஸ்ரீபதரியை
கன்றுமேய்த்து	கன்றுகளை மேய்த்து	ணங்குதும்	ணங்குவோம். (ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பீளைசோர கண்ணிடுங்கி) † ஞானது ஸங்கோசத்தைபஜித்து; பசையற்றபடியாலே பீளைபாய்ந்து. (பித்தெழ) † கழிய மூத்து. † ஸ்க ாலித்யம் பிறக்கும்படி மூத்து. (தாள்களித்யாதி) † ஒருசஸ்த்ராதிகளாலாதல் மற்றொன்றிலே இடறியாதலன்றிக்கே, காலோடு கால ரந்துநோ தாள்கள் தம்மில்முட்டி நோவவென்றபடி. † பின்னையும் சாபலத்தாலே போ த்துடங்குமே † தடுமாறிநடப்பதுக்குமுன்னே. (காளையாகி) † தன்னையாம்

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பீளையித்யாதி). போக்கிலே யொருப்பட்டு நெறியைநோக்கிநின்று நடுங்காநின்றாலும் - (க) ' ஆசைகாதருணயதே'' என்கிறபடியே, போகநினைத்த விஷயத்திலே ஆசாதிசயத்தாலே போமவனுடையபடியை வர்ணித்தருளுகிறாரென்று ஸங்கதியைத் திருவுள்ளம் பற்றி 'கண்ணிடுங்கிப்பீளைசோர' என்றந்வயமுகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஞானதித்யாதி). பித்து - பைத்யமாய் அது எழும்படியா மூத்தென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம், (கழியமூத்தென்று). விவரணம், (ஸ்க்காலித்யமித்யாதி). 'தம்மில்'' என்றதுக்கு வ்யாவர்த்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஒருவித்யாதி). மேலுக்க தாரிகை, (பின்னையுமித்யாதி). சப்தார்த்தம் (தடுமாறியித்யாதி). மூப்பை நிந்தித்துக்கொண்டு வருகிற ப்ரகரணத்திலே 'காளையாகி'' என்று, - அவனுடைய யௌவநத்தை யருளிச்செய்தவருக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னை யித்யாதி). ''கன்று'' என்றதுக்

(க)

ரூ. பண்டு ரமராளை ராறும் பாவை யர் ராயமுதம்
உண்ட ராறும் ராழ்ந்த ராறு மொக் வுரைத்திருமித்
தண்டு ரலா வூன்றியூன்றித் தள்ளி நட ராமுன்
' டுபாடும் தண்டுழாயா ' தரி ' குதுமே (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
ப ' டு	பால் த்தி '	தண்டு	தடி ய
ராமரா ஆறும்	ஸ்த்ரீ ள் தன்னை விரு ம்பியிரு ' தபடியை யும் [ய	ரலா	ரலா ' டு ரண்டு
		ன்றிஊ ' றி	(அச ' தியிஞு ' ஓரிட த்திலேயே) பலதர மு ' ' றி
பாவையர்	(அந்த) ஸ்த்ரீ ளு ட		
ராய்	வாயிலுள்	தள்ளி	இளைத்து
அமுதம்	அம்ருதத் த	நடவாமு '	நடப்பதற்குமு ' னே
உண்டஆறும்	புஜித்த படி யயும்	வண்டுபாடும்	' டுகள்பா இற
வாழ்ந்தஆறும்	சிற்றின்பத்திஞல் ா இத்த (அழிந்த)படி	த '	குளிர்ந்த
		துழாயான்	திருத்துழாய் மாலே யயுடையஸர்டே ஶ்வரனது
ஒக்	ருபடிப்பட[யும்		
உ ரத்து	சொல்லி(அ ' வாயாஸ த்தாடு)		
		வதரி	ஸ்ரீபதரி ய
இருமி	(ந டு நடுவே) இருமி	வணங்குதும்	ண ' கு ே ாம். (ரு)

ரயித்தார்க்குத் தன்னுடு ஸாம்யாபத்தியைக்டு ரடு ' கும ன். நித்ய யுவா ரகலாம். (கன்றுமேப்த்து) † ரக்ஷ்யவர்க்கத்தி ' † ரையாதே ரக்ஷிக்கும ன். (குன்றெடுத்தன் றுநின்ரு ') அரியனசெய்து நோ ' குமவனுயிற்று. (ரளையித்யாதி) தனக்கென்ன ஒரு †யோக்ய த யில்லாத பதார்த்தங் ளும் ளித்து ர்த்திக்கும் தேசமாயிற்று. (ச)

வ் ா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ப ' டுகாமரித்யாதி) † தனக்கெ ' ன யோ ' ய ›தயுள்ளநாள் நிஷித்த ' களையே மு ' னடிதோற்ருதே யநு ஷ்டித்துப்பாரும் ' பி ' பு ப வத் மா ' ரய ஈம் ப ' ணுமாகி

குத் தாத்பர்யம் (ரக்ஷ்யேத்யாதி) (வ ரயாதே) தரதமபாவம் பாராதே. (யோ ' ய த யில்லாத) என்றது-ப வத்ஸமா ' ரயணத்துக்கு ஜ்ஞாநாதியோக் ய தயில்லாதடு ' ' றபடி.... ... . (ச)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (ப ' டு ரமரித்யாதி). தாள் ள் த ' மில் முட் டிநோ த்தள்ளி டக்குமவனைப் பார்த்து ந இங்ஙனே இளைத்து நடக் ப் புகாநின்ருய் ' எ ' று சிலர் வினவ, அவர்களை ' குறித்து இவ ' சொல்லுமத் தயும் நடக்கும் ப்ர ாரத்தையு மருளிச்செய்கிருரென்று ஸ ' தியையுட் டெ ா ' ›டு, அ ன் சொல்லும்பே து ாலம் குறுகிற்று, ஹிதம் சொல்லுவா ருண்டோ'' என்னவேண்டியிருக்க நிர்வ்ருத்த கீர்த்தநம் பண்ணவேண்டு தே! ன்று ஈடுபொட்டிலே தாத்பர்யமாக ›ருளிச்செய்கிருர் (தனக்கென் னவித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). " பாவையருடைய வாயமுதமுண்ட வா

௬ எய்த்தசொல்லோ டீளையேங்கி யிருமி யிளைத்துடல ம்
பித்தர்போலச் சித்தம்வே றாய்ப் பேசி யயராமு
அத்தனெந்தை யாதிமூர்த்தி யாழ்கடலை நத
மத்தசோதி யெம்பெருமா தரி குதுமே (௬)

ப . உ ர.	த் . உ ர
எய்த்த ப ஹீ மா	ஈளை சே ா ழ ாலே
சொல்லோ ரடு பேச்சுடன்	ஏ கி இளைத்து

லும் ( ) க்கொ ரடிமாள் து லம்' கிறபடியே ப ந ம குடலாய்த் தலைக் ட்டுமிறே அதுவும்செய்யாதே சேஷித்தநாள் ருத்தகீர்த்தநத் தப்ப ணிச் செத்துப்போமாயிற்று (ப டித் யாதி) மு புதா ஸ்த்ரீ ளுக்கு ப்ருஹாவிஷயமாய்ப் போந்த படி யயும் அ ர் ளுடைய § வாகம்ருதத்தை புஜித்தபடியையும் †அன்றிக்கே அவர்கள் தாங்கள் ஆதரித்து மேல்விழத்தானிருந்த படிய ா வுமாம் (வாழ்ந்த ாறும்) (உ) † இன் ம் கெடுப்பாயோ" எ கிறபடியே இப்போது கேடாகவிறே தாம் நினைக்கிறது. (ஒக் வுரைத்திருமி) † இவற் றச் சொல்லத்துடங்குமே அநந்தரம் இரு மல் ருமே பி ளையும் சாபலத்தாலே விட்டகுறையிலே சொல் லத்துட குமே ஆக இருமுவது சொல்லு தாகாநிற்கும். (த டு காலா) † ாலால்கொள்ளுங் காரியத்தை ஒருத டாலே பாயிற்று ெ ாள்வது. †(ஊன்றியூன்றி) பிள்ளையழகிய ம ாள ரயர் இது கு பட்டரருளிச்செய்தாராகச் சொ னபடி ஒரு ால் சரீரம் த்திதிக்கவே மௌவும்ஊன்றமாட்டாதே த கயில் யிடு கில் லா மயாலே பலகாலித்தை யெடுத்தெடுத்து இடாநிற்கும்' எ று (தள்ளியித்யாதி) தடுமாறிநடப்பதுக்குமு னே. (வ டித்யாதி) அ று இன்று' என்னவேண்டாதே என்றுமொ அநுப மே யாத்ரையா ச்செல்லும்தேசம். சிலநாள் அநுபவித்துப் பின்பிரு ந்து ருத்தகீர்த்தநம் ப வே டா. ... . (௫)

று '" என்று கீழருளிச்செய்து. பா யர் தா ள் த முசமு டா று மென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அ றி வே யித்யாதி). வாழ் த வாறும்' என்றது - விபரீத லக்ஷணையாய் ெ ட்டவாறு மென்று கியருளிச் செய்கிறார், (இன்னமித்யாதி). ' ரத்திருமி" எ ளுதே ஒக் " ன் க யாலே பலித்தவர்த்த மருளிச்செய்கிறார், (இவற் ற யித்யாதிவா ய சதுஷ் டயத்தாலே). தாங்கள் தம்மில் முட்டிநொந்தபடியாலே தண் ட ாலா கிக்கொண்டு நடக்கத்துடங்குமென்றருளிச்செய்கிறார் (ாலாலித்யாதி) ' ன்றியூன்றித் தள்ளி நடக்கும்' என்று பூர்வர் ள் நிர்வாஹமாய் ஒரு ால் தானுமூன்றச் சக்தியில் ாமையால் அ வே தான் பல ாலூன்றுமென்று பட் டர்நிர் ாஹத் த யருளிச்செய்கிறார் (ஊன்றியித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே. ()

( ) தி - ாய் - க - ௩ - அ.

§ वागमृत

(உ) தி வாய் - ௬ க அ.

இருமி	இருமலாலே ருந்தி	ஆழ்	அகாதமான
உடலம்	சரீரம்	கடலை	ஸமுத்ரத்தை
இளைத்து	மி வும் மெலிந்து	கடைந்த	கடைந்த ஞய்
பித்தர்போல	பைத்தியம்பிடித்தவர் ளைப்போலே	மைத்த	கறுத்த [ஞய்
		சோதி	தேஜஸ்ஸை யுடைய
சித்தம்வேருய்ப் பேசி	ஒன்றைநினைத்து மற்ருென்றைப்பேசி	எம்பெருமான்	என்னை அடிமைகொண்ட ஸர்வேஶ்வரனுடைய
அயராமுன்	தளரு வதற்கு முன்		
அத்தன்	ஸ்வாமியாய் [பே,	வதரி	ஶ்ரீபதரியை
எந்தை	எனக்குப்பிதாவாய்	வணங்குதும்	ஆஶ்ரயிப்போம். (௬)
ஆதிமூர்த்தி	ஜகத் ாரண பூதனுய்		

வ்யா. - ஆரும்பாட்டு. (எய்த்தசொல்லோடு) † துடங்கி எய்க்கையன்றிக்கே முந்துறவே எய்த்தாயிற்றுச் சொல்லுவது' அதுதான் அநந்தரம் ஈளையோடேகொடுபோய்ச் சேர்க்கும் (ஏங்கி) † அதினநந்தரமாக இளைப்புவந்து மை 'கொள்ளுமாயிற்று (இருமிஇளைத்து உடலம்) † அதுதான் இருமலு 'குப் பூர் க்ஷ ர்த்தியாயிருக்குமிறே. இருமி அத்தாலே சரீரம்போர இளைக்குமாயிற்று. (பித்தர்போலச் சித்தம்வே ருய்ப்பேசி) † நினைவொ 'றும் சொல்லொன்றுமாயிருக்குமாயிற்று. † பித்தேறினரைப்போலே நெஞ்சால் நினைப்பதொன்ருய் வாயால் சொல்லுமதொன்ருயிருக்குமாயிற்று. (சித்தம்வே ருய்ப் பேசியயராமு ') † இப்படி பேசுகையு' கூட வரிதாம்படி அயர்வோடே தலைக் ட்டும்' இப்படி மோஹிப்பதற்கு முன்பே (அத்தனித்யாதி) குத்தஸ் ாமியானவன் எனக்கு ஹிதகாமனுனவன் கத்காரணபூதனுன † ஸர்வே 'வரன். (ஆழ்கடலைக்கடைந்த)

அ . ஆரும்பாட்டு. (எய்த்தவித்யாதி). இருமியிருமி யு ாக்கத்துடங்கினவளவிலே ண்டுவினவினவ ' விட்டுநடக்குமே இவன் துட 'கின வார்த்தயை விடமாட்டாதே தன்னில் தான் சொல்லுமே அத்தை வர்ணித்தருளுகிருரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

இருமியிருமி யுரைத்தத்தால் இளைப்பு வருகையாலே எய்த்த சொல்லாயிற்றெ 'று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (துட 'கியெய்க்கையித்யாதி). எய்த்து - இளைத்து. ஈளை - கோழை. ஏ' குதல் - பொருமுதலாய், அத்தால்வந்த இளைப்பைச்சொல்லுகிறதென்கிருர், (அதினித்யாதி) இப்படிப்பட்ட இளைப்பும் இருமலுக்கு ஹேதுவாய்விடுமெ ' கிருர், (அதுதானித்யாதி). போர இளைத்தவாறே நினைத்தபடிசொல்லவும் ல்லனல்லனென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (நினைவித்யாதி). சப்தார்த்தம் (பித்தேறினரையித்யாதி). (இப்படி பேசுகை யும் கூட) என்றது - அபுத்யா சொல்லுமதுவும் கூடவென்றபடி. மூர்த்திசப்தம் - ஸ்வரூபவாசகமாய், (ஸர்வேஶ்வரன்) என்கிறது. ... (௬)

௰. பப்ப அப்பர் மூத்த ாறு பாழ்ப்பது சித்திரளை
யொப்ப ஐக்கள் போதவுந்த வு ்தமர் ா ் மினெ ்று
செப்பு நேர் மென் ொ ா ்கைநல்லார் தாம்சிரியாதமுன்னம்
வைப்பும் நங்கள் ாழ்வுமானுன் தரி ண குதுமே. (எ)

பதம.	உரை.	ப .	உரை.
சித்திரளை ஒப்ப	சியின்திரட்கிபோல	தாம்	(முன்பு ஆதரித்துப் போந்த) ,ா ்களே (இப்போது அருகிருந்தவர்களைப் பார்த்து)
ஐக்கள்	கோழையானது	உன்தமர்	[வர் -ன்ஞேடு உறவுள்ள
போதஉந்த	மிகவுந்தள்ள, (அ த க்கண்டு)	காண்மி ்	இவர்படியைப்பாருங்
செப்புநேர்	செப்புப்போன்ற	என்று	என்றுசொல்லி [ள்
மெல்	ம்ருதுவான [ராய்	சிரியாத மு ் னம்	ஹாஸ்யம்பண்ணுவதற்குமுன்னே
கொங்கை	ஸ்தநங்களை யுடைய	நங்கள்	நமக்கு
நல்லார்	தான்தனக்கு ஹிதபரா நினைத்திருந்த ஸ்த்ரீகள்	வப்பும்	நிக்ஷேபதநமும்
பப்ப	பப்ப(ப ப்பூ)	வாழ்வும்அனுன்	ாழ்ச்சியுமானவனுடைய
அப்பர்	கிழவர்	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
மூத்தஆறு	கிழத்தனத்தை அடந்தபடி	வ ங்குதும்.	ஆஸ்ரயிப்போம். (எ)
பாழ்ப்பது	சாலப்பொல் ாது (என்றுசொல்லி)		

ஆரியனசெய்தும் அபேக்ஷிதம்செய்துகொடுக்கும ன். (மைத்தசோதி) அபேக்ஷிதம் செய்யாவிடினும் விடமொ ாண்ணுத டி பழையுடைய ன்' வெளுத்தல் சி த்தல்செய் கயன்றிக்கே ண்ணுக்குக் குளிர்ந்ததே ஸ்ஸையுடையவன் (எம்பெருமான்) அ ்வடி பூகைக்கா ்டி என்னையடிமை கொண்டவனுடைய தரியை யா ் ர பிப்போம். (சா)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பப்ப)க்ஷேபோக்தியில் †இவருடைய அநுகாரமிருக்கிறபடி. பப்ப (ப ப்பூ) என்றபடி. (அப்பர்மூத்தவாறு) எல்லார்க்கும் மூப்புவருகை தவிராதிறே; இத்தனைகழியமூக்கலாமாகாதே: என்பர்களாயிற்று. மூப்பை †ப்ரக்ருதியாக்கி அதிலே மூத்தபடியாகவாயிற்றுச் சொல்லுவது. (பாழ்ப்பது) இது சால

அரு' ஏழாம்பாட்டு. (பப்பவித்யாதி). இப்படி எய்த்த ்கிடந்த ன் ஆயுஸ்ஸேஷத்தாலே மெள்ளத்தெ ரிந்து ந்தவ்யஸ்தலத்திலே செல்ல அங்கே இவனுக்கு -த்தேஸ்யர் இவனை க்ஷேபிக்கும்படியைச் சொல்லுகிருரென்று ஸங்கதி கண்டுகொ ாள் து.

(இவருடைய) என்றது - இப்பாட்டிலே ப்ரஸ்துதரான ஸ்த்ரீகளுடைய வென்றபடி. (ப்ரக்ருதியாக்கி) - ஸ்வபாவமாக்கி. போத_ந்த - போரத்தள்ள.

ழ ஈசிபோமி னீங்கிரே மி னிருமி யிளைத்தீர் உள்ளம்
கூசியிட்டீ ரென்றுபேசும் குவளைபங் கண் ணியர்பால்
நாசமான பாசம்விட்டு ன்னெறி நோக்கலுறில்
ாசம்மல்கு தண்டுழ யான் தரி வணங்குதுமே. (அ)

ப .	உரை.	பத .	உரை.
போமின்	பே ோ ாள்		தீர், (ா களிப்பபடி
ஈசி	சீ . சீ		சொல் றதை கே
ஈங்கு	இ கு [சோள்,		ட்டு
இரேன்மின்	இராதே ெ ாள்ளு	உள்ளம்கூசியிட்	ஹ் ருதயம் கூசினா
இருமி	இருமலாலே	டீர்	
இளைத்தீர்	சரீர கட்டு குலை	என்றுபேசும்	என்றுசொல்லுகிற

ப்பொல்லாது அறப்பொ லாததாயிருந்ததீ . இ வசித் ம்ஸர்க்
ம் எ று ெ றப்பு குடலாயிற்று. (சீயித்யாதி) பூயபி டம்போ
லே ஸ்லேஷ்மா ா து போரத்த ள. சித்திரளையொப்பஜைக் ள்
போதஉந்த பப்ப. அப்பர் மூத்த ாறு. பாழ்ப்பது. என்பர்கள்.
(உன்தமர் ா மினெ று)இவ பக் ல்யௌ நமும் கையில்†வீச
முமு ள று எல்லாருமெ டாக் என்தமர் எ தமர்' என்பர்கள்·—
ை யில்வீசமும் போய் இவனேட் ட ம்பந்த நமக்கு அ த்யா
ஹம் என்று தோற்றும்படி யௌ நமும்போன ாறே உன்னு
டைய ன் ' றும் மற் றய ளும் 'உ ளுடேயன்றே அ
னுக்குறவு என்றும் த ளோடே தொற்றறச்சொல்லிப் பி கா
கிற்பர்கள். (செப்பித்யாதி) இவனைக்கொண்டு போதுபோக்குகை
கா முலைக் ச்சை நெகிழ்த்தி முலையினுடைய ஸந்நிவேசத்தைக்
காட்டுவர்கள். இவன் க ணை§விடுத்து எழுப்பார்க்கும்; †அத்தைக்
டு †பிள்ளாய். இ ன் இ ற்றேடு என்ன உறவுண்டாய்ப்பார்க்கி
றான்" எ று சிரிப்பர் ளாயிற்று †செப்புநேர்மெ கொங்கைநல்
லார் அப்படிரெ று சிரியாதமுன் நமென்னுதல். பண்டு தன் ஸர் ப
ஸ்வத்தைநேர்ந்திறே ஸ்மிதம்பெறுவது இப்போது இவரிருப்புக்
டுவிட்டுச் சிரிப்பர் ளாயிற்று. (வைப்பும்நங்கள் ாழ்வுமானுன்)
பரிக்ரஹித்த ன்றே ஸாதநமுமாய் பின்னை ப்ராப்யனுமான ன்
ர்த்தி கிற தரி ணங்குதும். ஒருநாள் ஆதரித்து ஒருநாள் சிரியா
க ழுயிற்று. (க) அம்ருதம் ஸாதநம் ஸாத்யம் அம்ருதம் ஸாதநம்ஸாத்
யம்" என்ன கட திறே. ... ... (எ)

(வீசம்) மா ாணிப்பணம், தங் ள் பருவத்தைக்கா டிச் சிரிக்கும் ப்ர ாரத்
த யருளிச்செய்கிறர் (அத் தயித்யாதி). (பிள்ளாய்) எ றது - பெ
பிள்ளா யென்றபடி. இவ மூப்பை ண்டு சிரிப்பார்களென்றருளிச்செய்
கிறர் (செப்புநேரித்யாதி). ... ... (எ)

(க) § (பா) விழித்து.

குவளை	குவளைமலர்போலே	வாசம்மல்கு	பரிமளம்நிறைந்த
அம்	அழகிய	தண்	குளிர்ந்த
கண்ணியர்பால்	கண்ணையுடைய ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலே	துழாயான்	திருத்துழாயையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
நாசமானபாசம்	விநாசத்தை விளைக்கும் ஸங்கத்தை		
விட்டு	தவிர்ந்து	வதரி	ஸ்ரீபதரியை
நல்நெறிநோக்ககில்லுறில்	நல்வழி போகப்பார்க்கில்,	வணங்குதும்	வணங்குவோம் (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (ஈசிபோமின்) நடவும் சீ சீ, என்றபடி. (போமின்) போகீர் என்பார்கள். என்றபடியே இருக்கச் சொல்லிற்றாகக்கொண்டு இருக்குமிறே பழையவாஸனையாலே. (ஈங்கிரேல்மின்) நீரிருக்கிறவிடந்தன்னை அறிந்திலீரோ நமக்கு இங்குத்தை இருப்பில் ஓரந்வயமில்லைகாணும் போம் என்பார்கள். "என்தான்? உனக்கு ப்போகவேண்டுகிற ஹேதுவென்?" என்னுமே; (இருமி இளைத்தீர் உள்ளம் கூசியிட்டீர்) என்பார்கள். இருமலாலே போர இளைத்தீர் உம்மை அறிவீரே இவர்கள் முன்னே இப்படி படுவோமே.' என்று எங்கள் ஸந்நிதியை யநுஸந்தித்து ஹ்ருதயம் கூசினீர் என்று சொல்லுகிற (குவளையங்கண்ணியர் பால்) †இவனுடைய எளிவரவு காண்கைக்காக ஸாதரமாகப்பார்ப்பர்களாயிற்று. † அருநஞ்சாகிலுமாகிறது, ஆரமுதாகிலுமாகிறது இவர்கள்தான் பார்க்கப்பெற்றோமிறே. என்று இவனுடைய பாவ பந்தத்துக்குடலாயிருக்குமாயிற்று. (நாசமானபாசம்விட்டு) ஏதே

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ஈசியித்யாதி). செப்புநேர்மென் கொங்கை நல்லார் முலைக்கச்சை நெகிழ்த்துவது சிரிப்பதானவாறே, இவன் தன் ப்ராப்யம் கைபுகுந்தது என்று அங்கேயிருக்கத்தொடங்குமே, அநந்தரம் அவர்கள் பண்ணும் பரிபவத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

முந்துற முன்னம் "ஈசி" என்னவொண்ணாமையாலே 'போமின்" என்ன, போகாமையாலே "ஈசி" என்கிறார்களென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (நடவும்) என்று. (பழையவாஸனையாலே) என்றது - ப்ரயோஜனரஸத்தாலூடிக்கொண்டு போகச்சொல்லுவது இருக்கைக்காவே சொல்லுவர்களே அந்த வாஸனையாலே யென்றபடி. "ஈங்கிரேன்மின்" என்றபின்பும் பாசம் வருகைக்கு ஹேதுவேன "குவளையங்கண்ணியர்" என்றதென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார், (இவனுடைய வித்யாதி). பேச்சாலே ஆசையறுத்திருக்கவும் கண்ணாலே வசீகரித்துவைத்தால் ஸங்கம் வரும்படியை யுபபாதிக்கிறார், (அருநஞ்சாகிலுமித்யாதி). ... ... (அ

கூ புலன்கள்நைய மெய்யில்மூத்துப் போந்திருந்துள்ள மெள்கிக்
கலங்க வைக்கள் போதவுந்திக் கண்டபிதற்றுமுன்
அலங்கலாய தண்டுழாய் கொண்டாயிர நாமம்சொல்லி
வலங்கொள் தொண்டர் பாடியாடும் வதரி வணங்குதுமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மெய்யில்	சரீரத்தில்	தொண்டர்	சேஷபூதரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்
புலன்கள்	இந்த்ரியங்கள்	அலங்கலாய	மாலாரூபமான
நைய	சிதிலமாம்படி	தண்துழாய்	குளிர்ந்ததிருத் துழாயை
மூத்து	கிழத்தனமடைந்து	கொண்டு	கையிலேந்திக் கொண்டு
போந்து	ஏகாந்தமான விடந் தேடிப்போய்	ஆயிரம்நாமம்	(அவனுடைய) ஆயிரந்திருநாமங்களையும்
இருந்து	(அங்கே) இருந்து	சொல்லி	உச்சரித்து
உள்ளம் எள்கி	நெஞ்சுகலங்கியும்	பாடி	காநம்பண்ணி
கலங்க	(வாதபித்தஶ்லேஷ்மங்கள்) வேறுபட (அத்தாலே)	ஆடும்	நர்த்தநம்பண்ணுகிற
ஐக்கள்	கபமானது	வதரி	ஸ்ரீபதரியிலெழுந்தருளியிருக்கும்ஸர்வேஶ்வரனை
போத உந்தி	போரத்தள்ளியும் [ம்	வணங்குதும்	ஸேவிப்போம். (கூ)
கண்ட	கண்டத்தை யெல்லா		
பிதற்றுமுன்	வாயில்வந்தபடி சொல்லுவதற்கு முன்னே,		
வலம்கொள்	ப்ரதக்ஷிணம்(தொடக்கமான அநுகூலவ்ருத்திகள்) பண்ணுகிற		

னும் தசையிலுமிவனைவிடாதே விநாசத்தைப்பலிப்பிக்கும்படியான ஸங்கமாயிற்று. மஹாவிஷயத்தில்ஸங்கம் விநாசத்தைப் பலிப்பிக்குமிறே. அத்தைத்தவிர்ந்து நல்வழிபோகப்பார்க்கில்; தன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்குக்கொடுத்து ஆதரிக்கைக்கா மாலையிட்டிருக்கிறவனதானவதரியை வணங்குதுமே. (அ)

வ்யா ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) சரீரத்தில் இந்த்ரியங்களானவை, ஸந்நிவேசமும் கிடக்கச்செய்தே தந்தாமுடைய விஷயங்களைப் பரிக்ரஹிக்கவும் மாட்டாதே சிதிலமாம்படிமூத்து. (போந்திருந்து) அல்லாதாரோபாதி. காண்பனகாணவும் கேட்பன கேட்கவும் பெறுமையாலே † ஆள்நடையாடாத விடந்தேடிப்போந்

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (புலனித்யாதி) "ஈங்கிரேன்மின்' என்று சொன்னதே பலித்து விடுகையாலே அவஸாதம் விஞ்சி விஜநப்ரதேசத்திலே பிதற்றும்படியை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

குவளையங்கண்ணியர் ஈங்கிரேன்மின்" என்றபின்பு, ஸ்வஜநத்தோடு பரஜநத்தோடு பொருந்தாதே தனியே இடந்தேடிப் பிதற்றுகை ப்ராப்தமாகையாலே, (ஆள்நடையாடாதவிடந்தேடி) என்றது.

௲ வண்டு தண்டே னுண்டுவாழும் வதரி நெடுமாலைக்
கண்டல்வேலி மங்கைவேந்தன் கலியனொலிமாலை
கொண்டுதொண்டர் பாடியாடக் கூடிடில் நீள்விசும்பில்
அண்டமல்லால் மற்றவர்க் கோராட்சி யறியோமே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகள்		யுடையவிப்பத்துப்
தண்தேன்	குளிர்ந்ததேனை		பாட்டையும் கொ
உண்டு	பாநம் பண்ணி		ண்டு
வாழும்	களித்துவர்த்திக்கிற	தொண்டர்	சேஷபூதரானவர்கள்
வதரி	ஸ்ரீபதரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் [மாக	பாடி	காநம்பண்ணி [றில்
		ஆடக்கூடிடில்	நர்த்தநம்பண்ணப்பெ
நெடுமாலை	ஸர்வாதிகன் விஷய	நீள்விசும்பிலல்லால்	பரமபதத்திலொழிய
கண்டல்	தாழைகளை		
வேலி	வேலியாகவுடைய	மற்று	வேறு
மங்கை	திருமங்கைக்கு	ஓர் அண்டம்	ஒருலோகத்தில்
வேந்தன்	ராஜாவான	அவர்க்கு	அவர்களுக்கு
கலியன்	ஆழ்வாரருளிச்செய்த	ஆட்சியறியோம்	ஆளுகையில்லை. (௧௦)
ஒலிமாலை கொண்டு	சப்த ஸந்தர்ப்பங்களை		

திருந்து. (உள்ளமெள்கி) 'நாம்பட்டதோ.' என்று ஹ்ருதயமானது ஈடுபட்டு (கலங்கவித்யாதி.) † தோஷத்ரயமும்தலையெடுத்து வாறே ஶ்லேஷ்மாவானது போரத்தளருமாயிற்று. (கண்டபிதற்றுமுன்) பின்னை † ப்ரதபங்நங்களைப் பிதற்றுவதுக்குமுன்னே. (அலங்கலாய) அங்குத்தைக்குச் சாத்தியருளுகைக்கீடான மாலையான திருத்துழாயைக்கொண்டு. (ஆயிரநாமம்சொல்லி) கண்ட பிதற்றுமே † அவ்வழியே இந்த்ரியத்துக்கு அடைத்ததிருநாமம் சொல்லி (௧) நாவாயிலுண்டே" இத்யாதிப்படியே. (வலங்கொளித்யாதி) அநுகூலவ்ருத்திகளைப் பண்ணுகின்றுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், சாத்துகைக் கீடானமாலைகளையும்மந்தி, திருநாமங்களையும் சொல்லி, பாடுவதாடுவதாகா நிற்பர்கள் அத்திரளிலேபுக்கு அவர்களிலே யொருவராயாஶ்ரயிப்போம். (௯)

(தோஷத்ரயம்) வாதபித்த ஶ்லேஷ்மவிகாரங்கள் - "கண்ட" என்றது - கண்டத்தை யென்றாய், (ப்ரதிபங்நங்களை) என்றது. (அவ்வழியே) என்றது - ப்ரதிபங்நங்களைச் சொன்னநாவாலே யென்றபடி. இந்த்ரியத்துக் கடைத்தது திருநாமம் என்னுமதுக்கு ஸம்வாதம், (நாவாயிலித்யாதி). [மெய்யில் - புலன்கள் நையமூத்தித்யாதி, - வலங்கொள் தொண்டர் அலங்கலாய தண்டுழாய் கொண்டாயிரநாமம் சொல்லி பாடியாடும் வதரிவணங்குதும்] என்று அந்வயம். ... ... (௯)

(௧) க - திரு - ௬௫.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (வண்டுதண்டே னித்யாதி) †ஸர்வபதார்த்தங்களுமுத்தேஶ்யலாபத்தாலே களித்துவர்த்திக்கும் தேசமாயிற்று. இப்படியிருக்கிற ஸ்ரீவதரியிலே வந்திருக்கிற ஸர்வாதிகனைக் கவிபாடிற்று. (கண்ட ல்வேலி) கண்டலென்று தாழை. கடல்அணித்தாகையாலே தாழைகளுண்டாயிருக்குமிறே. பூத்ததாழைகளை வேலியாக உடைத்தான திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்தமாலை. (கொண்டுதொண்டர் பாடியாடக்கூடிடில்) இவற்றைக்கொண்டு, (க) "வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்" என்றிருக்கிற ர் ள் பாடுவதாடுவதாகக் கூடிடில். நீள்விசும்பு என்கிறது உபரிதநலோ ங்களினு டய ஸமுதாயத்தை அதில் (அண்டமல்லால்)பரமபதமல்லது மற்று அவர்க்காட்சி யறியோமென்னுதல் அன்றிக்கே நீள்விசும்பென்கிறது பரமபதமாய் அதிலல்லால் மற்றோரண்டமவர்க்கு ஆட்சியாக வறியோமென்னுதல். ‡ ப்ரக்ருதிப்ராக்ருதங்களில் இ ர் அருளிச்செய்த தோஷம் ப்ரத்யக்ஷித்து அநுபவியாநின்றோம் அவ்வோபாதி பகவத்விஷயமாக விவரருளிச்செய்ததும் மெய்யாயிருக்குமிறே; ஆனபின்பு இவர்விடச்சொன்னவற்றைவிட்டு இவர்பற்றச் சொன்னவற்றைப் பற்றுகையிறே சேதநராயிருப்பார்க்குச் செய்யவடுப்பது. (௧0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (வண்டுதண்டேனித்யாதி) வண்டு, வாளை. - தொண்டர் ளைக் கீழே யருளிச்செய்கையாலே, இதிலே வண்டைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றருளிச்செய்கிறார், (ஸர்வபதார்த்தங்களுமித்யாதி). இத்தை அப்யஸித்தமாத்ரத்திலே பரமபதமுண்டாகக் கூடுமோவென்ன இது அர்த்தவாதமன்றோ ெ ' ன்; அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருதியித்யாதி).

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) தி - வாய் - ௩ - ௩ க.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்து - நாலாந்திருமொழி ஏனமுனாகி.

ஸ்ரீ. ஏனமுனாகி யிருநிலமிடந்தன்
றிணையடியிமையவர் வணங்கத்
தானவனாகம் தரணியிற்புரளத்
தடஞ்சிலை குனித்தவென் தலைவன்
தேனமர் சோலைக் கற்பகம் பயந்த
தெய்வநன்னறு மலர்கொணர்ந்து
வானவர் வணங்கும் கங்கையின் கரைமேல்
வதரியாச் சிராமத்துள்ளானே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	(பூமியை ப்ரளயம் கொண்ட) அக்காலத்திலே	குனித்த	வளைத்தருளின
இமையவர்	ப்ரஹ்மாதிகள்	என் தலைவன்	என்ஸ்வாமியான நாராயணன்
இணை அடி	சேர்த்தியழகையுடைய திருவடிகளை	தேன் அமர்	தேன் மிக்குள்ள
ணங்க	ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக	சோலை	சோலை செய்திருந்து
முன்	வராஹகல்பத்தின் ஆதியிலே	கற்பகம்	கல்பவ்ருக்ஷமானது
ஏனமாகி	பன்றிரூபங்கொண்டு	பயந்த	உண்டாக்கின
இருநிலம்	பரப்புடைத்தான பூமியை	தெய்வம்	திவ்யமாய்
இடந்து	குத்தியெடுத்து	நல்	விலக்ஷணமாய்
தானவன்	தநுவம்சத்தில்பிறந்த ராவணனுடைய	நறு	பரிமளமுடைய
ஆகம்	சரீரமானது	மலர்	புஷ்பங்களை
தரணியில்	பூமியிலே	வானவர்	தேவர்கள்
புரள	புரளும்படி	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து (ஸமர்ப்பித்து)
தடம்	பெரிய	வணங்கும்	ஆஶ்ரயிக்கும்படியான
சிலை	வில்லை	கங்கையின் கரைமேல்	கங்காதீரத்திலுள்ள
		வதரியாச்சிராமத்து	பதரிகாஶ்ரமத்திலே
		உள்ளான்	எழுந்தருளியிருக்கின்றான்.

அநு. ஏனமுனாகிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, மந்த்ரப்ரதனான நாராயணன் வர்த்திக்கிறதேசத்தை யாஶ்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்துக்குச்சொல்ல, நமக்கு ஸச்சிஷ்ய லக்ஷணங்களறிந்தன்றோ ஆஶ்ரயிக்கவடுப்பது என்றாறியிருக்க; அக்குறைதீர்ந்தாரா யெழுந்தருளியிருக்கும் தேசமான பதரிகாஶ்ரமத்தை ஆஶ்ரயிப்போமென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி

வ்யா. ஏனமுனாகி ப்ரவேசம். †ஸ்ரீபதரியென்றும் பதரிகாஶ்ரமமென்றும் இரண்டு திருப்பதியாய் அதில் இங்குத்தை யிருப்பாகிறது ப்ரஜைகளினுடைய ரக்ஷணத்துக்குறுப்பாகத் தாய் †குடிநீர்குடிக்குமோபாதி இவைதன்னை வழிப்படுத்துகைக்குறுப்பாகத்தான் தபஸ்ஸு பண்ணி ஹிதகாமனாயிருக்கிறவிடமாய் சென்று ஆஶ்ரயிக்கும் நங்குறையே குறையாக ஆஶ்ரயணீயனானவன் தன்குறையறுத்துக்கொண்டிருக்கிற விடமாயிருந்தது ஆனபின்பு நாமங்கே போய் ஆஶ்ரயிப்போமென்று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். இந்த திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச் செய்கிறவிடமுண்டோ வென்னில் கீழே (க) 'வதரிவணங்குதும்'' என்றும் (உ) 'அறிதியாகில் நெஞ்சம்'' என்றும் சொல்லிக் கொடுபோந்து இதிலும் (ந) ''துணிவினி யுனக்குச்சொல்லுவன் மனமே'' என்று முடியத்திருவுள்ளத்தைக் குறித்துச் சொல்லிற்றாயிறே யிருக்கிறது. †கீழ் தாம்பெற்றதாகச் சொல்லி அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிப்போந்த மந்த்ரப்ரதனான நாராயணன் வந்திருக்கிறதேசமா†யிருக்குமிறே.

முதற்பாட்டு. (ஏனமுனாகி யித்யாதி) (முன் ஏனமாகி) வராஹகல்பத்தினுடைய ஆதியிலே அண்டபித்தியிலே புக்குச் சேர்ந்து பரப்புடைத்தான பூமியை; †அத்தை யெடுக்கைக்கீடான செருக்கையுடைய மஹாவராஹமா யெடுத்துக்கொண்டு (அன்றிணை யடியிமையவர்வணங்க) அப்போது அந்த †உளைமயிர்களிலே யொதுங்கிக்கிடந்த ப்ரஹ்மாதிகள் சேர்த்தியழகையுடைத்

தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீபதரியித்யாதி). (குடிநீர்) - கஷாயம். இத்தால் (ச) ''சிஷ்யனாய்நின்றது - சிஷ்யனிருக்குமிருப்பு நாட்டாரறியாமையாலே அத்தையறிவிக்கைக்கா'' என்கிறபடியே, சேதநரை வழிப்படுத்துமென்றதாயிற்று. கீழ் மூன்று திருமொழியில் ப்ரமேயத்தையு மநுவதித்து ஸங்கதியை ஸ்ப்புரிப்பிக்கிறார், (கீழித்யாதி). (இருக்குமிறே) என்றவநந்தரம், 'இங்கு தான் வர்த்திக்கிற தேசத்தைச்சொல்லுகிறது என்று சேஷம்.

முதற்பாட்டு. (ஏனமுனாகியித்யாதி) நிலத்துக்கிருமை சொல்லுகையாலே பலித்தவர்த்தம், (அத்தையித்யாதி). (உளைமயிர்) - பிடரிமயிர். (ரு) నమస్తస్మై వరాహాయ లీలయోద్ధరతే మహీమ్ ఖురమధ్యగతో యస్య మేరుః కణకణా యతే-நமஸ்தஸ்மைவராஹாய லீலயோத்தரதேமஹீம் குரமத்யகதோயஸ்ய மேரு கணகணாயதே'' என்கிறபடியே வளர்ந்த திருமேனியாகையாலே, உபரிதநலோகவர்த்திகள் உளைமயிரிலேயிருக்கை ப்ராப்தமென்று கருத்து.

(க) க-ந-க. (உ) க-ந-ந. (ந) க-ச-ச (ச) முமுக்ஷுப்பு-க. (ரு)

மூ. கானிடையுருவைச் சுடுசரந்துரந்து
கண்டுமுன்கொடுந் தொழிலுரவோன்
ஊனுடையகலத் தடுகணை குளிப்ப
வுயிர்கவர்ந்துகந்த வெம்மொருவன்

தான திருவடிகளை யாஶ்ரயிக்க. (க) † సుకవికట సటాసఙ్కటే సానక விகடஸடாஸங்கடை.' என்னக்கடவதிறே. (தானவனித்யாதி) † இப்போது தானவனென்கிறது ராவணனை. (உ) தையலாள் மேல் காதல்செய்ததானவன் வாளரக்கன்'' என்னக்கடவதிறே. தநு (దను)வினுடைய வம்சஜனென்று தானவனென்கிறதாதல் ஆஸுரமான வ்யாபாரங்களை யுடையவனென்றுதல். † ராவணனுடைய, வராதிகளாலே பூண்கட்டி யிருக்கிற சரீரமானது அம்பு தைச்சு பூமியிலே புரளும்படியாக. (தடஞ்சிலையித்யாதி.) (ங) మహా ధను -மஹத்தநு:'' என்கிறபடியே அளவுடைத்தான வில்லைவளைத்த. (என்தலைவன்) வீரரஸத்தில் ப்ரதாநனான என்னையன்.

(தேனமரித்யாதி) ராவணனுடைய மிடுக்காலே கல்பகவ்ருக்ஷத்தினுடையபூவைப் பணிப்பூவிட்டுத் திரிவர்களாயிற்று தேவர்கள் முன்பு அவன் தலையறுப்புண்டவாறே, அந்தை ப்ராப்த விஷயத்திலே யாக்கினர்களாயிற்று. தேன்மிக்குச்சோலைசெய்திருந்துள்ள கல்பகமானது உண்டாக்கின திவ்யமாய் விலக்ஷணமாய் செவ்வியை யுடைத்தான பூக்களைக்கொண்டு தேவர்கள் ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக கங்காதீரத்திலே ஸ்ரீபதரிகாஶ்ரமத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனானன். ... . (௩)

உளைமயிரிலே யிருக்கைக்கு ப்ரமாணம், (ஸாநகவியித்யாதி). ஸாநகவிகளுக்கு கடகல்பமாய் - வர்ண்யத்வேந ஆஶ்ரயமாயிருக்கிற, ஸடைகளிலே - பிடரிமயிர்களிலே, ஸங்கடை - நெருங்கியிருக்கிறவர்களாய் என்றர்த்தம் கண்டுகொள்வது. ப்ரமாணத்திரட்டிலேயானால் (ச) ఉత్తిష్ఠత స్తస్యజలార్ద్రకుక్షేర్మహావరాహస్య మహీంప్రగృహ్య। విధూన్వతో వేదమయం శరీరం రోమాన్తరస్థా మునయస్స్తువన్తి உத்திஷ்டதஸ்தஸ்ய ஜலார்த்ரகுக்ஷேர்மஹாவராஹஸ்யமஹீம் ப்ரக்ருஹ்ய விதூந்வதோவேதமயம் சரீரம் ரோமாந்தரஸ்த்தா முநயஸ்ஸ்துவந்தி'' என்கிற வசநத்தை யெடுத்திருக்கிறது. "சிலைகுனித்து என்கையாலே ஹிரண்யாக்ஷனைச் சொல்லவொண்ணாதென்றருளிச்செய்கிறார், (இப்போதித்யாதி). தநுவம்சம் ராவணனுக்கு மாத்ருவம்சமாகையாலே, ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம், (ராவணனுடையவித்யாதி). "வணங்கும்படி - நிலமிடுந்து'' என்றந்வயம் ... ... (க)

(க) (உ) உ - உ - உ. (ங) ரா - (ச) வி - பு - க - ச - ௨க.

தேனுடைக்கமலத் தயனொடு தேவர்
சென்றுசென்றிறைஞ் சிடப்பெருகு
வானிடைமுதுநீர்க்கங் கையின்கரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கானிடை	காட்டில்	எம்ஒருவன்	ஒப்பற்றபலமுடையனான என்ஸ்வாமி
உருவை	மாயாம்ருகத்தை	தேன்உடை	தேனையுடைத்தான
கண்டு	பார்த்து	கமலத்து	திருநாபிகமலத்திற் பிறந்த
சுடுசரம்	சுடக்கடவ அம்பை	அயனொடு	ப்ரஹ்மாவோடே கூ[டி]
துரந்து	(அதின்மேலே)விட்டு	தேவர்	தேவர்கள் [..]ழிந்து
முன்	ஸுக்ரீவன் சரணம்புகுந்தவன்று	சென்றுசென்று	நாள்நாள் என்று இ
கொடும்தொழில்	க்ரூரமான செயலையும்	இறைஞ்சிட	ஆச்ரயணத்துக்குறுப்பாக ஸ்நானம்பண்ண (அத்தாலே)
உரவோன்	மிடுக்கையுமுடைய வாலியினது	வானிடை	ஆகாசத்திலேயாய்
ஊன்உடை	மாம்ஸம்நிறைந்த	முதுநீர்	பழையதானஜலம்
அகலத்து	மார்விலே	பெருகு	மிக்குவருகிற
அடுகணை	கொலையம்பானது	கங்கையின்கரைமேல்	கங்கைக்கரையிலே
குளிப்ப	அழுந்தும்படி பண்ணி	வதரியாச்சிராமத்துள்ளான்	பதரிகாச்ரமத்திலெழுந்தருளியிருக்கிறான். (௨)
உயிர்	(அவன்)ப்ராணனை		
கவர்ந்து	அபஹரித்து		
உகந்த	ப்ரீதனான		

வ்யா- இரண்டாம்பாட்டு. (கானித்யாதி) தன்நிலமான காட்டிலே ஸஞ்சரிக்கிற உருஉண்டு மான் மாயாம்ருகம் அத்தைக்கண்டு. (சுடுசரம் துரந்து) ஒருவர்க்கும் தோற்றாதபடி மறைந்து தோற்றுதாய்த் திரிகிற அத்தைக்கண்டு பொறாக்க வொண்ணாதபடியான அம்பைவிட்டு முன்பு. (கொடுந்தொழிலித்

அநு.- இரண்டாம்பாட்டு.(கானிடை யித்யாதி)கோ(க்ரூ)ரமான ஸம்ஸார ப்ரளயத்தில் நின்றும் தன்மையெடுத்தபடியாலே,ப்ரஸ்துதமான வராஹாவதாராபதானத்தில் பூமிப்பிராட்டிக்கு உபகரித்தவளவன்றிக்கே பெரியபிராட்டியார்க்காக ராவணவதம்பண்ணினமையை யநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில். அதுக்கடியான மாயாம்ருக நிரஸநாதிகளை யருளிச்செய்கிறாரிப்பாட்டில் என்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

'பன்றியாய்' என்று முதல்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமானத்தை 'ஏனமுனாகி'' என்று ஸ்ப்புரிப்பித்தாரென்று திருவுள்ளம். ''வாலிமாவலத்தொரு

ழு. இலங்கையும் டலுமடலரும் துப்பி
விருநிதிக்கிறை னும் அரக்கர்
குலங்களும் கெட முன் கொடுந்தொழில்புரிந்த
கொற்ற ன் கொழுஞ்சுடர் சுழன்ற
விலங்கலி னுரிஞ்சி மேல் நின்ற விசும்பில்
வெண் துகில் கொடியென விரிந்து
லந்தரு மணிநீர் ங்கையின் னைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளரே . (ந)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
இலங்கையு	லங்கையும்	புரிந்த	பண்ணின [வரன்
டலு	ஸமுத்ரமும்	ொற்றவ	ராஜாவான ஸர்வேஶ்
அட அரு	(ஒருவராலும்)ெல்ல ஒண்ணாத	ொழு	விளங்காநின்றுள்ள
		சுடர்	ஸூர்யன்
துப்பில்	பலத்தையுடையனும்	சுழன்ற	சுழலாநிற்கிற
இருநிதிக்குஇ றைவனும்	சங்கநிதிபத்மநிதிகளு க்குஸ்வாமியானரா வணனும்	விலங்கலில்	மேருபர்வதத்திலே
		உரிஞ்சி	தாக்கி
		மேல்நின்ற	மேலேயிருக்கிற
அரக்கர் குலங்களு	ராக்ஷஸஜாதியும்	விசும்பில்	ஆகாசத்திலே
		ெள்	வெளுத்தநிறத்தை யுடைத்தாய்
கெட	நசிக்கும்படியாக		
மு	ராமாவதாரத்தில்	கொடித்துகிலென	த்வஜத்தில் கட்டப்பட்ட வஸ்த்ரம்போ
ொடு	கொடிய		
தொழில்	வ்யாபாரங்களை	விரிந்து	பரந்து [லே

யாதி) †க்ரூரமான செயலையுடையனை வாலியுடைய †தசைந்து ஆகமிருந்துள்ள மார்விலே கொலையம்பானது அழுந்தும்படி பண்ணி அவ் ழியாலே அவனுடைய ப்ராணனை யபஹரித்து மஹாரா ர்விரோதி போகப்பெற்றோம்' என்று உகந்த அத்வி தீயமா பலத்தையுடையவன்.

(தேனித்யாதி) திருநாபிகமலத்தை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவோடே தேவர் ளானவர்கள், அஹமஹமிகயா இழிந்து, ஆஶ்ரயணத்துக்குறுப்பாக ஸ்நாநம் பண்ணப்புக்க ாறே ஒன்றால் குறைதல் நிறைதல் செய்யாதே ஏகரூபமாயிருக்கக்கடவ ஜலம் பெருகுமாயிற்று திருவடிகள் †ஸஹ்யமாகையாலே. (வானிடைமுதுநீர்) ஆகாசத்திலேயாய்ப் பழைதான நீரென்றபடி. (உ)

வன்" என்றத்தை ஸ்மரிக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து, உரவோன் - மிடுக்கயுடைய வாலி என்றருளிச்செய்கிறார் (க்ரூரேத்யாதி). (தசைந்து) - மாம்ஸளமாய். "அடு" கொல்லுகிற. (ஸஹ்யமாகையாலே) - திருக்காவேரிக்கு ஸஹ்யபர்வதம் உத்பத்தி ஸ்த்தாநமானாற்போலேயாகையாலே. ... (உ)

மூ துணிவினி யுனக்குச்சொ ்லு ன் ம மே
தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்குப்
பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும்
பேரருளாளனெம்பெருமான்
அணிமலர்க்குழ ாரம் பயர்துகிலு
மாரமும் வாரிவந்தணிநீர்
மணிெ ாழித்திழிந்த ் யின் ரமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே (சு)

ம்தரும் (ே ் தாே) பலத் தயு டத்தா ்	பத . உ ர. னே ெ ஞ்சே.
மணி தெளிந்திரு ் ற	இனி இப்போது
நீர் ஜல ் நி ற ் த	உ ் கு விஷய லக்ஷண் ய
் . யி ் ் ாதீரத்தி லுள்ள	ரியாதவு ் கு
ாே ல் த ஸ்ரீபதரி ா ் ர த்	துணிவு உறுதியா ஒரு ர்த்
ரியாச்சிராம துே நித்ய ா ம்	த ய
த்துஉ ் ா ் ப ் கிருன். ()	சொல்லு ன சொ ் லுகிறேன்.

வ் ா மூ ் ரும்பாட்டு (இ ் யுமித்யாதி) ஒரு ரால ழிக் ெ ா ் ளுதபடியா ங் யும் அதுக்கும் அ ழாம்படியி ருக்கிற டலும் ஒரு ராலடர் ் ரிய ரமர் ் யத் தயு டய ஷய் ஜ்யேஷ்டடனு ப்ர னே ெ ் று ா ் கி சந் நிதி பத்மநிதி னேயு டயனுயிரு ் கிற ரா னும் அவனுக்கு பலமான ராக்ஷஸ ாதியாகவும் ம ் ஞு ் ஞும்படியா ப ் டு க்ரூரமா ் யாபார ் னேப் ப ் ணினரா ா ான ் . ( ) ఇక్ష్వాకూణామియం భూమిస్సశైలవనకాననా இக்ஷ் ாகூணுமியம் பூமி ் சல நகாநநா ” எ ் ் ட திறே

(ெ ாழுஞ்சுடரித்யாதி) † ஆதித்யனு ன் சுழலவாராநின் றிருந்துள்ள மேருவிலே †தா ் கி மேல் நி ் ற விசும்பிலே ஆகாசத் திலே வெளுத்த நிறத் தயு டத்தான ெ ாடியாடை ய விரித் தாற்போலே இது ந்து விழும்போ த நீர்த்தெளிவிருக்கும்படி. (லந்தருமணிநீர்) ே த்தாலே மிடுக் கயு டத்தாய்த் தெளி யு டத்தாயிருக்குமாயிற்று. ... .. (ரு)

அ . மூ ் ரு ் பாட்டு. (இலங் › யித்யாதி). வாலி தா ந்தர பாவி யாய் முதற்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமா ரா வதத் த ஸப்ர ாரமநுஸ ் தி ் கி ருரென்று ங் தி.

மேரு ாகிற த் ஜஸ்தம்பத்திலே ெ ளுத்ததுகிலாலே ெ ாடியைக் ட் டிவிட்டாற்போலே ஸ்வச்சமான நரையு டத்தான க ் யென்றருளிச் ெ ய் ருர் (ஆதித்யனித்யாதி). ‘உரிஞ்சி’’ என்றதினர்த்தம், (தாக்)என்றது.

( ) ரா கி அ .

தொண்டர் ள்த ஆஸ்ரிதர்க்கு		அரம் பயர்	அப் ர ஸ ரு
ம கு	[ற		டய
பிணி	விரோதியாயுள்ளவற்	துகிலு	பரியட்ட ஊயு
ஒழித்து	போக்கி	ஆரமு	ஹார ஊயும்
அமரர்	நித்யஸூரி ளுடைய	ரிவந்து	திரட்டி ெ ாண்டு
பெருவிசும்பு	பரமபதத்தை	மணி	ரத் ங் ஊ
அருளும்	தந்தருளும ளுய்	ெ ாழித்து	தள்ளி ெ டும்
பேர்அருளாள	பரமக்ருபாவானுன	இழி த	வந்திழிகிற
		கங் கயி	ரயி லுள்
எம்பெருமான்	ஸர்வேஸ்வரன்	ரை ல்	ள
அணிநீர்	தர்சநீயமான ஜலமானது	தரி ாச்சிராம ஸ்ரீ பதரி ாஸ்ரமத்தித்து	ல்
லர்	புஷ்பங் ளாலே	உள்ளான்	எழுந்தருளியிருக்கிருன் (அ ஊ)
அணி	அலங் ரிகப்பட்ட		
குழலார்	மயிர்முடி யயுடைய ரான	தொழுது மு	ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக் ப் ார்.(ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (துணிவினியு க்குச் சொ லு ம மே தொழுதெழு) †இப்போது உ கு உறுதியா ஒரு நல் ார் த் த சொல்லுகிறேன் நெஞ்சே. ே ள் சொல்லச்செய்தே பின்னை யும் சொல்லாததின் பலமேயாகாமே நீய ஊத்தொழுது உஜ்ஜீவிக் கப்பாராய். நீர் உறுதியா ச் சொல்லு காட்டில் அ நம்விரோ தியைப்போக்கி நன்மை யத் தருமோெ ன (பிணியித்யாதி) † நம் விரோதியையும் போ கிப் பரமபதத் தயும் நம குத் தரும் † ஒருகாலா ரயித்தமாத்ரத்திலே நம் விரோதியைப்போ கி நித்ய ஸூரி ளிருப்பை நமக்குப் ப ணித்தரும் பெரிய க்ருபாவானுன ஸர்ே ஸ் ர

அ . நாலாம்பாட்டு. (துணிவினியித்யாதி). அ தாரத்து கு ப்ரதா ப்ரயோஜநமான ராவணவதத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலே யருளிச்செய்தவ றே அதிமாநுஷ ான செயலா யாலே (க) அன்று ரா ர ஊ ருந் தத்தேற்றின மயும் திருவுள்ளத்திலேதோற்ற, அந்தப்ரஸ த்திலே அவனு டய மோக்ஷப்ரதத்வத் த அநுஸந்தி கிருரெ று தி டுெ ாள் வது.

இனியுன கு - துணிவ க - சொல்லுவன் ன்று அ வயித்தரு ரிச்செ ய்கிருர் (இப்போதித்யாதி). ‘தொண்டர் ள் தம குப் பெருவிசும்பருளும் மனமே தொழுதெழு என்ற ர்க்கு வி க்ஷித ா உட் ருத் த யருளிச் செய்கிருர் (நம் விரோதியையித்யாதி). வா யார்த்தத்தை யருளிச்செய் கிருர் (ஒருகாலித்யாதி).

( ) பெரு - திரு - ௦ - ௦.

ரு. பேயிடைக்கிருந்துவந்த மற்றவள்தன்
பெருமுலை சுவைத்திடப் பெற்ற
தாயிடைக்கிருத்த லஞ்சு னென்று
தளர்ந்திட வளர்ந்த வென்தலை ன்
சேய்முகட் டுச்சி யண்டமும் சுமந்த
செம்பொன் செய் விலங்கலி லிலங்கு
வாய்முகட்டிழிந்த கங்கையின் கைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வந்த	தாய்போல்வந்த	தளர்ந்திட	கூசி(ப்பரிந்துவளர்க்)
பேய்	பூதனையுடைய	வளர்ந்த	ளர் தருளின [ன்;
இ டக்குஇருந்து	மடியிலிருந்து	என்தலைவ	என்ஸ்வாமியான
		சேய்மு டு	உயர்ந்தசிகரத்தி
மற்று	அதுக்குமேலே	உச்சி	உச்சியிலே
அவள்த	அ ளுடைய	அண்டம்	அண்டத்தை
பெருமுலை	பெரியமுலை ய [டு)	சுமந்த	தரிக்கிற
வத்திட	ண்ண;(அதைக் ண்	செம்பொன்செ ய்விலங்கலில்	சி ந்தபொன்னால்செ ய்யப்பட்ட மேருப ர்வதத்திலே
பெற்றதாய்	பெற்றதாயானயசோ தைப்பிராட் டியா னவள் [லே,	இலங்கு	விளங் ாநின்றுள்ள
இடைக்கு	(பூதனையின்) ம டி யி	வாய்	இடமுடை த்தான
இருத்தல்	பொருந்தியிரு கு ம் இருப் ப(க்கண்டு)	முகடு	சிகரத்தில்நின்றும்
		இழிந்த	வந்துவிழுகிற
அஞ்சு ன் ன்று	பயப்படாநின்றேன் ன்றுசொல்லி	கையின்க த்துள்ளான்.	ாமேல்வதரியாச்சிராம (ரு)

(அணியித்யாதி) † க்ருஷ்ணன்படியாயிற்று ஜலத்தினுடைய செருக்கு மிருப்பது. மலராலே யணியப்பட்ட குழலையுடையரா அப்ஸரஸ்ஸுக் ளுடைய பரியட்டத்தையும் ஹாரத்தையும் வாரி †அணிகிற நீரென்னுதல் அழகிய நீரென்னுதல். இ றைத் திரட் டிக்கொண்டு தர்சநீயமான நீரானது ரத்நங்களைக் ொழித்துக் கொண்டு வந்திழியாநின்றுள்ள வதரியாச்சிராமத்துள்ளானை தொழுதெழு என்கிறவிது இத்திருமொழிக்கெல்லாம் க்ரியை. (ச)

ஸ்த்ராபஹாரணத்துக்கு ப்ரஸித்தி க்ருஷ்ணனிடத்திலே யா யாலே அத் த த்ருஷ்டா தீ ரித்து கொ டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ருஷ் ணித்யாதி). (அணிகிறநீர்) என்றது - ர ய அலங் ரிக்கிற நீரென் றபடி. ... ... (ச)

மூ தேரணங்கல்குல் செழுங் யற்க ' ணி
திறத்தொருமறத்தொழில் புரிந்து
பாரணங்கிமிலேறேழும் மு ' னடர்த்த
பனிமுகில் வ ' ணனெம்பெருமான்
காரணந்தன்னால் கடும்புனற்கயத்த
கருவரை பிளவெழக்குத்தி
ாரண 'கொ ர்ந்த கங்கையி ' க ாமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே. (சு)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
முன்	பூர்வகாலத்தில்	செழு	அழகிய [ற
தேர்	தேர்த்தட்டானது	யல்	யல்மத்ஸ்யம்பே
அண ' கு	வருந்தி ஒப்பாகாநின் றுள்ள [ளாய்	' ணிதிறத்து	கண்களையுடைய ப் பின்னைப் பிராட்டி
அல்குல்	நித 'பத் தயுடைய		க்கா

வ்ய . அஞ்சாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி) (வந்த பேயிடைக்கு இருந்து) †யசோதைப்பிராட்டியுடைய டிவைக்கொ ண்டுவந்த பூத னையுடைய மடியிலேயிருந்து † அதுக்குமேலே அவளு டய பெ ரிய முலையையு ' டிட. (பெற்றதாயித்யாதி) †இத்தைக்கண்ட யசோ தைப்பிராட்டியான ள் நாம் மடியிலேவை த்து முலைகொடுத்துப் போக்த ரஸனைகொண்டு இ ன் கண்ட பாதகராய் நம் ம அநு ரித்து ந்தார்மடியிலே பொருந்தி அவள் முலையு 'ரகிறதெ ' று கூசி அ ள் பரி 'துவளர்க் வளர்ந்தவென்தலே ன்.

(சேயித்யாதி) ஓங்கியிரு 'துள்ள சிகரத்தினு டய உச்சியி லே அண்டத்தைத்தரிக்கிற சிவந்தபொன்னாலே செய்யப்பட்ட மே ருவிலே விள 'காநின்றுள்ள †இடமுடைத்தான சிகரத்தில் நின்றுமி ழிந்த கங்கையின்கரைமேலே வதரியாச்சிராமத்திலேவந்து ஸந்நி ஹிதனானன். ... ... (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பேயி ட 'கித்யாதி) துகில் ாரிவந்தெ ' னும் ப்ரஸங் த்திலே க்ருஷ்ணனுடைய வஸ்த்ராபஹாரணாபதாநத்தில் செரு 'கு ' ஸ்ம்ருதமாய் அதுக்குஹேதுவாக யசோதைப்பிராட்டி ளர்த்தபடி ய யநு ஸந்தி 'கிறாரென்று ஸ ' கதி ண்டுெ ாள்வது.

'வந்த எ ' று விசேஷிக்கை க்குத் தாத்பர்யம் (யசோதையித்யாதி). மற்று' என்றதினர்த்தம் (அதுக்குமேமே) என்றது. பெற்றதாய் மடியிலே 'க அஞ்சினளெ 'ருல் "மேலே வளர்ந்த எ '.னக்கூடாமையாலே அதுக்கீடா த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதி). மிகவும்பரி வே ாடே வளர்த்தாளென்று கருத்து.

'வாய்'' எ ' றதி ர்த்தம் (இடமுடைத்தான) என்றது. ... ... (ரு)

மறம்	ோபத் தயு டய	ாரண த ஞ பகீரத செய்த தப	
ஒருதொழில்	ஒருசெயலை	ல்	ஸ்ஸே ஹேதுவா
புரிந்து	செய்து	டு	அதி வே த்தை தயு
பார்	பூமியிலுள்ளார்		டைய
அண கு	நோவும்படியான	பு ல்கயத்த	ஜலத் தத்தை ந்த
இமில்	குத்து ளையு டய	ருவ ர	பெரியமலையானது
ஏறுஏழும்	ருஷப ஏ ழயும்	பிளவுஏழ	பிளக்கும்படி
அடர்த்த	நிரஸித்த ஞ	குத்தி	தோண்டி [னை ளை
பனி	குளிர்ந்த	வார ம்	(அங்குண்டான) யா
முகில்	மேகம்போ ற	ொ ணர்ந்த	தள்ளிக்கொ டுவ
வண்	திருநிறத்தை தயு ட யனுய் [ன்		திழிகிற
எம்பெருமான்	ன குஸ் ாமியான	ங்கையின் ரைமேல்வதரியாச்சிரா த்துள்ளான்.	(சா)

வ் ா ஆறும்பாட்டு. (தேரித்யாதி) தேரானதுர் ருந்தியொப்பா ரநின்றுள்ள அல்குலே யு டயளாய் நிதம்ப ப்ரதேசத்தை யுடையளாய் அ ொன்று நோவுபடு க குப்பேர். தேர்த்தட்டை நிதம்பத்துக்கு ஒப்பா ச் சொ கடவர்கள் அழகிய கயலோடொத்த ண்களையு டய நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கா மறத்தையுடைத்தாயிருப்பதொரு செயலைச்செய்து பூமியாக நோவுபடும்படியா †கருத்து ளையு டயருஷப ோ... ...ளி... அநந்தரம் விரோதிபோ ப்பெற்ற ஹர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த மேகம்போலேயிருந்துள்ள வடி வயு டயனுய் அவ் டி ாலே யென்னை அநந்யார்ஹனுக்கின ன்.

(கார மித்யாதி) பகீரதன் ங் ய யவதரிப்பிக்கிறபோது நடு ழியிலே ஒருமலைத ந்துொ ரடுகி றதாய் அத்தை யிர டு பி ா ரம்படி குத்தி யானை ளையு முருட்டி கொண்டு இ வருதே போந்து இழிந்ததா ச் சொ ல ட து அதுக் டி யெ ொ ரூல் (ாா ந்தன்னல்) த னு டய தபோபலத்தாலே பஸ்ம

அ . ஆறும்பாட்டு. (தேர கித்யாதி) ளர்ந்தபின்பு நப்பி னை யத் திரும புரிந்த நினைத்தநுபவி ருரெ று ஸ தி ண்டு ொ ான் து.

(ரு தியொப்பா ாநி றள்) என்றது கு - அ ொ று-நோ ாய் அத்தாலே மி வு ஸத்ருச றெ று பலித்ததென்று கருத்து. மறத் த வ்ருஷப ரினிடத்தில் ோபத் த இமில்’ என்றதி ர்த்தம், (கருத்து ளை) எ ற .

ம ெ ந்திறல் ளிறும் வேலை ரயமுதும்
வி ˙ ஞெடு வி ˙ ர்க் ரசும்
இந்திரற் ருளி எ ங்கும் ˙ தருளுமெந்தை
யெம்மடி ளெம்பெருமான்
அந்தரத்தமரரடியிணை ˙க
ஆயிர மு த்திஞலருளி
மந்தரத்திழிந்த க ˙ யின் மைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளாரே (எ)

உ ர.		ப . உ ர.	
ெ ம்திற ˙	மிகுந்தமிடு ˙ யு டைய	˙அடி ள் ம்பெருமா ˙	எம ˙குஸ் ாமியாய் ˙குசேஷியா வ ன்
ளிறும்	ஐராவதமெ ˙கிற யா னை யையும் [டா	அந்தரத்து	˙ ர் ˙ த்திலுள்
வே லை ரய்	திருப்பாற் டலிலுண்	அமரர்	தே ர்கள்
அமுது ˙	அ ˙ருதத் தயு ˙	அடியிணை	திரு டி ளை
வி ˙ ஞெ	ஸ்வர்க்கத்துடன்	˙	ஆஸ்ரயி ˙ கும்படி
வி ˙ வர்க்கு அரசும்	தேவர்களுக்கு ராஜா ாயிரு ˙ கும் ருப் பயும்	ஆயிர ˙மு த்தி ஞலருளி	ஆயிரம்மு ˙ களா ஸ் பு வேணும் என் று ஸர்வேஸ்வரன் திருவுள்ள ாயருள,
இந்திரற்கு	இந்த்ரனுக்கு		
அருளி	ெ ாடுத்து	மந்தரத்து	மந்தர ர்வ த த்தி ˙ நி ˙ றும்
ம ˙கும்	(அநந்யப்ரயோஜநரா ன) எ ˙ களுக்கு ˙	இழிந்த	ந்திழிந்த
ஈ ˙ தருளும்	(தன்னை ˙) ெ ாடுத்த ருளுமவனுய்	˙ை யி ˙ மத்துள் ான்.	ரமே ல் வதரி ாச்சிரா (எ)
ந் த	க்குப்பிதாவாய்		

மாய்ச்சி...ந்த த...னுடைய பாட்ட ˙மாருடைய சுத்யர்த்தமாகக் கங்கையைப் பெறவேணுமென்று தபஸ்ஸ ப ˙ ணிஞனிறே அந் தகாரணத்தாலே †பழுமையாலே ந்த†மிடுக் கயுடைய †ஜலத்தை யுடைத்தான கருவரையானது இரண்டு பிளப்பாம் ˙டிகுத்தி அ ˙ குண்டான ஆனைகளைத்தள்ளிக்கொண்டு வந்திழிகிற. அன்றி ˙ே . அம்மலை த கந்த வ...விலே இந்த்ரனை நோக்கி தபஸ்ஸ ப ˙ ணி ஞய் பின்னை அவன் த ˙ சதுர்த்தந்தியை யிடுவித்து அம்மலைஇரு பிள ாம்படிகுத்துவித்து பின்னை அவ்வானைெ ா ˙ டுவந்ததாக ஒரு ப்ரமாண ப்ரஸித்தியுண்டு அத்தைச்சொல்லிற்ருகவுமாம். (சு)

(பழமை) - ஸ் பாவம் அத்தாலே ந்தமிடுக்கு அதிவே ˙. (ஜலத் தை யு டத்தா) ன்றது - ˙ை ˙குவி ஷ ம். ... ... ( )

மூ. மான்முனிந்தொருகால் வரிசிலை வளைத்த
மன் வன் பொன்னிறத்துரவோன்
ஊன்முனிந்தவனதுடலிருபிளவா
உகிர்நுதி மடுத்து அயனரனைத்
தா ் மு ரிந்திட்ட வெந்திறற்சாபம்
தவிர்த்தவன் த ம்புரிந்துயர்ந்த
மாமுனி கொணர்ந்த கங்கையின் ைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானே. (அ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (வெ ந்திறலித்யாதி) †ஐரா தத்தையும் டலிலம்ருதத் தயும் ஸ்வர்க்கத் தயும் அத்தோடேகூட தேவர் ளுக்கு ரா ா ாயிருக்கு மிருப் பயும் இந்த்ரனுக்குக் ெ ாடுத்த ருளி எ ்குத் †தன்னைத்தந்தருளின. (எந்தை) னக்கு ந ், எ க்கு ்ப ாமி இவற்றாலே எ ்னை அநங்யார்ஹனுக்கின ன்

(அந்தரத்தமரரித்பாதி) †ஸ்வக்கத்தில் தேவர் ள் திரு டிகளை யாஶ்ரயிக்க ஒருமு ஞ்செய்துவந்து புகில் டல் பொருதென்று பார்த்து ஆயிரம் முகத்தினாலே போய்ப்புகு' என்று ஸர்வேஶ ரன் திருவுள்ளமாயருள அப்படி மந்தரபர்வதத்தில் நின்றும் ந் திழிந்ததாயிற்று. †அன்றிக்கே கங்கைதன்னை யாஶ்ரயிக்க அதுதா னருளுகையாகவுமாம்' (ஆயிரமுகத்தினால்) மேருவிலே யிழிந்து மந் தரத்திலே யிழிந்து ஹிமவானிலே யிழிந்து இங்ஙே பலவகை களாலே வரும்படியைச் சொல்லக்கடவதிறே. (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்குத் தன்னைக் கொடுத்தவளவன்றிக்கே ப்ரயோஜநாந்தரபரனு ்கும் அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணினானென்று அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி யுட்கொ ண்டு ாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஐராவதத்தையுமித்யாதி). "எமக்கும் என்றத்தால் - களிறுமுதலானவற் றத் தமக்குத் தந்தானென்று தோற்றினு லும் இது இவர் ப்ரக்ருதிக்குச்சேராதென்று விவக்ஷித்து, (தன்னை) என்று அத்யாஹரித்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி).

(க) 'நாளுநந்திருவுடையடிகள் தம்நலங்கழல் வணங்கி" என்கிறவிடத் தில் 'வண ்கி' என்கிறவிது - வினையெச்சமாய், வணங்கவென்று அர்த்தமா யிருக்கிறதென்று வ்யாக்யாநம் செய்தாற்போலே, இங்கே, 'அருளி" என்ற த்தை, அருள என்றாக்கி, இம்முகத்தினால் புகு என்று அத்யாஹாரமும் திருவுள் ள ்பற்றி ஒருயோஜநையருளிச்செய்கிறார், (ஸ்வர்க்கத்திலித்யாதி). இந்த யோஜநையில், 'அடியிணை" என்றத்துக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்டென்று திருவுள் ளம். "அருளி" என்ற பதஸ்வாரஸ்யத்தைப்பற்ற யோஜநாந்தரம், (அன்றிக் - கேயித்யாதி). இந்தயோஜ நயில், "மந்தரம் என்று - பஞ்சமியன்றிக்கே ஸப்தமியாய் அது உபலக்ஷணமென்று கருத்து. ... ... (எ)

(க) தி - வாய் - க - ரு - அ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒரு கால்	பஞ்சவடியிலிருக்கும் போது	அயன் தான்	ப்ரம்மா தானே
மான்	மானுனமாரீசனை	அரனை	ருத்ரனை
முனிந்து	கோபித்து	முனிந்து	கோபித்து
அரி	அழகிய	இட்ட	கொடுத்த
சிலை	வில்லை [த்த	வெம்திறல்	மிகவும் க்ரூரமான
வளைத்த	(அவ மேலே) வளை	சாபம்	சாபத்தை [ரன்
மன்னவன்	ராஜாவாய்,	தவிர்த்தவன்	போக்கினஸர்வேச்ம்
பொன் நிறம்	பொன்போலு நிறத் தயு	தவம்புரிந்து உயர்ந்த	தபஸ்ஸுபண்ணி (அத்தாலே) ப்ரஹ்மர்ஷியான
கனகவரையோன்	மிடுக்கையுமு டைய ஹிரண்யனுடைய	மாமுனி	விஸ்வாமித்ரன்
தசை	மாம்ஸத்தை	கொணர்ந்த	(பெருமாளையும் இளையபெருமாளையும்) எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுசென்ற
முனிந்து	சீறி		
அவனது	அவனுடைய		
உடல்	சரீரமானது		
இருபிளவாக	இரண்டுகூறும்படி	கங்கையின்கரமேல்வதரியாச்சிராமத்துள்ளான். (அ)	
கிர் நுதி	நகங்களின் நுனியை		
மடுத்து	ப்ரவேசிப்பித்தவனாய்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (மான்முனிந்தித்யாதி) †பெருமாளை 'இம்மானைப் பிடித்துத்தரவேணும்' என்று பிராட்டியருளிச்செய்ய அவரும் அதின்பின்னே துரந்துபோனவிடத்து மாயாம்ருகமாகையாலே அது பிடிதராதே யொழிய அத்தைச்சீறி அதின் மேலே தர்சநீயமானவில்லை வளைத்த செருக்கன். (பொன்னிறத் துரோணித்யாதி) பொன்போலே யிருந்துள்ள நிறத்தையும் மிடுக்கையுமுடையனுமவன், ஹிரண்யனென்றபடி; அவனுடைய தூர்மாநத்தாலே வளர்ந்த மாம்ஸத்தைச் சீறி அதுக்கு ஆச்ரயமான உடலானது இருபிளவாம்படி திருவுகிரினுடைய நுனியைமாட்டி.

(அயனித்யாதி) † பிராட்டிதிறத்தில்செய்யுமத்தை ஒரு சிறுக்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மானித்யாதி). இந்திரற்கருளின வளவன்றிக்கே அநந்யையானவளுக்கு அர்ப்பணுக்கும் பிச்சையாண்டிக்கும் கூடக்கையாளாய் அபேக்ஷிதங்கள் செய்யுமவனென்று சீலகுணநுஸந்தாநம் பண்ணுகிறரென்று ஸங்கதி.

"ஒருகால் மானைமுனிந்து - வரிசிலைவளைத்த மன்னவன்" என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து ஸஹேதுகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளையித்யாதி) "ஒருகால்" ஒருகாலவிசேஷத்திலே.

(பிராட்டி) இத்யாதி வாக்யத்துக்கு - அபிமதையாய் நித்யாநபாயினி

மூ. ொண்டல் மாருத ' ள் குல ரை தொகுநீர்க்
குரைகடலுலகுடனனைத்தும்
உண்ட மாவயிற்ருே ஞெண்சுடரேய்ந்த
உம்பரு மூழியு மாஞன்
அண்டமூடறுத்தன்றந்தரத்திழிந்தங்
கவனியாளலமரப் பெருகும்
மண்டுமாம ணிநீர்க் ங்கையின் ரைமேல்
வதரியாச்சிராமத்துள்ளானே ( )

ன் விஷயத்திலே செய்தான்; அவன் விஷயத்தில் செய்ததை தூர் மாகியானருத்ரன் விஷயத்திலே செய்தாஞயிற்று. † முற்பட இவன் செருக்கித் திரிகிறது பொறுக்கமாட்டா ம "செய்திடு ானுக்கு ' று "என் தலையையறு என்று அநுமதிப ' ணிப் பின்னையும் தானே இவனை இப்படிசெய்தான்' என்று (க) [illegible] பாலீத்வம் பவிஷ்யஸி" என்று பழியிட்டாஞயிற்று. பெற்றதம ப்ப ' பகையாக அவ ரிலண்ணிய வுறவாயுதவும ஞயிற்று.

(தவமித்யாதி) தவம்புரிந்துயர்ந்த மாமுனிகொணர்ந்தவென்கிற து விஶ்வாமித்ரனை அவன் க்ஷத்ரி ஞயிருக் ச்செய்தேயும் த'பா பலத்தாலே ப்ரஹ்மர்ஷியாஞனிறே. அ ' பெருமானையும் இளைய பெருமானையும் நடத்திக்கொண்டு ந்தது அக்கரை 'ய யாகையாலே அத்தைச் சொல்லிற்ருகவுமாம். †தபஸ்ஸைச்செய்து உயர்ந்தவென் றபடி. இதுக்கு ஸ்ரீ பராங்குசதாஸர் † ' ஜீயா. மாமுனி புகன்ற" ன்று பாடபேதத்தைப் பண்ணி அதினு டய ப்ரபாவத்தைப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக்கொடு போந்தாரிறே அத்தைச் சொல் லிற்ருகவுமாமே ' எ ' ன' † அதுக்கு நமக்கு ப(ப)லம் போராது" எ ' றருளிச்செய்வர். அன்றிக்கே பகீரதன்ற ' னையே சொல்லுகிற தாய் அவன் கொடுவந்த கங்கை யென்னுதல். (அ)

கு ' கையாளானமைமையை ' காட்டிலும் ஆசாலேசமு டைய ப்ரஹ்லாதன் சொ வு ' குக் காரிய ' செய்ததேற்றம், அதிலும் அரன்சாபம்தீர்த்த தேற்றமே ' று ஈடுபாட்டிலே தாத்பர்யம். "அயன்தான் முனிந்திட்ட" என்கையாலே முனிகைக்கு யோக்யதையில்லாமை தோற்றுகை யாலே அத்தையருளிச்செய் கிருர், (முற்படவித்யாதி).

சப்தார்த்தம், (தபஸ்ஸையித்யாதி). (ஜீயா) என்றது - ம்பிள்ளையைப் பூஜ்யோக்தியாலே ஸம்போதித்தபடி. (அதுக்கு நமக்குபலம்போராது) ன் தலக்கு - ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தியைத் திருத்திப் பாடபேதம் ப ' ணு கக்கு றபம்போராதென்று நம்பிள்ளையருளிச்செய்தாரென்றுகருத்து.... ...(அ)

(க) மா - பு -

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொண்டல்	மேகங் ளையு [ம்	அன்று	பகீரத ளை யை
மாருதங் ள்	வாயுஸமூஹத்தை தயு		அவதரிப்பி கிற
குலவ ர	குலபர்வத ளையும்		போது
தொகுநீர்	ஜலஸம்ருத்தி யயுடைத்தாய்	அ டம் டுஅறுத்து	ப்ரஹ்மலோ த் த இ டமெ ரியா க் கொண்டு
குரை	சப்தியாநின்று ள		
கடல்	ஸமுத்ர ளையும்	அந்தரத்து	ஆ ாசத்தில்நின்றும்
உலகு உடன்	பூமியுடன்	இழிந்து	கீழிழிந்து
அனைத்தும்	மற்றுமுள்ள பதார்த்த ளையும்	அ ணியாள்	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியா ரவள்
உ ட	அமுதுசெய்தருளின	அ மர	(பொறு மாட்டா தே) ருந்தும்படி
மா	பெரிய [ஞய்		
யிற்றோன்	திரு யிற் றயு ட	பெருகும்	ப்ரவஹிக்குமதாய்
ஒள்	ப்ர ாசி கிற	மண்டு	செ ரு கி
சுடர்	சந்த்ரஸூர்யர் ளை	மா	நிறை து
எய்ந்த	உ டய	மணி	தெளி த [
.ம்பரு	மேலுல ளையு	நீர்	ஜலத் தயு டத்த
ழியும்	கல்பங் ளையும்	ங் யின்	ரமேல் தரியாச்சிரா
ஆனோன்	ப்ரகாரமா உ டய ஞயிரு கிற ர்வே ஸ்வ ரன்	த்துள்ளான்.	(೦)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (கொ ண்டல் மாருத ள்) மே கள் † ாயுஸ்கந்தம் குலபர் தங்கள் ஜலராசியையுடைத்தாய் கோஷியாநின்றுள்ள டல் லோக களோடே ஸர்வபதார்த்தங் ளையும் வைக் ப்பட்ட. (மாவயிற்றோன்) † இவற்றை வயிற்றிலே வைத்தவிடத்திலும் இடை தானளவுபட்டு யிறே†பெருத்திரு டை . (க) ல் வயிற்றுப் பெருமான்" என்னக் டவதிறே. (ஒண்சுடரித்யாதி) சந்த்ர ஸூர்யர்களையுடைத்தான உபரிதந லோகத்தையும் காலவிசேஷமான ப்ரளயகாலத்தையும் தான் என்று சொல்லலா படியானான். இவை ப்ரகாரமாகத்தான் ப்ரகாரியாய் நின்றான்.

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கொ டலித்யாதி) அனைத்து ந்திரச் சாப த ரீர்த்த வளவேயோ ஸர்வவிஷயமாக ஆபத்ஸ னன்றோ ன்றநுஸ தி ன்றென்று ஸ தி ண்டுகொள்வது.

(வாயுஸ் ந்தம்) என்றது - வாயுஸமூஹமென்றபடி. "மா" என்று விசேஷித்தது குத் தாத்பர்யம். (இவற்றையித்யாதி). (பெருத்திரு டை)- ஈஹாத்ம யத் தயுடைத்தாயிருக்கை. (உ) அண்டானாம் [illegible] -அண்டா நாம் த்வதுதராமா நந்திஸந்தஃ" எ ற ஶ்லோ மநுஸந்தேயம். ... ( )

(க) தி - வாய் - (உ) வர - ஸ்த - சக.

மூ.- வருந்திரை மணிநீர்க்கங்கைகயின் கரைமேல்
தரியாச்சிராமத்துள்ளானை
கருங்கடல் முந்நீர்வ ணனை யெண்ணிக்
கலியன் வாயொலிசெய்தபனுவல்
வரஞ்செய்த ந்துமை் தும் ல்லார்கள்
வானவருலகுடன் மருவி
இருங் டலுல மாண்டு வெண்குடைக்கீ
ழிமையவ ராகுவர்தாமே. (ய)

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத .	உரை.	.	உ ர.
ரு	பெரிய தே் தா டே ருகிற	வரம்செய்த	பகவத்ப்ரஸாதத்தா லே பண்ணின
தி ர மணி	அலைகளையு டைத்தாய் தெளிந்த [ன	ஐந்தும் ஐந்தும்	இப்பத்துப் பாட்டு ளையும்
நீர் கை யின்க ரைமேல்	ஜலத்தை யுடைத்தா க் ாயி லுள் ள	ல்லார் ள்	அர்த்தத்தோடு சொ ல்லவல்ல ர் ள்
தரியாச்சிரா மத்து	ஸ்ரீபதரி ாச்ரமத்தி லே [மவனாய்	இரு கட	பெரிய டலாலேசூழப்பட்
உள்ளானை	நித்யவாஸம்பண்ணு	உல ம்	இப்பூமியை
ரு	கறுத்து	வெ	வெளுத்த (இருந்து
முந்நீர்	மூன்றுவகை ப்பட்ட நீ ரயுடைத்தான	குடை கீழ்	கு டைநிழலின் கீழே
டல் ண னை	டல்போன்ற திருநி றத்தையுடையஸர் வேச்வரனை	ஆண்டு	செ கோல்செலுத்தி (பின்பு)
எ ணி	அநுஸந்தித்து	வானவர்	இ த்ராதி தேவர்களு க்குநிர்வா ஹ ன ப்ரஹ் மா வி னு டைய
கலியன்	ஆழ்வார் [ச்செய்த	உலகு உடன்	ஸத்யலோ த் தயும்
வாய்	திருவாக்காலே யருளி	மருவி	கிட்டி (அநுபவித்து)
ஒலிசெய்த	சப்தஸந்தர்ப்பமான	இமைய ர் ஆகு	நித்யஸூரி ளோடு
பனுவல்	பாட்டு ளாய்	வர்	ஒருே ா யா ப் பெறுவர் ...(கo)

(அ டமித்யாதி) அண்டமு டு ப்ரஹ்மலோ ம் அதின் நடுவே வழிகண்டுபோந்து அதுக்கு இவ் ருகில் அந்தரிக்ஷத்திலே போந்திழிந்து எல்லா ற் றயும் பொறுக்கக்கட அ னியாளு ண்டு பூமி அவள் பொறுக் மாட்டாதே தடுமாறும்படி பெருகுமா யிற்று. (மண்டுமாமணிநீர்) எ குமொக்கப்பரந்து பெருநீராய் அது டையத் தெளிந்திருப்பதான ங்கையின் கரையிலே. (கூ)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (வருமித்யாதி) பெரிய ே த்தோ ொட வருகிற தி ா ளாயு டத்தாய்த் தெளிந்த ஜலத்தையுடைத் தான ் கயி ் ாமேலே ஸ்ரீபதரி ா ் ரமத்திலே யிரு ் கிற ஸர்வே ் ா ளை ் விபாடிற்று (கரு ் டல் முந்நீர்) முந்நீ ரான ரு ் டல் ஆற்றுநீர் ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலமான மூ ் று வளை நீ ரயுடைத்தாய்க் றுத்த நிறத்தையு டைய கடல்போலே யிரு ் கிற நிறத்தையுடைய னை அநு ந்தித்து ஆழ் ாரருளிச்செய்த பாட்டு ் ள்†இவை தா ். (ரச்செய்த) ப வத் ப்ரஸாத லப்தமான பத்துப்பாட டயும் ல்லவர் ள் அன்றியே ரிஷ்ட்டமான பத் துப்பாட் டயுமெ ் னுதல்.

(ான ரித்யாதி) † பெரியகடல் சூழ்ந்த பூமியை ஏகாதபத்ர மா நடத்திப் பி ் பு ப்ரஹ்மபதத்தை நிர் ஹித்து அநந்தரம் நித்ய ஸூரி ளோடொருே ாவையா ப் பெறு ர். இத்தால் சொல்லிற் றாயிற்று இ பி ந்திப ் ணின ற்றையெல்லாம் தருமென் றபடி.

அறிவுடையார் அபுருஷார்த்தமெ ் று காற்கடைக்கொ ் ட ஐ ் ர்யத்தை (க) ே ாடே ் மனை ாழ்க் ’ எ ் றும் (உ) † போந்தே ’’ ன்றும் வீதரா ராய்ப் போந்தவிவர் இப்போது ஐஸ் ர்யத்தைப் ப(ஃ)லமாகச் சொல்லு ானென்?” ன்று ஜீயர் பட் ைர ் ே ட்க † திருமங் யாழ் ா ா தரித்தபி ் பு த்யாஜ்யமா ஐஸ்வர்யமும் பரமபுருஷார்த்தத்துக்கு ் ளே புக்குப்போயிற்றுக்கா ணும் † ஈஸ் ரே யா வுமாம் நித்யஸூரி ளேயாகவுமாம் ராஜா

அ . பத்தாம்பாட்டு. (ருந்தி ரயித்யாதி). (இவைதான்) ் று வ்யாக்யாத ாக்யமாதல். “ப ல்’ என்ற ஆழ் ார் ருத்தாதல்.

அர்த்த ் ரமத் தப்பற்ற, “இரு ் டலுல ம்வெ ் கு டக்கீழ் ஆ ் டு- பானவருலகுட ன்மருவி இ மயவர் ஆகு ர்தாமே” என்றந் யித்தருளிச்செ ய்கிறார், (பெரியவித்யாதி).

(போந்தேனென்றும்) ் றவ ந்தரம், துறந்து”என்றுசேஷம். (க)‘ ே ப ன்டே ் ன் னை ாழ் ் ய’ ன்னுமவர்தாமே ஐஸ்வர்யத்தைப் பலமா ச்சொல்லுவை யாலே ஓரா ாரத்த லே த்யாஜ்யமானது ஆ ாராந்தரேண உபாதேயமாயிற்றென்று வி க்ஷித்து பட்டர் பரிஹரித்தவைமயை யருளிச் செய்கிறார். (திருமங்கையாழ் ாரித்யாதி). உள்ளேபுக் படி எ ் ஙனேயெ ன்ன• (ஈஸ் ரனேயித்யாதி). ஈஸ்வரபதார்த்தமா வுமாம், பாகவதபதார்த்த மா வும ் ராஜத்ரவ்ய ா வுமா ், ததீயர்க்குவிநியோ மானு லதுவே புரு

( ) - - க. (உ) - ௩ - ச.

ரக்ஷமாம், பறித்து பாக தசேஷமா லாம்ாகில்' என்றுமி ரி
ருப்பது'' என்றரு ரிச்செய்தாராம். ... (ய)

பேரியவாச்சானபிள்ளை திருவடி ளே சரணம்.

ஷார்த்தமெ திருப்பரென்றபடி. ஈஸ்வரபதார்த்தத் த பா வத சேஷ
மா கிஞ அது அவனு கு உ ப்பா யாலு ராஜத்ரவ்யத்தைப்பறித்து
பா வத சேஷமா கிஞல் ப்ரத்யவாயமி றி ே வரூபாநுரூபமானை யா
லு அனை கூடிற்றேயாகிலும் பாகவதபதார்த்தத்தைப்பறித்து பா வதர்
கு ெ ாடு க்கூடுமோவென்னில் அவர் ள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ளெ றறி
யாதே பறித்தானுகிலு தோஷமுண்டானை யாலே அதுவே பா வதவிஷயத்
திலே ிகியோ மானுல் அந்ததோஷ ராதெ று ருத்தா வுமாம் ஸம்ப
ராய்ச் சிலரிருந்தால் கிரவ ாசராயிருப்பார் கு அவர் யில்கி றம் பறித்
து ெ ாடுத்தால் அவர் ள் பா வதசேஷமாயிற்றே ன்று உ ப்பரா யா
லே தோஷமில்லை எ று ருத்தா வுமா . இ ஙன ுற ல் பாகவத ஸ்
த் தயெடுத்து பா தர் குக் ெ டு கு சாஸ்த்ரம் இ சயாதிறே.
ப்ரஹ்மபதத்தளவும் சொன்னது ஐஸ் ர்யத்து கு மேலெல்லையா யாலே.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து ஐந்தாந் திருமோழி கலையும.

ரு. லையும் ரியும் பரிமாவும் திரியும் ானம் கடந்துபோய் [து
சி லை ும் கணையும் துணையாகச்சென்ருன்வென்றிச்செரு ளத்
மலைகொண் டலைநீ ரணைகட்டி மதிள்நீ ரில ை வாளரக்கர்
தலைவன் தலைபத் தறுத்து ந்தான் சாள கிராமமடைநெஞ்சே

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
சிலையும்	வில்லையும்	மதிள்	மதிளையும்
ணையும்	அம்பு ளையும் [டு	நீர்	டலாகிற அ ழயு
துணையா	ஸஹாயமா க்கொண்		மு டய
லையு	மான் ளும்	இல ை	லங் யை(த்த
ரியும்	யானை ளும்		கு ரமா) உ ட
பரிமாவும்	குதிரை ளும்		யனுய்
திரியும்	ஸஞ்சரிக்கிற	வாள்	ாளையுடையனுய்
காளம்	ாட் ட	அர ர்தலை	ராக்ஷஸர்க்குத் தலை
கடந்து	தாண்டி	ன்	னை ராவ
போய்	நெடு தூரம்போய்		டய
வென்றி	ஜயத் தயுடைத்தா ன போரைவிளைக் கக் டவ	தலைபத்து	பத்துத்தலை ளையும்
		அறுத்து	சேதித்து
		உகந்தான்	உகந்தஸர்வேச்வரன் நித்யவாஸ ம் பண் ணுகிற
செருக் ளத்து	யுத்தபூமியிலே		
சென்ருன்	புகுந்தவனுய்		
அலை	அலையையுடைய	சாளக்கிராமம்	ஸ்ரீஸாளக்ராமத் த
நீர்	ஸமுத்ரத்தை	ெ ஞ்சே.	ஓம ஸ்ஸே.
மலைெ ாண்டு	மலையால் [ணி	அடை	கி டப்பாராய் (க)
அணை ட்டி	ஸேதுபந் தநம் பண்		

வ்யா. லையும் ப்ரவேசம் † ஸௌபரிபோகத்துக்குறுப்பா அநேகம் டிவுகொண்டாற்போலே ஆஶ்ரிதரை யநுபவிக்கை குறுப்பாக உகந்தருளின நிலங்களெங்கும்புகுந்து ஸந்நிதி பண் ணிணுயிற்று அவன்; † இனி இவர்தாமும் (க) *தானு ந்த ஊரெல்

அரு. கலையும் ரியும் ப்ரவேசம். கீழ் ாலு திருமொழிகளாலும் தமக்குண்டான மந்த்ரலாபத்தையும் மந்த்ரார்த்தத்தையும் நர ாராயணரு பேண அவதரித்துத் திருமந்த்ரத் த வெளியிட்டதேசத்தில் தம குண்டான ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்தாரேயாகிலும் ாள ராமம் துடக்கமான திவ்யதேசங் ளை விரு பு ாளென்னென்கிற சங்கை யிலே இவர்விரும்பு க்கு ஹேதுவை யருளிச்செய்யக்ே ாலி, அதுக்குறுப்பாக, அவன்பலபடி யிரு கை கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிருர், (ஸௌபரியித்யாதி). அவன் பல படி யிருந்தால் இவர்தாம் பலபடி அநுபவிக்கைக்கு ே துவை யருளிச்செய் கிருர், (இனியித்யாதி). விஷயமொ ருயிரு க எங்கும் தனித்தனியேபு

(க) தி - நெ - சு.

லாம் தன் தாள்பாடி ங்கும் புக்கநுபவிக் யிலேயாயிற்று அபே க்ஷைபண் ணியிருப்பது.† ஒருவிஷயத்தை யநுபவிக்கப்புக்கால் அ விஷயத்தில் அ ய கள்தோறும் ஸ்ப்ருஹை பண்ணுமாபோலே ராயிற்று இவரெ கும் புக்கநுபவிப்பதாகப் பாரிக்கிறதும் †ஆக விரோதி நிரஸநசீலனுமாய் † ஆ ரிதஸம்ஶ்லேஷைகஸ் பா னு மாய் † ப்ரஹ்மாதிகளாபக்ரமன்று அவ் ாபத்துக்களைப்போக்கி அவர்களுக்கு து கக் ர்த்தகனுயிருக்கிற ன் † நித்யஸூரிகளோடு தன்ப கல் ருசியுடையாரோடு கே ப்ராஹ்மணரோடு ாசியற பர் பஸமாஶ்ரயணீயனுய்க்கொண்டு ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே ந்து ஸந் நிஹிதனுன் அ கேபோயவனையாஶ்ரயிப்போமென்று திருவுள் ளத்தோடேகூட்டுகிருர். † கோஸலஜநபதமா ப் பெருமாளு ாயிரு குமாபோலே ஒரு மண்டலமா த்தனக்கு† விஷயமா க்கொ டு ஸந்நிஹிதனுக்குறை ற ர்த்தி கிறதேசமாயிற்று.

முதற்பாட்டு (லேயித்யாதி) † லேமுதலா ளோ ர்த்

நுபவிக்கவேண்டுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர் (ஒருவிஷயத்தை யித்யாதி). (அ)எ றது - ஆ யாலே ன்றபடி. ( ) ரான்குட தை யுத்தமன்" ன்றத்தைப்பற்ற, (ஆஶ்ரிதஸ ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனுமாய் ன்றது. (உ) 'வெந்தாரென்பும்" ன்கிறபாட் ட டாக்ஷித்தருளிச்செய்கி ருர், (ப்ரஹ்மாதி ளித்யாதி). பாலவிமோச ம் தாபஹரணுதிகளுக்கு முப லக்ஷணமென்று திருவுள்ளம் (ங) "தொண்டாமினமும்" கிறபாட் டப் பற்ற (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி). கீழ்ச்சொன்னவரெல்லாரு மாஶ்ரயி கும்படி இடமுடைத்தாயிருக்குமோ வென்ன (கோஸலேத்யாதி). மலையா கயாலே ஒரு மண்டலப்பரப்பு பெருத்திரு குமென்று ருத்து. (விஷய மாக) வாஸஸ்த்தாநமா .

முதற்பாட்டு. (லேயுமித்யாதி). 'தானவனு ம் தரணியிற்புரள" என்றும், 'இல யு டனு ' ன்றும். கீழ்த்திருமொழியிலே ப்ரஸ்துதமான ராமசரித்ரந்தான் (ச) [Telugu-script verse, illegible] - தாத்ரு குணோநுபபூவிதாா வத்வே யஸ்தாவகம்சரி ம வஹமங்வபு க்த | ஸோத்ரா ஹந்த ஹநுமாங்பரமாம் விமுக்திம் புத்யாவிஜாய சரிதம் த ஸேவதேஸௌ' என்கிறபடியே நித்யாநு பாவ்யமாய்த் தவ வற்றுை யாலே அத்தை யநுபவிக்கிருரென்று அவதா ரிகையிட்டுக்கொள்வது.

ாடானபோதே ம்ந ம்முதலானவை யு டாயிருக்குமே, அவற்றை யிட்டு விசேஷிப்பானென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர் (கலேயித்யாதி).

( ) -டு- . (உ) -டு-அ. (ங) -டு- . ( ) அதிமாநுஷஸ்த-கூஉ.

திக்கக்கடவதான காட்டைக்கடந்துபோய். (சிலையும் கணையும் துணை யாகச் சென்றான் வென்றிச் செருக்களத்து) (க) † தேவ நேநவநம்கத்வா "தே நேநவநம்கத்வா" என்கிறபடியே படைவீட்டில்நின்றும் காட் டிலே புகுகையன்றிக்கே காட்டில்நின்றுமாயிற்றுக் காட்டிலே வந்துபுகுந்தது. அப்படியே இங்கும் துஷ்டஸத்வப்ரசுரமான காட்டைக்கழிந்து பின்னை யுத்த பூமியிலேயாயிற்று வந்துபுகுந்தது. †கலைகளையும் ஆனைகளையும் குதிரைகளையுமுடைத்தாயிருக்கிற காட் டைக்கடந்துபோய் வென்றிச் செருக்களத்திலேவந்து புகுந்தான் அங்கு போய்ப்புகுகிற விடத்துத் துணையாரென்னில்; (சிலையும் கணை யும் துணையாக) வில்லு மம்பும் துணையாகவாயிற்றுப் போயிற்றது. †லக்ஷ்மணாதிகளோவென்னில் † அவர்களையும் ஓரவயவவிசேஷங்க ளாக நினைத்திருந்தாரித்தனைபோக்கி தனித்தொருதுணையா நினை த்திருந்திலராயிற்றிவர். † முதலிகளடங்கலும் பெருமாளுக்குக்

இத்தால், விஜநவநத்திலே யெழுந்தருளுவதே. என்றீபெடுகிறாரென்றதா யிற்று. ரியைப்பற்றவும் கலையை முற்படவெடுத்தது - இவர் ள் நிலையைக் கொலைத்தது கலையெ று,(உ) ணிடையுருவை" என்கிற பாட்டிலே ப்ரஸ் துதமான மாயாம்ருகத்தின் தௌஷ்ட்யத்தைப்பற்ற. அரக் ர் தலைவன் தலைபத்தறுத்துகந்தான்" எ னவே செருக்களத்துக்குப்போனை அர்த்த ஸித்தமாயிருக்கவு மருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (தே நேநேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத்தால் - நடுவிலாய்ச்சிக்காகக் காடேற ப்போனாலும் அவ் ளவிலே மீண்டுவரப்பெறாதே ஸீதாவியோகவ்யாஜேந யுத்தரங்கத்திலே போகவேண்டிற்றே. என்றீபொடு தோற்றுகிறதென்றதா யிற்று. கீழ் தாத்பர்யங்களையருளிச்செய்து, சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (லைகளையுமித்யாதி). 'சிலையும் கணையும் துணையாக" என்ற பதஸ்வாரஸ் யத்தாலே, செருக்களத்துக்கென்றது - காவதவ்ருத்தாந்தமா ச் சொல்லலா யிருந்ததேயாகிலும், "கானம்போய்" என்னாதே "கடந்து" என்றபதஸ்வா ரஸ்யத்தாலே லங்கையில் யுத்தரங்கமேயாகவேணுமென்று விவக்ஷித்து ஆனால் தநுர்பாணங்களே துணையென்னக்கூடுமோ ? என்கிற சங்கையை உத் க்ஷேபிக்கிறார், (லக்ஷ்மணாதிகளோவென்னில்) என்று. ஆதிசப்தத்தாலே ஸுக்ரீவ மாருதி விபீஷணர்களைச் சொல்லுகிறது. இளையபெருமாள் (ங) రామస్యదక్షిణోబాహు - ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹு" என்னும்படி யிருக்கை யையும், ஸுக்ரீவர் ஏகக்ரீவராய்ப்போந்தபடியையும், ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை இக்ஷ்வாகு ம் ஸ்யராக நினைத்தபடியாலே ராமபாஹு ஸ்த்தாநாபிஷிக்தரா னபடியையுமுட்கொ டு பரிஹரிக்கிறார் - (அவர் ளையு மித்யாதி). (முதலி களடங்கலும்) என்றது - மற்றுமுள்ள வாநரமுதலி ளெல்லாருமென்றபடி.

(க) ரா-பா-க-௩0. (உ) க-ச-உ. (ங) ரா-யு - உஅ - உரு.

†குழைச் சரக்கானூர்களாமித்தனையிறே. (௧) "ர ம் ஸ்ணாஸ்த்வா ராலக்ஷ்மணகுப்தாஸா". (வென்றிச்செருக் ளத்து) †நலியவே ணு மென்னு ம ஸந்தியுண்டாய் நலியாத ம்ருக ளைத் தப்பிப்போனால் பின்னையு போய்ப்புகுமிடம் யுத்தபூமியாயிற்று. †செ றியை யுடை த்தான போரைவிளைக்கக் கடவ யுத்தபூமியிலே.

† அங்குப்போய்ப்புக்கபின்பு செய்த சேஷ்டித ளைச் சொல்லுகிறதுமேல். (மலையித்யாதி) பெரிய க்ஷோபத் த யுடைத்தான கடலை நீரிலே ஆழக்கட வ மலைகளைக்கொண்டு அணையாகக்கட்டி, மதிளையும் அதுக்ககழான கடலையுமுடைய லங் கயைக் லவிருக் கை யாகவுடையனுமாய், † ஒருதே தை ய யாஶ்ரயித்து அதின் பக் லிலே ஒரு ரனைப்பெற்று அது த க்கு † அரணு கினைத்திருப்பானாய் தூர்வர்க்கத்துக்கெல்லாம் நியாமகனாயிரு கிற ராவ னு யதலை ள் பத் தயும் அறுத்து, † தேவர் ளும் தந்தாமு டைய குடியிருப்புப்பெற்றார்கள், ருஷிகளும் தந்தாமுடைய ஆஶ்ரமங்களிலேயிருந்து தப ஸ்ஸ ப ப்பெற்றார்கள்" என்று உ ந்தவன் அப்படிஆ ரித விரோதியைப்போக்கிப் பிறபட்டார்க்குமுதவுகைக்காக ந்து வர்த்திக்கிற ஶ்ரீஸாளக்ராமத்தையாஶ்ரயிக் ப்பாராய் நெஞ்சே. என்கிறார். (௧)

(குழைச்சரக்கு) குழையென்று பயாய், பயில் சரக்குப்போலே ரக்ஷ்யமெ றபடி. "வென்றி" என்று விசேஷிக் யாலும் - ரட்டைப்பற்றவும் பாத த்வத்திலாதி யம் ஸூசிதமாகிறதென்கிறார். (நலியவேணுமித்யாதி). லியவேணுமென்றபிஸந்தியில்லாத ம்ரு ங்களுள்ள காட் டத்தப் பிப்போ ப்பெற்றால் நலினை கு இப்போது ரப்புகுகிறாரெ று விஜிகீஷுக் ளிருக்குமிடத்தில் பு வேண்டிற்றே என்று ருத்து. சப்தார்த்த , (செ ன்றி யயித்யாதி).

மேலு தாரினை (அங்கித்யாதி). செருக்களத்து சென்று ' ன்றது - ஸமுத்ர தீரத்திலே படையெடுத்துவிட்டபோதே போய்ப் புக்கது ஸித்தவத் ரித்தருளிச்செய்தாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஸமுத்ரத்தில் ஸேது பந்தநத்தை யு அ குப்புக்குச்செய்த செயலா ருளிச்செய்தாரென்று ண்டுகொள்வது. (ஒருதே தை) ருத்ரன். (அரணு) ரக்ஷகமா. (௨) స హి దేవైరుదీర్ణస్య రావణస్య వధార్థిభి: అర్థితో మానుషే లోకే జజ్ఞే విష్ణుస్సనాతన: ஸஹிதேவைருதீர்ண ய ராவணஸ்ய வதார்த்திபி: அர்த்திதோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞேவிஷ்ணுஸ்ஸநாத " எ றும் (௩) దేవయం భవతా రక్ష్యా భవద్విషయవాసిన: தே வயம் பவதா ரக்ஷ்யா பவத்விஷய ஸிந " என்றும் சொல்லுகிறபடியே இ ர் ளுக் ரக ரா ன் தலை ய அறுத்தானுகை யாலே வந்தவு ப்பை யருளிச்செய்கிறார், (தேவர்களுமித்யாதி). (௧)

---

(௧) ரா - யு - (௨) ரா அயோ - எ. (௩) ரா - ஆ - க - ௨௦.

௲. டஞ்சூழ் ரியும் பரிமாவு மொலிமா ' தேரும் ாலாளும்[தா '
உட ' சூழ்ந் தெழுந்த டியில ' க பொடியா டி ாய்ச் ரந்துர '
இடஞ்சூழ்ந் தெ ' கு மிருவிசும்பி லி மயோர் ா ' க ம ' கமழு
தடஞ்சூழ்ந் தெங்கு மழகாய சா ாக் கிராம ம டநெஞ்சே. [ம்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
டம்சூழ்	தஜலத் தயு டய	இரு	பரப் பயுடைத்தான
ரியும்	யானை ளு '	விசும்பில்	ஸ்வர்க் த்தில் வஸிக்கிற
பரிமாவும்	குதிரை ளும்		
லி	சப்தியாகி ' றுள்ள	இமையோர்	தே ர் ள்
மாத்தேரு '	மஹாரத ' ளும்	இடம்எ ' கு '	பூமிப்பரப்பெல்லா '
காலாளும்	பதாதி ளும்	சூழ்ந்து	பரவி [ய்
டன்சூழ்ந்து	ஒன்று த்திரண்டு	வணங்	ஆஸ்ரயி ' த்தக்கதா
எழுந்த	கிளர் ' துதோற்றின	ம ம்	(செ ' ழுநீர் முதலிய புஷ்ப ' ளி ') வா ஸ ந ய
கடி	அரணைய ' த்தான		
இல ' கை	லங்கை யிலுள்ள துர் ர் ' கமானது		
		கமழும்	சாகின்றுள்ள
பெ டியா	சூர்ணமாம்படியா	தடம்	தடாகங் ளாலே
டி	கூரிய	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு [லும்
ாய்	வாயையுடைத்தான	எ ' கும்	எல்லாப்பக் ' ளி
சரம்	பா ' ஐ	அழ ாய	அழகை யுடைத்தாயி ருக்கிற
துர ' தான்	ப்ரயோகித்த சக்ரவர் த்தித்திரும ன்	சா க்கிராம ' அடை ' ஞ்சே. (௨)	

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு † ராவ னை நிரஸித்தபடியைச் சொல்லிற்று முதற்பாட்டில் ' † அதுக்குறுப்பா அ னுடைய முதல்நாளைப் படையெழுச்சி சொல்லுகிறது இதி '

(டஞ்சூழித்யாதி) ருஷிதான் படையெழுச்சியைச் சொ ' ன † க்ரமத்திலே சொன்னரிவரும். † மதஜலத்தையுடைத்தாய் † மலை

அ . இரண்டாம்பா ' டு (டஞ்சூழித்யாதி) அர ' ர்தலை ன் தலை பத்தறுத்தபின்பு இலங்கைபொடியாம்படி சரந்துரந்தானென்னுமது கூடாமையாலே, தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிருர் (ராவணனை யித்யாதி). (அதுக்குறுப்பாக) - நிரஸநத்துக்குறுப்பாக இத்தால் - படையெடுத்து வந்திருந்து அம்பு ே ாத்தானுடை யாலே தலையறுத்துவிட்டாரென்று ருத்து

(க்ரமத்திலே) என்றது - ரத ஐதுரகபதாதிகளாகிற சதுர ' ஸே ந யைச் சொல்லும் க்ரமத்திலே ெ ன்றபடி. ' ட ' " என்றதினர்த்தம் (மதஜலத் த) என்றது. ஆனைகளை வர்ணிக்கிறவிடத்திலே, ( ) ' வில ' ல் போல் ன" என்று வர்ணி ' யாமே அது இங்குவி க்ஷிதமென்றருளிச் செய்கிருர், (மலையித்யாதி). மதஜலமுண்டாவது ஒருவயோவிசேஷத்திலே

(க) க - உ - உ.

மூ. உலவு திரையும் குலவ ரயு மூழிமுதலா வெ ண்டிக்கும்
நிலவும் சுடரு மிருளுமாய் நின்றான் வெ ன்றி விறலாழி [றும்
வலவன் வானோர் தம்பெருமான் மருவா ரக்கர்க் கெஞ்ஞான்
சலவன் சலஞ்சூழ்ந் தழகாய சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே.(௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உலவு	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள	வென்றி	ஜயத்தையும்
திரையும்	அலையையுடைய கடலும்	விறல்	மிடுக்கையுமுடைய
குலவரையும்	(மேருமுதலான) ஏழு குலபர்வதங்களும்	ஆழி	திருவாழியை
ஊழிமுதலா	காலம்முதலாக	வலவன்	வலத்திருக்கையிலுடையனாய்
எண்டிக்கும்	எட்டுத் திக்கிலுள்ளபதார்த்தங்களும்	வானோர்தம்	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு
நிலவும்	சந்த்ரனும்	பெருமான்	ஸ்வாமியாய்
சுடரும்	ஸூர்யனும்	எஞ்ஞான்றும்	எக்காலத்திலும் [த
இருளும்	அந்தகாரமுமாகிய இவற்றுக்கு	மருவா	(தன்னை) ஆஶ்ரயியா
ஆய்	ப்ரகாரியாய்	அரக்கர்க்கு	ராக்ஷஸர் விஷயத்தில்
நின்றான்	நின்றவனாய்	சலவன்	சத்ருவான ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுமதாய்

வடிவுகொண்டு நடந்தாற் போலேயிருக்கிற ஆனைத்திரளும் அதுக்கநந்தரம் குதிரைத்திரளும் கோஷத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள † பெரியதேர்களும், காலாளும் இவை யடைய ஒன்றாகத்திரண்டு பெரிய கிளர்த்தியோடே தோற்றின அரணுடைத்தான லங்கை (௧) 'ஶ்மஶாந ஸத்ருஶீ பவேத்' ஶ்மசாநஸத்ருசீபவேத் என்கிறபடியாய்ப் போம்படிக்கிடாக, † வடித்தவாயையுடைத்தான சரத்தை நடத்தினையிற்று. (இடமித்யாதி) பூமியிலவகாசமுள்ள விடமெங்கும் பரந்துகொண்டு பரப்புடைத்தான ஸ்வர்க்கத்தில் தேவர்கள் †ஆஶ்ரயிக்க பரிமளப்ரசுரமான தடாகங்களையுடைத்தாய் எங்குமொக்கதர்சநீயமாயிருக்கிற ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தை யாஶ்ரயிக்கப்பார். ... (௨)

யாகையாலே அப்போதையில் மஹத்வம் த்யோதிதமென்றுகருத்து. மாந்தேர் ன்னும் வல்லொற்று மெல்லொற்றாய் மாந்தேர் என்றாய், அதுதானும் குந்தம் என்னுமது குன்றம் என்று கிடக்கிறாப்போலே "மான்றேர்" என்று கிடக்கிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, (பெரியதேர்களும்) என்றது. "மால்" என்று பெருமையாய், (௨) "வன்றாளினிணைவணங்கி" என்கிற விடத்தில், வலிமையையுடைய தாளென்றவோபாதி "மான்றேர்" என்று மாலானதேரென்கிறதென்றாகவுமாம். கடி - கா டுடை மயாய், அரணையுடைத்தாயென்றபடி. (வடித்த) கூரிடப்பட்ட. (ஆஶ்ரயிக்க) என்றவநந்தரம் "தக்கதாய்" என்று சேஷம். சரந்துரந்தான் அவனுக்கிடமாயிருக்கிற சாளக்கிராமம் என்றந்வயம். ... ... (௨)

(௧) ரா - ஸு - ௨௪ - ௨௪. (௨) பெரு - திரு - ௯ - ௧.

சலம் ஜலத்தாலே | அழ ாய அழ ாயிருந்துள் ா
சூழ்ந்து சூழப்பட்டு | சாள கிராமமடைநெஞ்சே! (ந)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (உலவித்யாதி) ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள திரையையுடைத்தாய் † பெரிய கோஷத்தையுடைத்தான கடலும் மலையும் †தொடக்கமாக (ஊழிமுதலா எண்டிக்கும்) காலோபலக்ஷித மான ஸ லபதார்த்தங்களுமான † எட்டுத்திக்கும் சிலநாள் வர்த்திக் கக்கடவராயிருக்கிற சந்த்ர ஸூர்யர் ளும் அதுக்கெதிரான இருளு மாய் அதடைய தா '' ன்கிற சொல்லாலே சொல்லலாம்படி தனக்கு ப்ரகாரமாகவு டையனாய் நின்றான் இத்தால் - ஜகதாகார னாய் நிற்கும்நிலை சொல்லிற்று · மேல் அஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹயு க்தனான நிலையைச் சொல்லுகிறது. (வென்றியித்யாதி) † ஆஶ்ரித ரக்ஷ ணத்துக்குப்பரிகரமான திரு ாழியை வலவருகேயுடைய ன். (வானோர்தம்பெருமான்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயணீயனானவன். (மருவா) † கண்வளர்ந்தருளும்போதும் தன்னோடுபொருந்தாத அஸுரவர்க்கத்துக்கு (க) அவு ர்க்கென்றும் சலம்புரிந்து ' என்கிறபடியே சாத்ரவத்தையுடையனா யிருக்கும ன் · ஏவம்வித னானவன்வந்து ஸந்நிதிபண்ணுகிற ஸம்ருத்தியை யுடைத்தாய் தர்சநீயமாயிருக்கிற. . .. . . (ந)

அ . மூன்றும்பாட்டு- (வுதிரையுமித்யாதி) இப்படி பரை யெழுச் சியோடே ந்த ரா ணனை நிரஸித்தவநந்தரம் (உ) ఈమసః పరమోధాతా శఙ్ఖచక్రగదాధర -தமஸ பரமோதாதா ச ச ரகத தர '' எ றும் (ந) భవాన్నారాయణో దేవః-பவாந்நாராயணோதேவ '' என்றும் பெருமானுடைய பரத்வம் ஸ்ப்புடதரமாகச்சொல்லப்படு யாலே, இவரும் அந்த ப்பரத் வத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

பலித ', (பெரியவித்யாதி). (தொடக் மாக) என்றவநந்தரம் 'பெருப் பெருத்த பதார்த்த களும்'' என்று சேஷம். (எட்டுத்திக்கும்) - எட்டுத்திக் கிலுள்ள பதார்த்தங்களும். 'நிலவு'' - சந்த்ரன் 'வென்றி'' ஜயத்தையும் 'விறல்'' - அதுக்குறுப்பான மிடுக்கையுமுடைய 'ஆழி'' என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). 'எஞ்ஞான்றும் - மருவா வரக்கர்க்கு - சலவன் '' என்ற வய விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கண்வ ளர்ந்தித்யாதி). இத்தால், நித்ராஸமயத்திலும் ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே சீற்ற முடையவரென்று, (ச) కాలాగ్నిసదృశః క్రోధే காலாக்நிஸத்ருஶ க்ரோதே'' என்னும் குணாதிசயம் சொல்லிற்று. ... ... (ந)

(க) தி - ரெ - கூ. (ந) ரா யு - க௦ ௦ - கந.
(உ) ரா - யு - சகச - கடு. (ச) ரா - பா - க - கஅ.

மூ.—ஊரான் குடந்தை யுத்தம ஞெருகா லிருகால் சிலைவளையத்
தேரா ரக்கர் தேர்வெள்ளம் செற்ருன் வற்ரு ருபுனல்சூழ்
பேரான் பேராயிரமுடையான் பிற குசிறை டறைகி ற
தாரான் தாரா யல்சூழ்ந்த சாளக் கிராம மடை நெஞ்சே.(ச)

பதம்.	உரை.	பத .	உ ர.
ஊரான்	திருவூர த் தத் தன கு ாஸஸ்தாந மா வுடையவனுய்	புனல்	ஜலத்தாலே
		சூழ்	சூழப்பட்ட
குடந்தை	திருக்குடந்தையில் க ண்வளர்ந்தருளுகிற	பேரா	திருப்பேர்ந ரில் நித் யவாஸம்பண்ணும வனுய்
-த்தமன்	புருஷோத்தமனுய்	ஆயிரம்பே ர் உ டயான்	அநேகம் திருநாம ஙளயுடையனுய்
ஒருகால்	ர முதலானோர் எ திர்த்தபோது		
சிலை	வில்லினுடைய [	பிற கு	ெ ரு கியிருந்துள்ள
இரு ால்	இரண்டுகோடி யயு	சி ற	சிறகு ளயு டைய
		ண்டு	வ டு ளான வ
வளைய	வளைத்து(த்தம்மு ட ய ல்ல ம ய ாட்ட)	அ றகின்ற	ஆளத்திவைத்துப் பா டாநின்றுள்ள
தேரா	(இவனை ந மால்வெ ல்லமுடியாது ன்று) ஆராய்ந் தறி ய மாட்டாத	தாரான்	திருத்துழா ய் ம ாலை யையுடைய ஞ ன ஸர்வே ஶ் ரன் எ ழுந்தருளியிரு கு மதாய்
அரக் ர்	ராக்ஷஸருடைய	தாரா	தாரா என்னும் ஜலப க்ஷிகள்நிறைந்த
தேர்வெள்ளம்	ரதஸமூஹ ஊ		
செற்ருன்	சி நபின்நமாம் ப டி ப ண்ணினவனுய்	வயல்	வயல் ளாலே
		சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
வற்ரு	வற்றுதலின்றி வே	சாள கிராமம்	அடை நெஞ்சே! ( )
வரு	மேல்மேலும் வெள்ள மிடாநின்றுள்ள		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு † அது கும்மு னே யு டா ர , வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லுகிறது

(ஊரான்) திருவூரகத்தைத் தனக்கிருப்பிடமா வுடைய ன் (குடந்தையுத்தமன்) *அவர் ள் †அபேக்ஷையின்றிக்கேயிருக் ஆ

அ . நாலாம்பாட்டு. (ஊரானித்யாதி) கீழ்ச்சொன்ன ராவண தந் தா வாநரவீரர் ளு தா களுமாய்ச் செய்ததானை யாலே அதிலுமத்புததம மாகத்தனியே நின்று ெ ன்ற வீரரஸந்தன்னை யநுஸந்தி கிருரென்று விவக்ஷித்து, "தேர்வெள்ளம்" என்ற பதத்திலே கோ ா அ தாரி யரு ளிச்செய்கிருர், (அதுக்குமித்யாதி).

(அவர்கள்) திருக்குடந்தையிலுள்ளார். (அபேக்ஷை) ரக்ஷ ாபேக்ஷை.

அடுத்தார்த்தெழுந்தா ள்பி வாய்விட்டலற அவள்மூ க்கயில் வாளால்
விடுத்தான்விளங்குசுடராழிவிண்ணோர்பெருமான் ந ணார்முன் [த்
கடுத்தார்த்தெழுந்தபெருமழையைக்கல்லொ றேந்தியினநிரைக்கா
தடுத்தான் தடஞ்சூழ்ந் தழகாய சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அடுத்து	கிட்டி	அயில்	கூர்மைபொருந்திய
ஆர்த்து	ப்தித்துக்கொ டு	வாளால்	வாளாலே
எழுந்தா	கிளர் தகுரப	விடுத்தா	(இளையபெருமாளைக்
	வள்		கொண்டு), அறுத்த
பிலம்	குகைஹபோ ற		ஞய்
வாய்விட்	வாயத்திறந்து	விளங்கு	மிகவும் ப்ரகாசியாநி
அலற	கூப்பிடும்படி		ன்றுள்ள
அவள்	அ ளு டைய	சுடர்	ஒளியையுடைத்தான
மூக்கு	மூக்கை		

ரீ.தராக்ஷ —த்துக்கா த் தானே திருக்குடந்தையிலேவந்து சாய்ந்தரு
ளி நீர் மயிலேற்றத்தை யுடைய ன். அ றிக்கே (திருக்குடந்
ந்த ஊரா உத்தமன்) என்றும் சொல்லவுமாம். (ஒருகால்) ஒரு
ால்.(இரு ால் சிலை ளைய)†வில்லிரண்டுகோடியும் ளையும்படியாக.
†ரா ன் ளையாமையாலே வில்லைவளைத்தா . (தேராவரக்கரித்
யாதி) † சக்ர ர்த்தித் திருமகனிறே நமக்கெதிரியாய் வருகிறு
று மதி க றியாத ராக்ஷஸருடைய தேர்வெ ள்ளத்தை அழியச்
செய்தானாயிற்று. (வற்றாவித்யாதி) நின்ற நீர் வற்றக்கடவதன்றிக்கே
மேன்மேலே வாராநின்றுள்ள புனலையுடைத்தாயிருக்கிற திருப்பே
ரைத் தனக்கு ாஸ ்த்தாநமாகவு ுடைய ன். (பேராயிரமுடை
யா) தன்கு சேஷ்டிதங்களுக்கு வாசகமான அநேகம் திருநாம
ங்களையுடையவன்.†அந்நாம த்வாரா அநுபவிக்கும் வடிவைச்சொல்
லுகிறது. (பிறங்கித்யாதி) நெருங்கியிருந்துள்ள சிறகையுடைத்தான
டு ளான மதுபாநம்ப ணி†அறையாநி ன்றுள்ள மாலையை
யுடையவன். (தாராவித்யாதி) ஊரு ங்களும் மநுஷ்யர்குடியிருப்பு
நெருங்கியிரு க்குமாபோலே தாராவாகிற பக்ஷிகளாலே நெருங்கி
யிருந்துள்ள வயலாலே சூழப்பட்டிருந்துள்ள சாளக்கிராமமடை
நெஞ்சே . ... (௪)

ால்" என்று - வில்லின் நுனியாய் அருளிச்செய்கிறார் (வில்லித்யாதி)
(ரா ணன்) என்றது - உபலக்ஷணமாய், (க) ந ந மேயஸி நமேயம்" என்
னத்தக் க (ஆ)ராதி ளைச் சொல்லுகிறது. தேரா' எ று - விசாரியாத
வெ றாய் தாத்பர்ய மருளிச்செ ய்கிறார், (சக்ரவர்த்தித்திரு மகனிறேயித்யாதி)
மேலுக்கவதாரிகை (அந்நாமத்வாரேத்யாதி). (அறையாநின்றுள்ள) சப்தியா
நின்றுள்ள. ... ... (௪)

(க) ரா - யு - ௩௬ - ௧௧.

ஆழி	திருவாழியையுடைய னாய்	நிரை காக்க	பசுக்களை ரக்ஷிக்கைக் காக
விண்ணோர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	ஒன்று	கோவர்த்தநம் என்னும் ஒருமலையை
பெருமான்	நிர்வாஹகனாய் [டே	ஏந்தி	தரித்து
அடுத்து	பெரியவேகத்தோடே	தடுத்தான்	மறுத்தவன் நித்யவா ஸம்பண்ணுமதாய்
ஆர்த்து	சப்தித்துக்கொண்டு		
எழுந்த	தோற்றின		
பெருமழையை	மஹாவர்ஷத்தை	தடஞ்சூழ்ந்து	தடாகங்களாலே சூழப்பட்டு
நண்ணார்முன்	எதிரிட்ட இந்த்ராதி கள் முன்னே	அழகாய	அழகாயிருந்துள்ள
இனம்	கூட்டமாயுள்ள	சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (௫)	

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. † அதுக்குமுன்னான சூர்பணகை நிரஸநத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

(அடுத்து) மேல்விழுந்துவந்துகிட்டி. (ஆர்த்தெழுந்தாள்) ஆரவாரத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு † கிளர்ந்துவந்து தோற்றினவள், பிலம்போலேயிருக்கிற வாயைத்திறந்துகூப்பிட அவளுடைய மூக்கை. (அயில்) கூர்மை கூரிய §திருக்குற்றுடைவாளைவாங்கிப் போக்கினான். (விளங்கித்யாதி) கையும்திருவாழியுமான சேர்த்தியழகைக் காட்டி நித்யஸூரிகள் கார்யத்தை நிர்வஹித்துக்கொண்டு போருகிறவன் (நண்ணாரித்யாதி) † சத்ருக்கள்முன்பே, இந்த்ரனுடைய அபி

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (அடுத்தார்த்தித்யாதி). தேராவர்கள் தேர் வெள்ளத்தை நிரஸிக்கைக்குக் காரணமென்னென்கிற சங்கைக்குப் பரிஹாரந் தோற்ற அவதாரிகையருளிச்செய்கிறார், (அதுக்கித்யாதி).

(கிளர்ந்துவந்து தோற்றினவள்) என்கையாலே-பிராட்டிபக்கல் அபசாரப்பட்டபடி தோற்றுகிறது. அவள் மூக்கைப்போக்கினவர் இளையபெருமாளேயாகிலும், ( ) ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹு:-ராமஸ்ய தக்ஷிணோபாஹு: ' என்கிறபடியே அவயவபூதரான இவர் பற்றப் பெருமாள் போக்கினாரென்னத் தட்டில்லை. இப்படி மஹர்ஷிகளுக்கு உபகாரகனானவளவன்றிக்கே ஜ்ஞாநாதிகரானஸூரிகளுக்கும் அஜ்ஞர்களான பசுக்களுக்கு முபகரிக்குமவனென்று திருவுள்ளத்தில் தோற்றி யருளிச்செய்கிறாரென்று ' விளங்கு சுடர் இத்யாதி பாட்டு சேஷத்துக்கு அவதாரிகை கண்டுகொள்வது. (சத்ருக்கள் முன்பே) என்றது - எதிரிட்டுவந்த இந்த்ராதிகள் முன்பேயென்றபடி. யத்வா நந்தவ்ரஜத்திலுள்ளாரென்றாய், இந்த்ரனுக்குக்ரோதநீயத்வம் சொல்லவுமாம்.

§ குற்றுடைவாள் - சிறிதான அரையிலுள்ள கத்தி. குறு - உடைவாள், (க) ரா - யு - ௭அ - உ௫.

ரு. தாயாய் வந்த பேயுயிரும் தயிரும் விழுதும் முடனுண்ட
வாயான் தூய வரியுருவிற் குறளாய்ச் சென்று மாவலியை
ஏயா னிரப்ப மூவடிம ண்ணின்றே தாவென் றுலகேழும்
தாயான் காயா மலர்வண்ணன் சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாயாய்வந்த	தாய்வடிவுகொண்டு வந்த	இன்றே	இப்போதே
பேய்	பூதனையுடைய	மூவடிமண்தாவென்று	மூன்றுஅடிநிலம் தர வேணும்என்று
உயிரும்	ப்ராணனையும்	இரப்ப	யாசிக்க, (அவன் நீர் வார்த்துத்தந்த உடனே)
தயிரும்	தயிரையும்		
விழுதும்	வெண்ணெயையும்		
உடன் உண்ட	ஒக்கஅமுதுசெய்த	உலகேழும்	ஏழுலோகங்களையும்
வாயான்	திருப்பவளத்தை யுடையனாய்	தாயான்	தாவி அளந்துகொண்டவனாய்
ஏயான்	யாசிக்கத்தகாததான்	காயாமலர்	காயாம்பூப்போன்ற
தூய	பரிசுத்தமாய்	வண்ணன்	திருநிறத்தையுடைய ஸர்வேஸ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற
வரி	அழகாயிருந்துள்ள		
உருவின்	ரூபத்தையுடைய		
குறளாய்	வாமநனாய்க்கொண்டு		
மாவலியை	மஹாபலியினிலே	சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே.	
சென்று	போய்		

ஸந்நிபூர்வகமாக வருகிறதாகையாலே பெரிய †வேகத்தோடே கோஷித்துக்கொண்டு தோற்றின மஹாவர்ஷத்தைக் கோவர்த்தநகிரியை த்தரித்துப் பண்ணின உபகாரத்தையுமறியாதே ஸ்வரக்ஷணத்துக்கு ப்பரிகாரமுமில்லாத பசுக்களை நோக்குகைக்காகத் தடுத்தானுயிற்று தடாகங்களாலே சூழப்பட்ட தர்சநீயமான. (ரு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தாயாயித்யாதி) தாய்வடிவைக்கொண்டு வந்த பூதனையுடைய உயிரையும் யசோதைப்பிராட்டியுடைய தயிரையும் வெண்ணெயையுமொக்க அமுதுசெய்த திருப்பவளத்தையுடையவன். † அநுகூலஸ்பர்சமுடைய த்ரவ்யமும் ப்ரதிகூல

"கடுத்து" என்றதின் அர்த்தம், (வேகத்தோடே) என்றது. "கெடுமர" என்னக்கடவதிறே. ... ... (ஓ)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (தாயாயித்யாதி). பசுமேய்க்கும் பருவத்திற் செய்த கோவர்த்தநோத்தரணத்திலும் மாத்ஸர்யாவஹமாகையாலே சைசவத்தில் சரிதத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு க்ருஷ்ணாவதாரத்தோடு§தோள் தீண்டியான வாமந வ்ருத்தாந்தத்தை யநுஸந்திக்கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

"தயிரும் விழுதும்" என்றது த்ருஷ்டாந்ததயா என்னுமது தோற்ற உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறுர், (அநுகூலேத்யாதி). அநுகூலஸ்பர்சமுள்

§ தோள்தீண்டியான - ஸமாநமான.

மூ ஏனோ ரஞ்ச ெ ஞ்சமத்து ளரியாய்ப் பரிய விரணியனை
வூனு ரக ம் பிளவெடுத்த ெ ாரு ' தாே யிருசுடராய
ானுய்த் தீயாய் மாருதமாய் மலையா யலைநீ ருலகனைத்தும்
தானுய்த் தானு மானுன்றன் சாள ' கிராம ம டெந்ஞ்சே. (எ)

பத .	ரை.	பத .	உரை.
ஏனோர்	த்ரு ' ளான அஸுர ரர்	' ஆர்	ரம்ஸ ' கி றந்த
		அ லம்	மார் வ
அஞ்ச	பயப்படும்படியா	பிளவு எடுத்த	கிழித்துப்பொ ட்ட
ெ	' ரூரமா	ஒரு '	ஒப்பற்ற ப த் தயு டையனுய்,
த்துள்	யுத்தத்திலே [ண்டு		
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்க் ெ ா	தாே	இப்படிப்பட் ட தானே
பரிய	தடித்தசரீர த் த யு டயனுன		
		இருசுடராய்	சந்த்ரஸூர் ய ர் ளா யு '
இரணியனை	ஹிர ண்ய டய		

ரு டய ப்ரா னு மொக்க தாரகமா ளர்ந்த ன். (தூயவித்யாதி) † ' ழிவற்ற ாமநே ஷத் தயுடையனுய் † அம்புக்குச் செ ' லாதவிடத் த அழ ாலே சீ ரிக்கும்படியான வாமநே ஷத் தயு டயனுய் ' கொ ' டு சென்று. (ஏயானிரப்ப) ( ) ஈ ஸ ஹ ப்ரதாதாரம் ே ாஸஹஸ்ர ப்ரதாதாரம்'' (உ) † ... ஹ்ரீ தத்யாங்கப்ரதி க்ருஹ்ணீயாத் என்று இரப்புத்த ாததா ' சென்றிரக் . (மா வி யயேயானிரப்ப) † கொடே ' ' எ ' றே அபிஸந்தி ப ' ணியிருந்த அ ' பக்கலிலே இரப்பனெ ' வுமாம். மூ டிம ' இப்போதே தரே ணுமென்று ே ண்டி ெ ா ' டு, அ நுமதிபண்ணின நந்தரம் மறுமந ' ப்படு தாக்குமு ' னே ளர்ந்து லோ ' ளே பூயு மளந்துகொ ' ட ' . (தாயா ') தானவ ன். (ாயாமலர் ' ') அவ் டி க்ெ ா ' டா யிற்று பூமியை யளந்தது. .. .. (சு)

து தார மானுற்போே ப்ரதிகூலரு டய ப்ரா னு ' தார மா தே எ ' று ருத்து. இத்தால், ப்ரதிகூ நிர மிவனு ' கு ஜந்மஸித்த மென்ற தாயிற்று. (ண் ழிவற்ற) என்றது ' கு வி ரணம் (அம்புக்கித்யாதி). தூய- பரிசுத்தமா ரி - அழ யு டத்தான உருவி ' - ரூபத் தயுடைய குற ாயெ ' று சப்தார்த்தம். (ஏயான்) ஏய் - பொரு ' து யாய் இரப்புப் பொருந்தாதவனென்றருளிச்செய்கிறுர் (கோஸஹஸ்ரேத்யாதி). இப்பக்ஷத் தில் மாவலி யயேயானு தானிரப்ப தூயவரியுருவிற் குறளாய்ச்செ ' று மூ டிமண்ணி ' றேதாவென் றுலகேழும்தாயான்'' எ ' றந் ய ' . அடைவே அ ' ய ாய் இரப்ப' என்றத் த இரப்பனென்று உத்தமனுக்கி ஏ ாரமவ தாரனுர்த்தமா யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறுர் (ெ டேனித்யாதி). ( )

( ) ரா - யு - உ - எ. (உ) ரா - ஸு - கூகூ உ .

௬. ெ தா ரென்பும் சுடுநீறும் மெய்யிற் பூசிக் ய த்தோர்
தார் தலைெ ாண் டுலகேழும் திரியும் பெரியோன் தா செ
ாநதாய்சாபம்திரெ இல கமுதாநீர்திருமார்வில் [று
தந்தா ச தார் பொழில்சூழ்ந்தசாள கிராம ம டெ ஞ்சே

ாறுய்	ஆ ாசமாயும்	தாறுய்	தான் எ ஊலாம்படி
தீ ாய்	அக்நியாயும்		நின்றவறுயு
ாருதமாய்	ாற்ருயு	தாறுமாறு ற	அஸாதாரணவி ரஹ
மலையாய்	மலை ாயும்		யு தறுயுமிரு ற
அலைநீர்	அலை யயுடை ஸமு		ர்ே ப ரன் எ
	த்ரத்தால் சூழப்ப		ழு தருளியிரு ற
[ம்	ட்ட	சாள ராமம	டெ ஞ்சே. (எ)
குஅனைத்து	ல்லாலோ	ஞும்	

யா. ஏழாம்பாட்டு. (ஏனோரித்யாதி) சத்ரு ளா ர ப்ர ருதி ாஞ்சும்படியாக யுத்தத்திலே நர ிம்ஹமாய். (பரிய விரணியனை) தூர்மாம்ஸத்தாலே தடித்த ஹிர யனே. † ‘ உடம் ப யொழிய ஆத்மாவுமொன் றுண்டு அத்தையு டயாெருவறு டு, அ னைப்பெறவேணும்’ எ றும் †மெ ஊமயும் லந்து ார் ந்த உட ன்றே. மாம் ப்ரசுரமாயிரு கிற மார்ள ப்பிளவுசெய்த அத்விதீய அப்படிப்பட்ட ன்தாே சந்த்ர ஸூர்யர்களு கு அ தராத்மதயாபு கு இ ர் ர்தா ெ லா படியாய் ஆ ாச மாய் தே பதார்த்தமாய் ாயுதத்வமாய், ார்யே ாடியி மலை ய ய் ட சூழ்ந்த பூமியடைய ‘தா ”எ ாம்படி தா ாரறு ய்நின்றநிலை யச்சொல்லுகிறது. (தாறுமாறு)அ ாதாா தி ய வி ரஹயுக்தறுயிருக்கிறவன். .. (எ)

அ . ஏழாம்பாட்டு. (ஏனோரித்ய தி). கீழிற்பாட்டில் த்ரிவி ரமாப தா ம் ப்ர தூதமா யாலே அதுதானும் வ்யாப்தி கு ப்ரத்யபிஜ்ஞாப ா யாலே ம்ருதம யாப்தி கும் ( ) ‘ குமுளன் எ ற சிறு ’ ார்த் த ய ெ ய்யா கின ரஸிம்ஹா தார ப்ரயோஜ தயா ஸ்மரு தமாய் அத் தயருளிச்செய்கிரு ரென்று ஸங் தி டுகொள் து

‘பரிய” என்று விசேஷித்ததுக்கு ருத்தருளிச்செய்கிருர். (உடம் பயித்யாதி). (மென் மயும் லந்து) றது - ப த்பாறுடம்புபோே கினைந்துனைந்து ருசமாயிருக்குமதுவும் ல தென்றபடி. இ ரு கில் ‘ ஞா லம்” என்றபோதே பருத்திரு ை அர்த்தஸித்தமிறே இப் படி விசேஷிக்கவேண்டாவிறே என்று திருவுள் ம். ... ... (எ)

( ) தி - வாய் - உ - அ - க.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வெந்தார்	தஹநம்பண்ணப்பட்டவர்களுடைய	சென்று	(ஸர்வேஶ்வரன்பக்கல்) போய்
என்பும்	எலும்பையும்	என் எந்தாய்	எனக்குஹிதபரனானவனே.
சுடுநீறும்	(அந்த சரீரங்களைக்) கொளுத்தின சாம்பலையும்	சாபம்	இந்தசாபத்தை [ம்
மெய்யில்	தன்னுடம்பில்	தீர்	போக்கியருளவேணு
பூசி	ஸம்பத்திப்பித்துக் கொண்டும் [ய்	என்ன	என்றுப்ரார்த்திக்க
சந்து ஆர்	துளைகளையுடைத்தா	இலங்கு	விளங்காநின்றுள்ள
ஓர்	ஒருவராலும்நிறைக்க வொண்ணாத	திருமார்வில்	தன்திருமார்விலுண்டான
தலை	ப்ரஹ்மகபாலத்தை	அமுதுநீர்	அம்ருதஜலத்தை
கையகத்து	கையிலே	தந்தான்	தெளித்துப்போக்கினவன்நித்யவாஸம்பண்ணுமதாய்
ஏந்தி	ஏந்திக்கொண்டு [ம்	சந்து	சந்தநவ்ருக்ஷங்கள்
உலகேழும்	ஸப்தலோகங்களிலு	ஆர்	நிறைந்த
திரியும்	திரியுமவனாய்	பொழில்	சோலைகளாலே [ன
பெரியோன்தான்	பெருமைபாவித்திருக்கும் ருத்ரன்	சூழ்ந்த	சூழப்பட்டிருப்பதா

சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே! (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரென்பும்) வெந்தவர்களுடைய எலும்பும் அதுசுட்டசாம்பலும் உடம்பிலேபூசி கையிலே சந்துகளார்ந்திருந்துள்ள தலையைக்கொண்டு. † எல்லாநரம்புகளும் வந்துகூடின விடத்திலேயிறே சேர்(ே)ந்தித்தது. (உலகித்யாதி)† கூறுசெய்தவூரிலே கையும் †கைத்தலையுமாய்த் திரிவாரைப்போலே ஈஶ்வராபிமாநியாய்த் தன்னாஜ்ஞை நடத்திப்போந்த விடத்திலே கையுமோடுமாய்த் திரிந்த தூர்மாநியானவன் சென்று 'என் ஸ்வாமீ. என்னுடைய சாபத்தைப்போக்கவேணும்' என்ன. (திருமார்வில்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (வெந்தாரித்யாதி). கீழ்த்திருமொழியிலே (௧) "ஊன்முனிந்தவனது டலிருபிளவா வுகிர்நுதிமடுத்து" என்று - அர்ப்பகனை ரக்ஷித்த ந்ருஸிம்ஹாபதாநாநந்தரம் அரன்சாபம் தவிர்த்தது ப்ரஸ்துதமானபடியாலே, இங்கும் கீழ்ப்பாட்டில் நரஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே * வெந்திறற்சாபம் தவிர்த்தபடியை ஸவிஸ்தரமநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

சந்துகள் - நரம்புகள். தலையென்னவமைந்திருக்க 'சந்தார்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாநரம்புகளுமித்யாதி). இத்தால், ப்ராணவியோகம்பிறக்கும்படி மர்மத்திலே சேர்(ே)ந்தித்தானுகையாலே தோஷாதிக்யம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. (கூறுசெய்த) - பங்காண்ட (கைத்தலை) - கைவிலங்கு. ... ... (அ)

(௧) ௧ - ௪ - அ -

கூ. தொண்டாமினமுமிமையோருந் துணைநூல் மார்வி னந்தணரும்
அண்டா எமக்கே யருளாயென் றணையும் கோயி லருகெல்லாம்
வண்டார் பொழிலின் பழனத்து வயலி னயலே கயல்பாயத்
தண்டாமரைகள் முகமலர்த்துஞ்சாளக் கிராம மடைநெஞ்சே

பத .	உரை.	பத.	உரை.
தொண்டாம் இனமும்	அவனுக்கே எல்லா கைங்கர்யங்களும் செய்து போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய திரளும்	அருகு எல்லாம்	ஸமீபஸ்தலங்களிலெங்கும்
		வண்டு	வண்டுகளாலே
		ஆர்	நெருங்கப்பட்டிருந்துள்ள
இமையோரும்	நித்யஸூரிகளும் [த	பொழிலின்	சோலையிலுண்டா
துணை நூல்	இரண்டு பூணூல்தரித்	பழனத்துஅயல்	நீர்நிலங்களின் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள
மார்வின்	மார்பினையுடைய		
அந்தணரும்	ப்ராஹ்மணரும்	வயலின்	வயலில்நின்றும்
அண்டா	அண்டங்களுக்கெல்லாம் நிர்வாஹகனானவனே.	கயல்	மத்ஸ்யங்களானவை
		பாய	(அந்த நீர்நிலங்களிலே) பாய
எமக்கு	எங்கள்விஷயத்திலே	தண்	குளிர்ந்த [ளான வ
அருளாய்	க்ருபைசெய்தருளவேணும்	தாமரைகள்	தாமரைமொட்டுக்க
என்று	என்றுசொல்லி	முகம்அலர்த்தும்	முகவிகாஸத்தையடையாநின்றுள்ள
அணையும்	ஆஶ்ரயிக்கிற		சாளக்கிராமமடைநெஞ்சே. (க)
கோயில்	கோயிலினுடைய		

இலங்கமுதநீர் - தந்தான்) விளங்காநின்றுள்ள திருமார்வில் அம்ருதரூபமான ஜலத்தைக்கொடுத்து அவனுடைய சாபமோக்ஷத்தைப் பண்ணினவன். (சந்தார்பொழில்) சந்தநத்தாலே நிறைந்தபொழிலாலேசூழப்பட்ட. ... ... (அ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (தொண்டாமினமும்) (க) 'வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டு நாம்" என்றிருக்கும் ஸ்ரீ வைஷ்ணர்களுடைய திரளும் நித்ய ஸூரிகளும் கேவல ப்ராஹ்மணரும். (உ)†"విద్యావినయసంపన్నే -బ్రాహ్మణే வித்யா விநயஸம்பந்நே ப்ராஹ்ம

அ . ஒன்பதாம்பாட்டு. (தொண்டாமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டுக ளெல்லாவற்றாலும் ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரித்துச்செய்த நறையெல்லா ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தர்மைக்யத்தாலே யநுபவித்தாராய், இனி ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தையே ஸர்வருமாஶ்ரயிக்கும்படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(ந) బ్రహ్మవిద్బ్రాహ్మణ ப்ரஹ்மவித் ப்ராஹ்மண" என்கிறந்யாயத்தாலே 'தொண்டாமினமும்" என்கிற ஸாமாந்யோக்திக்குள்ளே அந்தணருமந்த ப்ரவிஷ்டராயிருக்கத் தனித்தருளிச்செய்ததுக்கு த்ருஷ்டாந்த தநமுகேந தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (வித்யேத்யாதி) విద్యావినయసంపన్నే

(க) தி-வாய்-ங-ங-க. (உ) கீதை-ரு-கஅ. (ந)

ஷ தாரா ரும் யல்சூழ் த சாள' கிராமத் தடி ஊ'
காரார் புறவின் ம' கவே'த' லிய னொலிசெய் தமிழ்மாலை
ஆரா ருலகத் தறிவுடையா ரமரர் 'ளுட் டா ராளப்
பேரா யிரமு மோதுமின் ள'றி யி யே பிதற்றுமிலே . ()

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ப ம.	ர.	ப ம	.ரை.
ல த்து	இ'த லோகத்திலே	பேர்ஆயிரமும்	(அ னு டய)ஆயிர'
அறிவுடையார்	அறிவு டய ர் ள்		திருநாம' ஊ யு'
ஆரார்	'லாரும்	ஓதுமி' ள்	சொல்லப்பாரு' ள்'
அமரர்	நித்யஸூரி ளு டய	அ' றி	அப்படி சொல் ம
	தாய் [பதத்தை		ட் ராகில் [ள்
ல் ாடு	விலக்ஷ மா பர	தாரா	தாரா எ' னும் ப க்ஷி
அரசாள	அரச ளும்படி	ஆரும்	ந்த

லே எ'று பிரித்தாரிறேபாஷ்ய ாரர் (அ' டா) † லே, லே '
. ளு' ா' ரயணீயளு லே . †எ' ளு' ருளலே ணும் 'று தனி
த்தனியே சொ' லாகி 'றுகொ' டு சேருகிற லே ாயி ருகெ' லாம்
(ண்டாரித்யாதி) 'டு ளாலே † மி டயப்பட்டுள்ள பொழிலி
லுண்டான பழ மு' டு நீர்நில' ' அதி டய ‡ பர்யந்த'
களிலு' டா யலி'லநின்று யலா து நீர்நில' ளிலே ந்து
பாய. (த' டாம ா ள் மு மலர்த் ம்) † கூத்தாடும ர் ள் ாய்
'க அடியிட்டால் 'த' யராயிருப்பார் தம்முகவிகா த்தாலே
லெ ாண்டாடுமாபோலே தாமரை ள் முகமலர்த்துமாயிற்று. . ( )

[illegible] விஷ ாவி ஸ'ப'
லே ப்ராஹ்மஹே விஹஸ்திநி நி ' பாலே ப' டிதா' தர்சி.'
எ' கிற ச த்தி' [illegible]
வித்யாவிநயஸம்ப' லே வலப்ராஹ்ம லே ா ள்திர்வஸ் பா ாதிஷ ா
'று வித்யாவிநயஸ'ப' ' தொ' 'கு ஹே - ஜ்ஞா ாதி லெ
ன்றும், நாலேயே துணையா வு ட த்விஜனே 'லே ப்ராஹ்ம லெ ன்று'
பிரித்தருளிச்செய்தாரெ 'றும் ட் ருத்து' ாதிபத 'ளிலே விசேஷண
மிடாமையாலும் வித்யாவிநயஸம்பந்லே " எ'றது 'கு ப்ரதிலே ாடி சொல்
லே ண்டுகை யாலு' பிரித்தாரென்று ண்டுலெ ாள் து அண்டத் த - ஆ ாச
த் த, உடையவன், அ' டனென்ருய் பலிதார்த்த'. (தேவலே) 'று.
மக்கு" என்றபதத் த, "அண்டா' ன்றவிடத்தில் அநுஷ' கித்து அத்
தால் பலிதமருளிச்செய்கிருர், (ா' ளு' கித்யாதி). (மிடைய) - லெ ரு'.
'அயலேயானவயல்" என்றந்வயித்து (பர்ய'த' ளிலுண்டான) ன்றது.
ண்டு ள் கா(ா)ய ராகவும் யல் ள் ர்த்த ரா வு' மல' ள் ண்
'குமவர்களா வும் திருவுள்ளம்பற்றி ருளிச்செய்கிருர் (கூத்தாடும ர்
ளித்யாதி). ... ... ( )

யல்	யல் ளா லே	ே ந்தன்	அரசனுன
சூழ் த	சூழப்பட்ட	லிய	ஆழ்வார் [பட-
சா கிராமத்து	ஸ்ரீஸாளக்ராமத்தி	லி	ஒலியையுடைத்தாம்
	லேவர் கிட்டிநிற்	செய்	அருளிச்செய்த
	கிற [மா	தமிழ்மாலே இ	த்ராவிடசப்தஸந்த
அடி ளே	ஸர் ஸ் ாமிவிஷய	வயே	ர்ப்பரூபமானஇப்ப
ார்ஆர்	மே ள்நி ற் திரு		த்துப்பாட்டையே
	ந்து	பிதற்றுமி	அடைவுகெடச்சொ
புறவி	சூழலேயு டய		லப்பாருங்கோள்.
ங்	திரும ை ாட்டு கு		

வ்யா பத்தாம்பாட்டு (தாராவித்யாதி) † தாராக் ளாலே நி ற் திருந்துள்ள ய சூழ்ந்த ஸ்ரீ ஸ ள ராமத்திலே ந்து ஸந்நி ஹிதனுன ர் ஸ் ாமி ய விபாடிற்று. (காராரித்யாதி) மே ளினு டய † நிரந்தரஸஞ்சாரத்தையு டத்தா பர்யந்தத் த யுடைய திரும ை கு ரா ா ான ஆழ் ார். ஒலியுடைத்தாம் படியா ச் சொ தொ ட (ஆராரு த்தறிவு டயார்) லோ த்தில் அறிவு டயராயிருப்பாரார் நித்யஸூரிகளு டய நல்நா டு டு பரமபதம் அத் த (க) ஆ மி ள் ானகம்' † எ கிறபடியே தாங்களிட்ட மூக் ாம்படி நடத்த ஆயிரம் திரு நாம ளேயும் ாயாலே சொல் ப்பாரு ே ார் அ நனன்றிக்கே (இ வயே பிதற்றுமினே) இவற் றயே அ டவுகெடச்சொல்லப் பாரு ே ாள். (உ)† సజ్జు ర్యేజ్జగ నాథం వేదం వా మమాదయేత్ ஸங்கீர்த், யே ந்நாதம் ே தம் ாபி மீரயேத்' (௦)

பேரி வாச்சானபிள்ளை திருவடி ளேசர ம.

அ . பத்தாம்பாட்டு. (தாராவித்யாதி) தொண்டாமி ம் முதலானுர் ர்த்திக் க ஆஶ்சர்ய ல்லா மய லே, பக்ஷிவிசேஷ ள் திவ்யதேசத்தைப் பற்றி கிடப்பதே எ று ஈடுபட்டு விசேஷி கிறுரெ று திருவுள்ள பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர். (தாரா ளாலேயித்யாதி). ஸமுத்ரதீரமாகை யா ே (நிர தர ஸஞ்சாரத் த) ் றது. இத்தால் பரமோதாரரான ஸ்ரீமஹா பா தர்வர்த்தி கும் தேசத்தில் வர்த்தி குமவரென்று ஆப்தத த்வம் ஸூசித ாயிற்று. (ன்கிறபடிே) என்றவந தரம் அவர்கள்தான்' ன்றுசேஷ அ நன ருகில் கீழ் - (அத் த) ன்றதுக்கு அ மி லை. ஆயிர திரு ாமங்களேச் சொல்லு ே ாள், கூடாவிட்டால் இப்பத்துப்பாட்டையும் சொ ல்லு கோளென்றுற்போே ொ விடமு டோெ ன்ன அரு ிச்செய் கிருர் (ர்த்தே த்யாதி). ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம.

முதற்பத்தில் ஐந்தா திருமோழி முடிந்தது.

( ) தி - வாய் ௧௦ - ௬. (உ)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து ஆறாந்திருமொழி வாணிலா.

—oo✿oo—

ழ. வாணிலா முறுவல் சிறுநுதல் பெருந்தோள்
மாதரார் வனமுலைப் பயனே
பேணினே னதனைப் பிழையெனக் கருதிப்
பேதையேன் பிறவி நோயறுப்பான்
ஏணிலே னிருந்தே னெண்ணினே னெண்ணி
இளையவர் கலவியின் திறத்தை
நாணினேன் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத் துளெந்தாய். (க)

பத	உரை.	ப	உரை.
நைமிசாரணிய த்துள்	நமிசாரண்யத்தி லெழுந்தருளியிருக்கிற	கருதி	நினைத்து [தியை
எந்தாய்	என்ஸ்வாமீ. [இற	பிறவிநோய்	ஸம்ஸாரமாகிறவ்யா
வாள்நிலா	ஒளிபொருந்தியிரு	அறுப்பான்	போக்கிக்கொள்ளுகைக்காக
முறுவல்	மந்தஹாஸத்தையும்	ஏணிலேன் இருந்தேன்	எண்ணுதிருந்தேன்.
சிறுநுதல்	சிறியநெற்றியையும்	எண்ணினேன்	(இதற்குமுன்பு) நின்றநிலையை யாராய்ந்தேன். [து
பெரு	பெருத்த		
தோள்	தோள்களையுமுடையரான	எண்ணி	(இப்படி) அநுஸந்தித்
மாதரார்	ஸ்த்ரீகளுடைய	இளையவர்	யுவதிகளுடைய
வனம்	அழகிய	கலவியின் திறத்தை	ஸம்ஶ்லேஷவிஷயத்தை
முலையே	ஸ்தநங்களையே		
பயன்	பரமப்ரயோஜநமா	நாணினேன்	லஜ்ஜித்தேன்
பேணினேன்	ஆதரித்துக்கொண்டு போந்தேன்;	நாணி	லஜ்ஜித்தவனாய்
		உன்	உன்னுடைய
பேதையேன்	அறிவுகேடனான நான்	திருவடி	திருவடிகளை
அதனை	அத்தை	வந்து	கிட்டி
பிழையென	தப்பென்று	அடைந்தேன்	சரணமபுகுந்தேன்.

வ்யா— வாணிலாமுறுவல்ப்ரவேசம். †திருவுள்ளத்தைக்குறித்து 'உகந்தருளின நிலங்களை ஆஸ்ரயி' என்று பலகாலும் சொல்லிக்கொண்டு போந்தார் கீழ். அதுவும் அப்படியே செய்வதாக வொருப்பட்டது. அநந்தரம் தாம் தம்முடைய நிகர்ஷத்தை யநு

அரு. வாணிலாமுறுவல் ப்ரவேசம் கீழ்ஞ்சு திருமொழிகளாலும் மந்த்ரமந்த்ரார்த்தங்களை லபித்த ஆழ்வார், தன்னெஞ்சும் தம்மோடொருமிடறனவாறே மந்த்ரவிவரணமானத்வயத்தில் பூர்வ—ண்டார்த்தாநுஷ்டாநம்பண்ணுகிறார் என்று ஸங் திதோற்ற ருளிச்செய்கிறார், (திருவுள்ளத்தையித்யாதி).

ஸந்தித்துத் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தத்தையும் விஷயப்ரா ண்யத்தையும் ஆர்த்தவிஷயத்தில் 'ஐயோ!'' என்றதே போந்தபடியையும் பரஹிம்ஸையே யாத்ரையாய்ப் போந்தபடியையும் இவற்றையடைய முன்னிட்டு (க) ராவணோ நாம துர்வ்ருத்த '' என்று ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான் ஆ ாசத்திலே நின்று ஸ்வநிகர்ஷத்தைச்சொல் இ சரணம் புக்காற்போலே இவரும் தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை விண் ஞப்பம்செய்து திரு நைமிசாரண்யத்திலேநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரன் திரு டி ளிலே †பெரிய பிராட்டியார் மு ன் னிலையாகச் சரணம்புகுகிறுர்.

முதற்பாட்டு (வாணிலா முறுவல் சிறுநுதல் பெருந்தோள் மாதரார் வனமுலைப் பயனே பேணினேன்) இது என்னுடைய பூர்வ வ்ருத்த மிருந்தபடி என்கிறுர். † விஹிதங்களை யநுஷ்ட் டித்து சமதமாத்யாத்மகுணோபேதராயிருப்பாரிறே †இதுக்கதிகாரிகள் அதில் நான் செய்துநின்ற நிலை இதுவென்கிறுர்

(வாணிலாமுறுவல்) ஒளியானது நிலாவாநின்றுள்ள ர்த்தியாநின்றுள்ள, முறுவலென்னுதல்' அன்றிக்கே ஒ ரியானது இதுக்கிலக்காணருடை ய நெஞ்சுவிட்டுப் போகாதே வர்த்தியாநின்றுள்ள முறுவலென்னுதல். நுதல் நெற்றி ' அதுவும் சிறுத்திருக்கை' இல்லையாகில் பும்ஸ்த்வ ந்தி ாயிருக்குமிறே. (பெருந்தோள்) போக்தாவி னளவல்லாதபடி போக்யதை கரைபுரண்டதோள். (மாதராரித்யாதி) † ஒளிநிலாவாநின்றுள்ள முறுவலையும் அளவுபட்டநுதலையும் போக்யதாப்ரகர்ஷத்தையுடைத்தான தோள்களையுமுடையரான ஸ்த்ரீ ஞுடைய † ஸந்நிவேசத்தழகை யுடைத்தாயிருக்கிற மாம்ஸ

(உ) 'தேனுடைக்கமலத் திருவினுக்கரசே'' என்றத்தைப்பற்ற (பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக) என்றது.

முதற்பாட்டு. (வாணிலாவித்யாதி) ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமன்றே பூர்வவ்ருத்தத்தை யநுஸந்தித்து அநுதப்தஹ்ருதயராய் அவற்றையெல்லாம்விட்டு வந்தாஶ்ரயிக்கவேணுமோவென்ன' அருளிச்செய்கிறுர், (விஹிதங்களையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). பூர்வவ்ருத்தம் ப்ரபத்திக்கு விரோதியென்றநுஸந்தித்தாரல்லர், ஸாதநாந்தரங்களுக்கு விருத்தங்களைச்செய்து போந்தேனுகையாலே உபாயாந்தர சூந்யனென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வத்தை முன்னிடுகிறுரென்று கருத்து. (இதுக்கு) என்றது - இந்தபகவத்விஷயத்தில் முமுக்ஷுவாயிழிகிறதுக்கென்கை. அதாவது - பக்தியென்றபடி.

கீழ் சிலபதங்களுக் கர்த்தமருளிச்செய்து, வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறுர், (ஒளியித்யாதி). ''வனம்'' என்றதினர்த்தம், (ஸந்நிவேசத்தழகு)என்றது.

(க) ரா - யு - எ - ௩௦, (உ) க - கூ - க.

க்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமாக ஆதரித்துக்கொடுபோந்தேன். (பய னே பேணினேன்) † அவ்வருகில் அத்ருஷ்டமாகவும் நினைத்திருப் பது இது தன்னையேயாயிற்று. † தங்களுடைய ஶ்ரவயவஶோபை யாலே இவனை யகப்படுத்தி, இவன் கையிலுள்ள ஸர்வஸ்வத்தையு மபஹரித்து இவனகப்பட்டான்" என்றறிந்தவாறே பின்னை இவன் நினைத்தபடி தங்களைக்கொடுக்கக்கடவரல்லாத ஸ்த்ரீகளுடைய மா ம்ஸக்ரந்தியையே ப்ரயோஜநமென்று ப்ரமித்து ஆதரித்துப் போரப் பேணினேன். † அது தன்னில் அநுபாவ்ய மொன்றில்லையே; அதிலே † சுவாதுண்டாக நினைத்து ஆதரிக்கிற இவன் ப்ரமமே யிறேயுள்ளது. (அதனைப்பிழையெனக்கருதி) இப்படி நெடுநாளா தரத்துக்கு விஷயமாய்ப்போந்தது இன்றாகப்பிழை என்று நெஞ் சிலே பட்டது' † விஷயப்ரவணனானவன் நீ அவற்றை விடு' என்றால் விடானிறே' † இவர்க்கிப்போது இவைதன்னை விடு கைக்கு † உவாத்து இவைதானேயாயிற்று. அதாகிறது அவர்களு டைய அநாத்மகுணங்களை அநுஸந்தித்தவாறே கடுகவிட்டுக்கொடு நிற்கலாமிறே. இன்று தப்பென்றுவிட்டுக்கொடு நிற்கவேண்டுமிவற் றையாயிற்று நெடுநாள் ப்ரயோஜநமாக புத்திபண்ணிப்போந்தது. (பேதையேன்) இன்று பிழையென்று கைவிடவேண்டும்படியான இத்தை அநாதிகால மாதரித்துப்போரவேண்டின ஹேதுவென் னென்ன' (பேதையேன்) அறிவுகேடு எத்தைப்பண்ணாதுதான்.

(பிறவியித்யாதி) † இப்படி யறிவுகேடனுகையாலே "ஸம்ஸார மாகிறது அல்பம் அஸ்த்திரம், துஃக்காவஹம் ஆனபின்பு இத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவேணும்" என்னும் மநோரதத்தை யுடையே

பயனே" என்றவிடத்தில் ஏகாரத்தை "மூலே" என்றவிடத்திலே கீழேயரு ளிச்செய்து, "பயனே' என்றவிடத்திலேதானேயாக்கி அத்ருஷ்டம் வ்யா ர்த்யமாக அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அவ்வருகிலித்யாதி). முதல்யோ ஜனைக்கு விவரணம் (தங்களுடையவித்யாதி). அது போக்யமாயன்றோவிரு ப்பது, ப்ரமித்தேனென்பானென்னென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (அது தன்னி லித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (சுவால்) ஆதிக்யம். இன்றுபிழையென்று கருதுகிறவர், அப்போது ஆதரிப்பானென்னென்ன' அருளிச்செய்கிறார், (வி ஷயப்ரவணனானவனித்யாதி). அன்றுசொன்னாலும் விடாதவர் இப்போது பிழையென்று கருதுகைக்கு ஹேதுவேதென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவர்க் கித்யாதி). (உவாத்து) - உபாத்யாயன்.

'பேதையேன்" என்றது-கீழுக்கும் ஹேதுவானவளவன்றிக்கே, மேலு க்கும் ஹேதுவென்னுகின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (இப்படி யித்யாதி). "சேன்" என்றாற்போலே "என்" என்று உயர்த்தியாய் அநுகூல

னன்றிக்கே யிருந்தேன். (ஏணிலேன்) † இத்தைத்தவிர்த்துக் கொள்ளுகைக்கீடான உயர்த்தியை யுடையேனல்லேனென்னுதல். (இருந்தேன்) நன்று" என்றநுஸந்தித்துப் போந்தவித்தைத் தண்ணிது' என்றவிட்டாரே அநந்தரம் உத்தேஶ்யபூமியிலேபோய்ப் புகப்பெற்றிலரே, நடுவில் நிலையையாயிற்று இருந்தேனென்கிறது. (க) 'ஓடினேன் என்றவிடர் இருக்கைக்கவகாசமில்லை. (உ) ஷ்ஷ ஏவ வ்யதிஷ்டத' கஸ்த்த ஏவவ்யதிஷ்டத என்னுமாபோலே. (எண்ணினேன்) நாம் முன்புசெய்து போந்ததென் நாம்தாமார் இனிச்செய்துவர்த்திக்க நிப்பதென்" என்று ஆராயத்துடங்கினேன்.

(எண்ணி) இப்படிஅநுஸந்தித்து. (இளையவர் லவியின் திறத்தை நாணினேன்) தங்கள் பருவத்தாலே இதினுடைய தண்மை நெஞ்சிற்படாதபடியாக மறைத்துக் கொடுபோருகிறவர்களுடைய கலவி † யிடையாட்டத்தை இப்போது லஜ்ஜித்தேன். † ஆண் பிள்ளைச்சோறுள்வியை ஸ்த்ரீயென்று பின்தொடருமாபோலே யிருப்பதொன்றிறே சப்தாதிவிஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தி பண்ணிப் பின்தொடருகையாகிறவிடு. வெளிச்செறிப்புப்பிறந்தவநந்தரம் லஜ்ஜித்துக் கைவாங்கவேண்டுமத்தையிறே நெடுநாள் ஆதரித்துப் போந்தது. (வந்துன்திருவடியடைந்தேன்) நெடுநாள் ப்ரயோஜநம் என்றாதரித்து ஒருநாளாக லஜ்ஜித்துக் கைவாங்கவேண்டும்படியன்றிக்கே என்றுமொக்க ப்ரயோஜந ரூபமான திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) அவன் பக்கல் ப்ரயோஜநமுள்ளன வாங்கிப் பின்னைக் கைவிடுமாகில் இறுக்கல்லாதாரில் வாசியில்லையிறே அங்ஙனன்றிக்கே நிருபாதிக பந்துவாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் வகுத்தஸ்வாமியாய்

'ருத்தியால்வந்த உயர்த்தியைச் சொல்லுகிறதென்கிறார், (இத்தையித்யாதி). 'இருந்தேன்' என்றதுக்கு-அங்குமன்றிக்கே இங்குமன்றிக்கே யிருந்தேனென்று ஶோகத்திலேயாக்கி கீழருளிச்செய்து, பிழையெனக் கருதியிருந்தேன் - நிர்ப்பரனுயிருந்தேனென்னும் தாத்பர்யாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஓடினேனித்யாதி). முந்தின அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம், (கஸ்தஇத்யாதி).

(இடையாட்டத்தை) என்றவநந்தரம் "கண்டு" என்றுசேஷம். நாணுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஆண்பிள்ளையித்யாதி). (சோறுள்வி) - சோற்றுக்கு நிர்வாஹகை; சோறுக்குகிறவளென்றபடி. (ஆண்பிள்ளைச்சோறுள்வி) என்றது-ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்ட புருஷனென்றபடி. [பயனேபேணினேன் பேதையேன்பிறவிநோயறுப்பானேணிலேன் - அதனைப் பிழையெனக்கருதி - இருந்தேன், எண்ணினேன், எண்ணி-எந்தாய்] என்றந்வயம். ... ... (க)

(க) க - க - க. (உ) ரா - யு - கஎ - அ.

மூ. சிலம்படியுருவில் கருநெடுங் கண்ணார்
திறத்தனா யறத்தையே மறந்து
புலன்படிந் துண்ணும் போகமே பெருக்கிப்
போக்கினேன் பொழுதினை வாளா
அலம்புரி தடக்கை யாயனே மாயா
வானவர்க் கரசனே வானோர்
நலம்புரிந் திறைஞ்சும் திருவடி யடைந்தேன்
நைமிசா ரணியத்து ளெந்தாய். (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.		போக்கினேன்	கழித்துவிட்டேன்.
சிலம்பு	சிலம்பையணிந்து	அலம்புரி	கலப்பையாகிற ஆயுதம்தரித்த
உருவில்	அழகாயிருந்துள்ள		
அடி	பாதங்களையும்	தடம்	பரந்த [னாய்
கருநெடு	கறுத்துநீண்ட	கை	திருக்கைகளையுடைய
கண்ணார்திறத்த	கண்களையுமுடைய	ஆயனே	இடைச்சாதியில் திருவவதரித்தவனே.
னாய்	ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலே ஆஸக்தனாய்		
		மாயா	ஆச்சர்யச்செய்கையுடையவனே.
அறத்தை	தர்மரூபியான உன்னை [ல்		
		வானவர்க்கு	தேவர்களுக்கு
மறந்தே	சற்றேனும்நினையாமல்	அரசனே	தலைவனானவனே.
புலன்	இந்த்ரியங்கள்	வானோர்	நித்யஸூரிகள்
படிந்து	பொருந்தி	நலம்புரிந்து	அன்பையுடையராய்க்கொண்டு
உண்ணும்	அநுபவிக்கிற		
போகமே	போகத்தையே	இறைஞ்சும்	ஆச்ரயியாநின்றுள்ள
பெருக்கி	மேன்மேல் பெருகச்செய்து	திருவடி	(தேவர்) திருவடிகளை
		அடைந்தேன்	அடைக்கலமாகக்கிட்டினேன் (உ)
பொழுதினை	காலத்தை		
வாளா	வ்யர்த்தமாக		

இவன்முன் நெடுநாளை யிழவையநுஸந்தித்து வெறுத்தால் பிழை புகுந்ததாகில் அதுக்குப் பரிஹரிக்கைக்கு நானிருந்தேன் செய்யலாவதுண்டோ. என்றெடுத்து முகத்தைத்துடைத்துக் குளிர முகந்தருமவனாயிருந்தான். ... . (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. † திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம் புக்கவாறே முன்புதாம் செய்துபோந்தபடிகளடங்கலும் தோன்றிற்று; அத்தாலே 'போக்கினேன் பொழுதினை †வாளா' என்கிறார்.

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (சிலம்படியித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே அவன் திருவடி ளிலே விழுந்தபடியை அநுஸந்தித்தவாறே, முன்பு விஷயாந்தரங்களிலே விழும்படிகள் தோற்றி அத்தை யநுஸந்தித்து அநுதபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (திருவடிகளிலேயித்யாதி). (வாளா) வ்யர்த்தமாக,

(சிலம்படி) சிலம்பையுடைய அடியாயிற்று. (உருவில்) † அது தன்னிலே செம்பஞ்சையு மிட்டுவைப்பர்களாயிற்று இவனைத் துவக்குகைக்காக. (கருநெடுங் ண்ணூர்) கறுத்துப் பரப்பை யுடைத்தாயிருந்துள்ள கண்களாலே நோக்குவர்களிவனை· † இவன் இதிலே துவக்குண்டு காலிலே விழுந்து பின்னை அ ர்கள் தங்களைவிட்டு அவர்களுடைய கதா (६ ஞ°) கந்த (Ҳ ஞ) முள்ளதேசத்திலே † அணுவாய்த்துத் திரியுமாயிற்று. (அறத்தையேமறந்து) † ஸ்த்ரீகளுக்கு வழிபறித்திடுமது மறக்கவொண்ணூதே· தன்னுடைய உஜ்ஜவநத்துக்கு உபாயமானத்தையேயாயிற்று வருந்தி மறப்பது (புலனித்யாதி) † கொண்டி திரியும் பசுப்போலே இந்த்ரியங்கள் தான் விஷயங்களிலே மண்டியாயிற்றிருப்பது முதல் த 'னிலே· அதுக்குமேலே விஷயஸந்நிதியுள்ள விடத்திலே ர்த்துத்து இந்த்ரியங்களுக்கு விஷயங்களிலே போக்யதாபுத்தியைப் பிறப்பித்து அவை அ வற்றிலே மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படி அத்தால் வந்த போகத்தையே பெருக்கி. (போக்கினேன்) † பக த் விஷயத்திலே அடிக்கழஞ்சுபெற்றுச் செல்லக்கடவ ாலத்தை வ்யர்த்தமேபோக்கினேன்

(அலம்புரிதட க்கை யாயமே) இவன்கை யிலுள்ளத்தை அபஹரிக்கை யன்றிக்கே இவனுக்கு அமையும் ''ன்னும்படி ஸர்வஸ்வத்தையும் கொடுக்குமவனுயிற்று. அலமென்னக்கொடுக்கும் தடக்கையை யுடையவனென்னுதல். அலமென்றது ஹலமென்றபடியாய் கலப்பையைத் தரித்த திருக்கையை யுடையவனென்னுதல். (மாயா) இவன் ஒருநாள் திருவடிகளிலே விழுந்தால் பின்னை இவனுடைய நெடுநாளை யிழவு மறக்கும்படி முகங்கொடுக்கும்படிக்கடியான ஆஶ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களை யுடையவனே. (வானவர்க்கரசனே)

உரு'' என்று அழகாய் லாக்ஷாரஸத்தால் வந்த வழகைச்சொல்லுகிற தெ ' கிறார், (அதித்யாதி). சிலம்படியில்விழுகைக்கு ஹேது கண் பூகே ்று விவக்ஷித்து, அதுக்கும் 'திறத்தனுய்'' என்றதுக்கும் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (இவனித்யாதி). (அணுவாய்க்கை) அதுவேபோதுபோக்காகை. அதுவேகாலக்ஷேபமாயென்றபடி. "அறத்தையே" என்ற ஏவகாரதாத்பர்ய கதந முகேந தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (ஸ்த்ரீகளுக்கித்யாதி). "போகமே பெருக்கி'' என்னவமைந்திருக்க, "புலன்படிந்துண்ணும்'' எல் ளவிசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார், (கொண்டித்ரியுமித்யாதி). கொண்டி திரிகை - பட்டிமேய்கை. 'போகமே'' என்ற ஏவகாரதாத்பர்யம், (பகவத்விஷயத்திலேயித்யாதி).

ளூ. சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து
சுரிகுழல் மடந்தையர் திறத்துக்
காதலே மிகுத்துக் கண்டவாதிரிந்த
தொண்டனேன் நமன்றமர் செய்யும்
வேதனைக் கொடுங்கி நடுங்கினேன் வேலை
வெண்டிரை யலமரக் கடைந்த
நாதனே வந்துன் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய். (௯)

பதம்.	உரை.
வெள்	வெளுத்த
திரை	அலைகளையுடைய
வேலை	திருப்பாற்கடலை
அலமர	கலங்கும்படி
கடைந்த	மதநம்பண்ணின
நாதனே	ஸ்வாமியே!
நைமிசாரணியத்துள்	நைமிசாரண்யத்தில் (வந்து) [னவனே.
எந்தாய்.	எனக்கு உபகாரகளு
சூதினைப்பெருக்கி	பெருக்கச்சூதாடியும்
களவினைத்துணிந்து	களவுகாண அத்யவஸித்தும்
சுரி	சுருண்ட
குழல்	மயிர்முடியையுடைய
மடந்தையர்திறத்து	ஸ்த்ரீகள்பக்கலிலே

பதம்.	உரை.
காதல்மிகுத்து	மிகுந்த ஆசையையுடையனாய்
கண்டவா	கண்ணுக்குத்தோற்றின விஷயங்களிலே
திரிந்த	யதேச்சமாக நடந்து
தொண்டனேன்	(அவர்களுக்கு) பரிசர்யை பண்ணிப்போந்த நான்
நமன்தமர்	யமபடரானவர்கள்
செய்யும்	பண்ணுகிற [து
வேதனைக்கு	ஹிம்ஸையை நினைத்
ஒடுங்கி	அவயவங்களெல்லாம் தம்தம்பிலே சுருங்கி
நடுங்கினேன்	நடுங்கினவனாய் [வே
உன்திருவடி வந்து அடைந்தேன்.	தேவரீர்திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (௯)

ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாயுள்ளவனே. (வானோரித்யாதி) நித்யாநுபவம்பண்ணுகிற நித்யஸூரிகள் இதுக்கு முன்பொருநாளும் கண்டறியாதாப்போலே யிருக்க ஸ்நேஹத்தைச்செய்து ஆஶ்ரயியாநின்றுள்ள திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனாய்க்கொண்டு அவர்களுக்கு ஓலக்கம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவ நீ எனக்கு உன் திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகலாம்படி ஸந்நிஹிதனானையாலே சரணம்புகுந்தேன். ... (௨)

அரு. மூன்றாம்பாட்டு. (சூதினையித்யாதி.) கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணழகுக்குத் தோற்றுக்காலிலே விழுந்து அவர்கள் நெஞ்சுருகாவிட்டாலும் அவர்கள் கதா (ஞ) ஸம்பந்தமுள்ள தேசத்தை விரும்பி தது பாய சிந்தை பண்ணி த்ரவ்யார்ஜநமுகேந அவர்களைக் கிட்டி போகத்தைப் பெருக்கினபடியைச் சொல்லி, 'வாளா' என்றருளிச்செய்தார், இதில் த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணின

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. † போக்கினேன்பொழுதினை ாளா ’ என்றார்; † சிலவற்றைச் செய்திறே போதுபோக்குவது செய்தபடி தானெங்ஙனே யென்ன· அதுதன்னைச் சொல்லுகிறார்.

(சூதினைப் பெருக்கிக் களவினைத் துணிந்து) பகலெல்லாம் சூதுபொருது தோற்றவன் குறைவறக்கொடுக்கக் ட ாறே இவன் பக்கலிலே கனக்கவுண்டாகையிறே இவன் தருகிறது ” ன்று ராத்ரியில் ளவுகாண அத்யவஸிப்பது இவன் க்ருஹத்திலேயாயிற்று. ஆக காணவும்கொண்டு காணுதபடியும் கொள்ளு மாயிற்று. † இவைதான் நிஷித்தாநுஷ்டாநமாகையாலே இ தன்னையே சொல்லிற்றாகவுமாம். †அன்றிக்கே, ஆஸ்திக்ய முடைய னயிருப்பானொருவன் ‘ கெடுவாய்! ஈஸ்வரனெ பா னொருவனு டு ாண் ’ என்றால் நாஸ்திக்யத்தாலே பஸ்யதோஹரனாய் ஈ வர னாகிறவனோ? என்றும் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணியுமாயிற்றுப் போந்தது. (சுரிகுழலித்யாதி) இப்படி த்ரவ்யார்ஜநம் பண்ணினால் அது கொண்டுகொள்ளும் கார்யத்தைச் சொல்லுகிறது. (க) விரிகுழ லா ரிற்பட்டு என்கிறபடியே மயிர்பேணுதே யிருக்கில் அதிலே ஈடுபடுவர் மயிர்சுழன்று முடித்திருக்கில் அதிலே யீடுபடுவர் ஏதேனு மாக அவர்களிருந்தபடியமையுமாயிற்று இவர்க்கீடுபடுகைக்கு· (உ) என்னையுன்செய்ல னைவிக்கும்’· என்னுமாபோலே. (ண்ட வாதிரிந்த) (௩) ந்ருபசு ’ என்னுமாபோலே ண்ணுக்குத் தோற்றின விஷயங்களில் இவை சாஸ்த்ரங்கள் நிஷேதித்த விடம் என்று மீண்டறிவதில்லை. தோற்றினபடி மூலையடியே திரிந்த வித்தனை. (தொண்டனேன்) தொண்டனாகிறான் பாரதந்த்ரன். அது அப்ராப்த விஷயங்களிலே யானபோது அபகர்ஷஹேது வாகக்கடவது· ப்ராப்தவிஷயங்களிலேயானபோது உத்கர்ஷ ஹேதுவாகச்சொல்லக்கடவது.

படியைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (போ கினேனித்யாதி). (சிலவற்றை) த்ரவ்யார் ஜநப்ரகாரங் ளை.

சூதையும் களவையும் த்ரவ்யார்ஜ த்துக்கு சேஷமாக வருளிச்செய்து யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (இவைதானித்யாதி). ஈஸ்வரனை வாதமுகத்தாலில்லை செய்கை-சூதென்றும், ஸ்வாநுபவத்தாலில்லை செய்கை களவென்றும் மூன்றும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கே யித்யாதி). இவ் விரண்டு யோஜனையிலும் வாளா போதுபோக்கினப்ரகாரங்களேதென்ன· பின்னையும் சிலவற்றைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(க) தி-மா-௩௩.   (உ) தி-வாய்-டு-௧௦-௨.   (௩) ஸ்தோ-ா-டுஅ.

ஞு. வம்புலாங் கூந்தல் மனேவியைத் துறந்து
பிறர்பொருள் தாரமென் றி ற் ற
நம்பினு ரிறந்தால் நமன்றமர் பற்றி
யெற்றிவைத் தெரியெழு கி ' ற
செம்பினு லிய ' ற பாவை யப்பாவீ
தழுவெ ன மொழி தற் ஞ்சி
நம்பனே ந்துன் திரு டி யடைந்தே ன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நமிசாரணியத்துள் எந்தாய்.		வத்து	ஓரிடத்திலே பொ ட்
நம்பனே	விஸ்வஸநீயனே.	செம்பினு '	செம்பாலே [டு
வம்புஉலாம்	பரிமளம் வீசாநி ' ளள	இய ' ற	செய்யப்பட்டதாய்
கூந்தல்	குழலையுடையளான	ரிஎழுகின்ற	ெ ருப்புப்பொ ா றி வீசாநி ' றுள்ள
மனேவியை	(தன்)பார் ய ய	பா ய	ஒருஸ்த்ரீ ப்ர தி ம ய (மு ' னேநிறுத்தி)
துறந்து	விட்டு		
பிறர்பொருள்	பிறர்த்ரவ்யமும் [ம்		
பிறர்தாரம்	பிறர்மனேயாட்டி ளு	பாவீ.	பாபீ. [ட ாய்
ன்று இவற்றை	ஆகிய இ வ ளை	தழுவு	(இத்தைத்) தழுவக்க
நம்பினுர்	விரும்பினவர் ள்	எ மொழிவ	என்றுசொ ல் லு கி ற
இறந்தால்	இறந்துபோனுல்	தற்கு	சொற் ளுக்கு
நமன்தமர்	யமபடர்கள்	அஞ்சி	பயந்து
பற்றி	பிடித்துக்கொ ண்டு	உன்திருவடிவந்து அ ட'தே '. (ச)	
ற்றி	ஹிம்ஸித்து		

(நமன்றமரித்யாதி) இப்படி முறைகெட ர்த்திக்கையாலே யமபடர்பண்ணும் வேதனையைய நுஸந்தித்து அஞ்சி ஸர்வா ய ' களுமொடுங்கி சரீரந்தான் எடுத்தெடுத்து அறையத்துடங்கும். (வேலை யித்யாதி). ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்காகக்கடலை நெருங்கக் கடைந்து அபேக்ஷிதஸம்விதாநம்பண்ணும்படியன்றே இவ்வாத் மாவோடு தேவர்க்குண்டான ஸம்பந்தம். (வந்தித்யாதி) † ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஆஶ்ரயணீயனுய்க் கொண்டு அவர்களுடைய கூக்கு ரல் கேட்கைக்காக அங்கே திருப்பாற் டலிலே சாய்ந்தாற்போலே எனக்கு வந்து சரணம் புகலாம்படி இங்கேவந்து ஸந்நிதி பண்ணிய ருளிற்றிறே. ... ... (ரு)

"வேலை வெண்டிரை - நாதனே' ன்றநுஷங்கித்து அத்தை த்ருஷ் ட்டாந்தமாகவிவக்ஷித்து 'நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரஹ்மாதி ளுக்கித்யாதி). (ரு)

வயா. நாலாம்பாட்டு †அத்தனையோ இன் மேதேனு' செய்தது' டோமெ ன் 'இன்னமும்செய்தது* கு ாலெ' கிறார்.

(வம்பித்யாதி) †நித்யாபூர் மா குழலையு டய மனைவி ய யென்னுதல் பரிமளத்தைது டத்தான குழலெ' தல் †அ'கி ஸாக்ஷியாகக் கைப்பிடித்த 'த்ரீயையாயிற்று த்யஜிப்பது. †விஷ யாந்தர'களிலே ப்ருஹை ஹயைப்ப' ணுமே' அ ற்றில் ந்தால் ம்புலாங்கூந்தலா வும் வே' ர ாயிற்று. பிறாதாயித்தனையே யாயிற்று ஆதரிக் கக்கு ே 'டு து பரதாரபாத்ர'ய'களை விரும்பின ர்களிறந்தால்.

(நமனித்யாதி) ஸர்வே வரன த 'னேடொக் †ஸமமாக ஆராய்ந்து கேட்பாமெருவனாக விட்டவனாயிற்று, யமனாகிறான்' †அ ன்றுன் த 'னேடொப்பார் சிலரையாயிற்று ஈவிட்டது' †ஆ ர் ள் தா'கள் ஒரு கக்கு ஆயிரம்பேரா வந்து பற் று ர் ளாயிற்று' பின்னை இவனுடம்பு தன்னேடே எற்று ர் ள்; ஆநந்தரம் த 'கள் கைசலித்த ாறே பொ ட்டு இட்டு ப்பர் ள்; †"இ ர் இத்தனைபோது 'பத்ரீ ளை யொழிய இருக்கவல்லரோ: அ ளை ய முப்பியும்" ன்பர்க'ர் 'இவனும் நம்மை நலிவதெல்

அந. நாலாம்பாட்டு. (வம்புலாமித்யாதி). சுரிசுழல்மடந்தையர் திறத்துக்காதல் மிகுதியாலே கண்டவாதிரிந்தேன்" என்றீர் அப்படி அபி தகளான ஸ்த்ரீகளை சாஸ்த்ரயமா க்கைப்பிடித்துக்கொ 'டால் *நம' றமர் வேதனைக்கொர்டுங் வும் வேண்டாதே ாதல் தீர்த்துக்கொ ாள்ளலாமே இதுக்கஞ்சு ானென், அஞ்சும்படி பி 'னையும் செய்த வயுண்டேயென் னுமீஸ்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தனையோவித்யாதி).

வம்பு - புது ம, உலாவாநின்றுள்ள - ாத்தியாநின்றுள்ள, கூந்தலென ஒருருயோஜனை யருளிச்செய்கிறார், (நித்யேத்யாதி). இத்தால் ாரிமுடித்து வளர்'கும் பரு மென்று கௌமாரம் தோற்றுகிறது. னைவி' க்ருஹிணீ எ 'று, அர்தபதவாஸனை, (அக்நீத்யாதி). இத்தால், விஹிதபரித்யா ம் பண் ணினமையைச் சொல் ிற்று. பரதாரத்துக்கு விசேஷணமிடாதே அருளிச் செய்தது'குத் தாத்பர் ம் (விஷயாந்தரங்களிலே யித்யாதிவா'யத்ரயமும்).

(ஸமமா) 'றது - சேதநரிடத்தில் பக்ஷபாதமின்றிக்கே யென் யமனைவிட்டு படரை நிருபி 'கையாலே (க) యఃస్వేల స్వామీ తచ్ఛీలోదాసః யச்சீலஸ்ஸ்வாமீ தச்சீலோதாஸ:" என்கிற வசநத்தையுட்கொண்டருளிச்செ ய்கிறார், (அவன்றுனித்யாதி). பஹுவசநப்ரயோக தாத்பர்யம், (அவர் ள் தாங் ளித்யாதி). கைசலிக்கநலிந்தபின் இவனைக்குறித்து, பாவை யத்த முவு' என்றுசொல்ல ப்ரஸக்தியுண்டோ, இவனயர்த்து'கிடவாறோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இவரித்யாதி). "பாவீ." என்று ஸம்போதித்தவர்களுடைய

( )

ரு. இரும்பையா லடர்ப்புண் டுடுயிரே தூற்றென்
றிரந்தவர்க் கில்லையே யென்று
நெடுஞ்சொலால் மறுத்த நீசனே னந்தோ
நினைக்கிலேன் வினைப்பயன் றன்னைக்

லாம் நலிந்தார்களாகில் இனியவனை யழைக்கிறார்களித்தனையிறே" என்ற குறுவிழிகொண்டு கிடக்கும் (எரியித்யாதி) எரி எழாநிற்பதாய் செம்பாலே செய்யப்பட்ட பாவை யை பாவீ! தழுவு என்பர்களாயிற்று. † கெடு ாய்! அவர்கள் †ஒழிச்சின ன்ருகிலும் அநுதாபம் பிறந்து உகந்தருளிற்றொரு திருவாசலிலே யொது கி ஞயாகில் இன்றெங்களுக்குக் ை சலியாதொழியலாயிற்று' என் பர்களாயிற்று. (மொழி தற்கஞ்சி) † அவர் ள் பண்ணும் நலிவைப் பொறுக்கலாமாகாதே க்ரூரமான பேச்சாயிற்று பொறுக் ் போ ாதது.

(நம்பனே வந்துன்திரு டியடைந்தேன்) ஏதேனும் தோற்றிற் றுச்செய்து திரிந்தார்க்கும் வந்து பற்றலாம்படி சரண்யனை நீ ந்து ஸந்நிஹிதனுகையாலே திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) இ ன் விஷயங்களில் ப்ரவணனுகி றது க ணுக்கிலக்காவை பிறே; அவ்வோபாதி நம்மையும் ண் ணுக்கிலக்காக்கவே இ ான் நம்பக்கலிலே ப்ரவணனுமென்று உன் னைக் கண்ணுக்கிலக் காக்கிக்கொடு ந்து நின்றாய். † நிஷேதவிதியும் கிடக்கச்செய்தே அப்ராப்தங்களில் ப்ர ணுகிறது அவை கண் ணுக்கிலக் ாகை § சுட்டியிறே விதிவிஷயமுமாய் உத்தேஶ்யமான வதுஸந்நிஹிதமானல் இவன் விரும்பானே என்று உன்னைக்கண் ணுக்கிலக்காக்கிவைத்தாய். (ச)

உட்கருத்தை (க) నర కేపచ్యమానస్తు యమేన పరిభాషితః । కింత్వయా నార్చితో దేవః కేశవః క్లేశనాశనః - நரகேபச்யமாநஸ்து யமேநபரிபாஷித | கிம்த்வயா நார்ச்சிதோதேவ கேசவ க்லேசநாசந என்கிற வசநத்தை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார் (கெடுவாயித்யாதி). யமன்சொ னவார்த்தை இவர்களும் சொல்லுவர்களென்று கருத்து. (ஒழிச்சினவன்ருகிலும்) என்றது - (உ) "ஈசி போமினங்கிரேன்மின்" என்று தள்ளிவிட்டவன்ருகிலுமென்றபடி. தழுவு என - தழுவுவதற்கஞ்சி என்னவேண்டியிருக்க, 'மொழிவதற்கு" என்றதுக் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அவர்களித்யாதி). "தழுவு' என்கிற சப்த ஶ்ரவணத்தின்கொடுமை தழுவி இளைப்பாறலாம்படியிருக்குமதென்கை. இவர்தாம் 'அஞ்சிவந்தடைந்தேன்"என்கை யாலே-இப்படிசெய்துபோந்து வந்தேனென்னுமது அர்த்தஸித்தம்; ஆகையாலே (செய்தது குவாலென்கிறார்) என்று அவதாரிகையருளிச்செய்தார். கண்ணுக்கிலக்காக்கினல் பற்றுகைக் கு வாமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (நிஷேதவிதியுமித்யாதி). ... (ச)

§ சுட்டியிறே - ஹேதுவாகவன்றே. (க) (உ) க-ரு-அ.

கடுஞ்சொலார் கடியார் காலனார் தமரால்
படுவதோர் கொடுமிறைக் கஞ்சி
நடுங்கிநான் வந்துன் றிருவடி யடைந்தேன்
நைமிசாரணியத் துளெந்தாய். (ரு)

பதம்.	உரை.
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்.	
இடும்பையால்	தாரித்ர்யத்தாலே
அடர்ப்பு ண்டு	நெரு குப்பட்டு[லும்)
துற்று	ஒருகவளம் (சோறுகி
இடுமின்	இடுங்கோ ளென்
ஓ என்று	ஓ. என்று தங்கள் ; றுமை தோற்றக்கூப்பிட்டு
இரந்தவர்க்கு	யாசித்தவர்களுக்கு
இல்லையென்று	(ங்களுக்குக்கொடுக்கக்கு ஒருபொருளும்) இல்லையெ [ல் ன்று.
நெடுஞ்சொலா	டுஞ்சொல்லாலே
றுத்த	தடுத்துச்சொன்ன
நீசனேன்	மிகத்தண்ணியனான
நான்	அடியேன்

பதம்.	உரை.
அ தோ	ஐயோ.
வினைப்பயன்	த (கீழ்செய்த) பாபத்தின்னே பலத் த
நினைக்கிலேன்	நினைக்கமாட்டாதவனாய்க்கொண்டு
டும்	க்ரூரமான
சொலார்	சொல்லையுடையராய்
டியார்	க்ரூரமான செயலையு [ல் முடையரான
காலனார்தமரா	யமபடராலே
படுவது	படக்கடவதாய்
ஓர்கொடு	மிகக்கொடியதாயிருந்துள்ள [து
மிறைக்கு	ஹிம்ஸையை நினைத்
அஞ்சி	பயந்து
நடுங்கி	நடுக்கமுற்றவனாய்
உன்திரு டிவந்து	அடைந்தேன். (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. † அத்தனையோ இன்னும் ஏதேனுமுண்டோவென்ன· திருவுள்ளத்துக்குப் பொறுக்கவொண்ணாதவையுமெல்லாம் செய்துபோந்தேனென்கிறார்.

(இடும்பையாலடர்ப்புண்டு) தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு. (இடுமினோ துற்றென்றிரந்த ர்க்கு) † ஆரேனுமாகிலுமெல்லாருங்

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (இடும்பையித்யாதி). பரதாரபரத்ரவ்யாபஹாரம்பண்ணினேனென்றுநின்றீர். ( ) "శ్లోకార్ధేన ప్రవక్ష్యామి యదుక్తం గ్రన్థకోటిభిః పరోపకారః పుణ్యాయ పాపాయ పరపీడనమ్-ஶ்லோகார்த்தேநப்ரவக்ஷ்யாமி யதுக்தம்க்ரந்தகோடிபி: பரோபகார புண்யாயபாபாய பரபீடநம்" என்கிறபடியறி து சிலர்க்கு ஸத் ரித்திருந்தீராகில் (உ) 'ధర్మేణ పాపమపనుదతి-தர்மேண பாபமபநுததி" என்கிறபடியே கீழ்ச்சொன்ன பாபம்கழிந்து கொடுநிற்கும்; அதுகிடக்கி ர் வேறேதேனுமுண்டாகில் சொல்லிக்காணுமென்னு மீஶ்வராபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அத்தனையோவித்யாதி).

'இடுமின்' என்கிற பஹுவசநத்தையும், ஓ'' என்கிற ஆர்த்யதிசயஸூசக சப்தத்தையும், 'துற்று'' என்கிற ஏகவசநத்தையும் கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (ஆரேனுமித்யாதி). நிரதிசய புருஷார்த்தத்துக்

கூட எனக்கொரு நல் வாயிலே யிடுகைக்கு வேண்டுமென்று தரவேணும் என்று, (க) † "முணியே" என்பாரைப்போலே கூப்பிடுமாயிற்று. துற்றுகிறது ஒருகால் நாயிலே யிரிமெதாயிற்று. (துற்றென்றிரந்தவர்க்கு) † இப்படியே தயநீயமாம்படி சொல்லிக் காலைக் கட்டினவர்களுக்கு (இல்லையேயித்யாதி) † அவர்களுக்கு இல்லையே. என்னும்போது சொல்லும் வார்த்தையிற் கொடுமையை † அநுஸந்தித்து † நாமினை யொன்றபேக்ஷித்து வரில் இல்லையென்ற பாசுரத்தைக் கேட்டு இன்னமும் ஜீவிக்கவிருக்குமதில் இத்தனை நஞ்சு பெற்றேமாகில் முடிந்து போமாயிற்று என்று நலதத் முள்ளதனையும் அவர் நெஞ்சு புண்பட்டுக்கிடக்கும்படி சொன்ன கொடுமையைச் சொல்லுகிறதாயிற்று. (அந்தோ) கிறுராயிற்று மேல் வருகிற நலிவை அநுஸந்தித்து (நினைக்கிறேன் வினைப்பயன்றன்னை) † கீழ் செய்த செயல்தானே யதுரீதிக் வரிதாயிருந்தபின்பு, அதின் பலமாய் வருமதுதானே யநுஸந்திக்கப் போகாதிறே.

(கடுஞ்சொலாரித்யாதி) கொட்டியசொல்லையுடையராய் க்ரூரமான செயலையுடையராயிருந்த யமபடராலே படக்கடவதான கொடிய §யிறுக்கை † அநுஸந்தித்து. (நடுங்கினான் நந்து திரு

நாக ஆழ்வார் முனிவே. நான்முனே.' என்று பெருமிடறுசெய்து கூப்பிடுமாபோலே இவனும் தாரித்ர்யத்தாலே நெருக்குண்டு க்ஷுதார்த்தனாய்பல ரக்குறித்து ஒருகபளத்தை யிடச்சொல்லிப் பெருமிடறுசெய்து கூப்பிடுமென்று ருத்து.' இடுமி' எ றதே இரப்பாயிருக் வும், "இரந்தவர்க்கு யாலே பலித்த அர்த்தம், (இப்படியேயித்யாதி). பாத்ரவ்யாபஹாரத் த லே ஸம்ப நராயிருக்கிறவளவிலே, பசித்தவ வந்து சோறிடு' என் ; இ ன் 'இல்லை எ ; ஒரு 'துற்றிடுமி'' என்ன ல்லார்க்குமா த்தான் "இல்லையே' எ . 'ஓ' என்று ஆர்த்தனு . தான் கொடுஞ்சொல்லாலே "இல்லை என்ன அ ன் நாலிலேவிழ; இவன் பால் மறுத்தபசு உ தத்துக் கொள்ளுமாபோலே உ தத்து கொண்டுபோன கொடு மையைத் திருவுள்ளத்திலே வத்துக்கொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கில்லையேயித்யாதி). (அநுஸந்தித்து) என்றவநந்தரம், நீசனேனென்கிறார் என்று கூட்டுவது. அந்த கொடுமையின் சரமாவதி தன்னைக்காட்டுகிறார் (நாமினையித்யாதி). ப ன்னென்றுதே பயன்றன்னை" என்ற ப்ராதாந்யமெத்தைப் பற்ற ருளிச்செய்த ரென்ன அருளிச்செய்கிறார் (கீழ்செய்தவித்யாதி).

கொடுஞ்சொலால் மறுத்ததுக்குத்தக் பலமாக 'கடுஞ்சொலார் டியார்' என்று விசேஷிக்கிறார் என்று ண்டுகொள்வது. மேலே பய நார்யமாடு கத்தைச்சொல்லுகையாலே அஞ்சி" என்று தத்காரணமான அநுஸந்தாத் தச்சொல்லுகிறதென்கிறார் (அநுஸந்தித்து) என்று. ... ... (ரு)

(க) தி - ாய் ௦ - க௦ - .
§ யிறு கு - ஹிம் ஸ.

சூ. கோடிய மனத்தால் சின ˙தொழில் புரிந்து
திரிந்து நாயினத்தொடும் திளைத்திட்டு
ஓடியுமுழன்று முயிர்களே கொன்றே
னு ர்விலே னுதலால் நமனுர்
பாடியைப் பெரிதும் பரிசழித்திட்டேன்
பரமனே பாற்கடல் கிடந்தாய்
நாடிநான் ந்துன்திருவடி ய டந்தேன்
நைமிசார ணியத்து ளெந்தாய். (கூ)

பத .	உரை.	பத	உரை.
பரமனே	எல்லாரிலும் உயர்ந்தவனே.	ஓடியும்	(பரஹிம்ஸைக் ாக நெடுந்தூரம்)ஓடிச் சென்று
பாற் டல்	க்ஷீராப்தியில்		
கிடந்தாய்	ண்வளர்ந்த ரு ளு மனே.	உழன்றும்	ரு ˙தியு˙
		உயிர் ள்	ப்ராணி ளே
மிசாரணியத்துளெந்தாய்.		கொன்றேன்	ெ ா ˙றவனுய்
ோடிய	நல்விஷயங் ளில் பு ாத [ய்	உணர்விலேன்	ஜ்ஞா ந ஹீ ந னு ய் ப் பே ந்தேனு ன
மனத்தால்	நஸ்ஸையு டய னு	ான்	அடியேன்
சின ˙	(பிறர் ˙கு ˙) ோபமுண்டாகத்தக்	நாடி	ஆராய்ந்து
		˙திருவடிவந்து அ டந்தேன்.	
தொழில்	செயல்களை	ஆதலால்	அத்தாலே [˙
புரி˙து	செய்தவனுய்	நமனுர்பாடியை	யமபுரமானநர த்தி
ாயினத்தொடு	நாய்முத ல ா ன ற் ேறுடுகூட	பரிசு	நிலே ம ய
		பெரிதும்	மி வும்
திரிந்து	வேட் டயாடி	அழித்து இட் டேன்.	அழித்துவிட்டே ˙.
திளைத்திட்டு	களித்தவனுய்		

வடியடைந்தேன்) தேவர் திருவடிக ரிலே ந்து சர ம்புகுந்தேன் (ை மிசாரணியத்து ளெந்தாய்) இரந்தார்க்கு இல்லையென்று மறுத்துப் போந்த ெ னக்கு நாணிரவாதிருக் ீ ந்து ஸங்கிஹிதனுயிற்றது எனக்கு உபகரிக்கைக்காக வன்றே. இவற்றுல் செ ல் விற்றுயிற்று முன்பெல்லாம் தோன்றினபடிசெய்து திரிந்து அ ற் று ˙கு ரும்பலத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டுப் போக் டிதேடி புறம் பொருபுகல் ாணுமையாலே தேவர் திருவடி ளிலே சரணம் புகுந் தேனெ ˙கிறுர் ... ... (ரு)

அ . ஆறும்பாட்டு. (கோடியவித்யாதி). த்ரவ்யலோபத்தாலே சில ர ஸத் ரி ˙கமாட்டிற்றிலீராகில், ( ) "అహింసా ప్రథమం పుష్పమ్ அஹிம்ஸா ப்ரதமம் புஷ்பம்' என்றும் (உ) 'అహింసా ప్రథమో ధర్మః அஹிம்ஸாப்ரதமோ

( ) (உ)

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. † அத்தனையோ இன்னும் செய்ததுண்டோவென்ன, § கைதொடனாய்க்கொன்றேபோந்தேனென்கிறார்.

(கோடிய மனத்தால்) † அநுகூலவிஷயத்திலும் நெஞ்சுவிலகியாயிற்றிருப்பது. (சினத்தொழில்புரிந்து) மறச்செயல் செய்து. (திரிந்துநாயினத்தொடும்திளைத்திட்டு)ஹிம்ஸ்ரபதார்த்த களோடே † வேட்டையாடித் திரிந்தபடியைச் சொல்லுதல் த ணியவர் ோடேகூடி விளையாடிக்களித்துத் திரிந்தபடியாதல். (ஓடியும்) ஒருவனை ஹிம்ஸிக் லாம் பதின்காத † மாறுபோ லாமோ" என்றால் தட்டுப்பாராதே அ வளவும் ஓடியும். (-மூன்றும்) ஹிம்ஸித்ததாம்போது சால† ருந்தவேணும்" என்றால் அப்படி ருந்தி யாபரித்தும். (உயிர்களேெ ான்றேன்) ப்ரா வி லேஷபர்யந்தமாக்கிப்போந்தேன்; புடை வயுரிந்துவிட்டிலேன். (உ ர்விலே) ஸர்வேஶ்வரனொரு னுளன் என்னும் † இச்சாண்சந்தையும் நெஞ்சிற்படாதபோது செய்யாததுண்டோ?

† (ஆதலால் நமனார்பாடியைப்பெரிதும் பரிசழித்திட்டேன்) என்று † வக்ஷ்யமா த்தை உத்தேசித்துச்சொல்லுகிறதா வுமாம் அன்றிக்கே கீழோடே சேரவுமருளிச்செய்வர். யமனுடைய ஆஜ்ஞை நடவாதபடி அத்தை வென்றேன் யமபுரத்தைெ றேனென்றபடி. அன்றிக்கே கீழோடேயானபோது, இவனை நலியவிவன் மாட்ட ான் ே றேயொருபடை வீடும் ஒரு புதுக் † ே ாமுற்றவனு

தர்ம" என்றும் சாஸ்த்ரம் சொல்லிவைத்ததிறே; அதுண்டாகிலவற்றுக்கெ ல்லாம் வந்ததென்னென்னு முட் ருத்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (அத்தனையோவென்று).

கோடுதல் - விலங்குதலாய் ஸர்வவிஷயத்திலும் விலங்கின மநஸ்ஸாலென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அநுகூலேத்யாதி). இத்தால், ஒருகாலும் நெஞ்சீரமில்லையென்றதாயிற்று. திளைத்திட்டு" என்றதின் பலிதார்த்தம் (வேட் டயாடி) என்றது. (ஆறு) - வழி. (வரு தவேணும்) - ப்ரயாஸப்படவேணும். (இச்சா சந்தை) என்றது இ த ஸ்வல்பமான வாக்யமெ றபடி.

நமனாரானவர் பாடி ய - த னுரை - நர த்தை, பெரிதும் பெரியதாக்கும், அதா து-பாபிகளைக்கூட்டி நியமிக்கும், பரிசு - ப்ரகாரத் த அழித்திட்டேனென்று வாக்யார்த்த விவக்ஷித்து ஆதலால்" என்றதுக் கர்த்தத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). (வக்ஷ்யமாணத்தை) என்றது-' திருவடியடைந்தேன்" என்னுமது. இப்போது [உணர்விலேன் - பரமனே. பாற் டல் கிடந்தாய். நாடிநான்வந்துன் திரு டியடைந்தேன் - ஆதலால் நமனார் பாடியைப் பரிசழித்திட்டே] எ றந்வய . (கோமுற்றவனும்) ராஜாவையும்.

§ கைதொடனாய் - கையாலேதொட்டு. ஹிம்ஸகனுக்கு ஸஹாயபூதனன்றிக்கே நானேகொன்றேனென்றபடி.

மூ நெஞ்சினால் நினைந்தும் வா ினால் மொழிந்தும்
நீதியல்லாதன செ ்தும்
துஞ்சினார் செல்லும் தொன்னெறி கேட்டே
துளங்கினே ன் விளங்கனி மு ிந்தாய்
ஞ்சமேனனடியேன் நெஞ்சினிற் பிரியா
னவா தான ர்க்கெ ் றும்
நஞ்சனே ந்துன் திரு டி யடைந்தேன்
நமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (எ)

பத .	உரை.	பத .	உரை .
விள ் கனி	விளாவின்பழமாய்வந்த பித்தாஸுரனை [வே .	நெஞ்சின ்	ம ஸ்ஸாலே
		நினைந்தும்	நினைத்தும்
		வாயினால்	ாயாலே
முனிந்தாய்	ோபித்து நிரஸித்த	மொழிந்தும்	சொல்லியும் [ந்து
ஞ்ச ேன ன்	கபடியான னு	செய்தும்	அநுஷ்டிடித்தும்போ
அடியேன்	டைய [து)	துஞ்சினார்	முடிந்தவர் ள்
நெஞ்சினில்	ஹ்ருதயத்தில் (புகுந்	செல்லும்	போகத்தக்
பிரியா	விடாதேயிருக்கிற	தொல்	பழையதான
ானவா	நித்யஸூரிநிர்வாஹக	நெறி	ர மார்க் த்தை
என்றும்	எப்போது ் [னே.	கேட்டே	கேட்டமாத்ரத்திலே
த னவர்க்கு	அஸுரர்களுக்கு	துளங்கினேன்	நடு ் கின ுய்க்
நஞ்சனே	ம்ருத்யுவானவனே .		ெ ாண்டு
நமிசாரணியத்துள் எந்தாய்.			ன்திருவடி ந்து அடைந்தேன். ( )
நீதியல்லாத	சாஸ்த்ரங்கள் ஆகாது" என்றவற்றை		

மிடடே ணும்" என்னும்படி பாப ் களையே ப ் ணிப்போ ் தே னென்னுதல். (பரமனே) ஒருஹேதுவின்றிக்கே யிருக்கச்செய்தே ஔதார்யம் பண்ணுமிடத்தில் உ க்க ் ருெ ாரு ரில்லாதபடி யிருக்கிற னே. (பாற் டல் கிடந்தாய்) அதுக்குறுப்பா † அடித் தணித்தாகத் திருப்பாற்கடலிலே ந்து சாய்ந்தருளினவனே. (நாடி நா ் ந்துன் திருவடியடைந்தேன்) பரஹிம்ஸையே பண்ணித் தோற்றி படி திரிந்து அதுக்கு வரும்பலத்தைக் கேட்டஞ்சி அநந் தரம் நமக்குப் புகலேதோ. ன்று ஆராய்ந்து திருவடிகளிலே வந்து சரணம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய்) நான் நாடிக்கிட்டினேனுக நினைத்திருந்தேன் நீ எனக்குமுன்பே நாடி †பூர் வஜனுப் திருநைமிசார ் யத்திலே ந்து ஸந்நிஹிதனுனய். ... (சு)

(அடுத்து) அநுருபமாய். (பூர்வஜனுய்) என்றதுக்கு మహాపురుష పూర్వజ மஹா புருஷபூர்வஜ" என்கிறவசநத்திலே நோக்கு. ... ... (சு)

( ) ஜி - ஸ்தோ - .

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (நெஞ்சினலித்யாதி) (நீதியல்லாதன நெஞ்சினல் நினைந்தும் ாயினல் மொழிந்தும் செய்தும்) †கீழெல்லாம் தாம்செய்த தப்புக் ளைச் சொல்லிக்கொடுபோந்தார் அ ற்றையெல்லாம் †திரளச்சொல்லுகிறாராயிற்று. (நீதியல்லாதன) எ று † மனோ ா ாய ள் மூன்றாலும் நிஷித்தங்களையே யநுஷ்டித்துப்போந்தவர்கள் முடிந்தால் போம்வழியுண்டு நர த்துக்குப் போம்வழி அத் தக்கேட்டுத் துள கினேன். (தொல்நெறி) ( ) 'ஜ ' ஜ த ஶாஶ் தேமதே' என்று பரமபதத்துக்குப்போம் ழியோபாதி இதுவும் பழையதிறே† இனி அதிலிதுக்கு ாசி ஆறொழுக் குமையிறே (கேட்டேதுள கினேன்) †அநுபவித்த றி ே ா ே ளையிலே நடுங்கினேன். †அதின் பலத்தையும் புஜிக்குமத்தனையன்றோ ெ ன (வி ா னி ித்யாதி) பலத் தயுதிர்த்தது ப பலாநுப ம்ப வே டாெ று † கருத்து

(வி ா னிமுனிந்தாய்) † னியாகிற அ ுரனை நிரஸித்த ே . விரோதி நிரஸந பாவனை நீ எ விரோதியையும் போக் ே ணுமென்கிறார். (வஞ்சமே னடியேன் நெஞ்சினிற்பிரியா ா ா) அடியேன் என்று அஹ்ருதயமா நாஜெரு உக்திமாத்ரத்தைச்சொல்ல அத்தை ஸஹ்ருதயமாக்கி நித்யஸூரிகளுக்கே உன்னையநுபவி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கக் ட நீ என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து விடாதேயிருந்தாய். (தான ர்க்கித்யாதி) அஸுரவர்க் த்துக்கு என்று மொக்க நஞ்சான ே . உன்திரு டிளிலே ந்து சர ம்புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) † நன்னெறி காட்டு கக்கணித்தா நீ ந்திருந்தாய். தொ ெ றிக் ெ திர்த்தட்டா த்தையாயிற்று நினைக்கிறது. ... (எ)

அ . ழாம்பாட்டு. (நெஞ்சினலித்யாதி). ஸங்கதி ப்ரதர்சநம்ப ணு றார் (கீழெல்லாமித்யாதி) (திரள) ஸங் ரஹமா . ாக்யார்த்தம் (மனோவா ாயங் ளித்யாதி). 'செல்லும்' ற விசேஷணலப்தார்த்தம் (இனி அதிலித்யாதி). ே ட்டே" ன்ற எ க ரவ்யாவர்த்யம், (அநுபவித்தித்யாதி). நீதியல்லாத ற்றை ரணத்ரயத்தாலும் செய்தால் பலாநுபவம் பண்ணுதே தீருமோவென்னும் பகவதபிப்ராயத்தையநுவதித்து அதுக்குத் தரமாக விரோதியான பலங்களையுதிர்த்த நீ என் விரோதியானபலங் ளையுமுதிர்க் ே ணுமென்னும் கருத்தாலே அந்த அபதாநத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்கிறார் (அதினித்யாதி). (கருத்து) என்ற ந்தரம் ' ன த்தை' ாட்டினுப்' என்று பூரித்துக்கொள்வது.

(கனியாகிறவஸுரனை) என்றது - அஸுராவிஷ்டமான் வ்ருக்ஷ தேசமா கயாலே. 'இங்கு, எந்தாய்'' என்றது - அபதே ப்ரவ்ருத்தனையும் ஸ ார் த்திலே ப்ர ர்த்திப்பிக்கு பித்ருக்ருத்யத்தைப்பற்றவென்று விவக்ஷித்தருளிச் ய்கிறார் (நன்னெ றியித்யாதி). ... ... (எ)

( ) கீ த - அ - உசு.

அ. ஏவினர் கலியார் நலிகவென் றென்மே
லெங்ஙனே வாழுமாறு ஐவர்
கோவினர் செய்யும் கொடுமையை மடித்தேன்
குறுங்குடி நெடுங்கடல் வண்ணா
பாவினு ரின்சொல் பன்மலர் கொண்டுன்
பாதமே பரவி நான் பணிந்து என்
நாவினால் வந்துன் திருவடி யடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்துளெந்தாய் (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குறுங்குடி	திருக்குறுங்குடியிலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவனுப்	கோவினர்செய்யும்	ப்ரபலமான அவ்வைதும் பண்ணத்தகளை
நெடு	பார்த்து ஆழ்ந்த	கொடுமையை	க்ரூரமான செயல்
கடல்	ஸமுத்ரத்தின்	மடித்தேன்	திருப்பிவிட்டவனுய் கொண்டு
வண்ணா	நிறம்போன்றவடிவழை யுடையவனே.	என் நாவினால்	என் நாக்காலே
நமிசாரணியத்துளெந்தாய்.		பா	நல்லசந்தஸ்ஸுக்கள்
கலியார்	கலிகாலமானது	ஊர்	நிறைந்த
லி என்று	(இவனை) வருத்துங்கோள் என்று	இன்சொல்	இனியசொற்களாகிற
என்மேல்	என்பக்கல்	பல்மலர்	பல புஷ்பங்களையும்
ஐவர்	அஞ்சு இந்த்ரியங்களையும்	கொண்டு	ஸம்பாதித்துக்கொண்டு
ஏவினர்	ஏவிற்று	பரவி	வாழ்த்தி.
வாழும் ஆறு எங்ஙனே	(அந்த இந்த்ரியங்கள்) ஜீவிக்கும்விரகு ஏதோ?	உன்பாதமே பணிந்து,	தேவர் திருவடிகளிலே விழுந்து
		உன்திருவடிவந்து நான்அடைந்தேன்.	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (ஏவினர் கலியார்) † கலியாரென்கிறார யிற்று கலிகாலத்துக் கஞ்சினபடியாலே. கலியாரானவர் நலியுங்கோள் என்று என்மேலே அஞ்சு இந்த்ரியங்களையும் ஏவினர். (எங்ஙனே வாழுமாறு) † அவரெங்ஙனே இனி ஜீவிக்கும்படி. என்

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ஏவினரித்யாதி) 'தொன்னெறிபட்டேகளாகினேன்'' என்று பூர்வவ்ருத்தத்துக்கஞ்சின ஆழ்வார் அவனுடைய விரோதிநிரஸநஸ்வபாவாநுஸந்தாநத்தைப் பண்ணினபடியாலே அச்சங்கெட்டுத் தாமப்போதிருந்தபடியைப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

கலியேவிற்று என்னுதே, பூஜ்யோக்திதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (கலியாரித்யாதி.). 'எங்ஙனே நான் வாழுமாறு'' என்று லேசிக்கிறதா அர்த்தம் விவக்ஷித்தால், மேலே ''கொடுமையைமடித்தேன்'' என்னுமது சேராமையாலே, அதுக்கநுகுணமாக வருளிச்செய்கிறார் (அவரித்யாதி)

மூ. ஊனிடைச்சுவர் வைத் தென்பு தூணட்டி
யுரோம் மேய்ந்தொன்பது வாசல்
தானுடைக்குரம்பை பிரியும் போதுன்றங்
சரணமே சரண மென்றிருந்தேன்
தேனுடைக்கமலத்திருவினுக்கரசே
திரை கொள் மாநெடுங்கடற்கிடந்தாய்
நானுடைத்தவத்தால் திருவடியடைந்தேன்
நைமிசாரணியத்து ளெந்தாய். (௬

பதம்.	உரை	பதம்.	உரை.
தேன்	மது வு	கிடந்தாய்	கண்வளர்ந்தருளினவனே!
உடை	உடைத்தான	நைமிசாரணியத்துள்	திரு நைமிசாரண்யத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற
கமல	தாமரைப்பூவை யிருப்பிடமாகவுடைய		
திருவினுக்கு	பெரியபிராட்டியார்க்	எந்தாய்	பரமோபகாரகனே!
அரசே	வல்லபனே! [கு	ஊன்	மாம்ஸத்தை
திரைகொள்	அலையையுடைத்தாய்	இடை	நடுநடுவே
மா நெடு	பரந்து ஆழ்ந்த	சுவர் வைத்து	சுவராக வைத்து
கடல்	திருப்பாற்கடலிலே		

தான்? ஏவிற்றுகில் .....ந்ததென்னெனில் (ஐ ...ரித்யாதி) மநஸ் ஸுக்கு சேஷமாய் இந்த்ரியங்கள் அதுபோன வழியே இவை போகக்கடவதாயிருக்க அது தவிர்ந்து இவைதானிப்போது மநஸ்ஸைச்சுமை யெடுக்கத்தொடங்கிற்றுய்த்து இவை தான் நினைத்தபடி செய்யும் க்ரூரமான செயல்களைத்திரிய விடுவித்தேன்.

ஆரைப்பற்றித்தான் நீரிவற்றைத்திரிய விடுவித்ததென்ன;(குறுங்குடிநெடுங்கடல் வண்ணா) திருக்குறுங்குடியிலே ....ரமஹரமான ....டிவைக்கொண்டுவந்து நீ ஸம்ஹிதனுகையாலே. (பாவினுரித்யாதி)† †நல்லசந்தஸ்ஸுக்கள் ஆர்ந்திருந்துள்ள இனிய சொற்களாகிற பலமலர்களையுங்கொண்டு அடைவு கெட ஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திருவடிகளிலே விழுந்து. (என்நாவினுல்) அநர்த்தங்களை விளைக்கைக்குறுப்பானவற்றையே சொல்லிப்போந்த .....ன் நாவாலே. (நைமிசாரணியத்துளெந்தாய்) ஸ்துத்யனை நீ என்னுடைய ஸ்துதிக்கு விஷயபூதனுய்க்கொண்டு திருநைமிசாரண்யத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனுனுய். ... ... (அ)

[என் நாவினுல் பாவினுரின் சொல்பன்மலர்கொண்டு - பரவி - உன்பாதமேபணிந்து - வந்துன் திருவடியடைந்தேன்,] என்றந்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர், (நல்லவித்யாதி). ஸ்துதி ப்ரணுமபூர்வகமாஶ்ரயித்தேனுகையாலே கொடுமையைமடித்தேனென்று கருத்து. ... ... (அ

என்பு	எலும் ப	சரணமே	திருவடிகளை [ன்று
தூண்நாட்டி	தூணாக நட்டு	சரண் என்று	ரக்ஷ மா வேணும் எ
உரோம	மயிராலே	இருந்தேன்	நினைத்திருந்தேன்
மேய்ந்து	மூடப்பட்டதாய்	நானுடை	(இப்போது) என்னு
ஒன்பதுவாசல்	நவத்வாரங் ளை		டை [லே
உடை	டைய [தை	த த்தா	தபஸ்ஸான தேவரீரா
குரம் ப	குடிலாகிற இச்சரீரத்	திருவடி	தே ர் திருவடி ளை
பிரியும்போது	விட்டுப்பிரியு காலத்	அடைந்தேன்	கிட்டப்பெற்றேன்.
உன்றன்	தே ரீருடைய [தில்		

வயா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஊனிடைச்சுவர் வைத்து) மாம் ஸத்தை இ டயி டயே சுவராகவைத்து † அன்றிக்கே மாம்ஸ ப்ரசுரமான † சரீரத் தச் சுவராகவைத்து எலும்பைத் † தூணாக நாட்டி ரோமத்தாலே மேய்ந்து. (ஒன்பது வாசல் தானுடை க்கு ரம்பை) (க) नवद्वारे पुरे நவத்வாரேபுரே' என்று எங்கேனும் புக்கு எங்கேனும் புறப்படலாம்படியிறே இச்சரீரந்தானிருப்பது. †ராஜபுத்ர ஒருகுடிலிலே யொதுங்கினாற்போலே நித்யமாய் ஞா நாநந்த லக்ஷணமாய் ஏகரூபமாயிருக்கிற ஆத்மவஸ்து ர்மத்தாலே ஞாநஸங்கோசத்தைப் பிறப்பிப்பதான சரீரத்திலேயகப்பட்டதாயி ற்று (பிரியும்போது) அதிலே புகுகைக்கொரு கர்ம்ப ணிவைத்த வோபாதி அத்தைவிடுகைக்கு மொருகர்மம் பண்ணிவைக்குமே' அப்போதைக்கு உன் திரு டிகளேபுகல் என்று அத்ய ஸித்தேன்

நீரிப்படி நினைத்திருந்ததென்னபற்றாசுகொண்டுதானென்னில் (தேனுடை கமலத் திருவினுக்கரசே) புருஷகாரபூதையான பிரா ட்டி யோடணைந்த வனுகையாலே† மறமானசெயல் செய்யமாட்டா

அ .ஒன்பதா பாட்டு.(ஊனிடையித்யாதி). வடிவை சுபாஸ்ரயமாய்க் கொண்டு நீர்ஸ்துதிப்ரணாமபூர்வகமாஸ்ரயித்து, இந்த்ரிய களை வென்றேனெ ன்றீர். ஆகில்அந்திமஸ்ம்ருதியும் பண்ணினீராகில் அபேக்ஷிதம் தானே கூடுகிறதென்ன. அங்ஙன் சொல் வொண்ணாது, "உன்றன்சரணமேசரண மெ ிருந்தேன்' என்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இத்தால் - எப் போதைக்குமுன்திருவடிகளேயுபாயம் உபாயபலமாய் வந்தபேறு ளைச்சொ ன்னேனித்தனையென்றுகருத்து.

ஊனாலே - மாம்ஸத்தாலே, இடையை - நிறை யபுடைய சரீரத்தையெ ற்த்தாந்தரம், (அன்றிக்கே யித்யாதி). (சரீரத்தை)என்றது - சரீரைகதேசத் தையென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், மாம்ஸாஸ்த்யாதிமயமான சரீரத்தைச்சொ ன்னால் எலும்பைத்தூணாகச்சொல்லாதிறே. ' னி ட" என்று முழுக் சொல்லென்று சொல்லுவர்கள். (தூணாக) என்றது - சு ரில் கூச்சு கால் ளா ெ ன்றபடி. "மேய்ந்து" என்றது - செத்தையாலே மூடுகை. 'குர ம்பை" என்றபதவாஸனை (ராஜபுத்ரனித்யாதி). குரம்பை - குடீரம்.

மூ. ஏதம் வந்தணுகா வண்ணநாமெண்ணி
யெழுமினோ தொழுதுமென்றிமையோர்
நாதன் வந்திறைஞ்சும் நைமிசாரணியத்
தெந்தையைச் சிந்தையுள்வைத்துக்
காதலே மிகுத்த கலியன் வாயொலிசெய்
மாலை தான் கற்றுவல்லார்கள்
ஓதநீர் வையகமாண்டு வெண்குடைக்கீ
ழும்பரு மாகுவர்தாமே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஏதம் வந்து	துக்கங்கள் வந்து	நமிசாரணிய	திரு நமிசாரணியத்
அணுகாவண்ணம்	கிட்டாதபடி	த்து எந்தையை	தில் எழுந்தருளியிருக்கும் என்ஸ்வாமியை
நாம் எண்ணி	நாம் மனோரதித்து		
தொழுதும்	(அவனை) ஆஸ்ரயிப்போம்	சிந்தையுள்வைத்து	ஹ்ருதயத்தில் வைத்துக்கொண்டு
எழுமின்என்று	ஒருப்படுங்கோளென்று	காதல்மிகுத்த	(பகவத் விஷயத்தில்) ஆசை அதிசயித்த
இமையோர்	தேவர்களும்		
நாதன்	அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனான இந்த்ரனும்	கலியன்	ஆழ்வார்
வந்து இறைஞ்சும்	வந்து ஆஸ்ரயிக்கிற	வாய்	அருளிச்செய்த

யென்னுமத்தாலே. †புருஷகாரபல(ங)த்தாலே. (திரையித்யாதி) ப்ரமஹரமான திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளினவனே: (மாநெடுங்கடல்)பரப்பிலு மாழத்திலுமாயிற்று. (நானுடையித்யாதி) †தம்முடையவ்ருத்தியிருந்தபடியடையக் கீர்த்தித்தாரிறேமுன்பே. இனி நானுடைத்தவமென்கிறது அவன்றன்னை. †நான் பண்ணின தபஸ்ஸாலே திருவடிகளிலே வந்து சரணம் புகுந்தேன். (நைமிசாரணியத்துளித்யாதி) †ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணியும் அதரித்தும் உகந்தருளின நிலங்களிலே வந்து ஸந்நிஹிதனாயுமிறே ஸுக்ருதத்தை உத்பாதிப்பது. ... ... (கூ)

(மறமான செயல் செய்யமாட்டாய்) என்றது, கோபத்தால்வந்த தண்டனைபண்ணமாட்டாயென்றபடி. பலிதம் (புருஷகாரபலத்தாலே) என்றது. இத்தால், பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீமத்பதார்த்தமநுஸந்திக்கப்பட்டது. "திரை" இத்யாதியாலே (க) 'ஏஷ நாராயண ஸ்ரீமாந் எஷநாராயணஃஸ்ரீமாந்' என்கிறவசநத்தின்படியே நாராயணசப்தார்த்த மநுஸந்திக்கப்பட்டது. "உன்றன்சரணமே" என்று ஸாவதாரணமா அநுஸந்தித்தவர் "நானுடைத்தவம்" என்கைக்குக்கருத்தென்னென்னுமத்தை ஸங்க்ஷேபமாக வருளிச்செய்கிறார், (தம்முடையவித்யாதி). சப்தார்த்தம், (நானித்யாதி). அவனே தம்முடைய தபஸ்ஸென்னும்படி அவன் பண்ணின வ்யாபாரமென்னென்ன; "எந்தாய்" என்றத்தையுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார், (ஜகதித்யாதி).

(க) ஹரிவம்சம் - ககரு - சுo.

ஒலிசெய்மாலை	சப்தஸங்தர்ப்பங்களை	வெள்	வெளுத்த
ற்று வல்லார்	அர்த்தத்துடன் கற்க	குடை கீழ்	குடைநிழலின் கீழே
கள்	வல்லவர்கள்[ஐய	ஆண்டு	செங்கோல் செலுத்தி
நீர்	ஜலஸம்ருத்தியையு	உம்பரும்ஆகுவர்	நித்யஸூரிகளோடும்
ஓதம்	டலாலேசூழப்பட்ட		ஒருகோவையாகப்
வயகம்	இப்பூமியை		பெறுவர்.

வ்யா. – பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) † துக்கங்கள் வந்து கிட்டாதபடியை மநோரதித்து அவனைத் தொழுதுஜ்ஜீவிப்போம், ஒருப்படுங்கோள் என்று தேவர்களோடேகூட அவர்களுக்கு நிர்வாஹகனை இந்த்ரன் ஆச்ரயிக்கிற திருநைமிசாரண்யத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனை ஸ்வாமியை ஹ்ருதயத்திலேவைத்து. அன்றிக்கே நித்யஸூரிகளோடே ஸ்ரீஸேநாபதி யாழ்வார் வந்து ஆச்ரயிக்கிறவென்னுதல். (காதலே மிகுத்த) பகவத்விஷயத்திலாசைமிகுந்துவருகிற ஆழ்வாரருளிச்செய்த சப்தஸந்தர்ப்பத்தை அர்த்தஸஹிதமாகக் கற்கவல்லவர்கள். † இருந்தவனுக்கு ஓதுங்க நிழல்பண்ணிக் கொடுத்தபடியாயிற்று. (ஓதநீர்வையகமாண்டு) † நித்யஸூரிகளோடொருகோவையாமதுதானே ஸித்தமிறே. அபேக்ஷையுண்டாகில் ஐச்வர்யத்தையும் நிர்வஹித்துப் பின்னை நித்யஸூரிகள் பதத்தைப் பெறுவர் ... ... (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (ஏதமித்யாதி) "ஏதம் வந்தணுகா வண்ணம் நாமெண்ணி, தொழுதும், எழுமினோ" இத்பாதத்வயம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (துக்கங்களித்யாதி). இமையோர்நாதன் ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானென்னும் பக்ஷத்தில், நாமுங்களுக்கு ஏதம்வந்தணுகா வண்ணமெண்ணிவந்தோம் தொழுதும், எழுமினோ என்றுசொல்லும்படியிருக்கிற நைமிசாரணியத்தெந்தை, என்றத்யாஹரித்து யோஜித்துக்கொள்வது. அன்றிக்கே, நீலாநுபவாலாபப்ரயுக்த ஏதமென்று விவக்ஷித்து முன்புத்தைப்போலே அந்வயித்துக் கொள்ளவுமாம். (இருந்தவன்) இத்யாதிவாக்யத்துக்கு, "சிந்தையுள் வைத்து" என்று தன்னெஞ்சிலிருந்தவனுக்குக் காதலாகிற நிழல்பண்ணிக் கொடுத்தாரென்று கருத்து. ஐச்வர்யத்தையும் பலமாக இவரருளிச்செய்கைக்கு "இருங்கடலுலகமாண்டு," என்கிறபாட்டிலே யொருபரிஹாரமருளிச்செய்தாராய், இங்கே பரிஹாராந்தரமருளிச்செய்கிறார், (நித்யஸூரிகளோடித்யாதி). 'அன்றிக்கே, ஏகபரிஹாரமேயாய் பாகவதகைங்கர்யத்திலபேக்ஷையுண்டாகிலென்று சொல்லவுமாம்.... ... ... (கo)

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் ஆறாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து ஏழாந்திருமொழி அங் ண.

—∞∞—

மூ. அங்கண்ஞால மஞ்ச ஙோ ராளரியாய் அவுணன்
பொங் ாகம் ள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
பைங்கணானைக் கொம்புகொ ்டு பத்திமையாலடிக்கீழ்
செங்கணாளி யிட்டிறைஞ்சும் சிங் வேழ் குன்றமே (க)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அ ்கு	ப்ரஹ்லாதன் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணினஅ ்விடத்திலேயே	புனிதன்	பரிசுத்தனு ஸர்வே ஸ் ரன் (வர்த்திக் ற
அம்	அழகியதாய்	இடம்	ஸ்த்தாநமாவது [ய
கண்	இடமு டைத்தான	செம் ண்	சிவந்த ண் ணையுடை
ஞால ்	பூமியெல்லாம்	ஆளி	ஸிம்ஹங் ளான ்
அஞ்ச	பயப்படும்படி	ப	பசுமையையுடைய
ஓர்	அபூர் மான	கண்	கண் ணையுடைத்தான
ஆள் அரியாய்	ரஸிம்ஹ ரூபியாய் (த்தோற்ற) (அத் த ்கண்டு)	ஆனை	யானைகளின்
அவுணன்	ஹிர ்யாஸுரன்	ெ ்பு	கொம்பு ளை
பொங்க	கிளர [தை	ெ ாண்டு	பறித்துக்ெ ாண்
ஆ ம்	(அ னு டய) சரீரத்	பத்தி மயால்	பகவத்ப ்தியாலே
ள்உகிரால்	கூர்மையுள்ளதிருவுகிரால்	அடிக்கீழ்	திருவடி ளிலே
போழ்ந்த	பிளந்துபொ ட்ட	இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
		இ றஞ்சும்	ஆஶ்ரயிக்கிற
		சிங் ே ழ்குன் றம்	சிங் வேழ்கு ்றமாம்.

அந. அங் ண்ப்ரவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்த த முே ந அ ்யோபாயத்வத் த முன்னிட்டு ஒருகாலைப் பே லே ஒன்பதின் காலும் 'திரு டியடைந்தேன்' என்று பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமா ஆஶ்ரயித்தபடியை அநுஸந்தித்த ஈஶ்வர ் (க) ఉపస్థితియదా(క్రస్థ(ం)ప్లామా దూరవాసనమ్ ఋణం(ప్రవృద్ధమివమే హృదయా ்ப ஸர்வதி ே ாவிந்தேதி யதாக்ரந்தத்க் ருஷ்ணு மாம் தூரவாஸிநம்|ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவமே ஹ்ருதயா ் நாபஸர்ப்பதி ' என்னும்படியிருப்பானுகை யாலே, இவரத்யவஸாயத்தளவு ஸஹி ் மாட்டாதே (உ) ఉపమానమశేషాణాం సాధూనామ్ உபமாநமசேஷாணும் ஸாதூநாம்'' ன்கிறபடி இவர்க்குப்போலியான சிறுக்கனுக்குதவி அவ் டிவையெல்லார் ்கு மாக்கிக்ெ ாண்டிருந்த சிங் வேழ்குன்றத்திலிருப்பை ்காட்ட ் ்டறுபவி ்கிருரெ ்று ஸங்கதி

( ) ப ர உத்யோ-டுக-ாஉ. (உ) வி-பு-க- -கடுசு.

வ்யா. அ' கண்ப்ரவேசம். ( )† ஒன்பதுவாசல்தானுடை' குரம்பை பிரியும்போதுன்ற' சரணமே சர மெ' றிருந்தேன்" என்றுரே' நீரிப்படி ஒருதலையிலத்ய வஸாயமாச் சொல்லுகிற தென்தான்? இத்தலையில் செயலற்ற ஏவிலே ப்ரஹ்லாதனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின விடத்திலே ந்து ஸந்நிதிபண்ணி அவனுடைய விரோதியைப்போக்கி உபகரித்திலோ மோ அதுதான் அக்காலமொன்றிலுமேயாய்ப் பிற்பட்' காலத்தி லுள்ளார்க்கு மிழக்க வேண்டாதபடி ( )†' உன்னைப் பிரமாணித் தார் பெற்றபேறு எ'ங்கிறபடியே ஆ ரிதராணு ரெல்லார்க்குமா கச்செய்த செயல'ேறு ஆனபின்பு உம்முடையபோல் ரார்க்கு இழக்கவே ண்டாதபடி சிங் வேழ்கு' றிலேவந்து நீர் கிட்டி யநுபவி க்குமதுவே குறையாக நாம் ந்திருந்தோமே இப்படியிருக்க ஒருதலை யத்யவஸாயமேயாக நீர்சொல்லுவானேன்? எ' று தான் சி' கவேழ்குன்றிலே ந்து ஸந்நிதிப'ண்ணினபடியைக்காட்டிக்கொ டுக்க' அ' வே புருஷகாரபூத தயான †பிராட்டியாரோடேகூட வெ ழுந்தருளியிரு'கிற விருப்பையநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்' ராய் உத் தேஶ்யனுயிருக்கிறவன் வந்திருக்கிற தேசமாகையாலே அ' குள்ள தடைய உத்தேஶ்யமாய் நிலரால் ந் தனு வொ' ணுதபடி ஸ'ர க்ஷிதமாகவெழுந்தருளியிருக்கப்பெற்றது என்று† திருவுள்ளத்தோ டே கூடிப்போயநுபவிக்கையிலே யொருப்படுகிறுர்

முதற்பாட்டு (அ'க'ரஞாலமஞ்ச) அழகிதான இடத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள பூமியா அஞ்ச நரஸிம்ஹமாயிற்றுத்தான் ஜகத்ரக்ஷ த்துக் ரகவிறே' அ'ஙனே யிருக் ச்செய்தேயும் இதி னுடைய†வினைவதறியாமையாலே ஜகத்தா நடுங்கிற்றுயிற்று. இதெ

தன்னை யருளிச்செய்கிறுர் (ஒ' பதித்யாதி). (பிரமாணித்தார் பெற்றபேறு) என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் - அன்று இந்த்ரனுக்குக் ரியம் செய்த ந இன்று எனக்கும் செய்யவே ணுமென்று வழக்குச்சொல்லிக் ரார்ய' கொள்ளலா யிருக்கை யாலே அன்று ஒராஶ்ரிதனுக்குச் செய்தது இ'றெல்லார்'குமா கச் செய்ததாமெ' று. (பிராட்டியாரோடே)எ' றது-(ந)' அல்லிமாதர்" ன் றத் தப்பற்ற. (ந) ல்லநெஞ்சே." ன்றத் தப்பற்ற (திருவுள்ளத் தோடே) என்றது. இத்திருமொழியாலே உத்தர ண்டார்த்தமான ப்ராப் யாநுபவம் ப' ணுகிறுரென்று ருத்து.

முதற்பாட்டு. (அ' ணித்யாதி). (வினை தறியாமை யாலே) என்றது ஆஶ்ரிதவிரோதியைப்போக்கு 'ா க் ொ ண்ட சீற்ற' எ' றறியா ம

(-) க - கூ - க. (௨.) உ திரு - . (ந) க - எ - .

வ்வளவாய்த் தலைக்கட்டுகிறதோ என்றிருந், தாயிற்று. (அங்கு) அவன் ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணின வ்யக்திடந்தன்னிலே. (ஓராளரியாய்) இதுக்கு முன்போரிடத்திலும் கண்டறியாத நரஸிம்ஹமாய். (அவுணன்பொங்க)ஆஸுர ப்ரக்ருதியான ஹிரண்யன் கிளர்ந்தானாயிற்று †நரஸிம்ஹத்தைக் கண்டகாட்சியில்லை. இதுக்குமுன் பொருவன்,' நான் ஈதிரி '' என்று தோற்றக்கண்டறியானே இவனுடையதோற்றர . . லை கிளர்ந்தானாயிற்று, அவனுடைய சரீரத்தைக் கூறிய திருவுகிராலே யிருபிளவாம்படி பண்ணின. அல வ்ருசிதபதார்த்தங்களை வகிர் செய்யுமாபோலேயாயிற்றுப்†போழ்ந்தபடி.(போழ்ந்தபுனிதனிடம்) ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில்வந்தால் ப்ரஹ்மாதிகளையேவித் தான்கடக்க விருக்கும் அங்ஙனன்றியே, தானே கைதொட்டு வ்யாபரிக்கையாலே பிறந்த † சுத்தியைச்சொல்லுகிறது. அவனப்படி பின்புள்ளார்க்கு உதவுகைக்காக வர்த்திக்கிறஸ்தாநம்.

(பைங்கணித்யாதி) † ஹிரண்யனைக்கண்ட நரஸிம்ஹத்துக்குச் சீற்றம் மாறாதாப்போலே ஆனைகளைக்கண்ட ஸிம்ஹங்களுக்கும் சீற்றம்மாறாதேயிருக்கும்படி. (பைங்கண்) ாத்யுசிதமான பசுமையையுடைத்தாயிருக்குமாயிற்று. (கொம்பு கொண்டு) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைக்கிழித்து அதினுடைய கொம்பைப்பறித்து பகவத்பக்தியாலே திருவடிகளிலேயிட்டு ஆஶ்ரயியாநிற்குமாயிற்று ஸிம்ஹங்களானவை. (க) ய஦ந்நஃ புருஷோ ப⁴வதி யதந்நஃ புருஷோபவதி இதே. செங்கணாளி பைங்கணானைக்கொம்புகொண்டு பத்திமையாலடிக்கீழ் இட்டிறைஞ்சும். (செங்கணாளி) இவற்றுக்கானைகளின்மேலே சீற்றம்மாறாதே யிருக்கச்செய்தேயும் பகவத்பக்தி ஒருபடிப் பட்டுச்செல்லுமாயிற்று. சீற்றம் விக்ருதியாய் பகவத்பக்தி ப்ரக்ருதியாயிருக்குமாயிற்று. ... (க)

யாலே யென்கை. பூமியா அஞ்ச ஹிரண்யன் கிளர்ந்ததுக்கு ஹேதுவென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ரஸிம்ஹத்த யித்யாதி). (போழ்ந்தபடி) பிளந்தபடி, (சுத்தியை) பாவசுத்தியை.

'செங்கணாளி' ான்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம், (ஹிரண்யனையித்யாதி). (க) *வலிமி' சீயமான விராமாநுசனைப்போப்பார் பாவாதிமத்த ஐ . . ள் மேல் கொண்ட சீற்றத்தோடே யிருக்கச்செய்தேயும் பகவத்பக்தி குறைவற்றிருப்பரென்று ஸ்வாபதேசம்.... ... . (க)

(க) ரா-அயோ-கοரு-ரு௦. (௨) இரா - நூ - அஅ.

சூ அலைத்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் ோளரியாய் அவு
கொலை ை யாளன் நெஞ்சிடந்த கூருகிராளனிடம்
மலைத்த செ சாத் தெறிந்தபூசல் ன்துடி ாய் டிப்பச்
சிலைக்கை வேடர் தெழிப்பறாத சி கமே ழ் குன்றமே (உ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அலைத்த	(சீற்றத்தாலே) ா லையாநின்றுள்ள	லைத்த	(ே டாால்) தலை யப்பட்ட
பேழ்வாய்	பெரியவாயையும்	செல்	தீர்த்தயாத்ரைபோ ற ர் ளுடைய
வாள்	ஒளிதங்கின	சாத்து	ஸமூஹமா து
எயிறு	பற்களையும்	எறிந்த	இட்ட
ஓர்	ப்பற்ற	பூச	யுத்தத்திலே
ே ாள்	மிடுக்கையுமுடைய	ல்	மி வும் த் நியாநின் றுள்ள
அரியாய்	ஸிம்ஹமாய்க்ெ ாண் டு [பாவமான		
ெ ாலை	ெ ால்லுகையே ஸ்வ	ாய்	வா யயு டத்தான
கையாளன்	கையையு டயனுன	துடி	உடுக் க
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய	கடிப்ப	சப்தி வும்
நெஞ்சு	மார்வை	சிலை	வில்லை [
இடந்த	கிழித்துப்பொ ட்ட	ை	ை யிலேயுை யரா
கூர்உகிராளன்	கூரிய திருவுகிரையு டைய ஸர்வேஸ்வ ர நித்யவாஸம்ப ண்ணுகிற	ே டர்	வேடரு டய
		தெழிப்பு	ஆரவாரமானது
		அறாத	எப்போதும்மாறாத
		சிங் வேழ்குன்ற .	(௨)
இடம்	ஸ்த்தாநமானது,		

வ்யா இர ண்டாம்பா டு. (அலைத்த) சீற்றத்தாலே டை வாய்களோடே நாக்கை யெற்றிக்கொள்ளா நின்றுள்ள பெரியவா ய யும் ஒளியையுடைத்தான எயிற்றையுமுடைய அத்விதீயமான †மிடுக்கையுடைத்தான . ிம்ஹமாய். (அவுணன் கொலைக்கையாளன்) †நாட்டார் பரஹிம்ஸைபண்ணுவது தந்தாமுடையப்ரஜைகளுடைய ரக்ஷணத்துக்காகவிறே இவனுக்கதுபோய் ப்ர ை யை ஹிம்ஸிக்கு மது பலித்ததாயிற்று †பரஹிம்ஸை பண்ணு க்கு தேவதைகள் பக்கலிலே ரம்பெற்று அதுதானே யாத்ரையாய்த்திரிகிற அ ர னுடைய நெஞ்சை யிடந்த கூரிய திருவுகிரையு டய ன் ர்த்திக் கிற ஸ்த்தாநம்

அ . இர டாம்பாட்டு. (அலைத்தவித்யாதி). ஞால ஞ்ச ஆளரியான ப்ர ாரத்தை ர்ணிக்கிறுரெ று ஸங் திகண்டுகெ ாள்வது.

'ே ள்" என்றதினர்த்தம் (மிடுக்கை) ன்றது. [கொலைக் யா ளனை அவுணன் - நெஞ்சிடந்த] என்றந்வய . ெ ாலையே ஸ்வபா மா வு டைய கையையுடையவனென்று சப்தார்த்தம். அத்தையுபபாதிக்கிறுர், (நாட் டாரித்யாதி). ாக்யார்த்தம் (பரஹிம்ஸை யித்யாதி).

ரு. ஏய்ந்த பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய் அவுணன்
ாய்ந்த ாகம் ள்ளுகிரால் கிர்ந்த வம்மானதிடம்
ஓய்ந்தமாவு முடைந்தகுன்று மன்றியும் கின்றழலால்
தேய்ந்த வேயு மல்லதில் ாச் சிங்கவே ழ் குன்றமே. (ரு)

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உரை.
ஏய்ந்	வடிவு குத்தக்க	அரியாய்	நரஸிம்ஹ ரூபியாய்க் கொண்டு
பேழ்	பெருத்த		
வாய்	ாயையும்	அவுணன்	ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய
வாள்	வாள்போன்ற		
எயிறு	பற் ளையு	வாய்ந்த	(நரஸிம்ஹத்துக்குத்) தகும்படி வளர்ந்த
ஓர்	ஒப்பற்ற		
கோள்	மிடு யுமு டய	ஆகம்	சரீரத்தை
		வள்உகிரால்	ரியதிருவுகிராலே

(மலைத்தவித்யாதி) †திரள் திரளாகத்தீர்த்த யாத்ரைபோ ாகிற் பர்களை அவர்களைப்பறி கைக்கா அ குண்டா டேர் வந்து மலைத்து மேல்விழுவர்கள் இவர் ளும் அ ர் ளோடே யெதிர்ப் பர்கள் (எறிந்தபூசல்) எறிதல் இடுதல் இட்டபூசல். அவர்கள் இவர்களைச்†சூறை கொள்ளுகிற பூசலிலே (ன் துடிவாய்கடுப்ப) கேட்டபோதே முடியும்படியான த்வநியையுடைத்தாயிருக்கிற துடி யானது †கடுப்ப. (சிலைக்கை) கையில் வில்லையுடையராயிருந்துள்ள வேடருடைய†ஆர்ப்பரவம்மாறுத தேசமாயிற்று அவர்கள் கையில் பயாவஹமான துடியோசையும் பறிக்கிற ஆர்ப்பரவமுமேயாய்ச் செல்லாநிற்குமாயிற்று †உகந்தருளின நிலங்களிலே யுள்ளதாகை யாலே அவர் ள் கயில்துடியோசையோடு அவர்களைப்பறிக்கிற த்வநியோடு ாசியற உத்தேஸ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று. நரஸிம்ஹத்தி னுடையசீற்றத்தோடு அங்குள்ளாருடைய சீற்றத்தோடு அவர் ள் யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாயிற்றிவர்க்கு ... .. (உ)

மலைத்த-த யப்பட்ட செல்சாத்து செல்லாநிற்கிற ஸமூஹமென்று சப் தார்த்தமாய் அத்தை ர்ணிக்கிறார் (திரளித்யாதி). சூறை-புடைவை. டுப்ப சப்தி . தெழிப்பு எ றதினர்த்தம் (ஆர்ப்பரவம்) என்றது. தீர்த்த யாத்ரைபோகிறவர் ளுடைய சூ றை ாள்ளுகிற வேடரை இவர் வர்ணிப்பா னென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (உ ந்தருளின வித்யாதி). இத்தால்-(க) யஸ்யாநுக்ரஹமிச்சாமி தஸ்ய வித்தம் ஹராம்யஹம் யஸ்யாநு ரஹமிச்சாமி தஸ்ய வித்தம் ஹராம்யஹம்" என்கிற ஈஸ்வரனுபாதி அவர்களு கைம்முதல் ா கி அநந்யகதிகளா கிவிட்டு இவர் ளு டய ஸர்வஸ்வத்தையும் ஆளி யப்போலே அ நரஸிம்ஹத்துக்குச் சேஷமா குமவர் ளாகை யாலே உத்தே ஸ்யமாய் வர்ணித்தாரென்றதாயிற்று. ... ...(உ)

(க) கீதை.

வகிர்ந்த	அநாயாஸே கிழித்துப்பொகட்ட	குன்றும்	சிறுமலைகளும்
		அன்றியும்	அதுக்குமேலே
அம்மானது	ஸர்வேஶ்வரனுடைய	நின்று	தன்னிலேயுண்டான
இடம்	ஸ்தாநமானது	அழலால்	நெருப்பாலே
ஓய்ந்த	(ஸாரமில்லாதநிலத்தில் ஸஞ்சரிக்கையாலே) ஓய்ந்துகிடக்கிற	தேய்ந்த	குறைக்கொள்ளியாய் கிடக்கிற
		வேயும்	மூங்கிலும்
		அல்லது	ஒழிய
மாவும்	ம்ருகங்களும்	இல்லா	வேறில்லாத
உடைந்த	(தீக்கதுவி) உடைந்த	சிங்கவேழ்குன்றம்.	(ந)

வ்யா.—மூன்றும்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி) வடிவிற் பெருமைக்குத்தகுதியான பெரிய வாயையும் வாள்போலேயிருந்துள்ள எயிறென்னுதல்' ஒளியையுடைத்தான எயிறென்னுதல் (ஓர் கோளரியாய்) மிக்கையுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய் அவுணனுடைய ஆஸுர ப்ரக்ருதியானவனுடைய வாய்ந்த வாகமுடை நரஸிம்ஹத்துக்குத் தகுதியாம்படி சேர்ந்த சரீரம், அத்தைக் கூரிய வுகிராலே வகிர்ந்த ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்தாநம்.

(ஓய்ந்தமாவும்) தளர்ந்து பசையற்ற நிலத்தின் ஸஞ்சாரத்தாலே அந்நிலத்துக்கடைத்த திர்யக்குக்களும் ஓய்ந்திருக்குமாயிற்று (உடைந்தகுன்றும்) தொட்டாரோடே தோஷமாம்படி தீக்கதுவியுடைந்தகுன்றும் அதுக்குமேலே தன்னிலேயுண்டான அழலாலே தேய்ந்த மூங்கிலுமல்லதில்லாத சிங்கவேழ்குன்றமே. †தன்னிலேயுண்டான நெருப்பாலே தேய்ந்த வேய்களும் (க)*வண்டினமுரலுஞ்சோலையோபாதியாகத் தோற்றுகிறதாயிற்றிவர்க்கு (உ) அதுவிது வுதுவென்ன லாவனவல்ல'' என்னக்கடவதிறே. † பிறர்க்குக் குற்றமாய்த் தோற்றுமவையும் உபாதேயமாய்த் தோற்றுமாயிறே ஒருவிஷயத்தை உகக்கையாகிறது. ... ... (ந)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (ஏய்ந்தவித்யாதி). இவரவன்வாயைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்குமவராகையாலே மீளவுமவன் வாயை வர்ணிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

''மா'' என்று நாலுகாலுடைய ஜந்துக்களாய் ம்ருகங்களைச் சொல்லுகிறது. தேய்ந்த - குறைக்கொள்ளியான. குறைக்கொள்ளியக்கொண்டாடுவானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்யாதி). அவன்ஸம்பந்தமுள்ளதெல்லாமுத்தேஶ்யமாய்த் தோற்றுகைக்கு ஹேது சொல்லியருளிச் செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி). ஆக, நரஸிம்ஹம் தன்னிலுண்டான கோபாக்நி

(க) தி - மா - கஈ. (உ) தி - வாய் - ரு - ௦ - உ.

மூ. எவ்வும் வெ வ்வே ல் பொன்பெயரோ னேதலனின்னுயிரை
வவ்வி ஆகம் வள்ளுகிரால் வகிர்ந்த வம்மானதிடம்
கவ்வு ாயும் கழுகு முச்சிப் போதொடு கால் சுழன்று
தெய் மல்லாற் செல்லவொ ா 'ணுச் சிங்கவே ழ் குன்றமே.(

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எவ்வு'	து கத்தைப்பண்ணு நிற்பதாய்	நாயும்	நாய் ளும் [கு ளுப்
வெ ம்	க்ரூரமான	கழுகு'	(அப்படிப்பட்ட) கழு
வே ல்	வே லையு டைய	உச்சிப்போதொடு	ஆதித்யனோடுகூட
ஏதலன்	த்ரு ான	ால்சுழன்று	ால் தடுமாறுமதாய்
பொன்பெயரோ'	ஹிரண்யனுடை ய	தெய்வம் அல்லால்	தன்னை வி ரு ம் பி த் தொழு' ஆஸ்ரிதர் க்கொழிய
இ' உயிரை	நற்சீ ீனை	செல்லவொண்ணு	சென்று கிட்டவொ ா ண்ணுத
வ்வி	பரிக்ரஹித்து [ணை		சிங்கவேழ்கு'றம். (ச)
ஆ'	(அவனு டைய) சரீரத்		
ள்ளுகிரால்	கி ர்ந்த அ' மா திடம்		
வ்வும்	ண்டா ரயெ' லா ம்) ருமதான		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (எ 'வும் வெ 'வ்வேல் பொ 'பெய ரோன்) கயும் வே லுமாயிருக்கிற விருப்பைக் ண்ட ாட்சியிலே அது உடம்பிலே தத்தால் பிறக்கும் து க் மெல்லாம் பிறக்கும் படி யிருக்கை. எ 'வத்தைப்பண்ணுகி 'றுள்ள வெ 'வியவே லை யுடைய பொன் பெயரோனு 'டு ஹிரண்யன். வ் ம் து க்கம் ஏதலன் சத்ரு சிறுக்கனுக்கு சத்ரு ா போதே தனக்கும் சத்ரு ாயிருக்கிறுனுயிற்று. † ' சத்ருக்ருஹத்தில் புஜிக் வுமாகாது என்றுனிறே பா ' ட ர்களுக்கு சத்ருவானபோதே தனக்கும்

யாலே கு 'றுபோ 'ற ஹிரண்யன் நெஞ்சு டந்து தத்ரத்யரா ராக்ஷஸ ராகிறதுஷ்ட ம்ரு ங் ள் ஓய்ந்து கிடக்கிறபடிக்கு ஸ்மாரகமாய் இ ர்க்கு உத் தேஶ்யமாய்த் தோற்றுகிறதென்றதாயிற்று. ... ... (ரு)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (எவ்வுமித்யாதி). கீழ் 'வே ாளரியாய்" என்று மிடுக்கை ச்சொன்னது உபபந் மென்று தோற்ற சத்ருவான ஹிர 'யனை வர்ணிக்கிறுரெ 'று ஸ 'கதிகண்டுகொ ாள்வது.

( ) "ద్విషదన్నం నభోక్తవ్యం ద్విషన్తం నైవభోజయేత్ । పాండవాన్ద్విషసేరాజన్మమ ప్రాణాహిపాండవాః . த்விஷதந்நம் நபோக்தவ்யம் த்விஷந்தம் நைவபோஜ யேத் பாண்டவாந் த்விஷஸே ராஜந் மமப்ராணுஹி பாண்ட ாஃ" என்றவச நத் த யுட்கொ ண்டு கீழ்ச்சொ 'ன அர்த்தத்தை ஸாதிக்கிறுர் (சத்ருக்ரு ஹத்திலித்யாதி).

(௧) பார உத்.

ரு. மென்ற பேழ்வாய் வாளெயிற்றோர் கோளரியாய் அவு
பொன்ற வாகம் ள்ளுகிரால் போழ்ந்த புனிதனிடம்
நின்ற செந்தீ மொண்டு சூறை நீள்விசும் பூடிரியச்
சென்று காண்டற் கரிய கோயில் சிங் ே ழ் குன்றமே. (ரு)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ெ ன்ற	(சீற்றத்தாலே) மெல் லாநின்றுள்ள	ஓர் அரியாய்	அத்விதீயநர ஸி ம் ஹ மாய்
பேழ்வாய்	பெரியவா யையும்	பொன்ற	(அவ்வடிவைக்கண் ட போதே) சித்த
வாள்	ஈள்போன்ற		
எயிறு	பற்களையும்	அவுணன்	அஸுரனான ஹிரண் யனுடைய
கோள்	மிடு கையுமுடை		

சத்ருவானபடி. அ னுடைய இன்னுயிரை அவன் விரும்பின வுயி ரை. வ்வி பரிக்ரஹித்து. (க) 'ப்ராணாந்தக ப்ரத பபள நார்தந க்ருத்த " என்கிறபடியே.

(க வுநாயும்) ஆரேனுமா க் கண்டபோதே கவ்வியல்லது நில் லாத நாயும் அப்படி கவ்வும் கழுகும். (உச்சிப்போதொடு கால் சுழன்று) ஆதித்யனும் அங்கிலத்திலே வந்தவாறே ஈல்தடுமாறிச் சுழன்று ஈராநிற்குமாயிற்று. உச்சிப்போதுண்டு ஆதித்யன் அவனோடேகூட கவ்வு நாயும் கழுகுமாக கால்சுழன்று வாரா நிற்கு மென்னுதல் அன்றிக்கே உச்சிப்போதோடே காலுண்டு காற்று அது சுழன்று வாராநிற்கும். †நில வெம்மையைச் சொன் னபடி. †அத்தேசத்தைச் சென்று ப்ராபிக்க ஆசைப்படுகிறவர், தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா " என்கிறாராயிற்று நரஸிம் ஹத்தினு டைய அழகை க்கண்டு ண்ணெச்சில் படுவாரில்லையென்னு மத்தைப்பற்ற. (உ) அந்தியம்போதிலரியுருவாகியரி ய யழித் தவனைப்பல்லாண்டு என்னு மவர்களிற. †அநாஸ்ரிதர்க்குச் செ று கிட்டவொண்ணாதாயிற்று. ஹிரண்யன்போல்வார்க்குச் செ ன்று ப்ரவே சிக் ப் போகாதாயிற்று (ச)

ஷணகிரணனான ஆதித்யனுக்கும் கால்தடுமாறும்படி யெ னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (நிலவெம்மையித்யாதி). தாம் கிட்ட வாசைப்படுகிற ர் "தெய்வமல்லால் செல்லவொண்ணா" என்னக்கூடுமோவென்ன; அருளிச் செய்கிறார், (அத்தேசத்தையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). இ கு "தெய் வம்' என்றதுக்கு (ரு) விஷ்ணுபக்திபரோதேவ:- விஷ்ணுபக்திபரோதேவ:" என் கிறபடியே ம களாசாஸநபரன்விநா ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்கு கிட்டவொ ண்ணாதென்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அநாஸ்ரிதர்க்கித் யாதி). (ச) ஸீதோபவஹநூமத:- ஸீதோபவஹநூமத' ' என்கிறபடியே அ நில ெ ம் மதானே குளிர்த்தியைக்கொடுக்குமென்று கருத்து. ... (ச)

(க) வி-பு-க- கூ-உச. (உ) தி-பல்-கூ. (ரு) விஷ்ணுத- (ச) ரா-ஸு-ருடு-

ஆ	சரீரத்தை	சூறை	சுழல்காற்றானது
ள் கிரால்	கூரியதிருவுகிராலே	மொண்டு	மு ந்துகொண்டு
போழ்ந்த	இருபிளவாம்படிபண்ணின	நீள்விசும்பூடு	பரந்த ஆ ாசத்தினிடயிலே
புனிதன்	பாவசுத்தி யயுடையஸர்வேஸ் ரனே ழுந்தருளியிருக்கிற	இரிய	சிதறஓடு கயாலே
		சென்று	அருகேபோய்
		ாண்டற்கு	காண்கைக்கு
இடம்	ஸ்த்தா மானது	அரிய	எல்லார்க்குமரிதாயிருக்கிற
நின்ற	கு றவற்றுக்கிடக்கிற	ோயில்	திருப்பதியான
செம்தீ	சி ந்தஅ்கி ய	சிங்கவே	ழ்கு றமே. (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (மென்றவித்யாதி) சீற்றத்தாலே மடித்த பெரிய ாயையும் ாள்போலேயிருந்துள்ள எயிற்றையும் மிடுக்கையுமுடைய அத்விதீய நரஸிம்ஹமாய். (அவு பொன்ற) நரஸிம்ஹத்தினுடைய தோற்றரவிலே பிணமானானாயிற்று. (ஆக மித்பாதி) பின்னையும் சீற்றம் மாறா மயாலே பிணத்திலே யாபரித்தானித்தனையாயிற்று. (புனிதனிடம்) பிறர்க்கு உப ரித்தானாயிருக்கையன்றிக்கே தன் விரோதியைப்போக்கின சுத்தியோகத்தை நினைக்கிறதாயிற்று

(நின்றவித்யாதி) குறை ற்றுக்கிடக்குமாயிற்று அக்கி அத்தை மு ந்தொ ாண்டு †சுழல்காற்று பரப்பையுடைத்தான ஆகாசத்திலே இரிய அ் கே சிதறவோட ஆர்ப்பர த் தப் பண்ணுகின்னுதல்; (எரிய) எ று பாடமாகில் ஆகாசந்தானே இநதளமாக ரிய வென்றபடி (செ று) இப்படியிருக்கை யாலே ஒருவர்க்கும் செ று காண்கை க்கரிதாயிருக்குமாயிற்று பரமபதத்தோபாதி இந்நிலத்துக்கும் நமக்கு பயப்படவே டா என்று ஹ்ருடராகிறார். ()

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (ெ ன்றவித்யாதி). ச ரவர்த்தித் திருமகன் விற்பிடித்தபிடியிலே அஸுரர் மண்ணுண்ணுமாபோலே நரஸிம்ஹத்தின் வாயில் பிறக்கும் வி ருதி ளிலேயும் நசிப்பர் ளென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஏதலனி னுயி ர வவ்வினது கு ஹேதுவான *ெ ற பேழ்வாயை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங் தி ண்டுகொள் து.

பொன்ற - நசித்த. மெ றவா யக் ா வே பொன்றவா மாயிற்றென்றுகருத்து.

சூறை'' எ றதினர்த்த, (சுழல் காற்று) றது. ரிய'' என்ற பாடத்திலே, சூறைவீச அது நீள்விசும்பூடு எரிய'' எ றத்யாஹரித்து ெ ாள்வது. ... ... (ரு)

௬. எரிந்தபைங் ணிலங்குபேழ் ாயெயிற்றொடிதெ 'வுருவெ ன்று
இரிந்து ானோர் கலங்கியோட விருந்த ம்மானதிடம்
நெரிந்தவே யின் முழையுள் நின்று நீணெறி வாயுழை.
திரிந்தவானைச் சு டுபார்க்கும் சி ' வே ழ் குன்றமே (சு)

பதம்	உரை	பதம்	உரை
எரி 'த	சீற்றத்தாலே ரியா நிற்பதாய்	இருந்த	ழுந்தருளியிருந்த
		அம்மானது	ஸர்வே ஸ்ர ரனு டய
ப	பசு மையான	இடம்	ஸ்த்தா மானது
ண்	ண் ஊயும்	ெரி 'த	ஒ 'ரு டொன்றுசே ர்ந்திருந்துள்ள
இல 'கு	விள 'ாகி 'றுள்		
பேழ்வாய்	பெரிய வாயையுமு டத்தாய்	வேயி '	[று மூங்கிலின்
		மு ழையுள்நி '	துவாவழியா
எயிற்றொடு	பற் ளோடு கூடியிரு 'கிற (டி வக் ண்டு)	உழு வ	புலி ளா
		நீள்நெறி ாய்	பெரிய ழியிலே
		திரி 'த	ஸஞ்சரியாநி 'றுள்
இது எவ்வுரு	இதுஎ '. டிவு	ஆனை	யானைகள் (போ)
என்று	என்று அஞ்சி	சு டு	அடையாளத் த
ானோர்	தேவர் ள்	பார் 'கும்	('தாக்ரா த்தா லே) பாராநி 'றுள் ள
இரிந்து	அங்கே யி 'கே சிதறி		
லங்கி	ால்தடுமாறி		
ஓட	ஓடும்படியா		சி' வே ழ்குன்றம். ( )

வ் ா. ஆறும்பாட்டு. (எரிந்தவித்யாதி) †சீற்றத்தாலே யெரி யாநிற்பதாய் ாதிப்ரயுக்தமான பசு மையு டத்தா 'ணை யும் உஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள பெரிய ா யயும் எயிற் றயுமு டைய டி க் 'டு. (இதெ 'வுருவெ ன்று) இற் ற 'கு முன்பு க 'டறியாத தொன்றாயிராநின்றது †இதென்ன டிவு. என்றஞ்சி தேவர் ளானவர் ள் § (ஆர்ப்பரவத்தைப்ப 'ணி) † அங்கே யிங்கே

அ . ஆறு 'பாட்டு. (எரிந்தவித்யாதி) *அ 'சண்ஞால மஞ்சின ள வன்றி 'வே (க) నవాయు పస్వన్దేయుయతురథవా స్త శ రవిదిశోనశ్వ్యన్విశ్యాప్య చ దచలాసాచ కులా నభశ్చప్రశ్చతిక్ష్యధిత మవ సాధోనరహరాత్వాయి స్త మ్భేకమ్భ ద్వపుఫిసతిహాసున్దరభుజ நவாயு ப 'பங்தே யயுதுரத ாஸ்தம் சசிரவீ திசோ ஶ்யங்விஶ ாப்யசலதசலா ஸாசலகுலா நபஶ்ச ப்ரஶ்சயோதி க்வதிதமபிபா தோ ரஹரௌ த்வயிஸ்தம்பே சும்பத்வபுஷிஸதி ஹேஸுந்தரபுஜ" 'கிற படியே-தே ர் ளு மஞ்சும்படியானபடியை அநுஸந்திக்கிறாரெ 'று ஸ 'தி ண்டுெ ாள் து.

மூலத்திலே எயிற்றொடு என்றவ ந்தரம், இருக்கிற வடிவை 'ண்டு 'றத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தாலே யித் யாதி). ' இரிந்து " என்றதினர்த்தம் (அங்கே யிங்கே சிதறி) என்றது.

(க) ஸா - ஸ்த - கூ௫.

௬ முனைத்த சீற்றம் விண்சுடப்போய் மூவுலகும் பிறவும்
அனைத்து மஞ்ச ளாளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்
கனைத்த தீயும் கல்லுமல்லா வில்லுடை வேடருமாய்த்
தினைத்தனையும் செல்ல வொண்ணுச் சிங்கவேழ் குன்றமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முனைத்தசீற்றம்	மிக் ோபமானது	தீயும்	அக்நி யயு
போய்	இ ருநின்றும்போய்	கல்லும்	(அத்தாலேவேகிற)கற்களையும்
விண்சுட	ஆ ாசத்தைச்சுடும்படியாகவும்	அல்லா	இவற்றிலு ாட்டில் க்ரூரமாய்
மூவுலகும்	மூன்றுலோகங்களிலுள்ளவர் ளும்	வில்	வில்லை (ன
பிறவும்	மற்றும்	உடை	கயிலேயு டயார
அனைத்தும்	ப்ரஹ்மாதிலோ ளிலுள்ளவர் ளும்	வேடருமாய்	ே டர்களையுமு டத்தாய்
அஞ்ச	பயப்படும்படியாவும்	தினைத்தனையும்	(அநாஶ்ரிதர்களு கு) க்ஷணகாலமாகிலும்
ஆளரியாய்	நரஸிம்ஹரூபியாய்	செல்லவொ ணு	கிட்டவொண்ணாத
இருந்த	எழுந்தருளியிருக்கிற		சி கவே ழ்குன்றம்.
அம்மானது	ஸர்வஸ்வாமியுடைய		
இடம்	ஸ்த்தாநமானது		
னைத்த	(எரியும்போது) த்வநியாநின்றுள்ள		

சீதறி காலதடுமாறி ஒருவர்புக்கவிடத்திலே யொரு ர்புகாதே யோடும்படியாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனு டைய ஸ்த்தாநம்

(நெரிந்தவித்யாதி) நெருக்கத்தாலே ஒன்றோடொன்று இழைந்து நெரிந்திருந்துள்ள மூங்கில் துளை ழியே அந்த† த்வாரத்தாலே உழுவையுண்டு புலி அது நீணெறிவாயிலே பெருவழியிலே ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள. (ஆனைச்சுவடுபார்க்கும்) ஆனையினுடைய மஸ்தகத்தைப்பிளந்து அத்தைப் பாநம்பண்ணுகைக்காக அவை போகிற பெருவழியிலே அவற்றைச் † சுவடொத்தி நிற்குமாயிற்று. ஆஸுர ப்ர ருதிகளாயிருப்பாரை யழியச்செய்கைக்கு நரஸிம்ஹமடிச்சுவடொத்துமாபோலே. ... ...(௬)

(த்வாரத்தாலே) என்றவநந்தரம் புறப்பட்டு" என்று சேஷம். இத்தால் - ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருந்துள்ள மூங்கில்களைத் தன் பலத்தாலே நீ கி வெளி ண்டு புலி வெளிநிலத்திலே புறப்பட்டதென்று வம்சாபிவ்ருத்தியச் சொல்லிற்றாயிற்று. (வடொத்திநிற்கும்) என்றதுக்கு-இங்கு ந்தாக்ராம் பண்ணுநிற்குமென்று ருத்து. ... ... (௬)

ஆ. நாத்தழும்ப நான்முகனு மீசனுமாய் முறையா
லேத்த அங்கோ ராளரியா யிருந்த வம்மானதிடம்
காய்த்தவாகை நெற்றொலிப்பக் கல்லதர் வேய்ங் கழைபோய்
தேய்த்த தீயால் விண்சிவக்கும் சிங்கவேழ் குன்றமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நா	நாவானது	அங்கு	அவ்விடத்திலே(அவர்களுக்கு ஸ்துத்யனுய்க் கொண்டு)
தழும்ப	தழும்பேறும்படியாக		
நான்முகனும்	நான்கு முகத்தையுடைய ப்ரஹ்மாவும்	ஓர் ஆளரியாய்இருந்த அம்மானதிடம்,	
ஈசனும்	ருத்ரனும்	காய்த்த	காய்கள் நிறைந்த
ஆய்	தந்தாமுடைய தரம் குலையாதபடியாக	வாகை	வாகைகளின்
		நெற்று	நெற்றுகள்
முறையால்	(அவன் சேஷி, நாம் சேஷபூதர் என்னும்) க்ரமத்தாலே	ஒலிப்ப	சப்திக்கும்படியாக
		கல் அதர்	கல்வழியிலேயுண்டான
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம் பண்ண,	வேய்ங்கழை	குழல்மூங்கிலானது

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (முனைத்தவித்யாதி) மிக்கசீற்றமானது போய் அந்தரிக்ஷத்தைச்சுட. (மூவுலகுமித்யாதி) த்ரைலோக்யமும் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குடியிருப்பும் எங்குமொக்க அஞ்சும்படியாக †ஆண்மையையுடைய வென்னுதல் †மநுஷ்யத்வமும் ஸிம்ஹத்வமும் கலந்திருக்கையைச் சொல்லிற்றாதல்.

(கனைத்து) த்வநியாநின்றுள்ள அக்நியும் எரிகிறபோதை வெடுவெடென்கிற த்வநியையுடைத்தானவக்நியும் அதிலே வைக்கோல் போர்போலே வேகிறகல்லும். (அல்லாவித்யாதி) †இங்ஙனெரிகிற நெருப்பிலும் கல்லிலும் அடியிடலாம் அங்குத்தைவேடர் முகத்தில் விழிக்கவொண்ணாதாயிற்று அவர்களுடைய க்ரௌர்ய மிருந்தபடி. (தினைத்தனையும்) † கவாதார்க்குக் கண்ணாலே காணலாம்படி சென்று கிட்டிக் கண்ணெச்சில்படவொண்ணாதபடி யிருந்த தேசமாயிற்று. ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (முனைத்தவித்யாதி). 'எரிந்தபைங்கண்" என்றத்தால் தோற்றின சீற்றத்தின் எல்லைநிலத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

'ஆள்"என்றதினர்த்தம், (ஆண்மையை) என்றது. அதாவது-சேவகத்தனம். "ஆள்" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம், (மநுஷ்யத்வ மித்யாதி).

"அல்லா" என்று விசேஷிக்கையாலே வேடர்க்கு ஆதிக்யம் தோற்றுகிறதென்கிறார், (இங்ஙனித்யாதி). 'தினைத்தனையும்" தினையென்று ஸூக்ஷ்மமானதாந்யமாய், எள்ளத்தனையென்னுமாபோலேயாய் பரிமித காலத்தைச் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்து வாக்யத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார், (உகவாதார்க்கித்யாதி). ... ...(எ)

போய்	ஆ ரசத்தை யளாவும் படி ஓங்கி	தீயால் விண்	நெருப்பாலே ஆகாசம்
தேய்த்த	தன்னிலே உராய்கை யாலுண்டான	சிவக்கும்	சி ந்துகிடக்கிற சிங்கவேழ்குன்றம். (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (நாவித்யாதி). †நா ரனது தழும் பேறும்படியாக சதுர்முகனும் தேவர்களில் தலையான ருத்ரனும் முன்பு ஹிரண்யனுக் ஞ்சி மநுஷ்யவேஷங்கொண்டு திரிந்தவர்கள் அவன் பட்ட பின்பு தந்தாமுடைய தரம்குலையாதபடி முறையாலே ந்து சேஷித்வப்ராப்தியாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ண; அவர்களுக்கு ஸ்துத்யனாய்க்கொண்டு அவ்விடத்திலே இதுக்குமுன்பு அநுபவித் தறியாத நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்த் தாநம்.

(காய்த்தவித்யாதி)காய்த்தவாலககளிலே நெற்றுனது த்வநிப்ப, †பாலைநிலத்துக்கடைத்த வ்ருக்ஷங்களிவையும்சொல்லக்க வதிறே. (கல்லதர்வேய்ங்கழைபோய்) கழையென்று-மூங்கிலாய் அதரென் று வழிக்குப்பேர். ல்வழியிலேயெழுந்த வேய்ங்கழையு டு குழல் மூ கில் அது அந்தரிக்ஷத்தளவும் வளர்ந்து தன்னிலே யிழைந்து அத்தாலேயுண்டான அக்நியானது மே த்தாலே ஆகாசம் கறுத்திரு க்குமாபோலே இந்த நெருப்பாலே சிவந்து கிடக்குமாயிற்று. †இத் தால் †அகவாயடங்க ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்தோத்ரமாய்க்கிடக் கும் †புறவாயடங்கலும் வாகை நெற்றினுடை ய த்வநியாய்க்கிடக் கும். ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ரத்தழும்பவித்யாதி). ஓரப்ப நிர்ப்பஜநத் தாலே விக்ருதி ய யடை து ஹிர யணைக்கொன்றபடியை யநுஸந்தித்தா ராய், பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்துத்யனாயிருக்கும்படியை யநுஸந்திக்கிறு ரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள்வது.

ஈசனுமாய் என்கையாலே - முன்பு மநுஷ்யராயிருந்தமை ஸூசித மாயிற்றென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறுர், (நாவானதித்யாதி).

(பாலைநிலத்துக்கு) நிர்ஜலதேசத்துக்கு. முளைத்த சீற்றம்போய் விண் டும்படி யிருந்த நரஸிம்ஹத்தின் சீற்றம் மாறுகை க்கு மெள்ள ப்ரஹ்மாதி ள் ந்துஸ்துதிக்குமாபோலே வி ண்சி கும்படியான மூங்கிலிலுண்டான அக்நிக்கு அஞ்சி காட்டுவாகைகள் துதிக்கிறனவென்று விவக்ஷித்து ருத்தருளிச்செய்கிறுர், (இத்தாலித்யாதி). (அகவாய்) எ கிறது - உள்ளி ருக்கிற நரஸிம்ஹவிஷயத்திலே ன் க. (புற ாய்) என்றது - அந்த திவ்ய தேசத்தைச் சுற்றிலுமுண்டான மூங்கில் விஷயத்திலென் க. .... (அ)

மூ.— நல்லை நெஞ்சே நாந்தொழுதும் நம்முடை நம்பெருமான்
அல்லிமாதர் புல்கநின்ற ஆயிரந் தோளனிடம்
நெல்லிமல்கிக் கல்லுடைப்பப் புல்லிலை யார்த்ததர்வாய்
சில்லி சில்லென் றொல்லறாத சிங் வேழ் குன்றமே (கூ)

ப ம.	உரை.	ப த	உரை.
நம்முடை	நமக்கு ஆஶ்ரயணீ ஞய்	உடைப்ப	டயப் பண்ணும்ப டியாகவும்
நம்பெருமான்	நமக்கு ஸ்வாமியாய்	புல்இலை	பனையோலையான து
அல்லிமாதர்	தாமரைப்பூவை யிருப் பிடமாகவுடையபெ ரியபிராட்டி யார்	ஆர்த்து	ஓசைப் படும்படியா வும்
		அதர்வாய்	வழியிலே (ள்
புல்க	கட்டிக்கொள்ளும்படி	சில்லி	சில்லீடென்னும்ப க்ஷி
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்கிற	சில்என்று ஒல் அறாத	சில்என்னும் ஓசைமா றாதபடியுமான
ஆயிரம்தோள ன்	ஆயிரம் திருத்தோள்க ளையுடைய ஸர்வே ஶ்வரனுடைய	சிங் ே ழ்குன்ற	
		நல்லைநெஞ்சே.	எனக்குப்பா க்கான நெஞ்சே.
இடம்	ஸ்த்தாநமானது	ாம்தொழுதும்	நாம் (அ கேசெ று அ னைத்) தொழு து -ஜ்ஜீவிப்போம்.
நெல்லி	நெல்லிமர கள்		
மல்கி	நிறைந்து		
கல்	கற்களை		

வ்யா.— ஒன்பதாம்பாட்டு (நல்லைநெஞ்சே) எனக்குப்பாங்கான நெஞ்சே.. † ஸம்போதித்து நெஞ்சே. நீயெ க்குப் பாங் ாயிறே இப்பேறு†பெற்றது. (நாந்தொழுதும்) நாம்தொழுது உஜ்ஜீவிப்போம். இது இத்திருமொழியிற் பாட்டுக்கெல்லாம் க்ரியாபதம். (நம்மு ட நம்பெருமான்) † நித்யஸூரிகளுக்கநுபாவ்யனு

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (நல்லைநெஞ்சேயித்யாதி). " நான்முகனுமீசனு மேத்தச் செய்தேயும் சீற்றம்மாறுதேயிருக்கப் பிராட்டிபோய் ஸம்ஶ்லேஷித்துச் சீற்றத்தை மாற்றினபடியை யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்கதி ண்டு கொள்வது.

நல்லையானநெஞ்சே என்று விசேஷணமாக் வொருயோஜனை யருளிச்செய்து நெஞ்சே. நீ நல்லையென்று அந்வயித்து யோஜநாந்தரம், (ஸம்போதித்தித்யாதி). (பெற்றது) என்றவநந்தரம் 'என்கிறுரென்றமாம்'' என்று கூட்டுவது. இங்ஙனன்றுகில், (ஸம்போதித்து) ான்று சொல்லவேண்டாவிறே. நம்பெருமான் என்னவமைந்திருக்க, 'நம்முடை'' 'என்று விசேஷித்தத்தாலே, தாம் நிரூபகரானமைதோற்றுகையாலே, அத்தைஸத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறுர், (நித்யேத்யாதி). 'அயர்வறுமமரர்கள்'' என்னக்கடவதிறே.

மூ. செங்கணாளியிட்டிறைஞ்சும் சிங்கவேழ் குன்றுடைய
எங்களீச னெம்பிரானை யிருந்தமிழ் நூற்புலவன்
மங்கையாளன் மன்னு தொல் சீர் வண்டறை தார்க்கலியன்
செங்கையாளன் செஞ்சொல் மாலை வல்லவர் தீதிலரே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செம்	சிந்த	உடைய	வாஸஸ்தாநமாக வுடையனாய்
கண்	கண்ணையுடைய		
ஆளி	ஸிம்ஹங்கள்	எங்கள்	ஸம்ஸாரிகளான நம் போல் ரார்க்கும்
இட்டு	(திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணங்களை) ஸமர்ப்பித்து	ஈசன்	ஸ்வாமியாய்
		எம்பிரானை	எனக்கு ப ரரசனான ஸர்வேஸ்வரன் விஷயமாக
இறைஞ்சும்	ஆஸ்ரயியாநின்றுள்ள		
சிங்கவேழ்குன்று	சிங்கவேழ்குன்றத்தை	இரு	பெரிய
		தமிழ்நூல்	தமிழ்சாஸ்த்ரத்தில்

யிருக்குமாபோலே நமக்கும் ஆஸ்ரயணீயனாய்க் கொ ரடுவந்து ஸந்நிதிபண்ணின ஸர்வேஸ ரன். (அல்லியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளாஸ ரயிக்க தேவர்கள் கலங்கி யோடப்புக்கவாறே ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்காக இவ்வடிவு கொண்டதுபோய் அநுகூலர் பக்கலிலேயும் வந்து பலிக்கு மளவாயிற்று.'' என்று அந்தச்சீற்றத்தை ஆற்றுகைக்காகப் பெரிய பிராட்டியார் வந்து கட்டிக்கொள்ளுமாயிற்று. (ஆயிரந்தோளன்) இவானைத்தால் இவளைக்கட்டிக்கொள்ள ஆயிரம் தோளுண்டாமாயிற்று.

(நெல்லியித்யாதி) நெல்லிகளானவை மிக்குக் கற்களையுடையப் ப ணுமாயிற்று. நெல்லிமரங்கள் வேரோடிக் கற்களையுடையப் பண்ணும். (புல்லிலையார்த்து) மூங்கிலிலைகளானவை த்வநிக்கவென்னுதல் பனையோலை ஓசைப்படவென்னுதல். † அதர்வாயிலே வழியிடத்திலே, சில்லியுண்டு †சில்வீடு அது சில்லென்னா நிற்குமாயிற்று ஒரு சப்தாநுகாரத்தைப் பண்ணாநிற்குமாயிற்று. ஒல்லருத த்வநிமாருத. ... ...( )

ஹிரண்யனுடைய நெஞ்சிடந்தபோது அவனெலும்பு உடையும்படியும் அவனுடைய ஆர்த்துக்கொள்ளுகையும், அவன் ர தம் சில்லென்று புறப்படும்படியும் அத்தேசத்தைக் கண்ட உடனே ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகிறதென்னும் கருத்தாலே வர்ணிக்கிறாரென்றுகொள்வது. (சில்வீடு) என்றது - பக்ஷி விசேஷம். இப்படி நரஸிம்ஹாவதாராபதாநத்தில் த்வநிக்ருஸம்பச மான தேசமாயாலே, "நாம் தொழுதும்" என்கிறாரென்று கருத்து. .... (கூ)

புலவன்	வல்லவராய் [வாய்	செங்கையாளன்	மிகவும் ஔதார்யத் தயுமுடையரான
மங்கையாளன்	திருமங்கைக்கு ராஜா		
தொல்மன்னு	அநாதியாய்நிலைநின்ற	கலியன்	ஆழ்வாரருளிச்செய்த
சீர்	ஸ்ரீயையும்	செம்சொல்மாலை	செவ்வியசொல்தொடையை
வண்டு	வண்டுகள்		
அறை	சப்தியாநின்றுள்ள	வல்லவர்	கற்கவல்லவர்கள்
தார்	மாலையையும்	தீதுஇலர்	பொல்லாங்கு இல்லாதவர் ஆவர். (௧o)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணித்யாதி). வீரஸ்ரீயாலே சிவந்த கண்களையுடைய ஆளிகளானவை தங்களுக்கு ப்ரதிகூலமான ம்ருகங்களை யழியச்செய்து அவற்றைத் திருவடிகளிலே ஸமாராதநோபகரணமாகக்கொண்டுவந்து பொகட்டு ஆஸ்ரயியாநிற்குமாயிற்று. †ஸ்ரீ கண்டாகர்ணுழ்வான் இது ப்ராஹ்மண வம்சம் உத்தமம்" என்று இது புதிசு' என்றுனிறே. சிங்கவேழ்குன்றம் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாகவுடையவன். ஸம்ஸாரிகளான நம்போல்வார்க்கும் சென்றுஸ்ரயிக்கலாம்படி யிருக்கிற உபகாரகனை. (இருந்தமிழ் நூற்புலவன்) ஒருவரால் கரைகாணவொண்ணுதபடியிருக்கிற தமிழ் சாஸ்த்ரோக்தமான படியைக்கரைகண்ட ஜ்ஞாநாதிக்யத்தையுடையவர். (மங்கையாளன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹகரானவர். (மன்னு தொல்சீர்) நிலைநின்ற பாரதந்த்ர்ய ஸ்ரீயையுடையவராயிற்று. (க) లక్ష్మణో లక్ష్మిసంపన్నః லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மி ஸம்பந்ந" வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணி * அறையாநின்றுள்ள மாலையையுடைய ஆழ்வார் (செங்கையாளன்) † மஹோதாரன் இப்ப்ரபந்தத்தைப்பிறர்க்கநுபாவ்யமாம்படி பண்ணித் தந்தவரிறே. (செஞ்சொல் மாலை வல்லவர்) அரிய அர்த்தத்தை உள்ளபடி காட்டவற்றான செவ்விய சொல் தொடை வல்லவர். (தீதிலரே) நரஸிம்ஹம் விரோதியைப் போக்குகையாலே அவர்களுக்குப் பொல்லாங்கு வாராதிறே...(௧o)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கணுளியித்யாதி). (உ) నవంశవమిదంపుణ్యం వేదపారగమచ్యుత। యజ్ఞశీలంమహాప్రాజ్ఞం బ్రాహ్మం శివముత్తమమ్ - நவம்சவமிதம் புண்யம் வேதபாரகமச்யுத யஜ்ஞசீலம் மஹாப்ராஜ்ஞம் ப்ராஹ்மம் சிவ முத்தமம்" என்கிற வசநத்தையுங் கொண்டு உக்தார்த்தத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (ஸ்ரீகண்டாகர்ணுழ்வானித்யாதி). (அறையாநின்றுள்ள) - சப்தியாநின்றுள்ள. செம் - அழகான, கையை யாளுமவனென்று சப்தார்த்தம் (மஹோதாரன்) என்று. ... ... (௧o)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) ரா - பா - ஃஅ - உக. (உ)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து எட்டா திருமொழி ோ கு.

மூ கொங்க ர்ந்த மலர்க்குருந்த மொசித்த கோ லனெம்பிரா
சங்குத கு தட டல் துயில்கொண்ட தாமரைக்கண் ணினன்
பொங்குபுள்ளினை ாய்பிளந்த புராணர்தம்மிடம் பொ குநீர்
செங்கயல் திளைக்குஞ் சுனைத் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.

பத .	உரை.	பத .	உரை.
ச கு	சட்கு ள்	புள்ளினை	பகாஸுரனுடைய
தங்கு	பொருந்தி	ாய்	ா ய [ுய்.
தடம்	ப திருந்துள்ள	பிள த	கிழித்துப்பொ ட்ட
டல்	திருப்பாற் டலில்	பிரான்	என் கு ப ரீகனுய்
துயில்கொண்	ளர்ந்தருளுகிற	புராணர்தம்	புராணப்ரஸித்தனுன
ட	வனாய்		ஸர்ே வ ர னு
தா ாக் ண்	தாம ரமலர்போ ற		டய
ணினன்	திரு க ளையு	இடம்	ஸ்தாகமாய்
	டயனாய்	பொ குநர்	மிக் ஜலத் தயுடை
ே ாவலன்	ருஷ்ணனாய் ெ ா		த்தாய்
ெ ாங்கு	பரி ளம் [ண்டு	செ	சிவந்த
அலர்ந்த	வீசாநின்றுள்ள	கயல்	மத்ஸ்யங்களான வ
மலர்	புஷ்பங்கள் நி றந்த	திளைக்கும்	ளித்துவர்த்திக்கிற
குருந்தம்	(அஸுரா விஷ்டமா	சுனை	சுனைகளையுடைய
	ன) குருக்கத்தியை	திருவே கடம்	திருமலையை
ஒசித்த	நிரஸித்த ுய்	நெஞ்சமே	மநஸ்ஸே.
பொ கு	கிளர்ந்துவ த	அடை	கிட்டப்பாராய்....(க)

அரு. கொங் லர்ந்த ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே, (க) நின்ற செந்தீெ ாண்டு கு ற நீள் விசும்பூடிரிய' என்றும், (உ) "கனைத்த தீயும் கல்லும்" என்றும் (ங) 'தேய்த்த தீயால் விண்சிவக்கும்" என்றும் விரோதி ளுக்கு துஷ்ப்ரவேசமாயிருக்கும்படி ய யநுஸந்தித்து, (ச) 'நெஞ்சே! நாந்தொழுதும்" ' று அநுஸ ்தித்தார். இப்படி நிலவெம்மையை யநு ந்தித்ததே ஹேது ா பரம்காருணிகனுன் ஸர்வேஶ்வரன் இ ரிடத்தில் தன்னுடைய படிகளை காட்டிக்ெ ாடு க், க ண்ட நுபவிக்கிருரென்று ஸங் தியுட்கொண்டருளிச்செய்கிருர் (விரோதியித்யாதி). (ரு) பொங்குநர் செ யல் திளை கும்சுனை" எ றிறே அநுஸந்திக்கிறது. குருந்தம் புள்,

( ) - ா - (ரு) (ங) -எ . அ. (ரு) - அ - .
( ) க - எ. ( ) க - எ - .

வ்யா -ெ ாங்குப்ரவேசம் †விரோதி நிரஸநசீலனாய் †ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷஸ் பா ாய் †ஸர் ாந்தராத்மா ாயிரு ்கிற †ஹரியா ன் வாயாலே திருநாமஞ்சொன்னாலெ ் று ஒரு சிறுக்கனு ்குத் தமப்பன் பகையா உதவிற்றொரு டிவைக்கெ ா ் ் ந்து தோற்றி அவனுடைய விரோதி யப்போக்கி உப ரித்தவன் † அவனொரு னளவிலேயும் பர்ய ஸிக்கையன்றிக்கே திருநாமம் சொ ் லாரெல் லாருடைய ஸம் ாரது(ஷ)ரிதத்தைப்போக்குகைக்காகத் திருமலை யிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான் நாமங்கேபோ யநுபவிப்போமெ ் று திருவுள்ளத்தோடே கூட்டுகிறார். † தமிழ்பாஷை நடை யாடுகிறதுக் கும் எல்லையான நிலமாயிருக்குமிறே.

முதற்பாட்டு (ெ ாங் லர்ந்த) பரிமளத் த ப்ர ஹியாகிற் பதான மலரையுடைத்தான. (குருந்தமொசித்த) † அடியேபிடித்து த் தலையளவும் பூத்து தர்சநீயமாய் அஸுராடே சத்தாலே நலிவ தாகத்தேடி நிற்க இதழுகிதாயிருந்தது முறித்து ் காரியங்கொ ள்ளுவோம் என்று ஒசித்தானாயிற்று. (கோவலனெம்பிரான்)

பேய், மாமருது ஊ நிரஸித்தபடி யச் சொல்லுகையைப்பற்ற, (விரோதி நிரஸநசீலனாய்) என்றது. ( ) கோத்தங்காயர்தம்பாடியில் குரவை' இத் யாதியைப்பற்ற (ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷஸ் பாவனாய்) ன்றது. (உ) ' பாரும் நீரெரிகாற்றினோடு '' இத்யாதி யப்பற்ற (ஸர்வாந்தராத்மாவாய்) என்றது. (ந) திண்டிறலரியாய ன். ' என்றத் தப்பற்ற (ஹரியா னித்யாதி). (ச) பேசுமின்திருந மம்'' ்கிற பாட் டக் ாகஷித்தருளிச்செய்கிறார், (அவனொருவனித்யாதி). திருமலை ய அநுபவிக்கை ்கு நியாமகாந்தரம் (தமிழித்யாதி). இத்தால், - சிங்கவேழ்குன்றத்திலே தாமெழுந்தருளினல் அங்குள்ளார் டு ாாய் தாம்தமிழரா யாடே) (ரு) *బోధయన్ పరస్పరమ్ போதயந்த° பரஸ்பரம் பண்ணு க ்குச் சேரவிழாமையாடே இத்திருமலை யிலே இரண்டும் வசியிருக்குமெ ் று அநுபவிக்கிறாரெ ் று கருத்து.

முதற்பாட்டு. (ெ ா ்கித்யாதி). ஹிர ் யன்தான் *கொலை ்கை யாளனாய் தன்னுடைய விரோதித்வந்தோற்றவிருந்தான் குருந்தம்முத ான வை ஆநுகூல்யந்தோற்ற ்து ஞ்ச ் ளாயிருக்கை யாலே அ னிலும் க்ரூர ் னென்று திருவுள்ளத்திலே தோற்றி அவற் ற யருளிச்செய்கிறாரெ ன்று அ தாரி யிட்டுக்கொள் து.

அழித்த என்னாதே ' சித்த ' எ ் றதுக்கு வாஸ ந (அடியே பிடித் தித்யாதி). இத்தால் - மாயாம்ரு த்தை ம்ருகமெ ் று பிடிக்கத்தேடினாற் போலே பூத்தமரமென்றே பூவுதிராதபடி பேர்த்தாெ ன்றதாயிற்று. குருந்

(க) - அ - ச.
(௨) - அ - எ.
(ந) - அ - கூ.
(ச) க - அ - கூ.
(ரு) கீதை - ௦ - க .

மூ. பள்ளியாவது பாற்கட லரங்க மிரங்க வன் பேய்முலை
பிள்ளையா யுயிருண்ட வெந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம்[றும்
வெள்ளியான்கரியான் மணிநிறவண்ண னென்றெண்ணி நாடொ
தெள்ளியார் வணங்குமலைத்திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வல்	வலியநெஞ் சுடைய	எந்தை	எனக்குநாதனுய்
பேய்	பூதனையுடை யளான	பிரான் அவன்	உபகாரகனுன ஸர்வேமவரனுனவன்
முலை	முலைகளானவை		
இரங்க	தானேசுரக்கும்படி	பள்ளியாவது	(கண்வளர்ந்தருளும்) படுக்கையாவது
பிள்ளையாய்	சிறியகுழவிவடிவு கொண்டு [ணனை	பாற்கடல்	திருப்பாற்கடலும்
உயிர்	(அவளுடைய) ப்ரா	அரங்கம்	திருவரங்கமு ாம்
உண்ட	அமுது செய்தருளின வனுய்	பெருகும்	வளருகிற
		இடம்	ஸ்த்தாநமானது

க்ருஷ்ணனுய் வந்தவதரித்துக்குருந்தைமுறித்தாற்போலே என் விரோதியைப்போக்கி எனக்கு உபகரித்தவன். † அதின் நினைவின் படி கார்யம் செய்கையன்றிக்கே என்னுடைய கார்யஞ்செய்த ுப காரகன். (சங்கித்யாதி) இவ்வவதாரத்துக்கடியாகத் திருப்பாற் கடலிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினபடியைச் சொல்லுகிறது சங்கெ ன்றுபேர்பெற்றவையடையச் சேராநிற்பதாய், ண்வளர்ந்தருளு கைக்கீடான பரப்பையுடைத்தான திருப்பாற்கடலிலே ண்வளர் ந்தருளினவன். (பொங்கித்யாதி) பெரியகிளர்த்தியோடே மிகைத்து வந்து தோற்றினபகாஸுரனை வாயைக்கிழித்து, இப்படி விரோதி களைப்போக்குகை பழையதாகச் செய்துபோருகிறவர் ந்து வர்த்தி க்கிற ஸ்த்தாநம். (பொ கித்யாதி)†ஜலத்தினுடைய ஸம்ருத்தி யலி னுடைய களிப்புக்கீடாயிருக்குமிறே. இளமையாலே சி ந்த நிறத் தையுடை ய கயல்களானவை களித்து ர்த்திக்கிற சுனைகளையுடைய திருமலையை அடை நெஞ்சே. என்கிறுர் ....(க)

தொசித்ததே தமக்கு உபகாரமாக்கி அத்தால் அர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கி றுர், (அதின் நினைவித்யாதி). நீர்ப்பசையற்ற நிலமாகையாலே * ஓய்ந்த மாவாயிருந்தது, அதுக்கு ப்ரதிசீர்ஷமான நிலமென்று தோற்ற 'பொ கு நீர்" என்கிறுரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறுர், (ஜலத்தினித்யாதி). "சங்கு தங்குதடங்கடல் துயில்கொண்ட தாமரைக் ண்ணினன்" என்றத் தை முந்துற அநுஸந்தித்து, பாட்டு அநுஸந்திக் க அந் யம். ஆக இப் பாட்டால்.திருமலை சென்றுகிட்டலாம் தேசமாகையாலே விரோதி ளநுகூல வேஷத்தாலே வந்தாலும் திருவேங்கடமுடையான் அவர்களை நிரஸிப்பனெ ன்று சொல்லிற்றுயிற்று. ... ... (க)

தெள்ளியார்	அநந்யப்ரயோஜநர்	என்று எண்ணி	என்று (பலகாலும் இவ்வடிவுகளை) அநுஸந்தித்து
வெள்ளியான்	(க்ருதயுகத்தில்) வெளுத்த நிறத்தையுடையவன்	நாடோறும்	நாள்தோறும்
கரியான்	(கலியுகத்தில்)கறுத்த நிறத்தையுடையவன்	வணங்கும்	ஆஶ்ரயிக்கிற
மணிநிறவண்ணன்	(த்வாபரயுகத்தில்)நலமணிபோன்றநிறத்தையுடையவன்	மலை	மலையான
		திருவேங்கடம்	திருமலையாம்;(அதை) நெஞ்சமே. அடை. (உ)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியாவது பாற்கடலரங்கம்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்காஶ்ரயணீயனாய்க்கொண்டுகண்வளர்ந்தருளுகிறது திருப்பாற்கடல் படுக்கை அவ்வளவும் சென்று கிட்டமாட்டாத ஸம்ஸாரிகளுக்காகக் கோயில். (இரங்கவித்யாதி) முலையை ஸ்பர்சித்தவளவிலே நெகிழ்ந்து முலை சுரக்கும்படியாக வென்னுதல் அன்றிக்கே அவள் கதறவென்னுதல். வன்மையையுடைத்தான நெஞ்சையுடைய பூதனையுடைய முலையைப் பிள்ளையாயே யுண்டானாயிற்று. † மௌக்த்யத்தாலே உயிருக்கும் முலைக்கும் வாசியறியாதே அமுது செய்தானாயிற்று. (எந்தை பிரானவன் பெருகுமிடம்) எனக்குக் குலநாதனான உபகாரகன் வர்த்தி(ஷ்)க்கிறதேசம் பெருகுகை வளருகை. அத்தால் - †வர்த்தி(ஷ)க்கையைச் சொன்னபடி. (வெள்ளியானித்யாதி) கொண்ட கொண்ட வடிவெல்லா மிவர்க்கு உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதாயிற்று அவன் கொண்ட வடிவாகையாலே. க்ருதயுகத்தில் வெளுத்த நிறத்தையுடையனாய், கலியுகத்தில் கறுத்த நிறத்தையுடையனாய், த்வாபரயுகத்தில் வந்தவாறே ஶ்யாமமான நிறத்தையுடையனாயிருக்குமென்று இவ்வடிவுகளையநுஸந்தித்து தெள்ளியாருண்டு † அநந்யப்ரயோஜநரானவர்

அநு. இரண்டாம்பாட்டு. (பள்ளியித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் க்ஷீராப்திசாயித்வம் பின்னாட்டி ஸ்ரீரங்கசாயித்வத்தையும் யசோதை தொட்டிற்கிடையையும் ஸ்மரிப்பிக்க அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

பிள்ளையாயுயிருண்ணக்கூடுமோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார், (மௌக்த்யத்தாலே யித்யாதி). (வர்த்திக்கையைச் சொன்னபடி) என்றதுக்கு - தொட்டிற்பிள்ளை பேயுயிருண்டபின்பு நிற்கக்கற்றது திருமலையிலே என்று கருத்து. (அநந்ய ப்ரயோஜநரானவர்கள்) என்றது - (க) "பாலினீர்மை செம்பொனீர்மை" இத்யாதியாலே அநுபவிக்கையே ப்ரயோஜநமாயிருந்த

(க) தி - ச - வி - சச.

ரூ. நின்றமாமருதிற்று வீழ நடந்த நின்மலன் நேமியான்
என்றும் வானவர் கைதொழு மிணைத்தாமரை யடி யெம்பிரான்
கன்றி மாரிபொழிந்திடக் கடிதா நிரைக்கிடர் நீக்குவான்
சென்று குன்ற மெடுத்தவன் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நின்ற	(அஸுராவேசத்தாலே)பேராதேநின்ற	எம்பிரான்	உபகாரகனாய்,
மாமருது	பெரியமருதமரம்	கன்றி	(இந்த்ரன்)கோபித்து
இற்றுவீழ	முறிந்துவிழும்படி	மாரி	மஹாவர்ஷத்தை
நடந்த	நடுவேபோன	பொழிந்திட	வர்ஷிப்பிக்க
நின்மலன்	நிர்மலமானமநஸ்ஸையுடையனாய்	ஆ	பசுக்களுடைய
நேமியான்	திருவாழியை(த்திருக்கையிலே);யுடைய	நிரைக்கு	திரள்களுக்குண்டான
வானவர்	நித்யஸூரிகள் [ளாய்,	இடர்	துக்கத்தை [காக
என்றும்	எப்போதும்	நீக்குவான்	போக்கி ரக்ஷிக்கைக்
கைதொழும்	ஸேவித்துக்கொண்டிருப்பதாய்	கடிது	சடக்கென
தாமரை	தாமரைமலர்போன்ற	சென்று	போய்
இணையடி	இரண்டு திருவடிகளையுடைய	குன்றம்	கோவர்த்தநமலையை
		எடுத்தவன்	குடையாகத்தரித்தஸர்வேஶ்வரன் எழுந்தருளியிருக்கிற
		திருவேங்கடம்	நெஞ்சமே. அடை. ()

கள் நாடோறும் வணங்குவர்களாயிற்று நித்ய ஸூரிகளைப்போலே நித்யாநுபவம் பண்ணும் †மலையான. ... ... (உ)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (நின்ற) † அஸுராவேசத்தாலே பேராதே நின்ற, மாமருதுண்டு - பெரியமருது † அவ்வருகே விழுந்த விது †இவ்வருகேயாயிற்றதாகில் செய்வதென். என்று பயப்படவேண்டும்படியாயிருக்கிறதாயிற்று. அது முறிந்து விழும்படியாக.

திருமழிசைப்பிரான்போல்வார் ளென்கை. (மலையான) என்றவநந்தரம், திருவேங்கடமித்யாதியைப் பூரிப்பது என்று திருவுள்ளம். ... ... (௨)

அ ந. மூன்றும்பாட்டு. (நின்ற மாமருதித்யாதி). "பெருகுமிடம்" என்றத்தாலே - நிற்கக்கற்றவன் என்று தோற்றினவளவன்றிக்கே நடைகற்றுச்செய்தவற்றை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மருதானபோதே நின்றிராதோ 'நின்ற" என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அஸுரேத்யாதி). (நின்றமாமரம்) என்றும் பாடமுண்டென்று சொல்லுவர்கள். 'மா" என்றதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (அவ்வருகேயித்யாதி). (இவ்வருகே) என்கையாலே, தாமும் க்ருஷ்ணனுமொரு ப்ரதேசத்திலே யிருந்தமை தோற்றுகிறது. "நின்மலன்" என்ற

௫. பார்த்தற்காயன்று பாரதம் கைசெய்திட்டு வென்ற பரஞ்சுடர்
கோத்தங் காயர்தம்பாடியில் குரவைபிணைந்த வெங்கோவலன்
ஏத்துவார்தம் மனத்துள்ளான் இடவெந்தைமேவிய வெம்பிரா
தீர்த்தநீர்த் தடஞ்சோலைசூழ் திருவேங்கட மடைநெஞ்சமே.[ன்

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	த்வாபராந்தத்தில்	கோத்துப்பிணை ந்த	கைகோத்து ஆடினவ ஞய்,
பாரதம்	பாரதயுத்தத்திலே	ஏத்துவார்தம்	வாழ்த்துமவர்களது
பார்த்தற்காய்	அர்ஜுநனுக்காக	மனத்து	மநஸ்ஸில் [ஞய்,
கைசெய்திட்டு	கையுமணியும்வகுத்து	உள்ளான்	விடாதே யிருக்குமவ
வென்ற	(துர்யோதநாதிகளை) ஜயித்து (அத்தா லே)	இடவெந்தை	திருவிடவெந்தையில்
		மேவிய	பொருந்தியிருக்கிற
பரஞ்சுடர் [ல்	மிக்க ஒளியையுடை யஞய்,	எம்பிரான்	ஸ்வாமியுடையதாய்
		தீர்த்தம்	பாவநமான
ஆயர்தம்பாடியி	திருவாய்ப்பாடியிலே	நீர்	ஜலத்தையுடைய
எங்கோவலன்	கோபகுலத்திலவதரி த்து	தடம்	தடாகங் ளாலும்
		சோலை	பொழில் ளாலும்
அங்கு	அக்கோகுலத்தில்	சூழ்	சூழப்பட்டிருக்கிற
குரவை	குரவைக்கூத்தில்	திருவேங் டமடைநெஞ்சமே. (௪)	

†நெஞ்சில்† நினைவின்றிக்கே அது முறியும்படிநடந்த சுத்தியையுடையவன். (நேமியான்) தான் கைதொட்டு வ்யாபரிக்கவேண்டா தன்னையொழிய விரோதியைப் போக்குகைக்கீடான பரிகரமுண்டாயிருக்கச்செய்தே கிடீர் தான்வந் தகப்பட்டது. (என்றுமித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஒருநாடாகப் பரியவிருக்குமவன்கிடீர் தனியே புகுந்தகப்பட்டான். (கன்றியித்யாதி) பெரிய சீற்றத்தையுடையஞய்க்கொண்டு இந்த்ரனவன் மேகங்களையேவ அவையும் அவன் கருத்தை யநுவர்த்தித்து மாரிபொழிந்திட. (ஆநிரைக்கிடர் நீக்குவான் கடிதுசென்று குன்றமெடுத்த ன்) ஸ்வரக்ஷணத்துக்குப் பரிகரமில்லாதவற்றின்மேலே ஒருதுளி விழுவதற்கு முன்பே அவற்றுக்கிடர் வாராதபடியாகக் கடுநடையிட்டுச்சென்று கோவர்த்தநத்தையெடுத்தவன். (திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே) †ஒருமலையை யெடுத்துப் பரிஹரித்தவன் ஒருமலையிலே நின்று ரக்ஷிக்கப்பார்த்தான் அவனையா ' ரயிக்கப் பார் நெஞ்சே யென்கிருர். ... ... (௩)

பதவாஸனை, (நெஞ்சிலித்யாதி). (நினைவு) அஸாராவிஷ்டமென்கிற நினைவு. அன்று சென்று குன்றொன்றையேந்தினதும்,இன்று குன்றில் நின்றதும் என்றும் ஆஸ்ரிதர்க்காகவென் றருளிச்செய்கிருர்,(ஒருமலையையித்யாதி). ஒருமலை ஆதேயமாய், ரக்ஷணோபகரணமாய், திருமலை ஆதாரமாய் ரக்ஷணோபகரணமாயிற்று; என்றும் திருமலைபோலே காணும் ரக்ஷித்ததென்று திருவுள்ளம்.()

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்காய்) பார்த்தனுக்காக. (அன்று பாரதம் கைசெய்திட்டு) பாரதஸமரத்திலே கையுமணியுமாக வருத்தப்படைபொருத்தி. (வென்ற பரஞ்சுடர்) தோல்வி துர்யோதநாதிகள் தலையிலேயாய் வெற்றி †தன் தலையிலேயாம்படியாக வாயிற்று அவர்கள் விஷயத்தில் பண்ணின †ஓரம். (பரஞ்சுடர்) தர்மபுத்ரன்றலையிலே யபிஷேகத்தைவைத்து த்ரௌபதி குழல் முடித்தபின்பு திருமேனியில் பிறந்த ஔஜ்வல்யம். (க)† “రాక్షసేన్ద్రం ఽభిషిచ్య కృతకృత్యః ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருதக்ருத்ய:”. (கோத்தித்யாதி) திருவாய்ப்பாடியிலே அங்கே குரவைக்கூத்திலே தன்னையுமொருவனை இடையிலே தொடுத்து. (குரவை பிணைந்த வெங்கோவலன்) †குரவைக்கூத்தை மன்றிலேயாடி ஆஸ்ரிதர்க்கத்தைப் †பின்னிக்கொடுத்தவன். (எத்துவார்தம்மனத்துள்ளான்) குரவைக்கூத்தை யநுஸந்தித்து அதிலே ஈடுபட்டு எத்துமவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை விடாதே வர்த்திக்குமவன். (இடவெந்தை) பெரிய பிராட்டியார்க்காகத் திருவிடவெந்தையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானாற்போலேயாயிற்று எத்துமவர்கள் நெஞ்சுவிட்டுப் போகமாட்டாதபடி. (தீர்த்தநீரித்யாதி)†எல்லா ஸம்ருத்தியையும் பண்ணிக்கொடுக்கவற்றான ஜலஸம்ருத்தியையுடைத்தாய் ஶ்ரமஹரமாயிருந்துள்ள சோலையாலே சூழப்பட்ட. ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பார்த்தற்கித்யாதி) ஒருவ்ருக்ஷத்தையும் ஒரு பக்ஷியையும் பேயையும் மருதையும் வென்றவளவேயோ, அதிரத மஹாரதரான பீஷ்ம த்ரோணாதிகளை யெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு கிடந்த துர்வர்க்கத்தையும் வென்றான், அப்படிப்பட்டவன், அபலைகள் கைகளிலே யகப்பட்டுக்கூத்தாடுகிறானென்று அவனுடைய வீரஶ்ருங்காரரஸத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(தன்தலையிலே) என்றது - தானென்கிற சொல்லுக்குள்ளேயான தர்மபுத்ராதிகள் விஷயத்திலே என்றபடி. (ஓரம்)பக்ஷபாதம். கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்துக்கு த்ருஷ்டாந்தம், (ராக்ஷஸேந்த்ரமித்யாதி). ‘అభిషిచ్య చ లఙ్కాయాం రాక్షసేన్ద్రం విభీషణమ్ । కృతకృత్యస్తదా రామో విజ్వరః ప్రముమోద హ அபிஷிச்யச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் க்ருத க்ருத்யஸ்ததா ராமோ விஜ்வர ப்ரமுமோதஹ.’ “எம்” என்றதுக்குத் தாத்பர்யம், (குரவையித்யாதி). (பின்னி) - பூர்ணமாகவென்றபடி. “தீர்த்தம்’ என்ற பதம் பாவநத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே அது உபலக்ஷணமாய், த்ருஷ்டாத்ருஷ்டஸகல பலப்ரதத்வத்தையும் சொல்லுகிறதென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவித்யாதி). ... ... (ச)

(க) ரா - பா - க - அரு.

மூ. வண்கையானவுணர்க்குநாயகன்வேள்வியிற்சென்றுமாணியாய்
மண் கையா லிரந்தான் மராமர மேழு மெய்த வலத்தினன்
எண்கையானிமயத்துள்ளானிருஞ்சோலைமேவியவெம்பிரான்
திண்கைமா துயர்தீர்த்தவன் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.(ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்கையான்	உதாரமானகையை யுடையனாய்	இமயத்து உள்ளான்	ஹிமவானில் (திருப்பிரிதியில்) எழுந்தருளியிருக்குமவனாய்,
அவுணர்க்கு	அஸுரர்களுக்கு	இருஞ்சோலை	தெற்குத் திருமலையான திருமாலிருஞ்சோலையிலே [கிற
நாயகன்	தலைவனான மஹாபலியினுடைய	மேவிய	நித்யவாஸம்பண்ணு
வேள்வியில்	யாகசாலையிலே	எம்பிரான்	ஸர்வஸ்வாமியாய், (முதலையின் கையிலேயகப்பட்ட)
மாணியாய்	ப்ரஹ்மசாரியாய்	திண்	பலிஷ்டமான
சென்று	போய்	கை	துதிக்கையையுடைய
மண்	பூமியை	மா	ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய
கையால்	தன்கையாலே	துயர்	துக்கத்தை
இரந்தான்	யாசித்தவனாய்,	தீர்த்தவன்	போக்கின ஸர்வேஶ்வரன் ஸந்நிதிபண்ணியிருக்கிற
மராமரம்ஏழும்	ஏழுஸாலவ்ருக்ஷங்களையும்		
எய்த	(ராமாவதாரத்தில்) ஒருபடிப்படப்போக்கின [ய்		
வலத்தினன்	மிடுக்கை யுடையனா		
எண்கையான்	அநேகம்திருக்கைகளையுடையனாய்	திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே. ()	

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி) † உதாரனாயிருந்தானாயிற்று. ஆஸுரப்ரக்ருதிகளுக்குத் தலைவனாயிருந்தானேயாகிலும் ஔதார்யமென்றொருகுணம் கிடக்கையாலே அம்பாலேயழிக்கலாயிருந்ததில்லை. இவன்றான் கொடுக்க உகந்திருந்தான்; அவன் உகந்தவழியே வாங்குவோமென்று தன்னையிரப்பாளனாக்கி

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (வண்கையானித்யாதி). கீழே ஆஶ்ரிதர்க்காக தௌத்யஸாரத்யங்களைப் பண்ணினபடியாலே கையாளாக்கினபடி சொல்லிற்று; அவ்வளவன்றிக்கே ஆஶ்ரிதர்க்காகத் தன்னை யிரப்பாளனாக்கியும் மழுவேந்திக்கொடுத்தும், பலவிடங்களிலேயும் அவஸரப்ரதீக்ஷனாய் அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்துதவினபடியை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

மஹாபலிவண்கையானாயிருந்தது ஶ்ரிய:பதி மாணியாகைக்கு ஹேதுவென்னுமிடம் தோற்றவருளிச்செய்கிறார், (உதாரனாயித்யாதி).

வாங்கினனுயிற்று. (மாணியாய் மண் கையாலிரந்தான்) அவனுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே இரப்பிலே தகணேறினவடிவைக்கொண்டு சென்று, தன்கையிலே †பருத்திபட்ட பன்னிரண்டும் பட்டபூமியை யிரந்தானுயிற்று. (மராமரம்) ஆ ' ரிதரை விஸ்வஸிப்பித்தும் கார்யம் செய்து கொடுக்குமவன். (வலத்தினன்) மிடுக்கை யுடையவன். (எண்கையான்) ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்துக்குறுப்பான திவ்யாயுதங்களைத் தரிக்கைக்கும் †பலதிருக்கைகளையுடையவனென்னுதல். அன்றிக்கே திருவட்டபுயகரத்தைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். (இமயத்துள்ளான்) ஹிமவானில் திருப்பிரிதியிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவன். (இருஞ்சோலையித்யாதி) ம்லேச்சபூமியான தெற்கில் திருமலையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனானவன் (திண்கைமாதுயர் தீர்த்தவன்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ் ான் முதலையாலே யீடுபட்டு ப்ரதிக்ரியை பண்ணமாட்டாத வளவிலே வந்து அவனுடைய து: த்தைப்போக்கி ரக்ஷித்தவன். (தி ' ை) தன்னையொழிந்தவற்றையடைய இடர்படுத்துமவன்று னிடர்பட அத்தைப் பரிஹரித்தானென்கை. (திருவேங்கடம்) †ஸ்ரீகஜே ந்த்ராழ்வான் வ்யாபாரம் ஓவுந்தனையும் பார்த்திருந்து

(பருத்திபட்டபன்னிரண்டுபடு க) யாவது-கொட்டைவாங்கிப், பன்னிச் சுருட்டி, நூலாக்கியும், பாவோடி, நெய்து, மடித்து விற்றுப்போகும் படியும் தோய்த்து உலர்த்தி, உடுத்துக், கிழித்துவிடும்படியும், சேதநர்க்கு வஶ்யமாகை. தார்ஷ்டாந்திகத்தில் - ஈஶ்வரன் தன்னில் வியக்தமாக்கி பஞ்சீக்ருதமாக்கி, அண்டமாக்கி, தேவாதி சரீரங்களாக்கி லோகவ்யவஸ்த்தியுண்டாக்கி, அவாந்தரஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி, ரக்ஷித்து, ப்ரஹ்மாதிகளுக்காக்கி, ப்ரளயத்திலே யெடுத்து எயிற்றிலேவைத்து வயிற்றிலேவைத்து உமிழ்ந்து, பின்பு ஸம்ஹ்ருதமாக்கியும் செய்தபடிகளை யெண்ணிக் கண்டுகொள்வது. ஆக, இத்தால் - கேவலம் ஸ்வாதீநமானதென்றதாயிற்று. (க) త్వంనిర్మితా జఠరగాచ తవ త్రిలోకీం భిక్షుణాదియమృతే భవతాదురాపా మధ్యేతథాతు న విచక్రమిషే జగచ్చేత్ త్వద్విక్రమైః కథమివ శ్రుతిరఞ్చితా స్యాత్ ॥ த்வம் நிர்மிதா ஜடரகாச தவ த்ரிலோகீ கி ' பிக்ஷுணாதியம்ருதே பவதாதுராபா மத்யே ததாதுநவிசக்ரமிஷே ஜகச்சேத் த்வத்விக்ரமை: கதமிவ ஶ்ருதிரஞ்சிதாஸ்யாத் ' என்கிறதநுஸந்தேயம். (பலதிருக்கைகளையுடையவன்) என்றது - எண்கையான்" எ ' ணப்பட்டகையானென்கிற சப்தார்த்தத்தைப் பற்ற. இத்தால் - (உ) "தோள் ளாயிரத்தாய் என்றத்தை நினைக்கிறது. "மா ' என்று ஆனையாய், இப்போது இந்த அபதாநத்தையருளிச்செய்ததின் கருத்தைக் ாட்டுகிறார், (ஸ்ரீ ஜேந்த்ரேத்யாதி). ... ... (ரு)

(க) அதிமாநு - ஸ்த - ௬. (உ) தி - வாய் - அ - க - க௦.

ஶ்ரு எண்டிசைகளு மேழுலகமும்வாங்கிப் பொன்வயிற்றிற்பெய்து
பண்டொராலிலைப்பள் ளிகொண்டவன்பான்மதிக்கிடர்தீர்த்தவ
ஒண்டிறலவுணனுரத்துகிர்வைத்தவனொள்ளெயிற்றொடு [ன்
தி ் டிறலரியாயவன்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
எண்திசை ளு ம்	எட்டுத் தி ் க்குக்களையு ம்	தீர்த்தவன்	போக்கினவனாய், [ய
ஏழு லகமும்	ஏழுலோகங்களையும்	ஒண்திறல்	மிக்கமிடுக்கை யுடை
பண்டு	மஹாப்ரளயத்தில்	அவுணன்	அஸுரனான ஹிரண்ய னுடைய
வாங்கி	அமுதுசெய்து	உரத்து	மார்பிலே
பொன்	ஶ்லாக்யமான	உகிர் வத்த ன்	திருவுகிரை வைத்துக் கிழித்த னாய்,
வயிற்றில்	(தன்) திருவயிற்றிலே	ஒள்	ஒளிதங்கின
பெய்து	வைத்து	எயிற்றொடு	பற்களோட ்
ஓராலிலை	ஓராலந்தளிரிலே	திண்	சலியாத
பள்ளிகொண்ட வன்	கண்வளர்ந்தருளினவ னாய்,	திறல்	மிடுக்கை யு டய
பால்	பால்போன்ற (ப்ரகா ச னை)	அரியாயவன்	நரஸிம்ஹரூபியானவ ன்நித்யவாஸம்பண் ணுகிற
மதிக்கு	சந்த்ரனு ் குவந்த		
இடர்	க்ஷயத்தை	திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (சு)	

பிற்பாடனைகுறைதீர ஆஶ்ரிதர்க்கு முற்பாடனையுதவுகைக்காக ங் திருக்கிற தேசமாயிற்று. ... ... (ரு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (எண்டிசையித்யாதி) ஈட்டுத்திக்குக் களோடே கூடியிரு ் துள்ள லோகங்களேழையும் வா ் கி ஶ்லாக்ய மான திரு யிற்றிலேவைத்துப் பண்டு பவனாயிருப்பதொரு ஆலந்த ளிரிலே கண்வளர்ந்தருளின அகடிதகடநா ஸாமர்த்யத்தையுடைய வன். (பால்மதிக்கிடர் தீர்த்தவன்) பால்மதியுண்டு சந்த்ரன் அ னுக்கு தர்மிலோப பர்யந்தமாக ஓரிடர்வர அது அவ்வளவாகாத படி பரிஹரித்து அவனிடரைப் பே க்கினவன். (ஒண்டிறலித்யாதி) மிக்கமிடுக்கை யுடையனாயிருந்து ்ள ஹிரண்யனுடைய வுரஸ் ஸிலே திருவுகிரைவைத்தவன் ் அதுக்குறுப்பாக அழகிய திருவெ

அரு. ஆறும்பாட்டு- (எண்டிசைகளுமித்யாதி). மாணியாயிரங்கு கொண்டத்தை யொரு சிறுபிள்ளையாயுண்டசமர்த்தும், மதிகெட்டுப்போகாதபடி ே ாக்கின சமர்த்தும், அரைகுலையத் தலைகுலைய வரவேண்டாதே * ஸமஸமய ஸமுத்பவம் திருவுள்ளத்திலேதோற்றியருளிச்செய்கிறாரென்று அவதாரி யிட்டுக்கொள்வது.

ழு. பாரு நீ ரெரி காற்றினோ டாகாயமு மிவை யாயினான்
பேருமாயிரம் பேசநின்ற பிறப்பிலி பெருகுமிடம்
காரும் வார்பனி நீள் விசும்பிடைச் சோருமாமுகில் தோய்தர
சேருவார்பொழில்சூழெழில்திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாரும்	பூமியும்	பெருகும்	வளருகிற
நீர்	ஜலமும்	இடம்	ஸ்தானமான து
எரி	அக்நியும்	காரும்	மேகங்களும்
காற்றினோடு	வாயுவோடு	வார்பனி	மிக்கபனியும்
ஆகாயமும்	ஆகாசமும்	நள்விசும்பிடை	பெரியஆகாசத்தினிடையிலே
இவை	ஆகியபூதபஞ்சகமும்	சோரும்	சொரியும்படியிருப்ப
ஆயினான்	தானேயாயிருக்குமவனாய்,	மாமுகில்	பெரியமேகங்கள்
ஆயிரம்பேரும்	ஆயிரம் திருநாமங்களையும்	தோய்தர	படியும்படி [தாய்
பேச	சொல்லியாஸ்ரயிக்கும்படி	சேரு	தகுதியா
நின்ற	நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்,	வார்	நண்ட
பிறப்பிலி	ஜந்மரஹிதனானஸர்வேஸ்வரன்	பொழில்	சோலையாலே
		சூழ்	சூழப்பட்டு
		எழில்	அழகையுடைத்தான
		திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே.	(எ)

யிற்றோடே கூட சலியாத மிடுக்கையுடைய நரஸிம்ஹமானவன். †திருமந்த்ரம்சொன்ன சிறுக்கனுக்கு உதவினவன், திருநாமம் சொன்னாரெல்லாருடையவும் ஸம்ஸாரதுரிதத்தைப் போக்குகைக்காக வர்த்திக்கிற திருமலையை யடையப்பாராய். ... (சு)

"பேசுமின்திருநாமம்" இத்யாதி பாட்டையுட்கொண்டு சிங்கவேழ்குன்றத்திலரியானவனோடொரு ஸாதர்ம்யத்தை வெளியிடாநின்றுகொண்டு, அரி என்றதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (திருமந்த்ரமித்யாதி). 'ஹரதீதி ஹரி" என்கிற யோகார்த்தத்திலே நோக்கு. இத்தால், சிங்கவேழ்குன்றத்தில் ரூட்யாஹரிபதவாச்யன், யோகசக்த்யா திருவேங்கடத்திலே வாச்யனாயிருக்கிறானென்று ஸங்கதி ஸூசிதமாயிற்று. ... ... (சு)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பாரு நீரித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், (க) * எங்குமுளன் கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்த ஹிரண்யநிரஸநார்த்தமாகத்தத்ஸமகாலத்திலே தோற்றின ஸ்ரீந்ருஸிம்ஹாவதாரம் ப்ரஸ்துதமாகையாலே ஸ்ம்ருதமான ஜகதாகாரதையை அநுஸந்தித்து, திருநாமஞ்சொல்ல ஸஹியாத ஹிரண்யனைக்கொன்றவன் நின்றவிடமாகையாலே திருநாமங்கள் சொல்லலாம்படியுமிருக்கிறானென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(க) தி - வாய் - உ - அ - கூ.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூதபஞ்சகத்தையும் சொல்லுகையாலே ஜகதாகாரனாய் நிற்கும்படியைச்சொல்லிற்று. தான் கொடுத்த உடம்பைக்கொண்டு தன்னுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லி ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி நிற்கிறவன். (பிறப்பிலிபெருகுமிடம்) †அகர்மவஶ்யனாய் இதரவிஸஜாதீயனாய் ஜகத்தின்படியன்றிக்கேயிருக்கிறவன் வர்த்திக்கிறவிடம். (காரித்யாதி) †மேகங்களும், மிக்கபனியும் பெரிய ஆகாசத்தினிடையிலே சொரிவதாய் பெரிய மேகங்கள் †படியும்படி †நீண்டசோலை சூழப்பட்ட திருவேங்கடம்; †பெருகின மிக்கஜலத்தையுடைத்தாய், ஆகாசத்திலே வர்ஷிக்கிற மேகங்களானவை. (சேரும்) என்று பாடமானபோது சேருகிற ஸ்பர்சிக்கும்படி சேருகிற கிட்டுகிற பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டு எழிலையுடைத்தான திருமலையை. காரும் பெருகுகை. வார் மிகுகை. ()

(க) "பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும்" என்று பிறப்புச் சொல்லியிருக்க பிறப்பிலி' என்னக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார், (அகர்மேத்யாதி). நள் விசும்பிடை, காரும் - மேகமும் வார்பனியும் சோருமதாய் மாமுகில் தோய்தரும்படி சேருவார் பொழிலாலே சூழப்பட்டதுமாய் எழிலையுடைத்தான திருவேங்கடம்" என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி ஒரு யோஜனையருளிச்செய்கிறார், (மேகங்களுமித்யாதி). பெரியவாகாசத்தினிடையிலேயிருக்கிற மேகங்களும் மிக்கபனியும் சோருவதாய் என்று வாக்யத்தை அந்வயித்துக்கொண்டு, திருவேங்கடத்துக்கு விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. இங்ஙனன்றாகில், மேகங்கள் சோருவதான பெரியமேகங்களென்ன வொண்ணாதிறே. சோருவதாய் - சொரியும்படியிருப்பதாய். "தோய்தர' என்றதினர்த்தம், (படியும்படி) என்றது. (நீண்ட) என்றது-' சேருவார்" என்றதினர்த்தம். "சேருவார்" தகுதியாக நீண்டவென்றபடி. அன்றிக்கே, காரும் வார்பனி" என்று ஸமஸ்தபதமாய், காராநிற்கிற - பெருகாநிற்கிற வார்பனியானது மிக்க ஜலமானது, நீள் விசும்பிடைச் சொரியும்படி யிருப்பதான மாமுகிலானவை, தோய்தர - ஸ்பர்சிக்கைக்கு. சேரு - அநுரூபமான, வார்-நீண்ட, பொழில் சூழெழில் திருவேங்கடமென்று க்ரமேண ஒரு யோஜனையை விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார், (பெருகினவித்யாதி). 'சேருமாமுகில்" என்றபாடாந்தரத்திலே, நள்விசும்பிடைச் சேராநிற்கிற - நடந்துவாராநிற்கிற, மாமுகிலென்று சப்தார்த்தம். இப்போது, காராநிற்கிற வார்பனியையுடைத்தாயென்று விசேஷணமாக்கிக்கொள்வது. ... (எ)

(க) தி - வாய் - ரு - ௪0 - க.

மூ அம்பர மனல் கால் நிலம் சலமாகி நின்ற வமரர்கோன்
வம்புலா மலர்மேல்மலி மடமங்கைதன் கொழுனனவன்
கொம்பினன்ன விடை மடக் குறமாதர் நீளிதணந்தொறும்
செம்புனமவை ா ல்கொள் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அம்பரம்	ஆகாசம்	மங்கைதன்	பெரியபிராட்டிக்கு
அனல்	அக்நி	கொழுனனவன்	நாயகனான ஸர்வேஶ்வரன் நித்யவாஸம் பண்ணுமிடமாய்
கால்	காற்று		
நிலம்	பூமி [ங்களும்		
சலம்	ஜலம் ஆகிய பஞ்சபூத	கொம்புஅன்ன	வஞ்சிக்கொம்புபோ
ஆகிநின்ற	தானேயாயிருக்குமவனாய்	இடை	இடுப்பையும் [ன்ற
		மடம்	மடப்பத்தையுமுடை
அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	குறமாதர்	குறப்பெண்கள் [ய
கோன்	தலைவனாய்	நீள்	உயர்ந்த
ம்பு	பரிமளம்	இதணம்தொறும்	பரண்கள்தோறும் (இருந்து)
உலாம்	வீசுகிற [லே		
மலர்மேல்	தாம ரமலரின்மே	செம்	சிவந்த
மலி	பொருந்தியிருக்குமவளாய்	புனமவை	கொல்லைநிலங்களை
		காவல்கொள்	காத்துக்கொண்டிருப்பதான
மட	மடமென்னும் குணம் நிறைந்த	திருவேங்கடம் அடைநெஞ்சமே. (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு (அம்பரமித்யாதி) ஜகதாகாரனாய் நிற்கும்படியைச் சொல்லுகிறது. (அமரர்கோன்) இத்தால் அஸாதாரணமான திவ்யவிக்ரஹயுக்தனாய், அயர்வறு மமரர்களதிபதியாயிருக்கும்படியைச்சொல்லுகிறது. (வம்புலா) †நித்யஸூரிகள் ஓலக்கங்கொடுக்கப் பிராட்டியும் தானுமாய் பரமபதத்திலே யிருக்குமிருப்பைச்சொல்லுகிறது. † செவ்விமாறாத மலரை வாஸஸ்த்தாநமாக

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (அம்பரமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஜகதாகாரத்வமாத்ரமன்றிக்கே உபயவிபூதியோகத்தையு மநுஸந்தித்துக்கொண்டு ' (க) ஶ்ரிய:பதிர்ஜகத்பதி -ஶ்ரியாஸார்த்தம்ஜகத்பதி '' என்கிறபடியே அங்கிருக்குமிருப்பை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.
அமரர்கோன்'' என்ற பதச்சேர்த்தியால் பலித்த அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). வம்புலா - பரிமளமுலாவாநின்றுள்ள மலர்மேல் மலி - ஸம்ருத்தையாயிருந்துள்ள மடமங்கை - பவ்யதையையுடைய பிராட்டியென்று சப்தார்த்தமாய் ரக்யத்துக்குப் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (செவ்வியித்யாதி). வம்பு - புதுமையாய் அத்தாலே - செவ்வியென்றதென்

( ) பாஞ்சரா.

௲. பேசுமின் திருநாமமெட் டெழுத்தும்சொல்லிநின்றுபின்னரும்
பேசுவார்தம்மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறு க்கும் பிரானிடம்
வாசமாமலர் நாறுவார் பொழில் சூழ்தருமுலகுக் கெல்லாம்
தேசமாய்த் தி ழும்மலைத் திருவேங்கடமடைநெஞ்சமே ( )

பத .	உரை.	பதம.	உ ர.
பேசும்	(எல்லாராலும்) உச்சரிக்கப்படுமதாய்	இடம்	ஸ்த்தான ாய்
இன்	(நாவுக்கு) இனிய	வாசம்	பரிமளத் த யுடைத்[தாய்
திருநாமம்	திருநாமமான	மா	ஸ்லா யமா
எட்டெழுத்து	எட்டுத் திரு க்ஷரத்தையும் [து	மலர்	புஷ்ப ள்
சொல்லிநின்று	ஒருதரம்அநுஸந்தித்	நாறு	கமழாநின்றுள்ள
பின்னரும்	பின்னையும் [ளை	வார்	பரந்த
பேசுவார்தம்மை	அநுஸந்திக்குமவர்க	பொழில்	சோலை ளாலே
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படி	சூழ்தரும்	சூழப்பட்டிருப்பதாய்
வாங்கி	அங்கீகரித்து	உலகுக்குஎல்லாம்	எல்லா லோக ளுக்கும்
பிறப்பு	(அவர்களுடைய)ஸம்ஸாரபந்தத்தை [ற	தேசமாய்	ஒளியைவிளைக்கத்தக்கதாய்
அறுக்கும்	போக்கித் தர்தருளுகி	திகழு	விளங்குகிற
பிரான்	மஹோபகாரகன் பண்ணுகிற	மலை	மலையான
		திருவேங்கட	அடைநெஞ்சமே. ()

வுடைய பெரியபிராட்டியார்க்கு வல்லபனுனவன். (கொம்பித்யாதி)
† ஞ்சிக்கொம்போடொத்த இடையையும் ஆத்மகுணங்களையுமுடைய குறமாதருண்டு குறப்பெண்கள் ஒக்கத்தையுடைத்தான †பரண்கள்தோறும். (செம்புனம்) பாலை நிலமாகையாலே நிலப்ரயுக்தமான சிவப்பைச்சொல்லுதல். † தினைமுற்றி நுனிபழுத்த ளவிலே கிளிகள் †புறுக்கள் கடியாதபடி நோக்குகிற திருமலையை. (அ)

னவுமாம், "கொழுனன்" என்றதினர்த்தம் (வல்லப) என்றது. இன்-சாரியைச்சொல்லாய், கொம்பன்னவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வஞ்சியித்யாதி). 'இதணம்" என்றதினர்த்தம் (பரண்) என்றது. செம்புனம்" என்றதுக்கு - கதிர்நுனி பழுக்கையாலேவந்த சிவப்பென்று யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (தினையித்யாதி). (புறுக்கள்) கபோதங்கள். ... (அ)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமினித்யாதி). (க) వైకుణ్ఠేతు పరేలోకే శ్రియాసార్ధం జగత్పతిః ఆస్తేవిష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ - வைகுண்டேது பரே லோகே ஸ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதிம் ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மாபக்தைர்பா-வதைஸ்ஸஹ" என்கிறபடியே யிருக்குமிருப்பைக் கீழ்ப்பாட்டிலே

(க) பாஞ்சரா.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமினித்யாதி) †(பேசுவார் தம்மை யுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம் பேசுமின் திருநாமமெட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று) என்று - இத்தனையும் பரோபதேசமாய், (வாசமாமலர்) என்று மேலித்தனையும் ஸ்வகதமாக வருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். †அன்றிக்கே திருவுள்ளத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாராகவுமாம் (பேசுமினித்யாதி)†ஓரதிகாரிஸம்பத்தி வேண்டா பிறே பெற்ற தாய் பேர்சொல்லுவார்க்கு · † அப்படியே இடர்வந்தபோது எல்லாரு மொக்கச்சொல்லிக் கொடுபோரக்கடவதான இனியதிருநாமமான எட்டெழுத்தையும் சொல்லிநின்று. ஒருகால் சொன்னேமிறே என்று கைவாங்கியிருக்கை யன்றிக்கே (பின்னரும்) பின்னையுமென்றபடி. வாயாலே திருநாமத்தைச் சொல்லுமவர்களுக்கு ஸத்தாஹாநிவாராமே அவர்களுஜ்ஜவிக்கும்படி அங்கீகரித்துப் † பின்னையும் அவர்களுக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொடுக்கு முபகாரகன் வர்த்திக்கிறஸ்த்தாநம்.

"அமரர்கோன்" இத்யாதியாலே அநுஸந்தித்தவர். (க) 'త్యక్త్వావైకుణ్ఠముత్తమమ్ స్వామిపుష్కరిణీ తీరేరమయాసహమోదతే - த்யக்த்வாவைகுண்ட முத்தமம் ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே ரமயாஸஹமோததே" என்றுவந்தபடியை யநுஸந்தித்து, அவன் வந்ததுக்கு ப்ரயோஜநத்தையருளிச் செய்கிறார் என்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

பேசுமின்" என்னுமது க்ரியாபதத்வேந ப்ரஸித்தமாகையைப்பற்ற ஒருயோஜனையருளிச்செய்கிறார், (பேசுவாரித்யாதி). (திருநாமமெட்டெழுத்தும் சொல்லிநின்று பின்னரும் பேசுவார் தம்மையுய்யவாங்கிப் பிறப்பறுக்கும் பிரானிடம் - பேசுமின்என்று இத்தனையும் பரோபதேசமாய்) என்று வாக்யத்தை அந்வயித்து கொள்வது. ப்ரணஸ்வாரஸ்யத்துக்கு அநுகுணமாக பேசுமதாய், இனியதிருநாமமென்று ஸமஸ்தபதமாக்கியருளிச்செய்கிறார் (அன்றிக்கேயித்யாதி). பரோபதேசமென்னும் பக்ஷத்திலே பஹுவசநப்ரயோகத்தாலே எல்லாரையும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார், (ஓரதிகாரியித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). பாட்டெல்லாவற்றையும் திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச் செய்கிறாரென்னும் பக்ஷத்திலே அர்த்தமருளிச் செய்கிறார், (அப்படியே யிடரித்யாதி). அன்றிக்கே இரண்டாம்யோஜனை தன்னிலே, "பேசும்" என்ற ஸாமாந்யோக்திக்குத்தாத்பர்யம், (ஓரதிகாரி) இத்யாதிவாக்யம் என்று கொள்ளவுமாம். "உய்யவாங்கி" என்றவநந்தரம், 'பின்னரும்" என்றபதத்தை அநுஸந்தித்துக் கொண்டருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமவர்களுக்கித்யாதி). ஸம்ஸாரவிமோசநமே திருவேங்கடத்தானுகை

(க)

மூ. செங்கயல் திளைக்குஞ்சுனைத் திருவேங்கடத்துறைசெல்வனை
மங்கையர் தலைவன்கலிகன்றிவண்டமிழ்ச்செஞ்சொல்மாலைகள்
சங்கையின்றித் தரித்துரைக்கவல்லார்கள் தஞ்சமதாகவே
வங்க மா கடல் வையம் காவலராகி வானுல ளவரே. (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

—oo✱oo—

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
செம்	(இளமையாலே) சிவந்	கலிகன்றி	கலிதோஷத்தைப் போக்கின ஆழ்வார்
கயல்	மத்ஸ்யங்கள் [த		
திளைக்கும்	ளித்துவர்த்திக்கிற	வண்	அழகிய
சுனை	சுனைகளையுடைய	தமிழ்	தமிழ்ப்பாஷையால்
திருவேங்கடத்து	திருமலையில்	சொல்	அருளிச்செய்த
		செம்	செவ்விய
உறை	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற	மாலைகள்	சப்த ஸந்தர்ப்பங்களை
		தரித்து [ர்கள்	(நெஞ்சிலே) தரித்து
செல்வனை	ஸ்ரிய பதிவிஷயமாக	உரைக்கவல்லா	சொல்லவல்லவர்கள்
மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு	தஞ்சமதாக	நிஸ்சயமா [த
		வங்கம்	மரக்கலங்கள் நிறைந்
தலைவன்	ராஜாவாய்	மா	பெரிய

( ) † ஆக்கை பு ரமையுய்யக்கொள்வான் நின்றவேங்கடம்' என்னக் கடவதிறே. (வாசமித்யாதி) பரிமளத்தை யுடைத்தாயிருந்துள்ள மலராலே மழாநின்றுள்ள பரந்த பொழிலாலே சூழப்பட்டிருப் பதுமாய். (உலகுக்கெல்லாம் தேசமாய்த்திகழும்மலை) (க) †" நீணிலத்துள்ளது " என்கிறபடியே பரமபதத்துக்குண்டான ஏற்றம் போலே திருமலையிங்கேயாகையாலே ஸம்ஸாரமுத்தேஶ்யமாம்படி யிருக்கிறதாயிற்று. (உ) திலதமுலகுக்காய் " என்னக்கடவதிறே (ங) † நிலமகள்தன் நெற்றிக்குத் திலதமாய்நின்ற " என்று இட்டு வைத்தான். ... . (கூ)

க்குப்ரயோஜந மென்னுமதுக்கு ஸம்வாதம் (ஆக்கையித்யாதி). உலகுக்கெல் லாம் தேஜஸ்கரமாய் ப்ரகாசிக்கும் மலையென்று சப்தார்த்தமாம். " சென்று கைதொழுவார்கள் தேவர்கள் " என்றபாசுரசேஷத்திலும் நோக்காகத்தாத் பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (நீணிலத்தித்யாதி). திலதமாகப்பின்னையும் சொன் னருண்டோவென்ன ; தமிழனும் சொன்னனென்கிறார், (நிலமகளித்யாதி). ()

(க) தி - வாய் - கூ - ங - அ. (ங)
(உ) தி - வாய் - சு - க - க0.

கடல்	ஸமுத்ரத்தால்சூழப்பட்ட	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர் (இவ்ர்த்தத்தில்)
ஞாலம்	பூமிக்கு	சங்கையின்றி	ஸந்தேஹமின்றிக்கே
காவலராகி	ரக்ஷகராய் கொண்டு	இருங்கோள்	இருங்கோள். (க௦)
வானுலகு	பரமபதத்தை		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (செங்கயலித்யாதி) † முக்தர் என்று மொக் பஞ்சவிம்சதி வார்ஷிகராய் பகவதநுப மேயாத்ரையாய்க் ளிக்குமாபோலே பௌ நப்புகராலே சிவந்த நிறத்தையுடைய கயல்களானவை ஒன்றோடொன்று களித்து ர்த்தியாநின்றுள்ள சுனைகளையுடைத்தான திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸ்ரிய பதியை. (மங்கையர்தலைவன்) திருமங்கைக்கு நிர்வாஹ ரான ஆழ்ார் † அழகிய தமிழில் செவ்வியசொல்லாலே செய்த தொடையை த்தரித்துச் சொல்லவல்லவர் ள் †நிஸ்ஸிதமா வே கடல்சூழ்ந்தபூமிக்கு ரக்ஷகராய் பின்பு நித்யவிபூதியும் தாங்களிட்ட வழக்காம்படி ஆகப்பெறு ர் ள். இது கூடுவதொன்றோவென்னில் (சங்கையின்றி) இதில் சங்கைப ் வேண்டா.... ... ... (க௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அ, பத்தாம்பாட்டு. (செங் யலித்யாதி). "பொங்குநீர் செங்கயல் திளைக்கும்சுனை ' என்று முதற்பாட்டிலே சொன்னவிசேஷணத்தை இங்கே நிகமத்திலேயுமருளிச் செய்தவருடைய உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (முக்த ரித்யாதி). இத்தால் தாமும் (க) 'மீளாப்பிறக்கும் விதியுடையேனா வேனே என்று மநோரதிக்கிறார் ன்றதாயிற்று வண் " என்றதினர்த்தம் (அழகிய) என்றது. ' தஞ்சமதா வே' என்றதுக்குப் பலிதார்த்தம் (நிஸ்ஸித மா வே) என்றது. வானுல ாள் ர் சங்கையின்றி இருங்கோள் என்றுகூட்டிக் கொள்வது. (௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) பெரு - திரு - ச - உ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

மூஹற்பத்து ஒன்பதாந்திருமோழி தாயே.

மூ. தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்க ளென்றும்
நோயேபட்டொ ழிந்தே னுன்னைக் கா பதோ ராசையினால்
வேயேய் பூம்பொழில்சூழ் விரையார் திருவேங் டவா
நாயேன் வந்தடைந்தேன் நல்கியாளென்னைக் கொண்டருளே.()

பதம்.	ரை.	த .	உரை.
வேய்	மூங்கில்கள்	மக் ளேயென்றும்	(மக்களல்லாதாரைப்) பிள்ளைகளென்றும் நினைத்து
எய்	நெருங்கியிருப்பதாய்	நோய்பட்டு ஒழிந்தேன்	அநர்த்தப்பட்டுப்போந்தவனாய்,
பூ	புஷ்பித்து [தான	நாயேன்	நாய்போலே மிகத்தண்ணியனான நான்
விரை ஆர்	பரிமளம்மிக்கிருப்ப	உன்னை	நிருபாதிகபந்துவான தேவரீ ர
பொழில்சூழ்	சோலையாலே சூழப்பட்டிரு ற	ாண்பது	ாணவேணுமென்கிற
திருவேங்கடவா	ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரியை நிருபகமா வுடையவனே.	ஓர் ஆசையினால்	ஒரு ஆசையாலே
தாயே ன்றும்	(தாயல்லாதாளைத்) தாயென்றும்	வந்து	(தேவரீர் திருவடி ளிலே) வந்து
தந்தையென்றும்	(தந்தையல்லாதானைத்) தகப்பனென்றும்	அடைந்தேன்	சரணம்புகுந்தே ;
தாரமேயென்றும்	(மனையாளல்லாதவளை) மனையாட்டியென்றும்	என்னை	தாஸபூதனானவென்னை
கிளையேயென்றும்	(பந்துக்களல்லாதவரை) பந்துக் ளென்றும்	நல்கி	க்ருபைசெய்து
		ஆள்கொண்டருள்	அடிமைகொண்டருளவே ணும். ......(௧)

வ்யா. தாயே தந்தை ப்ரவேசம் திருமலையை ஆஶ்ரயியென்று திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உபதேசித்தார் கீழ்: அப்படியே அதுவும் பாங்காய், தாமும் அநுபவிப்பாராய் திருமலையிலே வந்து புகு

அரு. தாயெ தந்தை ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - "திருவேங் ட மடைநெஞ்சமே." என்று பலகால் சொல்லிக்கொண்டநுபவிக்க விழுந்தவர் இத்திருமொழியிலே, பூர் ர்வ்ருத்தத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சரணம் புகுருகை க்கு ப்ரஸங்கமென்னென்கிற சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார்,

ந்தார்; † ஸர்வ ஸ்வாமியாய் நிருபாதிகபந்துவுமான நின்கேவந்த ஸந்நிஹிதனுகையாலே தம்முடைய அபேக்ஷிதங்களெல்லாம் பெறலாமென்று அக்ரூரன் (க) మామక్రూరేతి వక్ష్యతి மாமக்ரூரேதிவக்ஷ்யதி'' என்று மநோரதித்துக் கொண்டுவந்தாற்போலேயும் † ஸ்ரீபுண்டரீகன் மநோரதம்போலேயும் இவரும் மநோரதித்துக்கொண்டு வந்தவிடத்தில் அப்படி எதிரேவருதல் அணைத்தல் ஓர் இன்சொல் சொல்லுதல் (உ) 'ప్రియతామ - க்ரியதாம் என்று கைங்கர்யத்திலே ஏவுதல் செய்தருளக்காணுமையாலே மிகவும் நொந்து நித்ய ஸந்நிதியுமுண்டாய் நினைத்தது செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான சக்தியுமுண்டாய், ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்க அபேக்ஷிதம் செய்யாதொழிகிறது செய்தருள நினையாமைக்கீடாயிருப்பதொரு ஹேது இத்தலையிலே யுண்டாகையிறே என்று † கைவாங்கினவர் பின்னையும் கைங்கர்யத்திலுண்டான சாபலாதிசயத்தாலே தவிரமாட்டாமை †மீண்டு என்னுடைய பாபங்களைப் † பார்த்தால் அபந்துக்களை பந்துக்களாக நினைத்தும் போக்யமில்லாதவிடத்திலே போக்ய புத்தியைப்பண்ணியும் பரஹிம்ஸையைப் பண்ணியும் ஆர்த்த விஷயங்களிலே ஐயோ. என்னுதேயும், உன்னையொழியப் புறம்பே காலத்தைப்போக்கியும் போந்தேன் இங்ஙனே போந்தேனேயாகிலும் இப்போது தேவரையொழியச் செல்லாமையுண்டாய் வந்தேன் இத்தலைசேஷமாய், தேவர்சேஷியாய், விடவொண்ணுதபடியான ஸம்பந்தமுமுண்டாய் என்குற்றங்களைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி ஸந்நிதியுமுண்டானபின்பு என் அபராதங்களைப் பொறுத்தருளி என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான வ்ருத்தியைக்கொண்டருளவேணு

(ஸர்வஸ்வாமியித்யாதி). (க) యో౽నన్తః పృథివీం ధత్తే శేఖరస్థితి సంస్థితామ్। సో౽వతీర్ణో జగత్యర్థే మామక్రూరేతి వక్ష్యతి - யோநந்த ப்ருதிவீம் தத்தே சேகரஸ்த்திதி ஸம்ஸ்த்திதாம் | ஸோவதீர்ணோ ஜகத்யர்த்தே மாமக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி'' என்று ப்ரமாணசேஷம். (ஸ்ரீபுண்டரீகன் மநோரதம்) என்றது - திருக்கடன் மல்லையிலே ஸ்ரீபுண்டரீகனென்கிற ருஷி டலைவற்ற இறைத்து க்ஷீராப்திசாயிக்குக் கைங்கர்யம்பண்ண நினைத்த நினைவென்றபடி. (கை வாங்கினவர்) என்றது- ''நோயேபட்டொழிந்தேன்'' என்றத்தைப்பற்ற. கீழே 'திருவேங்கடமடை நெஞ்சமே'' என்றவர் ' நோயேபட்டொழிந்தேன்'' என்றத்தாலே கைவாங்கினது அர்த்தஸித்தமென்று கருத்து. (மீண்டு) என்றதுக்கு (சரணம்புகுகின்றார்) என்றத்தோடந்வயம். (பார்த்தால்) என்றதுக்கு, (போந்தேன்) என்றத்

(க) வி - பு - டு - எ - கஉ. (உ) ரா - ஆ - கரு - எ.

மென்று † பெரியபிராட்டியார் புருஷகாரமாகத் திருவடி யிலே விழுந்து சரணம்புகுகிறார்.

இதுதான்(க)* ா ரிலாமுறு விலே செய்ததன்றேவென்னில்' ஸுகுமாரராயிருக்குமவர்கள் விடாய்த்தால் பலகாலும் முகத்திலே நீரையள்ளி யேறிட்டுக்கொள்ளுமாபோலே பலகாலும் ப்ரபத்திபண்ணும்படியாயிற்று இ ருடைய மார்த்த மிருப்பது. †ஒருகால் பெற்றிலோமென்று கைவாங்குமள ன்றிக்கே பெற்றவளவும் ப்ரபத்தி பண்ணுவராயிற்று. (உ) ' నిపపాత భీషణః நிப ாதவிபீஷண'' என்று அவன் திருவடிகளிலே விழுந்து சரணம்புக்காற்போலேயாயிற்று.

முதற்பாட்டு (தாயேயித்யாதி)(ங) మాతాపితా భ్రాత மாதாபிதாப்ராதா (ச) భ్రాతాభర్తాచ ப்ராதா ர்த்தாச''(ரு)''ఏకైకఫలలాభాయ ஏகைகபலலாபாய என்கிறபடியே தேவரே ஸர்வவிதபந்துவுமா

தோடங்வயம். (சு) 'எங்கள் மாதவனே!' என்றத்தைப்பற்ற, (பெரியபிராட்டியாரித்யாதி).

கீழ்த்திருமொழிகளில் தோற்றின பௌநருக்த்யத்தைப் பரிஹரித்து இதில் பாட்டுத்தோறும் வ் தடைந்தே' என்கைக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலித்யாதி) ' పపాత பபாத'' என்னுதே'' నిపపాత நிபபாத ' என்றத்தாலே - பலகால் சரணம் புக்கானென்று கருத்து.

முதற்பாட்டு. (தாயேயித்யாதி). 'தாயே' என்கிற விடத்தில் ஏகாரம் பிரிநிலை ஏகாரமாய் தாயாகாத ஊத்தாயே என்றிருந்தேனென்று தாத்பர்யமாய் இதுதானும் எல்லாப்பதங்களிலும் அநுவர்த்திக்கையால் ஒருவர்க்குமொருஸம்ப ்தமும் வாஸ்தவமாக இல்லையென்று பலிக்கையாலே வேங்கடவனே இவையெல்லாமாயிருப்பனென்று விவக்ஷித்து ப்ரமாணங் ளையும் காட்டாநி ்றுகொ ் டு தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (மாதேத்யாதி). (ங) మాతాపితా భ్రాతా నివాసశ్శరణం సుహృద్గతిర్నారాయణః மாதாபிதாப்ராதா நிவாஸஶ்ஶரண' ஸுஹ்ருத் கதிர் ாராயண ' என்றவிடத்திலும், (ச) అహన్తావన్మహారాజే పితృత్వం నోపలక్షయే భ్రాతా భర్తాచ బన్ధుశ్చ పితాచ మమరాఘవః''- அஹம்தாவந் மஹாராஜேபித்ருத்வ' நோபலக்ஷயே ப்ராதா பர்த்தாச பந்துச்ச பிதாசமமராகவ '' (ரு) పితృ మాతృ సుత భ్రాతృ దార మిత్రాదయోపివా ఏకైక ఫల లాభాయ సర్వ లాభాయ కేశవః பித்ருமாத்ருஸுத ப்ராத்ரு தாரமித்ராதயோபிவா ஏகைகபலலாபாய ஸர்வலாபாயகேசவ ''. என்றவிடத்திலு', '' సర్వం వాక్యం సావధారణమ் ஸர்வம் வாக்யம் ஸாவதாரணம்'' என்கிற ந்யாயத்தாலே நாராயண ஏவ என்று கொள்வது. మిత్రాదయోపివా-மித்ராதயோபிவா'' என்கிறவிடத்திலே

(க) க-சு.
(உ) ரா-யு-கக-உ.
(ங.) ஸுபாலோ-சு.
(ச) ரா-அ-ருச ங0.
(ரு)
(சு) க-கூ-கூ.

யிருக்க ஸோபாதிகபந்துக்களாய் இத்தலையில் †ப்ரயோஜநமுள்ள நாள் கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமன்று தங்களைக்கொண்டு அகல ' ' று அபகாரத்தையே பண்ணுமவர்களையேபந்துக்களென்று நினைத்து அநர்த்தப்பட்டேனென்கிறார். தாயேயென்றும் தந்தையேயென்றும் தாரமேயென்றும் †கிளையேயென்றும் மக்களையென்றும் புத்ரமித்ராதிகளையாசைப்பட்டு (நோயேபட்டு) †இவன்பக்கலுபகாரங்கொள்ளலாமன்று†கொண்டு இவனுக்கு உதவவேண்டுமன்று அபகாரத்தைப்பண்ணித் த ' களைக்கொண்டு அ லகினைக்கும ர் களை பந்துக்களென்றுநினைத்தால் அவர்கள் பந்துக்ருத்யம்பண்ணக்காணுமையாலே க்லேசமேயிறே ஸித்திப்ப து. இவன்பந்துக்களென்று நினைத்திருக்குமத்தனையிறே. அவர் ள்பக்கல் அதில்லையே. †வேறொரு வ்ருத்தாதிகளால்வேண்டாதே அவர்கள் தாங்களே க்லேசத்துக்குடலாயிறேயிருப்பது. (பட்டொழிந்தேன்) பட்டேனென்றபடியாகவுமாம். †அ ' றிக்கே நோயேபட்டு ஒழிந்தேன் விட்டே

வா ' என்கையாலே பித்ருத்வாதிகளில்லை, உண்டாறைும் என்னும் அப்யுப ம்யவாதம் ஸூசிதமாகிறது. ஆக இந்த ப்ரமா ' களாலே டாத்ருத்வாதிகள் மற்றொருவர்க்குமில்லை, எம்பெருமானுக்கே யுள்ளதென்று சொல்லிற்றாயிற்று. (ஸோபாதிகபந்துக்கள்) என்றது-தன்னிச்சையாலே ஆரோபிதப ' துத்வவான்களென்றபடி; கர்மோபாதி பந்துக்களென்னவுமாம். (கிளையேயென்றும்) என்றது - ஸம்பந்திகளேயென்றுமென்றபடி. தாயேதந் த '' இத்யாதிக்கு - ஸ்தநந்த(்)யா ஸ்த்தாப்ரப்ருதியான இவனு டைய * பாந்தவாபாஸலோலத்வத்தை அடைவே யருளிச்செய்கையிலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். இவன் " தாய் " என்று ஆதரித்தானுகில் அவர்களாலே நோயேபடவேண்டுவானென்னென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (இவன் பக்கலித்யாதி). (கொண்டு) ஙங்கிக்கொண்டு. இத்தால் - இவனுதரிக்கைக்குறுப்பாகத் தா ' களும் தாய்நினைவுகொ ண்டுவருமத்தனை போக்கி இவனுக்கு உதவுகைக்குறுப்பான தாய்தந்தையன்றிக்கே,பலியிடக்கொடுத்தும் தாங்கள்விற்றும் ஜீவிக்குமவர் ளென்றெ ன்றதாயிற்று. " தாயே " இத்யாதிகளில் ஏ ாரங்களுக்குத் தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார்· (வேறொருவித்யாதி). இத்தால் - அவர்களுடைய அப ாரத்தாலே நோவுபடுகையன்றிக்கே அவர் ள் ஸ்வரூபமே நோய்க்கு நிதாநமென்று வ்யாவர்த்தகங்களென்றதாயிற்று. இப்பக்ஷத்தில், அ ர்கள் நியதஸ்வபாவராகை யாலே நினைத்து நினைத்து து'கிக்கைக்குறுப்பாயிருப்பார்களென்று திருவுள்ளம். முழுச்சொல்லாக ஓரர்த்தமருளிச்செய்து, பதபேத விவக்ஷயா அர்த்தாந்தரம், (அன்றிக்கேயித்யாதி). அநாதியாக அத

னென்னவுமாம். †பகவத்கு ங்கள் உத்தே யமென்றறியும்போது பதாசார்யோபதேசமும் சாஸ்த்ரமும்வேணும் ம்ஸாரத்தில் த்யாஜ்யதையில் ப்ரத்யக்ஷமே †அமையுமிறே. இவை தானே உபாத்யாயர்களாகவாயிற்று விட்டது. (உன்னைக்காண்பதோராசையினால்) †ஸோபாதிகபந்துக்களை பந்துக்களென்று ப்ரமித்து அவர்கள் உத வேண்டுமென்று உதவக்காணாமையாலே நிருபாதிகபந்துவான உன்னைக் காணவொண்ணாதோவென்னும்படியாய் உன்பக்கலிலே அவை தானே ஆசையைப்பிறப்பித்தன.

(வேயித்யாதி) †ப்ரயோஜநமுள்ளநாள்கொண்டு உத வே டு மன்றாக அகலகிற்கையன்றிக்கே முன்பெல்லாமகலநின்று கார்யவேளையிலே ந்து முகங்காட்டி உபகரிக்குமவனாயிருந்தாய்நீ. வே ய் கள் ஏய்ந்திருப்பதாய். (பூம்பொழிலித்யாதி) (க) † ஸர்வகந்த: ஸர்வ கந்த் 'என்கிறவஸ்து உள்ளோகிற்கிறதென்று தோற்றும்படியாயிற்றிருக்கிறது †அப்பரிமளம் ழிகாட்டவந்தேன். (வேங்கடவா) †அனுடையபாந்தவமும் சாபலமும் ப்ரத்யக்ஷிக் லாயாயிற்றிருக்கிறது. அகர்மவஸ்யனாய் பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகளுக்கு ஓலக்கம்கொடுத்திருக்கும ன் இவைநோவுபடுகிற ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரஜைவிழுந்தகிணற்றிலே ஒக்கவிழுந்து எடுக்கும் தாயைப்போலே இங்குவந்திருக்கிறது ரக்ஷிக்கைக் ாகவிறே. (நாயேன்) நான் செய்துகொரித்தே போந்தவனுக்கு இப்போது விடு கக்கு நிமித்தமெனனென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (ப வதித்யாதி). விசேஷதர்சநத்தால் அநாதி ப்ரமம் நிவ்ருத்தமாயிற்றென்று கருத்து. (அமையுமிறே) என்றவநந்தரம் ஆகையாலே என்று சேஷம். விடுகைக்கு ஹேதுவான வளவன்றிக்கே ஈஸ்வர விஷய ராக(ராக)ஹேதுவுமாயிற்றனவென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸோபாதிகேத்யாதி).

'உன்னை'' என்று முன்னிலேதோற்றச்சொன்னபோதே ஸம்புத்தி தோற்றியிருக்கவும், "வேங்கடவா'' என்று ஸம்போதித்தவர்க்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார், (ப்ரயோஜநமித்யாதி). பூத்தபொழிலானபோது, விரைய..னது - பரிமளமானது, ஆர்ந்திருக்குமே 'விரையார்' என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ந்த இத்யாதி). இத்தால் - "விரையார்'' என்று ஸர்வேஸ்வரனுடைய பரிமளம் பூர்ணமாயிற்றென்று கருத்து. இப்படி வர்ணித்ததுக்கு ப்ரக்ருதாநுகுண்ய காட்டுகிறார், (அப்பரிமளமித்யாதி). "முகங்காட்டியுபகரிக்குமவனாயிருந்தாய் ந'' என்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தம் பதரூடமானபடியை யுபபாதிக்கிறார், (அவனுடைய

(க) சாந்தோ - ௩ - கச.

மூ. மானேய் கண்மடவார் மயக்கிற்பட்டு மாநிலத்து
நானே நாநாவித நரகம் புகும் பா ம் செய்தேன்
தேனேய் பூம்பொழில்சூழ் திருவே ங்கட மாமலை யென்
ஆனாய் வந்தடைந்தே டியேனை யாட்கொண்டருளே (உ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
தேன்	ண்டுகள்	பட்டு	அகப்பட்டு
எய்	நிறைந்த	மாநிலத்து	மஹாப்ருதிவியிலே
பூ	பூக்களையுடைய	நாநாவிதநரகம்	பலவிதமானநரகங்க ளிலும் [ன
பொழில்	சோலையாலே	புகும்	ப்ரவேசிக்கும்படியா
சூழ்	சூழப்பட்ட	பாவம்	பாபத்தை
திருவேங்கட மாமலை	திருமலையைவாஸஸ் த்தானமாகவுடைய ஞய்	நானே	அடியேன்ஒருவனுமே
		செய்தேன்	பண்ணினவனாய்
என் ஆனாய்	என்னுடையகுற்ற க ளை ஆனைபோலே பொறுக்குமவனே!	வந்து	கிட்டி [ெ ாண்டு
		அடைந்தே	தேவரீர்திரு டி ளைச் சரணமாகப்பற்றி னே ; னை
மான்எய்	மான்போன்ற		
கண்	கண் ளையு	அடியேனை	சேஷபூதனானவென்
மடவார்	மடப்பத்தையுமுடை யஸ்த்ரீகளது	ஆள்ெ ாண்டரு ள்	அடிமைெ ாண்டரு ளவேணும். (உ)
மயக்கி ்	கண்மயக்கிலே		

ண்டபடியைப்பார்த்தால் புறம்புத்தைக்கும் ஆே தே ர்க்குமா கேன். புறம்பேபோகில் கல்லையிட்டெறிவர்கள் உள்ளேபுகுரில் தொ டனவும் †தீண்டினவும் பொகடவேண்டிவரும் (வந்தடைந் தேன்) அநந்யகதித்வத்தாலே திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந் தேன். நீரேயிப்படிசெய்துகொண்டீராகில் இப்போது நம்மைச் செய்யச்சொல்லுகிறதென்னென்ன (நல்கி) அந்தக்ஷேத்ரபதார்த்த த்தையே ராஜபுத்ரன் செருக்காலே †மேல்விழுமிறே. (ஆளென்னைக் கொண்டருளே) நீயே ஸர்வவிதபந்துவுமென்று நினைத்து, (க) அஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி அஹம்ஸர்வம் கரிஷ்யாமி என்ற நித்ய ஸூரிகளைக்கொள்ளுமடிமை என்னைக்கொண்டருளவேணும் (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்க ளென்று நினைத்திருந்தேன், அக்குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேணு

வித்யாதி). (தீண்டினவும்) என்றது - பரம்பராஸ்பர்சமுள்ளனவுமென்றபடி. (மேல் விழுமிறே) வே டைக்கு உபயுக்தமென்று வ்பிநிவிஷ்டனுமிறே. (க)

(க) ஶ - அ - ௩௧ - உ௰.

மென்று சரணம்புகுந்தார் மூதற்பாட்டில் போக்யமல்லாதவற்றி லே போக்யதாபுத்திப ணிப்போந்தேன் அக்குற்றத்தைப்பொறுத் தருளவேணுமென்று சர ம்புகுகிறுரிதில்

(மானேயித்யாதி) மானேய்ந்திருக்கிறநோக்கையுடைய. †அக வாய் நஞ்சாயிருக்கச்செய்தேயும் இவனையொழியச்செல்லாதாரைப் போலேயிருக்க நோக்குமவர்களாயிற்று. † அகவாயாராய்கைக்கி டானவளவில்லையே இ னுக்கு; கார்யபுத்யா ஆராயாநிற்கச்செய்தே யும் அநந்யப்ரயோஜநைகளாக நோக்குகிறுர்களா க்கொண்டு அதி லே துவக்குண்ணுமாயிற்று (மடவார்) நாண் மடம் அச்சம் என்கிற இவற்றில் மடப்பத்தையுடையராயிருப்பர்களிறே.†அத்தா லே சொல்லுகிறது ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகமான விஷயத்து க்குள்ளதெல்லாம் தங்களுக்குண்டாக நினைத்திருப்பது. (மாநிலத் தில் நாநாவித நரகம் நானே புகும் பாவம் செய்தேன்) சேதந பேதத்துக்கெல்லையில்லையிறே அவர்களைக் கர்மாநுகுணமாக அநு பவிப்பிக்கைக்கு லோகங்கள்தோறும் பண்ணிவைக்கும் நரகங்களுக் கும் ஓரவதியில்லையிறே அவை யெல்லாவற்றுக்கும் நானொருவனு மே †தேவை யறுக்கும்படியான பாபத்தைப்பண்ணினேன். ஈ வர னுக்கு ஜகந்நிர்வாஹம் நடக்கவேண்டில் வேறே சிலநரகங்கள் ஸ்ரு ஷ்டிக்கவேணும் †ஸ்ரீராமாயணத்திலே கைகேயியை நீயென்ன நர கத்திலே புகக்கடவை" என்றுண்டு; அவ்விடத்தை வாசியாநிற்க நம்பிள்ளை, முன்பே ஸ்ருஷ்டமான நரகங்கள்போராதென்கிறதோ" என்ன அழகிதாகச்சொல்லிற்று" என்று ஜயரருளிச்செய்தார்.

அரு. இரண் ாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). அழகில்மண்டியென் றுதே, "மயக்கிற்பட்டு " என்கைக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறுர், (அகவாயித் யாதி). அவர்கள் கண்ணாலே மயக்கிஞல் இவன் கண்ணைக்காணுதே மயங் குவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறுர் (அகவாயித்யாதி வாக்யத்வயத் தாலே). நெஞ்சுநஞ் ாம்படியிருக்குமவர்களை, ' மடவார் " என்று பவ்யதை யே நிரூபகமாகச் சொல்லப்போமோவென்ன அருளிச்செய்கிறுர் (அத்தா லேயித்யாதி). (தேவையறுக்கும்படி) அதாவது - இன்னார்க்கின்னநரகம் என்று எல்லார்க்குமாகவிட்ட நரகத்தை எல்லாருடைய பாப களையுடைய னுய் ஒருவர்க்குமில்லாதபடி பண்ணுகை. எல்லாநரகத்துக்கு மொருவனே விஷயமாகக் கூடுமோவென்ன; கூடுமென்னுமதுக்கு ஸம்வாதமாக ஐதிஹ்ய மருளிச்செய்கிறுர், (ஸ்ரீராமாயணத்திலே யித்யாதி).

மூ. கொன்றேன் பல்லுயிரைக் குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்
என்றேனு மிரந்தார்க் கினிதாக வுரைத்தறியேன்
குன்றாய் மேகமதிர் குளிர்மாமலை வேங்கடவா
அன்றே வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குன்று	மலைகளிலே	மலைவேங்கடவா	ஸ்ரீவேங்கடாசலத்தை நிரூபகமாகவுடையவனே,
ஏய்	தங்கியிருந்துள்ள	குறிக்கோள்	தேஹாத்மவிவேகம் முதலான ஜ்ஞாநம்
மேகம்	மேகங்களானவை	ஒன்று	ஒன்றும்
அதிர்	முழங்காநிற்பதாய்	இலாமையினால்	பிறவாமையாலே
குளிர்	குளிர்த்திமாருததாய்		
மா	பெருமைமிக்க		

(தேனித்யாதி) தேனை யுண்டென்னவுமாம். (என்றனாய்) † அவ்வானை வர்த்திக்கிறமலையிலுள்ளதனையே காட்சியாக்கொடுக்கவமையும். †ஆனை பெரியகுற்றங்களைக்காணக்†கண்ணிட்டு பொறுக்கவரியன செய்யவற்றாயிருக்கையும் ஸதா†தர்சநீயமாயிருக்கையும். (ந்திந்யாதி) நாநாவிதநரகம்புகும்பாவம்செய்தே '' என்ற நானேவந்தடைந்தேன். அந்நரகாநுபவம் பண்ணும்போதைக்கலே சத்துக்கெதிர்த்தட்டான ஸுகைகதாநமாயிருக்கும் கைங்கர்யத்தை என்னைக்கொண்டருளவேணும். †காமுகனுக்கு அங்கநாபரிஷ்வங்கம் போலேரஸிக்குமிறே சேஷபூதனுக்குக் கைங்கர்யம்;(க)† రమమాణాం ரமமாணம் . ... (உ)

§ ' மாமலையென்றனாய் '' என்ற ஸமபிவ்யாஹாரலப்தார்த்தத் தயருளிச்செய்கிறார், (அவ்வானையித்யாதி). (ஆனை) என்றவநந்தரம், என்கிறது என்று சேஷம். (ண்ணிட்டு) என்றநந்தரம் இருக்கயும் என்று சேஷம். (தர்சநயமாயிருக்கை யும்) என்றவநந்தரம் உண்டாகையாலே என்று பூரிப்பது. ஆட்கொண்டருளே'' என்றதுக்கு ' அடியேனை '' என்றது ஹேது கர்ப்பமென்னுமிடந்தோற்றத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (காமுகனுக்கித்யாதி). 'ரஸிக்கு '' என்கைக்கு ப்ரமாணம் (ரமமாணஇத்யாதி). రమ్యమావ సథంకృత్వా రమమాణావనేత్రయ దేవగంధర్వ సఙ్కాశా స్తత్రతే న్యవ సన్సుఖమ్- ரம்யமாவஸதம்க்ருத்வா ரமமாணவநேத்ரய தேவகந்தர்வஸங்காசாஸ்தத்ர தேந்யவஸந்ஸுகம்''. ... ... (உ)

(க) ரா - பா - க - ௯ .

§ (பா) ''ஸ்வாமி நாயன் ' என்னாமல் 'ஆனை'' என்பானென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அவ்வானையித்யாதி). ஆனையானது மலையிலே வர்த்திக்குமதாகையாலே அவன் மலையிலுள்ளது எதாகிலும், போருமென்று தாத்பர்யம். அவ்வானை என்ற திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஆனையோட்டை ஸாம்யமருளிச்செய்கிறார், (ஆனைபெரியவித்யாதி).

பல்உயிரை	அநேகப்ராணிகளை	'றேனும் ஒரு காலத்திலும்
கொன்றேன்	ஹிம்ஸித்தேன்'	உ ரத்தறியே சொல்லியறியாதவ
இரந்தார்க்கு	யாசித்தவர்களுக்கு	ன் ஞனஅடியேன்
இனிதாக	நல்லவார்த்தைகளா லே	அன்றே அப்போதே வந்துஅடைந்தேன்' அடியேனை ஆட் கொ ' டருள். (கூ)

வ்யா. மூன்ரும்பாட்டு. †பந்துக்களல்லாதாரை பந்துக்களென்றும் போக்யமல்லாதார் பக் லிலே போக்யதாபுத்திபண்ணியும் போந்தவளவேயோ தே ர்திருவுள்ளத்துக்கு அஸஹ்யமாம்படி பரஹிம்ஸையே பண் ணிப்போந்தேனென்கிருர்.

(கொன்றே ') மடிதடவி விட்டிலேன் அர்த்தம் கொடுவந்தானாகில், †பின்துடர்த்தியறக்கொன்றுபறிக்கும்' வெறுங்கையனாகில் நான் †அவள்பக்கல் என்கொடுபோகக்கடவேனாக நீ வெறுங்கையே வந்தது என்று சொல்லுவன் (பல்லுயிரை) அநுதாபம்பிறந்ததில்லை ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரமுமில்லை †அநுதாபமுண்டாகில் ஒன்றிரண்டளவிலே மீளுமிறே' அப்போதிறே ப்ராயஸ்சித்தாதிகாரமுமுள்ளது. †இப்போது இத்தைக் குற்றமாகச்சொல்லுகிற நீர் அன்று அது செய்வானென்னென்ன' (குறிக்கோளொன்றிலாமையினால்) †தேஹாதிரிக்தமாயிருப்பதோராத்மவஸ்து உ ' டு இதுசெய்யில் நரகாநுபவம் தப்பாதென்றுதல் அன்றி 'கே இத்தையுடையானொருனுளன் அ ன் ர் பூதஸுஹ்ருத்தாயிருப்பானொருத்தன் அ னுக்கிது அஸஹ்யமா†யிருக்குமென்று புத்தியிற்படா மையாலே செய்தேன்' †அ னைப்பார்த்தல் நாம் நின்றநிலையிது என்றுராய்தல்

அ . மூன்ரும்பாட்டு. (கொன்றேனித்யாதி). கீழிரண்டுபாட்டோடும் ஸ ' திதன்னை யருளிச்செய்கிருர், (பந்துக்களித்யாதி).

(பின்துடர்த்தியற) - தன்பின்னே துடர்ந்துவாராதபடி. (அவள்பக்கல்) *மானேய் கண்மடவாள் பக் ல். கீழ்வாக்யத்துக்கு விவரணம், (அநுதாபமுண்டாகி லித்யாதி). மேலுக்கவதாரி க, (இப்போதித்யாதி). 'குறிக் கோள்'' ஜ்ஞாநம். 'ஒன்று'' என்றது - ஒன்றும் என்றுய், அநேகமுண்டாகிலன்றே ஒன்றும் எ 'ன வே ண்டுவதென்ன; அருளிச்செய்கிருர், (தேஹேத்யாதி). (இருக்குமென்று) என்ற வநந்தரம், ஆதல் என்று சேஷம். கீழ்பண்ணின ப்ரஸ்நத்துக்கு உத்தரமாம்படி தாத்பர்யமருளிச்செய்து, சப்தார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிருர் (அவனையித்யாதி). இவற்றிலொன்றறிந்தால

செய்யாமையாலே *ஒருதலையறியிலும் பரஹிம்ஸையில் ப்ரவ்ருத்தியானிறே. †விஷயார்த்தமாக த்ரவ்யார்ஜநம்பண்ணுகிறநாளில் முன்னடிதோற்றுமையாலே பரஹிம்ஸையைப்பண்ணிப்போந்தீராகில் பின்பு த்ரவ்யங்களும் பெற்று அபிமதவிஷயங்களும் கைபுகுந்து நீருமவளுமாய் ரஸித்திருக்கிறவளவில்தான் ஆர்த்தவிஷயத்தில் ஐயோ. என்றீரோவென்ன,(என்றேனுமித்யாதி) †காத்திகைப்புதியதுக்கும் நாமிடவேணுமென்னுதல் இவன் ஜீவிக்கவேணுமென்னுதல் செருக்காலேயாதல். இட்டறியேனென்பது அதுக்கு ப்ரஸங்கமுண்டாகிலிறே. (இனிதாக) ஒருவனர்த்தித்துவந்தால் இரப்பாளனாய்வந்தவனுக்குக் குறைவறத்தரப்பெற்றிலேன்" என்றுறிவார்த்தைசொன்னானாகில் இ ன்றுன்செய்வதென், தன்வெறுமையாலேயன்றோ தாராவிட்டது" என்று அவனும் ஆறிப்போமிறே· அங்ஙனன்றிக்கே நாமும் நம்தாரித்ர்யமுமாய்ப்பட்டதுபடாதே இவன்வாயில் வார்த்தைகேட்கைக்கென்செய்ய அபேக்ஷித்தோம்' என்று உள்ளதனையும் நெஞ்சு புண்படும்படியாயிற்று இல்லையென்பது.

(குன்றேய்மேகமதிர்) †குன்றிலேயென்னுதல். குன்றுபோலேயென்னுதல்.†கனக்க நீரைமுகந்தால் ஓரிடத்திலேதங்கியிறேவர்ஷிப்பது. (அதிர்) †இரவாதிருக்கச்செய்தேயும் இனிதாகச்சொல்லுவாரைப்போலேயாயிற்று முழக்கமிருப்பது. (அன்றேவந்தடைந்தேன்) அநுதாபம்பிறந்தாதல் ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணியாதலன்றிக்கே கொன்றகை கழுவாதே உதிரக்கை கழுவாதே வந்து சரணம்புகுந்

மயுமோவென்ன (ஒருதலையித்யாதி). மேலுக் வதாரிகை. (விஷயேத்யாதி). 'என்றேனும் ஒருநாளாகிலும் இரந்தார்க்கினிதாகவுரைத்தறியேன்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (காத்திகை யித்யாதி). இத்தால் புண்யத்துக்காக வாதல் ஐயோ. என்றிரக்கத்தாலே யாதல் க்யாதிக்காக வாதல் ஒருநாளும் சோறிட்டதில்லையே. நல்வார்த்தையுஞ் சொல்லியறியேனென்றதாயிற்று.

(குன்றிலே) என்றது - குன்றின் கொடுமுடியிலே யென்றபடி. அன்றிக்கே, குன்றுகளிலே வர்த்திக்கக்கடவ மேகமென்றுகொள்ளவுமாம். இப்படி விசேஷித்ததுக்கு ப்ரயோஜநம், (கனக்கவித்யாதி). பல்லுயிரைக்கொன்றவெனக்கு ப்ரதிகோடியாகப் பல்லுயிருக்கும் ஜீவநப்ரதாந சீலமாய், இனிதாகவுரைத்தறியாத வெனக்கெதிராகப் பரமோதாரர்வர்த்திக்கிறதேசத்திலிருக்கும் (க)*ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிசிகராலயகாளமேகத்தை ஸம்போதிக்கிறாரென்று உட்கருத்தையுட்கொண்டு அதிர்ப்பதத்துக்கு கருத்தருளிச்செய்கிறார், (இரவா

(க) முக்தகம்.

௪. குலந்தா னெத்தனையும் பிறந்தே யிறந்தெய்த்தொழிந்தேன்
நலந்தா னொன்றுமிலேன் நல்லதோரறஞ் செய்துமிலேன்
நிலந்தோய் நீள்முகில்சேர் நெறியார் திருவேங்கடவா
அலந்தேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாள்கொண்டருளே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நிலம்	பூமியிலே	ஒருநலமும் இலேன்	ஒருநன்மையும் இல்லாதவனாய்
தோய்	படிந்த	நல்லது	(பலத்தோடே கூடியிருப்பதாய்) நன்மையையுடைத்தான
நள்முகில்	மஹாமேகங்கள்	ஓர் அறமும்	ஒரு ஸாதநாநுஷ்டானத்தையும்
சேர்	ஸஞ்சரிக்கிற	செய்திலேன்	பண்ணப்பெறாதவனாய்க்கொண்டு
நெறி	வழியை	அலந்தேன்	(ஜந்மங்கள்தோறும்திரிந்து) க்லேசித்த அடியேன்
ஆர்	உடைத்தான	வந்து அடைந்தேன் · அடியேனை ஆள்கொண்டருள். (௪)	
திருவேங்கடவா	ஸ்ரீ வேங்கடாத்ரிக்கு நிர்வாஹனே. [ம்		
எத்தனைகுலமும்	எல்லாக் குலங்களிலு		
பிறந்துஇறந்து	பிறப்பதுஇறப்பதாய்க்கொண்டு		
எய்த்தொழிந்தேன்	இளைத்துப்போனவனாய்		

தேன்; *என்செயலைப்பாராதே ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தடிமைகொண்டருளவேணும். †பூர்வவ்ருத்தத்தைப்பார்த்தால் பரஹிம்ஸையாகில் ப ணிற்று இப்போதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணிவந்தாற்போலே யிருக்கச்சொல்லுகிறதென்னென்ன· அவனையே பார்த்துத் தம்மைப்பாராதே வார்த்தைசொல்லுகிறார். அவனைப்பார்த்தால் (க) அரி: ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய - அரி'ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய' என்றிறேயிருப்பது ப்ராணாநபி ப்ராணாநபி என்னுவிட்டது † அவற்றைக்குவாலாக நினைத்திராமை. *காலிலேவந்துவிழுந்தவனை முன்புத்தை சாத்ரவம் பாராதே ரக்ஷித்தவிதோரேற்றமோ என்றிருக்குமவராயிற்று. (௫)

தித்யாதி). 'அடியேனை'' என்றதுக்கு பாவம், (என்செயலை யித்யாதி). ''கொண் ருளே'' என்ற இதுக்கு சங் ாபரிஹாரரூபேண பாவ மருளிச்செய்கிறார் (பூர்வேத்யாதி). ஆர்த்தோ வா யதி வா த்ருப்த: பரேஷாம் ஶரணாகத: அரி: ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதாத்மநா ஆர்த்தோவா யதிவா த்ருப்த பரேஷாம் சரணாகதம் அரி ப்ராணாந்பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதாத்மநா''. (அவற்றை) ப்ராணன்களை, ஆத்மநி பஹுவசநம். குவாலாக நினையாமைக்கு ஹேதுவென்னென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (காலிலேயித்யாதி). (௫)

அ௫. நாலாம்பாட்டு. (குலமித்யாதி). 'பல்லுயிரைக்கொன்றேன்'' என்கைக்கு நர்தாம் ஆசந்த்ரார்க்கஸ்த்தாயியாயிருந்தீரோவென்ன· அதொன்

(க) ரா - யு - கஅ - உஅ.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (குலந்தானித்யாதி) † குலங்களெங்கும் பிறந்திறந்து திரிந்தே ·.† அநுலோம † ப்ரதிலோமரூபத்தாலே பிறந்தபிறவிக்கு ஓரெல்லையில்லையாயிற்று. † எல்லா ஜந்மங்களிலும் புக்குப் பிறப்பதிறப்பதாய் இனி பிறக்கைக்கீடான கர்மவிசேஷமுண்டாகிலும் பிறக்கைக்கு க்ஷமனல்லாதபடி இளைத்தேன். (நலந்தானொன்றுமிலேன்)† இப்படி அநேகஜந்மங்கள் பிறந்து மரித்துப்போருகிறவிடத்திலும் நடுவேயொரு ஸுக்ருதமாதல் அதுக்கு பல(ஃப)மான ஜ்ஞாநமாதல் உடையேனாயிற்றிலேன். (நல்லதோரறம்செய்துமிலேன்) இப்போது நன்மைபிறக்கைக்கடியாக முன்புசெய்ததொன்றில்லையேயாகிலும், மேலொருநன்மை பிறக்கைக்கீடாக † இப்போது ஏதேனுமொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணுகிறதுண்டோ வென்னில் · பல(ஃப)த்தோடே வ்யாப்தமாயிருப்பதொரு ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணப்பெற்றிலே ·.

(நிலமித்யாதி) நிலத்திலே தோய்ந்த மஹாமேகங்களானவை போன அடிப்பாடு ஆர்ந்திருக்குமாயிற்று †கழுத்தே கட்டளையாக நீரைப்பருகி மூகந்தநீர்க்கனத்தாலே கால்வாங்கிப்போகமாட்டாதே நகர்ந்து நகர்ந்து துளித்துத்துளித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறமேகங்கள் போன அடிப்பாடு தெரியும்படியாயிருக்குமாயிற்று. (அலந்தேன் வந்தடைந்தேன்) ஜந்மபரம்பரைகளிலே அலந்து† முசித்தேன். (அடியேனை) இனியொருஜந்மம் வருமென்றஞ்சி ஏங்கவேண்டாதபடியான தாஸ்யத்திலே என்னை மூட்டவேணும். ... (ச)

றுமில்லை, நான்பட்டபாட்டைக்கேளீரென்கிறார் என்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"பிறந்தே" என்கிற ஏவகாரம் பிறவாமலிறப்பில்லாமையால் வ்யாவர்த்தகமன்றென்று பிறப்பினுடைய நைரந்தர்யஸூசகமென்று விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார், (குலங்களித்யாதி). பிறப்பும் இறப்பும் விநா வேறு திரிகையில்லையென்றுகருத்து. "எத்தனையும்" என்ற பதத்துக்குத்தாத்பர்யம் (அநுலோமேத்யாதி). (அநுலோமம்) என்றது - உத்க்ருஷ்டவர்ணன் அபக்ருஷ்ட வர்ணத்தில் விவாஹம்பண்ணின பெண்பிள்ளைவயிற்றில் பிறக்கை. (ப்ரதிலோமம்) என்றது - அபக்ருஷ்டவர்ணன் உத்க்ருஷ்டவர்ணத்தில் பரிக்ரஹித்த பெண்பிள்ளைவயிற்றில் பிறக்கை. வாக்யார்த்தகதநமுகேந, "எய்த்தொழிந்தேன்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (எல்லாவித்யாதி). "ஒன்றும் என்றபதவாஸனை (இப்படியித்யாதி). "நலந்தானொன்றுமிலேன்" என்று சொல்லிவைத்து "நல்லதோரறஞ்செய்துமிலேன்" என்ன ப்ரஸக்தியுண்டோவென்ன· அருளிச்செய்கிறார், (இப்போதித்யாதி).

விவரணம். (கழுத்தேயித்யாதி). (முசித்தேன்) க்லேசித்தேன். ... (ச)

ரு. எப்பாவம் பலவு மிவையே செய்திளைத் தொழிந்தேன்
துப்பா நின்னடியே தொடர்ந்தேத்தவும் கிற்கின்றிலேன்
செப்பார் திண்வரைசூழ் திருவேங்கட மாமலை யென்
அப்பா வந்தடைந்தே னடியேனையாட் கொண்டருளே (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
செப்புஆர்	செப்புப்போலேரக்ஷ	எப்பாவம்பலவு	பலவகைப்பட்டபாப
திண்	த்ருடமான [கமாய்	ம்இவையே	ங்களையே
வரை	மலைகளாலே	செய்து	பண்ணி
சூழ்	சூழப்பட்ட	இளைத்தொழிந்	(இவற்றுக்குவரக் கட
திருவேங்கடமா	திருமலையைவாஸஸ்	தேன்	பலங்களைக்கேட்
மலை	த்தாநமாகவுடைய		டு) துக்கித்தவனாய்,
	னாய்,	நின் அடி	தேவரீர்திருவடிகளை
என்	(ஆஶ்ரிதனான) என்	தொடர்ந்து	பின்சென்று
	போல்வார்க்கு	ஏத்தவும்	பக்திபூர்வகமா ஆஶ்
அப்பா	உபகாரகனானவனே.		ரயிக்கவும்
துப்பா	சக்தியையுடையவ	கிற்கின்றிலேன்	சக்தியற்றவனாய்,
	னே.	வந்து அடைந்தேன்; அடியேனை ஆள்	
		கொண்டருள். ...	...(ரு)

வ்யா. -அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி) அதிபாதகம் உபபாதகம் மஹாபாதகம் என்றாற்போலே சொல்லுகிற பஞ்சவித மான பாபங்களை அநுஷ்டித்துப் பின்னை இவற்றுக்கு ரக்கடவ பலங்களைக்கேட்டு க்லேசப்பட்டேன். †இப்படி மஹாபாபங்களையே அநுஷ்டித்துக்கொடுபோராநின்றால் நடுவே யொருஸுக்ருதம் பிறந்து அத்தாலே என்பக்கலிலே ருசியுமுண்டாகப்பெற்றதாகில் (க) 𑌨 𑌮𑍇 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 - நமேபக்தঃ ப்ரணஶ்யதி' என்கிறவார்த்தையை விஶ்வஸித்திருக்கலாமிறே †மஹாபாபங்களைப் பண்ணினானாகிலும் புருஷோத்தம வித்யையுண்டாக அவனுக்குப்பாபவிமோசநமுண்டாகச் சொல்லாநின்றதிறே. (துப்பா) இப்பாபங்களைப்

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (எப்பாவமித்யாதி). இப்படி யெல்லாக்குலங்களிலும் புக்குப்பிறக்கைக்கடியான பாபப்ராசுர்யத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

"இவையே" என்கிற அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யகதநமுகேந மேலுக்கவதாரிகையருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). அல்பம் பகவத்ருசியுண்டானால் பாபங்கள்போமோ, இவ்வசநத்தை விஶ்வஸிக்கும்படியென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (மஹாபாபங்களையித்யாதி). வசநபலத்தாலே விஶ்வஸிக்கத்தட்டென்னென்றுகருத்து.

(க) கீதை - கூ - ருக.

மூ. மண்ணாய் நீரெரிகால் மஞ்சுலாவுமாகாசமுமாம்
புண்ணாராக்கைதன்னுள் புலம்பித்தளர்ந்தெய்த்தொழிந்தேன்
விண்ணார்நீள்சிகரவிரையார்திருவேங்கடவா
அண்ணா வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விண்	ஆகாசத்தை	காலாய்	வாயுவாயும்
ஆர்	அளாவும்படி	மஞ்சு	மேகங்கள்
நீள்	உயர்ந்த	உலாவும்	ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள
சிகரம்	கொடுமுடிகளையும்	ஆகாசமுமாம்	ஆகாசமுமாகியபஞ்ச பூதமயமானதாய்
விரை	பரிமளத்தையும்		
ஆர்	உடைத்தான	புண்ஆர்	வ்ரணத்தோடொத்த
திருவேங்கடவா	திருமலையைவாஸஸ்தானமாகவுடையவனே. [மானவனே.	ஆக்கை தன்னுள்	தேஹத்திலே (யகப்பட்டு)
		புலம்பி	கூப்பிட்டு [ட்டு)
அண்ணா	எல்லாவுறவுமுறையு	தளர்ந்து	மெலிந்து
மண்ணாய்	பூமியாயும்	எய்த்தொழிந்தேன்	மிகவும் இளைத்தவனானவடியேன்
நீராய்	ஜலமாயும்	வந்தடைந்தேன்	அடியேனை ஆள்கொண்டருள். ... ... (கூ)
எரியாய்	அக்நியாயும்		

போக்கி உன்னைப்பற்றினாரை ரக்ஷிக்கைக்கிடான சக்தியோகத்தையுடையவனே. (நின்னடியே) பக்திபூர்வகமாக உன் திருவடிகளை வடிம்பிட்டாஶ்ரயிக்க க்ஷமனாயிற்றிலேன்.

(செப்பாரித்யாதி) அரணாகப்போரும்படியான திண்ணியவரைகளாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்தானமாகவுடைய நிருபாதிகபந்துவானவனே. (அடியேனை) என்னுடைய பாபாநுகூலமாகவன்றிக்கே உன்னோடுண்டான நிருபாதிக பாந்தவாநுரூபமான கைங்கர்யத்தில் என்னை மூட்டவேணும். ... ... (நு)

'செப்பு" என்று ஆபரணத்துக்குரக்ஷகமான பாத்ரமாய் அத்தாலே (அரணாக)என்றது - திருமலைக்குப்புறமலை ரக்ஷகமாயிருக்கையாலே தம்முடைய ரக்ஷகவஸ்து ஸுரக்ஷிதமாயிருக்கப்பெற்றதென்று திருவுள்ளமென்றுகருத்து.

அரு. ஆறும்பாட்டு. (மண்ணாயித்யாதி.) இப்படி அதிபாதகாதி ளபண்ணுகைக்கடி - ஜ்ஞாநதிரோதாநகரமான ப்ராக்ருததேஹஸம்பந்தமென்று அதுதன்னையநுஸந்தித்து க்லேசித்துச் சரணம்புகுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

அப்பாவந்தடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே" என்றத்தாலே - பித்ருபுத்ரஸம்பந்தமும் தம்முடைய ஸ்வாபாவிகாகாரமுமநுஸந்தித்தவர் பஞ்சபூதாத்மகமான புண்ணாராக்கையிலகப்பட்டமைக்கு ஸத்ருஷ்டாந்தமாகஹேது

மூ. - தெரியேன் பாலகனாய்ப் பலதீமைகள் செய்துமிட்டேன்
பெரியே னாயினபின் பிறர்க்கேயுழைத் தேழையானேன்
கரிசேர் பூம்பொழில்சூழ் கனமாமலை வேங்கடவா
அரியே நந்தடைந்தே னடியேனை யாட் கொண்டருளே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
கரி	யானைகள்	சூழ்	சூழப்பட்டு
சேர்	மிக்கிருப்பதாய்	கனம்	திரட்டமாயிருக்கிற
பூ	பூக்கள்நிறைந்த	மாமலை	பெரியமலையான
பொழில்	சோலையாலே		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (மண்ணாயித்யாதி)†ராஜபுத்ரன் வேடன் கையிலேயகப்பட்டுத் தன்னை வேடனாக ப்ரமிக்குமாபோலே நித்யமாய் ஜ்ஞாநாநந்தலக்ஷணமாய் ஏகரூபமாய் ஈஶ்வரசேஷமான ஆத்மவஸ்து கர்மாநுகுணமாக அசித்தோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிற்று. ஏகரூபமான வஸ்து உபசயாத்மகமான தேஹத்திலேயகப்பட்டது. (புண்ணாராக்கை) (க) *†புண்ணைமறையவரிந்திறே உடம்பிலேவைத்தது. அறிவுடையார் (உ) ஶரீரம் வ்ரணவத்பஶ்யேத் சரீரம்வ்ரணவத்பஶ்யேத் என்று இதுதன்னையே வ்ரணமாகச்சொல்லாநின்றார்களிறே. தேஹத்திலே புக்ககப்பட்டு பின்னை அங்கேகிடந்து கூப்பிட்டு அதுதானும் மாட்டாதே தளர்ந்து பிள்ளையிளைத்தேன்.

(விண்ணாரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் வைகுண்டத்திற்போலே வந்தேத்தும்படியாக ஆகாசாவகாசத்தளவும் சேர்ந்த பெரியகொடுமுடிகளையுமுடைத்தாய் பரிமளப்ரசுரமான திருமலையை வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டிருக்கிற. (அண்ணா) கீழே 'அப்பா" என்றார். இங்கே அண்ணா என்னாநின்றார் *தாயே தந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்களென்றும்விட்ட உறவுமுறைக்கெதிர்த்தட்டான எல்லாவுறவுமுறையு மெம்பெருமானே யென்றாயிற்றிவரிருப்பது. (அடியேனை)†வெளிறாகழிந்தால் ஸம்பந்தம் நித்யஸூரிகளோடொத்திருக்குமிறே எனக்கும். ஆனபின்பு அவர்களைக்கொண்டருளுமடிமையை என்னைக்கொண்டருளவேணும்.... ... ... (கூ)

வருளிச்செய்கிறார், (ராஜபுத்ரனித்யாதி). தேஹம் புண்ணாகக்கு ப்ரமாணங்களை ஸூசிப்பிக்கிறார்,(புண்ணையித்யாதி).''ஶரீரம் வ்ரணவத்பஶ்யேத் அந்நம் வ்ரணலேபநம் வ்ரணஸேசநவத்பாநம் வஸ்த்ரம் வ்ரணபட்டவத் சரீரம் வ்ரணவத்பஶ்யேதந்நந்து வ்ரணலேபநம் | வ்ரணஸேசநவத்பாநம் வஸ்த்ரந்துவ்ரணபட்டவத்" என்று ப்ரமாணசேஷம்.

(வெளிறு) அஸாரம். ... ... (கூ)

(க) திருவாய் - ரு - ரு. (உ) § (பா) ஸ்நாநம்.

வேங்கடவா.	திருமலை வாஸஸ்த்தாநமாகவுடையவனே.	பெரியேன்ஆயினபின்	யௌவநத்தையடைந்தபின்பு
அரியே	ஸிம்ஹமே.	பிறர்க்கே	அயலார்க்குவேண்டுமவற்றையே
பாலகனாய்	சிறுபிள்ளையானபோது		
தெரியேன்	ஜ்ஞாநஹீநனாயும்	உழைத்து	தேடியிட்டு
பலதீமைகள்	(பின்பு) அநேகமானகொடியசெயல்களை	ஏழையானேன்	சதிர்கெட்டுப்போனஅடியேன், (இப்பொழுது)
செய்துமிட்டேன்	பண்ணிப்போந்தனுயும்		வந்தடைந்தேன்; அடியேனைஆள்கொண்டருள் ... ... (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (தெரியேனித்யாதி)(பாலகனாய் தெரியேன்) †சிலநாள் அதிசைசமாய் யுக்தாயுக்தங்களறியாதேகிடந்தேன். †அல்பம் அறிவு பிறந்தபின்பு தோன்றினபடி பலதீமைகள்செய்து திரிந்தேன். (பெரியேனித்யாதி) அநந்தரம் யௌவநம் முகங்காட்டினவாறே, நல்லதொரு பூக்கண்டால் † என் தலையிலே வையாதே ஸ்த்ரீபரதந்த்ரனாய் அவர்களுக்கே ஆனவை தேடி துக்கப்பட்டுச் சதிர்கேடனாய் இளிம்பனானேன்.

(கரியித்யாதி) லீலார்த்தமாகஆனைகள்வந்து சேரப்பட்டு பூத்த பொழிலாலே சூழ்ந்து திண்ணியதாயிருக்கிற திருமலையைவாஸஸ்த்தாநமாகவுடையவனே. (அரியே) என்னுடைய ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்குகைக்கீடான † பராபிபவந ஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே.

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (தெரியேனித்யாதி) ( ) "విచిత్రా దేహసంపత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుమ్ - விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராய நிவேதிதும்" என்றும், (உ) "శరీరమాద్యం ఖలు ధర్మసాధనమ్ - சரீரமாத்யம்கலு தர்மஸாதநம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஆவஶ்யகமானத்தை புண்ணாக்கை' என்று நீர் சர்ஹித்துக்கொண்டு வருவானென்னென்ன; அப்படியேயாமிறே உன் (ரு)* பூவார்கழல்களிலே ஒரு பூவிடப்பெற்றேனாகில், அங்ஙனன்றிக்கே போனபடியக் கேளாயென்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

ஸ்ரீ ப்ரஹ்லாதாழ்வான், இளையபெருமாள், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்த்தரான நம்மாழ்வார், இவர்களுக்கெல்லாம் ஆஜந்மஸித்தமான பகவத்ப்ராவண்யம் தலையெடுக்கக்காண்கையாலே தாம் அதிசைசவந்துடங்கி வ்யர்த்தமே போக்கினபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார். (சிலநாளித்யாதி). த்ருவன் அஞ்சுவயஸ்ஸிலே பகவத்பஜநம் பண்ணினபடியை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறார், (அல்பமித்யாதி). 'பிறர்க்கே" என்கிற ஏவகாரவ்யாவர்த்யம், (என்தலையிலே) என்றது.

'அரி" என்று ஸிம்ஹமாய், அத்தாலே, (பராபிபவநஸாமர்த்யத்தை யுடையவனே) என்றது. (எ)

(க) விஷ்ணுதத்வம். (உ) (ரு) தி-வாய்-கூ-கO-ச.

அ. நோற்றேன் பல்பிறவி யுன்னைக் காண்பதோ ராசையினால்
ஏற்றேன் இப்பிறப்பே யிடருற்றனெ னெம்பெருமான்
கோற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் குளிர்சோலைசூழ் வேங்கடவா
ஆற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனையாட்கொண்டருளே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோல்	கோல்களிலிருக்கும்	ஏற்றேன்	(தேவரீர் கடாக்ஷத்துக்கு)யோக்யனானேன் (அத்தாலே)
தேன்	மதுவானது	உன்னை	தேவரீரை
பாய்ந்து	வழிந்து [ய்	காண்பது	[றணவேணுமென்கி
ஒழுகும்	வெள்ளமிடாநிற்பதா	ஓர்	ஒரு
குளிர்	குளிர்த்தி யயுடைய	ஆசையினால்	ஆசையாலே
சோலைசூழ்	பொழில்களாலேசூழப்பட்ட	இப்பிறப்பே	இந்த ஜந்மத்திலேயே
வேங்கடவா	திருமலையை ஸ்தானமாவுடையவனே. [ளுங்கு	இடருற்றனன்	(ஜந்மத்யாஜ்யமென்று)வருந்தினேன்;
எம்	ஆஸ்ரிதரான எங்க	ஆற்றேன்	(மாறிமாறிவரும்பலபிறவிகளை) ஸஹிக்மாட்டாதவனாய்,
பெருமான்	மஹோபகாரகனே.	வந்தடைந்தேன் அடியேனைஆள்கொண்டருள். ... ... (அ)	
பல்பிறவி	அநேகஜந்மங்களுண்டாம்படி		
நோற்றேன்	ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிப்போந்த அடியேன்		

(ஆட்கொண்டருளே) பிறர்க்கே யுழையாமே ப்ராப்தவிஷயத்திலே கைங்கர்யத்தைக் கொண்டருளவேணும் ... ... (எ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேன் பல்பிறவி) பல்பிறவி நோற்றேன். †எனக்குப் பல ஜந்மங்களுண்டாகும்படியாகவாயிற்று

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (நோற்றேனித்யாதி). 'பிறர்க்கேயுழைத் தேழையானேன்" என்றிருக்கிறீர் திருமலையளவும்வந்து சரணம்புகுருகைக்கு நிதாநம்சொல்லிக்காணீரென்ன - நான் ஸம்ஸாரத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ளச் செய்தேந சில ஸுக்ருதவிசேஷங்களைக் கதிர்பொறுக்கிக் கடாக்ஷித்தாயாக வேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

"உன்னைக்காண்பதோராசையினால் - பல்பிறவிநோற்றேன்" என்று யதாஸ்ருதத்திலே தாம் ஸாதநாநுஷ்டாநம் பண்ணினமை தோற்றுகையால் அங்ஙனேயானால், "இடருற்றனன்" "ஆற்றேன் வந்தடைந்தேன்" என்கிற மேலிற்பதங்கள் சேராமையால், "பல்பிறவி" என்றவநந்தரம் உண்டாம்படி என்று அத்யாஹரித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (எனக்கித்யாதி). "ஏற்றேன்

மூ. பற்றேலொன்றுமிலேன் பாவமேசெய்து பாவியானேன்
மற்றேலொன்றறியேன் மாயனே எங்கள் மாதவனே
கற்றேன் பாய்ந்தொழுகும் மலச்சுனை வேங்கடவா
அற்றேன் வந்தடைந்தே னடியேனை யாட்கொண்டருளே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
மாயனே	ஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனே.	கல்தேன்	மலைக்கு ஹயிலேயிட்டதேனனது
எங்கள்	எங்களுடைய (குற்றங்களைப்பொறுப்பிக்கும்)	பாய்ந்து ஒழுகும்	மிக்கு வெள்ளமிடாநிற்பதாய்
மாதவனே	பெரியபிராட்டிக்கு வல்லபனானவனே.	மல	தாமரைகள்நிறைந்த
		சுனை	அருவிகளையுடைய
		வேங்கடவா	திருமலையில்நித்யவாஸம்பண்ணுமவனே.

நான ஸாதநாநுஷ்டாநம்பண்ணிற்று. இப்படிபிறந்து போராநிற்கச்செய்தே நடுவே யாத்ருச்சிகமாஒரு ஸுக்ருதம்பிறந்தது, அத்தாலே உன்னைக் காணவேணுமென்றாசை பிறந்து தேவர்க்காம்படி† யோக்யனானேன். † நீர் யோக்யரென்னுமிடமறிந்தபடி யெங்ஙனேயென்ன; (இப்பிறப்பே யிடருற்றனன்) இஜ்ஜந்மந்தன்னிலே நாம் நின்றநிலை சாலப்பொல்லாதென்று என்நெஞ்சிலேபட்டது.

(கோல்தேனித்யாதி) கோல்களிலேவைத்ததேனனது பாய்ந்து வெள்ளமிட்டுக் குளிர்ந்த சோலையாலே சூழப்பட்ட திருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகவுடையவனே. (ஆற்றேன்) ஜந்மபரம்பரைகளுக்கு ஆற்றமாட்டாதே திருவடிகளிலேவந்து சரணம்புகுந்தேன். (அடியேனையித்யாதி) † எனக் கற்றாமையுண்டானால் பிறப்பேயாற்றாமையுடையவுன்னை என்ஸ்வரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்தைத் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கவேண்டுகிறதென்? † நான் ஆற்றாமையுடையேனாயிருந்தேன் ஆற்றாமை பிறப்பதெப்போதோ. என்றுபார்த்து நிற்குமவனாயிருந்தாய் நீ. ... ...(அ)

என்றதினர்த்தம், (யோக்யனானேன்) என்றது. 'எப்' என்று - தகுதியாய் அத்தாலே பலித்தது இவ்வர்த்தம். நான் யாத்ருச்சிகாதிகளைத்திரட்டிக்கொண்டது நீயறிந்தத்தாலே என்னும் பகவதபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார், (நரித்யாதி).

நான் ப்ரார்த்திக்கை மிகையென்னுமத்தையறிந்தே என் செல்லாமையாலே ப்ரார்த்திக்கிறேனென்னு முட்கருத்தை யருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதி). விவரணம், (நானாற்றாமையித்யாதி). (இருந்தாய்நீ) என்ற வநந்தரம் இங்ஙனே இருக்கச்செய்தேயும் ப்ரார்த்திக்கிறேனென்கிறார் என்று பூரிப்பது. ... ... (அ)

ஒன்றுபற்று	ஒரு ரீதமான (ஸுக்ருதாதி) ஆதாரமும்	ஒன்றும்	ஏகதேசமும் [யேன்
இலேன்	இல்லாதவனாய்	அறியேன்	அறியாதவனான அடி
பாவமேசெய்து	பாபத்தையேபண்ணி (அத்தாலே)	அற்றேன்	தேவரீருக்கேஅற்றுத் தீர்ந்தவனாய்,
பாவியானேன்	பாபிஷ்டனாய்	வந்து அடைந்தேன்; அடியேனையாட்கொண்டருள். ... ...(கூ)	
மற்று	உபாயாந்தரத்தை		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலொன்றுமிலேன்) †பகவத் ஸம்பந்தத்தை யறுத்துக்கொ ' டு கைகழியப்போன வஸ்துவுக்கு பக த்ப்ராப்தி 'கிடா ச் சொல்லலாவதொரு ஸுக்ருதமில்லை ' அதில்லாமையாலே, பாபங்களையேப ' ணி பின்னை நிரூபிக்குமிடத் தில் ' ஞானநந்தாதிகளையொழிய பாபங்களையிட்டு நிரூபிக்கவேண் டும்படியானே '. (மற்றேலொன்றறியேன்) ப்ராப்திக்கிடான உபாய விஷயஜ்ஞாநமில்லை. (க)†' అహమస్స్య పరాధానా మా లయః அஹமஸ்ம் யபராதாநாமாலய ."

(மாயனே) இங்ஙனேயிருந்துள்ளவர்களையும் ரக்ஷிக்கைக்கீ டான ஆஸ்சர்யசக்தியுக்தனே. (எங்கள்மாதவனே) இப்படியிருப்பா

அ . ஒன்பதாம்பாட்டு. (பற்றேலித்யாது) யாத்ருச்சிக ஸுக்ருதமடி யாக நாமே யுமக்கு ஸம்ஸாரத்தில் பொருந்தாமை யப் பிறபித்தோமாகில் இனி அபேக்ஷிதஸித்திக்குடலான ஸாதநத்திலே நீரிழிகிறீர் அதுக்கு நம்மைச் சரணம்புகுவானென்னென்ன' கார்யபலத்தாலே யொருநன்மை ஸம்பாவித மாகச் சொன்னே னித்தனைபோக்கி என்னைப்பார்த்தா லொருநன்மையுண் டா ஸம்பாவிதமோ என்றுநின்றுகொண்டு, திருவயோத்யைக்குப் போகச் சொன்ன பெருமானை (உ) "స భ్రాతుశ్చరణౌ గాఢం నిపీడ్య రఘునన్దనః సీతామువా చాతియశా రాఘవంచ మహావ్రతమ ஸப்ராதுஸ் சரணௌ காட்ம் நிபீட்யரகுநந் தநஂ ஸீதாமுவாசாதியசாராகவம்ச மஹாவ்ரதம்" என்று பிராட்டியை முன்னிட்டுச் சரணம்புகுந்த இளையபெருமாளைப்போலே * அலர்மேல்மங் கயுறைமார்பனைச் சரணம்புகுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பற்றேல்' என்றது - பற்றுகிலேன்றாய், அதுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (பகவதித்யாதி). உக்தார்த்தே ப்ரமாணம், (அஹமித்யாதி). "అహమస్మ్యపరాధానా మాలయో௨కిఞ్చనో௨గతిః। త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః శరణాగతిరిత్యుక్తా సా దేవే௨స్మిన్ ప్రయుజ్యతామ - அஹமஸ்ம்யபராதா நா மாலயோ கிஞ்சநோ கதி த்வமேவோபாயபூதோமேபவேதிப்ரார்த்தநாம தி சரணாகதிரித்யுக்தா ஸாதேவேஸ்மிந்ப்ரயுஜ்யதாம்."

(க) பாஞ்சரா -

(உ) ரா-அயோ-நக-௨.

ஃ கண்ணா யேழுலகுக் குயிராய வெங் கார்வண்ணனை
விண்ணோர் தாம்பரவும் பொழில் வேங்கட வேதியனைத்
திண்ணார் மாடங்கள் சூழ் திருமங்கையர் கோன் கலியன்
பண்ணார் பாடல்பத்தும் பயில்வார்க்கில்லை பா ங்களே (கO)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ஏழுலகுக்கு ண்ணாய்	ஏழுலோ ங்களு க்கு ண்போலேயும்	வேதியனை	வேதத்தாலேசொல்ல ப்படுமவனு ஸர் வே ர விஷய ா
உயிராய்	ப்ராணன்போலேயு மிருக்குமவனாய்		
எம்	ஆஶ்ரிதரானஎங் ளை யநுபவிப்பிக் க்	திண்ஆர்	திண் மையயு டைய
ார்	மேகம்போன்ற [கு	மாட ள்சூழ்	டங்களாலேசூழப் பட்ட
ண்ணன்	திருநிறத் தயு டைய னாய்	திருமங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
		கோன்	ராஜா ான [ர்க்கு
விண்ணோ தா	நித்யஸூரி ளுங்கூட	கலியன்	ஆழ்வாருளிச்செய்த
பரவும்	ஸ்துதிப்பதாய்	ப ஆர்	ாகயு தமான
பொழில்	சோலை ளையுடைய	பத்துப்பாடலும்	பத்துபாட்டு ளையும்
வேங் டம்	திருமலையையிருப்பிட மாகவுடைய னாய்,	பயில்வார்க்கு	அப்யஸி கும ர் ளு க்கு
		பாவ கள்	ப்ரதிபந்த ங் ள்
		இல்லை	நசித்துப்போம்.

ருடைய குற்றங்களையும் பொறுப்பித்து ரக்ஷிக்கைக்கடியான பிராட் டியையுடையையாய் அத்தாலே ஸர்வாபாஶ்ரயபூதனான னே . (கல் தேனித்யாதி) மு முஞ்சுகளிலேவைத்த தேன்களானவை நி றந்து ழிந்து வெ ள்ளமிட்டு ஒழுகி ந்து சுனைகளிலே புகுர அங்கே தாமரைகள் அலருமாயிற்று. (அற்றே) தே ர்திரு டிகளிலே ய ஸிதனானேன் (அடியேனையாட்கொண்டருளே) †என குப்புற ம்பு பற்றில்லையென்றேனே எனக்குப்பற்றான நீ லக்ஷ்மீபதியாயிருந் தாயே ஆனபின்பு என்னுடைய ஸ்வரூபாநுரூபமான கை ர்யத் தைக்கொ ாண்டருளவேணும். ... . (கூ)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (கண்ணாயித்யாதி)†ஸகலலோகங் ளுக் கும் த்ருஷ்டிபூதனாய் ஸத்தாஹேதுவானப்ராணனாய் அதுக்குமேலே

பாட்டெ லா டாக்ஷித்துத்தாத்பர்யம், (என கித்யாதி). ... (க)
அரு. பத்தா பாட்டு (ண்ணாயித்யாதி), 'ஏழுலகுக்கு- ண்ணாய்'' என் றந்வயித்தர்த்தம் (ஸ லேத்யாதி).

என்னை யநுபவிப்பிக்கை க் ாக மேகம்போலே ' ரமஹரமா டி
ை யுடையனுய் ஏழுல த்துள்ளாரோபாதி நித்யஸூரிகளு மொரு
மூலையிலே புகுந்தேதத்துகிற திருமலையை ாஸ்த்தாநமா வுடைய
மே தகஸமதிகம்யனையாயிற்றுக் விபாடிற்று

(திண்ணர்)(க)† ஸர்வஞ்சகுசலம் க்ருஹே'' ஸர் ம்சகுசலம்க்ருஹே''
என்னும்படியாயிற்று. (பண்ணார்பாடல்) பண்மிகுந்திரு குமா
யிற்று ' இவற்றையப்யஸிப்பார்க்கு ஒருபாபங்களும் வந்துகிட்டாது.
ப வத்ப்ராப்திக்கு ப்ரதிபந்தக ' களடங்க ஓடிப்போம். † பாவமே
செய்து பாவியானேன்'' என்று இவரும்சொல்லி ஈஶ் ரனும் அத்
தைப்பொறுத்தபின்பு இவருக்குப்பாபமில்லையே. †ஸ்ரீவிபீஷணும்
ாணை (உ) வத்⁴யதாம் த்யதாம்'' என்றபோது அதுக்குவிஷய
மானுர் கூட ந்த நால்வரும் பின்னை அவத்யரானுர் ள் அப்படியே
இவருடைய பரி ரமாய் இ ருடைய ப்ரபந்தத்தை அதிகரிக் வே
இவர்கள் பாப ' களைப் போக்குமாயிற்று. ஈஶ்வரனுக்குத் தம் வ்ருத்த
ஹாநியைச் சொல்லிவைத்து அநந்தரம் டைந்தேன்'' என்
றதுக்குக் கருத்தெ ' னென்னில் ' அதுசொன்னுல் அவனிரக்கத்துக்
கடியாமே அவ்விரக்கம் ஸ் ரூபாநுரூபமான கைங்கர்யத்துக்கு
லாம். .. .. (கo)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

இப்போது திண்ணர்மாடம்' எ ' ை க்குத்தாத்பர்யம், (ஸர்வமித்யாதி).
( ) పఙ్కదిగ్ధస్తు జటిలో భరత స్త్వాం ప్రతీక్షతే పాదుకే తే పురస్కృత్య సర్వం చకుశ ం
గృహే ப ' திக்த்தஸ்து ஜடிலே ாபரதஸ்த்வாம்ப்ரதீக்ஷதே பாதுகே தே புரஸ்
'ருத்ய ஸர்வஞ்ச குசலம் க்ருஹே. ' ஸ்ரீபரதாழ்வானுர்த்தி ண்டு பெருமாளை
மூந்தருளு ரென்றுநிர்ணயித்து எல்லாரும்தேறிக்களித்திருந்தாற்போலே,ஆழ்
வாரார்த்திகண்டு திருவே ' கடமுடையான் ப்ரஸ ' நரா க் டவரென்றுதேறித்
திருமங் யிலுள்ளார் களித்தார்களென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம்.
'தி ' ணர்'' என்றது - திருமங்கைக்கு விசேஷணம். ஆழ்வார்தாம் பாவி
யேன்'' ஈன்றன்றேசொன்னுர் அவர் ஸம்பந்தங்கொண்டு இவர்கள் பாப '
ள்போம்படி யென்னென்ன ' அருளிச்செய்கிறுர்,(பா மேயித்யாதி).இதுக்கு
த்ருஷ்டாந்தம், (ஸ்ரீவிபீஷணேத்யாதி). వధ్యతామేష తీవ్రేణ దణ్డేన సచివైస్సహ
హ రావణస్య నృశంసస్య భ్రాతా హ్యేష విభీషణ த்யதாமேஷதீவ்ரே ணதண்
டேநஸசி வஸ்ஸஹ ராவணஸ்ய ந்ருசம்ஸஸ்யப்ராதாஹ்யேஷவிபீஷண ''.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) ரா - யு - கஉஎ - ௬. (உ) ரா - யு - கஎ - உஎ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்து பத்தாந் திருமோழி கண்ணூர்.

மூ. கண்ணூர் கடல்சூ ழிலங்கைக் கிறைவன்றன்
திண்ணுகம் பிளக்கச் சரஞ் செல வுய்த்தாய்
விண்ணோர் தொழும் வேங்கடமா மலைமேய
அண்ணு அடியே னிடரைக் களையாயே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
கண்ஆர்	இடமுடைத்தான	தொழும்	ஆஸ்ரயிக்கும்படி
கடல்சூழ்	ஸமுத்ரத்தாலே சூழ	மா	பெருமைபொருந்திய
இலங்கைக்கு	லங்கைக்கு [ப்பட்ட	வேங்கடமலை	திருமலையிலே[வனுய்
இறைவன்றன்	தலைவனுனராவணனு	மேய	நித்யவாஸம்பண்ணும
திண்	த்ருடமான [டைய	அண்ணு	ஸர்வவிதபந்துவுமா.
ஆகம்	சரீரமானது		னவனே.
பிளக்க	பிளக்கும்படியாக	அடியேன்	சேஷபூதனுனஎன்னு
சரம்	அம்புகள்	இடரை	க்லேசத்தை [டைய
செல	செல்லும்படி	களையாய்	போக்கியருளவேணு
உய்த்தாய்	நடத்தினவனுய்		ம். ... ... (க)
விண்ணோர்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்		

வ்யா. கண்ணூர்ப்ரவேசம். † தம்முடைய வெறுமையைச் சொல்லிக் கை' கர்யலாபத்துக்காகச் சரணம் † புக்கார்· † பாஷ்யகாரர் சரணம்புக்கவநந்தரம் † 'ஸ்த்தூலஸூக்ஷ்மரூபையான ப்ரக்ருதியைக் கழித்துத் தரவேணும் † அஹங்காரமமகாரங்களைக்கழித்துத்தரவேணும் ' விரோதியைப் போக்கித்தரவேணும், † பரபக்த்

அரு. கண்ணூர்கடல்சூழ்ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் இஷ்டப்ராப்தி ய அர்த்தித்தார்· இதில் அநிஷ்டநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிருரென்று ஸங்கதியருளிச்செய்கிருர், (தம்முடையவித்யாதி). (புக் ார்) எ றவநந்தரம், விரோதிநிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிருரிதில் என்றுசேஷம். இஷ்டப்ர ர்த்தனையிலேதானே அநிஷ்டநிவ்ருத்தி ஸித்தியாதோ தனித்தும் ப்ரார்த்திக் வேணுமோவென்ன· த்ருஷ்டாந்தகூநமுகேநவிஸ்தாரமாகப்ரமேயத்தையுமருளிச்செய்கிருர், (பாஷ்யேத்யாதி). (க) 'మదీయానాది కర్మప్రవాహప్రవృత్తాం - மதீயாநாதிகர்மப்ரவாஹப்ரவ்ருத்தாம்'' என்ற சூர்ணிகையினர்த்தம் (ஸ்த்தூலேத்யாதி). இதுக்குக்கீழில் (க) అనాదికాల - அநாதிகால'' இத்யாதி சூர்ணையில் ப்ரமேயம், (அஹங்காரேத்யாதி). இதுக்கும் பூர்வமான (க) మనోవాక్కాయై மநோவாக்காயை'' இத்யாதி சூர்ணிகாபலிதார்த்தம், (விரோதியைப்போக்கித்தரவேணும்) என்றது இங்கே வ்யுத்க்ரமமாக வெடுத்ததுக்கு' கருத்து - ப்ரக்ருதிவஸ்யதையாலே அஹங்காரமமகாரங்களும் அவற்ருலே பகவதபசாராதி ளும் பிறக்குமென்கிறக்ரமம் தோற்றவேணுமென்கை. (பரபக்த்யாதிகளைப்

(க) கத்யத்ர - .

யாதிகளைப் பிறப்பிக்கவேணும் என்று அபேக்ஷித்தாற்போலே விரோதிநிரஸநசீலனாய் † ஸர்வரக்ஷகனாய் † ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாத னாய் † ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷைக ஸ்வபாவனாய் †ஸர் ஸுலபனாயுள்ள ஸர்வேஶ்வரனே என்னுடைய விரோதியைப் போக்கித்தரவே ணும் உன்னாலல்லது செல்லாமை மையைப் பிறப்பிக் வேணும்'' எ றபேக்ஷிக்க • † உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷித களையும் செய்கைக் ன்றோ ரமிங்கே வந்து நிற்கிறது என்று திருமலையில்†நிலையைக்காட்டி அநந்தரம் இ ர்†திருவுள்ளத்திலே ந்து இ ர்க்கு †பரபக்த்யாதிகளைப் பிறப்பித்தானென்கிறது இத்திருமொழியில். † ப்ரபந்நனு குமுண்டுபக்தி ப திமானாகிற அதிகாரிக்குமுண்டு• ( ) నమస్యన్తశ్చమాంభక్త్యా - நமஸ்யந்தஶ்சமாம் பக்த்யா என்று இரண்டிடத்திலும் சொல்லாநின்றதிறே.

பிறப்பிக் வேணும்) ன்றது-இவையில்லா மையும் கைங்கர்யவிரோதியாகையாலே• ஆகை யிறே ப்ரத்யுக்திரூபமான பகவதுக்த்யநுவாதத்திலே (உ) పరభక్తి పరజ్ఞాన పరమభక్త్యేకస్వభావం పరబక్திபரஜ்ஞாந பரமப திவிக் ப்ரதிஹதோபி'' என்று விரோதித்வந்தோற்ற ருளிச்செய்தது. (ஸர்வரக்ஷகனாய்) ன்றது - (ங) 'நீரார் டலும்'' என்றபா டக்கடாக்ஷித்து.(ச) உண்டாயுறிமேல்'' என்றபாட்டின் ப்ரமேயம், (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). (ரு) 'மானேய்மடநோக்கி''என்ற பாட்டைப்பற்ற (ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷைத்யாதி).(சு) 'ே ரணைகணையாய்' என்றத்தைப்பற்றவாத . (எ) எங்கள் நம்பீ'' என்றத்தைப்பற்ற, (ஸர் ஸுலபனாய்) எ றது. (நிலையைக்காட்டி) என்றது - ஶ்ரீஹஸ்தமுத்ரையாலே ாட்டினமையைப்பற்ற. (அ) ன்னெஞ்சிலுளான் என்றத்தைப்பற்ற (திருவுள்ளத்திலேவ து) என்றது. (கூ) 'ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே''என்கையைத் திருவுள்ளம்பற்றி, (பரப த்யாதி ளைப்பிறப்பித்தான்) என்றது. பாஸகனுக் ன்றோபக்தி ப்ரபந்நனு கும் வேணுமோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரபந்நனுக்கு மித்யாதி). సతతం కీర్తయన్తో మాం యతన్తశ్చ దృఢవ్రతాః నమస్యన్తశ్చమాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే ஸததம்கீர்த்தயந்தோமாம் யதந்தஶ்சத்ருடவ்ரதா சமஸ்யந்தஶ்சமாம்பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே'' నమస్యన్తశ్చ 'நமஸ்யந்தஶ்ச'' என்றது ப்ரபத்திபரமா வுஞ்சொல்லுகிறது.

முதற்பாட்டு. (ண்ணூரித்யாதி). அபாரபாபஸாகரமத்யே*புண்ணூராக்கயாகிற லங்கையிலே அநந்யார்ஹனனவடியேன் அகப்பட்டு (க௦) నన మే యన్య நநமேயம்'' எ கிற ஸ் ாதந்த்ர்யாபிமாநவிசிஷ்டமான மநஸ்ஸாலே

(க) கீதை-கூ-கச. (ச) க-க௦-ச. (எ) க-க௦- . (கப) ரா-யு-ஙகூ- க.
(உ) கத்யத்ர-க. (ரு) க-க௦-எ. (அ) க-க௦-சு.
(ங) -க௦-ங. (சு) க-க௦-ரு. (கூ) க-க௦-அ.

மூ இலங்கை ப் பதிக்கென் றிறையாய வரக்கர்
குலங்கெட் டவர்மாளக் ெ ாடிப்புள் திரித்தாய்
விலங்கல் குடுமித் திருே ங் டம் மேய
அலங்கல் துளப முடியா யருளாயே. (உ)

பத .	உரை.	பத .	உரை.
இல ் கப்பதி ் கு	் ாந ரத்துக்கு	புள்	பெரிய திருவடியை (ஏறி)
என்று	எக்காலத்திலும்	திரித்தாய்	ஸஞ்சரிப்பித்தவனாய்
இ றயாய	ராஜாக்களாய்	விலங் ல்	(சந்த்ர ஸூர்யர்கள்,) விலகிநடக்கு ் படி உயர்ந்த
அர ் கர்கு ்	ராக்ஷஸஜாதியரான		
அவர்	அந்தமாலிமுதலியரா க்ஷஸர்கள்	குடுமி	கொடுமுடியையு டைத்தாய்
ெ ட்டு	த ் ள்ளிலே கெட்		
மாள	நசி ் கும்படி [டு	திருவேங் டம்	திருவே ் கடமென் னும்பேரையுடைய திருமலையிலே
ெ ாடி	த் ஜமான		

முதற்பாட்டு (க ் ணார் டல்) க ் ணென்று இடம் இடம் மிக்கிருந்துள்ளகடல். பூமியில் வர்த்தி ் கும் பதார்த்த ் களிலு மேற்றமு ் டிறே கடலில் ர்த்திக்குமவை ் அ ற்றுக்கெல்லாம் ே ் டுமிடம் போந்திருக்கும். அன்றிக்கே வைத்தகண் வாங்க வொண்ணாதபடி தர்சநீயமான கடலென்னவுமாம். அக்கடலை அ ழாக வுடைத்தா யாே அரணுடைத்தாயிருக்கிற லங்கை க்கு நிர் ாஹ னாய் அத்தாலே† அபிமாநித்திருக்கிற ராவணனுடைய, (திண் ணாகமித்யாதி) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிக ் வாய்மடியும்படி தே தைகள் வரத்தாலே திண்ணிதான உடலானது பிளக்கும்படியாக அம்பு செல்லும்படியா நடத்தினாய். (விண்ணோரித்யாதி) † ராவணனாலே குடியிருப்பிழ ் த தே தைகள் இப்போது வந்தாஶ்ரயிப்பர்களா யிற்று. ப்ரஹ்மாதிகளாஶ்ரயிக்கும் ் வபாவனாய் திருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகக்கொ ் டு ஸந்நிதிபண்ணின நிருபாதிகபந்துே . (அடியேனித்யாதி) இங்குத்தையிருப்பு இடர் என்று என் நெஞ்சிற் பட்டபின்பு என்கைங்கர்ய விரோதியைப் போக்கியருளவேணும். (க)

அபஹ்ருதனாய் ் கிடக்கிறவடியேனிட ரக் களையவேணுமென்கிறாரென்று அ தாரிகைக ் டுெ ாள்வது. (க) [Telugu-script quotation, illegible] தசேந்த்ரியாநநம்ே ர ் யோமநோ ரஜநீசர ் விவேகசரஜாலேந சமம்நயதியோகிரா ்'' என்னக் டவதிறே. த ் '' என்றதி ர்த்தம், (அபிமாநித்திருக்கிற) என்றது. 'தன்'' என் றத்தாலே - அவன் மதிப்புத்தோற்றுகிறதிறே. ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்யம், (ராவணனாலேயித்யாதி). ... ... (க)

( )

மேய	நித்யவாஸம் ண்ணு மவனாய்	முடியாய்	திரு பிஷே த் தயு டையவனே .
தளபம்	திருத்துழாயாலாகிய	அருளாய்	க்ரு பசெய்து ரக்ஷி த்தருளவே ணும் .
அல ' ல்	மாலையாலேஅல 'கரி க்கப்பட்ட		

வ்யா இர ' டாம்பாட்டு. †ஆக கீழ்ப்பாட்டிலும் இப்பாட்டிலும் அ னுடைய விரோதி நிரஸநசீலதையைச்சொல்லி என்து கத் தப் போக்கித் தரவே ணுமென்கிறார்.

(இலங்கை ப்பதிக்கித்யாதி) ரா ணனுக்குமுன்பு குடியிருந்து போந்த மாலிப்ரப்ருதிகளை ிரஸித்தபடியைச்சொல்லுகிறது.†புற்று னது என்றும் துஷ்டஸர்ப்பங்கள்மாறாதே போருமாபோலே எ ' று மொக்க ராக்ஷஸருக்குக் குடியிருப்பாயே யாயிற்றுப் போருவது (குலங்கெட்ட ர்மாள) பாதாளத்திலே புக்கு†ஒளிப்பாரும் பட்டுப்போவாருமாம்படி த் மான பெரியதிரு டியைச் †சுழற்றிக் கொடு திரிந்த வே .(க) ...பூதாம் பதாகாம் யோ லோகேப்ராமயதிப்ரபு:''. (வில ' வித்யாதி) †திருவே ' கடமென்று திருமலைக்குப் பேருண்டா யாலே தன்மேலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ராதித்யர்களுக்கு நேர்ெ ாடுநேர் போ ெ ா ' ணாதே விலங்கிப் போகவே ' டும்படி ஓங்கின சி ரத்தை யு டய. (அலங்கலித்யாதி) ரக்ஷ த்துக்கு மாலையிட்டு முடிசூடியிருக்கிற நீ இனி ன் † விரோதியைப்போக்குகை யெ ' ன்றில்லை என்பக்கலிலே க்ருபையைப் பண்ணியருளவேணும். (உ)

அந. இரண்டாம்பாட்டு. (இலஙகைய.தயாது). அநாத்யவித்யா ர்மவாஸநாநிவ்ருத்திகளையும் பண்ணித்தரவேணுமென்கிறாரென்று விவக்ஷித்து; ஆ இரண்டுபாட்டுக்கும் ஸமுதாயேந க்ரோட ரித்து அவதாரி யிடுகிறார் (ஆக வித்யாதி).

இலங் கயாகிற பதிக்கு-ஸ்த்தாநத்துக்கு, என்றும்-நியமே இ றயாய வரக் ர்'' என்னை க்கு, ராக்ஷஸரே ராஜாக் ளா வேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (புற்றானதித்யாதி). இத்தால், ப்ராக்ருதமான சரீரமானால் விரோதி ர்க்கம் குறைவற்றிருக்குமென்றதாயிற்று. 'ெ ட்டு'' ' றதின் வாஸனை (ஒளிப்பாரும்) என்றது. (சுழற்றிக்ெ ாடு) - அதிலே யேறிசசுழற்றிக்கொண்டு. 'விலங் ல் என்று பர்வதத்துக்கும்பேராகையாலே 'திருவே ' கடம் ' என்றத்தோடு பௌநருக்த்யம் வருமென்று, வி ' குதலை இங்குச்சொல்லுகிறதென்கிறார், (திருவே ' டமித்யாதி). (விரோதியைப்போக்குகையென்றென்றில்லை) என்றது - ஸவாஹநனாய்வந்து நிரஸிக்கும்படி எதிரம்புகோத்த விரோதியுண்டாய்ப்போக்க வே ண்டுவதில்லையென் . அருளவே -ருமாயுமவைகிடீர் ன்விரோதிகளென்று திருவுள்ள ' . ... (உ)

ஃ. நீரார் கடலும் நிலனும் முழுதுண்டு
ஏரால மிளந்தளிர் மேல் துயி லெந்தாய்
சீரார் திருவேங்கட மாமலை மேய
ஆரா முதே யடியேற் கருளாயே. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
நீர் ஆர்	ஜலம்நிரம்பியிருக்கிற	மா	பெருமைபொருந்திய
கடலும்	ஸமுத்ரத்தையும்	திருவேங்கடமலை	திருமலையிலே
நிலனும்	பூமியையும்	மேய	நித்யவாஸம்பண்ணு மவனாய்
முழுது	மற்றுமுள்ளஎல்லாப் பொருள்களையும்	ஆரா	(காலமுள்ளதனையும் அநுபவித்தாலும்) த்ருப்திபிறவாத
உண்டு	அமுதுசெய்து	அமுதே	அம்ருதம்போலே போக்யனானவனே.
ஏர்	அழகியதாய்	அடியேற்கு	சேஷபூதனான அடியேன்விஷயமாக
இளம்	மிகவும்இளையதான	அருளாய்	க்ருபைபண்ணவேணும். (ங)
ஆலந்தளிர்மேல்	ஆலந்தளிரிலே		
துயில்	கண்வளர்ந்தருளினவனாய்		
எந்தாய்	என்போல்வார்க்குரக்ஷகனாயிருக்குமவனே.		
சீர்ஆர்	ஐஸ்வர்யம்மிக்கிருப்பதாய்		

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (நீராரித்யாதி).†ஸர்வரக்ஷகனாய் பூமிக்காக நிர்வாஹகனாயிருந்தபடியைச் சொல்லுகிறது.

(நீராரித்யாதி) ஜலராசியையுடைய கடலும் அதுக்கு உட்பட்ட பூமியும் இத்தையடைய யிற்றிலேவைத்து. (ஏரித்யாதி) கண்வளர்ந்தருளுகைக்கீடான அழகையுடைய ஆலின் முகிழ்விரிந்த வளவானதளிரிலே கண்வளர்ந்து அந்த அகடிதகடநாஸாமர்த்யத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக்கினவனே. (சீராரித்யாதி) பரமபதத்திற் காட்டிலும் ஐஸ்வர்யம் மிக்குப்போருகாணும் திருமலையிருப்பது. (ஆராமுதே) †இவ்வம்ருதம் ஸ்வர்க்கத்திலல்லபோலே காணுமிருப்பது. (அடியேற்கு) இதுவே போக்யமென்றிருக்கிறவென்னை இத்தையநுபவிப்பித்தருளவேணும். ...(ங)

அரு. மூன்றாம்பாட்டு. (நீரார்கடலுமித்யாதி). ஒருகடலுக்குட்பட்டலங்கையில் விரோதிகளை நிரஸநம்பண்ணினவளவேயோ, கடல்களையும் பூமியையும் ரக்ஷித்திலையோவென்கிறாரென்று ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி).

'ஆரா'' என்று விசேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவ்வம்ருதமித்யாதி). 'திருவேங்கடம்மேய' என்ற ஸமபிவ்யாஹாரஸித்தமாகவுமாம்.

அரு. நாலாம்பாட்டு. (உண்டாயித்யாதி). மண்ணையுண்டபிள்ளைக்கும் வெண்ணெயுண்டபிள்ளைக்கும், மண்ணையளந்தமாணிக்குமுள்ள ஸாதர்ம்யத்தாலே அத்தை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

சூ. உண்டா யுறிமேல் நறுநெய்யமுதாகக்
கொண்டாய் குறளாய் நில மீரடியாலே
விண்டோய் சிகரத் திருவே ங்கடம்மேய
அ ண்டா அடியேனுக் கருள்புரியாயே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறிமேல்	உறிகளிலேவைத்த	சிகரம்	கொடுமுடியையுடைய
நறுநெய்	நல்லநெய்யை	திருவேங்கடம்	திருமலையிலே
அமுதாக	அம்ருதமாகக்கொண்டு	மேய	பொருந்தியிருக்குமவனே
உண்டாய்	அமுதுசெய்தருளினவனே.	அண்டா	அண்டாந்தர்வர்த்திகளான தேவர்களுக்கு நிர்வாஹகனானவனே.
குறளாய்	வாமனாவதாரம் செய்தருளி	அடியேனுக்கு	சேஷபூதனானவெனக்கு
நிலம்	பூமியை	அருள்புரியாய்	(உன்னைகங்கர்யத்தை) க்ருபைசெய்தருளவேணும்...... ( )
ஈரடியாலே	இரண்டடியாலே		
கொண்டாய்	அளந்துகொண்டவனே.		
விண்தோய்	பரமபதத்தளவும்செல்லவோங்கின		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு (உண்டாயித்யாதி) ஆஶ்ரிதஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யத்தாலல்லது தரியாதானாய் †அவர்களுக்குத் தன்னைப் பேணாதே கார்யம்செய்யும்படி சொல்லுகிறது. உறிகளிலேசேமித்து வைத்த நறுநெய்யை அம்ருதமாகபுஜித்தாய். (கொண்டாயித்யாதி) ஸர்வாதிகனான நீ வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து பரப்புடைத்தான பூமியை இரண்டடியாலேகொண்டாய். (விண்டோயித்யாதி) பரமபதத்தளவும் செல்லவோங்கின சிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்திநிற்கிறவனே. (அண்டா) †இடையனே. அன்றிக்கே அண்டாந்தர்வர்த்திகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே. (அடியேனுக்கித்யாதி) †யசோதைப்பிராட்டியும் இந்த்ரனும்பெற்ற பேற்றினளவல்லாத என்னுடைய † கங்கர்யத்தைத் தந்தருளவேணும். ... (ச)

(அவர்களுக்கு) இந்த்ராதிகளுக்கு. வெண்ணெயுண்டவாயனுக்குறுப்பாவாதல் மண்ணைக்கொண்டவாமனுக்குறுப்பாகவாதல் "அண்டா" என்றதுக் கர்த்தமருளிச்செய்கிறார், (இடையனேயித்யாதி). அருளாயேயென்னாதே "அருள்புரியாயே" என்றதாலே தாத்பர்யத்தின் பெருமைதோற்றிற்றென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (யசோதையித்யாதி). (கைங்கர்யத்தை) என்ற வனந்தரம் விரோதியைப்போக்கி என்றுசேஷம். ... ... (ச)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூணாயித்யாதி). வாமநாவதாரத் தக் காட்டிலும் அத்புதமான வேஷங்கொண்ட முகுந்தை நாஸிம்ஹத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

ரு தூணாயதனூடரியாய்வந்துதோன்றிப்
பேணாவவுணனுடலம் பிளந்திட்டாய்
சேணார்திருவேங்கடமாமலைமேய
கோணாகணையாய் குறிக்கொள்ளெனைநீயே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தூணாய்	வெறும்தூணேயாயி	மா	பெருமைமிக்கிருந்து
அதனூடு	அதினுள்ளே [ருக்கிற	திருவேங்கடமலை	திருமலையிலே [ள்ளவனாய்
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்		
வந்துதோன்றி	வந்தவதரித்து,	மேய	பொருந்தி வர்த்திப்ப
பேணா	மதியாத	கோள்	மிடுக்கை யுடைய
அவுணன்	ஹிரண்யனுடைய	நாகம்	திருவனந்தாழ்வானை
உடலம்	மார்பை	அணையாய்	திருப்பள்ளியாகவுடையவனே.
பிளந்திட்டாய்	இருபிளவாகக்கிழித்துப்பொகட்டவனே.	எனை	அடியேனை
		நீ	தேவரீர்
சேண் ஆர்	மிக்கவுயர்த்தியையுடைத்தாய்	குறிக்கொள்	திருவுள்ளம்பற்றியருளவேணும் (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூணாயித்யாதி) இனி†இரண்டுபாட்டாலே தமக்கு உபகரிக்க வொருப்பட்டபடி சொல்லுகிறாராய் † அதுக்குறுப்பாகத் திருமலையிலேவந்து நின்றபடியைச்சொல்லி அநந்தரம் திருவுள்ளத்தில் புகுந்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.

(தூணாய்)†முன்பே நரஸிம்ஹத்தைவைத்துப் பண்ணிற்றென்ன வொண்ணாதாயிற்று. ( )† அளந்திட்டதூணை" என்றாரிறே. (அதனூடு) அதினுள்ளே நரஸிம்ஹமாய்வந்துதோற்றி (பேணாவுணன்) ஸர்வேஶ்வரனைப் பேணாதொழிகையா து ஆ ரிதரை நலிகையாயிற்று (உ) மம ப்ராணா ஹி மமப்ராணாஹி" என்றானே. ஓக்கம்மிக்கிருக்கிற திருமலையிலேநிற்கிற. (கோளித்யாதி) மிடுக்கையுடைய திருவனந்தாழ்வானைப் படுக்கையாகவுடையவனே.

(இனி இரண்டுபாட்டாலே) எ ற வநந்தரம் திருவனந்தாழ்வானோபாதி என்னையடிமை கொண்டு கங்கர்யங்கொண்டருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க அவன் என்று இவ்வளவும் கூட்டிக்கொள்வது. இங்ஙனம் கூட்டாவிடில் இப்பாட்டிலும் நெஞ்சில்புகுந்தபடி சொல்லாமையால் சேராதிறே. (அதுக்கு) உபகரிக்கைக்கு.

தூணாயதனூடு" என்றது தூணேயாயிருக்கிற வதிலே என்றர்த்தமாய் இப்படி விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம், (மு பேயித்யாதி). தூணாமையில் புரையில்லை யென்கை கு ஜ்ஞாபகமென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அளந்திட்டவித்யாதி).

(க) பெரி-திரு- -எ-எ. (உ) பார-உத்யோ-

சு. மன்னா விம்மனிசப் பிறவியை நீக்கித்
தன்னாக்கித் தன்னின்னருள் செய்யும் தலைவன்
மின்னார் முகில்சேர் திருவேங்கடம்மேய
என்னானை யென்னப்பனென்னெஞ்சிலுளானே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மன்னா	நிலையில்லாத	சேர்	திரண்டு சேர்ந்திருக்கிற
இ	இந்த	திருவேங்கடம்	திருமலையிலே [னாய்
மனிசப்பிறவியை	மநுஷ்யஜந்மத்தை	மேய	பொருந்தியிருப்பவ
நீக்கி	விடுவித்து	என்	என்னையநுபவிப்பிக் கக்கு
தன்	தனக்கு	ஆனை	ஆனைபோலே அழகிய வடிவுடையனாய்
ஆக்கி	ஆளாக்கிக்கொண்டு		
தன்	தன்னுடைய	என்	எனக்கு [ன்
இன்அருள்	பரமக்ருபையை	அப்பன்	மஹோபகாரனா
செய்யும்	பண்ணாநிற்கும்	என்	என்னுடைய
தலைவன்	தலைமையையுடைய	நெஞ்சிலே	மனஸ்ஸிலேயே
மின்	மின்னலாலே [னாய்	உளான்	நித்யவாஸம்பண்ணாநின்றான். (சு)
ஆர்	நிறைந்திருந்துள்ள		
முகில்	மேகங்களானவை		

(க) ప్రకృష్టవిజ్ఞాన బలైకధామని ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலைகதாமநி." (குறிக்கொளித்யாதி) ப்ராப்தியொத்திருந்தபின்பு † அவன்பெற்றபேறு நானும் பெறுவேனாகத் திருவுள்ளம்பற்றவேணும். (ரு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. †உம்முடையபக்கல் விலக்காமைக்கு அவஸரம்பார்த்திருக்கிற நாம் உம்மை இரக்கவிட்டுவைப்புதோமோ என்று இசைவுபெற்றவாறே நெஞ்சிலேவந்து புகுந்தான்.

(மன்னாவித்யாதி) அஸ்த்திரமான இம்மநுஷ்ய ஜந்மத்தில் நின்றுமென்னை நீக்கி. (தன்னாக்கி) தன்னோடொக்கப்பண்ணி யென்னுதல்; தனக்காக்கியென்னுதல்; (உ)† నిరంజనః పరమం సామ్యముపైతి நிரஞ்ஜநஃபரமம் ஸாம்யமுபைதி". (தன்னின்னருளித்யாதி) இவ்வளவும்செய்து பின்னையும் ஒன்றும் செய்யாதானாய்த் தன்பேறான

(அவன்பெற்றபேறு) - திருவனந்தாழ்வான்பெற்றபேறு. (ரு)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (மன்னாவித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் "குறிக்கொள்" என்றவர் இப்பாட்டில் "என்னெஞ்சிலுளானே" என்று தம்மிலே அநுஸந்திக்கைக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார், (உம்முடையவித்யாதி).

"தன்னோடொக்கப்பண்ணி" என்றதுக்கு ப்ரமாணம், (நிரஞ்சநஇத்யாதி). * ஸ்ரீவேங்கடாத்ரிசிகராலயகாளமேகத்தோடுஸாம்யந்தோற்ற "மின்

(க) ஸ்தோ - ர ஙக. (உ) முண்ட - ங - க.

ஏ. மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற வணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங்கட மாமலைமேய
கோனே என்மனம் குடிகொண் டிருந்தாயே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மான்	மான்விழி ய	தோளா	திருத்தோள்களையு டையவனே.
ஏய்	ஒத்திருப்பதாய்		
மடம்	அழகிதாயிருந்துள்ள	தேனே	எனக்குத்தேன்போ லேஇனியனே.
நோக்கிதிறத்து	திருக் ண்களையுடையளான நப்பின்னைப்பிராட்டிவிஷயமா	மா	பெருமைபொருந்திய
		திருவேங் டமலை	திருமலையிலே
எதிர்வந்த	பை த்துவந்த [க		[றவனாய்
ஆன்	பசுக்களுக்குள்ளே (இச்சைப்படிதிரிய விட்ட)	மேய	பொருந்தி வர்த்திக்கி
		கோனே	என்னையடிமைகொண்டவனே.
ஏழ்விடை	ஏழுருஷபங்களையும்	என்	அடியேனுடைய
செற்ற	கொன்றவனாய்	மனம்	மநஸ்ஸை
அணி	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	குடிகொண்டு	ாஸஸ்த்தா மாகக் கொண்டு
ரை	மலைபோலேதிண்ணிதான	இருந்தாய்	நிலைபெற்றிராநின்றாய். (எ)

வருளைப்பண்ணும் தலைமையையுடையவன். (மின்னுரித்யாதி)† மேகமும் மின்னும் சேர்ந்தவிது பிராட்டியுமவனும் சேர்ந்தாற்போலேயாயிற்றிருப்பது. (என்னானை) ஸதாதர்சநீயனாயிருக்குமவன். (என்னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனான . உமக்குப்பண்ணின உபகாரந்தானென்னென்ன ' (என்னெஞ்சிலுளானே) என்னெஞ்சிலே வந்து புகுந்து†போகமாட்டுகிறிலன். .. (சு)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி)‡மானேய்ந்த நோக்கையுடையளாயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா

னூர்" இத்யாதியை யருளிச்செய்தாரென்கிறார் (மேகமுமித்யாதி). உளானே ' என்கிற ஏகாரலப்த்தார்த்தம் (போகமாட்டுகிறிலன்) என்றது. (சு)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). நெஞ்சிலே புகுந்துபோகமாட்டாதவளவேயோ தன்வீர்யசுல்கத்தாலே லப்த்தையான நப்பின்னையும் தானுமாகக் குடியாயிருந்தானென்கிறாரென்று அ தாரிகை கண்டுகொள்வது.

'மானேய் - நோக்கிதிறத்து" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (மானேய்ந்தவித்யாதி). அவள் தன் வீரவாசியை ' ண்டு ஆசைப்படும்படி என்று கருத்து

ரு. சேய னணி ப னென சிந்தையுள் நின்ற
மாயன் மணிவாளொ ளி வெண்ட ரளங்கள்
வேய் விண்டுதிர் வேங்கட மா மலைமேய
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. (அ)

பதம்.	உ ர.	பதம.	உரை.
சேயன்	(பற்றுதார்க்கு) மிகவு ம் தூரஸ்தனாய்	மே ய்	மூ கில் ளா னவை
		விண்டு	பிளவுபட்டு
அணியன்	(பற்றினார்க்கு,) மி வு ம்ஆஸந்நனாய்	உதிர்	சிந்தி கிடப்பதாய்
		ஒளி	ப்ர ாசத் தயும்
என	ன்னு டய	வெண்	வெ ண் மநிறத்தையு
சிந்தையுள்	மநஸ்ஸிலே [னாய்		மூ டத்தான
நின்ற	நித்ய ாஸம்பண்ணும	தரள ள்	முத்து ளையும்
மாயன்	ஆஸ்சர்யபூதனாய்	வாள்	ஒளி யயுடைத்தான

யிருக்கைக்காக †மானினுடைய நோக்குப்போலே முக்தமான நோக்கையுடையளாய் அ ளவன்றிக்கே †ம்ருது ாயிருக்குமாயி ற்று. (எதிர் ந்த) பன த்துவந்த ருஷபங்களை ையுமழியச்செய்த. (அணிவரைத்தோளா) †நப்பி ன்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா ய் ருஷப களுக்கு இளகாத தி ணிதான தோளையுடைய ே !(தே னே) நப்பி ன்னைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணுதே ருஷபங்களின் மேலேவிழுந்து பண்ணினவ்யாபாரம் அநுஸந்தி கிற தம்நெஞ் சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன்குடிகொண்ட விடமாயிற்று (கோனே) என்னை அடி மகொள்ளுனை க்கா த்திரு மலையிலே ந்து ஸந்நிஹிதனாய் உ னுடைய நிரதிசயபோக்யதை யக்காட்டிஎன்னை அநந்யார்ஹமாக்கின னே. (என்னித்யாதி) ருஷ பங் ளையழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அ ளோடேகூட (க) †' அரவத்தம ரியிஞேம்'' என்கிறபடியே ந்து இனி ஒரு ாலும்பேரான் என்று தோற்றும்படியிருந்தாயிற்று.()

நோக்கிலேமடப்பமுந்தோற்றுமெ ன்று வி க்ஷித்து ாக்யபவிதார்த்தம் (மானினுடையவித்யாதி). (ம்ருதுவாயிருக்கும்) என்றது - பவ்யதைதோற்றவி ருக்குமென்றபடி. 'அணி வரை' என்கிற விசேஷ த்வயத்துக்கும் ப்ர யோஜநமருளிச்செய்கிறார், (நப்பின்னையித்யாதி). இத்தால், அவள் க ணு லேகாண இவன் தோளாலேதழுவினனெ றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள் மிடுக்குக்குத் தோற்றுளெ றும் திருவுள்ள மென்று ஹ்ருதயம். 'ஏழ் - ஆன் - விடை'' ஆன்களு ுள்ளே யதேச்சாவிஹா ரம்பண் ணவிட்ட விடைகளையென்று சப்தார்த்தங்கண்டுகொள்வது. (அரவ த்தமளி) சேஷனுகிறபடுக்கை. ... ... (எ)

( ) பெரி - திரு - டு - உ 0

ஏ. மானேய் மடநோக்கி திறத்தெதிர் வந்த
ஆனேழ் விடைசெற்ற வணிவரைத் தோளா
தேனே திருவேங்கட மாமலைமேய
கோனே என்மனம் குடிகொண் டிருந்தாயே (எ)

பத.	உரை.	பத.	உரை.
மான்	மான்விழி ய	தோளா	திருத்தோள்களையு டையவனே.
எய்	ஒத்திருப்பதாய்		
மடம்	அழகிதாயிருந்துள்ள	தேனே	னக்குத்தேன்போ லேஇனியனே.
நோக்கிதிறத்து	திரு கண் களையுடையளான நப்பின்னை ப்பிராட்டிவிஷய ா [க	மா	பெருமைபொருந்திய
		திருவேங்கடம லை	திருமலையிலே [றவனாய்
எதிர்வந்த	பகைத்துவந்த	மேய	பொருந்தி வர்த்தி
ஆன்	பசுக்களுக்குள்ளே (இச்சைப்படிதிரிய விட்ட)	கோனே	என்னையடிமை கொண்டவனே.
எழ்விடை	எழுருஷபங் களையும்	என்	அடியேனுடைய
செற்ற	கொன்றவனாய்	மனம்	மநஸ்ஸை
அணி	அழகுமிக்கிருப்பதாய்	குடிகொண்டு	வாஸஸ்த்தாநமாகக் கொண்டு
ரை	மலைபோலேதிண்ணி தான	இருந்தாய்	நிலைபெற்றிராநின்றா ய். (எ)

வருளைப்பல்லும் தலைமையையுடையவன். (மின்னுரித்யாதி)† மேக மும் மின்னும் சேர்ந்தவிது பிராட்டியுமவனும் சேர்ந்தாற்போலே யாயிற்றிருப்பது. (என்னானை) ஸதா தர்சநீயனாயிருக்குமவன். (என் னப்பன்) எனக்கு மஹோபகாரகனான். உமக்குப்பண்ணின உப காரந்தானென்னென்ன (என்நெஞ்சிலுளானே) என்நெஞ்சிலே வந்து புகுந்து† போகமாட்டுகிறிலன். .. (சு)

வ்யா. எழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி)‡ மானேய்ந்த நோக்கை யுடையளாயிருக்கிற நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா

னார்" இத்யாதியை யருளிச்செய்தாரென்கிறார் (மேகமுமித்யாதி). உளா னே ' என்கிற வகாரலபத்தார்த்தம், (போ மாட்டுகிறிலன்) என்றது. (சு)

அரு. எழாம்பாட்டு. (மானேயித்யாதி). நெஞ்சிலே புகுந்துபோகமாட் டாதவனவேயோ தன்வீர்யசுல்கத்தாலே ல த்தையான நப்பின்னையு தானு மாகக் குடியாயிருந்தானென்கிறாரெ று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

மானேய் - நோக்கிதிறத்து" என்றது குத் தாத்பர்யம் (மானேய்ந்த வித்யாதி). அவள் தன் வீரவாசியை ண்டு ஆசைப்படும்படி எ று கருத்து

ரூ. சேய னணிய னென சிந் தயுர் நின்ற
மாயன் மணிவாளொளி வெண்ட ரளங் ள்
வேய் விண்டுதிர் வேங்கடமா மலைமேய
ஆயனடியல்லது மற்றறியேனே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
சேயன்	(பற்றுதார்க்கு) மி வு ம் தூரஸ்த்தனாய்	ே ய்	மூ ங்கில்களானவை
அணியன்	(பற்றினார் கு,) மி வு ம்ஆஸந்நனாய்	வி ண்டு	பிளவுபட்டு
		உதிர்	சிந்திக்கிடப்பதாய்
		ஒளி	ப்ர ாசத் தயும்
என	ன்னு டய	ெ	ெ ண் மநிறத் தயு
சிந்தையுள்	ம ஸ்ஸிலே [னாய்		மு டத்தான
நின்ற	நித்ய ாஸம்பண்ணும	தரள கள்	முத்துக் ளேயும்
மாயன்	ஆஸ்சர்யபூதனாய்	வாள்	ஒளியையுடைத்தான

யிருக்கைக்காக †மானினுடைய நோக்குப்போலே முக்த்தமான நோக்கையுடையளாய் அவ் ள ன்றிக்கே †ம்ருதுவாயிருக்குமாயி ற்று (எதிர் ந்த) பனை த்து வந்த ருஷபங்களை யுமழியச்செய்த (அணிவ ரைத்தோளா) †நப்பி னைப்பிராட்டிக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயமா ய் ருஷபங் ளுக்கு இளகாத திண்ணிதான தோளையுடைய ே .(தே னே) நப்பி னைப்பிராட்டிக்காகத் தன்னைப்பேணுதே ருஷப களின் மேலேவிழுந்து ப ணினவ்யாபார அநுஸந்திக்கிற தம்நெஞ் சுக்கு இனிதாயிருக்கிறபடி. (திருவித்யாதி) அத்தேன்குடிகொண்ட விடமாயிற்று. (கோனே) எ னை அடிமைகொள்ளுநை ா த்திரு மலையிலேவந்து ஸந்நிஹிதனாய் உ னுடைய நிரதிசயபோக்ய த் பக்காட்டிஎன்னை அநந்யார்ஹமாக்கின னே. (என்னித்யாதி)ருஷ பங் ளையழியச்செய்து நப்பின்னைப்பிராட்டியை லபித்து அ ளோடேகூட (க) †' அரவத்தமளியினோடும்'' என்கிறபடியே ந்து இனி ஒரு ாலும் பேரான் என்று தோற்றும்படியிருந்தானாயிற்று.()

நோ கிலேமடப்பமுந்தோற்றுமெ ன்று வி க்ஷித்து வாக்யபலிதார்த்தம் (மா னினுடையவித்யாதி). (ம்ருதுவாயிருக்கும்) ன்றது - பவ்யதைதோற்றவி ருக்குமென்றபடி. 'அணி வரை'' எ கிற விசேஷ த்வயத்துக்கும் ப்ர யோஜநமருளிச்செய்கிறார், (நப்பின்னையித்யாதி). இத்தால் அவள் க ணு லேகாண இ ன் தோளாலேதழுவினுனெ றும், இவன் கண்ணழகுக்குத் தோற்றுத்தழுவ அவள் தோள் மிடுக்குக்குத் தோற்றுளெ ரும் திருவுள்ள மென்று ஹ்ருதயம். 'ஏழ் - ஆன் - விடை'' ஆன்களுக்குள்ளே யதேச்சாவிஹா ரம்பண் ணவிட்ட விடைகளையென்று சப்தார்த்தங்கண்டுகொள்வது. (அரவ த்தமளி) சேஷனுகிறபடுக்கை. ... ... (எ)

மணி	ரத் ங் ளையுமுடைத் ஆயன் தாய் [ள்ள		இடையனானக்ருஷ் ணனுடைய
மா	பெருமைமிக்கிற ் து	அடியல்லது	திருவடி களையொழிய
வேங்கடமலை	திருமலையிலே [ளுய்	மற்று	வேறொன் றயும்
மேய	பொருந்தியிருப்ப	அறியே ்	ஒருபொருளாகமதித் தறியேன். (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. †ருஷப ் ளையழியச்செய்து நப்பின் னைப்பிராட்டியைக் கப்பிடித்துக்கொண்டு எ ் னு டைய ஹ்ருதய த்தலேவந்து புகுந்தபின்பு இனி இ ் † ரர்ஹஸ்த்யத்துக்கு †எடுத் துக் கை நீட்டுகை வெ ழிய †ே றெ ் ொன்றறியேனென்கிறுர்

(சேயனணியன்) அநாஶ்ரிதர் ் கு அத்யந்ததூரஸ்த்தனாய் ஆஶ் ரிதர்க்கு அத்யந்தம் ஆஸந்நனா யிருக்குமிறே. † இரண்டும் பாண்ட வர்க ் விஷயத்திலும் துர்யோதநாதி ள் விஷயத்திலும் ர லா மிறே. உகப்பார்க்கு அவன் யாளாயிருக்குமெ ் னுமிடம் நீர் † ஈங்கேகண்டு சொல்லுகிறீரென்ன; (என சிந்தையுள் நின்றமாயன்) † நான் அபேக்ஷியாதிருக் என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ந்து புகு ் து நித்ய ரஸம்பண்ணுகிற ஆ ் சர்யபூதன். (மணியித்யாதி) ர

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (சேயனித்யாதி). ஆயனடியல்லது மற்றறியே னே என்றத்தைக்கடாக்ஷித்து அவதாரிகை (ருஷப ் ளயித்யாதி). (கார் ஹஸ்த்யத்துக்கு) இவ்விருவருடைய ர்யத்துக்கு. (எடுத்துக் நீட்டுகை) - பரிசாரக க்ருத்யம். (வேறெனக்கொன்றறியேன்) எ ் றது - * மன்னுவிம் மனிசப்பிறவியை நீ ் ப்பண்ணுவித்துக்கொ ண்டு அ ன் வர்த்திக்கிற தேச விசேஷப்ராப்திமுதலான வ எனக்குப் புருஷார்த்தமா க் தோற்றவில்லை இப்போதென்றபடி.

மேலுக்கவதாரிகை (இரண்டுமித்யாதி ரக்யத்வயமும்). (எ ் கே ண்டு) என்றதுக்கு - பாண்டவர்கள் விஷயத்தில் ண்டுசொல்லுகிறீரோ ெ ் றபடி இவ்வாழ்வார் அடியேனையாட்கொ ண்டருளே " ‘அடியேனிடரைக்களை யாயே," குறிக்கொள்ளெனைநீயே' ன்றுெ ாண் அ னிரு ் கும்தேசத் தில் போகை உத்தேஶ்யமாய் அவ்விடத்தில் ் ர்ய தத்விரோதிப்ராப்தி பரிஹாரங்களையே ப்ரார்த்தியாநிற் வும் அ ன்றனக்கு இவர் நெஞ்சில் ரு கை உத்தேஶ்யமாய் இவரந்தரங் வ்ருத்திகளி லபேக்ஷையாலே மஹிஷீஸ ஹிதனாய் அவஸரம்பெற்றவாறே புகுந்து கொடுநின்றான், இதைக்கண்டு எ சிந்தையுள் நின்ற மாயன் " என்கிறாரென்று விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). இ ் ஙனன்றாகில் கீழ் - ஸாமாந்யேந ப்ரா ர்த்தித்ததைத்தோற்றப் பாட்டுக்கள் பலவுண்டாகையாலே, நானபேக்ஷியாதிரு

௴. வந்தா யென்மனம் புகுந்தாய் மன்னி நின்றாய்
நந்தாத கொழுஞ்சுடரே எங்கள் நம்பீ
சிந்தா மணியே திருவேங்கடம் மேய
எந்தாய் இனி யானுன்னை என்றும் விடேனே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நந்தாத	விச்சேதமில்லாத		[வே.
கொழு	ஸம்ருத்தமான	எந்தாய்	என்னுடைய பந்து
சுடரே	ஔஜ்வல்யத்தையுடையவனே.	வந்தாய்	(நானிருக்குமிடத்தில்) வந்துகிட்டினாய்.
எங்கள்	அபூர்ணரான எங்களுடையகுறைகளைத் தீர்க்கவல்	என்மனம்	என்னுடையஹ்ருதய[த்தில்]
		புகுந்தாய்	ப்ரவேசித்தாய்;
நம்பீ	பூர்ணனே	மன்னிநின்றாய்	(என் ஹ்ருதயத்திலேயே) பொருந்தியிரு[ந்தாய்]
சிந்தா	நினைத்தமாத்ரத்தில் (ஸகலமநோரதங்களையும்கொடுக்கவல்ல)	இனி	இனிமேல்
		யான்	நான்
		உன்னை	இப்படி உபகாரகனான உன்னை
மணியே	ரத்னமே.		
திருவேங்கடம்	வேங்கடாசலத்தில்[உ]ற	என்றும்	எப்பொழுதும்
மேய	பொருந்திவர்த்திக்கி[ற]	விடேன்	விடமாட்டேன். (கூ)

ளென்றும் ஒளியென்றும் ஒளி இவை யிரண்டும் செய்வதென்னென்றால் † (மணிவான்ஒளிவெண்டரளங்கள்) ஒளியையுடைத்தான ரத்நம் ஒளியையுடைத்தாய் †நீர்மையையுடைத்தாயிருக்கிற முத்துக்களை வேய்விட்டு உதிராநிற்குமாயிற்று மூங்கில் களானவை முற்றி வெடித்து முத்துக்களைச்சொரியாநிற்குமாயிற்று. இப்படிப்பட்டதிருமலையை வாஸஸ்தாநமாகவுடைய. (ஆயன்) நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனென்னுமிடத்துக்கு ஸூசகமிதேயிது. (அடியித்யாதி) †இதரநிரபேக்ஷனானவன் அநந்யகதியாய்க்கொண்டு என்பக்கலிலேவந்து புகுர ஸாபேக்ஷனான நான் அவனைவிட்டுப் போவேனோ.? ... ... (அ)

க்க என்னக்கூடாது. ப்ரதீக க்ரஹணபூர்வகம் ப்ரஶ்நம் பண்ணுகிறார், (மணியித்யாதி). "[வ]ாள் [எ]ன்றது, மணிவிசேஷணமா[க]வும், ஒளி" என்றது * தரளத்துக்கு விசேஷணமென்றும், ப்ரத்யுத்தரமானமையைக்காட்டாநின்றுகொண்டு, ப்ரதீகக்ரஹணபூர்வ[க]ம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (மணிவாளொளியித்யாதி). "வான் - மணி" என்றது * வேங்கடத்துக்கு விசேஷணம். * வெண்மையினர்த்தம் (நீர்மையையுடைத்தாய்) என்றது. ரத்நங்களும் முத்துக்களும் கொழிக்கிற தேசவாஸத்தால் பலித்தவர்த்தம், (இதரநிரபேக்ஷனவன்) என்றது. ... ... (அ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வந்தாய்) ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கையாயிருக்க இ ரபேக்ஷியாதிரு கச் செய்தேயும். † நானிருந்தவிடம் தேடிவந்து புகுந்தானாயிற்று ரவே டாமென்று விலக்கமாட்டாதேயிருந்தார் அதுவே பற்றாசா ஹ்ருதயத்திலேவந்து புகுந்தான் (ம னிநின்றாய்) முன்பு புகுரமாட்டாதே நின்றது உறவில்லாமையன்றிறே, இத்தலையி லிசைவு கிடையாமையிறே இனிப் போகில் புகுர அரிதாமென்று அதுவே நிலையாக நின்றானாயிற்று. † இப்படியிருக்கிறவிடத்து ஸ்ரீவைகுண்டம் கலவிருக்கை யாக விருக்கக்கடவ நாம் இங்கே வந்து சிறைப்பட்டோமென்னும் இன்னாப் போடன்றிக்கே இ ர்பக்கலிலே புகுந்திருக்கப்பெற்றவிது பெறாப்பேறாய் தனக்குப் பண்டில்லாத ஐஶ்வர்யம் பெற்றானாய் உ ல ளாகநின்றானாயிற்று (நந்தாதெ ாழுஞ்சு ரே) விச்சேத மில்லாத ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய னே. (எ கள்நம்பீ) இப் † பாழும்தாற ஒருபடிகிரப்புனை . (சிந் ாமணியே) † இவன் ஒ றை எனக்கு என்றுநினைப்பது ாண் நாமத்தைக் கொடுக்கைக்கு என்றிராநின்றானாயிற்று. † ஜ்ஞாநம் பிறந்தாலும், உபேக்ஷியாதரத்நம் (திருவேங்க ம் மேயவெந்தாய்) திருமலையிலேவந்து புகுந்து உன்னுடைய ஸ் ாமித் த்தை காட்டி என்னை அடி யார் ஹனாக்கின னே.

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வந்தாயித்யாதி) ஆயன்டியல்லது மற்றறியேன்'' என்று தம்மிலே தாமநுஸந்தி ே எம்பெருமான் இவர்மற்றொன்று சில ற் ற ப்ரஸ கித்தார் அவற்றையறிந்துவிட்டாராயருளிச்செய்கிறாரென்று ஸ திகண்டுகொள்வது.

(நானிருந்தவிடம்) * அஹமர்த்தமிரு தவிட . அ றிக்கே , (இருக்கச் செய்தேயும்) என்றவாக தரம், வந்தானாயிற்று என்றுபூரித்துக்கொண்டு வ்யாக்யாத்ருவாக்யமாக் கொள்வது. (நானித்யாதி). 'புகுந்தாய்'' என்றதுக்கு ஆழ்வாருடை ய ஹார்த்தபா மென்று ண்டுகொள்வது. மேலுக்கவதாரிகா ஸூசகமாக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). (பாழும்தாறை) ஆழமானபள்ளத்தை. சிந்தா விஷய பலப்ரதமான மணியென்றர்த்தமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (இவனித்யாதி.) ஸர்வதாசிந்தாவிஷயமான மணியென்றர்த்தமாக்கி, த்யாஜ்யமான மணியுண்டோ இப்படி விசேஷிக்கைக்கென்ன அருளிச்செய்கிறார், (ஜ்ஞாநமித்யாதி) (க) [illegible] ரத்நாநிதநதாந்யாநி'' என்று ஜ்ஞாநிக்குத்யாஜ்யங்களு ண்டிறே என்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே, சிந்துதல் - சிதறு லாய், அதில்லாமணியென்றர்த்தமா கி அத்தால் பலிதார்த்தம், (ஜ்ஞாநமித்யாதி) என்றுமாம். (நிற்கிற

(க) கத்யத்ர - க.

ஃ வில்லார் மலி வேங் டமாமலைமேய
மல்லார் திரடோள் மணிவண்ண னம்மானைக்
ல்லார் திரடோள் கலியன் சொன்னமாலை
வல்லாரவர் வானவ ராகுவர் தாமே. (கo)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம

—∞✠∞—

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வில்லார்	வில்லையிடைவிடாமல்தரித்துநிற்கும் திருவேடுவர்கள்	ல்	கல்லோடு
		ஆர்	ஒத்ததாய்
		திரள்	திரட்சியையுடைய
மலி	மிக்கிருக்கிற	தோள்	தோள்களையுடைய
வேங் டமாமலை	திருமலையிலே	கலியன்	ஆழ்வாரான
மேய	பொருந்திவர்த்திப்பவனாய்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
மல்ஆர்	மிடுக்குமிக்கதாய்	மாலை	மாலாரூபமானஇப்பத்துப்பாட்டையும்
திரள்	திரண்டிருந்துள்ள	வல்லாரவர்தாம்	பொருளோடேகற்கவல்லார்கள்
தோள்	தோள்களையும்		
மணி	நீலரத்நம்போன்ற	வானவராகுவர்	நித்யஸூரிகளைப்போலேகைங்கர்யம்பண்ணப்பெறுவர்கள். (கo)
வண்ணன்	திருநிறத்தையுமுடையனான		
அம்மானை	ஸர்வேஸ்வரன்விஷயமாக		

(இனியித்யாதி)எனக்காக வந்து†நிற்கிறநிலையை விடாய் ஆனபி ˙பு நானுனக்காம்படி †பற்றின பற்று விடுவேனோ?(என்றும்) இத்தால் †பரபக்திபர்யந்தமாகப்பிறந்த தென்றபடி.†அரைக்ஷணமவனையொழியச் செல்லாமையுண்டாகையிறே பரபக்தியாவது˙ வ்யதிரேகத்தில் ஜீவியாதபடியானார். . ... (௯)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(வில்லாரித்யாதி)†பரமபதத்திலே நித்யஸூரிகள் அஸ்த்தானே பயசங்கைபண்ணிப்பரியவிருக்குமவனிறே ஸம்ஸாரத்திலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணினான்; ஸம்ஸாரமாகையாலே ஸ்த்தானே பயமாயிருக்குமிறேயிங்கு˙ ஆகையாலே அந்நூத்தைத் திருவேடுவர் எப்போதும் எறிட்டவில்லுந்தாங்களுமாய் உணர்ந்து

நிலையை) - திருமலையில் நிற்கிறநிலையை. (பற்றினபற்று) - என்னெஞ்சிலே நீ பற்றினபற்று. "என்றும்" என்றது - அல்பகாலவிவக்ஷயாவருளிச்செய்கிறார் (அரையித்யாதி). (பரபக்தி) என்றதுக்கு - பரமபக்தியிலேதாத்பர்யம். ( ) "పునర్విశ్లేషభీరుత్వంపరమాభక్తిరుచ్యతే புநர்விஸ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே" என்னக்கடவதிறே. ... ... (௯)

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (வில்லாரித்யாதி). வில்லைநிரூபகமாகவுடைய வேடரால், மலி-ஸம்ருத்தமாயிருக்கிற, வேங்கடமென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (பரமபதத்திலேயித்யாதி). "திரள் - மாம்ஸள

(க)

நோக்குவர்களாயிற்று, ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் இராவெல்லாமுணர்ந்து நோக்கினாற்போலே. (மல்லாரித்யாதி) ஸிம்ஹம்கிடந்த முழைஞ்சை யாயிற்று இப்படியுணர்ந்து நோக்குகிறது. மிடுக்குமிக்கதோளை யுடைய தர்சநீயமான வடிவையுடையனான ஸர்வேஶ்வரனை. (கல்லா ரித்யாதி) †இருவர்க்கு மராணுகப்போரும்படியாயிற்றுத் திருமங்கை யாழ்வார் தோள்மிடுக்கிருக்கும்படி. (வல்லாரித்யாதி) இவற்றை அப்யஸிக்க வல்லவர்கள் நித்யஸூரிகளுடைய நித்யகைங்கர்யமே தங்களுக்கு யாத்ரையாகப் பெறுவர்கள். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

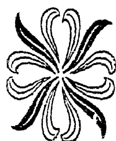
மான. ஆர்தல் - பொருந்துதலாய், கல்லோடொத்ததோளென்று விசேஷி க்கத்தாத்பர்யம், (இருவர்க்குமித்யாதி) வேடர்க்கும் வேங்கடத்தானுக்கு மென்றபடி. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆக திருமொழி ௧௦ க்கு பாசுரம் ௧௦௦

முதற்பத்து ஸம்பூர்ணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி-உ பத்து க-திருமொழி

வானவர்ப்ரவேசம்

(க) † அடைந்தேனடியேனையாட்கொண்டருளே" என்றும் (உ) இனியானுன்னையென்றும்விடேன்" என்றும் கைங்கர்ய லாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலே ந்து சரணம்புக்கு இக்கைங்கர்யந்தான் நித்யமாய்ச்செல்லவேணுமென்னும்படி அதிலே ப்ரேமம் பிறந்ததாய் நின்றது. நமக்கிப்படி இந்த ஸமாதிதான் பிறக்கைக்கடி யென்னென்றுராய்ந்துபார்த்தார் உபகாரஸ்ம்ருதிக்காக. அத்தையாராய்ந்தவாறே (ங) ஸகஜ மஙஎவ" என்கிறபடியே †நாட்டார் பாஹ்யராயும் குத்ருஷ்டிகளாயு மநர்த்தப்பட்டுப்போராநிற்க நமக்குக் கைங்கர்யலாபத்துக்காகத் திருவடிகளிலேவிழுந்து சரணம்புகுகையும் அதுதான் அவிச்சிந்நமாய்ச் செல்லவேணுமென்னும்படியான ருசிபிறக்கையும் இஸ்ஸம்ருத்திக்கடி இந்நெஞ்சிறேயென்று தந்திருவுள்ளத்தைக் குறித்து உன்னாலே இந்தஸம்ருத்தியெல்லாமுண்டாயிற்றென்று †திருவுள்ளத்தோடேகூட்டி † இனியராகிறார்

அரு. வானவர்ப்ரவேசம் முதற்பத்தால் - திருமந்த்ர லாபத்தையும் மந்த்ரார்த்தாநுஸந்தாநம் செய்தருளினபடியையும், மந்த்ரம் விளைந்த நிலத்தில் தமக்குண்டான ப்ராவண்யத்தையு மருளிச்செய்து மற்றும் ஸ்ரீஸாளக்ராம ஸ்ரீநைமிசாரண்ய ஸ்ரீஅஹோபில ஸ்ரீவேங்கடாசலங்களில் ப்ராவண்யத்தாலே அவற்றை அநுபவியா நின்று கொண்டு, தக்கு பகவத் விஷயத்தில் ப்ரீதி காரித நித்ய கைங்கர்யமே புருஷார்த்த மென்று அறுதியிட்டாராயிற்று. இனி இரண்டாம் பத்தால் - திருவேங்கடம், திருவெவ்வுளூர் திருவல்லிக்கேணி, திருநீர்மலை, திருக்கடல் மல்லை, திருவிடவெந்தை, திருவட்டபுயகரம் ஸ்ரீ பரமேச்சுர விண்ணகரம், திருக்கோவலூர்; இவற்றிலே உகந்தெழுந்தருளி யிருக்கு மெம்பெருமான்களை அபிநிவேசாதிசயத்தாலே பாடாநின்று கொண்டு, தம்முடைய ஸ்வரூபந்தான் பாகவத சேஷத்வ பர்யந்தமா யிருக்கும்படியைச் சொல்லி, கீழ்ப்பத்தில் ப்ரார்த்தித்த கைங்கர்யந்தானும் அவன் நினைவாலே வரவேணு மென்கிற அர்த்தத்தை வெளியிட்டு அப்புருஷார்த்தத்தை § ஓடவைக்கிறா ரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு ஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (அடைந்தே னித்யாதி). (க) "பொங்குபோதியும்" (உ) "துவரியாடையர்" என்கிற பாட்டுக்களைக் கடாக்ஷித்து, (நாட்டாரித்யாதி). (ங) "என் நெஞ்ச மென்பாய்" என்றத்தைப்பற்றி, (திருவுள்ளத்தோடே கூட்டி) என்றது. (இனியராகிறார்). உபகாரஸ்ம்ருதி பண்ணி உகக்கிறாரென்கை.

---

§ ஓடவைக்கிறார்-நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்.

(க) க-கூ-ு . (ங) வி-பு-சு- (ரு) உ-க- -

(உ) க- ௦-கூ. (ச) ு -க-ரு- (சா) ு -க- -

௲. -வானவர்தங்கள்சிந்தைபோலவென்னெஞ்சமேயினிதுவந்து
மானவர்தங்கள்சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை [மாதவ
கானவரிடு காரகிற் புகை யோங்கு வேங்கடமேவி மாண்குற
ளானவந்தணற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்னெஞ்சமே	எனக்குப்பாங்கானமநஸ்ஸே!	ஓங்கு	உயர்ந்த
		வேங்கடம்	திருமலையிலே
மா	மிக்க	மேவி	நித்யவாஸம் பண்ணுமவனாய்
தவம்	தபஸ்ஸையுடைய		
மானவர்தங்கள்	மநுஷ்யர்களுடைய	மாண்	அழகிய [ட
சிந்தை	நெஞ்சில்	குறளான	வாமநவேஷங்கொண்
அமர்ந்து	பொருந்தி [ற	அந்தணற்கு	ப்ராஹ்மணனான என்ஸ்வாமிக்கு,
உறைகின்ற	நித்யவாஸம்பண்ணுகி		
எந்தை	என்ஸ்வாமியாய்	வானவர்தங்கள்	நித்யஸூரிகளுடைய
கானவர்	வேடர்கள் [த	சிந்தைபோல	ஹ்ருதயத்திற்போலே
கார்	(வைரம்பற்றிக்)கறுத்	இனிது	இனிதாக
அகில்	அகில்மரங்களை(வெட்டி) [யாலுண்டான	உவந்து	உகந்துவந்து
		இன்று	இப்போது
இடு	(நெருப்பில்) இடுகை	அடிமைத்தொழில்	கைங்கர்யம்பண்ணுகையில்
புகை	புகையானது (போய் வ்யாபிக்கும்படி)		
		பூண்டாயே	அந்வயித்தாயே. (௧)

வ்யா. முதற்பாட்டு. (வானவரித்யாதி) நித்யஸூரிகள் ஹ்ருதயத்திற்போலே என்†ஹ்ருதயத்திலான.(மாத மானவர் தங்கள்சிந்தையமர்ந்துறைகின்றவெந்தை) மஹாதபஸ்ஸையுடையராயிருக்கிற மநுஷ்யர்களுடைய ஹ்ருதயங்களிலே அநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு நித்யவாஸம்பண்ணுகிறஸ்வாமி. (கானவரித்யாதி) கானவருண்டு அங்குத்தைத்திருவேடுவர் அவர்கள் தங்கள் †புனங்களிலுண்டான மரங்களைவெட்டித் திரளவிட்டு நெருப்பையிடுவர்கள்' அதுதானகில் மரமாகையாலே அகிற்புகையானது†போய் ஆகாசாவகாசத்தைஇடமடைக்கும்படி ஓங்கின†சிகரத்தையுடைய திருமலையிலே பொருந்தி வர்த்திக்கிற. (மாண்குறளாயவந்தணற்கு) தன்னுடைமையைப்பெறுகைக்குத் தன்னை இரப்பாளனாக்கினவற்கு. அந்தணற்கென்று ப்ராஹ்மணற்கென்றபடி. மஹாபலிக்குக்கொடுத்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி விநீதவேஷத்தோடே சென்றானையிற்று. (மாண்குறளாயவந்தணற்கு, வானவர்தங்கள் சிந்தைபோல வென்னெஞ்சமே இனிதுவந்தடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) நித்யஸூரிகளுடைய ஹ்

ருதயம் பகவத்கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாயிருக்குமாபோலே நீ அவன்திருவடிகளிலேஉகப்போடே அந்வயித்தாயே.†(மாணித்யாதி) † அவனடிமைகொள்வதாக ந்து இரந்துநிற்கிறபின்பு நயு மவன் நினைவின்படியே போகப்பெறுவதே. . .. ... (௧)

அ௫. முதற்பாட்டு. (வானவ ரித்யாதி). (௧) "என்நெஞ்சிலுளானே என்றும் (௨) "என்மனம் குடிகொண்டிருந்தாயே என்றும், (௩) 'என சிந்தையுள் நின்றமாயன்" என்றும் (௪) ' என்மனம் புகுந்தாயே ' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவன் தம்திருவுள்ளத்தி லமர்ந்து வர்த்திக்கிறமையை அநுஸந்தித்து இப்படி மஹாதபஸ்வி ஹ்ருதய கமல நிலயனுயிருக்கும் அந்தணற்கு - அடிமை - பூண்டாயே' என்று நெஞ்சைக்குறித் தருளிச்செய்கிறு ரென்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது.

(ஹ்ருதயத்திலான) என்றது - எந்தைக்கு விசேஷணம். இப்பக்ஷத்தில் 'இனிது உவர்து" என்றதுக்கு இனிதாக உகந்திருக்கிற என்று சப்தார்த்தமாக்கிக்கொ ள்வது. (புனங்களில்) - நிலங்களில். (போய்) என்ற வநந்தரம் வ்யாபிக்கும்படியான என்று சேஷம், (சிகரத்தையுடைய) என்றது - அர்த்தஸித்தார்த்தம். யோஜ ாபேதம், (மாணித்யாதி). இப்பக்ஷத்தில், "உவந்து" என்று - ல்யபந்தபதம். "மாண்குறள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம், (அவனித்யாதி). அதாவது - மண்ணிரக்க முன்பு மாண்குறளான வளவன்றிக்கே தம்மையடிமை கொள்ளுகைக்குத் தம்நெஞ்சி லிப்போதொரு வாமநவேஷங்கொண்டா னென்றிருக்கிறு ரென்கை. அன்றிக்கே, இப்போது இவ்வவதாரத்தை அநுஸந்திக்கைக்குத் தாத்பர்ய கதநரூபேண இவ்வாக்யம் ப்ரஸ்துதமான தென்று ம தாத்பர்ய மாகவுமாம். ... ... (௧)

மூ. உறவுசுற்றமென்றொன்றிலாவொருவனுகந்தவர்தம்மைமண்மிசைப்
பிறவியே கெடுப்பா னதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய் [டத்
குறவர்மாதர்களோடு வண்டு குறிஞ்சி மருளிசைபாடும் வேங்க
தற நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (உ)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
உறவு	(~ர்மநிபந்தநமான) ப	மண்மிசை	பூமியில்
சுற்றம்	ஜ்ஞாதிகள் [ந்துக்கள்	பிறவி	ஜந்மத்தை
என்று	என்றுஇங்ஙனேயுள்	கெடுப்பான்	போக்குமவனுய்
ஒன்று	ஒருஸம்பந்தத்தை [ள	குறவர்மாதர்களோடு	குறப்பெண்களோடே
இலா	உடையனல்லாத		
ஒருவன்	ஒப்பற்றவனுய்,	வண்டு	வண்டுகள் [ண்ணை
உ ந்தவர்தம்மை	தானு ்~வர்களுக்கு	குறிஞ்சிமருள்	குறிஞ்சியென்னும்ப
		இசைபாடும்	இசைத்துப்பாடுகிற

( ) ௧-௧௦- (௨) ௧-௧௦- (௩) ௧-௧௦- (௪)

வேங்கடத்து	ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற	அதுகண்டு	அவன்ஸ்வபாவத்தை அநுஸந்தித்து
அறவன்	பரமதார்மிகனான	என்னெஞ்சமென்பாய்	என்னெஞ்சு என்கிற நீ
நாயகற்கு	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு	இன்று	இப்போது
		அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (௨)	

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (-றவித்யாதி) †பந்துக்கள் ஜ்ஞாதிகளென்றிங்ஙனே கர்மநிபந்தநமாகச்சொல்லலாவதொரு உறவுடையனல்லாத அத்விதீயன். (உகந்தவரித்யாதி) †தான் சிலரையுகந்து அவர்பக்கலுகப்பாலே அவர்களுக்குப் பாபத்தைப்போக்குதல் †பல(ஃல)த்தைக் கொடுத்துவிடுதல் செய்கையன்றிக்கே ஸம்ஸாரஜந்மத்தைப்போக்கிக்கொடுக்கிற ஸ்வபாவத்தை†யநுஸந்தித்து. (-கந்தவர்) தன்னையுகந்தவர்க்கென்றுமாம். (எ ' னெஞ்சமென்பாய்) அனைச்சொல்லுவதோ? உன்னைச்சொல்லுவதோ? உன்னை ஆரென்று சொல்லுவேன். †ஸம்பாவநாப்ரகாரமிருக்கிறபடி. என்னெஞ்சமே. என்றபடி. (குறவரித்யாதி) குறப்பெண்களோடேகூட வண்டுகளானவை குறிஞ்சி இந்தளமென்கிற பண்ணைப்பாடாநிற்கிற. (வேங்கடத்தறவநாயகற்கு) தண்ணீர்ப்பந்தலைவைத்து நம்மடிமை பெறுகைக்குத் தம்மை நமக்குத்தந்துகொடுநிற்கிற பரமதார்மிகன். †நம்மையடிமைகொள்வதாகத் திருமலையிலேவந்துஸந்நிதிபண்ணின பரமதார்மிகனுக்கு. (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) அவன்திருமலையிலேவந்து நிற்கிறநிலையை நீயொருபடிஸபலமாக்கினையே. (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (௨ றவித்யாதி). நெஞ்சானது, நீர்நம்மைக் கொண்டாடா நின்றீர் அடிமைத்தொழில் நமக்கு நித்யமாகக் கிடைக்குமோ விரோதி விபூதியிலன்றோ நாமிருப்பதென்ன· அவனுடைய மோக்ஷப்ரதத்வத்தைச் சொல்லிக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

*தாயேதந்தையிலே அவனை ஸர்வவிதபந்துவாக அநுஸந்தித்தவர்தாமே உறவும் சுற்றமுமாயிரு - அத்தை இல்லையென்கிறதென்னென்ன· தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பந்துக்களித்யாதி). "பிறவியே" என்கிற ஏ காரவ்யார்த்யம் காட்டாநின்றுகொண்டு பாவ(ஃவ)மருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). (பலத்தை) - ஐஹிகாமுஷ்மிக பலத்தை. "அது - ' டு" அத்தைக்கண்டு என்றாய், பலிதார்த்தம், (அநுஸந்தித்து) என்றது. (ஸம்பாவனை)-கொண்டாட்டம். "என்நெஞ்சம்' - அண்மைவிளி. அதாவது-ஸமீபஸ்த்தத்தையழைக்கை. கீழுக்கு விவரணம், (நம்மையித்யாதி). ... ... (௨)

௩. இண்டையாயினகொண்டுதொண்டர்களேத்துவாருறவோடும்வா
கொண்டுபோயிடவுமதுகண்டென்னெஞ்சமென்பாய் [னிடைக்
டுவாழ் டவேங்கடமலைகோயில்கொண்டதனேடும்மீமிசை
அ டமாண்டிருப்பாற் டிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (௩)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
என்நெஞ்சமென்பாய்	என ்குப்பாங் என நெஞ்சே.	வண்டு வாழ்	வண்டுகள் ாழாநின்றுள்ள
இண்டையாயின	பூமாலைகளென்று பேர்பெற்றவற்றை	வடவேங்கடமலை	திருமலையை
ொண்டு	ஏந்திக்கொண்டு [ற	ோயில்ொண்டு	தனக்குவாஸஸ்த்தாநமாகக்ொண்டு
ஏத்துவார்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி		
தொண்டர்கள்	சேஷபூதரையும்	அதனேடு	அந்தத் திருமலையோடுகூடின லீலாவிபூதியோடு
உறவோடும்	அவர்கள்ஸம்பந்தமுடையாரையும்		
கொண்டுபோய்	ஙுங்குநின்றும்கொடுபோய்	மீமிசைஅண்டம்	பரமா ாசமானநித்ய விபூதியையும்
வானிடை	பரமபதத்திலே	ஆண்டுஇருப்பார்க்கு	ஆண்டுகொண்டிருக்கிறவனுக்கு
இட	வைக் [டு		
அதுகண்டு	அ ீர்மையைக்கண்		அடிமைத்தொழில்பூ ்டாயே. (௩)

வ்யா மூன்றும்பாட்டு. (இண்டையித்யாதி). இ ்டை" என்று பூமாலைக்குப்பேர். ஆ பூமாலையெ ்றுபேர்பெற்றவற்றைக்கொண்டு (க) எண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி என்கிறபடியே (தொ ்டர் ளேத்துவார்) பகவத்விஷயத்திலடிமை செய்யுமவர்கள் கையிலே பூமாலைகொ ்டு ாயாலே ஏத்தாநின்று கொண்டு அடிமைசெய்கிறவர்களுடைய (உறவோடும்வானிடைக்கொண்டுபோயிடவும்) அவர்களோடு ஸம்பந்திஸம்பந்திகளோடு †ஒருநாள்கார்யம்செய்தவர்களோடு வாசியற எல்லாரையுமா க்கொண்டுபோய் நித்யவிபூதியிலேவைக்கும் சீர்மையையநுஸந்தித்து என்னெஞ்சமே! † இங்குத்தையிருப்புத் தன்னையுமிழக்கிறோமோ? என்று†அஞ்சவேண்டியிருக்க அவ்வருகேபோயடிமைசெய்யவாசையையுடையை யாவாயே நீ. (வண்டித்யாதி) வண்டுகளானவை மதுபாநத்தைப்பண்ணி மத்தமாய்க்கொண்டு ாழாநின்றுள்ள திருமலையைத் தனக்கு நித்ய ாஸத்துக்கு ஸ்த்தாநமாகக்கொ ்டு. (அதனேடும் மீமிசை அ ் டமாண்டிருப்பாற்கு) † உபயவிபூதியுக்தனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு. அண்டம்" என்று ஆகாசத்துக்குப்பேர். வெறு

(க) தி - வாய் -

மண்டமென்னில்; ஸ்வர்க்காதிகளிலுமேறுமென்று மீமிசையண்டம்' என்று பரமபதத்தைச் சொல்லுகிறது. மஹாகாசம், பரமாகாசம்" †என்னக்கடவதிறே உபயவிபூதியுக்தனை ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) அவாப்தஸமஸ்தகாமனை வனுடைய குறையை யொருபடி தீரப்பினையே. †திருமலையிலே ந்து புகுந்து இவரை யடிமைகொள்வதற்குமுன்பு உபயவிபூதியோகத்தால்வந்த ஐஶ்வர்யத்தை யொன்றாக நினைத்திலன்காணுமவன். தந லுப்தன் ஒருகாசு விழுந்தவிடத்திலே கையெல்லாம் புழுதியாகத் தேடாநிற்குமிறே. ... ... (ங)

அந. மூன்றாம் பாட்டு (இன்னை யித்யாதி). நித்ய விபூதியில் நித்ய கை ர்யத்தை யாசைப்படுகிற நெஞ்சை ஆதரத்தாலே மீளவும் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

"உறவோடும் என்கிற சா ர அநுக்த ஸமுச்சயமாக்கி அருளிச் செய்கிறார் (ஒருநா ளித்யாதி), 'வானிடை - அடி மத்தொழில்" என்கிற பதங்களைக் கடாக்ஷித்து 'என்பாய்" என்று கொண்டாடுகிறவருடைய ஹா த்தபாவம், (இங்குத்தை யித்யாதி). (அஞ்சவேண்டியிருக்)என்றது - லௌகிகரஞ் சாநிற்க என்றபடி. இத்தால் - இஹலோகபோகத்தை இழக்கவேணுமே என்று லௌகிகர் மோக்ஷத்துக்கு யத்நம் பண்ணார் ளென் க. "அத " என்றது - திருமலையாய், அது உபலக்ஷணமாய், லீலாவிபூதியைச் சொல்லுகிறது; அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதி). (என்னக் டவதிறே)என்ற வநந்தரம், ஆகையாலே என்று கூட்டுவது. இவரடிமை செய்யாவிட்டால் அவனுக்குக் குறையோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருமலையிலே யித்யாதி). ... ... (ங)

சு. பாவியாதுசெய்தாயென்னெஞ்சமேபண்டுதொண்டுசெய்தாரை
மேவியாட்கொண்டுபோய்விசும்பேறவை க்குமெந்தை[மண்மிசை
கோவிநாயக கொண்டலுந்துயர்வேங்கடமலையாண்டுவான ற்
காவியாயிருப்பாற்கடிமைத்தொழில்பூண்டாயே ... (சு)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
என்னெஞ்சமே	என்மநஸ்ஸே.	மேவி	திருவவதரித்து
பாவியாது	தடுமாறாமல்	ஆள்கொண்டு	(அவர்களை) அடிமை கொண்டு
செய்தாய்	பண்ணினாய்.	போய்	(இங்குநின்றும்அர்ச்சிராதிமார்க்கமாகக்) கொண்டுபோய்
பண்டு	முன்பு	விசும்பேறவைக்கும்	பரமபதத்திலேவைக்குமவனாய்,
தொண்டுசெய்தாரை	அடிமைசெய்துபோந்தவர்களை (உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக)		
மண்மிசை	பூமியிலே		

கோவிநாயன்	ஸ்ரீ கோபீஜநவல்லபனாய்	ஆண்டு	இரண்டுவிபூதி யயுமாசாண்டு
எந்த	எனக்குஸ்வாமியான	வானவர்க்கு	நித்யஸூரி ளுக்கு
கொண்டல்	மேக களை [வனாய்	ஆவியாயிருப்பா	ப்ராணபூதனாயிருக்கு
உந்து	தள்ளாநிற்கிற	ற்கு	மவனுக்கு
உயர்	உயர்த்தியையுடைத்	அடி	மத்தொழில்பூண் ாயே. (ச)
வேங்கடலை	திருமலையிலே[தான		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பாவியாதித்யாதி). †' அத்தைச்செய்வோமோ? இத்தைச்செய்வோமோ?'' என்று இங்ஙனே †அலமாவா கிடவாதே †கிரூபியாதே †இப்படியிலே †அத்யவஸிப்பதே! †என்ன அலப்யலாபமோ. ஸம்ஸாரத்திலத்ய ஸிப்பதே. †சப்தாதி ளை யநுபவித்திருப்புதோமோ? பகவத்கைங்கர்யம்பண்ணுவோமோ? என்றிங்ஙனே விசாரியாதே நீ இதிலே துணிவதே. உன்னாலேயிறே இப் பேறெல்லாம்பெற்றது. (பண்டித்யாதி) † மு பு அடிமைசெய்தவர்களைத் தான் ஸம்ஸாரத்திலேவந்தவதரித்து, இவனென்†தோழன் 'இவனென் † மைத்துனன்' என்று சொல்லலாம்படி அவர்களோடேபொருந்தி அவர்களுக்குக் கைங்கர்யருசியைப்பிறப்பித்து அடிமையைக்கொண்டு அதுதானவிச்சிந்நமாய்ச்செல்லவேணுமென்று அதுக்குறுப்பாகப் †பரமபதத்திலே கொடுபோய்வைக்கும் ஸ்வாமி (கோவிநாயகன்) ' ரீகோபிமாருடன் கலக்குமாபோலே ஆஶ்ரிதரோடே பரிமாறுமவன். (கொண்டலுந்துயர்வேங்கடம்) மேகங்களைச்சென்றுதள்ளும்படி அவ்வளவும் வளர்ந்த சிகரங்களையுடைய திருமலையை ஸ்தாநமாகக்கொண்டு. (னவரித்யாதி) ( ) ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமே மதம்'' என்கிறபடியே †ஜ்ஞாநிகளைத் தனக்காத்மபூதராகவுடை பனாயிருக்கிறவனுக்கு †நீயுமாவியானாயோ. ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு (பாவியாதித்யாதி). (உ) ''துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன் மனமே தொழுதெழு தொண்டர்கள் தமக்குப் பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளன்'' இத்யாதியாலே பலபடி உபதேசித்தவராயிருக்கிர் அத்தாலே யன்றோ நான் மோக்ஷவிசாரம் ப ணுகிறேன் என்னை நீர் பலகாலும் கொண்டாடுவதென் னென் னும் சங் கயிலே, நான் எத்தனை உபதேசித்தாலும் வாஸ ாபலத்தாலே (ங) ' உபதேசோ ... பதேசோ நிரர்த்தகம்'' என்னும்படி பண்ணாதே கடுக இசைந்தாயே என்று நெஞ்சைக் கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

( ) கீதை- எ-கஅ. (௨) க-ச-ம . (ங)

"பாவியாது" என்றதை-பா(ஃ)வியாதே என்றாய், நிரூபியாதே செய்தாயென்றொரு யோஜனை யருளிச்செய்கிறார், (அத்தை யித்யாதி). (அலமாவாக்கி வாதே) - தடுமாறிக்கிடவாதே. இதுக்கு விவரணம், (நிரூபியாதே) என்றது. (இப்படியிலே) - இந்தப்ரகாரத்திலே. "செய்தாய்" என்றதின் பலிதார்த்தம், (அத்யவஸிப்பதே) என்றது. இத்தால்-அநாதிவாஸ நாபல(பல) த்தாலே விஷயங்களை விடமாட்டாதே என்னுபதேச பல(பல)த்தாதே பகவத் விஷயத்தையும் விடமாட்டாதே கிடவாதே கடுகே த்வரியாநின்றாயென்றதாயிற்று. "பாவியாது" என்றது - நீட்டிக்கிடக்கிறதாய், ப(ஃ)வியாதது - ஸம்பவியாதது, செய்தாய் என்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிறார், (என்னவித் யாதி). இத்தால் - (க) "துணிவினியுனக்குச்சொல்லுவன்" என்னவே, நீ அந்த பகவத்விஷயத்திலே தானே துணிவதே. இது இந்த விபூதியில் கிடைப்பதொன்றோ என்றதாயிற்று. மூன்றினவர்த்தத்தை விவரிக்கிறார், (சப்தாதிகளையித்யாதி). அன்றிக்கே, அடிதொடங்கி ஏகார்த்தமேயாய் ஆழ்வாருடைய ஈடுபாட்டைப்பலவகையாக அருளிச்செய்கிறாரென்றுமாம். (முன்பு) - முற்காலத்திலே, க்ருதாதிகளிலேயென்றபடி. (தோழன்) - ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள் மஹாராஜராகவுமாம். (மைத்துனன்) - அர்ஜுநன். இவன் ஸ்வர்க் ஸ்த்தனேயாகிலும் மோக்ஷருசிபிறந்தால், அவனோடேதானே (உ) "மோக்ஷயிஷ்யாமி - மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன் அவனுக்குக்கொடுக்க மாட்டாதேயிரானிறே; அத்தைப்பற்ற (பரமபதத்திலேகொடுபோய்வைக்கும்ஸ்வாமி) என்றது. (ங) "தைவஸம்பத்விமோக்ஷாய - தைவஸம்பத்விமோக்ஷாய" என்கிறபடியே, வானவர்கள் தேவர்களென்னத்தக்க ஜ்ஞாநிகளை ஆவியாகவுடையவற்கென்றருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநியித்யாதி). வானவர்க்காவியா யென்று அர்த்தம்கொள்ளுமளவில், ப்ரக்ருதத்துக்கு அத்யந்த மநபேக்ஷிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். (நீயுமாவியானாய்) என்று - ஆதரவிஷயமானாயென்னுமர்த்தம்கூடாதிறே. ... ... (ச)

ரு. பொங்குபோதியும்பிண்டியுமுடைப்புத்தர்நோன்பியர்பள்ளியு
தங்கள்தேவருந்தாங்களுமேயாகவென்னெஞ்சமென்பாய் [ள்ளுறை
எங்கும்வானவர்தானவர்நிறைந்தேத்தும்வேங்கடம்மேவிநின்றருள்
அங்கணாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (ரு)

(க) க-ச-ச. (உ) கீதை-கஅ-சசு. (ங) கீதை.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
என்னெஞ்சமெ ன்பாய்	என்னுடையமநஸ் ஸென்று அபிமாநிக் கலாம்படியானந	தாங்களுமேயா க	தாங்களுமேயாகிவி டாநிற்கச்செய்தே
பொங்கு	கொம்புங்கிளையுமாக ப்பருத்து பாராநி ன்றுள்ள	எ ் கும்	நாற்புறத்திலும்
போதியும்	அரசமரத்தையும்	வானவர்	தேவர்களும்
பிண்டியும்	அசோகவ்ருக்ஷத்தை யும்	தானவர்	அஸுரர்களும்
உடை	தங்களுக்குத்தஞ்சமா கவுடைத்தான	நிறைந்து	நெருங்கி [ன்றுள்ள
புத்தர்	பௌத்தரும்	எத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுநி
நோன்பியர்	அமணரும்	வே ் கடம்	திருமலையிலே
பள்ளியுள்	தங்கள்தேவாலயங்க [ளிலே	மேவிநின்று	பொருந்தியிருந்து
உறை	வர்த்தித்த	அருள்	ஆஸ்ரிதரிஷ்டங்களைச் செய்தருளுமவ ராய்
தங்கள்	தங்களுடைய	அங்கண்	அழகியதிருக்கண்க ளையுடைய ராய்
தேவரும்	தேவதையும்	நாய ற்கு	ஸர்வஸ்வாமியான னுக்கு
			இன்றுஅடிமைத் தொழில்பூண்டாயே

அவ. அஞ்சாம்பாட்டு. † 'பாவியாது' என்று நீ இப்படி விசாரியாதே துணிவதே. என்று என்னைக்கொண்டாட வேண்டின ஹேதுவெ ன்னென்ன' † விசாரிக்கவேண்டும்படி † எத்தனைவிஷயம் புறம்பே கிடக்கிறதென்கிறார்.

வ்யா.—(பொங்குபோதியும்) விஸ்த்ருதமா ாநின்றுள்ளவரசும். (பிண்டியும்) அசோகவ்ருக்ஷமும். இவையிரண்டையுமாயிற்றுத் தங்களுக்கு ப்ரதாநமாக நினைத்திருப்பது பௌத்தார்ஹதர்கள். (புத்தர் நோன்பியர்) பௌத்தரையும் அம ரையும் சொன்னபடி. (பள்ளியுள்ளுறை தங்கள் தே[illegible]ரு தாங்களுமேயாக) † அவர்கள் தங்களுடைய தேவஸ்த்தாநங்கள[illegible] வர்த்தித்ததேவதைகளும் தாங்களுமாக.† அல்லாதாரடங்கலும் [illegible] தராம்படியாக வாயிற்று. (என்னெஞ்சமித்யாதி)† இவருடைய[illegible] வுள்ளம்அவற்றை யநாதரித்து பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமா[illegible] [illegible]த ்ருல் பின்னை லோகமாக அவற்றை அநாதரித்து இங்கே [illegible] மாம்போலேகாணும். (எங்குமித்யாதி) எங்குமொக்க தே[illegible] [illegible]ரும் அஸுரர்களும் நெருங்கி நின்றேத்தாநின்றுள்ள. அன்றி[illegible] [illegible]தானவர்' என்கிறது ஸ்த்தாநத்திலுள்ளாராகவுமாம். (அங்க[illegible] [illegible]கற்கு) அக்கண்ணிற்குளிர்த்திக்கிலக்காவதே! † அக்கண்ணழகு[illegible] [illegible])"ஜிதம்-ஜிதம்" என்று எழுதிக்கொடுத்தாயாகாதே! (அடிமை[illegible] [illegible]ஜிதம்" என்று எழுதிக் கொடுத்தாருடைய வ்ருத்தியி[illegible] [illegible]த்தாயோ? (ரு)

அரு—அஞ்சாம்பாட்டு (பொங்[illegible] [illegible]த்யாது). சபதாதிகளுடைய அல்பாஸ்த்திரத்வாதி தோஷங்கள்[illegible] [illegible]லாயிருக்க இவற்றை விட்டு

(க) ஜி - ஸ்தோ - க.

த்யமான புருஷார்த்தத்திலே துணிந்ததுக்கே நிராஸ்சர்யப்படுகைக்குஹேது வென்னென்னில் என்கிற ப்ரஸ்நாநுவாதம்பண்ணி ஸங்கதியைக்காட்டுகிருர், (பாவியாதித்யாதி). ப்ரதிவசகம் தோற்றும்படி பா(ப)வ மருளிச்செய்கிருர், (விசாரிக்கவித்யாதி). மதிகெட்டுப்போம்படி இத்தனை துர்க்கதிகளுண்டோ மயென்றுகருத்து. (எத்தனைவிஷயம்) - அஸங்க்யாத விஷயமென்றபடி.

'நோன்பியர்''-அஸத(ஹ)ஸ்யராய், அமணரைச்சொல்லுகிறது. 'பள்ளி' அவர்களுடைய தேவதாலய மென்றருளிச்செய்கிருர் (அவர்களித்யாதி). 'தாங்களுமேயாக என்றதுக்கு - லோகமெல்லாமவர்களேயாய்க்கெட்டுப்போக என்று அ தாரிகையிலே அருளிச்செய்த த த்பர்யம்தவிர தா ளு மேயா - தாங்கள்மாத்ரமேயாம்படியென்று தாத்பர்யாந்தரம்விவக்ஷித்து உட்கருத்தருளிச்செய்கிருர் (அல்லாதாரித்யாதி). இவ்வாக்யார்த்தத் தத் தெரியவருளிச்செய்கிருர் (இவரு டயவித்யாதி). தாத்பர்யாந்தரம் (அக் ணழகிலேயித்யாதி) (ரு)

சூ. துவரியாடையர்மட்டையர்சம ' தொண்டர்கள்ம ' டியு ' டுபி
தமருந்தாங் ளுமேதடிக் ெ ' னெஞ்சமென்பாய் [ன்னரும்
க ரிமாக்க ஞ்சேரும்ே ங்கடங்கோயில்கொ ' டக ' ணார்வி
அமரநாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே [சும்பிடை

பதம.	உ ர.	பத .	உரை.
துவரி	காவியேறின [ராய்	என்நெஞ்சமெ	என்நெஞ்சமானநீ
ஆடையர்	வஸ்த்ரத்தையுடைய	'பாய்	
மட்டையர்	மொட்டை த்தலையரா	கவரிமா	சவரிம்ருக 'களின்
	ய்	ணம்	திரள் ளானை
சமண்தொண்ட	க்ஷபணகமதத்தையா	சேரும்	வந்துசேருகிற
ர்கள்	ஶ்ரயிக்குமவர்கள்	வே 'கடம்	திருமலையை
ண்டி	ஒருவர்க்ெ ாருவர்மே	கோயில்கொண்	வாஸஸ்த்தாநமாகஉ
	ல்விழுந்து	ட	டையனாய்
உண்டு	புஜித்து	கண்ஆர்	இடமு டத்தான
பின்னரும்	பின்னையு '	விசும்புஇடை	பரமபதத்தில்வர்த்திக்
தமரும்	தங்கள்பந்துக்களும்		கிற
தாங்களுமே	தாங்களுமாக	அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு
தடிக்க	(கைவந்த படி புஜிக்	நாயகற்கு	தலை ளை னுக்கு
	கையாலே) உடம்பு	இன்றுஅடிமைத்	தொழில்பூண்டாயே.
	பருத்துவாரா நிற்க		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (துவரியித்யாதி) து ரூட்டியிருந்துள்ள சிவந்தவாடையையுடையராய், தலைமயிரைப்பறித்துப் பொகட்டிருக்கிற சமண்தொண் ருண்டு அமணராகிற ர் அவர்கள் தாங்கள்†கண்டபடி மேல்விழுந்து புஜித்து, †அதுக்குமேலே த 'க

ளோடொத்துத் தங் ர் தர்சநத்திலே ருசியுடையராய் அந்த வேஷ தார த்தையும் ப ணியிருக்கிற ர்களும் கடவராயிருக்கிற தாங்களும் சரீரமானது தடிக்கும்படியாக. (என்னெஞ்சமென்பாய்) அவர்கள்செய்தபடிசெய்ய வ்யாவ்ருத்தமான படியையுடைய உன்னைத் தானுரென்ப ? (கவரி த்யாதி)†கவரிகளையுடைத்தான†ம்ருகங்களுடைய திரள்வந்து சேருகிற திருமலையை ஸ்தாநமாகவுடையவ (கண்ணுரித் யாதி) இடம்மிக்கிருந்துள்ள விசும்புண்டு-த்ரிபாத் விபூதி அதிலேயுண்டானஅநந்த நதேயாதிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனுக்கு. (அடிமையித்யாதி) அம ருடைய வ்யாபாரத்தை யநாதரித்து நித்யஸூரிகளுடைய யாத் ரகளிலே அந்வயித்தாயே.

அரு ஆரும்பா டு (துவரியித்யாதி). புத்தர்முதலானுர்மாத்ரமன்றிக் கே வைரா ய ஸூசகவேஷங்கொண்டு அத்யாயம் படிப்பார்படியைக்கேளாயென்கிருரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

(கண்டபடி) என்றது - கண்டவிடமெல்லாமென்றபடி. 'பி னரும்' என்றது - பின்னையும் என்ருய், அதினர்த்தம், (அதுக்குமேலே) என்றது. (க ரிகளை) - சாமர ளை. மா' என்றதினர்த்தம், (ம்ருகங்கள்) என்றது.

ரூ. தருக்கினுற்சம செய்துசோறுதண்டயிரினுல்திரளைமிடற்றி
நெருக்கு ாரலக்க துக டென் னெஞ்சமென்பாய் [டை
மருட்கள்வ டுகள்பாடும்வே ங்கடங்கோயில்கொண்டதனேடும்வா
அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கடிமைத்தொழில்பூ டாயே. [னிடை

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
தருக்கினுல்	வீண்தர்க்கத்தாலே		என்னெஞ்சமெ ன்பாய்.
சம ண	தங்களுடையக்ஷபணகஸித்தாந்தத்தை	வண்டு ள்	வண்டுகளானவை
		மருள் ள்	மருள்முதலானஇசை
செய்து	நிலைநிறுத்தி	பாடும்	பாடாநின்றுள்ள[
தண்	ஶ்லாக்யமான	வேங்கடம்	திருமலையை
தயிரினுல்	தயிரைச்சேர்த்துக்குழைத்த	கோயில்கொண்டு	வாஸஸ்தாநமாகக்கொண்டு
சோற்றுத்திரளை	சோற்றின்திரளையை	அதனேடும்	அத்தோடேகூட
மிடற்றிடை	தங்கள்மிடற்றிலே	வானிடை	ஆகாசத்திலேஸஞ்சரிக் ற
நெருக்குவார்	(கண்பிதுங்கும்படி) நெருக்குமவர்கள்படுகிற	அருக்கன்	ஆதித்யனுக்கு
		மேவி நிற்பாற்கு	அ தராத்மாவாயுள்ள ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
அதுஅலக்கண்	அந்ததுக்கத் த		
கண்டு	பார்த்து,	அடிமைத்தொழில் பூண் ாயே. (எ)	

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (தருக்கினாற்சம செய்து) கேவலதர்க்கத்தாலே தங்களுடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்த்தாபித்து. (க)†“ வேதஶாஸ்த்ர விரோதிநா। யஸ்தர்க்கேணாநுஸந்தத்தே ஸ தர்மம் வேத நேதர தசாஸ்த்ராவிரோதிநா। யஸ்தர்க்கேணாநுஸந்தத்தே ஸதர்மம்வே தநேதர” என்கிறபடியே ப்ரமாணாநுகூலதர்க்கங்கொண்டு அர்த்தத்தைநிர் ஹிக்கை யன்றிக்கே, சுஷ்கமான கேவலதர்க்கங்கொண்டு அவைதிகமாக ஸித்தாந்தஸ்த்தாபநம்பண்ணி. (சோறித்யாதி)† வேகுஞ்சோறு என்றொன்றுண்டிறே அவர்கள் ஜீவித்துப்போருவது தயிருஞ்சோறுமாகக் குழைத்துத்திரட்டி வ்ரததுக்குறுப்பாகக்க பிதுங்கும்படி மிடற்றிலே நெருக்குவர்கள் அப்போது பமும் அலக்கணுண்டு ஆகம் அத் தக்கணடு. (மருட்களித்யாதி) மருள் இந்தளமென்கிறபண்ணை வ டுகள் பாடாநின்றதிருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகக்கொண்டு. (அருக்கன்மேவிநிற்பாற்கு) வைதிகராலாஶ்ரயிக்கும்படியாக ஆதித்யாந்தராத்மாவாய்க்கொண்டு நிற்கிறவனுக்கு. (அடிமைத்தொழில் பூண்டாயே) ஆதித்யாந்தராத்மாவாயிருக்குமெ று அநுஸந்தித்துப்போகையன்றிக்கே கண்ணாலே டு அடிமைசெய்து அநுபவிக்கப்பெற்றாயே நீ. ... ... (எ)

அரு ஏழாம்பாட்டு (தருக்கிநவித்யாதி). 'தமரு தாங் ளுமே'' என்கைக்கு - தர்சாஸ்த்ராபகர்சிலரும் அதுக்குட்பட்டார் சிலருமா யிருக்கைக்கு நிமித்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

'சமண்'' க்ஷபண ஸித்தாந்தம். விவரணம், (வேதேத்யாதி). (வேகு சோறு) - அவர்களு டய ஸங்கேதம். (வெஞ்சோறு) என்றும் சில ஸ்ரீகோச ங்களிலே யுண்டு. தயிரின்சோற் ற ரஸக்ரஹணம்பண்ணவொண்ணாமையாலே விழுங்குவர்கள். இத்தால் - அ ர்களுடைய துராசாரம் சொல்லிற்றாயிற்று. ... ... (எ)

மூ· சேயனணியன்சிறியன்பெரியனென்பதுஞ்சிலர்பேசக்கேட்டிருந்தேயென்னெஞ்சமென்பாயெனக்கொன்றுசொல்லாதே [ந்
வேய்கள்நின்றுவெண்முத்தமேசொரிவேங்கடமலைகோயில்மே
ஆயர்நாயகற்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. [விய

(க) மநுஸ்ம்ரு.

பதம்.	உரை.
சேயன்என்பதும்	(பரமபதநாதனை ஆம்ர யியுங்கள் என்றால்) தூர ் த்தன் என்றுகுற்றஞ்சொல்லியும், (அர்ச்சாவதாரத் தபஜியுங்கள என்றால்)
அணியன்என்பதும்	ஆஸந்நன் ன்று அநாதரித்தும், (ண்ணை ந ணு ளென்றுவிப த்தைக் ாட்டினுல்)
சிறியன்என்பதும்	ளிமையைச்சொல்லிக் கவாங்கியும், (வ்யூஹத்தையும்அந்தர்யாமியையும்பற்றச்சொன்னால்)
பெரியன்என்பதும்	எட்டாள ் றுபெருயச்சொல்லிக் கை ாங்கியும், (இப்படி)

பதம்.	உரை.
சிலர்	சிலபுத்திஹீநர்
பேச	சொல்லுவதை
கே ட்டிருந்தே	கேட்டிருக்கச்செய்தேயும்
என்னெஞ்சமென்பாய்.	
எனக்கு	உன்னைக் ரணமாகவுடயனைக்கு
ன்றுசொல்லாதே	ஒருவார்த்தைசொல்லாமலே
வேய்களி ் று	மூங்கில்களினி ் றும்
வெள்	வெளுத்த
முத்தம்	முத்துக் ள்
சொரி	சொரிகிற
வே ் கடமலை	திருமலையை
கோயில்	வாஸஸ்தாநமாக
மேவிய	பொருந்தியிருக்குமவனாய்
ஆ ர்	இ டயர்க்கு
நாயகற்கு	தலைவனானவனு ் கு
இன்றுஅடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.	

வ்யா எட்டாம்பாட்டு. (சேயனித்யாதி) சிறியனென்பார்பெரியனென்பாராய்க்கொண்டு நாட்டார் ஸம்சயாத்மாவாய்க்கொ ் டு அநர்த்தப்பட்டுப்போகாநின்றார். நீ அவர்களோடேகூடாதே †உன்னையுடைய ஞேடுங்கூடாதே அவன் திருவடி ளிலே அடிமையிலந் யிப்பதே! (சேயன்) † தூரஸ்த்தனென்பர்கள் சிலர். (அணியன்) ஆஸந்நனென்பர் ள்சிலர் சிறியன் ன்று அவனெளிமையைச் சொல்லிக்கைவாங்காநிற்பர்கள்சிலர் பெரியன் என்று எட்டாதனென்று அருமையைச் சொல்லிக்கைவாங்குவர் ள்சிலர். இப்படி தோற்றினார் தோற்றினபடிசொல்லுகிறவற்றைக் கேட்டுவைத்தேயும். என்னெஞ்சமென்பாய் அடி மத்தொழில்பூ ் டாயே. (எ க்கொன்றுசொல்லாதே) அவர்களோடுங்கூடாதே ன்னையுடையேனுக்கு மொன்றும்சொல்லாதே. (வேயித்யாதி) வேய்களில்நின்றும் வெண்முத்தமேசொரிய அவ்வொளி வழிகாட்ட வந்துபுகுந்தவித் தனையாயிற்று. (ஆயர்நாயகற்கு) (க) * த ் னே ராயிரம்பிள்ளைகளுக்குத் தலைவனானவனுக்கு. (உ) ‘ இனவாயர்தலைவன்” என்னக்கடவதிறே. (அடிமை) வரையாதே ரக்ஷகனானவனுக்கு அடிமைசெய்கையிலே யொருப்பட்டாயே ... . (அ)

( ) பெரி-திரு-ந- -க. (௨) தி-வாய்-டு-௬-

அந எட்டாம்பாட்டு (சேயனித்யாதி). கீழ்மூன்றுபாட்டாலே பாஹ்ய ருடைய படியைச்சொல்லிநின்றார்; அவ்வளவன்றிக்கே, ஈஶ்வர ஸத்பா மங்கீகரித்து குத்ருஷ்டிகளாய்க்கிடக்கு மவர்கள் படியைச்சொல்லிக்கொண்டு நெஞ்சைக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதி கொண்டுகொள்வது. குத்ருஷ்டிக ளென்று - துர்மதிகளைச்சொல்லுகிறது.

(என்னையுடையவனே டும்) - ரணதயா உன்னையுடைய வென்னோடு மென்றபடி. 'எனவென்று சொல்லாதே என்றாரிறே. இத்தால் (க) "பிரிதிசென்றடைநெஞ்சே" என்றும், (உ) "தரி'ணங்குதும்' என்றும், (ங) "சாளக்கிராம மடைநெஞ்சே" என்றும், பலகாலும் நான் சொன்னதுக்கொரு மறுமாற்றம் சொல்லாதே என்றதாயிற்று பரமபதநாதனை ஆஶ்ரயிக்கச் சொன்னால், "'சேயன்' என்று குற்றம் சொல்லுவர்கள். அதுதீர அர்ச்சாவதா ரத்தை பஜியுங்கோளென்றால், 'அணியன்' என்று ஆதரியார்கள். கண்ணனை நண்ணுங்கோளென்று விபவத்தைக்காட்டினால், 'சிறியன்'' என்பர் கள். வ்யூஹங்களையும் அந்தர்யாமியையும் பற்றச்சென்னால் 'பெரியன்' என் பர்கள்; எல்லாவற்றுக்கு மொருகுறைசொல்லிக்கொண்டிருக்கும்படியைக் கேட்டிருந்தும் இதிலே யொன்றுகிலு மெனக்கு ப்ரத்யுத்தரம் சொல்லாதே 'அடிமை பூண்டாயே என்று கொண்டாடுகிறார் என்று விவக்ஷித்துப்பதார்த் தங்கள் தன்னைக்காட்டுகிறார் (தூரஸ்த்தனித்யாதி). வேங்கடத்தில்நின்ற விபவத்திலீடுபட்டாயே நீ யென்று கருத்து. ... ... (அ)

கூ. கூடியாடியுரைத்ததேயுரைத்தாயென்னெஞ்சமென்பாய்துணிந் பாடியாடிப்பலரும்பணிந்தேத்திக்காண்கிலார் [துகேள் ஆடுதாமரையோனுமீசனுமமரர்கோனும்நின்றேத்தும்வேங்கட தாடுகூத்தனுக்கின்றடிமைத்தொழில்பூண்டாயே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	என்நெஞ்சமே பாய்.	பணிந்து	வணங்கி
கூடி	நாட்டாரோடுசேர்ந்து	ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி
ஆடி	(அவர்கள்புஜித்தபடி) புஜித்து	காண்கிலார்	(பின்னையும் அவன் வைபவத்தை, உள் ளபடிகண்டறியமா ட்டார்கள்.
உரைத்ததே	அவர்கள்சொல்லும் வார்த்தைகளையே	ஆடு	பெருமைபொருந்திய (அலர்ந்த)
உரைத்தாய்	சொல்லிப்போந்தாய்		
துணிந்துகேள்	(என்சொல்லை) அத்ய வஸித்துக்கேள்;	தாமரையோனும்	திருநாபீகமலத்திற்பி றந்தப்ரஹ்மாவும்
பலரும்	அநேகரும் [கொண்டு	ஈசனும்	ருத்ரனும்
பாடிஆடி	பாடுவதுஆடுவதாய்க்	அமரர்கோனும்	இந்த்ரனும்

(க) க-உ-க. (உ) க-ங-க. (ங) க-ரு- .

நின்று (தங்கள்தங்கள் அதிகாரத்துக்கு அநுகுணமாக) இருந்து
ஏத்தும் ஸ்தோத்ரம்பண்ணாநின்றுள்ளவனாய்,
வேங்கடத்து திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்,
ஆடுகூத்தனுக்கு (ஆச்சர்யரோடுகூட) கூத்தாடிவைஸர்வேச்வரனுக்கு,
இன்றுஅடிமைத்தொழில்பூண்டாயே.

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கூடியாடியித்யாதி). சப்தாதிவிஷயங்களிலே ப்ரவணராயிருப்பாரோடேகூடி அவர்கள்புஜிக்கும் விஷயங்களிலே அவகாஹித்து அவர்கள் விஷயங்களைபுஜித்துச் சொல்லும்வார்த்தைகளையே சொல்லிப்போந்தாய். (துணிந்துகேள்) இப்போதவற்றைவிட்டு இவ்விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை யுடையையாயிருக்கிறவுனக்கு † இன்னுமொரு நல்வார்த்தைசொல்லுகிறேன் அத்தையத்யவஸித்துக்கேள். (பாடி இத்யாதி) பாடுவதாடுவதாய்க்கொண்டு பலரு மாஶ்ரயித்துப் பின்னையுங்காணப்பெறுர்கள் அதுக்குமேலே ப்ரஹ்மாதிகளுந் தந்தாமுடைய அதிகாரார்த்தமாக வந்தாஶ்ரயியாநிற்பர்கள். (காண்கிலா) என்றுமாம். † இப்படி ஆ ரயித்தவர் ளுங்கூடக் காணப்பெறுதபடியான வேற்றத்தையுடைய ப்ரஹ்மாதிகளும் வந்தா ரயியாநின்றுள்ளவென்னுதல் (ஆடுதாமரையோன்) "ஆடு என்று பெருமையாய், அலர்ந்த தாமரையென்னுதல் அன்றிக்கே, ஆடுகை நடையாடுகையாய் அதிலே வர்த்திக்கிறவென்னுதல்; அன்றிக்கே ஆடுகை உண்டாகையாய் திருநாபிகமலத்தை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடை யவனென்னுதல் அன்றிக்கே ஆடு வெற்றியாய் வெற்றியையுடை யவென்றுமாம். (ஆடுகூத்தனுக்கு) கூத்தாடிவிட்டஅவடெல்லாம் தோற்றுமாயிற்றுவடிவிலே. (க) 'மன்றமரக்கூத்தாடிமகிழ்ந்தாயென்றும் வடதிருவேங்கடம்மேயமைந்தா வென்றும்" என்று சொல்லுகிறபடியே. (அடிமைத்தொழில்பூண்டாயே) பலருமவனையாஶ்ரயித்துப் பின்னையுங் காணப்பெறுர்கள் ப்ரஹ்மாதிகள் அநந்தரம் தந்தாமதிகாரார்த்தமாக வாஶ்ரயியாநிற்பர்கள், நீ இவ்விரண்டுகோடியிலுமன்றிக்கே அவன்பக்கலிலே அடிமை † புக்காயே. ... (கூ)

அரு ஒன்பதாம்பாட்டு (கூடியித்யாதி). குற்றங்களைச்சொல்லி ஆஶ்ரயியாதவர்களன்றிக்கே ஸாதநாந்தர நிஷ்டராயாஶ்ரயிப்பாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரராயாஶ்ரயிப்பாருமாகப் பலருண்டு; அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தையானுயேயென்று உகக்கிறுரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

(க) தி - நெ - கரு.

(இன்னமுமொரு நல்வார்த்தை) என்றதுக்கு, (க) "துணிவினியுனக்குச் சொல்லுவன்" என்கிறபாட்டிலே அவனைத்தொழச்சொல்லினதுக் கிசைந்து அப்படியேசெய்தாய், தொழுமவர்களுக்குள்ளே இரண்டு கள்ளவழி யுண்டு, அவற்றில் போகாதே தொழுகையே ப்ரயோஜநமாகத்தொழவேணுமென்னும் வார்த்தையைக்கேளென்றுகருத்து. இப்பாட்டிலே, "அடிமைத் தொழில் பூண்டாயே" என்றதுக்கு ஸித்தவத்கரித்து ஸ்துதிபண்ணினமையால் இவ் வர்த்தத்தை நன்றாக புத்திபண்ணினென்று உபதேசிக்கையிலே தாத்பர்ய மென்று கொள்ளவேணும். (காண்கிலா) என்றது - பாடாந்தரம். இப் போது, தாமரையோனுக்கும் ஈசனுக்கும் இந்த்ரனுக்கும் விசேஷணமென்று தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). (புக்காயே) என்றவநந்தரம் இவ்வர்த்தத்தை நன்றாகக்கேளென்று கூட்டுவது. ... ... (௯)

மூ. மின்னுமாமுகில்மேவுதண் திருவேங்கடமலைகோயில்மேவிய
அன்னமாய் நிகழ்ந்த வமரர் பெருமானைக்
கன்னிமாமதிள்மங்கையர்கலிகன்றியின்றமிழாலுரைத்தவிம்
மன்னுபாடல்வல்லார்க்கிடமாகும்வானுலகே. (கO)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—∞∞—

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னும்	மின்னுகின்ற	மதிள்	மதிளையுடைத்தான
மாமுகில்	பெரியமேகங்கள்	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளாருடைய
மேவு	வந்துசேருகிற		
தண்	குளிர்ந்த	கலி	பாபத்தை
திருவேங்கடமலை	திருமலையை [டு	கன்றி	போக்கினஆழ்வார்
		இன்	செவிக்கினிதான
கோயில்	கோயிலாகக்கொண்	தமிழால்	தமிழாலே
மேவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுமவனாய்	உரைத்த	அருளிச்செய்ததாய்
		மன்னு	(எம்பெருமான்திருவுள்ளத்தில்) நிலைநிற்குமதான
அன்னமாய்	ஹம்ஸரூபியாய்		
நிகழ்ந்த	திருவவதரித்தவனாய்	இப்பாடல்	இத்திருமொழியை
அமரர்	நித்யஸூரிகளுக்கு	வல்லார்க்கு	அப்யஸிக்குமவர்களுக்கு
பெருமானை	நிர்வாஹகனானவன் விஷயமாக,		
கன்னி	அழிவில்லாமலேசெய்யப்பட்டதாய்	வானுலகு	பரமபதம்
		இடமாகும்	இருப்பிடமாகும்(கO)
மா	பெரிய		

வ்யா (மின்னுமாமுகிலித்யாதி) ¹ கழுத்தேகட்டளையாகநீரைப்பருகித், தன்வடிவிலிருட்சிக்குத்தானே விளக்குப்பிடித்துக்காட்டினாற்போலே மின்னோடேவருகிற மஹாமேகங்கள் வந்து சேருகிற

(க) க - ௬ - ௬.

ஶ்ரமஹரமான திருமலையை வாஸஸ்த்தாநமாகக்கொண்டு நித்யவா ஸம்பண்ணுகிற ப்ரஹ்மாதிகள் வேதசக்ஷுஸ்ஸை மீட்டுக்கொடுக் கைக்காக அன்னமாய்வந்தவதரித்துப் பின்னையவர்களுக்கதனை மீட் டுக்கொடுத்து அவ்வழியாலே அவர்களாஶ்ரயிக்கும்படி ஸுலபனா யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. (கன்னியித்யாதி) † அரணாகப்போரும் படியாய் ஒருவராலழிக்கவொண்ணாதபடி பெரியமதிளையுடைத் தான திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநரான ஆழ்வார் இன்தமி ழாலே அருளிச்செய்த இப்பத்தும் பா, வல்லார்க்கு' * பாவகர்ப்ப மான அர்த்தமாகையாலே வேதத்தோபாதி என்றுமொக்க நிற்கு மாயிற்று. † வேதப்ரபாவம்போலேயாயிற்று. (இடமாகும்வானுல கே) பூண்டவடிமை நித்யமாய்ச்செல்லும் தேசத்தை இருப்பிடமாக வுடையராவர். ... ... (க0)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அ. பத்தாம்பாட்டு (மின்னு மாமுகிலித்யாதி). தன் வடிவிலிருட் சிக்குத்தானே வராக்குப்பிடித்துக்கொண்டு திரியும் மேகங்களைப்போலே தன்னையறிகைக்கு ஸாதநமான வேதசக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்தவனென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டு வாக்யார்த்த மரு ளிச்செய்கிறார், (கழுத்தேயித்யாதி). கன்னி-கல்லாலே செய்யப்பட்டவென்று சப்தார்த்தமாய்த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரணித்யாதி). 'மன்னு'' என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவம், (பாவகர்ப்பேத்யாதி). அதாவது - நெஞ்சும் தாமுமொத்துச்சொன்னதாகையாலே எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் நிலை நின்றதென்றுகருத்து. (பாவகர்ப்பமான) சாடு. எம்பெருமான்பக்கலிலே பாவபந்தத்தோடே சொன்னதென்று ப்ரக்ருதார்த்தம். பா (ஆ) வத்தை - நெஞ்சை, கர்ப்பமான - தன்னுள்ளேயுடைத்தானவென்று ரஸம். வேதந் தானும் பரமபுருஷஹ்ருதயாந்தர்வர்த்தியா யிருக்குமிறே. கீழ்வாக்யத்தால் பலித்தவர்த்தம் (வேதேத்யாதி). ... ... (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ பத்து உ திருமொழி
காசையாடை ப்ரவேசம்

அவ †ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் பிராட்டி திறத்திற்பண்ணுமோரத்தைப்பண்ணும் ஸ்வபாவனுமாய் † அவர்கள் காலாலே காட்டுமத்தைத்தலையாலே செய்வானுமாய் †அகடிதங்களை கடிப்பிக்க வல்லனுமாய் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு அவிஷயமாம்படி பெரியவனுமாய் ஸர்வபூதஸ ஹ்ருத்துமாய் ஸர்வஸஜாதீயனுமான ஸர்வேஸ் ரன், தனக்கு ஆஸ்ரிதர் பக்கலுண்டான இனிமையாலே அவர்கள் சரீர ஸம்பந்தமற்றுப் பரமபதத்திலே போனால் செய்யுமடிமையை ( ) * இண்டையாயினகொண்டு தமக்கேத்தலாம்படியாகத் திருவெவ்வுளிலே வந்து சாய்ந்தருளினபடியை யநுஸந்தித்து † இனியராகிறார்.

அரு காசை யாடை ப்ரவேசம். கீழ் நாலு திருமொழிகளாலே, திருவேங்கடமுடையானைத்தாமும் நெஞ்சுமாய் யதாமநோரத மநுபவித்துத்தேக்கிட்டு நிற்கிறவளவிலே (உ) * நிலையார நின்ற வழகுக்கு மேலே கிடையழகு கண்டநுபவிக்கவேணுமென்னு மாசைபிறந்து, ஸ ந்நிஹிதமான திருவெவ்வுளூரிலெம்பெருமானை யநுபவிக்கிறாரெ ன்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

பாட்டுக்களில் ப்ரமேயத்தை ஸங்க்ரஹேண அருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி). (ங) இன்னார்தூதனென நின்றான்" என்றதால் பலித்தது, (அவர்கள் காலாலே யித்யாதி). (ச) "பாலனாகி என்கிற பாட்டினர்த்தம் (அகடிதங்களையித்யாதி). (இனியராகிறார்) என்றது (ரு) "கிடந்தானே" என்கிற ஸ்வரஸாபிதார்த்தம்.

மூ. காசையாடை மூடி யோடிக்காதல் செய்தா னவனூர்
நாசமாக நம்பவல்ல நம்பி நம்பெருமான்
வேயினன்ன தோள்மடவார் வெண்ணெ யுண்டானிவனென்
றேசநின்ற வெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
காசைஆடை	காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு	அவன்	அந்தராவணனுடைய
		ஊர்	ஊரானது
மூடி	(உடம்பை) மறைத்து	நாசமாக	நசிக்கும்படிநினைத்து
ஓடி	(பர்ணசாலைக்கு) ஓடி வந்து	நம்பவல்ல	அப்படிசெய்துதலைக் கட்டவல்ல [ன
காதல்செய்தான்	(பிராட்டிபக்கல்) வ்யாமோஹத்தைப் பண்ணின	நம்பி	வீரஸ்ரீயால்பூர்ண
		நம்பெருமான்	நம்முடையஸ்வாமியா
		வேய் அன்ன	மூங்கிலை ஒத்த [ய்

(க) க-க-ங. (ங) உ-ா-ங. (ரு) உ-ா-க.
(உ) (ச) ா-ா-ரு.

தோள் மடவார்	தோள்களையும் மடப்பத்தையுமுடை யகோபி மார் களு	ஏசநின்ற	(கோபி மார்கள்) ஹாஸ்யம்பண்ணும்படி எழுந்தருளியிருக்கிற [ன்
வெண்ணெய்	நவநீதத்தை [டைய	எம்பெருமான்	என் ஸ்வாமி யானவ
இன்உண்டா னென்று	இவன் (திரு உ)பக்ஷித் தானென்று	எவ்வுள்	திருவெவ்வுள் என்கிற திருப்பதியிலே[ன்.
		கிடந்தான்	கண் வளர்ந்தருளினு

வ்யா. முதற்பாட்டு. (காசையித்யாதி) காஷாயவஸ்த்ரத்தை யிட்டு உடம்பெங்கும் மறையும்படி மூடி ராமபயத்தாலே பதறி நடந்துபோய் ஜநகி என்று பாராதே†வீதராகவேஷத்தைத்தரித்து வைத்து ராகத்தைப்பண்ணின பையனுடைய ஊரானது ஸம சாநஸத்ருசமாம்படியாகத் திருவுள்ளத்திலேகொண்டருளி அப்படி செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான வீரஸ்ரீயால் பூர்ணனானவன். (நம் பெருமான்) அப்படி பிராட்டி திறத்தில்பண்ணின†ஓரத்தை நம்பக்க லிலேபண்ணினவன். (வேயித்யாதி) † வேயோடொத்த தோள்களை யுடையராய் ஆத்ம குணோபேதைகளா யிருக்கிற கோபிகளுடைய ஸ்பர்சமுள்ளதொரு த்ரவ்யத்தாலல்லது செல்லாமையை யுடைய னாய் அவர்களுடைய வெண்ணெயைக்களவுகண்டு அமுதுசெய்து அவர்கள் அத்தைச்சொல்லி ஏசும்படிகிடக்கிற ஸர்வேஸ்வரன் (எவ் வுள்கிடந்தானே) அறிவுடையார் (க) "ராமோ ராமோ ராம ராமோ ராமோராம" என்னத், தன்பக்கல் நசையுடையவர்களிப்படியேச, இவை யிரண்டையும் கேட்டுத்திருவெவ்வுளிலே கண்வளர்ந்தானு யிற்று .... (க)

அரு முதற்பாட்டு (காசையித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியிலே ( ) 'துவரி யாடையர்" என்று - வேஷதாரிகள் ப்ரஸ்துதராகையாலே அப்படிப்பட்ட வேஷதாரிகள் * தலையையறுப்பதே கருமங்கண்டாய் என்னுமர்த்தத்தை யநு ஷ்டாநபர்யந்த மாக்கின சக்ரவர்த்தித்திருமகன்படியை யநுஸந்திக்கிறுரெ ன்று அவதாரிகை கண்டு கொள்வது.

"செய்தானூர்" என்னாதே, "அவன்" என்றதுக்குத்தாத்பர்யம், (வீத ராகரித்யாதி). (ஓரத்தை) - பக்ஷபாதத்தை. "இன் சாரியையாய், அதினர் த்தம், (வேயோடொத்த) என்றது. ... ... (க)

(க) ரா - யு - ௩௩௧. (உ) ௭ - க - ச.

மூ. தையலாள்மேல் காதல் செய்த தானவன் வாளரக்கன்
பொய்யிலாத பொன்முடிகளொ ன்பதோ டொன்றுமன்று
செய்த வெம்போர் தன்னிலங்கோர் செஞ்சரத்தாலுருள
எய்தவெந்தை யெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தையலாள்மேல்	நிருபாதிக ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான பிராட்டிபக்கல்	செய்த	பண்ணின
காதல்செய்த	அபிநிவேசத்தைப்பண்ணினவனாய்	வெம்	க்ரூரமான
தானவன்	ஆஸுரப்ரக்ருதியாய்	போர்தன்னில்	செவ்வைப்பூசலிலே
வாள்	வாளை (த்தனக்குரக்ஷகமாக)உடையனான	ஓர்	ஒப்பற்றதாய்
அரக்கன்	ராவணாஸுரனுடைய	செம்	(நெருப்பை யுமிழ்ந்து கொடுவருகையாலே) சிவந்த
பொய்யிலாத	வாஸ்தவாகாரமான	சரத்தால்	கொலையம்பாலே
பொன்முடிகள்	ஸ்வர்ணகிரீடங்கள்தரித்ததலைகள்	உருள	சிதறிவிழும்படியாக
ஒன்பதோடொன்றும்	பத்தும்,	எய்த	ப்ரயோகம்பண்ணினவனாய்
அன்று	பிராட்டியைராவணன்சிறைவைத்தஅக்காலத்தில்	எந்தை	என்பிதாவாய்
		எம்பெருமான்	எனக்கு ஸ்வாமியான
		எவ்வுள்	திருஎவ்வுளிலே [ன்
		கிடந்தான்	பள்ளிகொண்டருளினான். (௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (தையலித்யாதி). † திரியட்டும் ராமாவதாரம்அநுவர்த்தித்தபடி. பட்டரோபாதியும்போருமாயிற்று இவர்க்கு † அவ்வவதாரத்தில்பக்ஷபாதம். † சிறியாத்தான் பட்டரை ராமாவதாரத்திலே பக்ஷபதித்திருப்பரென்றருளிச்செய்யும் வார்த்தை கேட்கைக்காகப் பெருமாளுக்கு"எல்லாவேற்றமுமுண்டாகிலும்ஆஸ்ரிதார்த்தமாகக் கழுத்திலே ஓலைகட்டித்தூதுபோன இவ்வேற்றமில்லையே" என்ன † அவர்போகாமையல்ல, பிறப்பில்குற்றங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார். இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யர்கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூதுபோக விடுவாரைக்கிடையாதே. † அவ்வவதாரத்திலே திருவடி அங்கேபோவது இங்கேவருவதாய்க்கொண்டு வார்த்தைசொல்லித் திரிந்த ஏற்றத்தைக்கண்டு "நாமுமிப்படி ஆஸ்ரிதர்க்காகத்தூது போகப்பெற்றிலோம்" என்று செவி சீபாய்ந்தது; அதுக்காகவிறே பின்னை வந்தவதரித்துஆஸ்ரிதர்க்காகத்தூதுபோயிற்றது. † க்ஷத்ரியனென்று நிஶ்சயிக்கில் தூதுபோக விடுவாரில்லையென்று அத்தை மறைத்திடைவளர்ந்தது. † அபிஷித்த க்ஷத்ரியவம்சத்திற் பிறக்கில் தூதுபோகவிடுவாரைக் கிடையாதே.

(தையலித்யாதி) நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவள் பக்கலிலே ஜநகி என்று பாராதே அப்ராப்தமான ஸங்கத்தைப்பண்ணினனாயிற்று. அதுக்கடி ஆஸுரப்ரக்ருதியாகையாலேயாயிற்று. (வாளரக்கன்) †ஸீதை கைகொடுத்தவானை விஶ்வஸித்திருந்தானாயிற்று பெருமாள் மிடுக்கைப்பார்க்கவறியாதே. (பொய்யிலாத) ஆஸுரஸ்வபாவத்துக்குச் சேருமிடத்தில்பொய்யின்றிக்கேயிருக்கிற முடிகனென்னுதல். †அன்றிக்கே திக்விஜயம்பண்ணிவீராபிஷேகம் விஜயாபிஷேகம் என்று சில உண்டிறே பண்ணுவன அவற்றுக்குறுப்பான அத்புதங்களில் பொய்யின்றிக்கே யிருக்கையென்னுதல். (செய்தவெம்போர்தன்னில்) †ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலேஇருந்த விடத்திலேயிருந்து† தபோபலத்தாலே ஸங்கல்பித்தல் அந்தராவணனைப் போலே களவுபூசல் செய்தல்செய்கையன்றிக்கே நேரே பொருதபோரிலே (ஓர்செஞ்சரத்தால்)(க) "[illegible]-தீப்தபாவகஸங்காசை:" என்கிறபடியே நெருப்பெரிந்து கொடுசெல்லுகிறபடியாதல் திண்ணியமார்பிலேபட்ட அம்பால் ரக்தஸ்பர்சத்தாலேவந்த சிவப்பைச்சொல்லுதல். ரபலத்தாலே பூண்கட்டின தலைகள் பனங்காய்போலே உருளும்படியாக எய்த. (எந்தை) எனக்கு ஜநகனானவன் எனக்குஸ்வாமியானவன். (எவ்வுள்கிடந்தானே) எழுப்பிக் கார்யங்கொள்வார் தாழ்வே யுள்ளது அவன் ந்து சாய்ந்தான். (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு (தையலாளித்யாதி), கீழ்ப்பாட்டிலும் ராமவ்ருத்தாந்த ப்ரஸ்துதமாய் இப்பாட்டிலும் அதுவேயானபடியைக் ண்டு வ்யாக்யாதாக்கடபேடுகிறார் (திரியட்டுமித்யாதி). (திரியட்டும்) - புந . அநுவர்த்திக்கைக்கடி யென்னென்ன (அவ்வவதாரத்திலித்யாதி). (பட்டரோபாதி) என்கைக்கு - பட்டர் ராமபக்ஷபாதியாயிருப்பரோவென்ன (சிறியாத்தானித்யாதி). இல்லையென்னக்கூடுமோ, பண்டு தூதநடவாமைக்கு ஹேதுவேறேயென்று பரிஹரித்தருளுகிறார், (அவரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இவ்வாஶ்ரிதபாரதந்த்ர்ய முண்டென்கைக்கு நியாமகமென்னென்ன; அருளிச்செய்கிறார், (அவ்வவதாரத்திலேயித்யாதி). அவர் இக்ஷ்வாகுவம்ஶ்யரானால், க்ருஷ்ணன் யதுவம்ஶ்யனன்றோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியனென்றித்யாதி). தூதுபோகவிடச்செய்தே அறியார்களோவென்ன, (அபிஷிக்தக்ஷத்ரியேத்யாதி). ஆக இப்படி கக்ஷ்யாக்ரமத்திலேயாகிலும் சக்ரவர்த்தித் திருமகனிடத்தில் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை ஸாதிக்கும் பட்டரைப்போலே இவரும் வீரவாசியறியுமவராகையாலே ராவணவதத்தை மாறி மாறி யருளிச்செ

(க) ரா - யு.

ய்வரென்ற தாயிற்று. (தேவதை) என்றது - ருத்ரனை. ' பொய்யிலாத "என்றதுக்கு "தானவன்" என்றபதத்திலே நோக்காக ஒருதாத்பர்யமருளிச்செய்து, 'வானரக்கன்" என்றதிலே நோக்காகத்தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கேயித்யாதி). "செய்தபோர்" என்றவிசேஷிக்கைக்குச் செய்யாதபோருண்டோ, போரானபோதே வெவ்விதாயிராதோ, விசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன, அருளிச்செய்கிறார், (ப்ரஹ்மாதிகளையித்யாதி). (தபோபலத்தாலே) - ஆலோசநா ஸாமர்த்யத்தாலே. ராவணவதார்த்திகளாயிறே போரை ஸங்கல்பித்தார்கள், களவுசூசலாகில் தன்மேல் அம்பு தையாதிறே ந்யாயயுத்தமேயிறேவெம்போரென்று திருவுள்ளம். ... ... (௨)

ங. முன்னோர்தூது வானரத்தின் வாயில் மொழிந்துஅரக்கன்
மன்னூர் தன்னைவாளியினால் மாளமுனிந்து அவனே
பின்னோர் தூதாதி மன்னர்க்காகிப் பெருநிலத்தார்
இன்னார்தூதனென நின்றானெவ்வுள் கிடந்தானே. (ங)

பதம்.	உரை.	பத.	உரை.
முன்	ராமாவதாரத்திலே	அவனே	அந்தச்சக்ரவர்த்தித்திருமகன்றானே
ஓர்	அத்விதீயமான	பின்	க்ருஷ்ணாவதாரத்தில்
தூது	தூதவாக்யத்தை	ஆதிமன்னர்க்கு	ப்ரதாநராஜாக்களானபாண்டவர்க்கு
வானரத்தின்	திருவடியினுடைய	ஓர்தூதாகி	ஓர்தூதனாய்
வாயில்	வாயாலே	பெருநிலத்தார்	பெரியபூமியிலுள்ளார்
மொழிந்து	சொல்லியனுப்பி [ன்	இன்னார்தூதன் என	இவன் பாண்டவதூதன் என்னும்படி
அரக்கன்	ராக்ஷஸனான ராவண	நின்றான்	(அர்ஜுநனுடைய தேர்முன்னே) நின்றவ
மன்னு	பொருந்தவர்த்திக்கிற		
ஊர் தன்னை	லங்கையை		
வாளியினால்	அம்பாலே		
மாள	நசிக்கும்படியாக		
முனிந்து	சீறியருளினவனாய்,		
			எவ்வுள்கிடந்தான். (ங)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (முன்னித்யாதி) † ஏசநின்ற என்றது அநுவர்த்திக்கிறது, † உரிகாதுதிதமோஹாமகிந்தைபோலே யிருப்பதொன்றிறேஇது.†புக்கபுக்க துறைதோறும் பகவத்விஷயத்திலே கால்தாழுவல்லராயிற்று. (முன்) † த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே †பிராட்டியைப்பிரிந்த ஆற்றாமை மீதூர்ந்து கடலிலே புக்கு முடியுமளவானவாறே ஒரு குரங்கின்வாயிலே வார்த்தையைச்சொல்லிவிட்டான். (அரக்கன் மன்னூர்தன்னை) † அரக்கனுடைய வராதிகளாலே பூண்கட்டின ஊரை. (வாளியினால்) ப்ரஹ்மாஸ்த்ராதிகளுக்குக்கேளாத ஊரை மனிச்சுக்கு ஏகாந்தமான அம்பாலே அழியும்படி சீறினானாயிற்று. (அவனே இத்யாதி) கடலில்நீரே நெய்

யாகப்பற்றி எரியவல்ல அம்புடையனாயிருக்கச்செய்தே ஓர் †இயற்றியில்லாதாரைப்போலே கழுத்திலே ஓலைகட்டித் தூது போனானாயிற்று. (ஆதிமன்னர்க்காகி) †துர்யோதநாதிகள் ராஜ்யம்பண்ணுகிறகச்செய்தேயும் பாண்டவர்களை 'ஆதிமன்னர்' என்கிறாராயிற்று, ராஜ்ய ப்ராப்தி இவர்களது வுவர்கள் § கிடந்தானை கண்டேறின வித்தனை யென்று.†பள்ளிகளும் கள்ளரும் க்ஷேத்ர மாளாநிற்க ப்ராஹ்மணன் ப்ரமாணங்களைக் காட்டிவைக்குமாபோலே அவர்கள் ஆதிமன்னரென்கிறாராயிற்று இவர் ஈஶ்வராபிப்ராயத்தாலே. சிறியார்பெரியாரென்று வாசியின்றிக்கே எல்லாருமொக்க (இன்னார்தூதனென நின்றான்). பாண்டவதூதன் ' என்றவத்தாலே தரித்துநின்றானாயிற்று. ஒருபிறப்பாதல் வ்ருத்தமாதல் இட்டுச்சொல்லவொண்ணாதாரைப் போலே தனக்கென்ன இட்டுச்சொல்லலாவதொன்றின்றிக்கே 'பாண்டவர்களுக்குத்தூதன்'' என்றவத்தாலே தரித்து நின்றானாயிற்று. ஒரு ஜந்மவ்ருத்தாதிகளாலே நிரூபியாதே அதுவே நிரூபகமாயிற்று 'இன்னான் சோற்றாலே தரித்தான்'' 'சுவர்மண்ணாலே நின்றது என்னுமாபோலே. ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தை யிட்டுச்சொல்லுவாரைப் பெறில் உண்ணாதே தடிக்குமாயிற்று (எவ்வுள்கிடந்தானை) இவ்விடம்நல்லநீர்வாய்ப்பாயிருந்தது †பூமியிலே ஏவிக்கார்யங்கொள்வாரைபபெற்றது இனிஇவ்விடம்விட்டுப்போவோமல்லோமென்று சாய்ந்தானாயிற்று. ... ... (௩)

அ௫ மூன்றாம்பாட்டு (முன்னோரித்யாதி). முதற்பாட்டோடு ஸங்கதி ப்ரதர்சநம்,(ஏ சவித்யாதி).§இப்படி ஏசும்விஷயத்தை இவராசைப்பட்டு ஆத

§நிந்திதமானது அநிந்திதமாகக்கூடுமோ வென்ன; (உதிதாநுதித) என்றது. உதிதாநுதிதஹோமநிந்தையாவது (க) - 'ஃஉதிதே ஜுஹோதி உதிதே ஜுஹோதி'' (க) 'அநுதிதே ஜுஹோதி அநுதிதே ஜுஹோதி'' என்று இரண்டையும் விதித்துவைத்து (உ) [Grantha text] ப்ராதரந்ருதந்தே வதந்தி புரோதயாஜ்ஜுஹ்வதி யேக்நிஹோத்ரம்'' என்றது அநுதிதஹோமப்ரசம்ஸார்த்தமாகவென்றபடி. அதாவது - ''ஏசநின்ற'' என்றது - ஏச்சாகையன்றிக்கே குணமாமென்றபடி. இவ்விடத்தில் ''உதிதாநுதிதத்ருஷ்டாந்தம் ப்ரசம்ஸாமாத்ரஸ்யத்ருஷ்டாந்தம்'' என்றருளிச்செய்வர். இல்லையாகில் நிந்திதமான க்ருஷ்ணாவதார சேஷ்டிதத்துக்கே குணநிக்யத்துக்கு இது உதாஹரண மாகமாட்டாது. அப்போது ராமாவதார ப்ரசம்ஸையிலேயாமென்று கண்டுகொள்ளவேணும்.

§ கிடந்தானைகண்டேறுகை-படுத்துக்கொண்டிருக்கிற ஆனையைத்தானே யேறுகை. (க) யஜு-அஷ்-௩-அ-௬௧. (உ) யஜு.

ரம்பண்ணுவானென்னென்ன, (உதிதேத்யாதி). --திதாநுதித ஹோமவிதி ப்ர ரணத்தில், (க) ప్రాదయాజ్ఞహ్వతి యోగ్నిహోత్రం ప్రాతర్నృతంతేవదన్తి 'புரோதயாஜ்ஜுஹ்வதியோக்நிஹோத்ர' ப்ராதரந்ருதம் தே தந்தி இத்யாதி நிந்தை ப்ரசம்ஸாதாத்பர்யகமானாற்போலே, கோபிமாருடைய நத சௌர்யத்தில் எச்சுக்கும் ஸௌலப்யகுணப்ரசம்ஸயிலே தாத்பர்யமென்று திருவுள்ளம். கீழ்ப்பாட்டில் ராம பக்ஷபாதம் போய் க்ருஷ்ணபக்ஷபாதமெங்கே வந்ததென்ன அருளிச்செய்கிறார், (புக்கவித்யாதி). (த்வாபரத்தினுடைய ஆதியிலே) என்றது - த்வாபரத்துக்கு ஆதி த்ரேதாயுகமென்று கொள்ளவேணும், இத்தால் - வ்யவஹிதபௌர்வாபர்யம் தோற்றிற்றாயிற்று. இங்ஙனன்றாகில் முன்னோர்" என்றும், பின்னோர் ' என்றும் விசேஷிக்கவேண்டாவிறே. 'ஓர்'' என்றபதத்தாலே ஸூசிதமான தாத்பர்யம், (பிராட்டியயித்யாதி). ஓர்" தூது அத்விதீயமான தூதவாக்யத் த வா ரத்தி டய வாயாலே மொழிந்து - சொல்லியனுப்பியென்று சப்தார்த்தம் ன்னூர் ' த்திரமான ர் ன்று ஹேது பூர்வ ம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (அரக்கனுடையவித்யாதி). (இயற்றி) - பரிகரம் 'ஆதி ப்ரதாநரான மன்னரென்று சப்தார்த்தம் 9வகூஷித்துத்தாத்பர்யம். (துர்யோதநாதிகளித்யாதி). ஸத்ருஷ்டார்தம் வி ரணம் (பள்ளி ஞமித்யாதி). இவ்விடம்' இத்யாதிக்கு விவரணம், (பூமியிலேயித்யாதி). ... ... (ரு)

௬. பந்தணைந்த மெல்விரலாள் பாவை தன் காரணத்தால்
வெந்திறலேறேழும் வென்றவேந்தன் விரிபுகழ்சேர்
நந்தன் மைந்தனாகவாகும் நம்பி நம்பெருமான்
எந்தைதந்தை தம்பெருமானெவ்வுள் கிடந்தானே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பந்து	கந்துகம்	புகழ்சேர்	புகழையுடைய
அணைந்த	பொருந்திய	நந்தன் மைந்தனாக	ஸ்ரீநந்தகோபர்திருமகனாக
மெல்	ம்ருதுவான [ய்	ஆகும்	தன்னை அமைத்துக்கொண்டவனாய்,
விரலாள்	விரல் களையுடையளா	நம்பி	ஸமஸ்த கல்யாணகுணபரிபூர்ணனாய்
பாவை தன் காரணத்தால்	திருபாதி ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையளான ப்பின்னைப்பிராட்டியைப்பெறுவதற்க்	நம்பெருமான்	நம்ஸ்வாமியாய்
வெம்	க்ரூரமாய் [கா	எந்தை தந்தை தம்பெருமான்	என் தகப்பன் அப்பன் முதலான நம்குலத்துக்கு நாதனானவன்
திறல்	மிடுக்கையுடைய		
ஏறுஏழும்	ருஷபங்களேழையும்		
வென்ற	நிரஸித்த		
வேந்தன்	அரசனாய்		எவ்வுள்கிடந்தானே. (௪)
விரி	ப்ரஸித்தமான		

(க) யஜுஸ்.

வ்யா. நாலாம்பா ்டு. (பந்தித்யாதி) † திரியவும் க்ருஷ்ணு தாரமே பின்னாட்டிற்று. † க்ருஷ்ணனுக்கு ஆகர்ஷகமாம்படி கையிலே பந் தப்பிடித்து அதுதானும்பொருத மார்த்த த்தையுடைய விரலையுடையளாய். நிருபாதிகஸ்த்ரீத்வத்தையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டி ய லபி ்கைக்கா (வெந்திறலித்யாதி)†க க்காலே அம்பாலே பூசல்செய்யலாம் ஜந்மமன்றே. அஜ ாதிக்க ்ப த்த வெற்றியைக்கொ ் டானாயிற்று ருஷபங்களையடர்த்து அஜ்ஜாதிக்கு ராஜாவானவன் (விரிபுகழ்சேர்நந்த ்) † ஆ ரனுட் பிள்ளைபெற வேணுமென்று நோன்புநோற் (க) 'எடுத்தபேராளன் எ ்று பல(ஃல)த்திலே அந்வ யித்துநிற்கப் பெற்ற புகழையுடையனாயிற்று. (ஆரும்) ஒருபிதாவின்றிக்கே தான்தோன்றியான எளிமைத்ர ஸ்ரீநந்தகோபர் திருமகனாயின்பாயிற்று (உ) ஸந்த்ஸேநஸ் ஸந்தமே நம்' என்னுமாபோலே உளனாயிற்று. (மைந்தனாகவாரும்) (௩) †[உந்தமடிகள்முனிவர்] †யசோ தப்பிராட்டி அவனை அச்சமுறுத்துகைக்காகச் சொல்லும் வார்த்தையாயிற்று தான் தாயானவெளிமையாலே பொடியமாட்டாளே அதுக்கா உங்கள் தமப்பனார் பொடிவர்கிடீர். [உன்னை] † செய்ததெல்லாம் பொறுக்கும்படியன்றிறே நம்பிமேலே கைவளர்ந்து நிற்கிறதிலே. [நாணித்யாதி] கையில் கோலைக்காட்டி இதிருக்கிறபடிக ் டாயே † இது உன்பேர்' என்னும் இத்தாலே உன்னை நோம்படி அடிக் லாமிறே; அதுக்கெனக்குக் கையெழுகிறதில்லை. (நம்பி) மஸ்தகல்யாணகுணத்மகனாய் ஸ்ரீ குண் த்திருந்த விருப்பிலும் இங்கே ந்தவதரித்துத் தான்தாழநின்றபி ்பாயிற்றுப் பூர் ணாயிற்று. (நம்பெருமான்) நமக்குநாதன். † நம்குலநாதனானவன். (எவ்வுள்கிடந்தானே) ஸர்வவிதபந்துவானவனைக்காணலாவது பரமபதத்திலே ்ன்று அவ்விடத்திற்போகப் பொதிசோறு ட்டவேண்டாதே பந்துக்ருத்யம்பண்ணலாம்படி திருவெவ்வுளிலே வந்து சாய்ந்தானாயிற்று. ... (௪)

அந நாலாம்பாட்டு (பந்தித்யாதி) (௪) "எத்திறம்" என்று ஆழங்கால் படுத்தும் விஷயமாகையாலே க்ருஷ்ணனிடத்தில் இளமணல் பாய்ந்து அநு' வி ்கிறா ரன்கிறார் (திரியவுமித்யாதி). க்ருஷ் ன ்ந்தணையும்படி பந்தணைந்தாளென்று ப்ரக்ருதோபயோகம் காட்டா நின்றுகொண்டு த த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனுக்கித்யாதி). (கணைக்காலே) என்றவநந்தரம்

( ) தி வாய்- (உ) தத்தி-ஆ - (௩) கo ௪-அ- (௪) தி-உ ய்-க-௩- .

கொள்ளப்போகாதேயென்று சேஷம், கணக்கு - மைத்துனமைமுறை. இத்தால்-நப்பின்னையைக் கைக்கொள்ளப்போகாது எருதுகளைக் கந்யாசுல்கமாக வைக்கையாலே, கேவலக்ஷத்ரியஜந்மமாகில் பூசலிலேயென்று கைக்கொள்ளலாம், இரண்டு வழியும் கூடாதே எருதுகளைக் தழுவிக்கொண்டாலாயிற்று அவளைத் தழுவிக்கொள்ளவதென்று இவ்வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம். (ஆரேனும்) என்றது-வஸுதேவதேவகிகளை. § எடுத்து வளர்த்த *அசோதை தன் சிங்கத்தை நந்தன் மைந்தனாகச் சொல்லுவானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார், (உந்தமடிகளித்யாதி). எடுத்த பாசுரத்தை வ்யாக்யானம் பண்ணுகிறார் (யசோதையித்யாதி). "உன்னை" என்ற பதப்ரயோகத்துக்குத் தாத்பர்யம் (செய்ததெல்லாமித்யாதி). (இது உன்பேர்) என்று - கோவினபேரைச் சொல்லும். அதாவது-க்ருஷ்ணனெங்கே? க்ருஷ்ணனெங்கே? என்று உன்னைத் தேடத் திரியுமென்கை, இது, "என்னையில்" என்றவிசேஷணலப்தார்த்தம். "எந்தை தந்தை தம்பெருமான்" என்றதுக்கர்த்தம், (நம்குலேத்யாதி). (பொதிசோறு) பாக்குப்பாளையிலே பொதிந்தசோறு, பாதேயமென்றபடி. ... (ச)

மூ. பாலனாகி ஞாலமேழுமுண்டு பண்டாலிலைமேல்
சாலநாளும் பள்ளிகொள்ளுந் தாமரைக்கண்ணனெண்ணில்
நீலமார் வண்டுண்டுவாழும் நெய்தலந்தண்கழனி
ஏலநாறும் பைம்புறவி லெவ்வுள்கிடந்தானே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாலனாகி	சிறுபிள்ளையாய்	நெய்தல்	ஆம்பலில்
ஞாலமேழும்	ஏழுலோகங்களையும்	ஆர்	படிந்து
உண்டு	அமுதுசெய்து	உண்டு	(அவற்றிலுண்டான
பண்டு	ப்ரளயகாலத்திலே		தேனைப்) பானம்ப
ஆலிலைமேல்	ஓராலந்தளிரிலே	வாழும்	வாழுகிற [ண்ணி
சாலநாளும்	அநேககாலம்	அம்	அழகியதாய்
பள்ளிகொள்ளும்	கண்வளர்ந்தருளின	தண்	குளிர்ந்த
		கழனி	கழனியையும்
எண்ணில்	அப்ரமேயனாய்	ஏலம்	பரிமளம்
தாமரைக்கண்ணன்	புண்டரீகாக்ஷனான ஸர்வேச்வரன்,	நாறும்	மழாநின்ற
நீலம்	நீலவர்ணங்களான	பை	பரந்த [டைய
வண்டு	வண்டுகளானவை	புறவில்	புறச்சோலையையுமு
			எவ்வுள்கிடந்தான். (ரு)

§ இதுக்கு நிர்வாஹமேதென்ன (உந்தமடிகள்) என்றது. அதாவது - அடிகள்முன்னவர் என்னாதே "உந்தமடிகள்" என்றது - அவனிவரைத்தமப்பனாகப்பெற்றவிது பெறுப்பேறுகளைத்திருக்கையாலே என்றபடி. வஸுதேவனுக்குமகனாயிருக்க நந்தன்மைந்தனென்பானென்னென்ன (உந்தமடிகள்) என்றது.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாலனாகி) அத்யந்தம் † செம்பால் பாய்கிற பருவத்தையுடைய பாலனாய் அப்பருவத்திலே ஸ ல லோகங்களையுமெடுத்து வயிற்றிலே வைத்து. (பண்டு) தனக்கொரு பரிவரில்லாத ப்ரளயகாலத்திலே,ஒருபவனை ஆலந்தளிரிலே.(சால) பிள்ளை அகாலத்திலே உறங்காநின்றான், என்செய்தானென்று எழுப்புகைக்கு ஒரு யசோதாதிகளுமில்லையே.(எண்ணில்) † அகடிதங்களை கடிப்பிக்கும்படி †அது ஆராயப்புக்கால் † இருக்கும்படி. (நீலமித்யாதி) நெய்தற்பூவிலேபடிந்த வண்டுகளானவை மதுபாநம்பண்ணி வாழாநின்றுள்ள நெய்தல் நிலமென்னவுமாம். அன்றிக்கே (நெய்தல்) என்று ஆம்பலாய்,†நீலப்பூவிலேபடிந்த வண்டுகள்†ஆம்பலிலே மதுபாநம்பண்ணா நின்றுள்ள என்னவுமாம். அன்றிக்கே நீலநிறத்தையுடைய ண்டுகள் நெய்தற்பூவிலே மதுபாநம்பண்ணுகிற அழகிய குளிர்ந்த கழனியை உடைத்தாயிருக்குமென்னவுமாம். (ஏலமித்யாதி) பரிமளப்ரசுரமான பர்யங்கத்தை யுடைத்தான தேசத்திலே அரியது செய்யவல்ல னாயிற்றுக் கண்வளர்ந்தருளுகிறான் எழுப்பி கார்யங்கொள்வார்குறையே. ... ... (ரு)

அரு அஞ்சாம்பாட்டு (பாலனாகியித்யாதி). நந்தன்மைந்தனைப்போலே பெற்றாரும் வளர்த்தாருமின்றிக்கே முற்றாக்குழவியானவனை அடியொத்துகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

(செம்பால்) - தொட்டால் ரக்த பொசிகை . எண்ணில்" - எண்ணமில்லாதவன். அதாவது - எண்ணமுடியாதவனென்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தம் (அகடிதேத்யாதி). விவரணம் (அதித்யாதி.) - (இருக்கும்படி) என்றவநந்தரம், எண்ணமுடியாது என்று சேஷம். கொண்டது பிள்ளைத்தனம், உண்டது - உலகேழும் உறங்குவது ஆலிலைமேல், எங்ஙனே எ ணும்படிஎன்று இவ்வாக்யத்துக்குத்தாத்பர்யம், (நீலப்பூ) என்று - கருநெய்தல்; (ஆம்பல்) வெளுத்தது. ... ... (ரு)

மூ. சோத்தநம்பி யென்றுதொண்டர்மிண்டித் தொடர்ந்தழைக்கும்
ஆத்தநம்பி செங்கணம்பி யாகிலும் தேவர்க்கெல்லாம்
மூத்தநம்பி முக்கணம்பியென்று முனிவர்தொழு
தேத்தும் நம்பி யெம்பெருமா னெவ்வுள் கிடந்தானே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டர்	அநந்யப்ரயோஜநரான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள்	தேவர்க்கெல்லாம்	தேவர்களுக்கெல்லாம்
மிண்டி	நெருங்கி	மூத்த நம்பி	முன்னேபிறந்தப்ரஹ்மாவுக்கும்
நம்பி	ஸமஸ்தகல்யாணகுணபரிபூர்ணனே	மூன்று நம்பி	மூன்றுகண்களையுடையருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய்நின்றவனென்று
சோத்தமென்று	உன்னைஸேவிக்கிறோமென்றுசொல்லி		
தொடர்ந்து	இடைவிடாமல்		
அழைக்கும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகிறவன்	முனிவர்	ஸநகாதிமுநிவர்கள்
		தொழுது	ஆஸ்ரயித்து
ஆத்தன்நம்பி	பரமஆப்தனாய் பூர்ணன்	ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி
செங்கண்நம்பி	சிவந்தகண்ணழகால் பூர்ணனாயிராநின்றான்	நம்பி	பூர்ணனை
		எம்பெருமான்	என்ஸ்வாமி
ஆகிலும்	இப்படியிருந்தானேயாகிலும்		

வுள்கிடந்தானே. (கூ)

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (சோத்தம்) அவன் நெஞ்சிரங்கும்படி சரணவரணம் பண்ணுமாபோலே தாழ்ந்தார் சொல்லுவதொரு பாசுரம். ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மனே. சோத்தமென்றுகொண்டு வைஷ்ணவர்கள் † ஒருவர்க்கொருவர் முற்பட்டு மேல் விழுந்து மாறாதேஅழைக்கும் ஆப்தன். (நம்பி) பரமாப்தியால்குறைவற்றிருக்குமவன். இப்படி யிருக்கிறவன்தானென்னில் (செங்கண் நம்பி) (க) †. யஜ்ஞோ யஜ்ஞபுருஷ: புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞித: -யஜ்ஞோ யஜ்ஞபுருஷ: புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞித: என்று புண்டரீகாக்ஷனாக ப்ரமாணஸித்தனானவன். (ஆகிலும்) இப்படியிருந்தானேயாகிலும். (தேவரித்யாதி) தேவதைகளுக்கெல்லாம் முன்னே பிறந்தானாயிருக்கிற சதுர்முகனுக்கும் லலாடநேத்ரனான ருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாய் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகள் நடத்துகிறவனென்றுகொண்டு ஸநகாதிகளேத்தும்படியிருக்கிற பூர்ணனானஎன்நாதன். † ஆக இப்படி அஸாதாரண திவ்ய விக்ரஹயுக்தனாய் இதரவிஸஜாதீயனாயிருக்கச்செய்தேயும் ப்ரஹ்மாவுக்கந்தராத்மாவாய் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை நடத்துகிறானென்று ஸநகாதிகளேத்தும்படியாயிருக்கிறவன் இங்கே சாய்ந்தானென்றபடி. ... ... (கூ)

அரு ஆரும்பாட்டு (சோத்தநம்பியித்யாதி). பரிவரில்லாத பாலனென்று நீர் பரியவேண்டியிருந்ததோ? என்னுடைய ஸர்வாத்மகத்வத்தை மறந்

(க)

தீரோவென்ன • அ ற்றை மேல் மூன்றுபாட்டாலே அநுஸந்தித்து ' ா ' டு ஸ்துதிக்கிறரென்று ஸ. ' ர்தி கண்டுகொள்வது.

" மிண்டி " என்றதினர்த்தம் (ஒருவர் ' ொருவர் முற்பட்டு) எ றது. ச்ரோயதா ஸ்துவரவ்யூஹ வேதவேதாந்தநிச்சய ஸ்ருயதா ' து ரவ்யா ' ர வேதவே தாந்தநிஸ்சய " எடுத்த ப்ரமாண ' து ' கு உத்தரார்த்தம் ாட்டு ' கெல்லாம் ொகுத்தபாவம் (ஆகவித்யாதி). ... ... ( )

ஶ. திங்களப்பு வானெரிகாலாகித் திசைமு ஞர்
தங்களப்பன் சாமியப்ப ' பாகத்திருந்த ண்டு '
தொங்கலப்பு நீ ' முடியா ' சூழ்கழல் சூடநின்ற
எங்களப்ப னெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. (௭)

பதம்.	உரை.	பதம்.	ரை.
திங்கள்	சந்த்ரனையும்	அப்பு	ங் ாஜலத்தையும்
அப்பு	ஜலம்	நீள்	நண்ட
ான்	ஆகாசம்	முடி	ஜடையிலேயு டைய
ரி	அக்நி [ங்களையும்		ஞய்
ால்	காற்றுஆகிய ாலுபூத	பாகத்து	திரு மேனி யி ெ ரு
ஆகி	சரீ ாமாகக் ொண்டு		பார்ஶ்வத்திலே
	(தான் சரீரியாய்),	இருந்தான்	இருக்குமவனை ருத்
திசைமுகஞர்த	நான்கு முக ' களை யு		ரனைவன் [ன
' கள்	டைய ப்ரஹ்மா வு	சூழ்	பூமியங்கும்பர ம் பி
	க்கு	மூல்	திருவடி ளை
அப்பன்	ஜந ஞய் [ஞய்	சூட	(' தலையிலே)சூடும்
சாமி	ஸாமவேதப்ரதிபாத்ய		படி
அப்பன்	கா ரணபூதஞய்	நின்ற	நின்றவனுய்
வண்டு	வண்டுகள்	எ ' கள்அப்பன்	எங் ள்ஜநகனுய்,
உ ண்	மதுபாநம் பண்ணி நி	எம்பெருமான்	ங் ள் ஸ்வாமியுமா
	ன் றுள்ள [யும்		னவ '
தொங்கல்	கொன்றை மாலையை		எவ்வுள்கிடந்தானே. (௭)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (திங்களித்யாதி) கார்யவர்க்கத்துக்கு உபலக்ஷணமாக சந்த்ரனையும் கார மான பூதபஞ்சகத்துக்குமுப லக்ஷணமாக நாலையுஞ்சொல்லி இவற்றுக்கு அந்தராத்மாவாய் கிற ெ ன்றபடி. சதுர்முகனுக்கும் ஜநகனானவன். (சாமியப்பன்) ஸாம வேதப்ரதிபாத்யனை காரணபூதன். (பாகத்தித்யாதி) ண்டுக ா மதுபாநம் பண்ணுநின்றுள்ள † கொன்றைமாலையையும் கங்காஜலத் தையும் ஜடையிலேயுடையனாய் திருமேனியில் ஏகதேசத்திலே யிருக்கிற ருத்ரன் விஸ்த்ருதமானதிருவடிகளைத்தலையாலே சுமக்கும் படிநிற்கிறவன். (எங்களித்யாதி) எ ' களுக்கு ஜநகனுமாய் ஸ்வாமியு மானவன். ... • ... ... (௭)

அரு ஏழாம்பாட்டு (திங்களித்யாதி). ஸாமத்தையுடையவன் ஸாமியென் றாய், பலிதார்த்தம், (ஸாமவேதேத்யாதி). "தொங்கல்" என்றதினர்த்தம் (கொன்றைமாலையையும்) என்றது. ... ... (எ)

மூ. முனிவன் மூர்த்தி மூவராகி வேதம் விரித்துரைத்த
புனிதன் பூவைவண்ணனண்ணல் புண்ணியன் விண்ணவர்கோன்
தனியன்சேயன் தானொருவனாகிலும் தன்னடியார்க்கு
இனியனெந்தை யெம்பெருமா னெவ்வுள்கிடந்தானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
முனிவன்	ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங்கல்பித்தவனாய்,	விண்ணவர்	நித்யஸூரிகளுக்கு
மூர்த்திமூவராகி	ப்ரஹ்மவிஷ்ணுருத்ரர்களாகிய மூவராயிருக்குமவனாய்	கோன்	தலைவனாய்
		தனியன்	ஒப்பற்றவனாய்
		சேயன்	யோகிகளாலுமறியவொண்ணாதனாய்
வேதம்	வேதார்த்தத்தை	தான் ஒருவனாகிலும்	(இப்படி) தான் அத்விதீயனாயிருந்தானேயாகிலும்
விரித்து	எல்லாருமறியும்படி		
உரைத்த	ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தவனாய்	தன் அடியார்க்கு	தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு
புனிதன்	சுத்தி யயுடையனாய்		
பூவை	காயாம்பூப்போன்ற	இனியன்	நல்லவனாய்
வண்ணன்	திருநிறத்தை யுடையனாய்	எந்தை	எனக்கு ஜநகனாய்
அண்ணல்	ஸ்வாமியாய்	எம்பெருமான்	என் ஸ்வாமியுமானவன்
புண்ணியன்	பரமதார்மிகனாய்	எவ்வுள்கிடந்தானே.	(அ)

வ்யா.—எட்டாம்பாட்டு (முனிவன்) இதனையக் கரண களேபரங்களை யிழந்து போகமோக்ஷசூந்யமாய் கார்யாகாரமழிந்து கிடந்தவன்று (க) "ப³ஹுஸ்யாம்" பஹுஸ்யாம்"என்று மநநம் பண்ணினவன் பின்பு ப்ரஹ்மாதிகளுக்கந்தராத்மாவாயும் ஸ்வேநரூபேணவும் நின்று ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுகிறவன். வேதார்த்தத்தை வ்யக்தமாம்படிவெளியிட்டுச்சொன்னவன். அதாவது-வேதோபப்ருஹ்மணமான ஶ்ரீகீதையை அருளிச்செய்தபடி. (புனிதன்)(உ) "ஸுஹ்ருத³ம் ஸர்வபூ⁴தாநாம்-ஸுஹ்ருதம்ஸர்வபூதாநாம்' என்கிறபடியேஸ்வப்ரயோஜநநிரபேக்ஷமாகப்பரஹிதமே சொல்லுகையால்வந்த சுத்தியைச் சொல்லுகிறது. (பூவைவண்ணன்) உபதேசித்தஹிதங்கிடக்க அஹிதத்தைச்சொல்லிலும் விடவொண்ணாத வடிவை யுடையவன். (அண்ணல்) ஸ்வாமி (புண்ணியன்) பரமதார்மிகன். (விண்ணவர்கோன்) * அயர்வறுமமரர்களதிபதி. (தனியன்) அவர்களில் வ்யாவ்ருத்தனானவன். (சேயன்) அவர்களில் நெடுவாசியையுடையவன். இப்படி தான்அத்விதீயனா யிருந்தானேயாகிலும் தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு இனியவன். எனக்கு ஜநகனுமாய் ஸ்வாமியுமானவன். (அ)

(க) சாந்தோ. (உ) கீதை

அ எட் ா ்பாட்டு (முனிவனித்யாதி). (இது)-இந்த சேதந ஸ்து. 'மூவராகி என்றது-ல்யபந்தமன்று மூவரான ரென்றபடி. நெய்யு ்ணி யென்முற்போலே என்றருளிச் செய்கிருர் (பின்பித்யாதி). விண் ர் ோன் ' என்றதுக்கர்த்தம் (அயர்வித்யாதி) ... ... (அ)

கூ. பந்திருக்கும் மெல்விர லாள் பாவை பனி மலராள்
ந்திருக்கும் மார்வன் நீலமேனி மணி ்ணன்
அந்தரத்தில் ாழும் வானோர் நாயகனுயமைந்த
இந்திரற்கும் தம்பெருமா னெ ்வுள்கிடந்தாரே . (கூ)

பதம.	உ ர.	பத	உ ர.
பந்து	பந்தானது	மார்வன்	திருமார் யு டைய னாய்
இருக்கு்	தங்கிய		
மெல்	ம்ருதுவான [ய்	நீலம்	கருங்குவளை போ ்ற
விர ாள்	விரல்களை யுடையளா	மேனி	வடிவழகையு டை டைய னாய்
பனி	குளிர்ந்த		
மலராள்	தாமரைப்பூவைப் பிற ந்தகமாகவு டைய ளாய்	மணி	மணிபோலே
		வண்ணன்	ஸௌலப்யஸ்வபா த் தயுடையனாய்
பாவை	ா ் மடம் அச்சம் ப யிர்ப்பு எ ்னும் ஸ் த்ரீத்வகுணங்களி றந்த பெரியபிரா ட்டியார் [து	அந்தரத்தில்	ஸ்வர்க் த்தில்
		ாழும்	வாழுகிற
		வானோர்	தேவர் ளுக்கு
		நாய னாய்	நிர் ாஹகனு
		அ மைந்த	சமைந்த
வந்து	அப்பூவில்நின்றும் ந்	இந்திரற்கும்	இந்த்ரனுக்கு ்கூட
இருக்கும்	நித்யவாஸ ்ப ண் ணு கிற	பெருமா ்	ஸ்வாமியான ன்
			எவ்வுள்கிடந்தாரே . ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. †(பந்திருக்கும்)†ஒருநாளும் பிரி ால் வரும்வ்யஸநமின்றிக்கே நித்யஸம்ச்லேஷத்தாலே கயும்பந்துட ாய் அதுதான்பொறுமைசிவந்து ஸௌகுமாரமானவிரலையுடைய ள் நிரு பாதிகஸ்த்ரீத் த்தை யுடைய ள் குளிர்ந்ததாமரைப்பூவை ப் பிறந் தகமாகவுடையவள். (ந்திருக்கும்) அப்பூ நெரிஞ்சி முள்ளாய் அடிக்கொதித்து வந்து (க) அகலகில்லேன்' என்றிருக்கும்படி மார்வு படைத்தவன். நீலமானநிறத்தையுடையமணிபோன்ற டி வையுடையவன். (அந்தரத்திலித்யாதி) இதுஸர்வேச்வரனுக்கு வி சேஷணமாதல்' அன்றிக்கே தேவர்களுக்கு நாதனுய்ச்சமைந்த இந் த்ரனுக்கென்னவுமாம். † அவனுங்கூடத்தன்னைப்பற்றித் த ்னை ச்வர்யத்தை நடத்தும்படி யிருக்கிறவன். .. (கூ)

(க) தி - வாய் - கூ - கo - o.

அரு ஒன்பதாம்பாட்டு (பக்தித்யாதி). இப்படி ஸர்வாத்மதயாவந்த ஸர்வாதி த்வத்துக்கு நிருபகமான லக்ஷ்மீபதித்வத்தை அநுஸந்திக்கிறுரெ ன்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

லீலாபரதையும், ஸௌகுமார்யமும், கர்மக்ருதஸ்த்ரீத்வமன்றிக்கே யிருகை யும் பிறந்தத்திலே சீர்மையுமுடையவள் "வந்திருக்கும் மார்வுடைய ன்" என்று சொல்லுகையால் ஸர்வாதிகத்வம் ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம் பற்றி வாக்யதாத்பர்யார்த்தங் கொ யருளிச்செய்கிருர், (ஒருநாளுமித்யாதிக ளாலே). §(அவனுங்கூட) என்றது-(க) "ப்ரஹ்மேசவஸ்ரேந்த்ரா:" ஸப்ரஹ்மாஸசிவஸ் ஸேந்த்ர:" என்று கூடவெண்டிக்க முடிப்பொறுத்தவனுங்கூட வென்றபடி.(கூ)

கூ. இண்டை கொண்டு தொண்டரேத்த வெவ்வுள் கிடந்தானை
வண்டுபாடும் பைம்புறவில் மங்கையர்கோன் கலியன்
கொண்டசீரால் தண்டமிழ் செய் மாலை யீரைந்தும்வல்லார்
அண்டமாள்வதாணை யன்றே லாள்வ ரமருலகே. (கO)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இண்டை	பூமாலைகளை [பித்து	கொண்ட	நெஞ்சிலே கொண்ட
கொண்டு	திருவடிகளில் ஸமர்ப்	சீர்	(அவன்) கல்யாணகு ணங்களை
தொண்டர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்		
எத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும் படி	தண்	ஈரமான
		தமிழால்	தமிழ்பாஷையாலே
எவ்வுள்	திருவெவ்வுளிலே	செய்	அருளிச்செய்ததாய்
கிடந்தானை	கண்வளர்ந்தருளினவ ன்விஷயமாக	மாலை	மாலாரூபமான [யும்
		ஈரைந்தும்	இப்பத்துப்பாட்டை
வண்டு	வண்டுகள்	வல்லார்	கற்கவல்லவர்கள்
பாடும்	பாடுகிற	அண்டம்	ப்ரஹ்மாண்டத்தை
பை	பரந்த	ஆள்வது	ஆளுமது
புறவில்	பர்யந்தத்தையுடைய	ஆணை	நிஶ்சிதம்.
மங்கையர் கோன்	திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ராஜாவான	அன்றேல்	அதுவேண்டாமாகில்
		அமருலகு	பரமபதத்தை
கலியன்	ஆழ்வார்	ஆள்வர்	ஆளப்பெறுவர். (கO)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (இண்டை யித்யாதி) பூமாலைகளைப் † பணியாநின்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு இங்கே அடிமை செய்து வாழ

§ ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விசேஷணமான பக்ஷத்தில் (அந்தரத்தில்வாழும் வானோர் நாயகனாய்) அதாவது - நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனாய், சமைவை யுடையனான இத்திறமும் தம்பெருமானென்றர்த்தம். (கூ)

(க) புருஷஸூ -

லாம்படி திருவெவ்வுளிலே கிடந்தவனைக் கவிபாடிற்று. முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே மதுபாநமத்தமாய் வண்டுகள் பாடா நின்றுள்ள †பரந்தபர்யந்தத்தையுடைத்தான திரும ' கை 'கு ராஜா வானஆழ் ார். (கொண்டசீரால்)' சீர் 'என்று கவிக்கு அலங்கார மாயிருப்பதொன்றுண்டு அத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். †அன்றிக் கே இங்கேவந்துசாய்ந்தபடியாலே பகவத்குணங்கள்நெஞ்சிலே ஊற் றிருந்து சொல்லி யல்லது நிற்கவொண்ணாதபடி அவை ப்ரேரிக்கப் பாடினமாலே என்னவுமாம். இதுகற்றார் † அண்டத்தையாளுகை நிஸ்சிதம். (அ ' றேல்) 'அவனைப்பற்றியுமித்தைப் பெறுமத்தனை யோ'' என்று விரக்தராணர்களாகில் அவர்களாளுமது பரமபதம்.

பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

அரு பத்தாம்பாட்டு (இண்டைெ ாண்டித்யாதி). (பணிமாறி)-ஸமர்ப் பித்து. 'பைம்புறவில்'' என்றதினர்த்தம் (பர்யந்தத்தையு டைத்தான) ன் றது. நெஞ்சிலேகொண்டசீரால் என்றர்த்தாந்தர ' (அன்றிக்கேயித்யாதி). (அ ' டத் த) ப்ரஹ்மாண்டத் த ஐஸ்வர்யத்தை யென்றபடி ... (கo)

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம

இரண்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

—◦◦⟡◦◦—

பெரியதிருமொழி உ-ம் பத்து ௩ ம திருமொழி விற்பெரு விழவும் ப்ரவேசம்·

வ்யா. †ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸந சீலனாய் ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைக ஸ்வபாவனாய் ஆஶ்ரிதஸ ்லபனாய் இதர விஸ ாதீயனாயிரு ்கிற †ஸர்வேஶ்வரன் † இக்குண ்கள்தான் தர்மியநுவர்த்திக்கிற வோபாதி எங்கு மநுவர்த்திக்கு மவையிறே. †இப்படியிருக்கிறவன் மநுஷ்யராயிருப்பார் புஷ்பாத்யுபகரண ்களைக்கொ ாண்டா ்ரயிக் லாம்படி வந்து கிடந்தமாத்ர மன்றிக்கே ஒருதிர்யக்கு இப்பூவிற் செவ்வியழியாதபடி திரு டிகளிலே பணிமாறவேணு மெ ்றிடர் பட அவ்விட ரத் தீர் ்கைக்கா அதிடர்பட்ட மடுவின் ரயிலே அ ரகுலையத் தலைகுலைய ந்து விழுந்து அத்தையாற்றி இ ்னமு மிப்படி இடர்படு ாருண்டோ. எ ்று சாய்ந்தருளினான் ்டே னெ ்கிறார். . ...

அரு விற்பெருவிழவி ் ப்ரவேசம் கீழ்த்திருமொழியில் இவ ர வஷீகரித்த ராமக்ருஷ்ணாவதாரங் ளும் திருெ ்வவுள் கிடையழகுதானு ், சிங்க வேழ்குன்றத்தில் பரிபூர்ணமாக அநுபவித்த அழகிய சிங்கரு ் திருவே ் டத்தில் ( ) *திண்கைமாதுயர் தீர்த்தபடியுமாக இ வயைந் தயு ் (உ) *தே ம் பாலு ் நெய்யும் ன்னலு மமுது மொரு கலத்திலே சேர்ந்தால் பருகு ாபோலே இவர் ்குக் க ் ணுலே பரு லாம்படி திருவல்லிக்கேணியில் ஜவ ப்பட்டிருக்கிற இருப்பை எவ்வுள் கிடந்த ன் ஸர் ஸ் தாநம் பண்ணக் ண்டு அநுபவி ்கிறாரென்று ஸ ்கதி ண்டுகொள் து இந்த ஸங் தி தன்னை ஸூசிப்பிக்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி) (ஸர்வேஶ்வரன்) என்றவநந்தரம், இக்குண ்களோடே கூடத் திருவல்லிக்கே ணியிலிருப்புக் ளைக் காட்டிக்கொடுத்தான் என்று பூரிப்பது. இந்த குண ்களைக் கீழ்த்திருமொழியிலநுபவித்தாரே இங்குமநுபவிக்கவேணுமோ ெ ன்ன: அருளிச்செய்கிறார் (இக்குணங்கள்தானித்யாதி). (௩) !இண்டைகொ ் டு" ் ற பாட்டையும் மேல் (ச) 'மீனமர்பொய்கை ' ன்கிற பாட் டயும் டாக்ஷித்து ஸங்கத்யந்தர மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). அதா து - ஐந்து திருப்பதி யயும் ப்ராதாந்யேந அநுபவித்தாரெ ்று கீழ் ங் தியாய் இப்போது திருவெவ்வுளில் கிடையழகையே யநுபவித்தாராகையாலே திருவல்லிக்கேணி

(க) -அ-டு. (உ) தி-வாய்-உ-௩-க. (௩) உ-உ- ೦. (ச) உ-௩-கூ.

யிலே சாய்ந்தருளின் ( ) * என்னையாளுடையப்பனை யநுபவிக்கையை ப்ரதா ப்ரமேயமாக்கி, அதுக்கு உத்தரோத்தரம் குணாதிக்யம் தோற்றும்படி ற் றத் திருப்பதிகளையு மநுபவித்து கொண்டு, ( ) * இன்றைகொண்டு தொண்டரேத்தினமையையும் காட்ட (ங) * ஆனையின் துயரம் தீர்த்தபடியை யநுபவி கிறுரென்றருளிச் செய் ருரென்கை.

மூ. விற்பெருவிழவும் கஞ்சனும்மல்லும் வேழமும்பாகனும் வீழச்
செற்றவன்ற னைப்புரமெரிசெய்த சிவனுறுதுயர் களைதேவைப்
பற்றலர்வீயக் கோ யிற்கொண்டுபார்த்த ன்தேர்முன்நின்றானைச்
சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானைத்திருவல்லிக்கே ணிக் ண்டேனே. ()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
வில்பெருவிழவு ம்	தநுர்யாகமஹோத்ஸவமும்	கோல்	முட்கோலை
ஞ்சனும்	ம்ஸனும்	கையில்	கையிலே
மல்லு	சாணூரமுஷ்டிகராதி றமல்லர்க்கமும்	கொண்டு	பிடித்துக்கொண்டு
வேழமும்	குவலயாபீடமென்னும் யானையும்	பார்த்தன்ற	அர்ஜுநனுடைய
பா னு	யானைக்காரனும்	தேர்முன்	தேர்முன்னே [ஞய்
வீழ	விழும்படி	நின்றானை	ஸாரதியாய் நின்றவ
செற்ற ன்றன் னை	ஸம்ஹரித்தவனாய்	சிற்றவை	மாற்றுத்தாயான க கேயியுடைய
புர எரிசெய்த	த்ரிபுரதஹந பண்ணி	பணியால்	சொல்லைக்கொண்டு
சி ன்	ருத்ரன் [ன	முடி	(பட்ட பிஷேகம்ப ணிக்கொ டுத) கிரீடத்தை
உறு	அடைந்த	துறந்தானை	பரித்யஜித்த ஞன ஸ்ரீபார்த்தஸாரதியை [லே
துயர்	குருபாதகபீ ட ய	திருவல்லிக்கே ணி	திருவல்லிக்கே ணியி
களை	போக்கின	கண்டேன்	ாணப்பெற்றேன். ()
தே	ஸ்வாமியாய்		
பற்றலர்	சத்ருக்கள்		
வய	நசிக்கும்படி		

வ்யா. முதற்பாட்டு விற்பெருவிழவாயிற்று சத்ருநிரஸநம் ப ண நினைக்கிறு ஞகையாலே பெருக்கக் கோலினுையிற்று அத் தைக்கோலின கம்ஸனும் அவனுக்கு பலமாய் மலைதுள்ளினாற்போ லே பெரிய கிளர்த்தியோடே கூடின மல்லவர்க்கமும் அவர்கள் பா ர்க்கிலும் கண்பாராதே இ டயற வீசும்படி மதிப்பித்து வழியிலே நிறுத்தின ஆனையும் அத் தைத் தள்ளினாலும் அது தன்னை உயிர்ப் புள்ளதுபோலே நடத்தவல்ல பாகனும் (வீழச்செற்றவன்றன்னை) ஏகோத்யோகத்திலே நிரஸித்தாற்போலே வினை செய்த சடக்கு

(க) ..ங-உ. (உ) உ.-௨-கO. (ங) உ-ங-கூ.

(புராரித்யாதி) † த்ரிபுரதஹநாபதாநத்தாலே ஸஞ்ஜாதாபிமாநனான ருத்ரன், பிதாவுமாய் லோக குருவுமாயிருக்கிறவன்தலையையறுத்துப் பாதகியாயிருக்கும்; "மதிப்பனாயிருக்கிறவன் எளிவரவுபடவொண்ணாது" என்று அத்தைப்போக்கி, அத்தாலே லோகத்துக்கெல்லாம்தானே ஆஶ்ரயணீயனென்னு மித்தை வெளியிட்டவன். (௩) "[illegible] -தத்ர நாராயண꞉ ஶ்ரீமாந் மயாபிக்ஷாம் ப்ரயாசித꞉ விஷ்ணுப்ரஸாதாத்" ஸர்வேஶ்வரன்ப்ரஸாதத்தாலே. (க) 'ஸுஶ்ரோணி-ஸுஶ்ரோணீ' †அவனைக்கிட்டுகையாலே உன்வடிவழகு ஸபலமாகப் பெற்றதிறே என்கிறான். (பற்றலரித்யாதி) பற்றலருண்டு சத்ருக்கள், அவர்கள் முடிந்துபோம்படி ஆயுதமெடுக்கவொட்டோம்' என்ற ரறே குதிரைகளைநடத்தும் கோலைக்கையாலே கொண்டு (பார்த்தன்றன் தேர் முன்னின்றானை) ரதியைச்சீறினால் ஸாரதியையிறே அழியச்செய்வது. அவனைப்பின்னே இட்டுத் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கி நின்றவனை (சிற்றவைபணியால்முடிதுறந்தானை) (உ) * மாற்றுத்தாய் சொன்னவார்த்தைக்காக ப்ராப்தமாய் ருகிறமுடியை ஸந்யஸித்தவனை †(௩) [[illegible] நநஔநம்மமகைகேயி] † சக்ர ர்த்தி வார்த்தை சொல்லமாட்டாமை யிருக்கிறானத்தனை உம்முடைய தம்பிக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுத்தான் ‑ம்மைக்காடேறப் போகக் காணுமவன் நினைத்திருப்பது" என்று சக்ரவர்த்தி கருத்தைச்சொல்ல' வுத்தைக்கேட்டு நடுவிலாய்ச்சி. திருவடிகளிலே அழகிதா சஶ்ருஷித்தோமென்றிருந்தோம் நம்பக்க லொரு § குணமு டாக நினைத்திராமையிறே தாம்போகச்சொல்லாமே அய்யர் கருத்தாக வருளிச்செய்தது" என்று ஐயரோபாதியாகவோ உம்மை நினைத்திருப்பது. அவரை ஈஶ்வரராகவும் உம்மை ஈஶ் ரதரையா வுமிறே நினைத்திருப்பது" என்றாரிறே.

(விற்பெரு விழவித்யாதி) விரோதி வர்க்கத்தைக்கிழங்கெடுக்குமவனாய், ஈஶ்வராபி மாநிகளுக்கு மிடர்வந்தால் போக்குமவனுமாய் தனக்கு ஸ்நேஹிதரானார்க்காகத்தன்னை அழியமாறுமவனாய் போகியான ஸ்நேஹிகளுக்கும் ஏவிற்றுச்செய்யும னை னைத் திரு ல்லிக்கேணியிலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... .. (க)

(க) மத்ஸ்யபுரா- (௩) ரா-அ-உ௲-௨ ச.
(உ) பெரி-திரு-௩-௲-ச.
§ குணமுண்டாக - பாரதந்த்ர்ய முண் ாக.

அரு முதற்பாட்டு (வில்லித்யாதி). ஜந்மசத்ருவை நிரஸித்திறே பார்த்தஸாரதியா ப் புகுருகிறதென்று அத்தையு மநுஸந்திக்கிருரென்று அவதாரி க ண்டுகொள்வது.

மேலே 'பார்த்தன் றன்தேர்முன்னின்றானை'' என்று ஸௌலப்யமநுஸந்திக்கப் புகுகிருராகை யாலே அது மஹாகுணமாகைக்காக த்ரிபுராந்தக ஸம்ரக்ஷணமநுஸந்திக்கிருரென்று திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (த்ரிபுரேத்யாதி). இவ்விடத்திலே (க) ' తతః కోప పరీతేన సంర క్త నయ నేనచ వామాఙ్గుష్ఠనఖాగ్రేణ ఛిన్నం తస్య శిరో మయా యస్మాదనపరాధస్య శిరశ్ఛిన్నం త్వయా మమ తస్మాచ్ఛాపసమావిష్టః కపాలీ త్వం భవిష్యసి । బ్రహ్మహా కులితో భూత్వా చరం స్తీర్థాని భూతలే । తతో హం గతవాన్ దేవి హిమవ న్తం శిలోచ్చయమ్ । తత్ర నారాయణః శ్రీమాన్ మయా భిక్షాం ప్రయాచితః తతస్స్వ నస్వకం పార్శ్వం నఖాగ్రేణ విదారితమ్ మహతీ స్రవతీ ధారా తస్య రక్తస్య నిస్సృతా । విష్ణుప్రసాదాత్సుశ్రోణి కపాలం తత్సహస్రధా స్ఫుటితం బహుధా యాతం స్వప్నలబ్ధం ధనం యథా తதः கோபபரீதேந ஸம்ரக்தநயநேநச ோமாங்குஷ்ட ாக்ரேண சிந்நம்தஸ்ய சிரோமயா | யஸ்மாதநபராதஸ்ய சிரஶ்சிந்நம் த்வயாமம தஸ்மாச் சாபஸமாவிஷ்டம் கபாலீ த்வ பவிஷ்யஸி ப்ரஹ்மஹாகுலிதோபூத்வா சரம்ஸ்தீர்த்தாநிபூதலே ததோஹ கதவாந்தேவி ஹிமவந்தம் சிலோச்சயம் தத்ர நாராயணஶ்ஶ்ரீமாந் மயாபிக்ஷாம்ப்ரயாசித | ததஸ்ஸ்வே ஸ்வகம் பார்ஶ்வம் நகாக்ரே விதாரிதம் மஹதீ ஸ்ரவதீதாரா தஸ்ய ரக்தஸ்ய நிஸ்ஸ்ருதா | விஷ்ணுப்ரஸாதாத் ஸுஶ்ரோணிகபால தத்ஸஹஸ்ரதா ஸ்ப்புடிதம் பஹுதாயாதம் ஸ்வப்நலப்த்தம் தநம்யதா'' என்கிற மத்ஸ்யபுரா வசந கள் அவை வே அநுஸந்தேயங் ள். கீழ் "தேவி'' என்று ஸம்போதித்திருக்கவும் "ஸுஶ்ரோணி' என்றது பாவ ர்ப்பமென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (அவனையித்யாதி). இத்தால் விஷயாநுர னென்னுமது ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம். (உ) పితుర్వచననిర్దేశాత్ பிதுர்வசநநிர்த்தேசாத்'' என்றிருக்க, "சிற்றவை பணியால்' என்றுசொல்லக்கூடுமோவென்ன; பெருமாளுடைய அபிப்ராயத்தைக் ண்டருளிச்செய்கிருரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்குப்ரமாணம், (நநூநமித்யாதி). "ననూనం మమ కైకేయి కఞ్చిదాశంసతే గుణమ్ । యద్రాజానమవోచ స్త్వం మమేశ్వరతరా సతీ நநூநம் மமகைகேயி கஞ்சிதாசம்ஸஸேகுணம் | யத்ராஜாநமவோசஸ்த்வம் மமேஶ்வரதராஸதீ' என்று. இந்தஶ்லோகத்தை ஸப்ரகாரமாக வ்யாக்யாநம்பண்ணுகிருர், (சக்ரவர்த்தியித்யாதி).

புந ப்ரதீகக்ரஹணபூர்வகம் பாட்டின்தொகுத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (வில்லித்யாதி). ... ... (க)

(க) மத்ஸ்யபுரா.
(உ) ரா-பா-க-உச.

மூ. வேதத்தைவேதத்தின்சுவைப்பயனைவிழுமியமுனிவர்விழுங்கு
கோதிலின்கனியை நந்தனார்களிற்றைக் குவலயத்தோர்தொழுதேத்து
ஆதியையமுதையென்னையாளுடை யப்பனையொப்பவரில்லா
மாதர்கள்வாழும் மாடமாமயிலைத் திருவல்லிக்கேணிக் ண்டே னே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
வேதத்தை	வேதத்தை விபூதி யாகவுடையனாய்,	குவலயத்தோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்
சுவை	(ஆஶ்ரயித்தவர்களு டைய) ருசிக்குத்த க்கபடியாக	தொழுது	ஆஶ்ரயித்து [ந
வேதத்தின்	வேதோக்தகர்மாநுஷ் ட்டாநத்தினுடைய	ஏத்தும்	ஸ்தோத்ர பண்ணுகி
பயனை	பலத்தைக் கொடுக்கு மவனாய்	ஆதியை	ஜகத்காரணபூதனாய்
விழுமிய	ஶ்லாக்யரான	அமுதை	அம்ருதம் போலே போக்யனாய்
முனிவர்	ஸநகாதிமுனிவர்கள்	என்னை ஆளுடை	என்னை அடிமகொண்ட
விழுங்கும்	அநுபவிக்கிற	அப்பனை	உபகாரகனானவனை
கோது இல்	கோது இல்லாத	ஒப்பவர்	(தங்களுக்கு) ஸத்ருச ரானவர்கள்
இன்	இனிய	இல்லா	இல்லாத
கனியை	பழம்போலே நிரதிச யபோக்யனாய்,	மாதர் ள்	ஸ்த்ரீகள்
நந்தனார்	ஶ்ரீநந்தகோபர்க்கு	ாழும்	வாழுமதாய் [தாய்
களிற்றை	ஆனைக்கன்றுபோலே ப்ரியனாயிருக்குமவனாய்	மாடம்	மாடங்களையுடைத்
		மா	செல் ம்நிறைந்த
		மயிலை	மயிலாப்பூரைப்படை வீடாவுடைய
		திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன். (உ)	

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தை) (க) "த்ரைகுண்யவிஷயாவேதா:" என்கிறபடியே எல்லார்க்கும் ஹிதஞ்சொல்லப்போந்த வேதத்தைத் தனக்கு விபூதியாக வுடையவன். (வேதத்தின் சுவைப்பயனை) வேதோக்தமான கர்மங்களை யநுஷ்ட்டித்து ராஜஸராயும் தாமஸராயும் ஸாத்விகராயுமுள்ளார்க்கு அவ்வவருடைய ருச்யநுகூலமாக பல ப்ரதாநம்பண்ணுமவன். †கர்மபாவநையாதல்உபயபாவநையாதலன்றிக்கேகேவலம்ப்ரஹ்மபாவநையேயாயிருக்கும் ஸநகாதிகளுக்கு நிரதிசயபோக்யனாயுள்ளவனை. (நந்தனார்களிறை) ஶ்ரீநந்தகோபர்க்குத் தன்னுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களாலே எப்போதுமொக்க இனியனானவனை. (குவலயத்தோரித்யாதி) பூமியிலுள்ளார் (உ) "காரணந்துத்யேய" என்கிறபடியே தன்னையே ஆஶ்ரயிக்கும்படி ஜகத்காரணபூதனாயுள்ள

(க) கீதை-௨-சரு. (உ) அதர்வசிகை.

வனை. (அமுதை) அ ர்களுக்கு ப்ராப்யனுயுள்ள னை. அவர்களுக்குமெல்லாம் புறம்பாயிருக்கிறவென்னை அடிமைகொ ' ட உபகாரகனை. (ஒப்பவரில்லாவித்யாதி) (க) † ஒருவல்வித்தாம ரையாளொன்றிய சீர்மார்பன்'' என்று பிராட்டி ப்ராதாந்யமேயா ஊராகையாலே பிராட்டிபரிகரமேயாயிற்று. (௨) † నాగయో ర్విద్య తేపరమ నாகயோர்வித்யதேபரம்'' என்று அவள் விபூதியும் ஈஶ்வரவிபூதியுமாய் இரண்டுகூறுயிறே யிருப்பது மயிலாப்பூர்' என்று படைவீட்டுக்குப்பேர். ... ... (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (வேதத்தையித்யாதி). (௩) கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடிப்பதற்கு முன்ன ' தன் மந்தனுயிருந்தமையை யநுஸந்தித்துக் கொண்டு திருத்தேர்த்தட்டில் காட்டின வைஶ்வரூப்யப்ரதர்சநாதிமு த்தாலே வெளியிட்ட பரத் த் தயுமநுபவித்துக் கொண்டாடுகிறுரென்று ஸ ' கதி கண்டுகொள்வது

விழுமியமுனிவர்'' ஶ்லாக்யமான முனிவரென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (கர்மேத்யாதி). விழுப்பு - ஶ்லாக்யதை. ''மாதர்கள் வாழும்' என்று விசேஷிக் க்கு ஹேது தநபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஒருவல்வியித்யாதி). §பிராட்டி பரிகரமென்கைக்கு ஜ்ஞாபகம் (நாயோரித்யாதி). (௨) దేవతిర్యఙ్మనుష్యేషు పున్నామా భగవాన్ హరిః స్త్రీనామ్నీ శ్రీశ్చ విజ్ఞేయా నానయో ర్విద్యతే పరమ్ தேவதிர்ய ' மநுஷ்யேஷு புந்நாமாபவாந்ஹரி ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மத்ரேய நாநயோர் வித்யதேபரம்' ன்று ஶ்லோகசேஷம். ... ... (௨)

மு. வஞ்சனைசெய்யத் தாயுரு ாகி ந்தபேயலறி மண்சேர
நஞ்சமர் முலையூடுயிர் செகவுண்ட நாதனைத்தானவர் கூற்றை
விஞ்சைவானவர்சாரணர்சித்தர்வியன் துதிசெய்யப்பெண்ணுருவாகி
அஞ்சுவையமுதமன்றளித்தானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வஞ்சனைசெய்ய	(க்ருஷ்ணனை) வஞ்சிக்கைக் ாக	சேர	விழும்படியாக,
		நஞ்சுஅமர்	விஷம்நிறைந்த
தாயுருவாகிவந்த	தாய்வடிவுகொண்டு வந்த	முலைஊடு	முலைவழியே
		உயிர்	(அவள்) ப்ராணன்
பேய்	பூதனையானவள்	செக	போம்படி
அலறி	கதறிக்கொண்டு	உண்ட	அமுதுசெய்தருளின
மண்	பூமியிலே	நாதனை	ஸர்வசேஷியாய்,

(க) ௩-திரு-கசு. (௨) வி-பு-க-அ-௩ரு. (௩) ௩-கo-௩.

§ அல்லாதபும்வ்யக்திகளிவள் பரிகரமன்றோவென்ன; (நாநயோ°). என்றது.

தானவர்	அஸுரர்களுக்கு	அன்று	இந்த்ரன் ப்ரஷ்டை
கூற்ற	ம்ருத்யுவாய்		ஸ்வர்யனு காலத்
விஞ்சைவானர்	வித்யாதரர்	அம்	அழகிய [திலே
		சுவை	ரஸத்தையுடைய
சாரணர்	சாரணர் [வர்கள்)	அமுதம்	அம்ருதத்தை
சித்தர்	ஸித்தர் (முதலானதே	அளித்தானை	தேவதைகளுக்குக்
வியந்து	ஆஸ்சர்யப்பட்டு		கொடுத்தவனை
துதிசெய்ய	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்	திருவல்லிக்கேணி	கண்டேன்.
	படி [ண்டு	விஞ்சை	வித்யை.
பெண்உருவுஆகி	பெண் வடிவைக்கொ	வியந்து	கடைக்குறை (௩)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (வஞ்சனேயித்யாதி) தாய்வடிவுகொண்டு வஞ்சிக்கவந்த பூதனை கதறிக்கொண்டுபோய் பூமியிலே விழும்படியாக விஷம்சிரம்பின முலைவழியே அவளுடைய ப்ராணன்கள் போம்படி அமுதுசெய்த. (நாதனை) † தனக்குச்சேராத வடிவுகொண்டு ஜகத்துக்கு ப்ராணனான தன்னை நலியவந்தவளை முடித்துத்தன்னைத்தந்தவன். (க) ஸ்தந்யந்தத் ஸ்தந்யம்தத்" (தானவர்கூற்றை) ஆஸுரவர்க்கத்துக்கு ம்ருத்யுவானவனை. வித்யாதரர் சாரணர் ஸித்தர் உள்ளிட்ட தேவவர்க்கமடைய விஸ்மிதராய் ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி †புருஷோத்தமனான தனக்குச்சேராத வடிவைக்கொண்டு அம்ருதத்தை அநுகூலரை புஜிக்கும்படி பண்ணினவனை ... (௩)

அரு. மூன்றாம்பாட்டு (வஞ்சனேயித்யாதி). நந்தனார்களிற்றினுடைய பிள்ளைச்சேவகத்தைச் சொல்லாநின்றுகொண்டு கிட்டியநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

பெண்ணுருவாகி யமுதமளித்ததுக்கு ப்ரதிகோடித்வேந, தாயுருவாய் வஞ்சிட்டவளைக்கொன்றதுக்கு ரஸோக்திதோன்றத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). பேய்க்குச்சேராதவடிவிறே தாயுருவாகை என்று திருவுள்ளம். తస్యాః స్తనం ప్రపౌక్రోష్ణ స్రాణైస్సహనినాయచ స్తన్యంతద్విషసంమిశ్ర రసమాస్పిజ్జగద్గురుః தஸ்யாஸ்தநம் ப்ரபௌக்ருஷ்ண ப்ராணைஸ் ஸஹநிநாயச | ஸ்தந்யம்தத்விஷஸம்மிஸ்ரம் ரஸ்யமாஸீத் ஜகத்குரோ ' என்று சநசேஷம். (புருஷோத்தமனானதனக்குச்சேராதவடிவைக்கொண்டு)- 'பெண்ணுருவாகி" என்றதினர்த்தம். அம்" ஸுந்தரமான சுவை ' ரஸ்யமான அமுதமென்று சப்தார்த்தம். ஆக தன்னுருவையழித்து வேறுவேஷங்கொண்டாகிலும் விஷமிட்டு (உ) * உலகங்களுக்கெல்லாமோருயிரை நலியவந்தவளை முடித்து தன்னையழியமாறியாகிலும் அநுகூலர்க்கு அம்ருதங்கொடுத்தும் உயிர்களைத் தரிப்பித்தவனென்று சொல்லிற்றாயிற்று. ... (௩)

(க) வி-பு-ரு. (உ) தி-வாய்-அ-க-ரு.

ூ. இந்திரனுக்கென்றுயர்களெடுத்தவெ ழில்விழவில்பழநடைசெ
மந்திரவிதியில்பூசனைபெருது மழைபொழிந்திடத்தளர்ந்தாயர் [யி
னந்தம்மோடினவாநிரைதளராமலெம்பெருமானருளென்
அந்தமில் ரயால்மழைதடுத்தானைத்திரு ல்லி ே ணி ேடே .

பதம.	உரை.	த .	உ ர.
இந்திரனுக்குஎன்று	இந்த்ரனு ்கு விருந்திடக்கடவோமெ ்	தளர்ந்து	மி வும்நோந்து
ஆயர் ள்	இடையர் ள் [று	பெருமா	எமக்கு ் வாமியா ே .
எடுத்த	ஸ ் கல்பித்த	எந்த ் மோடு	் ளுட ்
எழில்	அழகிய	இனம்	இனமினமா
விழவில்	யாே ாத்ஸவத்திலே	ஆநி ர	பசுத்திரளும்
பழ டசெய்	முன்பு செய்துபோரும் க்ரமத்தில்	தளராம ்	நோவுபடாதபடி
மந்திரவிதியில்	ம ் த்ரோக்தமான படியே	அருள்	ரக்ஷித்தருளே ணு ்
		என்ன	என்றுஅர்த்தி ்
		அந்தம்இல்	அள விடவொண்ணுதபடியான [ே
பூசனைபெருது	பூஜையை(அவ ்)பெருமையாலே	வ ரயால்	கோவர்த்தந மலையா
ம ழ	ல்வர்ஷத்தை	மழை	அம்ம ழையை
பொழிந்திட	வர்ஷிப்பி ் க,	தடுத்தானை	பரிஹரித்த னை
ஆயர்	இடையர்	திருவல்லி ் கேணிக்க ் டே ் .	( )

வ்யா நாலாம்பாட்டு. (இந்திரனித்யாதி) †திரு ாப்பாடியிலுள்ளார் த் ரலோக்யே ் வரனான இந்த்ரனுக்கு ர்ஷார்த்தமா ஆட் டக்கொருவிருந்திடக்† ட ர் ாய் நாம் பிறந்துவளருகிற ஊரிலே புரோடாசத்தை நாய் தின்றுற்போலே ஒரு தே த ந்து புஜிக்கையாவதென்'' எ ் று ந ் கள் செய்யப்புகுகிறதுதாவெ ் ' என்றுே ட்டான்' நாங்களிந்த்ரனுக்கு வர்ஷார்த்தமாக விருந்திடப்புகுகிறோம் ' என்றார்கள்' இந்தமலையன்றோ நமக்கும் பசு ் ளுக்கும் ஒதுங்கவிடமும்தந்து புல்லுந்தருகிறது ஆரேனுக்குமோ ப்ரத்யுபகாரம்பண்ணுவது இம்மலைக்கிடுங்கோள்' என்றான்' மு த்தைப்பார்த்து ஒன்றைச்சொன்னால் மறுக்கலாம்படியன்றே யிருப்பது' ஒன்றாகக்கொடுவந்து குவித்தார்கள். (இந்திரனித்யாதி) இந்த்ரனுக்கென்று இடையரெடுத்த வெழிலுடைத்தானவிழவில் முன்புசெய்துபோரும்படியிலே மந்த்ரோக்தமானபடியே ப ் ணுகிற அநுஷ்ட்டாநரூபமான பூஜையைப்பெறுமையாலே அவன் †பசிக்ராஹத்தாலே கோபித்து மஹாவர்ஷமாக வர்ஷிப்பிக் ' அத்தாலே இடையரானவர்கள் தளர்ந்து ரக்ஷகரான வெ ் களோடே ங் ளுடைய ரக்ஷ்யமான பசு ் களுந்தளராதபடி நோ ் கியருளவேணும்

என்ன. † இத்தால் புறம்புண்டான ரக்ஷ்யரக்ஷகபாவமும் அப்ர யோஜகமென்றபடி. (அந்தமில்) அந்தமழையினளவல்லாத பெரிய மலையாலே மழையைத்தடுத்து. † அப்படியே (க) ஸந்ததுஃகவர்ஷிணி - ஸந்ததுஃகவர்ஷிணி" என்கிற என்னுடைய ஸம்ஸாரமாகிற வர் ஷத்தைப்பரிஹரிக்கவந்தவன். ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு (இ'திரனித்யாதி). ஒருபேய்ப் பெண்ணைப் பிண மாக்கிவிட்டவளவேயோ த்ரிலோகாதிபனென்று இறுமாந்திருக்கும் இந்த்ர னிறுமாப்பை யறுத்தபடியும் கண்டோமிறே! என்று அத்தையருளிச்செய்கி றாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

புத்திஸௌகர்யார்த்தம் கதாபாகத்தை உபந்யஸிக்கிறார், (திருவாய்ப் பாடியித்யாதி). (டவர்களாய்) என்றவநந்தரம் உத்யோகிக்க என்று பூரிப் பது. (பசிக்ராஹத்தாலே) என்றது- ப்ரஹ்மவக்ராஹ: க்ரஹஏவக்ராஹ:' என்று க்ரஹசப்தத்திலே வந்த ப்ரத்யயம் ஸ்வார்த்தத்திலேயாய் க்ரஹிக்கை யாமெ 'கை. இவ்வளவால் பலித்த ஸ்வாபதேசம், (இத்தாலித்யாதி), "அந்த மில்' இத்யாதிக்கு ஸ்வாபதேசம். (அப்படியேயித்யாதி). ... (ச)

ரு இன்துணைப்பதுமத்தலர்மகள்தனக்குமின்பன்நல்புவிதனக்கிறை
தன்துணையாயர்பாவை நப்பின்னைதனக்கிறைமற்றையோர்க்கெல்லாம்
வன்துணைபஞ்சபாண்டவர்க்காகிவாயுரைதூதுசென்றியங்கு
மென்துணை ந்தைதந்தைதம்மானைத்திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
இன்	(தன்மாஸ்ஸுக்கு)இ	வல்துணை	வலியதுணையாய்
துணை	துணையாய் [னிய	பஞ்சபாண்டர்க்கு	பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு
பதுமம்	தாமரைப்பூவைப்பிறப்பிட ாகவுடைய	ஆகி	எல்லாவுறவுமு றயும் தானேயாய் கொண்டு
அலர்மகள்தனக்கும்	பெரிய பிராட்டி ார்க்கும்		
இன்பன்	போக்யனாய்	வாய்உரை	அ ர்கள்சொன்னவார்த்தைகளை
ல்	எல்லாவற் றயும் பொறுக்கு' தன்மையளான	சென்று	துர்யோதநாதிகள்பக்கலிலேபோய நிவித்து [னவனாய்
புவிதனக்கு	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கு		
இறைவன்	வல்லபனாய்	தூதுஇயங்கும்	ஸ்ரீ தூதஎழுந்தருளி
தன்துணை	தன்னையே துணையாகவு டயளாய்	என்துணை	என்னைப்போல்வார்க்கெ ல்லாம் ஸஹாயபூதனாய்
ஆயர்பாவை	இடைப்பெண்ணான		
நப்பின்னைதனக்கு	நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு	எந் தைதந்தைதம்மானை	என்குலநாத னான
இறை	ஸ்வாமியாய்,	திருவல்லிக்கேணிக் ண்டேனே. (ரு)	
மற்றையோர்க்குஎல்லாம்	அல்லாதாரெல்லார்க்கும்		

(க) ஸ்தோ - ர - சகூ.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (இன்துணையித்யாதி) நெஞ்சுக்கினிய துணையாயிருக்கிற, பதுமத்தலர்மகளுண்டு - தாமரைப்பூவை உத்பத்திஸ்த்தாநமாகவுடை ய பெரிய பிராட்டியார் அவளுக்கின்பனு வன். (தனக்கும்) எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயையாயிருக்கிற பெரியபிராட்டியார் தான் அகலகில்லே '' என்றுவிரும்பி வர்த்திக்கும்படி அவளுக்கு ஸ்ப்ருஹணீயனானவன். †ஸர்வேஶ்வரனு ர தனக்கும் கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிருக்கிற பூமிப் பிராட்டியார்க்கு வல்லபனானவன் (தன்துணையித்யாதி) † தன்னையே துணையாகவுடையளான ஆயர்பாவையுண்டு நப்பி ன்னைப் பிராட்டி அவளுக்கு ஸ்வாமியானவன். (மற்றையோரித்யாதி) இப்படியிருக்கையாலே அல்லாதா ரெல்லார்க்கும் வலிய துணையானவன். (பஞ்ச) ஆஶ்ரிதரான பாண்டவர்களுக்காக அவர் ள் வாயிற்சொல்லி விட்ட வார்த்தையை அங்கேசென்று சொல்லுவது, + இங்கேவந்தறிவிப்பதாய், இப்படி ஆஶ்ரிதவிஷயத்தில் தாழநின்ற நிலையாலே தானே துணையென்னு மிடத்தை எனக்கறிவித்தவன். (எந்தை) எனக்கு ஸ்வாமியாய் என்குலத்துக்கு நாதனான ன். ... ... (௫)

அ . அஞ்சாம்பாட்டு (இன்துணைஇத்யாதி). இப்படி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங் ளை யநுபவித்தாராய் * பார்த்தன்ற தேர்முன் நிற்கை க்கு பூர்வரங்கமான தௌத்யத்தை யநுஸந்தியா ஸ்ரீபூமிநீளாவல்லபன்செய்த செயலென்னென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங் திகண்டு கொள்வது.

பதுமத்து' - பத்மத்திலேயிருக்கிறெ றபடி. * நல்பதப்ரயோ தாத்பர்யம், (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதி). 'தனக்கு" என்றதின் ருத்தா வுமாம். ஸ்ரீபூமிகளை ஒருவன் ஈர்வார்த்துக் கொடுக்கவேண்டாமையாலே விசேஷிக்கவேண்டா, நப்பி ன்னையாகில் ஸாமா யேந ஏருத்தை முறித்தவனுக்குக் கொடுக்கக்கட வமென்று நினைப்பிட்டவளாகையாலே க்ருஷ்ணனைத் துணையாக விஶ்வஸித்திருந்தாளென்று இவ்வர்த்தம்தோன்ற விசேஷிக்கிறாரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார், (தன்னையேயித்யாதி). 'இயங்கும்' ஸஞ்சரிக்கிற வென்றாய் இதினர்த்தம், (இ வே வந்தறிவிப்பதாய்) என்றது. ... (௫)

௬. அந்தகன்சிறுவனரசர்தம்மரசற்கிளையவனணியிழையைச்செ
ந்தமக்குரிமைசெய்யெனத்தரியாதெம்பெருமானருளென்னச்[ன்று
சந்தமல்குழலாளலக்கண்நூற்றுவர் தம்பெண்டிருமெய்திநூலிழப்ப
இந்திரன்சிறுவன்தேர்முன்நின்றானைத்திருவல்லிக்கே ணிக்கண்டேனே.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அந்தகன்	குருடனான த்ருதராஷ்ட்ரனுடைய	என்ன	என்று அர்த்திக்க·
சிறுவன்	பிள்ளையாய்	அல்	இருண்ட
அரசர்தம்அரசற்கு	ராஜராஜனான துர்யோதனனுக்கு	சந்தம்	நிறத்தையுடைய
இளையவன்	தம்பியான துஶ்ஶாஸநன்	குழலாள்	குழலை யுடைய ளாத்ரௌபதிபட்ட
அணி	அலங்கரிக்கப்பட்ட	அலக்கண்	து கத்தை
இழையை	ஆபரணங்களையுடையளான த்ரௌபதி பக்கலிலே	நூற்றுவர்தம்	துர்யோதனன் ப்ராதாக்களான நூற்றுவருடைய
சென்று	போய், (சூதிலே உன்னையுந் தோற்றுர் ள் ஆகையாலே)	பெண்டிரும்	பார்யைகளும்
எந்தமக்கு	எ களுக்கு	எய்தி	அடைந்து
உரிமைசெய்ன	அடிமைசெய் என்ன,	நூல்	மங் ள ஸூத்ரத்தையு
தரியாது	(அவள் அந்யசேஷத்வத்தைப்)பொறும	இழப்ப	இழக்கும்படியாக
எம்பெருமான்.	எ ஸ் ாமீ. [ல்	இந்திரன் சிறுவன்	இந்த்ரபுத்ரனான அர்ஜுநனுடைய
அருள்	என்பக்கல் க்ருபைபண்ணி ரக்ஷிக்கவேணும்	தேர்முன்	தேரின்முன்னே
		நின்றானை	நின்று ஸாரத்யம்பண்ணினவனை
		திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்.	( )

வ்யா. ஆறும்பாட்டு (அந்தகன்சிறுவன்) குருடன் பெற்றபிள்ளையாயிற்று. § இத்தால் அறிவுகேடு வழி வழி வருகிறதென்கை' †பிதாவானவன் † கண்ணஞ்ச வளர்க்க வளருகையன்றிக்கே தான் கண்டபடி மூலையடியே திரிந்தவன். (அரசரித்யாதி) ரா ரானை துர்யோதநனுக்குப் பின்பிறந்தவன் துஶ்ஶாஸநனென்றபடி †அவன்கொண்டாடி வளர்க்கச்செருக்காலே ளர்ந்த னென்று தீம்புக்குறுப்பாகச் சொல்லுகிறது. (அணியிழையை) † மஹோத்ஸமாகையாலே ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதையாய் நின்றவள் பக்கலிலே கி டி. (எந்தமக்குரிமை செய்யென) சூதிலே உன்னையுந் தோற்றுர்கள் நீ போந்து எங்களுக்கு இழிதொழில் செய்யென்ன (தரியாது) அவள் அந்யசேஷத்வத்தைப் பொறுத்திலளாயிற்று இவ்வளவிலே ஸ்வாமியான ந என்பக்கலிலே க்ருபைபண் வேணுமென்ன. ஆண்பிள்ளைகளான பர்த்தாக்கள் ஸங்கிஹிதராயிருக்க தூரஸ்த்தனான க்ருஷ்ண ர் பேரைச் சொல்லுவானென்' என்று எம்பாரைக்கேட்க அறிந்தோமே; முன்பே சில † ஸாருஸாரு

பே ட்டு ை த்தாள் போலேகாணும். (க) [Telugu-script Sanskrit quotation, illegible] மஹாத்யாபதி ம்ப்ராப்தே ஸ்மர்த்தவ்யோ பகவாந்ஹரி' என்று. இதுதன்னை பட்டரைக்கேட்ட பர்த்தாவின் ை யைப்பிடித்துப் போகாநின்றாலும் இடறினால் அம்மே. என்னக் கடவது காண்' என்றருளிச்செய்தார். அர்த்தம்† அதாயிருக்கச்செய் தே †விசைப்புக் கிடந்தபடிகாணும். (சந்தமல்குழலாள்) † சந்தம்' ன்றுநிறம். அல்'' என்கிறவித்தாலே இருளைலக்ஷித்து நிற மிரு டகுழலையுடை யவளென்னுதல்; அன்றிக்கே §(சந்தமல்குழ லாள்) சந்தநப்பூமாறாத குழலையுடை யவளென்னுதல். அவள்பட்ட அல ணுண்டு து கம் அத்தை துர்யோதநாதிகளுடைய ஸ்த்ரீ ர்பட்டு. † அதில் தன்னேற்றமாக நாலுமிழந்தார்க ாயிற்று †அ ர்களுக்கு துஃகம் நிலைநிற்கும்படி பண்ணினையிற்று.

(இந்திரனித்யாதி) வலியார்சிலரை அபாஶ்ரயமாகப் பற்றினு லும் தானேதாழநின்று ரக்ஷகனுகவல்லனென்னு மிடத்தைச் சொல் லுகிறது † த்ரௌபதிக்கு பர்த்தாக்களுதவிற்றிலர், அர்ஜுநனுக்கு இந்த்ரனுதவிற்றிலன். ... ... (கூ)

அரு. அரும்பாட்டு (அந்தகனித்யாதி). (௨) ' அர்ஜுநனுக்கு தௌத்ய ஸாரத்யங் ள் பண்ணிற்றும் த்ரௌபதியினுடைய ங்களஸூத்ரத்துக் ா '' ன்கிறபடியே இவன் பார்த்தஸாரதியானமைக்கும், கீழ்ப்பாட்டிற் சொன் தூத்யத்துக்கும் ப்ரதாநஹேதுவை யநுஸந்திக்கிறாரென்று அவதா ரிகை ண்டுகொள்வது.

§ ' அந்தகன்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யாந்தரம், (பிதா ானவனித்யாதி). (கண்ணஞ்ச) - கண்ணாலேயஞ்ச. துஶ்ஶாஸநனை இப்படி வர்ணிப்பானென் னென்ன ; அருளிச்செய்கிறார், (அவனித்யாதி). (ங) [Telugu-script Sanskrit quotation] யௌவநம் த ஸம்பத்தி' ப்ரபுத்வ மவிவேகிதா ஏகைகமப்யநர்த்தாய கிமு யத்ர சதுஷ் டயம்'' என்கிற நாலு மிவனுக்கு புஷ்கலமென்று திருவுள்ளம். அணியப் பட்ட - அலங்கரிக்கப்பட்ட, இழையையுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (மஹோத்ஸவமித்யாதி). (ஸாருஸாரு)- ாதிலே ஸாருஸாருவென்கை; அதாவது - உபதேசமென்றபடி. [Telugu-script Sanskrit quotation] -ஜ்ஞாதம்மயா வஸிஷ்டேநபுராகீதம் மஹாத்மநா'

---

§ '' அந்தகன் ' என்றது - ஆந்த்யம் - ஜ்ஞாநநேத்ரத்ருஷ்டிதபஶ்ச என்று விவக்ஷித்து, இதையிரண்டையுமருளிச்செய்கிறார், (இத்தாலித்யாதி வாக்யத் வயத்தாலே).

(க) பார- (உ) ஸ்ரீவசநபூ - (ங) § ஞண்டலிதம் க்வாசித்கம்.

என்று பூர்வார்த்தம். "எம்பெருமான்! அருள்" என்று இவள் ஒரு நூற்புடை வையை அர்த்தித்தால், அவ்வளவைக் கொடுத்துவிட்' ாலாகாதோ, நூற்றுவர் பெண்டிரையும் நூலிழக்கும்படி பண்ணுவானேனென்னை; அருளிச்செய்கி முர், (அதாயிருக்கவித்யாதி). §(விசைப்பு) - ஸ்நேஹாதிக்யம். "அல்" என்று ராத்ரியாய், அப்படியிருப்பதானகுழலென்றும்; "சந்தமர்" என்று பாடாந்தரமாய், அப்போது சந்து-சந்த ஸமமமாய், அமருகை - பொருந்துகையாய் அப்படிப்பட்ட குழலையுடையவளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிமுர் (சந்தமென்றித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). (அதில் தன்னேற்றமாக) என்றதுக்கு- 'கோவிந்தா' என்ற ாக்கு வேருென்றின கழுத்துக்கொரு குணஹாநியின்றிக்கே, ப்ரதிஜ்ஞையாலே குழல்விரித்திருந்த விவளைக் குழல் முடிப்பித்தவாறே அவர்கள் குழல்விரித்தார்கள்; நூல்வாசி இவளுக்குண்டாயிற்று. அவர்களுக்கு அதின்றிக்கேயொழிந்தது தன்னேற்றமென்று கருத்து. இவளை "சந்தமர்" என்று விசேஷித்து, அவர்களைக் கேவலம், 'பெண்டிர்" என்றத்தாலே பலித்த உ' கருத்து (அவர் ளுக்கித்யாதி). சரணுகதையானவளைக் கப்பிடித்து பர்த்தாக்கள் போக்யஸ ங்களைப்பெற்முர்கள்; அ ர்களுக்கு விரோதிளைக் கைப்பிடித்த பார்யை ள் த்யாஜ்யதுக்கங் ளைப்பெற்முர்கள், இவ்விர ன் டுக்கு மிவனேயடியென்று கருத்து. இப்பாட்டில் பலித்த ஸ்வாபதேசம் (த்ெ ளபதிக்கித்யாதி). ... ... (௬)

மூ. பரதனும் தம்பி சத்துருக்கனு மிலக்குமனேடுமைதிலியும்
இரவுநன்பகலும் துதிசெய்ய நின்ற விராவணுந்தகனையெம்மானைக்
குரவமேகமழும்குளிர்பொழிலூடு குயிலொடு மயில்கள்நின்முல[னே
இரவியின்கதிர்கள் நுழைதல்செய்தறியாத்திருவல்லிக் கேணிக்கண்டே

பதம.	ரை.
பரதனும்	ஸ்ரீபரதாழ்வானும்[ன
தம்பி	அவனுக்குத்தம்பி யா
சத்துருக்கனும்	ஸ்ரீசத்ருக்ாழ்வானும்
இலக்கு ம னே டு	இளைய பெரு மாளோடு (கூட)
மைதிலியும்	பிராட்டியாரும்
இரவும்	ராத்ரியிலும்
நல்	(பபதார்த்த ப்ரகாசமாய்) விலக்ஷணமான
ப லும்	பகலிலும் [படி
துதிசெய்ய	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்
நின்ற	எழுந்தருளியிருக்குமவனாய்,
எம்மான்	என ் ஸ்வாமியாய்,
இர வணுந்தனை	ராவணனை ஸம்ஹரித்த சக்ரவர்த்தித் திருமகனை,

பதம.	உரை.
குரவம்	குராமலர்கள்
கமழும்	பரிமளிக்கிற
குளிர்	குளிர்ந்த
பொழிலூடு	சோலைக்குள்ளே
குயிலொடு	(பாடுகிற) குயில்களோடு)
மயில்கள்	மயில்களானவை
நின்று	ஒருபடிப்படநின்று
ஆல	ஆடுமதாய்
இரவியின்கதிர்கள்	ஸூர்யகிரணங்கள் (சோலைச்செறிவாலே)
நுழைதல்செய்தறியா	ஒருகாலும் நுழைந்தறியாத
திருவல்லிக்கேணிக்கண்டேன்.	(எ)

§ (விசைப்பு) துடிப்';.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (பரதனும் தம்பி சத்துரு'கனும்) பரதாழ்வானும் †அவனோடு கையடைப்பான ஸ்ரீசத்ருக் நாழ்வானும். (இலக்குமனோடு மைதிலியும்) இதுவு †மிங்ஙனே யொருசேர்த்தி (இரவு நன்பகலும்) † ஸமர காலத்திலே கண்டநுபவித்த ர்களோடு † கேட்டார் ரய்கே ட்டாரோடு வாசியற ஏத்தா நிற்பார்களாயிற்று. †தேசிக †ரட'கலும் திரள்திரளாக நின்றாயிற்று ஏத்துவது. (இரவுநன்பகலும்) † நமக்குமோர் காலம் நெஞ்சொழிந்தபோது ஏத்துவ தொன்றுண்டன்றே. அங்ஙனன்றிக்கே திவாராத்ர விபாகமறக் †கிட்டினதனையு மாழுங்கால்படுகைக்குடலானவித்தனை (இரா ஞந்தகனை) இப்படி ஏத்துவதுதான் ரா ண தம்ப 'ண்ணின அபதாந மொன்றுமே யாயிற்று· †அவர்களோபாதி நானும்தோற்று ஏத்தும்படிபண்ணினவனை. (குரவமித்யாதி) குரவம் கமழா நிற்பதாய் ப்ரமஹரமான பொழிலினூடே குயில்களோடே கூட மயில்கள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ண. (இரவியித்யாதி) ஈப்ஸவ ராஜ்ஞைநடையாடாத தேசமாயிற்று. (க) ஓ ஓ பீஷோதேதி' என்றது அவ்விடத்தை யொழிய ரயற்று. (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பரதனுமித்யாதி). முதற்பாட்டிலே -*பார்த்தன்றன் தேர்முன் நின்றானுடைய குணஜிதராய்ப் போகாநிற்க நடுவே வழிபறிப்பாரைப்போலே (௨)*பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரியான வடி வ'கொண்டு நிற்கையாலே அங்கே கண்ணெடி, (௩) 'சிற்ற வபணியால் முடிதுறந்தானை' என்று ஒரு பாசுரமிட்டுப் போந்தாராயிருந்தார்; அவர்நெஞ்சிலே யுறைத்து நெஞ்சைப்பறிக்கையாலே வந்தேத்துகிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

'தம்பி' என்றது-பரதனுக்குத்தம்பியென்றாய்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனோடித்யாதி). (இங்ஙனேயொருசேர்த்தி) என்றது-(௪) ஸீதேலக்ஷ்மண ஸீதேஸலக்ஷ்மணும்'' என்கிறபடியே தாயும்பிள்ளையுமாயிரு'குமொருசேர்த்தியென்றுமாம்·(௫) நசஸீதாத்வயாஹீநா நசாஹமபி-ஈசவீதாத்வயாஹீநாநசாஹமபி'' ன்கிறபடியே பெருமாளைப்பிரியில் தரியா மயிலுண்டான சேர்த்தியாகவுமாம்: ராவண தத்தினன்று ஜ்யாகோஷத்தின் சடக்குக்கேட்டிருக்கையிலுள்ளசேர்த்தியாகவுமாம். (ஸமரம்). யுத்தம்.(கேட்டார்வாய்கேட்டார்) பரதசத்ருக்நர்கள். இந்நால்வரையும் சொன்னது - வாநரமுதலி ளு'கும் ப்ரஹ்மாதிகளு'கும், ருஷிகளுக்கும், அயோத்யாவாஸி ளுக்கும், ஆழ்வார்களுக்கும், ஆசார்யர்களுக்கு மூபலக்ஷ மென்று விவரிக்கிறார் (தேசிகரித்யாதி). (அடங்கலும்) என்றது - ண்டறிவாரும் கேட்டறிவாருமெல்லாமென்றபடி.

(க) தை-ஆ-எ. (௩) ௨-௩-க. (௫) ரா-அயோ-௫௩-௩௧.
(௨) ரா-அ-௩-௨ . (௪) ரா-ஆ-௧0-௧ .

நிலவர்க்கெல்லா மொருகாலேத்திருல் போரா,ேதா, திவாராத்ர விபாகமற எத்தவேண்டுவோனென்னென்ன அருளிச்செய்கிருர், (நமக்குமித்யாதி) கிட்டினதனையும்) - எத்தனைகிட்டிருலத்தனையும் என்றபடி. "எம்மானை" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவர்களோபாதியித்யாதி). குரவம் - புஷ்பவிசேஷம். பரதாதிகள்(ழ)பட்டரைப்போலேயேத்த குயில்பாட மயிகளாட பரிமளிதமாய் ஶ்ரமஹரமான உத்யாநத்திலே ராமதிவாகரன் எதிரியான கதிரவனஞ்சும்படி யிருக்கக்கண்டேனென்று இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம். ராவணனுக்கஞ்சின ஸூர்யன் ராவணுந்தகனுக்கஞ்சச் சொல்லவேண்டாவிறேயெ ' று திருவுள்ளம். ... ... (எ)

மூ' பள்ளியிலோதி வந்த தன் சிறுவன் வாயிலோராயிரநாமம்
ஒள்ளியவாகிப் போத ாங்கதனுக் கொன்று மோர்பொறுப்பிலனுகிப்
பிள்ளையைச் சீறி வெ கு ' டு தூண்புடைப்பப் பிறையெயிற்ற னல்
விழிப் பேழ் ாய்த்
தெள்ளிய சிங்கமாகிய தேவைத்திரு ல்லிக்கேணிக்கண்டேனே (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
பள்ளியில்	வித்யாசாலையிலே	பிள்ளையை	தன்புத்ரனை
ஓதி	படித்துவிட்டு	சீறிவெகுண்டு	மிகக்கோபித்து
வந்த	தன்னருகே ந்த	தூ ன்	(அவன்ந ' ட) தூணை
தன் சிறுவன்	தன்பிள்ளையானப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய	புடைப்ப	அடிக்க(அதிலே)
		பிறை	மூன்ரும்பிறைபோன்ற
		எயிறு	பற்களையும்
வாயில்	திருப்பவளத்தில்	அனல்	நெருப்புப்பொறிகள் சிந்தாநின்றுள்ள
ஓராயிரநாமம்	(ஸர்வேஶ்வரனுடைய) ஒருஆயிரம்திருநாமங்கள்	விழி	கண்களையும்
ஒள்ளியவாகி	அழகாக	பேழ்வாய்	பெரியவாயையுமுடைத்தாய்
போத	தன்னைடையேவர,		
ஆங்கு	அவ்விடத்திலே	தெள்ளிய	தெளிந்திருந்துள்ள
அதனுக்கு	அப்படியெம்பெருமான்திரு. ாமங்களைச் சொல்லியதற்கு	சிங்கமாகிய	ந்ருஸிம்ஹாவதாரஞ் செய்தருளின
		தேவை	தேவனை
ஒன்றுமோர்	சற்றுமினும்	திருவல்லிக்கேணிக் - ண்டேன். (அ)	
பொறுப்புஇலனுகி	பொறுமையில்லாதவனுய்க்கொண்டு		

வ்யா. எட ' ாம்பாட்டு. (பள்ளியிலோதி வந்ததன்சிறுவன்) பள்ளிபோதும் பருவத்தில் சொன்னவை யடங்கலும் சிரஸாவஹிக்கவேண்டும்படி யிருக்கும். இதாயிற்றுப்பருவ மிருந்தபடி. இதுக்கு

மேலே தன் யிற்றில் பிறந்தப்ரஜை சொன்னை யடையப்பொறுக் வேணும். (வாயிலித்யாதி) அவனப்போது சொல்லிற்று † நாலிர ் டாகிலும் பருவத்துக்குத்தக்கவளவல்லாதபடி யிருக்கையாலே குவாலாகச் சொல்லுகிறுர். (ஒள்ளியவாகிப் போத) †வயிற்றில் பிறந்த ் சொல்லுகையாலே இனிதாயிருக்குமிறே. (ஆங்கு) அவ் விடத்தில். (அதனுக் கொன்றுமோர் பொறுப்பிலனுகி) பள்ளியோதும் பருவத்திற் சொல்லுவதெல்லாம் ப்ரியமாயிருக்கும் தன்வயிற்றிற் பிறந்தவன் சொல்லிற்றெல்லாம் இனிதாயிருக்கும் ் சத்ருவே சொல்லிலும் சிரஸா ஹிக்க வேண்டு மத்தைச்சொல்லிற்று. † அஸஹ்யாபசாரப்ராசுர்யத்தாலே திருநாமங்கேட்டுப் பொறுக்க மாட்டாமையாலே முனிந்தானுயிற்று. (பிள்ளையை) திருநாமம் சொன்னதுே ஹேதுவாக வயிற்றில் பிறந்தவனைக் கைவிட்டானவன். †திருநாமம் சொன்னுரோடே தமக்கு ஸம்பந்தமாக நினைத்திருந்த படியாலே பிள்ளை" என்கிறுர். (வெகுண்டு தூண்புடைப்ப) † கோபத்தாலே செய்வதறியாதே தூணைத்தட்ட. (பிறையித்யாதி) பிறைபோலே யிருந்த எயிற்றையும் அக்நிபோலேயிருந்த ்ண்களையும் †புறப்படவிடா நின்றுள்ள பெரியவாயையு மு டய. (தெள்ளியசிங்கம்) †ஹிர ் யனுடைய முரட்டுவடிவைக்கண்டுபிற்காலியாதே நரஸிம்ஹமாய் அவ்வழியாலே தானே ஆ ் ரயணீயனெ ் னுமிடத்தை வெளியிட்ட ன் ... . (அ)

அ. எட்டாம்பாட்டு. (பள்ளியிலித்யாதி). ராவணுந்தகனுன புருஷஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழா நிற்கச் செய்தே ராவணனுடைய பூர் ஜந்மத்தின் ப்ராதிகூல்யத்தை யநுஸந்தித்து அவனுக்கும் அந்தகனுன புருஷஸிம்ஹத்தைக்கண்டு புகழப் புக்காரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

(நாலிரண்டேயாகிலும்)என்றது-திருமந்த்ரமெட்டெழுத்தேயாகிலுமென்றுமாம் (க) నారాయణేత్యష్టాక్షర-நாராயணேதி சப்தோஸ்தி' என்கிறநாலு ் (உ)* ஹரிரித்யக்ஷரத்வயமும்இரண்டுமேயென்றுமாம்;விஷ்ணுஷடக்ஷரியாகவுமாம் (௩) ప్రాతర్వేతిక్రుష్ణేతి గోవిన్దేతిచజల్పతామ్ మధ్యాహ్నే చాపరాహ్ణే చ యోగవసాద స్వప్చ్యతామ్ ப்ராதர்வேதிக்ருஷ்ணேதி கோவிந்தேதிச ஜல்பதாம் | மத்யாஹ்னே சாபராஹ்ணேசயோவஸாதஸ்ஸ உச்யதாம் ' என்று அவன் சொன்ன சிலதிருநாம ் களென்றுமாம். தம ப்ரசுரனுக்குத் ் திருநாமங்கள் ஒள்ளியவாயிருக்கு மோவென்ன ; அருளிச்செய்கிறுர், (வயிற்றிலித்யாதி). 'ஒன்று-

(க) (உ) (௩)

தர்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பள்ளியோது மித்யாதி). ஆனால் பொறுப்பிலனானைக்கு ஹேதுவெ ' னென்ன' அருளிச்செய்கிறார் (அஸஹ்யேத்யாதி). பொறுப்பிலனானபின்பு அவனுக்குப்பிள்ளையென்னுமதுவி ருத்தமாகையாலே ஆழ்வார் தமக்குப்பிள்ளையா அத்யவ ஸித்தாரென்கிறார் (திருநாமமித்யாதி). (௧) ' ... யுவதயஸ்த யா ' ன்று ப்ரதி விஷயதயா அத்யவஸிக்கலாமிறே. சிறு ' கன் ார்த்தைபொறுக் மாட் டாவிட்டால் அணைப்புடைக்கத் து ண் செய்தகுற்ற மெ ' னென்ன; அரு ளிச்செய்கிறார், (கோபத்தாலேயித்யாதி). (புறப்படவிடாநி ' றுள்ள) நா ' ப்புறப்பட விடாநின்றுள்ள வென்றபடி. இது 'பேழ் 'என்றதால் அர்த்த ஸித்தம்' சிங்கபதலப்ய மாகவுமாம். 'தெள்ளிய' பயலேசமின்றிக்கே தெ ளிந்தவென்றும், 'தேவு" என்றும் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஹிரண்ய னுடைய வித்யாதி). ... ... (அ)

மூ. மீனமர்பொய்கைநா ' மலர்கொய் ா ' ே ட்டை யினோடுசென்
கானமர்வேழும்மை யெடுத்தலற ' கராவத ' ாவினைக்கதுவ [றிழிந்த
ஆனையின்துயரந்திரப்புள்ளூர்ந்துசென்றுநி ' ருழிதொட்டானைத்
தேனமர்சோலைமாடமாமயிலைத்திரு ல்லிக்கே ணி ' ' டேனே (௬)

பதம.	உரை.	பதம	ரை.
மீன் அமர்பொய் கை	மீ ன்கள்பொருந்திய மடுவிலே	ாவினை	ாலே
நாள்	அப்போதலர்ந்த	கதுவ	வ் (அந்தஸமயத்திலே)
மலர்	புஷ்பங்களை	ஆனையின்	ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ்வானு [டைய
ெ ாய்வான்	பறிக் வேணுமென்கிற	துயரம்	து ம்
வேட்கையினோடு	ஆசையோடே	தீர	தொலையும்படி
சென்றுஇழிந்த	வந்திழிந்ததாய்	புள்ஊர்ந்து	பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டு
கான்	காட்டிலே	செ ' று	விரைந்து ந்து
அமர்	ஸ்வைரஸஞ்சாரம்பண்ணக்கடவதான	நின்று	அப்பொய் ' ரையிலேநின்று
ே ழம்	யானையானது	ஆழிதொட்டானை	திருவாழி யவிடுத்த ஸ்வாமியை
கை	தன்தும்பிக்கையை	தேன்அமர்	தேன்மாறுத
எடுத்து	உயரவெடுத்து	சோலை	சோலைக ாலேசூழப்பட்ட
அலற	பிளிறும்படி	மாடமாமயிலைத் திருவல்லி ' கேணிக் கண்டேன்.	
கரா	முதலையானது		( )
அதன்	அதினு டைய		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமரித்யாதி) நெடுநாள் பூத்தே டிப்பெருமையாலே இடர்பட்டுத் திரிந்தவிது பூத்த தடா த் தக்

(௧) ஸ்தோ-ர.

க ' டு †க்ஷு-த்ரமத்ஸ்யத்துக்குமேற்பட துஷ்ட த்வமு ' டென்று மதியாதே ந்து செவ்விப்பூவை ப் பறிக்கை ச் ரகப்பெரிய அபிநிவே சத்தோடேவந்திழிந்த (கானமர்வே ழம்) காட்டிலே ஸ்வைர ஸஞ் சாரம் பண் 'கட யானையானது கையெடுத்துக் கூப்பிடும்படி யா †முதலையா து இதின் ாலைக் துவ. †முதலைக்குத்தன்நிலமாய் இதுக்கு வேற்றுநிலமாயிற்று ஆனை நெடுநாள்பட்ட இடரெல்லாம் போம்படியா ப்பெரியதிருவடியைமேற்கொ ா ' டு வந்து ஆனைக்கிட ரின்றிக்கே முதலைக்கே இடராம்படி திரு ாழியை ஏவினுறையிற்று. ' டுகளமர்ந்தசோலை ரயுட மாட ' ளையுமு டத்தான மயிலாப் பூரில் திரு ல்லிக் கேணிக்க ' டேனே. ... ... ( )

அ ஒன்பதாம்பாட்டு. (மீனமரித்யாதி). ஆண்பிள்ளைகளான ஐவருக்கும் பெண்பிள்ளை ளான த்ரௌபதி ஸ்ரீஜந ராஜன் திருமகள் இவர்களுக்கும் பள்ளியிற்பிள்ளையான சிறு 'கனு 'கு முதவின ளவன்றிக்கே ஒரு திர்யக்கா லே ஒருதிர்யக்குக்கு ந்தநோவையும் பொருமே அரைகுலையத் தலைகுலைய வந்து உதவின மஹாகு த்திலே ட்டுண்டு போயநுபவிக்கிறுரெ ' று ஸ திரு ண்டு கொள் து.

மீனமர்' எ ' று விசேஷித்தது 'கு பாவ ' (க்ஷு-த்ரேத்யாதி). சபா' ' றதினர்த்தம் (முதலை) ன்றது. ஆனையாயிருந்து நீர்ப்புழுவுக்ககப்பட்டுக் க யெடுத்தலறு ானென்னென் ' அருளிச்செய்கிறுர் (முதலை 'கித்யாதி)(௯)

டபமும்

மூ. ம ' னு த ' பொழிலும் ாவியும்மதிளும்மாடமாளிகையும்மண் தென்ன ' தொ ' டையர்வே ா ' செய்தநன்மயிலைத்திருவல்லிக்கேணி கன்னிநன்மாடம ' ை யர்தலைவன்காமருசீர்க் லி ன்றி [நின்றானை ' சொ ' சொல்மாலைபத்துடன் ல்லார் சுகமினிதா ாவர் ானுலகே

திரும ' கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பத	உ ர.	ப ம.	உரை.
மன்னு	நித்யமாய்	தொ ' டயர்	தொண்டைநாட்டிலு ா்ள ா்களு 'கு
தண்	குளிர்ந்திரு ' துள்ள	கோன்	தலைவனுனதொண் டைமா ' ச ' ரவர் த்தி
பொழிலும்	சோலை ளையும்	செய்த	ப்ரதிஷ்டிப்பித்த
வாவியும்	நீர்நிலங்களையும்	ல்	அழ ாயிருந்துள்ள
மதிளும்	ப்ரா ாரங் ளையும்	மயிலைத்திரு லிக்கே ணி	ல் மயிலாப்பூரைப்படை வீடாகவுடையதிரு வல்லிக்கேணியில
மாடம்	மாடங்களையும்	நின்றானை	நின்றவன்விஷயமாக
மாளிகை யும்	மேல்மச்சுள்ள ' ருஹ ளையு '		
மண்டபமும்	மண்டப ' ளையுமு டைத்தாம்படி		
தென்னன்	பாண்டிமஹாராஜாவி ம்ச ' த்தனுய்		

கன்னி	அரணுகப்போரும்படியாய்	சொ ்	அருளிச்செய்ததாய்
நல்	நன்றாயிருந்துள்ள	சொல்மாலை	சப்தஸந்தர்ப்பமான
மாடம்	மாட ் களையுடைத்தான	பத்துடன்	பத்துப்பாட்டுக்களையும்
		ல்லார்	அப்யஸிக்கவல்லவர்கள்
மங்கையர்	திருமங்கை யிலுள்ளா		
தலைவன்	ப்ரதா ராய் [ர்க்கு	இனிதுசு ்	நித்யாநுபவம்பண்ணும்படியான
ாமர்	அழகிய		
சீர்	ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுடையரான	வானுலகு	பரமபதத்தை
		ஆள்வர்	கிட்டப்பெறுவர்கள்.
லி ன்றி	ஆழ் ார்		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (ம ் னுதண் பொழிலுமித்யாதி) நித்யமாய்க்குளிர்ந்திருந்துள்ள பொழிலும் நீர்நிலங்களும் அரணுகப் போரும்படியான மதிள்களும் மாட ் களும் மாளி களும், மண்ட ப ் ளும் இன்னமும் † சொல்லிச்சொல்லாத நன்மைகளுமெல்லா மு ் டாம்படியாயிற்றுத் தொண் டமா ் சக்ர ர்த்தி யேற்றிற்று. (க ் னி) அரணுகப் போரும்படியாய் நன்றாயிருக்கிற மாடங்களையு ட ப திருமங்கைக்கு ப்ரதாநர். (ாமருசீர்க்கலி ன்றி) ஸ்ப்ருஹணீயமான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீயையுடைய ஆழ் ாரருளிச் செய்தபத்தையும் அப்யஸிக்கவல்லார்கள். (சுகமினிதாள்வர்வானுலகே) நித்யாநுபவம் பண்ணலாம் படியான நித்யவிபூதியை ப்ராபிக்கப்பெறுவர் ()

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அ௫ பத்தாம்பாட்டு.(மன்னுத ் பொழிலுமித்யாதி). (சொல்லிச்சொல் ாத ன்மைகளுமெல்லா ்)என்றது நன்மயிலை ' என்றுவிசேஷித்ததி ் தாத்பர்யம். அதுவும் இதுவும் ன்கிற ச ாரத்தாலே பலித்ததெ ் றுமா ் . 'கன்னி' என்று-அழியாதபதார்த்தத் தக் காட்டுகையாலே (அரணுகப் போரும் படி) என்றது (க0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம

—∞∞—

பெரியதிருமொழி உ பதது ச திருமொழி
அனருயர் ப்ரவேசம

———

வ்யா. பிராட்டிமாரோடு கூட ந்து விரோதிநிரஸநசீலனுய், ப்ரபலவிரோதி பாபங் ளை அநாயாஸேந போக்கவல்லனுய் ஸர் ஸ்வாமியான ஸர்வேஸ்வரன் உகந்தருளின நிலங்களை ` கும் பண் ணும்விருப்பத் தத் திருநீர்மலையிலே பண்ணிக்கொடு ந்து ஸங்கி ஹிதனுன் `†அநவஹிதராயிருப்பார்வார்த்தையைக்கேட்டு அநர்த் தப்பட்டுப்போ ாதே அ னை ஆஶ்ரயித்து க்ருதார்த்தராய்ப்போங் கோளென்று பரோபதேச ப்ர ` ருத்தராகிருர்

அ . அன்ருயர்ப்ரவேசம் சிங்கவேழ் குன்றத்திலிருந்தவாறும் திரு வே ` கடத்தில் நின்ற ாறு ` திருவெவ்வுளில்கிடந்தவாறுமானவிவற்றைத்திரு வல்லிக்கே ணியிலேயொருமுகம் செய்து அநுபவியாநிற் கரிமகரங்களுக்குண் டான வைர ` நீரக்கடுநடையிட்டு நடந்தவாறு மநுபவித்தாராயிருந்தார்; இவ் வநுபவப்ரகர்ஷத்தாலே, இன்னுமிப்படி யநுபவிக் லா மி ட ` க ளு ண் டே ா வென்று திருவுள்ளத்திலே யாராயாநிற்க திரு நறையூர் முதலான தோற்றி, அ வயெல்லா ற்றிலுமுண்டான விருப்பத்தைத்திருநீர்மலையிலே பண்ணின படியை யநுஸ ` திக்கிருரென்று ஸ ` திகண்டுெ ாள்வது.§( ) அ ர் செய் க ெ றுத்து'' என்றத் தயும், (உ) பேசுமளவ ` றிது ம்மின் ''என்ற பாட் ட யு ` ட்ெ ` டருளிச்செய்கிருர் (அநவஹிதராயித்யாதி).

மூ. அன்ருயர்குலக்கொடியோடணிமாமலர்மங்கை யொடன்பளவியவு கென்ருனுமிரக்கமிலாத னுக்குறையுமிடமாவதிரும்பொழில்சூழ் [ர் ` நன்ருயபுனல்நறையூர்திரு ாலி குடந்தைதடந்திகழ்கோவல்நகர் நின்ருனிருந்தான்கிடந்தான்நடந்தாற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.

ப .	உரை.	பதம.	உரை.
அ ன்று	க்ருஷ்ணுவதார த்தில்	மலர் ம ங் கை	தாமரைப்பூவைப் பி
ஆயர்குலக்ெ ா டியோடு	இடைக்குலத்துக்குக் சொடிபோ ன்ற ந ப்பி ன்னைப் பிராட் டியுட னும்	யெ டு	றந்தகமாகவுடைய பெரியபிராட்டியா ரம்சமான ரு க் ம ணிப்பிராட்டி யு ட னும்
அணி	அழகியதாய்		[லந்து
மா	ப்லாக்யமான	அன்புஅளவி	ஸ்நேஹந்தோற்றக்க

---

§ (பிச்சச்சிறுபீலி) இத்யாதியைப்பற்ற (அநவஹிதராய்) என்றது.

(க) உ.-ச-அ- (௨) உ-ச-கூ-

என்றும்	எக்காலத்திலும்	குடந்தை	திருக்குடந் தயிலே
அவுணர்க்கு	அஸுரர் ளபக்க	கிடந்தான்	சாய்ந்தவனாய்,
இரக்கம் இலாதத வனுக்கு	யயில்லாதவனாய்	தடம்	தடாகங்களாலே
		திகழ்	ஒளிவிடாநின்றுள்ள
இரு	பெரிய	கோவல்நகர்	திருக்கோ லூரிலே
பொழில்	சோலை ளாலே	நடந்தாற்கு	நடந்தவனான ஸர்வே ஸ்வரனுக்கு
சூழ்	சூழப்பட்டு		
நன்றாயபுனல்	நல்லஜலஸ ருத்தி யையுடைத்தான	உறையும்	நித்யவாஸ ப ணும்
		இடம்ஆவது	ஸ்த்தாநமாவது
நறையூர்	திருநறையூரிலே	மா	ப்லாக்யமான
நின்றான்	நின்றவனாய்,	மலை	மலையான
திருவாலி	திருவாலியிலே	நீர்மலை	திருநீர்மலையா . ( )
இருந்தான்	இருந்தவனாய்		

வ்யா முதற்பாட்டு. (அன்றாயர்) † முன்பு-ப டொருநாள் நப்பின்னைப்பிராட்டியோடும் அழகிய தாமரைப்பூ வ இருப்பிடமாகவுடைய பெரிய பிராட்டியாரோடும் † விரும்பிக்கலந்து (அவுர்க்கித்யாதி) †அவர்களுடன்கூட விரு தபோதும ப்பட அஸுரர்க்கூத்துக்கு ஒரு ராவு மிரக்கமில்லாத னுக்கு நித்ய ாஸம் பண்ணுகைக்கு ஸ்த்தாநமா து பரந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட நல்ல ஜலஸம்ருத்தியை யுடைத்தான திருநறையூர் இப்படிப்பட்ட நன்மைகளையுடை ய திருவாலி திருக்குடந்தை த ாகங்கள் திகழாநின்றுள்ள திருக்கோவலூர் இவை தடக் மானவற்றில். (நின்றானித்யாதி) திருநறையூரிலே நின்றான், திருவாலியிலே இருந்தான் திருக்குட ந்தையிலே சாய்ந்தான் திருக்கோவலூரிலே நடந்தான். (இடம்மாமலையாவது)†மலையாயிருக்கச்செய்தே அல்லாதவை ாஸஸ்த்தாநமாகிறதில்லையிறே. உகந்தரு ரின நிலங்க †ளெங்கும் பண்ணக்க விருப்பத்தைப்ப ணிக்கொடுவந்து ஸந்நிஹிதனான தேசம் திருநீர்மலை. ... ... (க)

அரு முதற்பாட்டு. (அன்றாயரித்யாதி) "அன்பளவி" என்றதினர்த்தம் (விரும்பி லந்து) என்றது. அளாவி என்றது அளவி" எ று குறுக்கிடக்கிறது, "என்றும்"-என்றாகிலுமென்றர்த்தமாய், தாத்பர்யம் (அவர்களுடனித்யாதி). மூலத்திலே கோவல்ந ர்" என்றவ ந்தரம் இவற்றிலேயென்று அத்யாஹரித்துக்கொள்வது. வ்யாக்யையிலேயும், (திருக்கோவலூர் இவை) என்றுவாக்யத்தைநிறுத்தி, அநந்தரம் திருநறையூர் என்று ஒருபத அத்யாஹரிப்பது. இவ்வாக்யத்தை மேலுக்கு சேஷமாக்கிக்கொள்வது. "இடம் ஆவது மாமலையான நீர்மலை" என்று அந்வயித்துக்கொள்வது. நீர்மலையை "மா லை" என்று விசேஷிக்கவேணுமோவென்ன, (மலையாயிருக்கவித்யாதி). (எங்கும் பண்ணக்கடவவிருப்பத்தை) என்றது-நின்றதும் இருந்ததும் கிடந்ததும் ந ந்ததுமான விவற்றையென்றபடி. ... ... (க)

மூ. ாண்டாவனமென்பதோர்காடமரர்க் ரையனது கண்டவனிற்க முனே
மூண்டாரழலுண்ண முனிந்ததுவுமதுவன்றியும் முன் உலகம் பொறை
தாண்டானவு னவன்மார்பகலமுகிரால்வகிராகமுனிந்தரியாய்
நீண்டான்குறளாகிநிமிர்ந்தவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (உ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அமரர்க்குஅரை யனது	தேவர் ளுக்குத்தலை வனான இந்த்ரனு டையதாய்	தீர்த்து	போக்கி [வனாய்
ஓர்	ஒருவராலுமழிக்க வொண்ணாத [னும்	ஆ டான்	லோ த்தை ரக்ஷித்த
ாண்டாவனம் என்பது	காண்டவவநம் என்	அவுணனவன்	ராக்ஷஸனான ஹிரண்
ாடு	காட்டை	அகலம்	பரந்த [யனுடைய
அவன்	அந்த இ த்ரன்முனே	மார்பு	மார்வ
ண்டுநிற்க	பார்த்துக்கொ ண்டிரு	உகிரால்	நகங் ளாலே
முனே	அவன்முன்பே [க்க	வகிராக	இரண்டுகூறும்படி
ஆர்	பூர்ணமான	முனிந்து	சீறியருளி
அழல்	அக்நியானது	அரியாய்	ஸிம்ஹரூபியாய்
மூண்டு	மேல்விழுந்து	நீண்டான்	வளர்ந்தி டவனாய்
உண்ண	புஜிக்கும்படி	குறளாகி	வாமநரூபியாய்க் கொண்டு (மஹாபலிபக்கலிலே சென்று நீரேற்றபின்பு)
முனிந்ததுவும்	சீறியருளியும்,	நிமிர்ந்த	னுக்குத்ரிவிக்ரமாவதாரம் செய்தருளினஸர்வேஸ்வரனுக்கு
அதுவன்றியும்	அதுக்குமேலே,	இடம் ஆவது	வாஸஸ்த்தாந மாவது மாமலையானநீர்மலை. (உ)
முன்	பாரதயுத்தத்தில்		
உலகம்	பூமியின்		
பொறை	பாரத்தை		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (காண்டாவனம்)†காண்டவவநமென்று இந்த்ரனுடைய காவற்காடாய் அதுதான் ஒருவர்க்கு மழிக்கவொண்ணாதபடியிருக்குமாயிற்று † அர்ஜுநனும் க்ருஷ்ணனும் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்கச்செய்தே அக்நிபகவான் 'எனக்கு விருந்திடவேணும்" என்றபேக்ஷிக்க நீ இந்த்ரனுடைய காவற்காட்டைபுஜி" என்றுவிட்டானாயிற்று அங்கே ஆசேரப்ரக்ருதிகள்புக்கு ஒதுங்கினவாறே அவர்களைநிரஸிக்கவேணுமென்று அத்தைச்சொல்லுகிறது. அமரர்க்கரையனுண்டு - இந்த்ரன் அவன் கண்டுநிற்க அவன்†முன்பே (மூண்டாரழலுண்ண முனிந்ததுவுமதுவன்றியும்)*பேகணித்துப் பிற்காலித்துப் போகக்கடவ அக்நியானது மேல்விழுந்து புஜிக்கும்படியாச்சீறி அதுக்குமேலே.†அன்றிக்கே மூண்டாரென்று எதிரிட்டவர்களாய் சத்ருக்களைச்சொல்லவுமாம். (முன்னுலகமித்யாதி) முன்பு பூபாரத்தைப்போக்கி நிர்வஹித்துப்

பொந்தவன். ஆஸுரப்ரக்ருதியான ஹிரண்யனுடைய பரந்த மார் வத்திருவுகிராலே இரண்டுகூறும்படிசீறியருளி. (அரியாய் நீ டான்)† அவனுடையப்ரதிஜ்ஞாகாலத்திலே ந்து உதவிற்றிலனாகில் குணங்கள் ஸாவதியாம்போலே. (குறளித்யாதி) ஸர்வாதிகனான தான் வாமநவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து நிற்கச்செய்தே மஹாபலி பக்கலிலே செ ரிரந்து திருக்கையிலே நீர் விழுந்த றே ஆகா சாவகாசமிடம டையும்படிவளர்ந்துஅளந்துகொண்ட னுக்கு வாஸ ஸ்தாநம். ... . (உ)

அரு இரண்டாம்பாட்டு. (காண்டா மித்யாதி).கீழ்த்திருமொழியிலே (க) இந்திரன் சிறுவன்தேர்மு ' நின்றானை'' என்று ப்ரஸ்துதனா இந்த்ரனும் அவனுத்யாநத் தயழித்தபி ' னையும் அவனை ' கொ ' டுபூபாரத் தநீ 'கி படி யயும் அத்தோடு தோள்நீண்டியா பிதாபுத்ரர் ளு டைய பாத்யபாத பாவ ஸம்பந்தமும் திருவுள்ளத்தில்தோற்றி அவற் றயநுஸந்தியா நட ' தானு டைய அபதா த்திலீடுபடுகிறாரென்று ஸங் தி.

காண்டா'' என்று நீட்டலாய் ரம் க டக்குறைத்தலாய்க்கிட ' கிற தென்று வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (ாண்டவவநமென்றித்யாதி). இந்த்ர னநுகூலனன்றோ அவன் காட டைஅழலுண்ணமுனிந்ததுக்கு ப்ரஸ ' தியெ ன்னென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனுமித்யாதி). முனே ' எ ' றதி னர்த்தம், (முன்பே) என்றது. மூண்டு-ஆர்-பூர்ணமா அழல்-அக்நி - ' ண வென்றுசப்தார்த்தமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (பே ணித்தித்யாதி). பேகணிப்பு-வை ர்ண்யம். இத்தால்-இத ' குஹேதுவான இந்த்ரனிடத்தில் நின் றும்வந்த லஜ்ஜாபய ' ளைச்சொல்லிற்றாயிற்று. அக் ாட்டிலிருக்கிறமூ ' டாரைமுனிந்ததுவும் என்று த்விதீயையாக்கியருளிச்செய்கிறார், (அ ன்றிக்கே யித்யாதி). ''நீண்டான்'' என்றது - உத்க்ருஷ்டனென்றாய் அருளிச்செய்கி றார் (வனுடையவித்யாதி). ப்ரஹ்லாதனு டயவென்றபடி. ... (உ)

மூ அலமன்னுமடல்சுரிசங்கமெடுத்தடலாழியினாலணியாருருவில் [ல் புலமன்னுவடம்புனைகொங்கையினாள்பொறைதீரமுனாளடுவாளமரி பலமன்னர்படச்சுடராழியினைப்பகலோன்மறையப்பணிகொண்டணிசேர் நிலம ' னனுமாயுலகாண்ட னுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (உ)

(ச) உ ரு சு.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஆர்அணி ருவில்	மிகவுமழகிய திருமேனியிலே	கொங்கையினள்	முலையையுடைத்தாள் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய
அடல்	யுத்தோந்முகமான	பொறை	பாரத்தை
ஆழியினல்	திருவாழியோடே	தீர	போக்குகைக்கா
அலம்	கலப்பையையும்	ஆள்அடு	மநுஷ்யரைமுடிக்கல்
மன்னும்	பொருந்தியும்	வாள்	ஒளியையுடைத்தா
அடல்	யுத்தோந்முகமாயும்	அமரில்	பாரதயுத்தத்திலே
சுரி	சுரியையுடையதுமான	பலமன்னர்	அநேகராஜாக்கள்
சங்கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை	பட	நசிக்கும்படி [டைய
எடுத்து	தரித்து [யும்	சுடர்	மிக்க தேஜஸ்ஸையு
முன்	துர்யோதநாதிகள் பொருந்தாதன்று,	ஆழியினை	திருவாழியை
		பகலோன்	ஆதித்யன்
புலம்	(ஸர்வேஶ்வரனுடைய) சக்ஷுராதி இந்த்ரியங்கள்	மறைய	மறையும்படியா
		பணிகொண்டு	கார்யம் கொண்டு
		அணிசேர்	அழகுபொருந்திய
மன்னு	ஸர்வகாலமும்ப்ரவணமாய்க்கிடக்கும்படியாய்	நிலமன்னனுமாய்	பூபதியுமாய்
வடம்	ஆரம்முதலியஆபரணங்களாலே	உலகுஆண்டவனுக்கு	லோகபாலநம்பண்ணினவனுக்கு
புனை	அலங்கரிக்கப்பட்ட	இடமாவதுமாமலையாணநீர்மலை. (ந)	

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (அலம்)ஹலம் நித்யமாய்†யுத்தோந்முகமாய் சுரியையுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யம் இவற்றைத்தரித்து (அடலாழியினலணியாருருவில்) † யுத்தோந்முகமான திருவாழியோடே, நன்றாயிருக்கிற திருமேனியிலே கலப்பை ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமென்கிற இவற்றைத் தரித்தென்னுதல். (அடுத்து) என்று பாடமாகில் †அழகியவடிவோடே திருவாழியோடே மற்றைதிவ்யாயுதங்களையும் சேர்த்து. அதாவது (க) ' उपसंहर உபஸம்ஹர என்ன மறைத்தபடி ஆக வெளியிடிலும் மறைக்கிலும் ஆஶ்ரிதார்த்தமாயிருந்தபடி. (புலமன்னுஇத்யாதி) †ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸர்வ கரணங்களும் தன் பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படி ஸர்வாபரணங்களாலும் அலங்க்ருதமான திருமுலைத்தடத்தையுடைய ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருடைய பாரமானது போம்படியா முன்பு ஆள்களைமுடிக்கிற ஒளியையுடைத்தான பூசலிலே யென்னுதல். †ஆண்பிள்ளைகளாயிருப்பாரை முடிக்கக்கட மதிப்புடைத்தான பூசலிலே. (பலமன்னர்பட)

( ) வி-பு-டு-ந-கந.

நாளொன்றுக்குப் பதினாயிரம் ராஜாக்கள் படும்படியாக கிரவதிக தேஜோரூபமான திருவாழியை ஆதித்யன் மறையும்படியாகக் கார்யங்கொண்டு. † அ ரிசேர் நிலம்'' என்னுதல் 'அணிசேர்நிலமன்னனுமாய்'' என்னுதல். (நிலமன்னனுமாயுலகாண்டவனுக்கு) சக்ரவர்த்தித் திருமகனைச்சொல்லுதல் ' அன்றிக்கே ' பூபாரநிர்ஹரணம் பண்ணினபடியைச் சொல்லுகையாலே க்ருஷ்ணனைச்சொல்லுதல். ... ... (௩)

அரு மூன்றும்பாட்டு. (அலமித்யாதி). 'முன்னுலகம் பொறைதீர்த்தாண்டான்'' என்னுமது க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ரதா ப்ரயோஜநமாகயாலே அத்தை ஸப்ர ாரமா வநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ண்டுகொள் து

அடல்'' என்றதினர்த்த ' (யுத்தோந்முகமாய்) என்றது. 'உருவில்' என்றது - ஸப்தமியா 'கி ''அணியாருருவில் - அடலாழியினால் - அலம ' னுமடல்சுரிசங்கமெடுத்து' என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து அருளிச்செய்கிறார் (யுக்தேத்யாதி). ' ருவில்'' என்றத் தத்ருதீயையாக்கி பாடாந்தரத்திலந்வயமப்படியேயாய், தாத்பர்யம் (அழகியவித்யாதி). 'வடம்'' என்றுஹாரமாய் இத ஸகலாபரணங் ளு 'கு முபலக்ஷணம். புனை -பூணுகையாய் அருளிச்செய்கிறார், (ஸர்வேத்யாதி). ''வாள்' மதிப்பென்று யோஜநாந்தரம். (ஆண் ப ன யி ாயாதி). ''அணிசேர்' என்றது - நிலத்துக்கு விசேஷணமாதல் ம ன னுக் விசேஷணமாதலென்று யோஜநாத்வய மருளிச்செய்கிறார் அணி சேரித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) ... ... (௩)

ச௩. தாங்காததோராளரியாயவுணன்றனைவீடமுனிந்தவனாலமரும் பூங்கோதையர்பொங்கெரிமூழ் விளைத்ததுவன்றியும்வென்றிகொள்வாளமரில் பாங்காகமுனைவரொடன்பளவிப்பதிற்றைந்திரட்டிப்பபை ேவே' தர்பட நீங் ாச்செருவில்நிறைகாத்தவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (ச)

பதம்.	உரை.	பத .	ரை
தாங்காதது	(எதிரிகளால்)தடுக்கவொண்ணாதபடி	கோதையர்	மாலைகளையுடையரானஸ்த்ரீகள்
ஓர்	ஒப்பற்ற	பொங்குஎரி	கிளருகிறஅக்நியிலே
ஆளரியாய்	நர ஸிம்ஹமாய்	மூழ்க	புகும்படி
அவுணன்றனை	ஹிரண்யாஸுரனை	விளைத்து	பண்ணினவனாய்,
வீட	(ப்ராணன்)விடும்படி	அதுவன்றியும்	அதுவேயன்றி 'லே
முனிந்து	சீறியருளி, [லே	முன்	மு னே
அவனால்	அவன்பரிக்ரஹத்தா	வென்றிகொள்	வெற்றி யயு டத்தாய்
அமரும்	தரித்திருக்குமவர்களாய் [பட்ட	வாள்	மதிப்புடைத்தான
பூ	பூவால்அலங்கரிக்கப்	அமரில்	யுத்தத்திலே

ஐவரொடு	பஞ்சபாண்டவர்களோடே [படி	பட	முடிந்துபோம்படி
		செருவில்	பாரதயுத்தத்தில்
பாங்காக	(அவர்களுக்குத்)தக்க	திறை	த்ரௌபதியினுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை
அன்புஅளவி	ஸ்நேஹம்தோற்றக் கலந்து		
		நீங்கா	நீங்காதபடி
படை	ஆயுதங்களையுடைய	காத்தவனுக்கு	ரக்ஷித்தவனான ஸர்வேஸ்வரனுக்கு
பதிற்றைந்திரட்டிவேந்தர்	இரண்டைம்பது பேரான துர்யோதநாதிகளும்		இடமாவதுமாமலையானநீர்மலை. (ச)

வ்யா நாலாம்பாட்டு. (தாங்காததித்யாதி) எதிரிகளால் தாங்க வொண்ணாத நரஸிம்ஹமாய் ஹிரண்யன் † முடியும்படியாகச்சீறி அவனாலே தரிக்கிற பூங்கோதையருண்டு ஸ்த்ரீகள் அவர்கள் கிளர்ந்தெரிகிற நெருப்பிலே புக்கு முடிந்துபோம்படிபண்ணி அதுவே பன்றிக்கே (வென்றியித்யாதி) வெற்றிகொண்டல்லது மீளக்கடவதல்லாத மதிப்பையுடைய பூசலிலே. (பாங்காக) தான் ஸ்வாமியானமுறை தோற்ற இருக்குமாகில் †அவர்களோடும்பொருந்தவொண்ணாதிறே. அதுக்காகத்தன்னைத்தாழவிட்டு அவர்களோடே உறவு பண்ணிக் † கலந்து அற்றைக்கு நூறு ராஜாக்களை வெற்றிகொண்டல்லது மீளாத பூசலிலே †த்ரௌபதியுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தைப்பரிஹரித்தவனுக்கு. ... ... (ச)

அ நாலாம்பாட்டு. (தாங்காததித்யாதி). *தெள்ளிய சிங்கத்தையும் *தேவசிங்கத்தையும் "பொறைதீர்த்தாங்கடார் அரியாய் நீண்டான்" என்றநுபவித்ததன்றியே, தட்டுமாற்றி யநுபவிக்கிறார் ஆராமையாலே யென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

வீட' என்றது - நீட்டலாய் விட-ப்ராணம்விடும்படியென்று சப்தார்த்தமாய் பலிதம் (முடியும்படி) என்றது. (அவர்களோடும்) ஐவரோடுமென்றபடி. அன்பளவிபதார்த்தம் (கலந்து) என்றது. 'பதிற்றைந்து-' ஐம்பது 'இரட்டி" அதிரட்டி நூறென்றபடி. "படைவேந்தர்' ஆயுதஸஹிதரான ராஜாக்களென்று கண்டுகொள்வது. "திறைகாத்தவன்" என்றது - வீரபத்நீத்வ ப்ரயுக்தபூர்த்தியை ரக்ஷித்தவனென்று சப்தார்த்தமாய் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (த்ரௌபதியித்யாதி). ஸ்த்ரீத்வநிபந்தநமான அச்சத்தையென்றபடி. அச்சம் ஸ்த்ரீத்வதர்மமிறே. ... ... ( )

ரு. மாலுங்கடலாரமலைக்குவடிட்டணைகட்டி ரம்புரு மதிசேர்
கோலமதிளாயவிலங்கைகெடப்படைதொட்டொருகாலமரிலதிரக்
காலமிதுவென்றயன் ாளியினால்கதிர்நீண்முடிபத்துமறுத்தமரும்
நீலமுகில்வண் ெ மக்கிறை ற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ()

பதம்.	உரை.
ஒரு ால்	ராவணன் கைவிஞ்சின வன்று
மாலு	திரைக் கிளர்த்தியை
டல்	கடலானது [யுடைய
ஆர	நிறையும்படி
மலைக்குவடிட்டு	மலையின் சி ரங்களைப் பொகட்டு
ர புருவ	அக் ரயிலே செ று தட்டும்படி [ணி
அணைகட்டி	ஸேது ப த ப ண்
மதிசேர்	சந்த்ரனை அளாவும்படி ஓங்கியிருப்பதாய்
ே ாலம்	அழகிதான
மதிளாய	மதிள்களையு ட
இல கை	ல கையானது
கெட	அழியும்படியாக
படை	ஆயுத ளை
தொட்டு	பிடித்து (ப்ரயோகித்
அமரில்	யுத்தத்திலே [து)
அதிர	அதிரும் படி பண்ணி

பதம்.	உரை.
இது ாலம்என்று	இவனை முடிக் க்கு இது ல்ல ாலம்என று
அயன் ாளியினால்	ப்ரஹ்மாஸ்த் ர த் தாலே
திர்	ஒளியுடைத்தான
நீள்முடிபத்தும்	பெரிய கிரீட கள் தரித்த பத்து த் தலைகளையும்
அறுத்து	சேதித்து
அமரு	திருவயோத் யயில்ள ழு தருளியிருந்த வனாய்
நீலமுகில்	காளமே போ ற
ணன்	திருநிறத் த யு டயனை
எமக்கு இறைவ ற்கு	நம குஸ் ாமியா வ னுக்கு
இடமாவது	மாமலையான நீர்மலை. (ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுங்கடல்) ஜலஸம்ருத்தியாலே பிச்சேறினகடலானது த்தி ரைக்கிளர்த்தியை யுடைத்தான கடலென்றபடி. (ஆர்) நீரிலாழக்கடவ மலையினுடைய சி ரங் களைமுறித்து அணைகட்டி. (வரம்புருவ) அக்கரையிலே சென்று தட்டும்படி (மதியித்யாதி) சந்த்ர பதத்தளவும் செல்லம் ாங்கி தர்சநீயமாயிருக்கிற மதிளையுடைத்தான லங்கையானது அழியும்படியா திவ்யாயுதங்களைப்பிடித்து யுத்தத்திலே அதிரும்படியாக அதா து கடலை அணைசெய்து ாடுத்துவிட்டு அடைமதிட் படுத்தி முதல்நாளைப் பூசலிலே கெடும்படியாகப் ப ண்ணி பையல் தானே இனி அநுதாபம்ப ணி இளைத்துவருகிறான் என்று விட்டிருந்த விடத்தும் பி ளையும் மிகை க்கையாலே 'இனி இவனைவைத்துக் கொ டு நின்று லீலாரஸமநுபவிக்கையாவது தேவஜாதியை அச்சமுறுத்துகை இனியி னை ப்போமல்லோம் நல்லகாலம்'' என்று ப்ரஹ்

மாஸ்த்ரத்தாலே ஒளியையுடைத்தாயிருக்கிற. பெரியமுடி ன் பத்தையுமறுத்து (அமரும்நீலமுகில் ண் ") ராவ தம் ப ணின வநந்தரம் திருமேனியில் பிறந்த பௌஷ் ல்யமிருக்கிறபடி. நீலமானது அமர்ந்திருக்கிற முகில் போலே ஸ்ரமஹரமான டியுடையவன் (எம கி ற ற்கு) அ டிவழகாலே என்னை அநந்யார்ஹனாக்கின னுக்கு . ... (ரு)

அ அஞ்சாம்பாட்டு. (மாலுமித்யாதி). ப்ரதோஷாதிதனை *பேழ் ாயன் ப்ரபா த் தயும் ப லையிர ா கி பொய்வாயன் பூசலையும், மா றிமாறிப்பேசி யநுபவியாநின்றீர், மஹத்தத்வ ான டலையணைசெய்தும் யைய டமதிள்படுத்தியும் ராவணனைக்கொ ற வீரத் த மறந்தீரோ வென்று தான் ஐயஸ்ரீயோடேநி ற நிலையை ாட்ட கண்டநுபவிக்கிறரெ று ஸ திகண்டுகொள்வது.

பலித (திரைக்கிளர்த்தியையித்யாதி). ஆர - நிறையவென்று சப்தார்த்தமாய் 'ாலு'கடலார மலைக்குவடிட்டு-வரம்புருவ-அணைகட்டி'' ர ந வயமாக்கிக்கொள்வது. அமர்ந்திருக்கிற - த்ருஷ்டாந்தமாகப்பொருந்தியிருக்கிற வென்று திருமேனி கு விசேஷணம். ... ... (ரு)

மூ. பாராருலகும்பனிமால்வரையுங்கடலும்சுடருமிவையுண்டுனக் காராதெ நி றவனெம்பெருமா லைநீருலகுக்கரசாகியவப் பேரானைமுனிந்தமுனிக்க ரயன்பிறரில்லைநு க்கெனுமெல்லையினன் நீரார்பேரான்நெடுமாலவனு கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. (சு)

பத .	உ ர.	ப ம.	ரை.
	(ப்ரளய ாலத்திலே)	அரசுஆகிய	ராஜா ன் ன்கிற
ஆர்	பரந்த	அப்பேரானை	அ தப்பே ரயு ட
பாருலகும்	பூலோகமும்		யக்ஷத்ரியகுலத்தை
பனி	குளிர்ந்து	முனிந்த	சீறியருளின
மால்	பெரிதான	முனிக்கு அ ர	முநிஸ்ரஷ்டனை
ரயும்	பர்வத களும்	யன்	ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானாய்
கடலு	ஸமுத்ர களும்		
சுடரும்	சந்த்ரஸூர்யர்களும் ஆகிய	நுனக்கு	உ கு [மில்லை
		பிறர்இல்லை	புறம்பானொரு ருன்னும்படி
இவை	இவற்றை	எனும்	
உண்டும்	அமுதுசெய்தும்	எல்லையினன்	ப்ரகாரியான எல்லையிலேநிற்குமவனாய்
னக்கு	எனக்கு		
ஆராதுஎன	போராதென்று	நீரார்பேரான்	நீர்வண்ணனென்னும் திருநாமத் தயுடையவனாய்
நின்றவன்	எழுந்தருளியிரு கும வனாய்		
எம்பெருமான்	என குஸ்வாமியாய்	நெடுமால னு	மி க்வ்யாமோஹத் தயுடைய ன
அலைநீர்	அலைமோதுகிற கடலாலே சூழப்பட்ட	கு	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
உலகுக்கு	பூமிக்கு		இடமாவதுமாமலையான நீர்மலை. (சு)

வ்யா ஆறும்பாட்டு. (பாராருலகும்) மண்மிக்கபூமியும். (பனி யால்வரையும்) † அந்த பூமிக்கு ஆணியடித்தாற்போலே யிருப்பது மாய் மேகங்கள்படிந்து ர்த்திக்கிற குலபர்வதங்களும் ஸமுத்ரங் களும் தேஜஃபதார்த்தங் ளும் இ ற்றையடங்க யிற்றிலே யெடு த்தை வத்துப் பின்னையும் இவை எனக்குப் போராதென்று தான் ெ ாண்ட † கோட்பாடு மாறுதே ரக்ஷ்யமளவுபட்டு ரக்ஷகத்வமே விஞ்சி யிருக்கிறவன் அதாவது ப்ரஜைகள் விஷயமாக எல்லாம் செய்து பின்னையுமொன்றும் செய்யாதானுயிருக்கிறபடி. †பின்பு ப்ர ளயத்தில் நின்று மெடுத்து யிற்றிலே வைத்து நோக்கினதை நினை யாதே முன்பு ப்ரளயத்தில் நோவுபடவிட்டதையே நினைக்கை. (எம்பெருமான்) † இப்படிதான் ஸர் ரக்ஷகனுயிருக்கிற விருப்பைக் ாட்டி என்னை யெழுதிக்கொண்ட ன். (அலையித்யாதி) † இவ்விட த்துக்குப் பொருள் அழகப்பெருமாளரையர் பல ரயுங் கேட்டுக் கொடுதிரிந்தாராய் நம்முடைய ர்களிலே சிலர் ஸர்வே வர னைச் சொல்லுகிறது காணும் என்று விட்டார்கள். † கடல் சூழ்ந்த பூமிக்கு ராஜாக்களாய்ப் போருகிறவர்களை அப்பேருங்கூடநடையா ட தபடியாக அழியச்செய்த (முனிகரையன்) ஸ்ரீபரசுராமாழ் ான் இருபத்தொருபடிகால் க்ஷத்ரியவம்சங்களைப் பேரும்நடையாடாத படி அறுத்துப் பொகட்டானிறே. (பிறால்லைநுனக்கெனுமெல்லை யினுன்) † உனக்குப் புறம்பாயுன்னோடொக்கச் சொல்லலாவதொரு ப்ரபுவில்லை யென்னும்படி தன்னையொழிந்ததடைய ப்ரகாரமாய்த் தான்ப்ரகாரியாய்க்கொண்டு எல்லையிலே நிற்கிறவன். (நீரார்பே ரான்) (க) ஆபோ நாரா இதிப்ரோக்தா " என்கிறபடியே ஜலத்திலே ண் ளர்ந்தருளுகையாலே நாராயண னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவனென்னுதல் அன்றிக்கே நீர்" என்று நீர்மையாய் அத்தால் ஸ் பா மாய் அதாகிறது சேஷித் வமாய் ஆக ஸ்வவ்யதிரிக்த ஸமஸ்தவஸ்துவும் தனக்கு ப்ரகாரமாகத் தான்ப்ரகாரியாயிருக்கையாலே நாராய னென்னும் திருநாமத்தை யுடையவனென்னுதல். ஆக † ஸர்வாதிகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு † நீர்வண்ணனென்று திருநாமம். ... ... (கூ)

ரு(க) மநுஸ்ம்ருதி.

அரு. ஆரும்பாட்டு. (பாராசித்யாதி). (க) * குரக்கினப்ப டைகொடு குரைகடலடைத்ததும் ராவணன்தலை யறுத்தது மொருதன்னேற்றமோ (உ) 'எல்லாவுலகுமோர் துற்றாற்று' என்கிறபடியே மஹத்தத்வத்தை விளாக்கொலை கொண்டதையும் ராவணனைப் பத்துத்தலைப்பூச்சியாக்கின ஸஹஸ்ர பாஹுதுடக்கமானாரையும் வென்று (ந) * இருபத்தொருகால் அரசு களை கட்டின வீரசரிதத் தயு காணீரோவென்ன அத்தைப்பேசுகிறாரெ று ஸ கதி கண்டுகொள்வது.

"மால்' பெருமையாய் ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (அந்தவித்யாதி). (கோட்பாடு) - உத்யோகம். 'ஆராது' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (பின்பித்யாதி). "காணீர்' என்று ஸர்வேஸ்வரன் காட்டிக்கொடுத்தா னென்கைக்கு ஸூசக இப்பதமென்னுமத்தை யருளிச்செய்கிறார், (இப்படியித்யாதி). § தாமருளிச்செய்யப்போகிற அர்த்தத்தின் சீர்மைதோற்றும்படி ஔரைதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார், (இவ்விடத்துக்கித்யாதி). அப்பேரானை' அந்தப் பேரிட்டுக்கொண்டவனையென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (கடலித்யாதி). நுனக்குப் பிறரில்லையெனுமெல்லையிலான்" என்று அந்வயமா கி அருளிச்செய்கிறார் (உன கித்யாதி). எல்லையிலான் - எல்லைநிலத்திலே வர்த்திப்பானென்றத்தாலே ப்ரபுவென்றது பலிதம். இரண்டாமர்த்தத்தைப்பற்ற, 'நெடுமால்" என்றதுக்கர்த்தம், (ஸர்வாதி னித்யாதி). ஸர்வாதிகத்வம் சொல்லு கக்கு "நீரார்பேரான்" என்று விசேஷிக்கவேணுமோ வென்ன, (நீரித்யாதி). ஸ்வாபாவிகசேஷித்வத்துக்குத் தகுதியானபேருடையவனென்று சப்தார்த்தம். நீர்வண்ணன் - ஸ்வாபாவிக சேஷித் ஸூசக விக்ரஹவானென்று இது கு சப்தார்த்தம். ... ... (சு)

மூ புகராருருவாகிமுனிந்த னைப்புகழ்வீடமுனிந்துயிருண்டசுர நகராயினபாழ்படநாமமெறிந்தது ன்றியும்வென்றிகொள்வாளவுண பகராத ஞயிரநாமமடிப்பணியாதவனைப்பணியாலமரில் [ன் நி ராய ன்நெஞ்சிடந்தானவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே. ()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
ஆர்	மிக்க [தான	உண்டு	முடித்து [டைய
பு ர்	தேஜஸ்ஸையு டை த்	அசுரன்	அஸுரனுன அ வ னு
உருவாகி	வடிவை யுடையனாய்க்கொண்டு	நகராயின	ப டவீடுகளான வ
		பாழ்பட	பாழடைந்து போம்படியாகவும்
முனிந்தவனை	(என்னை காட்டிலும் மேலானவன் யார் என்று) கோபித்த ஹிரண்யாக்ஷனை	நாமமெறிந்து	அவன்பேருங்கூடத் தெரியாதேபோம்படியாகவும் (அழியச்செய்து);
புகழ்வீட	(அவன்) புகழ்நசிக்கு		
முனிந்து	சீறியருளி [ம்படி	அதுவன்றியும்	அதுக்குமேலே
-யிர்	(அவன்) ப்ராணனை	வென்றிகொள்	ஜயத்தை யுடையனாய்

§ (இவ்விடத்துக்கு) என்றது - "முனி கரையன்" என்ற விடத்துக்கு என்றபடி. (முனிக் ரையன்) முனிராஜா. (சு)

(க) தி-ச-வி-ந உ. (உ) தி-வாய். (ந) தி-வாய்-சு-உ-கo.

வான்	வானையேதனக்குத் துணையாகவுடையனாய்	நிகராயவன்	எதிரான
		அவுணனை	ஹிரண்யாஸுரனுடைய
		நெஞ்சு	மார்வை
ஆயிரம்நாமம் பகராதவன்	(எம்பெருமானுடைய) ஸஹஸ்ரநாமங்களில்ஒன்றையும் சொல்லப்பெறாதவனாய்	பணியால்	ப்ரஹ்லாதன்சொல்லாலே (அவனுக்கு ஹிதத்தைச் செய்யவேணுமென்று)
அடி பணியாதவன்	திருவடிகளிலே வணங்காதவனாய்	இடந்தானவனுக்கு	பிளந்துபொகட்டனுக்கு
அமரில்	யுத்தத்தில்	இடமாவது	மாமலையானநீர்மலை. (எ)

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (புகரித்யாதி) பௌண்ட்ரகன் தன்னைச் சொல்லிற்றுதல்' ஹிரண்யாக்ஷனைச்சொல்லிற்றுதல் † சுத்தஸத்வமயமாய் நிரவதிகதேஜோரூபமான திவ்யவிக்ரஹத்தோடு போலியாகத்தன் டிவைப்பண்ணிக்கொடுதிரிந்தான் என்று சொல்லக்கடவது. ஹிரண்யாக்ஷனைபோது † தானே சொல்லலாமிறே † பு ர்த்தவடிவை யுடையனாயிருக்கிறவனை இன்னானென்று சொல்லுகிற ப்ரமம் போம்படியாகச்சிறி. பலநகரங்களையும் பண்ணிவைத்தானாயிற்ற' § அந்நகரங்களுந்தானும் பாழ்பட்டுப் போம்படியாக இன்னானென்கிறவார்த்தைப்பாடும் போம்படியாக அழியச்செய்து. அதுக்குமேலே (வென்றியித்யாதி) வெற்றியுண்டானாலல்லது மீளாதானாய் தைவங்கள் கொடுத்த § வரங்களையே தனக்குபலமாகநினைத்திருப்பானாய். பகருகை சொல்லுகையாய் ஆயிரந் திருநாமங்களிலொன்றையும் சொல்லாதவன்' † என்றதென் சொல்லப்பெறாதனென்றபடி. அதுக்குமேலே திருவடிகளிலே விழுந்தாஶ்ரயியாதே யிருக்கிறவனை. (பணியால்) ஶ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுடைய வார்த்தையாலே. (க) సుగ్రీవవచనాత్ -ஸுக்ரீவவசநாத்" என்னுமாபோலே பணிந்து பகர்ந்தவனுடைய வார்த்தையாலே. †(உ)†[మత్పితుస్త్వత్కృతం పాపం దేవ తస్య ప్రణశ్యతు - மத்பிது ஸ்த்வத்க்ருதம் பாபம்தே தஸ்யப்ரணஶ்யது]முன்பு அவன் பண்ணினப்ராதிகூல்யத்தையெல்லாம் பொறுக்கவேணுமென்னப் பொறுத்துப் போந்தான். இனி இவனிருக்கில் † இவனுக்குஅநர்த்தமென்னுமளவில்பின்னையழியச்செய்துவிட்டானாயிற்று. அமரிலே யுத்தத்திலே நானெதிரி என்று தோற்றினவனுடைய மார்வை இரண்டு கூறும்படி பிளந்து பொகட்டவனுக்கு .. .. (எ)

---

§(பா) அவனதானநகரங்களானவை. §(பா) வாளையே. (க) ரா-பா-க. (உ) வி-பு-க.

அரு ஏழாம்பா' டு. (புகரார்த்யாதி). பகலு மிரவாக்கினதும் ப்ரதோஷ காலத்திலே * பேழ்வாயனாய்ப் பிறந்ததும் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகையாலே, அது தானே நெஞ்சினூற்றிருந்து அசோ"ரதயிளஞ்சிங்கத்தையும் சிங்"ப்பிரானை யும் மீளஅநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

ஹிரண்யாக்ஷனென்றபக்ஷத்திலே ஹிரண்யனுக்கு ப்ராதாவாகையாலே அவனுடைய நிரஸநமும் ப்ரஸ்துதமாயிற்றென்று கொள்வது. 'ஆகி" என்கிற அபூததத்பாவனுக்கு ஸ்வாரஸ்யமுண்"டென்று விவக்ஷித்து பௌண்ட்ரக ஞன பக்ஷத்திலே சப்தார்த்தம், (சுத்தேதத்யாதி). போலியுமாகாதவன் போலி யானனென்று கருத்து. (தானேசொல்லலாமிறே) என்றது - ஹிரண்யாக்ஷ னும் ஹிரண்யனைப்போலே தேஜோரூபவானாயிருக்கையாலே புகரார்த்த வுருவென்று "சால்லலாமென்றபடி. புகராலே ஆர்ந்த டிவையுடையனாய்க் கொண்டு (க) 'ஶ்ரேயம் விஷ்ணு -ே ரயம் விஷ்ணுஃ'' என்றுமுனிந்தவனை அவன் பு ழ்போம்படிசீறி, ப்ராணன்களைக்"ொண்டென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர் யமருளிச்செய்கிறார் (புகர்த்தவித்யாதி). ''அசுரன்'' இத்யாதிக்குத்தாத்பர்யம் (பலவித்யாதி).) (என்றதென்) என்றது - அதாவதென்றபடி. பலிதார்த்தம் (பணிந்தித்யாதி). ஸமுத்ரத்திலே தன்னைக்கட்டிப்பொகட்டபோது ஸர்வேஶ் வரன் ப்ரஸந்நனாய் ''வர`கொள்'' என்ன, என்னுடைய தமப்பனுடைய அபராதத் தப் பொறுத்தருளவேணுமென்றவன் இப்போது கொல்லச்சொ ல்லுவனோவென்ன· அருளிச்செய்கிறார் (மத்பிதுரித்யாதி). (இவன்) ஹிரண் யன் - (இவனுக்கு) - இந்தஹிரண்யனுக்கு. அதிப்ராதிகூல்யத்தாலே யென் றபடி. ''நிகராயவன்'' என்றதுக்கர்த்தம், (நானெதிரியித்யாதி). ... (எ)

மூ. பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்துலகில்பிணந்தின்மடவாரவர்போல`ங்கே
அச்சமிலர்நாணிலராதன்மையாலவர்செய்கைவெறுத்தணிமாமலர்தூய்
நச்சிநமனாரடையாமைநமக்கருள்செய்யெனவுள்குழைந்தார் மொடு
நிச்சம்நினைவார்க்கருள்செய்யுமவற்கிடம்மாமலையாவதுநீர்மலையே.()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பிச்சம்	பிச்சங்களையுடை த்தா	அங்ஙனே	அப்படியே
சிறு	சிறிதான [ய்	அச்சம்இலர்	பயமில்லாதவர்களாய்
பீலி	மயிலிறகை	நாண்இலர்	லஜ்ஜை யில்லாதவர்க
பிடித்து	கையில்பிடித்துக் கொண்டு		ளாய் [லே
		ஆதன்மையால்	இப்படியிருக்கையா
உலகில்	லோகத்தில்	அவர்செ"ய்கை	அந்தலௌகிகர் செய் துபோரு மவற்றை க்கண்டு
பிணம்	பிணங்களை		
தின்	தின்கிற		
மடவாரவர்போல்	பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போலே,	வெறுத்து	ஜு"குப்ஸித்து
		அணி	அழகியதாய்

(க)

மா	ஶ்லாக்யமான	உள்குழைந்து	நெஞ்சுநெகிழ்ந்து
மலர்	புஷ்பங்களை	ஆர்வமொடு	ப்ரீதியுடனே
தூய்	பணிமாறி	நிச்சம்	நித்யமாக
நச்சி	(ஸர்வேஶ்வரனை) ஆசைப்பட்டு	நினைவார்க்கு	அநுஸந்திக்குமவர்களுக்கு
நமனார்	யமாதிகள்	அருள்செய்யும	க்ருபைசெய்தருளும மவற்கு
அடையாமை	கிட்டாதபடி	இடமாவது மாமலையானநீர்மலை. (அ)	
நமக்கருள்செய் என	எங்களுக்குக்ருபை செய்தருளவேணு மென்று		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பிச்சச்சிறுபீலிபிடித்து) † பிச்சமாயிருக்கிற சிறுபீலித்தழையைக்கையிலே பிடித்து லோகத்திலே பிணந்தின்னிகளைப்போலே ஸ்த்ரத்தைப் பொகட்டுத் திரியாநிற்பர்களாயிற்று. †அ ர்களைப்போலே அப்படியேபிறர்முன்னே நாமிங்ஙனே நிற்கும்படி யெங்ஙனே யென்னுமச்சமாதல் இத்தைப் பிறராணில் செய்வதெ ன்னென்கிறலஜ்ஜை யாதலின்றிக்கே திரியாநிற்பர்ள். இப்படி யிருக்கையாலே (அவர் செய்கை வெறுத்து) வை திமர்யாதையும் பக துபாஸநமும் மோக்ஷமான அநுஷ்டாநமுமின்றிக்கே தாங்கள் நினைத்தபடி செய்து திரியுமவற்றை யநுஸந்தித்துவெறுத்து;† அழகிய புஷ்பாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு அனை நச்சி ஆசைப்பட்டு, யமாதிகள் கிட்டாதபடி நிச்சம்நினைவார் என்னுதல்; நச்சிநமனார் என்னுதல். இவர்கள் பாபகர்மாக்களாயிருந்தார்கள் நாம் நினைத்தபடி கார்யம் கொள்ளலாமென்று யமாதிகள் கிட்டாதபடியாக வென்னுதல். (நமக்கு) எங்கள் பக்கலிலே அருளைப்பண்ணவேணுமென்று நெஞ்சு நெகிழ்ந்து ப்ரேமயுக்தராய்க் கொண்டு நாள்தோறு மநுஸந்திக்கும ர் ளென்னுதல் நிச்சமருள் செய்யுமவற் கென்னுதல். ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு.(பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி)(க) "என்னெஞ்சமென்பாய் துணிந்துகேள்" என்று தந்திருவுள்ளத்துக்குச்சொன்ன உபதேசம் பலித்து விட்ட படி கைகண்டவராகையாலே, இப்படி ஆஶ்ரிதன் சொல் வழி பாதந்த்ரனுனபின்பு நீங்கள் துர்மதங்களைக் காற்கடைகொண்டு ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று பரோபதேசப்ரவ்ருத்தராகிறுரென்று மேலிரண்டு பாட்டுக்கும் ஸங்கதிகண்டுகொள்வது.

நிர்வாணிகளாய் பிணம்தின்கிற பிசாசஸ்த்ரீகளைப்போலே லஜ்ஜாபயமின்றிக்கே நிர்வாணிகளாய், ஜந்துஹிம்ஸையுமாகாதென்று கயிலே வழி

§ "பிச்சம்" நமனுருக்குவிசேஷணமானபக்ஷத்தில். நச்சுதல்-வ்யவஸாயம்.
(க) உ-க-க.

சேர் 'கைக்காகப் பிடித்தத் தப்பிடித்தக்கெ ரண்டு திரிகிற க்ஷமண ரெ ' று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர், (பிச்சமாயித்யாதி). பிச்சாய் - சிறிதாயிரு 'கிற மயிலிறகைப் பிடித்துக்கொண்டென்று சப்தார்த்தம். கீழ்வாக்யவிவர ணம் (அ ர்களைப்போலேயித்யாதி). நச்சி" என்றத்தை "தூய்" எ ' றத்தோ டேகூட்டி ஆஸ்ரிதர்க்கு விசேஷணமாகவும், "நச்சிநமனுர்' என்று மேல்பதத் துக்கு விசேஷணமாகவும் இரண்டுயோஜனை யருளிச்செய்கிருர், (அழகிய வித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே.) நிச்சம்" என்றது - 'நினைவார்க்கு" என் றதுக்காதல். 'அருள்செய்யுமவர்க்கு" என்றதுக்காதல் சேஷம். (அ)

ௗ. பேசுமளவன்றிதுவம்மின் மர்பிறர்கேட்பதன்முன்பணிவார்வினைகள்
நாசமதுசெய்திடுமாதன்மையாலதுவேநமதுய்விடம்நாண்மலர்மேல் [ல்
வாசம்மணிவண்டறைபைம்புறவில்மனமைந்தொடுநைந்துழல்வார்மதியி
நீசரவர்செ ' றடையாதவனுக்கிடம்மாமலையாவதுநீர் மலையே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
இது	இந்தபகவத்விஷ யத்தின்சீர்மை	மனம்	நெஞ்சு
		ஐந்தொடு	சப்தஸ்பர்சரூபரஸக ந்த ' ளிலே சென் [று
பேசுமளவுஅன்று	ந ' மால்சொல்லிமுடி க் ப்போகாது	நைந்து	சிதிலராய்
மர்	ம்முடையவர்களே. (இந்தச்சீரிய அர்த் தத்தை)	உ ழல்வார்	க்லேசப்படுமவர்களா [ய்
		மதியில்	அறிவுகேடரான
		நீசரவர்	தண்ணியர்க்கு
பிறர்	நாஸ்திகரானவர்கள்	சென்றுஅடை	கிட்டஅரியனானவனு
கேட்பதன்முன்	கேட்கிறதற்குமுன்	யாதவனுக்கு	க்கு
வம்மின்	வாருங் ள் [பே	இடமாவது	வாஸஸ்தாந ா து
அது	அந்தபகவத்விஷயம்	நாள்	அப்போதுஅலர் 'த
பணி ார்	தன்னைவணங்கினவர்	மலர்மேல்	பூவிலேபடிகையாலே
வினைகள்	பாபங்களை[களுடைய	ாசம்	பரிமளத்தையுடைத்
நாச ' செய்திடு ம்	நசிப்பிக்கு '	அணி	அழ ியதான [தாய்
		வண்டு	வ ' டுகள்
ஆதன்மையால்	ஆகையாலே	அறை	சப்தியாநி ' றுள்
அதுவே	அந்தபகவத்விஷயமே	ப	பரந்த
நமது	நமக்கு [தாநம்;	புறவில்	பர்யந்தங்களையுடைய
உய்வுஇடம்	உஜ்ஜீவிக்கை க்குஸ்த்		மாமலையானநீர்மலை. ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பேசுமளவன்றிது) †பக த்வ்யதிரி க்தவிஷய 'களிற் சொல்லலாவதொ ' றில்லாமையாலே சொல்லப் போகாது' பகவத்விஷயத்தில் இயத்தாராஹித்யத்தாலே பேசப் போகாது (வம்மின்நமர்) நம்மோடொரு குடல்துடக்குடையா ரடங்கலும் வாருங்கோள். (பிறர்கேட்பதன்முன்) இதுக்குப் புறம் பானர் செவிப்படுவதற்கு முன்பே. (க) † யதோவாசோநிவர்த்தந்தே

(க) கீதை - கஅ - கூஎ.

யஇதம்பரமம் குஹ்யம்" என்றும் (க) "இதந்தே நாதபஸ்காய இதந தேநாதபஸ்காய ' என்றும்அநதிகாரிகள் கேட்கவுமாகாது அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லாதொழியவுமாகாது என்றிரண்டு மு டிறே (பணிவார்) திருவடிகளிலே விழுந்து ஆஶ்ரயிப்பாருடைய பாபங்களை வாஸநையோடே நசிப்பிக்கும். (அது)† அவ்வரியத்தையும் செய்யும்; (உ) துர்வ்யாதிரிவநஶ்யதி என்கிறபடியே. இப்படியிருக்கையால் அதுவே நமக்கு உஜ்ஜீவிக்கைக்கு ஸத்தாநம். (நாண்மலர்தூய்) என்று பாடமாகில் செவ்விப் பூக்களைத்தூவிப் பணிவார் என்கிறது. (நாண்மலர்மேல்) என்றதாகில் செவ்விப்பூக்களின்மேலேபடிந்து பரிமளிதமானவண்டுகள் த்வநியாநின்றுள்ள பர்யந்தத் த யுடைத்தான மாமலையாவது. (மனமித்யாதி) (ஐந்தொடு மனம் நைந்துழல் ரா) சப்தாதிகளிலே நெஞ்சு ப்ர மாய் நைந்து க்லேசப்படுமவர்கள் அறிவுகேடான நீசர் சென்றடையாதவனுக்கு. .. .. (௯)

அ௫. ஒ ்பதாம்பாட்டு. (பேசுமளவித்யாதி)· 'இது' என்றது-மேல் சொல்லப்புகுகிற பகவத்ப்ரபாவமென்று விவக்ஷித்து அத்தை ஸத்ருஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறார், (பகவத்வ்யதிரிக்தேத்யாதி). "வம்மின் ' என்று சிலரை அழைத்து, "பிறர்" என்று சிலரைக்கழிக்கிற தெப்படியிருக்கிறதென்ன· (யஇமமித்யாதி). 'நாசம்" என்றதே, 'அது" என்றத்தால் பலிதம், (அவ்வரியத்தையித்யாதி). அப்படிப்பட' அநர்த்தத்தையென்று சப்தார்த்தம். புறவில்" என்றதுக்கு, ' மாமலை ' என்றத்தோடு விசேஷண விசேஷ்ய பாவஜ்ஞாபநார்த்தம், (பர்யந்தத்தை யுடைத்தான மாமலையாவது) எ றது. இ ம் ஆவது மாமலையான நீர்மலையே, இது பேசுமளவன்று, பிறர்கேட்ப தன்முன் - வம்மின்' என்றந்வய . ... ( )

௱. நெடுமாலவன்மேவியநீர்மலைமேல்நிலவும்புகழ்மங்கையர்கோனமரில் டமாகளியானைவல்லான்கலியனொலிசெய்தமிழ்மாலைவல்லார்க்குடனே விடுமால்வினைவேண்டிடில்மேலுலகுமெளிதாயிடுமன்றியிலங்கொலிசேர் கொடுமாகடல்வையகமாண்டுமதிக்குடைமன்னவராயடிகூடு ரே. ()

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
நீர்மலை	திருநீர்மலையிலே	நிலவும்	நித்யமான
மேவிய	பொருந்திய	புகழ்	புகழையு டையராய்
நெடுமாலவன்	ஸர்வேஶ்வரன் விஷ	மங்கையர்	திருமங்கையிலுள்ளா
மேல்	யமாக,	கோன்	தலைவராய் [ர்க்கு

(க) கீதை- அ-௯அ. (௨)

அமரில்	யுத்தத்திலே	மேல்உலகும்	ஸ்வர்க்கம்தொடக்கமா
கடம்	மதத்தாலே		னமேல்லோகங்க
மா	மிகவும்	எளிதாயிடும்	ஸுலபமாம்; [ளும்
களி	களித்த	அன்றி	அன்றிக்கே
யானை	யானையை	இலங்கு	விளங்காநிற்பதாய்
வல்லான்	நடத்தவல்லாரான	ஒலிசேர்	த்வநியையுடைத்தாய்
கலியன்	ஆழ்வார்	கொடு	வளைந்திருந்துள்ள
ஒலிசெய்	ஒலியுடைத்தாம்படி அருளிச்செய்த	மா	பெரிய
		கடல்	கடலால்சூழப்பட்ட
தமிழ்மாலை	இத்தமிழ்த்தொடையை	வையகம்	பூமியை
		மதிக்குடை	சந்த்ரனையொத்தவெண்கொற்றக்குடை நிழலின்கீழே
வல்லார்க்கு	அப்யஸிக்கவல்லவர்களுக்கு		
மால்	மஹத்தான [ளுக்கு		
வினை	கர்மங்கள்	மன்னவராய்	ராஜாக்களாய்
உடனே	அப்போதே	ஆண்டு	அரசாண்டு (பின்பு)
விடும்	விட்டுஓடிப்போம்	அடி	அவன்திருவடிகளை
வேண்டிடில்	வேணுமாகில்	கூடுவர்	கிட்டப்பெறுவர்கள்.

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலித்யாதி) ஸர்வாதிகனான ஸர்வேச்வரன்வந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற திருநீர்மலைமேலே நித்யமான புகழையுடையருமாய் திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநராயிருப்பாருமாய் யுத்தத்திலே மத்தகஜத்தை நடத்தவல்லருமான ஆழ்வார் ஒலியுடைத்தாம்படி செய்த தமிழ்த்தொடைவல்லார்க்கு. (உடனே) ஆச்ரயணகாலத்திலே † கர்மங்களடைய விட்டோடிப்போம். அதுக்குமேலே † ப்ராப்தியும் வேண்டியிருக்கில் அதுவுமவர்க்கு ஸுலபமாம். †அன்றிக்கே ஐஹிகமான ஸம்பத்து வேண்டியிருப்பர்களாகில் விளங்கா நிற்பதாய் த்வநியை யுடைத்தாய் வளைந்திருந்துள்ள கடல் சூழ்ந்த பூமிக் கெல்லாம் தாங்களே நிர்வாஹகராய், சந்த்ரனைப்போலே யிருக்கிற வெண்கொற்றக்குடைக்கீழே யிருந்து ஐச்வர்யத்தை அநுபவித்துப் பின்னையும் திருவடிகளிலே கூடப்பெறுவர். ... ... (ய)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (நெடுமாலவனித்யாதி). "மால்வினை' மாலென்று-பெருமையாய், அதினர்த்தம், (கர்மங்களடைய) என்றது. (ப்ராப்தியும்) தேசவிசேஷப்ராப்தியும். "அன்றி' என்றவநந்தரம், 'வேண்டிடில்' என்றத்தை அநுஷங்கித்துத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார், (அன்றிக்கே யித்யாதி) அதிகார்யாநுகுணமாக ஸகல பலப்ரதமென்று கருத்து. ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

இரண்டாம்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ பத்து ரு திருமொழி
பாராயது ப்ரவேசம்.

வ்யா. ஆஶ்ரித விரோதி நிரஸநசீலனாய், †ஆஶ்ரித த்ஸலனாய் § ஆஶ்ரித ஸ லபனாய் ஸ்வப்ராப்திக்கு †உபாயமும்தானேயா யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைத்திருக்கடல் மல்லையிலே நானகப்படக் காணப் பெற்றேன் † அ னரியனென்று கைவாங்காதே அவனையொழிந்த தடங்கலும் படுகுழி அவற்றில்புக்கு அநர்த்தப்பட்டுப் போகாதே அ னை ஆ ' ரயித்து உஜ்ஜீவித்துட் போகப்பாருங்கோளென்கிறார்.

அரு. பாராயது ப்ரவேசம் - திருநீர்மலையிலே திருவுள்ளமானபடி பேசியநுபவித்துக்கொ ண்டு பேசுமளவன்றிது" என்று ப்ரஸ்துதமான பரோபதேசத்திலே 'அணிமாமலர் நச்சி - தூய் - ஆர்வமொடு - நினைவார்க் ருள் செய்யுமவ ' ' என்று உபதேசித்தாராயிரு ' தார். இப்படி பூவிடக்கோலினரிடத்தில் அருள்செய்த விடமெ ' கேயென்று விசாரியா ஸ்ரீபுண்டரீகர் கயில் பூவிடுவித்துக்கொண்டு திருக்கடல் மல்லையிலே இன்னுமிங்ஙன்போல்வார் கிடைக்குமோவெ ' னு ' ே ரயாசையாலே தரை 'கிடைகிடக்கிற கிடையழகை நான் கண்டுகொண்டேன், நீங்களும் காணவாருங்கோ ளெ ' ற ழ 'கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. இத்திருமொழியில் பலித்த ப்ரமேயோபந்யாஸம், (ஆஶ்ரிதேத்யாதி). (க) தவநெறிக்கோ ார் பெருநெறியை' என்றத்தைப்பற்ற, (உபாயமும் தானேயாய்) என்றது. (௨) "பூண்டவத்தம்' என்கிறபாட்டை க்கடாக்ஷித் தருளிச்செய்கிறார், (அவனரி ானித்யாதி). ( ) எந்தையென் வணங்கப்படுவானை" என்றத்தாலே - ஸௌசீல்யம்தோற்றுகிறதிறே.

மூ. பாராயதுண்டுமிழ்ந்தபவளத் தூணைப்
படிகடலிலமுதத்தைப் பரிவாய்கீண்ட
சீரானையெம்மானைத் தொண்டர்தங்கள்
சிந்தையுள்ளேமுளைத்தெழுந்த தீங்கரும்பினைப்
போரானைக்கொம்பொசித்த போரேற்றினைப்
புணர்மருதமிற நடந்த பொற்குன்றினைக்
காரானையிடர்கடிந்த கற்பகத்தைக்
கண்டதுநான்கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (க)

§ (கன்று மேய்த்து விளையாட வல்லானை கருமுகிலை) என்றத்தைப் பற்ற (ஆஶ்ரித ஸௌலபனாய்) ான்றது. (க) உ-டு-௬. (௨) ௭ -டு-உ.

பதம.	உரை.
பார்ஆயது	பூமியையெல்லாம் (ப்ரளயகாலத்தில்)
உண்டு	அமுதுசெய்து
உமிழ்ந்த	புறப்படவிட்டருளின
பவளம்	பவளம்போலே எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனும்
தூணை	தாரகனுமாய்,
படு	முத்துமுதலியன உண்டாகிற
கடலில்	கடலிலே
அமுதத்தை	அம்ருதம்போலே போக்யனுய்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுமவனுய்,
பரி	கேசியென்னும் குதிரையின்
வாய்	வாயை
கீண்ட	கிழித்த
சீரான்	வீரஸ்ரீயையுடையனுய், (அச்செயலாலே)
எம்மானை	எனக்குஸ்வாமியாய்,
தொண்டர்தங்கள்	தன்னையாஸ்ரயித்தவர்களுடைய
சிந்தையுள்ளே	ஹ்ருதயங்களிலே
முளைத்து	உண்டாய்
எழுந்த	வளருகிற
தீம்	போக்யமான
கரும்பினை	கரும்புபோலேயினியனுய்
போர்	யுத்தோந்முகமான

பதம.	உரை.
ஆனை	குவலயாபீடமென்னும் யானையின்
கொம்புஒசித்த	கொம்பை முறித்த
போர்ஏற்றினை	யுத்தத்தில்ஸிம்ஹம்போலேயிருக்குமவனுய்
புணர்	ஒன்ருய்ப்பொருந்திநின்ற
மருதம்	இரண்டுமருதமரங்கள்
இற	முறிந்துவிழும்படி
நடந்த	நடந்தபோன
பொன்குன்றினை	பொன்மலை போலே அழகியானுய்
கார்	பெரிய
ஆனை	ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய
இடர்	ஆபத்தை
கடிந்த	போக்கின
கற்பகத்தை	கற்பகம்போலே வேண்டிற்றுத் தரக்கடவ பரமோதாரனுனவனை
தலசயனம்	ஸ்தலசயநமான
கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையிலே
நான் கண்டது	நான் காணப்பெற்றேன்.

வ்யா. முதற்பாட்டு. (பாராயது) பாரென்று பேர்பெற்றதெல்லாம். பூமி யென்று பேர்பெற்ற தெல்லாவற்றையும் ப்ரளயத்திலே எடுத்து வயிற்றிலே வைத்துப், பின்னை உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடுகாணவுமிழ்ந்து. இப்படி ஸர்வவிதரக்ஷணம் பண்ணுமவன் ஞறரென்னில்; (பவளத்தூணை) ஸர்வர்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயமாய் தானே †தாரகனுமா யிருக்குமாயிற்று. (படுகடலி லமுதத்தை) ரத்நாதிகள் படுகிற கடலென்னுதல் ' ஆழத்தையுடைத்தான கடலென்னுதல் ' மடுப்பட்டது" என்றாற்போலே ஆழத்தைச்சொல்லக்கடவதிறே. இவ்விசேஷணத்தின் கருத்தென்னென்னில்; நல்லதெல்லாம் படுகிறவிடத்திலே போக்யனுனவனு மென்கை, ஆழமான போது †பெறுதற்கரிய வஸ்துவென்கை. (பரிவாய்கீண்ட) ப்ரபல ப்ரதிபந்தகங்களைக் கேசிவாயைக் கிழித்தாற்போலே அநாயாஸேந

போக்கவல்லவனை பரியுண்டு குதிரை அதி வா யக்கிழித்த வீரஸ்ரீயையுடைய னை. (எம்மானை) †ஸப்ரமாதமான செயலையிறே செய்தது. அதின்கையிலே யகப்பட்டுத் தன்னைத் தப்புவித்த ெ ய லாலே எ னை அநந்யார்ஹனுக்கினவனை. (தொ டரித்யாதி) † பரி ணுமாதிகளில்லை யென்ன ெ ாண்ணுது இவ் ஸ்துவுக்கு † நித்யவ ஸ்துெ ன்னவொண்ணுது (க)† ஸந்மேநஸி ஸந்தமேநம் என்னுமா போலே யாயிற்று † வஸ்து நித்யமாயிருக் ச் செய்தேயிறே ( ) ஸந்நேவ அஸந்நேவ ' ன்கிறதும் (க) ஸந்மேநஸி ஸந்தமேநம்' என்கிறதும் அ னை யறியாத ன்று தானிலனுய் அறிந்தவன்று உளனுயிரு குமாபோலே அ னும், த னை இ னறிந்த று தானுளனுய் அறியாத று இலனு யிருக்குமாயிற்று †இ ன னு கு இத்தனை ப்ருஹணீயனுமாயிற்றிலனுகில் இ ன் ே ஷபூத னுய் அ ன் சேஷியாய் இவ த்தலை கு அதிசயத் தப்ப அ னுகக்கக்கட னுய் இது பி னை இ னுக்குப் புருஷார்த்தமா கிற இந்த ப்ராப்தி ளெல் ா குலையுமிறே †உத்பத்தி (வ்ருத்தி) ருத்தி ளெல்லா §மங்கே யாயிற்று. †அது டி யெ ெ ன்னில் (கரும் பினை) †கட்டி 'பத்தாநத்திலே கரும்பு ' என்னில் மிகுமிறே. †பெரு க் வினிதாயிருக்கை. (தொ டர்) †நிலமிதியாலேயு மொருந மை யுண்டிறே. (போரானை) யுத்தோந்மு மா யிருந்துள்ள குவலயாபீ டத்தினுடைய கொம் ப அநாயாஸேந முறித்துப்பொகட்டு யுத்தத் திலே ஸிம்ஹம்போலேயிருக்கிற னை. ஏறு" என்றால் ஸிம்ஹத் தையும் ருஷபத் தயும் ாட்டுமிறே இங்கு கீழே ஆனையைச் சொ ல்லுகையாலே ஸிம்ஹத்தைச் சொல்லிற்று மையுமிறே. யுத்தத் தில் சௌர்ய மிருக்கிறபடி. (புணரித்யாதி) பரு ம் நிரம்பின பி பு செய்தத்தையோ சொல்லுவது இர டு மொன்றே யெ லாம் படி தன்னிலே பொருந்தி நின்ற மருது முறிந்து விழும்படிக் கீடாக நடை கற்றுனுயிற்று. நலிவதாகக் கோலி ந்த அபிஸந்தியும் குலை யாதேயிருக்கச்செய்தே நடுவே போனுயிற்று (பொற்குன்றினை) †அந்த ஸிம்ஹம் வர்த்திக்கும்மேரு வென்று சொல்லலாம்படி யிரு †தன்னிலேபொருந்தி நிற்கும் மருதுகள் விழுகிறபோதை த்வநி யைக் கே டுப்புரிந்து பார்த்தபோதிருந்தபடி சொல்லுகிறது ( ) ‹ తతఃకటకటాశబ్దసమాకర్ణనతత్పర ததஂகடகடாசப்தஸமா ா ந தத்

§ (அ கேயாயிற்று) என்றது - சிந்தையுள்ளே ன்றபடி.
(-) த - ஆந - . (உ) வி பு - ரு - சு - கஅ.

பா (ாரீத்யாதி) ஸ்ரீகே த்ராழ் ாறு டய ஆபந்நி ாரணத் தப்பண்ணி அவனுக்குத் தன்னை முற்றாட்டாக்கிக்ெ ாண்டு றி ற னே. கார்" று பெருமை. ((தித்யாதி) † இடர் பட்டு † ரவும் பிற்பாடாகை யன்றிக்கே இவனிடர்பட்ட மடுவின் கரையி லே ந்து உதவினாற்போலே, நா னோவுபடுகிற ம்ஸாரத்திலே ஸம ாலத்தில் ா ப்பெற்றேனெ கிறார் . ... ( )

அ . முதற்பாட்டு. (பாராயதித்யாதி) தலசயனத்துறைவாரு டைய போ ய தயை யநுஸந்திக்கிறே வடதளசாயி க்ஷீராப்திசாயி இவர் ளின் போ ய தயும் ெ ஞ்சிற்பட்டு, அங்குநின்றும் விரோதிகள் மண்ணுண்ணும் படி க்ருஷ்ணனாய் வ் து நடடாடி ஆனையின் யில் பூவிடுவித்துக்கொ ாண் டாற்போலே இங்கேவந்து புண்டரீகர் பூவிட நெஞ்சு னியனாய்க் கண் வளர்ந்த னை ான் காணப்பெற்றேனென்கிறாரென்று அவதாரிகை .

தூண் ' என்ற பத ாஸனை (தாரகனுமாய்) என்றது. (பெறுதற் ரிய) என்றத்தாலே க்ஷீராப்திநாதனைக் ாண் கக்கா க் கடலை யிறை கத்துடங் கின ஸ்ரீபுண்டரீ ர்க்கு அபேக்ஷித்தபோதே போ க்கூடாமை ஸூசிதமா யிற்று. அப்படி பெறுதற் ரியவஸ்து கிடீர் இ ே ண்காணச் சாய் தருளிற் றென்று ருத்து. 'பரிவாய்கீண்டசீரானை" என்றது குத் தாத்பர்யா தரத் தக் ாட்டாநின்றுகொண்டு "எம்மானை ' ன்றது கு உட் ருத்தருளிச் செய்கிறார் (ஸப்ரமாதேத்யாதி). எழுந்த' ன்றத் தப்பற்ற வருளிச்செய் கிறார் (பரிஞ மத்யாதி). 'மூனைத்து" என்றபதத்திலே ோக் ா ரு ளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). (க) ஸ ாராயஸ்ரீராயனஸ்ய அவி ா ராயசுத்தாய நித்யாய ' எ னப்படுகிற வஸ்துவு கு இ ன் சொல்லப்போ மோவென்ன; அருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தமித்யாதி). விவரி கிறார் (வஸ்து வித்யாதி). ஸர்வேஸ்வரன் சேஷியாகை யாலே தத்ஜ்ஞாநாஜ்ஞா கள் சே த னுடைய ஸத்பாவாஸத்பாவ களு குறுப்பாம்படி அவன் ஸ்ப்ருஹணீயனா கிறான் சேஷபூதனுக்கு ஸ்ப்ருஹாவிஷயத்வமித்தனை சொல்லக்கூடுமோ ெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனவனுக்கித்யாதி). முளைத்தெழுந்த' என்றதுக்கு சப்தார்த்தம் (உத்பத்தியித்யாதி). (அங்கே) தொண்டர்ஹ்ருத யத்திலே. (அது கு) உத்பத்திவ்ருத்தி ளுண்டாகை க்கு. (கரும்பினை) என்ற நந்தரம், கரும்பென்கிற ஸமாதியென்றுசேஷம். ட்டியை, தேனை என் றாற்போலே சொல்லாதே " ரும்பு" என்றத்தாலே போக்யதாதிசயம் தோ ற்றுமோவெ ன வருளிச்செய்கிறார் (கட்டியித்யாதி). ' தீங்கரும்பு" என்று விசேஷிக்கையாலே, கட்டி ஸ்த்தாநாபிஷிக்தமானதென்றுகருத்து. மிகு

(க) வி - பு - க - ௨ - க.

படியென்னென்ன (பெருக்கவித்யாதி). இத்தால்கட்டியேயாயிருக்கும் கரும்புண்டாகில் அது உத்தரோத்தரம் ரஸாதிக்யத்தோடே யிருக்குமென்றதாயிற்று. (நிலம்) தொண்டர்சிந்தை. "போரேற்றினை" என்றதாலே ஆத்மகுணமான சௌர்யகுணயோகம் சொல்லுகையாலே, அந்த குணவிசிஷ்டன் திருமேனியைப் பொற்குன்றின் ஸ்தாநத்திலேயாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (அந்த விஹமமித்யாதி). "குன்று' என்கையாலே - நிஶ்சலதையும் தோற்றுகிற தென்றதுக்கு ப்ரஸக்தி பூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னிலேயித்யாதி). (க) 'వ్యగ్రాయామథ తస్యాం స కర్షమాణ ఉలూఖలమ్। యమళార్జునయోర్మధ్యే తిర్యక్కృత ములూఖలమ్ భగ్నావుత్తుంగ శాఖాగ్రౌ తేన తౌ యమళార్జునౌ। తతః కటకటాశబ్ద సమాకర్ణనతత్పరః। ఆజగామ వ్రజజనో దదర్శచ మహాద్రుమౌ భగ్నస్కంధౌ నిపతితౌ భగ్నశాఖౌ మహీతలే నవోద్గతస్వల్పదన్తాంశుస్మితహాసంచ బాలకమ్ வ்யக்ராயாமதஸ்யாம்ஸ கர்ஷமாண உலூகலம் யமளார்ஜுநயோர்மத்யே திர்யக்க்ருதமுலூகலம் | பக்நாவுத்துங்கசாகாக்ரௌ தேநதௌயமளார்ஜுநௌ | தத:கடகடாசப்த ஸமாகர்ணநதத்பர: . ஆஜகாம வ்ரஜஜநோ ததர்சச மஹாத்ருமௌ | பக்நஸ்கந்தௌ நிபதிதௌ பக்நசாகௌ மஹீதலே | நவோத்கத ஸ்வதந்தாம்சு ஸ்மிதஹாஸஞ்ச பாலகம்' என்று சொல்லுகிற இவ்வசநங்களில் 'కటకటాశబ్దసమాకర్ణనతత్పరః கடகடாசப்த ஸமாகர்ணநதத்பர' என்றது வ்ரஜஜநத்துக்கு விசேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும் கிட்டவிருந்த க்ருஷ்ணனுக்கு மொக்குமென்று திருவுள்ளம். அன்றிக்கே "ஸ" உலூகலம் - கர்ஷமாண: - தத:கடகடாசப்தஸமாகர்ணந தத்பரஸ்ஸந் - மஹாத்ருமௌ - ததர்ச - வ்ரஜஜநஶ்சதாத்ருஶ ஆஜகாமததர்சச." இத்யந்வயோவிவக்ஷித . (இடர்ப்பட்டு) ஆஶ்ரிதரிடர்பட்டென்றபடி. (வரவும்) தானிருக்குமிடத்திலே வரவுமென்றபடி. (வரவும்) என்றவநந்தரம், ரக்ஷணம் என்றுசேஷம். (இவன்) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வான் ... ... ( )

ரூ. பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப்
பொய்ந்நூலைமெய்ந் நூலென்றென்றுமோதி
மாண்டவத்தம் போகாதே வம்மினெந்தை
யென்வணங்கப் படுவானைக் கணங்களேத்தும்
நீண்டவத்தைக் கருமுகிலை யெம்மான்றன்னை
நின்றவூர் நித்திலத்தைத் தொத்தார்சோலைக்
காண்டவத்தைக் கனலெரிவாய் பெய்வித்தானைக்
கண்டதுநான் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (௨)

(க) வி - பு - ௫ - ௬ - ௧௪.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அவத்தம்	வ்யர்த்தமானசிலகார்யங்களை	நீண்டஅத்தை	அபரிச்சேத்யனான அவஸ்தவாய்
பூண்டு	ஏறிட்டுக்கொண்டு	கருமுகிலை	காளமேகம்போன்ற திருநிறத்தையுடையனாய்
பிறர்க்கு	தண்ணியர்க்கு		
அடைந்து	(அவர்களைப்)பற்றி		
தொண்டுபட்டு	அடிமைகள்செய்தும்	நின்றவூர்	திருநின்றவூரில்
பொய்	மித்யையான	நித்திலத்தை	முத்துத்திரள்போலே குளிர்ந்தவடிவையுடையனாய்
நூலை	பாஹ்யசாஸ்த்ரங்களை		
ஓதி	கற்று (அவற்றை)		
மெய்ந்நூலென்னும்	மெய்யான அர்த்தங்களென்று நம்பி	தொத்து	பூங்கொத்துக்கள்
		ஆர்	மிக்கிருந்துள்ள
மாண்டு	முடிந்து	சோலை	சோலையையுடைத்தான
அவத்தம்	வ்யர்த்தமே	காண்டவத்தை	காண்டவவனத்தை
போகாதே	போகாமல்	கனல்	ஜ்வலிக்கிற
வம்மின்	(உஜ்ஜீவிக்கும்படி) வாருங்கள்.	எரி	அக்கியினுடைய
		வாய்	வாயிலே
எந்தை	எனக்கு ஜநகனாய்,	பெய்வித்தானை	ப்ரவேசிப்பித்த
என்	என்போல்வார்க்கு	எம்மானன்	ஸர்வேஶ்வரனை
வணங்கப்படுவானை	ஆஶ்ரயிக்கலாம்படியெளியனாய்,	கடல்மல்லைத்தலசயனத்து நான் கண்டது. (உ)	
கணங்கள்	அறிவுடையாரின் திரள்களாலே		
ஏத்தும்	ஏத்தப்படுமவனாய்		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பூண்டவத்தம்) (அவத்தம் பூண்டு) வ்யர்த்தமான கார்யங்களை ஏறிட்டுக்கொண்டு. † ஸாத்விகரோட்டை ஸஹவாஸமும் வைதிக புருஷார்த்தங்களைப் பெறவேணுமென்னு மதுவும் தவிர்ந்து வ்யர்த்தமானவற்றை யேறிட்டுக்கொண்டு. (பிறர்க்கடைந்துதொண்டுபட்டு) *அப்ராப்த விஷயங்களிலே ப்ராப்த விஷயத்திற்போலே யிருக்கத்தாழ்வு செய்து. அஸேவ்யரை ஸேவித்து (பொய்ந் நூலையித்யாதி) விப்ரலம்பகரராயும் ப்ராந்தராயுமுள்ளவர்கள் தந்தாமுடைய புத்தியாலே வரைந்த சாஸ்த்ரங்களை வைதிக சாஸ்த்ரம்போலே யிருக்க †ஆதரித்தப்யஸித்து பின்னை அவற்றினுடைய ஸ்வரூபமிருந்தபடியை ஆராய்ந்து மீளுகைக்கு அவகாசமில்லாதபடி முடிந்து. (அவத்தம் போகாதே) இஹலோக பரலோகங்களிரண்டிலும் வ்யர்த்தமே போகாதே (வம்மின்) கெடுவீகாள். கடுக வந்து கில்லுங்கோள். (எந்தையென் வணங்கப் படுவானை) எனக்கு ஜநகனாய் எனக்குச் சென்று ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி சீலவானாயுள்ளவனை. (கணங்களேத்யாதி) அறிவுடையார் திரள் நின்றேத்து

றெ அபரிச்சேத்யமான அந்த ஸ்தனை . †அன்றிக்கே (நீ ' ட த் தக் கருமுகிலே) என்றும் நீ ' ட ஹஸ்தத்தையுடைய வென்னுதல் (ம்மான்றன்னை) திருவடிதோற்ற து றயிலே யாயிற்று இவரும் தோற்றது ( ) ஸர்வ ஸம்பூர்ணஸ் ஸௌத்தம் ஸமுக்ஷிதா '. (நின்ற வூரித்யாதி) திருநின்றவூரிலே நிற்கிற ' ரமஹரமான † முத்துத்திரள் போலே யிருக்கிற னை. (தொத்தாரித்யாதி) † தொத்தார்ந்திருந்து ள்ள சோலையை யுடைத்தான காண்ட நத் தக் † கனன்று ொ ண்டு ருகிற அக்நி யின் ாயிலே ப்ரவே சிப்பித்தவனை. அர் ந னும் க்ருஷ்ணனுமாய்ப் பூம்பந்தேறிட்டு விளையாடாநிற்க அ் நிபக ான் பசித்தேன்' எ ' ன பின்னை அக் ாட் ட அ னுக்கு விரு ந் ா விட்டுக் கூடநி ' றுபுஜி ப்பித்தானிறே இந்த்ரன் ோபத் தாலே வர்ஷிப்பி 'க அர்ஜுனன் சர ' கூடமா ' ட்ட மேலே வழி ந்து போயிற்றிறே (' டது) † ாட்டுத்தீயிலே ர்ஷித்தாற்போலே நோவுபடுகிற ஸம் ாரத்திலே ா ப்பெற்றே ' ... (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பூ ' ட த்த மித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி ', நம்பெருமானு டய நிரதிசயபோக்ய த யயு ' விரோதி நிரஸ சீல த ய யும் சொல்லாநிற்கச்செய்தே ஸம் ாரிகள் அப்ராப்த விஷய ' களிலே தொ ண்டுபட்டுப் போகாநின்றார்கள் ஆகிலு ' விடமாட்டாத ாருண்யத்தாலே யழைக்கிறார் மு ' தக ண்டமா வென்று ' தி ண்டுகொள் து.

(விவரணம்). (ஸாத்வி ரோடித்யாதி). 'பிறர் 'குத்தொ ' டுபட்டு பிற ர அ ை ந்து'' என்றர்வயித்துத்தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத் யாதி). 'என்றெ ' று'' என்கிற வீப்ஸையாலே பலிதம் (ஆதரித்து) என்றது. பாடாந்தரத் த த்யோதநம்பண்ணுகிறார் (அன்றி 'ே யித்யாதி). நித்தி லம்'' நிஸ்தலமாய் (முத்து) ன்றது. (ொ ாத்து) - பூ 'கொத்து. (ன ' று) ஜ்வலித்துக்கொண்டு. முன்புகாட்டுத்தீயை விழுத்தவன்றனே இப்போது ாட்டுத்தீயை யணைக் கக்குக் ' ருமுகிலாய்க்கிட 'கிற ' ான் கண்டேன் என்னும் ப்ரக்ருதோபயோ த்தை ஸூசிப்பிக்கிறார் (காட்டுத்தீயித்யாதி). ()

மூ. உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய் மூர்த்திவேறா
யுலகுய்ய நின்றானை யன்றுபேய்ச்சி
விடம்பருகுவித்தனைக் கன்றுமேய்த்து
விளையாட ல்லானை வரைமீகானில்

(க) ரா - கி - ங - கதி.

தடம்பருகு கருமுகிலைத் தஞ் ச ே ாயி
தவநெறிக்கோர் பெருநெறி ய யங் ாக்கும்
நிம்பரிமே கற்கியைநான் க நிகொ டே
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (௩)

பதம	உ ா.	பத .	உ ா
உடம்பு	சரீரத்தினு டைய	பருகு	த ணீர்அமுதுசெய் யுமவனாய்,
உருவில்	ப்ரகாரத்திலே		
மூன்று	மூ றும் [க	ருமுகிலை	காளமே ஸத்ரு ச னாய்,
உலகுஉய்ய	லோ ரக்ஷணார்த்தமா		
ஒன்றாய்	ஒருபடியாய்	தஞ் கோயி	தஞ் சமா மணி க்கோயிலில் எழு தருளிநிற் ம னாய்,
மூர்த்தி	ஸ்வரூபம்	ல்	
வேறாய்	ே றுபட்டு		
நின்றானை	நிற்குமவனாய்,		
அன்று	க்ருஷ்ணவதாரத்தில்	த நெறி கு	(தன்னைக் கிட்டுகை க் குச்செய்யும்) பா யங் ளு குள்
பேய்ச்சி	பூத நயு டைய		
விடம்	விஷங்கல தபாலை		
பருகு	குடித்த	ஓர்பெ ரு ெ றி	ருபெரிதான நெறி யாயிருப்பவனுமாய்
வித்த னை	விஸ்மயநீயனாய்	ய	
று	ன்றுகளை	ய	க ே ாக களையு
மேய்த்து	மேய்த்து	ாக்கும்	ரக்ஷிக் சக்காக
விளையாட ல்	விளையாடுகைக் ாக	ு	மிக்கே த் த யு டைய
லானை	த தரித்த னாய்		
ரமி	மலைமேலுள்ள	பரிமேல்	குதி ரயின்மேலே
கானில்	ாடு ளிலே	ற்கி ய	ல்க்ய தார ெ ய் தருளின னை
தடம்	தடா களி		
	று ள் இறங்கிநீர்	கடி	ாவலையுடைய
	குடிக்கும்படி தா	பொழி	பொழிலாலே
	மூன்ே யிற	சூழ்	சூழப்பட்ட
	கி கையை முதுகி	கடல்மல்லைத்தலசயனத்து நான் ண்	
	வே ட்டிக்ெ ா ு)	டுகொ டே . (௩)	

வ்யா. -மூ றும்பாட்டு. (உடம்புருவில் மூன்றொன்றாய்) உட ம்பினு டைய படியில் உடம்பினுடைய ப்ர ாரத்தில், மூன்று மொ ன்றாம்படியை யுடைத்தாய். †ஸ்வேந ரூபே நின்றும் ப்ரஹ்மாதி களுக்கு அந்தராத்மா ாய்நின்றும் இப்படிகளால் இதுவே சரீரமா மிடத்தில் †ஒருபடிப்பட்டிருக்கும்.†(மூர்த்திே ாய்)† ஆனால் மூன்று மொ குமிறே (க)[യേഷാം സാമ്യ ഹതം മന യேஷாம்ஸாம்யே ஸ்த்தி

(க)

தம்மநஃ] முன்பே ஐக்யம் சொல்லி ைத்துப் பின்னை ஸாம்யம் சொன்னனிறே. † இப்படி நிற்கிறதுதா னெதுக்காக வென்னில்; ஸ்ருஷ்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்களாலே ஜகத்ரக்ஷணத்துக்காக வாயிற்று இப்படி நிற்கிறது. (அன்றுபேய்ச்சிவிடம் பருகுவித்தகனை) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரித்துப் பூதனையுடைய விஷத்தைப் பருகின விஸ்மயநீயனானவனை. இங்கு விஸ்மய மென்னென்றால் முலைவழியே ப்ராணனும் மாளும்படியாக விஷத்தைப் பருகினபடியைச் சொல்லுதல் அன்றிக்கே, அவள் தாய் படிவுகொண்டு வரச்செய்தேயும் முலைப்பால் விசேஷத்தாலே வேற்று முலையென்றறிந்து புஜித்தபடியைச் சொல்லுதல். (கன்றித்யாதி) (க) † ಸರ್ವಸ್ಯಜಗತಃಪಾಲಾ ವತ್ಸಪಾಲೋಬಭೂವಹ-ஸர்வஸ்யஜகதஃபாலெள த்ஸபாலெள பபூவதுஃ’ (வரையித்யாதி) இவ்விடத்துக்கு பட்டருளிச்செய்தா ரென்று ப்ரஸித்தமிறே. †இவ்விடத்துக்கு ஜீயரருளிச்செய்யாநிற்க பிள்ளை அழகிய மணவாளப்பெருமாளரையர் ஸ்மரிப்பித்தருளின வார்த்தையாயிற்று† “மலைமேல் †காட்டிலே யுண்டான தடாகங்களிலே கன்றுகள் பின்னேபோயினைத்துவந்து த ணீர் குடிக்கப் புக்கால் இளங்கன்றுகளாகையாலே நீரிலே முன்னேயிறங்கிக்குடிக்க பயப்படுமே அத்தை நீரூட்டுகைக்குத் தான் பின்னே கையைக்கட்டிக் கவிழ்ந்து நின்று தண்ணீரமுதுசெய்யுமாயிற்று. †ஜாதிப்ரயுக்தமான ஸ்வபாவத்தைச் சொன்னபடி (தஞ்சை யித்யாதி) ஜகத் த யுடைய நோக்குகைக்காகப் பெரிய ஏற்றத்தையுடைய தஞ்சைமாமணிக் கோயிலிலே நிற்கிற. (தவநெறிக்கோர் பெருநெறியை) ஸ் ப்ராப்த்யுபாயங்களில் பெருநெறியா யுள்ளவனை. † வழிதப்பி (உ) * சிறுகானெறியே போனாலும்தன்பக்கலிலே கூட ப்ரவேசிக்கும்படி யிருக்கை.†வ்யபிசரியாத ஸாதநமென்றபடி.(வையமித்யாதி)†ஜகத்தை யடைய நோக்குகைக்காகப் பெரிய வேகத்தையு ய குதிரையின் மேலேயேறி அக்குதிரைக்காலிலே ப்ரதிபக்ஷத்தைத் துகைத்துப் பொகடும் வடிவையுடையவனை. பரி செலவு; கடிதான செலவை யுடைத்தாய் மேலானபரியை. (கடியித்யாதி) † ஜகத்தையடைய ரக்ஷிக்கக்கடவனா யிருக்கிறவனுடைய ரக்ஷணத்துக்கு நானிப்போது விஷயபூதனானே னென்கிறார். . (கூ)

(க) வி - பு - ௫ - கூ - கூ௫. (உ) பெரி - திரு ௭ - உ - அ.

அரு. மூன்றாம்பாட்டு. (உடம்பித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே ம்மின்" என்று ஸாமாந்யேந அ ழயாநிற்கச்செய்தேயும் அவர்கள் பரதத்வ நிர்ணயம் பிறவாதார் சிலரும் விரோதிக்கஞ்சிக்கிடப்பாரும் பசுப்ராயரான எ களை ரக்ஷிப்பனோ. என்றிருப்பாரும், உபாயநிர்ணயம் பிறவாதாரும், வி ால தூஷிதருமா யிருப்பாருமாகையாலே பேசாதிருந்தார்களென்று அவனு டய படிகளை அவர்களறிய வருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு ெ ாள்வது.

விவரணம் (ஸ்வேநேத்யாதி). (ஒருபடிப்பட்டிருக்கும்) என்றது - தன்னுடைய திருமேனி தனக்கு விதேயமானாற்போலே, ப்ரஹ்மருத்ரர்களும் தனக்கு விதேயராயிருப்பார்களென்கை. இத்தால், (க) 'ప్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికాం సంజ్ఞాం జనార్దనః ... ఏవ యాతి ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம் ஸம்ஜ்ஞாம் ஜநார்த்தநः ஏகஏவ யாதி" என்னும்படியே மூன்றுவடிவுமவனுக்கே சரீரமாகையாலே, ஐக்யம்சொல்லிற்றாயிற்று. ஆனால் த்ரிமூர்த்யைக்யவாதம் ப்ரஸங்கியாதோவென்ன (மூர்த்திவேறாய்) என்று மூலத்துக்கவதாரிகை யிட்டுக்கொள்வது. மூர்த்திசப்தம், ஸ்வரூபபர ஆக ப்ரஹ்மருத்ரர்களுடைய ஜீவஸ்வரூபங்களும், எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் வெவ்வேறாயிருக்கச்செய்தேயும் அவனுக்கிவர்கள் சரீரபூதரென்றதாயிற்று. ஸ்வரூபங்கள் வெவ்வேறாகில் சாராத்மபாவம் சொல்லுவானென், ஸாம்யம்சொல்லலாமிறேயென்று த்ரிமூர்த்தி ஸாம்யவாதியினுடைய வார்த் தயைக் கிளப்புகிறார் (ஆனாலித்யாதி). த்ருஷ்டாந்த கதநமுகேந பரிஹரிக்கிறார் (யேஷாமித்யாதி). ஐக்யத்தையும் ஸாம்யத்தையும் ருஷிசொன்னால் இரண்டும் முக்யமாக்கி டக்கும்படி ஸ்வரூபபேதமும் சரீரசரீரி பாவத்தால் ஐக்யமும்ெ ாள்ள வேணுமென்று கருத்து. ஆக ஸாம்யம்சொன்னத்தாலே ஸ்வரூபைக்யவாதமும் ஐக்யம்சொல்லுகையாலே கேவலஸாம்யவாதமும், அர்த்தாத் அதிக்ராந்தவாதமு நிரஸ்தமாயிற்று. ஆனால் ஸாம்யந்தோன்ற நிற்கைக்கு ப்ரயோஜநமேது? எ று ஜிஜ்ஞாஸு ப்ரஸ்நாநுவாத பூர்வ ம் ப்ரயோஜநந்தன்னையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). கார்யத்வாரா வ த ஸாம்யமித்தனை போ கி ஸ்வரூபஸாம்யமில்லையென்று கருத்து. இத்தால் 'உலகுய்யநின்றானே" என்றதுக்குத் தாத்பர்யம்சொல்லிற்றாயிற்று. "உலகுய்யநின்றானே" என்றதைக் கடாக்ஷித்து "கன்று" இத்யாதிக்குத் தாத்பர்ய (ஸர்வஸ்யேத்யாதி). இத்தால், அகிலஜகத்ரக்ஷணார்த்தம் ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவே ஸஜாதீயனு வன் கன்றுமேய்க் இடை யனாய் வந்தானென்றதாயிற்று. கன்றுமேய்க்கையோடு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளோடு வாசியற இவனுக்கு விளையாட்டென்று திருவுள்ளம். ப்ரஸித்திதா னெங்ஙனேயென்ன; (இவ்வி த்துக்கு ஜீயரித்யாதி). பட்டர் ஸ்ரீஸூக்தியை நஞ்சீயருக்கு அரையர் ஸ்மரிப்பிக்கையாலே அநேகம் முதலிகளும் கேட்டிருப்பர்களென்று கருத்து. அந்த ஸ்ரீஸூக்திதன்னை

(க) வி - பு - க - உ - சுஅ.

யருளிச்செய்கிறார் (மலைமேலித்யாதி). கானில்'' என்றதினர்த்தம் (காட்டிலே) என்றது. பருகு'' என்றால் ை யாலே தானேபரு லாமே "பின்னே கையைக்கட்டிக்கொண்டு என்னுமது தோற்றும்படி யென்னென்னில்· ரு முகிலே' என்றத்தால் - படிந்து வருகைதோற்றும் அத்தாலே இவ்வர்த்தம் ஸூசிதமென்று திருவுள்ளம். இவ்வர்த்தத்தாலே பலித்ததென்னென்ன (ஜாதியித்யாதி). பெரு என்றதுக்கு ரஸ ந (வழிதப்பியித்யாதி). (ரனெறி) காட்டுவழி. உபாயாந்தரம். 'ஓர்' என்றதுக்கு பாவம் (வ்யபிசரியாதவித்யாதி). (கடுமையை) - வேகத்தையுடைத்தான, பரி-குதி ரமே லேயிருக்கிற, கல்கியென்றும்· கடுமையானநடையையுடைய மேலான பரி-குதிரையாயிருக்கிற கல்கியென்றும்· த்விவிதமர்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்தையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). இனிமேல் செய்தருளுகிற வதாரமன்றோ வது 'கற்கியைநான் கண்டுகொண்டேன்' என்னும்படி யெங்ஙனேயென்ன· (ஜகத்தையடையவித்யாதி). ... ... (௩)

ரு. பேய்த்தாயைமுலையுண்டபிள்ளைத ீனைப்
பிணைமருப்பில்கரு ீகளிற்றைப்பிணைமானோக்கில்
ஆய்த்தாயர்தயிர்வெண்ணெயமர்ந்தகோவை
யந்தணர்தமமுதத்தைக்குரவைமுன்னே
கோத்தானைக்குடமாடுகூத்தன்தன்னைக்
கோகுலங்கள்தளராமல்குன்றமேந்திக்
காத்தானையெம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (ச)

பதம.	உரை.	ப ம.	உரை.
தாய்	தாய் ்டிவு கொண்டு	அமர்ந்த	தரித்திருந்த
பே ய	பூதனையுடைய [வந்த	கோவை	நிர்வாஹகனாய்
முலே	ஸ்தநத் த	அந்தணர்தம்	ப்ராஹ்மணர்களுக்கு
உண்ட	அமுது செய்தருளின	அமுதத்தை	அம்ருதம்போலே போக்யனாய்
பிள்ளைதன்னை	பாலனாய் [ிணைந்த		
பிணை	ஒன்றோடொன்று பி	முன்னே	முன்பொருகால்
மருப்பில்	கொம்புகளையு டய	குரவை ோத் தானை	பெண்களோடு கை கோத்துவிளையாடினவனாய், (பின்பு)
கரு	கறுத்த		
களிற் ற	யானையோடொத்த வனாய்		
மான்பிணை	மான்பேடைபோன்ற	குடம்ஆடு	குடக்கூத்தாடின
ே ாக்கில்	விழியையுடைய	கூத்தன்றன்னை	விலாஸசேஷ்டிதங்களையுடையனாய், (இந்த்ர ்பசிக் கோபத்தாலே வர்ஷிப்பித்தவன்று)
ஆய்த்தாயர்	இடைத்தா ா ரான யசோதை யுடைய		
தயிர்	தயிரையும்		
வெண்ணெய்	வெண்ணெயயும் அமுதுசெய்து	கோகுலங்கள்	பசுத்திரள்கள்
		தளராமல்	நோவுபடாதபடி

குன்றம்	கோவர்த்தநமென்னும்மலையை	கடி	பரிமளம்மிக்க
ஏந்தி	தரித்து	பொழில்	சோலையாலே
காத்தானை	ரக்ஷித்தவனாய்,	சூழ்	சூழப்பட்ட
எம்மானை	என்னை அடிமைகொண்டவனான ஸர்வேச்வரனை	கடல்மல்லைத் தலசயனத்துக் கண்டு கொண்டேன்.	(௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பேய்த்தாயைமுலையுண்ட பிள்ளை தன்னை) †பேயானவள் தாய்வடிவுகொண்டு ரத் தாயப ்கல் பண்ண க்கடவ விருப்பத்தை அவள் பக்கலிலேபண்ணி அவள் முலையை "ு ் ட மௌக்த்யத்தை யுடையவனை (பிணையித்ய தி) பிணை ்த மருப்பையுடை ய கருங்களிறுபோலே இனியசேஷ்டிதங்களை யுடையவனை. பிணைமருப்பு ' என்கிறவித்தால் செருக்காலே மிகைத் துத் திரியும்படியைச்சொல்லுகிறது. (பிணையித்யாதி) மான்பே டைபோலேயிருக்கிற நோக்கையுடைய, ஆய்த்தாயருண்டு இடைத்தாயர் -- யசோதைப்பிராட்டி அ ள் ஸ்பர்சித்த வெ ண்ணெயையும் தயிரையும் அமுதுசெய்து ஆஸ்ரிதஸ்பர்சமுடைய த்ர ்யமே தனக்கு தாரகமாக விரு ்தசெயலாலே †லோகத்தையடைய எழுதிக் கொண்ட ணை (அந்தணர்தமமுதத்தை) அச்செயலாலே ப்ராஹ்ம ஜாதிக்குத் தாரகனான னை. (குரவை யித்யாதி) †சிலர்கா ் கட தன்றிக்கேயிரு ்கிறவித்தை எல்லார்கண்முகப்பே திருக்குர வை கோத்த னை. (குடமாடியித்யாதி) † இப்படி சிலர்கண்டு போகையன்றிக்கே கண்டுகொணுதாரும் காணும்படியாகக் காட்டின னை பசுத்திரள்களானவை ர்ஷத்திலே நோவுபடாதபடி தோற்றிற்றொரு மலையைப் பிடுங்கி நோக்கினவனை. (எம்மானை) த ்னுடைய ரக்ஷணத்தைக்காட்டி என்னை அநந்யார்ஹனாக எழுதிக்கொண்ட னை.†(கண்டித்யாதி) அவன் ரக்ஷகனென்றறியப்பெற்றேன் எனக்கொருகுறை யுண்டோவென்கிறார். ... ... (௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பேயித்யாதி). உலகுய்ய ப்ரஹ்மருத்ரர் ள் நடுவே விஷ்ணுவாயிருந்தவனே இடையர்நடுவேயும் கன்றுமே ய்க்க க்ருஷ்ணனாய்வந்தான் என்றுநின்றீர், அதுக்கடையாளமென்னென்ன- அவனுடை ய அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைக் கேளீர் என்று அவற்றை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது. பேய்த்தாய்முலையில் விஷத்தோடு ஆய்த்தாய்கையில் வெண்ணெயோடு வாசியில்லாமல் உண்டபடியும்ப்ரஹ்மவித்துக்க

ளோடு இடைப்பெண்களோடும் ஒருநீராக ரசியின்றிக்கே கலந்து போ க்யனுகையும் குடமெடுத்தத்தோடு குன்றமெடுத்தத்தோடு வைஷம்யமில் ர தேசெய்த செயல்கள் அதிமாநுஷங்களிறேயென்று திருவுள்ளம்.

பிள்ளையென்னுதே தன்னை' என்று பிள்ளைத்தனத்தில் தாஞன தன்மை யத்திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர், (பேயானவளித்யாதி). 'ே ரை'' என்றதின் தாத்பர்யம் (லோகத் தயடையவெழுதிக்கொண்ட வனை)என்றது. முன்ே யென்ற பதப்ரயோ தாத்பர்யம் (சிலரித்யாதி). தன் னை'' என்றபதத்தாலே குடக்கூத்தில் அத்விதீயத்வம் தோற்றுகையாலே ராகக் காணவருகை நிஸ்சிதமென்றருளிச்செய்கிருர் (இப்படியித்யாதி). 'டேன் என்னுதே 'கண்டுெ ாண்டே' ' என்றதுக்கு வாஸநை (அவ னித்யாதி). ... ... (௭)

௲. பாய்ந்தானைத்திரிசகடம்பாறிவீழப்
பாலகனுயாலிலையில்பள்ளியின்ப
மேய்ந்தானையிலங்கொளிசேர்மணிக்குன்ற ன
வீரிர டுமால் ரைத்தோளம்மான்தன்னைத்
தோய்ந்தானைநிலமகள்தோள்தூதிற்சென்றப்
பொய்யறை ரய்புகப்பெய்தமல்லர்மங் க்
காய்ந்தானையெம்மானைக்க டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (௲)

பதம்.	உரை.	பதம	உரை.
திரி	உருளுகிற	நிலமகள்தோள்	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியி ன்திருத்தோளோ
சகட	சகடாஸுரன்	தோய்ந்தானை	கலந்தவனுய், [டே
பாறி	சிந் ம் பிந்நமாய்	தூதில்செ று	பாண்டவர்களுக்கு த் தூதனுய்ச்சென்று
வீழ	விழும்படி (திருவடிக ளாலே)	பொய்	தூர்யோதநன்பொய் யாஸநமிட்ட
பாய்ந்த னை	உ தைத்தவனுய்	அவ்வ றவாய்	அந்தநிலவறையிலே
பால னுய்	சிறுபிள்ளையாய்	பு	க்ருஷ்ணனைப்ரவே சிப்பித்து நலியவே ணுமென்று[வைத்த
ஆலிலையில்	வடதளத்திலே	பெய்த	க்ருதஸங்கேதராக் கி
பள்ளியி பம்	நித்ரா ஸுகத்தை	மல்லர்	மல்லவர்க்கத்தை
ஏய்ந்தானை	அநுபவித்தவனுய்	மங்க	முடியும்படி
இலங்குஒளி	மி கஒளியை	காய்ந்தானை	சீறியருளினவனுய்,
சேர்	டை த்தான	எம்மானை	ர க்குஸ்வாமியா ன வனை
மணிக்குன்றுஅ ன்ன	ரத்நபர்வதம்போன்ற வடிவழகையும்	கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத் தலசய னத்து	கண்டுகொண்டேன். (௲)
மால்	பெரித ய் [ன		
ரை	மலைபோலே த்ருடமா		
ஈரிரண்டுதோள்	நான்குதிருத்தோள்க ளையுமுடைய		
அ மான்றன் னை	ஸர் சேஷியாய்		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி) பிள்ளையைத் தொட்டிலிலே வளர்த்திச் சகடத்தை ரக்ஷிக்கவைத்துப் போனார்கள் அதிலே அஸுரர் ஆவேசித்து நலியப்புக, (க) ஸ்தந்யார்த்தீப்ரருரோதஹ ' ஸ்தந்யார்த்தீப்ரருரோதஹ ' என்கிற படியே முலைவரவு தாழ்த்துச்சீறித் திருவடிகளாலே பாய்ந்தான். அதுக்கிலக்காய் முடிந்துபோனார்கள். † ஊருகிற சகடமானது பாறிப்போம்படியாகப் பாய்ந்தவனை. (பாலனித்யாதி) அத்யந்த முக்தனாய் ஒருபவனை வாளிலையிலே விழுங்காதபாராதே நித்ராஸுமனுபவித்தவனை. (இலங்கொளியித்யாதி) மிக்க வொளியை யுடைய நீலகிரிபோலே யிருக்கிற திருத்தோள்கள் நாலையுமுடையவனை. (அம்மான்தன்னை) அந்தசதுர்ப்புஜனிறே ஸர்வேஶ்வரனான். (தோய்ந்தானை நிலமகள்தோள்) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி திருத்தோள்களிலே அவகாஹித்தவனை. (தூதித்யாதி)பாண்டவர்களுக்குத் தூதனாய்ச்சென்று, 'நிலவறையிலே ப்ரவேசிப்பித்து நலியவேணும்' என்று †பதிபடை கிடந்தமல்லர் முடிந்துபோம்படிச் சீறினவனை. (எம்மானையித்யாதி) அந்தக்ருத்ரிமத்தைத்தப்பி என்னை யெழுதிக்கொண்டவனை (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பாய்ந்தானையித்யாதி). தாயைப்போலே வந்த பேயைப்போலன்றிக்கே தாய்தானே ஊராகவைத்த சகடத்தைக் காலாலே தள்ளின பிள்ளைகிடீர். உலகங்களெல்லாம் வயிற்றடக்கிப் பள்ளி கொள்ளும் பிள்ளை, அவன் ஆஶ்ரிதர்க்குக் கையாளாய் விரோதிகளைக் காணில் சீறும் ஸ்வபாவன் அவனை நான் கண்டேன், நீங்களும் கண்டு ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறாரென்று அவதாரிகை கண்டுகொள்வது.

(க) 'కదాచిచ్ఛకటస్యాధశ్శయానో మధుసూదన ఛిక్షేపచరణావూర్ధ్వమ్ స్తన్యార్థీప్రరురోదహ తస్యపాదప్రహారేణశకటం పరివర్తితమ్ విధ్వస్తకుంభభాండంతద్విపరీతం పపాతవై'-கதாசிச்சகடஸ்யாதஶ்ஶயானோ மதுஸூதந சிக்ஷேபசரணாவூர்த்வம்ஸ்தந்யார்த்தீப்ரருரோதஹ தஸ்யபாதப்ரஹாரேணசகடம் பரிவர்த்திதம் | வித்வஸ்தகும்ப பாண்டம் தத்விபரீதம் பபாதவை' என்று ப்ரமாணசேஷம். தாத்பர்ய மருளிச்செய்து, சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார். (ஊருகிறவித்யாதி). (பதிபடை) அந்த ஸ்த்தாநத்திலே கிடந்த ஸேனை. துர்யோதநன் பொய்யாஸநமிட்டு க்ருஷ்ணனைப்பிடிப்பதாக அநேகம் மல்லவர்க்கத் தை க்ருதஸங்கேதராக்கி வைத்தானென்று கருத்து. ... ... (ரு)

(க) வி - பு - ரு - ரு - க.

௲. கிடந்தானைத்தடங்கடலுள்ப ங்கள்மேவிக்
கிளர்பொறியமறிதிரிய தனி ' பின்னே
படர்ந்தானைப்படுமதத்தகளிற்றின்கொம்பு
பறித்தானைப்பாரிடத்தையெயிறுகீற
விடந்தானைவளைமருப்பினேனமாகி
யிருநிலனும்பெருவிசும்பு மெய்தாவண்ணம்
கடந்தானையெம்மானைக்கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் டல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (கூ)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
தடம்	பரந்த	வளை	வளைந்த
கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே	மருப்பின்	ொம்பையுடைத்தா
பண ள்	திருவனந்தாழ் ான் படத்தின்கீழே	ஏனமாகி	வராஹமாய் [ன
மே வி	பொருந்தி	இடம்பா ர	பரந்தபூமியை
கிடந்தானை	க ' வளர்ந்தருளின	எயிறு	திருவெயிற்றாலே
கிளர்	கிளர் ' து [ஞய்	கீற	கிழியும்படி [ஞய்
பொறிய	நாநா ர்ணமான புள்ளிகளையுடைய	இடந்தானை	ஒட்டுவிடுவித்த
மறி	மான்குட்டியானது	இருநிலனும்	மஹத்தானபூமியும்
திரிய	அ ' கேயி ' கேஸஞ்சரிக்க	பெருவிசும்பும்	பெரியஆகாசமு '
அதனின்பின்னே	அதி ' பின்னே	எய்தாவண்ண '	போராதபடியா ள ர்ந்து
படர்ந்தானை	தடர்ந்துபோனவன	கடந்தானை	லோகத் தத்திரு டி ளாலே அளந்துகொண்ட ஞய்
படு	ஒழு ாகின்றுள்ள [ய்,	எம்மானை	என்னையடிமைகொண்டவனுன ஸர்வேச்வரனை
மதத்த	மதஜலத்தையுடைய		டிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத்தலசயனத்துக் கண்டுகொண்டேன். ( )
களிற்றி '	கு யாபீடத்தி '		
ொம்பு	கொம்பை [ஞய்		
பறித்தானை	பிடுங்கிப்பொ ட்டவ		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (கிடந்தானை) † க ' வளர்ந்தருளுகைக் கீடான பரப்பையுடைத்தான டலிலே திருவனந்தாழ்வான் மேலே. (மேவி) பிராட்டிமார் திருமுலைத்தடத்தாலும் கிளப்ப ொண்ணுத படி கண்வளர்ந்தருளினவனை. (கிளரித்யாதி) கிளர்ந்து நாநாவர்ண மான பொறியையுடைத்தான மான்குட்டியைப் பிராட்டி பிடித் துத்தரவேணும் ' என்ன துஷ்ட ம்ருகமாகையாலே அது அங்கே யிங்கே ஸஞ்சரிக்க, அதி ' பின்னே † அடிதீயப்போனவனை. †பிராட்டிபிரிவு விளையும்படியாகவிறே கைகழியப்போனபடி. பெரிய மதத்தையுடைய ொம்பைக் † குப்பைக்கீரைபோலே அநாயாஸேந

பிடு 'கின னை. (பாரிடத்தையித்யாதி)† ளைந்த கொம்பையுடைய ஹா ராஹமாய், பரப்பையுடைத்தான பூமி யத்திருவெயிற்றிலே கிழியும்படி யிடந்தவனை. உடம்புநோவ 'யாபரித்தபடி சொல்லு கிறது. (இருநிலனித்யாதி) பூம்யந்தரிக்ஷாதி ள் போராதபடியா வளர்ந்து லோ த்தை யளந்துகொண்ட னை. (எம்மானை) எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளை வைத்த நீர்மையாலே ன்னை யெழுதிக் கொ 'டவனை (க 'டுகொண்டேன்) அவன்றானே திரு டி ளைக் கொ 'டுவந்து வை த்தவன்று தப்பினநான் இன்று இ 'ே கா ப் பெற்றேனெ 'கிறார். ... ... (ரு)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (கிடந்தானையித்யாதி). * பாலகனுயாலிலையிற் பள்ளிகொண்டவனே யன்றிக்கே, *(க) பாற்கடலுள் பாம்பணைமேல் பள்ளிய மர்ந்து பல அவதாரங்கள் செய்துவந்து பள்ளிகொண்டருளக் கண்டேனென்று ஸங்கதி ண்டு கொள்வது.

பண 'கள்' என்றது - லக்ஷணயா திருவனந்தாழ்வானைச் சொல்லுகிற தென்றதாய் தடங்கடலுள் பணங்கள் மேவி 'கிடந்தானை' என்று அ 'வயித் துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ண்வளர்ந் தித்யாதி). பொறி - புள்ளி ள். மறி மான்குட்டி (அடிநீய) அடிதெரியாதபடியென் . அதனின் பின் படர்ந்தானையென்றதே 'பின்னே' என்றதுக்குத்தாத்பர்ய' (பிராட்டியித் யாதி). (குப்பைக்கீரைபோலே) என்றது- பறித்தானை' என்றபத ரஸனை. ளைமருப்பினேனமாகி - பாரிடத் தயெயிறு கீறவிட 'தானை." என்று அந் யாநுகுண மர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (ளைந்தவித்யாதி). ஆக இப்பாட்டில் திருவனந்தாழ்வானோடு பிராட்டியாரோடு மது ரயிற் பெண் ளோடு ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியாரோடு பூமியிலுள்ளாரோடு ரசியற வெல்லார்க்கும் தன் னைக்கையடைப்பாக்கினவனை நான் கண்டேனென்று, அவனு டய பரார்த்த தயைச் சொல்லுகிறு ரென்றதாயிற்று. ... ... ( )

ஃ. பேணுதவலியரக்கர்மெலிய ன்று
பெருவரைத்தோளிறநெரித்தன்றவு ர்ே ரனைப்
பூணுகம்பிளவெடுத்தபோர் ல்லோனைப்
பொருகடலுள் துயிலமர்ந்தபுள்ளூர்தியை
ஊனுகப் பேய்முலை நஞ்சுண்டான்றன்னை
யுள்ளுவாருள்ளத்தேயுறைகி 'றானைக்
காணுதுதிரிதருவேன்கண்டுகொ ண்டே'
கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத்தலசயனத்தே. (T)

(க) தி - வாய் -உ-கு-எ.

பதம	உரை.
அன்று	ராவணன் கவிஞ்சின ன்று
பேணுத	ஸர்ே ஶ்வரனென்று ஆதரியாத
வலி	ப த் தயு டய
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்
மெலிய	இளைக்கும்படியா
பெரு	பெரிய
வரை	மலைபோன்ற
தோள்	தோள் ள்
இற	முறியும்படி
நெரித்து	கட்டிக்கொண்
அன்று	ஆஶ்ரிதனைப்ரஹ்லாதனை நலிந்தவன்று
அவு ர்கே னை	அஸுரர்கள்தலைவனை னஹிரண்யனு டய
பூண்	ஆபரண ளணிந்த
ஆ	மார் ப
போர்	யுத்தத்தில்
பிளவெடுத்த	பிளந்துபோகட்ட

பதம.	உரை.
ல்லோனை	ஸமர்த்தனை னய்-
பொரு	தி ரக்கிளப்பத்தை யுடைய
கடலுள்	திருப்பாற்கடலிலே
துயிலமர்ந்த	ண்வளர்ந்தருளின
புள்ளூர்தி ய	ருடவாஹ னய்
பேய்முலை	பூதனையின் முலையிலு
ஞ்சு	விஷத் த ண்டான
ஊணு	தாரகமா
உண்டான்றன்னை	அமுதுசெய்தருளின வனை
உள்ளு ரர்	பூதநாநிரஸநத்தைநினைத்துஈடுபடுமவர்களுடைய
உள்ளத்து	நெஞ்சில் னை
உறைகின்றானை	பொருத்தமுடையவ
காணுது	நெடுநாள்காணுமல்
திரிதருவேன்	தேடித்திரிகிற

நான் கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்துக் ண்டு கொண்டேன். (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (பேணுதவித்யாதி) † ர்ே ஶ் ரனென்று கொண்டு பே வறியாதே முன்கையிடு ாலே தோற்றின படி நடந்துதிரிகிற ராக்ஷஸ ாதியானது மெலியும்படியாக. (க) எ ஙனேயய்வர் தான ர் நினைந்தால்" என்கிறபடியே அச்சிறுக்கனைப் போலே சீற்ற மின்றிக்கேயிருப்பார் பிழை கு மித்தனையல்லது ஆஸுர ப்ரக்ருதிகள் எங்ஙனே உஜ்ஜீவிக்கும்படி ன்னக்கடவதிறே· அப்படியேராக்ஷஸஜாதியானது மெலியும்படியாகப்ப ணி· அன்று பெரிய ரைபோலே யிருக்கிறதோள்க ானை † இறும்படியாகக் †கட்டிக்கொண்டு·†ஆஸுர ர் கத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனை ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமான சரீரமிருபிளவாம்படி கிழித்துப்பொகட்டு யுத்தத்திலே மர்த்தனை னை. (பொரு) † அதுக்குறுப்பாகத் திருப்பாற்கடலிலே வந்து ண்வளர்ந்தவனை. (புள்ளூர்தியை) ப்ரஹ்மாதிகள்கூக்குரல்கேட்டு அங்குநின்றும் பெரியதிருவடிதோளிலேயேறி அவர்களுக்குக் காட்சிகொடுக்கும்படி சொல்லுகிறது. (ஊணுகவித்யாதி) பூதனை தாய்வடிவு கொண்டுவந்து முலைகொடுக்க

(க) ரு - எ - ரு

அவள் முலைகொடாவிடில் தரியாதாளாய்க் கொடுத்தாற்போலே நானும் முலை யுண்ணுவிடில் தரியாதாளுய் முலையுண்டபடி சொல்லுபறது. (உள்ளுவாரித்யாதி) செவ்வியார்க்குத்தான் செவ்வியனுய்ப் பரிமாறும்படியும் துஷ்டர்க்குத்தானும் அப்படி யிருக்கும்படியும் சொல்லுகிறது. † பருவம் நிரம்பாதிருக்கச் செய்தேயும் பூதனை கையிலேயகப்பட்டு அத்தைத்தப்பிப்போகப்பெற்ற அதொன்றுமே யாயிற்று இவர்கள் நெஞ்சில் கிடப்பது. (காணுதவித்யாதி) † யாதநா சரீரம்போலே காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுத் தட்டித் திரிகிற நான் பசித்தவன் ஜீவிக்கப்பெற்றாற் போலே காணப் பெற்றேன் (கடியித்யாதி) சாஸ்த்ரங்களிலே கேட்டு ஒரு தேசவிசேஷத்திலே சென்றால் காணவிருக்கையன்றிக்கே விடாய்த்த இந்நிலத்திலே காணப்பெற்றேனென்கிறார். ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பேணுதவித்யாதி) இப்படி ஆஸ்ரிதார்த்தமாக இவன் அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணினுனென்னச் செய்தேயும், வாஸநாபலத்தாலே நெஞ்சுநெகிழாதேயிருக்கு மவர்களைக்குறித்து அச்சமுறுத்துகைக்காக, நீங்களவனைப்பேணுவிடில் கேவலம் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப் பேயராய்ப்போகிறீர்களென்னுமதுதோற்ற, ராவண ஹிரண்ய பூதநாநிரஸநங்களை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

பேணுகை ஆதரிக்கையாய் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி). (இறும்படியாக) முறியும்படியாக. "நெரித்து" என்றதினர்த்தம் (கட்டிக்கொண்டு) என்றது ஸேநையாலே நெருக்கியென்றபடி. இவ்வளவும் ராவணவிஜயம்பண்ணின ராமாவதாரவ்ருத்தாந்தம் "அன்றவுணர்" இத்யாதிக்கு-ஹிரண்யநிரஸநம் பண்ணினபடியாக விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார், (ஆஸுரேத்யாதி). இங்ஙனன்றாகில் பாட்டிலே இரண்டு "அன்று" என்றபதம் வேண்டாவிறே, ராம நரஸிம்ஹர்களுடையவும் ராவணஹிரண்யர்களுடையவும் தர்ம்யைக்யத்தாலே ஏகமாக உபந்ய ஸித்தருளினுரென்று கொள்வது. (அதுக்கு) என்றது-ராவணநிரஸநத்துக் கென்றபடி.யத்வா - "மெலிய வன்று" என்று கீழேகூட்டி, ராமாவதார பரமாகவும், "பெருவரை" இத்யாதியையெல்லாம் அழகிய சிங்கர் விஷயமாகவும் யோஜிக்கவுமாம். இப்போது (கட்டிக்கொண்டு) என்றது, (ద్వంద్వయుద్ధ) த்வந்த்வயுத்தபரம். (அதுக்கு) ஸாமாந்யேந விரோதிநிரஸநத்துக் கென்றபடி. இத்திருமொழியில், "பேய்ச்சிவிடம்பருகுவித்தகனை" என்றும் 'பேய்த்தாயை முலையுண்டபிள்ளைதன்னை" என்றும், "ஊணுகப் பேய்முலை நஞ்சுண்டான்றன்னை" என்றும் மூக்காலும் அநுஸந்திக்கும்படியிருக்குமதொன்றுகையாலே, "உள்ளுவார்" என்றதுக்கும் இத்தை யநுஸந்திப்பாராகவே தாத்பர்யம்விவக்ஷித்து, அதுக்கு ஹேது முகேநவருளிச் செய்கிறார் (பருவ

மித்யாதி). தட்டித்திரிகைக்கு த்ருஷ்டாந்தம். (யாதநாசரீரம்போலே) என்றது. அதாவது - துஃகாநுபவம் பண்ணுகைக்கு எடுத்த சரீரமாகையாலே இஷ்டஸாதநங்கள் கிடையாதிறேயென்கை. ... ... (எ)

மூ. பெண்ணாகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானைப்
பிறையெயிற்றன் றடலரியாய்ப் பெருகினானைத்
தண்ணார்ந்த வார்புனல் சூழ் மெய்ய மென்னும்
தடவரைமேல் கிடந்தானைப் பணங்கள் மேவி
எண்ணானை யெண்ணிறந்த புகழினானை
யிலங்கொளிசேரரவிந்தம் போன்று நீண்ட
கண்ணானைக் கண்ணாரக் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (அ)

பதம்.	உரை.
இன்	இனிதான
அமுதம்	அம்ருதத்தை (அஸுரர்கள் புஜியாதபடி)
பெண் ஆகி	ஸ்த்ரீவடிவைக் கொண்டு
வஞ்சித்தானை	அவர்களைவஞ்சித்தவனாய்,
அன்று	ஹிரண்யனாலே ப்ரஹ்லாதன் நோவுபட்டவன்று
பிறை	சந்த்ரனையொத்த
எயிறு	பற்களையும்
அடல்	மிடுக்கையுமுடைய
அரியாய்	நரஸிம்ஹமாய்
பெருகினானை	வளர்ந்தவனாய்,
தண் ஆர்ந்த	குளிர்த்தியையுடைத்தாய்
வார்	ஒழுகாநின்றுள்ள
புனல்	ஜலத்தாலே
சூழ்	சூழப்பட்ட
மெய்யம்என்னும்	திருமெய்யமென்கிற
தடவரைமேல்	பெரியமலையிலே
பணங்கள்	திருவனந்தாழ்வான் மேலே
மேவி	பொருந்தி
கிடந்தானை	சாய்ந்தருளுமவனாய்,
எண்ணானை	எல்லாராலும் எண்ணப்படுமவனாய்
எண் இறந்த	அளவில்லாத
புகழினானை	கல்யாணகுணங்களையுடையனாய்
இலங்கு ஒளிசேர்	மிக்கஒளியையுடையர்
அரவிந்தம் போன்று	தாமரையிதழ்போலேபரந்து
நீண்ட	நீண்டிருக்கிற
கண்ணானை	திருக்கண்களையுடையவனானவனை
கண் ஆர	கண்களின்விடாய் தீரும்படி
கடிபொழில்சூழ் கடல் மல்லைத் தலசயனத்துக்கண்டுகொண்டேன். (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. † "ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் தன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்குத் தன்னோடொத்த வரிசையைக் கொடுப்பானொருவனென்று கொண்டு அவனுடைய நீர்மையைச் சொல்லுகைக்காக † அல்லாதார்க்கு உத்கர்ஷத்தைச் சொல்லாநிற்கும் ப்ரமாணங்கள்; அவர்கள் தாங்களும் புழுக்குறித்த தெழுத்தாமாபோலே †சில வற்றைத் தோற்றச்செய்யும்; அவற்றைக்கண்டு † இவர்கள் பக்கலிலே

யும்† குவாலுண்டு, என்றுநாட்டார் ப்ரமிக்கைக்கு†உடலாயிருக்கும் ஆக ப்ரமாணகதி யிருந்தபடியாலும் சேதநர் மந்தமதிகளாயிருந்தபடியாலும், இவற்றின் தாத்பர்யமறியாதே (க) ஸம்ஸார ஸாகரம்' என்று சொல்லுகிற கடலிலே புக்குப் போமித்தனையிறே. அவற்றை யநுஸந்தித்துச்சொன்ன இவ்வாழ்வார்கள் ஈரச் சொல்லின்றுகில்" என்று பட்டரருளிச்செய்தார்.

(பெண்ணுகியித்யாதி) † தனக்குச் சேராத செயலைச் செய்தும் ஆஶ்ரிதகார்யம் செய்யுமவனை. புருஷசப்தத்தாலும் புருஷோத்தம சப்தத்தாலும் சொல்லப்படுகிறவனிறே தன்படிக்குச்சேராத ஸ்த்ரீ வேஷத்தைக்கொண்டு 'இனியவஸ்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகள்பக்கல் சேரவொண்ணுது' என்றுவஞ்சித்தவனை. (பிறையித்யாதி)† முரட்டு ஹிரண்யனுலே சிறுக்கன் நோவுபடுகிறவன்று, பிறைபோலே யிருக்கிற எயிற்றையுடைய; (அடலரியாய்) யுத்தமென்றால் பணைக்கும்படியான நரஸிம்ஹமாய்க்கொண்டு. (பெருகினுனை) அவனுடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸமகாலத்திலே அவ்வடிவைக்கொண்டு தோற்றிலனுகில்† சுருங்கிக்† கையற்றுனுயிற்று† தன்னுடைய ரக்ஷகத்வமிழந்து† கையிலான். (தண்ணார்ந்தவித்யாதி)† பித்ராதிகள் ரக்ஷகராகைதவிர்ந்துபாதகராகப்புக்க பின்பு "இனி அவர்கள் கையில் காட்டிக்கொடுப்போமல்லோம்' என்று ரக்ஷகன்தான்வந்து சாய்ந்தானுயிற்று " வத்ஸலராய் உபகாரகராய் நோக்குகைக்குப் பித்ராதிகளென்று சிலரைச் சொல்லிவிட்டோம் அவர்கள் பாதகராய்த் தாங்களேயாய்நின்ற பின்பு நாம் அஸந்நிஹிதராவோமல்லோம்' என்றுநேரேபிதாவானவன்வந்துசாய்ந்தருளினுனுயிற்று. †ஶ்ரமஹரதைமிக்கு ஒழுகாநின்றுள்ளபுனலையுடைத்தான திருமெய்யத்திலேதிருவனந்தாழ்வான்மேலேவந்துசாய்ந்தருளினவனை. (எண்ணுனை)† அப்படுக்கையில்சாய்ந்தருளினுற் பண்ணும்† ஜகத்ரக்ஷணசிந்தையைச் சொல்லுதல்; அன்றிக்கே ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே நித்யஸூரிகள் பரியவிருக்கிறவன் இங்கேவந்து சாய்ந்தருளுவதே. இதென்னசீர்மை. என்று எப்போதுமெண்ணப்படுமவனென்னுதல். (எண்ணிறந்தபுகழினுனை) † ஜகத்ரக்ஷணசிந்தைபண்ணுகையால் வந்த புகழுக்கெல்லை யில்லையென்னுதல். குணநுஸந்தாநம்பண்ணுவார்க்கு அநுஸந்தித்துத்தலைக்கட்டவொண்ணுத குணப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லுதல். (இலங்கித்யாதி)

(க) ஜி - ஸ்தோ -௬.

அக்குணங்களை யொழியவே விடவொண்ணாதபடியாயிருக்குமா யிற்று வடிவழகு' மிக்கவொளி யையுடைத்தாய் விகாஸாதிகளுக்குத் தாமரையை ஒப்பாகச்சொல்லலாயிற்று. அதுர் வட்டணித்திருக்கு மிறே. அங்ஙனன்றிக்கே ஒழுகுநீண்டிருக்கு மாயிற்று. †அன்றிக்கே போக்யதைஅளவிறந்திருக்குமென்னுதல்.(கண்ணார்)†படபாமுகாக்னி நிறைந்தாற்போலே காணவேணும் 'என்று உருவிப்†பட்டினிவிட்ட ண்களினுடைய உருவுதல்தீரக்காணப்பெற்றேன். விலக்ஷணசரீரத் தைப் பரிக்ரஹித்து ஒருதேச விசேஷத்தேபோய்க் காண்கையாகி றது ஆரேனும் பசிக்க ஆரேனும் ஜீவித்தாற்போலே யிருப்பதொன் றிறே' காணவேணுமென்று ருவினகண்களோடே காணப்பெற் றேன்.(க) [Sanskrit] காத்ரைச் சோகாபிகர்சிதை . (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு (பெண்ணாகியித்யாதி) ராவணாதி நிரஸநத்தில் அவனுடைய ஆண்பிள்ளைத்தனத்தைத்திரளச் சொல்லாநின்றீர், இவன்றானே பெண்ணுடையுடுத்ததில்லையோ? என்னுமத்தைக்கொண்டு சைவஸமயத்திலே சொல்லாநின்றீர் என்று ஸம்ஸாரிகளுக்குக் கருத்தாக, அப்படிபெண்ணானதும் லோக விஸஜாதீயமான நரஸிம்ஹத்தோபாதி ஆஸ்ரிதார்த்த மென்றருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டு கொள்வது.

§ ''பெண்ணாகி' என்றத்தாலே - அம்ருதமதநவ்ருத்தாந்தம் ப்ரஸ்துத மாகையால், தேவதாந்தரத்தினுடைய விஷபக்ஷண ப்ரயுக்தஸாமர்த்யமும் ஸர் வேஸ்வரனுக்கு ஸ்த்ரீத்வமும் தோன்ற ப்ரமாணங்களிருக்கைக்கு ப்ரயோஜந கதநபூர்வகம், பெண்ணாகைக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் ஒரு ஸம்வாதமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி).(அல்லாதார்க்கு)ருத்ராதிகளுக்கு. (சிலவற்றை) விஷதாரண வர ப்ரதாநாதிகளை. (குவால்) ஆதிக்யம். (உடலா யிருக்கும்) ப்ரமாணகதியென்றுகருத்து. (ஈரச்சொல்லின்றாகில்) என்றதுக்கு (போமித்தனையிறே) என்று கீழ்வாக்யத்தோடு அந்வயம்.

(தனக்கு) என்றது - புருஷோத்தமனை தனக்கென்றபடி. விவரணம் (புருஷேத்யாதி). "அன்று பிறையெயிற்று அடலரியாய்ப் பெருகினானை" என்று அந்வயித்து அர்த்தமருளிச் செய்கிறார், (முரட்டித்யாதி). (சுருங்கி) பெருகுகையில்லாதவளவன்றிக்கே குறைந்து. (கையற்றான்) அசக்தனானான். இத்தை உபபாதிக்கிறார், (தன்னுடையவித்யாதி). (கையிலான்) கைம்முதலில்

(க) ரா-ஸு

§ ஸர்வேஸ்வரனுடைய குணாதிக்யத்தையும் மேன்மையையும் சொல் லுகிற ப்ரகரணத்திலே ''பெண்ணாகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானை''என்கை யாலே இதுவுமவற்றுக் குடலென்று விவக்ஷித்து இதுக் காசார்யஸம்வாதம் (ஸர்வேஸ்வரனாகிறான்) என்று.

லாதான் அசக்தனென்றபடி. நரஸிம்ஹத்தை யநுஸந்தித்த உடனே திருமெய்யத்தில் கிடையை யநுஸந்திக்கைக்கு ப்ரயோஜநத்தையருளிச்செய்கிறார்(பித்ராதிகளித்யாதி). விவரணம்(வத்ஸலராயித்யாதி). சப்தார்த்தம்(ஶ்ரமஹரதையித்யாதி). எண்ணுக்கு ஆஶ்ரயபூதனென்றும் விஷயபூதனென்றும் இரண்டர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அப்படிக்கையிலித்யாதி). 'புகழ்' என்றது - யஶஸ்ஸாதல், ஸகல கல்யாணகுணங்களாதல் என்று விவக்ஷித்து, கீழ் பதத்துக்குச் சொன்ன அர்த்த த்வயாநுகுணம் அர்த்தத்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்ரக்ஷண சிந்தையித்யாதி). (வட்டணித்திருக்கும்) என்றது - அரவிந்தம் வட்டணித்திருக்குமென்கை. "நீண்ட என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கேயித்யாதி). "கண்டுகொண்டேன்" என்றதே அமைந்திருக்க, 'கண்ணார" என்று விசேஷித்ததுக்கு 'பிள்ளைகள் வயிறு நிறையப்பெற்றே' என்னுமாபோலே, கண்கள்வயிறு நிறையப்பெற்றேன் என்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (படபேத்யாதி) (நிறைந்தாற்போலே - பட்டினிவிட) என்று அந்வயம், (பட்டினிவிடுகை) ஜாடராக்நிமிருகை. கண்ணாரக்காண்கை (௧) 'ஸதா பஶ்யந்தி ஸதாபஶ்யந்தி' என்று பரமபதத்திலேயன்றோவென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (காத்ரைரித்யாதி). " இவ்வாக்யத்வயமும், ஒன்பதாம்பாட்டிலே சில ஸ்ரீகோசங்களிலேயுண்டாகில், அப்போது இப்பாட்டோடே கூட்டுவது என்று சொல்லுவர்கள். యథాతం పురుషవ్యాఘ్రం గాత్రైశ్శోకాభికర్శితైః । సంస్పృశేయం సకామాహం తథా కురు దయాం మయి - யதாதம் புருஷவ்யாக்ரம் காத்ரைச் சோகாபிகர்சிதை ஸம்ஸ்ப்ருசேயம் ஸகாமாஹம் ததாகுருதயாம் மயி. .. ... (அ)

௯ தொண்டாயார்தாம்பரவு மடியிணைப்
படிகடந்த தாளாளற் காளாயுய்தல்
விண்டானைத் தென்னிலங்கை யரக்கர்வேந்தை
விலங்குண்ண வலங்கைவாய்ச் சரங்களாண்டு
பண்டாய வேதங்கள் நான்குமைந்து
வேள்விகளுங் கேள்வியோ டங்கமாறும்
கண்டானைத் தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்
கடிபொழில்சூழ் கடல்மல்லைத் தலசயனத்தே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தொண்டுஆயார்	சேஷபூதரானவிசேஷஜ்ஞர்	அடியிணை	திருவடிகளையுடைய
தாம்		படி	பூமியை [ஞைய்,
பரவும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படியான	கடந்த	அளந்த [வனுக்கு
		தாள் ஆளர்க்கு	திருவடிகளையுடைய

(௧) பு-ஸூ.

ஆளாய்	அடிமைசெய்து
உய்தல்	உஜ்ஜீவிப்போமென்னுமர்த்தத்தில்நின்றும்
விண்டானை	வேறுபட்டவனாய்
தென்	தெற்குத்திக்கிலுள்ள
இலங்கை	லங்கையில்
அரக்கர்	ராக்ஷஸர்களுக்கு
வேந்தை	ராஜாவானராவணனை
விலங்கு	ம்ருகங்கள்
உண்ண	தின்னும்படி
வலங்கைவாய்	வலத்திருக்கையாலே
சரங்கள்	அம்பை
ஆண்டு	ப்ரயோகித்தருளினவனாய்,
பண்டுஆய	நித்யமான
நான்குவேதங்களும்	நாலுவேதங்களையும்
ஐந்துவேள்விகளும்	பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையும்.
கேள்வியோடு	ஆசார்யோபதேசத்தோடு
ஆறுஅங்கமும்	ஆறுஅங்கங்களையும்
கண்டானை	(சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்தாலேதன்னைக்கிட்டும்வழியாகக்) கண்டுவைத்தவனை
தொண்டனேன்	சேஷபூதனானநான்

கடிபொழில்சூழ்கடல்மல்லைத் தலசயனத்துக்கண்டுகொண்டேன். (௯)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (தொண்டாயார்) (௧) வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டும்” என்றிருப்பாரைச் சொன்னபடி. ஆயாரென்றது-ஆனாரென்றபடி. † அவர்கள் (௨) 𑌜𑌾𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌲𑍍𑌪𑌤𑌃 -ஜாமதக்ந்யஸ்யஜல்பத:” என்கிறபடியே அடைவுகெட்டு ஏத்தும்படியான திருவடிகளையுடையவனை. (படியித்யாதி) † நம்முடைமை ஒன்றுந் தவறவொண்ணாதென்று தான் கொடுவந்து திருவடிகளைத்தலையிலே வைத்தஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய நீர்மையிலேதோற்று ‘ இனி நாமும்அவனுகந்த வடிமைசெய்து உளோமாவோம்” என்கிற இவ்வர்த்தத்திலே விண்டவனுண்டு (௩) 𑌨 𑌮𑍇𑌯𑌮𑍍 நமேயம்” என்றிருக்குமவனை. † ஆளாயுய்தல்விண்டார்க்கெல்லாம்ப்ரபுவாயிருக்கிறவனை. (விலங்குண்ண) அவனை நாயும் நரியும் கழுகும் பருந்தும் பற்றிபிசிக்கும்படியாக. (வலங்கைவாய்ச்சரங்களாண்டு) † ப்ரதிகூலநிரஸநத்துக்கும் அநுகூலர்க்கு தர்சநீயமாயிருக்கைக்கும் கையும் வில்லுமான விருப்பேயமையும். (பண்டித்யாதி) அபௌருஷேயமாகையாலே நித்யமாய், நிர்த்தோஷமாய் பூர்வபூர்வோச்சாரணக்ரமத்தைப்பற்ற உத்தரோத்தரோச்சார்யமாணமான வேதாக்ஷரராசியும் தன்னுடைய ஸமாராதநரூபமான வைதிக கர்மங்களுக்கு உபலக்ஷணங்களான பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களும் இந்த வைதிகக்ரியைகள் தன்னை ஸமாராதநரூபமென்னுமிடத்தைச்சொல்லுகிற அங்கங்களாறும் † கேழ்வியாலேஅநுஸந்திக்கப் † படுவதான. (கண்டானை) † சா

---

(௧) தி-வாய்-௩-௩-௧. (௨) (௩) ரா-யு-௩௬-௧.

ஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்தாலே தன்னை ப்ராபிக்கைக்கீடான வழியைக்கண்டு வைத்தவனை. (தொண்டனேனித்யாதி) அப்பெருவழியான சாஸ்த்ரீயஜ்ஞாநத்தாலே யன்றிக்கே இக்கண்ணாலே காணப் பெற்றேன்.

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு(தொண்டாயாரித்யாதி)பெண்ணும் புருஷ ஸிம்ஹமாயும் ஆஸ்ரிதரை ரக்ஷிக்கும் புண்டரீகாக்ஷனையே மிகவும் புகழாநின்றீர், அவனுடைய ஸர்வாதிசாயித்வத்திலே ப்ரமாணங்களென் என்னும் ஜிஜ்ஞாஸாப்ரஸங்கத்திலே திருவாய்மொழியென்ன, ஸ்ரீராமாயணமென்ன, வேத வேதாந்தங்களென்ன இவையெல்லாமவனையே ப்ரதிபாதிக்கிறதென்னும் ருத்தாலே உத்தரமருளிச் செய்கிறாரென்று ஸங்கதிகண்டு கொள்வது.

பரவும்" என்கையாலே பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்தஸூக்திகளென்று விவக்ஷித்து, ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி) 'శ్రుతిర్యమర్షేరామస్యజామదగ్న్యస్యజల్పతః నారదస్యచదేవర్షేః కృష్ణద్వైపాయనస్యచ ஶ்ருதோயமர்த்தோ ராமஸ்ய ஜாம தக்ந்யஸ்ய ஜல்பத: நாரதஸ்யசதேவர்ஷே க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ்யச' என்று வசநசேஷம். ஆ - 'தொண்டாயார்' இத்யாதியாலே'(க) బ్రహ్మవాదినోవదన్తి-ப்ரஹ்மவாதிநோவதந்தி 'என்கிறபடியே ஆழ்வார்கள்திவ்யஸூக்திகள் ப்ரமாணங்களென்று தர்ஸிப்பித்தாராயிற்று. படியை - பூமியை, கடந்த - அளந்த தாள்களை ஆண்டவற்கு, ஆளாய்உய்தலைத்தன்னிடத்தில் நின்று விண்டு பொகட்டவனாய், அரக்கர்க்கு ராஜாவான ராவணனைத் திர்யக்குக்களுண்ண, வலங்கையில் சரங்களை ஆண்டவனென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நம்முடைமையித்யாதி). 'உய்தல் விண்டானை" என்று ராவணனுக்கு விசேஷணமிடுகையாலே(உ)"యథారాజాతథాప్రజా யதாராஜாததாப்ரஜா:" என்கிறந்யாயத்தாலே பலிதார்த்தமருளிச் செய்கிறார், (ஆளாயித்யாதி) 'சரங்களாண்டு' என்றால்போராதோ,"வலங்கைவாய் 'என்றதுக்குக்கருத்தென்னென்ன, அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலேத்யாதி வாக்யத்தாலே). "வாய்' என்று இடமாய் ஸப்தம்யர்த்தம். ஆ - இவ்வளவால் இதிஹாஸபுராணங்களை ப்ரமாணீகரித்தாராயிற்று. ஸமாராதநரூபமென்னு மிடத்தைச் சொல்லுகிற, "அங்கங்களாறும்"என்றது-வேதம் இவ்வர்த்தத்தையறிவிக்கும்போது அங்கங்கள் ஸஹகாரிகளாகையாலே இவையும் சொல்லுகிறனவென்கை. (கேள்வியாலே) என்றது-ஆசார்யோபதேசத்தாலேயென்கை. (படுவதான) என்றவநந்தரம், வேதாதிகளுண்டு என்று சேஷம். "கண்டானை" என்றதுக்கு பாவம் (சாஸ்த்ரீயேத்யாதி). இத்தால் - சேதநலாபத்துக்கு ஈஸ்வரன் வழியாகக்கண்டானென்று அவனுடைய உபகாரத்வம் தோற்றிற்றாயிற்று. ... ... (௯)

(க)

(உ) யஜு -

ரூ. படநாகத் தணைக்கிடந்தன் றவுணர் கோனைப்
பட வெகுண்டு மருதிடைபோய்ப்பழனவேலித்
தடமார்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத்துத்
தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்த தலைவர் தம்மைக்
கடமாருங் கருங்களிறு வல்லான் வெல்போர்க்
கலிகன்றி யொலிசெய்த வின்பப்பாடல்
திடமாக விவையைந்து மைந்தும் வல்லார்
தீவினையை முதலரிய வல்லார்தாமே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

—∘∘—

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
படம்	படங்களையுடைய	தலைவர்தம்மை	ஸர்வேஶ்வரன்விஷயமாக,
நாகம்	திருவனந்தாழ்வானை	கடம்ஆரும்	மதம்மிக்க
அணை	படுக்கையாகக் கொண்டு	கருங்களிறு	பெரியயானையை
கிடந்து	சாய்ந்தருளினவனாய்,	வல்லான்	நடத்தவல்லராய்
அன்று	ப்ரஹ்லாதன்ப்ரதிஜ்ஞாஸமயத்திலே	போர்	யுத்தத்தில்
அவுணர்கோனை	அஸுரர்கள்தலைவனானஹிரண்யனை	வெல்	சத்ருக்களைவெல்லவல்லராய்
பட	முடியும்படி	கலிகன்றி	கலிதோஷத்தைப் போக்கினஆழ்வார்
வெகுண்டு	சீறியருளினவனாய்,	ஒலிசெய்த	சப்தஸந்தர்ப்பங்களையுடைத்தாம்படி யருளிச்செய்ததாய்
மருது இடை	இரண்டுமருதமரங்களின்நடுவே	இன்பம்	இனிமையைவிளைவிப்பதான
போய்	தவழ்ந்தேபோனவனாய்,	இவை ஐந்தும் ஐந்தும்	இப்பத்துப்பாட்டையும்
பழனம்	நீர்நிலங்களை	வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்கவல்லவர்கள்
வேலி	சுற்றிலுமுடைத்தாய்	தீவினையை	பாபங்களை
தடம்	தடாகங்களாலே	தாமே	தாங்களே
ஆர்ந்த	நிறைந்த	திடமாக	நிஶ்சயமாக
கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையிலே	முதல் அரிய	வாஸனையோடே போக்க
தலசயனத்து	நிலத்தைப்படுக்கையாகக்கொண்டு	வல்லார்	வல்லராவர்கள். (௧௦)
தாமரைக்கண் துயிலமர்ந்த	புண்டரீகாக்ஷனென்னுமதுதோற்றக்கண்வளர்ந்தருளின		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (படமித்யாதி) தன்னோட்டைச் சேர்த்தியாலே விகஸிதமான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே சாய்ந்தருளி அப்படுக்கையும் விட்டுப்போயழியச்செய்யும் ஆஶ்ரித விரோதிக †ளெண்டாகில். (மருதிடைபோய்) †ஒன்றென்னலாம் படி

பொருந்திரி 'ற மருதமுறிந்து விழும்படி ந டகற்று' நீர் நில'. ளாலே சூழப்பட்டு† அழகிய தடாக ' ளை யுடைத்தான திருக் டல் மல்லை ஸ்த்தலசயநத்திலே ( )† யஜ்ஞோ யஜ்ஞபுருஷ யஜ்ஞேசோயஜ்ஞ புருஷ' எ 'கிறபடியே ர்வாதிகனான புண்டரீகாக்ஷனெ 'று தோற்றும்படி ' ளர்ந்தருளின ளையாயிற்றுக் விபாடிற்று. (கடமித்யாதி)† மத்தகஜத்தைத் தம்கினிலே நட த்த ல்லவராயும் யுத்தத்திலே வெற்றிகொ 'டல்லது மீளாத ஆழ் ார் ஒலியு டத் தாக அருளிச்செய்த விப்பத்தையும் அப்யஸிக்க ல்ல ர்கள். (தீவி ளை ய மூதலரியவல்லார்தாமே) ப்ராக்தநமான கர்ம 'களைத் தா ' ளே வாஸனையோடே போக்க ல்லரா ர்கள்.† பாபங்களைக் கூடு பூரித்துக்கொள்ளு மித்தனைபோக்கி† எலிபெலும்பனான இ ஞலிது போக்கி 'கொள்ளலாமென்றுல் இதுகூடுமோ வெ 'ணில் அதிலொ ருதட்டில்லை ' இது த்ருடம் ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (படமித்யாதி) (-ண்டானல்) என்றதுக்கு (அழி யச்செய்யு ') என்று கீழே அ 'வயம். 'அவுணர்கே ா ' ' என்று - ஹிரண்ய ஞய் அவன் பலக்ஷணமெ 'று திருவுள்ளம். 'ெ குண்டு ே ாபித்து. ப்ரச் ச 'ந விரோதிநிரஸநத்துக்கு உபலக்ஷணம் மருதிடைபோனதென்று திருவுள் ளம்பற்றி மருது'' என்ற ஏ வசநதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றித்யாதி). ஆர்தலாவேபலிதம் (அழகிய) என்றது. யஜ்ஞோ யஜ்ஞபுருஷ புண்டரீகாக்ஷ ஸம்ஜ்ஞித யஜ்ஞேசோயஜ்ஞபுருஷ புண்டரீகாக்ஷ ஸ 'ஜ்ஞித: ' என்று இவ் வளவும் விவக்ஷிதம். (மத்தகஜம்) இத்யாதிக்கு அபிஜநவித்யாவ்ருத்த 'களா லே மத்தகஜங் ள் போன்ற ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்தவல்லருமாய் புத்தர் நோன்பியர் முதலானுரை வெல்லவும் வல்லரானவ ரென்று வ்யங்க்யார்த் தம் கண்டுகொள்வது. இப்படி 'ருதார்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணுகை யன் றுகில், ஐஸ்வர்யத் தக் காறக ட ெ ாண்டபடி சொல்லிக்கொள் ெ ா ' ணுதிறே 'திடமாக' என்றதுக்கு - அறிய ல்லார்'' என்றத்தோடு அந்வ யமாக்கி தாத்பர்யத்தையருளிச்செய்கிறார் (பாபங்களையித்யாதி). (எலியெ லும்ப '). அசக்தனென்றபடி ... ... (௧௦)

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம.

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடி 'தது.

(௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ பத்து கூ திருமொழி நண்ணாத ப்ரவேசம்.

வ்யா. (க) † அஹமஸ்ம்யபராதாநாம் அஹமஸ்ம்யபராதாநாம்'' இத்யாதி ஸாதே ஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம் ஸாதேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்'' என்று சரணாகதிக்கு லக்ஷணம் சொல்லிற்று. அதுதன்னை (உ)*வாணிலாமுறுவலிலும் (௩) *தாயே தந்தையிலுமாக அநுஸந்தித்தார் அதுதன்னை (ச) 'காணாதிரிதருவேன் கண்டுகொண்டேன்'' என்றும் (ரு) தொண்டனேன் கண்டுகொண்டேன்' என்றும் அதுதன்னை யநுபாஷித்தார். (கூ) ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்ய ர்ஜநம்' என்று அவனுக்கு § ஸம்பாவிதமாய் அநந்தரம் வரும் ஸ்வபாவங்களைச் ‡ சொல்லுகிறது. அவை தமக்குப் பிறந்தபடி சொல்லிற்றாயிற்றிதில். †அவை தானிரண்டும் லக்ஷணமாக வேண்டிற்றில்லை பரஸ்பர விரோதத்தாலே (எ)† த்வமேவ உபாயபூதோ மே' என்று உபாயநைரபேக்ஷ்யத்தைச் சொல்லுகையாலும் இதில் அங்கங்களோடே கூடியிருப்பதாகச் சொல்லுகையாலும். † ஆகையால் அது லக்ஷணமாய் இது அவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவமா யித்தனை. (அ)† பசுர்மநுஷ்ய: பக்ஷீ வா யேச வைஷ்ணவஸம்ச்ரயா: தேநைவதே ப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம் பசுர்மநுஷ்யம்பக்ஷீ வா யேசவைஷ்ணவ ஸம்ஶ்ரயா தேநைவதேப்ரயாஸ்யந்தி தத்விஷ்ணோ பரமம்பதம்'' என்று பாகவத ஸமாஶ்ரயணத்தை ஞானமும் ஞானாநுரூபமான வ்ருத்தமுமொழியவேயும் பகவத் ப்ராப்திக்கு ஸாதநமாகச் சொல்லாநின்றதிறே. ம்ருகபக்ஷ்யாதிகளையுங்கூட வெடுக்கிறதிறே. ‡ இவைதான் பின்னை ‡ இரண்டோ? பாகவத ஸமாஶ்ரயணமாவது பகவத்ஸமாஶ்ரயணத்தினுடைய காஷ்ட்டையன்றோ வென்னில்: அவ்யவதாநேந பகவத் ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுகிறோமென்றிருப்பதொன்றுண்டு பாகவத ஸமாஶ்ரயணத்தாலே பகவத்ஸமாஶ்ரயணம் பண்ணுவது மொன்றுண்டு இந்த

---

§ ஸம்பாவிதமான அநந்தரஸ்வபாவங்களை. ‡ சொல்லுகிறதாயிற்று.

(க) பாஞ்ச. (ச) உ-ரு-எ (எ) பாஞ்ச.
(உ) க-கூ. (ரு) உ-ரு-௬ (அ)
(௩) க-௯. (கூ) பாஞ்ச.

†முகபேதத்தைப்பற்றச்சொல்லுகிறது. பாகவத †ஸமாஶ்ரய மொ ழிய பக த்விஷயத்திலிழியுந் துறையில்லை. (க) † [மாஶ்ருயவித்யாதி] வேறுகவேத்தி யிருப்பாராகிருரார்? மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாரா கிருரார்? இத்தை ஒருதாஹரணகிஷ்ட்டமாகக் ாட்டலாமோ வெ ன்னில் · வேறு ே த்தியிருப்பாராகிருர் ஸர்வேஶ்வரனைக்கண்ட வநந்தரம் தம்மைப்பேணுதே பகவத்ஸம்ருத்திக்கு மங்களாசாஸநம் பண்ணும் பெரியாழ்வார்போல்வார்· மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பாரா கிருர் (உ) 'வல்லபரிசுவருவிப்பரேலது கா ் டுமே' என்றிருக்கு மாண்டாள்போல்வார். †இனி இவர்தாம் பாகவதராக நினைத்திருப் பது உகந்தருளின நிலங்களில் நீர்மையிலே ஈடுபட்டிருக்கு மவர் களை. அபாகவதராக நினைத்திருப்பது அங்குத்தை வாசியறியாத வர்களை. (ந) † ஆனுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ஆநுகூல்யஸ்யஸங்கல்ப' ' என் கிறது ஒன்று செய்து தலைக்கட்டிற்றுய் ஓராளவில் மீளுமதல்லா மையாலே ப்ராப்திதசையிலும் அநு வர்த்திக்குமது இங்கோராளவில் மீளாதிறே. 'ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்'' ப்ராப்தி யளவுமிறேநிற்பது. ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தி பிறந்தாலுண்டாமதா கையாலே ஆநுகூல்யம்பிறபட்டதிறே. அந்த ப்ராதிகூல்ய நிவ்ரு த்தி தமக்குண்டானபடியைச் சொல்லுகிருர் முதற்பாட்டில். †இது தானு ் டாக வமையுமிறே· ஸம்பந்தமின்றுக வுண்டாக்க ே ண் டாவே. தானேறிட்டுக்கொண்ட த்தைத் தவிருமித்தனைவேண்டு து.

அரு. நண்ணுதப்ரவேசம் - ஆழ்வார் தம்முடைய பூர்வவ்ருத்தாநுஸந் தாநபூர்வகம் திருமந்த்ரலாபத்தை யநுஸந்தித்துத் தம்திருவுள்ளத்துக்குப் பல திருமொழிகளிலேயு முபதேசித்து, நெஞ்சு இசைந்தவாறே ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு இஷ்டமான கைங்கர்யத்தைப்ப்ரார்த்தித்து அநி ஷ்ட நிவ்ருத்தியையு மர்த்தித்துக் கைங்கர்யவர்த்தகமான புத்தி யையு முபே க்ஷித்துத் தம் நெஞ்சைக்கொண்டாடி அநந்தரம் அவன் நின்றுமிருந்தும் கிடந்தும் நடந்தும் ஆஶ்ரிதார்த்தமாக விருக்கும்படியைப் பலதிருப்பதிக ளிலே யநுபவித்துக்கொண்டுவந்து கீழ்த்திருமொழியிலே ஸம்ஸாரிகளை வந்தாஶ்ரயிக்கச்சொல்லி நின்றுர்; இத்திருமொழியிலே, (ச) 'நின் திருவெ ட்டெழுத்தும் ற்று நானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமை' என்கிறபடியே ட் பொருளான பாகவத சேஷத்வத்தை யநுஸந்தித்து அத்தைத் தம்திருவு ் ளத்துக்குப் பலபடி உபதேசிக்கிருரென்று மஹாவாக்ய ஸங்கதியை யுட் கொண்டு, "எண்ணுதேயிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணேமே' என்

(க) ச-திரு- (உ) நா-திரு-௧0- 0- (ந) பாஞ்சரா-
(ச) அ - ௧0 - ௩ -

றும் 'ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையார வரெம் மயாள்வாரே,'' என்று ப்ராதி
கூல்யவர்ஜ ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பங்களை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு ஸங்கதியருளிச்
செய்கிறார் (அஹமஸ்மீத்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே). நான் கண்டுகொண்
டேன்'' என்னு மதுதன்னை அநுபாஷித்தார் என்றதுக்கு - ஸித்தோபாயத்
தைக் கண்டேனென்றாய் அத்தை ஆஶ்ரயித்தேன் நான் நீங்களுமாச்ரயி
யுங்கோளென்று பரார்த்த மநுபாஷித்தாரென்று கருத்து. ஆக தன்னுடைய
அபராதங்களை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு ரக்ஷகாந்தரோபாயாந்தரசூந்யனாய்
அவன்றன்னையே உபாயமாக அநுஸந்திக்கை ப்ரபத்திக்குலக்ஷணம் இப்படி
ப்ரபந்நனானவனுக்கு அநுகாத ஸ்வேதம்போலே ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்கள்
ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பாதி ளென்றதாயிற்று. § అహమస్మ్యపరాధానామాలయో
ఽకించనోఽగతిః । త్వమేవోపాయభూతో మే భవేతి ప్రార్థనామతిః శరణాగతిరిత్యుక్తా
సా దేవేఽస్మిన్ప్రయుజ్యతామ్ அஹமஸ்ம்யபராதாநா மாலயோகிஞ்சநோ கதி:
த்வமேவோபாயபூதோமே பவேதி ப்ரார்த்தநாமதி: சரணாகதிரித்யுக்தா
ஸாதேவேஸ்மிந் ப்ரயுஜ்யதாம்'' என்றும் - ఆనుకూల్యస్య సంకల్పః ప్రాతికూల్యస్య
వర్జనమ్ రక్షిష్యతీతి విశ్వాసో గోప్తృత్వవరణం తథా ఆత్మనిక్షేపకార్పణ్యే
షడ్విధా శరణాగతిః ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப ப்ராதிகூல்யஸ்யவர்ஜநம்
ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணந்ததா ஆத்மநிக்ஷேபகார்ப
ண்யே ஷட்விதா சரணாகதி' என்று சொல்லுகிற விவையிரண்டும் லக்ஷ
ணமென்னவொண்ணாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவைதானிரண்டு
மித்யாதி). பரஸ்பரவிரோதந் தன்னைக்காட்டுகிறார் (த்வமேவேத்யாதி).
அதாவது - త్వమేవోపాయభూతో మే భవ - த்வமேவோபாய பூதோமேபவ
என்கிற ப்ரார்த்தநையானது சைதந்யகார்யமான உபாய பரிக்ரஹரூபமாகை
யால் உபாய மல்லாமையாலே யாகாதி பலஸாதநங்களுக்குப்போல ஆநுகூ
ல்ய ஸங்கல்பாதிகளை அங்கமாக வசநம் விதிக் மாட்டாதாகையால் (ஞ)
பலோபாயமான அவன்றனக்கே யிவற்றை அங்கமாகச்சொல்லுகிறதென்னு

§ சரணாகதி லக்ஷணமாவது - ஸ்வாபராதத்தையும் ஆகிஞ்சந்யாநந்ய
கதித்வங்களையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு சரணம்புகுருகை. 'கண்டுகொ
ண்டேன்'' என்று ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாகையாலே ப்ரபத்தியைச்சொல்
லுகிறது. సుసుఖం కర్తుమ్ - ஸுஸுகம்கர்தும் என்று ப்ரபத்தியினு
டைய ஸுகரூபத்வம் க்ருபநர்யாயஸித்தமாகையாலே கண்டுகொண்
டேன்' என்ற ஸாக்ஷாத்காரரூபஜ்ஞாநத்தை ப்ரபத்தியாகச் சொல்லுகிற
தென்றருளிச்செய்வர். అహమస్మ్యపరాధానామాలయ - அஹமஸ்ம்யபராதா
நாமாலய என்கிற ஶ்லோகத்திற் சொன்னது ப்ரபத்தி லக்ஷணமாகவேணு
மோ? ఆనుకూల్యస్య - ஆநுகூல்யஸ்ய என்று சொன்னது ப்ரபத்திலக்ஷண
மாகாதோவென்ன (அவைதானிரண்டும்) என்றது.

மளவில் ஸர்வஜ்ஞனாய் ர்வசக்தனுயிருக்கும னுக்கு அங் ாபே க்ஷயில் லா மயாலும் அவ ' நிரபேக்ஷோபாயமாகையாலும் அ வ அ 'கமென்னு மது 'கும் ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகுணு ரன் நிரபேக்ஷோபாய மென் க்கும் சேராதெ ' . ஆநுகூல்யஸ்ய' இத்யாதியே லக்ஷணமாய் அஹ மஸ்மி'' இத்யாதி ஸம்பாவித ஸ்வபாவபரமென்ன வொண்ணுது • ஸாங் ப்ரபத்யநுஷ்ட்டாதாவுக்கு ததேே ாபாயத்வ புத்திபிறவா யாலு' உபா யாந்தர் சூய த யில்லா மயாலும் ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம் ப்ரஸங் கி 'கையாலே• ரக்ஷ ாந்தர ப்ரஸங்கமுண்டாகையாலும் ஸ்லோக ர்த்தம் தட்டுகையாலே; இனி அதிகாரிபேதத்தாலே லக்ஷண மென் ெ ாண்ணு தோவென்னில் ஓரதிகாரிக்கே அவையெல்லாம் ஸம்பாவிதங்களாயிரு 'க கல்ப ாெ ளர ம் ப்ரஸ 'கிக்குமென்று இவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் திரு வுள்ளத்திலே வை த்துக்கொண்டு உ 'தார்த்தத்தை ஸ்த்திரீ ரி 'கிருர் (ஆ க யாலித்யாதி) இவ்வா 'யத்துக்குக்கீழே விரோத' ஸ்பஷ்டமிறேயெ 'று கூட்டிக்கொள் து. §பக த்ப்ரபந்நனுடைய ஸம்பாவித ஸ்வபாவங் ளை யருளிச்செய்கிருராகில் கினைவாரெ ' ாயகரே'' "எங்கள்குலதெய்வமே' என்று பா வதர் ளை சேஷிகளா வும் அவர்களை, "நச்சென்ற ' ன் ெ ஞ்சே இத்யாதிகளாலே ஆஸ்ரயிக் ச்சொல்லி விதிக்கிறதெ 'ெ 'ன வருளிச்செய்கிருர் (பசுரித்யாதி வ க்யத்வயத்தாலே). ப த்ப்ர பந் னுக்கு ப்ா வதர்களே உபாயமென்கிறவதுவும் ஸம்பாவிதமெ 'று திரு வுள்ளம். ஆனுல் அவனே உபாயமெ 'றத்தோடு ததீயரே உபாயமெ ' விரோதியாதோவென்னும் சங் ாநுவாதம் பண்ணி பரிஹரிக்கிருர் (இ தானித்யாதி) (இரண்டோ) என்றதுக்கு இரண்டானுல் விரோதியாதோ ெ ன்று ருத்து. (முகபேதத்தைப்பற்ற) என்றது 'கு-ப்ரகாரபேதமொழிய ஸ் ரூபபேதமில்லை யாகையாலே விரோதியாதென்றுகருத்து. ஆ பா ாதர் ளைப் புருஷகாரமாக்கி பகவானே உபாயமென்றிருக்கை யும், பாகவதரை உபாய மென்றுகொண்டு ப வானை உபாயமென்றிருக்கையுமே முகபேத மென்றதாயிற்று. ஸ்வரூபபேத மின்றிக்கே இரண்டிலும் உபாயத்வம் ப வா னுக்கேயானுல் இந்த முகபேதத்துக்கு ப்ரயோஜநமென்னென்ன வருளிச்

---

§ ஸங் த்யந்தரம் (பசுர்மநுஷ்ய)என்றது. அதாவது - கீழெல்லாவற்று லும் ப்ரபத்திபண்ணினபடியாய், ப்ரபந்நனவனுக்கு ஸம்பாவிதமான ஆநு கூல்யாதிகளைக் சொல்லுகிறது இத்திருமொழி என்று ப்ரதமஸங் தி. அன்றி க்கே, கீழெல்லாம் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரபத்திபண்ணி இத்திருமொழியிலே பாகவதர்களே உத்தேஸ்யரென்று அவர் ளைப்பற்றுகிருரென்று த்விதீயஸ' தி. அவ்யவதாநேந பாகவதஸமாஸ்ரய ாம் பண்ணுவதுமுண்டென்ருல் ஸங்கதமாயிருக்குமென்றருளிச்செய்வர்.

செய்கிறார் (பாகவதேத்யாதி). (துறையில்லை) என்றதுக்கு - பாகவதர்களைப் புருஷகாரமாக்கிக்கொண்டு ப வானே உபாயமென்றிருக்கும் அதிகாரி க்கு பகவந்நிரங்குசஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக்கண்டு அஞ்ச ப்ரஸக்தியுண்டாகையாலே பாகவதர்களை உபாயமென்று கொண்டிருக்கை யொழிய வேறு வழியில்லை யென்று ருத்து. இப்படியிருந்த ர்க்குத்தான் ஈஸ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்சவேண்டாவோவென்ன வேண்டா, இது ார்யகரமென்று விவக்ஷித்து ப்ரமாணம் காட்டுகிறார் (மாருயவித்யாதி). தங்களைப்பேணுதே பகவத் ஸம்ருத்திக்கே மங்களாசாஸநம் பண்ணுமவர்களையே தன்பேற்றுக்கு உபாயம் என்றிருக்குமவனிடத்திலே ஈஸ்வரஸ் ாதந்த்ர்யம் ஜீவியாதே இவர்களிடத்திலே ப்ரேமாதிசயத்தாலே இவர்களபேக்ஷிதம் (க) * 'கையிலங்கு நெல்லிக்கனியாமென்று திருவுள்ளம். 'கடல்மல்லைத் தலசயனம் நச்சித்தொழுவாரை'' என்று விசேஷிப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனியித் ாதி). ஸம்பாவித பாவ களைச் சொல்லுகிற ஶ்லோ த்திற்சொன்ன ரமம்தவிர ப்ராதிகூல்யவர்ஜ த்தை முந்துற அநுஸந்திப்பானென்னெ ன இரண்டு விதமாகப் பரிஹார மருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி, வேண்டுவது) என்னுமளவும். அதிலிரண்டாம் பரிஹாரம் (இதுதானித்யாதி).

௬. நண்ணுத வாளவுண ரிடைப்புக்கு வானவரைப்
பெ ணுகி யமுதூட்டும் பெருமானுர் மருவினிய
தண்ணூர்ந்த கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரை
ண்ணுதே யிருப்பாரை யிறைப்பொழுது மெண்ணேமே

---

§ பா வத ஸமாஶ்ரயணம் பக ல்லாப ஸாதநமென்றதுக்கு பகுர் மநுஷ்ய '' என்கிற ஶ்லோகத்தை ப்ரமாணமாக அருளிச்செய்து, ஆழ்வாருடைய ஸூக்தியையுங் காட்டுகிறார் (மாருயஇத்யாதி) என்று. ப்ரதமஸங்கதியில் ஸம்பாவிதஸ் பாவமான ஆநுகூல்யஸங்கல்பமும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் பாகவதப்ராவ யமும் அபாகவதபரித்யாகமும் என்றுவிவக்ஷித்து ஆனல் கேவலம் ப வதாபாகவதர்கள் உபாதேயரு த்யாஜ்யருமென்று ஸாமந்யேந செ ல்லாமல் ''தலசயநத்துறைவாரை எண்ணுதே யிருப்பாரை என்றும் தலச மாரெண்ணும் நெஞ்சுடையார் என்றும் விவக்ஷிக்கவேணுமோ என்ன; அருளிச்செய்கிறார் (இனி இவர்தாம்) என்று தொடங்கி. ஆனல் ப்ராதிகூல்ய நிவ்ருத்தியை முற்படச்சொல்லுவானென்னென்ன; (ஆநுகூல்ஸ்ய) ன்று. ஹேத் ந்தரம் (ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி) என்றது.

(க) உபதேசர -

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நண்ணாத	தன்னைக்கிட்டாத ர்களாய்	கடல்	கடற்க ரயிலேயுள்ள
ாள்	வாளையுடையரான	மல்லை	ஸ்ரீமல்லாபுரியிலே
அவுணரிடை	அஸுரர்கள்நடுவே	தலசயனத்து	பூமியாகிறதிருப்பள்ளியிலே
பெண்ணாகிப்புகு	ஸ்த்ரீவேஷ 'கொண்டுபுக்கு	றைவா ர	பள்ளிகொ ' டருளுமவ ர
வானவரை	தேவர்களை [க்கும்	எண்ணாது	நினையாம '
அமுது ஊட்டும்	அம்ருதத் தபுஜிப்பி	இருப்பாரை	அந்தக்ஷேத்ரத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவர்களை
பெருமானார்	பெருமையையுடையவனாய், [தற்கு		
மருவ	பொருந்திவர்த்தி ப்ப		
இ ரிய	இனியதேசமாய்	இறைப்பொழுதும்	க்ஷணகாலமும்
தண் ஆர்ந்த	குளிர்த்திமாருததாய்	எண்ணோம்	நினையோம். (க)

வ்யா. முதற்பாட்டு (நண்ணாத வித்யாதி) † ப்ரயோஜநாந்தரபரராய்த் தன்னை உகவாதே யிருப்பார்க்குங்கூட அபேக்ஷித ஸம்விதாநம் பண்ணுமவன்' நம்மை யுகப்பாரையும் கிடைக்கவற்றோவென்று அவஸர ப்ரதீக்ஷனாய் இங்கேவந்து கிடக்கிற இந்நீர்மையை யநுஸந்தியாதே புறம்பே உ ' டுடுத்துப் போதுபோக்குவாரை ஒரு வஸ்து ாக நினைத்திரோ மென்கிறார்.

(நண்ணாத)† ஶ்ரீவிதுரர்பட்டது படுகிறாராயிற்று † நடுவே இவர்· (ச) ' ಸಂಸ್ಪೃಶನ್ನಾಸನಂ ಶೌರೆ ರ್ಮಹಾಮತಿರುಪಾವಿಶತ್ ' ஸம்ஸ்ப்ருசந்நாஸநம்ஸௌரேர்மஹாமதிருபாவிசத் ' என்றதிறே † கடல் கலங்கினாற்போலே கலங்கும்போலே காணும் மஹாமதிக †ளென்று துர்யோதந க்ருஹத்திலே எழுந்தருளினபோது பொய்யாஸநமும் ஞ்சநமுமாய்ப் புகுந்த ப்ரமாதத்தை நினைத்தஞ்சினபடியாலே நாமுமொரு குலையில் காயன்றோ நாமும் ஸம்ஸாரிகளிலேயொருவரானபின்பு நம்மைத்தான் ஶ்வஸிக்க வேணுமோ என்று †தம்மை யதிசங்கை பண்ணினபடியாலே தாம்படுத்த படுக்கையையும் தடவிப்பார்த்தாரிறே. பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸர் பெருமாளெழுந்தருளப் புக்கால் சொட்டை†முட்டியிலே கையைவைத்துக்கொடு ஸேவிப்பராம் † ஒருவரிடறுதல் பேர்தல்செய்ததாகில் தம்மை முடித்துக்கொ ள்வராக. † அத்தை யநுஸந்தித்து நம்முதலிகளிவரை மஹாமதிகளென்றும். அழைப்பது. † கலங்குகைபோலேகாணும் மஹாமதிகளாவது

(க) வி - பு - ரு -

ஆஸ்த்தாநே பயசங்கை பண்ணு ார்க்கெல்லாம் பேராய் கொள்ளீர் மஹாமதிகளென்று. (நண்ணாத) ப த்விஷயத்திலே த்வே ஷம் ப்ரக்ருதியாயாயிற்றிருப்பது. †மநுஷ்ய ந்மமா யிருக் ச்செய்தே ஆஸுர ராவேசத்தாலே பொருந்தாதேயிருப்பாரு டு அங்ஙனன்றிக்கே பிறப்பே ஆஸுர ப்ரக்ருதிகளா யிருக்கும ர்கள் அதுக்கு மேலே ஸாயுதருமா யிருக்கும ர்கள் நடுவே போய்ப்புக்கு. †இப்படிபோய்ப் புகு து ஒருப்ரஹ்லாதன்போல்வார்க்கோவென்னில் (வான ரை) அம்ருதங்கொண்டவநந்தரம் உன்னேபாதி நா களும் நித்யர்' என்று ஒக்க பிமாநித்திருக்கும்படியான தேவர்களுக்காக ாயிற்று. (பெ ணாகி)†புருஷோத்தமனை தன்படிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீவேஷத் த யேறிட்டுக்கொ டு. (அமுதூட்டும்).† அ ன்றன்னை யுகந்து நீ யெ களு கு வேணும்' என்கை யன்றிக்கே உப்புச்சாறமையும்" ன்றிருப்பார்க்கு மத்தைக் கொடுக்கு மவனாயிற்று. † அம்ருதபாநத்திலே யாயிற்று அ ர்களுக்கு யம். கடல்கடைகை தொடக்கமான வ்யாபாரங்களையடைய தன்தலையிலே யேறிட்டுக்கொ டு. (பெருமானார்) † உறங்குகிற ப்ரஜை யை முப்பியூட்டும் தாயைப்போலே இதெ ன நிருபாதிக ஸம்பந்தந்தான்.

(மருவினிய) † ரஸவஸ்துவை ஆதரிப்பா ரப் பெற்றது ( ) "ஸர்வரஸ ஸர்வரஸ" என்கிற நம்மையு மாதரிப்பாரைக்கிடை கு மோ என்று படுகாடுகிடந்தானாயிற்று. (மருவினிய வித்யாதி) † மருவினிய தேசமாய் ஶ்ரமஹரமதை விஞ்சி யிருப்பதாய்ச் சிறுதிவலை திருமேனியிலே ந்து ஸ்பர்சிக்கும்படியாயிருக்கிற திருக்கடல் மல்லையிலே † ஆஶ்ரிதனை யுகந்து ஸ்த்தலசயநத்திலே நித்ய ாஸம்பண்ணுகிற னை. (எண்ணாதே) † நித்யஸூரிகள் நடுவே யிரு கட ஸ்து இப்படி ஸம்ஸாரத்திலே புகுந்து தரைக்கிடை கிடப்பதே. இதென்ன நீர்மையிருக்கும்படியே என்று அநவரதம் பாவித்தல் † சொல்லுதல் செய்கையாயிற்றுச் சேதநர்க்குச்செய்ய டுப்பது. இதுசெய்யாதே யிருப்பா ர. † அவனிடையாட்டங்கொ டு கார்ய மற்று கேவல தேஹபோஷண பரராயிருப்பாரை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணோமே) † ண் ப்பெற்றிலோம் என்ற அநுதாபமுமின்றிக்கே யிருப்பாரை. அ ஸ்துக்களை எண்ணும்போது ஒருகால் "சேஷமுண்டிறே † ஸ்து ப்ரதியோகியாகவெ ணுமது டிறே அ ாவிலு மெ ணே மென்கிறார். ... ... (க)

( ) சா தோ -

அரு. முதற்பாட்டு. (நண்ணாதவாளித்யாதி) பெண்ணாகி யின்னமுதம் வஞ்சித்தானை'' என்று அவ்வபதாநத்திலே நெஞ்சு மூண்டிருக்கையாலே அத் த ஸப்ரகாரமாக அநுஸந்திக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து இப்பாட்டுக்குத் தொகுத்த தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (ப்ரயோஜநேத்யாதி).

"அவுணரிடைப்புக்கு என்று சொல்லுகையாலே தோற்றின பயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவிதுராரித்யாதி). (நடுவேயிவர்) என்றதுக்கு - மோஹநாஸ்த்ரத்தை அவுணர்மேலே ப்ரயோகித்து விட்டான், வானவர் அமுதுண்டு களித்தார்கள், இவ்வாழ்வார் அஸ்த்தாநே பயசங்கிகளாகையாலே அஞ்சுகிறாரென்று கருத்து. மஹாமதிகளானால் கலங்கக் கூடுமோவென்ன, (கடலித்யாதி). 'ஆனைக்கும் தனக்குத்தக்கவாதம் என்னுமாபோலே மதியுள்ளதனையும் கலக்கத்துக்குடலென்றபடி. 'என்று) என்றவநந்தரம், கருத்து என்று சேஷம். (தம்மை அதிசங்கைபண்ணி) என்றதுக்கும்- 'மருண்டவன் ண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம்பேய்'' என்று தன்னிழலையும் தானதிசங்கை பண்ணுமாபோலே பண்ணினாரென்று கருத்து. (மூட்டி) - ஆசு-பிடியென்றபடி. சொட்டை முட்டியில் கையிட்டாராகில் பகவத்பரிகரங்களிலாரை யென்செய்யப்போமென் ற வருளிச்செய்கிறார் (ஒருவரித்யாதி). ஆனால் ப்ரக்ருதத்திலே யென்னென்ன (அத்தையித்யாதி), இவ் திஹ்யத்தாலே பகவத்விஷயத்தில் கலங்கும்படி ப்ரேமம்வருகையே மஹாமதித்வமென்று பெரியோர்களுக்குத் திருவுள்ளமென்றதாயிற்று, எத்தனை சொன்னாலும் மதிபதம் கலக்கத் தச்சொல்லுமோ, விபரீத லக்ஷணையாலே சொன்னால் சொல்லலாமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கலங்குகையித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). இத்தால் ஜ்ஞாநவிபா கார்யமான லக்கமா கயாலே சொல்லலாமென் க. "அவுணர்'' என்றபோதே நண்ணாதது ஸித்தமன்றோ விசேஷணமிடவேணுமோவெ ன்ன, அருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யேத்யாதி). கர்மாநுகுணமாக வானிலிருப்பு ஸாவதியாயிரு 'கச்செய்தேயும் அத்தை ஸ்த்திரமென்றே நினைத்திருக்குமவர்கள் கருத் த அநுஸரித்து வானவர்'' என்று நிரூபகமாக வருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரஶ்நப்ரதிவசந முகத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). "ஆகி என்கிற அபூததத்பாவனுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (புருஷோத்தமனித்யாதி). 'தலசயனத்துறைவாரை யெண்ணாதேயிருப்பாரை - எண்ணோம்'' எ ானுமவர் "அமுதூட்டும்'' என்று இத்தை ஒருபுருஷார்த்தமாக வெண்ணாதே என்று விவக்ஷித்து, தநுகுணமாக அமுதுபதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). கொடு 'கும் என்னாதே, " ட்டும் '' என்கையாலே பலித்தவர்த்தம் (அம்ருதேத்யாதி). ' ட்டும் என்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்யாநுகுணமா 'பெருமான்'' என்ற ஸ்வாமித் ஸம்பந்தாநுஸந்தாநத்துக்கு உட்கருத்து (உறங்குகிறவித்யாதி)

கீழ்ப்பதங்களிலே நோக்காக, தலசயனத்துறைவாரை" என்னுமள வுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரஸேத்யாதி). மருவ ன்ற வகரம் கடைக்குறைத்தலாயிருக்கிறதென்று விவக்ஷித்து, சப்தார்த்தம் (மருவவித்யாதி). (ஆஸ்ரிதனை) - புண்டரீகனை. "பெருமானார் தலசயனத்துறைவார் ன்ற பதங்களிலே நோக்காகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யேத்யாதி). (சொல்லுதல்) என்றது - அர்த்தஸித்தார்த்தம். ஏவகாரதாத்பர்யம் (அவனித்யாதி) § "இருப்பார் என்றபதத்துக்குத் தாத்பர்யகதநமுகேந "இறைப்பொழுதும் என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (எண்ணவித்யாதி). அவன் தரைக்கிடையை யெண்ணாதேபோனால் தரைக்கிடை கிடக்கவிருப்பது அநுதாபமில்லாமையிறே யென்று திருவுள்ளம். இத்தால் - எண்ணாதேயிருக் க இறைப்பொழுது மெண்ணாமைக்கு ஹேது வென்றதாயிற்று. §(வஸ்து ப்ரதியோகியாக வெண்ணுமதுண்டிறே) என்றதுக்கு ఉద్వేజనార్థతయాచప రిహార్యతయాచస్మర్తవ్య - உத்வேஜநார்த்ததயாசபரிஹார்யதயாசஸ்மர்த்தவ்ய" என்கிறந்யாயத்தாலே அவர்களைக்கண்டு நடுங்குகைக்கும் பரிஹரிக் கக்கு மா அஸத்து களை நினைக்கவேண்டிவருமே அப்படியும் நினைக்கைக்கு க்ஷமனாகிறிலேனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. ... ... (க)

ழு. பார்வண்ணமட மங்கை பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி
நீர்வண்ணன் மார்வகத்தி லிருக்கையை முன்நினைந்தவனூர்
கார்வண்ண முதுமுந்நீர் கடல்மல்லைத்தலசயனம்
ஆரெண்ணும் நெஞ்சுடையா ர ரெம்மை யாள்வாரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
பார் ணம்	பூமியைத்தனக்குப் ர காரமாகவுடைய ளாய்	மலர்க் ழத்தி	செந்தாமரைமலரைப் பிறந்தகமாகவு டயபெரியபிராட்டி
மடம்	ஆத்மகு ங்க யுடையளான	மார்வகத்திலிருக்கையை	லத்திருமார்விலிருக்கையையும்
மங்கை	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டி	முன்	முதலிலே
நீர்வண்ணன்	நீர்வண்ணனுடைய	நினைந்து	நினைத்து
இருக்கையை	(இடவருகில்) இருக்கையையும்	அவன்	புருஷகாரமும்மிகையான அவனுடைய
பனி	குளிர்ந்து	ஊர்	ஊராய்
நல்	அழகியதாய்	ார்வண் ம்	கறுத்தநிறத்தையுடைத்தாய்
ா	ப்லாக்யமான		

---

§ ' இருப்பாரை" என்றதுக்கர்த்தாந்தரம் (எண்ணப்பெற்றிலோம்) என்றது. § "இறைப்பொழுதும்' என்றதுக்கு அர்த்தாந்தரம் (வஸ்துப்ரதியோகியாக) என்றது. விவரணமாதல்.

மு து	ப ழயதாயிருந்துள்ள	என்னும் நெஞ்	அநுஸந்திக்கும்மநஸ்
முந்நீர்	கடலினருகேயுள்ள	சுடையார்ஆர்	ஸ௱டையார் எவர்
கடல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையில்		களோ
த சயனம்	ஸ்த்தலசய நத்தில் ப ள்ளிசொண்டிருக் கயை	அவர்	அ ர்கள்
		எம்மை	எங்களை
		ஆள்வார்	அடிமைகொள்ளத்தக் வர்கள். ( )

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு (பாரித்யாதி) †முதல்தன்னிலே நம் † குற்றம் அவன் திருவுள்ளத்தில் படாதபடிபண்ணும் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியும் அவன் தன் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே நம்குற்றத்தைக் †கண்டானேயாகிலும் அவன்றன்னை (க) నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి-நகஸ்சி ந்நாபராத்யதி" எ ் று † பொறுப்பிக்கும் பெரியபிராட்டியாரும் அவன் பக்கலிலே கிட்டவிருக்கையாலே நமக்கினி இழக்கவேண் டாதபடி ஸ௱லபனென்று அவன் நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேசத் தை ஹ்ருதயத்தாலே அநுஸந்திக்கு மவர்கள் என்னை † அடிமை கொள்ளுமவர்களென்கிறார்.

பாவைரவண் மாக வுடையளாய் பூமியைத்தனக்கு ப்ரகார மாக வுடையளாய் ஆத்மகுணத்தை யுடையளா யிருக்கிற ஸ்ரீபூமி ப்பிராட்டி. பூமிக்கபிமாநிநியாயிருக்குமவளிறே் † அவன்றனக்கு ் கூடப் பொறைக்கு உவாத்தாயிறே இவளிருப்பது. தன்பக்கலிலே எல்லாப்ராதிகூல்யத்தையும் பண்ணிக்காலிட்டுத்துகையாநின்று ஆம் துணையாநின்றோம் என்று கூசவேண் ் ாதேயிறே யிருப் பது் க்ஷமை என்றேயிறே பேர். (பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) † பிறர் குற்றம்நெஞ்சில் படாதபடியான † மார்த்தவத்தை யுடையதலைவி (உ) సర్వగంధః ஸர்வகந்த" என்கிற வஸ்துவையும் தன்னுடைய போக்யதையாலே துவக்கி ஆஸ்ரிதர் குற்றம் நெஞ்சில் படாதபடி பண்ணுமவள்; † அழகிய தாமரைப்பூவில் பரிமள முபாதாநமாகப் பிறந்தவள். இத்தால், ஸர்வேஸ்வரனுக்குத் தன்னோடே பணிபோ ரும்படியான போக்யதையை யுடை யவளென்கை. இவர்கள் (நீர்வ ண்ணன் மார்வகத்திலிருக்கையை முன்னினைந்து)†கடல்போலே யிரு க்கிற குளிர்ந்த வடிவில் இட ருகிலும் திருமார்விலுமெழுந்தருளி யிருக்கிறவிருப்பை யநுஸந்தித்து, † நமக்குப் புருஷகாரபூதைக

(க) ரா - யு - ககரு - சச. (௨) சாந்தோ - ௩ - சச.

ளான நாய்ச்சிமார்களங்கேசேர விருந்தார்கள்' என்று அநுஸந்தித் தால் பின்னை நமக்குக்கிட்டுகைக் கொரு குறை யில்லையிறே ஸ்ரீமாதா பிதாக்கள் சேரவிருந்தவிட த்தில் ப்ரஜைகளுக்குச் சென்று கிட்டு கையில் ஒரு அருமை யில்லை (௧) [யத்ர க்ருஷ்ணௌ ச க்ருஷ்ணா ச ஸத்யபாமா ச பாமிநீ] பக்ரக்ருஷ்ணௌச க்ருஷ்ணாச ஸத்யபாமாச பாமிநீ] க்ரு ஷ்ணனும் ஸ்ரீஸத்யபாமைப் பிராட்டியும் அர்ஜுநனும் த்ரௌபதி யுமாகக் கால்மேல் காலேறிட்டு ஒருவர்க்கும் சென்று கிட்டவொண் ணாதபடி ஏகாந்தமாக விருக்கிறவி த்திலே ஸஞ்ஜயன்வந்தான்' என்றறிவிக்க, “இவ்விருப்புக்காண உகப்பானொருத்தன், இது தன் னையுமுகவாதார் மண்ணுண்ணும்படி சொல்லவல்லா னொருவன் புகுமவிடம்” என்றானிறே. (உ) [நசாபிமந்யுர் ந யமௌ தம் தேசமபிஜக்மது] நசாபிமந்யுர்நயமௌ தம்தேச மபிஜக்மது மாதாபிதா' விருந்த விடத்தில் ப்ரஜைகள் சென்று கிட்டுகையிலொரு அருமையில்லை யிறே, ஆயிருக்கச்செய்தே அந்த ப்ர ஜைகளும் கிட்டவொண்ணாத படி யிருக்கிற ஸமயத்திலே யாயிற்று இ னை யழைத்து' காட்சி கொடுத்தது. ... . *

---

௮௫. இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி) பூமிப்பிராட்டியை யும் பெரியபிராட்டியையும் பாகவதரிப்போது அநுஸந்திப்பது பூர்வகண்டத் திற்போலே புருஷகாரத்வேநவும் அவனை ப்ராபகத்வேநவும் என்று விவ க்ஷித்துப் பாட்டுக்குத் தொகுத்த பாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (முதலித்யாதி). ஆக இத்தால் பிராட்டிமா ரப் புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானை ப்ராபக னாகவும் அத்யவஸித்திருக்குமவர்களே தமக்கும் ப்ராபகர்களென்று அநுஸந் திக்கிறாரென்று கருத்து. (குற்றம்) என்றது - குற்றத்தின் கார்ய மான தண் டமென்றபடி. இங்ஙனன்றாகில், ‘குற்றம் திருவுள்ளத்திற்படா ம’ என் றத்தோடும் ‘பூமிப்பிராட்டியைப் பொ றக்கு உவாத்தாய்’ எ' று மேல் சொன்னத்தோடும் விரோ திக்குமிறே. (கண்டானேயாகிலும்) எ' றது கண்டு தண்டிக்க நினைத்தானேயாகிலுமென்றபடி. (பொறுப்பிக்கு') என் றது - பொறுக்குமதுக்கு ஹேதுவான க்ருபையையுண்டாக்குமென்றபடி. (அடிமைகொள்ளுமவ ர் ள்) என்றது - (ஃல) பலஸாதந சிஶ்ரூஷையைக் கொள்வர்களென்கை.

அவனுக்கு ஸ் தர்க்ஷமையுண்டாயிருக்குமே இ ளுண்டாக்குகை யென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார், (அவனித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). இத்தால் ஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் அவன்பொறை தலைமடங்கினால் இவளுண்டாக்

---

(௧) பார. (௨) பார.

கு ளென்று கருத்து. பனி என்றத்தாலே குளிர்த்தியைச்சொல்லி அத் ால் பலிதார்த்தம் (பிறரித்யாதி). (மார்த்தவத்தை)-நெஞ்சில்மார்த்தவத்தை. ‡ 'மாமலர்' என்றதால் பலிதார்த்தம் (ஸர்வேத்யாதி). நல்பதத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு அவனைத் துவக்கும்படியான போக்யதை தானும் ஸ்வாபாவிக பரிமளவத்வத் தப்பற்ற ன்றருளிச்செய்கிறார் (அழகிய வித்யாதி). "நீர்வண்ணன்" எ றவநந்தரம், இடவருகும் என்று அத்யாஹரித் தருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதி). 'நினைந்து எண்ணு' நெஞ்சு டயார் என்னும்போது பௌர்வாபர்யம் தோற்றியிருக்க, 'முன்' எ றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதி). ( ) 'த்வயத்தில் பெரியபி ாட்டியாராலே பேறு" என்கிறபடியே இதுவே ப்ரதாநமென்று கருத்து. (கிட்டு கை) என்றவநந்தரம் இல்லையென்றுசேஷம். § "அருமையில்லை" என்றதுக்கு -தாஹரணம் (யத்ரேத்யாதி). [Telugu-script Sanskrit] । [Telugu-script Sanskrit] அர்ஜுநாங்க தௌபாதௌ கேசவஸ்யோபலக்ஷயே அர்ஜுநஸ்யச க்ருஷ்ணயாம் ஸாபாயாம்சாங்ககாவுபௌ' என்கிற வசநத்தையு முட்டு ாண்டருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணனுமித்யாதி). ... ... *

வ்யா †அவ. அநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்துப் போருகிற இச்சேதநர்விஷயமாக ஸர்வேஶ்வரன் திருவுள்ளத்தாலே (உ) [Telugu-script Sanskrit] ஸுஹ்ருதம் ஸர் பூதாநாம் என்கிறபடியே பண்ணுவித்ததொரு ஸௌஹார்த்தமுண்டிறே. இவனுடைய † ஸத்க்ரியைக்கு (ஃ) பல யாப்தி யுண்டாகாநின்றால் அவனுடைய அநுக்ரஹத்துக்கு (ஃ) பல ்யாப்தி யின்றிக்கேயிராதிறே. ஆகையாலே அதுதானொருநாள் ரை பிலே ஓரவகாசத்திலே பலிக்கவுங்கடவதா யிருக்குமிறே. அத் தாலே இவனுக்கீ வர ர் பக்கலிலே ஆபிமுக்யம்பிறந்து அதடியாக அவன் † விசேஷகடாக்ஷம்பண்ண அநந்தரமி னுக்கு அவன்பக்கலிலே ருசிவிஶ்வாஸங்கள் பிறந்து ப்ராபகனும் ப்ராப்யனு மவனே யென்று அத்யவஸித்தால் பின்பிவ † னிருக்கக் கடவபடியைச் சொல்லுகிறது.

† இனி -பாயத்திலேவந்தால் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வசக்தியாய் உபயவிபூதியுக்தனாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை

---

‡ கீழ்வாக்ய விவரணம் (ஸர்வசுந்த) என்று பங்க்யந்தரேண விவரணம் (மாதாபிதாக்கள்) என்று. இப்படி இவருட ருமான சேர்த்தியிலே கிட்டின பேருண்டோ? என்ன (யத்ரக்ருஷ்ணௌச) என்றது.

( ) முமுக்ஷுப்படி - உ - (உ) கீதை -

இஸ்ஸம்ஸாரிசேதநன் உபாயமாக வரித்தால் பின்னை அ னி னு டைய ஸர் பரங் ளையும் தானே ஏறிட்டுக்கொ ் டு கிர் ஹிப்பாளு ஞல் அ ன் செய்யுமது ்கிவன்ருனு மொருதலைப்பற்றவேண்டும் படியா யிராமையாலே பி ் ன ஹிதசேஷத்தில் தனக்குச் செய்" வேண்டுவ தொன்றில்லை உபேயமாகிறது கர்மநிபந்தநமாகப்பரிக்ர ஹித்த இத்தேஹ ஸம்பந்தமற்று ஒருகதிவிசேஷத்தாலே போய் ஒருதேச விசேஷத்திலே புக்கால் ப ் ணு தொரு வ்ருத்தி விசேஷ மாகையாலே அது இதுவாகக்கூடாது; ப்ராபகாம்சத்தில் கர்தவ் யாம்ச மில்லையாகில் ப்ராப்யாம்சத்திலிது அந் யியாதாகில்· பின்னை இதுவா து பழைய விஷயப்ராவண்யமே ஸித்தித்துவிடுகிறதோ வென்னில்· கூடாதிறே ப்ராப்யம் இன்னதென்றுநிஷ ர்ஷித்து ப்ராப ஸ்வீகாரம் பண்ணுகையாலே. அதாவது ப்ராப்யாபாஸங் ளில் ருசி நி ் ருத்தி பூர் கமாகவிறே ப்ராப்ய ப்ரதிபத்தி ஆகை யாலே தூரதோ நிரஸ்தமிறே அது. (க) †' సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య ஸர்வ தர்மாந் பரித்யஜ்ய'' எ ் கிற விடத்தில் விஹிதகர்மங்களு ம் நிஷித்த பரிஹாரார்த்தமாகச் செய்யுமவையு மெல்லாம் தர்மசப்த ாச்ய மாகையாலே இவை யும் த்யாகவிஷயமாய் அந்வயிக்குமென்று அர் த்த ப்ராப்தமாய் பழைய பா பங்களையே சொல்விற்ருய் வாராதோ? வென்னில்· ாராதிறே.†உபாயஸ்வரூபத்தாலும் அதிகாரி ஸ்வரூபத் தாலும்· அப்படியே யிருக்கிறதிதுவும் †சரீர ஸ்மநந்தரத்திலே ப்ரா ப்ய ஸித்தியா யிரு ்கையாலும். இனி, ஸமஸ்த கல்யாண குணாத் மகனை பாயமாக ரிக்கை யாலும், இவன்தான் விதிபரதந்த்ரனாய் ஸாதநபுத்யா இங்கே அநுஷ்டிப்ப தொன்றில்லாமையாலும் ஜ்ஞாநம் பிறந்த பின்பு செய்யுமவை யெல்லாம் தான் ஸ்வீகரித்த ப்ராப்யத்தோடும் ப்ராபகத்தோடும் சேர்ந்தல்லதிராது. †நினைத்தார் நினைத்தபடி மூலையடியே திரிகிற அஜ்ஞரிற் காட்டில் இ னுக்கொரு வ்யாவ்ருத்தி ே ணுமிறே.

†இன்று நாளை நீர் ருமாறு அங்கே யிங்கே §சினையாறுபட்டுக் ாட்டுமாபோலே; மேல்தான் (உ) 'யத்ர పూర్వే సాధ్యాస్సన్తి దేవాః யத்ர பூர்வேஸாத்யாஸ் ஸந்திதேவா ' என்றும் (௩) அந்தமில் பேரின்பத் தடியரோடிருந்தமை" என்றும் அவர்களோடுகூடி அநுபவிக்கு

(க) கீ த - கஅ சுசு - (உ) பு - ஸூ - (௩) தி - வாய் - க௦ - க௦ - கக- § சினை - கர்ப்பம். வெள்ளம் வருவதற்குமுன் கீழே நீர்பொசிந்து காட்டு மெ ் ாபடி.

மத்தைப் பேருகச் சொல்லுகையாலே இ னுக்கிது சரமசரீரமான பின்பு இவை இங்கே பிறக்கக் ா வேணுமிறே. அ வயாகிற வதானெ வ யென்னில் ' அபாக தர்களோடு பொருந்தா மயும் பாகவதர்களை யொழியச்செல்லாமையுமிறே. அவையிரண்டும் தம க்குண்டானபடியை யருளிச்செய்கிருர். † பார்யைக்கறிவு பிறக்கப் பிறக்க பர்த்தாவின்பக்கல் பாவபந்தமுண்ட ாம், பர்த்ரந்தரபரிக்ரஹம் பண்ணுமதிறே இவ ளவனுக்காகா தொழிகையாகிறது. (க)' திருவடி தன்நாமம் மறந்தும் புறந்தொழாமாந்தர் " என்று நின்றதிறே ' †ப்ர பந்நருடைய லக்ஷ ம் சொல்லுகிறபோது †இப்படிஸர்வே ஶ ரன் உ த்தேஶ்யனென்னும் ஜ்ஞாநம் பிறக்கப்பிறக்க பாகவதர் பக் ல் பா பந்தமுண்டாகலாம். இந்த ஜ்ஞாநார்த்தமாக விட்டே ணு மிறே அபாகவதஸம்பந்தம். † இனி, பாகவதராகிருர் ப்ரதமதசையி லீஶ் வரனுடைய உபாயபாவத்தை யறிவித்து அவ்வழியாலே புருஷகார பூதராமவர்கள். இவன்முன் சேதநனுய் உபகார கொண்டவனுகை யாலே க்ருதஜ்ஞனுயிருக்கக்கட . இனி சரமதசையில் வந்தால் ப்ராப்யத்திலெல்லை இவர்களாகையாலே அவன் றன்னேபாதியும் உத் தேஶ்யராயிருக்கக்கடவர். இனி நடுவுபட்டநாள் இ னுக்கு (உ) போதயந்த பரஸ்பரம் ' ணு க்குடலாயிருப் பார் ளாகையா லே பர் ாவஸ்த்தை ளிலும் இவர்களுத்தேஶ்யரென்னுமிடம் சொல்லிற்று.

(௩)† ఆనుకూల్యస్య సంకల్ప ' ஆநுகூல்ய ' யஸங்கல்ப " இத்யாதி களாலே ஆறுவகையாயிருக்கும் சரணுகதி யென்று சொல்லாநின் றது (ச) అహమస్మ్యపరాధానామాలయో௨ కించనో௨గతి త్వమేవోపాయభూతో మేభవ அஹமஸ்ம்யபராதாநாமாலயோகிஞ்சநோகதி த்வமேவோ பாயபூதோமேபவ" என்று தன்னுகிஞ்சந்யத்தை முன்னிட்டு நீயே பாயமாகவேணுமென்று அபேக்ஷிக்குமத்தைச் சரணுகதியா ச் சொல்லாநின்றது †இதிலொன்றைவிட்டு ஒன்றை ஸ்வீகரிக்கு மன்று மற்றையதுக்கு அப்ராமாண்யம் ஸித்திக்குமாயிருந்தது ஆனுல் இவை யிரண்டும் அவிருத்தமாக நயிக்கும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; త్వమేవ த் மே " என்கிற விடத்திலே § உபாயாந்தர நைர பேக்ஷ்யந்தோற்றி யிருக்கையாலே சரணுகதியினுடைய ஸ்வரூபம்

(க) ச - தி - கூஅ. (உ) கீதை - ச. (௩) பாஞ்ச. (ச) பாஞ்ச.
§ (பா) ஸாதநாந்த ர.

சொல்லுகிறது அந்த ச்லோகத்தாலே; அப்ஸாரணாகதி புக்கவிடத்தே புகக்கடவதாய் சரணாகதனான னுக்கு ஸம்பாவிதஸ்வபா ங்களைச்சொல்லுகிற திந்தச்லோகத்தாலே. †சரணாகதியினுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பார்த்தா ல் வேறொன்றைப் பொறாதபடியா யிருக்கும் இனி ஒதுங்கின ஆச்ரயத்தைப்பார்த்தால் இஸ் 'வபாவங்களோடு கூடியல்லதிராது. † ஷட்³விதா⁴ ஶரணாக³தி ஷட்விதாசரணாகதி " என்று கொண்டு இக்குணங்களைச் சரணாகதிக்கங்கமாகச்சொல்லாநிற்க இவனுக்கு ஸம்பாவித ஸ்வபாவமென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில் † ப்ரார்த²நாமதி: ஶரணாக³தி ப்ரார்த்தநாமதி சரணாகதி " என்கிறவிடத்திலே ப்ரார்த்தநாபுத்தி இச்சேதநனை யிலே கிடக்கச்செய்தே எங்ஙனே சரணாகதிலக்ஷ விஷயமாய்க்கிடக்கிறபடி.† ஆநுகூல்யஸ்ய ஆநுகூல்யஸ்ய" என்கிற 'லோகம் விதிபரதந்த்ரமாய்ச் செய்யு மன்று (ஃ) பலாபேக்ஷை யில்லாதபோது தவிரவுமாயிருக்கும் ஸ்வரூப நிவேசியாமன்று செய்யாதபோது ஸ்வரூபஹாநியே ஸித்திக்குமிறே. †ஸ்வர்க் காமனை யில்லாதபோது ஜ்யோதிஷ்டோமம் தவிரலாயிருக்கும் அங்ஙனே செய்யவொண்ணாதபடியாயிருக்குமிறே இத்தலையாலொரு(ஃ)பலம் சொல்லாத நித்யாநுஷ்டாந விதிக்கும். *

அரு §பிராட்டிமார்களைப் புருஷகாரமாகவும் எம்பெருமானை ப்ராபகமாகவுமெண்ணியிருக்கும் பாகவதர்களே தமக்கு ப்ராபகமென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று இத்திருமொழிக்கு பூர்வகண்டாநுகுணமாக மஹாவாக்யதாத்பர்யத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்ப்ரவேசம் துடங்கி இவ்வளவும் வ்யாக்யாநம்செய்தருளி இனி "பிராட்டிமார்களும் அவனுமாகவிருக்கிற விருப்பே ப்ராப்யம்' என்று உத்தரகண்டார்த்தத்தை யெண்ணியிருக்குமவர்களே தமக்கு ப்ராப்யபூதரென்று இத்திருமொழிக்கு மஹாதாத்பர்யபேதத் த யருளிச்செய்யத் திருவுள்ளம்பற்றி, ப்ரவேசமுமருளிச்செய்து, மீளவும் இப்பாட்டு 'களை வ்யாக்யாநம்செய்தருளுகிறார் (அநாதிகாலமித்யாதியாலே). இரண்டாம்பாட்டிலே நடுவே நிறுத்தினதுக்குக்கருத்து - இப்பாட்டில் உத்தரார்த்தம்துடங்கி மேலிற்பாட்டுகளெல்லாம் இந்த மஹாதாத்பர்யத்துக்கு அவாந்தரதாத்பர்ய ஸாதாரணமாயிருக்குமென்னுமது. ஆக 'முன்நினைந்து" என்றதுக்கு - புருஷகாரமாக நினைந்தென்றும், ப்ராப்யத்வே நினைந்தென்றும் நிர்கர்ஷித்தால்

---

§ புநஃப்ரவேசே. அத்யவஸாயரூபப்ரபத்தியு மீஸ்வர ஸௌஹார்த்த பலமென்ன, ஆநுகூல்யாதீநாம் ஸம்பாவிதஸ்வபா ்த்வம் ப்ரஸித்த ரமென்று விவக்ஷித்து இவ்வத்யவஸாய ரூபப்ரபத்தி அவன் ஸௌஹார்த்தகார்யமென்று அருளிச்செய்கிறார் (அநாதி-ாலம்) என்று. (விசேஷ டாக்ஷம்) * மயர்வற மதிநல மருளுகை.

என்னும்' 'நினைவார்'' இத்யாதிபதங்களுக்கு - உபயாநுகுணமாக யோஜித்துக்கொள்ளலாமிறே யென்று திருவுள்ளம். (க) ' నాహం పురుషకారేణ నచాప్యన్యేన హేతునా। కేవలం స్వేచ్ఛయైవాహం ప్రేక్షే కంచిత్ కదాచన நாஹம் பௌருஷகாரேண சாப்யந்யேநஹேதுநா | கேவலம் ஸ்வேச்சயைவாஹம் ப்ரேக்ஷே கஞ்சித்கதாசந'' என்கிற வசநத்தையுட் கொண்டு இவ்வாழ்வார்தாம் கேவலேஶ்வர ஸௌஹார்த்த (ப) பலாயத்தமான ஆபிமுக்யாதிகளைப் பெற்றவராகையாலே, (உ) * வாடினேன் வாடிதுடங்கி தமக்குப்பிறந்த தசாவிசேஷங்களை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு அவனை ப்ராய ப்ராபகத்வேந அநுஸந்தித்து அநந்தரம் தமக்குப் பிறந்ததான "பாகவதர்களே ப்ராப்யம்" என்கிற தசையை யநுஸந்திக்கிறா ரித்திருமொழியிலென்றருளிச்செய்கிறார் (அநாதிகாலம்) என்று தொடங்கி (படியைச்சொல்லுகிறது) என்னுமளவும். இத்தால் அஜ்ஞாத ஸுக்ருதம் மூலமாக ஆபிமுக்யாதிகள் பிறந்து புருஷகாரத் த மு ணிட்டுக்கொண்டு ஈஶ்வரனே ப்ராபகமென்னும் அதிகாரிக்கு ஈஶ்வரஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்கு அஞ்ச ஸம்பாவனையுண்டாகையாலே தச்சாந்த்யர்த்தம் பாகவதர்களே ப்ராப மென்கிற ஜ்ஞாநம் அஸம்பாவிதமாம்; அங்ஙனன்றி, கேவல ஸௌஹார்த்தத்தாலே தனக்குத்தானே உபாயமானானென்று அநுஸந்திக்குமதிகாரிக்கு அஞ்ச ப்ரஸக்தியில்லாமையாலே அநந்தரம் இருக்கும்நாள் பாகவதரை ப்ராப்யத்வேந அநுஸந்திக்கை ஸம்பாவிதமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. (ஸத்க்ரியைக்கு) யாத்ருச்சிகாதிகளுக்கு. §(இருக்கக்கடவபடியை) என்றது - அபாகவதஸஹவாஸம் அப்ராப்யமென்றும் பாகவதஸம்ஶ்லேஷமே ப்ராப்யமென்றுமிருக்கையென்றபடி.

§ பாகவதஸம்ஶ்லேஷத்தை ப்ராப்யமென்னவொண்ணாது என்னும் சங்கையைப் பரக்கவநுவதிக்கிறார் (இனியித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). தூரதோநிரஸ்தமானபடிக்கு த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதர்மாநித்யாதி). (உபாயஸ்வரூபத்தாலும்) என்றவநந்தரம், உபேயஸ்வரூபத்தாலும் என்றுகூட்டுவது. பழையவிஷய ப்ராவண்யமாய்த் தலைக்கட்டாது என்னுமர்த்தத்தைப் பல ஹேதுக்களாலே நிகமிக்கிறார் (சரீரேத்யாதி). ஜ்ஞாநிக்கு அஜ்ஞவ்யாவ்ருத்தியுண்டாகையாலும், விஷயப்ராவண்யம் வாராதென்றும் ஹேத்வந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தாரித்யாதி). இத்தால் அதி காரிஸ்வரூபத்தாலும் ஸம்பவியாதென்கை.

---

§ (இருக்கக்கடவபடி) ஆநுகூல்யாதிவிசிஷ்டனாயிருக்கக்கடவபடி.

§ இந்த ஆநுகூல்யாதிகள் ஸம்பாவிதஸ்வபாவங்களென்னுமதுக்குப் பின்னையுமொரு த்ருஷ்டாந்தமும் சிலஉபபத்திகளுமருளிச்செய்கிறார்; அதில் மூற்பட இந்த ஆநுகூல்யாதிகளுபாயோபயோகிகளுமன்று, உபேயகோடிகடிதமுமன்றென்கிறார் (இனி உபாயத்திலே) என்று, ப்ராப்யாபாஸங்களில் ருசிநிவ்ருத்திபூர்வமாகவிறே என்றவளவே போருமென்றருளிச்செய்வர்.

(க) பாஞ்ச. (உ) க - க - க.

சரீரஸமநந்தரத்தில்வரும் ப்ராப்யத்தோடு இதுசேரும்படிதானெங்ஙனேயென் ர வருளிச்செய்கிறார் (இன்று ஈனாயித்யாதி). (ஸாத்யா) ப்ராப்யா:. § அபாகவதரோடு பொருந்தாமையை முந்துறவருளிச்செய்வானேன்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பார்யைக்கித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). எடுத்த பாசுரத்துக்கு பாவம் (ப்ரபந்நரித்யாதி). ப்ரதாநமாகையாலே முந்துறவருளிச்செய்தார் என்றொரு பரிஹாரமருளிச்செய்து, பாகவத ப்ராவண்யவர்த்தமாகையாலும் ஆவஶ்யகமென்று பரிஹாராந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி). (ஜ்ஞாநார்த்தமாக) பாவபந்தம் நிலைநிற்கைக்காக. இந்த பாவதர்கள் ப்ராப்யராமிடத்தில், பிராட்டிமாரும் எம்பெருமானும் நித்யமாயிருக்குமிவர்களோபாதிய ் றியே ப்ராப்யதமத்வமுண்டென்னுமர்த்தத்தை உபபாதிக்கிறார் (இனிபா வதராகிறாரித்யாதி வாக்யபஞ்சகத்தாலே). உசாத்துணையாகிற அதிகாரம் அதிகமாகவிருக்கையாலே ப்ராப்யதமரென்று இவனுக்குப் பிறந்ததசையைச்சொல்லுகிறது.

விஹிதாம்சத்திலிவனுக்குச் செய்யவேண்டிற்றில் ்லா மயாலே என்று நி ீர் ஸர் முக்தி ப்ரஸங்க பரிஹாரார்த்தமாக ஸாங்கப்ரபத்தியை விதித்திருக்கிறதே அவற்றைச்செய்யவேண்டாவோவென்னில் அருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி). ஆக. இத்தால்-"த்வமேவ' இத்யாதியோடு விரோதிக்கையால், அங்கு அங்கமென்று சொல்லாமையாலே செய்யவேண்டும் ஹிதசேஷமில்லையென்று கருத்து. அ ்கு சாஸ்த்ரத்துக்கு அப்ராமாண்யம் வாராதோ வென்னும் சங்கையை யநுவதிக்கிறார் (இதிலித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). § அங்கமென்று சொல்லுகையெங்ஙனே யென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சரணாகதீத்யாதி). அவர்ஜநீயமாய்வருகையைப் பற்ற அங் மென்றதென்று கருத்து. சாஸ்த்ரங்களங் ங்களென்று சொல்லச்செய்தே அத்தை ஸம்பாவித ஸ்வபாவங்களென்று கல்பிக்கும்படி சாஸ்த்ரம் சொ ்னத்தை அந்யதாகல்பித்தது கண்டதுண்டோ வென்னும் சங்கையை

---

§ பாகவத ர யொழியப்பொருந்தாமையைச்சொன்னால் போராதோ? அபாகவதர்களோடு பொருந்தாமையும் சொல்லவேணுமோ வென்ன (பார்யைக்கு) என்றது. அதாவது - இதில்லாவிட்டாலும் அதுவே அத்யந்தாபேக்ஷிதமென்றபடி. இத்தால் - பாக தர்களு டைய த்யா ம் ஸ்வரூபநாசகரமான ஆகாரத்தாலும் பாகவதோத்தேஶ்ய, ஈஜ்ஞாநஸித்யர்த்தமாகவும் அவஶ்யம் வேணுமென்றதாயிற்று.

§கீழ்வாக்யவிவரணம் (சரணாகதியினுடைய) என்றது. ప్రార్థనామతిశ్శ్ర ణాగతి - ப்ரார்த்தநாமதிஶ்ஶரணாகதி " என்கிற பரிஹாரவாக்யத்துக்கு அர்த்தம் - ப்ரார்த்தநாபுத்திரூப சரணாகதி அதிகாரிவிசேஷணமாய்க்கிடக்கிற வழியாலே இதனுபாயமாயிருக்க இதெங்ஙனே சரணாகதி லக்ஷணவிஷயமாகிறதென்றபடி.

யநுவதிக்கிருர் (ஷ ' விதேத்யாதி). ப்ரார்த்தநாமதியை 'ப்ரயுஜ்யதாம்' என்று விதி ' ச்செய்தே, அத்தை உபாயமன்றெ ' று ஸித்தோபாய நைரபே க்ஷ்யபலாத் தள்ளினது கண்டிருக்க, அதுக்குஅங்க ' களைச்சொல்லுகிற அ ' க விதியைத் தள்ளு கயில் அரு மயில்லையென்று விவக்ஷித்துப் பரிஹரிக்கி ருர் (ப்ரார்த்தநேத்யாதி). உபாய நரபேக்ஷ்யபலத்தாலே இவற் ற அங்கங்க ளென்ன ெ ாண்ணுதென்று கீழே யருளிச்செய்து, (ஷூ) பலஸித்யநந்த ரம் (ஷூ) பலாபேக்ஷயில்லாமையாலே அப்போது தவிரலாயிருக்குமது அங்கங்களாமித்தனையாகையால் (ஷூ) பலதசையிலும் அநுவர்த்திக்கும் ஆநு கூ ல்யாதிகள் அங்கங்களென்னக்கூடாதென்கிருர் (ஆநுகூல்யஸ்யேத்யாதி). இவ்வா ' யத்துக்கும் அடைவே த்ருஷ்டாந்தமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வர்க்கே த் யாதி). இத்தால் ஸ்வர்க்ககாமனையில்லாதபோது தத்ஸாதந ததங்கங்கள் தவிரலாயிருக்கக்கண்டோமிறே ஆநுகூல்யஸங்கல்பாதிகளும் அங்கங் ளா கில் பலாபேக்ஷயில்லாத த சயில் தவிரலாயிருக் கே ணு ' அப்படியிரா மையால் அங்கங்களன்றென்று கருத்து. ... ...

வ்யா. இதில் முதற்பா ' டில்-அபாகவதரோடு பொருந்தாமை †சொல்லுகிறது. † இவையிரண்டுமுத்தேஶ்யமானுல் க்ரமவி க்ஷக் குக்கருத்தென்னென்னில்' † ஆநுகூல்யத்துக்கு அவதியில்லாமையா லே ஸங்கல்பமேயமைந்தது' இதில் முதலடியிட்டானுவதும் இஸ்ஸ் வபாவமுண்டானுலாகையாலே இத்தை முந்துறச்சொல்லுகிறது. †விரோதித்யாகபூர்வகமாகவிறே உபாயஸ்வீகாரத்தை விதிக்கிறது. (க) పరిత్యక్తా మయా లంకా- பரித்யக்தாமயாலங்கா' ன்றும் (உ) త్యక్త్వా పుత్రాంశ్చ దారాంశ్చ த்யக்த்வாபுத்ராம்ஶ்ச தாராம்ஶ்ச' ன் றுமிறே (உ) రాఘవం శరణం గత ராக ம் சரணம்கத" என்கிறது. †தன்னைப்பேணுதே ப்ரயோஜநாந்தரபருக்காக உடம்புநோவக்கடல் கடைந்து அமுதத்தைக்கொடுத்த ஸர்வேஶ்வரன் அந்த அம்ருத த்தோபாதியாகிலும் நம்மைவிரும்புவார் சிலரைக்கிடைக்கவற்றே?' என் று அவஸர ப்ரதீக்ஷணுய்க்கொண்டு சாய்ந்தருள அவனைவிட்டுப் புறம்பே போதுபோக்குகிறவர்களை நாலொருவராக புத்திப ' ணி யிரே னென்கிருர்.

(நண்ணுத வாளவுணரிடை ப்புக்கு) ஆஸுரப்ரக்ருதிகள் நடுவே ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காகப்போய்ப்புக்கு. †ஸர்வே ' ரன் தேவாஸுர போகம் பண்ணுகிறவிடத்தில் இவ்விரண்டாகா

(விதிக்கிறது) சரமஶ்லோகத்திலே யென்றபடி. இப்படிக்கநுஷ்ட்டா மும் காட்டுகிருர் (பரித்யக்தா) என்று.

(க) ரா-யு-கக-சு. (உ) ரா-யு-கஎ-கச.

ரமுமெங்குமொக்க உண்டாம்படி பண்ணினுயிற்று. அப்போது அர் ஜுநன் நானெக்கோடியிலே பாகிறேனே' என்று சோகிக்க (க) మాశుచస్సమ్పదం దైవీమభిజాతో౽సిపాణ్డవ மாஶுசஸ்ஸம்பதம் தைவீமபி ஜாதோஸிபாண்டவ' என்று உனக்கென், நீஸத்ப்ரக்ருதி யல்லையோ? என்றுனிறே. மநுஷ்யராயிருந்துவைத்து ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாயி ருப்பார் கோடியிலன்றிக்கே இவர்களுடைய ஆஸுரத்வம் ஜந்மப்ர ப்ருதியுண்டாயிருக்கை. க்ஷத்ரிய ஜந்மத்திலே பிறந்து வந்து உக்ர ஸேநன் நிலையல்லவாம்படியிறே கம்ஸனுக்குண்டான ஆஸுரத்வம் †ஈஶ்வரனோடு பொருந்தாமை ஸ்வபாவமாகவுடையராய்த் தாங்கள தூக்குமேலே ஸாயுதருமாயிருப்பர்கள். (வாளவுணரிடைப்புக்கு) (உ)*தொடைபொத்த துளபமும் கூடையும் பொலிந்து தோ ' றிய தோள் கண்டுபுகுகிறதோ? பரஹிம்ஸை பண்ணுகைக்காகப்பரி கரங்கொண்டிருக்கிறவர்கள் நடுவேயிறே போய்ப் புக்கது.

†இப்படிபோய்ப் புக்காலுமாமிறே தன்வாசியறி ார் சிலர்க்குச் செய்யப்பெற்றதாகில்' (வானவரை) †கார்யகாலத்தில் பறகாட்டி அநந்தரமவனைத்தள்ளி (௩) ఈశ్వరో౽హమ్ ஈஶ்வ ரோஹம்' என்றிரு ப்பார்க்காகவாயிற்று. †இவனைத் தங்களோடு ஸஜாதீயனுக புத்திபண் ணுதல், அன்றிக்கே இவனொரு §மூங்கில்வளைத்த போதாக நம்மில் அதிகனென்றிருத்தல் செய்யுமவர்களிறே. †இதில்இன்னும் அந்த ஸஜாதீயபுத்திதானே நன்றிறே †அவ்வவுணரிவர்களுக்கு வ்யாவ்ரு த்தி பெரிதல்லவாயிற்று. அவர்கள் இவனுடைய ரக்ஷ்யவர்க்கத்தை அழியச்செய்து கொடுதிரியப்புக்கார்கள் இவர்கள் அவன் பக்கலிலே அபேக்ஷித்தார்களித்தனையாயிற்று ாசி. † இவர்களுக்குக்கார்யம் செய்தாலுமாமிறே தன்ஸ்வரூபமழியாதபடி கார்யம் செய்யப்பெற் றுமாகில் (பெண்ணுகி) †தன்னை அழியமாறி நிற்கச்செய்தேயும் தூதுபோவது ஸாரத்யம் பண்ணுவதானுனிறே. அவ்வளவல்லவாயி ற்றிது. (ச) అహమస్మి మహాబాహో-அஹமஸ்மி மஹாபாஹோ" என் றும் (ரு) ఇమౌ స్మ మునిశార్దూల కిఙ్కరౌ సముపస్థితౌ இமௌஸ்ம முநிசார்த் தூல கிங்கரௌஸமுபஸ்த்திதௌ"என்றும் ருஷிகளேவிற்றுச் செய் வானுகத் தன்னைத்தாழவிட்டுத் திரிந்தவனுயிற்று. புருஷோத்தமனுன தன்னையிறே தன்ஸ்வரூபத்துக்குப் போராதபடி அழியமாறிற்று.

(க) கீதை - ௧௬ - ௫. (௩) கீதை-௧௬-௧௪. (ரு) ரா - அ
(உ) திருப்பள்ளியெழுச்சி-௧௦- (ச)
§ மூங்கில் - தநுஸ்ஸு.

† கிழக்கே ஐயாற்றிலே யாதவராயர் வந்திருக்க ஜீயர் என்னை இறையிலிக்காரியத்துக்காக அநேகம் ஶ்ரீவைஷ்ண வர்களோடே கூடப்போகவிட்டார் நானவன் கூடத்திலேவந்து அவஸரம் பார்த்திருக்கச்செய்தே பலரும் ந்தென்னை யநுவர்த்திக்கக்கண்டவாறே, அங்கே மஹாமஹேஶ்வரனாயிருப்பானொருபையல், பிள்ளாய் ! நீர் பொருளுக்குக் கடவீர் என்று கேட்டோம் எங்களுடையவந்தி லே அரியல்லால் தேவியில்லை என்றுண்டாயிருந்தது அதுக்குப் பொருள் சொல்லவேணும்' என்ன ' நானிதுக்கு அதிகரித்தே னொருவனல்லேன் எ ' ன' 'ஆகிலும் எல்லாந் தெரிந்திராதோ? உமக்கு' என்ன நீ தான் தேவர்க்கொரு உத்கர்ஷத்தையும் ஈஶ்வரனுக்கொரு அபகர்ஷத்தையும் நினைத்துக்கேட்கிறாயாகில் புருஷோத்தமனென்று, புராணங்களிற் சொல்லாநிற்க ஆஶ்ரிதார்த்தமாக அவன்தன்னை அழிய மாறினனென்றால் இது அவனுக்கு குணயவா மித்தனை யல்லது தோஷாய வாகாது. இனி ஆண்பிள்ளைச்†சோழுள்விலை ஸ்த்ரீ என்று தொடர்ந்து திரிவாரைப்போலே தொடர்ந்து திரியாநின்றார் என்று தேவரை அஜ்ஞராக்குவதிற் காட்டில் இது சொன்னவன் அநாப்தன் அஜ்ஞன் என்றிருக்க வமையாதோ ? ' என்று சொன்னேன் ' என்றருளிச் செய்தார். (அமுதூட்டும்) இப்படி யழியமாறின லுமாமிறே தன்னையேவிரும்பப்பெற்றதாகில் சரீரத்தைப் பூண்கட்டிக் கொடுப்பதானத்தையிறே விரும்புகிறது. (ஊட்டும்) † டல் கடைகையும் யத்னிக்கையு மெல்லாம் தனக்குப் பணியாய் இவர்களுக்க 'வயம் புஜிக்கையிலேயாய் இவர்கள் மிடற்றுக்குக் கீழிழிச்சுமது தனக்கு உபகரித்தார்களாயிருக்கும். எங்களுக்குஅம்ருதம்வே ணும்" என்றால் அத்தை உத்பாதித்துக் கொடுத்து விடுமத்தனையிறே அது க்கீடாயிருப்பதொருவடிவைக்கொண்டு நின்று புஜிப்பிக்கிறதுதான் நீர்மையிறே. உறங்குகிற ப்ரஜைாய எழுப்பி யூட்டும் தாயைப்போலே இது தான் தன் பேறாக வாயிறறுச்செய்தது. இப்படி செய்கைக்கு நிபந்தநமென்னென்னில் (பெருமானார்) சேஷித் ப்ரயுக்தமான ஸம்பந்தமாயிற்று.

(மருவினியவித்யாதி) மருவவினியதேசமாயிற்று. (த ' ணார்ந்த) ஸ்ரமஹரதை விஞ்சியிருக்கை. அதாகிறது ஶ்ரீவைகுண்டத்திற்போலே ரக்ஷ்யம்பெற்றிலோமென்னும் குறை தீரும்படியாயிருக்கை. (கடல்மலைத்தலசயனம்) ஆஶ்ரிதன் ஒக்கப்பணிசெய்தானென்று

அ யனுக் ாகவந்து ாற்கடைதலைமாடாகவந்து தரையிலே சாய்ந்தருளினவிடமிறே. (உறைவாரை) ஆஶ்ரிதர் விரும்பினவிடமென்று விட்டுப்போகமாட்டாதே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவிடம். அவ்வா ஸ ா ப்ராக்ருதிகளில் குறையாதார் நடுவே ாயிறே வந்துகிடக்கிறது. (எண்ணாதேயிருப்பாரை)†திருப்பாற்கடலிலேவந்து சாய்ந்தருளினவன் ஶ்ரீவைகுண்டத்திலே குறை றவிருக்கக்கடவ வ யன், ஸம்ஸாரிகள்நடுவே தன்னைப்பேணாதே சாய்ந்தருளினவிது நமக்காகச்செய்தான். (க)"நின்றிருந்துவெஃகணைக்கிடந்ததென்னநீர்மையே" என்று இத்தை அநுஸந்திக்கவேண்டியிருக்க இதில் நினைவின்றிக்கே புற ம்பே யுண்டுடுத்து காலக்ஷேபம்பண்ணித்திரியுமவர்களை. (இருப்பாரை) †எண்ணாதேயிருக்கையாவதும் ஒழியலாவதும் அதுக்கடியான கர்மக்ஷயம் பிறவாமையாலே' சைதந்யகார்யமிறே † இப்படிசெய்திலோம்" என் னு மநுதாபம்பிறக்குமது' அதுவுமின்றிக்கேயிருக்கும ர்களை. (இறைப்பொழுதுமெண்ணோமே) †சேதநராயிருந்துவைத்து அஜ்ஞராயிருப்பாரை எண்ணு தொரு†போது ண்டிறே அப்போது மெ ாணக்கடவோமல்லோம். †அவஸ்துக்களைப் பரிகணிப்பது மொரு†போதுண்டிறே அப்போதுமெண்ணோம். அவர் ள் தாங்கள் தங்களைக் கனக்க நினைத்திருந்தார்களாகிலும் அவர்களை ஒன்றாக நினைத்திரோம். †இவர்தாம் நினைக்கிற்போலே அவர் ளுக்கு வஸ்துத் முண்டாவது. (உ) மானிடவரல்லரென்றென் மனத்தேவைத்தேன்" என்னக்கடவதிறே. கல்லிலும்†செம்பிலும்வெட்டிற்று" ன்னுமாபோலே. (ங) †"அடிகளடியேநினையுமடியவர்கள்தம்மடியான் ான்றிறே தம்மைச்சொல்லுகிறது. †ஜ்ஞாநாநந்தங்களன்று ாணுமிவர்க்கு நிரூபகம்' பாகவதசேஷத் மாயிற்று. ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு (சொல்லுகிறது) என்றவநந்தரம் என்று கொள்து என்றுசேஷம். (பார்யைக்கு) இத்யாதி வாக்யங் ளாலே கீழே க்ரம விவ க்ஷுக்கு ஹேதுக்களருளிச்செய்தாரேயாகிலும் ஹேத்வந்தர ' களருளிச்செய்கை க்கு ப்ரஸ்தத்தைக் கிளப்புகிறார் (இ வயித்யாதி). ப்ராதிகூல்யப்ரஸக்தியுள்ளவளவும் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமாகையாலே சரீராவதிகமென்று அல்பகாலஸாத்யத்வத் தப்பற்ற முற்பட்டதென்றொரு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (ஆநுகூல்யத்துக்கித்யாதி). ஹேத்வந்தரம் (இதிலித்யாதி). ப்ராதிகூல்ய ர்ஜநம் பிறந்தாலிறே ஆநுகூல்ய ஸங்கல்ப ' தானுண்டாவதென்று கருத்து. இ த இரண்டாம் ஹேதுவுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் (விரோதீத்யாதி வாக்யத்வய

(க) தி - ச - வி - சுங. (உ) கக - எ - கூ. (ங) உ - டு - க௦.

(மும்) இந்த ப்ராப்யபர ப்ரயோஜநா நுகுணம் பாட்டுக்குத்தொகுத்த பாவம் (தன்னையித்யாதி).

§ அவுண ர நண்ணுத' என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேஸ்வரனித்யாதி ஆஸுரத்வமென்னுமளவும்). வாக்யார்த்தம் (ஈஸ்வரனோடித்யாதி),

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). வானோர் என்னுதே 'வா வர் என்றத்தாலே - வானிலிருக்குமவர் அப்படிப்பட்டவரென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க ர்யேத்யாதி). அவர்' என்றால்-அப்படி ஈஸ்வரோஹம்'' என்றிருப்பாரென்னுமத் த 'காட்டும்படி ப்ரஸித்திய ' டோவென்ன' (க) జ్యామ్యాభంతుధను ర్ద్ద్యా ప్యా శైవం విష్ణుపరాక్ర మై అధికం మేనిరే విష్ణుం దేవాస్స్స ర్షి గణా స్తదా ஜ்ரும்பிதந்து தநுர்த்ருஷ்ட்வா சவம் விஷ்ணுபராக்ர ம அதிகம் மேநிரே விஷ்ணும் தேவாஸ்ஸர்ஷி ஞஸ்ததா' என்கிற வசநத்தையு' ெ ாண்டு அருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). நம்மிலதி ன் என்னும் ஜ்ஞா ம்பிறந்தபோது ஸஜாதீயபுத்தியுண்டோவெ ' ன வருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதி). விபரீத ஜ்ஞாந நி ர்த்தகமல்லாமையால் ஆதிக்யஜ்ஞாநம் ல்லத ' றென்று கருத்து. இப்படி விபரீத ஜ்ஞாநபூயிஷ்ட்டரானால் அஸுரர்களிலி ர்க்கு வ்யாவ்ருத்தியில்லாமையாலே இவர்களுக்குக் கார்யம்செய்வா ெ ' ெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவுணரிலித்யாதிவாக்யத்ரயத்தாலே). மேலிதற்கு ஈடுபாடாகத் தாத்பர்யம் (இவர்களுக்கித்யாதி). ஆஸ்ரிதர்க் ாகத் தன்னை யழியமாறுகை அவனுக்கு ஸ்வபாவமாயிருக்க இதுக்கு ஈடுபடவேணுமோவென் வருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி).

§ (இறையிலி) ாங்யம். (சோறுள்வி) சோறுக்குமவள். ஸ்த்ரீவேஷங்கொண்டிருக்கும் புருஷனென்றபடி. கொடுக்குமென்னுதே 'ஊட்டும்' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (கடலென்றுதுட ' கி ஸம்பந்தமாயிற்று என்னு மளவும்).

''பெருமானுர் தலசயனத்துறைவாரை'' என்றபதங்களில் பலிதார்த்தங்ளையுமுட்கொண்டு, எண்ணுது என்னுதே ''எண்ணுதே'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதி). ''எண்ணுதே'' என்ற ஏவகாரத்துக்கு ஸஹேதுகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எண்ணுதேயித்யாதி). ''இருப்பார்' என்ற அம்சத்துக்கு (இப்படியித்யாதி). ''இறைப்பொழுதும்' என்றதுக்கு உட்கருத்து (சேதநரித்யாதி). (போதுண்டிறே). என்று ஸஹவாஸ வர்ஜநார்த்தமாகவெண்ணும்போதுண்டென்றபடி. ''எண்ணுமே'

§ (நண்ணுத) ''நண்ணுத ' என்றபோதே இவ்வர்த்தம் ஸித்தமாயிருக்க ' அவுணர் என்னவேண்டுவானென்னென்னில் ' (ஸர்வேஸ்வரன்) என்று.
§ இப்படி யழியமாறினுல் புருஷோத்தமத்வத்துக்கு அழிவுவாராதோ வென்ன; (கிழக்கே) என்று. அநுதாபம்பிறக்கிறது சைதந்யகார்யமிறே என்றபடி.

(க)

என்ற எவகாரத்துக்கு வ்யாவர்த்யம் காட்டுகிறார் (அவஸ்துந் ஊயித்யாதி). 'எண்ணோம்'' என்று -த்தமனுக்குபாவம். (அவர்களித்யாதி). எண்ணே ணேயென்னாதே பூஜ்யதை தோற்ற பஹுவசந ப்ரயோகம் பண்ணினதுக்கு ஹ்ருதயம் அருளிச்செய்கிறார் (இவர்தாமித்யாதி). (செம்பிலும்) தாம்ரசாஸநத்திலும். §இனி யெண்ணுகைக்கு விஷயந்தானென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அடிகளித்யாதி). பாசுரார்த்தம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி). ... ... (க)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பார்வண்ணமித்யாதி) †நீர்பொருந்தாதாரை †இன்னாரென்றறிந்தோம் நீர் பொருந்துவாரும் † § சிலருண்டோவென்ன அவர்கள் ஜந்மவ்ருத்தாதிகளைக்கொண்டு கார்யமில்லை அவர்கள் தாங்களாரேனுமாகவமையும் † இதுண்டாமித்தனையே அவர்கள் நம்மை நிர்வஹிக்கைக்கென்கிறார். †நீர் ப்ரதிகூலர் விஷயத்தி†லிருக்கும்படி யறிந்தோம் அநுகூலர்விஷயத்திலிருக்கும் படி யென்னென்ன †அங்கு †நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை †இதுக்கெல்லாம் †கடவாரவர்களென்கிறார்.

(பார்வண்ணமடமங்கை) பூமியைத் தனக்கு ப்ரகாரமாகவுடையளாய் க்ஷமாதிகுணங்களாலே குறைவற்றிருந்துள்ள ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி) ஸ்ரமஹரமாய் விகஸிதமாய் அழகிதாயிருந்துள்ள தாமரைப்பூவை ஜந்மமாகவுடையவள். இவர்கள் (நீர்வண்ணன்மார்வகத்திலிருக்கையைமுன்நினைந்து) ஸ்ரமஹரமானதிருமேனியில் இடவருகைப்பற்றவும் அத்திருமார்வைப்பற்றவுமிருக்கிறவிருப்பையுமநுஸந்தித்து. [நீர்வண்ணன் மார்வகத்தில் பனிநன்மாமலர்க்கிழத்தி] என்றந்வயமாகவுமாம் மாதாபிதாக்கள் சேரவிருந்தால் ப்ரஜைகளுக்குக் கடுகச்சென்று கிட்டலாயிருக்குமிறே. (அவனூரித்யாதி) †அவன் பரமபதத்தைவிட்டு நித்யவாஸப் பண்ணுகிற ஸ்ரமஹரமான திருக்கடல்மல்லையை. கறுத்தநிறத்தையுடைத்தாய் †பழையதாயிருந்துள்ள †மூத்துமுதிர்ந்துள்ள †முந்நீருண்டு கடல், அதினருகேயிறே. (ஆரெண்ணும்நெஞ்சுடையார்) ஏதேனும் ஜந்மமாகவுமாம் ஏதேனும் வ்ருத்தமாகவுமாம் ஏதேனும் ஜ்ஞாநமாகவுமாம், இவ்விடத்தை எண்ணும் நெஞ்சுடையாராமித்தனையே வேண்டுவது. (அவரித்யாதி) அவர்கள் நின்றநிலைகளிலே †ப்ரமாணங்காட்டாதே, நம்மைக் கார்யங்கொள்ளவுரியார். ...(உ)

---

§ ஆனால் என்று மவர்களை ஆதரிப்பர்களோ வென்ன (அடிகள்) என்று.
§ (பா) சிலருண்டே.

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. "கடல்மல்லைத்தலசயனம் எ ' ணும் நெஞ்சு டையார்" என்னவமைந்திருக்க "ஆரென்னும்" என்னை யாலே-ஜந்மவ்ருத்தங்களில் எவ்வகைப்பட்டாரேயாகிலும் அவர்கள் என்று சப்தார்த்தமாய் அத்தைப்பற்ற ப்ரஶ்நப்ரதிவசநமுகத்தாலே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீர் பொருந்தாதாரை யித்யாதி). (இன்றுரென்றறிந்தோம்) என்றதுக்கு-எத்தனை தஹாநுபந்திகளாகிலும் எண்ணுதாராகில் அவர் ஊயெண்ணேம் என்று ன்றீர் என்றறிந்தோமென்று கருத்து. §(சிலருண்டோ) என்றதுக்கு - எ ணுமவர்களான திருமேனிஸம்பந்திகளுண்டோவென்று கருத்து. (இது) என்றது-இச்சேர்த்தியே உத்தேஶ்யமென்றபடி. §"எண்ணுதாரையெண்ணேமே' என்றவோபாதி எண்ணும்நெஞ்சுளை யாரையெண்ணுவோமோ என்னவேண்டாவோ, 'ஆள்வாரே" என்றதேதென்ன; அதுக்கு ப்ரஶ்நப்ரதிவசநமுகேந பாவமருளிச்செய்கிறார் (நீர் ப்ரதிகூலர்விஷயத்திலித்யாதி). (இருக்கும்படியென்னென்ன) என்றது - எண்ணும்படியென்றபடி, அவர்களை ஸத்து ' ளாக எண்ணியிருப்பீரோவென்றுகருத்து. (அங்கு) அந்த பாகவதவிஷயத்திலென்றபடி, (நமக்கெண்ணுகைக்கும் எண்ணுமைக்கும் ப்ராப்தியில்லை) என்றதுக்கு - அவர்களை ஸத்துக்களென்று எண்ணுகையும் எண்ணுமையு ' நமக்குக்கூடுமோ அவர்களுடைய வெண்ணுகையாலும் எண்ணுமையாலும் நம்முடைய ஸத்வாஸத்வங்களென்று கருத்து. (இதுக்கெல்லாம்) எண்ணு கக்கும் எண்ணுமைக்குமென்கை. (கடவர்கள்) என்றது நம்மை ஆட்டு ாண்டு ஸத்தையை நடத்துமவர்கள் என்கை

"அ ன்" என்றதுக்கு வேதாந்தப்ரஸித்தனே பரமவ்யோமநிலயனென்று தாத்பர்யம்விவக்ஷித்து அவனூர்" என்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). (ப ழயதாயிருந்துள்ள) என்றது- முது' என்றதின்பலிதார்த்தம். (மூத்துமுதிர்ந்த) என்றது - சப்தார்த்தகதநம். (மூந்நீருண்டு) என்றது - ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலம், ஆக மூ ' று வ கப்பட்ட நீரென்றபடி. (ப்ரமாணம் காட்டாதே) கைங்கர்யத்திலிவ்வளவு இவ் ளவு என்னும்படிதானேயென்கை. ... ... (உ)

ஃ. ஏனத்தினுருவாகி நிலமங்கை யெழில்கொண்டான்
வானத்திலவர் முறையால்மகிழ்ந்தேத்திவலங்கொள்ளக்
கானத்தின் கடல்மல்லைத் தலசயனத்துறைகின்ற
ஞானத்தினொளியுருவை நினைவாரென்நாயகரே. (ஙு)

---

§ (சிலருண்டே) அவர்கள் த்க்ருஷ்ட ஜந்மவ்ருத்தவான்களாகவேணுமாவென்ன என்று பூரித்துக்கொள்வது. ஸங்கத்யந்தரம் (நீர்ப்ரதிகூலர்) என்றது. (இருக்கும்படி யென்னென்ன) என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் - நீரவர்களை எண்ணுவீரோவென்றபடி. இதுக்கெல்லாங்க வர்கள் என்று ஸத்தைக்கெல்லாங்கடவர்களவர்களென்றபடி. ()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
ஏனத்துருவாகி	வராஹரூபியாய்	கானத்தின்	(மேற்புறத்திலே)காட்டையு
நிலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுடைய	கடல்	(கீழ்ப்புறத்திலே) கடலையுமுடைத்தா
எழில்	அழகு (அழியாதபடி)	மல்லை	மல்லாபுரியிலே
கொண்டான்	(அண்டத்தில் நின்று) ஒட்டுவிவேித்து எடுத்துக்கொண்டவனாய்,	தலசயனத்து	ஸ்த்தலசயநத்திலே
		உறைகின்ற	கண்வளர்ந்தருளுமவனாய்
வானத்திலவர்	ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள்	ஞானத்தினொளியுரு	ஜ்ஞாநப்ரகாச மான விக்ரஹத் தயுடையவனை
முறையால்	தங்கள்தங்களுடைய அதிகாராநுகு ணமாக [கொண்டு	நினைவார்	நினைப்பவர் ள்
மகிழ்ந்து	ஸந்துஷ்டசித்தராய்க்	என்	எனக்கு
ஏத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	நாயகர்	ஸ்வாமிகளாவர். (௩)
வலம்கொள்ள	அநுகூலவ்ருத்தி ஊப்பண்ணும்படிக் கீடாக		

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (ஏனமித்யாதி) †அப்போதேறிட்டுக் கொண்ட வடிவை க் காட்டிப் பழைய டிவை யழித்தான் அபி மதவிஷயத்தோடே கலக்கைக்காக அவர்களு க்கும் படியே ஒப்பிப் பா ரப்போலே. †படுக்கைப் பற்றை நோக்கி ப்ரதாநமஹிஷிகள் பக்கல் முகம்பெறுவாரைப் போலே மஹாவராஹமான டிவிலெழிலைக்காட்டி இவளெழிலைக் கொண்டான் †பூமிப்பிராட்டி யுடைய விபூதியை ப்ரளய கொள்ள அத்தை எடுக்கைக்காக நீருக்கும் சேற்றுக்கு மிளுயாத வடிவைக் கொண்டு வந்து எடுத்து †நோக்கி நித்யஸூரிகள் நடுவே ஓலக்க மிருக்கக் கட வவன் இவ்வடிவைக் கொண்டது நமக்காகவிறே என்று அந்நீர்மையிலே தோற்று எழில் விழுந்தாளாயிற்று. (வானத்திலவர்) பரமபதத்தில் நித்யஸூரிகள். (முறையால் மகிழ்ந்தேத்தி) இது நன்று" என்னும் புத்தியாலேயிறே இங்குள்ளாரேத்துவது, ப்ரீதிபூர்வகமாக ஏத்துவாரவர்களிறே (முறையால்) எங்கேனும் புகுரிலும் முறைதப்பாட லேத்துமவர் ளிறே அவர்கள்: பரமபதத்தி லடிமைசெய்யும் க்ரமத்திலே ஏத்தி †அநுகூலவ்ருத்தி பண்ண. (கானத்து இத்யாதி) ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி ழிலிழக் நித்யஸூரிகளேத்தாநிற்க, இவற் றையடையக் காற்கடை ொண்டு தன் ஜாதிக்க நுரூபமாகக் ாட்டை விரும்பினானாயிற்று. ஏனமானதுக்கநுரூபமாக காட்டைவிரும்பினான். (கடல்மல்லைத்தல

சயனத்து) † ப்ரளயம் 'ந்தால் உதவப்பார்த்திருக்க வொண்ணுது'' என்று ஏற்கவே இவற்றை ரக்ஷிக்கும்படியை யநுஸந்தித்துக் கொ டிருக்கிற னை (ஞானத்திஞெளியுருவை) †ஜ்ஞாந†ஸ்வரூபனுயுள் ள னை. (நினைவாரென்நாயகரே) ஒருதலைக் காமமாய்ப் போகாமே இ ன் ந்து கிடக்கிறது நமக்காக என்று தாங்களும் நினைக்கு மவர்கள் எனக்கு ஸ்வாமிகள். †அ ர்களாளாதபோது வேறு சிலர் க்கு சேஷபூதரல்லோம் ... ... (௩)

அ௫. மூன்ரும்பாட்டு. (எனத்தினித்யாதி) (க) அல்லிமலர்ம ள் போ மயக்குக்களாகியும் நிற்குமவ ' என்று சொல்லு கயாலே - பெரிய பிராட்டியார்க்குப் புருஷ ாரத்வமும் கைங் ர்யவர்த்தகத்வமும் கூடிற்றேயா கிலும், (உ) * பார்வண்ண மடமங்கைக்கு அவையுண்டென் கக்கு பதிவால் ல்ப்யம்கண்டதுண்டோவெ ' ன வருளிச்செய்கிருரென்று ஸ ' கதி.

§ ஆகி' என்ற அபூததத்பாவனுக்கு பாவம் (அப்போதித்யாதி). (படுக் கப்பற்று) ஸ்த்ரீ ளுடைய மஞ்சள்காணி. கீழ்வாக்யவிவரணம். (பூமியித் யாதி). (நோ 'கி') என்ற நந்தரம் இரு 'க என்றுசேஷம். §''வலங்கொ ாள்ள'' எ 'றதினர்த்தம் (அநுகூலவ்ருத்திபண்ண) என்றது. இப்போது ''ஞானத்தி ஞெளியுரு வ'' என்றதுக்குத்தாத்பர்ய கதநமுகேநவருளிச்செய்கிருர் (ப்ர ளயமித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஜ்ஞாநேத்யாதி). (ஸ்வரூபன்) என்றது - ஸ் ம் மான அஸாதாரணதர்மமாகவுடையவனென் க. § ாயகரே'' எ 'ற வவ ாரதாத்பர்யம் (அ ர்களித்யாதி) ... ... (௩)

௪ வி ' டாரை வென்ருவி விலங்குண்ண மெல்லியலார்
கொ ' டாடு மல்லகல மழ லேற வெஞ்சமத்துக்
க ' டாரைக் கடல்மல்லைத் தலசயனத் துறைவாரைக்
கொண்டாடும் நெஞ்சுடையா ரவரெங்கள் குலதெய்வமே. (ச)

பதம.	உ ர.	பதம.	உரை. [ம்
விண்டாரை	சத்ருக் ளை	உண்ண	உண்ணும்படிய ' வு
வென்று	நிரஸித்து, (அவர்களு டைய)	மெல்இயலார்	ம்ருதுஸ்வபா களா னஸ்த்ரீகள்
ஆவி	சரீரத்தை [ங்கள்	கொண்டு '	விரும்பி
விலங்கு	நாய்நரிமுதலிய ம்ருக		

§ (பழையவடிமை யழித்தான்) என்றது - ''நிலமங்கையெழில் கொண் டா ' ' என்றத்தை 'பற்ற. § ஆகையாலே பரமபதத்திலடிமை என்று கூட்டு வது. §கீழ்ப்பாட்டில் வ்யாவ்ருத்தி (அவர்களாளாதபோது) என்றது. ...(௩)

(க) தி - ாய் - ௩ - ௧௦ - ௧அ. (உ) தி - ெ - ௧அ.

ஆடும் மல் அகலம்	அணைக் த்தக்க மிடுக்கையுடைய (ராவணனுடைய) மார்வத்தை	கடல்மல்லைத்த லசயனத்து றை ரை	திருக்கடல்மல்லையில் ஸ்த்தலசயநத்திலே பள்ளிகொண்டருளுமவரை
அழல்	அக்நியானது	கொண்டாடும்	நெஞ்சுடனே கொண்டாடுமவர்களா
எற	எறி (புஜி க்கும்படியா வும்) [லே	நெஞ்சுடை யார்	ர்சிலர்
வெஞ்சமத்து ண்டாரை	க்ரூரமானயுத்தத்தி பார்த்தவராய், (அந்த ப்ரமமாறும்படி.	அ ர் எங்கள்குலதெய்வம்	அவர்கள் எங்கள்குலத்துக்குத் தெய்வங்களா ர்.

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (விண்டாரை என்று) †அவ ப்ரதிபக்ஷிரஸந ஸமர்த்தனுயிருக்கச்செய்தே ஆநுகூல்யத்தாலே ார்ய கொள்வானாக நினைத்துவந்து கி க்கிறபடியை அநுஸந்தித்து ஈடுபடும ர் ள் எ ஒருவனளவன்றி கே என்குலத்துக்காக நாதரா ர்களென்கிறார்

(விண்டா ரவென்று) †நல்ல ார்த்தை சொல்லச்செய்தேயும் (க) 'நநமேயம் நநமேயம்' என்றிருப்பாரையாயிற்று ெ ல்லுவது. † ாவியை கிரஸித்து, க லை யணைசெய்து ஊரைச்சூழப் பே ந்து லங்கையை அடைமதிட்படுத்தி 'இனித்தான் அநுகூலிக்குமோ?' என்று அங்கதப்பெருமாளைப் போகவிட்டு நல் ார்த்தை சொல்லுவித்து யுதுவுங்கேளாதொழிய பையல் கண்மு ப்பே பரி ரத்தை யனை ய கிரஸித்து அதுக்குப் பொருந்தாதே வந்தெதிரிட கிராயுதனு மிடுக்கறுத்துப் ப ணிவிடச் செய்தேயும் பிற்றைநாளும் ந்து என்னை கொல்ல மையும் 'என்னப்பின்னையிறேகொன்றது. †விண்டாரையாயிற்று வெல்ல ல்லது. அநுகூலசங்கை யுள்ளவிடங் ளில் (உ) ஸுக்ரீவம்ஶரணம்கத ஸுக்ரீவம்சர ங்கத'' (௩) ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி ஸுக்ரீவம்நாதமிச்சதி'' என்றுதான் சரணம்புகாநிற்கும். † பெருமாள் (௪) 'த்யஜேயம் ந கதஞ்சந நத்யஜேயம் கதஞ்சந' (௫) 'ஏதத்வ்ரதம்மம ஏதத்வ்ரதம்மம' என்று நின்றார் மஹாராஜர் (௬) 'வத்யதாம் வத்யதாம்' என்றேநின்றார் என்று இவ்விடத்துக்கு பட்டரருளிச் செய்யும்படி. இருவரும் சரணகத ரக்ஷ த்துக்குப் †பிணங்குகிறார் ள். (ஆவிவிலங்குண்ண) †அவர்கள்பேணிப் போந்த ப்ராணன்களைக் கழுகும் பருந்தும் பற்றிமுடிக்க †அதாவதெ னெ

(௧) ரா-யு-௩௬-கக. (௩) ரா-கி-௪-கஃ. (௫) ரா-யு-க௮-௩௩-
(௨) ரா-கி-௪-க௮. (௪) ரா-யு-க௮-௩- (௬) ரா-யு-கஎ-உ௭.

னில்' †குற்றுயிரா க்கிடக்கிற ஸமயத்திலே இவை வந்து மேலிட்ட படியாலே சேஷித்த ப்ரா ங்களவற்றோடே போகையைச் சொ 'ல் லுகிறது. (மெல்லியலாரித்யாதி)†ஸ்த்ர்களாதரிக்க அத்தாலேபேணி னார்ந்து போந்தமார்விலே † துஷ்ட ஸத்வங்களைக்கண்ட நாய்கள் மே ' விழப் பிற்காலிக்குமாபோலே பிற்காலித்துப்போந்த அக்நிதத் மானது வந்து ப்ரவேசிக்க (வெஞ்சமத்து ம 'ல்கல மழலேறக் ' டவா ர) தனியிடத்திலே அநுகூலவேஷத்தோடே ' து தோ ற்றி ஞ்சகரான பையல் ளைக் கூட்டிக்கொடு ந்து ராஜபுத்ரர்களை யகற்றி ' ளவிலே பிடித்துக்கொ 'ண்டுபோன பையல்களைப் போல ன்றி 'கே நேரே செ ' வை ப்பூசலிலே. பிராட்டிதானும் †உடோ. வாராய். வீரர்கள் வர்த்திக்கும் பூமியல்லகா ' நீ செய்தது" எ 'ருள் (அழலேறக் ண்டாரை) (க) † [ஸம்ஸ்க்ருத] ஸூர்யரச்மய அத்யவைதிர்ப்பயாலங்காம் ப்ரவிஷ்ட ரஸ்ஸுர்யரஸ் மய] என்கிறபடியே அ ' பட்டுக்கிட 'கத் துணுக்கென்றெ ழுந் திருக்கும் என்றுபார்த்து உன்னெல்லைக்குள்ளே ஆதித்ய கிர ' ள் ந்து புகுராநின்றனகிடாய்' எ 'ருளிறே. அப்படி மதிப்பனுயிருக்கிற அ னுடைய மார்விலே அக்நி ய ப்ரவே சிப் பித்து. (க ல் மல்லைத் தலசயனத்துறை ாரை) ஸாமத்துக்குச் செல்லாதாகி லன்றோ த ' டத்துக் கிழியவே ண்டு து ான்று ளைப்புக்கிடக்கிற வை. (கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார்) இ ரெ ன் அபேக்ஷையாலே ந்துகிடக்கிறார் நமக்காகவிறே" எ 'று (உ) நி 'றிருந்து வெ 'கணைக்கிடந்த தென்னநீர்மையே" ன்று இதிலே ஈடுபடு ர்கள். (எங்கள் குலதெய்வம்) (ஈ) † [ஸம்ஸ்க்ருத] குலதை தம்தத்பாதாரவிந்தம் என்னுமளவிலல்ல எங் களது. . ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (வி ' டாரையித் ாதி) நிலமங்கைக்காகச்செய்த செயல்மாத்ரமன்றிக்கே, நிலமகளான மலர்மங்கைக் ா ச்செய்த ரா நிரஸநத் த யநுஸந்தி 'கைக்கு ப்ரச்ருதோபயோ ம் காட்டாநின்றுகொண்டு தொகுத்ததாத்பர்யத் த யருளிச்செய்கிறார் (அவன் ப்ரதிபக்ஷத்யாதி).

விள்ளுவை - ஒட்டற்றுப்போகையாய், அதுவே நிருப மாகச்சொல்லு யாலே, எத்தனைஸமாதாநம்பண்ணினாலும் நெஞ்சில் லவாதேவிண்டே

(க) ரா-யு-ககச-அரு. (உ) தி-ச-வி-சுரு. (ரு) ஸ்தோ-ர-சு.

போகை தோற்றுகையாலே அத்தையருளிச்செய்கிறார் (நல்லவித்யாதி). இவர்தாம் நல்லவார்த்தைசொன்னதுண்டோ, ரா ண ல்வார்த்தைதக்கி சைவஞ்ரொவென்ன (வாலியையித்யாதி). விண்டா ரெ ன்று என்றதிருலே தானே விள்ளாதார்க்குத் தோற்பன் என்று தோற்றுகையால் அத்தை யருளிச்செய்கிறார் (வி டாரையாயிற்றித்யாதி). பெருமாளும் சரண ம்புகுந் தார் என்கைக்கு ஐதிஹ்யம் (பெருமாளித்யாதி). (பிண ருகை) வி ாத பண்ணுகை. (பிணங்குகிறார் ள்) என்றவநந்தரம், என்று - என்றுசேஷம் 'விலங்கு'' - திர்யக்காய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களித்யாதி). சரீ ரத்தையுண்ணுமதொழிய ப்ராணனையுண்ணுமோ வென்னு சங்கையை அநுவதிக்கிறார் (அதாவதித்யாதி). (குற்றுயிர்) குறுகினவுயிர். 'மெல்லியலார் ம்ருதுவாயிருக்கிறவார்த்தையுடையாரென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளித்யாதி). (துஷ்டஸத் ம்) வ்யாக்ராதி ர். ''ெ ஞ் சமம்''யுத்தமாய்,இப்படி விசேஷணத்துக்கு வ்யாவ்ருத்திபூர் ம்பாவமருளி ச்செய்கிறார் (தனியிடத்திலேயித்யாதி). (_டோ) ஸம்போதநம் கண்டா ர'' என்கையாலே - காணுதது ண்டாரென்று தோற்று கயாலே ஸத்ரு வ்ஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறார் (அத்யேத்யாதி). எ ள்' என்றபத ாஸ (கு தவதமித்யாதி). ... ... (௪)

மூ பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண் கு ண்டர் முதலாயோர்
விச்சை கிறையென்னு ம வி ற யப் பணியாதே
கச்சிக்கிடந்த னூர் டல்மல்லைத் தலசயனம்
நச்சித் தொழு ாரை நச்சென்றன் ந ன்னெஞ்சே. (௫)

பதம	உரை	பதம்.	உரை.
பிச்சம்	திரளானமயிலிறகை	ஊர்	(ஆஶ்ரிதனைபுண்டரீகருஷிக்காக எழுந்தருளின) ஊரான
சிறு	சிறிய [யும்		
பீலி	மயில்தோ க யயு மு டய		
சமண்கு டர்	அமணரானநீசர்	கடல்மல்லைத்தலசயனம்	திருக் டல்மல்லையில் ஸ்த்தலசயநத்திலே (பள்ளிகொண்டருளுகையை)
முதலாயோர்	முதலானவர்கள் [ம்		
விச்சைக்கு	ஸகலவித்யைகளுக்கு		
இ றயென்னு	நிர்வாஹ னென்றுஒருவனைக்கைக்கொள்ளுவர் ள்;	நச்சி	ஆசைப்பட்டு
		தொழுவாரை	தொழுமவர்களை
அவ்வி றயை	அவர் ளால் எற்படுத்தப்பட்டவனை	என்றன்	என்னுடைய
		நல்	விலக்ஷணமான
பணியாது	ஆஶ்ரயியாமல் (ஆஶ்ரிதர் காக)	நெஞ்சே	ம ஸ்ஸே.
		ச்சு	(நீயும்) ஆசைப்பட்டுத்தொழு. (௫)
ச்சி	திருவெ ாவிலே		
கிடந்த ன்	ன் ளர் தருளுமவன்		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலிச்சமண்குண்டர்) கீழுக்கிடாகக் கையிலேபிச்சத்தைப்பிடித்து ஒருகையிலே †பீலித் தழையைப்பிடித்துக் கண்டார்க்கு இவர்களும் சில†தார்மிகரோ ’ என்று தோற்றும்படி அநுகூலவேஷத்தைப்பரிக்ரஹித்து. (சம குண்டர்) அமணதர்சநத்தைத் தரித்துக்கொண்டுநிற்கிறநீசர். குண்டு என்று ஆழமாய் அத்தால் தாழ்ச்சியைச்சொல்லிற்றாய் நீசரென்ற படி வேதபாஹ்யரானநீசர். (முதலாயோர்) முதலானோரென்றபடி. அவர்கள்துடக்கமான பௌத்தரையும் லோகாயதிகரையும் நினைக்கிறது.(விச்சைக்கிறையென்னும்)†வேதைகஸமதிகம்யனான ஈச்வரனை இல்லையென்று ஸர்வஜ்ஞனென்றொருவனைக்கல்பிப்பர்கள்· பின்னை அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வத்துக்கு ப்ரமாணம்தேடவேண்டிவரும்· அது தன்னைத்தந்தாமுடைய உக்திகளாலே ஸாதிக்கப்பார்ப்பர்கள் அதுபின்னை அப்ரமாணமாய் அது இல்லையாய்க்காட்டும்· வித்யைக்கு நிர்வாஹகனென்றொருவனைக்கொள்வர்கள். (அவ்விறையைப் பணியாதே) அவ்விறையென்று முகத்தைத் திரியவைத்துச்சொல்லுகிறார். (பணியாதே) ஆப்தனென்றுகொண்டு அவர்கள் சொல்லுகிறவற்றை ஆஸ்ரயித்துவர்த்தியாதே. (கச்சியித்யாதி) †ஆஸ்ரிதர்க்காகத் திருவெஃகாவிலே படுக்கைமாறிக் கைமாறிக்கிடந்தவனை. †ஓராஸ்ரிதனுக்காகத்தரைக்கிடைகிடக்கிறதேசம். அவன் தனக்குப் பரமப்ராப்யமாகக்கொண்டுவந்துநிற்கிறதேசத்தை. (நச்சித்தொழுமவரை) கர்த்தவ்யமென்றுதொழாநிற்கச்செய்தே புறம்பே நெஞ்சு அந்யபரமாயிருக்கையன்றிக்கே ஆசையின்கார்யம்தொழுகை என்று தோற்றும்படியிருக்கை. திருக்கடல்மல்லையைத் தொழுகிறவர்களுடைய †அவ்வேற்றமெல்லாம் நமக்குடலாக அவர்களை ஸ்நேஹி.(என்றன்நன்னெஞ்சே) †இதுசொல்லுகிறது என்சாபலமிறே. என்னுடைய உபதேசநிரபேக்ஷமாக முன்னே ப்ராவண்யத்தையுடையையாயிருக்கிற உனக்குச்சொல்லவேண்டாவிறே. எனக்கு கூடவழி காட்டுகிற உனக்கு நான் வழிகாட்டுகிறேனோ. (க) మనఏవమనుష్యాణాం కారణంబన్ధమోక్షయోః மநஏவமநுஷ்யாணாம்காரணம்பந்தமோக்ஷயோ’ என்னக்கடவதிறே. (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு (பிச்சச்சிறுபீலியித்யாதி) “கொண்டாடும் நெஞ்சுடையார் எங்கள்குலதெய்வம்” என்று தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தைத் தா

(க) வி - பு - ௬

மநுஸந்தித் வே'(க) சஞ்சலம்ஹிமந '(உ) நி ' றவாதில்லா நெஞ்சன்றோ, நமக்கு இவ்விபூதியிலே இது நிலைநிற்கவற்றோ, அவைதி ஸம ங் ள் பல நடமாடாநிற்கிறதே" என்று த ' நெஞ்சைச் சேரப்பிடித்து 'கொ ண்டு உபதேசிக்கிறுரென்று ஸ ' கதி.

பிச்சத்தை - திரளானமயிலிறகை. அல்பமான மயிலிறகு - (பீலித்த ழ) என்றது. (தார்மி ரோ) என்றது ஜந்துக்களைமிதிக்கவொண்ணுது என்று ழிபொறுக்கிக்கொண்டு போருவை யைப்பற்ற. 'விச்சைக்கு வித்யைக்கு. இறையென்னும்" என்றத்தாலே - அவர்களிலொருவனைச்சொல்லுமத்தனை போக்கி வேறில்லையென்றுதோற்றுகையாலே, அதுக்கு ப்ரஸக்திபூர் ம் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (வேதைகேத்யாதி). (ஆஶ்ரிதர்க்கு) எ 'றது - திருமழி சப்பிரான், கணிகண்ணனெனன்பான் இவர்களு 'கென்றபடி. (ஒராஶ்ரித னுக் ர) ஸ்ரீபுண்டரீகனுக்கா . (அவ்வேற்றமெல்லா ' ம 'ருடலாக) ரன் றது அ ர் ள் ப த்விஷயத்திலே பண்ணு வை யெல்லாம் மக்காகப் பண்ணுகிறுர் ளென்று ஸ்நேஹியென்னுதல் அ வையெல்லாம் நம 'கு அ ர் கள்விஷயத்திலே யுண்ட ாம்படி ஸ்நேஹியென்னுதல். முந்துற்றநெஞ்சான தம்முடையநெஞ்சை அதிசங் பண்ணி அவ்விறையைப்பணியாதே" எ ' றும் 'நச்சு" என்றும் சொல்லுகை யெங்ஙனே சேருமது? ஒருபடிசேர்ந்தா லும் இப்போது, "ெ ஞ்சே" எ ' றது சேருமோவென்ன அத் தப்பரிஹ ரிக்கிறுர் (இதுவித்ய ி). இத்தால் - நன்னெஞ்சாகையாலேதானே த்ருஷ கர த்துக்காகச்சொன்னதும் சாபல்யப்ரயுக்தமென்றதாயிற்று. ... (௫)

௬. புலன்கொள்நிதிக்குவை யோடுபுழைக்கை மாகளிற்றினமும்
நலங்கொள்நவமணிக்குவை யுஞ்சுமந்தெங்கும்நான்றுஒசிந்து
கலங்களியங்கும்மல்லைக்கடல்மல்லைத்தலசயனம்
வலங்கொள்மனத்தாரவரை வ ' கொள்ளென்மடநெஞ்சே. ()

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
புலன்	இந்த்ரிய ' ளை [ளுகிற	நலங்கொள்	ன்று
		வமணிக்கு	ந ரத் த்திரளையும்
கொள்	தன்வசமா 'கிக்கொள்	வயும்	
நிதி 'குவையோ டு	பொற்குவியலோடு	சுமந்து	தா 'கி
		'கும்	ப ர்த்தவிடமெ ' கும்
பு ழ	துளை யயு டைத்தா ன		(ஏறினசர 'கி ' க னத்தாலே)
வை	கையையுடைத்தாய்	நான்று	தாழ்ந்து
மா	பெரிதாயிருந்துள்ள	ஒசிந்து	அலையாநின்றுள்ள
களிற்றினமும்	யானைத்திரளையும்	கலங்கள்	ஓடங்கள்

(க) கீதை - ௬ - ௩௪. (உ) - க - ௪ -

இயங்கும்	ஸஞ்சரிக்கிற	வலங்கொள்மன த்தாரவரை	ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணு கைஸ்வரூபப்ராப்த மென்றுநினைத்திரு க்குமவர்களை
மல்லை	பெருமையையுடைத் தான		
கடல்மல்லைத்த லசயனம்	கடல்மல்லையில்ஸ்த்த லசயநத்திலே பள் ளிகொண்டிருக்கு மவனை	என்மட நெஞ் சே	எனக்குக்கீழ்ப்பட்டி ருக்கு மநஸ்ஸே.
		வலங்கொள்	வலம்வந்துஉஜ்ஜீவிக் கப்பாராய். (ஈ)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (புலன்கொள் நிதிக்குவை யோடு) †கண்டார்க்கு 'மமேதம் மமேதம் என்னவேண்டும்படி யிருக்கிற பொற் †குவையோடே.(புழைக்கைமாகளிற்றினமும்) துளையையுடைத்தான கையையுடைய பெரிய மத்தகஜங்களுடையதிரளும். (நலமித்யாதி) நவரத்நத்திரளும். (நலங்கொள்) என்கிறது இக்கரையிலே கொடுவந்து ஒருவர்கையிலே யிட்டு நன்மை பார்க்கவேண்டாதபடியாயிருக்கை. (சுமந்து) † நற்சரக்காகையாலே 'பொறுக்கும் பொருது' என்றுபாராதே ஏறிநிவர்களாயிற்று. (சுமந்தெங்கும் நான்றொசிந்து) † ஏறின சரக்கின்பெருமையாலே எங்கும் தாழ்ந்தொசிந்து அங்கே இற்றது இங்கேமுறிந்தது"என்னும்படி பயத்தோடே மரக்கலங்களானவை ஸஞ்சரியாநின்றுள்ள † பெருமையையுடைத்தான டல்மல்லைத் தலசயனம். †இதுகொண்டுதாம் விநியோகங்கொள்ளுகைக்காகச்சொல்லுகிறாரன்றிறே. அச்சோலையோபாதி அங்குத்தைக்கலங்காரமென்றிவராதரிக்கிறது. (வலங்கொள் மனத்தாரவரை) திருக் டல்மல்லையிலே சுழிக்கும் நெஞ்சுடையவர்களை. † பிள்ளைதிருநறையூரரையரும் பட்டருமாக ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணும்போது நான்பின்னேபோனேன் நம்மைப்போலே†தேவைக்குப்பரகுபரகென்று வருகையன்றிக்கே திருமாளிகைகளையும் திருக் கோபுரங்களையும் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே பார்த்துக்கொடுபோகும் படிகாண்" என்று நஞ்சீயரருளிச்செய்வர். (அவரைவலங்கொள்) நமக்கு†அ ர்கள் நின்றநிலை போராது அவர்கள்பக்கல் அநுவர்த்தநத்திலே அந் யிக்கவேணும். (என்மடநெஞ்சே) எ ன்னோடொரு மிடறாய் எனக்கு பவ்யமான நெஞ்சென்கிறார். ... (ஈ)

அரு. ஆறும்பாட்டு (புலன்கொளித்யாதி) நன்னெஞ்சாகையாலே இவர்சொ ன உபதேசம்பலித்தது ஆகையாலே பொன்னும்மணியும் கொழிக்கும்படியும் கஜாந்தைஶ்வர்யம் குறைவறும்படியுமாகக் கலங்கள்நடமாடு

கிற திருக்கடல்மல்லையில் போக்யதையையநுஸந்தியாநின்றுகொண்டு பாக தவிஷயத்திலநுகூலவ்ருத்தியைச் செய்யச்சொல்லிவிடுகிறாரென்றுஸங்கதி.

புலன்-" இந்த்ரியங் ளோ கொள்ளுகை-' க்ரஹிக் யாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கண்டார்க்கித்யாதி). (குவை) குவியல், ராசியென்கை. (நற்சரக்கு) லவஸ்துக்கள். ரன்று" தாழ்ந்து என்றாய் அதினர்த்தம் (எறி னவித்யாதி). 'ஈசிந்த என்றதுக்குத்தாத்பர்யகதநமுகேந மேலுக்கர்த்தம் (அங்கேயித்யாதி). 'மல்லை" என்றதுக் ர்த்தம் (பெருமை) என்றது. திருக் கடல்மல்லையை யிப்படிவர்ணித்தவர்க்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதி த்யாதி). நெஞ்சு சுழிக்கும்படிக்கு ஒருஸம்வாதமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளை யித்யாதி). (தேவை 'கு) கர்த்தவ்யத்துக்கு. (அவர்கள்நின்றநிலை) நெஞ்சு சுழிக்குமளவு. இத்தால் - நான் காயிகபர்ய 'த ரா அநுகூலவ்ருத்தியைப் பண்ணும்படி ஆசைப்படவேணுமென்றதாயிற்று. ... ... (௬)

ஏ. பஞ்சிச்சிறு கூழை யுருவாகி மருவாத
ஞ்சப்பெண் நஞ்சுண்டவ ' ணல் முன் ' ணுத
கஞ்சைக்கடந்தவனூர் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
நெஞ்சில்தொழுவாரைத் தொழு ாயெ 'துாய் நெஞ்சே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஞ்சி	பஞ்சுபோலேம்ருது வாய்	ஞ் ச	ம்ஸனுடையகருத் தை [டய
சிறு	சிறிதாயிருந்துள்ள	கடந்தவன்	கடந்தக்ருஷ்ணனு
கூழை	மயிர்முடியையுடைத் தான	ஊர்	ஊரான
உருவாகி	வடிவையுடையனுய்,	கடல்மல்லைத்த லசயனம்	கடல்மல்லையில்ஸ்த் த லசயநத்தில்பள்ளி ெ ாண்டிரு 'ை யை
மருவாத	பொருந்தாத		
வஞ்சம்	வஞ்சனையையுடைய ளான	நெஞ்சில்	நெஞ்சோடேகூட
பெண்	பூதனையுடைய	தொழுவாரை	தொழுமவர்களை
நஞ்சு	முலையில்விஷத்தை	என்	எனக்குபவ்யமாய்
உண்ட	அமுதுசெய்த	தூய்	பரிசுத்தமான
அண்ணல்	ஸர்வஸ்வாமியாய்,		
முன்	முன்னே [யியாத	நெஞ்சே	மநஸ்ஸே .
நண்ணாத	தன்னைக்கிட்டியாப்ர	தொழுவாய்	தொழப்பாராய். (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (பஞ்சிச்சிறுகூழையுருவாகி) பஞ்சு போலே ம்ருதுவாய்க்†குழன்று பிடித்துக்கட்டவொண்ணுதபடியான † மயிர்முடியையுடைய பாலருடை ய டிவையுடையனுய். (க)"பெ ய்யும் பூங்குழல் பிள்ளை" என்னக்கடவதிறே. அன்றிக்கே கூழை

(க) தி - வாய் - ௫ - ೦

ரூல் ஸ்த்ரீகளுடைய குழலுக்குப் பேராகையாலே ம்ருதுவாய்க் குழன்றுபிடித்துக் ட்டவொண்ணாதபடியான மயிர்முடியையுடைய பூதனையுடைய மயிர்முடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். யசோதைப் பிராட்டி வடி ழகைக் கொடுவருகிறா ளாகையாலே தன்னைப்பேணி க்கொ டுவருமிறே. †(சிறுகூழை) என்றதுக்குச் செய்வதென்னென் றாய் †எல்லாம் செய்தாலும் பின்னையும் பாறிப்பறந்து கிடக்குமிறே. (மரு ாத ஞ்சப்பெண்) ஹ்ருதயத்தில் ப்ராதிகூல்யத்தையுடைய ளாய், அதுதன்னை ஆநுகூல்யபாவத்தாலே பேணிக்கொடு வருமிறே. சமைந்துவந்த பூதனையுடைய. (நஞ்சுண்டவண்ணல்) அவளு டைய விஷத்தை அமுதுசெய்த ஸ் ாமி. (உ) "స్తన్య స్తన్యం విష సమ్మిశ్రం రస్య మాసీజ్జగద్గురోః ஸ்தந்யந்தத்விஷஸம்மிஶ்ரம்ரஸ்யமாஸீஜ்ஜகத்குரோ:" என்னக்கடவதிறே.†ஜகச்சேஷியான தன்னையிறே நோக்கித்தந்தது. (முன்நண்ணாத வித்யாதி) † முன்பு கம்ஸன்விட்ட விரோதிகளை நிர ஸித்தபடியைச் சொல்லிற்று· விரோதிவர்க்கத்துக்கு ே ர்ப்பற்றான இப்பையல் தன்னைக் கிழ ் கெடுத்தபடியைச் சொல்லுகிறது. ஒரு படியாலும் கிட்டோம்'' ான்றிருந்தகம்ஸனை நிரஸித்துஅநுகூலர்க்கு த் துணையாகவே ணுமென்று ந்துகிடக்கிறவனுடைய திருக்கடல் மல்லையை. (நெஞ்சில் தொழுவாரை) † ாய்விடக்ஷமரன்றிக்கே யிரு க்குமவர் ளை. (தொழு ாய்) அந்தத் திருக்கடல்மல்லையையும் அங்கு கிடக்கிற நாயனாரையும் தேடியிராதே தொழுவார்கள் உத்தேஶ் யராய்த்தொழு. (என்தூய்நெஞ்சே) † ததீயசேஷத்வத்தளவிலே நிற் கும்படியான சுத்தியை யுடையையிறே நீ. ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு (பஞ்சியித்யாதி) நீர் "மடநெஞ்சே.' என்று மிக வும்கொண்டாடி ப வத்விஷயத்தில் காயி பர்யந்தமாக அநுகூலவ்ருத்திகளை ப்ப ண்ணச்சொல்லாநின்றீர், சொல்லும்போது மெய் யென்றுதோற்றுகையும் அநந்தரம் அந்தருசி நிலைநில்லாதேபோகையுமாய் வருகைக்கு ஹேதுவான விரோதிவர்க்கம் கழியக்காணேனென்ன· அதுக்குக் ம்ஸாரியிருக்கிறான், நீ அவர்களைத்தொழாயென்கிறாரென்றுஸங்கதி.

(குழன்று) கூட்டி. இது - சிறுமையின்தாத்பர்யம். கூழை, ஐம்பால் ஓதி கூந்தல் கோதை என்று - மயிர்முடிக்குப்பேராகையாலே, அருளிச்செய் கிறார் (மயிர்முடியை) என்று. யசோ தையைப்போலே பேணிவருகிறாளாகில் சிறுகூழை'' என்னப்போமோ வென்னும்ச ் கையை அநுவதித்துப் பரிஹரி

(உ) வி - பு - ௫ -

க்கிறார் (சிறுகூழையித்யாதி). (எல்லாம்செய்தாலும்) எத்தனையெண்ணெய் தடவிக்கோதிமுடித்தாளேயாகிலும். "அண்ணல்" என்று விசேஷித்தவருடைய ஹ்ருதயத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதி). முன் - முந்துற முன்னம், நண்ணாத, கஞ்சை - கம்ஸனை என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்பித்யாதி). "நெஞ்சில்" என்று விசேஷித்ததுக்குக்கருத்து (வாயித்யாதி). தூய்மையாவது - ப்ரக்ருதாநுகுணமாக பாகவத வைபவமறிகையென்றருளிச்செய்கிறார் (ததீயேத்யாதி). ... ... (௭)

ழு செழுநீர் மலர்க்கமலம் திரையுந்து வன் பகட்டால்
உழுநீர்வய லுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த
கழுநீர் கடி கமழும் கடல்மல்லைத் தலசயனம்
தொழுநீர் மனத்தவரைத் தொழுவாயென் தூய் நெஞ்சே (௮)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
உழுநீர்	உழுகை-யேஸ்வபாவமா வுடையரான	பிழைத்தெழுந்த	தப்பியெழுந்த
உழ்வர்	உழவரானவர்கள்,	கழுநீர்	செங்கழுநீரும்தாமரையும்
செழு	அழகிய	கடிகமழும்	நறுநாற்றம்கமழாநின்றுள்ள
நீர்திரை	நீரின் அலைகளையும்	கடல்மல்லைத்தலசயனம்	கடல்மல்லைஸ்த்தலசயனத்தை
மலர்	அலர்ந்த	தொழு	தொழுகிற
கமலம்	தாமரைகளையும்	நீர்	நீர்மையையுடைத்தான
உந்து	தள்ளுகிற	மனத்தவரை	மநஸ்ஸுடையவர்களை
வன்	வலிய	என்தூய்	நெஞ்சே.
பகட்டால்	எருதுகளைப்பூட்டி	தொழுவாய்	தொழப்பாராய். (௮)
வயல்உழ	வயலைஉழ		
பின்முன்	பின்னும்முன்னும்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (செழுநீரித்யாதி) † மலர்ந்ததாமரைகளையும் ஜலஸம்ருத்திகளையுமுடைத்தாயாயிற்று வயலிருக்கும்படி. இவ்வயலைத்தரைகண்டு உழுகைக்காக அத்திரைகளையும் தாமரைகளையும் காலாலே தள்ளுவர்கள். (வன்பகட்டால்) † ப்ரளயத்திலேயும் உழவற்றாயாயிற்று அவ்வெருதுகளிருப்பது (உழுநீர்வயலுழவருழ) எப்போதும் நடுவது உழுவதாய்ப் போருகையாலே உழுவதே ஸ்வபாவமாக வுடைத்தான வயலைக் கர்ஷகரானவர்களுழ. (பின்முன் பிழைத்தெழுந்த கழுநீர்கடிகமழும்) இவர்களுழாநிற்கப் பின்னும் முன்னும் தப்பிநின்ற செங்கழுநீரானது இவர்கள் ஶ்ரமத்தையாற்றுகைக்குறுப்பாகப் பரிமளத்தை ப்ரவஹியாநிற்கும். † அன்றிக்கே இவர்கள் முன்னே உழுதுகொடுபோகாநிற்கப் பின்னே தப்பிநின்ற கழுநீர் கடிகமழுமென்றுமாம். அங்ஙனன்றிக்கே,

(யனுழவருழப் பின்முன் பிழைத்தெழுந்த) முன்பே ஒருகால் உழுதுவைப்பர்களிறே அப்போது தப்பிகின்ற செங்கழுநீர் அலருகைக்கொரு †ஸஞ்சாரம்பண்ணிறுற்போலேயிருக்கும் (கடல் மல்லையித்யாதி) திருக்கடல் மல்லையைத்தொழுகை காதாசித்கமாகை தவிர்ந்து ஸ்வபாவமாம்படியான நெஞ்சையுடையாரை. (தொழுவா யென்தூய்நெஞ்சே) அவர்களுக்கு ஊரைத்தொழுகை யாத்ரையான ே ாபாதி அவர்கள்த ' களைத்தொழுகைகிடாய் உனக்கு யாத்ரை. பாகவதசேஷத்வம் நன்றென்று உபதேசிக்கலாம்படியிறே உன் சுத்தியிருக்கிறது ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு (செழுநீரித்யாதி) பூதநாகம்ஸ்ரஸமாத்ரமன் றி 'கே புண்டரீகருடைய அபேக்ஷிதம்செய்து பூவிடுவித்துக்கொண்டவன் வர்த்திக்கிற ஊரில் ஸமாராதநோபகரணங்களான புஷ்ப ஸம்ருத்திதன்னை அநுஸந்தியாநி ' றுகொண்டு அவ்வூரைத்தொழுமவர்களைத் தொழச்சொல்லி விடுகிறுரென்றுஸங்கதி.

'மலர்க் மலம்-செழுநர்-திரையுந்து'' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறுர் (மலர்ந்தவித்யாதி). ''பகடு'' என்று - வ்ருஷபங்களாய் அதின்வன்மையையருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரளயத்திலேயுமித்யாதி). உழவர்களு டைய மு 'ப்ரதேசமும் பின்ப்ரதேசமும் பிழைத்தென்று தாத்பர்யமருளிச் செய்து, முன் - உழ, பின் - பிழைத்து என்று அந்வயம் விவக்ஷித்து ஸ்தல பரமாகவும் ாலபரமா வும் இரண்டுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அன்றிக்கே யித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). (ஸஞ்சாரம்பண்ணிறுற்போலே) களை கொத்திறுற்போலேயென்கை. செங்கழுநீர் ஸம்ருத்தமாய்வருகைக்கா உழ ாகிற ஸஞ்சாரம்பண்ணிறுற்போலே என்று ாக்யார்த்தம். ... (அ)

கூ. பிணங்களிடு காடதனுள்நட மாடு பிஞ்ஞகனோடு
இணங்குதிருச்சக்கரத் தெம்பெருமானுர்க் கிடம் விசும்பில்
கணங்களியங்கும் மல்லைக்கடல்மல்லைத் தலசயனம்
வணங்குமனத்தாரவரை வணங்கென்றன் மடநெஞ்சே. (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பிணங்கள்	பிணங்களைச்சுடுகிற	இணங்கு	பொருந்திய
இடுகாடதனுள்	சுடுகாட்டிலே [ஞய்	திருச்சக்கரத்து	திருவாழியாழ்வானை யுடைய [கு
நடமாடு	நர்த்தநம்பண்ணுமவ	எம்பெருமானுர்க்கு	என்னுடையநாதனுக்
பிஞ்ஞகனோடு	ஸம்ஹாரகர்த்தாவா ன ருத்ரனோடே கூட	இடம்	இடமாய்,

விசு ' பில்	ஸ்வர்க்காதிலோ ங்க ளிலுள்ள	கடல்மல்லேத்த டல்மல்லைத்தலசய லசயனம் னத் த ணங்குமனத் வணங்கும்நெஞ்சு தாரவ ர டையாரவரை என்றன்மடநெஞ்சே! வண ' கு.(௯)
ணங்கள்	தேவகணங்கள்	
இயங்கும்	வ ' தஆஶ்ரயியாநின் றுள்ள	
ம ' லை	பெரு மையயு டைய	

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிணங்களித்யாதி) † மனிச்சுக்கலவாத நெஞ்சையுடைய ருத்ரனோடேகூட' †ஶ்மசாநபூமியிலே ஆடாநின்றுள்ள ருத்ரனோடேகூட. † அபிமாநோபஹதரானவர்களுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கு மொக்கத் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்து நிற்கு ம் நீர்மையைச் சொல்லுகிறது. திருவாழியாழ் ஈனைச் சொல்லுகிறவிடம் நித்யஸூரிகளுக்கு முபலக்ஷ ம். (விசும்பில்க ங்களிய ' கும்மல்லை) இ ' கேவந்து சாய்ந்தருளின நீர்மையை யநுஸந்தித்து நித்யஸூரிகள் ஸஞ்சரிக்கிறபடியைச் சொல்லிற்றாகவுமாம். அன்றிக்கே, ஆகாசத்தில் போகப்ரதாநரான யக்ஷகந்தர்வர்கள் சஞ்சரியாநின்றுள்ள †பெருமையையுடைய திருக்கடல்மல்லையை. (வணங்கும் மனத்தாரவரை) தொழும் நெஞ்சுடை ராரை. (வணங்கு மட நெஞ்சே) அவர்கள் தொழும்விஷயத்தைத்தேடி யிராதே உனக்குத் தொழுகைக்கு விஷயம் அவர்கள் தாங்க ர் கிடாய். ... (௯)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு (பிணங்களித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் சொல்லப்பட்ட புஷ்பாத்யுப ரணங்களைக்கொண்டு ஆஶ்ரயிப்பார்க்கு உறுப்பானவன் ஸௌசீல்யத்தையநுஸந்திக்கிறாரெ ' று ஸங்கதி.

சுடுகாட்டில் பேயாய் மநுஷ்யரு டைய வ்யாபாரமில்லாமையால்(மனிச்சு 'கலவாதநெஞ்சையு டைய) என்கிறது. வாக்யார்த்தம் (ஶ்மசாநேத்யாதி). பிஞ்ஞகன் - பிநாகியென்றாய், அவன் உபலக்ஷணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபிமாநேத்யாதி). "மல்லை" என்றதினர்த்தம் (பெருமை) என்றது. ... ... (

௱. கடிகமழுநெடுமறுகில் கடல்மல்லைத் தலசயனத்
தடி ளடியேநினை"; மடிய ர்கள்தம் மடியான்
வடிகொள்நெடு வே ல் லவன் கலிகன்றியொலிவல்லார்
முடிகொள்நெடு மன்னவர்தம்முதல் ர் முதலாவாரே (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உரை.
கடி	நறுநாற்றம்	வடிகொள்	கூர்மையையு டைத்
கமழும்	கமழாநின்றுள்ள	ெ டு	பெரிய [தாய்
நெடு	பெரிய [ன	வேல்வலவன்	வேலால்பொர வல்ல
மறுகில்	வீதிகளையுடைத்தா		ரான
டல்மல்லை	திருக்கடல்மல்லையி லே	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
		ஒலி	அருளிச்செய் த தி ரு மொழியை
தலசயனத்து	ஸ்த்தலசயநத்திலேப ள்ளிகொண்ட		
		வல்லார்	கற்கவல்லவர்கள்
அடிகள்	ஸ்வாமியுடைய	முடிகொள்	கிரீடதாரிகளான
அடி	திருவடி ளை	நெடுமன்னவர்	ராஜாதிராஜா் களுக்
நினையும் அடிய ர்கள்தம்	நினைக்கும் சேஷபூத ருடைய	தம்முதல்வர்	கும்
		முதலாவார்	ப்ரதாநராவர் ள்(௧௦)
அடியா	அடியாராய்		

வ்யா பத்தாம்பாட்டு. (கடிகமழுமித்யாதி) பரிமளம் ப்ரவஹி யாநின்றுள்ள †பெரிய வீதிகளையுடைத்தான திருக்கடல் மல்லையிலே ந்து ண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வஸ்வாமியுடைய திருவடிகளையே அநுஸந்திக்கும் சேஷபூதர் சேஷத்வத்திலே நின்றவன். ஜ்ஞாநாநந் தங்களல்ல நிரூபகம் பாகவதசேஷத்வமென்கிறூர். (டிகொள்நெடு வேல்வலவன்)†காக்கைக்குக் கையிலே வேல்பிடித்தாற்போலே யாயி ற்று சேஷத்வத்திலும் † பாகவதசேஷத்வத்திலே நின்றபடி. கூர் மையையும் ஒழுகுநீட்சியையு முடைத்தான வேலையுடையராய் ப்ரதி பக்ஷநிரஸந ஸமர்த்தராயிருந்துள்ள ஆழ் ாருடைய இத்திருமொழி யை அப்யஸிக்கவல்லார். (முடிகொளித்யாதி) முடியை யு டைய ராய் நாட்டுக்கு அநந்யப்ரதாநராயிருந்துள்ள † க்ஷத்ரியர்க்கு ப்ரதாந ரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகரா நித்யஸூரி ளோடு ஸத் ருசராகப்பெறுவர். ... . (௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டு (கடியித்யாதி) மறுகில்" என்றதினர்த்தம் (வீதி களையுடைத்தான) என்றது. (காக்கைக்கு) ரக்ஷிக்கை-க்கு. (பா வதசேஷத் த்திலேநி ன்றபடி) என்றதுக்கு - பிற்காலியாதேநின்றபடி என்று கருத்து (க்ஷத்ரியர்க்கு) மநு மாந்தாதாபோல்வார்க்கென்றபடி. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் ஆறும்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ ம பத்து எ ம திருமொழி - திவளும் ப்ரவேசம்

வ்யா. †ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவதநுபவம் பண்ணுகை யாலே தம்முடை ய அநந்யார்ஹசேஷத்வத்தை அநுஸந்தித்தாராய் நின்றார் ˙ † அநந்யார்ஹ சேஷத் த்துக்கு லக்ஷணம் சொ ்லுகிற விடத்திலே (க) நின்திருவெட்டெழுத்துங் கற்று நான் உற்றது முன்னடியார்க்கடிமை’’என்றாரிறே. †தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கு எதிர்த்தலையான அவனுடைய சேஷித்வத்தை அநுஸந்தித்த விடத்திலே அது தமக்கு †ரஸித்திருக்கும்படியாலே அவனை அநுஸந்திப்ப தாகப்பாரித்தார் ; அப்போதே நினைத்தபடி அநுபவிக்கப்பெற் றிலர் ˙ அவ்விழவாலே தாமானதன்மைபோய் பிரிவாற்றாமையாலே நோவுபடுகிறாளொருபிராட்டிதசையை ப்ராப்தராய் அந்நிலைதானும் போய்க்குலைந்தது. அதாவது தன்னாற்றாமையைத் தானே வாய் விட்டாற்றுகை யன்றி ˙கே பிறர்வாயாலே சொல்லுகையிறே ˙ஆக நாயகனோடு நினைத்தபடிகளைப் பரிமாறாமையாலே ‡ நம்முடைய கோயில்திருவாய் மொழிப்படியாலே ஸ்த்திதி கமந சயநாதிகளிலே ஒருநிலையின்றிக்கே அரதியாய் நோவுபடுகிற பெண்பிள்ளையுடை ய தசையை அநுஸந்தித்த திருத்தாயார் இவளுக்கு ˙டான † செல் லாமையையும் அவனிவ்வளவில்வந்து முகங்காட்டாதேயிருக்கிற விருப்பையும் இவளுடைய தசைக்குத் †தன்னாலொரு பரிஹாரமின் றிக்கே யிருக்கிறபடியையும் அவனையிட்டே பரிஹரித்துக்கொள்ள வேண்டும்படி யாயிருக்கிற விருப்பையு மநுஸந்தித்து இதுக்குநேரே நிதாநபூதராயிருக்கிற வவரிருக்க வழியேபோவாரோபாதியான †நம க்கு இதுதெரியுமோ ? ஆனபின்பு அவர்தம்மையே இதுக்கொரு போக்கடிகேட்போம் ’என்றத்யவஸித்துத் திருவிடவெந்தை நாயனார் † திருவடிகளிலே இவளைக்கொடுபோய்ப்பொகட்டு, †எங்களைக்காற்க டைகொண்டு உம்முடைய ஸௌந்தர்ய சீலாதிகளிலே துவக்குண்ட இவள் உட்மை நினைத்தபடி யநுபவிக்கப் பெறாமையாலே † மிகவும்

(க) அ - ௯௦ - ௩ -

நோவுபடா நின்றாள்' நீரிவளுடைய திறத்துச் செய்ய நினைத்திருக்கிறதென்? என்று கேட்கிற திருத்தாயார் பாசுரத்தாலே தமக்குப் பிறந்ததசையைப் பேசுகிறாராயிற்று. ... .*

அரு. திவளும்வெண்மதிப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியிலே - பாகவதர்களே ப்ராபகரென்று அநுஸந்தித்த ஆழ்வார்தமக்கு நிரூபகத்வேந திருவடிகள் ப்ரஸ்துதமாயிற்று' தாய்முலையைநினைத்த ப்ரஜையோபாதி ப்ரவணமாய் இவர் திருவுள்ளம் அவர்களுக்கு உத்தேஶ்யமான திருவடிகளில் பிணியுண்டது' நினைத்தபோதே ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றிலர்' அத்தால் கடற்கரையெல்லாம் ஆராயத்துடங்கினர்;அங்ஙனேயொருபெண்பித்தனாயிருக்கக் கண்டு திருவிடவெந்தையெம்பெருமான்றாள்நயந்தாராயிற்று' அதுதானும் நினைத்தபோதேபெறாமல் பெண்ணுடையுடுத்து ஆர்த்தியோடிருக்க, கீழ்த்திருமொழியில் ததீயர் இவ்வர்த்தத்தை அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யும்படியை அந்யாபதேசத்தாலே அநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸ்பஷ்டமாகக் கண்டுகொள்வது.

(ததீயசேஷத்வபர்யந்தமாக பகவதநுபவம்பண்ணுகையாலே), என்றது - (க) அடிகளடியே நினையுமடியவர்கள் தம்மடியான்' என்றத்தைப் பற்ற. ததீயசேஷத்வம் பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வமாகிறபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதி). (தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கு திர்த்தலையான அவனுடைய சேஷித்வத்தை யநுஸந்தித்தவிடத்தில்) என்றதுக்கு - தமக்கு சேஷிகளான ததீயர்க்குமவனே சேஷியென்று அநுஸந்தித்தவிடத்திலென்றபடி. (ரஸித்திருக்கும்படியாலே) என்றதுக்கு - தமக்கு உத்தேஶ்யரான பாகவதர்க்கு உத்தேஶ்யதமமாகையாலே பகவதநுபவம் தமக்கு மிகவும் ரஸித்ததென்றுகருத்து. (நம்முடையகோயில் திருவாய்மொழி) (௨) கங்குலும் பகலும்'' என்கிற திருவாய்மொழி, (செல் ஈமை) என்கிறது - (௩) ''ஆசைவிடாளால்'' இத்யாதியைப்பற்ற. ''பேதையேன்'' என்றத்தைப் பற்ற (தன்னுலொருவித்யாதி). (௪) ''இவ்வணங்கினுக்குற்ற நோயறியேன்'' என்றத்தைநினைத்து (நமக்கிதுதெரியுமோ) என்றது. (௫) ''தாள்நயந்திருந்த'' என்றத்தாலே (திருவடிகளிலே - பொகட்டு) என்றது. (௬) 'எனக்கன் பொன்றிலள்'' என்றத்தைக் கடாக்ஷித்து (எங்களைக் காற் டைகொண்டு) என்ற‌து, (௭) ''ஊழியில்பெரிதால்'' இத்யாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றி (மிகவும் நோவுபடாநின்றாள்) என்றது. ... ... *

௬. திவளும்வெண்மதிபோல் திருமுகத்தரிவை
செழுங்கடலமுதினில் பிறந்த
வவளும் நின்னாகத் திருப்பதுமறிந்து
மாகிலுமாசை விடாளால்

(க) உ-௬-௧0.
(௨) தி-வாய்-எ-௨.
(௩) ௨-எ-க.
(௪) உ-எ-௬.
(௫) உ-எ-எ.
(௬) ௨-எ-௪.

குவளையங்கண்ணி கொல்லியம்பாவை
சொல்லு நின் றாள்நயந்திருந்த
இவளை யுன்மனத்தா லென்னினைந்திருந்தா
யிட வெந்தையெந்தைபிரானே. (௧)

பதம்.	உரை.
திவளும்	ஒளிவிடாநின்றுள்ள
வெண்	வெளுத்த
மதிபோல்	சந்த்ரனைப்போன்ற
திரு	அழகிய [ளாய்,
முகத்து	திருமுகத்தையுடைய
அரிவை	அரிவைப்பருவத்த
செழு	பெரிய [ளாய்,
கடல்	கடலில்பிறந்த
அமுதினில்	அம்ருதத்திலே
பிறந்த	அவதரித்தவளான
அவளும்	அந்தபெரியபிராட்டியாரும்
நின்	தேவரீருடைய
ஆகத்து	திருமார்பிலே
இருப்பதும்	எழுந்தருளியிருக்குமதையும் [தேயும்
அறிந்தும்	அறிந்திருக்கச்செய்
ஆகிலும்	ஆகிலும்
ஆசை	தேவரீர்பக்கல் ஆசையை, (என்பெண்பிள்ளை)
விடாள்	விடுகிறிலள்.
அம்	அழகிய

பதம்.	உரை.
குவளை	குவளைப்பூப்போன்ற
கண்ணி	கண்ணழகையுடையளாய்
கொல்லி	கொல்லிமலையிலெழு
அம்	அழகிய [ந்தபட்ட
பாவை	ப்ரதிமைபோன்ற வடிவழகையுடைய
நின்	தேவரீருடைய[ளாய்
தாள்	திருவடிகளை
நயந்து இருந்த	ஆசைப்பட்டிருக்கிற
இவளை	இவள்திறத்தில்
உன் மனத்தால்	தேவரீர் திருவுள்ளத்தாலே
என்நினைந்திருந்தாய்	நினைத்திருந்ததென்? (பரமபதத்தைவிட்டு)
இடவெந்தை	திருவிடவெந்தையில் வந்துநிற்கிற
எந்தைபிரானே!	என்குலநாதனே.
சொல்லு	ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவேணும்.

வ்யா. முதற்பாட்டு.(திவளுமித்யாதி)† இவளுடைய ஆசைக்கு அளவில்லாமைசொல்லுகிறது. †தன்னில் அளவுடையார் ஆழங்கால் படக்கண்டால் கரையிலே நின்றார்க்குத்தப்பவிறே யடுப்பது. (திவளும் வெண்மதிபோல்) † ஆழங்காலேயாகிலும் முழுகி†மண்கொள்ளுகைக்கிடான அளவுடைமையைச் சொல்லுகிறது. (திவளும்) ஒளிவிடுகையாதல், ஒளியின் மிகுதியாலே பளபளத்திருக்கிறபடியைச் சொல்லுதல். (வெண்மதிபோல்)தௌவளத்தாலேபாண்டரமாயிருக்கை. †நித்யாநுபவம் பண்ணாநிற்கச்செய்தேயும் அத்ருப்தி மாறாதே யிருக்கையைச்சொன்னபடி. (திருமுகத்து) முககாந்திக்கு நேர்கொடு நேர் சந்த்ரன் ஒப்பாகப் போராமையாலே (திருமுகம்) என்று அது

தன்னைப் சொல்லுகிறது. (க) †"சந்த்ரகாந்தாநநம் ராமமதீவ ப்ரியதர்சநம்" என்னக் கடவதிறே †மறுவும் குறைகையுமின்றிக்கேயிருக்கை. †எப்போது மேகரூபனாய் தன்பக்கலுள்ளதெல்லாம் அநுபாவ்யமா யிருப்பாளொரு சந்த்ரன் போலேயிருக்கை. (வரிவை) முகத்தில் காந்தியொழியவேயும் துவக்கவற்றாயாயிற்றுப் பருவமிருப்பது. இது பருவமிருந்தபடி. மேல் பிறப்பிருக்கிறபடி சொல்லுகிறது. (செழுங்கடலமுதினில் பிறந்த) முதலிலே பாற்கடலாய், அதுதன்னைக்கோதாக்கி அம்ருதமாய், அவ்வம்ருதந்தானே கோதாம்படி பிறந்தவளாயிற்று. (உ) 'விண்ணவரமுதுண வமுதில்வரும் பெண்ணமுது" என்னக் கடவதிறே.†பரார்த்தமாகக் கடல்கடைந்தானென்று†ஒளதார்யங்கொண்டாடின தடையப்போய், தனக்கு நல்லதுபெற வ்யாபரித்தானித்தனை. (அவளும்) வடிவழகாலும் பருவத்தாலும் பிறப்பாலும் வந்த ஏற்றத்தையுடையளானவளும்.

(பின்னுகத்து) †அவளுக்குங்கூட ஸ்ப்ருஹணீயமான மார்பாயிற்று. (ந)†"அகலகில்லேனிறையும்" என்கிறபடியே †இம்மார்பிலிருப்புக்கு ஏதேனும் இழவுவரில் செய்வதென்னென்று துணுக்குத்துணுக்கென்றாயிற்று வர்த்திப்பது. (இருப்பதும்) †இருந்தால் கலந்தாளாய், பின்னைப்பிரியும் பொறுக்கமாட்டாள். (அறிந்தும்) அவள் மார்விலே யிருக்கிறதறியாமை பற்றிச்சொன்ன வொண்ணாதே. அவளிருக்கிற விருப்பு தனக்குப் பற்றுகைக்குப் பற்றுசென்று பற்றினவளை (ஆகிலுமாசைவிடாளால்) †"அவளு மங்கேயிருக்கச் செய்தே எனக்கிழக்கவேண்டுகிறதென்" என்று வுதுதானே இவளுக்கு ஆசைக்குடலாயிற்று; அதுவாயிற்று இவளுக்கு ஆசைப்படுகைக்கு ஆலம்பநம்.

(குவளையங்கண்ணி)†அவளில் இவளுக்குண்டான ஏற்றம்சொல்லுகிறது திருமுகமென்று ஸமுதாயசோபையிறே அவளுக்குச் சொல்லுகிறது. குவளையங்கண்ணி' என்று அவயவசோபயிலுண்டான ஏற்றஞ்சொல்லுகிறதிவளுக்கு.†அவன்றன்னிற்காட்டில் (ச) ✻ அஸிதேக்ஷணை யென்று அவள் கண்ணுக்குண்டான ஏற்றத்தோபாதியும் போருமாயிற்று அவளிற்காட்டில் இவள்கண்ணுக்

க) ரா-அ-௩-உஅ. (௨ கூ-௪-உ. (௩) தி-வாய்-கூ-க௦-க௦. (ச) ரா.

குண்டான ஏற்றமும். (கொல்லியம்பாவை) கொல்லிமலையிலே ஒரு †பாவையுண்டு எல்லாரும் உருவகுப்புக்குத் தமிழர் சொல்லுவ தொன்று.†பிறப்பாலொப்புச் சொல்லவொண்ணாது ஒன்றிலே யெழு - திக்காணில் காணுமித்தனை. (சொல்லு)† இதுக்கொரு போக்கடி நீர் நினைத்திராமை யில்லையிறே அவ்வளவும்போராது எங்களுக்கு பய ந்திரும்படி (க) 'ஸ்ருச மாசுசம்' என்கிறாப்போலே ஒருவார்த்தை யருளிச் செய்யவேணும்.

(கின்தாள்நயந்திருந்த) இதுவுமவளிற்காட்டிலிவளுக்குண்டான ஏற்றம்; அவள் மார்வை ஆசைப்பட்டாள் இவள் திருவடிகளை யாசைப்பட்டாள். அவன்வாசி யறிந்தார் அவன் மார்வை யாசை ப்படுவர்கள்' அவளோடேகூடினவன் வாசியறிந்தார் அவன் திருவடி களைப்பற்று மித்தனையிறே. (இவளை) சொன்ன ஏற்ற மெல்லாம் போராதபடி யிருக்கையாலே கையாலேகாட்டி இவளை என் கிறார். (உன்மனத்தால்)†கை ழிந்தவற்றுக்கு மொருபோக்கடி பார்த் திருக்கக்கட உன்திருவுள்ளத்தாலே நினைத்திருந்ததென்? †(உன் மனத்தால்) என்னெஞ்சால் இதுக்கொரு போக்கடி தேடுமதுண்டு என்னை விட்டேன். இனி உன்னெஞ்சால் நினைத்திருந்ததென்? (இட வெந்தையெந்தைபிரானே)*கலங்காப் பெருநகரத்தில் புகப்பெறுதே கழியப்போனாரும் பிழைக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து நிற்கிற என்குலநாதனானவனே. (உ) பின்னானார் வணங்கும்' என்கிறபடியே (சொல்லு) என்று †க்ரியை. ... ...

அரு. முதற்பாட்டு. (திவளுமித்யாதி) "ஆகிலும் ஆசைவிடாளால்" என்றதைக் கடாக்ஷித்துத்தொகுத்த பாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இவளு டையவித்யாதி). இத்தை உபபாதிக்கிறார் (தன்னிலித்யாதி). அவன் ஸௌ ந்தர்யத்திலாழங்கால்பட்ட பிராட்டியை வர்ணிப்பானென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (ஆழங்காலேயித்யாதி). (மண்மென்னள கயாவது) - கரைகாண் கையாய், அத்தால் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும் அல்பமாக்கி யநுபவிக்க வல்லவளென்றபடி. யௌவந த்திலே வெளுக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நித்யாநு பவமித்யாதி). உபமாநத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு வர்ணித்து, அதுபோ ராமை, "திரு" என்று விசேஷித்தாற்போலே விசேஷிக்க விடமுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (சந்த்ரேத்யாதி) ஆஹ்லாதகத்வே சந்த்ரஸ்ய 'சந்த்ரகாந்தம்' என்று சொல்லிவைத்து, போராமை, அதில் "ப்ரியதர்சநம்'

(க) கீ-க அ-சுசு. (உ) தி-6-௧0

என்றுனிறே என்று ருத்து. -பமாநம் நேர்நில்லாமைக்கு உபமாநத்துக்குக் குற்றந்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (மறுவுமிச்யாதி). நேர்நிற்க மாட்டாதத்தை முந்துறச்சொல்லுவானென்? கற்ப்ப னென்னென்ன; இவ்விரண்டாலும் பலித்தது - அபூதோபமையென்கிறார் (எப்போதும் ஏகரூபனு யித்யாதி). பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பரார்த்தமாகவித்யாதி). (ஔதார்யம் ெ ாண்டாடினது) என்றது, (க) 'வானவரைப் பெண்ணுயமுதூட்டும்' என்றத் தப்பற்ற

பிராட்டியினுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைச்சொல்லி, கேவலம், "நின்' என்றத்தால் இவளுடைய ஸௌந்தர்யாதிகள் வாசாமகோசரங்களென்று தோற்று யாலே பலிதத்தை யருளிச்செய்கிறார்(அவளுக்குங்கூ' வித்யாதி). இதுக்கு ப்ரமாணம் (அகலவித்யாதி). ப்ரமாணத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இம் மார்பிலித்யாதி). 'இருப்பதும்' என்கிற ச ாரம் - விரோதியாய், இருப்புக்கு ப்ரத்யக்ஷ ாகாரமான பிரிவால்வந்த வ்யஸநத்தை ாட்டுகிறதென்று விவக்ஷித்து அது கு ஹேதுவை யருளிச்செய்கிறார் (இரு தாலித்யாதி). இருந்தத்தாலே லவிவந்ததாய் அதுதானும் விஶ்லேஷாந்தமாயல்லதிராதென்று விஶ்லேஷித்துளளா ெ ண்ணி அவ்வழியாலே அவள் படுகிறபாடுதான் வாசாமகோ ரமென்று கருத்து. 'அறிந்தும்" எ கிற சகாரம் பிராட்டியு டய விஶ்லேஷ பீருத்வத் த யறியாதிருந்தாளாகில் ஆசைப்படக்கூடும் ஸஙகிக் லாமெ ்கிற நினைவாலே யறிந்தாளாகில் கலவியிலும் பிரிந்திருக்கை யே நன்றென்று ஆ சவிடவேண்டியிருக்கும். அதிசங்கையே விஷயமாகையாலேயென்று இவ்வர்த்தத்துக்கு ஸூசகமென்று திருவுள் ம்பற்றி இப்பெண்பிள்ளை யறிந்தது கு ஹேதுவையருளிச்செய்கிறாள் (அவளுமித்யாதி). நித்யா பாயிநியும் நித்யாதிச ை யோடே நித்யாதிசங்கைபண்ணுநிற்க அவளோட் டாைம்யாபந் நயான நானிழந்திருக்கை யா தேதென்று தாத்பர்யமாகவுமாம். அன்றிக்கே பிராட்டிக்கு வேறொரு கடகரில்லாமையாலே அதிசங்கைபண்ணுகிறாளத்தனை எனக்கு அவளே கடகையாயிருக்கையால் அதிச கையும் பண்ணவேண்டுவதில்லையென்று ஆசைப்படுகிறாளென்று தாத்பர்யமாகவுமாம்.

குவளைக்கண்ணியென்றதே அம்' என்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவளிலித்யாதி). இப்பாட்டினடியிலே (தன்னிலளவுடையார்)என்று பிராட்டியை இப்பெண்பிள்ளையேற்றமா ச் சொன்னாளாயிருக்கிறது, இ ே இப்பெண்பிள்ளைக் கேற்றம்சொல்லுகிறான், இது சேரும்படியென்னென்னில் அப்போது அ ள்மு த் தப்பார்த்த றே விலக்ஷ விஷயங் ளிப்படி பேசுவிக்கும் ஆ கயால் விரோதமில்லையென்றதாயிற்று. அவள்தானும் (உ) * மையார்கருங் ண்ணி யன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ ன்றன்னிலித்யாதி). அவனொருவனை உத்தேஶ்யமாகக்கொ ாண்டு உ க்கும் ஸௌபாக்ய

(க) உ-ரு- . (உ தி- ய்-

மவளது, இருவரையும் உத்தேஶ்யமாகக்கொண்டு உகக்கும் ஸௌபாக்ய மிவளது; ஸௌபாக்யாதிசய ஸூசகமான நேத்ரலக்ஷணம் விஞ்சியிருக்கு மென்று கருத்து. (பாவையுண்டு) என்றது - ஸ்த்ரீ ப்ரதிமை யெழுதியிருக்கு மென்றபடி. அப்ஸரஸ்ஸுக்களோபாதி அமுதிற்பிறந்தாளென்னலாயிற்று அவளை ன்வயிற்றிற்பிறந்தாளென்னவொண்ணாது, "ஒரு சித்ரத்தோபாதி யிவள்வடிவு" என்னுமத்தனை என்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பிற ப்பாலித்யாதி). "என்நினைந்திருந்தாய்?" என்று கேட்குமதுக்குமுன்னே 'சொல்லு'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கித்யாதி).

(கைகழிந்தவற்றுக்கும்) துர்வ்ருத்தத்தாலே ஸ்வரூபம்குலைந்த சேத வஸ்துவுக்குமென்றபடி. அப்ரபுத்தர்க்குமாகவிறே அர்ச்சாவதாரமென்று திருவுள்ளம். தாத்பர்யாந்தரம் (உன்மனத்தாலித்யாதி). (க்ரியை) என்றது - இத்திருமொழிக்கெல்லாம் பொதுவான க்ரியையென்றபடி. ... ... (௧)

மூ. துளம்படு முறுவல் தோழியர்க் கருளாள்
துணைமுலை சாந்துகொண்டணியாள்
குளம்படு குவளைக்கண் ணிணை யெழுதாள்
கோலநன்மலர் குழற் கணியாள்
வளம்படு முந்நீர் வைய முன்னளந்த
மாலென்னும் மாலின மொழியாள்
இளம்படி யிவளுக்கென் நினைந் திருந்தாய்
இடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (௨)

பதம்.	உரை.
துளம்படு	மாதுளவிதைரதோ ற்கும்படியான
முறுவல்	தந்தபங்க்தியைக் கொண்டு
தோழியர்க்கு	தன்தோழிமார்முன் பே [லள்·
அருளாள்	ஸ்மிதம்பண்ணுகிறி
துணை	சேர்த்தியழகையுடை
முலை	முலைகளை [ய
சாந்துகொண்டு	சந்தநத்தாலே
அணியாள்	அலங்கரிக்கிறிலள்·
குளம்	தடாகத்தில்
படு	உண்டான
குவளை	குவளைமலர்போன்ற
கண் இணை	இரண்டு கண்களிலும்
எழுதாள்	அஞ்சநமெழுதுகிறி
கோலம்	அழகியதாய் [லள்;
நல்	விலக்ஷணமான
மலர்	புஷ்பங்களை

பதம்.	உரை.
குழற்கு	குழலில்
அணியாள்	அணிகிறிலள்·
வளம்	(ரத்நம்துடக்கமான) நல்லவஸ்துக்கள்
படு	உண்டாகிற
முந்நீர்	கடல் (சூழ்ந்த)
வையம்	பூமியை [ற்றவன்று
முன்	மஹாபலிபக்கல் நீரே
அளந்த	அளந்துகொண்ட
மால்என்னும்	பெரியோன் என்று நின்றாள்· [க்கு
மால்	தன்வ்யாமோஹத்து
இனம்	சேர்ந்த [ய்
மொழியாள்	பேச்சையுடையவா
இளம்படி	ம்ருதுஸ்வபாவையா
இவளுக்கு	இவள்திறத்தில் [ன

என்நினைந்திருந்தாய் இடவெந்தையெந்தைபிரானே. செல்லு. (௨

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (துளம்படுமுறுவல்) துளமென்று †மாதுளமாய் அத்தைதந்தபங்க்திக்கு ஒப்பாகச்சொல்லக்கடவதிறே அத்தைச்சொல்லிற்றாதல் ''துளமென்று பீலிக்காம்பைச் சொல்லுகிறது என்று ஒருதமிழன் சொன்னாகை ஜீயரருளிச் செய்வர் ரன்றருளிச்செய்வர். வெண்மையைப்பற்றச்சொல்லலாமிறே. படுகையாவது †உண்டாகையாய், துளம்தோற்றும் முறுவல் †இத்தைக் ண்டவாறே அது ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகை. அன்றிக்கே படுகையாவது அழிகையாய் இம்முறுவலுக்குத் தோற்கும்படியைச் சொல்லிற்றாதல். இரண்டுவகையாலும் உபமாநம் சொல்லுவர்களிறே. (தோழியர்க்கருளாள்) †தாய்மார்முன்பு தன்வெறுப்பாலே ஸ்மிதம்பண்ணாளே. †இனிநாயகனுக்கு ஸர்வஸ்வம்மாயிருப்பதும் இதுதானேயிறே. (௧) † [illegible] காந்தஸ்மிதா" என்று அவனீடுபடுமதிறே. †அதுவேயிறே தோழிமார்க்கு ஜீவநம். ஆக தன்கைபார்த்திருக்கிற தோழிமாரைப் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள். †§இவள் நாயகனோட்டை ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்த ஹர்ஷந்தோற்ற ஸ்மிதம்பண்ணினால் அதுவே தாரகமாக வாயிற்று அவர்களிருப்பது.

(துணைமுலையித்யாதி)†நாயகனையும் பட்டினிகொள்ளாநின்றாள். (துணைமுலை) புறம்பு உபமாநமின்றிக்கே தன்னில்தானொப்பாகச் சொல்லவேண்டும்படியிருக்கிறமுலைகள். (சாந்துகொண்டணியாள்) † இவள் அவன்வரவையுத்தேசித்து முலைகளைச் சாந்துகொண்டு அலங்கரிக்கப்புக்காலிறே 'இவளுக்கு இது அபேக்ஷிதமாகாதே'' என்று அவனுக்குக் கிஞ்சித்கரிக்கைக்கு அவகாசமுள்ளது. ஆகையாலே அ னுக்கு அவகாசப்ரதாநம்பண்ணுகிறிலள்.

(குளமித்யாதி)†அருக்கயத்திலே நின்றுஅலர்ந்த குவளைபோன்ற கண்களை மங்களார்த்தமாக அஞ்ஜநங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். †ரத்நாகரம்போலே குணாகரமான வஸ்துவை அநுபவிக்கிற கண்ணாகையாலே ஒன்றுகொண்டலங்கரிக்கவேண்டாவிறே. இனி அஞ்ஜநங்கொண்டலங்கரிப்பது மங்களார்த்தமாகவிறே. இவள் அஞ்ஜநத்தாலே அலங்கரிக்கப்புகுமன்றிறே அவனுக்கு கிஞ்சித்கரித்தானாக அவகாசமுள்ளது அது செய்கிறிலள்.

---

(௧) ரா-ஆர-௯௩-௧௨.

(கோலமித்யாதி) கலம்பகனல்லது தனிப்பூச்சூட்டப் பொருந் குழலைப் புஷ்பங்கொண் டலங்கரிக்கிறிலள். (௧) *வாசஞ் செய் பூங் குழலாளாகையாலே புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கவேண்டாவிறே-மங்களார்த்தமாகப் புஷ்பங்கொண்டு அலங்கரிக்கிறிலள். நாயன் விரும்பி யிருக்குமிடங்களை இவள் அலங்கரியா தொழிகை யாவது அவனுடைய தாரகத்ரவ்யத்தை விலக்குகையிறே.

(ளமித்யாதி) †ஸர்வஸாதாரணமான ரக்ஷணத்தைப் பண்ணு மன் ான்னாவிலே நெகிழ இராநின்றான். (வளம்படுமுந்நீர்) ரத் நாகரமென்னுதல். (வளம்படுவையம்) என்று ஸம்ருத்தி யென்னு தல். (மாலென்னும்) தன்னுடைய ரக்ஷ்யவர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷ ணத்தில் பிச்சேறி யிருக்குமவன். இவ்வ்யக்தி யொன்றையு முபே க்ஷித்திராநின்றான். (மாலினமொழியாள்) தன்னுடைய வ்யாமோஹ த்துக்குச்†சேர்ந்த பேச்சையுடையவள். வ்யாமோஹம் முிந்து புற ப்பட்டு அது சொல்லாற்போலே யிருக்கை.

(இளம்படியிவளுக்கு) இளைதானபடியையுடைய இ ளுக்கு. †ம்ருதுஸ்வபாவையானஇவளுக்கு †உம்முடை யபக்கல்நி றம்பிரி த்துப்பத்துமாஸம் அசோகவநிகையிலேவைத்தவிடத்திலும் பின்னை (௨) ''......... தத்தஸ்ய'' என்றிருந்த அவள்படியல்லாத மார்த்த த் தையுடைய இவளுக்கு. † பட்டரருளிச்செய்தாராக ப்ரஸித்தமிறே. உண்ணவும் பொறுதே பட்டினிவிடவும் பொறுதேயிருக்கும் ஸுகுமாரரைப்போலே அதிகடான ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷம் பொறுக்க மாட்டாதபடியான திருமங்கை யாழ் ார் மார்த்த மிருக் கும்படி''என்று. (இவளுக்கித்யாதி) †இவளுடைய ப்ரக்ருதி யறிந்து கலக்கைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே வந்து எழுந்தருளியிருக்கிற நீ உன்னுடைய திருவுள்ளத்தாலே நினைத்திருக்கிறதென்? (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (துளம்படுமித்யாதி). அளவில்லாத ஆசை யுடைய பெண்பிள்ளைக்கு ஆசைப்பட்டபோதே கிடையா மயால் பிறந்த வெறுப்பின்கார்யத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி.

(மாதுளம்) மாதுளவிரை. (...ண்டாகையாய்) என்றவிடத்திலே - கட லில் முத்துப்பட்டது எனனுமது கண்டுகொள்வது. விவரணம் - (இத்தை யித்யாதி). செய்திலள் என்னதே ''அருளாள்' என்று விசேஷித்ததுக்கு ருத்து (தாய்மாரித்யாதி). ''படிகடந்து புறப்படுகை குலமர்யாதைக்குப்போ

(௧) தி - வாய் - ௬௦ - ௦ - ௨.
(௨) ரா - ஸு-௩.௬-௩௦.

ராது ரண்' எ று ஹிதஞ்சொல்லுமவர்களாகையாலே வெறுத்து ஸ்மிதம் ப ணுமென்று க ருத்து. முந்துற இத்தையருளிச்செய்ததுக்கு ஹார்த்த பாவம் (இனியித்யாதி). 'ஸர்வஸ்வம்' என்னுமதுக்கு ஸூசகப்ரமாணம் (ரந்தேத்யாதி) అస్మిన్మయాసార్థమునరశిలా శ్రాతలే పూర్వముపోపవిష్టా కాన్త స్తితా జ్ఞాణజాతకేసా త్వామాహ సీతాబహువాక్యజాతమ్ அஸ்மிந்மயாஸார்த்தமு தார சீலா சிலாதலே பூர்வமுபோபவிஷ்டா। ரந்தஸ்மிதா ஞமண ஜாதஹா ஸா த்வாமாஹ ஸீதா பஹு வாக்யஜாதம்'. அருளாள்' என்ற பதவாஸனை (அதுவேயித்யாதி). ஜீவ மானபடியை உபபாதிக்கிறார் (இ ளித்யாதி).

தோழியர்க்கருளாள்" என்று தோழிமாருடைய தாரகத்தையழித்தா ளென்னும் ப்ர ரணத்துக்குச்சேர, "குழற்கணியாள்' என்னுமளவுக்கும் தொகுத்தபாவம் (நாயகனித்யாதி). விஶ்லேஷதசையிலே சாந்துகொண்டு அல கரிக்க ப்ரஸக்தியுண்டோ? அதவனுக்கு தார மாய் அத்தை யழிக்கைக் கெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவ ளவன் வரவையித்யாதி). (க) 'கொ மேல் குங்குமத்தின் குழம்பழியப்புகுந்தொருநாள் தங்குமேலென்னுவிதங் கும்' எ ருளிறே சூடிக்கொடுத்தாள் என்று திருவுள்ளம், இத்தால் இ ளலங்கரித்திருந்தால் அவனுதரித்திருப்பனென்றதாயிற்று.

(அருக்கயம்) - ஜலஸம்ருத்திமாறுத ஷரதம். "குளம்படுகுவளை 'என்று த்ருஷ்டாந்த(X)கத விசேஷணத்தாலே பலித்த அர்த்தத்தை விவரியாநின்று கொண்டு ம களார்த்தமாக என்றத்தை ஸ்த்திரீகரிக்கிறார் (ரத்நேத்யாதி).

நாய ளிடத்தில் அவள் 'அளந்தமால்" என்னக்கூடுமோவென்ன வரு ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி). 'இனம்" என்றது - ஒப்பாய், அதினர்த்தம் (சே ர்ந்த) என்றது.

"படி" என்று-சரீரமென்று கீழருளிச்செய்து, அர்த்தாந்தரம்(மருது பா வயானவித் ாதி). இத்தை விவரிக்கிறார் (ஈ ம்முடையவித்யாதி). மார்த் தவம் வளுக்கு ஸ் ாபாவிகமெ னுமத்தை ஆப்தஸம்வாதத்தாலே ஸ்த்திரீ ரிக்கிறார் (பட்டரித்யாதி). இத்தால் - ஶ்ரீஜ ராஜன்திரும ள், விஶ்லே ஷத்திலாறியிருக்கவும் ஸம்ஶ்லேஷத்திலநுபவிக்கவும் ல் ள் ஶ்ரீபரா குச ாயகியார் விஶ்லே ஷத்தில் (உ) "கடியன்கொடியன்' வும் ம்ஶ் லேஷத்தில் ரமப்ராப்தி பொறுக்கமாட்டாதே பதறவு ல்லராயிருப்பர் ஶ்ரீகுலசே ரர்பிராட்டியார் தன் ராஜகுலத்தாலே அனை வுவிஷயத்தில் விஶ் லேஷத்தில் துணிவின்றிக்கேயிருக்கவு வல்லார் பெரியாழ்வார் பெண்பிள்ளை யாகில், விஶ்லேஷத்தில் தன்னை அலங்கரித்துக்கொண்டிருந்தும் ஸம்ஶ் லேஷத்தில் அவனைக் ண் கா சியிலே தணியுமவளாயிருப்பள். திரும கை நங்கை லக்கவும்பொறுது பிரியவும்பொறுது, மார்த்தவமே ப்ரக்ருதியா யிருக்குமென்றதாயிற்று. 'பிரான்' என்றதுக்கு ப்ரயோகோபயோகம் காட் டாநின்றுகொண்டு, தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித் ாதி). (௨)

( ) நா - தி - அ - எ. (உ) து - வாய் - டு - ௩ - ௪.

௩. சாந்தமும் பூணும் சந்தநக் குழம்பு
தடமுலைக் க ணியிலும் தழலாம்
போந்தவெண்டிங்கள் கதிர்சுட மெலியும்
பொருகடல் புலம்பிலும் புலம்பும்
மாந்தளிர் மேனி வண்ணமும் பொன்னும்
வளைகளு மிறைநில்லா வென்ற
னேந்திழை யிவளுக்கென் னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சா தமும்	லப்புசேர்ந்த சந்த	புலம்பில்	கோஷி கப்பு கா
பூணும்	முத்துமாலையும் [மும்	புலம்பும்	(இ ளும்) கூப்பிடா நின்று
ச தநக்குழம்பு	ச த பங்கமும்	மாந்தளிர்	மா தளிர்போ ற
தட முலை கு	பெரியமுலையிலே	மேனி	திருமேனியின்
அணியிலும்	அணிந்தாலு	ணமும்	நிறமு [து
தழலாம்	நெருப்பா ாநி றது	பொ னும்	வி ர்ணமா ா ற
போந்த	தோற்றின	வளை ளும்	ளும்
வெள்	வெளுத்த	இ ற	சற்றேனு [ல்லை
திங்கள்	சந்த்ரனு டய	நில்லா	நிலைதொ குகிற வி
கதிர்சுட	கிரணங்கள்தஹிக்	என்றன்	ன்னு ட
மெலியும்	(அத்தாலே) நோவுப டாநின்றாள்	ஏந்து	தரிக் ப்பட்ட
		இ ழ	ஆபர த் தயு டய
பொரு	அலையெறிகிற	இவளுக்கு என் னைந்திரு தாய் இட	
டல்	முத்ரமா து	வெ த யெந் தபிரானே. (௩)	

வ் ா. மூன்றும்பாட்டு.(சாந்தமுமித்யாதி)† ; ளா நோ லாமெல்லைகழிந்தது. பழகப்புதைத்து ஆறி குளிர் த சாந்தும் முத்தாரமும் சந்தநக்குழம்பும். (தடமுலை ணியிலும்) † நிதாந மறியாதே நாமிருந்து பரிஹாரம்ப ணு கயா தென்" என்று முன்பெல்லாரும் ா கியிருப்பர்கள் பின்னையும் இவள்பக்க லொருவாசியின்றிக்கே நோவுபடக் ா யாலே இனிநாட்டார் செய்யுமவற்றையாகிலும் செய்துபார்ப்போம்" எ று இ ற் றக் கொ டு சிசிரோபசாரம்பண்ணப் புகுவர் ள் புக்கால் அவை தானே இந்தந(ஐந்த) மா வேவாநிற்கும். (பூ) என் முத்தாரமெ று தோற்றுமோவென்னில்; ஆ வாஸகரமாகப்ப ணுகிறதா கயாலே முத்தாரமாயிருக்குமிறே. சாந்து† வெவ்வியபதார்த்தமன்றோ வென்னில்; அ னுக்காகவிறே ஆறிக்குளிர்ந்த வென்றது. சா தென்னுங்

ாட்டில் †இ ' §† ம்ஸார ' ளோடே கூடி தென்று தோற்றுமோ வென்னில்' சிசிரோபசாரத்துக்குச் சொ ' லுகிறதாகையாலே ரும் பூ ' றவிடத்தில் முத்தாரமெ ' ருப்போலே.†(சாந்தமுமித்யாதி) யிரமும் யிரத்தோலும் ஒ ' ருகவே மாபோலே யாயிற்று இவை யெல்லாமொன்ற வே கிறபடி. † உலர்ந்தவிறகிலே நெருப்பைக் கொளுத்தினாற்போலே விரஹக்ரு மான சரீரத்திலே இவை பட்ட ாறே பற்றி யெரி ாகி ' றதாயிற்று.

(போக்தவித்யாதி)†அப்போது தோற்றின சந்த்ரனுடைய இள கிலா ா துபட அத்தாலே மெலியாநின்றாள்.†கி ாச்சுடப்புக்கால் வில ' கலா தொன்றில்லையே இனித்தான் கூடியிருந்தபோது (க) மு ' ம்முகிழ்த்தமுகிழ்நிலா " என்று அநுகூலமாமிறே. (பொரு கட ') † தி ரயோடு திரை பொராநின்றுள்ள கடல் வே ாஷிக்க ப்பு ' வாறே திரே ஒருகடல் † ஸ்பர்த்தித்துக் கூப்பிடுமோபோலே தா மொ ' ' கூப்பிடாநிற்கும் (மாந்தளிரித்யாதி) மாந்தளிரி னு டய றம்போலே யிரு ' கிற நிறமும் விவர் மாகாநின்றது. (ஊ ளுமிறைநில்லா) ஆகாசத்திலே நிற்பது ஒரு ஊயில்லையே. ( )† [...] சைதில்யமுபயாந்த்யாசு ரேஷு ... யா ' யபி]† க்ருஷ் வே ய ' றிக்கே இ ' னமி ற்றில் அவ ' கு ாசியு ' டு அ ன் பிரியேன் " என்று பிரிவை யுணர்த் தியாகிலும் போமிறே' இவை சட ' வெ ப்போய்க் கொடுநின்றது.

(' றனேந்தி ழ) எ ' னு டய தரிக்கப்பட்ட ஆபர த்தை யு ட ய ள்.†இ ளாபர ங்களாலே அலங்க்ருதையாயிருக்குமிருப் ப ' க ' டுகொ ' டிரு ' குமிதுவே தார மாகக் காணுமிவள்தான் நினைத்திருப்பது. †இ ளாபர ம் பூ ' டிருக்கு மிருப்பை ' கண்டு அநுபவிக் க என ' கிவ்வளவே ாடே பர்யவஸிக்குமாபோலே யிருந் தது (இடவெ ந் த) (ங) [...] நைவார்த்தைர்நச பூஷணை:" எ ' னும்படி ப ' ணுவை க்கோ நீ இ ' கேவந்திருக்கி றது' † ராமா தாரத்திலிழவு தீர் ' வை க்காக ன்றோ இங்கு ' திருக் கிறது. .. .. (ங)

---

§ (பா) ஸம்ஸ் ாரங்கவே ாடே

(க) பெரியதிருமடல் (உ) (ங)

அ௩. மூன்றாம்பாட்டு. (சாந்தமுமித்யாதி) கட னிடத்திலும் வெறுப் போடிருந்தவளவன்றிக்கே விரஹஜ்வரம் கிளர்ந்து ாா்ஸ்யமடையாநின்றா ளென்கிறாளென்று ஸங்கதி.

அணியிலும்தழலாம்' என் கக்கு ஹார்த்தபாவம் (ங்களாலித்யாதி) சாந்து - கு ்குமம், ஸ்தூரிமுதலான பரிமளவஸ்துக் ் மட மர்த்தித்ததெ ்று ் சந்தனக்குழம்பு - ே ஙலசந்த பங்கமெ ்றும் பேதம்கொள்ளு து. தோழிமா ் ளித்தபோதும் சாந்துெ ாண்டணி ாதிருக் த் தா ் ளாறி மிரு ் த ்தா ் அணிய ் ததுக்குக்கருத்தென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (தா மித்யாதி). (வெவ்வியபதார்த்தமன்றே) எ ் றது ் கு ் குமகஸ் தூரி ளி ் ஔஷ்ண்யம் கலந்திராதோவென்றபடி. (ஸ ் ஸா ா ் கள்) எ ் ற த ் கு - ஞ்சும் குட்டியுமாயிருக்கும் ஸம்ஸாரத் தப்போலே அே விசே ஷ ் களென்றபடி. ப்ரதி ் ரஹணபூர்வக ் ரு த்ருஷ்டா ் தமருளிச்செய் றார் (சாந்தமுமித்யாதி). அஜ்ஞாதமானத் த யுருவாதே தானேயுதறு ் அதிலேபிறந்த ெ ருப்புப்பொறியாலே எல்லாம் ெ ் துபோமாபோலே இ ளுடம்பி ் பிறந்த விரஹா ் நிதானே இவளு டைய சாந்துமுதலான ற் றபு ் ரி ் றதென்று தாத்பர்ய ் . அன்றிக்கே யிரமு ் அதின்தோலு ் டப் பச் சயாயிரு ் கச்செய்தேயும் மரத்திலேயுலர்ந்த கொம்பிழைந்து பிறந்த அக்நியாலே எல்லா ் வேகுமாபோலேயென்று யோஜிக்கவுமாம். இத்தை விவரிக்கிறார் (உலர்ந்தவித்யாதி).

இப்பெண்பிள்ளை தாபமாற்றுகைக்காக அம்ருதஹ ் தனுன ஓஷதீசன் வந்து கயாலே குளிரத்தடவப்புக் ா ன் அதுதானும் ஒருநெருப்பாய் அது க்கு மெலியா நின்றாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதி). அப்போதுதோற்றின என்கிற விசேஷணத்துக்கு - இப்படி தாத்பர்யம் கொள்ளவேணுமிறே. அ௩கூ மே ப்ரதிகூலமானால் செய்யத்தக் தூண்டோ எ ் னுமிப்பாட்டை யருளிச்செய்கிறார் (நிலாவித்யாதி). சந்த்ரனைக்கண்ட வாறே கடல் முழ ் கத்தொடங்கிற்று அதுதானும் ெ ருப்பையுருக்கி வார்த்தாற்போலேயிரு ் ை யாலே புலம்பப் புக்காளெ ் னும் பா த்தை ஸூ சிப்பிக்கிறார் (திரையோடித்யாதி). (ஸ்பர்த்தித்து) என்றத்தால் இவ்வர்த்த ் ஸூசிதமிறே. (க) 'கடலுமாலுமாலோ' என்று பாதககோடிகடிதமிறே. "வினைகளுமிறைநில்லா" என்றதுக்கு ஸம்வாதம் (சைதில்யமித்யாதி). "ஆசு" என்றத்துக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ் னேயித்யாதி).

இப்போது ஆபரணங்களுண்டே ாவென்ன (இவளித்யாதி). 'எ ் நி னைந்திருந்தாய்' என்றத்துக்கு -ட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவளாபரணம் பூண்டித்யாதி). 'பிரானே" என்றதுக்குக் கருத்து (ராமாவதாரத்தி லித்யாதி). ... ... (௩)

(க) தி - வாய் - ௬ - ௬ -

ம. ழியில்பெரிதால் நாழிகையெ ன்று
மொ சுடர் துயி றதாெ ன்னும்
ஆழியும் புலம்பு ம றிலு முறங் ா
தெ றலும்தீயினில் கொடிதாம்
தோழியோெ ணும் ணைமுலையர க்கும்
ெ ால்லுமினென்செய்கேனெ னும்
ஏ ழையெ பொன்னுக் கென்னினைந்திருந்தா
யிட ெ க் ந யெந்தைபிரானே. (ச)

பதம்	உரை.	பதம்.	உரை.
ாழிகை	ஒரு ாழி கப்பொழுது [டிலும்	தோழீ	பாங்கீ.
ழியி	ஒருக பத்தைக்காட்	ஓ. என்னும்	ஓ! எ றுகூப்பிடாநிற்கும்
பெரிது	மிகெ டுகாநி றது	துணைமுலை	இரண்டுமுலைக் ன்
எ னும்	என்றுசொல்ல நின்றுள் [டையனு		ளையும்
		அரக்கு	அர ாநின்றுள்;
ஒண்	மிக் தேஜஸ்ஸை யு	என்செய்ே ன்	என்னசெய்வேன்
சுடர்	ஆதித்யன்	சொல்லுமின்	சொல்லு கோள் எ
துயி றதுஎன்	அஸ்தமித்தானென்	என்னும்	ன்னும்
னும்	பா	ஏழை	அதிசபலையா
ஆழியு	ஸமுத்ரமும்	எ	என்னு டைய யிற்றி
புலம்பும்	ே ாஷியாநி றது		ல்பிற த ளா ய்
அன்றிலும்	அன்றில்பற யும்	பொன்னு கு	ஃலா மையயானஇப்
உற கா	உற குகிறதில்லை		பெண்விஷயத்தில்,
தென்றலு	தென்றல் ாற்றும்		
தீயினில்	நெருப் பக்காட்டிலு [றது	இடவெ த யெந்தைபிரானே. எ	நினைந்திருந்தாய் சொல்லு. (ச)
கொடிதாம்	கொடிதா வீசாநி ன்		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (ஊழியில்பெரிதால்நாழி கயென்னும்) "ஒருகல்பமாகிலும் ஸம்ஹ்ருதமாய் கிட கிறதுபாடாற்றலாம் அந் நாழிகைகளை கா லாயிருக்கிறதி லை. (க)† நேதிநேதி" என்கையொழிய இன்னத்தோடொக்குமெ று சொல் வொ ணாது. †ஊழி பெருத்து நாழி க சிறுத்திருக்கக்கடவதான மர்யாதை குலைந்தது (ஒண்சுட ர்துயின்றதாலென்னும்) †நாழிகையை அளந்து தருகிற ஆதித்யனும்போய் †முடிந்தானென்றுநின்றுள். †கல்பத்திலும் உப ம்ஹ்ருதமாம் பதார்த்தங் ளோடே ஸம்ஹார்யனும னிறே ஆதித்யன் இப்போது அங்ஙனன்றிக்கே உளனாய் ஸஞ்சரியா

(க) ப்ருஹதா -

கிற் ச்செய்தேயும் கார்யம்பிறக்கக் ா கிறிலோம் †தன்னு டய ந்கிதியாலே ராத்ரி ய ந த் த ய டயப் போ கிக்கெ ாடு ந் தோற்றக் ட ஆதித்யனும் துதோற்றுகிறிலன்.( )† ஷீஷ்ஜேதிஸுர்ஜ பிஷோதேதி ஒர்ய" ெற ஈ ராஜ்ஞை குலேந்ததுபோலே. கித் ர ய கினைத்த †தீர் கித் ர ய கினைத்தல்

(ஆழியும் புலம்பும்) நம்மி †சிறிய பாதக மாகாகிற்க நாம் தா பேசாதிரு கிறதெ" ன்று கடலா து பாதகமா ப்பு கது †பேரளவுடைய கடலா து தர்யப ம் பிறந்து புலம்புகிறபடி. பேரளவுடைய ன் த னளவிலே தர்யப கம்பிற து பேசும் பேச்சு கு மார மாய் நலியாநின்றதாயிற்று. (அ றிலு முற ா) அ றிலி டய உற ா ம பம் லேக்ஷ மயத்தி நாய டய கித்ராவிரஹத்துக்கு ஸ்மார மாகாகின்றதாயிற்று. (தென்ற ம் தீயினிற் ெ ாடி, ாட) † தெ றலினு டய குளிர்த்தியா து ா த டய ர பர்சத்து கு மாரகமாய் பாத மா ாகி றது தெ றலி டய வெம் ம ஆற்றமே டில் கேவ ா கியிலே பொ ட்டு ஆற்றமே டும்படியிரா கி றது

(தோழியே ெ ன்னும்) †த ெ ான்று பாதகமானல் அம் மே.' ள ா க்கு ான் பாக்யம் ப ணிற்றிலே . † அ னுடே சேரமே ஸகலபதார்த்த களு மநுகூலமாய்க் †குடநீர்வார் கு. ா " என்று ெ ான்னுயே பாவீ! நீ †ஊர் பகையாம்படி ப ணி னுயே. † இ ள் தோழியோ என்னப் பார்த்திராதே பரு ம் (துணைமுலையா கும்) முலைக ானனை என டத்த விஷயத்தை நீ ாட்டு' எ று நலியப்பு ாறே க்ஷாமகாலத்தில் ப்ர கள் சோறு சோறு' என்றால் † ாய் ாய் என்பாரைப்போமே முலை ளை†அரக் ா கிற்குமாயிற்று. (உ) †[முன்னிருந்து மூக்கின்று] †கா க் ா ப்பரு ழியா கி றதாயிற்று. பரு கழி தானல் பின்னை இ முதுகிலேயானலா ாதோ? (சொ லுமினெ செய்மே ெ ன்னும்)†தென்றல் துட கமான பதார்த்த கள் போலு ம றிறே முலை ள் நெருக்கப்பு ாலுண்டான நலிவு. அ பாதக மாகிறபோது தோழியோ" என்றாள் இ வ பாதகமாகப் பு ாறே தோழிமாரோடு தாய்மாரோடு ாசியற ல்லாரையும் சேர்

( ) தை - ஆ - (உ) பெரியதிருமடல் -

த்துச் சொல்லு ' ே ரளென்கிருள். (ஏ ழ) கிடையாது ர '
ன்ருல் கிடைக்குமதிற்போலே சாப த் தப்ப ' ணும ளாயிற்று.

(' பொ ' னு ' கு) இ ளும் தன் சாப மும் பட்டதுபடுகி
ருள் ' என்று க ா ' கியிருக்க ெ ா ' ணதபடி ' லா ' யயாயிரு
' கும ள் (இடெ ந் த) உக்தியாலே தன் சாப ந்தோற்றவிரு '
கிற இ னைப்போலன்றிக்கே †க்ரி யயாலே சாபலந்தோற்ற விரு '
கிற நீ நினைத்திரு ' கிறதெ ' ?. ... ... ( )

அரு. ாலாம்பாட்டு. (ழியிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் புலம்புதலை
மு ' தக ' டமா ' ாட்டுகிருரென்று ஸங்கதி.

' ழி' ப்ரள ா மாய் அப்போ ாய னையறியயோ 'ய தயில் ா
மயாலும் பாத பதார்த்த ' களில்லாமை யாலும் பாடாற்றல ' ' அதிலும்
' ரூரம் இந்த ாழிகையென்னுமபிப்ராயத்தை யருளிச்செய்கிருர் (ஒரு ல்ப
மித்யாதி). பெரிது'' என் கயாலே 'இப்படியன்று இப்படியன்று'' என்று
சொல்லு யால், ஸத்ருசமா ச் சொல்லப்போகாதெ ' ணுமது தோற்றுகிற
தெ ' கிருர் (ே தீத்யாதி). ஆல் . என்ற ஆஸ்சர்யத்து ' கு பாவ ' (ழி
பெருத்தித்யாதி). விஷாதஸூசகமாய், அத்தாலே ஸூசிதமா வுமாம்.
' பெரிதால் ாழி க ஏ ' றவநந்தரம் செ ' துக்கு ' ருத்தருளிச்
செய்கிருர் (ாழி யயித் ாதி). (முடி ' தான்) ன்றது (தீர்க் நித் ர)
என் ம்பக்ஷத்திலே முடி ' தான்' ஏ ' ை ' கு ஜ்ஞாப மெ ' னென்ன
ருளிச்செய்கிருர் (கல்பத்திலுமித்யாதி). ே நித் ரயா பக்ஷத்திே
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (த ' னு டயவித்யாதி). அ ' றி ' ே ழ் ாக் ம்
ே லநித்ராபக்ஷத்துக்கு உபபா(ட)தகமாய், இ ' ாக்ய ' உ ' ம ச்செ
ன் துக்குத் தாத்பர்யத்தைச்சொல்லுகிறதா வுமாம். ' ஆல் ஏ ' றதி '
ருத்து (பீஷோதேதீத்யாதி).

(சிறிய ர) ஸூர் ன். (ஸூர்ய ') பாத மாம் 'ழி ய ' ாட்டுகிருர் (பேர
ளவு ட வித்யாதி). தீயினிற்ெ ாடிதா '' ' றது ' குத் தாத்பர் ம் (தெ '
றலி ட வித் ாதி).

ே ா த்திே இடறிஞல் அம்மே.'' ஏ ' ணக் ' டே மே இத்தனை
பாதகங்கள் வி ' தால் இவள் 'தோழீ' என் றதென்னென்ன ருளிச்
செய்கிருர் (தனக்கித்யாதி). அவனைத்தான் ஸந்தோஷிக்க ' குக் ருதி
ற்று ல் தோழியர்க் ருளாத ள ண்டுருவெ ' (அ ஞேடேயித்யாதி).
(குடநீர் ார் ' கும்) குளிரப்பண்ணும். 'ஓ'' என்றது ' குத் தாத்பர்யம் (ஊர்
ப யித்யாதி). மேலுக் வதாரி (இவளித்யாதி). இ ள் க்ே சத் தப்பார்
த்து நில்லாதே முலே ளென்றுகருத்து. (ாய்வ. ய் ஏ ' க) போலதாட '

பண்ணு . (அரக் ாகிற்கும்) அடக்காகிற்கும். இவளட ் கும்படி மூலைகள் வளருமோவென்ன (முன்னித்யாதி). 'மூக்கின்று என்றது ் குத்தாத்பர்யம் (காணவித்யாதி). 'முன்னிருந்து என்றது ் குஹார்த்தபாவம்(பரு மித்யாதி) ' தோழி ' என்று ஏ வசனமாகச் சொல்லியிருக் , இங்கே சொல் மின்' என்று பஹுவசனப்ரயோ ம்பண்ணுகைக்கு ஹேதுபூர்வகம் பா மரு ளிச்செய்கிறார் (தென்றலித்யாதி).

(க்ரியையாலே) என்றது - திருமூலைத்தடத்தி ் திருமு த் த வத்துக் கொண்டே யிரு ் கைய..ே யென் . ... (௪)

௫. ஓதிலுமுன்பேரன்றி மற்றோதா ்
உருகும் நின்திருவுரு நினைந்து
காத ் மைபெரிது எ யறவுடையள்
ய ் நெடுங் க ் துயி ் மறந்தாள்
பேதையேன்பேதை பிள்ளைமைபெரிது
தெள்ளியள் ள்ளி நுண்மரு ் குல்
ஏதலர்முன்னா ெ ன் நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை, யெந் தபிரானே . (௫)

பதம்.	உரை.
இடவெந்தையெந்தை பிரானே .	
ஓதிலும்	ார்த்தைசொல்லும் போது
உன்பேரன்றி	ன்பேரையொழிய
ற்று	மற்றொருவர்பே ர
ஓதாள்	சொல்லுகிறிலள்;
நின்	உ ் னு டய
திருவுரு	் டிவழ க
நினைந்து	நினைத்து
உருகும்	உரு ாகி ் றாள்
காதன் ம	(் விஷயத்தில்) ஆசையானது
பெரிது	மே ் மேலெனப்பெரு ாகி ் றது (அத்தாலே)
கயறவுடையள்	ை ப்பொருளிழந்தாரப்போலே வருத்தமுறுகின்றாள்
யல்	கயல்போன்று
நெடு	நீண்டிருந்துள்ள
ண்	கண்களில் [ய
துயில்	நித் ரகொள்ளு
மற ் தாள்	ற ் துவிட்டாள்
பே தயேன்	மிகவும்சபலையான
பேதை	என்பெண்ணினுடய
பிள்ளை ம	பிள்ளைத்தன ்
பெரிது	பெரிதாயிராநி ் ற து (உம்மளவில்வந்தால்)
தெள்ளியள்	மிகத்தெளிவு டயளாயிராநின்றாள்
ள்ளி	ள்ளி ் ெ ாடி பே ா ன் று [ள
நுண்	நு ் ணிதாயிருந்துள்
மருங்குல்	இடையையுடையளாளவிவளை
ஏதலர்முன்னா	உகவாதார்முன்னே
என்நினைந்திருந்தாய்	என்செய்ய நினைத்திருக்கிறாய். (௫)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓதிலும்)† முதல்தன்னிலே வார்த்தை சொல்லாதே யிருக்கும்போதே † பெரியது ் சொ ் னாலோ (உன்

பேரன்றிமற்றோதான்) ' ஐயர், ஆச்சி ' என்னத்தரிந்தாள். (உரு கும் நின்திருவுரு நினைந்து)ஈமத்வாரா †தர்மியை அநுஸந்தியா நீர்ப்பண்டம்போலே மங்கியிருக்கும். (காதன்மைபெரிது)†வடிவழகினள ல்லவாயிற்று ஆசையின்பெருமை. (கையறவுடையள்)†ஆசையினளவல்லவாயிற்று இழவின்கனம். இழவுக்கவதி யென்னென்னில் ' (கயலித்யாதி) கயல்போலே முக்த்தமாய்ப் பரப்புடைத்தாயிருக்கிற ண். பெரிய ஊர்கள் குடிவாங்கினாற்போலே கண்ணிற் பரப்படங்கலும் நித்ராத வம் குடி ர கிற்று.

(பேதையென்பேதை) அறிவுகேடியான என்பெண்பிள்ளை. விளைதறியாதே இ ளைப் பெற நோன்புநோற்கும்படியான அறிவுகேட்டையுடைய' (க) நெடுங்காலமுங் கண்ணன் நீண்மலர்ப்பாதம்" என்கிறபடியே. (பிள்ளைமைபெரிது)†பருவத்தி னளவல்லவாயிற்று மௌக்த்யத்தின் பெருமை. †லோகயாத்ரையில் வந்தால் தன் பருவத்திலுள்ளார்க்குள்ள அறிவு போராது. (தெள்ளியள்) உம்மளவில் வந்தால் ஶ்ருதோபநிஷத்கரளவிலுமல்லள். (வள்ளிநுண் மருங்குல்)†இவள் ஸ்வபா த்தை †யநுஸந்தித்துக் கைவிடவொண்ணாதபடியாயிற்று வடிவிற்பசை. பிள்ளைத்தனமும் தெள்ளிமையும் அப்ரயோஜகம் டிவுபோருமாயிற்று உமக்குக் கைவிடவொண்ணாமைக்கு. (ஏதலர்முன்னா) ஆசைப்பட்டாயிறே அழகிதாகவுண்டாயிறே" என்று ஏசுகிற சத்ருக் ள் முன்பே. (என்நினைந்திருந்தாய்) (உ) [...] உகவாதார்முன்பே நம்முடையார் நோவுபடவிட்டுப் பார்த்திருக்குமது நமக்குப்போராது என்றிருக்கக்கடவ நீர் இவளிடை யாட்டத்தில் நினைந்திருந்ததென் ? [... நதேநுரூப']†ஶ்ரீவைகுண்டநாதனுக்காகில் போரு'மென்னவுமாம். இப்படி கைவிட் டிருக்குமது மக்குப்போராது. ... ... (௫)

அ௫. அஞ்சாம்பாட்டு. (ஓதிலுமித்யாதி) "சொல்லுமினென்செய்கேன்" என்று அவள்கேட்டவாறே, நீங் ளெல்லாருங்கூடிப் போதுபோக்காகில் க்ரியாவிசேஷங்களைச் சொல்லி 'கொண்டு நெஞ்சை அந்யபரமாக்கியும் தாங்கப்பண்ணினாலாமே; என்னுமாகாங்கை௯யிலே சொல்லுகிறாளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

ஓதுகையாவது - சொல்லுகை யாய், அதுதானும் பெண்பிள்ளைக்கு சிசுத் வாவஸ்த்தையில் வார்த்தைகற்கை யாய், அத்தசையிலும் _ன்பேர 'றி மற்ற றியாளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (முதல்தன்னிலேயித்யாதி). பெரி யது) தெரியாதது. ஓதும்போதிலுமென்று சப்தார்த்தம். (தர்மியை) ரிச்ர ஹவிசிஷ்டனுன நாமாஶ்ரயனே (வடிவு) என்றது-ஈஶ்வரன்வடிவென்றபடி. "கை" என்று - கையில் பொருளைச்சொல்லிற்றாய் 'அறவு' என்று - இழக் கயைச்சொல்லிற்றாய் 'உடை' என்கிறது - பூமாவிலேயாய் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஆசையித்யாதி).

'பேதை" என்று சொல்லிவைத்து பிள்ளைமை" என்றதுக்குக் கருத் தருளிச்செய்கிறார் (பருவத்தினித்யாதி). இப்படி மௌக்த்யத்தைச்சொன் னால், 'தெள்ளியள்' என்று மேலே சொல்லுமத்தோடு விரோதியாதோவெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (லோகேத்யாதி). வள்ளிக்கொடிபோலே நுண்ணி தான இடையையுடையவளென்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (இவளித்யாதி). (அநுஸந்தித்து) என்றவநந்தரம் கைவிடநினைத்தாலும் என்று கூட்டுவது. 'நாத. ந-அநுரூப" என்னவேயமைந்திருக் வும் "தே' என்கையாலே - அர்ச்சாவதாரமாகவிருக்கும் தேவர்க்கு என்று தாத்பர்யமா கையாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதி). (என்னவுமாம்) என் றது - சொல்லலாமென்றபடி. பக்ஷாந்தரஸூசகமன்று: ... ... (௫)

மூ. தன்குடிக்கேதும் தக்கவாநினையாள்
தடங்கடல்நுடங்கெயி லிலங்கை
வன்குடிமடங்க வாளமர் தொலைத்த
வார்த்தைகேட் டின்புறும் மயங்கும்
மின்கொடிமருங்குல் சுருங்க மேல் நெருங்கி
மென்முலை பொன்பயந்திருந்த
[illegible]ன்கொடியிவளுக் கென்நினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தன்	தன்னுடைய	வன்	வலியராக்ஷஸருடை
குடிக்கு	குலத்துக்கு	குடி	குலமானது [ய
தக்கவா	தகுந்தமார்க்கம்	மடங்க	அழியும்படி
ஏதும்	ஒன்றும்	வாள் அமர்	கொடியயுத்தத்திலே
நினையாள்	ஆராய்ந்தறிகிலள்'	தொலைத்த	நிரஸித்த
தடம்	பெரிய	வார்த்தை	வ்ருத்தாந்தத் த
கடல்	கடலையும்	கேட்டு	கேட்டு
நுடங்கு	விளைந்திருந்துள்ள	இன்புறும்	ஆநந்திக்கும். (திரிய ட்டும்)
எயில்	மதிளையுமுடைய		
இலங்கை	லங்கையிலுள்ள	மயங்கும்	மயங்காநிற்கும்;

மின்	மின்னலையும்	பொன்பயந்திரு	பொன்நிறமான பச
ொடி	வஞ்சிக்கொடியையு மொத்த	ந்த	லைபூத்து கிடக்கிற
		மெல்	மெல்லிய [ளான
மருங்குல்	இடையானது	முலை	ஸ்தநங்களையு டய
சுருங்க	நுா ங்கும்படி	என்கொடி இவ	என்பெண்ணான இவ ளுக்கு ள்விஷயத்தில்
மேல்	மேலே		
நெருங்கி	நெருக்கமாக	இடவெந்தைஎந்தைபிரானே	என் னைந்திருந்தாய் சொல்லு. (சு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தன்குடிக்கேதும்) நம்குடி என்னுதே தன்குடி'' என்கிறாளாயிற்று எம்பெருமானார் தர்சநம்' என் னுமாபோலே. †நம்ப்ரதிபத்தியாலே சொன்னோமாகை யன்றிக்கே பெருமாள் இராமாநுசனுடை யார்'' என்றே யருளிச்செய்வர். † பெருவிலையனான ரத்நத்தை நடுவே இட்டுக்கோத்தால் முன்னும் பின்னுமொக்க விலைபோமாபோலேகாண் என்று பிள்ளான். (தன் குடிக்கேதும் தக்கவா நினையாள்) இ ள் நிலையிருந்தபடியிது நீரினி †உம்முடைய மர்யாதைநோக்கிக்கொள்ளப்பார்த்தீரோ? இல்லையோ? எ கிறாள். †இவளைத்துடங்கிக்காணு மிக்குல மர்யாதை நடத்துவ தாக நினைத்திருந்தது. தன்னைத்தொடங்கிக் குலமர்யாதை நடத்து தாக †நினைத்திருக்கத் தானித்தைக் கடலிலே கவிழ்க்கப்பார்க்கி றாள். †(த குடிக்கு) (க) ஜநகாநாம்குலே ஜநகாநாம்குலே' என்கிற படியே இவள் பிறந்தபின்பாயிற்று இக்குடியில் முன்பில்லாத ஏற்றமெல்லா முண்டாயிற்று. ஒருநாள் பட்டர் இனிதாக ரசி த்தபடியைக் கேட்டருளி எம்பாரெழுந்திருந்து நின்று கண்ணநீரை விழவிட்டு சிதிலாந்தஃகரணராய் பட்டரைக்காட்டி (க) ஜநகாநாம் குலே கீர்த்திம் ஆஹரிஷ்யதி மே ஸுதா - ஜநகாநாம்குலேகீர்த்தி மாஹரிஷ்யதி மே ஸுதா'' என்றருளிச்செய்தாராம். (உ)† தத்தஸ்ய தத்தஸ்ய என்கிற படியே நம்முடைய பேற்றுக்கு நமக்கு வருந்துகைக்கு ப்ராப்தி யில்லை, அவனாலேபேறு' என்றிருக்கும்படி யாயிற்று.†' பெறுவத வனையாகில் இக்க்ரமங்கொண்டு கார்யமென்'' என்றிராநின்றாள் அவள்' முகத்திலே விழித்துக்கொண்டு நின்று க்ரமம் பார்க்க வமையாதோ?'' என்றிராநின்றாளிவள். (ஏதும் தக்கவா நினையாள்) †மடலக்கடைக் கணிப்பது வேண்யுத்க்ரதநத்தி லொருப்படுவதாகா நின்றாள். (நினையாள்) †திருத்தாயார்தான் இவள் நினைவையும் அடி யொத்துகிறாள் காணும் இவளை இழக்கமாட்டாமையாலே.

(க) ரா - பா - (உ) ரா - ஸு -

(நடங்கடலித்யாதி) வேண்யுத்க்ரதநத்திலொருப்பட வேண்டாத படி வந்துஉதவும்படியை யநுஸந்தித்து இனியளாகாநிற்கும்; †அதி லேயொருப்பட்ட ளவிலேவந்து உதவின னிறே.பரப்புடைத்தான கடலை அகழாக வுடைத்தாய் சத்ருக்கள் கேட்டபோதே † நடுங் கும்படியான †மதிளையுடைத்தாய். அன்றிக்கே †புரிப்புடைத்தான மதிளென்னுதல். (இலங்கை வன்குடிமடங்க) ஊரில் அரணை யன் றிக்கே வரபலத்தாலே பல்கிப்பரந்திருந்துள்ள குடியானது திரிய ட்டும் முடிந்துபோம்படியாக. †ராக்ஷஸரைப்போலே மாயையாலன் றிக்கே திறமுடைத்தான பூசலிலே வன்குடி மடங்கத் துளைத்தவா ர்த்தை யுண்டு ஸ்ரீராமாயண வ்ருத்தாந்தம் அத்தைக்கேட்டு. (இன் புறும்) ' நம்மவஸ்த்தை யுடையளா யிருப்பாளொருத்திக்கு உதவி னபோதே எனக்கு முதவினவனன்றோ என்று அத்தாலே இனிய ளாம்.(மயங்கும்) ' உதவாதவ னுதவாதொழிகை யன்றிக்கே உதவும் ஸ்வபாவனாயிருந்து வைத்து நம்தசை இதுவாயிருக்க உதவாதொழி வதே .' என்று மோஹிக்கும். † நம்தசையை யுடையா ளொருத் திக்கு உதவினவனன்றோ" என்று அந்த அண்ணிமையைஅநுஸந் தித்து இனியளாய். 'அணித்தாக உதவினவன் நமக்கு உதவவாரா தொழிவதே" என்று மயங்கும்.

(மின்கொடி யித்யாதி) மயங்கின விழக்கலாமவளோ? இவள். மின்கொடிபோலே யிருக்கு மிடையானது சுருங்கும்படியாக மேலே நெருங்காநிற்குமாயிற்று. †மேலே யிருந்து கீழே வெட்டுவாரைப் போலே தன்குடியிருப்பை யழியாநின்றதாயிற்று. (மென்முலை) முலைக்குக் காடிந்யம் ஸ்பாவமாயிருக்ச்செய்தே 'மென்முலை என்கிறது - விரஹஸஹ மல்லாமையாலே (பொன்பயந்திருந்த) இதடைய மண்ணீடாய்க் கழிந்ததாயிற்று. (என்கொடி) இவளுடைய வைலக்ஷண்யத்துக்கு உதவாதொழியிலும் தன்வயிற்றில் பிறப்பு க்கு உதவாதொழிய வொ ணு தென்றிருக்கிறாள். (இவளுக்கென் நினைந்திருந்தாய்) இவளுடைய வைவர்ண்யமும், அத்யவஸாய மும் செல்லாமையும், வடிவழகும் பிறப்பிருந்தபடியாலும் உமக்கு தவாதொழியப்போமோ ? (இடவெந்தை யெந்தைபிரானே) இவளைக்காட்டி உமக்குண்டான வை ர்ண்ய த்யோதகமிறே திரு விடவெந்தையிலிருப்பு. உடம்பு வெளுப்பன்றாகில் ஸ்ரீவைகுண்டத் திலிருக்க வமையுமிறே. உம்முடைய வைவர்ண்யந் தோற்றத் திரு

விடவெந்தையிலேவந்து எழுந்தருளியிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்தில் நினைத்திருந்ததென்?... ... ...(௬)

அ௫. அரும்பா' டு. (தன்குடிக்கித்யாதி) துரும்புநறுக்கில் ஸாதநமாமென்று துணிந்திருக்குமுங்கள் வயிற்றில்பிறந்த பெண்பிள்ளை யென்பேரையோதுகிறதும், என்னுருவை நினைத்து உருகுகிறதும் செய்தாளென்றால் இது மெய்கொள்ளப்போமோ வென்று அவனுக்குக்கருத்தாக' சொல்லுகிறாளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

திருக்கோட்டியூர்நம்பி, 'எம்பெருமானார் தர்சநம்' என்று எல்லார்க்கும் ப்ரதிபத்திபிறக்கும்படி தம்ப்ரதிபத்தியாலே யருளிச்செய்தமாத்ரமன்றோவென்ன (ம்ப்ரதிபத்தியாலேயித்யாதி). முன்புள்ளாரும் பின் புள்ளாருமிருக்க, இவரையிட்டே நிரூபிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்னவருளிச்செய்கிறார் (பெருவிலையனித்யாதி). (உம்முடை யமர்யாதை) என்றது - இவள் ஸ்வயத்நத்திலே மூழுவதற்குமுன்னே முகங்'ாட்டுகையென்கை. தன்குடியின் மர்யாதைகளைச்'செய்ய நினையாளென்னாதே, "குடிக்குத்தக்கவா" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இவனையித்யாதி வாக்யத் யத்தாலே). (நினைத்திருக்க) திருத்தாயார் நினைத்திருக்க. குலமர்யாதை முன்புதானே நடந்துகொ' டுவாராதோ? இவளைத் துடங்கி நடத்துவதெத்தாலேயென்னும் சங்காபரிஹாரார்த்தம் ப்ரதீகக்ரஹணம் (தன்குடிக்கு) என்று. இந்தத்திருத்தாயாரைப்போலே சொன்னார்தானுண்டோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (தத்தஸ்யேத்யாதி). ஆனால் த்வரிக் வேண்டுவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறுவதித்யாதி). இது ஸம்சயம். "எதும்" என்னை க்குத் தாத்பர்யம் (மலையித்யாதி). "நினையாள்" என்னை க்கு - அவள்நினைவுதெரியும்மாவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி).

(அதிலே) வேண்யுத்க்ரதநத்திலே. (நுடங்கும்படியான) நடுங்கும்படியான'வன்றபடி. "எயில்" என்றதினர்த்தம். (மதிள்) என்றது. (புரிப்பு டைத்தான) கோணமாகவளைப்புடைத்தான. "வாள்"என்று-ஒளியாய் அதாவது-செவ்வையானபூசலென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராக்ஷஸரைப்போலேயித்யாதி). வார்த்தைகேட்கை இரண்டுக்கும் ஹேதுவாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நம்தசையையித்யாதி).

சுருங் மேல்நெருங்குகை - இடையொடியும்படி முலை மேலே பணைக்க என்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (மேலேயிருந்தித்யாதி). ... ( )

மூ. உளங்கனிந்திருக்கு முன்னையே பிதற்றி
முனைக்கன்றி யெனக்கன்பொன்றிலனால்
வளங்கனி பொழில் சூழ் மாலிருஞ்சோலை
மாயனேயென்று வாய் வெருவும்

களங்கனி முறுவல் காரிகை பெரிது
கவலையோ டவலம் சேர்ந்திருந்த
இளங்கனியினுக் கென் னினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந் தபிரானே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
(இப்பெண்பிள்ளை உன்னையேயெப் பொழுதும் நினைக்கையாலே)		சூழ்	சூழப்பட்ட
உளங்கனிந்திருக்கும்	ஸந்துஷ்ட சித்தையாயிராநின்றாள் (பேசப்புகில்)	மாலிருஞ்சோலை	திருமாலிருஞ்சோலையிலெழுந்தருளியிருக்கிற
உன்னையே	ஸம்ச்லேஷத்துக்கு விஷயபூதனான உன்னையே	மாயனே என்று	ஆச்சர்யசக்தியுக்தனேயென்று
பிதற்றும்	அடைவுகெடப்பேசாநின்றாள் [லாமல்	வாய்வெருவும்	வாய்பிதற்றாநின்றாள்
உனக்கன்றி எனக்கு	உன்விஷயத்திலல்லது காலம்போக்கற்றுப்பெற்றவென்விஷயத்திலே	களங்கனி	களங்கனிபோலே யினிதான
ஒன்று	அல்பமும்	முறுவல்	புன்சிரிப்பையும் [ய்
அன்பிலள்	ஸ்நேஹமில்லாதளாயிராநின்றாள்	காரிகை	அழகையுமுடையளா
வளம்	மிக்கஇனிமையான	பெரிது	மிக் மனவருத்தத்
கனி	கனிகளையுடைய	கவலையோடு	தோடே
பொழில்	சோலைகளாலே	அவலம் சேர்ந்திருந்த	வவர்ண்யம் சேர்ந்திருக்குமவளாய்
		இளங்கன்னி	சிறுபெண்பிள்ளையா
		இவளுக்கு	இவள்விஷயத்தில்[
		இடவெந்தை யெந்தபிரானே.	என்னினைந்திருந்தாய் சொல்லு. (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (உளங்கனிந்திருக்கும்) †உள்ளமானது இங்ஙனே பக்வமாய் அவாயிலோடுகிறது வாய்விடமாட்டாதேயிருக்கும். ஹ்ருதயம் பரிபக்வமானையாதென்னில் புஜிக்க்கடவவன் புஜித்ததில்லையாகில் †ஆச்ரயமில்லையாயிருக்கை. (உன்னையேபிதற்றும்) † இதுதான் பாவபந்தத்தாலேயோ?" என்றிருந்தாள் இவள் ராய்விடுமளவுந்திருத்தாயார் உம்முடையப் கலிலுமொரு அபிஸந்தியின்றிக்கே (க) [illegible] ஜாமதக்ந்யவல்பதா என்கிறபடியே அடவு கேடாச் சொல்லாநின்றாள். ஒரு அபிஸந்தி பூர்வகமாநந்ததாகில் அடைவுபட்டிருக்குமிறே. (உனக்கித்யாதி) † நம்மையுமொரு நால் சொல்லாளோ?" என்னும் நசையறுத்தாள். †அதனுக்காம்படி இவ்வளாக்கினார் பக்கலிலே யாதல் அவர் பக்கலிலே யாதலிறே பாவபந்தமிவளுக்கு.

(வளமித்யாதி) இ ள ரன ப்ரேமத்து கு அ ன் க்ருஷி ப ணினபடி யச் சொல்லி ரய்ெ ருவும். ஸம்ருத்தமான பல களை யுடைத்தா பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமலையிலே ஆர்யர் களிழந்த ம்லேச்சபூமியிலுள்ளார்க்கு முகங்கொடுத்து நிற்கிற ஆ சர்ய குணசேஷ்டிதங்களை யநுஸந்தித்துப் பின்னைவா னையே உபா த்யாயரா ச் சொல்லுமதொழிய உணர்த்தி ட சொல்லுவதொரு ார்த்தையில்லை (ரய்ெ ருவும்) (க) [ ] விசிந்த்ய ாசா ப்ரு தீதமேவ] † முற்பட வநுஸந்தியா பின்னை அது தானும் மாட்டாதே ா னையாலே சில சொல்லுமத்தனை.

(களங் னி முறு ல்)† பிள்ளாய்.ஆர் ரய்ெ ருவக்கடவத்தை ஆர்வாய் வெருவுகிறுர். (உ) ' [ ] வீதேதி சாருதநீம் என்று அ ணிறே ரய்ெ ருவு ரன்† எதிர்த்தலையைத் †தோற்பி த்தோமாக ே ணும்' என்றிருக்கிற ர்களக ரய் இப்படி விலக்ஷ மாய் பக் மாய்த் தோற்றினதுபோலே யாயிற்று முறுவலிரு ப்பது.

(௩) †[ ] அஸ்மி] முன்பு தாமும் பிராட்டியுமாய் ஜலக்ரீ டாதிகள் ப ணி ா மாகப் பரிமாறிற்ருேரிடத்திலே பிராட்டி யப்பிரிந்து தாமுமிளைய பெருமாளுமாய்த் தேடிக்கொடுவாராநிற்க ச்செய்தே அ விடத்தை க் டு இளையபெருமாளைப் பார்த்தருளி ச்செய்கிறுர். [ ] அஸ்மிந்] இப்படி வெறுந்தரையாயிருக் கிற விடத்திலே காண் அன்று நா†மெடுப்பெடுத்தது. [ ] மயா ார்த்தம்] ப்ர யதாரையில் தம்மைத்தாம் சால மதித்திறே யிருப்பது. †நாமுங்கூடக் †கா வந்த சோழரோபாதியாக கடக் கிற்கும்படி அவளு டைய அளவுை மையும் விதக்த்தமாகப்பரிமாறி னபடியுங்காண். [ ] உதாரசிலா] படைவீட்டி லிருந்தநாள் மாமனார் மாமியார்க்கு கூசி §(ச்சிறிது)படி விடுவாரோபாதி அளவு பட வாயிற்று போகம் செல்லுவது இப்போது அவ்வளவன்றிக்கே ஏ ாந்தஸத்தலமாகையாலே தன்னை முற்றாட்டா ஸர்வஸ்வதாநம் பண் ணிக்கொண்டிருந்தாளாயிற்று. [ ] சிலாதலே பூர் ம்]†ஜலக்ரீ ட பண்ணுகிறதோரிடத்திலே சிலாதலமாய் இளை

(க) ரா - ஸு - ( ) (௩) ரா ஆ - ௬௩ க .
§ குண்டலிதம் க்வாசித்தம்.

த்தவிடத்திலே அதிலே யேறுவதாகப் பெருமாள் முற்கோலிக்கணி சிக்க (க) 'ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்துகோஸலா என்கிற அதிலேயு மொருஸம்பந்த முண்டிறே இவளுக்கு †அத்தை இவருடைய இங்கிதாதிகளைக் கொண்டறிந்து இவரை இளைப்பிக்கவேணுமென்று பார்த்து பெருமாளேறுவதாகக் கூசித்த துறையையடைத்துக்கொண்டிருந்தாள். [உபோபவிஷ்டா உபோபவிஷ்டா] அப்படியா யிருக்குமிறே எங்கும். [காந்தஸ்மிதா காந்தஸ்மிதா] †வெறும்புறத்திலே தானே துவக்கவல்லவள் ' முறுவலைச் சேர்த்தாற்போலேயாயிற்று முகந்தானிருப்பது. அதுக்குமேலே அப்போது பிறந்த வெற்றியாலே ஜாதஹாஸை யானாளாயிற்று. [த்வாமாஹ த்வாமாஹ] †இதுக்கு முன்பு தொடங்கின கார்யத்தில் தலைக்கட்டாதே மீளுமதிலையிறே பெருமாள் ' இதொன்றுந்தலைக்கட்டப் பெற்றதில்லை ' அத்தாலே லஜ்ஜித்துக் கவிழ்தலையிட்டார் பெருமாள்; அவரைவிடா இவரைப்போரப் பொலியக் கொண்டாடுகிற இளையபெருமாள் முகத்தைப் பார்த்தாள் ' பாரீரோ தம்பியார். நீங்கள் நினைத்ததெல்லாந் தலைக்கட்டினிகோளிறே நீங்கள் வல்லவலிய ஆண்பிள்ளைகள் நாங்கள் பெண்பெண்டுகள் நீங்கள் வேட்டைக்கும் வினைக்கும் போய் வ்யாபரிக்குமவர்கள் ' நாங்கள் வீடுவிட்டுப் புறப்பட்டறியோம் உங்களுக்கு நினைத்த வகைகளெல்லாம் தலைக்கட்டலாமிறே உங்கள் தமயனார் வென்றாரிறே" என்று ஹாஸமுகமாகக்கொண்டு வார்த்தை அருளிச்செய்தாளாயிற்று.

(காரிகை) நிருபாதி ஸ்த்ரீத்வத்தை யுடையவள். (பெரிதித்யாதி) கவலையும் அவலமுமாகிறது மாநஸமாயும் சாரீரமாயும் வரும் வ்யதை. கவலையாகிறது நெஞ்சில் தடுமாற்றம் அவலமாகிறது வடிவைப்பேணாமை. (இளங்கனி) நீர் வில்லை முறித்துச்சென்று கைப்பிடித்த ஸ்ரீஜநகராஜ' திருமகளினு மிளையவளிவள்' உம்மைப்பிரிந்தால் அவளைப்போலே (உ) ஸமாத்வாதச தத்ராஹம் ஸமாத்வாதச தத்ராஹம் என்று ஆசையிட்டுத் தரிக்க வல்லவளன்று. இப்படி பருவமிளையளாகில் முன்பே ஸம்ஸ்லேஷம் ப்ரவ்ருத்தமாகிலன்றோ இப்படி படக்கடவதென்னில்;†இயற்கையிலே அவள்கலந்து வைக்குமே அத்தைத் §தாயாரறியாளே. (என்னித்யாதி) ஸ்ரீஜநகராஜன்

(க) ரா - ஆ - (உ) ரா - ஸு - § (பா) தானறியாளே.

திருமகளைக் கைப்பிடிக்கைக்காக ஸ்ரீமிதிலையில் புறச்சோலையிலே விட்டுக்கொண்டிருந்தாற்போலே இவளைப் பெறுகைக்காகத் திருவிடவெந்தையிலே விட்டுக்கொண்டிருக்கிற நீர் இவளிடையாட்டத்திலென்ன நினைத்திருந்தீர் ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (—ளங்கனிந்தித்யாதி) உங்கள்குல மர்யாதைகளைப் பேசச்சொல்லி நீங்கள் பெண்பிள்ளையை மிரட்டி நிறுத்தினீகோளாகில், அவன்தானே அறியிராளோ, என்னைக்கேட்கிறதென்னென்ன; அங்ஙன்செய்ய வொண்ணாதபடியிறே அவள்தசையென்கிருளென்கிருரென்று ஸங்கதி.

பெண்பிள்ளையை ‘என்நினைந்திருந்தாய்’’ என்று நாங்கள் கனக்கமறுமாற்றம்சொல்ல, நினைந்து உன்னையேத்துமென்ன வமைந்திருக்கவும் “இருக்கும்’’ என்கையாலே - வாய்விடமாட்டாதே திருவுள்ளம் கனிந்திருக்குமென்று தாத்பர்யம் விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (உள்ளமானதித்யாதி).(ஆஶ்ரயமில்லையாயிருக்) என்றது - பழமானது புஜியாதபோது அழிந்துபோமாபோலே ஈஶ்வரன் அநுபவியாதபோது அழியும்படியிருக்கையென்கை. (இதுதான்) என்றது - உளங்கனிந்திருக்கைதானென்றபடி. தான் “என்னைந்திருந்தாய்’’ என்றதுக்கு வாய்விடாதேயிருந்தது, அவனிடத்தில் ஸ்நேஹத்தாலே என்றிருந்தாள் திருத்தாயார் நெஞ்சழிந்து வாய்புலத்தப்புக்காள் பெண்பிள்ளை அத்தைவிட்டு, ‘உன்னையேபிதற்றும்’ என்கிருளென்னும் பாவத்தயருளிச்செய்கிருர் (இதுதானித்யாதி). உட் ருத்தையருளிச்செய்கிருர் (நம் மயுமித்யாதி). பின்னையுமொரு ால் சொல்லாளோவென்னுமாச. ‘எனக் ன்பொன்றிலள்’ என்ன ப்ரஸக்தியெங்ஙனேயென்ன (அவனுக்கித்யாதி).

ராமேதிராமேதி ஸதைவ புத்த்யா விசிந்த்யவாசா ப்ருவதீதமேவ ராமேதிராமேதி ஸதை புத்யா விசிந்த்யவாசா ப்ருவதீதமேவ இதுக்கர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (முற்படவித்யாதி).

“வாய்வெருவும் களங்கனிமுறுவல்’’ என்ற ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (பிள்ளாயித்யாதி). பிள்ளாயென்னுமது - பூஜ்யவாசகமாகையாலே இடவெந்தைபிரானை யங்ஙனே ஸம்போதிக்கிருளென்றுகருத்து. வாய்வெருவும்படியான பாகம்முடுகினவிவளை குலமர்யாதையிலே நிறுத்துகை துஷ்கரமென்று கருத்து. ‘களங்கனிமுறுவல்’ என்றவளவுக்குத்தாத்பர்யம் (எதிர்த்தலையித்யாதி). களாப்பழம்போன்றமுறுவல் என்று போக்யதாமாத்ரத்திலே த்ருஷ்டாந்தமென்று திருவுள்ளம்.“ ள ’’என்று கலமென்றதாய் அவ்யக்தமதுரமென்றபடி' இது வ்யாக்யாநாந்தரத்திலர்த்தம். (சாருததீம்) என்றது-அழகியதந்தங்களையுடையவளென்றபடி. (தோற்பித்தோ மா வேணுமென்றிருக்கிறவர்கள்) - பிராட்டிமார்.

அவன் பிராட்டிமுறுவலு 'குத் தோற்றமைக்கு ப்ரமாணாந்தரம் ாட்டி 'லெ ா ' டு வ்யாக்யா 'பண்ணுகிருர் (அஸ்மிந் இத்யாதி). (டுப்பு) நிக்ஷேபம். அஸ்மச்சப்த தாத்பர்யமருளிச்செய்து த்ருதீ அப்ரதாநேயாய், ஜல 'ரீடா ரஸாநுபவத்திலிருக்கும் ப்ராதாந்யத் தயருளிச்செய்கிருர் (ாமுங்கூடவித் யாதி). (காண ந்தசோழரோபாதி) மல்லயுத்தம் பார்க்கவந்தசோழராஜா 'ளோபாதி யென்றபடி. பூர்வம் என்னு து - இதுக்குப்பூர் 'என் வேண் டு யாலே அத் தயருளிச்செய்கிருர் (ஜலக்ரீடையித்யாதி). -ப ப- ன் கிற த்விருக்தியாலே-ஸமீபத்தில் து றதுறைதோறுமிருந்தாளென்று விவக்ஷி த்தருளிச்செய்கிருர் (அத்துறையித்யாதி). ஜாதஹா ர என்று கதாசித்ஹா 'போலன்றிக்கே காந்தஸ்மிதா' என்று சொன்னது 'குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிருர் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி ாக்யத்வயத்தாலே). ப்ர யதா ரயில் பெருமாளோடே ார்த் தசொல்லப்ர க்தியுண்டாயிருக் , இளைய பெருமாளோடு ார்த் தயருளிச்செய்கை க்கு ' கருத்தருளிச்செய்கிருர் (இது 'குமுன்பித்யாதி) வாக்யஜ தந்தாலெ ன்லெ 'ன (பாரீரோவித்யாதி).

(இயற்கை யிலே) உத்யாநாதிஸ்த்தலங்களிலே யாத்ருச்சிகஸம்ப்ஸலே ஷத்திலே . ... (எ)

ஶூ அலங்கெழு தடக்கை யாயன் ாயாம்பற்
கழியுமா லென்னுள்ள மெ 'னும்
புலங்கெழு பொருநீர்ப் புட்குழி பாடும்
போதுமோ நீர்மலைக் கெ 'னும்
குலங்கெழு கொல்லிக் கோமளவல்லி
கொடியிடை நெடுமழைக் கண்ணி
இலங்கெ ழில் தோளிக் கென்னினைந் திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தை பிரானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
	(என்பெண்ணானவள்)	என்னும்	என்றசொல்லாநின்ருள்' [வற்றையும்
அலம்	ஹலம் என்னும் ஆயுதம்	புலம்	இந்த்ரியங்களெல்லா
கெழு	விளங்காநின்றுள்ள	கெழு	தன்பக்கல் சேர்த்துக் கொள்ளும்படியா
தடம்	பருத்த [ய		
கை	திருக்கையு ட	பொரு	அலைபொருகிற [ள
ஆயன்	இடையனான க்ருஷ்ணனுடைய	நீர்	நீரையுடைய
		புட்குழி	திருப்புட்குழி விஜய ராகவன் ஷயமாதை லை
வாய்	திருப்பவளத்தில் வைத்தூதுகிற [கு		
ஆ 'பற்கு னு	இலை 'குழலோசைக் எ 'ம ஸ்ஸானது	பாடும்	ப்பாடாநி 'ருள்'
		நீர்மலை 'கு	திருநீர் லைக்கு
அழியும்	அழியாநி 'றது	போதுமோ	போ ாம்

என்னும்	என்றுசொல்லாநின்ருள்;	நெடுமழை	பெரும ழபோ நீர்த்தா ரகள் இடவிடாமல் பரஹிக்கிற [ய்
கொல்லி	கொல்லிமலையிலுண்டான பா வபோன்று	ண்ணி	ளேயு டயளா
ழு	ப்லாக்யமான [ய்	இலங்கு	விளங்காநின்றுள்ள
குலம்	குலத்தில்பிறந்தவளா	எழில்	அழகிய
ாமளம்	அழகிதான	தோளிக்கு	தோள்களையு டயா இப்பெ விஷயத்தில்
ல்லி	கொடிபோல் மென்மத்தன் மயளாய் [யொத்த	இட வெந்தையெந்தைபிரானே .	
ாடி	ஞ்சிக்கொடியை	நினைந்திருந்தாய், சொல்லு. (அ)	
இட	இடை யயுடையளாய்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி)†நெஞ்சிலழிவை மறை ப்ராப்தமாயிருக்க நெஞ்சிலழிவைத்தாயான என்முன்னே சொல்லாநின்ருள். அலம் என்று ஹலம்.கலப்பை† சேர்ந்திருந்துள்ள சுற்றுடைத்தான யையுடைய க்ருஷ்ணனுடைய வாயில் குழலோசையிலே ஒன்றுக்கழியாத எ நெஞ்சழியாநின்றதென்ருநின்ருள். † யிரமுமுருக்குங்காணும் ாயில் குழலோசை. †இலைக்குழலென்ற நிர்ப்பந்திக்கிருருமு டு. ஹலத்தையுடைய என்கிற இது குக் ருத்தென்னெ னில் கையிலாயுதத்துக் கெதிரிகளழியுமாபோலே குழலோசைக்கு இவளழியாநின்ருளென்கை † தாய் தமப்பனுக்குப் பரதந்த்ரனுகையாலே குறித்தகாலத்திலே ரப்பெற்றிலேன்' ான்ருற்போலே சிலவற்றைக் குழலோசையிலே தோற்றவைத்திறே ஊது வது.(க)† ஜகௌகலபதம் சௌரிஸ்தாரமந்த்ரபதக்ரமம் ரம்யம் கீதத்வநிம் ச்ருத்வா ஸந்த்யஜ்யாவஸதாம்ஸ்ததா ஜகௌகலபதம் சௌரிஸ் ஸ்தாரமந்த்ரபதக்ரமம் ரம்யம் கீதத் நிம்ஶ்ருத்வா ஸந்த்யஜ்யாவஸதாம்ஸ்ததா 'என்று சொல்லுகிறபடியே அன்றிக்கே ஆறு நீர் ர முன்னே சினையாறுபடுமாபோலே ருஷ்ணன்வரவுக் குறுப்பா முன்னே ரும் நம்பி மூத்தபிரான் குழலோ சயாகவுமாம்.

†அதிற் காட்டிலுமழிக்கும் போலே ாணும் அது கிவ் ருகிலுந்தருளின நிலத்தில் நிலை. புலம்' என்று விளைநிலத் தச் சொல் விற்ருகவுமாம். அன்றிக்கே கண்டாருடைய இந்த்ரிய ள் † பிணியு ணும்படியாய் தன்னில்தான் பொராநின்றுள்ள லஸம்ருத்தி

( ) வி பு - ௫ -

யையுடைய திருப்புட் குழியிலே நிற்கிறநிலையை பநுஸந்தித்த ரேறே நான் தாயென்றுபாராதே வாய்விட்டுப் பாடாநின்ருள் (போதுமோ நீர்மலைக் கென்னும்) நம்தசை யிருந்தபடியால் திருநீர்மலையிலே போய்ப்புக்கே விடுடே ரம்போலே யிருந்ததீ' என்று விலக்க நினை கிற † தாயாரோடே தோழிமார்க்குச் சொல்லுமாபோலே சொல்லா நின்ருள்.

(குலமித்யாதி)†கொல்லிமலையிலே ஒருபாவை யு டு†வகுப்பழகி தாயிருப்பது அதுபோலே யாயிற்று இ ளுக்குண்டா †ஏற்றமும் பிறப்பும் †அநுகூலரும்அடித்துப்பார்க்கவொ ணுத ஸௌகுமார்ய மும். (க) என்னு டக் கோமளக்கொழுந்து என்னக்கடவதிறே (கொடியித்யாதி) கொடிபோலே யிருந்துள்ள இடையை யுடைய ளாய் ஒரு கால் கண்ணுலே நோக்கில் ஒருபாட்டம் ம ழைவிழுந்தாற் போலே இலக்காஞர் திமிர்க்கும்படியான நோக்கை யுடையளாய் உஜ் வலமாகா நிற்பதாய் கீழ்ச்சொன்னதுக் கெல்லாம் மேலே அழ கிதான தோள் களையுடையளான இ ளுக்கு. (என்னித்யாதி) (உ) 'ராகவோர்ஹதி வைதேஹீம்' என்னும்படியே உமக்குத் தகுதியாம்படி யிருக்கிற இவ ரிடையாட்டத்தில் நீர் நினைத்திருக்கிறதென்? ... .. (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (அலமித்யாதி). உனக்கன்றி எனக்கன்பொ ன்றிலள் என்று நீசொல்லும்படியா முதிர்ந்து என்னை ரய் வெருவிஞளே யாகிலும் தாயான ன்னைக் ண்டபோதே அஞ்சி உனக்கு மறைக் அவளு க்கு ப்ராப்தமாகாதோ, ஆவை யாலே குலமர்யாதையிலே நிறுத்தலாமேயெ ன்று பகவதபிப்ராயமாக என்னைத்தாயென்றுமறியாதே தோழியோபாதி யாகவெண்ணி என்முன்னேதானே வாய்விட்டாளெ கிருளென்று ஸங்கதி.

பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிருர் (நெஞ்சிலித்யாதி). "கெழு" என்றதினர்த்தம் (சேர்ந்திருந்துள்ள) என்றது. (வயிரமுருக்கும்) என்றது - வஜ்ரத்தையுமுருக்குமென்றபடி. 'ஆம்பல்' என்றதுக்கு மூங்கில் குழலென்றருளிச்செய்து, இலைக்குழலென்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (இலையித்யாதி). குழலோசைக் வளழிவாளெ ரென்னவருளிச்செய்கிருர் (தாயித்யாதி). குழலோசைக்கு ஈடுபட்டிருப்பர் ளோவென்னவருளிச்செய் கிருர் (ஜகாவித்யாதி). தாரமென்றும் மந்த்ரமென்றும்சொல்லுகிற ஸ்வர - விசேஷங்களையுடைய பதங்களினுடைய க்ரமத்தையு டயவென்றபடி.

(க) தி-வாய் - எ - உ. (உ) ரா ஸு -

மேலுக்கவதாரிகை (அதிலித்யாதி). (அதிற்காட்டிலும்) விப ர தாரங் களிற்காட்டிலும். கெழுகை-சேருகையாய் அதினர்த்தம் (பிணிப்புண்ணும் படியாய்) என்று. (தாயாரோடே) ஏன்றது - த்ரயாரானவென்றோடேயெ ன்றபடி.

நல்லகுலத்திலே சேர் ` தவளாய் ெ ால்லிப்பா வபோலே யா ளெ ன்று சப்தார்த்தமாய் வ்யுத்க்ரமேண அர்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (ெ ால்லியித் யாதி).(வகுப்பு) அவயவஸம்ஸ்தாநம்.(எற்றமும்)ஸௌகுமார்யாதிசயமும்.( ) ‘சேஷ்ட்ரூ ` ` ` சேடிப்ருசாஹோகிதைர ` கம்லாநி என்னுமத்தை யுட்ெ ா ` டு, ‘ே ாமளவல்லி” என்றது `குத் தாத்பர்யம் (அநுகூலருமித் யாதி). (பிறப்பும் ஸௌகுமார்யமும் அதுபோலேயாயிற்று) என்று அந்வயம். கொல்லிமலைப் பாவைக்கு லை உத்க்ருஷ்டதேசமாகையால் ஆபிஜாத்யமு ` கூடும்` பாவை யிலேயும் ஸௌகுமார்யந்தோற்றும்படியிருக் கயால் ஸௌ குமார்யமு ` டெ ` று திருவுள்ளம். ... ... (அ)

ளூ. பொன்குலாம்பயலை பூத்தன மெ ` தோள்
பொருகயல் கண் துயில்மறந்தாள்
அன்பினாலுன்மே லாதரம்பெரிதிவ்
ங்கினுக் குற்றநோயறியேன்
மின்குலா மருங்குல் சுருங்க மேல்நெருங்கி
வீங்கிய வனமுலையாளுக்
கென்கொலாங்குறிப்பி லென்கினைந்திருந்தா
யிடவெந்தை யெந்தைபிரானே ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மெல்	மெல்லிய	அன்பினால்	ஸ்நேஹத்தாலே
தோள்	தோள்களானவை	ஆதரம்	அபிநிவேசமானது
பொன்	பொன்நிறத்தை	பெரிது	மேன்மேலெனப்பெருகாநி ` றது
குலாவும்	கொண்டாடாநின்றுள்ள [றன;	இவ்வண ` கினுக்கு	அழகையுடையளான இப்பெ ` பிள்ளைக்கு
பயலைபூத்தன	வைவர்ண்யத்தையுற்		
பொரு	தம்மில்லொன்றோடொன்றுபொராநின்றுள்ள [ன்ற	ற்ற	நேர்பட்ட
		நோய்	வ்யாதியை
கயல்	கயல்மத்ஸ்யம்போ	அறியேன்	அறிகிலேன்.
்ண	ண்களில் [யை	மின்	மி ` னை
துயில்	நித்ரைெ ாள்ளுகை	குலாம்	ெ ாண்டாடுகிற (வலையாநின்றுள்ள)
மறந்தாள்	மறந்துவிட்டாள்.		
உன்மேல்	உன்விஷயத்திலுண்டான	மரு ` குல்	இடையா து
		சுரு ` க	சுருங்கும்படியாக

(க) ஶ்ரீகு ரத்நகே ாசம்.

மேல் மே லே [பொருந்தி | என்னும்மொ ால் யாதாய்முடியும்
நெருங்கி ஒன்றோடொன்று | இடவெந் தயெந்தைபிரானே.
வீங்கிய ளராநி ுள்ள | குறிப்பில் திருவுள்ளத்திலே
அழகிய [க்கு | எ நினைந்திரு தாய், செல்லு. ( )
முலையாளு கு முலைகளையுடையவளு |

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பொன்குலாமித்யாதி) பொன்னை குலாவா நின்றுள்ள கொ டாடாநின்றுள்ள வைவர் யத் த பஜித்தன விரஹஸஹமல்லாததோ ். (பொருகயலித்யாதி) †பொரா நின்றுள்ள கயல்போலேமுக்த்தமாயிருந்துள்ளகண் ஙில்நித்ராதத் மடிமையபிடித்து யுத்பத்திப வே டும்படியாக ாஸனையோ மே மறந்தாள் (அன்பினுலித்யாதி) ஸங் மடியாக உம்முடைய பக்கல் பிறந்த காமமானது அறப்பெரிது. (இவ் கினுக்கு) †பிறர்க்கிப்படி தன்பக் லிலே ஆதரம்பிறக்கும்படி அழகை யுடைய லக்ஷணையான இ ளுக்கு.(உற்றநோயறியேன்) இவளுக்கு †முருடு †கொளுந்தும்படி பிற தநோய் இ ் தென்றறிகிறிலேன் பயலை பூத், ாள் டுயில்மறந்தாள் அன்பினுலுன்மேலாதரம்பெரிது எ று நோவுஞ்சொல்லி நோவுக்கு †நிதாநமும் சொல்லாநிற்க அறி யேன் என்கிறது இ விஷயந்தன்னில் நிதாநவிசேஷத்தைப்பற்ற அதாகிறது முறுவலிலேயோ? நோக்கிலேயோ? வடிவிலேயோ? சீலத்திலேயோ? அகப்பட்ட துறைவிசேஷ மறிகிறிலேன்.

(மின்குலாமித்யாதி) மின்போலே வளையாநி ன்றுள்ள இடையா னது சுருங்கும்படியாக மேலேநெரு கி வளராநின்றுள்ள.†மு பே இற்றது முறிந்தது” ா னும்படியாயிற்று இடையிருப்பது அதுக்குமேலே ஆ ரயத்தைப் பாராதே நெரு கி ளராநின்றுள்ள †அழகிய முலையையுடைய இ ளு கு. (என்மொ ா ாம்) தா கைவிட் டமைதோற்றச் சொல்லுகிற ார்த்தை. இவளுக்கெவ்வளவாய்த் தலைக்கட்டக் தோ?(குறிப்பித்ய தி) தாய் கவிடுதல் †தான் மை விடுதல் செய்தால் அதைக்கொ டு நோ கு கக்கீடாகத் திருவிட வெந்தையிலே ந்திருக்கிற நீர் உம்மு டய திருவுள்ளத்தால் நினைத் திருக்கிறதெ ? வாலிபக்கலிலே டோமிறே ப்ராதாக்களுதவாத படி ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் பக் லிலே கண்டோமிறே தமப்பனுத ாதபடி தான் த னை அநுஸந்தித்தஞ்சின அர்ஜுநனுக்கு (க) மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ மாமே ம்சர ம்வ்ர என்ன க டோ மிறே அ னுதவும்படி. ... ... (௯)

(க) கீதை அ - ௬ -

அரு. ஒ ' பதாம்பாட்டு. (பொன்னித்யாதி) ' ஈன் ராமக்ருஷ்ணாத்ய தார ' ளாச்செய்ததும் திருமாலிருஞ்சோலை திருப்புட்குழி திருநீர்மலை திருவிடவெந் த, இவற்றிலே மு ங்கெ ாடுத்து 'கொண்டிருந்தது மிவளுக் ாகவன்றோ? இங்ஙனேயிருக்கச்செய்தேயும் இப்படி வாய்வெ ருவி 'ெ ா 'டு விரஹக்லேசம் தலை யெடுக்கை 'கு நிதாநமேது? அத் தச்சொல்லில் அதுசெய் றோம் எ 'று எம்பெருமானுக்குக் த்தாக; அவளிப்படி விவர் ணையாளுள் எதிலே ஈடுபட்டாளோ எனக் த் தெரிகிறதில்லை நரே திருவுள் ளத்தில் விசாரித்துத் தீர்த்தருளவேணுமென்று தான் விட்டுநிற்கிருள் திருத்தாயாரென்கிருரென்று ங்கதி ண்டுகொள்வது.

(பொராநின்றுள்ள யல்போலே) என்றது - யுத்தோந்முகமான இர ண்டுமத்ஸ்யங் ள் ஒன்றுக்கெ ான்று நேரேயிருக்குமாபோலே யிருக்கிற ஸ 'நி வேச ஸௌந்தர்யத்தைப்பற்ற. 'அ ை'கு'' தெய் ப்பெண் என்று சப்தார்த் தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (பிறர் 'கித்யாதி). (பிறர் 'கு) நாய னுக்கு. '_ற்ற'' என்றது 'குத் தாத்பர்யம் (முருடித்யாதி) (முருடு) காடிந்யம். (கொளுந்தும்படி) ப்ராபிக்கும்படி. துஷ்பரிஹரமான நோயெ ' றபடி. (நிதாநம்) என்றது - அ ளிடத்தில ' ப.

முலையா பே தே இடை 'கு மேலேயாயிருக் , மேல்நெருங்கி' என்ன ே ணுமோவென்ன வருளிச்செய்கிருர் (மு ' பேயித்யாதி). வனம்'' என்ற தி ர்த்தம் (அழகிய) என்றது. (தான் கவிடுதல்) ஸ் யத் ம்விடுதல். ( )

ம்ம. அன்னமு மீனு மாமையு மரியு
மாய வெம்மாயனே யருளாய்
என்னுமின் தொண்டர்க் கின்னருள் புரியு
மிடவெந்தை யெந்தைபிரானை
மன்னு மா மாட மங்கையர் தலைவன்
மானவேல் கலியன் வா யொலிகள்
பன்னிய பனுவல் பாடுவார் நாளும்
 ழவினை பற்றறுப்பாரே. (௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடி ளே சரணம.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
அன்னமும்	ஹம்ஸாவதாரமும்	எம்மாயனே	ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தனு என்னு டைய ' வாமீ.
மீனும்	மத்ஸ்யாவதாரமும்		
ஆமையும்	கூர்மாவதாரமும்		
அரியுமாய	ந்ருஸிம்ஹாவதாரமும்செய்தருளின	அருளாய்	க்ருபைசெய் தருள வேணும்

ன் ம்	என்றுப்ரார்த்திக்கிற	வேல்	ே லைத்தரித்த
இ	விலக்ஷ ரான	கலியன்	ஆழ் ாருடைய
தொ டர்க்கு	தாஸபூதரு கு	ாய்	திருப்ப ாத்திலுண் டாய்
இன்அருள்புரியும்	பரமக்ருபைசெய்தரு ளும ன	ஒலி	ப்ரஸித்தமாம்படி
இடவெந் த	திருவிடவெந்தையில்	பன்னிய	விஸ்தரித்தருளிச்செய்த
யெந் தபிரானை	நித்யவாஸம் பண்ணுகிற நித்யகல்யாண விஷயமாக	பனுவல்	பாட்டுக்களை
		பா வோர்	ப்ரீதிப்ரேரிதராய் அப் ய ிக்கவல்லவர் ள்
ம னும்	(ப்ரளயத்திலுமழியா தபடி) நித்யமாய்	நாளும்	எந்நாளும்
மா	பெரிய [ன	பழவினை	தங்களுடையபூர்வகர் மங்களினுடைய
மாடம்	மாடங்களையுடைத்தா	பற்று	ஸம்பந்தத்தை
மங் யர்	திருமங் யிலுள்ளா ர் கு	அறுப்பார்	ஸவாஸநமாகப்போக் கப்பெறுவர்கள்.
தலைவ	நிர்வாஹகராய்		
ம ம்	அ ன்றஇலையையு டத்தான		

வ்யா. பத்தாம்ப ட்டு. (அன்னமு நித்யாதி)† அறிவுகுடிபோய் நோவுபட தம றிவு கொடுத்த அவதாரங்களை நினைக்கிறார். (இன் தொண்டர்க் கின்னருள்புரியும்) † இப்படிப்பட்ட ருசியுடையராய் அ தாரங்களுக்குப் பிற்பட்ட ர்களுடைய இழவு தீர்க்கைக்காகத் திருவிடவெந் தையிலே ந்து நிற்கிற † உபகாரகனையாயிற்றுக் கவி பாடிற்று மன்னுமாமாடமங்கை யர் தலைவனாயிற்றுக் கவிபாடினார் ப்ரளயத்துக்குங்கூட அழியாதமாடங் ளையுடைய திருமங்கைக்கு நிர் ாஹகரான ஆழ் ார். (மானவேற்கலியன்) †வேலைப்பிடித்தவர்க ளுக்குத் தம்மோடொக்க ஸ்ரீை ஷ்ண வ ஸ்ரீயை யுண்டாக்கும் ே லெ னுதல் † இலை அ லிய வேலென்னுதல். ஆழ்வார் ஒலியை யு டத்தாகச் செய்தை . (பன்னியபனுவல்) †லக்ஷண களிலொன் றும் குறையாதபடி விஸ்த்ருதமாகப்பாடின இப்பத்தையும் அப்ய ிக் லவர்கள் (நாளும்பழவினை பற்றறுப்பாரே) ப்ராக்தநகர் ம களை ஸநைேயோடே போக்கப் பெறுவர்கள் தாம் மோஹிப் பது உ ர்வதாகத் திருத்தாயார் கூப்பிடுவதா வேண்டாதபடி பக தநுப மே யாத்ரையான தேசத்திலே புக்கு அநுபவிக்கப் பெறு ர்கள். ... . (0)

பேரி வாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அ௫. பத்தாம்பாட்டு (அ ' முமித்யாதி) இப்போது வேறுசில அவதா ர ' ளை யருளிச்செய்யலாகாதோவென் ருத்தருளிச்செய்கிருர் (அறிவித் யாதி). அன் மும் மீனுமா மயுமரியுமாய 6 ம்மாயனே யருளாய் என் னும் தம் மப்போலேயிருக்கிற இனியதொண்டர் ' கினிதான அருளை 'கொ டுக்குமெ ' று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (இப்படியித்யாதி). (இப்படிப்பட்டருசியு டையராய்) என்றது-தம்மைப்போ லே ருசியு டயராயென்றபடி. எந்தைபிரானை உள்ளீடா ச்செ ன்ன' என்றுகூட்டி ஆழ் ார் விசேஷணமாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கி ருர் (உபகார ளையாயிற்றுக் விபாடிற்று) என்று. 'மானம்' எ ' று தா ஸோஹ '' என்கிற ஷ்ணவாபிமாநமாய் அத் த 'கொடுக்குமவராய் லே லையு டய கலியனெ ' று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கி ருர் (வேலையித்யாதி). "மானம் என்று அளவாய் அர்த்தா ' தர ' (இலையித் யாதி). பன்னிய - விஸ்தரிக்கப்பட்ட, "பனுவல்' ஸ்ரீஸூ ' தியெ ' று சப் தார்த்த ரயருளிச்செய்கிருர் (லக்ஷணங் ளித்யாதி). ... ... (௧0)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம.

இரண்ட மபத்தில எழா ' திருமொழி முடி ' த .

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி உ ம்பத்து அ ம திருமொழி திரிபுரம் ப்ரவேசம்

—ooꕤoo—

வ்யா. (க)† ஹ்ரீரேஷாஹிமமாதுலா’ எ ’னவும் மாட்டாதே நிற்கிற விடமிறே †இவ்விடம்· †அவனப்படி பிராணுகில் ஆஶ்ரயணீயனுக†மாட்டானே.

†தான் †யுக்தாயுக்தங்களறியாதே†நிற்பது இருப்பது விழுவது எழுவதாய்க்கொண்டு மோஹித்துக்கொண்டு கிடந்த தசையை யநுஸந்தித்த திருத்தாயார் அ ன்படிகளைச் சொல்லிக்கூப்பிடக் கேட்டும் தான்வாய்வெ ருவியும் அவ்வழியாலே அல்பட் தெளிவு பிறந்தது· அ ன்குணங்கள் நெஞ்சிலே ஊற்றிருந்தது அறிவு கலங்குமாபத்திலே வந்து உதவும் ஸ்வபாவனென்று அவன் படிகளை யநுஸந்திந்து ஆஶ்வஸ்தையாப் பின்பு திருவட்டபுயகரத்துநாயனு ர அநுஸந்தித்து அவரையே பாவித்து அந்த பா நாப்ரகர்ஷத்தாலே, †ப்ரத்யக்ஷ ஸமாநாகாரமாய் †உருவுவெளிப்பாடு போலேயாய் அவர்க்குச் சிலவார்த்தைகள் தான் சொல்லுகிறுளாகவும் அவர துக்குச் சிலமறுமாற்றங்கள் சொல்லுகிறுராகவும் சிலவற்றைச் சொல்ல· இதைக்கேட்ட பந்துவர்க்கமெல்லாம் நீ ப்ரமித்தாயோ? சொல்லுகிறதென்னென்பது” என்ன· திரு ட்ட புயகரத்து நாயனுரை நாணிங்ஙனே சிலவார்த்தைகளைக் கேட்டேன் அவரென க்குச் சில மறுமாற்றங்களருளிச் செய்தாரென்று அவ்வார்த்தையைத் தாய்மார் தோழிமார்க்குச் சொல்லுகிறுளாய்ச் செல்லுகிறது.

அரு. திரிபுர ’ ப்ரவேசம். (உ) * திவளும் வெண்மதியிலே நாயகி பட்ட அவஸாதாதிசயத்தைக்கண்டு, ஸர்வேஶ்வரன் திருவட்டபுயகரத்தே முந்துறவே தான் ஆஶ்ரிதார்த்தமாகவிருக்கும் நிலை யக்காட்டக்கண்டு தன க்கவனோடேபிறந்த உக்திப்ரத்யுக்திபர்யந்தமான அநுபவத்தை யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங்க்ரஹஸங்கதி கூட்டிக்கொள்வது.

முந்துறவே ஆஶ்ரிதார்த்தமா இருக்கவேணுமோ ஆபத்துக்களிலே தோற்றியுதவி நிற்பாட்டுக்கு ‘ஹ்ரீரேஷா” என்னுமாபோலே வினவலா ரதோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ஹ்ரீரேஷேத்யாதி). நிற்பாடனுகையும்

(க) ரா - ஆர - (உ) உ - எ

வினவு கயும் அவத்யமென்னும்சினைவாலே அதுசெய்யமாட்டாதே மூர்தற ர்துநின்றுனென்று கருத்து. (இவ்விடம்) என்றது-திருவட்டபுயகரம். இப்படி அவன் முற்பாடனுயிருக்கவேண்டுமானென்னென் வருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி).

கீழ்த்திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் தெளிந்து க்திப்ரத்யக்ஷரூபேண அநுபவிக்கக்கூடுமோவென்னும் சங் யப்பரிஹாரியாநின்றுகொண்டு விஸ்தரஸங்கதி யருளிச்செய்கிறார் (தான் யுக்தேத்யாதி). (யுக்தாயுக்தங்கள்) என்றது - ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியிடத்தில் வ்யாமுக்த்தனுய் இடவெந்தையிலிருக்குமவன் நமக்குமிடங்கொடுப்பனென் றுறியிரு 'கை யு 'தம். இப்படி நடிக்கை அயுக்தமென்றபடி. யத்வா - கீழ்த் திருமொழியில் மோஹித்துக்கிடந்த பெண்பிள்ளை இத்திருமொழியில் கி ந்து அநுபவிக்க க்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஹரீரித்யாதி). உன்மனத்தால் என்னினைந்திருந்தாய் ?'' என்று கேட்ட திருத்தாயார்க்கு மறுமாற்றமும் சொல்லமாட்டாதே நாணியிருந்து அத்தாலே ஸர்வஸமாஸ்ரயணீயனுய் இடவெந்தை பிரானிருக்க இவளறியிராதே இப்படிபடுவதே என்று திருத்தாயார் அநுஸந்தித்தாளாய், அவன்படி ன் சொல்லக்கேட்டுத் தெளிவுபிற 'த தென்று கருத்து. (மாட்டானே) என்றவநந்தரம் ஆகையாலே என்று சேஷம். அவன்படியிதுவாகையாலே ஆறியிருக்கையுக்தம் இப்படிபடுகை அயுக்தமென்று ஹேது ாக்கி 'கொள்வது. "இன்புறும் - மயங்கும்'' என்று மோஹம்மாத்ரம்சொல்லிற்றேயாகிலும் (க) * கங்குலும்பகலில், (உ) எழுந்துலாமய 'கும் என்று திருத்தாயார்சொன்ன மயக்கமே . யிங்குமாகையால் அங்குச்சொன்ன ஸ்த்திதிகதிசயநாதிகள் இங்கும் விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (நிற்பதிருப்பது விழுவதெழுவதாய்) ன்று. (ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாய்) என்றது - மாநஸப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாயென்றபடி. (ருவு வெளிப்பாடுபோலேயாய்) என்றது - சாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷம்போலேயு ாயென்றபடி. ... ... *

௲. திரிபுர மூன்றெரித்தானும்
மற்றைமலர்மிசை மேலயனும்வியப்ப
முரிதிரை மா கடல்போல் முழங்கி
மூவுலகும் முறையால் வணங்க
எரியன கேசரிவாளெயிற்றோ
டிரணியனுக மிரண்டுகூறு
அரியுருவா மிவரார்கொலென்ன
வட்டபுயகரத்தே னென்றாரே. (க)

(க) தி-வாய்-எ-உ- (உ) தி-வாய்-எ.௦ .௫.

பத.	உரை.	பத.	உரை.
திரி	(ஆ ாசத்திலே)ஸஞ்ச ரிக்கிற [யும்	மு நயால்	ப்ராப்தமானபடியே
மூன்றுபுர	மூன்றுப டவீட் ட	ண க	காவிலேவிழவும்
எரித்தானு	தஹித்தருத்ரனும்	இரணியன்	ஹிரண்யனுடைய
மற்ற	இன்னும்	ஆ ம்	சரீரமா து [யா
மேல்	விலக்ஷணனுய்	இரண்டுகூறு	இரண்டுகூறும்படி
வர்மி சஅய	திரு ாபிகமலத்திற்பி றந்த ப்ரஹ்மாவும்	எரிஅ( )ன	நெருப்புப்போன்ற
னும்		ே சரி	உளைமயி ரயும்
வியப்ப	விஸ்மயப்படவும்	வாள்	ஒளி யயுடைத்தான
முரி	உலா ாகின்றுள்ள	எயிற்றே	எயிற்றையுமு டய
திரை	அலைகளையு டய	அரியுரு ாம்	நரஸிஹ்மரூபி ான
மா	பெரிய	இவர்ஆர் கொ ல்? என்	இவரார்? என்று ே ட்
கடல்போல்	டல்போலே	அட்டபுயகரத் தேன்	ான் திருவட்டபுய ரத்து ாயனூர்
முழ கி	இ ரத்து ொண்டு	எ றார்	றருளிச்செய்தார்.
மூவுலகும்	மூன்றுலோகத்திலு ள்ளாரும்		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (திரிபுரமித்யாதி) †அ ர் ந்து †தோற் றினபோ திருந்தபடி.

†(திரிபுரமூன்றெரித்தானும்) திரிபுரம் ஸஞ்சரி கிறபுரம் அதாவது ஆ ாசத்திலே † ஸஞ்சரிப்பனவுமாய் ஒரோவிடங்களி லே போயிருந்த ாறே கீழ்ப்பட்டதடைய நசிக்கக் ட தாயிருப் பது மூன்று படைவீடுண்டிறே அப்படியாகவுமாம். அன்றிக்கே த்ரிபுரம் என்று (க) † பஞ்சபஞ்ச ா பஞ்சபஞ்சஜநா " (உ) † ஸப்தஸப்தர்ஷய ஸப்தஸப்தர்ஷய " என்று தனித்தனியே ாமதேய மாகவுமாம். த்ரிபுரதஹநத்தாலே ஞ் ாத வீரனை ருத்ரனும். (மற்றையித்யாதி)†ஸம்ஹாரத்துக்கு இவன் கட ுனல்தான்†ஸ்ரு ஷ்டி க கட ுய் †இ னுக்கும் நகனுய் திருநாபிகமலத்திலே அவ்ய தாநேநபிறந்து இதர விஸ ாதீயமான ஜந்மத்தையுண்டயனு கையாலே அஜனெ று சொல்லப்படுகிற ப்ரஹ்மாவும். (வியப்ப) †தாந்தாம் சி அத்புதகர்ம களைப் பண்ணிப் பிறர் விஸ்மயப்பட விருக்கிற தாங்கள் கொக்குக்கடலைக் கண்டாற்போலே விஸ்மயப் பட

(முரியித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளை யொழிந்தார டய உலா ா கின்றுள்ள திரைகளையுடைய பெரு கடல்போலே கோஷித்துக் ொ டு. (மூவுலகும் வணங்) மஞ்சாக்ரோ மஞ்சா க்ரோ

( ) ப்ருஹதா (உ)

சந்தி" போலே. (மு றயால்) ஹிர யனுடைய அநீதியாலே முறை லெட்டு அ ன்காலிலே விழுந்து திரி த ர்ள் அ ன் பட்டுப் போ கயாலே †அவன் சேஷியா ஸ்வபா த்திலே வ ்கல ் னுதல்; பர்யாயேண லெ னுத .

(எரியித்யாதி) அக்கி ல்பமான உளைமயிரையும் ஒளி ய யுடைத்தான எயிற்றையு முடையனாய் †சிலபதார்த்தங்களினுடைய தோற்றரவிலே ஸஹ சாத்ர த்தாலே முடிந்துபோம் பதார்த்தங் ள்போலே ஹிரண்யனுடைய சரீரமா து இர டு கூறும்படி பா நரஸிம்ஹமான. (இ ரார்கொலென்) ஒரு சிறுக் னுக்குத் தமப்பன்ப கயாக அவனிலும் அ ணியனாய் உதவி நோக்கி னைப்போலே யிராநின்றார் இவரார்தானென்கிறாள். †அ டயாளம் சொல்லாநிற்கச்செய்தே நி சயிக்கல ா றைதபடியிறே விஷயஸ்வ பா ம். (அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே) † ஒரு சிறுக் னுக் ாக ந் துதவின அ ளே ா? உனக்கு உதவுகை க் ா இ ே து அ ஸரப்ரதீக்ஷனாய் ந்து நிற்கிறவன ன்றோ? நானெ கிறார் ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (திரிபுரமித்யாதி) இ னுக்கு அரியுரு ாயவன் தோற்றினதுவும் அப்போது ப்ரஹ்மாதி ள் கொண்டாடி துவுமோ இங் குச்சொல்லுகிறதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ ர்வந்தித்யாதி). (தோற்றின போது) என்றது தூணிலேவந்துதோன்றி போதென்றபடி.

மேலே த்ரிபுரதஹநத்தாலே என்று ாக்யார்த்தமருளிச்செய்வதா ப்ரதீகம் (திரிபுரமூன்றெரித்தானும்) என்றது. 'திரிபுர ' எ றும் மூ று என்றும் புநருக்தமன்றோவென்னு சங் கயிலே இரண்டுவிதமாக ருளிச் செய்கிறார் (ஸஞ்சரிக்கிறவித்யாதி). த்ரிபுரமென்று திரிபுரமெ றுசொன் னது. (பஞ்சபஞ்சஜநா) என்றது 'యస్మిన్ పఞ్చ పఞ్చజనా ఆకాశశ్చ ప్రతిష్ఠిత யஸ்மிந்பஞ்ச பஞ்சஜநா ஆகாசஸ்சப்ரதிஷ்ட்டித" என்ற வாஜஸநேயிசாகா வாக்யத்திலோதப்பட் து. பஞ்சஜ சப்தம் (க) 'ప్రాణస్య ప్రాణ ఉత చక్షుషశ్చ క్షుః శ్రోత్రస్య శ్రోత్రమన్నస్యాన్నం మనసో మనోయే విదు ப்ராணஸ்யப்ராண உதசக்ஷுஷஸ்சக்ஷு: ஸ்ரோத்ரஸ்யஸ்ரோத்ரம் அந்நஸ்யா நம் மநஸோ மந்வியேவிது" என்ற ாக்யசேஷத்திற்சொல்லப்பட்ட ப்ராணசக்ஷுஸ்ஸ் ரோத்ராந்நம ஸ்ஸுக்கள் அஞ்சுக்கும்பேர க ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் நிர்வஹிக்கப் பட்டது. (ஸப்தர்ஷய என்று) "ஸப்தர்ஷய என்றாற்போலே. "மற் ற மேல் மலர்மிசை அயனும்' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வாக்யார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஹாரத்து கித்யாதி). 'மற்றை' விலக்ஷணனெ று

( ) ப்ருஹதார-

சப்தார்த்தமாய், அதுதானும் ருத்ரனு 'இல்லாத வ க்ஷண்யமெ ' கிருர் ஸ்ருஷ்டிக்கக்கடவனுய்) என்று. மேல்' ன்று - மேலான ஆ னெ ' ருய் அத்தைய நுளிச்செய்கிருர் (இவனுக்கும் ஐ ருய்) என்று. சி னு ' பிரமனும் வியப்ப என்ருதே, அவர்களுக்கு விசேஷணமிட்டுக்கொ ' டு 'வியப்ப' என்றதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (தாந்தாமித்யாதி).

"ரூரி ' என்றதினர்த்தம் (லாவாநின்றுள்ள) என்றது. (அவ ' சேஷி யான) என்றது - ஸர்வேஸ்வரன் சேஷியானவென்றபடி.

ஸிம்ஹத்தைக்கனுவிலேகண்ட ஆனை முடியுமாபோலேயென்று திருவுள் ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (சிலபதார்த்தங்களித்யாதி). 'ஆர்கொல்' என்று ஸம்சயிக்கிருளாகையன்றி 'கே ஈடுபடுகிருளா வ்யாக்யாநம்செய்ததுக்கு நியாமகமருளிச்செய்கிருர் (அடையாளமித்யாதி). இயத்தயா நிஸ்சயிக்க வொண்ணுதபடியான ஸ்வபாவத்தை யநுஸந்தித்து ஈடுபட்டு "ஆர்கொ ல்? என்கிருளென்று கருத்து. சிறு ' னு 'குதவின மயிலே ஈடுபட்டிரு 'கு மி ள் தன 'குச் சடக்கென உதவி மசொல்லாதே இ ர் ' என்று படர்க் கயாகச்சொன்னதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமாகத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிருர் (ஒரு சிறுக்கனுக்கித்யாதி). ... . ( )

ரூ வெந்திறல் வீரரில் வீரரொப்பார்
  வேதமுரைத் திமையோர் வணங்கும்
செந்தமிழ் பாடுவார்தாம் ணங்கும்
  தேவரிவர் கொல் தெரிக்க மாட்டேன்
வந்து குறளுரு ாய் நிமிர்ந்து
  மாவலி வேள்வியில் ம ண்ணளந்த
அந்த ர்போன் றிவரார்கொ லென்ன
  வட்டபுயகரத்தே னென்ருரே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமையோர்	ப்ரஹ்மாதிகள்	வீரர்ஒப்பார்	ஆண்பிள்ளை த்தனத்தையுடைய சக்ரவர்த்தித் திருமகனைப்போலே மேன்மை யயு டய ராய்
வேதம் உரைத்து	வேதாத்யயந ' பண்ணிக்கொண்டு ந்து		
ணங்கும்	ஆஸ்ரயிக்குமவராய்		
வெம்திறல்	வெவ்வியமிடுக்கையுடைய	செம்தமிழ்	அழகியதமிழை [ள்
வ ரரில்	சூரர் ள் ஈடுபடும்படியான	பாடுவார்தாம் ணங்கும்	பாடும்முதலாழ்வார்கள் ஆஸ்ரயிக்கிற

தேர்	திருவேங் டமுடை யானைப்போலே சீ லத்தையுடையரா யிராநின்றார்;	குறளுருவாய் வந்து	ாமநவேஷத்தைக் கொண்டுவந்து (திருக்கையில்நீர்வீ ழுந்தவாறே)
இவர்6 ால்	இ ர்இ ' ன்றென்று	நிமிர்ந்து	வளர்ந்து
தெரிக்கமாட் டேட '	அறிகிலே ' '	மண்	பூமியை
		அளந்த	அளந்துகொண்ட
மாவலி	மஹாபலியி '	அந்தணர்போ ன்ற	ப்ரஹ்மசாரியைப்போ லேயுமிராநிற்கிற
வேள்வியி '	யஜ்ஞ நடத்திலே	இ ர்ஆர்கொல்? என்ன அட்டபுயகர த்தே ' என்றார். (உ)	

வ்யா இர ' டாம்பாட்டு (வெ'திறலித்யாதி) வெவ்வியதிற லு ' டு பராபிப நஸாமர்த்யம்' அத்தையுடையரானவீரர்கள் தாங் கள் †மடலெடுக்கும்படியான ஆ ' பிள்ளைத்தனமுடையவர் சக்ர வர்த்தித்திருமகனார் (க) [ஶத்ரோ சத்ரோ] †கெடுவாய்! என்னுடைய சத்ருவை ஆரென்று நினைத்துத் தேரை மீட்டுக்கொடு போந்தாய். [ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய]†எதிரிகளான நம் படைவீட் டி லும் ப்ரஸித்தமாயன்றோ அ ருடைய ஆண்பிள்ளைத்தன மிருப்பது நீ 6 ட்டறியாயோ? அது எறிப்பாயாத மேடில்லைகாண். [ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை: ரஞ் நீயஸ்யவிக்ரமை] க ' டுபராக்ரமிக்க வொண்ணாத படி அளவற எதிரி†முடிகிறுல் அது நிலமாக்கிக்கொண்டு பராக்ரமிக் கும்படியைப் பார்த்தால் ாந்தனைவிரும்புமாபோலே திரிகளுக்கு விரும்பவேண்டும் படிகா ' அவரா ' பிள்ளைத் தனமிருப்பது. (6 தமித்யாதி) †ராவணவதஸமநந்தரம்ப்ரஹ்மாதிகள் நாராயணு று ாக ஸித்தமான பதங்களைக்6 ாண்டு ஸ்தோத்ரம் பண்ணும். (வெந்தி றல் வீரரில் வீரரொப்பார்) இது மேன்மை யிருக்கும்படி.

(செந்தமிழித்யாதி) சீலத்தைப்பார்த்தால் அநுகூலரா யிருப் பாரெல்லாரும் ஏத்தும்படியிருப்பர். (உ) † 'பெருகுமதவேழம்" என்கிறபடியே கலப்பற்ற பசுந்தமிழ்பாடும் முதலாழ்வார்கள். அவர் களுக் காஶ்ரயணீயனை திருவே ங்கடமுடையானைப் போலேயுமிரா நின்றார். (தெரிக்கமாட்டேன்) வீரத்தைப் பார்த்தவாறே சத்ருக்களு மேத்தும்படியா யிருந்தது மேன்மையைப் பார்த்தவாறே ப்ரஹ்மா திகளுமேத்தும்படியா யிருந்தது சீலத்தைப் பார்த்த ாறே அநுகூ லரடைய ஏத்தும்படியாயிருந்தது. இவரை இன்னாரென்று நிஶ்ச

(க) ரா-யு-௧0௬-௬.   (க) உ-திரு-எ௫.

யிக்கப்போகிறதில்லையீ. ஆக மே ' மயும் தரைகா ெ ாண்ணு தாயிருந்தது. சிலமும் த ரகா லாயிரு ' ததில்லை

('தித்யாதி) மஹாபலி ய ' ஞ ாடத்திலே ாமநமே ஷத்தை 'ெ ா ' டு ந்து திருக் கயிலே நீர்விழு ' த ாறே ார்ந்து பூமியை அளந்துகொ ' ட இந்தமே ஷத்தையுடைய † ரீ ாமநனைப்போலே யுமிராநின்றார். † சுக்ராதிகள் ஈ வா ' கிட ாய் உன்னைவஞ்சிக் ருகிறான் ' என்னச்செய்தேயும் விநீதமே ஷத் தக்க ' டுவைத்து ள ' னே ெ ாடாதொழியும்படி' ன்றாணிறே. (இ ாார்கொலெ ' ட்டபுயகரத்தே னென்றாரே) ழுஞ்சும ' ணிரந்துவந்தவன ல்லே ' உ ' ன்னையிரந்துவந்தவன்நானெ ' கிறார் பிறர்க்காக இரந்த னல்லேன் எனக்கா இரந்த னெ ' கிறார். .. (உ)

அ . இரண்ட ம்பாட்டு. (வெந்திறலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிலே ஒரு சிறு ' கனு ' கா ந்தீரென்றதுக்கு ப்ரத்யுத்தரமா உன ' குதவமே ணு ' என்ற ஸாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறே ' எ ' ச்செய்தேயு ', மெய்க்ெ ா ' ளா தே அ ரு டயமேன் ம யயும் ஸௌசீல்யத் தயு ' ண்டு ஈடுபடாநின்று கொண்டு, நீர் பிறர் ' ாக மண்ணு சயாலே ந்தீரித்தனை என்ன ான் எனக்காக ' பெண்ணு சயாலே ந்தேனென்கிறாரென்று ஸங் தி.

(மடலெடுக்கு ' படியான) ஈடுபடும்படியான. ப்லோகத்துக்குத் தொ குத்த தாத்பர்யம் (கெடுவாயித்யாதி). நம்மாலே ஜயிக்கத்தக் வனெ ' றோ ானுபோ் ' கு ' ஜயித்து ந்தா ' என்று தோற்றும்படியோ நீமீட்டு ' ெ ா ' டுவந்தாயெ ' று தாத்பர்ய '. ப்ரோபஸர்க் ார்த்தம் (எதிரிகளித்யாதி) (முடுகிறுல்) மேலிட்டால் (க) "भवान्नारायणो देव பவாந்நாராயணோ தேவ என்றத் தயுட்ெ ாண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ா ணைத் யாதி). 'வேதம்' இத்யாதி தே ர்க்கு விசேஷ மா ' வா மா அந் யிக்கச்செய்தேயும் வீரர்க்கு விசேஷணமா இங்ஙனங்வயித்தது (உ) 'ஈச ' வான ர்க்கென்பனெ ' றால் அதுதேசமோ திருவேங்கடததானுக்கு என்று தேஜஸ் ாமா ா மயாலேயென்று க ' டுெ ாள் து.

(ங) 'இரு ' தமிழ்நன்மாலையிணையடிக்மே சொ ' னே ' பெருந்தமிழ னல்லேன் பெரிது என்று சொன்னபாசுரத்தை செந்தமிழ்பாடுவார் என்றது ' கு ப்ரம ணமாக எடு ' வேண்டியிருக் பெருகுமதவேழம்' எ ' று மேல்பாட் டயெடுத்தது-எம்பெருமான் ஆழ்வீர். நீர்பெருந்தமிழ னல்லேன் என்றீர் வல்லீராகில் ஒரு விசொல்லிக் ாணும் ா ' ன• அவனு

( ) ரா - யு க கங. (ங) உ திரு எசு.
(உ) தி-வா ' ங ங .

க்கும்படி இப்பாட்டைப்பாடி, மேல் நெஞ்சைப்பார்த்து, ஸ்வாநுபவம் பண்ணினாராகையாலே அவனுகந்தபாட்டே ப்ரமாணமாகவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (பெருகித்யாதி).

(ஸ்ரீவாமநனைப்போலேயும்) என்கையாலே-மேன்மையும் சீலமும் தரை காணாதிருந்தாலும் அந்யார்த்தமாய் ந்தவரைப்போலேயிருக்கிறதென்கை ஸூசிதம். போன்று" என்றது - போன்றவரென்று விவக்ஷித்து அத்தால் பலித்தவிநதவேஷத்தை யருளிச்செய்ததுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிறார் (சுக்ராதிகளித்யாதி). வேதாத்யயநாதிவிநீத வேஷத்தைக்காட்டி மாவலிய வாய்மாளப்பண்ணினானென்று கருத்து. ... ... (உ)

௩. செம்பொனில ்கு வலங்கை வாளி
திண்சிலை தண்டொடு சங்கமொள்வாள்
உம்பரிருசுட ராழியோடு
கேடகமொண்மலர் பற்றியெற்றே
வெம்பு சினத்தடல் வேழம்வீழ
வெண்மருப்பொன்று பறித்திருண்ட
அம்புதம்போன்றிவரார்கொலென்ன
வட்டபுய ரத்தேனென்றாரே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வலங்கை	வலத்திருக் யில்	ஒள்	அழகிய
இ ங்கு	ப்ரகாசியாநி ்றுள்ள	மலர்	புஷ்பத்தையும்
செம்பொன்	பசு ்பொன்னால் செய்யப்பட்ட	பற்றி	தரித்துக்கொண்டு
		எற்றே.	என்னே.
வாளி	பாணங்களையும்	வெம்புசினம்	மிக்ககோபத்தையும்
திண்	த்ருடமான	அடல்	மிடுக்கையுமுடைய
சிலை	வில்லையும்	வேழம்	குவலயாபீடமென்னு ம்யானை
தண்டொடு	[யும் தையையும்	வீழ	முடியும்படி
ச ்கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை	வெள்மருப்பு ஒன்று	வெளுத்ததந்தமொன்றினை
ஒள்	விளங்காநின்றுள்ள		
வாள்	திருக்குற்றுடைவாளையும்	பறித்து	முறித்து
உம்பர்	(ஆயுதங்களுக்கெல்லாம்) மேலாய் [ய	இருண்ட	ஜலஸம்ருத்தியாலே கறுத்திருந்துள்ள
இருசுடர்	மிக் காந்தியையுடை	அம்புதம்போன்ற	மேகம்போலேயிருக்கிற
ஆழியொடு	திருவாழியாழ்வானையும்		
		இவர் ஆர்கொல்என்ன; அட்டபுயகரத்தேனென்றார்.	
கேடகம்	க ்கையும்		(௩)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி) †எதிரிகள்மேலே சினத்தெழும்போதைக்கும் அபலைகளை வசீகரிக்கைக்கும் இவை

யிரண்டுக்கும் பரிகரமாயிற்று திவ்யாயுதங்கள். (செம்பொனிலங்கு ல ை ாளி) (க) †[దీప్తపావకసఙ్కాశై தீப்தபாவகஸங்காசை] யிலிருக்கும்போது இருக்குமாபோலன்றுகிடாய் விட்டாலிருக்கும்படி' எரித்துக்கொண்டாயிற்று வருவது. [శితై சிதை:] அல்லாத அம்புகளோபாதியா கினைத்திராதே பட்டால் எரித்தல் பொறுக் வொ ் ணுதபடியாய்க்கிடாயிருப்பது. [దాశరథిగాకెల ரஞ்சநபூஷணம்] அநுகூலரான என்போல்வாரையும் தோற்பிக்குந்துறையு ் டுகிடாய். [నత్వామిచ్ఛామ్యహం ద్రష్టుమ் நத்வாமிச்சாம்யஹம் த்ரஷ்டும்] † ஸௌப்ராத்ரம் பின்னாட்டுகையாலே சொல்லுகிறேன் [రామేణనిహతంశరైః ராமேணநிஹதம்சரை] † புக்குமுடிகைக்கும் விடாய் தீருகைக்குமுடலாயிருக்குமிறே மடு' அதுபோலேயிருக்கிற அ ் ழகை அநுபவிக்குமதொழிய அவ் ம்புக்கிலக்காய் நீமுடிந்துபோ † நானிச்சிக்கிறிலேன்.

(செம்பொனித்யாதி) †வெறும்புறத்திலே ஆகர்ஷ மாயாயிற்று திருக்கைதானிருப்பது' அதுக்குமேலே பொற்பகழியையுடைய அம்புகளையுமுடைத்தாயாயிற்றிருப்பது. †ஸ்வத ஸ்ப்ருஹணீயமுமாய்ப் † பிடியாலு மாகர்ஷகமாயாயிற்று அம்புகள்தானிரு ்பது. (திண்சிலை) எதிரிகள்மேலே †நாலிரண்டுபண்ணைவலித்தாலும் §மெல்காத வில். (த ் டு) அப்படியிருக்கிறத ் டு. (சங்கம்) (ஒள் ாள்) பிடித்த பிடியாலே அழகிதாயிருக்கிறவாள் (உம்பரித்யாதி) ஆயுதங்களுக்கெல்லாம் ப்ரதாநமாயிருக்கை யாலே மிக்கபுகரையுடைத்தாயிருக்கிற திருவாழியோடே . (கேடகம்) ‡கடகு. (ஒண்மலர்) காமனைப்போலே அபலைகளையழிக்கைக்கு உபகரணமானமலர். (எற்றே) என்னே.

(செ ம்பித்யாதி) மிக்கசினத்தையுடைத்தாய் யுத்தோந்முகமாயிருக்கிற குவலயாபீடத்தை முடியும்படியாக கிறத்துக்குப் பரபாகமான வெண்மையையுடைய கொம்பைப்பறித்து இருண்ட மேகம் போலே யிருக்கிற இவரார்தானென்ன' மேல் ார்த்தை (அட்டபுயகரத்தேன்) கம்ஸப்ரேரிதமான குவலயாபீடத்தை நிரஸித்து ம்ஸன்படைவீட்டில் பெண்கள் பயத்தைப்போக்கின அவ்வளவேயல்ல உன்பயம் தீர்க்கைக்காகவந்து நிற்கிற ன்நானென்கிறார்.(ரு)

( ) ரா-யு-கசு-உஉ. § மெல்காத-இளகாத. ‡ கடகு ரக்ஷகம்.

அரு. மூன்ரும்பாட்டு. (செம்பொனித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் எனக்காக நான்பெண்பித்தனுய்வந்தேன், பிறர்க்காக மண்ணு சயால் வந்தேனல்லே ன் என்ருனிறே; அத்தை அங்கீகரித்து, 'நீர் உமக்காகப் பெண்ணு சயாலேவந்தீராகிலும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களிடத்தில் பித்தனுய் அ ர் ளுக்கு அச்சம் தீர்க்கவும் வசீகரிக்கைக்கும் பரிகரமான திவ்யாயுதச்சேர்த்தியோடு வந்தீராகவேணும் என்ன, அங்ஙனன்று, உன்பயம் தீர்க்கவந்தேனென்கிருரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திவ்யாயுதங்களைச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (எதிரிகளித்யாதி). திருச்சரங்கள் ப்ரதிகூலரை வெல்லுகைக்கும் அநுகூலரை வசீ ரிக்கைக்கு முடலாயிருக்குமோவென்ன (தீப்தபாவகேத்யாதி) '[illegible] - த் ரம் - ப்ராதாவானவுன்னை' என்றதின்கருத்தருளிச்செய்கிருர் ([illegible]த்ரமித்யாதி). இவன் துர்வ்ருத்தனுகையாலே ஸௌப்ராத்ரம் தம [illegible]றுதென்று கருத்து. ராகவேண என்னுதே 'ராமேண என்று அவர் ஸௌந்தர்யம்சொன்னதுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (புக்கித்யாதி). (நான்) என்றது - ஸ்ரீவிபீஷணுழ்வானை. திருச்சரங்கள்போலே மற் ற ஆயுதங்களும் இங்ஙனிருக்குமென்று திருவுள்ள ்.

இலங்கு வலங்கையில் செம்பொனுடைத்தான வாளியென்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிருர் (வெறும்புறத்திலேயித்யாதி வா யத்வயத்தாலே). செம்பொன்போலேயுமாய் இலங்காநின்றுள்ள வாளியென்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வதஇத்யாதி). (பிடி) கப்பிடி (நாலிரண்டு பண்ணை) ாலிரண்டு ப்ரகாரம். இது உபலக்ஷணம். எத்தனைவட்டமிழுத்தாலுமென்றபடி. ... ... (௩)

ரு. மஞ்சுயர் மாமணிக் குன்றமேந்தி
மாமழை காத்தொரு மாயவானை
அஞ்ச வதன் மருப்பொன்றுவாங்கு
மாயர்கொல் மாயமறியமாட்டேன்
வெஞ்சுடராழியும் சங்குமேந்தி
வேதமுனேதுவர் நீதிவானத்
தஞ்சுடர்போன்றிவரார்கொலென்ன
வட்டபுய கரத்தேனென்ருரே. (௪)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
மஞ்சு	மேகமண்டலத்தள [வும்	ஏந்தி	தூக்கி
உயர்	உயர்ந்த	மாமழை	பெரும ழையை
மாமணி	ஶ்லாக்யமான ரத் ங் களையுடைத்தான	காத்து	தடுத்து,
		ஒரு	ஒப்பற்ற
குன்றம்	கோவர்த்தநகிரியை	மாயம்	ஆஶ்சர் மான

ஆனை	குவலயாபீடம்	சங்கும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யும்
அஞ்ச	நடுங்க	எந்தி	தரித்து.
அதன்மருப்பு ஒன்று	அதின் தந்தமொன்றி [னை	வேதமு	வேதம்போலே
வாங்கும்	பறிக்கும்	ஓதுவர்	ார்த்தைசொல்லாநி ன்றார்
ஆயர்கொல்	க்ருஷ்ணனோ! [னா		
மாயம்	ஆஶ்சர்யமானசெயல்	நீதி	முறைதப்பாத
அறியமாட்டே ன்	அறிகிலேன். [டய	வானத்து	பரமபதத்திலே நித்ய வாஸம்பண்ணுகிற
வெம்சுடர்	உக்ரதேஜஸ் ஸயு	அஞ்சுடர்போ ன்ற	பரஞ்சோதிபோலே யிராநின்றுள்ள
ஆழியும்	திருவாழியாழ்வானை யும்	இ ர் ஆர்கொல்என்ன. அட்டபுயகர த்தேனென்றாரே. (ச)	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுயரித்யாதி) † க்ருஷ்ண தாரம் பின்னாட்டுகிறபடி.

† மேகபதத்தளவும் செல்ல ஓங்கி ரத்நங்களையுடைத்தாயிருக் கிற ோ ர்த்தகிரியைத்தரித்து. (க) † [டுவாய்ச்சின வெங்கண் களிற்றினுக்குக் வளமெடுத்துக்கொடுப்பானவ போல்] மத்தக ங் ள்போலேயாயிற்று மே ங்கள். அவற்றுக்குக் வளங்கொடுப்பா ரைப்போலேயாயிற்று மலையெடுத்துக்கொடு நின்றபோதிருந்த படி. (மாமழைகாத்து) விநாசத்தைப்ப ணுவதாய் பரிஹரிக்கவரி தான மழையைப்பரிஹரித்து. (ஒருமாயவானை) அகப்படிலுமகப் பட்டுத் தப்பிலும்தப்பலாம்படி யிருக்கும் கேவலமானையன்றிக்கே புத்திபூர்வகமாக நலியவேணுமென்று நிறுத்தினதாயிற்று. (அஞ்ச) இதுக்குமுன் பயம் வ்யுத்பத்திபண் ணியறியாதது பயப்பட. (அதன் மருப்பொன்றுவாங்கும்) அதினுடைய கொம்பைக் குப்பைக்கீரை பிடுங்குமாபோலே அநாயாஸேந வாங்கும். (ஆயர்கொல்) § ஆனை வாசியறியாமையாலே † பலித்துக்கொண்டுநின்றதித்தனை (மாய மறியமாட்டேன்) அவனுடைய ஆஶ்சர்யமான செயல்கள் என கொன்றும் தெரிகிறதில்லை.

(வெஞ்சுடராழியும்சங்குமேந்தி) திவ்யாயுதங்களைத்தரித்து. (வேதமுன்னோதுவர்) அருளிச்செய்கிறவார்த்தை யடைய வேதம் போலே யிராநின்றது. (நீதிவானத்து) முறைகெடாதபடி பரிமாறக் கடவ பரமபதத்திலே. (அஞ்சுடர்போன்று)(உ) †' అథ యదత: పరోదివో జ్యోతిర్దీప్యతే அதயதத:பரோதிவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே' ;(அட்ட

(க) பெரி-திரு-ங-டு-ச. (உ) சாந்தோ.
§ இடையனாகையாலே ஆனைவாசியறியான்.

புயகரத்தேன்) அத்தனை தூர ரத்தனெ ’ று கைவா’ கடே ’ டா உனக்காகக் கிட்டவந்திருக்கிறவன் காணென்றார், ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (மஞ்சுயரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் ஸ்ரீமதுரைப் பெண்களுக்காகவன்று உனக்கா வந்தேன் என்னச்செய்தேயும், ( ) கரு லர்க் கூந்தலொருத்திதன்னை' என்கிறபாட்டில் சொல்லுகிறபடியே ஒரு வர்க்கும் மெய்யனல்லனென்றெண்ணி அவர்வார்த்தை மெய்கொள் ாதே இடைச்சிகளுக்காக மலேயெடுத்தும் மதுரைப்பெண்களுக்காக யானைகொ ’ றும், தன்னுடைச்சோதியில் விருப்பத்துடனிருந்தும் எனக்கா விரு ’ கிறே னென்றும், வேதவாக்யம்போலே சொல்லாநின்றார் என்றுகொண்டு ஈடு பட ‘நானுனக்காகவே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிறேன்” என்றுரா ஸ ’ கதி ஹ்ரு தீகரித்து ஸூசிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணேத்யாதி).

மா” என்றதுக்கு - ஶ்லாக்யமென்று அர்த்தமாய் மணிக்காதல் பெரு மை என்று அர்த்தமாய் கு ’ றத்துக்காதல் விசேஷணமா க ஸ்பஷ்டமெ ன்று வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மேகேத்யாதி). எந்தி’ என்று பூ ே ந்தி என்றாற்போலே சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வொயித்யாதி). (பலித்துக்கொண்டு) முன்னே தோற்றிக்கொ ’ டு.

பரமபதநாதனை தேஜஸ்ஸாகச் சொல்லுவாரு ’ டோ ெ ன்ன வருளிச் செய்கிறார் (அதேத்யாதி). ... ... (ச)

ரு. கலைகளும் வேதமும் நீதிநூலும்
கற்பமும் சொல்பொருள்தானும் மற்றை
நிலைகளும் ானவர்க்கும் பிறர்க்கும்
நீர்மையினாலருள் செய்து நீ ’ ட
மலைகளும் மாமணியும் மலர்மேல்
மங்கையும் சங்கமும் தங்குகின்ற
அலைகடல்போன்றிவ ரார்கொலென்ன
வட்டபுய கரத்தேனென்றாரே (ரு)

பதம	உரை.	பதம	உ ர.
கலைகளும்	வேதத்தில் மேல்பாகத்தையும் ே தாந்த ஸூத்ரங்களையும்	பொருளும்	மீமாம்ஸையையும்
		மற்றை	இ ’ னமு ’
		நிலைகளு’	(இவற்றில் சொன்னபடியநுஷ்டிப்பாரையும்)பூமி லேயும் [தாலே
வேதமும்	முன்பாகத்தையும்		
நீதிநூலும்	இதிஹாஸாதிகளையும் [ம்	நீர்மையினால்	சேஷித்வஸ்வபாவத்
கற்பமும்	கல்பஸூத்ரங்களையு	வானவர்க்கும்	தேவர்களுக்கும்
ெ ால்லு’	வ்யாகரணத்தையும்		

(க) பெரு - திரு - சு - ந.

பிறர்க்கும்	மநுஷ்யர்களுக்கும்	ச ் கமும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும்
அருள்செய்து	தந்து,	தங்குகின்ற	எப்போதும்நிலைபெற்றுநிற்கிற
நீண்டமலைகளும்	உயர்ந்தமேருபர்வதம்போன்றதிருத்தோள்களும்	அலை டல்போன்ற	அலையெறியும்கடல்போன்ற
மாமணியும்	ஸ்ரீகௌஸ்துபமும்	இவரார்கொலென்	அட்டபு கரத்தேனென்றார். (ரு)
மலர்மேல்மங்கையும்	தாம ரப்பூவைப்பிறப்பிடமாகவுடைய பெரியபிராட்டியாரும்		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு (கலை ளும்) †வே தத்திலுபரிதநபா த்தயும் வே தாந்த ஸூத்ரங்களையும். (வே தமும்) பூர் பாகமும். (நீதிநூலும்) அவற்றை உபப்ரும்ஹிக்கக்கடவ இதிஹாஸாதிகளும், (கற்பமும்) கல்பஸூத்ரமும். (சொல்) பத ் களை நிர்வஹித்துக்கொடுக்கக்கடவ வ்யா ர மும். (பொருளும்) †அர்த்தவிசாரம்பண் க்கட மீமாம்ஸை யும். (நிலைகளும்)இ ற்றில்சொல்லுகிற ாதந ் களை அநுஷ்டித்தார்க்கு ப்ராப்யமாகச்சொல்லுகிற பூமிகளும். ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் மநுஷ்யர்களுக்கும். (நீர்மை பிறைலருள்செய்து) சேஷித் ஸ் பா த்தாலே கொடுத்து.

(நீண்டவித்யாதி) மேருபோலேயிருக்கிற தோள்களும் †ரத்ந ் களுக்குத்†தானே கெ ாஸ்துபமுண்டாயிருக்குமே' பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமும். (தங்குகின்ற) †இவை ஒருகாலுண்டாய் ஒருகாலில்லையாம் கடல்போலன்றிக்கே தங்குகின்றகடல்போலேயிருக்கிற இ ரார்தான். (அட்டபுயகரத்தேன்) கடல்போலே இழிய ெ ாண்ணுதபடி அபரிச்சிந்நனென்றிருக்கவே ் டா உனக்கு நெஞ்சால் பரிச்சேதிக்கலாம்படி ந்து நிற்கிற னெ ் றார். ... ..(ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கலைகளுமித் ாதி) நானுனக்காகவே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் சேஷித்வமுறையாலே பஹுவிதோபகாரங் ளைப் பண்ணிப் பெருமையாலும் கடல்போலிருக்கையால் பரிச்சேதிக்கப்போகாதே யிருக்கிறரெ ் று நினைத்து, உம்மை அவகாஹித்து அநுபவிக்கப் போகிறதில்லை'' என்று பிற்காலிக்க; நீ அநுபவிக்கலாம்படியன்றோ இ ் கே ந்திருக்கிறேனென்று சொல்லுகிறரென்று ஸங்கதி.

'' லைகளும்'' என்னுமிடத்தில் - வேதம்முதலானவற்றையெல்லாம்சொல்லும்போது, மேல் தனித்தெடுக்கிறவற்றுக்கு வையர்த்யம் ப்ரஸ ் கிக்கையால் ஸ ் கோசிக்குமளவில், ஆராத்யமான பகவத்ஸ்வரூபபரங்களும், ஆரா த ஸ்வரூபப்ரதிபாதகங்களும் அந்த உபயோபப்ரும்ஹணங்களும், ஆராதந

ப்ர ாரபோத ஙகளும் இ யித்தனேக்கு சப்தநிர்வாஹக ளும் அர்த்தநிர் ாஹக களுமாக ஒருசேர்த்தி திருவுள் ம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (வேதத்திலித்யாதி). ஆராத் ரூபமாளை யால் கீழ் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் சொல்லப்பட்டாலும் இங்கே ததர்த்தவிசாரபர ளும் வி க்ஷிதங்களென்றருளிச் செய்கிருர் (அர்த்தவிசாரமித்யாதி).

கடலில் மலைகளுக்கு த்ருஷ்டா தமாகத் தோள்களைச் சொல்லிற்றே யா லும் டலில் ரத்ந களுக்கு த்ருஷ்டா தமேதெ னும் சங் யை யநுவதிக்கிருர் (ரத்ந களுக்கித்யாதி). (தானே) என்ற ந்தரம், த்ருஷ்டாந்தமேதென் என்று கூட்டு து ர்த்தமாநார்த்த (இ வ யாருகாலித்யாதி).

௬. எங்ஙனும் நாமிவர் மெண்ணி
 லேதுமறிகில மேந்திழையார்
 ச கும ழும் நி றவுமெல்லாம்
 தம்மன ாகப் புகு து தாமும்
 பொங்கு கரு டல் பூவை காயா
 போதவிழ் நீலம் புனைந்த மேகம்
 அங் னம்போன் றி ரார்கொலெ ன
 ட்டபுய கரத்தேனென்ருரே. (௬)

பதம	உ ர.	பத .	உரை.
நா	ாம்	புகுந்து	வந்து ப்ரவேசித்து
இவர்வண் ம்	இவர்படி ளை	பொ கு	பெரியகிளர்த்தி யயு
எ ன்	எந்தப்ரகாரத்தாலே	கரும்	கறுத்த [டய
எண்ணிலு	அறியப்புகிலும்	கடல்	ஸமுத்ரம்
ஏதும்	ஒ றும் [லை	பூவை	பச்சிலைமரம்
அறிகிலம்	அறியப்போகிறதில்	காயா	காசா பூ
ஏந்து	தரிக்கப்பட்ட	போது அவிழ்	ாலத்திலேஅலர்ந்த
இழையார்	ஆபரணங் ளையுடை யஅபலை ளது	நீலம்	கருநெய்தல்
		புனைந்த	இவற்றுடனேசொல்லப்பட்ட
சங்கும்	வளையும்		
மனமு	மநஸ்ஸும்	மேகம்	மே ஸமூஹம்
நிறைவும்	அடக்கமும்	அங்ஙனம்பே ா	அப்படியிருக்கிற
எல்லாம்	இவையெல்லாம்	ர் ற	
தம்மனவாக	தம்மதாக அபிமாநித்துக்கொ டு	இவர்தாமும் ஆர்கொல்என்ன அட்டபுயகரத்தேன் என்ருரே. (௬)	

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (எ ஙனுமித்யாதி) †ஆபாதப்ரதீதிமாத்ர ம றி கே நம்முடைய †இயற்றியெல்லாங்கொண்டு இவரையுள்ளவளவெல்லா மறியவேணுமென்று பார்த்தா ல் ஒன்றுமறியப்போகிறதில்லை. (ஏந்திழையித்யாதி) பிறருடைய பாஹ்யபரிகரங்களோடு

ஆந்தரபரிகரங்களோடு வாசியறத் தம்முடையதாக்கனேனும்" ன்று அதுக்காக ஆபரணம்பூண்டிருக்கக் டவ அபலேகளுண்டு அவர்களுடைய ளேயும் மநஸ்ஸும் அகவாயிலடக்கமும் இவை யெல்லாம் (தம்மன ாகப்புகுந்து) நம்மதென்றிருந்தவையெல்லாம் க டபோதே தம்மதாம்படியாகவாயிற்று வந்தது.

(தாமுமித்யாதி) † தம்மதாக்கின பரிகரத்தைச்சொல்லுகிறது. ஒன்று உபமாநமாகப் போராமையாலே அங்குமிங்குமாகக் கதிர் பொறுக்குகிறுர். பெரியகீர்த்தியையுடைத்தாயிருக்கிற கருங்கடல் பூவை, காயா †செவ்வியிலே யலர்ந்தநீலம் இவற்றோடொக்க த்தொடுத்தமேகம். (அ னம்போன்று) சொ ன உபமாநந்தான் உபமேயத்து குப் போராமையாலே அ னம்போன்றிவரார்கொலென்ன (அட்டபுயகரம்) உனக்கறியாமைக்குடலாகச் சொல்லாநின்றுப் நீ அறிகை காக ந்து நிற்கிற ரோ நானென்றுர். ()

அரு. ஆறும்பாட்டு. (எ ஙனுமித்யாதி). 'பரிச்சேதித்து அநுபவிக்கலாம்படி இங்கேவந்திருக்கிறேன் என்றீர் எனக்குக்கண்டகாட்சிதன்னிலே ஸர்வஸ்வாபஹாரக்ஷமமானவடிவை அநுபவிக்கப்போகிறதில்லேயே' என்ன· எல்லாரும் கண்ணுல்கண்டநுபவிக்கலாம்படியன்றோ நான்வந்ததென்றருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

'எங்ஙனும்" எந்தயத்நத்தாலும், நாமிவர்படியெல்லாம் எண் ப்புகில் என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறுர் (ஆபாதேத்யாதி). (இயற்றியெல்லாம்) யத்நமெல்லாம்.

பொங்கு' இத்யாதி - 'அங்ஙனம்போன்றிவர் - தாமும் - ஆர்கொல்' என்று அந்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (தம்மதாக்கினவித்யாதி). போதிலே - உசித ாலத்திலே விகஸிக்கிற - நீலம் கருடை ய்தலென்று சப்தார்த்தமாய் பலிதார்த்தம் (செவ்வியிலேயித்யாதி). ... ... (௬)

௭. முழுசி வண்டாடிய த டுழாயின்
மொய்ம்மலர்க் கண்ணியும் மேனியம் சாந்
திழிசிய கோலமிருந்த ா
றெ ஙனஞ் சொல்லுகேனேவிநல்லார்
எழுதியதாமரை யன்ன க ணு
மேந்தெழிலாகமும் தோளும் வாயு
மழகியதா மி ரார்கொலென்ன
ட்டபுய கரத்தேனென்றுரே. (௭)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வண்டு	வண்டுகள்	சொல்லுகேன்	சொல்லித்தலைக்கட்டப்போகிறேன்.
முழுசி	(தேனிலே)முழுகி	ஓவி	சித்ரமெழுதுவதில்
ஆடிய	ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணுகின்றுள்ள	நல்லார்	வல்லவர்கள்
தண்	குளிர்ந்த	எழுதிய	எழுதின
துழாயின்	திருத்துழாயினுடைய	தாமரையன்ன	தாமரையிதழ்போன்ற
மொய்	செறியத்தொடுத்த	கண்ணும்	திருக்கண்களும்
மலர்க்கண்ணியும்	பூமாலை (சாத்தியருளின) ப்ரகாரத்தையும்	ஏந்துஎழில்	மிக்ககாந்தியையுடைத்தான
மேனி	திருமேனியிலே	ஆகமும்	திருமார்வும்
அம்	அழகிதான	தோளும்	திருத்தோள்களும்
சாந்துஇழுசிய	சந்தனத்தாலே யெழுதப்பட்ட	வாயும்	திருப்பவளமும்
கோலமிருந்த வாறும்	அலங்காரமிருந்த ப்ரகாரத்தையும்	அழகியதாம்	அழகியதாகின்றது.
எங்ஙனம்	எப்படி	இவர்	இப்படிப்பட்ட அழகையுடைய இவர்
		ஆர்கொல்என்ன	அட்டபுயகரத்தேனென்றாரே. (எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) கிண்ணகத்தில் †விழ்வாரைப்போலே வண்டுகளானவை மதுபானமத்தமாய்க் களித்தாடாநின்றுள்ள திருத்துழாயினுடைய செறியத்தொடுத்த மாலையும். (மேனியித்யாதி) (க) ஆவயோர்காத்ரஸத்ருசம்" என்கிறபடியே ஸ்வதஸ்ஸந்நரான திருமேனியிலே †பழகப்புதைத்து ஆறின சாந்தை அங்கேயிங்கே †இளிம்பாகப் பூசுகையன்றிக்கே வேண்டுமிடங்களிலே சாத்தின கோலமிருந்தபடியும். (எங்ஙனம் சொல்லுகேன்) வாசகசப்தமில்லாததுக்கு ஏன்னால் வாசகமிட்டுச் சொல்லப்போமோ?

(ஓவியித்யாதி) சித்ரமெழுதுகையில் குசலராயிருக்குமவர்கள் எழுதின தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களும் அதாகிறது கண்டபின்பு † இமையாதேயிருந்தபடி. (ஏந்தெழிலித்யாதி) மிக்க வெழிலையுடைத்தாயிருக்கிற திருமார்வும், தோள்களும் வாயுமழகியராயிருந்தார் இவரார்கொலென்ன (அட்டபுயகரம்) இவ்வொப்பனையழகைக்கொண்டு பரமபதத்திலேயிருக்கிறனென்று கூசவேண்டா உனக்காக வந்து நிற்கிறவன்நானென்றார். ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (முழுசியித்யாதி) எல்லாரும் கண்ணாலே யநுபவிக்கலாம்படிவந்து நிற்கிறேன்" என்னாநின்றீர், உம்முடைய கோலமும்,

---

(க) வி - பு - ௫ - உ௦ - சு.

இமைகொட்டாமல் பார்க்கிறகண்களும், திருமார்வும், தோள் ளும் வாயு ’, ஸூரிபோக்யமாயிரு ’கிறதென்று கூசினவனை கூசவேண்டாவென்கிற ரென்று ஸங் தி.

(இழிவாரைப்போலே) என்றவநந்தரம் ஒன்று ’கொன்று துணைதேடி யிழி ’த என்று கூட்டுவது. அஞ்சாந்து’’ எ ’ ’கு சாந்து ’ ழே தெ ன்ன· (பழ வித்யாதி). (இளிம்பா) அசாதுர்யமா .

(இ மயாதே) இ மடெ ாட்டாதே. ... ... (எ)

ஃஅ. மேவி யெப்பாலும் விண்ணோர் ங்
வேதமு ரப்பர் மூந்நீர்மடந்தை
தேவி யப்பா திர் ச ’க மிப்பால்
ச ’ ரம்மற்றி ர் ’ மெ ’ ணில்
ாவியொப்பார் டலேயுமொப்பார்
கண்ணும் டிவும் நெடியராயென்
ஆ ’யொப்பா ரி ரார்டெ ாலென்ன
ட்டபுய ரத்தேனென்றாரே (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
விண்ணோர்	நித்யஸூரிகள் [லு ’	மற்று	அதற்குப்பின்பு
ப்பாலும்	ல்லாத்தி ’கு க்களி	இவர்	இவரு டய
மேவி	பொருந்திநின்று	வண் ம்	நிறத் த
ங்க	ங்கி	எண்ணில்	ஆராய்ந்துசொல்லப்
வேதம்	வேதங் ளாலே		பு ’ ால் [தை
உ ரப்பர்	’தோத்ரம்பண்ணுநி ற்பர்கள்;	காவி	கருநெய்தல்பூநிறத்
		ஒப்பார்	ஒப்பவரு ’ [தை
மு ’நீர்	திருப்பாற் டலிலே	கடல்	ஸமுத்ரத்தின்நிறத்
	திரு தரித்த	ஒப்பார்	ஒப்பவரும் [லும்
டந் த	பெரியபிராட்டி ார்	கண்ணும்	திரு ’ ண் ளி ழ கி
தேவி	இவரு ’குப்பட்டமஹி ஷிய யிராநின்றாள்·	வடிவும்	வடிவழகிலும்
		டெ டி ராய்	இப்படிப்பட்ட ரெ ’று அளவிடக்கூ
அதிர்	முழ ’ ாநி ’றாள்ள		
ச ’கம்	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வா ன் [ரு ’·	எ ’	எ ’கு [டாதவரும்
		ஆவியொப்பார்	ப்ராணனையொத்த
அப்பால்	இடவருடெ யிரா நி ’		ரு ாயிராநின்றார் ·
ச ’கர ’	திரு ாழியாழ்வா ’	இவர்ஆர்கொடெ ’	அட்டபுய ர
இப் ால்	வலவருடெ யிரா நின் று ·	த்தேன் ’றாரே.	(அ)

வ் ா. எட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி). § ப்ரஹ்மாதி ள் த ரயில் கால்பா ாதே ிறே யிருப்பது. அவர்கள் கந்தத்தையும்

§ (பா) இந்த்ராதிகள்.

அருவருத்திருக்கக்கடவ நித்யஸூரிகள் பார்த்தபார்த், விடமெ் கும் †அங்குப்போலேபரிமாற. (வேதமுரைப்பர்) இ ர் ாயால் சொல் லுகிறது ே தமாயிராநின்றது. (முந்நீர்மடந்தைதேவி) *முந்நீர்மடந் தையென்று பெரியபிராட்டியாராகவுமாம் ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டியா ராகவுமாம். (அப்பாலதிர்சங்கம்) †ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரானபோது அவ்விடத்திலே அதிருகிற ச கமெ ருகிறது· பெரியபிராட்டியா ரா போது அ ிருக்கிறவிடத்து கு மற்றையிடத்திலே யதிருகிற ச ம் (இப்பால்ச கரம்) ஓரிடத்திலேநின்ருல் மற்றையிடத்தை இப்பால் எ னக் ட திறே

(மற்றித்யாதி) இவருடைய நிறத்தைப்பார்க்கில் காவிபோலே யும் டல்போே யுமிராநின்ருர். (க ணித்யாதி) ஷு கும் வடிவு கும் உபமாநமில்லை ண் ணுக்கெல்லையுண்டாகிலாயிற்று வடி வுக்கெ ல்லையுள்ளது. (என்னுவியித்யாதி) வ்யதிரேகத்தில் ஜவிக் வரிதாய்படியிராநின்ருர் இவரார்தானென்ன; (அட்டபுயகரம்) சொன்னபடி †பொல்லாது (க) జ్ఞానీత్వాత్మైవ మే మతమ్ ஜ்ஞாநீத் ாத் ம மேமதம் ே ட்டறியாயோ? எ ருர். உ னை யொழிய ஜீவி யாத ன்காண் நானென்கிருர். ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மேவியித்யாதி) நித்யஸூரிபோக்யராயிருந்தீ ரென்றது பொய்யோ, ஸூரி ள் வ ங்க நாய்ச்சிமாரும் நீருமாய் (உ) 'தமஸ பரமோ धाता శఙ్ఖచక్ర గదాధర தமஸ பரமோதாதா ச ச ர கதாதர" என்கிறபடி ஆயுதச்சேர்த்தியும் பரமபுருஷலக்ஷணமா கண்ணும் வடிவுமாயிரு தீரே, கிட்டியநுபவிக்கமாட்டேனென்னுநின்றுெ ாண்டு உம் மைப்பிரிந்தால் பிழைக்கவும்மாட்டேனென்ன· நீ இ ஙன்படுகிறதென், உன்னைவிட்டுப் பிரியக்ஷமனன்றுகாண் ானென்ருரென்று ஸங்கதி.

(அ குப்போலே) பரமபதத்திற்போலே. மூன்று ை ப்பட்ட நீ ரயு டய இந்தஸமுத்ரம்போலேயிருக்கிற க்ஷீராப்த்தியிற்பிறந்த ட தையெ ன்று சப்தார்த்தம் வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (முந்நீரித்யாதி). முந்நீர்சூழ்ந்த மடந் தயெ று அர்த்தாந்தரம் (ஸ்ரீபூமியித்யாதி).

(சொன்னபடிபொல்லாது) என்றது - நீயெனக்கு ஆத்மாவாயிருக்க ம் ம உனக்கு ஆத்மாவா ச்சொன்னபடி பொல்லாதென்றபடி. ... (அ)

(க) கீதை - ௭-௧௮ (உ) ரா - யு - ககக - ரு.

மூ. -தஞ்சமிவர் 'கென் வளையுமில்லா
நெஞ்சமும் தம்மதே சிந்தித்தேற்கு
வஞ்சி மருங்குல் நெருங்க நோக்கி
வாய்திறந்தொன்று பணித்ததுண்டு
நஞ்சமுடைத்திவர் நோக்கும் நோக்கம்
நானிவர்தம்மை யறியமாட்டேன்
அஞ்சு ன் மற்றிவரார்கொலென்ன
வட்டபுய ரத்தேனென்றுரே. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
என்	என்னுடைய	ஒன்று உண்டு	மிகவும் ரஹஸ்யமான ஓரர்த்தமுண்டு
வளையும்	வளைகளும்	நோக்கும்நோக்கம்	பார்க்கிறபார்வை
தஞ்சம்	நிஶ்சிதமா	நஞ்சம்உடைத்து	விஷத்தோடுகூடியது போலே யிராநின்றது
இவர்க்கு	இவர்க் ாக	நான்	நான்
இல்லா	தங்குகிறதில்லை (கழலாநின்றன)	இவர்தம்மை	இ ரை
சிந்தித்தேற்கு	ஆராய்ந்தவென்னு	அறியமாட்டேன்	ஒன்றுமறிகிலேன்
நெஞ்சமும்	மநஸ்ஸும் [டய	மற்று	அதுக்குமேலே (இவரைப்பார்த்தவாறே)
தம்மதே	அவரதாயிருந்தது	அஞ்சுவன்	அஞ்சாநின்றேன்
வஞ்சி	நீர்வஞ்சிக்கொ ்பு போன்ற	இவரார்கொல்என்ன	அட்டபுயகரத்தேன் என்றுரே. ( )
மருங்குல்	இடையானது		
நெரு க	துவளும்படியாக		
நோக்கி	பார்த்து [றந்து		
வாய்திறந்து	திருப்பவளத்தைத்தி		
பணித்தது	அருளிச்செய்தது		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) நிஶ்சிதமாக இவர்க்கென்வளைநிற்கிறதில்லை. †இங்கே குடியிருப்பாய் அவர்க்காக வர்த்திக்கிறனவாயிருந்தன (க) 'ஶைதில்யம்-சைதில்யம் இத்யாதி. † அவரைப்போலேவளையும் நிற்கிறனவில்லை. †இவருடைய பூர்வவ்ருத்தத்தோடு ஸாம்யமுண்டாயிற்று இவற்றுக்குமிருப்பது. (என்வளையும்) † 'எ 'னுடையவை'' என்று ப்ரமித்தவளவேயாய் கிட்டினவாறே அவரதாயிராநின்றது. பாஹ்யபரிகரங்களிப்படியேயாகிலும் உ ர்ளுண்டானவைதானும் நமக்குத்தொங்குமோ? என்றிருந்தேன் (நெஞ்சமும்தம்மதேசிந்தித்தேற்கு) (உ) [உற்றெண்ணிலதுவுமற்றுங்கவன்றன்னதே] ஆபாதப்ரதீதியில் நம்மதென்றிருந்தவித்தனையாய் ஆராய்ந்தவாறே அகவாயில் ஆபரணமும் அவரதாயிருந்தது. (வஞ்சி

(க) (உ) தி - வாய்

யித்யாதி) †பண்டே தொட்டார்மேலே தோஷமாய் இற்றது முறிந்தது" என்னும்படியாயிற்று இடைதானிருப்பது இதிலே தயை பண்ணுதே இது துவளும்படி நோக்கிறுயிற்று. (வாயித்யாதி) †உருவு வெளிப்பாட்டில்சொன்னவார்த்தை இப்போதென்றல் உங்களுக்குச்சொல்லப்போகாது. † அப்போது சொன்னபாசுரங்கிடக்கச்செய்தேயும் அதரஸ்ப்புரணத்திலே துவக்குண்டமைதோற்ற (வாய்திறந்து) என்கிருள். (ஒன்று) † இன்னமும் அவன்சொல்லில் சொல்லுமித்தனை என்றலது அநுபாவிக்கப்போகாது.†அதுக்குக் கருத்து இடை ஒடிவதுபோலேயிராநின்றது ஒடியாதபடி என் தோளாலே அணைப்பேனே? என்றுபோலே.

(நஞ்சமித்யாதி) † இவர்பார்க்கிறபார்வை விபாகத்தில் நம்மை முடிக்கும்போலே யிராநின்றது. † சொன்ன வார்த்தையை க்ரமம் செலுத்துவாரைப்போலே யிராநின்றார். † அதொரு உக்திமாத்ரமாகாமே அத்தை அர்த்த க்ரியாகாரியாக்கி நினைக்கிறார்போலே யிராநின்றது. (நாணித்யாதி) இவர் ரக்ஷகராயிருக்கிறாரோ? நம்மை முடித்தேவிட விருக்கிறாரோ? அறிகிறிலேன். (அஞ்சுவன்) இவர் சொல்லுகிற வார்த்தைதான் பொல்லாதல்லவிறே ஆகிலும் அவரையும் நம்மையும் பார்த்தவாறே அஞ்சாநின்றேன். அப்பெரியவனுக்கு இவ்வாற்றுமை யுண்டாகக் கூடுமோ? என்றஞ்சாநின்றேன். இவரார்தான்? என்ன. (அட்டபுயகரம்) ஒரு சஙகொண்டு ஈ வரனென்றஞ்சவேண்டா நீ அஞ்சாமைக்கு உன்னோடு †ஸஜாதியனாய்வந்து நிற்கிறவனன்றோ நானென்றார் ... ..( )

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தஞ்சமித்யாதி) நானுன்னைவிட்டுப்பிரியக்ஷமனன்று என்றுநின்றுகொண்டு தாமிவளோடு லந்து பரிமாற இளந்த தசையில் மேல்வரப்புகுகிற விஶ்லேஷத்தையெண்ணி அஞ்ச, இவளச்சம் அவர் தீர்த்தாராக உருவு வெளிப்பாட்டிலநுபவத்தைச் சொல்லுகிறுளென்று ஸங்கதி.

வளைநில்லாவிட்டால், "என்வளை" ன்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இங்கேயித்யாதி). 'வளையும்" என்ற சகாரதாத்பர்யம் (அவரைப்போலேயித்யாதி). இப்போது அவர் பிரியமாட்டேனென்றிருக்கிறாரோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவருடையவித்யாதி). அதாவது (க) *பேதை நின்னைப் பிரியேன் என்றகன்றவரன்றோவென்கை. அன்றிக்கே யாக்யாதாவாக்யமாய், ஆழ்வாருடைய பூர்வவ்ருத்தம்போலே வளையும் சுழலுகிறதென்னவு

(க) க - ரு - ரு .

மாம் அதாவது - எ ' பெருமான் கிட்டி ாறே பிற் ாலி 'கிற ஆழ் ா ரப் போலே யென்கை. (க) ளே ழலகுதலையெடுக் எல்லார்க்கு மொ ' குமிறே. "என்' என்றதுக்கு யோஜநாந்தர ' (என்னுடையவித்யாதி). நீர் ஞ்சிக்கொம்புபோலேயிருக்கிற, மரு ' குலுண்டு-இ ட அது நெரு ' க-துவ ளும்படியாக, நோக்கி-ஸம்ஶ்லேஷித்து என்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறுர் (பண்டேயித்யாதி). ஒ ' று' என்ற ஸாமாந்யோக்திக்குத் தாத்பர்ய ' (உருவுவெ ரிப்பாட்டிலித்யாதி). ஒன்றுபணித்ததுண்டு என்ற வளவு அமைந்திருக்க 'வாய்திறந்து' எ ' றதுக்குத் தாத்பர்யம் (அப்போ தித்யாது). "ஒன்று" என்றது அத்விதீயமென்ருய் அதிரஹஸ்யமென்ருய் தாத்பர்யாந்தரமரு ரிச்செய்கிறுர் (இ ' னமுமித்யாதி). வஞ்சிமருங்குல்நெ ரு ' " என்றவாக்யத் தயும் மே ' அட்டபுயகரத்தேன் என்ற பதத்தில் தோற்றின எட்டுத்தோள்களையும் திருவுள்ளம்பற்றி அந்தபரமரஹஸ்யந் தன்னை வெளியிடுகிருர் (அது 'கித்யாதி). மத்ய பதமான மஸ்ஸில் பிறந்த துணிவும் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாயிராநின்றது ரக்ஷ த்வபாரிப்பாலே ானே ரக்ஷிக்கிறேனென்ற சரமரஹஸ்யமென்று இதுக்கு ஸ்வ பதேசம்.

(இ ர் ஸம்ஶ்லேஷி 'கிற ஸம்ஶ்லேஷம் விஷமிஶ்ரமாயிருக் றது) என் றதுக்கு உட் ருத்தருளிச்செய்கிருர் (இ ரித் ாதி). இப்போது ஆ ' த(ந்ரூ) கந்தாவஹமாயிருக்கையால் இத்தனையும் விஶ்லேஷகாலத்தில் பாதகமாய் முடிக்குமென்று கருத்து. கீழே 'ெ ருங்கநோக்கி' என்றுளே மீளவும் 'நோக்கும் நோக்கம்" என்கிறதென்னென்ன ருளிச்செய்கிருர் (சொ ' னவித்யாதி). விவர ' (அதொருவித்யாதி). இடையொடியா ம தோள் ளாலே அணைத்த ஸ 'ஶ்லேஷத்தைச் சொல்லுகிறதெ ' று ருத்து. (சொல் லுகிறவார்த்தை) என்றது ஸ் ாபதேசத்தில் சரமஶ்லோ ம். (ஸஜாதீய ளுய்) என்றது - "மாம்" என்றதில் ஸாரதியாய் ஸஜாதீயனுனுற்போலே இ ஞடன்கல ' து பரிமாறின மயைப்பற்ற. ... ...)

மு. ம ' ன ன் தொ ' டயர் கோ ' ங்கு ம்
நீ ' முடிமாலை யிர மேகன்
த ' லி தன்பு ழ் சூழ்ந்த ச்சி
யட்டபுயகரத்தாதி தன்னை
ன் ரி நன்மா மதிள் மங்கைவேந்தன்
காமருசீர்க் கலிகன்றி குன்று
இன்னி சயால் செ ' செஞ்சொ ால் மாலை
யேத்த ல்லார் 'கிட ' வைகுந்தமே. (௦)

திருமங் ழுவா ' திருவடி ளே சரணம.

( ) தி-வாய் - - டு

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிரமேகன்	வயிரமேகனென்னும்	மதிள்	மதிளாலே சூழப்பட
மன்னவன்	ராஜா	மங்கை	திருமங்கைக்கு [ட
தொண்டையர்	தொண்டைமான் சக்	வேந்தன்	ராஜாவாய்
கோன்	ரவர்த்தியாலே	காமரு	எல்லாரும் விரும்பும்படியான [ரான
வணங்கும்	சேவிக்கப்படும ராய் (அத்தாலே) [ய	சீர்	குணங்களையுடைய
நீள்	நீண்டமுடியையுடை	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
மால்	ஸர்வேஶ்வரனுடைய	குன்றா	குறைவில்லாத
தன்	அந்தராஜாவினது	இன்	இனிய
வலி	மிடுக்காலும்	இசையால்	இசையுடனே
தன்புகழ்	அவன்யசஸ்ஸாலும்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
சூழ்ந்த	விஞ்சின	செம்	அழகிய
கச்சி	கச்சி நகரில்	சொல்மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்பத்தையுடைய இத்திருமொழியைக் கொண்டு
அட்டபுயகரத்து	திருவட்டபுயகரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற [ஷயமாக,		
ஆதிதன்னை	ஸர்வகாரணபூதன் வி	ஏத்த வல்லார்க்கு	ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறவர்களுக்கு
கன்னி	ஒருவராலும் அழிக்க வொண்ணாத	இடம்	வாஸஸ்தாநம்
நல்	நன்று	வைகுந்தம்	பரமபதமாம். (௰)
மா	பெரிய		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (மன்னவனித்யாதி) ராஜா தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி அவன் பக்தாபிமாநியாய் வணங்கின பின்பாயிற்று ஈஶ்வரன் முடி நல்தரித்ததும் ஸர்வேஶ்வரத்வம் நிலைநின்றதும் முடிபெல்லாம் † ஈரரசுபட்டிறே போந்தது (பிரமேகன்) பிரமேகனென்று † அவன்குடி§(க்குடி)ப்பேர். (தன்வலி) எதிரிகளை யழியச் செய்யக்கூடான அவன்மிடுக்கும் ரக்ஷணத்தால் வந்த புகழும் விஞ்சியாயிற்றிருப்பது. திருவட்டபுயகரத்தில் நிற்கிற ஜகத்காரணபூதனைக் கிடாடிற்று. (கன்னியித்யாதி) அரணாய்ப் போரும்படியாய் புதிசாயிருக்கிற மதிளையுடைய திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ப்ரதாநராய் எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹை பண்ணவேண்டும்படியான ஸ்ரீவைஷ்ணவ லக்ஷ்மியையுடைய ஆழ்வார். (குன்றா) தான்குறையக் கடவதன்றிக்கே கேட்டார் செவிக்கும் ஆகர்ஷகமாம்படியான இசையையுடைத்தாய் † ஆஶ்ரயந்தான் செவ்விதாயிருக்கிற இவற்றைக் கொண்டு. (ஏத்தவல்லார்க்கிடம் வைகுந்தமே) உருவு வெளிப்பாட்

§ குண்டலிதாக்ஷரம் 'வாசித்நம்' அரும்பதத்துக்கு பாடமில்லை.

டாலே அநுபவித்துப் பிறர் 'கிருந்து சொல்லவே ண்டாதே (க) दैवे स्पृहामादधदेमे தேவை ஸ் பஹ மாதம்மதேம' என்கிறபடியே நித்யாநுப ம் பண்ணிக் களிக்கலாம் தேசத்திலே புகப் பெறு ர் .. .. (கO)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தா 'பாட்டு. (மன்னவனித்யாதி) (ஈரரசுபட்டிறே) ன்று ணங்குகைக்குமுன் (உ) त्वं मे उहं मे த் 'ம்மேஹம்மே' ன்றிறே போந்தது (ங) यथा राजा तथा प्रजा - யதாராஜாததாப்ரஜா " என்று எல்லாரு ' வண 'கினார் ளென்று கருத்து. (அ ற்குப்பேர்) சக்ரவர்த்திக்குப் பேர். (ஆம்ரயந்தான்) எ ' றது - (ஈரா) ாஙாம்ரயமானது செஞ்சொல்லாயிருக்குமென் க. ... ... (கO)

ஜீ ர் திருவடி ளே சரணம.

இரண்டாம்பத்து எட்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க) (உ) பட்டர்முக்தகம். (ங) முக்தகம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ ம பத்து க ம திருமொழி சொல்லு ப்ரவேசம்

வயா (க)† மன்னவன் தொண்டையர்கோன் வ ´ கும்நீண் முடிமாலை" என்று தொண்டைமான் சக்ரவர்த்தி திரு ட்டபுயகா த்திலே அநுகூலித்தபடியை அநுஸந்தித்தார் அந்த ப்ரஸங் த் தாலே பல்ல ன்' என்பானொருத்தன் பரமே ´ வர விண் கரத் திலே அதிமாத்ரமான ஆநுகூல்யங்களைப்ப ´ ணி·ஓரோவொன்றை எடுத்தது ஆயிரமாம்படி பண் ணிற்றையிற்று.†பின்பு சோழன்க ´ டு அது தான் பொறுக்க மாட்டாமையாலே அவைதன்னை †அமைத்த வித்தனை.†இனித்தான் பகவத்விஷயத்தில் ஓரடிவர நின்றார் தமக்கு உத்தே ´ யராகவிறே இவர் நினைத்திருப்பது அத்தாலே அவன்படி ொல்லாம் தமக்கினிதா யிருக்கையாலே அவற்றை அநுபவித்துப் பேசுகிறார். ... ... *

அரு. சொல்லு ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில், உருவு வெளிப்பாட்டி லே தாய்மாரோடு சொல்லிக்கொண்டிருந்தவிவளுக்கு பரமேச்சுரவிண்ணக ரத்திலிருப்பை ´ ாட்டக் ண்டு தாமானதன்மையாலே அவன்படி ளெல் லாம்பேசி, அங்குத்தைக்குக் கிஞ்சித்கரித்தார்படியில் திருவுள்ளமூன்றி யநுப விக்கிறரென்று ஸங்கதி திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ம ´ னவனித் யாதி). (ஓரோெ ான்றையெடுத்தது) என்றதுக்கு, ஒரொரு ஆபரண ´ களாயி ரம்பண்ணி வத்தாடுொன்று கருத்து. இப்போது ாலேமேயென்ன (பின்பு சோழனித்யாதி). (அமைத்து) சேமத்திலேயமைத்து அநுகூலனுகிலித்தனை ெ ாண்டாடவேணுமோவென்ன (இனியித்யாதி). ... ... *

ழ. சொல்லுவன் சொல்பொருள் தானவையாய்ச்
சுவை யூறொலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்
ல்லரன் §நார ண ் நான்முகனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந் தழகாயகச்சி
பல்லவன் வில்லவனென் றுலகில்
பலராய்ப் பலவேந்தர் ணங்குகழல்
பல்லவன் மல்லையர் கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே. (க)

(க) உ - அ - கo - § (பா) நான்முகன் நாரணனுக்கு.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சொல்லு	சப்தம்	இடந்தா	வாஸஸ்தாநமாவது
சொல்	(அதுதன்னிலும்) அருமையா வேதம்	தடம்	தடாகங்களாலே
பொருள்	வேதார்த்தம்	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
அவ	ஆகியஅவற்றுக்கு	அழகாய	அழகிதாயிருக்குள்ள
தான்ஆய்	நிர்வாஹகனாய்,	கச்சி	கச்சிநகரிலே
சுவையும்	ரஸமும்	பல்லவன்என்று	பல்லவனென்றும்
ஊறும்	ஸ்பர்சமும்	வில்லவன்என்று	வில்லவன்என்றும்
ஒலியும்	சப்தமும்	பலராய்	அநேகராய் [சாண்ட
நாற்றமும்	கந்தமும்	உலகில்	இந்தப்பூமியை அர
தோற்றமும்	கண்ணால் காண்கிறரூபமுமாகிற விவற்றுக்கு	பலவேந்தர்	பலராஜாக்கள்
ஆய்	நிர்வாஹகனாய்,	பணங்கு	பணங்குகிற [ய்
நல்	உபகாரகனாய்	கழல்	வீரக்கழலையுடையனா
அரன்	ஸம்ஹர்த்தாவான ருத்ராந்தர்யாமியாய்	மல்லையர்	மல்லாபுரியென்னும் திருக்கடல் மல்லையிலுள்ளார்க்கு
நாரணன்	(தன்னுடைய நிஜரூபத்தைக்கொண்டு பாலநத்தைப்பண்ணியருளுகிற) நாராயணனாய்	கோன்	அரசனான [கு
நான்முகனுக்கு	ஸ்ரஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமியாய்நின்ற ஸர்வேஸ்வரனுக்கு	பல்லவன்	பல்லவனென்பவன்
		பணிந்த	ஆஸ்ரயித்த
		பரமேச்சுரவிண்ணகரம்	பரமேஸ்வரவிண்ணகரமாம். (க)

வ்யா — முதற்பாட்டு. (சொல்லு) †ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கு அவிஷயமான அர்த்தத்தையும் சொல்லக் கடவதான சப்தம். (அருஞ்சொல்) இது தன்னிலும் நித்யமான வேதம். (பொருள்) துரவகாஹமான வேதார்த்தம். (தானவையாய்) அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனாய் (சுவையித்யாதி) அதிற்சொல்லுகிற புருஷார்த்தங்களில் ஐஸ்வர்யத்தை அபேக்ஷித்திருப்பார்க்கு உபாதேயமான சப்தாதிகளுக்கும் நிர்வாஹகனாய் (சுவையித்யாதி) ரஸம் ஸ்பர்சம், சப்தம் கந்தம் சக்ஷுர் விஷயமான ரூபம்.

(நல்லரனித்யாதி) † முமுக்ஷுக்களுக்கு உபாஸ்ய வஸ்துவான ஜ ஜ்ஜந்மாதிஹேதுவும் தானே யென்கிறது. (நல்லரன்) †தந்தாம் கர்மத்தாலே க்லேசப்படுகிற ப்ராணிகளைத் தீம்பிலே கைவளர்ந்த ப்ரஜையைக் காலிலுங் கழுத்திலும் விலங்கிட்டு வைக்கும் பித்ராதிகளைப்போலே இவற்றுக்கு ஹிதரூபமாக உபஸம்ஹாரத்தைப் பண்

னும் ருத்ரனுக்கு அந்தர்யாமியாயும் § †ஸ்வே நரூபே நின்று பால நத்தைப்பண்ணியும் (க) ப்ரஜாபதிக்கு ... மாவிஸ்யப்ரஜா பதே" என்கிற படியே ப்ரஜாபதிக்கு அந்தர்யாமியாய் நின்று ஸ்ருஷ் டித்தும் போருகிற †ஸர்வேஶ்வரனு 'கு ாஸஸ்த்தாநமாகிறது.

(தடமித்யாதி) நல்ல நீர்நிலம் சூழ்ந்து அழகிதாயிருக்கிற கச் சியில். (பல்ல ன்) பல்ல னென்றும் வில்லவனென ' றும் சிலராஜாக்க ளுண்டாயிற்று அக் ாலத்திலே' அவர்களும் அ ர் ஊச் சேர்ந்தவர் களு மடைய வ ங்கும் கழலையுடையனுயிருக்கு மாயிற்று அ ன். (மல்லையரித்பாதி) திருக்கடல் மல்லையாயிற் றுப் படைவீடு' அவனுஶ் ரயிக்கிற பரமேஶ்வரவிண் ஈகரம். ... ... ( )

அரு. முதற்பாட்டு. (சொல்லித்யாதி) ஸ் 'ருதீதிஹாஸபுராணங்களை யுட்கொண்டருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரத்யக்ஷாதிகளுக்கித்யாதி).

புபுக்ஷூபாஸ்யத்வம் சொன்னதாய், மேல்முமுக்ஷூபாஸ்யத் ம் சொ ல்லுகிறதாக உட்கருத்தருளிச்செய்கிறுர் (முமுக்ஷுக்களுக்குமித்யாதி). ஸம் ஹார்த்தாவுக்கு நன்மையேதென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (தந்தாமித்யாதி). ஸம்ஹார்த்தாவையும் ஸ்ரஷ்டாவையும் சொன்னபோதே நடுவே பாலகர்த் தாவையும் சொல்லவேண்டுமென்றருளிச்செய்கிறுர் (ஸ்வேநேத்யாதி). நாரா யணபதார்த்தம் (ஸர்வேஶ்வரனுக்கு) என்றது. "இடந்தா ' பரமேச்சுரவிண் ண ரமதுவே " என்று அந்வயம். ... ... (க)

ரூ. கார்மன்னு நீள்விசும்பும் கடலும்
சுடரும் நிலனும் மலையும் தன்னுந்தித்
தார்மன்னு தாமரைக் க ண்ணனிடம்
தடமாமதிள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேர் மன்னு தென்னவனை முனையில்
செருவில் திறல்வாட்டிய திண்சிலையோன்
பார்மன்னு பல்லவர்கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகர மதுவே. (உ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கார் ன்னு	மேகங்கள் பொருந்தி	தன்உந்தித்தார்	தன்திருநாபியில்தாம
நீள்விசும்பும்	பெரியஆகாசமும் [ய		ரைப்பூவிலே [ற
கடலும்	ஸமுத்ரங் ளும்	மன்னு	உண்டாம்படியிருக்கி
சுடரும்	சந்த்ரஸூர்யர்களும்	தாமரைக்கண்	புண்டரீகாக்ஷனுக்கு
நிலனும்	பூமியும்	னன்	
மலையும்	குலபர்வதங்களும்	இட '	வாஸஸ்த்தாநமாவது,

---

§ (பா) பாசுரத்தில் பாடாந்தராநுகுணமாக இவ்வாக்யம் "ஸ்ருஷ்டித் தும்" என்றவநந்தரம் சில ஸ்ரீகோசங்களில் காணகிறது.

(க)

தடம்	தடா ங்களாலும்	வாட்டிய	அழித்த
மா	உயர்ந்திருந்துள்ள	திண்	த்ருடமான
மதிள்	ப்ராகாரங்களாலும்	சிலையோன்	வில்லையுடையனுய்
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு	பார்	(தன்வீரஸ்ரீயை) பூமியில்
அழகாய	அழகிதாயிருந்துள்ள	மன்னு	நிலைநிற்கச்செய்த
ச்சி	ச்சிநகரிலே	பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா ான
தேர்மன்னு	மஹாரதனை		
தென்னவனை	பாண்டியனை	பணிந்த	பரமேச்சுரவிண்ணகரமதுவே. (உ)
செருவில்முனையில்	யுத்தமுகத்தில்		
திற	மிடுக்கை		

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (காரித்யாதி) †சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ரா வதம் பண்ணினத்தோடு இ ன் சத்ரு தம் ப ணினத்தோடு வாசியற்றிருக்கிறதாயிற்று இவருடைய ஆதரம். (ாரித்யாதி) மேக ள் ஞ்சரிக்கிற ஆகாசமும், அவ்வா ாச ர்த்திகளான ச த்ர ஏர்யர்களும் பூமியைச் சூழ்ந்தகடலும் அதுக்குட்பட்டபூமியும் அதுக்கு ஆணியடித்தாற்போலே யிரு கிற மலையும் இ யடையத் †திருநாபீகமலத்திலே யுண்டாம்படியிருக்கிற புண்டரீகாக்ஷனுக்கு வாஸஸ்த்தாநம்.

தடாகங்களாலும் மதிள்களாலும் சூழ்ந்து தர்சநீயமான ச்சியில். (தேரித்யாதி) மஹாரதனைத்தேரிலே ஏறிப்போக கடவனையிருக்கிற பாண்டியனை. (செருவில்) யுத்தத்தில் (முனையில்) தூசித்தலையிலே மிடுக்கை யழித்த தி ணிய வில் லியையுடைய ன் (பாரித்யாதி) தானில்லையானாலும் தன்னுடைய வீரஸ்ரீ நிற்கும்படி வாழ்ந்தவன். . ... (உ)

அ . இரண்டாம்பாட்டு. (ாரித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - ' ல்லரன் ாரண நான்முகன் ' ன்று - ஸம்ஹர்த்தாவுக்கும் அந்தர்யாமி ாய், பாலநதர்மம் தானேநடத்தி ஸ்ரஷ்ட்டாவு ும் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்படியை யருளிச்செய்தாரிறே அதில், நான்முகனுக்குங்கூட ஸ்ரஷ்டாவாகையாலே தவனுடைய ஸ்ரஷ் ருத்வத்தை முந்துற இப்பாட்டிலே யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

உகந்தருளின நிலத்துக்கநுகூலித்தானுகையால் அவனுடையவிஜயமும் உத்தேஸ்யமாயிற்றென்கிறார் (சக்ரவர்த்தித்திருமகனித்யாதி), 'உந்தித்தார்' ன்றதினர்த்தம் (திருநாபீகமலத்திலே) எ றது. ... ... (உ)

மூ. உரந்தருமெல்லணைப் பள்ளிகொண்டா
னொருகால்முன்னம் மாவுருவாய்க்கடலுள்
வரந்தரு மா மணிவ ணனிடம்
மணி மாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி

நிரந்த ர் மண்ணையில் பு ணுகர்வே ல்
நெடு ாயிலு ச் செருவில் மு நாள்
பரந்தவன் பல்ல ர்கோ பணிந்த
பரமேச்சுரவிண் கரமதுவே (கூ)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
முன் ம்ஒருகா மு பொரு ாளிலே		மணி	ரத்நமயமான
ல்	[வோடே	மாட கள்சூழ்	மாடங்களால்சூழப் ப
மா_ரு ாய்	விலக்ஷணமான டி	து	ட்டு [ல்,
டலுள்	திருப்பாற் டலிலே	அழகாய ச்சி	அழகிதான ச்சிநகரி
உரம்தரும்	பலத் தயுடைய	மணிணையில்	மண்ணையென்னு ம் ப
மெல்	ம்ருதுவான [மேலே		டை வீட்டிலுள்ள
அணை	திருவனந்தாழ் ான்	நிரந்தவர்	சத்ரு களுடைய
பள்ளிகொ	கண்வளர் தருளின	புண்	மாம்ஸத்தை
டா	வனும்	நு ர்	புஜிக்கிற
ர தரும்	(எல் ாருடைய) அ	வேல்	வேலின்
	பேக்ஷிதங் ளையும்	நெடுவாயில்	பெரியவாயிலே
	தலைக் ட்டிக்கொ ா	உ க	(அவர்கள்) முடியும்ப
	டுக்கிற	முனைநாள்	முன்பு [டியாக
ா மணி	சிந்தாமணிபோ ற	செருவில்	யுத்தத்தில்
ன்	ஸ்வபாவத்தையு ட	பர தவன்	வ்யாபித்தவனை
	யவனுக்கு	பல்லவர்கோன்பணிந்த	பரமேச்சுரவி
இடம்	வாஸஸ்த்தாநமாவது	ண்ணகரமதுவே .	(கூ)

வ்யா. மூன்ருரும்பாட்டு. (உரமித்யாதி) ( ) † ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞானபலைக தாமனி ப்ரக்ருஷ்ட விஜ்ஞாநபலை தாமநி என்கிறபடியே பிராட்டிமாரும் தானுங்கூட ஏறித்துயை யாநின்ருல் பொறுக்கைக்கான தார ஸாமர்த்யத்தையும் வே டின இட களிலே திருவுள்ளக்கருத்தறிந்து † குழைந்துகொடுக்கைக்கீடான மென்மையையுமுடைய திருவநந்தாழ் ான் மேலே முன்பொரு நாளிலே லாக்யமான டிவை யுடையனுய்க்கொண்டு கடலிலே கண் ளர்ந்தருளினுன். (ரமித்யாதி) † அருளாளப் பெருமாளாய் நின்று ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் தருகிறவனுக்கு வாஸஸ்த்தாநம்.

ரத்நமயமான மாடங்கள் சூழ்ந்த தர்சநீயமாயிருக்கிற ச்சியில். (நிரந்தித்யாதி) "மண்ணை" என்று ஆற்றுக்கும் படைவீட்டுக்கும் பேர்; திருச்சிற்ருறு என்று ஆற்றுக்கும் திருப்பதிக்கும் பேராகிறுப்போலே. அப்படை வீட்டிலுண்டான நிரந்த ருண்டு சத்ருக்கள் அவர்களுடைய, புண்ணுண்டு மாம்ஸம் அத்தை நுகர

(க) ஸ்தோ - ர - கூக.

க்கட தாய் புஜிக்கக்கட தாயிருக்கிற வேஷினுடைய பெரிய ராயிலே அந்தசத்ருக்கள் உக அவர்கள் முடிய. திருமங்கையாழ் ார் மதிக்கும்படியான ஆண்பிள்ளைத்தனமிறே அ ரதும். (க) † கடமாகளியானை ல்லான்" என்றும் (உ) ஆடல்மா லவன் என்றும், (ஙு) மரு லர்தமுடல் துணிய வாள்வீசும் பரகாலன் என்றும் †துறைதோறும் தலையாயிருக்கிற திருமங்கை யாழ் ாரிறே மதிக்கிறார். (ச) †*ரஞ்ஜநீயஸ்ய போலேயிருக்கிறதிறே. (செருவிலித்யாதி) இ ன் யுத்தத்திலே சத்ருக்கள டங்கலும் அழிந்து தானேயாம்படி விஸ்த்ருதனான ன். ... ... (ஙு)

அரு. மூன்றும்பாட்டு. (ரமித்யாதி)முதற்பாட்டில் ஆர்த்த(ஶ)மான பாலநதர்மத் த திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்தும் ஹஸ்திகிரியில் அருளாளராயும் நடத்தினபடி ய யநுஸ ிக்கிறுரென்று ஸங்கதி.

ரத்தை பலத்தை தரும் - உடையவனென்று லக்ஷணயா சப்தார்த்தம் திருவு ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார், (ப்ரக்ருஷ்டேத்யாதி). (குழைந்து ெ ாடுக்கை) எ றது - திருமுடிபக் முயர்ந்து கொடு கையு மற்றையிடம் தாழ்ந்து கொடு கயும். [கடலிலே திருவநந்தாழ்வான் மேலே - கண் வளர்ந்தருளினான்] என்றந்வயித்து, இதுக்கீடாக மூலத்தையும் அந்வயித்து கொள்வது. வரந்தருமவனாய் - (டு) వరదస్సర్వభూతానామద్యాపి దృశ్యతే ரதஸ்ஸர்வ பூதாநாமத்யாபி பரித்ருஶ்யதே என்கிறவரதனாய், மாமணி - சிந்தாமணிபோலே ஸர்வாபேக்ஷித களையும் தருகையே ஸ்வபாவமாக வுடைய னென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அருளாளப் பெருமாளாயித்யாதி). அருளாளப் பெருமாளென்று - தேப்பெருமாளுக்கு ப்ரஸித்த ான திரு ாமமிறே. ம்பெருமானார், யஜ்ஞமூர்த்திக்கு, அருளாளப் பெருமாளென்று தேப்பெருமாளுடைய திருநாமம் சாத்திற்றும் ப்ரஸித்தமிறே.

திருமங்கையாழ்வார் வீரரென்று ப்ரஸித்தர், என்கைக்கு ஸம்வாதம் ாட்டுகிறார் (டமாவித்யாதி). (துறைதோறும்) என்றது - ஆனையாளையும் குதி ர நடத்து கயும், வாள்வீசுகையுமாகிற துறைதோறுமென்றபடி. தாம் வீரசிகா ணியாயிருந்து ஒருவன் வீரத்தைக்கொண்டாடக் கூடுமோ ெ ன வருளிச்செய்கிறார் (ரஞ்ஜநீயஸ்யேத்யாதி). இத்தால் - சத்ருவாய் வீரனாயிருந்த ராவணன் பெருமானை கொண்டாடினால், அநுகூல விஷத்திலே ே ட் வேணுமோ வென்றதாயிற்று. ... ... (ஙு)

( ) உ - ச - 0.
(உ) டு - அ - 0.
(ஙு) ஙு - கு - 0.
(ச) ரா - யு -
(டு) ஹஸ்திகிரிமாஹாத்ம்ய .

ஏ. அ ் டமு மெண்டிசையும் நிலனு
மலைநீரொடு வானெரிகால் முதலா
உண்டவ னெந்தைபிரானதிட
மொளிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாயகச்சி
விண்ட வ ரிண்டைக் குழாமுடனே
விரைந்தாரிரியச் செருவில்முனிந்து
ப ் டொருகால் வளைத்தான்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ண ரமதுவே. (ச)

பதம.	உரை	பதம.	உ ர.
அண்டமும்	அண்டங்களும்	அழ ாய	அழகிய
எ ்டிதிசையும்	எட்டுத்திக்குக்களும்	கச்சி	ாஞ்சீநகரத்தில்
நிலனும்	பூமியும் [ள	செருவில்	யுத்தத்தில்
அலை	அலையெறியாநின்றுள்	வி ர ் தாருட	வி ரந்துவந்த ர்க
நீரொ	ஸமுத்ரங்களும்	னே	ளோடு
வான்	ஆகாசமும்	விண்டவர்	சத்ருக்களு டய
எரி	அக்நியும்	இண்டை	திரண்ட
கால்	காற்றும்	குழாம்	கூட்டமானது [
முதலா	முதலாக [வனுய்	இரிய	சிதறியோடும்படி யா
உண்டவன்	அமுதுசெய்தருளின	முனிந்து	சீறி, [லே
எந்தைபிரான	என்குல ாத ஞ ன வ	பண்டுஒருகால்	முன்பொரு ால த் தி
து	னுக்கு	வளைத்தான்	வில்லைவளைத்த பல்ல
இடம்	இடமாவது,		ராஜா
ஒளி	விளங்காநின்றுள்ள	பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமது	
மாடங் ள்	மாடங்களா ல்	வே.	( )
சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு		

வ்யா நாலாம்பாட்டு. † (அண்டமுமித்யாதி) அ ் டமும் அஷ்டதிக்குக்களும் பூமியும், †காரணமாயும் கார்யமாயு முள்ள யடையத்திருவயிற்றிலே வைத்து நோ ்கினவன். (ந்தைபிரானதிடம்) எனக்கு நகனுனவனுக்கு †ஸ்வாமி. ஈன்குலநாத ் என்றபடி.

(ஒளி) ரத்ந ் களினுடைய ஒளியையுடைத்தான மாட ் கள் சூழ்ந்து தர்சநீயமான கச்சியில் (விண்ட ரித்யாதி) செருவிலே யுத்தத்திலே விரைந்த ருண்டு பெரிய கிளர்த்தியோடே ாட்டு காட்டு" என்று தூசி யேறிவருகிறவர்கள் ் அவர்களோடே. (விண்டவரிண்டைக்குழாம் இரிய) சத்ருக்களுடைய செறிந்த குழாமானது சிதறியோட. (முனிந்து) சீறி. (பண்டித்யாதி) முன்பொருநாளிலே கையில் வில்வளைத்தவன்பணிந்த. ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (அண்டமுமித்யாதி) முதற்பாட்டில், "நல்லரன்" என்று சொன்ன ஸம்ஹார்த்ருத் த் த ஸப்ர ாரமாக அநுஸந்திக்கிறரென்று ஸங்கதி.

'அண்டமும் இத்யாதிக்கெல்லாம் தொகுத்தபா ம் (ாரணமாயுமித்யாதி) 'பிரான்" என்றதுக்கு பலிதார்த்தம் (ஸ்வாமி) என்றது. ... ... (௪)

ரு. தூம்புடைத் தி ை ன்தாள்களிற்றின்
துயர்தீர்த்தர ம் வெருவ மு நாள்
பூம்புனல்பொய்கை புக்கானவனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந்தழகாயகச்சி
தேம்பொழில் குன்றெயில் தென்னவனைத்
திசைப்பச் செருமேல் வியந்தன்றுசென்ற
பாம்புடைப் பல்ல ர்ே ான் பணிந்த
பரமேச்சுரவி ரமதுே . (ரு)

பதம்.	உ ர.	பத .	உரை
தூம்புஉடை	துளையையு டைய	சூழ்ந்து	சூழப்பட்டு
திண்	த்ருடமான	அழகாயகச்சி	அழகியகச்சியில்
கை	துதிக்கையையும்	தேன்	தேனையுடைய
வல்	வலிய	பொழில்	சோலையையும்
தாள்	தாளையுமுடையனை	குன்று	மலைபோ ற
ளிற்றின்	ஸ்ரீ ஜேந்த்ரா ழ் வா	எயில்	மதிளையுமு டைய
துயர்	து த்தை [னு டைய	தென் வன்	ப ண்டியன்
தீர்த்து	போ கி	திசைப்ப	அறிவுெ டும்படி
அர ம்	ாளியனையவன்	அன்று	முன்பு
வெருவ	அஞ்சும்படியா	செருமேல்	யுத்தத்தில் [டே
முன. ாள்	மு பு	வியந்து	பெரிய ஆதரத்தோ
பூம்புனல்பொய்	அழகிய நீர்நிறைந்த மடுவிலே	சென்ற	வந்துகிட்டினவனும்
புக்கான னுக்கு	பாய்ந்தவனுக்கு	பாம்புஉடை	ஸர்ப்பத் தக் ெ ாடியாகவுடைய
இட	இடமாவது	பல்லவர்ே ான்பணிந்த பரமேச்சுரவி	ண்ண ரமதுவே. (ரு)
தடம்	தடாகங்களாலே		

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூம்புடையித்யாதி) துளையையுடைய திண்ணிய ை யையுடைத்தாய் வலிதானதாளையுமுடைய ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்கு ஜலசா த்வத்தால் வந்த து:கத் தப்போ கி. (அர மித்யாதி) † ாளியனையவன் ஒருதடாகத் த விஷத்தாலே தூஷிக் , அவனஞ்சி ஓடும்படியாகத் தானதிலே போய்ப் புக் ானுயிற்று.

(தேம்பொழிலித்யாதி) தேனையுடைத்தான சுற்றில் சோலையையும் மலைபோலே யிருக்கிற †மதிளையுமுடைய தெ ' ன வனுனவ ' அறிவுகெடும்படியாக யுத்தத்திலே பெரிய ஆதரத்தோடே செ ' று கிட்டின. (பாம்புடை) நாகலோகத்தை வென்று ஸர்ப்பத் த த்வஜமாக எடுத்தானு ச் சொல்லக்கடவது ' அவன்பணிந்த. (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தூம்பு டயித்யாதி) முதற்பாட்டி ' சொன்ன ாரஸ த்வத்தை மூன்றுபாட்டிலும் விஸ்தரித்தநுபவித்து, அத்தால் பலித்த முமுக்ஷூபாஸ் த்வத் த, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானு ' கு அநிஷ்ட நிவர்த்தந முகேந அருளிச்செய்துகொண்டு, இதுக்குக்கீழ் ' சு வயூருலி நாற்றமும் தோற்றமுமாய்" என்றபதத்தில் தோற்றின புபுக்ஷூபாஸ்யத்வத்தை மேலெட்டாம் பாட்டளவு மநுஸந்திக்கிறாராய் ' அதில் காளியனுக்கும் இடைச்சேரியில் கோபஜ ங்களுக்கு ' ஜீவ ப்ரதாமே ாபயுக்தமான அபதா த்தை யநுஸந்தி 'கிறாரெ ' று இ ' ஙனே ஸங்கதி கண்டுகொள்வது

முனநாள் பூம்புனல்பொய் கயானதில் - அரவ ' - வெருவ - புக் ா ெ ன்றுதல் ' பூம்புனல்பொய்கை யாம்படி பு ' கானெ ' றுதல் சப்தார்த்த ' திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (காளியனைவனித்யாதி).

' எயில்" என்றதினர்த்தம் (மதிள்) என்றது.... ... ... (கு)

ளு. திண்ப டக்கோ ளரியினுருவாய்த்
திறலோனகலம் செருவி ' முனநாள்
புண்படப் போழ்ந்தபிரானதிடம்
பொருட ாட ' கள் சூழ்ந்தழகாய ச்சி
ெ ன்குடை நீழல் செ ' கோல்நடப்ப
விடைவெல்கொடிவேல் படைமுன்னுயர்த்த
பண்புடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுரவிண்ண ரமதுவே ( )

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
திண்	திண்ணிய (திருவுகிரான)	முனநாள்	முன்காலத்திலே
		செருவில்	யுத்தத்திலே
படை	ஆயுதத்தையும்	புண்பட	பு ' படும்படி
கோள்	மிடுக்கையுமுடைய	போழ்ந்த	பிளந்த
அரியின்உருவாய்	நரஸிம்ஹரூபியாய்க்கொண்டு	பிரானது	உபகாரகனுக்கு
		இடம்	இடமாவது
திறலோன்	பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனுடைய	பொரு	ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திரு 'கிற,
அகலம்	மார் வ		மாடங்கள்சூழ்ந்த அழகாய ச்சி.

வெண்குடை	வெண்கொற்றக்குடைநிழலின்கீழே	படைமுன்	ஸேனையின்முன்னே
[illegible]கோல்நட	தன் ஆஜ்ஞைசெல்லும்படி	உயர்த்த	உயரவெடுத்தவனாய்
[illegible]ல்	ஜயஸூசகமான	பண்புடை	அழகிய ஸ்வபாவத்தையுடையனான
வி[illegible]டக்கொடி	ஸர்ப்பத்வஜத்தையும்	பல்லவர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுர	
வேல்	வேலாயுதத்தையும்	விண்ணகரமதுவே.	(௬)

வ்யா. ஆறாம்பாட்டு. (திண்படையித்யாதி) ஹிரண்யனுடைய வுக்கு வளையாத திருவுகிரை ஆயுதமாகவுடைய நரஸிம்ஹமாய் பெருமிடுக்கனான ஹிரண்யனுடைய மார்வை யுத்தத்திலே புண்படும்படி (போழ்ந்த பிரானதிடம்).

பொரு" என்று ஒப்பு †ஒன்றேயென்று சேர்ந்திருக்கிற (வெ குடையித்யாதி) †தன் வெண்கொற்றக்குடை ஒன்றுமேயாகத் தன்னுடைய ஆஜ்ஞையை நாட்டிலே நடத்தும்படி மிடுக்கையுடையனென்னுதல். †விடையாதல் விடமாதல் விறலென்னுதல். (விடை) என்றபோது இளம்பாம்பாகிறது. (விடம்) என்றபோது விஷத்தை என்றாய் ஸர்ப்பமென்றபடி. (விறல்) என்றபோது மிடுக்கையுடைத்தாய் வெற்றிக்குப்பரிகரமான கொடியையும் வேலாகிற ஆயுதத்தையும் முன்பே எடுத்தவன். (பண்புடையித்யாதி) அழகிய ஸ்வபாவத்தையுடைய. பல்லவர்கோன்பணிந்த

அரு. ஆறாம்பாட்டு. (தி படையித்யாதி) இனி மூன்றுபாட்டால் விரோதிகளைப்போக்கி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்குக் குடியிருப்புப் பண்ணிக் கொடுத்தமையை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

(ஒப்பு) எ றத்தால் பலிதம் (ஒன்றேடித்யாதி). "விறல்" என்றுபாடமாய், ராஜாவுக்கு விசேஷ மாக ஒருயோஜனை யருளிச்செய்கிறார் (தன் வெண்கொற்றக்கு டயித்யாதி). பாடாந்தரங்களையும் காட்டிக்கொண்டு விறல்பாடத்தில் கொடிக்கு விசேஷணமாக யோஜநாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (விடையித்யாதி வாக்யசதுஷ்டயத்தாலே). ... ... (௬)

எ. இலகிய நீண்முடி மாவலிதன் பெரு
வேள்வியில் மாணுருவாய் முனநாள்
சலமொடு மாநிலங்கொண்டவனுக்
கிடந்தான் தடம்சூழ்ந்தழகாய கச்சி
உலகுடை மன்னன் தென்னவனை
[illegible]னி மா மதிள் சூழ் கருவூர் வெருவப்
பலபடைசாய வென்றான் பணிந்த
[illegible]ரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே

பதம்	உரை.	பதம்	உரை.
இலகிய	ஒளிவிடாநின்றுள்ள	தடம்சூழ்ந்தழகாயகச்சி,	
நீள்	நீண்ட [டைய	கன்னி	அழிவில்லாத
முடி	அபிஷேகத்தையு	மாமதிள்	பெரியமதிள்களாலே
மாவலிதன்	மஹாபலியின்	சூழ்	சூழப்பட்ட
பெருவேள்வி யில்	பெரியயாகத்திலே [ன்று)	கருவூர்	கருவூரானது
		வெருவ	அஞ்சும்படியா வும்
மாணுருவாய்	வர்மநரூபியாய் (ச்சே	பலபடை	சதுரங்கஸேனையானது
முன நாள்	முன்பொரு நாள்		
மா	பரப்புடைத்தான	சாய	முடியும்படியாகவும்
நிலம்	பூமியை	உலகுடை	லோகத்துக்கெல்லா [ம்
சலமொடு	உதகபூர்வமாக	மன்னவன்	ராஜாவான
கொண்டானுக்கு	கொண்டுஅளந்தவனுக்கு	தென்னவனை	பாண்டியனை
		வென்றான்	வென்றவன்
இடந்தான்	இடமாவது	பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே.	(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி) உஜ்ஜ்வலமாய் ஆதிராஜ்ய §ஸூசகமான முடியையுடைய மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே இரப்பிலே தகவேறினவடிவையுடையனாய் முன்பொரு நாளிலே கையிலே நீர்விழுந்தபோதே பரப்பையுடைத்தான பூமியைக் கக்கொண்டளந்தனுக்கு.

(உலகுடை) லோகத்துக்கெல்லாம் தானே நியந்தாவானபாண்ட்யனை அரணுடைத்தான பெரியமதிளாலே சூழப்பட்ட ‡ கருவூர் அஞ்சும்படியாக ஸேநாஸமூஹமானது சாய வென்றவன் பணிந்த.

அநு. ஏழாம்பாட்டு. (இலகியவித்யாதி). (பாண்ட்யனை - வென்றவன்) என்றந்வயம். ... ... (எ)

மூ. குடைத்திறல் மன்னவனா யொருகால்
குரங்கைப் படையா மலையால் கடலை
அடைத்தவனெந்தைபிரானதிட
மணிமாடங்கள் சூழ்ந்தழகாய கச்சி
விடைத்திறல் வில்லவனென்மெவியில்
செருச்செருவேல் வலங்கைப்பிடித்த
படைத்திறல் பல்லவர்கோன் பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே. (அ)

§ (யா) ப்ரகாசகமான. ‡ கருவூர் - பாண்ட்யன்பட்டணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கு ட	வெண்கொற்றக்கு டையையும்	விடை	ருஷபம்போன்ற
திறல்	மிடுக்கை யுமுடைய	திறல்	மிடுக்கையுடையனாய்
ன்னனாய்	ச ரவர்த்தித்திரு ம னாய்	நென்மெலியில்	நென்மெலியென்கிற படைவீட்டையுமுடயனை [ஜா
ஒருகால்	ரா ண பிராட்டி யைப்பிரித்தவன் [று	வில்லவன்	வில்லவனென்னும்ரா
குர கை	வாநரங் ளை	வெருவ	அஞ்சும்படி [மான
ப டயா	ஸேனையாகக்கொ	செரு	யுத்தத்து குப்பரி ர
மலையால்	மலைகளாலே [டு	வேல்	வேலாயுதத்தை
டலை	ஸமுத்ரத் த	வலங்கைப்பிடித்த	லக்ஷ யிலேபிடித் தவனாய்
அ த்தவன்	அ டத்தவனாய்	படை	ஆயுதங்களைத்தரிப்ப
எந் தபிரானது	என்குலநாதனனவ	திறல்	மிடுக் னை [தில்
இடம்	இடமாவது, [னுக்கு		
அணி	அழகிய		
மாடங்கள்சூழ்ந்து அழ ாயகச்சி			

பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே. (அ)

வ்யா. எட் டாம்பாட்டு. (குடைத்திறலித்யாதி) வெ கொற்ற குடையையும் பெருமிடு கையுமுடைய சக்ர ர்த்தித்திருமகனாய். (குர கைப்படையா) †பூசலென்றால் அஞ்சக்கட குர கு ளைப் ப டயாகக்கொண்டு நீரிலே ஆழக்கட மலைடாலே கடலையடைத் த ன். (எந்தையித்யாதி) எனக்கு நகனாய் உபகார னை னுக்கு இடம்

அழகிய மாட களாலேசூழப்பட்ட அழகியகச்சி. (விடையித் யாதி) ருஷபம்போலேயிருக்கிற மிடுக்கை யுடைய வில்லவன், நெ ன் மெலி என்கிற ப டவீட்டிலே அஞ்ச யுத்தத்துக்குப் பரிகரமான வேலைக் கயிலே பிடித்த. (படைத்திறல்) ஆயுததார ஸாமர்த் யத்தையுடைய பல்ல ர்கோன். ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (கு டயித்யாதி) அவதாரப்ரயோஜநமான ரா ண நிரஸநத்தைவிட்டு குரங்கால் கடலடைத்தத் தச்சொ னதுக்கு ருத்தருளிச்செய்கிறார் (பூசலித்யாதி). அதிலுமிது அதி ாநுஷசரித்ரமெ ன்று ருத்து. ... ... (அ)

௯. பிறையுடைவாணுதல் பின்னைதிறத்து
முன்னேயொருகால் செருவிலுருமின்
மறையுடை மால்விடையேழடர்த்தாற்
கிடந்தான் தடம் சூழ்ந் தழ ாய கச்சி

கறையுடை வாள் மற மன்னர்கெடக்
கடல்போல் முழங்கும் குரல் கடுவாய்ப்
பறையுடைப் பல்லவர்கோன்பணிந்த
பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிறை	பிறைபோலேயாய்	இடமதான்து	மக்குழ்ந்த அழகாயகச்சி
வாள்	ஒளியை	கறைஉடை	றையையுடைய
உடை	உடைத்தான	வாள்	வாளையும்
நுதல்	நெற்றியையுடைய	மறம்	மிக்ககோபத்தையுமு டையரான
பின்னைதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக	மன்னர்	ராஜாக்கள்
முன்னேஒருகால்	முன்பொருநாளிலே	கெட	நசிக்கும்படி
செருவில்	யுத்தத்திலே	கடல்போல்	ஸமுத்ரம்போலே
உருமின்	இடிபோன்ற குரலையும்	முழங்கும்	கோஷிக்கிற
மறம்	சாத்ரவத்தையும்	குரல்	த்வநியையும்
உடை	உடைய	கடுவாய்	கடியவாயையுமுடைய
மால்	பெரிய	பறை	வாத்யத்தை
விடைஏழு	ருஷபங்களேழையும்	உடை	உடையனான
அடர்த்தாற்கு	நிரஸித்தவனுக்கு	பல்லவர்கோன் பணிந்த பரமேச்சுர விண்ணகரமதுவே.	( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) † பிறைபோலேயிருப்பதாய் ஒளியையுடைத்தான நுதலையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக, முன்பொருநாளிலே யுத்தத்திலே †உருமுபோலேயாய் உருமு இடி. நெஞ்சிலே க்ருத்ரிமத்தையுடைத்தான; †மாறுய்வரும் என்னவுமாம். பெரியவ்ருஷபங்களை அடர்த்தவனுக்கு.

(கறையித்யாதி) சத்ருசரீரங்களிலே தைச்சுக் கறைகழுவாதேயிருக்கிற வாளையுடையராய், பெரிய சினத்தையுடைய ராஜாக்கள் கெட கடல்போலே கோஷியாநின்றுள்ள த்வநியையுடைத்தாய், அந்தத் த்வநியைக்கேட்ட போதே எதிரிகள் கெட்டோமென்னும்படியான கடிய வாயையுடைய. (க) † 'கன்றப்பறைகறங்க" என்று திருவரையிலே கோத்துக்கட்டின பறையோபாதியாய்த் தோற்றுகிறதாயிற்று இவர்க்கிது. ... ... (கூ)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) புபுக்ஷுக்களான தேவர்களுக்கும் முமுக்ஷுவுக்கும் அநிஷ்டநிவர்த்தநமுகத்தாலே உபாஸ்யனை

(க) சுக - ரு - கூ.

தானுபகரித்தபடியை இவ்வளவு மநுஸந்தித்து இ 'வளவன்றிக்கே நித்ய ஸூரிகளில் தலையான நீளாதேவியினுடைய அ தாரமான நப்பி 'ன்னைதிறத் தில்பண்ணின உப ாரத்தை அநுபவி 'கிறு 'ரென்று ஸங் தி.

பிறை'' என்றது - பிறைஸாதர்ம்யத்தை லக்ஷணயா சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய்கிறார் (பிறைபோலே) என்று.(ருமுபோலேயாய்) என்றது- 'உரு மி ' '' ன்றவிடத்தில் இன் சூரியையாய், இடியின் த்வநிபோலேயிருக் கிற குரலையொத்ததாயிருக்குமென்கை. மாறை'' மறையென்று குறைந்து கிடக்கிறதாய் சாத்ர த்தைச்சொல்லுகிற தென்றர்த்தாந்தரம் (மாறுயித் யாதி).

ப றவை வர்ணிப்பாரென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கன்றவித் யாதி). ... ... ( )

கூ பார்மன்னு தொல்புகழ் பல்லவர்கோன்
பணி் த பரமேச்சுர விண்ணகர்மேல்
ார்மன்னுநீள்வயல் மங்கையர்தம்
தலை 'கலிக 'றி குன்றாதுரைத்த
சீர்மன்னு செந்தமிழ் மாலைவல்லார்
திருமாமகள்தன் னருளா லுலகில்
தேர்ம 'னராயொலி மா கடல் சூழ்
செழுநீருலகாண்டு திகழ்வர்களே. (க0)

திரும கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
பார்	பூமியிலே	கலிகன்றி	ஆழ்வார் [யாதப்டி
மன்னு	நிலைநின்ற	குன்றாது	லக்ஷணங்கள் கு ற
தொல்	ப ழயதான	-- ரத்த	அருளிச்செய்த தாய்
புகழ்	புகழையுடைய	சீர்	பகவத்குணங்கள்
பல்லவர்கோன்	பல்லவராஜா	ம ' னு	பொருந்தியிருக்கிற
பணிந்த	ஆஶ்ரயித்த	செம்	அழகிய
ரமேச்சுரவி ண்ண ர்மே ல்	பரமேஶ்வர விண்ண கரம்விஷயமாக	தமிழ்மாலை	தமிழ்த்தொடையை
		வல்லார்	அர்த்தத்துடன்அதிக ரிக்கவல்ல ர்கள்
கார்	கறுப்பு	திருமாம ள்த ன்	பெரியபிராட்டியாரு டைய
மன்னு	பொருந்திய	அருளால்	கடாக்ஷத்தாலே
நீள்	பெரிய	உலகில்	லோ த்திலே
வயல்	வயலையுடைய	தேர்	மஹாரதரான
மங்கையர்தம்	திருமங்கைக்கு	மன்னராய்	ராஜாக்களாய்
தலை ன்	ராஜாவான		

ஒலி	சப்திக்கிற	நீர்	நீரையு டய
மாகடல்	பெரியஸமுத்ரத்தால்	உலகு	பூமியை
சூழ்	சூழப்பட்டு	ஆண்டு	பரிபாலநம்பண்ணி
செழு	அழகிய	தி ழ்வர் ள்	விள 'ஙுவர்கள். (௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பூமியிலே நிலைநின்ற பழைதான புகழையுடைய பல்ல ர்கோன்பணிந்த பரமேச்சுரவிண்ணகர்மேல். (காரித்யாதி) †சினைகொண்டவயலை யுடைத்தாயிருக்குமாயிற்று. முக்தர் பஞ்சவிம்சதிவார்ஷிகரா யிருக்குமாபோலே. (க) கருநெல்சூழ் கண்ணமங்கை என்னக்கடவதிறே. (குன்றுதித்யாதி) கவிக்குச்சொல்லுகிற லக்ஷணங்கள் ஒன்றுங்குறையாதபடி அருளிச்செய்த பகவத்கு ங்கள் நெருங்கத்தொடுத்த செவ்விய தமிழ்த்தொடை வல்லார்' பெரியபிராட்டியாருடைய கடாக்ஷத்தாலே லோ த்திலே மஹாரதராய்க் கடல்சூழ்ந்த பூமியையடைய ஆண்டு' (திகழ்வர்களே)உஜ்ஜ்வலராவர்கள். †இந்த ஐஶ்வர்யமடைய †மலடாய்ப் போகாமே இவரைப்போலே பாகவதசேஷமாக்கப் பெறுவர்.

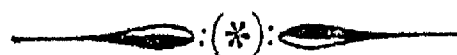
ஆக இத்திருமொழியால் ஸர்வேஶ்வர' விரும்பும் நிலமாகையாலே இத்தேசம் ஆ' ரயணீய மென்றும் அதுதான் ஸர் ஸமா' ரயணீய மெ' றும் சொல்லிற்றாயிற்று அதாகிறது சமதமாத்யுபேதர்க்கிறே ஆஶ்ரயணத்திலதிகார முள்ளது; அவை யில்லாதவனும் (கா ந்) தாந்தனுயா' ரயிக்கும் படியான தேசமிறே. (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) "கார் ன்று றுப்ப ய் றுத்துத் திரண்டே றுகிற த்சாவிசேஷத்தைச் சொல்லுகிறதெ' றருளிச்செய்கிறார் (சினைகொண்டவித்யாதி). சினைமெ ாள்ளு க-செழுந்திரு' கை. "செழு நீர் என்று ஊற்றுநீ ரச் சொல்லுகை ஸ்பஷ்டமென்றருளிச்செய்'றார் (பூமியை) என்று: ஔஜ்ஜ்வல்யந்தன்னை விவரிக்கிறார் (இந்தவித்யாதி). (மலட ய்) - ஸ்வபோ மாத்ரத்து 'குடலாய். ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாமபத்தில் ஒன்பதாந்திருமொழி முடிந்தது.

(க ௧௦ - க - க -

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி உ மபத்து கo ம் திருமொழி
மஞ்சாடு ப்ரவேசம

வ்யா. ( )† யுத்தேசாப்யபலாயநம்-யுத்தேசாப்யபலாயநம்'' ர ' றும் (உ) ' ஈச்வரபாவச்ச ஈஶ்வரபா ஶ்ச'' என்றும் சொல்லும்படியானவனுங்கூட ஆஶ்ரயித்தபடியை யநுஸந்தித்தார் †ஸ்வவர் த்துக்கும் ஸ்வாஶ்ரமத்துக்கும் உசிதமான ர்மங்களை பலா (ஃல) பிஸந்திரஹிதமா பக த்ஸமாராதந புத்யா அநுஷ்டித்து சமதமாத்யுபேதராயிருக்கிற ப்ராஹ்ம ர்க்கு ஆஶ்ரயணீயனாய் கொ டு பிராட்டிமாரும் தானுமாகத் திருக்கோவலூரிலே ந்துநின்றான், அ வை ஒன்றுமில்லாத நா அ னை அங்கே க டு அநுபவி கப் பெற்றேனென்கிறார். ... ... *

அரு. மஞ்சாடு ப்ரவேசம் - ருத்த ர்த்திஷ்ய மாணார்த்த தந பூர்வகம் ஸ கதியருளிச்செய்கிறார் (யுத்தேசேத்யாதி). 'யுத்தேசாப்யபலாயநம் -யுத்தேசாப்யபலாயநம்'' எ றது-க்ஷத்ரியதர்மமேயாகிலும், (ந.)' தெ ்னன் கொண்டாடும் தென்திருமாலிருஞ்சோலை '' என்கிறபடியே உகந்தருளின நிலத்தில் ப்ரவணனான தென்னவனை வெல்லுகையாலே ே வலமபிமாந கார்யமென்று தோற்றுகையால் ஸாத்விகதர்மம ்றெ ்று கருத்து. ' ஈஶ்வரபாவஶ்ச. எ றது-''ஈஶ்வரோஹம்'' எ கிற அபிப்ராயமு ண்டென்கை. (அவனுங்கூட) என்கையாலே தாமங்கே டநுபவித்தது ஆஶ்சர்ய மன்றென்று கருத்து. சமதமாத்யுபேதர் ஆஶ்ரயி கும் திருக்கோவலூரில் நா ர கண்டநுபவிக்கப் பெற்றது ஆஶ்சர்யமென்கிற தென்றருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வ ர் த்து கு மித்யாதி). ... ... *

மூ. மஞ்சாடு வரையேழும் கடல்களேழும்
வானகமும் ம ணகமும் மற்று மெல்லாம்
எஞ்சாமல் வயிற்றடக்கி யாலின்மேலோர்
இளந்தளிரில் க ண்வளர்ந்த வீ றன்னைத்
துஞ்சாநீர் வளம்சுரக்கும் பெண்ணைத்தென்பால்
தூய நான்மறையாளர் சோமுச்செய்யச்
செஞ்சாலி விளை வயலுள் திகழ்ந்து தோன்றும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன் நானே . (க)

(க) ரா . ( ) (க) பெரி - திரு - ௬ - உ - எ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மஞ்சு	மேகங்கள்	சுரக்கும்	பெருகாநின்றுள்ள
ஆடு	ஸஞ்சரிக்கிற [ளும்	பெண்ணைத்தென்பால்	பெண்ணையாற்றுத் தென்கரையிலே
வரையேழும்	ஸப்த குலபர்வதங்க	தூய	அநந்யப்ரயோஜநராய்
கடலேழும்	ஸப்தஸமுத்ரங்களும்	நான்மறையாளர்	நான்குவேதத்துக்கும் நிர்வாஹகரானவர்கள்
வானகமும்	ஸ்வர்க்காதிலோகங்க	சோமு	ஸோமயாகங்களை
மண்ணகமும்	பூமியும் [ளும்	செய்ய	பண்ண (அத்தாலே)
மற்றும்	மற்றுமுண்டான	செஞ்சாலி	செந்நெல்
எல்லாம்	எல்லாப்பதார்த்தங்க	விளை	விளையாநிற்கிற
எஞ்சாமல்	நசியாமல் [ளும்	வயலுள்	வயலிலே
வயிறு	திருவயிற்றிலே	திகழ்ந்து	அழகியதாய்
அடக்கி	எடுத்துவைத்து	தோன்றும்	தோன்றுகிற
ஓர்	ஒப்பற்ற	திருக்கோவலூரதனுள்	திருக்கோவலூரிலே
ஆலின்	ஆலிலையின்	நான்கண்டேன்	நான்காணப்பெற்றேன். ( )
இளந்தளிரின் மேல்	இளந்தளிரிலே [டருளின		
கண்வளர்ந்த	யோகநித்ரை கொண்		
ஈசன்றன்னை	ஆபத்ஸகனான ஸர்வேஶ்வரனை		
துஞ்சா	மாறாதே		
நீர்	ஸம்ருத்தமானஜலம்		

வ்யா. முதற்பாட்டு †ஆபத்ஸகன் என்கிறது. (மஞ்சாடித்யாதி) †மேகங்கள் ஸஞ்சரியாநிற்பதாய் பூமிக்கு ஆணியடித்தாற் போலேயிருக்கிற மலைகளேழும் இதுக்கடைய அகழ்போலே சூழ்ந்து கொடுநிற்கிற கடல்களேழும் இவற்றுக்கடைய அவகாச ப்ரதாநம்பண்ணுகிற ஆகாசமும், இவற்றுக்கு ஆதாரமான பூமியும் இவற்றுக்குட்பட்ட அநுக்தமான ஸர்வபதார்த்தங்களும். (எஞ்சாமல்) இவை சுருங்கி அழிந்துபோகாதபடியாகத் திருவயிற்றிலேயெடுத்துவைத்து †ப்ரளயத்துக்கு அஞ்சவுமறியாதே ஓராலின்மேலே அதுதன்னிலும் ஒருபவனான இளந்தளிரிலே யோகநித்ரை கொண்டருளின †ஆதாராதேயபாவம் தன் புத்த்யதீநமாம்படியிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனை. (௧) †' ஆலன்று வேலைநீருள்ளதோ'' †என்கிறபடியே

(துஞ்சாநீரித்யாதி) நீர்வரவு மாறாதே யிருப்பதாய் பொன் கொழித்து மாணிக்கங்களை யடையக் கொழித்து §எறடாநின்றுள்ள பெண்ணைத் தென்கரையிலே. (தூயவித்யாதி) அநந்யப்ரயோஜநரானவர் ஸோமயாகங்களைப்பண்ண. (செஞ்சாலியித்யாதி) அவர்கள் (ஃலை) பலாபிஸந்திரஹிதமாகச்செய்தாலும் கிழக்குநோக்கிப் போ

(௧) ௧-திரு-௭௦. § (பா) ஓடாநிற்கிற.

மவனுக்கங்கொரு தேசப்ராப்தியும், மேற்குநோக்கிப்போம னுக்கு அங்கேயொரு தேசப்ராப்தியும் தவிராதாப்போலே செய்த ற் றுக்கு பகவதபிப்ராயத்தாலே ஒருபலம் வரத்தவிராதிறே' ஆ க் யாலே த்ருஷ்டபலங்கள் ஸம்ருத்தமாய்ச் செல்லாநிற்குமாயிற்று செஞ்சாலியுண்டு செந்நெல் அதுவிளைகிற வயலிலே தி ழ்ந்து தோன்றுகின்றுள்ள திருக்கோவலூரிலே நான் கா ப்பெற்றே னெ 'கிறார். ... ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (மஞ்சாடித்யாதி) பூர் ார்த்தத்துக்குத் தொகுத்த பாவம் (ஆபத்ஸ ளித்யாதி). வரையேழும்' இத்யாதிகளில் சகாரங் ள் உக்த ஸமுச்சய 'களன்றிக்கே ப்ராதாந்யத்திலேயாக்கி அவ்வ ற்றுக்குள்ள ஏற்ற' . ளை யருளிச்செய்கிறார் (மேகங் ளித்யாதி). ஈஹனை என்னுதே "தன்னை' ன்றத்தா ' தே ற்றின தானனைதன் ம சைசவம் என்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (ப்ரளயத்து 'கஞ்சவு மறியாதே) என்று. ரைதுடக்கமான குரு தர பதார்த்தங் ளை அதிகோமளமான தன்வயிற்றில் வத்ததும் த 'ளிலு மிள 'தளிரில் தான் ண் வளர்ந்ததும் பபந் மாளை க்கு ஹேது வீரனைகை யெ 'று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (ஆதாரேத்யாதி). இவற்றுக்குத் தன் திருமேனி ஆதாரமாகையும் த ' திருமேனிக்கு ஆலிலை ஆதாரமாகை யும் இ ஆதேயமா கயும், தன்ஸங் ல்பாதீந மெ 'றுகருத்து. அப்படி அவன் புத்த்யதீ மாயிருக்குமோ வெ ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஆலன்றித்யாதி). (என் கிறபடியே) இரு 'கும் எ ' று சேஷம், ... (க)

ஙு. கொந்தலர்ந்த நறுந்துழாய் சாந்தம் தூபம்
தீப 'கொண்டமரர் தொழப் ப ங்கொள் பாம்பில்
சந்தணி மென்முலை மலராள் தரணிமங்கை
தாமிரு ரடி ருமிம்தன் மயானை
'தனைசெய் திசையேழாறங்கமைந்து
ளர்வே 'வி நான்மறைகள் மூன்றுதீயும்
சிந்தனைசெய் திருபொழுது மொன்றுஞ்செல்வத்
திருக்கோ லூர தனு'ர் கண்டேன் நானே, (உ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
கொ 'துஅலர்ந்	கொத்துக்கெ ாத்தா க	தூபம்	தூபத்தையும்
த	அலராநின்றுள்ள	தீபம்	தீபத்தையும் [டு
நறு	பரிமளத்தையு டைய	கொ ண்டு	கையிலேந்திக்கொண்
துழாய்	திருத்துழாய்மாலை யையும்	அமரர்	பிரமன்முதல னோர்
		தொழ	ஆம்ரயிக்கும்படி [ய
சாந்தம்	கந்தத்தையும்	ப ம்கொள்	பரந்தபடத்தையுடை

பாம்பி	திருவனந்தாழ்வான் மேலே	ஏழிசை ஆறங்கம்	ஸப்தஸ்வரங்களையும் ஆறுஅங்கங்களையும்
சந்து	சந்தநத்தாலே	ஐந்துவளர்வேள்வி	பஞ்சமஹாயஜ்ஞங்களையும்
அணி	அலங்கரிக்கப்பட்ட		
மெல்	ம்ருதுவான	மூன்றுதீயும்	மூன்றுஅக்நிகளையும்
முலை	முலையையுடையளாய்		கொண்டு
மலராள்	தாமரைப்பூவில்பிறந்தபெரியபிராட்டியும்	வந்தனைசெய்து	அவனையாச்ரயித்து
		நால்மறைகள்	நான்குவேதங்களைக் கொண்டு
தரணிமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமாகிற	இருபொழுதும்	இரவும்பகலும்
		சிந்தனைசெய்து	அநுஸந்தித்து
இருவர்தாம்	இருவரும்	ஒன்றும்	ஆச்ரயிக்கிற
அடி	திருவடிகளை	செல்வம்	ஸம்பத்தையுடைய
வருடும்	திருக்கையாலே ஸ்பர்சிக்கிற		திருக்கோவலூரதனுள்கண்டேன்.
தன்மையானை	ஸ்வபாவத்தையுடைய ஸர்வேச்வரனை,		

வ்யா இரண்டாம்பாட்டு. (கொந்தலர்ந்த வித்யாதி) கொந்தலரா நின்றுள்ள செவ்வித்திருத்துழாய் மாலையையும் கந்த தூப தீபங்களையும்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிகள் †இக்கரையிலேநின்று ஆச்ரயியா நிற்பர்களாயிற்று. (பணமித்யாதி) தன்னுடைய ஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதமாகாநின்றுள்ள திருவநந்தாழ்வான் மேலே போகயோக்யமாம்படி ஒப்பித்திருக்கிற பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாருமாகிற இருவரும், ஆச்ரயிக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுடைய குற்றமில்லாமை ஏத்துவாரும் குற்றங்காணாமைக்கு உத்தராயிருப்பாருமாயிற்று. (அடிவருடும்) ஸர்வஜ்ஞனைகையாலே அவனறியப்புக்காலும் தங்களுடைய திருக்கை ஸ்பர்சத்தாலே அவன் மயங்கி உறங்கும்படி பண்ணுமவர்களாயிற்று.

(சந்தனையித்யாதி) க்ருதப்ரணாமராய், †ஏழிசையாலும், ஆறங்கங்களாலும் பஞ்ச†மஹாயஜ்ஞங்களாலும் மூன்றக்நிகளாலும், வந்தனைசெய்து அவனை ஆச்ரயித்து. நான்மறைகளைக்கொண்டு (சிந்தனைசெய்து) (௧) ஆத்மேத்யேவது க்ருஹ்ணீயாத்'' (௨) ஆத்மேதியுபகச்சந்திக்ராஹயந்திச '' என்கிறபடியே அவனை ப்ரகாரியாகவும் தங்களை ப்ரகாரமாகவும், காலங்கள்தோறும் ஒருபடிப்பட அநுஸந்தித்துச் செல்லுகிற அந்த†ப்ராஹ்மியான லக்ஷ்மி மாறாதே செல்லுமாயிற்று.

---

(௧) டங்கபாஷ்யம் (௨) ஶா. மீ. ஸூ.

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (கொந்தித்யாதி) ப்ரளய காலத்தில் ஆபத் ஸ னாய் ஆலிலையில் கண்வளர்ந்தபடி ய யநுஸந்தித்தார் கீழ்ப்பாட்டில்; இதில், ப்ரளயம் கழிந்தபின்பும் ப்ரஹ்மாதிகள் கூ 'குரல்கேட்கத் திருப்பாற் கடலிலே கண் ளர்ந்தபடியை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கொந்தலராநின்றுள்ள - கொத்துக் ெ ாத்தாக அலராநின்றுள்ள. (இக் கரையிலே) - திருப்பாற்கடலுக்கிக்கரையிலே. "அமரர்" என்றது-நித்யஸூரிகளாக நஞ்சீயர்படி. சந்தணிமென்முலை மலராள்' என்றதுக்கு, 'சந்தந மணியப்பட்ட ம்ருது ான முலையையுடைய அலர்மேல் ம ை ' என்று நஞ்சீயர்படியில் சப்தார்த்தம் க ண்டுகொள்வது.

(ஏழிசையாலும்)-ஸப்தஸ்வரத்தாலும். "வளர்' என்றதினர்த்தம் (மஹா) என்றது. (ப்ராஹ்மி) என்றது - ப்ரஹ்மஸம்பந்திநியா லக்ஷ்மியென்கை அதாவது - பகவதுபாஸநரூப ஸம்பத் தென்கை . ... ( )

௩. கொழுந்தலரும்மலர்ச்சோலைச் சூழா' கொள்பொய்கைக்
 கோள்முதலைவாளெயிற்றுக் கொண்டற்கெள்கி
அழுந்திய மாகளிற்றினுக் கன்றாழி பேந்தி
 யந்தர மேவரத்தோன்றி யருள்செய்தானை
எழுந்த மலர் 'கருநீல மிருந்தில் காட்ட
 இரும்புன்னை முத்தரும்பிச் செம்பொன் காட்டச்
செழுந்தடநீர்க்கமலம் தீவிகைபோல்காட்டும்
 திருக்கோவலூரதனுள் க ' டே 'நானே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கொழுந்து	தளிர்களையும்	அன்று	ஆதிமூல மென்று கூப்பிட்ட அக்காலத்தில்
அலரும்	விகஸி 'ற [ய		
மலர்	புஷ்பங்களையுமுடை		
சோலைச்சூழா'	சோலைசூழ்ந்திருந்து	ஆழி	திருவாழி ய [ண்டு
கொள்	ள்ள	ஏந்தி	ை யிலேந்தி 'கொ
பொய்கை	தடாகத்திலே [தலை	அந்தரம்	ஆகாச'
கோள்முதலை	மிடுக்கை யுடைய மு	ஏவர	வெளியடையும்படி
வாள்	வாள்போன்ற	தோன்றி	தோற்றி
எயிறு	பற்களினால்	அருள்செய்தானை	(அவ்வானைக்கு) க்ருபைபண்ணினவனை.
கொண்டற்கு	க்ரஹித்ததற்கு	எழுந்த	நீரிலுண்டான
எள்கி	மெலிந்து	கருநீலமலர்	கருநெய்தற்பூ
அழுந்திய	(மடுவிலே) முழுகின	இருந்தில்	கரியை
களிற்றினுக்கு	மதித்த ஜேந்த்ராஜ் ானுக்காக	காட்ட	காட்டவும்

இரும்பு 'னை பெரியபுன்னைமர 'க | செழுநீர் நீர்ச்செழிப்பையுடை
ள் (மொட்டாலே) | தட தடாக 'களிலே [ய
முத்துக் ாட்ட முத்து 'களைக் ாட்ட மலம் தாம ரகள்
வும் தீவிகை போல் விளக்குப்போலே
அரும்பி மலர்ந்து காட்டும் தோ 'றுகிற
செம்பொன்கா பசும்பொ 'னைக்கா திருக்கோவலூரதனுள் கான் ண்டே
ட்ட ட்டவும் [ன். (௩)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (கொழுந்தித்யாதி) கொழுந்தையும் அலருகிற மலரையுமுடைய சோலைசூழ்ந்த பொய்கை யிலே. (கோள் முதலை) ம்ருத்யுபோலே †இத்தையடைய முடி 'கவந்த முதலை ார்போலே யிருக்கிற எயிற்றாலே இத்தைக்ரஹித்ததாயிற்று. அதுக்கு (எள்கி) ஈடுபட்டு. (அழுந்தியவித்யாதி) வாயிலே அகப் பட்ட நீர்புகும்படி யழுந்தின மத்தக த்து 'ாக. (அன்று) தன் மிடுக்கற்ற அன்று. (ஆழியேந்தி) ் யில் திருவாழியையும்விட அறியாதே ஆகாசாவகாசத்தை இடமடைத்துக்கொ 'டு தோற்றி. (அருள்செய்தானை). ஏவர வெளியடைய. †அதினுடைய புண் ஆறும்படியாகத் திருக்கையாலே ஸ்பர்சித்துத் திருப்பரியட்டத் தலை யாலே ஒற்றிப்பண்ணின சிசிரோபசாரங்களை நினைக்கிறது

(எழுந்தவித்யாதி) எழுந்தமலரை யுடைத்தா கறுத்த நீல மானது. (இருந்தில்) கரியைக்காட்ட' பெரியபுன்னைகளானவை மொட்டாலும் அலர்ந்த பூவாலுமாகப் பொன்னையும் முத்தையுங் காட்ட. மிக்கஜலத்தை யுடைத்தான தடா ங்களில் தாமரைக ளானவை, தீபிகை ோக்காட்டாநிற்குமாயிற்று' ஆக' கரியும் முத்தும் நெருப்பும் பொன்னுமாய்ப் † பொற்களறிபோலேயாயிற்று வயலடைய விருப்பது. ... ... (௩)

அரு. மூன்றாம்பாட்டு. (கொழுந்தித்யாதி). ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு உதவவந்தமாத்ரமன்றிக்கே ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ்வானுடைய த் தைப்போக்கினனென்று அநுஸந்திக்கிறாரெ ்று ஸங்கதி.

(இத்தையடைய) என்றது காலத்துண்டித்து 'கொண்டு போகை யன் றிக்கே ஆனையெல்லாமென்றபடி. அருள்செய்த ப்ர ாரத்தை யருளிச்செய் கிறார் (அதினுடையவித்யாதி).

§(பொற் ளறி) - ‡கண்வட்டஸ்த்தலம். ... ... (௩)

---

§ பொற்களறி - பொன்பணிசெய்கிறவிடம்.

‡ கண்வட்டஸ்த்தலம் - டங்கசாலை.

ரு. தாங்கரும்போர் மாலி படப் பறவை யூர்ந்து
தராதலத்தோர் குறைமுடித்த தன்மையானை
ஆங்கரும்பிக் கண்ணீர் சோர்ந்தன்புகூரு
மடியவர்கட் காரமுதமானான் றன்னைக்
கோங்கரும்பு சுரபுன்னைக் குரவார்சோலைக்
குழாவரிவண்டி சைபாடும் பாடல்கேட்டுத்
தீங்கரும்பு கண்வளருங் கழனிசூழ்ந்த
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தாங்குஅரும்	ஒருவராலும் தாங்க வொண்ணாதபடி	அமுதமானான்றன்னை	அம்ருதம் போலே போக்யனானவனை
போர்	யுத்தம்பண்ணும்	கோங்குஅரும்பு	கோங்கம்பூக்களும்
மாலி	மாலி (துடக்கமான ராக்ஷஸர்கள்)	சுரபுன்னை	ஸுரபுன்னைகளும்
		குரவு	குரவுகளும்
பட	முடியும்படி	ஆர்	செறிந்த
பறவை	பெரியதிருவடியை	சோலை	பொழில்களிலே
ஊர்ந்து	நடத்தி [ய	அரி	ரேகைகளையுடைய
தராதலத்தோர்	பூமியிலுள்ளாருடை	வண்டு	வண்டுகளின்
குறை	குறைகளை	குழாம்	ஸமூஹமானது (மது
முடித்த	போக்கின [யனாய்,		பானமத்தமாய்க்
தன்மையானை	ஸ்வபாவத்தையுடை		கொண்டு)
ஆங்கு	விரோதியைப்போக்கின ஸமயத்திலே	இசைபாடும்	இசைபாடுகிற
		பாடல்கேட்டு	பாட்டைக்கேட்டு
கண்ணீர்	கண்ணநீர்	தீம் கரும்பு	இனிய கரும்புகள்
அரும்பி	உண்டாய்	கண்வளரும்	ஒருகண்ணுறிவளருகிற
சோர்ந்து	பெருகி	கழனி	கழனிகளால்
அன்புகூரும்	அன்புமிக்	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
அடியவர்கட்கு	சேஷபூதர்க்கு	திருக்கோவலூரதனுள் நான் கண்டேன்.	
ஆர்	பரிபூர்ணமான		(ச)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) †பழம்புற்று பாம்பறுதாப்போலே ராவணனுக்கு முன்பு மாலியுள்ளிட்ட துர்வர்க்கம் மாறுதேயாயிற்று லங்கையிருப்பது அவர்களைநிரஸித்தபடி. †ஒருவரால் தாங்க அரிதாம்படி யுத்தத்தில் வ்யாபாரத்தையுடைய மாலி படும்படியாகப் பெரிய திருவடியை நடத்தி. (தராதலம்) அரைக்ஷணம் பின்னையும் மாலியிருந்தானாகில் ஜகத்தடைய அழியுமாயிற்று (ஆங்கித்யாதி) †ஸ்விஷயத்தில் ப்ரேமத்தாலே கண்ணநீரரும்பி, அதுதான் கண்ணைவிட்டுச்சோர ப்ரேமபரவசராயிருக்கும் சேஷபூதர்க்கு நிரதிசயபோக்யனானவனை.

(கோங்கித்யாதி) கோ, கம்பூக்களும் ஸுரபுன்னைகளும் †குரவு ளும் மிக்கிருந்துள்ள சோலையிலே திரண்ட வண்டுகளானவை மது பானமத்தமாய்ப்பாடுகிற பாட்டைக்கேட்டு அத்தாலே நீர்பாய்ங தாற்போலே யிருக்கிற இனிய கரும்பானது ஒரு†கண்ணே றி ாரா கிற்குமாயிற்று. (௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (தாங்கருமித்யாதி) ஒருநீர்ப்புழுவைவென்று ஆனைக்கு தவினவளவன்றிக்கே, புவியிலுள்ளார்க்கெல்லாம் ஆபத்துநீங்கும்படி மாவலியைவென்ற ஆபத்ஸ த்வத்தை யருளிச்செய்கிறரென்று திருவுள்ளம்பற்றி, மாலி அத்தனை விரோதியோவென்ன வருளிச்செய்கிறர் (பழம்புற்றித்யாதி). வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறர் (ஒருவராலித்யாதி). ஆ கு விரோதி நிரஸநஸமயத்திலேயென்றுய் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறர் (ஸ் விஷயத்திலித்யாதி).

(குரவுகள்) - வ்ருக்ஷவிசேஷங்கள். (கண்ணேறிவருகை) ஒருகணுவானது ஏறிவருமென்கை. ... ... (௪)

ரு கறை ளர்வேல் கரன்முதலாக்கவந்தன்வாலி
கணையொன்றினல் மடிய விலங்கைதன்னுள்
பிறையெயிற்று ளரக்கர் சேனையெல்லாம்
பெருந்த கயோடு துணித்த பெம்மான்றன்னை
ம றவளரப் புகழ்வளர மாடந்தோறும்
மண்டபமொண்டொளியனைத்தும் வாரமோதச்
சிறையனை ந்த பொழிலணைந்த தென்றல்வீசும்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டே நானே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
றவளர் வேல்	மிக்க றை யபு ட வேலையுடையரான[ய	வாள்	வாளை ஆயுதமாகவுடயரான
கரன்முதலா ந்தன்வாலி	கரன்துடக்கமான கபந்தன் வாலி என் கிறவிவர் ள்	அரக் ர்சேனையெல்லாம்	ராக்ஷஸஸேனை ையெல்லா
கணை ஒ ன்றினல்	ரம்பாலே	பெருந்தையோடுடன்	அவரவர்கள் ஸ்வாமியாரான ரா ஞேடேகூட
மடிய	முடியும்படி	துணித்த	அறுத்துப்பொகட்ட
இலங்கைதன்னுள்	லங்கையில்	பெம்மான்றன்னை	ஸர்வேஶ்வரனை,
பிறை எயிறு	பிறைபோலேவளைந்த எயிற்றையுடையராய்	மாடந்தோறும் மறை	க்ருஹங்கள்தோறும் வேதகோஷமானது

வளர	மிக்கு ரவும்	சி ற	நீர ர ணே
புகழ்	கீர்த்தி	அணைந்த	அணைந்திரு கிற
வளர	வளரவும்	பொழில்	சோலையிலே
மண்டபம்	மண்டபங்களிலும்	அணை த	படிந்த
ஒண்டு	ரைக்கிட்டின	தெ றல்	தென்றல்காற்ரனது
ஒளியனைத்தும்	சாவடிகளிலும்	வீசும்	பரிமளத்தை தவ் சுகிற
வார ஓத	ஓதினவிடத் த உரு ச்சொல்லவும்	திருக்கோவலூரதனுள் ான் கண்டேன்.	(௫)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கறையீத்யாதி) பரஹிம்ஸையில் த்வரையாலும் எப்போதுமொக் சத்ருநிரஸநம் ப ணுவை யா லும் கறைகழுவுை க்கு அ ாசமின்றிக்கே யிருக்கையாலே மிக்க றையை யுடைத்தாயிருக்கிற வேலையுடைய ரன்துடக்கமாக கபந் தன் வாலி என்கிற இவர்கள் †கரன் விராதன் இ ர்கள் வந்து தோற்றுகிறபோது ஸிம்ஹங்கள் புலி ள் இ ற்றைச் சூலத்திலே ே ாத்துக்கொண்டு ந்திறே தோற்றுவது. (கணையொன்றினால்மடிய) ை க்கெட்டிற்ரேர் அம்பாலே முடித்தானிறே. †தலைக்கா லிருந்த வர் ள் பட்ட†திது. (இல கயித்யாதி) இலங்கையில் பிறை போலே யிருக்கிற எயிற்றையுடையருமாய் ஸாயுதருமாயிரு கிற ராக்ஷஸஸேனையெல்லாம். (பெருந்தகை யித்யாதி) ‘ பெருந்தகை” என்றது பெரியோன் என்றபடி. பெருந்தகை கீர் ாஹகன் ராஜனிறே. இவர்களுக்கடைய ப்ரபுவாய் அஞ்சினன்பு லிட மாய் அநீதிசெய்த பையல் ளுக்குப்புக்கொதுங்குகை கு நிழலா யிருக்கிற†ரா னே் டகூட அழியச்செய்த ஸ் ாமிதன்னை உ ட யவனிறே க்ஷேத்ரத்தில் களேபிடுங்கு ா .

* ராவணவதாநந்தரத்தில் ீத டகார யத்தில் †அத்யயகா †ந ாகங்கள் மாருதாப்போலேயாயிற்று அவன்பட்டபின்பு திரு கோவலூரும். (மாட ங்தோறும்) க்ருஹ க ாதோறும் வேதகோஷ மானது மிக்கு ர அந்த ே தகோஷத்தினுடைய அவிச்சேதத்தால் வந்த கீர்த்தி மிக்குவர. இதுவாயிற்று க்ருஹங்களிருக்கும்படி. ம டபங்கள் (ஒண்டொளி) அழகியதோளி. தோளி' எ கிறத் தக் குறைத்து தொளியாய் ப்ரதோளி எ றபடி. மண்டப கள் லும் நாற்சந்திகளிலும் †வட்டக்கிடை ஓதாகிற்பர் ள். (சிறையீத் யாதி) † ாவல்பட்டிருக்கு ம்படி. காற்றுப்புகுதல் (க) †*காற்றிற்

(க) பெரு - திரு - உ - ௧0 - .

கடியவன்புகுதல் செய்யுமித்தனை. ஊரரணான அகழை அணைந்திருந் துள்ள சோலையிலேபுக்கு அணைந்ததென்றலானது அந்நீர்நிலத்தில் திவலைகளையும் சோலையில் பரிமளத்தையும் கொண்டு ந்து இவ்வோர இடங்களில் அத்த்யயநம்பண்ணுகிறவர்களுடைய ஶ்ரமமாறும்படி சிசிரோபசாரம்பண்ணுமாயிற்று. †ஒளி †ஒழுங்கை. † ளரருகணைந் திருக்கை என்னுதல். †நீர்ச்சிற ... ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (றையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் இலங்கையில் மாலி யவென்றபடி யநுஸந்தித்தார்; இப்பாட்டில் இலங்கையில் துர்வர்க் கத்துக்கெல்லாம் ஒதுங்கநிழ ராய், தலைபத்துப் படைத்தானை வென்ற ஆபத் ஸகத்வத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

கறைவளருகைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறார் (கரணித்யாதி). விராதனை இப்பாட்டிலே எடாவிட்டாலும், பெருமாள் அவனையும் வெல்லுகையால் அவனையும் சொல்லலாமென்று திருவுள்ளம். மேலுக்கவதாரிகை (தலைக்கா வலித்யாதி). (இது) என்றவநந்தரம், முதலாளிபட்டபடி யருளிச்செய்கிறார் என்று சேஷம். வாக்யார்த்தந்தன்னை யருளிச்செய்கிறார் (இவர்களுக்கித் யாதி). ஸமபிவ்யாஹாரதாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ராவணேத்யாதி). (அத் த்யயநம்) சொல்லுகை. (அநுவாகம்) - அநூக்தியாய் உருச்சொல்லுகை. (வட்டக்கிடை) ஓதினவிடத்தைச்செ ல்லு க. "வாரமோத" என்றதுக்கு "பரீக்ஷைசொல்ல' என்று ஞ்சீயர்படி, 'சிறை என்றதினர்த்தம் (காவல்) என்றது. காவல்பட்டிருந்ததால் மேல் "தென்றல்வீசும்' என்றபடி யெங் ஙனே? அவ்வூருக்குக் காற்றடிக்கப்போமோவென்ன ரஸோக்திமுகத்தால் பரிஹரிக்கிறார் (ாற்றித்யாதி). *காற்றில் கடியனோயோடியகம்புகும் ஆயனார்க் கும் அங்குள்ளார்க்கு சிசிரோபசாரம்பண்ணுகிற காற்றுக்குமொழிய, ப்ரதி கூலர்க்கு துஷ்ப்ரவேசத் ம்ஸித்தமென்று கருத்து. "ஒண்தொளி" என்று பதவிபாகம்செய்து ப்ரதோளி; அதனால் சந்தியாக்கிக் கீழருளிச்செய்து, "ஒண்டு ஒளி' என்று பதவிபாகம் திருவுள்ளம்பற்றி அர்த்தாந்தரமருளிச்செ ய்கிறார் (ஒளியித்யாதி). (ஒழுங்கை) சாவடி, ஒண்டுக்கர்த்தம் (ஊரித்யாதி). ஊரைக்கிட்டின சாவடிகளிலு வாரமோதவென்றபடி. கீழே 'சிறை என்ற பதத்தாலே அகழைச்சொன்னபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (நீர்ச்சிறை) என்று. ஜலதுர்க்கமென்று கருத்து. ... ... (௫)

௬. -உறியார்ந்த நறுவெண்ணெ யொளியால்சென்று
குண்டானைக் கண்டாய்ச்சி யுரலோடார்க்கத்
தறியார்ந்த கருங்களிறே போலநின்று
தடங்கண்கள்பனிமல்கும் தன்மையானை

௳ றியார்நத மலர்மகள்நாம ை யோடு
வியன்கலை யெ ' டோ ளினுள் விளங்குசெல் ச்
செறியார்ந்தம ணிமாடம் தி ழ்ந்துதோன்றும்
திருக்கே ா லூா தனுள் கண்டேன்நானே. (சு)

பதம	உ ா.	பதம.	உ ாா'
றி	உறியிலே	தன்மையானை	ஸ் பாவத் தயுடை யவனை
ஆர்ந்த	சேமித்துவை த்த	வெறிஆர்ந்த	பரிமளத் தயுடைய
நறு	செவ்விமாறுத	மலர்ம ள்	தாம ரப்பூவில்பிறந் த பெரியபிராட்டி யாரோடும்
௳ ' ணெய்	வெண்ணெ ய	நாமங்கையோ டு	ஸரஸ்வதியோடும்
ளியால்	(ஸ்மிதம் ப ண் ணும் போது திருமுகத் தில் புறப் ப டும்) ஒளியாலே	வியன்	விஸ்ம நீயமான
அ ' குசென்று	அ ' கேகிட்டி	கலை	லை ய ாஹ மா உ டயளாய்
உண்டானை	அமுதுசெய்தவனை	எண்தோளினு ள்	ட்டுத்தோள் ளையு டய தூர்க் க யோடும்
ஆய்ச்சி	யசோ தப்பிராட்டி		
' டு	களவே டே ண்டு		
உரலோடு	உரலோடே		
ஆர்க்க	சட்ட		
தறிஆர்ந்த	கம்பத்திலே சேர்த்து க்கட்டப்பட்ட	விளங்கு	விளங்குகிற
		செல் ம்	செல் த்தையும்
கரும் ளிறுபோ ல	கறுத்த ஆனைபோலே	செறிஆர்ந்த	மி வும்செறிந்த [ள்
		மணிமாடம்	ரத்நமயமானமாட
நின்று	கட்டுண்டிருந்து	திகழ்ந்து	உஜ்ஜ்வலமாய்
தடம் ண்கள்	பெரியதிருக்கண்கள்	தோன்றும்	தோற்றுகிற ஐஶ் ர்ய த் தயுமுடைய
பனிமல்கும்	நீர்அரும்பும்படியான	திருக்கோவலூரதனுள்	நான் ண்டேன். (சு)

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (உறியித்யாதி) உறியிலே த்துச் சிக் கெனக் கள்ளக்கயிறுமுருவி சேமித்துக் கடைந்தபோதைச் செவ்வி மாறுத வெண்ணெயை †கடைகிறபோதே துடங்கி இதுகொடுபோய் சேமிக்குமிடம் அடியொத்தாகிற்குமாயிற்று. (ஒளியால்சென்றங் குண்டானை) † ள ாலே யன்றியே' ( ) நாளிள ' திங் ள்" இத்யா திப்படியே.† மநுஷ்யரால் அபஹ்ருதமாயிற்றென்றல்ல இதுதெய் 'கொண்டது" எ ' னும்படியா ாயிற்று அமுது செய்தது. (' டு)†அநுகூலஸ்பர்சமுள்ள த்ரவ்யம் தன ' கு தாா மாய் அது பெறுதபோது அவன்முடியுமளவாயிருக்குமாபோலே அவன் ' யா

(க) தி - ாய் - ந - அ - ரு.

பாரம் தங்களுக்கு ப்ராணகரமாயிருக்கும்படியாலே அத்தைத் தேடாநிற்பர்களிறே இ ர்கள்` ஆகையாலே ெ ா` டியோடே பிடித்துக்கொண்டு.(ஆய்ச்சி)†பரிவுடை யாாகையாலே §†விழுக் ாடு அறியாமையாலே. (உரலோடார்க்க) இ ன ப்பட்டபோதா ஒன்றைத்தேடிப்போகில் இ ன்தப்புமென்று ஸங்கிஹிதமாய்க்கிடந்ததொரு உரலைக்காலாலேவரஉருட்டி அத்தோடு அநுபந்திக்க (தறியித்யாதி) மதித்து ஊரிலே மூலையடியே உழற்றிக்ெ ா` டு திரிகிற ஆனையானது யாத்ருச்சிகமாகப் பிடிபட்டு ஒரு ம்பத்திலே சேர்த்துக் `டு` டு நிற்குமாபோலே தான் ` டபடி திரிந்த ` ட்டு ` டு ண்ணில் பரப்படையப் பரப்புமாறும்படி ண்ணநீர் மல்கி ப்ரதிக்ரியையற்று நி` றவனை.(தன்மையானை)மேன்மை இடுசி ப்பு; இதுவேயாயிற்று இ னுக்கு ஸ்வபாவம். (க) "யஂ... யதிசக் ரோஷி"என்ருளிறே.(கருங்களிறேபோல)†தன்னையுணராதே நின்றநிலை. † ப்ரதிகூலரான துர்யோதநாதிகள் ட்டின கட்டாகிலிறே அவிழ்த்துக்கொண்டுபோகவல்லது. அநுகூலர் கட்டினுல் அவிழ்த்துக்கொடு போ மாட்டானிறே.

(ெ றியார்ந்த மலர்மகள்) இவ் ானைதன்னை † உணரா உழற்ருமை நோக்குவாரைச் சொல்லுகிறது †தன் ஸந்நிதியாலே பிறர் குற்றம் நெஞ்சில்படாதபடி துவக்குமாயிற்று. ஆ` ரயிப்பார்க்குப் புருஷகாரபூ தயான பெரியபிராட்டியார்; ப்ராஹ்ம ருடைய நாவிலே நிற்கக் ட ாய் பெரியபிராட்டியார்க்கு சேஷபூதையான ஸரஸ் தி;அவள் †விளைநீராம்படி ஏத்துகைக்குப் பரிகரமாம். (வியன்கலை) விஸ்மயநீயமான கலையை வாஹநமாக உடையளாய் எட்டுத்தோளையுடைய துர்க்கை` †அவளாயிற்று அவ்வூருக்குக்காவல். ' பிறந்தவன்று காட்டிக்கொடுத்துப்போனும்" என்னுமவ் விழவுதீர அவளு ர்ந்து நோக்குகிற தேசமாயிற்று. (செறியித்யாதி) மிகவும் செறிந்திருப்பதாய் ரத்நமயமான மாடங்கள் உஜ்` வலமாய்த் தோற்றுகிற திருக்கோவலூரிலே கா ப்பெற்றேன். (நான்) இது `குமு ாபு இ` ஙனே யிருப்பதொரு லாபம் வ்யுத்பத்தி பண்ணியறியாத நான் ஸுரக்ஷிதமான தேசத்திலே கா ப்பெற்றேன்` . ... • ... ... • ( )

( ) வி - பு - ரு. § (பா) விழு` காடு அறியாளிறே.

அந. ஆறும்பாட்டு. (உறியித்யாதி) ஏழ்ப்பாட்டில் தேவர்களுக்கு சொல்வழி பரதந்த்ரனாய் ராவண வதம்பண்ணினபடியை யநுஸந்தித்தார்; இதில், அவ்வளவன்றிக்கே இடைச்சிகளுக்குக் கட்டவுமடிக்கவுமாம்படி எளியனானமையை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

சேமித்தவெண்ணெயை இவன்கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன (க ட கிற ரித்யாதி). "ஒளியால் திருமுகத்தில் முறுவலொளியால் இருளைநீக்கிக் கொண்டு சென்று, அங்குண்டானையென்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி வ்யா ர்த்யபூர்வகம் ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (களவாலேயித்யாதி). ஒளியா லென்றர்த்தம். அன்றிக்கே (இத்யாதிப்படியே) என்றவநந்தரம ஆர்த்தம் ண்டுகொள்வது என்றுசேஷ . "ஒளியால்' என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறார் (மநுஷ்யராலித்யாதி). இருட்டில்வைத்ததை விளக்கின்றி மநுஷ்யரால் கொள்ள கூடா மயால் ஆய்ச்சியர்க்கு ஆஶ்சர்யமாயிற்றெ று திருவுள்ளம். உண்ணும்போது இ ர்கள் காணுமலுண்ணச்செய்தே அவர்கள் கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அநுகூலேத்யாதி). (பரி யை யா யாலே) என்றது ( ) "வயிறுபிள்ளைபர ன்று' என்று ப்ரீதி தலைக ள்ளுகையாலேயென்ன . (விழுக்காடறியாமையாலே) என்றது ( ) டங் ண்கள் பனிமல்கும்' என்றறியா மயாலேயென்ன . 'களி ற" ன்ற வ ரதாத்பர்யம் (தன்னையித்ய தி). 'நின்று' என்றதுக்குத் ாத்ட ம் (ப்ரதிகூலரானவித்யாதி).

(உளாரா மூற்றுமை) என்றது - யானை தன்னைத்தானறியாதே மதமே ளும்படியும், கண்டவிடமெங்கும் திரியாதபடியும் நோக்கும் ஆனைப்பாகரைப் போலே த் னைத்தானறியாதபடியும் ஸ்வைரசாரம்பண்ணுமையும் நோக்கு பாரைச்சொல்லுகிறது, 'வெறியார்ந்தமலர்ம ள்" நாற்றத்தையு டய மலர் களென்று சப்தார்த்தம். அத்தால்தோற்றின போக்யதாதிசயத்துக்கு ப்ரக் தோபயோகம்காட்டுகிறார் (தன்னித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). நாம கயை யிங்குச்சொன்னதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோ ம் (விளைநீரித்யாதி). விளை போலே ப்ராஹ்மணர்க்கேத்தப் பரிகரமெ கை. தூர் கயைச்சொன்ன க்கு ப்ரக்ருதோபயோகம் (அவளாயிற்றித்யாதி). ... ... (சு)

மூ. இருங்கை மா கரி முனிந்து பரியைக்கீறி
இனவிடைகளேழடர்த்து மருதம் சாய்த்து
வரும்சகடமிற வுதைத்து மல்லையட்டு
வஞ்சம்செய் கஞ்சனுக்கு நஞ்சானானைக்
கருங்கமுகு பசும்பாளை வெண்முத்தீன்று
காயெல்லாம் மரதகமாய்ப் ப ள காட்டச்
செருந்திமிக மொட்டலர்த்தும் தேன்கொள்சோலைத்
திருக்கோவலூரதனுள் க டேன்நானே. (எ)

பதம.	உரை.
இரு	நீண்ட
கை	துதிக்கையையுடைய
மா	பெரிய
கரி	குவலயாபீடத்தை
முனிந்து	சீறியருளி,
பரியை	கேசியென்னுங் குதிரையின்வாயை
கீறி	பிளந்து [பான
இனம்	ஒன்றுக்கொன்றொப்
ஏழு விடைகள்	ஏழுருஷபங்களையு
அடர்த்து	கொன்று
மருதம்	மருதுகளை
சாய்த்து	முறித்து,
ஊரும்	(அஸுராவேசத்தாலே)ஊர்ந்துவருகிற
சகடம்	சகடமானது
இற	முறியும்படி [ந்து,
உதைத்து	திருவடிகளாலேபாய்
மல்லை	மல்லவர்க்கத்தை
அட்டு	முடித்து
வஞ்சஞ்செய்	க்ருத்ரிமத்தாலே இனை வியசினைத்த

பதம.	உரை.
கஞ்சனுக்கு	கம்ஸனுக்கு
நஞ்சானானை	ம்ருத்யுவானவனை·[ய
கரு	கறுத்தநிறத்தையுடை
கமுகு	பாக்குமரத்தின்
பசும்பாளை	பசுமையானபாளையா
வெள்	வெளுத்த [னது
முத்து	முத்துக்களை
ஈன்று	தந்து
காயெல்லாம்	அதின்காய்கள்
மரதகமாய்	மரதகத்தைக்காட்டவும் (பழங்கள்)
பவளம்காட்ட	ப்ரவாளத்தைக்காட்டவும்
செருந்தி	ஸுரபுன்னையானது
மொட்டு	மொட்டுக்களை
மிக	விசேஷமாக
அலர்த்தும்	அலரச்செய்யுமதாய்
தேன்கொள்	தேனையுடைத்தான
சோலை	சோலைகளையுடைய
திருக்கோவலூரதனுள் நான் கண்டேன். (எ)	

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (இருங்கையித்யாதி) ஆனையைப் பூமியிலே கிறுத்தினுயிற்று ப்ரமாதம் புகுந்ததென்கைக்காக ஏதேனும் போகிலும் நீட்டிப்பிடிக்கைக்கீடான பெரிய துதிக்கையையுடைத்தான குவலயாபீடத்தை†சேரப்போமென்று.(பரியித்யாதி)( ) "வ்யாதிதாஸ்யோ மஹாரௌத்ர:" என்கிறபடியே, பெரியசினத்தோடே வாயை அங்காந்துகொண்டு வந்ததாயிற்றுக் குதிரை; அதின்வாயிலே கையையிட்டுப் †புரித்தாரிட இரண்டுகூறாய் விழுந்ததாயிற்று. விரோதியாயே தோற்றின கேசி வாயைக்கிழித்து. (இனமித்யாதி) ஒன்றிரண்டன்றிக்கே ஏழாய் ம்ருத்யுபோலேயிருக்கிற வ்ருஷபங்களை முடித்து வழிபோராகிற்ச்செய்தே மருது முறிந்துவிழும்படி தவழ்ந்து காவலாக வைத்த சகடமே அஸுராவேசத்தாலே ஊர அது துகளாய்ப்போம்படி திருவடிகளாலே பாய்ந்து (உ)†"பிளந்துவீய" (மல்லையட்டு)குவலயாபீடம் போனபின்பு மலைதுள்ளினாற்போலே துள்ளிக்கொடுவந்த

(க) வி - பு - ரு. (o) தி - வாய் - எ - ஈ - ச.

மல்ல வர்க்கத்தை முடித்து. (ஞ்சமித்யாதி) வில்விழவு என்றொரு வ்யாஜத்தையிட்டழைத்து 'ருத்ரிமத்தாலே நலியநினைத்த கம் ஸனை அ ன் நினை அவன்ற 'னேடே போக்கி அ னுக்கு ம்ருத்யுவானவனை.

(கருங்கமுகித்யாதி) யௌ நத்தாலே றுத்தநிறத்தை யுடைத் தான கமுகினுடைய பசுமையை யு டத்தா பாளையானது ெ முத்தை ஈன்று அது ாய்த்த ாறே மரதகமாய் அது பக் மான வாறே பவளத்தைக்காட்ட. (செருந்திமி மொட்டலர்த்தும்) இதோ ராஶ்சர்ய மிருந்தபடி யென். ஒன்றே எல்லா ற் றயுங்காட்டு தே" எ 'று ஸ்மிதம்ப 'ணிறுற்போலேயிரு ' . (செருந்திமிகமொட்டலர்த்தும்) கார்யகார ங்களினு டைய †ஐ லக்ஷ 'யநியமமின்றி க்கேயிருந்தபடியே.' என்று 'மிதம் ப 'ணு ாரைப்போலேயிருக் கை. (தேன்கொ ச்சோலை) ண்டு ளையு டைத்தான சோலையென்னுதல் தேனையுடைத்தான சோலையெ 'னுதல். ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (இருங் கயித்யாதி) பிள்ளைத்தனத்திலாய்ச்சிக் கெளியனானவனு டைய பிள்ளைச்சேவ த்தையெல் ம் தே ற்றி படியே யநுபவிக்கிறுரென்று ஸங் தி.

(வேண்டோமென்று) எ 'றது முனி 'து' என்றதினர்த்த '. த்வே ஷித்தென்றபடி. (புரித்தான்) திருப்பிறு '. ச டநிரஸநத்து 'கு ப்ரமா (பிளந்துவீய) என்று.

(ஐகலக்ஷ ' யம்) எ 'றது - ஐ ரூப்யமென்றபடி. ... ... (எ)

அ. பாரேறு பெரும்பாரந் தீரப் ப 'ரடு
பாரதத்துத்தூதிய 'கிப் பார்த்தன்செல் த்
தேரேறுசாரதியா யெதிர்ந்தார்சேனை
செருக்களத்துத்திறலழியச் செற்றுன்ற 'னைப்
போரேற்றென்று டயானு மளை 'ே ா ம்
புரந்தரனும் நா ' மு னும் பொருந்துமூர்போல்
சீரேறுமறையாளர் நிறைந்தசெல் த்
திருக்கோவலூரதனுள் கண்டேன்நானே. (அ)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ப ர்	பூமியிலே	பண்டு	முன்பு [லே
ஏறு	ஏறின	பாரதத்து	மஹாபாரதயுத்தத்தி
பெரு 'பாரம்	பெரியசு மயானது	தூதுஇய 'கி	தூதுபோய்
தீர	போம்படி	பார்த்த '	அர்ஜு ஹுனை ய

செ ் ம்	அழகிய	அளை ே ர	வஸ்ரவணனு
தேர்	ரதத்திலே	னும்	
ஏறு	ஸ்ரேஷ்ட்டமான [டு	புரந்தரனும்	இந்த்ரனும்
சாரதியாய்	ஸாரதியாய்க்கொண்	நான்மு னு	ப்ரஹ்மாவும்
எதிர் தார்சே னை	எதிரிட்டசத்ருக் ளு டையஸே யா னது	பொரு து ர்போல்	சேர்ந்திருக்கிற ரப்போல்
செரு ் ளத்து	யுத்தர ் த்திலே	ஏறு சீர்	மி குணத்தையு டையரா ய்
திறல்அழி	மிடுக்குஅழியும்படி		
செற்றுன்றன் னை	நிர ித்த னை,	ம றயாளர்	ே தத்தக்குநிர்வாஹ ரான ப்ராஹ்மண
போர்	(செருக்காலே)கரை பொருகிற	நி றந்த	திரண்ட [ர்
		செல் ம்	ஐஶ்வர்யத்தையுடை ய
ஏறு ் று	ருஷபம்ஒன் ற	திருக்கோ லூரதனுள் நான் கண்டே	
உ டையானும்	வாஹநமாக டையரு த்ரனும்	ன்.	(அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பாரேறு பெரும்பாரம்தீர) †க்ஷமை யென்றும் பொறையென்றும் பேரிறேபூமிக்கு. பொறையென்றுபே ரையுடைத்தான பூமியானது பொறுக்கமாட்டாதபடி ஏறின பெரிய பாரமானது போம்படியாக. †பொறுக்கைக்குப் பேர் கொண்டிருக் கிற அதுதான் பொறுக்கமாட்டாதபடியாயிற்று அஸுராசே சத் தாலே னத்தபடி. (ப ் டு) அவ ் தூதக்ருத்யம்ப ் ணின ன் று மொருநாளோ. என்கிறார். (பாரதத்துத்தூதிய ் கி) †ஈங்கள் பந்து ் களும் ஜீவிக்கவேணுமென்றாரி ர் ள், பந்துக் ள் ஜீவி ் கில் நாங் க ள் ஜீவியோ மெ ் றார்கள் துர்யோதநாதி ள். இரண்டு லையையும் பொருந்த விடுகைக்கா தூதக்ருத்யத்திலே அதி ரித்துப்போவது வருவதாய்ப் பின்பு அவர்களொருபடியாலும் நீ சொல்லுகிறவா ர்த்தை ் கிணங்கோம்' என்ன பூசலே விளைத்துத் §தன்னை ஆயுத மெடுக்கவொட்டோம்" என்று அ ர்கள் சொல்லத் தேர்க்காலாலே முடித்துப்பொகட்டானுயிற்று. (பார்த்தன் செல்வத்தேர்) †இ னைத் தோழனுகவும் மைத்துனனுகவும் தூதனுகவும் ஸாரதியாகவுமுடைய அர் ுநனுடைய தேரிறே. (க) மஹதிஸ்யந்தநே என்னக்கடவதிறே. (சாரதியாய்) ரதியானுகில் வெற்றி தன்தலே யிலே கிடக்குமே அதுக்காகத் தான் ஸாரதியா ் வெ ற்றியும்† அவன் தலையிலேகிடக்கும்படி ப ் ரினுயிற்று. (எதிர்ந்தாரித்யாதி) அ ன்தலையிலே வெற்றிகிடக்கும்படி தன்னைத்தாழவிட்டாலும், அடியறி

(க) கீதை - க - கச, § (பா) உன்னை.

யுமவர் விடாரே. அர் ுநனொரு நிமித்த மாத்ரம் அவனை †அப்பரா கச் சேமம்சாத்திை த்தா ெ ன்றுனிவனே கிடீர்எ 'கிறுர். எதிரிட டவர் ஸேனையானது செருக் ளத்திலே ங்கையிலே கொடுபோய் மடுவிலே தள்ளுதல் அரக்குமாளிகையிலே ஏறவிட்டு நெருப்பிலே தள்ளுதல் சூதிலே தோற்பிப்பதாய் வஞ்சனையாலே நலியவிறே அவர்கள் பார்ப்பது · அங் னன்றிக்கே நேர்கொடு நேரே யுத்த பூமியிலே மிடி 'கழியும்படி செற்ற னை.

(போரித்யாதி) அஸுரவர்க்கம் முதலற்றபின்பு தேவஜாதியை ய டய ஓரிடத்திலே நெரு 'க' குடியேற்றினுற்போலேயா ிற்று அ 'வூரில் ப்ராஹ்மணர். ருஷப ாஹநனை ருத்ரனும் வஸ்ரவண னும் இந்த்ரனும் சதுர்முகனும் பொருந்து மூர்போலே. †கினைத்தா ர பஸ்மமாக் ல்லாரா கக்கும் ஸ் ஸ்த்ரீபக்கலிலே ஸங்கத் த விளைத்த னையிறே நேத்ராக்நியாலே தஹித்தது · குறைவரக் கொடுக்கை 'கும் கொடுக் 'கொடுக் இரட்டிக்கைக்கும் · ஸ்வவிஷ யத்திலுள்ளாரை ஸுகப்ரதாந ராக்கு கக்கும்.(நான்முகனும்) (ஞ ஹூ) சாந்திக்கும் ஸர்வத்தையு முத்பாதிக்கைக்கும். (சிரித்யாதி) இவ் வோகுணங்களால் பூர்ணரான ப்ராஹ்ம ர் திரண்ட ஐஸ்வர்யத் தாலே குறைவற்ற. ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (பாரித்யாதி) பிள்ளைத்தனத்திலநுகூலரிட்ட ; மூக்காய் ப்ரதிகூலரை முடித்தானென்றுர் கீழிரண்டுபாட்டால்· இதில், பெரி யவனானபின்பும் ஆத்யஸாரத்யாதிகளை மைத்துனனுக்குச்செய்து தத்விரோ திகளைப் படையறுத்தாெ ன்கிறுரென்று ஸங் தி.

பெருமையினுடைய எல்லநிலத்தையருளிச்செய்கிறுர்(க்ஷமையித்யாதி). பொறுக்கப்போ ாமைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்கிறுர் (பொறுக்கைக்கித்யாதி). ஆதியங்கினது அழிக்கைக்கு ஹேதுவானபடி யென்னென்ன வருளிச்செய் கிறுர் (எங்களித்யாதி). (தேர்க்ுாலாலே) - பண்டியாலே. சக்ரத்தாலேயெ ன்று த்வந்யர்த்தம். தேர் 'குச்செல்வதே தென்ன (இவனையித்யாதி). ரதிக னை அர்ஜுநனிருக்க ஸாரதியென்பானென்னென்ன ருளிச்செய்கிறுர் (அ ன்தலையிலே யித்யாதி). (அப்பராக) - பூஜ்யராக.

அநந்யப்ரயோஜநரான ப்ராஹ்மணர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரராய் அஹங் காரக் ஸ்தரான தேவர்களை த்ருஷ்டாந்தீ ரிப்பானென்னென்ன வருளிச் செய்கிறுர் (நினைத்தாரையித்யாதி). (அ)

ஓ. தூ டிவில் பார்மகள் பூமங்கையோடு
சுடராழி ச ʼகிருபால் பொலிந்து தோன்றக்
ா டிவில் ற்பகமே போலநின்று
கலந்தவர்கட் கருள்புரியும் கருத்தினனைச்
சே டி க திரு ாய் கண் சிவந்தவாடை
செம்பொ ʼசெய் திருவுரு மானு ʼற ʼனைத்
தீவடிவில் சி னயனே போல் ார்ம ʼனு
திரு ʼே ா லூரதனுள் க ʼடேன்நானே ( )

பத .	உரை.	பதம.	உ ர.
தூ	அழகிய	கருத்தினனை	திருவுள்ளத் தயு ட
படிவில்	படிை யுடைய	சே	சிவந்த [யனைய்
பார்மகளோடு	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி யோடும்	அடி	திருவடிகள்
பூமங்கையோடு	பெரியபிராட்டியா ரோடும்	கை	திருக் க ள்
சுடர்	தேஜோரூபமான	திரு ாய்	திருப்பவ ம்
ஆழி	திருவாழியாழ் ானும்	கண்	திருக்கண் ள்
சங்கு	ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாழ்வா	சிவந்தஆ ட	திருப்பீதாம்பரம் (இ வற் றயுடைத்தாய்)
இருபால்	இரண்டருகும் [னும்	செ ʼபொன்செ ய்	அழகியபொ ʼபோன் ற
பொலிந்துதோ ன்ற	விள ʼகித்தோற்று ʼப டி [ள்ள	திருவுருவமானு ன்றனனை	வடி ழ கயுடைய னையிரு ʼகிற னை
காவடிவில்	சோலைசெய்திரு ʼது	தீவடிவில்	அக்நிவர்ணனு
ற்பகம்போ நின்று	ல்பகம்போலே நின் று	சிவன்	ருத்ரனையு ʼ
லந்தவர் ட் கு	த ʼனையே யெல்லா வுறவுமு றயுமா ப்பற்றினவர் ளுக் கு	அயன்போல் ர்	ாப்ரஹ்மா யு ʼபோ லே ஸ்ருஷ்டி ஸ ʼஹாரஸமர்த்தர்
		ம ʼனு	நித்யவாஸம் பண்ணு கிற
அருள்புரியும்	வேண்டிற்றுத்தரும்	திரு ʼகோவலூரதனுள் நான் கண்டே	(க)

வ்யா ஒன்பதாம் பாட்டு (தூவடிவித்யாதி) ஹேயப்ரத்யநீ மா விக்ரஹத்தை யுடையளாய், பூமியைத்தனக்கு ப்ர ாரமா உடையளாய் அதுக் பிமாநிநியான ʼரீபூமிப்பிராட்டி தாமரைப் பூை §இருப்பிடமாக உடைய பெரியபிராட்டியாரோடேகூட இச் சேர்த்திக்கு ரக்ஷகமாகப் போரும்படியான திவ்யாயுத ʼகள் சந்த்ரா

§ (பா) பிறப்பாக.

தித்யர்கள் சேர உதித்தாற்போலே விளங்கித்தோற்ற. (சுட ரித்யாதி) †ஒரு கல்பகதரு பணைத்துப் பூத்தாற்போலே யாயிற்று பிராட்டிமா ரோடே திவ்யாயுதத்தைதரித்தாலிருக்கும்படி (காவடிவில் ற்பகமே போலநின்று) †தனிக்கற்பக மன்றிக்கே †சோலைசெய்திருப்பதொரு கல்பகம்போலேநின்று; அதாகிறது ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதனாயிருக்கும் படி. (லந்த ரித்யாதி) †' நா ள் எங்களு டய ரக்ஷ த்துக்குக் கடவோமல்லோம் நீயே கட ாய்' ன்று தன்கைபார்த்திரு கும ர்கள் பக்கலிலே மி க ப்ரஸாதத்தைப் ப ண்ணும்படியை மநோர திக்குமவனே.

(சே டியித்யாதி) ‑அருள்பண்ணுவிட்டால் தான்விடலாமோ? இவ் டி ை க்கண்டால்' (தீ டிவிலித்யாதி) அக்நி, ண்ணுக்குத் தோற்ற வடிவு கொ டாற்போலே யாயிற்று அவர்களிருப்பது. அ குள்ளார் ஸ்ருஷ்டி ம்ஹார ளையும் தா ளே பண் வல்ல ரென்கை. ... . (கூ)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (தூ டிவிலித்யாதி) காலவிப்ரக்ருஷ்டங் ளான அபதாநங்களில் ஆபத்ஸ த்வமும் ஆஶ்ரிதரிட்டவழக் ாயிரு குமது வும் தேடிப்போகவேணுமே ா இப்போது திருக்கோவலூரில் நின்றநிலை தன் னிலாஶ்ரித கல்பகமாயிருக்கிறனெ ற நுஸந்தித்து அவன் டிவழகில் லந் தநுபவிக்கிறரென்று ஸ தி.

பிராட்டிமாரோட ட சேர்த்தி யக் டாக்ஷித்து ஆயுதஸ ாதியைத் திருவுள்ளம்பற்றிக் கிலொரு தாத்பர்ய மருளிச்செ ய்து ஆபரணஸமாதியால் வந்த போக்யதையைத் திருவுள்ளம்பற்றி மேலே கடாக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந் தர மருளிச்செய்கிறர் (ஒரு ல்பகதருவித்யாதி). (தனிக்கற்பகம்) - தனிக் ே ாப்பாயிருக்கு ல்ப ம். (சோலைசெய்து) - சோலைபே லே தழைத்து. ஈஶ்வரன் தன்னை ஸர் ரக்ஷகனு க் ருதியிருக்க இ ர்களு மதுக்கி சந்து நெஞ்சு கல தவிரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறர் (நா ளித்யாதி).

சிவந்த திருவடிகள் முதலானவை யுடைத்தாய் (க) ருக்மாபம்" (உ) பொன்னி ர்மேனி' என்கிறபடியே - அழகிலும் பொன் னிர்புகரை வடிவா வ சுத்தாற்போலே யிருக்கிற னை என்று சப்தார்த்தம் திருவுள் ம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறர் (அருளித்யாதி). ... (கூ)

( ) மநுஸ். (உ) கூ - உ - .

மூ. ார 'ொளிடர் டிந்த மாலை நீல
மரதகத்தை மழைமுகிலே போல் ான்ற 'னைச்
சீரணங்கு மறையாளர் நிறைந்த செல்வத்
திருக்கோவலூரதனு'ள் ண்டேனென்று
வாரணங்கு முலைமடவார் மங்கைவேந்தன்
ாள்கலியனொலியைந்து மைந்தும் வல்லார்
காரணங்களாலுலகம் லந்த 'கேத்தக்
ரங்கெங்கும் பரந்தானை 'காண்பர்தாமே. (க0)

திரும ை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
வாரணம்	ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வா	மங்கை	திருமங்கைக்கு
கொள்	ொண்ட ['	வேந்தன்	ராஜாவாய்
இடர்	து கத்தை	வாள்	வாளையுடைய [ய்த
கடிந்த	போ 'கின [ய்	கலியன்	ஆழ்வார் அருளிச்செ
மலை	ஆஸ்ரிதவ்யாமுக் தனு	ஒலி	சப்தஸந்தர்ப்ப 'களை யுடைய
நீலம்	கருநெய்தலையு'		
மரத ம்	மரகதமணி யயும்	ஐந்தும்ஐந்தும்	பத்துப்பாட்டையும்
மழை	குளிர்ந்த	வல்லார்	ற்கவல்லவர் ள்
முகில்	மேகத் தயும்	உலகம்	லோகத்திலுள்ளார்
போல் ா 'றன்	பே ன்றவடி ழகை யு டையனுன ஸர் வேஸ்வரனை	கார ங் ளால்	ஐஸ்வர்யம் தொடக்க மான புருஷார்த்த ங்கள் பெறு க் ாக
அணங்கு	எல்லாரும்விரும்பும்ப டியான [டய	கலந்து	திரண்டு ந்து
சீர்	ஆத்மகுண ங்களை யு	ஏத்த	ஸ்தோத்ரபூர்வ மா ஆஸ்ரயிக் (ஸர்வ வ்யாபியாயிருக்க ச்செய்தேயும்)
மறையாளர்	ப்ராஹ்மணர்		
நி றந்த	திரண்ட [ய		
செல்வ'	ஐஸ்வர்யத்தையுடை		
திரு 'கோவலூர தனுள்	திருக்கோவலூரிலே	கரந்து	ஒருவருக்குங்கா ண வொ ண்ணுதவனு ய்
ண்டேன்என் று	காணப்பெற்றேன் எ ன்று	எங்கும்பர 'தா னை	எ 'கும்புக்குவ்யாபித் துநிற்கிறஸர்வே ஶ் வரனை
வார்	கச்சுஅணிந்த		
அணங்கு	அழகிய		
முலை	ஸ்தநங்களையுடைய	காண்பர்	ாணப்பெறுவர்கள்.
மடவார்	ஸ்த்ரீகள் நிறைந்த		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (வார மித்யாதி) †பிறர்க்கு இட ரை விளைக்கக்கடவதான அது கொண்ட இடரைப்போக்கி அதின் பக்கலிலே வ்யாமுக்தனானவனை. (நீலமரதகத்தை) அதினுடைய

§ விடாயடங்கலும் போம்படி குளிரவர்ஷித்து கொடுகின்றபடி (சிரித்யாதி) ஆத்மகு ங்களாலே தங்களை விரும்பும்படியிருக்கிற ப்ராஹ்ம ர் திரண்ட ஐஶ் ர்யத்தை யு டத்தாயிருக்கிற. (திருக் கோ லூரதனுள் கண்டேனென்று) அறுகாதம் பய ம்போயன் றிக்கே. (வாரண கித்யாதி) மூலைக்கு ஆபர மான கச்சுத்தான் நிறம்பெறும்படி மூலைபடைத்த ர்கள். அண கு" ன்று விரு ப்பத்துக்கும்பேர் அழகுக்கும்பேர். †தன்னழகே யன்றிக்கே மூலைக் ச்சால் ந்த அழகையுடைய. (வாள்கலிய) ப்ரதிபக்ஷ நிரஸந பாவமான வாளையுடைய ஆழ்வார் அருளிச்செய்த இப்பத்தையு மப்யஸிக்க ல்ல ர் ள். (ரணங்களால்) ஐ வர்யத்துக்காகவும் ஆத்மப்ராப்திக்கா வும் ப த்ப்ராப்திக் ாகவும் லோகத்திலுள் ளார் திர டாஶ்ரயிக் (ரந்தித்யாதி) ஆ ரயித்தபோதே ஆஶ்ரி தர் பேக்ஷிதத்தைக் ொடுக்கை கா எங்கும் பு கு யாபித்து அந்யைரத்ருஷ்டனாய் நம் ம ஆ ரயிப்பாராரோ' என்று †அ ஸரப்ரதீக்ஷனாய் நிற்கிற னை ா ப்பெறு ர் ... ..(O)

பெரியவாச்சான பிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டு (ாரணமித்யாதி) வார '" என் யால் பலி த்த வர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்யாதி). வாருக்கு அழகுகொடுக்கிற மூலைய று ஒருயோஜனை யருளிச்செய்து, ாரா ே ந்த அழகை யு டய மூலையென்று ே ாஜநாந்தர மருளிச்செ கிறார் (தன் ழகே யன்றிக் ே யித்யாதி). (அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்) என்றது - அந்தர்யாமி ய. ... (ம)

இரண்டாமபத்து பத்தாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம.

§ (பா) இடரடங்கலும்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

௬ ம பத்து ௰ ம திருமொழி இருந்தண் ப்ரவேசம்

வ்யா. அவ. †அ ோ ஙில கள௫க்குச் சிறப்பான ற்றை பி ட்டுச் சொ லக் டவர்களாயிற்றுக் கவி ளானவர்கள் அப்படி ய றி ே, யதாபூத ாதி ளான ஆழ்வார்கள் உகந்தருளின ஙில ள் விஷயமா ச் சொல்லும ற்றில் நாம் க டு காண்டதை ொள்ளும்படி யெங்ஙனேயென்றால் அவர்களுடைய ப்ரேமத் துக்கு அவதி யில்லாமையைக் கொள்ளுமித்தனை தன்புத்ரன் விரு பனுயிருக்கச் செய்தேயும் அல்லாதவர்களுடைய புத்ராதிகளிற் காட் டிலும் ரூப ானுய்த் தோற்றுமிறே ப்ரேமத்தாலே; அப்படியே இவர் ளு ப்புக்கு அவதியில்லாமையாலும் சொன்ன சொன்ன ஏற்றமெல்லாம் பொறுக்கும்படி ஸர்ே ஶ ரன் விஷயமாகச் சொ ல்லுமை யாலும் இப்படியாகையிலொருதட்டில்லை. கார மான ப்ரேமத்துக்கு அ தி யில்லாமையாலே, அதி ார்யமாய் வருமவை யுமெல்லாமுண்டாகைக் கொருகுறையில்லையிறே.

†ரே ாகு ப்ரசுரனுன பல்ல னுங்கூட ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி பரமேச்சுர வி ணகரிலே ஸந்நிஹிதனுனபடியை பநுஸந்தித்தார் அ ஙனன்றிக்கே ஸத் ஙிஷ்டராய் ஸ் ர் ஸ் ாஶ்ரமோசித மான ர்ம ளை பக த்ஸமாராதந புத்யா மாறுதே அநுஷ்டி கும் ப்ராஹ்ம ர்க்கு உபாஸ்யனுய்க்கொண்டு திருக்கோவலூரிலே ந் நிஹிதனுனபடியை யநுஸந்தித்தார் தே ர்களுக்கு அந்தர்யாமி என்கிற புத்திவிசேஷத்தைப்ப ணி அ வோமுகங்களாலே ஆஶ் ரயிக்கை ய றிக்கே அவன்றன்னையே ஆ ரயிக்கும் †அநுகூலர்க் கா † கத்துக்குக் காதாசித்கமாகவு டாம் ப்ரளயத்தைப்போக்கி நோக்குமாபோலேயும் †நித்யஸூரி ளுக்கு ஸதாதர்சநம் பண்ணு ை க்குத் தன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்குமாபோலேயும் அபரிச் சிந்நனுன தன்னை "இவனிவ்வளவினுள்ளான்" என்று இவர்களுக்குப் பரிச்சேதித்து ப்ரதிபத்தி பண்ணலாம்படி தனக்குள்ளதடைய

இ ர்களுக்குக் காட்டிக்கொடுத்துக்கொடு நிற்கிறவிடமாகையாலே அவ்விடத் த ப்ராப்யமெ 'று புத்திபண்ணி அத்தைப்பேசி யநு பவிக்கிறார். ... ...

அரு. இருந்தண் ப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழிகளிலும் மேல்திருமொழி ளிலும் இத்திருமொழிதன்னிலும் திருப்பதிகளு 'குச் சிறப்பிட்டுச்சொன்ன து 'கு' கருத் த சங்காபூர் மாக வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வோநிலங் ளுக் கித்யாதி).

கீழிரண்டு திருமொழிகளோடு இத்திருமொழி 'கு ஸ' தி யருளிச்செய் கிறார் (ரஜோகுணே ணத்யாதி). ராஜஸராயும் ஸாதநாந்தர நிஷ்' ' ராயுமிரு 'கிற இவர் ளுக்கு மு ங்காட்டி 'கொண்டிருக்கிற ஸ்த்தலங் ளிலநுபவத்திற் றட்டிலு' அநுகூலர்க்கு முக 'கொடுக்குமிடத்தில் இவர் ளோடு தாமுமநுபவிக் பரமப்ராப்யமென்று திருவயிந்திரபுரத்துத் தெய்வ யகனை யநுபவி 'கிறாரெ ' று திருவுள்ளம். (அநுகூலர்க்கா) ன்றதுக்கு (நிற்கிறவிடமா ரே) எ ' றத்தே ட 'வ ம். இ 'கு அநுகூலரென்றது இத்திருமொழியி லநுஸந்தி 'கப்படுகிற வண்டுகள் குரக்கினம் அன்னம் சோலைகள் முதலான வயெல்லாம் ஸ்வாபதேசத்திலே பாகவதர் ளென்று திருவுள்ளம் பற்றி. 'இருந்த ' மாநிலம்' இத்யாதியைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்துக் கித்யாதி). ''மின்னுமாழியங்கையவன்'' என்றத்தைப்பற்ற (நித் ஸூரிகளுக் கித்யாதி). அன்றிக்கே, இத்திருமொழிக்கு உயிர்ப்பாட்டான 'வையமேழு முண்டு' என்கிறபாட்டைக் கடாக்ஷித்தருளிச்செய்தாரென்னவுமாம், ''அடியவர்க்கு மெய்யனாகிய' என்றிறே யிருக்கிறது' 'தெய்வநாய ன்'' என்றிறே அதில்பாசுரம். ... ... *

மூ இருந்த ' மாநிலமேனமதாய்வளைமருப்பினிலகத்தொடுக்கிக் குருந்தண்மா டல் ' துயின்றவனிடம்கமலநன்மலர்த்தேற லருந்தியின்னிசைமுரன்றெழுமளிகுலம்பொதுளியம்பொழிலூடே செருந்திநாண்மலர்செ ' றணைந்துழிதரு திருவயிந்திரபுரமே (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
இருந்தண்	மிகக்குளிர்ந்த	குருந்த ' மாகடல்	கறுத்துக்குளிர்ந்தபெருங்கடலில்
மாநிலம்	பெரியபூமியை (ப்ரளய. கொண்டவன்று)	கண்துயி ' றன்	யோகநித்ரைசெய்தருளுமவனுக்கு
எ மதாய்	வராஹரூபியாய்	இடம்	வாஸஸ்த்தாநமாவது
ளை மருப்பகத்தினில்	வளைந்தகொம்பினிடத்திலே	மலம்	தாமரையினது
		நல்	அழகிய
ஒடு 'கி	அடக்கி, (பி ' பு)	மலர்	பூவிலுண்டான

தேறல்	தேனை	செருந்தி	செருந்திமரத்தி
அருந்தி	பானம்பண்ணி	நள்மலர்	அப்போதலர்ந்த பூவி
இன்இசை	இனியராகத் த	சென்று அணை	போய்க்கிட்டி [ல்
முரன்று	பாடி	ந்து	
எழும்	கூத்தாடாநின்றுள்ள	உழிதரு	ஸஞ்சரிக்கிற
அளிகுலம்	ண்டுக்கூட்டங்கள்	திருவயிந்திரபுர	திருவயி திரபுர மெ
பொதுளி	திரண்டு	மே	ன்னும் திவ்யதேச
அ	அழகிய		மாம். (௧)
பொழிலூடே	சோலைநடுவிலே		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (இருந்த மாநிலம்) மாநிலமென்று பூமிப் பரப்பைச் சொல்லு கயாலே தட் பத்தாலே போக்யபோ கோப ரண போகஸ்த்தாந ப்ரசுரமாயிருக்கும்படியாய் இரு ம யால் அதில் பெருமையாய்க்கிடக்கிறது.†இத்தை ப்ரளய ொ ட விடத்தில் சேதநர்க்குறுப்பாமாகாரமே ாயிற்றுத் திருவுள்ளத்தில் பட்டுக்கி க்கிறது (ஏனமதாய்) †கார்யம் தெரிந்த ாறே த னே யழிய மாறினன். †நீருக்கும் சேற்றுக்குமிறுயாத வராஹ விக்ர ஹத்தைப் பரிக்ரஹித்தான். வளைந்த கொம்பிலகை ாயில் ஏ தேசத் திலே யடக்கினன். இத்தால் ரக்ஷயத்தி னளவல்லாத ரக்ஷ னுடைய பாரிப் பச் சொன்னபடி. †இது ஸு ரக்ஷிதமென்று திரு வுள்ளத்தே பட்டவாறே. (ருந்தணித்யாதி) †கடல்கள்தோறும் க ார்ந்தருளும் என்றுரு ப்ர ித்தியு டு அத்தாலே ( ) உ ர் கும் ருங் டல் நீருள்ளான் ன்கிறபடியே சொல்லிற் றாகவுமாம் அ ்றிக்கே திருப்பாற் டல்தான் மஹா ராஹத்தி னுடைய குாம்பிலே து ாய்க்குழம்பித் தன்னிறம்போயிற்றெ னவுமாம்

(கமலமித்யாதி) †தாமரையினுடைய செ விபெற அலர்ந்த விலக்ஷணமான புஷ்பங் ளிலே டுகளானவை புக்கு மதுபாநத் தைப்பண்ணும் கழுத்தே கட்டளையா மதுபாநத் த ப ணு கையாலு டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே, இனிய இ ச ய முரலா நிற்கும் †செவிப்பாடுடைத்தாக ஆளத்தி வையாநிற்கும். உள்ளுப் புக்கத்ரவ்யம் இருந்தவிடத்தி லிருக்கவொட்டாமையாலே கொண்டு கிளர்ந்தெழுகிற வ டுகளினுடைய ஸமூஹ மானது தாமரையிலே மது பாநம் பண் ச்செய்தே பின்னையும் சாபலாதிசயத்தாலே செ ருந்தியிலேபோய் மதுபாநம் ப ணுவதாக நினைத்து அதின் தேன்

---

(௧) ௩ - திரு - ௩ஏ.

வெள்ளத்தை யநுஸந்தித்து' கிண் கத்தி விழி ஈர் மை ோத்துக் கொண்டிழிய ஆள்திரள் பார்த்திருப்பாரைப்போலே' (பொதுளி) வண்டுகள் வந்து செறியுமளவு மிருந்து, அவை திரண்ட றறே தர்சநீயமாகப்பூத்த பொழிலூடே சோலையினுள்ளே செருந்தியினுடைய செவ்விப்பூவிலே சென்று கிட்டும். †(பொதுளி) திரண்டிருந்து உழிதராநிற்கும் †தாமரைப்பூவிலாசையாலே இழிந்து மது பானம்பண்ணின வண்டினம் செருந்தியில் மதுவெள்ளத்தை யநுஸந்தித்துவிசாரியாதேயிழிந்து அ ப்பட்டுக்கொடுநிற்குமது கார்யமல்ல என்றுபார்த்து கிண் கத்திலிழிய அஞ்சிக்கரையிலே உலாவுவாரைப்போலே செருந்திப்பூவைச் செ ்று கிட்டி அதிலிழிய அஞ்சி ரையிலே நின்று இதஸ்தத ஸஞ்சரியா நிற்குமாயிற்று. (பொதுளி) செறிவு. பொழிலுக்கு விசேஷண மாகவுமாம். ( )

---

௫௫. முதற்பாட்டு. (இருந்தணித்யாதி). அழிந்ததசையில் போக்யா திகளுண்டாகக்கடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (இத் தயித்யாதி). ப்ரளயத்துக்கு முன்புள்ள ஆகாரம் ஆழ்வார் திருவுள்ளத்தேகிடந்ததெ ்று திருவுள்ள ். எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தில் கிடந்ததென்னவுமாம். (கார்ய தெரிகையாவது)-ப்ரளயங்கொண்ட பூமியையெடுக் விசாரிக் க. ஏன மாய்'' என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்து அதாய்'' என்றதுக்குக் கருத் தருளிச்செய்கிறார் (நீருக்குமித்யாதி). மேலுக் வதாரிகை (இதுவித்யாதி). * கருமை பெருமையா ்கி, ஞ்சீயர் வ்யாக்யாந ்பண்ணியிருந்தாலும் ப்ரஸித்தி ப்ராசுர்யத்தைப்பற்ற கறுப் பயே விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (கடல் கள்தோறுமித்யாதி).

கமலம் - தாமரையுடைய ல் - விலக்ஷணமான, மலரில் தேறலை - தேனை அருந்தி - பானம்பண்ணி, இனிதான இசைமுரன்று எழாநின்றுள்ள அளி-வண்டுகளினு டைய குலம் - ஸமூஹமானது பொதுளி - திரண்டு, அழகிய பொழில்நடுவே, செருந்தி என்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷத்தின் நாட்பூவில் சென்று கிட்டி ஸஞ்சரியாநிற்கிற திருவயி ்திரபுரமெ ்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாம ரயினு டையவித்யாதி). விவரணம் (செவியித்யாதி). செவிப்பாடு - செவிக்கினிதாகப்பாடு க. அந்வ ம்காட்டுமை ் ா மீளவுமருளிச்செய்கிறார் (பொதுளியித்யாதி). உழிதரு க்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (தாமரைப்பூவிலித்யாதி). ஷட்பதை நிஷ்டரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் தெய்வ ாயகன்திருவடித்தாம ரகளில்தேனைக்கு றவற உண்டு ஆ சயாலே நித்யஸூரி பரிஷத்கதனான *வாஸுதேவ தருவின் பாதமலரில் தேனை புஜி ்க்கோலி ஸஞ்சரித்து ்கொண்டிருப்பார்களென்று ஸ்வாபதேசத்தில் பலிதார்த்தம். ... ... (க)

ஆ. மின்னுமாழியங்கைய ன்செய்யவளுறைதருதிருமார்
பன்னுநான்மறைப் பல்பொருளாகிய பரனிடம் ரைச்சாரல்
பின்னுமாதவிப் பந்தலில் பெடை வரப் பிணியவிழ் மலத்துத்
தென்னவென்றுவண்டின்னிசைமுரல்தரு திரு யிந்திரபுரமே (௨)

பதம.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னும்	மின்னுகின்றுள்ள	பரன்	ஸர்வஸ்மாத்பரனு கு
ஆழி	திருவாழியை	இடம்	ஸ்தாநமாவது,
அம்	அழகிய [யனுய்,	வரைச்சாரல்	மலைப்பக் ளில்
கையவன்	திருக்கையிலேயுடை	பின்னும்	நெருங்கியிருந்துள்ள
செய்யவள்	பெரியபிராட்டியார்	மாதவிப்பந்தலில்	குருக்கத்திப்பந் தலிலே
உறைதரு	நித்யவாஸம்பண்ணு கிற [னுய்	வண்டு	வண்டுகளானவை
திருமார்வ	திருமார்வையுடைய	பெடை	தங் ள்பேடை ள்
நான்மறை	நான்குவகைப்பட்ட வேதங்களால்	வர	வருகை க்கா
பன்னு	சொல்லப்படும்	பிணி அவிழ்	ட்டு அவிழுகிற
பல்பொருள்	பதார்த்தங்களையெல்லாம்	கமலத்து	தாமரையிலே (புக்கு)
ஆகிய	தன கு ப்ரகாரமாவுடைய	தென்னஎன்று	தென்னு. தெனு. ன்று
		இன்இசைமுரல்தரு	இனியஇசை பாடாநின்றுள்ள திருவயிந்திரபுரமே. (௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னுமித்யாதி) ஸர்வே ரத்வ லக்ஷ மாகிறது திருவாழியைக் கையிலே சலியாதே பிடித்தல் லக்ஷ்மீபதியாதல் வேதைகஸமதிக யனுதல் இவை யாயிற்று இவை மூன்று முண்டிங்கு. (மின்னுமாழியங்கை யன்) மே த்திலே மின்னினுற்போலே யிருக்கிற திரு ாழியைக் கை யிலே யுடைய ன் (செய்யவளித்யாதி) அந்த மின்கொடிதான் ப்ரதேசாந்தரத்திலே தழுவினுற்போலேயாயிற்றுப் பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலே புடையனுயிருக்கும்படி. (பன்னித்யாதி) பரந்து ராலு கப்பட்ட மே தத்தில் அவ்வோ விடங்கள்தோறும் சொல்லப்பட்ட பதார்த்த களட ங்கத் தனக்கு சரீரதயா ப்ர ாரமாய் தானொரு மே ப்ர ாரியா யிருக்கையாலே ஸர்வஸ்மாத்பரனுன். ( ) † वेदैश्च सर्वैरहमेव वेद्यः மே தஸ்ச ஸர்வ ரஹமேவ மே த்ய என்றுனிறே. (௨) ‘ ह्रीश्च ते - ஹ்ரீஶ்சதே” (௩) † अस्येशाना அஸ்யேசாநா .

(க) கீதை. (௨) ஸ்ரீஸூக்தம். (௩) ஸ்ரீஸூக்தம்.

(ரயித்யாதி) †பிராட்டியும் தானுமா சேர்த்தியில் ப்ர ய லஹம் மாருதே செல்லுமாபோலே யாயிற்று அ குத்தை திர்யக்குக்களுடைய யாத்ரையும் மலையின் பர்யந்தத்தில் நெருங் கப்பட்டிருந்துள்ள மாதவிப் பந்தலிலே மதுபானம்ப விழிந்த டுகளானவை தன்னில்தான் ப்ர யரோஷத்தாலே நீ நான்" ன்ன அவ் ளவிலே பேடையானது இனி நீ ஜீவிக்கும் படியெல் ாம் ான் ா கிறே ' எ று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி மாதவியிலே செறியப்பூத்த பூவிலே புக்கொளித்தது அத்தை யொழிய அரைக்ஷ ம் ஜீவி மாட்டா மயாலே (க) ... ந தம்சாந்" (உ) 'ந ... நஜீவேயம் என்று படுமிறே சே ல் அப்படி நோவுபட்டு எல்லா†ளாதநங்களையு மநுஷ்டித்து †பல் பன் ிர டும் ட்டி னவிடத்திலும் அதுக்குக் கேட்டதில்லை யாயிற்று இனிச்செய் தென்?" என்று பார்த்து ை ழியப்போ மா டாது நாம்படு து ா மறைந் வித்தனை நம்மிடற்றே ய லேமு ங் ாட்டுவித்து கொள்ே ாம்' ா றுபார்த்து (பின் னுமா, விப்பந்தலில்பெ ட ா) அதிலே பு பேடையானது ஊடல் தீர்ந்துவந்து முகங் ாட்டும்படி†அப்போ தலர்ந்த செவ்வித் தாமரையிலே போய்ப்புக்கு தென்ன.எ று ஆாத்திை கத்துட கிற்றயிற்று. †நக்குண்டார் †நாவெழாரிறே. பாடப்பகை தீருமென்ப திறே (ந)† பேதை நெஞ்சற றப் பாடும்பாட் ட ன்னக்கடவ திறே. .... (உ)

அ . இரண்டாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில், ஸ்ரீவராஹ மாய், ஐ த்து ருவ த ப்ரளயாபந்நிவ்ருத்தி யச்செய்து கண்ணுறங்கிக்கிட தவ திருக்கிறவிடமாகையாலே ப்ராப்யமென்றநுஸந்தித்தார்; இதில் ஸர்வஸ்மாத்பர வர்த்திக்கிறவிடமாகை யால் ப்ராப்யமென்றநுஸந்திக்கிறு றென்று ஸங்கதி.

"மின்னுமழ இத்யாதிக்கு வ்யுத்க்ரமே ப்ரமாண ப்ரதர்சநம் (வே தரித்யாதி). வேதை ' என்கிறபன் மய ல் பேதஸ்ருதி அபேத ஸ்ருதி ட ஸ்ருதி எல்லா சொல்லு யால் பொருளகிய றது கு ப்ரமாணமென்று ருத்து. (அஸ்யேசாநா) என்ற ந்தரம், (ச) ... ஸ்ரீவத்ஸ

(க) ரா- ஸு-கூசு- சஉ. (ந) தி-வாய்-கூ- -கூ.
(-) ரா-ஸு-கசு-கO. (ச) ரா-யு-ககச- ௫.

வக்ஷா நித்ய ஸ்ரீரஜேயம் ஸாம்வதோ த்ரு ' -தமஸஃ பரே ாதாதா சங்சக 'ர த தர ' எ 'ற தநுஸந்தேயம்.

(உறைதிருமார் ') என்னவ மந்திருக்கவு', 'தரு' ' பாலே ப்ர யகலஹம்மாருதே செல்லு க ஸித்தமென்று இத் த த்ருஷ்டா' தமா ' பெடை ரும்படி இன்னிசைமுரலாநிற்கும் என்றது 'குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுமித்யாதி). (ாதாங்களையும்) என் றது - ஸூதப் ரேஷணுதி ளைப் பண்ணி'யன்றபடி. (பல்பன்னிரண்டும்காட்டி) என்றது - ெ ஞ்சியும் என்றபடி. கெஞ்சும்போது பதினாறும் ாண்றுதே பன்னிரண் டும் என்றது - மந்தஸ்மிததசையிலும் நாலுதோற்றுகிறது ஸித்தமா யால் அதி மா த்தோற்றுவது பன்னிர 'டேயெ' . (அப்போதலர்ந்த தாம ரையிலேபுக்கு) எ 'றதுக்கு - எங்கும் தேடித்திரிந்து ாணு மயா ் நாக் ெ ாட்டிக்கிடந்தது, பாடும்போது நாக்கு ளைக் க்கண்டு அ ிழ்தாம ா யில் போயிற்றென்றுகருத்து. ெ ஞ்சிறைல்வராதது பாடிறைல் ருமோவெ ன் ருளிச்செய்கிருர் (நக்குண்டாரித்யாதி). (நக்குண்டார்) கிஞ்சித்காரம் பெற்ற ார் ள். (நாவெழார்) குற்றம்சொல்லமாட்டார். இத்தால் ( ) తస్మాద్యాయ స్త్రం లశ్రు ా... தஸ்மாத் காயந்தம் ஸ்த்ரிய ாமயந்தே'' ன்கிறபடியே - காநரஸ' கேட்கில் குற்றஞ்சொல்லமாட்டாதே ருமெ ன்றதாயிற்று. பாடப்ப தீருமோவென் ா (பே தயித்யாதி). ... (௨)

ழ. யமேழுமுண்டாலிலை கிய மாய ணடிய ர்க்கு
மெய்யனுகியதெய் நாயகனிடம் மெய்தகு ாச்சாரல்
மொய்கொள் மாதவி செண்ப ம் முயங்கிய முல்லைய.' கொடியாடச்
செய்யதாம ரச் செழும்பணை து ழ்தரு திரு யிந்திரபுரமே (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வயம் ழும்	கீழ் எழுலோக ' ளை	வ ாச்சாரல்	மலைப்ப 'கத்தில்
உண்டு	அமுதுசெய்து [யும்	மொய்ெ ாள்	நெரு 'கியிரு' துள்ள
ஆலிலை	வ தளத்திலே	மாதவி	குரு 'கத்தியானது
லகிய	போதுபோக்கின்	செண்ப ம்	செ 'ப த் த
மாயவன்	ஆஸ்சர்யசக்தியுக்த ஞய்	முயங்கிய	தழுவின
		முல்லை	நிர்ஜலப்ரதேசத்தில்
அடியவர் 'கு	தன 'கே எல்லாவடிமையும்செய்யுமவர் ளு 'கு	அம்	அழகிய
		ெ ாடி	முல்லைக்ெ ாடியான து [ருலே)
மெய்யனுகிய	தன்னை யுள்ளபடிகாட்டுமவனை	ஆட	அசைய (அதின்காற்
		செழு	செழித்த
தெய்வநாயகன்	தெய்வநாய னுக்கு	பணை	நீர்நிலங்களிலுள்ள
இடம்	இடமாவது,	செய்யதா	ா செந்தாமரை (அலர்ந்த)
மெய்தகு	எம்பெருமான் திருமேனியில் மார்த்தவத்துக்குத்தக்க	திகழ்தரு	ஒளிசெய்கிற
			திருவயிந்திரபுரமே. (௩)

வ்யா. - மூன்றும்பாட்டு. (வை யமித்யாதி) †பூமிப்பரப்பட ங்கலும் யிற்றிலே யெடுத்து வைத்து ஒருப ஞன ஆலந்தளிரிலே வளர்ந்தருளின ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தன்.†ஆ டிதங் ளைச்செய்தும் ஆஶ்ரிதரக்ஷ ம்பணணுமவ . (அடிய ர்க்கித்யாதி) † ாதாசித்க மா கத்துக்கு ந்த ப்ரளயத்தைப் பரிஹரித்தாற்போலன்றி கே தன்னை நித்யாநுப ம் பண்ணவேணும் என்றிருப்பார்க்கு அதுக் கொருக்ஷணம் விச்சேதம் ரு யாவது நித்ய†ப்ரளயமிறே. தன க்கு அஸாதாரணமாயிருப்பார்க்குத் தன்படி ளையெல்லாம் இவனு க்குள்ள திவ்வளவு என்று பரிச்சேதித்தநுபவி கலாம்படி வெ ளி யிட்டுக்கொண்டிசிற்கிற (தெய்வநாயகனிடம்) நித்யஸூரிகளுக்கு த் தன்படிகளெல்லாம் அநுபவிக்கலாம்படி ெ ாடுத்து கொண் டிருக்குமாபோலே இங்குள்ள ஆஶ்ரிதர்க்கும் தன்னை அநுபவிக்க லாம்படி கொடுத்து கொடு நிற்கிறவிடம். (க)† ... அஹ மே ம்வித" என்றுணிறே †நான் பக் யைகலப்யன் என்றருளிச் செய்த ாறே (உ) ... பரம்ப்ரஹ்மபரம்தாம' எ று ே ட்டிருந்தபடியாலே நீ ஒருவன் பக்திக்கெளியனுவ தென்னென்ன ... அஹமே ம்விதஃ" நாட்டில் பரிமா றுகிறபடி க டு சொல்லவொண்ணுதுகாண் அவ்வோ வ்யக்தி னில்கண்டபடி சொல்லவேணுங்காண் என கிறுவே †ப்ரகாரட் என்றுணிறே

(மெய்தகு)†மெய் குத்த கிருக்கை †மென்மையையுடைத்தா யிருக்கை. இதரவிஸ ாதீயமாயிருந்துள்ள மலையில் பர்யந்தத்திலே (மொய்கொளித்யாதி) †மொய்யெ று விக்கும் செறிவுக்கும் பேர். இங்கு செறிவாய், நெருங்கியிருந்துள்ள குருக்கத்தியானது, செண்பகத்தைச்சென்று கட்டிக்கொ டது முல்லைநிலத்திலே அந்தக் கொடியானது காற்றாலே அசைய மருதநிலத்திலுண்டான தாமரைகளில் அலருமளவாய்நின்ற பூக்களானவை இக்கொடியசை ா காற்றுப்பட்டு அலராநிற்குமாயிற்று. †சிவந்த தாமரைகளை டைத்தான நீர் நிலங்களிலே உஜ்ஜ்வலமாகா நின்றுள்ள. (திரு யி கிரபுரமே). †அகடிதங்களை கடிப்பித்தும் அவனுஶ்ரிதரக்ஷணம் ணுமாபோலே, †விருத்தமான தேசத்தில் அவையிரண்டையும் ாலத்திலே கிட்டியநுபவிக்கலாம் தேசமாயிற்று. ... (௩)

( ) கீ த - கக - ருச. ( ) கீதை - கO - கஉ.

அரு. மூ ' ரும்பாட்டு. (யமித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன பர த் த் தத் தத் ரர்யமான அ டித ட ாஸா ர்த்யமூமே   அநுபவி ' கிரு ' ர ன்று ஸ ' கதி.

யமேழும்   ஈழேழுமே ர ' ஞம் உண்டு - ...விலேயில், வை கிய போதுபோக்கி , என்று சப்தார்த்தமாயருளிச்செய்கிறார் (பூமியித் யாதி). (பூமிப்பரப்பட ' ஈழும்) என்றது-கீழில்லோகங் ள் பூவிவராங்களாகை யாலே, மேலு ' தாரிக (அகடிதங் ' ஊியித்யாதி). அடியவர்க்குமெய்ய ருகிறதும் வயமூண்டதுபோல் அ டிதமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரதாசித்கேத்யாதி ர ' யத்த லே). (ப்ரளயமிறே) என்றவாந்தரம், ஆ ய மே அதுவாராதபடி என்று சேஷபூரணம்பண்ணி ' கொள்வது. அபரிச்சிந்த ஞானதன்னைப் பரிச்சேதித்தநுபவி ' கும்படி பண்ணுமை அகடிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். நித்யஸூரி ள் ஸர் ஜ்ஞரா கயாலே தன்படி வெல்லாமநு பவிக்கலாம்படி பண்ணினுனேயாகிலு ' ,இங்குள்ளார் ' கு அ ' ஙனநுபவி ' கை கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அஹமித்யாதி). விவரண ' (நா னித்யாதி). ஸ்வரூபதோ குணதப்ச நிரதிசயப்ருஹத்தாய் நிரவதிகதேஜோ ரூப ான ஸ்து ப ' திக்கு ஸாலபமாயநுபவிக்கலா ' படி பண்ணினுயென்றால் இது நாட்டில் கண்டதில்லேயேயெ ' (நாட்டிலித்யாதி). (ப்ரகாரம்).ஸ்வ பாவம்.

(மெய்க்கு) என்றது. தெய்வநாய ன் திருமேனிக்கென்றபடி. (மென் மையையுடைத்தாயிருக்) ' பெருமா ' தி ருமேனியில் மார்த்தவம்போ லே மார்த்தவத்தையுடைத்தாயிருக் க. மொய்ர ாள்-நெரு ' கியிருந்தாள், மாதவியானது செண்பகத்தை, முயங்கிய - தழுவிய, முல்லே . முல்லேநிலத் திலே - நிர்ஜலப்ரதேசத்திலே அம்பொ ாடியானது அக்கொ டி யானது-முல்லே யென்ற சப்தத்தாலே சொல்லப்பட்ட கொடியானது, ஆட , அத்தாலே, செ ழும்பழனேயில்-மருதநிலத்தில் நீர்நிலத்தில்-செய்யதாமரை திகழ்தரு திருவயி ந்திரபுரமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (மெய்யென்றித்யாதி வாக்யத்ரயத்தாலே). முல்லேயங்கொடி - அழகியமுல்லேக்கொடி, ஆட, தா மரையுடைய செழும்பழனேயிலே விளங்குகிற என்று அர்த்தாந்தரமருளிச்செ ய்கிறார் (சிவந்தவித்யாதி). முந்தினவர்த்தத்தில், குறிஞ்சி நிலமான மலேச்சார் விலே முல்லேநிலமும் மருதநிலமுமிரு ' க்கூடுமோ வென்னும் சங்கையிலே யருளிச்செய்கிறார் (அகடிதங்களே யித்யாதி). (விருத்தமானதேசத்தில்)-அவை யிரண்டிக்கும் விருத்தமான மருதநிலத்திலென்றபடி. ... ... (௩)

ஃ. மாறுகொண்டுடன்றெதிர்ந்தவல்லவுணன்றன்மார்வகமிருபிளவாக்
கூறுகொண்டவன்குலமகற்கின்னருள்கொடுத்தவனிடம்மிடைந்து
சாறுகொண்டமென்கரும்பிளங்கழைதகைவிசும்புறமணிநீழல்
சேறுகொண்ட தண் பழனமதெழிறிகழ் திருவயிந்திரபுரமே. (௪)

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
ாறுெ ாண்டு டன்று	(நான்) சத்ரு என்று கோபித்து [கொண்டு	கரும்பு	ரும்பினு டய
எதிர்ந்த	எதிரிட்டுவ தவனுய்	இள ' ழை	ருத்தின்நுனியான
ல்	மிக் பலமு டய	விசும்பு	ஆகாசத் த [து கிட்ட
அவுணன்றன்	ராக்ஷஸனுன ஹிரண்	ற தகை	(அத்தாலே) தை யப் பட்டிருப்பதாய்(அ ச் ரும்பினு டய)
மார் ம்	மார்வானது [யனது		
இருபிளவா	இரண்டுபிள ரம்படி		
கூறுகொண்டு	கூறுசெய்து	மணிக்ழல்	அழகியகிழலையு டத் தாய்
அவ ' கு ம ற் கு	அ னுடையகுலபுத்ர னுனப்ரஹ்லாதாழ் வானு ' கு	ே றுகொண்ட	(ருப்பஞ்சாற்றாலே வெள்ளமிட்ட) சே ற் றயுடைத்தாய்
இ ' அருள்ெ ர டுத்தவன்	ல்ல அருள்செய்த னுக்கு	தண்	குளிர்ந்த
இடம்	இடமாவது, [ருங்கி	பழனமது	நீர்நில ' களின்
மி டந்து	ன்றேடொன்றுெந	எழில்	அழகு
சாறுெ ாண்ட	ஸாரமா துபெரு ா நி ' றுள்ள	தி ழ்	ஒளிவிடுகிற
மெ '	ம்ருதுவான		

திரு யி ' திரபுரமே. (ச)

' யா. நாலாம்பாட்டு. (மாறுெ ாண்டித்யாதி). (க) † ஸுஹ்ருத ஸர்வபூதாநாம் ஸுஹ்ருதம் ஸர் பூதாநாம்" ான்றிரு ' கும ஞேடே † நான்மாறு" என்று வந்தானுயிற்று' நான்சத்ரு" என்று ெ ா ' டு. (உடன்று) நான்சத்ரு ' என்று சொல்லாதிற் ச் செய்தேயும் அக ாயி ன்றிக்கே யிருக்கவுமாமிறே' அ ' வனன்றி ' ே, அகவாயில் த்ே ஷத்தோடே எதிரிட்டு முன்னே ந்த (ல் வு '). †ஹிர ' யனு டய. சத்ருவெ ' று ாயாலே சொல்லுவை யும் அதுக்கடியான நெஞ்சில் த்வேஷமும் அதின் ார்யமான முன் ' னேவந்து நிற்கை யும் மூன்றையும் ெ ா ' ண†படி தே ர்களு டய ாத்தை ஊட்டியா விட்டு வளர்த்த மி ' கபலத் த யுடை யனுன ஆஸுரப்ரக்ருதியுடைய. (மார்வித்யாதி). பரந்த மார்வானது இர ண்டு பிளவாம்படி கூறுசெய்தவன். †சீற்றத்தோடே நரஸிம்ஹம் வந்து தோற்றின தோற்றங்கண்ட ாறே மெல்கிறு ' ' பி ' ளையிர ண்டு கூறுக்கிப் பொகட்டானுயிற்று. குலவிரோதியான ஹிர ' ய னைப்போக்கி அவ ' குலபுத்ரனுக்குத் தன்பேறுன அருளைப்ப ' ணின ன். †ஸர்ே ' வரன்றுனேயிறே பிதாவுக்கு ப்ரஜைபக் ஷி லே ாத்ஸல்யமுறைத்து அ னை நோக்கும்படி ப ' ணுகிறுன்;

( ) கீ த - கு - உக.

அதில் அந்த வாத்ஸல்யம்போய் தானே தானும்படி தோற்றிகி ற ாறே தான் தமப்பனி லண்ணிய வுற ாய் ந்து உதவினுயிற்று (மிடைந்தித்யாதி) †பெற்ற தமப்பன் பகையா அ னிலண் ணிய உற ாயுதவினவன்றனைக்குத் தன்னில ணிய உறவில்லையிறே புறம்பு இப்படி யிருக்கிறதானும் (க) ... ஆத் மைவ ரிபுராத்மந " என்கிறபடியே தனக்குத்தானே ப யாய் தன்னை முடிக்கப்பார்த்த ன்று உன்னை உன் கயில் காட்டித் தாரேன்' ன்று நோக்குகைக்கா ந்து நிற்கிறவிடம் †பரஸ்பரம் நெருக்கி அந்நெருக்கம் பொறுமையாலே ஸாரம னது ப்ர ஹியா நி றுள்ள மெல்லிய கரும்பினுடைய இள கமையு டு றனியா னது ஆ ரசத்திலே சென்று ஊர இனியிவ் ருகு போகவொட் டோம்" ன்று தடுக்குமாயிற்று ஆகாசம். இப்படிவளர்த்த கரும்பி னுடைய †அழகிய நிழலையுடைத்தாய் கருப்பஞ்சாற்றாலே வெள்ள மிட்ட சேறுகளையுடைத்தாயிருந்துள்ள நீர் நிலங்களிலழகு உஜ்ஜ் லமா ா நின்றுள்ள திருவயிந்திரபுரமே (௨) †[தமிழ் இ ெ டு போரவு ன்ற னைச் சுழித்தெ கும் தாழ்விடங்கள்பற்றிப்†புலால் வெள்ளம் தானு ள] யாபரித்தபோது ஹிர யனுடைய ருதிர வெள்ளத்தாலே பார்த்தபார்த்த விடமெங்கும் சேறு செய்தாற் போலே கரும்பு ளொன்றோடொ று நெருங்கி ப்ரவஹித்த சாற்று ெ த்தாலே பூமியெல்லாம் சேறாய்க்கிடக்குமாயிற்று. .. ( )

அ௫. நாலாம்பாட்டு. (மாறுகொண்டித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி அடி ய ர்க்குமெய்யனுகிய" என்றருளிச்செய்தார் அவர் ளையடி ரா கி படி ய யநுஸந்தித்துக்கொண்டு அ னிடம் ப்ராப்யமெ கிறாரென்று ஸ கதி.

மாறாய்" என்னுதே, 'கொண்டு" என்றத்தால், தோற்றின உட் ருத் த யருளிச்செய்கிறார் (ஸாஹ்ருதமித்யாதி). "உடன்று" சினத்து றாய் த த் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாளித்யாதி). கீழ்பலித்த ர்த்தத் தயநுவதித்து கொண்டுவ ம ய உபபாதிக்கிறார் (ஹிரண்யனு டயவித்யாதி க்யத் யத்தாலே). (படி) என்ற ந காரம் அது குடலாக என்றுசேஷம். இருபிளவா கினவன் என் வே அ மந்திருக்க "கூறுகொண்டவன்"என்றதுக்குக் ருத் தருளிச்செய்கிறார் (சீற்றத்தோடேயித்யாதி). 'குலமகன்" என்கைக்கு ஈஸ் வரன் பிதாவே ாவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வரன்றானேயித்யாதி).

அவுணன் குலமகற்கு இன்னருள்கொடுத்தவனிடம்-திருவயிந்திரபுரம்" என்றதுக்கு உட்கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பெற்றவித்யாதி). வாக்யார்த்தம்

(க) கீ த - ௬ - . (௨) பெரியதிரு தாதி - ௫௭.

(பரஸ்பராமித்யாதி). மணி' என்றது இரத்தம் (அழகிய) என்றது. மார்வக மிருபிளவாக்கூறுகொண்டவ '' என்றது தத்ருஷ்டாந்தமாக்கித் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (தழீஇக்கொண்டித்யாதி). (புலால்கொள் ம்) - ரக்தப்ர வாஹம். ... ... (ச)

ரு. ஆங்குமாவலிவேள்வியிலிரந்துசென்ற விடமளந்தாயர் பூங்கொடிக்கினவிடை பொருதவனிடம்பொன்மலர்திகழ்வேங்கை கோங்குசெண்பக்கொம்பினில் குதிகொடுகுரங்கி மிரைத்தோடித் தேன்கலந்த தண்பலங்கனி நுகர்தரு திருவயிந்திரபுரமே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மாவலி	மஹாபலியின்	இடம்	இடமாவது
வேள்வியில்	யஜ்ஞவாடத்திலே	குரக்கினம்	குரங்கினுடைய கூட்டமானது
சென்று	கிட்டி	பொன்மலர்	பொற்பூப்போலே
இரந்து	(மூன்றடிமண்ணை) அர்த்தித்து	திகழ்	விளங்காநின்றுள்ள
ஆங்கு	அவ்விடத்திலேயே	வேங்கை கோங்கு செண்பகம்	வேங்கை கோங்கு செண்பகம் என்கிறவி
அகல் இடம்	பரந்தபூமியை	கொம்பினில்	கொம்பிலே [ற்றின்
அளந்து	அளந்துகொண்டவ னாய்	குதிகொடு	குதித்துக்கொண்டு
ஆயர்	இடையருடைய	இரைத்து	பெரிய ஆரவாரத்துட
பூங்கொடிக்கு	பூத்தகொடிபோன்ற நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக	ஓடி	ஓடிவந்து [னே
இனவிடை	இனமானஎருதுகளுடனே	தேன் கலந்த	தேனோடு மிகுந்த
		தண்	அழகிய
		பலங்கனி	பலாப்பழத்தை
பொருதவன்	எதிரிட்டு சிரஸித்த	நுகர்தரு	புஜியாநின்றுள்ள
		திருவயிந்திரபுரமே.	(ரு)

வ்யா - அஞ்சாம்பாட்டு. (ஆங்கித்யாதி). † மஹாபலி தர்மம் பண்ணாநின்றான்' என்று கேட்டவாறே அவனுடைய யஜ்ஞவாட த்திலே தன்னை அர்த்தியாக்கிச்சென்று அவன்கையில் நீர் தன்கை யிலே விழுந்த வனந்தரம் அவ்விடந்தன்னிலே கிடீரே பூமிப்பரப்ப டைய அளந்துகொண்டு இடையர் பூத்தகொடிபோலே யிருக்கிற நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக, உபாயம்தேட்டமான பருவமாயிற்று (க) பதிஸம்யோக ஸுலபம் வய: என்கிறபடியே ஒரு கொள்கொம்பிலே கூட்டில் கிடைக்குமளவாய், இங்ஙனல்லாகில் தர்மலோபம் பிறக்குமளவாயிருக்கை. இனமானருடைய பங்களோடே பொருதவனுடைய ஸ்தாநம்.

( ) ரா - அ - அ - ௩ச.

(பொன்னித்யாதி) குரக்கினமானது பொன்போலே யிருக்கிற மலர்விளங்கா நின்றுள்ள வேங்கை கோங்கு செண்பகக் கொம்பினில் இவற்றிலே தாவி பெரிய வேகத்தோடே ந்து ஆவ்வருகு போக்கின்றிக்கே. (தேன் கலந்த) †தேன்மிக்கிருந்துள்ள பலாப் பழத்தை புஜியாநிற்குமாயிற்று. ... ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு, (ஆங்கித்யாதி) தனக்குத்தானே பகையான இச் சேதனனோக்கி அநந்யப்ரயோஜநனுக்குமவனென்றார் - கீழ்ப்பாட்டில்; அத்தாலே அநந்யப்ரயோஜநரான அடியவர்க்கு மெய்யனானை கேட்கவேணுமோ, ப்ரயோஜநாந்தரபரனுக்குங்கூடத் தன்னையழியமாறிக் கார்யஞ்செய்தானிறே என்று வாமநாவதாரவ்ருத்தாந்தத்தை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு, அடியவர்க்குமெய்யனானைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக்கருதி, நப்பின்னையிடத்தில் வ்யாமோஹத்தால்செய்த செயலையுமநுஸந்தித்து, அவனிருந்தவிடம் ப்ராப்யமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மாவலிவேள்வியில்சென்று - இரந்து - ஆங்கு - அகலிடமளந்து" என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மஹாபலியித்யாதி).

'தெட்டபழம் - மதுச்சொரியும்" என்கிறபடியே - பலங்கனியில் தேன் சொரியுமென்றருளிச்செய்கிறார் (தேனித்யாதி). ... ... (௫)

௬. கூனுலாவிய மடந்தைதன் கொடுஞ்சொலின்திறத்திளங் கொடியோடும்
கானுலாவிய கருமுகில் திருநிறத்தவனிடம் கவினாரும்
வானுலாவிய மதி தவழ் மால்வரை மாமதிள் புடைசூழத்
தேனுலாவிய செழும் பொழில் தழுவிய திருவயிந்திரபுரமே. (௬)

பதம்.	உரை.
கூன் உலாவிய மடந்தைதன்	கூனேறின குப்ஜையினுடைய
கொடும்சொலின்திறத்து	கடியபேச்சுக்காக
இளங்கொடியோடும்	பிராட்டியும் தானுமாய்
கான்	காட்டிலே
உலாவிய	எழுந்தருளினவனாய்
கருமுகில்	கறுத்தமேகம்போன்ற
திருநிறத்தவன்	வடிவழகையுடையவனுக்கு
இடம்	இடமாவது,
கவின்	அழகு
ஆரும்	மிருக்கிருந்துள்ள

பதம்.	உரை.
வான்	ஆகாசத்திலே
உலாவிய	ஸஞ்சரிக்கிற
மதி	சந்த்ரன்
தவழ்	தவழும்படி
மால்வரை	உயர்ந்த மலைகளும்
மாமதில்	பெரியமதிள்களும்
புடைசூழ	பக்கங்களிலேசூழ்ந்துகிடப்பதாய்
தேன் உலாவிய	வண்டுகள்ஸஞ்சரிக்கிற
செழும்பொழில்	அழகிய நீர்நிலங்களால்
தழுவிய	சூழப்பட்ட
	திருவயிந்திரபுரமே. (௬)

வ்யா. ஆரும்பா'டு. (கூனித்யாதி). (க) † ఘర్వాత్మనాథ సర్ ராத்மநாந்த' என்று கண்ணில் குருடேயன்றிக்கே நெஞ்சும் குருடுபட்டிருக்கு மெ'முற்போலே முதுகில் கூனேயன்றிக்கே நெஞ்சும் க்ரூரமாயாயிற்றிருப்பது. கூனியினுடைய கொடுஞ்சொல் லுண்டு (௨) రామేణాభరతేనాహం ఐశ్వర్యే (?) ராமே ாபரதே ாஹம்விசேஷம் நோபலக்ஷயே' என்றமை கேயி (௩) ఏష మే జీవిత స్యాన్తో రామో యద్యభిషిచ్యతే ஏஷமே ஜீவிதஸ்யாந்தோ ராமோயத்யபி ஷிச்யதே" என்று சொல்லும்படி பண்ணின கொடிய சொல்லாயிற்று. (இளங்கொடியோடும்) கொள்கொம்பு தேட்டமாயிருப் பது அதில் தானே சென்று பற்றமாட்டாதே யிருப்பதான பருவ மாயிற்று.(கானுலாவிய) †ஒருஸர்க்கமாக பெருமாள்தாமே உனக் குக் காட்டில் வெம்மை பொறுது" என்றருளிச் செய்தாரிறே. (கருமுகில்) மின்கொடிதழு ஒருமேகம் ஸஞ்சரி'குமாபோலே, ாட்டிலே யிருவருமா யுலாவினபடி.

கவினென்று அழகு' அழகு மிக்கிருந்துள்ள ஆகாசத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற சந்த்ரனுக்கு குழவிகள் சுரமேறுமாபோலே த ழ்ந் தேறவேண்டும்படியான ஔ க்த்தையுடை ய பெரிய மலை ளையும் பெ ரியமதிள்களையும் சுற்றிலே யுடைத்தாய் வண்டுகள் ஸஞ்சரியாநின் றுள்ள அழகிய பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருவயிந்திரபுரமே. †முன்பு ந ாஸம் ப 'ணின சக்ரவர்த்தித்திருமக னுக்குத் திருச் சித்ரகூடத்தையும் த 'டகார 'யத்தையும் விஸ்மரித்து வர்த்திக் கலாம் தேசமாயிற்று. ... ... (௬)

அரு. ஆரும்பாட்டு. (கூனித்யாதி) ப்ரயோஜநாந்தரபரனுகிலும் தன் னையாச்ரயித்த இந்த்ரனுக்காகத் தன்னையழியமாறினது வே ட் வேணுமோ க்ரூரையான கூனிசொற்கொண்டு காப்புக்கயிற்றோடே ராஜ்யம்விட்டுக் கா ட்டு-கெழுந்தருளினுனிறே என்று அந்த அபதாநத்தை யநுஸந்தித்து, அவ னிடம் ப்ராப்யமென்கிறுரென்று ஸங்கதி.

கூனல்வந்த அதர்சநீயதையும் "மடந்தைதன்" என்றத்தாலேசொன்ன தானுன தன்மை - நெஞ்சில் க்ரௌர்யமென்னுமத் தயும் திருவு 'ளம்பற்றி, ஸத்ருவ்ஷ்டாந்தமுபபாதிக்கிறார் (ஸர்வாத்மநே த்யாதி). ஸர்வாத்மநாந்தன் - த்ருதராஷ்ட்ரன். இளங்கொடியாகில் இவளோடே கானுலாவுவானென்னெ

---

(௧) பார- (௨) ரா-அ-எ-௩௫. (௩) ரா-ஆ-சஎ-

ன்னவருளிச்செய்கிறார் (ஒருஸர்க்கமாகவித்யாதி). ஆயிருக்கச்செய்தேயு' கொடியா கயாலே கூடத்துடர்ந்தாளென்று கருத்து.

திருவயிந்திரபுரத்துக்குத் திருமதிள்களைச்சொல்லுகை புர ர்ணோப யுக்தமாகிலும், மலைகளையும் மரங்களையும் வர்ணித்ததுக்கு உட் ருத்தருளிச் செய்கிறார் (முன்பித்யாதி). ... ... (சு)

மூ மின்னில்நுண்ணிடைமடக்கொடிகாரணம்விலங்கலின்மிசையில 'கை
மன்னன்நீண்முடிபொடிசெய்த மைந்தனதிடம் மணிவரைநீழல்
அன்னமாமலரரவிந்தத் தமளியில் பெடையொடுமினிதமரச்
செங்நெலார் கவரிக்குலை வீசு தண் திரு யிந்திரபுரமே. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மின்னில்	மின்போன்ற	மணிவ ர	ரத்நபர்வதத்தின்
நுண்	ஸூக்ஷ்மமான	நீழல்	நிழலிலே
இடை	இடையையும்[உடை]யளாய்	அன்னம்	ஹம்ஸங்களானவை
மட'	ம ப்பத்தையுமுடை	மா	பெரிய
கொடிகாரணம்	கொடிபோன்ற பிரா ட்டிக்காக	அரவிந்தமலர்	தாமரைப்பூவாகிய
		அமளியில்	படுக்கையில்
வில 'கலின்மி ச	ஸுவேலமலையின் மேல் ட்டப்பட்ட	பெடையொடும்	த 'கள்பேடையோ [டே
		இனிது	இனிதா
இல ' க	லங்கைக்கு [டைய	அமர	தங்கியிருக்கும்படி
மன்னன்	ராஜாவானராவணனு	செங்நெல்ஆர்கு	செங்நெல்நிறைந்தகு
நீள்முடி	பெரியமுடி ர்யத் தையும்	லை	லையானது [கிற
		கவரிவீசு	சாமரம்பே லேவீசு
பொடிசெய்த	பொடிபடுத்தின	தண்	குளிர்ந்த
மைந்தனது	மிடுக்கனானவனுக்கு		திருவயிந்திரபுரமே. (எ)
இடம்	இடமாவது,		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) † மின்னோடொத்த நுண்ணிய இ டையையுடையளாய், ஆத்மகுணங்களுக்கெ ல்லாம்தா னே ஆ ரயமாய் ஒரு உபக்நத்தோடேசேர்க்கவே ண்டும்படியான பரு த்தையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகள் ஹேது ாக. †பிரிவில் ரக்ஷகனை இவ்வார்த்தை சொல்லுவிக்கும்படியான அழகிறே. (க) †[ஃபூர்வமே சாருதகீம் பூரேவமேசாருததீம்] மாயாம்ருகத்தின்பின்னே போ துக்குமுன்பு " இம்மானைப்பிடித்துத்தரவே ணும்' எ 'ற மூறு வேளோடே †கொடுவந்து காட்டிற்றிலர்களாகில், [அந்நிதாம்] அவளைப்பெருமையாலே ஜகதுபஸம்ஹாரம்பண் ணி னார்" என்றால் "அவளுக்காக இது செய்தவிடம் தப்பச்செய்தார்"

(1) ஙா - ஆ - சுசு - எகு.

என்னவல்லாருண்டோ? (க) ஸ்ருதம் ஸ்வ ஸ்வதேவம் யுக்தமித்யேவ மேமதிঃ" என்னுமித்தனையாகாதே †பிராட்டியை உள்ளபடியெல்லாமறியாத வெனக்கு மிருந்தபடியிது. இனி இவளையுள்ளபடியறிவார்மன் நினைந்திருப்பார்களோ?(உ) [ஸ்ஜீவேத் ஸதேவேத்யாதி] †இத்தை வருக்கைக்கு நெஞ்சால்பட்ட விடர்படவேணுமே அழிக்கைக்கு. (இலங்கையித்யாதி) ஸமுத்ரமாய் அதின்மேலே த்ரிகூடமாய், அதின்மேலே படைவீடாயிறேயிருப்பது. இப்படி ஒருவராலழிக்கவொண்ணாத படைவீட்டுக்கு நான் ராஜாவல்லேனோ என்று அபிமானித்திருக்கிற பையனுடைய, தேவதைகளுடையவரங்களாலே பூண்கட்டியிருக்கிற முடிகள் பத்தும் துகளாம்படி பண்ணின மிடுக்கனானவன் வர்த்திக்கிற ஸ்தானம்.

(மணிவரைநீழல்)ரத்நபர்வதச்சாயையிலே. (அன்னமித்யாதி) அன்னமானது பெரியமலரான தாமரைப்படுக்கையிலே †அதாகிறது குளித்தல் உண்ணுதல் மதுபானம் †பண்ணுதல் ஊடினால் ஒருவரையொருவரணித்தாகாதபடி கடக்கக் கிடக்கைக்கு வேண்டுமிடம்போரும்படி பரப்புடைத்தான படுக்கையிலே. †ஜாத்யாசண்டாளரைப் பொறுத்தாலும் ப்ரணயாபராத சண்டாளரைப் பொறுப்பாரில்லையிறே. (௩) †"பள்ளிகமலத்திடைப்பட்ட" என்னுமாபோலே. (செங்நெலாரித்யாதி) அப்படுக்கையிலே பேடையோடே இனிதமரும்படியாக அவ்வநுபவத்துக்குத் †தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே இனிதமரவீசுமாயிற்றுச் செந்நெல்; ஒருசேதநனென்று துணுக்கென்னவேண்டாதே நிறைந்த கதிர்க்கொத்தை வீசாநிற்குமாயிற்று. ... ... (எ)

அரு.—ஏழாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) "இளங்கொடியோடும் கானுலாவிய" என்றநுஸந்தித்தவாறே அங்குண்டான அபதானமெல்லாம் திருவுள்ளத்திலோட அவன் மிடுக்கை அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

"மின்னின்" என்ற பதத்தினை உபமானார்த்தத்திலே யாக்கி யருளிச்செய்கிறார் (மின்னேரித்யாதி). இதை காரணமாகவென்னவமைந்திருக்க, இங்[illegible] காரணமென்கைக்காக வென்றருளிச்செய்கிறார் [illegible] "[illegible]வார்த்தை" என்ற வார்த் ததானேதென்ன [illegible] (புரோவேத்யாதி). (கொடுவந்து) எறைவநந்தரம் [illegible] என்றுமீசஷம். திருவடிபிராட்டியைக்கண்டபின்பு, பெரு

(க) [illegible] (உ) ரா-ஆ-சுசு-ஸ்டு. (௩) சு-எ-சு-

மாள் பிரிவால்படுகிறபாடெல்லாமுசிதம் என்றிருந்தால் நித்யாநுபவம்பண் ணுகிற நித்யஸூரிகள் கொண்டாடுகை கைமுதிகந்யாயஸித்தமென்கிறார் (பிராட்டியையித்யாதி). (இத்தை) - ஜகத்தை.

'மா'' என்றதுக்குத்தாத்பர்யம் (அதாகிறதித்யாதி). (பண்ணுதல்) என்ற வநந்தரம், என்னையொழியச்செய்தாய் என்று இவ்வளவும் கூட்டுவது. ப்ர ணயகலஹம் பிறந்தால் தனியேகிடக்கவேணுமோ, பொறுக்கவொண்ணாதோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஜாத்யாசண்டாளரை யித்யாதி). திர்யக்கு'க ளு'கு ப்ரணயகலஹப்ரஸக்தியுண்டோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பள்ளி கமலத்தித்யாதி). (தண்ணீர்த்துரும்பாகையன்றிக்கே) என்றதுக்கு - கேவலம் தண்ணீரில் பிறந்த ஸஸ்யமாயேபோகாமே சேதநக்ருத்யமான கவரிவீசிற் றென்றும், கேவலசேதநமாய் போகப்ரதிபந்தகமாகாமலிருந்ததென்றும் தாத் பர்யம் கண்டுகொள்வது. ... ... (எ)

மூ. விரைகமழ்ந்தமென்கருங்குழல்காரணம்வில்லிறுத்தடல்மழைக் நிரைகலங்கிடவரைகுடையெடுத்தவன்நிலவியவிடம்தடமார் [கு வரை வளந்திகழ் மதகரி மருப்பொடு மலை வளர் அகிலுந்தித் திரைகொணர்ந்தணைசெழுநதிவயல்புகுதிருவயிந்திரபுரமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
விரை	நறுநாற்றம்	ஆர்	நிறைந்த
கமழ்ந்த	கமழாநின்றுள்ள	வரை	மலைகளுக்கு
மெல்	ம்ருது ரான	வளம்	அழகாய்க்கொண்டு
கருங்குழல்கார	றுத்த திருக்குழலையு	திகழ்	விளங்காநின்றுள்ள
ணம்	டைய பிராட்டிக்	மதகரி	மத்தகஜத்தின்
வில்	வில்லை [கா	மருப்பொடு	கொம்பையும்
இறுத்து	முறித்தவனாய்,	மலைவளர்	மலையில்வளருகிற
அடல்	யுத்தோந்முகமான	அகில்	அகில்மரத்தையும்
மழைக்கு	வர்ஷத்துக்கு	உந்தி	தள்ளிக்கொண்டு
நிரை	பசுக்கூட்டம்	திரை	அலையானது
லங்கிட	நோவுபட	கொணர்ந்து	கொண்டுவந்து
ரை	கோவர்த்தநகிரியை	அணை	சேருகிற
குடை	குடை யாக	செழுநதி	அழகியஆறு
எடுத்தவன்	எடுத்துக்காத்தவன்	வயல்	வயலில்
நிலவிய	நித்யவாஸம்பண்ணுகி	புகு	பாய்கிற
இடம்	இடமாவது [ற	திருவயிந்திரபுரமே. (அ)	
தடம்	தடாகங்கள்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) நறுநாற்றம் கமழாகிற் பதாய் ம்ருதுவான கருங்குழலையுடைய ஸ்ரீஜநகராஜன்திருமகள்ஹே துவாக வில்லை முறித்து. †(க) ஸர்வகந்த ஸர்வகந்தஃ''எ'கிற ஸ்து

(க) சாந்தோக்யம்- ௩- ௧௪ -

முடியும் முடியாது’ என்றுபாராதே மேல்விழுந்து வில்லைமுறிக்கும்படியாயிற்றுக் குழலின் பரிமளம் † அதாகிறது அவ்வருகு பெறவிருக்கிறது இவளையாகில் நடுவு 'டான ப்ரதிபந்தகங்கள் கொடு கார்யமென்! எ 'ிருந்தார். (அடல்மழைக்கு)† அ ளழுகிலே தூவக்குண்டு செய்த செயலேயன்றிக்கே ஸ்வரக்ஷணத்தி லந்வய மில்லாத பசுக்களுக்கும் இடையர்க்குமாக மலையையெடுத்து மழையைப் பரிஹரித்தாளுயிற்று. †இந்த்ரனாலே யே ப்பட்ட மேகங் ள் வர்ஷிக்க அதிலே பசுக்களும் இடையரும் நோவுபடப்புக, கோவர்த்தநகிரியைதரித்து ரக்ஷித்தாளுயிற்று. (அடல் ம ழக்கு) (க)† போர்க்களத்து” என்னுமாபோலே யுத்தோந்முகமான ர்ஷத்துக்கு. (திரை கலங்கிட) (உ) ஶீவார்த்தம் அதீவார்த்தம்” என்கிறபடியே நோவு ப . (திரைகலங்கிட அடல்மழைக்கு வரைகுடையெடுத்த ன்). †விஶ்வாமித்ராதிகளோடாதல் ந ாதி ளோடாதல் கூட்டிச்செய்யும் ந்மமன்றே. தோற்றிற்றொரு மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தாளுயிற்று. (நிலவியவிடம்) இந்த்ரன் ர்ஷி ்பி ' ப பிற்பாடராய் நோவுபடவிட்டாற்போலேயாகெ ா ' ளுதென்று ஏற்கவே நோவு படாமே நோக்குகைக்காக ந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவிடமாயிற்று.

(தடமித்யாதி) †தடமென்று தாழ் ரையாய் தான் ளரா நின்று ள்ளவரைபோலே அழகு விளங்காநின்றுள்ளமத்தக த்தினுடைய வென்னுதல்' அன்றிக்கே தடமென்று-தடாகமாய் தடங் ள்மிக்கிருந்துள்ளவரைக் கழகாய்க்கொண்டு விளங் ாநின்றுள்ள மத்தக த்தினுடைய மருப்போடேகூட வென்னுதல். மலைக்குச்சிறப்பா ஆனைகளைச் சொல்லக் ட திறே. (மலை ளரகினு'தி) மலையிலே மநுஷ்யாதிகளால்வரும் ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஆ ாசா கா சத்தை இடமடைத்துக்கொ ' டு தான்கண்டபடி வளருகிற அகிலை வேரோடேபறித்துத்தள்ளிக்கொ ' டு. (திரையித்யாதி) ர்ஷித்த வாறே, மலையருவிகளானவை ஆனைக்கொம்பையும் அகில்மரத் தயும் முறித்துத்தன் திரைகளாகிற கைகளாலேயே 'திக்கொ ் டு வயலிலே வந்து புகுருமாயிற்று. அளவுபட்ட வாய்த்தலை ளாலே யாதல் க வாய்க்காலாலேயாதல் புகுருகையன்றிக்கே விளைவில்லாக்கடலிலே போய்ப் புகுகையுமன்றிக்கே ஆறுதானே வயலிலேவந்து புகுருமாயிற்று. ... ... (அ)

(க) பெரி-திரு-௩-டு-அ. (உ) வி-பு-கக-கரு.

அ௫. எட்ட ாம்பாட்டு. (விரையித்யாதி) பிராட்டியழகில் துவ ் கு ் டு ரா ணனைவென்ற ம ் தன் என்றுர் கீழ்ப்பாட்டில்; அவ்வளவோ அவளைக் கைப்பிடிக்கப்போன ன்றே பரிமளத்தில் ந சயாலே வில்லைமுறி த்த மிடுக்கையும் அவ்வளவன்றியே க்ருஷ்ணனுய் மலையெடுத்தானென்று மநுஸந்தித்து அ ் தமிடுக் னிரு ் குமிடம் ப்ராப் மெ ் கிறுரென்றுஸங்கதி.

கமழ்ந்த மென் கருங்குழ ் எ ் று மையாதோ, "வி ர ' என்று விசேஷித்ததுக்கு ் க த்தென்னென் ருளிச்செய்கிறுர் (ஸர்வ ந்த இத்யாதி). (ஐந்து) வித்தவ்யாக்யாத்கு ாக்யம் (அதாகிறதி ் யாதி). ஒருகாமுகன் வ்யாமோஹத்தாலே கார்மு த் தை முறித்தானெ ் கிறவிது மிடுக் ா வேணு மோவென்ன வருளிச்செய்கிறுர் (அவளித்யாதி). மலையெடுக்கும்படி மழை வர ப்ரஸக்தியைக் காட் ா ் ன்றுகொண்டு விவரிக்கிறு ் (இந்த்ரனித்யாதி). மழையை யுத்தோந்முகமானதாகச் சொன்னுருண்டோவென்னே (போர்க் களத்தென்னுமாபோலே) என்கிறுர். "சலமாமுகில் பல்கணப்போர்க்களத் துச் சரமாரிபொழிந்து" என்று பெரியாழ்வாரருளிச்செய்தாற்போலே யெ ன்று கருத்து. அர்ஜுநனைப்போலே சரக்கூடமாகக்கட்டாதே, மலையெடுப்பா னெ ் ன்னென் ் இ டயனு கயாலே பெருமாளைப்போலே விசாரியாதே செய்தானெ ன்கிறுர் (விஶ்வாமித்ரேத்யாதி).

ஆர்தல் - மிகுதியாய் வளர்த்தியைச் சொல்லுகிறதென் றருளிச்செய் கிறுர் (தடமென்றித்யாதி). ... ... (அ)

௯. வேல்கொள்கைத்தலத்தரசர்வெம்போரினில்விசயனுக்காய்மணித்தேர்க்
கோல்கொள்கைத்தலத்தெந்தைபெம்மானிடம்குலவுதண்வரைச்சாரல்
கால்கொள்கண்கொடிக்கையெழக்கமுகிளம்பாளைகள்கமழ்சாரல்
சேல்கள் பாய்தரு செழுநதி வயல்புகு திருவயிந்திரபுரமே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கைத்தலத்து	கையி ்	கைத்தலத்து	கையில்
வேல்கொள்	வேலையுடையரான	கொள்	கொண்டுநின்ற
அரசர்	துர்யோத னாதிகளு	எ ் த	என்குலநாதனை
வெம்	பயாவஹமான [டைய	பெம்மான்	ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
போரினில்	பாரதயுத்தத்தில்	இடம்	இடமாவது
விசயனுக்காய்	அர்ஜுநனுக்கே அநுகூலனுய் (அவனுடைய)	குலவு	எல்லாராலும்கொண்டாடப்படுகிற
		தண்	குளிர்ந்த
மணித்தேர்	அழகியதேர்முன்னே	வரைச்சாரல்	பர்வதபார்ஶ்வத்தில்
கோல்	உழவுகோலை	ால்	வெற்றிலைக்கால்கள்

கண்கொர்	கண்தோறும் கிளைக்கி	சேல்கள்	சேல்மத்ஸ்யங்கள்
கொடி	கொடியானது [ற	பாய்தரு	பாய்கிற
கையெழ	கையெழாநிற்குமதாய்	செழுநதி	அழகிய ஆறானது
கமுகு	பாக்குமரங்களின்	வயல்புகு	வயலில் பாயாநின்றுள்ள
இளம்பாளைகள்	இளைதானபாளை ள்		
மழ்	பரிமளியாநிற்கிற	திருவயிந்திரபுரமே. (௯)	
சாரல்	பர்யந்தத்தையுடைத்தாய்		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (வேலித்யாதி). †பகதத்தனில்குறை ந்தாரில்லையிறே அங்கேறி பேரில்·(க) ... பார்த்தம் ஸஞ் சாத்யப ணவே ் டும்படியிறே. (அரசர்)பரிகர ் தூசியேற ராஜாக் க ர்கடக்கநிற்கையன்றிக்கே ராஜாக்களே தூசியேறினபோராயிற்று (ெ ம்போர்)பாரதஸமரமென்றால் கேட்டவர்களுக்கும் யிறொழுக ே ண்டும்படியான யுத்தத்திலே. கா ந்தசோழர்க்கும் தங்களை நோக்குகைக்குக் கையிலே ஓராயுதம்பிடித்துக்ெ ாண்டுநிற் ே ண் டும்படி பயா றமிறே. (விசயனுக்காய்)†அர்ஜுநனு ் காகத் தன்னை அழிவுக்கிட்டு. †ரதியைச்சீறின ன் ஸாரதியையிறே யழியச்செய் து.†உடம்புக்கு ஈடு இடாதே தன்னை அழிவுக்கிட்டு நின்றுறையிற்று. †தான்கொண்டவிஜயமும் அர்ஜுநன்தலையிலே கிடக்கும்படி தன் னைத்தாழவிட்டு வைத்தானாயிற்று. (உ)† மலைபுரைதோள்" இத்யாதி (மணியித்யாதி) ப்லாக்யமான தேரிலே கையிலே உழவுகோலைக் கொண்டுநின்ற என்குலநாதனுடைய ஸ்த்தாநம்.

(குலவித்யாதி)†கொண்டாடப்பார்த்தால் தன்னையேகொண்டா டும்படியாயிருக்கிற குளிர்ந்த மலைச்சாரலிலே பர்யந்தத்திலே. (கால் கொள்கண்ெ ாடி)காலுண்டு †வெற்றிலைக்கால் ் அதுமறையும்படியா க ் க ் தோறும்†பல்லிபற்றுமாயிற்று வெற்றிலைக்கொடி. அக்கொடி கள் முகுகளினுடைய இளம்பாளைகள் விரிந்த பரிமளத்தாலே யெ றுவிட்டாற்போலேயிருக்க கையெழாநிற்கும் கையென்று வெற்றி லைக்கிளைகளிறே. இப்படிப்பட்டசோலையையுடைத்தாய் இச்சோலை க்க ணித்தாயிறே ஆறுமிருப்பது. அப்பரிமளத்திலே மதுபாநம்பண் ணினாற்போலேகளித்து சேல்கள் பாயாநிற்குமாயிற்று. இப்படி யிரு ் கிற அழகிய நதியானது வயலிலேபுகுமாயிற்று. அதாவது இவ்வயலளவுமாயிற்று ஆறாய் வரு து ் இங்கே ந்த ாறே வயலி லேபுகுந்தாயிற்றுப்போவது.

( ) பாரத.

ஆக தாரகம் தார்யத்துக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் தேசமாயிற்று. தா வெல்லச்செய்தேயும், அர்ஜுநன் வென்றான்' என்று சொல்லலாம்படி க்ருஷ்ணன் அவனுக்குப் பரிகரமாய் அந்தர்ப்பவித்துநிற்குமாபோலே தான் விளைவிக்கச்செய்தே "வயல்விளைந்தது" என்று சொல்லலாம்படியாயிற்று இருப்பது. ... (௬)

அரு. ஒ பதாம்பாட்டு. (வேலித்யாதி). மலையெடுத்து மழைதடுத்தானென்று க்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரஸ்துதமானவாறே, அவனுடைய ஆஸ்ரித பக்ஷபாதத்தை யநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதி.

போரில்வருமரசர்க்கு ஆயுதங்களநுக்தஸித்தமன்றோ,விசேஷிப்பான் னென்ன· கருத்தருளிச்செய்கிறார் (பகதத்தனிலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே). "உரஸாச்சாதயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்ச்சாத்யமாதவஃ" உரஸாச்சாதயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்ச்சாத்யமாதவ8" என்கிறபடியே பகதத்த விட்ட அஸ்த்ரத்தை க்ருஷ்ணன் தன்மார்விலேற்று அர்ஜுநனை ரக்ஷிக்கவேண்டுமொனால், அவனிலும் பிருத்த அரசர்வேல்கள் க்ரூரங்களென்கைக்காக விசேஷித்தாரென்று ருத்து. "விசயன் மணித்தேர்க்கோல்கொள்" என்றதாலே - தன்மேன்மையழித்து ஸாரதியாய் தன்னை அம்புக்கிலக்காக்கினமை தோற்றுகிறதென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (அர்ஜுநனு காகவித்யாதி). ரதிக்கன்றோ அழிவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ரதியையித்யாதி). "விசயனுக்காய்' என்றது-விஜயனுக்கே யாயென்று ஸாவதாரணமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உடம்புக்கித்யாதி). ஸ்வரக்ஷணார்த்தமாக உடம்பிலே கவசம்போடாமலிருந்தானென்று கருத்து. பார்த்தர்க்காயென்னாதே, "விசயன்" என்று அவனை நிரூபித்ததுக்குக் ருத்தருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). தான்கொண்டவிஜயம் அவன்மேலே யேறிட்டதுக்கு ப்ரமாணம் (மலையித்யாதி). "அலவலை' என்கையாலே - தான்செய்தவிஜயத்தையெல்லாம் அர்ஜுநன்மேலே யேறிட்டுத் தாமே கொண்டாடுமவனென்று கருத்து.

குலவுதல் - குலாவுதலாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கொண்டாடவித்யாதி). (வெற்றிலைக்கால்) என்றது - வெற்றிலைக்கொடிவளரும்படியான கொள்கொம்பு. (பல்லிபற்றுகை) கிளைக்கை. ... ... (௬)

மூ. மூவராகியவொருவனை மூவுலகுண்டுமிழ்ந்தளந்தானைத் [த்து
தேவர்தானவர் சென்றுசென்றிறைஞ்சத் தண்திருவயிந்திரபுர
மேவுசோதியைவேல்வலவன் கலிகன்றிவிரித்துரைத்த
பாவுதண்டமிழ் பத்திவை பாடிப் பாவங்காள்பயிலாவே. (௰)

திருமங்கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
மூவர்ஆகிய	ப்ரஹ்ம விஷ்ணு ருத் ரரூபியான	மேவு	நித்ய ாஸம்பண்ணு கிற
ஒருவனை	அத்விதீயனாய்,	சோதியை	தேஜஸ்வியானவன் விஷயமாக
மூவுலகு	மூன்றுலோக ்களை	வேல்வலவன்	வேலாலேயெதிரி ளை ஜயிக்கவல்ல
உண்டு	அமுதுசெய்து [யும்	கலிகன்றி	ஆழ்வார்
உமிழ்ந்து	வெளியில் புறப்படவி [ட்டு	விரித்து	விஸ்தரித்து
அளந்தானை	(மஹாபலிபக்கலில்நி ன்றும்மீட்டு) அள ந்துகொண்டவனு	உ ரத்த	அருளிச்செய்ததாய்
		பாவு	பரந்த
தேவர்	தேவர்களும் [ய்,	தண்	அழகிய
தானவர்	அஸுரர்களும்	தமிழ்	தமிழ்பாஷையான
சென்றுசென்று	பலகால்சென்று	இவைபத்து	இப்பத்துப்பாட்டை
இ றைஞ்ச	ஆஶ்ரயிக் லாம்படி	பாடி	பாட [யும்
தண்	ஶ்ரமஹரமான	பாவங் ள்	பாபங்கள்
திருவயிந்திரபுர த்து	திரு யிந்திரபுரத்தி [லே	பயிலா	சேரமாட்டா. (௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு.(மூ ரித்யாதி)ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய சரீரத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கு மந்தராத்மதயாநின்று ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹா ர ்களைப்ப ் ணுகை யாலும் ஸ்வே நரூபே நின்று பாலநத்தைப் ப ் ணுகையாலும்' (மூ ராகிய ஒருவனை) (க)†' ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவாத்மிகாம்'' ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம்''ஆ ஸர்வநியந்தாவாயிற்று.(மூவுலகித்யாதி)ஆபத்ஸகனுமா யிற்று.(தே ரித்யாதி)(உ) தேவாநாம்தாநவாநாஞ்ச. தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச'' என்கிறபடியே தன்னுலே 'பருஜ்யரான ர்களிரண்டு திறத்தார்க்குமொத்திருக்கையாலே தந்தாமுடைய அபேக்ஷிதஸித்திக்கா தே ர் ளுக்கும் அஸுரர்களுக்குமடையச் சென்றாஶ்ரயிக்கலாம்படி திரு யிந்திரபுரத்திலே நித்ய வா ஸம் ப ் ணி, அத்தாலே பரமபதத்திற்காட்டிலு முஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிற னை. †எல்லாமில்லையிறே பரமபதத்தில்; இவர்களுக்கு அபேக்ஷித ம்விதாநம் ப ் ணுகையால் ந்தவேற்றமுண்டிறேயிங்கு.

(வேல்வல ன்) (ரு) 'ஆழ்வலவ ் '' என்னுமாபோலே. (விரித்துரைத்த) சொல்லுகிற லக்ஷணங்களுண்டாம்படிசொன்ன.† 'விரித்துரைத்த' என்றும், 'தொகுத்துரைத்த'' என்றுமு ் டிறே. சிவிட்கென்ன நெஞ்சிலே படும்படிபண்ணுகையும் இவர்களுக்குப் பரக்கச் சொல்லுகை யும் இவையெல்லாம் வேணுமிறே. (பாவு) பரந்து.

(க) வி-பு-க-௨-சுசு. (௨) ஜி-ஸ்தோ-உ. (ரு) ரு - திரு - எக.

ஸபாதலக்ஷமாயிருக்கையன்றிக்கே பத்தாயிற்று. (பாவங்கள் பயிலாவே) பாபாநுபவம் பண்ணுகைக்காகவிறே ஸம்ஸாரத்திலே பிறக்கிறது அவை யநுபவிக்கவந்த வித்தேசத்திலே இத்தையதிகரிக்கில்; அவை தான் 'நமக்கிருப்பிடமல்ல'' என்று விட்டோடிப்போம்.(௧௦)

பேரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (மூவரித்யாதி). ''ஸ்ருஷ்ட்டி ஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் விஷ்ணுவேபண்ணுகிறான்' என்றதுக்கு ப்ரமாணம் (ப்ரஹ்மேத்யாதி).''సృష్టిస్థిత్యన్తకరణీం బ్రహ్మవిష్ణుశివాత్మికామ్ । స సంజ్ఞాం యాతి భగవానేక ఏవ జనార్దనః - ஸ்ருஷ்ட்டி ஸ்த்தித்யந்த கரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணு சிவாத்மிகாம் ஸஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக எவ ஜநார்த்தந'' என்று ப்ரமாணசேஷம். (எல்லாமில்லையிறே) என்றது - அநுகூல ப்ரதிகூலவிபாகமில்லையிறேயென்க.

நெஞ்சிலேபடும்படி ஸங்க்ரஹமாக உரைக்கவமையாதோ விரித்துரைப்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (விரித்தித்யாதி). அநதிஸங்க்ரஹ விஸ்தரமாகச் சொன்னாரென்கை. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாமபத்தில் முதல் திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

பெரிய திருமொழி ௲ ம்பத்து உ ம் திருமொழி

ஊன் வாட ப்ரவேசம்

வ்யா. (க)† அடியவர்க்குமெய்யனாகிய தெய்வநாயகன்" என்று †ஆஶ்ரிதர்க்குஸுலபனாகைக்காகத் திருவயிந்திரபுரத்திலே ஸந்நிஹிதனானானென்றார் கீழ். அவன்படி இது ஆனபின்பு விரோதியான தேஹத்தைக்கழித்து பகவத்ப்ராப்திபண்ணவேண்டியிருப்பார்க்கு §(சரீரத்தையொறுத்து ஸாதநாநுஷ்டானம் பண்ணவேண்டா அவனுகந்தருளிக்கிற திருச்சித்ரகூடத்தை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்). (உ) 'மன்னுமழல்நுகர்ந்தும் வட்டத்தினுட்கிடந்தும்" என்கிறபடியே கோடைகாலம் பஞ்சாக்நிமத்யஸ்தராயும் சீதகாலம் தடாகங்களிலே அகமர்ஷணம் பண்ணியும் அதிலே பாசியேறக்கிடந்தும் இப்படி சரீரத்தையொறுத்து அப்பக்ஷராயும் வாயுபக்ஷராயும் சாகமூலபலாதிகளை புஜித்தும் தபஸ்ஸுபண்ணிக்லேசிக்கவேண்டா; ப்ரளயாத்யாபத்துக்களில் அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாக ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனாய் ராவண ஹிரண்யாதிகளாலே நலிவுபட்டகாலத்து ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப்பண்ணி ரக்ஷித்தும், இப்படி ஸர்வப்ரகாரமாக ஸர்வரக்ஷகனான ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்ரீயபதி திருச்சித்ரகூடத்திலே ஸந்நிஹிதனானான் அத்தேசத்தைச்சென்று சேரவே ஸகலவிரோதிகளும்போய் அவனைப்பெறலாம். சடக்கென அத்தேசத்திலேசென்று சேருங்கோளென்று பரோபதேசம் பண்ணுகிறார். ... ... ❋

அரு. ஊன்வாடப்ரவேசம். திருவயிந்திரபுரத்திலே*அடியவர்க்கு மெய்யனாய் தெய்வநாயனிருக்கையால் அங்கேதானே ஆஶ்ரயிக்கச்சொல்லலாயிருக்க, 'திருச்சித்திரகூடத்தில்சென்று சேர்மின்கள்' என்று உபதேசிப்பானென்னென்கிற சங்கையிலே ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (அடியவர்க்கித்யாதி). (ஆஶ்ரிதர்க்கு) என்றது - திருமேனியோடிருக்குமாஶ்ரிதர்க்கென்றபடி.

(க) ௲-க-௲.   § ருண்டலிதம் க்ராசித்கம்,

(உ) பெரியதிருமடல்.

ம்ம. ஊன் ாட வு ் ணுதுயிர் கா விட்
டுடலில்பிரியாப் புலனைந்தும் நொந்து
தாம் வாடவாடத் த ம் செய்யவே ் டா
தமதாவிமையோ ருலகாளகிற்பீர்
கானுட மஞ் ஞுக் க மாட மாடே
கயலாடு ானீர்ப் பழனம் புடைபோய்த்
தேனுட மா ் க் கொடியாடு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இமையோருல	பரமபதத்தை	ஆட	அசையும்படியாக
தமத	[கு த. ளதாக	மஞ் ஞுக்கண	மயில்திரள்கள்
ஆளகிற்பீர்	ஆளவேண்டியிருக்கு மவர்களே.	ஆட [ம்	ஆடவும்
		மாடே	பக் த்திலே
ஊன்	மாம்ஸமானது	கயல்	கயல்மத்ஸ்யங்கள்
ாட	வற்றியுலரும்படி	ஆடு	ஸஞ்சரிக்கிற
உண்ணுது	போஜநாதி களைத் த விர்ந்து	நீர்	நீரோடுகிற [டைய
		கால்	வாய்க்கால் களையு
உயிர்	ப்ராணனை (போ ாத படியாக நீர் ாற் றுமுதலானவற் று	பழனம்புடை போய்	நீர்நிலங்களினருகே போய்
		தேன்	வண்டுகள்
காவலிட்டு	சிறையிலிட்டு [ல்)	ஆ ் .	மேலே யெழுப்பறக்க (அக் ாற்றுலே)
உடலில்பிரியா	சரீரத்தை விட்டுப் போகாத		
		மாடம்	மாடங்களிலுள்ள
ஐந்துபுலனும்	ஐந்து இந்த்ரியங்களு	கொடி	கொடி ள்
நொந்து	வருந்தி [ம்	ஆடு	அசையாநிற்கிற
தா ்	தாங்கள் [க்கும்படி	தில்லைத்திருச்சி த்திரகூடம்	தில்லைத்திருச்சித் திர கூடத்தை
வாடவாட	மேல்மேலும் க்லேசி		
தவம்செய்யவே வ ண்டா	தபஸ்ஸு பண் ணவே ண்டாம் ்	சென்றுசேர்மி ன்கள்	சென்றுசேருங் கோ ள். (க)
கா ்	வ மானது		

வ்யா முதற்பாட்டு.(ஊன்வாட)மாம்ஸமானது குறைய அசந†வஸ நாதிகளைக்குறைத்து ப்ரா ன் களைப்போ ாதபடி அப்பக்ஷண வாயு பக்ஷ ணங்களாலே காற்கட்டி சரீரத்தை விட்டுப்போகாத இந்த்ரியங் களைந்தும் ஸ்வஸ் விஷயங்களைப்பெருமையாலே நொந்து ஈடுபடும் படி தா ் கள் †மென்மேலும் க்லேசிக்கும்படி தபஸ்ஸு பண்ணவே ண்டா. (தமதாவித்யாதி)†பரமபதத்தைத் தங்களதாக ஆளவேண்டி யிருப்பீர்!

(காறு) சோலையசையும்படியா † மயிலினங்களாட அத் தாலே சோலையில்நின்றும் கிளம்பின ண்டுகளா வ அச்†சோலை யருகே கயல்கள் ளித்துப்பாயாநின்றுள்ள†நீரோடு காலையுடைத்தா யிருக்கிற நீர்நிலங்கள் †அருகிட்டுப்போய், தேனுண்டு டு ளானவை மேலேஎழப்பறக்க அ காற்றாலே மாடத்திலுண்டான கொடிகளானவை அசையாநிற்குமாயிற்று. ... ... (க)

அ௫. முதற்பாட்டு. (ஊனித்யாதி) உண்ணுது' என்றது - உடா கு உபலக்ஷணமா யருளிச் செய்கிறார் (வளநாதிகளை) என்று. 'வாடவாட என்ற மீமிசையினர்த்தம் (மே மேலும் க்லேசிக்கும்படி) என்றது. இமையோருலகு - தமதா ஆளகிற்பீர்' என்றதவயித் தருளிச்செய்கிறார் (பரமபதத்தையித்யாதி).

'மஞ்ஞைக்க ம் என்றதி ர்த்தம் (மயிலின கள்) என்றது. "மாடே" றதினர்த்தம் (சோலையருகே) ன்றது. ' நீர் ால் பழனம் என்றங் யித்து அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நீரோடித்யாதி). பு ட" எ றதி ர்த் தம் (அருகிட்டு) என்றது. ... ... (க)

௨. காயோடு நீடு கனியுண்டு வீசு
கடுங்கால் நுகர் து நெடு காலமைந்து
தீயோடுநின்று த ஞ்செய்யவே டா
திருமாலைச் சிந் தயுள் வத்துமென்பீர்
வாயோது வே தம் மல்கின்ற தொல்சீர்
ம றயாளர் நாளும் முறையால் ளர்த்த
தீயோ வோங் ப் புகழோ கு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின்களே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
திருமாலை	ஶ்ரிய பதியை	நு ர்ந்து	பாநம்பண்ணி
சிந்தையுள்	நெஞ்சில்	நெ டுங்காலம்	நெடுநாள்
வத்தும்என் பீர்	வைத்துக்கொள்ளவே ணுமென்பீர்.	ஐந்து தீயோடுநி ன்று	பஞ்சாக்நிமத்யஸ்த்த ராய்நின்று
காயோடு	இளங்காய்களையும்	தவம்செய்யவே ண்டா	தபஸ்ஸுபண்ணவே ண்டா;
நீடுகனி	நெடுநாளுலர்ந்தபழ ங்களையும்	ாய்	ாயாலே
உண்டு	புஜித்து	ஓது	ஓதப்படுகிற
வீசு	அடிக்கிற	வேதம்	வேதமானது
கடு கால்	ெ ட்டியகாற்றை	மல்கின்ற	ூறை ற்றிருக்கிற

தொல்	ஸ்வாபாவிகமான	தீ	அக்நியானது
சீர்	ஸம்பத்தையுடைய	ஓங்கலுங்க	ளாரவளர (அத்தா
மறையாளர்	ப்ராஹ்மணர்	ஓங்கு	மிக்குவருகிற [லே)
நாளும்	நாள்தோறும்	புகழ்	புகழையுடைய
முறையால்	க்ரமமாக	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
வளர்த்த	அநுஷ்ட்டித்த	சேர்மின்கள்.	(௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (காயோடித்யாதி)†பருவமின்றிதான ராய்களையும் வெய்யிலிலும் காற்றிலுமுலர்ந்து பசையற்றகனிகளை யும் புஜித்து வீசின†வெட்டிய ாற்றைப்பருகி நெடுங்காலம் பஞ்சா க்நிமத்யஸ்த்தராய் நின்று தபஸ்ஸுபண் வேண்டா ஸ்ரீயப்பதியை ஹ்ருதயத்திலே பிரியாதபடி வைத்துக்கொள்வோமென்பீர்.

(ரயோதித்யாதி) ாயாலேஓதுகிறவே தம்குறை றுகையால் வந்த ஸ்வாபாவி ஸம்பத்தையுடைய ப்ராஹ்ம ர் என்று மொக்க முறையாலே அநுஷ்ட்டித்த அக்நி ளரவளரப் புகழோங்காநின் றுள்ளதில்லை. ... ... (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ரயித்யாதி) ஊன்வாடவுண்ணாதார் உயி ரைக் ாவலிடும்படி யெங்ஙனேயென்ன' அத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு தபஸ்ஸினுடைய துஷ்கரதை யயும் காட்டுகிறுரெ'று ஸங் தி.

நீடுகனி - வெநாளுலர்ந்த னியென்றுய் அ'ஙன்காய்க்கு விசேஷண மிடாமையால், இளங்காயென்று ப்ர ரணத்துக்குச் சேர வருளிச்செய்கி றுர் (பருவமித்யாதி). (வெட்டிய) உஷ் மான. ... ... (௨)

ழு. வெம்பும்சி த்துப் புனக்கேழலொன்றுய்
விரிநீர் முதுவெ ள்ள முள்புக்கழுந்த
வம்பு' பொழில்சூழுல ன்றெடுத்தா
னடிப்போதணைவான் விருப்போடிருப்பீர்
பைம்பொன்னு முத்தும் மணியுங் கொ ணர்ந்து
படை மன்னவன் பல்லவர்கோ' பணிந்த
செம்பொன் மணிமாடங்கள் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வம்பு	புதிதாய்	[ன முதுநீர்வெள்ள	மஹாஜல ானகடலி
-ண்	ஊணுக்குவிஷயமா	முள்புக்கு	லேப்ரவேசித்து
பொழில்	சோலை	அழுந்த	மக்நையாக
சூழ்	சூழ்ந்த	அன்று	அப்போது
-லகு	பூமியானது	வெம்புஞ்சினம்	மிக்ககோபத்தையு
விரி	பரந்த		டைத்தாய்

புனம்	காட்டிலேவர்த்தி கி	மணியும்	மாணிக்கங்களையும்
ஒன்று	ஒப்பற்ற [ற	கொணர்ந்து	கொண்டு ந்து
கேழலாய்	மஹா ராஹ ாய்க்	படை	பரிகரத்தோடேகூட
	ெ ாண்டு	மன்னவன்	ராஜாவான
எடுத்தான்	அத்தை இடந்தெடுத்	பல்லவர்கோன்	பல்ல ராஜா
	தவனுடைய [ளை	பணிந்த	ஆஶ்ரயித்ததாய்
அடிப்போது	திருவடித்தாமரை ர க	செம்பொன்	அழகியபொன்னாலும்
அணைவான்	சாரே ணுமென்கிற	மணி	மாணிக்கங்களாலும்
விருப்போடு	ஆதரத்தோடு		செய்யப்பட்ட
இருப்பீர்	வர்த்திக்கிற ர் ளே.	மாடங் ள்	மாடங்களால்
பை	அழகிய	சூழ்ந்த	சூழப்பட்ட
பொன்னும்	பொற்பூக் ளையும்	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று	
முத்தும்	முத்துக்களையும்	சேர்மின் ள். (௩)	

வ்யா. மூன்ரும்பாட்டு. (ெ ங்புமித்யாதி) மிக்கசினத்தை யுடைத்தாய் புனத்திலே ர்த்திக்கும் மஹா ராஹமொன்ருய் பரந் திருந்துர்ள டலிலே பூமி யழுந்த அப்போது†ப ல (ஃல) மூலங்களை யுடைத்தான பொழில்சூழ்ந்த பூமியை டுத்த னுடைய திருவடித் தாமரைகளை யணையவேணுமென்னும் விருப்பத்தோடே ர்த்திப் பீர்.

(பைம்பொன்னித்யாதி) ரத்நாதிகளைக்கொண்டு பரிகரத்தோ டும் பல்லவர்கோன் பணிவதும்செய்து செம்பொன்னாலும் மணியா லுஞ்செய்த மாடங்கள்சூழா ின்றுள்ள தில்லை. ... (௩)

அரு. மூன்ரும்பாட்டு. (வெம்புமித்யாதி) "தவம்செய்யவேண்டா திரு ச்சித்திரகூடம் சேர்மின்கள்" என்றீர் ா கள் ஸம்ஸாரப்ரளயத்திலழுந் திக்கிடக்க _த்தரிப்பனுெவெ ன ப்ரளயார்ணவமக்நையான பூமியையெடு த்தாற்போல் உங்களை உத்தரிக் வல்லவனென்கிருரென்று ங் தி.

வம்பு - புதிசாய், _ண் - ஊணுக்குவிஷயமாய் அ ற் றயுடைத்தான பொழிலென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (பலேத்யாதி).

பைம்பொன் - அழகியபொற்பூ கள். ... ... (௩)

ரு. அரு மாகில மன்றளப்பான் குறளா
யவுணன் பெருவே ள்வியில் சென்றிரந்த
பெருமான் திருநாமம் பிதற்றி நுந்தம்
பிறவித்துயர் நீங்குதுமென்னகிற்பீர்
ரு மா கடலுள் கிடந்தா னுவந்து
கை நா ரவினணைப் ப ்ளியின்மேல்
திருமால் திருமங்கையோடாடு தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின் ளே. (ச)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
அன்று	இந்த்ரன் ராஜ்யத்த இழந்த	நீங்குது	போக்குவோம் [பீர்!
		எ ணமிற்பீர்	எ றுசொல்லியிருப்
அரு	அள க ரிதான	ரு ா	றுத்துப்பெரியதான
மாநிலம்	மஹாப்ருதிவியை	கடலுள்	திருப்பாற் டலிலே
அளப்பான்	அளக்கை க்காக	ண ா	இரண்டு ா வயு ட ய
குறளாய்	ா்மநரூபியாய்		
அவு	அஸுரனு மஹா பலியினு டைய	அரவி ணைப்ப ள்ளியின்மேல்	திருவ ந்தாழ்வா னு கிற படுக் கயிலே
பெரு வேள்வியி ல்	மஹாயா த்தில்	வந்து	உ ந்து [ள
		கிடந்தான்	பள்ளிகொண்ட ரு ளி
செ றுஇர த	சென்றுஅர்த்தித்த	திருமால்	ஶ்ரிய பதி
பெருமான்	ர்வேஶ்வரனு டைய	திருமங்கையோ டு	பெரியபிராட் டியா ரோடே
திருநாமம்	திருநாமத்தை [லி	ஆடு	நித்யவாஸம்ப ணு கிற
பிதற்றி	அ டவுெ டச்சொல்		
நு தம்	உங்களு டைய		
பிறவித்துயர்	ஜந்மது கத்தை		

தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்கள். (௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (அருமாவித்யாதி) அளக் வரிதான மஹாப்ருதிவியை அளக்கைக் ாக வாமநனுய் அஸுரனுடைய மஹாயாகத்திலே செ றார்த்தித்த ஸர்வேஶ் ரனுடைய திருநாமத் த அடைவுகெடப்பேசி உ களுடைய ந்மது கத்தைப்போ கு வோமென்று சொல்லியிருப்பீர்.

(கருமாெ ன்றுது கி)இரண்டு நாவையுடைய திருவநந்தாழ் ானுகிற படுக்கையிலே † கறுத்துப் பெருத்த டலிலே உகந்து க ளர்ந்தருளின ஶ்ரிய பதி பெரியபிராட்டியாரோடேகூடவிடா தே ஸஞ்சரிக்கிற தில்லை. ... ...(௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (அருமாவித்யாதி). ஶ்ரீ பூமிப்பிராட்டிக்கு அவ பரமப்ரணயியா கயாலுதவினுே யாகிலும் அதுெ ாண்டு நா ள் தேறும் படி யெ ஙடே யென்ன த லை அர்த்தித்தார்க்காகவே தானர்த்தியாய்க் கார்யம்செய்து தலைக் ட்டி வ ஶு. உ ளபேக்ஷிதமும் செய்வ னென்றருளிச்செய்கிறுரெ று ஸ கதி.

'கடல் ள்தோறும் கண்வளர்ந்தருளுமென்ஞெரு ப்ரமாணப்ரஸித்தி யுண்டு' என்று முன்னே தாம் நிர்வஹித்தநிர்வாஹத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறுர் (றுத்துப்பெருத்தகடலிலே) என்று. ... (௪)

௫. கோமங் கக் கடல் வைய முய்யக்
குலமன்ன ரங்கம் மழுவில் துணியத்
தாமங்கமருள் படைதொட்ட வெ ன்றித்
தவமா முனியைத் தமக்காக்ககிற்பீர்

பூம ் கை த ் கிப் புலமங்கை மன்னிப்
புகழ் மங்கையெ ் கும் தி ழப் புகழ்சேர்
சேமங்கொள் பைம் பூம் பொழில் சூழ்ந்த தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர் மின்களே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கோ	ராஜாக் ள்	ஆக்ககிற்பீர்	ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டியிருப்பீர் :
ம ் க	நசிக்கவும் [ந்த)		
் ம்	மரக்கலங்கள் (நிறை	பூமங்கை	பெரியபிராட்டியார்
கடல்	க ல்சூழ்ந்த	தங்கி	(திருமார்விலே) தங்கியும்
வயம்	பூமியிலுள்ளார்[கவும்		
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா	புலமங்கை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி
குலமன்னர்	ராஜாக்களுடைய	மன்னி	(இடவருகே) பொருந்தியும்(அத்தாலே)
அங் ம்	சரீரமானது		
மழுவில்	மழுவிலே	புகழ்	கீர்த்தியாகிற
துணிய	துணியும்படியா வும்	மங்கை	ஸ்த்ரீ
தாம்	தாமே	எ ் கும்	எங்குமொக்க
அங்கு	அப்போதுண்டான	தி ழ	உஜ்ஜ்வலமாய்விளங்காநிற்
அமருள்	பூசலிலேபுக்கு		
ப டதொட்ட	ஆயுதமெடுத்த [ய்	பு ழ்சேர்	புகழையுடைத்தாய்
வெ ் றி	ஜயத்தையுடையவனு	சேமம்கொள்	அரணையுடைத்தா
தவம்	பின்பு தபஸ்ஸுபண்ணப்புக்க	பம்பூம்பொழில்சூழ்ந்த	பரந்துபூத்தசோலையால்சூழப்பட்ட
மாமுனியை	மஹாமுனியான ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானை	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்றுசேர்மின்கள். (ரு)	
தமக்கு	தந்தாமுக்கு		

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (கோம ் கவித்யாதி) ரா ாக் ளென்று பேர்பெற்றுரட ் கலும் ம ் க கடல்சூழ்ந்தபூமி உய்ய ராஜாக்களு ை யசரீரம் மழுவிலே துணித்தவிடத்திலும் †கோபம்மாறாதே ஆயுதம்தொட்ட அதிமாத்ரமான மஹாவீர்யத்தையுடையனை ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானைத்தந்தாமுக்காக்கிக்கொள்ளவே ் டியிருப்பீர்!

(பூமங்கையித்யாதி) பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும், நித்யவாஸம்பண்ணி புகழ் ம ் கை யெங்கு முஜ்ஜ்வலமாய் வர்த்திப்பதும் செய்து புகழையும் காப்பையுமுடைய பொழில் சூழ்ந்த தில்லை. ... ... (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (கோமங்கவித்யாதி) இந்த்ரனுக்கு விரோதியாய் உதாரனை மஹாபலிபோலேயோ எங்களுடைய ப்ரபலவிரோதிகள் என்னும் ஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்கு விரோதிநிரஸநசீலதையை யருளிச்செய்யக்கோலி வாமநாவதாரத்துக்கு அநந்தரபாவியான ஸ்ரீபரசுராமாழ்வான் வீரசரிதத்தை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

மழுவில் துணித்தபின்பும் படைதொ டிருக்கையால் பலித்தவர்த்தம் (கோபம்மாறுதே) என்று. ... ... (௫)

௬. நெய் வாயழ லம்பு துரந்து முந்நீர்
துணியப் பணிகொண் ட ணியார்ந் திலங்கும்
மையார் மணிவண்ணனையெண்ணி நுந்தம்
மனத்தே யிருத்தும்படி வாழவல்லீர்
அவ்வாயிளமங்கையர் பேசவுந்தா
னருமாமறை யந்தணர் சிந்தை புகச்
செவ்வாய்க்கிளி நான்மறை பாடும் தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்று சேர்மின்களே. (௬)

பத.	உரை.	பதம்.	உரை.
நெய்	கூரிய	வாழவல்லீர்	வாழவேண்டியிருப்பீ
வாய்	வாயையும்	அவ்வாய்	அவ்விடத்தில் [ர்.
அழல்	அக்நிபோன்றதேஜஸ்ஸையுமுடைய	இளமங்கையர்	சிறுபெண்கள் (தமப்பன்மார் அத்யயநம்பண்ணக்கேட்டிருக்கையாலே)
அம்பு	அம்பை		
துரந்து	விட்டு		
முந்நீர் துணிய	கடலை அற்றச்செய்து	அருமாமறை	அர்த்தமறிய அருமையான பெரியவேதத்தை
பணிகொண்டு	(அதில்) அணைகட்டினவனும்		
அணி	ஆபரணத்தாலே	பேசவும்	சொல்லவும்,(அப்பெண்களுடனேகூட)
ஆர்ந்து	பூர்ணமாய்		
இலங்கும்	விளங்காநிற்பதாய்	செவ்வாய்க்கிளி	சிவந்தவாயையுடையகிளிகள்
மை ஆர்	கருமைமிக்க		
மணிவண்ணனை	மணிபோன்றவடிவழகையுடையவனை	அந்தணர்சிந்தைபுக	ப்ராஹ்மணர்ஹ்ருதயத்திலேபுகும்படி
எண்ணி	அநுஸந்தித்து	நால்மறை	நான்குவேதங்களையு
நுந்தம்	உங்களுடைய	பாடு	பாடுகிற [
மனத்தே	நெஞ்சிலே [படி	தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் சென்று	
இருத்தும்படி	நித்யவாஸம்பண்ணும்	சேர்மின்கள்.	( )

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) கடைந்து நெய்யிட்ட வாயையுடைத்தாய் நெருப்பையுமிழுகிற அம்பையேவி டலைத்துணித்து அத்தைப்பணிகொண்டு †உஜ்ஜ்வலமாய் கருமைமிக்கிருந்துள்ள மணிபோலேயிருக்கிற திருநிறத்தோடே கூடின விக்ரஹத்தையுடையவனை யநுஸந்தித்து உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணும்படி வாழவல்லீர்..

(அவ்வாயென்றுதொடங்கி)† தன்வாயில் பழுப்புப்போலே யிருக்கிற பாலை(ஞாலை)களானபெண்கள் ஓத்துக்கேட்ட செவியேற்றாலே சொல்லவும் ப்ராஹ்மணருடைய ஹ்ருதயத்துக்கேற சிந்தனையை

யுடைத்தான கிளியானது நல்ல ஸ் ரத்தோடே நாலுவே தத் தயும் பாடாநின்றுள்ள தில்லை. .. .. (சு)

அரு. அரும்பாட்டு. (நெய்வாயித்யாதி) லோகத்தில் எதிரிட்ட ராஜாக்களைவென்றுகிலும் எங்களு ட ய அபாரஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை வெல்லவல்லனேவென்ன அநந்தராவத ரத்தில் கடலைக் லக்கின அதிமாநுஷசேஷ்டிதத்தையருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

அணி - ஆபரணமாய், அத்தாலே ஆர்ந்து - பூர்ண ாய் இல ் குமதாயென்று விக்ரஹவிசேஷணமெ ் று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறர் (ஜ்ஜ லமாய்) என்று.

'அவ் ரயிளமங்கை யர் - அருமாம ற - பேசவு ் அந்தணர்சிந்தைபு செவ்வாய்க்கிளி தான்- ான்மறைபாடு" எ ் றந் யம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (த ் ணித்யாதி). ... ... (சு)

ஃ. மௌ ல் குழலாய்ச்சி மென்தோள்நயந்து
மகரம்சுழலச் சுழல் நீர்பயந்த
தெய் த் திருமாமலர் ம ் கை தங்கு
திருமார்பனைச் சி ் தையுள் த்துமென்பீர்
ெ ாவைக் ளிற்றின் மருப்பும் பொருப்பில்
கமழ் ச ் து முந்தி தி ா வ ங்கொள்
் தெய் ப்பு ் சூழ்ந் தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின் ளே (எ)

பதம்.	உரை.
ௌவல்	முல்லைமல ர [யு
குழல்	திருக்குழலிலேயு ட
ஆய்ச்சி	நப்பி ் ன்னைப்பிராட்டி
ெ ல்	ம்ருது ா [யு டய
தோள்	திருத்தோளோடே
ய ந்து	ல ் து [மான
மகரம்	மத்ஸ்யம்தொட ் க
சுழல	ழலும்படி
சுழல்	சுழ ் றுவருகிற
நீர்பயந்த	கடல்பெற்ற
தெய் ம்	அழகிய
திருமாமலர்மங் கை	பெரியபிராட்டியார்
தங்கு	தங்குகிற
திருமார்பனை	திருமார்வையு டய
சிந்தையுள்	நெஞ்சில் [வனை

.	உ ர.
த்தும் எ ்	க் ே ் டியிரு
பீர்	ப்பீர் . (ஸிம்ஹ ் தோடேபிணங்கு கயாலே)
ௌ வ	பிளிறுகிற
களிற்றின்	யானையின்
மருப்பும்	கொம்பையு ்
பொருப்பில்	பர்வதத்தில்
கமழ்	நறநாற்றம் மழ்கிற
சந்தும்	சந்தநத் தயும்
் தி	தள்ளிக்கொண்டுவரு
திவா	வெள்ளாறு [கிற
வலங்கொள்	வலங்ெ ாள்ளாநிற்கி
தெய்வம்	அழகிய [ற
புனல்சூழ் ் து	ஜலம்சூழ்ந்து
அழ ாய	தர்சநீயமான
தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்செ ் று	
சேர்மின்கள்.	

(எ)

வயா. ஏழாம்பாட்டு. (மௌ வித்யாதி) †மௌ லோடேகூடின திருக்குழலையு ய நப்பின்னைப் பிராட்டியினுடைய ம்ருது ா திருத்தோளிலேகலந்து † அ குண்டான மத்ஸ்ய கள் சுழலும்படி சுழன்று ருகிற கடல் பெற்ற பெரியபிராட்டியார்த கும் திருமார் வையுடையவனை ஹ்ருதயத்திலே வைத்துக்கொள்வோமென்பீர்..

(ெ ளவையித்யாதி) ஸிம்ஹத்தோடு பி ங்கிப்†பிளிறுகிற ஆனை யினுடைய ெ ாம்பும் மலையில் பரிமளிதமான சந்தநத்தையும் தள்ளி வா என்கிற ஆறு வலங்கொள்ளாநிற்கிற விலக்ஷ மான புன சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லை. ... . (௭)

அரு. ஏழாம்பாட்டு (மௌவலித்யாதி). "ஸம்ஸாரஸமுத்ரத் த ல வல்ல ன் வந்திருக்கிறதேசத்தில் சென்று சேர்மின்கள்" எ ஞநின் நீர் எங் ளால் கிட் ப்போமோவென்ன புருஷகாரபூதர் அருகேயுண்டு பிற்காலியாதேசென்று சேருங்கோளென்கிறாரென்று ஸங் தி.

(மௌ லோடே) என்றது - முல்லைமலரோடே என்றபடி. (அ கு டான) ன்றது மேலேசொல்லப்படுகிற ஸமுத்ரத்திலு டான எ றபடி கௌளை ஆரவாரமாய் (பிளிறுகிற) ன்றருளிச்செய்கிறார் ... (௭)

ஏ. மா ாயி ங்கம் மதியாது கீறி
ம ழ மாமுது குன்றெடுத்தாயர்த கள்
கோ ாய் நி ரமேய்த்துலகுண்டமாயன்
கு ரமா கழல் கூடும் குறிப்புடையீர்
மூ ாயிர நான்மறையாளர்நாளும்
முறையால் ங்க வணங்காயசோதித்
தே ாதிதே ன் தி ழ்கி ற தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடம் சென்றுசேர்மின் ளே. (௮)

பத	உரை.	பதம.	உ ர.
மாவின்	கேசிஎன்னும்குதி ர	எடுத்து	குடை ாகஎடுத்து
வாய்	ா யயு [யின்	ஆயர்தங் ள்	இ டையர்க்குத் தலை
அ ம்	உடலையும் [தே	கோவாய்	ஞய்
மதியாது	ஒருசர கா நினையா	நிரை	பசுத்திரளை
கீறி	பிளந்துபொகட்டு (இந்த்ரன் வர்ஷிப்பித்த)	மேய்த்து	மேய்த்து (ப்ரளயாபத்திலே)
		உலகு	லோகத் த [த
மழை	கல்வர்ஷத்துக்கு	உண்ட	திருவயிற்றிலே வத்
மா	பெரிதாய்	மாயன்	ஆம்சர்யபூதனு டைய
முது	பழையதான	குரை	ஆபரணங் ளால்சப்திக்கிற
குன்று	கோவர்த்த மென்னும்மலையை	மா	பெருமைதங்கிய

கழல்	திருவடிகளை [ம்	வண `	ஆஶ்ரயிக்க
கூடும்	சேரவேணுமென்னு	அண ` ாய	அப்ராக்ருதமான
குறிப்புடையீர்	நினைவுயுடையீர்.	சோதி	தேஜஸ்ஸையுடைய
மூவாயிரம்	மூவாயிரரான	தேவாதிதேவன் ஸர்வேஶ்வரன்	
நான்மறையாளர்	ப்ராஹ்மணர்	திகழ்கி ்ற	விளங்குகின்ற
		தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று	
நாளும்	நாள்தோறும் [படி	சேர்மின்கள்.	(அ)
முறையால்	ஸ்வரூபத்துக்குத்தக்		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (மா ாயித்யாதி) கேசியுடைய ாயோடே கூட உடம்பை நாராயணோ இர ` டாகக்கிழித்து இந் த்ரனால்வந்த மழையிலே பெருத்துப்ப முதான ோ ர்த்தநத்தை யெடுத்து ஆயர்தலை ஙய்ப் பசுமேய்த்து லோகத்தைத் திரு யிற் றிலே வைத்த ஆஶ்சர்யபூதனுடைய ஆபர ஒலியை யுடைத் தாய் போக்ய தமிக் திரு டி ளைக்கூடவே ணுமென்று குறிப் புடையீர்.

(முறையால் ` க அண ` காயசோதி) சா ` த்ர ` ளில் சொ ல்லுகிறபடியே ஆஶ்ரயிக் அவர் ளுக்கா ` ரயணீயனாய் † தேஜஸ் ஸையுடைய ஸர்வேஶ்வரன். .. ..(அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (மா ாயித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன புரு ஷகாரபூதரை முன்னிட்டாஶ்ரயித்தார் ` கு, விரோதி பாபங்களைப்போக்கி து கவர்ஷத்தை நீ ` கித்தன் யிற்றிலேவைத்து நோ ` ல்லனென்னுமது ` கு த்ருஷ்டாந்தமான அபதாநங்களை ஸூசிப்பித்து அவனிருக்கும் தேசத்தி லே செல்லுங்கோளென்கிறுரெ ` று ஸங்கதி.

அணங்காய - அப்ராக்ருதமான சோதி ` ருய், அத்தையருளிச்செய் கிருர் (தேஜஸ்ஸையு ` ய) எ ` று. ... . ( )

௯. செரு நீல வே ற்கண் மட ார்திறத்துச்
சினத்தோடு நின்று மனத்தால் ளர்க்கும்
அரு நீல பா மகலப் பு ஞ்சே
ரமரார்க்குமெய்தாதவ ` டத் திருப்பீர்
பெருநீர்நி ாவுந்தி முத்தங்கொ ர்ந்தெங்கும்
வித்தும்வயலுள் யல் பாய்ந்துகளத்
திருநீலநின்று திகழ்கின்ற தில்லைத்
திருச்சித்திரகூ ம் சென்றுசேர்மின்களே. (௯)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
செரு	யுத்தத்துக்குப்பரிகரமான	புகழ்சேர்	புகழையுடைய
வேல்	வேல்போலேகூரிதாய்	அமரர்க்கும்	ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்
நீலம்	நலம்போலேகுளிர்ந்த	எய்தாத	கிட்டவரிதான
கண்	கண்ணழகையுடைய	அண்டத்து	பரமபதத்தில்
மடவார்திறத்து	டப்பத் தயுடைய ஸ்த்ரீகளிடத்தில் (புஜிக்க நினைத்த போகங்களை விலக்குவார்பக்கல்)	இருப்பீர்	இருக்க வேண்டியிருப்பீர்!
சினத்தோடு	கோபத்தோடு	பெருநீர்	மிக்கநீரையுடைய
நின்று	இருந்து	நிவா	வெள்ளாறு
மனத்தால்	நெஞ்சிலாசையாலே	முத்தம்கொணர்ந்து	முத்துக்களைக்கொண்டுவந்து
வளர்க்கும்	வளர்த்துவருமதாய்	உந்தி	தள்ளி
அரு	போக்கவொண்ணாத	வித்து	விதைக்கிற
நீலம்	தண்ணிய	வயலுளெங்கும்	வயல்தோறும்
பாவம்	பாபமானது	கயல்	கயல்மத்ஸ்யங்கள்
அல	போம்படி	பாய்ந்துஉகள	குதித்துத்தள்ள
		திருநீலம்	அழகியநெய்தல்மலர்
		நின்று	எங்குமொக்கப்பரந்து
		திகழ்கின்ற	விளங்குகிற
			தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம்சென்று சேர்மின்கள். (௯)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (செருவித்யாதி) யுத்தத்துக்குப் பரிகரமாய் நீலமான நிறத்தையுடைய வேல்போலேயிருக்கிற கண்ணை யுடைய ஸ்த்ரீகள் திறத்தில், அதுக்கு ப்ரதிபந்தகர்பக்கல் சினத் தோடே நெஞ்சிலாசையாலே வளர்ந்து பரிஹரிக்கவொண்ணாதே *தண்ணிதான பகவத்ப்ரதிபந்தகமான பாபம் போம்படி ப்ரஸித்தரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் கிட்டவரிய பரமபதத்திலே யிருக்கவேண்டி யிருப்பீர்.

(பெருநீரென்றுதுடங்கி)மிக்கநீரையுடைய நிவா என்கிறஆறுமுத் தைக்கொடுவந்து வித்துகிற வயலிலே †விக்ருதமான கயல்கள்பாய் ந்து தாவித்திரிய தர்சநீயமான நீலம் நின்று திகழாநின்றுள்ளதில்லை.

அ௫. ஒன்பதாம் பாட்டு. (செருவித்யாதி) தாமுபதேசித்த ஆஶ்ரய ணத்துக்கு பல(ஃல) ஸ்வரூபந்தான் ப்ராப்யாந்தரநிவ்ருத்திபூர்வக பகவத்ப்ரா ப்தி என்று பல(ஃல) கௌரவத்தை நெஞ்சில் படுத்துகிறாரென்று ஸங்கதி.

*நலம் என்று - கறுப்பாய், அத்தால் தண்ணிமையைச்சொல்லுகிற தென்றருளிச்செய்கிறார் (தண்ணிதான) என்று.

† (விக்ருதமான) என்றது - முத்தைவித்துகையாலே கல்லிட்டெறிந் தாற்போலே பயப்பட்டிருக்கிறதென்றபடி. நீலம் - நெய்தல். ... (௯)

ௐ. சீரார்பொழில் சூழ்ந்தழகாய தில்லைத்
திருச்சித்திரகூடத் துறை செ ் ண்மாலுக்
காராத உள்ளத்தவர் கேட்டு ப்ப
வலை நீ ருலகுக் கருளே புரியும்
ாரார்புயற்கைக் கலிகன்றி குன்று
வொலிமாலையோ ரொன்பதோ டொன்றும் ல்லார்
பாராருலக மளந்தா னடிக்கீழ்ப்
பலகாலம் நிற்கும்படி வாழ் ர்தாமே (௧௦)

திருமங்கையாழ்வ ர் திருவடி ளே சரணம

பதம்.	உ .	பதம்.	உ ர.
சீர்ஆர்	அழகுமி ் [டு	புய ்	மே ம்போலே
பொழில்சூழ்	் து சோலையால்சூழப்பட்	க	-தாராான
அழ ாய	அழ கயுடைத்தான	லிகன்றி	ஆழ் ார்
தில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்து	[கிற	குன்று	குறையாத
உ ற	நித்யவாஸ ் பண்ணு	லி	ஓ சயையு டத்தா
செ ் கண்மாலு	சி ் ந்தக ் ணழை		ம்படியருளிச்செய்
க்கு	யுடையஸர்வேஶ்வ		த
	ரன்விஷயமா	மாலை	சப்த ஸந்தர்ப்பத் த
ஆராத	பகவதநுபவத்தில்த்ரு		யுடைய
	ப்திபிறவாத	ஓரொன்பதோ	பத்துப்பாட்டையும்
உள்ளத்த ர்	ஸ்நேஹத்தையு டய	டொ ் றும்	
	ஸ்ரீ ் ஷ்ணவர்கள்	வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்
கே ட்	ஶ்ரவண ் பண்ணி		ல்ல ர்கள்
உ ப்ப	ஸந்தோஷி ் கும்படி	பார்ஆர்உலகம்	பூமி ாயயும்ஸ ர்க்கா
	யா		திலோ ் லையும்
அலைநீர்	அலையெறிகிறஜலத்	அளந்தா ்	அளந்துகொ ண்ட னு
	தயு டய டீா		டய
	ல்சூழப்பட்ட	அடிக்கீழ்	திருவடி ளிலே
உலகுக்கு	பூமியிலுள்ளார்க்கு	பலகால ்	ஸர்வகாலமும்
அருளே	ப்ர ாதத்தையே	நிற்கும்படிவாழ்	அடிமைசெய்துவர்த்
புரியும்	ப ் ணும்ஸ்வபாவத்	வர்	திக்கும்படியான
	தையுடை யராய்		வாழ்வைப்பெறுவ
கார்ஆர்	மி வும்பெருத்த		ர்கள். (௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) அழகுமிக் பொழில் சூழ்ந்து தர்சநீயமான தில்லையில் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேஶ்ர ாவுக்கு ஒருநாளும் ஆராத †ஸ்நேஹத்தையுடைய ஸ்ரீவை ஷ் வர்

'கேட்டு ஸந்தோஷிக் கடல்சூழ்ந்த பூமிக்கு ப்ரஸாதத்தைப்ப ' ணும் †ஸ் பா ராய் ார்காலத்து மே ம்போலே பரமோதாரரான திருமா' கயாழ் ார் கு றயாத வோசையையுடைத், ாக ருளிச் செய்த திருமொழி பத்தும் ல்லார், ப்ருதிவீப்ரசுரமான லோகத் தை யளந்த ' திருவடிகளி 'கீழே ாலமெல்லாம் ர்த்திக்கும்படி யா ாழ்ளை ப்பெறு ர் ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (சீராரித்யாதி) 'உள்ளம் என்கிறபதம் லக்ஷ யா ஸ்நேஹத் தச்சொல்லுமெ ' றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ே ஹத் த) என் று. அருளேபுரியும்'' எ 'கிற அவதாரணலப்யார்த்தம் (ஸ்வபாவராய்) என் றது. ... ... (௧௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் இரண்டாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி க ம்பத்து க ம் திருமொழி
வாடமருதிடை ப்ரவேசம

வ்யா. †க்ருஷ்ணாவதாராதிகளிலீடுபாட்டுதீரத் திருச்சித்ரகூடத்திலே வந்து ஸந்நிஹிதனானான் எல்லாருமாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

அரு. வாடமருதிடைப்ரவேசம். கீழ்த்திருமொழியில் ராமக்ருஷ்ணாதி விபவங்களிலவதாரங்களை யாஶ்ரயிக்கைக்குறுப்பாகச்சொல்லி 'திருச்சித்திரகூடத்தில் சென்று சேர்மின்கள்' என்றார்; இதுகேட்டசேதநர்க்கு, விபவத்தில் நெஞ்சுசென்று அங்கே யாஶ்ரயிக்கையில் ருசிபிறந்து அது காலாதீதமென்று பிற்காலிக்கவும் கூடுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்த விபவங்களில் விரோதிநிரஸநசீலதையை பஹுமுகமாக வருளிச்செய்துகொண்டு அவனே திருச்சித்திரகூடத்துள்ளானென்று ஸம்ஸாரிகள்நெஞ்சில் படுத்துகிறரென்னும் ஸங்கதியை ஸங்க்ரஹேண ஸூசிப்பிக்கிறார் (க்ருஷ்ணாவதாரேத்யாதி). ஆதிசப்தத்தாலே ராமவதாரமும் நரஸிம்ஹாவதாரமும் சொல்லுகிறது.

ழு வாடமருதிடைபோகி மல்லரைக் கொன்றொக்கலித்திட்
டாடல்நன்மாவுடைத்தாயராநிரைக்கன்றிடர்தீர்ப்பான்
கூடியமாமழைகாத்த கூத்தனென வருகின்றான்
சேடியர் பூம்பொழில் தில்லைச் சித்திரகூடத் துள்ளானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
மருதிடை	இரண்டுமருதமரங்களின்நடுவே	உடைத்து	கொன்று
வாட	அவைவாடியிருந்த வளவில்	அன்று	இந்த்ரன்வர்ஷிப்பித்த அன்று
போகி	தவழ்ந்துபோய்,	ஆயர்	இடையருடைய [ந்த
மல்லரை	சாணூரமுஷ்டிகாதி மல்லவர்க்கத்தை	ஆநிரைக்கு	பசுக்கூட்டத்துக்குவந்த
கொன்று	நிரஸித்து,	இடர்	துக்கத்தை
ஒக்கலித்திட்டு	நடைபழகினதாய்	தீர்ப்பான்	தீர்க்கைக்காக
ஆடல்	ஆடிக்கொண்டுவரும	கூடிய	திரண்ட
நல்	அழகிதான [தாய்	மாமழை	பெரியகல்வர்ஷத்தை (மலையையெடுத்து)
மா	குதிரைவடிவுகொண்ட கேசியை	காத்த	ரக்ஷித்த

கூத்தன் என	மனோஹாரிசேஷ்டிதத்தையுடையவன் என்று எல்லாரும் சொல்லும்படி	_யர்	ஓங்கின [டைய
		பூம்பொழில்	அழகியசோலைகளையு
		தில்லைச்சித்திரகூடத்து	தில்லைத்திருச்சித்ரகூடத்திலே
வருகின்றான்	வருமவன்,	உள்ளான்	நித்யவாஸம்பண்ணுகின்றான். (௧)
சேடு	இளகிப்பதித்ததாய்		

வ்யா. முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) †அஸுராவேசத்தாலே வந்த மருதாகையாலே இவன்கிட்டக்கிட்ட அவைவாட மருதின் நடுவே போய். (மல்லரைக்கொன்று) சாணூரமுஷ்டிகரை நிரஸித்து. † ஆவாலம் கொட்டி (ஆடல்) தன் ஸஞ்சாரத்திலே இவன் அந்ய பரனும்படி ஆடிக்கொண்டுவந்து தோற்றின கேசியைக்கொன்று, இடை யருடைய பசுநிரைக்கு அன்றிடர் தீர்க்கைக்கா இந்த்ரன் ப்ரேரித்த புஷ்கலாவர்த்தகாதி மேகங்களெல்லாம் கூடி வர்ஷித்த பெருமழையைக்காத்த மனோஹாரிசேஷ்டிதத் தயுடையவன் என் று எல்லாரும் சொல்ல வருகிறவன். (சேடு) இளமையும் திரட் சியும் . ... ( )

அரு. முதற்பாட்டு. (வாடவித்யாதி) (௧) 'இணைமருதிற்றுவீழ'' என்னுமா போலே முறிந்துவிழு கயைச் சொல்லவேண்டியிருக்க, ''வாட''என்றதுக்கு- வாடும் போதுபோனனென்று விவக்ஷித்து ஹேதுபூர்வகம் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அஸுரேத்யாதி). ஒக்கலித்திட்டு - பழகின, ஆடலுடைத்தாய் நல்லதான மா என்று சப்தார்த்தமாய், தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆவால மித்யாதி). (ஆவாலங்கொட்டுகை) குதிரை நடைபழக்குகைக்குக் கொட்டுகை.

௨ பேய்மகள் கொங்கை நஞ்சுண்ட பிள்ளை பரிசிதுவென்றால்
மாநில மாம ள் மாதர் கேள்வ னிவனென்றும் வண்டுண்
பூமகள் நாயகனென்றும் புலன் கெழு கோவியர் பாடித்
தேமலர் தூவ வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பேய்மகள்	பேயானபூதனையுடை	பிள்ளைபரிசு என்றால்	பிள்ளையுடையப்ரகாரம் என்னக்கேட்டு,
கொங்கை	முலையில் [ய	இவன்	இந்தக்ருஷ்ணன் (இவன்) பிள்ளையல்லன்,
நஞ்சு	விஷத்தை		
உண்ட	அமுதுசெய்தருளின		
இது	ஆச்சர்யமானவிச்செயல்	மா	பஞ்சாசத்கோடிவிஸ்தீர்ணையான

---

(௧) க - ச - .

நி மாமகள்மா தர்	பூமியை ப்ரகாரமாக வு டைய ஸ்ரீபூமிப்பிரா ட்டிக்கு	புல ெ மு	ண்டார்நெஞ் சக் க ரும்வடிவையு டைய
ே ள் ன்என்று	ல்லப என்றும்,	ே ாவியர்	இடைப்பெண்கள்
வண் டு ண்	ம் வண்டுகள் ழிகிற மதுபாநம்ப ண்ண	பாடி	ஸ்தோத்ரபூர் மாகப்பாடி
பூம ள்	தாம ரப்பூவைப்பிற ்தகமாகவு டைய ம் பெரியபிராட்டியா	தேன்மலர் தூவ வருவா	செவ்விகுன்றுதபூ வ பணிமாற வருமவன்
நாய ன்என்று	பதியென்றும் ர்க்கு	சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு.(பேய்ம ளித்யாதி)†(பிள்ளை§யுடைய) படி பேயாய்வந்த ஸ்த்ரீயினுடைய முலையில் நஞ்சையு ட ஆ சர் யமான செயலென்றால் இவன் கே லம் பிள்ளையல்லன் ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்கு ல்லப பெரியபிராட்டியார்க்கு நாயகன்" என்று டாருடைய இந்த்ரிய ளைப் பிணிக்கும் டிவையுடைய இடை ப்பெ கள்பாடி செவ்விப்பூவைத்தூ வருமவ †(பொலன்மெ மு கோவியர்) று பொன்னாலேசெய்த ஆபர த்தையுடைய ே ா வியரென்னவுமாம். .. ... (௨)

அரு. இரண்டா பாட்டு. (பேயித்யாதி) கோவர்த்தநோத்தரணாதி அதிமாநுஷசேஷ்டிதங்களைச்செய்தவனே சித்ரகூடத்துள்ளானென்றறிந்து நிஶ்சயிக்கும்படி யெ ஙனே? ன்னும் ஜிஜ்ஞா ஸயிலே இ ப்பிள் ளையா யிரு ச்செய்தே ஶ்ரிய பதியென்று நிஶ்சயித்தார் இ டைப்பெ கள் ண்டீர்களே, அ ஙனே நீங் ளும்கொ ள்ளுங்கே ளெ கிறாரென்று ஸங்கதி.

"பிள்ளைபரிசு - பேய்ம ள் கொ ஞ்சுண்ட - இதுவெ றால், மா நில" இத்யாதி ரன்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளை யித்யாதி). (பிள்ளையுடையபடி) என்று சில ஸ்ரீகோசங்களிலுண்டாயிருக்கும். அப்போது அந்வயத்திலே திருவுள்ளம், அன்றிக்கே சில ஸ்ரீகோசங்களில் (பிள்ளையுடையபடியே) என்றுமுண்டு. அப்போது பிள்ளை பப்போலே மா நுஷ்யமானபடியே என்றாய் பேய்" என்றும் "மகள்" என்றும் சொன்ன பதத்வயத்துக்கும் - பேயானது மநுஷ்யவேஷங்கொண்டதென்று கருத்த ருளிச்செய்கைக்கு த்ருஷ்டாந்தமென்று கொள்ளவேணும். இப்போது யதா வஸ்த்திதமே அந்வய . பொலன் - ஆபர ண, கெழுமு - சேருகையாய், அருளிச்செய்கிறார் (பொலனித்யாதி). ... ... (௨)

---

§ குண்டலிதம் அரும்பதத்துக்குப் பாடாந்தரமாயினும் ப்ராசீந வ்யாக் யாந ஸ்ரீகோசங்களிலெங்கும் 'பிள்ளையுடைய" என்றே காணுகிறது.

௩. ப ்டி ன் ெ ்ெ யு ் டானென் றுய்ச்சியர்கூடிஇழிப்ப
எண்டிசையோரும் ங் இணை மருதூடு நடந்திட்
ட ் டரும் ானத் த ரு மாயிர நாம ் களொடு
திண்டிறல் பாட ருவா ் சித்திரகூடத் துள் ளானே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இவன்	இச்சிறப்பிள்ளை	நடந்திட்டு	தவழ்ந்துபோய்
வெண்ணெய்	வெண்ணெயைக் ளை	அ ண்டரும்	நித்யஸூரிகளு ்
ண்டானென் று	வு ண்டுஅமுதுசெய்தானெ ் று	ானத்தவரும்	ப்ரஹ்மாதிகளும்
		ஆயிரநாம ் க ளொடு	ஸஹஸ்ரநாம ் களைச் சொல்லி (அவனுடைய)
ஆய்ச்சியர் கூடி	இ டப்பெண்கள் திரண்டு		
இழிப்ப	பழிக்க	திண்	திண்ணிதான [தை
எண்தி சயோ ரும்	எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும் [ம்	திறல்	ஆண்பிள்ளைத்தனத்
		பண்டு	முற்காலத்திலே
ணங்	ஸே ிக்கும்படியா	பாட	பாடும்படி
இணைமருதூடு	சேர்ந்துநின்ற இரண்டு மருதமர ் களி ் நடுவே	வரு ான்	வருமவன்
		சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(௩)

வ்யா. (பண்டித்யாதி) இவன் வெ ் ெ யுண்டான்' என்று இடைப்பெ ் ர் கூடி †யேச எட்டுதிக்கிலுள்ளாரும் திரு டி ளிலே வ ங்கும்படியா கிர்வி ரமான மருதினுள்ளிட்டுப்போய் இடையர்களும் தே ர் ளுமாய் ஆயிரந்திருநாம ் ளைச்சொல்லிக் கொ ் டு தன்னுடைய ஆ ் பி ள்ளைத்தனத்தைப் ப ் டு பாட ரு ா ். ... ... (௩)

அ . மூ ் று ் பாட்டு. (பண்டித்யாதி) பேய்முலையுண்டபடி யக்க ் ட இ டப்பெண்கள் மேன்மை பேசினுராகிலும் வெண்ெ யுண்டபோது இ ' ப்பிள்ளையென்றே ஏசவுங்க ் டோமீ. என்ன ் வெ ் ணெயு ் டு ட்டுண்டுநின்றபோதே நி ் ற மருதிறுத்து,தேவராலும் இடையராலும் ெ ா ண்டாடப்பட்டான் கண்டீர் எ ் று நெஞ்சிலுறைக்கச் சொல்லுகிருரெ ் று ஸங்கதி.

அ ழ ் ை -கூப்பிடுை யாய், பலித்தவர்த்தம் (ஏச) என்றது. இவ ்" என்றுதுடங்கி, "திண்டிறல் - பண்டு - பாடவருவான்" எ ் றந்வயம். ... (௩)

௪. ளைக் ாக நெடுங் ண் மடவா ராய்ச்சிய ரஞ்சி யழைப்பத்
தளைத் தவிழ் தாமரைப்பொய்கைத் தண்டடம் புக் ண்டர்காண
முளைத்த வெயிற்றழல் நாகத் துச்சியில் நின்றதுவாடத்
திளைத்தமர் செய்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௪)

---

§ அழைப்ப என்று இவ்வரும்பதத்துக்குப்பாடம். ஆயினும் "இழிப்ப' என்பதே ப்ராசீந பாடமாகக் காண்கிறது.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
வளை	வளைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட	புக்கு	போய்
கை	கைகளையும்	அண்டர்	இடையர்
நெடு	நீண்ட	காண	காணும்படியாக
கண்	கண்களையும் [யரான	முளைத்தஎயிறு	முளைத்தபற்களையு
மடவார்	மடப்பத்தையுமுடை-	அழல்	விஷாக்நியையுமு[டைய
ஆய்ச்சியர்	ஸ்ரீகோபிமார்கள்	நாகத்து உச்சியில்	காளியனுகிறபாம்பின் தலையிலே
அஞ்சி	பயப்பட்டு	நின்று	ஒருபடிப்படநின்று
அழைப்ப	கூப்பிட	அது ஆட	அது இளைக்கும்படி
தளை அவிழ்	கட்டு அவிழுகிற	திளைத்து	களித்து நர்த்தநம்செ[ய்து
தாமரைப்பொய்கை	தாமரைத்தடாகத்தின்	அமர்செய்து	பூசல்பண்ணி
தண்	குளிர்ந்த	வருவான்	வருமவன்
தடம்	கரையிலே		

சித்திரகூடத்துள்ளான். (௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (வளைக்கையித்யாதி) வளையாலே அலங்க்ருதமான கையையும் பிதை(ம்ருகி)களாய்ப்பார்க்கும் நோக்கையுமுடைய இடைப்பெண்கள் அஞ்சி கூப்பிட † கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த தாமரைப்பொய்கையினுடைய மநோஹரமான கரையிலேசென்று இடையர்காண முளைத்தவெயிற்றையுடைய பாம்பினுடைய உச்சியிலே புக்குநின்று அது ஆடும்படி கூடவிளையாடி † அமர்செய்து வருமவன். ... ...(௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (வளையித்யாதி) மருதிறுத்த வளவேறிக்கே பாம்பின் படத்தில் தானேபோய் நடமாடின அபதாநத்தாலும் அவர்கள் பரமென்றிருந்தார்களென்று நியாமகாந்தர மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

“தளைத்தவிழ்” என்றவிடத்தில், “அத்து”சாரியைச் சொல்லாய் ‘தளை அவிழ்” என்றுமருளிச்செய்கிறார் (கட்டவிழ்ந்தலர்ந்த) என்று. (அமர்செய்து) - யுத்தம்பண்ணி. ... ...(௪)

௫. பருவக் கருமுகி லொத்து முத்துடை மாகட லொத்து
அருவித் திரளிகழ்கின்ற வாயிரம் பொன்மலை யொத்து
உருவக் கருங்குழலாய்ச்சித் திறத் தினமால் விடைசெற்றுத்
தெருவில் திளைத்து வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
பருவம்	கார்காலத்திலுண்டான	மா	பெரிய
கருமுகில்ஒத்து	காளமேகம்போலேயு[ம்	கடல்ஒத்து	கடல்போலேயும்
முத்துஉடை	முத்துக்களையுடைய	அருவித்திரள்	அருவிகளின் ஸமூஹத்தினாலே

திகழ்கின்ற	விளங்ாநின்றுள்ள	இனம்	ஒன்றாகத்திரண்ட
ஆயிரம்பொன்	அநேகம்ரத்நபர்வதங்	மால்விடை	பெரிய ருஷபங்களை
மலைஒத்து	ள்போலேயுமாய்	செற்று	நிரசித்து
உருவம்	அழகியவடிவையும்	தெருவில்	வீதியிலே
கரு	றுத்த [ய	திளைத்து	(களித்து) விளையாடி
குழல்	திருக்குழலையுமுடை	வருவான்	ருமவன்
ஆய்ச்சிதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டி க்கா	சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(௫)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) † வர்ஷுகவலாஹகம்போலேயும் முத்துடைய பெருங்கடல்போலேயும் அருவித்திரள்களாலே விளங்காநின்றுள்ள † ஆயிரம் பொன்மலைபோலேயுமாய் அழகிய வடிவையும் கறுத்த திருக்குழலையுமுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டியிடையாட்டத்துக்காக திரண்டு பெருமையையுடைய ருஷபங்களைக்கொன்று தம்பருவத்திற்பிள்ளைகளோடே தெருவிலே கூடி விளையாடி ருமவன். . ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (பருவமித்யாதி) கீழ் நாலு பாட்டாலும் - அவனதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களைச்சொல்லி அத்தால் அவன்பரன் என்றாற்போலே நங்களுமவனை நிர்ணயித்தாச்ரயியுங்கோளென்றார். இனி மேல் பாட்டுக்களில் - நப்பின்னை முதலானார்க்கு விரோதி நிவர்த்த முகத்தாலேயுதவினாற்போலே உங்களுக்கு முதவுவானென்பாராய், அதில் நப்பின்னைக்குதவினவித்தை இதிலருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி.

நப்பின்னை க்ருஷ்ணனோடொத்த நிறமுடையளென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (வர்ஷுகேத்யாதி). (பொன்மலைபோலேயும்) என்றது - ஆபரணச் சேர்த்தியாலே. ... ... (௫)

௬. எய்யச் சிதைந்த திலங்கை மலங்க வருமழை காப்பான்
உய்யப் பருவரை தாங்கி யாநிரை காத்தானென்றேத்தி
வையத் §தெவரும் வணங்க வணங்கெழு மாமலைபோலே
தெய்வப்புள்ளேறிவருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (௬)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எய்ய	அம்பினாலடித்தபோ	வருமழை	வருகிறமழையை
இலங்கை	லங்கை யானது [து	காப்பான்	போக்குகைக்கா
சிதைந்தது	அழிந்தது;	உய்ய	(அவை) உஜ்ஜீவிக்கும்
ஆநிரை	பசுத்திரள்	பருவரை	பெரியமலையை [படி
மலங்க	லங்கும்படி	தாங்கி	எடுத்து (அவற்றை)

§ தேவரும் என்று அரும்பதத்துக்குப்பாடம்.

காத்தா ' என் று	ரக்ஷித்தா ' ன்று	ர மலைபோலே	பெரிய மலை யப்போலே
வயத்து	பூமியிலுள்ள	தெய் '	அழகிய
எ ரும்	ஸத்வப்ர ருதி ளெல்லாரும்	புள்	பெரியதிரு டிமே லே
		ஏறி	ஏறிக்கொண்டு
எத்தி	ஸ்தோத்ரம்பண்ணி	வரு ர '	வரும ன்
ண '	ஆஶ்ரயிக்கும்படியாக	சித்திரகூடத்துள்ளான்.	(சு)
அண ' குஎழு	தேவாவிஷ்டமான		

வ்யா. ஆரும்பாட்டு. (எய்யவித்யாதி) இவன் பண்டு எய்ய லங்கை யழிந், து ' பசுக்களு மிடையரும் மலங்கும்படியா ருகிற ம ழ யக் காக் கக்காக, அ வை உய்யும்படிக் கிடா ப் பெரிய மலையையெடுத்துக் ரத்தானெ ' றேத்தி. †பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும் ' க தேவாவிஷ்டமான மலைபோலே பெரிய திரு டிமேலே யேறி ருமவன். ... ... (சு)

அரு. ஆரும்பாட்டு. (எய்யவித்யாதி) இதி ' - பிராட்டி 'கும் பசுக் ளுக்கு முதவினாற்போலே யுதவுமவனென்றருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங் தி. (பூமியிலுள்ளாரெல்லாரும்) என்றதுக்கு யத்தேவர்' எ ' கிறபதத் த லே பூஸுரர் ளைச் சொல்லிற்றேயாகிலும் ஸத் ப்ரசுரரான தவப்ர க்ருதிகளெல்லா ரயு ' சொல்லுமென்று திருவுள்ளம். ... ... (சு)

ஞ. ஆ ரிவை செய்தறி ர ரஞ்சன மா மலைபோலே
மேவு சினத் தடல் வேழம் வீழ முனிந்தழ ரய
காவிமலர் நெடுங்க 'ர ணார் தொழ வீதி ருவான்
தே ர்வ ங்கு த ' டில்லைச் சித்திரகூ த்துள்ளானே. (எ)

பதம்.	உரை.	பத'.	உ ர.
இ வ	இப்படிப்பட்ட ஆனைத்தொழி ' லை	முனிந்து	சீறியருளி
		அழ ரய	அழகை யுடைத்தாய்
செய்தறிவார்	செய்தார் எவர்? ஒருவருமில்லை' (அதாவதென்னெ ' னில்)	காவிமலர்	நீலோத்பலம்போலே
ஆர்		நெடு	நீண்ட [றுத்து
		ண்ணார்	ண் ளையுடை ஸ்த்ரீ ள்
மா	பெரிய		
அஞ்சனமலை போலே	அஞ்சநகிரிபோலே யாய்	ை தொழ	ஸேவிக்கும்படியாக
		வீதி	திருவீதியிலே
மேவு	பொருந்திய [தாய்	வருவா '	எழுந்தருளுமவன்,
சி ம்	கோபத் த யு டத்	தேவர்வ ' கு	தேவர்கள்வந்துஆஶ்ரயிக்குமதாய்
அடல்	மிடுக்கையு ட		
வே ழ '	குவலயாபீடம்எ ' னு த '		ஶ்ரமஹரமான
வீழ	விழும்படி [ம்யானை		தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளான்.(எ)

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரித்யாதி) † ரி செய்தறி வார்? பெரியதொரு† அஞ்சநகிரிபோலே ஸ் ரபாவி மான சினத்தை யுடைத்தாய் யுத்தோந்முகமான ஆனை குட்டிச் சுவர்போலே விழும் படி சிறி தர்சநீயங்களாய் காவிமலர்போலே கறுத்து நெடிய ண்ணையு டய ஸ்த்ரீகள் கைதொழும்படி வீதியிலே ருமன் தேவர்களாஸ்ரயிக்கும் தில்லைச்சித்திரகூடத்துள்ளானே (எ)

அநு. ஏழாம்பாட்டு. (ஆவரித்யாதி) ஆகி ர காத்தவளவே யன்றிக்கே ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுக்குக் களிறுதருபுணர்ச்சி ெ ாடுத்தவ உங்க ளு குதவுவ ெ கிருரென்று ஸங் தி. அதா து ஆனையால்வந்த ஆபத்தை ப்போ கித் தன்னைக் ண்ணுர கண்டநுபவிக்கக் ெ ாடுத்தானெ க. ரு ஷ்ண ே லே யானைவருமதுவே பெண்களுக் ாபத்திறே.

(எவரி வ செய்தறிவார்) என்றதுக்கு மூன்றுயோஜனை. அதாவது - செய்தவினை - குவ யாபீடநிரஸநாதி வ்யாபாரங்களை எவரறிவார்? ஒரு ரு மறிவாரில்லை என்று ஆழ்வார் தம்மிலே தாம்நொந்து எத்தனை நாமுபதேசித் தாலும் திருந்து ாரரிதாயிருந்ததென்று ஈடுபடுகிருரென்னுதல் அன்றி ே ஆஸ்ரிதர்க் ாக இவ் ருந்தொழில்களைச் செய்தாரார்? ஒருவருமில்லை என்று எம்பெருமானுடைய சேஷ்டிதத்திலீடுபடுகிருரென்னுதல் அங்ஙனும றிக் கே ஸ்ரீமது ரயில் பெ களீடுபாடாய் "செய்தறிவார்' என்ற ந்தரம் என்று எ ெருருபதத்தை மூலவ்யாக்யாநங்களில் அத்யாஹரித்துக்ெ ாண்டு (கைதொழும்படி) ன்றபதத்தோடந்வயித்துக் கொள்ளவுமாம். (அஞ்சந கிரிபோலே) எ றதுக்கு - (வதியிலே வருமவன்) என்றத்தோட யம். அஞ்ச கிரிபோலேயிருக்கிற" என்று - குவலயாபீடத்து கு விசேஷணமா வுமாம். ... ... (எ)

அ. பொங்கி யமரிலொருகால் பொன்பெயரோனை வெருவ
அங்கவனுக மளைந்திட் டாயிரந்தோ ளெழுந்தாடப்
பங்க ணிரண்டெரிகான்ற நீண்ட வெயிற்றொடு பேழ்வாய்ச்
சிங்கவுருவில் வருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
ஒருகால்	ப்ரஹ்லாதனைச் சிறி னவன்று	அங்கு	அவ்விடத்திலே
அமரில்	யுத்தத்தில்	அவன் ஆ ம்	அவனு டயஉடம்
பொன்பெய ரோனை	ஹிரண்யனை	அளைந்திட்டு	பிளந்து [பை
வெருவ	வுவன்) அஞ்சும்படி	ஆயிரந்தோள்	அநேகம்திருத்தோள்
பொங்கி	கிளர் து (சீறி)	எழுந்து ஆட	களும்தோற்றவ்யா
			பரித்து [ன்றுள்ள
		எரி ான்ற	நெருப்பை யுமிழாநி

பை	பசுத்த	வாய்	வாயையுமு டைய
இரண்டுகண்	இரண்டுகண் ளையும்	சி வுருவில்	ஸிம்ஹருபியாய்
நீண்ட	தீர்க்கமான	வருவான்	வருமவன்
ஏயிறு	கோ ரப்பற்களையும்	சித்திரகூடத்துள்ளான்	(அ)
பேழ்	பெரிய		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பொங்கியித்யாதி)†யுத்தத்திலே பண்டொருகால் ஹிரண்யனை ெ ருவும்படி †சீறி அவ்விடத்திலே அவனுடைய உடம்பையளைந்து ஆயிரம்தோள்தோற்ற வ்யாபரித்த ாத் யுசிதமாக எரி ான்ற பசு ம யயுடைய ணும் நீண்ட எயிறும் பெரியவாயுமான ஸிம்ஹரூபத் த யு டயனாய் ரும ன். பொ குகை மிகுதி. ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (பொ கியித்யாதி) ழ்ப்பாட்டிலே - திருந்து ாரொருவருமில்லை ன்றபக்ஷத்தில் தம்மு டய க்ருபாதிசயத்தாம் திருந்தாத லோகத்தார் கு அச் ம் பிற கும்படி வில கிப்போனுரெல்லாரும் ஹிரண்யன்பட்டது படுவரென் றுரென்று ஸங் தி மற் றப்பக்ஷ களில் பெண்களுக்குதவினவள ன்றிக்கே ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ் ானுக்கு ந்துதோற்றி ுற்போலே யுதவும ெனன்கிறுரென்று ஸங்கதி.

அமரிலொரு ால் பொன்பெயரோனை வெருவ - பொங்கி - அங்கு இத்யாத்யன்வயமுமே வருளிச்செய்கிறுர் (யுத்தத்திலே யித்யாதி). பொ குகை - மிகுதியாய், ே ாபத்தால் ந்தமிகுதியாய் பலித்தவர்த்த (சீறி) என்றது. ான்ற - மிழ்ந்த. ... ... (அ)

கூ. கருமுகில்போல்வதோர்மேனி கையன வாழியும் சங்கும்
பெருவிறல் ானவர்சூழ வேழு கும் தொழுதேத்த
ஒருமகளாயர்மடந்தை யொருத்தி நிலம ள் மற்றைத்
திருமகளோடும் ருவான் சித்திரகூடத்துள்ளானே. ( )

பதம.	உ ா.	பத .	உரை-
கருமுகில்போல்வது	காளமேகம்போலே கறுத்து	சங்கும்	ஸ்ரீபாஞ்சஜ யாழ் ா னையும் [ளுய்
ஓர்	ஒப்பற்ற	கையன	திருக்கைகளிலுடைய
மேனி	டிவழகையு டய ளுய் [யு	பெருவிறல்	மிக்கமிடுக் கையுடை
		ானவர்	தேவர்கள் [ய
ஆழியும்	திருவாழியாழ்வானை	சூழ	சூழ்ந்து ஸேவித்துநிற்கவும்

பதம்	உரை	பதம்	உரை
ஏழ்உலகும்	ஏழுலோகங்களிலுள் [ளாரும்	ஒருத்திநிலமகள் மற்றொருத்தி ஆன	ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியோடும்
தொழுது	ஸேவித்து	மற்றை திருமகளோடு	இன்னும் பெரியபிராட்டியாரோடும் கூ
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படிக்கீடா	வருவான்	வருமவன் [ட
ஒருமகள் ஆயர் மடந்தை	ஒருத்தியான நப்பின்னைப் பிராட்டியோடும்		சித்திரகூடத்துள்ளான். (க)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கருமுகிலித்யாதி) காளமேகம் போலேயிருக்கும் வடிவையும் கையில் திருவாழியையும் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுமுடையனாய் பெரிய மிடுக்கையுடைய ப்ரஹ்மாதிகள் சூழ்ந்து ஸேவிக்க ஸப்தலோகத்திலுள்ளாரும் திருவடிகளிலே விழுந்தேத்த பிராட்டிமார் மூவரோடுங்கூட வருமவன். (க)

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (கருமுகிலித்யாதி) கீழ் - ம்பெருமானுடைய அபதானங்கள் சொல்லிக்கொண்டு மிடுக்கை ஆஸ்ரயணோபயுக்தமாகச்சொல்லி இவையொன்றுமில்லாவிட்டாலும் விடலாமோ இவனுடைய போக்யதையென்று திருவுள்ளம்பற்றி, வடிவழகும் ஆயுதச்சேர்த்தியழகும் பிராட்டிமாரோட்டைச் சேர்த்தியும் கண்டு தார்மிகளான ப்ரஹ்மாதிகளும் வணங்கும்படி பாரீரென்று உபதேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதி. ... (க)

மூ. தேனமர் பூம்பொழில் தில்லைச்சித்திரகூடமமர்ந்த
வானவர்தங்கள்பிரானை மங்கையர்கோன்மருவார்
ஊனமர்வேல் கலிகன்றியொண்டமிழொன்பதோடொன்றும்
தானிவை கற்று வல்லார்மேல் சாரா தீவினைதானே (க0)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தேன்	வண்டுகள்	அமர்	பொருந்தித் தங்கும்படி
அமர்	மொய்த்த	வேல்	வேல்தொழிலில் வல்லரான [ய்த
பூ	அழகிய	கலிகன்றி	ஆழ்வார் அருளிச்செ
பொழில்	சோலையையுடைய	ஒண்தமிழ்	அழகியதமிழ்ப்பாஷையாலான
தில்லைச்சித்திரகூடம்	தில்லைத் திருச்சித்திரகூடத்திலே [கிற	இவை ஒன்பதோடொன்று	இப்பத்துப்பாட்டையும் [யஸித்து
அமர்ந்த	நித்யவாஸம் பண்ணு	கற்று	அர்த்தத்துடன் அப்
வானவர்தங்கள் பிரானை	அயர்வறுமமரர்களுக்குத் தலைவனை விஷயமாய்	வல்லார் மேல்	அதிகரிக்க வல்லவர்க
மங்கையர்கோன்	திருமங்கையிலுள்ளார்க்கு ராஜாவாய்	தீவினை	பாபங்கள் [ளபக்கல்
மருவார்	சத்ருக்களுடைய	சாரா	கிட்டமாட்டா... (க0)
ஊன்	சரீரத்தில்		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (தேனித்யாதி) ண்டுகள்படிந்து பூத்தபொழிலையுடைய தில்லையில் சித்திரகூடத்திலேயமர்ந்த †*அயர் வறுமமரர்களதிபதியை திருமங்கைக்குரா ராவாய் †சத்ரு ள்சரீர மே தனக்கு உ றயாகவுடைய ே லையுடைய ஆழ் ாரருளிச்செய்த அழகிய தமிழான விப்பத்துமப்யஸித்தவர்கள் பக்கல், அவர்கள் ப ண்ணினபாபம் பலாறுப த்துக்காகச் சாரா. ... (௧O)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தா பாட்டு. (தேனித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் "வானவர்" என் பதத் த; ஆஸ்ரயிப்பார்க்குறுப்பாக தார்மாநி ளும் ந்தாஸ்ரயிக் க்க . டீர் ளேயென்ன வேண்டுமை யால் அதுக்காக ப்ரஹ்மாதிகள் பரமாக்கிறு ரேயாகிலு இப்பாட்டில் ான ர்" றது கு 'தங் ள்" என்று அஸா தார ய தோற்றச்சொல்லுகையாலும் ஆழ்வார்க்கு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குப் பிரானென்றது-அதிசயமாய்த்தோற்றுமையாலும் (௧) அமரர்க்குமெய்தாத ண்டத்திருப்பீர்' என்று பல(ஃல)ஸ்வரூபத் தக் கீழ்த்திருமொழியிலருளிச் செய்தத்தோடு இத்திருமொழிக்கு ஏகவாக்யதை யச்சொல்லு யாலே ப்ரா ப்யமே ரடிகடிதரான நி த் யஸூரிகளேயா வேணுமென்றருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறும ரர் ளதிபதி ய) என்று. இப்பதத்து கு (அருளிச்செய்த) என் றத்தோடந்வயம். மரு ார்" என்றதினர்த்தம் (சத்ரு ள்) றது. (O)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

மூன்றாமபத்தில் மூன்றாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம

பெரியதிருமொழி ௩ ம் பத்து ச ம் திருமொழி
ஒருகுறள் ப்ரவேசம்

வ்யா. †நீங்கள் அவனைப்பெறுகைக்குறுப்பாகப்ப ணும் ஸாதநாநுஷ்ட்டாநத்தை அவன்றான் உங்களைப் பெறுகைக்குறுப்பாக அவதாராதிமுக களாலே பண் ணிக்கொடு இ கேவந்து நின்றானெ றார் அவன்படியிதுவானபின்பு ஆர்த்தித் ம் துடக்கமாக மேலுள்ளவற்றையெல்லாம் அ ன் கை மேலயேறிட்டு நீ க ளவனுகந்த சீராம ணகரை யாஶ்ரயியு கோளென்கிறார். இ ன் †பரமபக்தி பர்யந்தமாகப்ப ணினாலும் அதடைய ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி மாத்ரத்திலே நிற்கும்படியிறே பேற்றினுடைய லக்ஷணயத்தைப் பார்த்தாலிருப்பது.... ... ... *

அரு. ஒருகுறளின் ப்ரவேசம். கீழிர டு திருமொழியாலுமாக - நீங்களொரு ஸாதநாநுஷ்ட்டாந பண்ணவேண்டா சித்திரகூடத்துள்ளானை யாஶ்ரயியு கோ ளென்றுநின்றீர் பேற்றின்கனத்தைப்பார்த்தால் இவ்வளவினாலே பலம் கப்படுமெ று நாங் ள்விஶ்வஸி கும்படியெ ஙனேயென்னும் ச ை யிலே வருத்த ஸ்வாமியாகையால் உ களைப்பெறவேணுமென்று ப்ராப்தாவும் ப்ராப னும் ப்ராப்தி குகப்பானு ம ுயிருக் ஃயா லு ரு க்கு விஶ்வஸிக்கத்தட்டென்? அவனிலும் அவனு ந்த ரயாஶ்ரயிக் யே யமையுமென்றருளிச் செய்கிறாரென்னும் ஸங்கதியை யருளிச்செய்கிறார் (நீ களித்யாதி). ஆர்த்தித்வமாத்ரமாகிலும் இவன் பக்கலிலே வேண்டாவோ? இத்தையுமவன்றலையிலே யேறிட்டு நிர்ப்பரனாயிருக்கக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி). பேற்றுக்கு அப்ரதிஷேதமே வே டுவது, அதுக்கு மேற்பட்ட ஆர்த்தித்வம் முதலான வ யெல்லா மிவனுக்கு வேணுமென்கிற நிர்ப்பந்தமில்லையென்று கருத்து ... ... *

மூ. ஒருகுறளா யிருநிலமூவடிமண் வேண்டி
யுலகனைத்து மீரடியா லொடு கி யொன்றும்
தருகவெனு மா லியைச் சிறையில் த்த
தாடாளன் தாளணைவீர் தக்ககீர்த்தி
யருமறையின் திரள் நான்கும் வேள்வியைந்து
மங்கங்களவை யாறு மிசை ளேழும்
தெருவின்மலி விழாவளமும் சிறக்கும்காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
ஒரு	அத்விதீயமான	கீர்த்தி	பெரு மை யயுடைத் தாய் [மான
குறளாய்	வாம வடி வ கொண்டு (மஹாபலிப க்கலிலேசெ று)	அரு	அர்த்தமறியஅசக்ய
		மறையி	வேதங்களின்
இருநிலம்	பர தபூமியில்	திரள்	திரள்கள்
மூ டிமண்	மூன்றுஅடிமண்ணை	நான்கு	நாலு
வேண்டி	இரந்து	ஐந்துவேள்வி யும்	பஞ்சமஹாயஜ்ஞங் ளும்
உல னைத்தும்	லோகங் ளெல் ாவ ற்றையும்	ஆறுஅங்கங்க ளும்	வ்யாகரணதிஅ ங்க ளாறு
ஈரடியால்	இரண்டடியாலே		
ஒடு கி	அடக்கி	ஏழுஇ ச ளும்	ஸப்தஸ்வரங்களும்
ஒன்றும்	மற்றைஓரடியும்	மலி	மிக்கிருப்பதாய்
தரு என	தரே ண்டும்என்று	விழா	உத்ஸவங்களின்
மாவலி ய	மஹாபலி ய	வளமும்	அழகும்
சிறையில்வை த்த	பாதாளமாகிறசி றயி லே த்தவனை	சிறக்கும்	மிகும்படியான
		தெருவின்	வீதிகளையுடைய
தாடாளன்	ர் ாதி டய	ாழி	ாழியில்
தாள்	திரு டி ளை	சீரா விண்ண ர்	ஸ்ரீராமவி ணகரத் த
அணைவீர்	கிட்டவேண்டியிருப் பீர். [ன	நீர்	நீ கள்
தக்க	அவனுக்குத்தகுதியா	சேர்மின்	ஆஶ்ரயியு கோள். ()

வ்யா. முதற்பாட்டு. (ஒருகுறளாய்) வடிவைக்க டபோதே சொல்லிற்றடையக் கொடுக் ே ண்டும்படியான அத்விதீயவாமந னாய். (இருநிலம்) பரப் பயு டத்தானபூமி ய. (மூவடிமண்டே ண் டி) †தனக்கென்ன ால்பாவுகைக்கு ஓரிடமில்லாதா ரப்போலே இத்தைய னுக்கா கி அ ன்ப விலேயிரந்து இந்தலோக க ள டய இர டடியாலே அடக்கி மூன்றடிதருகிறேம் என்றாய் மற்றை ஓரடியும் தாராயோ" என்று. (மா லியைச் சிறையில் வைத்த) அநந்தரம் இந்த்ரபதம் அ ன் பெற டவனுக அவனைப் பாதாளத்திலே வை த்த. (தாடாளன் தாளணைவீர்) ஆ ரிதார்த்த மாகத்தானிரந்தான்' என்னும் மேன்மையையுடையவன் திரு டி களைக் கிட்டடே ண்டியிருப்பீர்.

(த கவித்யாதி) அபௌருஷேயத்வ நிபந்தநமான கீர்த்தியை யுடைய வேதங்களு டய திரள்கள்நாலும் பஞ்சமஹாயஜ்ஞ களும் ஆறங் களும் ஏழிசைகளும் தெருவிலேமிக்கிருந்துள்ள உத்ஸவ த்தால்வந்த அழகும் இவையெல்லாமடையச் †சிறக்கும்படியான காழியில் ஸ்ராமவி ணகரை ஆ ரயியுங்ே ாள். ... ...(க)

௮௫. முதற்பாட்டு. (ஒரு குறளித்யாதி) மூவடிமண்டே ணுமென்று இருநிலத்தைவேண்டி என்றங்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிருர் (தனக்கென்ன வித்யாதி). தாடாளன் - ஸர்வாதிகள்.

(சிறக்கும்படியான) ஸம்ருத்தமாம்படியான. ... ... (௧)

மூ. நான்முகனுள் மிகத்தருக்கை யிருக்கு ராய்மை
நலமிகுசீ ருரோமசனுல் நவிற்று நக்க
னூன்மு மார் தலையோட்டே னொழித்த வெந் த
யொளிமலர்ச்சே டியணைவீ ருழுசேயோடச்
சூன்மு மார் வளையளைவா யுகுத்த முத் தத்
தொல்குருகு சினையென்னச்சூழ்ந் தியங் எ ்கும்
தேன்மு மார் கமலவயல் சேல்பாய் காழிச்
சீராமவிண்ண ரேசேர்மினீரே (௨)

பதம.	உரை.	பதம	உ ர.
நான்முகன்	ப்ரஹ்மாவினுடைய	உழு	முகிற
நாள்	ஆயுஸ்ஸு	சே	எருது ள்
மிக	அதிசயிக்க (அத்தால வனுக்குண்டான)	ஓட	(செரு ் ராலே) ஓட
தருக் க	கர்வத்தை	சூல்மு மார்	ப்ரஸவகாலமாயிருக்
இருக்கு	வேதத்தை	வளை	ச ்கு ள் [கிற
வாய்மை	ச்சரியாநின்றவனுய்	அளைவாய்	வ ்கு ளில்
நலம்மிகுசீர்	மிக்க ஆசாரத்தையு டையனுன	குத்த	ஈன்ற
		முத்தை	முத்துக் ளை [
உரோ சனுல்	ரோமசப ானுல்	தொல்குருகு	பெரியகுருகுகளான
நவிற்று	போக்குவித்து	சினையென்ன	த ் ளுடையமுட் டையென்று
நக்கன்	நக்நனைருத்ரனு டய (ை யிலேஒ ட்டியதாய்)	சூழ்ந்துஇயங்க	சூழப்பறவாநிற்பதாய் (அக்காற்றுலே)
		எங்கும்	பார்த்தவிடமெல்லாம்
ஊன்ஆர்	மாம்ஸளமான	தேன்	தே ் ெ ள்ளத் த
மு ன்தலையோ ட்டு	ப்ரஹ்மாவி ் கபாலத் தில்	முகமார்	முகத்தாலேசொரி கிற [டைத்தாய்
ஊண்	(இரந்துண்கிற) ஊ	லம்	தாம ரமலர்களையு
ஒழித்த	போ ்கின [ணை	சேல்	சேல்மத்ஸ்யங்கள்
எந்தை	ஸர்வஸ்வாமியினது	பாய்	பாயாநின்றுள்ள
ஒளிமலர்	செவ்விமலர்போ ் ற	வயல்	வயல்களையுடைய
சேவடி	சிவந்ததிருவடி ளை		ாழிச்சீராம விண்ணகரேசேர்மின் நீரே. (௨)
அணைவீர்	சேரவிரும்புவீர்.		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (நான்முகனித்யாதி) ரோமச பகவான் ப்ரஹ்மாக்களென்று சிலர் நீர்க்குமிழிபோலே தோற்று வது மறைவதாய்ப் போகக்கடவது எத்தனைபேர்”†என்றுரையிற்று.

†சதுர்மு னுடைய ஆயுஸ்ஸி ' மிகுதியாலுண்டான துர்மாநத்தை †வேதங்களை உச்சரியாநிற்பானும் ஆசாரப்ராதாந்யத்தால் ந்த வேற்றத்தையுடையனுன ரோமசபக ரனுலே † சதுர்த்தசபு ௱ ' ளுக்கும் டவேன் என்னுேபாதி ஆயுஸ்ஸ¬டையாருண்டோ" என்கிற துர்மாநத்தைத்தவிர்த்து.(நக்கணித்யாதி)†ருத்ரனு டய பிதாவுமாய் லோககுருவுமாயிருக்கிற ஊத் தலை யயறுத்து அத்தாலே பாதகியாய் மாம்ஸப்ரசுரமான தலையோட்டிலேயிரந்து அதிலே ஜவித்துத்திரிகிற எளிவரவைத்தவிர்த்தஸ் ாமி. †ஜகத்துக்கு ஈஶ ரர்களாக ப்ரஸித்தரிருவருமிறே அ ர் ளிரு ருடையவும் அபிமாநத்தைக் கழித்தானுயிற்று. (ஒளிமலர்ச்சே டியணைவீர்) அ னுடைய ஸ்வாபாவி மான ஈ ' ரத்வத்தால் ந்த பு ரையுடைய திரு டி ளைப் பெறவேண்டியிருப்பீர்

(உழுசேயித்யாதி) †ஆனைபோலேயாய் பெரியமிடுக்கை யுடைய சேக் ளையிறே பூட்டியுழு து. அ த ருே ரடி வாறே அப்போது ப்ரஸவித்தது இப்போது ப்ரஸவித்தது" ன்றுதோ ' றும்படி தொட்டார்மேலே தோஷமாம்படியிரு ' கிற †சங்கு ள் தான் கிட க்கிறவங்குகளினுடை யவாசலிலே முத்துக்களையீன்றன' அ ற்றை தொ ல்குருகு ' டு என்று மொக் ப்பழகச்செய்தேயும் இது முத்து இது மு' ட" ர ' று ரசியறியமாட்டாதபடி மூத்தகுருகுகள் அவை த ' னு டய முட்டையாகக்கொ ' டு விட்டுப்போ மாட்டாதே சுற்றும் பற ரகிற்குமாயிற்று. அவை பறக்கிற ாற்றுலே பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம் பக் மாய்த் தலையிலே மிக் தேனையுடைத்தாயிரு ' கிற தாமரைப்பூ ' களலராநிற்குமாயிற்று அ த மதுவைப் பாநம்ப ' ணின யல் ளா ை பாயாநிற்குமாயிற்று.*

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (ான்முகனித் ாதி) த ' னை இரப்பாளனுக்கி ஆஶ்ரிதர்க்கரியன செய்யுமவ ' வந்திருக்கும் ாழிச்சிராமவிண் ர ஆஶ்ரயியுங்¬ாளெ ' னச் செய்தேயும் ஆறியிருந்தீர்கள், இதுக்கடி உங் ளுடைய ஸ்த்திரத் ௱புத்தியும் பெரு மயுமன்றே ப்ரஹ்மாவினுயுஸ்ஸின்படி கேட்டிகோளே. ருத்ரனெளிவரவையும் கண்டிகோளே யென்கிருரெ ' று ஸங்கதி.

(என்றுனுயிற்று) என்றவநந்தரம்,அந்தப்புராணப்ரஸித்தியை ' கொண்டருளிச்செய்கிருரென்று சேஷம். நான்முகனுடைய நாளானது - ஆயுஸ்ஸானது, மிக - அதிசயிக்க, அத்தாலுண்டான, தருக்கை - கர்வத்தை, என்றுசப்

தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகனித்யாதி). இருக்கு" இத்யாதிக்கு சப்தார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (வேதங்களை யித்யாதி). "நவிற்று' என்றது-சொல்லுவிக்கையாய் அதுதானும்-நீர்க்குமிழிபோலே எத்தனைபேர் ப்ரஹ்மாதிகளை ' ற வார்த்தையாய், அத்தால் பலித்த கர் நிவ்ருத்தியை யருளிச்செய்கிறார் (சதுர்த்தசேத்யாதி). "முகம்" என்றது - முகன் என்றாய், ப்ரமுகனை ப்ரஹ்மாவாய் நக்கனுடைய முகனுர்தலையோட்டினுணை யொழித்தவெந்தை என்றநீ யமாய் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ருத்ரனுடை யவித்யாதி). மனக்களுழறிவருமிறே. "நக்கனுடைய' என்றதுக்கு ' ன" என்றத்தோடக்வயம். இவ்வளவுக்கு முட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்து 'கித்யாதி).

ப்ரஹ்ம ருத்ராதிகள்போன்ற சேக்கனைக்கொண்டு பத்தியுழவனை யெம்பெருமான் பழம்புனமான ஜகத்தை ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணுவிக்க அவர்கள் 'ஈஸ்வரோஹம்" என்று கை ழியவோட, நம்பூர்வர்கள் போன்ற சங்குகள் ஸ்வஸ்வபாவரைப் பெறுவிக்க, ஆதிமூலமான வெம்பெருமான் தனக்கஸாதாரண புத்ரத்வப்ரதிபத்தியாலே இவர்களிடத்தில் வ்யாமுக்தனையிருக் , அத்தால் கமலமலர்மேல் பாவை முகக்கமலம் விகஸித்து, அநுராகாதிசயம் வெள்ளமிட, அதிலே துள்ளாநிற்பர் நித்யஸூரிகளென்னும் வ்யங்க்யார்த்தத்துக்கு ஸூசகமாக திருப்பதிக்குச் சிறப்பையருளிச்செய்கிறாரென்று திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (ஆனைபோலே யித்யாதி). "வளை' என்றதினர்த்தம் (சங்குகள்) என்றது. அளை - வங்குகள். உகுத்த - ன்ற. (௨)

௩. வயணைந்த நுதிக்கோட்டு வராகமொன்றாய்
மண் ெ ல்லா மிடந்தெடுத்து மதங்கள்செய்து
நெய்யணைந்த திகிரியினால் வா ன்திண்டோள்
ே ர்த்தவன் தாளணைகிற்பீர் நெய்தலோடு
மயணைந்தகு ளைகள்தங்கண் ொன்றும்
மலர்க்குமுதம் வாயென்றும் கடைசிமார்கள்
செய்யணைந்து களைகளையா தேறும் காழிச்
சீராமவிண்ணகரேசேர்மினீரே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்	உரை.
அணைந்த	கூர்மைபொருந்திய	மதங்கள்	மதகார்யமானவ்யாபாரங்களை
நுதி	முனையையுடைய		
கோடு	கொ 'பையு டத்தா	செய்து	பண்ணி
ஒன்று	ஒப்பற்ற [ன	வாணன்	பாணஸுரனது
வராகமாய்	பன்றியுருக்கொண்டு	திண்	த்ருடமான
மண்எல்லாம்	பூமிமுழுவதையும்	தோள்	புஜங்களை
இடந்து	பிளந்து [றி)	நெய்அணைந்த	கூர்மையையுடைய
எடுத்து	தூக்கிக்கொண்டு எ	திகிரியினால்	திருவாழியாலே

நேர்த்தவன்	துணித்தஎம்பெருமானுடைய	குமுதமலர்	சிவந்தஆம்பல்மலரை
தாள்	திருவடிகளை [ளே.	தம்வாயென்றும்	தங்கள்வாயாகவும் எண்ணி
அணைகிற்பீர்	சேரவிரும்புமவர்க	செய்	வயல்களில்
கடைசிமார்கள்	பள்ளஸ்த்ரீகள்	அணைந்து	(களைபறிக்க) இழிந்து
நெய்தலோடு	நெய்தல்மலரையும்	களைகளையாது	களைபறியாமல்
மைஅணைந்த	கருமைமிகுந்த	ஏறும்	வெறுமனேகரையேறுகின்ற
குவளைகள்	குவளைமலரையும் [ம்		
தம்கண்களென்றும்	தங்கள் கண்களாவும்		

காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (௩)

வ்யா. மூன்றாம்பாட்டு. (வையித்யாதி). கூர்மை மிக்கிருந்துள்ள முனையையுடைய கொம்பையுடைத்தான அத்விதீய மஹாவராஹமாய், பூமிப்பரப்ப டய இடந்தெடுத்துக்கொண்டே றி. ஈஶ்வரத்வத்தால்வந்த செருக்காலே மதகார்யமான வ்யாபாரங்களைப் ப ணி. (நெய்) கூர்மை. †கூர்மையுடையதிருவாழி. கடைந்துநெய்யிட்டிருந்துள்ள திருவாழியாலே, தேவதாந்தரபஜநத்தைப்பண்ணி அத்தாலே தனக்கு மிடுக்க க ளைத்திருக்கிற ாணனுடைய திண்ணிய தோள்களைநேர்த்த ன் திரு டிகளை கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

நெய்தற்பூவோடேகூட கறுப்பு மிக்கிருந்துள்ள குவளைகளைத் தம்கண்களென்றும் மலரையுடைத்தான †அரக்காம்பலைத் தந்தாமுடையவாயென்றும் †கடைசிமார் ளைப்பறிப்பதாக அடுத்து வயலிலேயிழிந்து கண்ணுக்கும் வாய்க்குமவற்றோடுண்டான ஸாவதாஸாம்யத்தாலே களைபறியாதே போந்தேறுகிற காழியில். ... (௩)

அரு. மூன்றாம்பாட்டு. (வயணைந்தவித்யாதி). நீங்கள் ப்ரளயாபத்ரக்ஷகனான வன்படி யறிந்தாஶ்ரயிக்காவிடில் ாணன்பட்டது படுவீகேளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

'நெய்'' என்றதினர்த்தத்தைத் தந்த்ரேண வருளிச்செய்கிறார் (கூர்மையித்யாதி). ''நேர்த்த'' என்றது - துணித்தவென்றபடி.

(அரக்காம்பல்) சிவந்த ஆம்ப). (கடைசிமார்) க டசியான ஜந்மத் யுடைய பள்ளச்சிகள். ... ... (௩)

௴. பஞ்சிய மெல்லடிப் பின்னைதிறத்து முன்னாள்
பாய் வி டைக ளேழடர்த்துப் பொன்ன பைம்பூண்
நெஞ்சிடந்து குருதியுக வுகிர்வேலாண்ட
கின்மல ன் தாளணைகிற்பீர் நீலமாலைத்

தஞ்சுடை யிருள் தழைப்பத் தரளமாங்கே
தண் மதியின் நிலாக் காட்டப் பவளந்தன்னால்
செஞ்சுடர் வெயில் விரிக்கு மழகார் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. ... ...(௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பஞ்சிய	செம்பஞ்சுபோலே	மாலை	அந்திப்பொழுதை
மெல்அடி.	ம்ருதுவானதிருவடிகளையுடைய	தஞ்சுஉடைய	தனக்குத்தஞ்சமாகவுடைய
		இருள்	இருட்டை
பின்னைதிறத்து	நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காக	தழைப்ப	அதிசயிப்பிக்கவும்
		ஆங்கு	அவற்றின்நடுவேயழுத்தின
முன்நாள்	முற்காலத்தில்		
பாய்	கண்டார்மேலே விழுகிற	தாளம்	முத்துக்கள்
எழ்விடைகள்	எழுருஷபங்களையும்	தண்	குளிர்ந்த
அடர்த்து	அழித்து	மதியின்	சந்த்ரனது
பொன்னன்	ஹிரண்யனது	நிலா	நிலவை
பைம்பூண்	அழகியஆபரணங்கள் நிறைந்த	காட்ட	காட்டவும்
நெஞ்சு	மார்பை	பவளம்	பவழங்கள்
இடந்து	பிளந்து	தன்னால்	இடையிடையேதாங்களழுத்தப்பட்டிருப்பதனால்
குருதி	ரக்தம்		
உக	பிறிப்புறப்படும்படி		
உகிர்வேல்	நகங்களாகிறவேலை	செஞ்சுடர்	ஸூர்யனது
ஆண்ட	கார்யங்கொண்ட	வெயில்	காந்தியை
நின்மலன்	பரிசுத்தனானஎம்பெருமானது	விரிக்கும்	பரப்பவும்
		அழகுஆர்	(இவற்றால் வந்த)அழகையுடைய
தாள்	திருவடிகளை		
அணைகிற்பீர்	அணையவிரும்புமவர்களே!	காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்நீரே. (௪)	
நீலம்	(மாடங்களிற்பதித்த) நீலரத்நங்கள்		

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) செம்பஞ்சுபோலே ம்ருதுவான திருவடிகளையுடைய நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகப், பண்டொருநாள் கண்டார் மேலேவிழுகிற ருஷபங்களேழையுமழியச்செய்து ஹிரண்யனுடைய ஆபரணங்களாலே அலங்க்ருதமானநெஞ்சை அநாயாஸேந கிழித்துப்போகட்டு ரக்தமானது கொழித்துப் புறப்படும்படியாக, ஆளிட்டுச்செய்தல் ஆயுதத்தாலேயழியச்செய்தல் செய்கையன்றிக்கே ஆஶ்ரிதவிரோதியைத்தானே கைதொட்டுத் திருவுகிராகிற வேலாலே யழியச்செய்து அத்தால்வந்த சுத்தியையுடையவன் திருவடிகளைக் கிட்டவேண்டியிருப்பீர்.

(நீலமித்யாதி) அவ்வூரில் மாடங்களிலழுத்தின நீலரத்நம் மாலையைத் தனக்குத் தஞ்சமாகவுடைய அதாவது ராத்ரியைத்

†தனக்கு அபாஶ்ரயமாகவுடைத்தா யிருக்கிற இருளைத்தழைப்ப கடு வேயழுத்தின முத்தானது குளிர்ந்த சந்த்ரனுடைய நிலாவைக் காட்ட இடையிடையேயழுத்தின பவளமானது புக ரயுடைய ஆதித்யனுடைய ப்ரகாசத்தைக்காட்டாநின்றது. †ஆக, ஏசகாலத் திலே இருளும் சந்த்ரோதயமும் வெயிலுமொக்கக்கண்டநுபவிக் கும்படியான தேசமாயிற்று. ... ... (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (பஞ்சியவித்யாதி) வாணனைப்போலே கழ் க மாத்ரமன்றிக்கே ஹிரண்யன் பட்டது படுவீர்கள் அ னையாஶ்ரயியாவி டில் ஆஶ்ரயித்தால் நப்பி னையிடத்தில் போலே வ்யாமுக்தனுவனெ கிருரென்று ஸங் தி.

'தனக்குத் தஞ்சமா வுடையராத்ரியை' என்றது கு விவரணம் (த பாஶ்ரயமித்யாதி). அழகார்" என்றதின் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிருர் (ஆ வித்யாதி) ... ... (ச)

ரு. தெவ்வாய மறமன்னர் குருதிகொ டு
திருக்குலத்தி லிறந்தோர்க்குத்திருத்திசெய்து
வெவ் ாய மாகீண்டு வே ழமட்ட
விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர் விகிர்தமாதர்
அவ்வாய ாள்நெடுங்கண் கு ளேகாட்ட
அரவிந்தம் மு ங்காட்ட வருகே யாம்பல்
செவ்வாயின் திரள் காட்டும் வயல்சூழ் காழிச்
சீராமவிண்ணகரே சேர்மினீரே. (ரு)

பதம்	உரை.	பதம.	உரை.
தெவ்ஆய	சத்ருக்களாகிய	அட்ட	முடித்த
மறம்மன்னர்	வீரமுள்ளராஜாக்களு	விண்ணவர்கோ	அமரர்களதிபதியின
குருதிகொண்டு	ரக்தத்தாலே [டைய	ன்	து
திருக்குலத்தில்	தன்வம்சத்தில்	தாள்	திருவடித்தாமரைக
இறந்தோர்க்கு	முடிந்தவர்களுக்கு		ளை [ளே
திருத்திசெய்து	(உதகக்ரியையால்) த் ருப்திசெய்வித்து	அணைவீர்	சேரவிரும்புமவர்க
		விகிர்தம்	வேறுபாடுள்ள
வெம்	க்ரூரமான	மாதர்	ஸ்த்ரீகளுடைய
வாய	வாயையுடைய	அவ்வாய	அப்படிப்பட்ட
மா	குதிரையுருவாய்வந்த	வாள்	ஒளிபொருந்திய
	கேசிஎன்பவனை	நெடு	(காதளவும்) நீண்ட
கீண்டு	கிழித்து [ம்யானையை	கண்	கண்களை
வேழம்	குவலயாபீ மென்னு	குவளை	நீலோத்பலமலர்கள்

காட்ட	காட்டவும்	செவ்வாயின்	சிவந்தவாயின்
அரவிந்தம்	தாமரைமலர்கள்	திரள்	கூட்டங்களை
முகம்	முகத்தொளியை	காட்டும்	தோற்றுவிக்கிற
காட்ட	காட்டவும்	வயல்சூழ்	கழனிசூழ்ந்த
அருகே	ஸமீபத்திலுள்ள		காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்
ஆம்பல்	செவ்வல்லிமலர்கள்		நீரே. (௬)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) சத்ருக்களாய் மறத்தையுடையராயிருக்கிற ராஜாக்களையழியச்செய்து அவர்களுடைய ருதிரவெள்ளத்தைக்கொண்டு, வம்சத்திலே முடிந்துபோனார்க்கு †உதகக்ரியைகளைப்பண்ணி. இவ்வளவாலே ஸ்ரீபரசுராமாழ்வானை நினைக்கிறது. வெவ்விதான வாயையுடைத்தாய்க்கொண்டு பயாவஹமாம்படிதோற்றின ஆஶ்ரிதவிரோதியான கேசிவாயை அநாயாஸேந கிழித்து குவலயாபீடத்தை†முடித்து *அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து இப்படி ஆஶ்ரிதவிரோதிகளைக் கைதொட்டுப்போக்குமவன் திருவடிகளைக் கிட்டவே வடியிருப்பீர்.

(விகிர்தமாதர்)†விஸஜாதீயஸ் பாவைகளாயிருந்துள்ள ஸ்த்ரீகளுடைய அப்படிப்பட்ட ஒளியையுடைத்தான பரந்த கண்களைக் குவளைகளானவை காட்ட தாமரைப்பூவானது முகத்தில் தேஜஸ்ஸைக்காட்ட அருகே அலர்ந்துநின்ற அரக்காம்பலானது சிவந்த அதரத்தினுடைய திரளைக்காட்டுகிற. ... ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (தெவ்வாயவித்யாதி) ஹிரண்யனைப்போலே தான் பட்டுப்போன வளவன்றிக்கே, (க) "மூவெழுகால் கொன்ற" என்கிற படியே ப்ரதிகூலரைக்குலமாக அழிக்குமவன் கிடீர் அவன் விஷயத்திலநுகூலித்து ஜீவித்துப்போங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

திருத்தி - த்ருப்தியென்று விவக்ஷித்தருளிச் செய்கிறார் (உதகேத்யாதி). "அட்ட" என்றதினர்த்தம் (முடித்து) என்கிறது.

விகிர்தம் என்றது - விலக்ஷணை விகாரமுடையதென்றாய், பலிதமருளிச் செய்கிறார் (விஸஜாதீயேத்யாதி). ... ... (௫)

௬ பைங்கணிவிறல் செம்முகத்து வாலி மாளப்
படர்வனத்துக் கவந்தனொடும் படையார் திண்கை
வெங்கண்விறல் விராதனுக விற்குனித்த
விண்ணவர்கோன் தாளணைவீர் வெற்புப் போலும்

(க) ௫-௩-௧.

துங்கமுக மாளிகை மேலாயங் கூறும்
துடியிடையார் முகக்கமலச் சோதி தன்னால்
திங்கள்முகம் பனிபடைக்கு மழகார் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மினீரே. (சு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பைங்கண்	பசுமையான கண்களையும்	அணைவீர்	கூடவிரும்புமவர்களே.
விறல்	மிடுக்கையும்	வெற்பப்போலும்	மலைகள்போலே
செம்முகம்	(கோபத்தால்)சிவந்த முகத்தையுமுடைய [ரம்	துங்கம்	உயர்ந்த [டை
வாலி	வாலியென்னும்வாநர	முகம்	முன்ப்ரதேசத்தையு
மாள	முடியும்படியாகவும்	மாளிகை	மாளிகைகளின் [று
படர்	பரந்த	மேல்	மேல்நிலத்திலேநின்
வனத்து	காட்டிலுள்ள	ஆயம்கூறும்	தோழமைசொல்லியழைக்கிற
கவந்தனொடும்	கபந்தனென்னும் ராக்ஷஸனும்	துடி	உடுக்கைபோன்ற
திண்	த்ருடமான	இடையார்	மத்யப்ரதேசத்தையுடையஸ்த்ரீகளது
படை	ஆயுதங்கள்	முகக்கமலம்	முகபங்கஜங்களுடைய
ஆர்	நிறைந்த		
கை	கைகளையும் [யும்	சோதிதன்னால்	காந்திகளினாலே
வெம்கண்	உக்ரமானகண்களை	திங்கள்	(ஆகாசத்துலாவும்) சந்த்ரனது
விறல்	வெற்றியையுமுடைய		
விராதன்	விராதனென்னும் ராக்ஷஸனும்	முகம்	வதநமானது
உக	உயிர்விடும்படி	பனி	(துக்கத்தாலுண்டான) கண்ணீரை
வில்குனித்த	வில்லைவளைத்த	படைக்கும்	இடைவிடாமற்கொண்டிருக்கும்படி
விண்ணவர் கோன்	தேவதேவனும் சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய	அழகுஆர்	அழகு நிரம்பிய
தாள்	திருவடிகளை	காழிச் சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்நீரே.	(சு)

வ்யா ஆறும்பாட்டு. (பைங்கணித்யாதி) ஜாதிப்ரயுக்தமான கண்ணில் பசுமையையும் மிடுக்கையும் சீற்றத்தாலே சிவந்த முகத்தையுமுடைய வாலி முடியும்படியாக †பரந்த காட்டிலேயுண்டான †ஸத்வங்களையுடைய இரண்டுகையாலும் வாரி பக்ஷித்துக்கொண்டு வருகிற கபந்தனோடேகூட. (படையார்திண்கை)† திண்ணியபடையார்ந்தகை வெவ்விய கண்களையும் மிடுக்கையுமுடைய விராதன் முடியும்படியாக வில்லைவளைத்த. (விண்ணவர்கோன்தாளணைவீர்) விரோதியைப்போக்கி தேவஜாதிக்குக் குடியிருப்பைப்பண்ணிக்கொடுத்த சக்ரவர்த்தித்திருமகன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கவேண்டியிருப்பீர்.

(வெற்பித்யாதி) மலைபோலேயோங்கின *முகத்தையுடைத்தா யிருக்கிற மாளிகைகளின்மேல்நிலத்திலேநின்று †தோழமையைச் சொல்லியழைத்து விளையாடுகிறதுடிபோன்ற இடை யையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய முகமாகிற கமலத்திலுண்டான தேஜஸ்ஸாலே சந்த்ரனுடைய மு மானது துக்கத்தை ப்ராபியாநிற்கும் † நாமென்ன ஜ வநம் ஜீவிக்கிறோம், இவர்களோடொப்புச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே ஒப்புப்போராதபடியிருப்பதே" என்று துக்கப்படாநிற்குமாயிற்று †சந்த்ரனுக்குச் சந்த்ரனிவர்கள்' தே ஸ்ஸைச் சந்த்ரனுக்குண்டாக் குமவர்களென்னவுமாம். ... .. (சு)

அரு. அரும்பாட்டு. (பைங்கணித்யாதி) ராஜலோகத்தை வென்ற வளவேயன்றிக்கே வரபலத்தாலே பெருமிடுக்கனாய் எதிரின்றிக்கேயிருந்த வாலியையும்வென்ற மிடுக்கன் இடென்று ராமாவதாரத்தில் வீரசரிதத் த இனி யிரண்டுபாட்டாலே யநுஸந்தித்து, இவனிருந்த தேசத்தைப்பற்றின வாறே உய்யலாமென்கிறாரென்று ஸங் தி.

"படர்வனத்து"என்று விசேஷிக்கைக்கு வேறு பந்தனுண்டோவென்ன அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாந்தவித்யாதி). (ஸத்வங் ளை)-ஜந் துக்களை. விராதனுக்கு விறல விசேஷணமிட்டிருக்க, தி ண்கை" என்னவே ணுமோவென்னும் சங்கையிலே அந்வயம்காட்டுகிறார் (திண்ணியவித்யாதி). பந்தனிடத்தில் வில்குனித்ததில்லையாகிலும், வில் குனித்தது உபலக்ஷண மாய், வாள்பிடித்தமையும் சொல்லக்கடவது. (க) "తతస్తౌ దేశకాలజ్ఞౌ ఖడ్గౌ ఖడ్గావేవ రాఘవౌ। అచ్ఛిన్దతాం సుసంహృష్టౌ బాహూ తస్యాంసదేశతః -ததஸ்தௌ தேசகாலஜ்ஞௌ கட்காப்யாமேவ ராகவௌ । அச்சிந்ததாம் ஸுஸம் ஹ்ருஷ்டௌ பாஹூ தஸ்யாம்ஸதேசதஃ" என்றிறே ப்ரமாணகதி.

(முகத்தை) அக்ரப்ரதேசத்தை. 'ஆயம்கூறும்' என்றதினர்த்தம் (தோழமையைச் சொல்லியழைத்து) என்றது. "பனி" என்று கண் ணீராய், அத்தால் தோற்றின து கத்தின் ப்ரகாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நாமென்னவித்யாதி). "பனி" என்றத்தால் - குளிர்த்தியாய் ப்ரஸாதத் த விவக்ஷித்து, அதுபடைக்கு மென்றர்த்தாந்தரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (சந்த் ரனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ... ... (கூ)

(க) ரா - ஆர - ௭௦ - அ.

ஏ. பொருவில் லம்புரி யரக்கன் முடிகள் பத்தும்
புற்று மறிந்தனபோலப் புவிமேற் சிந்தச்
செருவில் வலம்புரி சிலைக் க மலைத்தோள் ே ந்தன்
திருவடிசேர்ந்துய்கிற்பீர் திரைநீர்த் தெள்கி
மருவி வலம்புரி கைதைக் கழியூ டாடி
வயல்ந ணி மழைதருநீர்த் தவழ்கால் மன்னித்
தெருவில் லம்புரி தரள மீனும் காழிச்
சீராம விண் கரே சேர்மி னீரே. (எ)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
பொரு இல்	ஒப்பில்லாத	வலம்புரி	சங்கங்கள் [லை
வலம் புரி	பலத்தைக்கொண்ட	திரை	அலையையுடையகட
அரக்கன்	ராவணனது	நீர்த்து	விட்டு
முடிகள்பத்தும்	பத்துத்தலைகளும்	எள்கி	இளைத்து [ழியை
புற்றுமறிந்தன போல	புற்றைவெட்டித்திருப்பினால்புரைபு ராயத்தோற்றுவ போல	கைதைக்கழி	தாழையையுடைய க
		மருவி	அடைந்து
		ஊ	அ கழி ூடே
		ஆடி	அங்குமிங்குமுலாவி
புவிமேல்	யுத்தபூமியிலே	வயல்	(பின்பு) கழனி ளில்
சிந்த	சிதறிக்கிடக்க	ணி	ப்ரவே சித்து
செருவில்	யுத்தத்தில்	மழைதருநீர்	மழைஜலம்
வலம்	வெற்றியை	தவழ்	வந்துவிழுகிற
புரி	தரத்தக்க [த்தரித்த	கால்	வாய்க் ாலாலே
சிலை	ஸ்ரீகோதண்டத்தை	தெருவில்மன்னி	தெருக்களில்புக்கு (கீர்வடிந்தவாறே)
கை	கையையும்	வலம்புரி	சங்கங்களையு
மலை	பர்வதம்போன்ற	தரளம்	முத்து களையும்
தோள்	புஜங்களையுமு டைய	ஈனும்	பெற்றுத்தருகிற
வேந்தன்	ராஜபுத்ரரானபெரு மாளது		
திருவடி	சரணம்புஜத்தை	காழிச்சீர மவிண் ரே சே மி னீரே.	( )
சேர்ந்து	கிட்டி [வர் ளே.		
உய்கிற்பீர்	உஜ்ஜீவிக் கருது		

வ்யா ஏழாம்பாட்டு. (பொருவிலித்யாதி)ஒப்பில்லாதபல (ஜல) த்தை பண்ணுகின்றுள்ள ராவணனுடைய தலைகள்பத்தும் †புற்று மறிந்துகிடக்குமாபோலே தே தை ளுடைய வரத்தாலே பூ கட்டினவை பூமியிலே சிதறும்படியாக, அவனைப்போலே ஞ்சநத்தாலன்றிக்கே யுத்தத்திலே பல(ஜல)த்தைப்பண்ணுகின்றுள்ள வில்லையுடையனாய், சத்ருக்களால் சலிப்பிக்கவரிதான தோளையுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகனைக்கிட்டி அவன் விரோதியைப்போக்க அ ன் திருவடிகளை யாஶ்ரயித்து உஜ்ஜவிக்கவேண்டியிருப்பீர்:

(திரைநீரித்யாதி) †கடல்நீரிலே தே 'கிப்போந்தேறினவெ ன்னு தல்' †அன்றிக்கே திரை நீத்து விட்டு டலைவிட்டு, வலம்புரி யா து போ 'தேறிச்†சற்றிருந்து, தா ழையுடைத்தா யிருக்கிற ழியிலே போய்ப்புக்கு அ 'கே இதஸ்தத ஞ்சரித்து அந்தக் கழிதான் யல்களாளவும் ரவெள்ளம் ோத்தபடியாலே யலிலே ந்துகிட்டி அ 'விடந் தன்னிடே வர்ஷ லம் தேங்கின்று அது ாய்க் ாலாலே ஊரிலே ந்து புகுா அ ழியாலே தெருவிலேவந் தேறி அந்நீர்வடிந்தவாறே பின்னை போகமாட்டாதே அவ்விடந் த 'னிலேகிடந்து வலம்புரியையும் முத்தையும் ஈனுகிறதுமா யிற்று. லம்புரிவயிற்றிலே லம்புரிபிறக்கத்தட்டில்லையிறே. ... (௭)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (பொருவிலித்யாதி) (புற்றுமறி' து கிடக்குமா போலே) என்றது - புற்றை வெ' டித்திருப்பினால் புரைபுரையா யிருக்குமா போலே யெ 'கை. புரை - பாழி.

"திரை" என்று - கடலைச்சொல்லிற்றாய் நீரில் தெள்கி என்று - தே 'குதலாய், அத்தா ' - போந்தேறினமை பலித்ததெ 'றருளிச்செய்கிறார் (கடலித்யாதி). திரை ய நீத்த - நங்கியென்றாய் விட்டென்றாய் என்கி - இளைப்பாலே ஈடுபட்டென்று பாடா 'தரத்தில் இப்படிபதவிபா ம் விவ க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (அ 'றி 'டே யித்யாதி). பாடபேதமில்லாமல், கேவல பதத்தைப்பிரித்து அர்த்தாந்தரம் சொன்னுரெ 'னலாம்படி நீர்த்து' எ 'று ரேபஞேடே கூட சில ஸ்ரீ கோசங்களிலுண்டு. "மருவி" எ 'றதின் பலிதார்த்தம் (சற்றிருந்து) என்றது. ... ... (௭)

மூ பட்டரவே ரகலல்குல் ப ளச் செவ்வாய்
பணைநெடுந்தோள் பிணைநெடுங்கண் பாலா மின்சொல்
மட்டவிழும் குழலிக் ா வானோர் காவின்
மா 'கொணர்ந்தா னடியணைவீ ரணில்கள் தா
நெட்டிலைய கருங் குகின் செங்காய் வீழ
நீள்பலவின் தாழ்சினையில் நெருங்கு பீனத்
தெட்டபழம் சிதைந்து மதுச் சொரியும் காழிச்
சீராம விண் கரே சேர்மி னரே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பட்டு	பட்டுவஸ்த்ரமணிந்து	அகல்	பரந்த [யும்
அரவு	பாம்பின்படத்தை யொத்து	அல்குல்	நிதம்பப்ரதேசத்தை
		பவளம்	பவழம்போல்
ஏர்	அழகியதாய்	செவ்வாய்	சிவந்தவாயையும்

பணை	மூங்கில்போலே	அணைவீர்	சேரவிருப்பவர்களே!
நெடு	நீண்ட	அணில்கள்	அணில்களானவை
தோள்	தோள்களையும்	தாவ	கிளையில்நின்றும்கிளையில்ஸஞ்சரிக்க
பிணை	பெண்மானின்கண்போலேயும்	நெடு	நீண்ட
நெடுங்கண்	விசாலமானகண்களை	இலைய	இலைகளையுடைய
பால்ஆம்	அம்ருதஸத்ருசமான	கருங்கமுகின்	கறுத்தபாக்குமரங்களின்
இன்சொல்	இனியசொற்களையுமுடைய,(அப்போதலர்ந்தபூக்களின் ஸம்ருத்தியாலே)	செங்காய்	பழுக்காய்கள்
		வீழ	உதிர்வதினால்
		நீள்	நர்வளப்பத்தாலோங்கித்தழைத்த
மட்டுஅவிழும்	மதுவெள்ளமிடாநின்றுள்ள	பலவின்	பலாமரங்களின்
		தாழ்	காய்க்கனத்தால்தாழ்ந்த
குழலிக்கா	அளகபாரத்தையுடைய ஸ்ரீஸத்யபாமைப்பிராட்டிக்காக	சினையில்	கிளைகளில்
		நெருங்கு	நெருங்கியிருந்துள்ள
		பீனம்	பருத்த
வானோர்	தேவதைகளுடைய	தெட்டபழம்	பக்வபலங்கள்
காவின்	சோலையில்நின்றும்	சிதைந்து	நசுங்கி
மரம்	பாரிஜாதவ்ருக்ஷத்தை	மது	தேனை
கொணர்ந்தான்	பிடுங்கிக்கொணர்ந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய	சொரியும்	பொழிகிற
அடி	திருவடிகளை	காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின் நீரே. (அ)	

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (பட்டித்யாதி) பட்டையுடைத்தாய், அரவுபோலேயாய், அழகிதாய் அகன்றிருந்துள்ள நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையளுமாய் பவளம்போலே சிவந்த அதரத்தையுடையளுமாய், மூங்கில்போலே நெடிய தோள்களையுடையளுமாய், மான்போலேயிருந்துள்ள நோக்கையுமுடையளாய் பாலென்றுசொல்லலாம்படி இனிய பேச்சையுமுடையளாயிருந்துள்ள மதுவெள்ளமிடாநின்றுள்ள குழலையுடைய ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப்பிராட்டிஹேதுவாக என்றுமொக்க ஸ்வர்க்கத்திலே நிற்கக்கடவதான வ்ருக்ஷத்தை பூமியிலே கொடுவந்து நிறுத்தினவனுடைய. இத்தால் அரியனசெய்தும் ஆஶ்ரிதரக்ஷணம்பண்ணுமவனென்கை.

(அணிலித்யாதி) அணில்களானவை ஸ்வைரமாகத்தாவ, நெடிதான இலையையுடைத்தாய், கறுத்தநிறத்தையுடைத்தான கமுகுகளில் சிவந்தகாயானது, தொட்டார்மேலே தோஷமாகவிழ, ஓங்கின பலாவின் தாழ்ந்தபணைகளிலே நெருங்கி வஸிப்பதாய் தசைந்துபக்வமாய், தொட்டார்மேலே தோஷமாயிருக்கிறபழமானது, நெங்கி

கிற்கிறதுக்கொருபோக்குக் கண்டுவிட்டாற்போலே மதுவெள்ளமிடாநிற்குமாயிற்று.... ... ...(அ)

அநு. எட்டாம்பாட்டு. (ப்ரத்யாதி). நீங்கள் நான் சொன்னபடி அநுகூலித்திகோளாகில், ஸ்ரீ ஸத்யபாமைப் பிராட்டியைத் திருப்போலே உங்களுக்கு வ்யாமுக்தனாய் அரியனசெய்து கொடுக்குமென்கிறாரென்று ஸங்கதி.

தொட்ட பழம் - பக்வபலம் கனியப்பழுத்த பழமென்று தாத்பர்யம் (தொட்டார்மேலேயித்யாதி). ... ... (௯)

மூ. பிறைதங்கு சடையானை வலத்தே வைத்துப்
பிரமனைத்தன் னுந்தியிலே தோற்று வித்துக்
கறைதங்கு வேல்தடங்கண் திருவை மார்பில்
கலந்தவன் தாளணைகிற்பீர் கழுநீர் கூடித்
துறைதங்கு கமலத்துத் துயின்று கைதைத்
தோடாரும் பொதிசோற்றுச் சுண்ணம் நண்ணிச்
சிறைவண்டு களி பாடும் வயல்சூழ் காழிச்
சீராம விண்ணகரே சேர்மி னீரே. (௧)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிறைதங்குசடையானை	சந்த்ரனைத்தன் ஜடாமகுடத்தில் அணிந்தருத்ரனை	சிறைவண்டு	இறகையுடையவண்டுகளானவை
வலத்தேவைத்து	வலவருகேவைத்து	கழுநீர்	செங்கழுநீர்ப்பூக்களில்
பிரமனை	ப்ரஹ்மாவை	கூடி	சேர்ந்திருந்து (அத்தால்வந்த ஸ்ரமமாறும்படி)
தன்உந்தியிலே	தன்திருநாபீகமலத்தில்	துறைதங்கு	துறையிலேயுண்டான
தோற்றுவித்து	உண்டாக்கி	கமலத்து	தாமரைப்பூக்களில்
கறைதங்கு	(சத்ருக்கள்) ருதிரமாம்ஸங்கள்தங்கிய	துயின்று	பள்ளிகொண்டு (பின்பு)
வேல்	வேல்போன்ற	கைதைஆரும் தோடு	பெரியமடலையுடைய தாழம்பூவிலே
தடம்	விசாலமான	பொதி	அதனுள்நிறைத்த
கண்	திருக்கண்களையுடைய	சோறு	தாதுக்களின்
திருவை	பெரியபிராட்டியாரை	சுண்ணம்	பொடிகளில்
மார்பில்	தம் மார்பிலேவைத்து	நண்ணி	விழுந்துபுரண்டு
கலந்தவன்	அவளோடேநித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுமவனது	களி	(இவற்றாலுண்டான) ஸந்தோஷாதிசயத்தால்
தாள்	திருவடிகளை	பாடும்	பாடாநின்றுள்ள
அணைகிற்பீர்	சேரவிரும்புமவர்களே!	வயல்சூழ்காழிச்சீராமவிண்ணகரே சேர்மின்நீரே. (௧)	

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பிறையித்யாதி) ாத னுமாய் போகப்ரதாநனுமாயிருக்கிற ருத்ரனைத் தன் திருமேனியில் லவரு சேவைத்து ப்ரஹ்மாவைத் தன் திருநாபி மலத்திலே உத்பாதித்து †கறைகழு அ ஸரமில்லாதபடியான வே ல்போலேயிருக்கிற பர ந்ததிருக்க ' கனையுடைய பெரியபிராட்டியா ரத் †தன் திருமார்வி லேசேர்த்து அ ளோடே நித்யஸம்ஶ்லேஷம்ப ' ணுகிற ன் திரு வடி ஊ 'கிட்டவே ' டியிருப்பீர். அபிமாநிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதி ளோடு அநந்யபரையான பிராட்டியோடு ாசியறத் திருமேனியி லே யிடங்கொடுத்துக்கொ ' டிருக்கிற சீல ானைப் பெறவே ' டி யிருப்பீர்!

(கழுநீரித்யாதி) செ ' ழுநீரிலேபோய்ப்புக்கு நித்யஸம் லே ஷத்தைப்ப ' ணி அத்தாலே ந்த ' ரமமாறும்படி து றயிலேயு ' டான தாமரைப்பூவிலேபுகுந்து மதுபாநம்ப ' ணிப் பள்ளிகொ ா ண்டு அநந்தரம்†தாழையு டய பெரியமடலையு டத்தான பூவிலே போய்ப்புக்கு அதி க ாயிலு ' டான தாதும் சு ' ழும் பரிமள மும்மெல்லாம் தன்னுடம்பிலேயாம்படி அதிலே கிடந்துபுர ' டு சிற கையுடைத்தான ' டு ளான மதுபாநத்தாலும் பரிமளத்தா லுமாகக் களித்துப்பாடாநின்றுள்ள. ... ( )

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (பி றயித்யாதி) ஸ்ரீ த்யபா மப்பிராட்டி அதிவிலக்ஷணையா யாலே அ ளிடத்தில் அரியன செய்தானே ாகிலும் நாங்கள் துர்மாநி ள ' ரே எ ' ளு 'கு ம ரிய செய்யப்போமோ வெ ' ன ' அ னு ட ஷீ தயைப் பாரிகோள் திருவினிடத்தில் 'யா முக்த்தனுயுட 'பு கொ ாடுத்தாற்போலே ந்தர் காபாலிகளு 'கு முடம்பு கொ டுத்தான் கண்டீர் ளெ ' கிறரென்று ஸ ' கதி.

(க றகழு அவஸரமில்லாதபடியா) எ ' றத்தாலே - ஆள் ஊடெ ல்லு கயே ஸ்வபாவமா யிரு ' பலிக் கயாலே அநுகூஷணம் எம்பெருமானை 'ஜிதம்'' என்னப்பண்ணவல்ல க ' ளென்று தாத்பர்யம். மார்பில்'' என்றவநந்தரம் சேர்த்து ' ' று அத்யாஹாரம் திருவுள்ளம்பற்றி ருளிச் செய்கிறா (தன்திருமார்விலேயித்யாதி).

த ஆரும் - தோடு - பொதிசோறு என்றங்வ ம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிமுர் (தா ழயுடையவித்யாதி). மடலிலேபொதிந்துகிடந்த சோறு - தாது ள். ... ... ( )

ௐ. செ மலத் தயனனைய மறையோர் காழிச்
சீராம விண் ரென் செ கண் மாலை
அங் மலத் தட யல்சூ ழாலிநாட
னருள்மாரி யரட்டமுக்கி ய டயார் சியம்
கொ ாகுமலர்க் குழலியர்மே ள் மங்கை ே ந்தன்
கொ ாற்றவே ல்பர ால கலியன் சொன்ன
சங்கமு த் தமிழ்மாலை பத்தும் வல்லார்
தட டல்சூ ழுலகுக்குத் தலைவர் தாமே. (௧௦)

திரும யாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

ப ம.	உ .	பதம்.	உ ர.
செங்கமல	அழகியதிரு ாபீகமல த்தில்பிறந்த	அரட்டமுக்கி	சத்ரு ள் (தலையெ டாதபடி) அமு ச்செய்யுமவராய்
அயன்அனை	ப்ரஹ்ம ா யொத்த		
மறையோர்	ப்ராஹ்ம ர்வர்த்தி கிற	அ ட ார் சியம்	சத்ருக்களுக்கு [ராய் ஸிம்ஹம் போ றவ
காழிச்சீராமவி ணகர்	காழிச்சீரா விண்ண கரில்நித்யவாஸம்ப ணுகிற்கிற	கொ ா கு லர் குழலியர்	தேன்நி ற த பூ களை [களு கு கூந்தலிலு டயஸ்திரீ
என்	எ னு டைய	வே ள்	ாமன் போ றவரா
செ க மாலை	பு டரீ ாக்ஷ வி ஷயமா	மங் க வே ந்த	திருமங் க்கு [ய் ராஜாவாய்
அம்	அழகி [றந்த	பரகாலன்	எதிரி ளுக்கு யமன் போன்றவராய்
கமல	தாம ரப்பூ ள்நி		
தட	தடா களு	கொற்றம்	வெற்றிதரத்தக்
யல்	கழனிகளு	வேல்	வேலைப்பிடித்த
சூழ்	சுற்றுஞ்சூழ்ந்த	கலியன்	ஆழ் ார்
ஆலிநாடன்	திருவாலிநாட்டுக்குத் தலை ராய்	சொன்ன	அருளிச்செய்த
		சங்க	புலவர்கூட்டத்தார்
அருள்மாரி	அநுகூலர்க்கு அருள் பொழியும் மேகம் போன்றவராய்	மு ம்	எதிர்கொண்டு அநுப விக்கலாம்படி ா

தமிழ்மாலை த் தம்	தமிழ்த்தொடை பத்தையும்	உலகுக்கு தலைவர்	லோகத்தில் எல்லாருந்தங்களையே ஆஶ்ரயிக்கும்படி மேலாயிருப்பர். ()
வல்லார்	அர்த்தத்துடன்கற்க வல்லவர்		
தடம்	பரந்த		
கடல்சூழ்	ஸமுத்ரம்சூழ்ந்த		

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (செங்கமலமித்யாதி)(௧)† வாசீ ப்⁴ருக³வா ஸ்ருஷ்டி: வால்மீகிர்பகவாந்ருஷி:” என்னுமாபோலே. †பெருமாளுக்கு வல்லபனாயிருப்பானொரு திருவிளக்குப்பிச்சன் பலரையும் திருமுன்பே க்ஷேபிக்கிற ப்ரகரணத்திலே ஆழ்வார்களைத் திருவுள்ளமாய், ‘நம்பக்தர்களுக் கொருகுறை சொல்லிக்காணாய்” என்று திருவுள்ளமானாராய்' இப்பாட்டை விண்ணப்பம்செய்து நாயன்தே. தேரைக்கவிபாட” என்றுதுடங்கி ‘தம்மைக் கவிபாடிக்கொண்டார் என்ன; “அதுவும் †நம்மையன்றோசொல்லிற்று’ என்று திருவுள்ளமானார். சதுர்முகஸமரான ப்ராஹ்மணர் திரண்டதேசத்தில் சீராம விண்ணகரிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகிற புண்டரீகாக்ஷனைக் கவிபாடிற்று; அழகியதாமரைகளாலே அலங்க்ருதமான தடாகங்களையுடைத்தான வயலாலேசூழப்பட்ட திருவாலிநாட்டுக்கு ப்ரதாநரானவர்' அநுகூலவர்க்கத்துக்கு ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணுமவர்' எதிரிட்ட சத்ருக்கள் தலையெடாதே அமுங்கும்படிபண்ணுமவர்' சத்ருக்களுக்கு வந்தணுகவொண்ணாதபடி ஸிம்ஹம்போலே அநபிபவநீயரானவர்' †எல்லார்க்கும் ஸ்ப்ருஹணீயரானவர்' திருமங்கைக்கு ப்ரதாநராயுள்ளவர்; ஸர்வேஶ்வரன் ஆயுதம்பிடித்தாற்போலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணத்துக்காகப் பிடித்தவேலையுடையராய் †ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு ம்ருத்யுவான ஆழ்வாரருளிச்செய்த; தமிழுக்குக்கடவார் திரளவிருந்தால் இத்தையே யெப்போதுமொக்கக் கொண்டாடவேண்டும்படியிருக்கிற இத்தொடையல்பத்தும்வல்லார். (தடங்கடல்சூழுலகுக்குத் தலைவர்தாமே) ஸர்வேஶ்வரனைப்போலே எல்லார்க்கும் தாங்களே ஆஶ்ரயணீயராவர். ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(௧) ரா - பா - ௪ - ௬.

அரு. நிகமம். (செங்கமலமித்யாதி) எம்பெருமானைக் கவிபாடுகிறவர் தம்மைத்தாமே கொண்டாடுவானென்னென்ன; ஆப்திக்குடலாகக் கொண்டாடினாரென்று விவக்ஷித்து, அதுக்கு த்ருஷ்டாந்தமுகத்தால் பரிஹரிக்கிறார் (வால்மீகிரித்யாதி). ஆப்திக்குடலான மாத்ரமன்றிக்கே அதுதானே பகவத்ஸ்துதியென்று பரிஹாராந்தரத்தை ஔசித்யமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (பெருமாளுக்கித்யாதி). (நம்மையன்றோசொல்லிற்று) என்றது - நம்மநுபவத்தால்வந்த ஏற்றத்தால் தம்மைக்கொண்டாடினால் அதுநம்மைக் கொண்டாடினபடியன்றோவென்றபடி. "கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்" என்றதுக்கு- மதுவெள்ளமிடுகிற மலரைக் குழலிலேயுடைய ஸ்த்ரீகளுக்குக் காமனைப் போலே அநுகூலர்க்கெல்லாம் ரூபகுணத்தாலும் த்ரஷ்டவ்யரென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதி). அரட்டமுக்கி அடையார்சீய மானையாலே பரகாலனென்று பேர்பெற்றாரென்னுமதுதோன்ற யோகார்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்துக்கித்யாதி).... ... ... (௧௰)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் நாலாந்திருமொழி முடிந்தது.

ஆழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ௯-ம பத்து ரு ம திருமொழி
வந்துனதடியேன பரமே சம

வ்யா. †எல்லாருந்தந்தாமுக்கு நன்மைமே டியிருக்கில் ர் மே ர பக் விலே ங்யஸ்தபரராய் ெ ா டு சீராமவி ணக ர யா ரயியு கோளென்ரு‌ர் †அ் ஙனன்றிக்மே †தம்மளவில்வந்த ா றே திரு ாலியை யிருப்பிடமாகக்கொ டு அங்கே எழுந்தருளி யிருக்கிற ஸர்வே வரன்தானே ஸ் யம் ரித்துக்கொ ்ரடு வந்திரு கிறபடியை யநுஸந்தித்து பரமப்ராப்யனு ிரு கிற நீ எ ப க லர்த்தித் மின்றிக்கே யிருக் ச்செய்தே எ ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தாய் எனக்குன்னையொழியச்செல்லா மையைப்பிறப்பித்தாய் உ † யதிரே த்திலே நான் பி ழயாதபடி ப ணிறாய் இங்ஙனே யிருந்தபி பு †இனித்தா நீபோகில் பி ழயேன் போகவொட் டேன் உனக்கு எ றனை தயநீயரில்லை ஆனபின்பு எ ளை †நித்ய ங்கர்யத்தை கொண்டருளமே ணும் என்று ப்ராப்யனை அ ன் திரு டி ளிலே க ர்யத்தை †அபேக்ஷித்து அப்போதே கிடை யா மையாலே அதில் ரமப்ராப்தி பற்றாமையாலுண்டான தம் த் ரையை ஆவிஷ்கரித்தாராய்த் தலை ட்டுகிரு‌ர் ... *

அ௫. வந்து தடியே ப்ரவேசம். கீழே பரோபதேசத்தில் ப்ரவ்ருத்த ரான ர் இப்போது திரு ாலியம்மானைக்குறித்துத் தம் த் ர யயறிவிப்பிக் கிறதென்னெ கிறச கயிலே ஸ கதி ய யருளிச்செய்கிரு‌ர் (எல்லாருமித் யாதி). (அ ங ன்றிக்மே) என்றது-தமக்குத்தாம் நன் மதேடுகையும்,ஒரு ருபதேசிக் ஒரு திவ்யதேசத் தப்பற்றியிரு யும றிக்மே யென்றபடி. (தம்மளவில்வந்த ாறே) தம் மத்தாமே விசாரித்தவாறே. 'ஆருயிரே' றத்தைப்பற்ற (வ்யதிரே த்திலித்யாதி).“மனம்வாடநீநினையேல்'எ றத் தப்பற்ற (இனித்தானித்யாதி). ை தொழுதெழும்புந்தியே ” என்றத் தப்பற்ற (நித்யேத்யாதி) இனிப்போயினால றயோ உ ரயாயொருமாற்ற மெந்தாய்” என்னுமத் தப்பற்ற (அப்போதேயித்யாதி). ... ... *

௱. வந்துனதடியேன்மனம்புகுந்தாய்புகுந்ததற்பின் ண குமென்
சிந்தனைக்கினியாய் திருமே யென்னருயிரே
அந்தளிரணியாரசோகினிளந்தளிர்கள்கலந்தவையெங்கும்
செந்தழல்புரையும் திருவாலியம்மானே. (க)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
அம்	அழகிய	என்ஆர்உயிரே	எனக்குதாரகனானவனே
தளிர்	தளிர்களால்வந்த	வந்து	நானிருந்தவிடம் வந்து
அணிஆர்	அழகுமிக்கிருக்கிற	உனது அடியேன்	உன்னுடையசேஷபூதனானவென்னுடைய
அசோகின்	அசோகமரத்தினது	மனம்	நெஞ்சில்
இளந்தளிர்களை	இளந்தளிர்களானவை	புகுந்தாய்	ப்ரவேசித்தாய்
எங்கும்கலந்து	எங்குமொக்கவ்யாபித்து	புகுந்ததற்பின்	நீபுகுந்தபின்பு
செம்	சிவந்த	வணங்கும்	ஆச்ரயிக்கிற
தழல்புரையும்	அக்நிபோலிருக்கிற	என்சிந்தனைக்கு	என்மனஸ்ஸுக்கு
திருவாலியம்மானே	திருவாலியையிருப்பிடமாகவுடையவனே.	இனியாய்	போக்யனானாய்.
திருவே	எனக்குஸம்பத்தானவனே.		

(க)

வ ா. முதற்பாட்டு. † (வந்து) நிரதிசயபோக்யமான திருவாலியை இருப்பிடமாகவுடையையாய் நீயிருந்தவிடத்திலே நானே வந்து கிட்டவேண்டியிருக்க என்பக்கல் அபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே நானிருந்தவிடத்திலே நீயேவந்து. † த்வீபாந்தரசரக்குக்களிரண்டும் தன்னிலே ஸங்கேதமாமிடத்தில் இரண்டும் பாதிபாதிவழிவந்துகூடுதல் ஒன்றேவருதல் செய்யவேணுமிறே † அதில் இவருடையபேற்றுக்கு இவ்வளவாக வழிவந்தானிவனாயிற்று. (உனதடியேன்) † வருகிறபோது புகுருகைக்கடியாக அவன் கையோடுகொடுவந்த ப்ரமாணம். (க) 'அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்' என்னுமாபோலே † நீயோ உன்கார்யத்துக்குக்கடவாய்? நான் காண் என்று தானே ஸர்வபரங்களையும் நிர்வஹிப்பானாவாயிற்று ஏறிட்டுக்கொண்டு புகுந்தது, † வந்துபுகுரப்புக்கால் இசையாதே "அல்லேன்" என்கைக்கு வாய்த்தலையான நெஞ்சிலே வந்து புகுந்தானாயிற்று. † அவன் புகுந்தபின்பு இவர்செய்ததென்னென்னில் (வணங்கும்) † சத்ருக்ருஹமேயாகிலும் புகுந்தால் ஆஸநமிடுவர்களிறே அவ்வோபாதி பின்னை வணங்கினாராயிற்று, (உ) யதார்ஹம் கேசவே வ்ருத்திமவசா: ப்ரதிபேதிரே என்னுமாபோலே. (என்சிந்தனைக்கினியாய்) † இப்படிபுகுந்தவன் தானே, "போவேன்" என்றாலும் விடவொண்ணாதபடியாயிற்று நெஞ்சுக்கினிமையானபடி. (திருவே) (௩) † "திருவுக்கும்திரு" என்கிற

(க) தி - வாய் - க - ௭ - ௧௦. (உ) பார - (௩) எ - எ - க.

படியே இவருடைய ஸம்பத்தாயிற்று இவன். (என்னுருயிரே) ஸம்பத்துத்தானும் தாரகம் வேறென்றுயிருக்கையன்றிக்கே என க்கு தாரகனானவனே! வ்யதிரேகத்தில் பிழையாதபடியாயிராநின்று னாயிற்று.

(அந்தளிரித்யாதி) எனக்கு தாரகனுமாய் நிரதிசயபோக்யனுமான நீ திருவாலியை யிருப்பிடமாவுடையையாயிருந்து தனக்கென்ன ஓரிடமில்லாதாரைப்போலே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே வந்து புகுந்தாயே. †அழகிய தளிர்களாலேவந்த அழகு மிக்கிருக்கிற அசோகவ்ருக்ஷத்தினுடைய இளந்தளிரானது எங்குமொக்கப் பரப்புமாறி அக்நிகல்பமாயிராநின்றதாயிற்று. † சிவந்த இளந்தளிர் எங்குமொக்கப் பரப்புமாறித் தளிர்த்துநிற்கிறபோது எங்குமொக்க நெருப்புக்கொளுத்தினாற்போலே தர்சநீயமாயிராநின்றதாயிற்று. இப்படி அத்யந்தாஹ்லாதகமானதேசத்தை யிருப்பிடமாவுடைய ஸர்வேஶ்வரனுயிருந்துவைத்து என் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!.. ... . (க)

முதற்பாட்டு. (வந்தித்யாதி) 'அந்தளிர்'' இத்யாதி அணியாலியம் மேவந்து'' என்றந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி வருகைக்கொருஹேதுசொல்லாமையால் பலித்தவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதி). 'அபேக்ஷாமாத்ரமுமின்றிக்கே'' என்றத்தை விவரியாநின்றுகொண்டு 'புகுந்தாய்'' என்னவமைந்திருக்கவும், ''வந்து'' என்கையாலே வருகையில் துஷ்கரத்த தோற்றுகிறதென்று விவக்ஷித்து திருவாலியம்மானுக்குத் தம்முடைய முக்யத்தால் நெடுந்தூரமாய்த் தோற்றுமென்று இப்படியிருக்கிறதுக்கு ப்ரயோஜநத்தையும் காட்டிக்கொண்டு வ்யாக்யாதாவருளிச்செய்கிறார் (த்வீபாந்தரேத்யாதி). (அதில்) என்றது - அங்கேறே ஒருமிடத்திலென்றபடி. உனதடியேன்'' என்று - இவர் ஸ்வரூபஞ்ஜாநம் பிறந்தவராகத் தம்மையநுஸந்திக்க, அம்பக்ஷாநிரபேக்ஷமாவந்தானென்னச்சேருமோவென்ன ஶாஸ்த்ராகாரத்தைப்பற்றி அவன் நினைத்தபடியை யருளிச்செய்கிறாரென்கிறார் (வருகிறவித்யாதி). 'உனதடியேன்'' என்ற ஆழ்வாருடைய பாசுரமானது ஸர்வேஶ்வரன் கையதான ப்ரணவார்த்தமாகையாலே அவன் யிலே,, பெருத்தைத் தம்கண்டு அர்த்தம் அநுஸந்தித்தாரித்தனையாகையால் இந்தப்பாசுரம் ப்ரமாணமென்று கருத்து. 'அடியேன்'' என்னவேயமைந்திருக்க, 'உனது'' என்கைக்கு ருத்தருளிச்செய்கிறார் (நயோவித்யாதி). ''மனம்'' என்றதுக்குக் கருத்து (வந்துபுகுரவித்யாதி). ''புகுந்ததற்பின் வணங்கும்'' என்கையாலே அவ்யவஹித காலத்திலே ஸ்வரூபஜ்ஞாந கார்யமான வணக்கமிவருக்குவர ஸம்பாவனையில்லையே என்று ஶங்கா

வாதம்பண்ணுகிறார் (அவனித்யாதி).இதுக்கு உத்தரம் (சத்ருவித்யாதி). "வளை ங்கும்" என்கிற ப்ரதீகம் சங்கை க்குமுந்துற அநுஸந்திப்பது. இவர் அவசமாக வணை கிறாராகிலும்அவன்சிந்தனை கினியனுனபடியின்எல்லைநிலத்தைக்காட் டுகிறார் (இப்படியித்யாதி). 'என்னுருயிரே' எ றவிடத்தில், "என்" என் றத்தை யிங்கும்கூட்டி 'எ திரு' ான்று வி கூித்து, ஸத்ருஷ ாந்தாரு ளிச்செய்கிறார் (திருவுக்குமித்யாதி).

தாத்பர்யமருளிச்செய்து சப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித் யாதி). திருவாலி ரை யிங்ஙன் வர்ணித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (சிவந்தவித்யாதி வா யத் யத்தாலே). ... ... (க)

மூ. நீலத்தட வரை மாமணிநிகழ கிடந்ததுபோ லரவணை
வேலைத்தலை கிடந்தா யடியேன் மனத்திருந்தாய் [தெங்கு
சோலைத்தலைக் கணமாமயில் நடமாடமழைமுகில்போ றெழுந்
மாலைப் புகை மழு மணியாலியம்மானே. (உ)

பதம.	உரை.	பத.	உரை.
ஆலைப்பு	கருப்பஞ்சாறட்டபு	தடவரை	பெரியமலையானது
எங்கும்	எவ்விடத்தும் [னை	மாமணி	பெருவிலையனுனரத்ந [ம்படி
மழைமுகில்	வர்ஷாகாலமேகம்		
போன்று	போலே	நிகழ	தன்மேல்ப்ர ாசிக்கு
எழு து	மேலெழுவதினுல்	டந்ததுபோல்	சாயவிரு ததுபோலே
மழும்	பரிமளத் தயுடைத் தான	வேலைத்தலை	திருப்பாற்கடலி ்
		அர ணை	திருவ தாழ்வான்மே லே(ெ ளஸ்துபம் விளங்) [னே.
சோலைத்தலை	சோலையிலே [ள்		
மாமயில்கணம்	பெரியமயில்கூட்டங்		
டமாட	ஆடாநின்றுள்ள	கிடந்தாய்	பள்ளிகொண்டவ
அணி	அழகிய	அடியே ம	(இப்பொழுது) சேஷ
ஆலியம்மானே	திருவாலிநாட்டுக்குஸ் வாமியானவனே.	த்து	பூதனுன என் ஹ்ரு தயத்தில்
நீலம்	நலநிறத்தையுடைய	இருந்தாய்	பு தநீங்காதபடி நின்றுய். (உ)

வ் ா. இர டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி) ஒரு நீலகிரியானது தன்மேலே பெருவிலையனுயிருப்பதொருரத்நம் உஜ்ஜ்வலமாம்படி சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்றுத் திருவநந்தாழ்வான்மேலே திருப்பாற் கடலிலே அழகிய திருமேனியிலே ஸ்ரீகௌஸ்துபம்விளங் க் கண் ார்ந்தருளும்படி.(அடியே மனத்திருந்தாய்)†திருப்பாற் டலிலே சாய்ந்தருளிற்று இவர் நெஞ்சிலே புகுருகை க்கு ிலை ாமைக்கு அ ஸரம் பெறுமளவுமாயிற்று' விலக் ாமைபெற்று இவர் ஹ்ரு தயத்திலே புகுந்தபின்பு க்ருதக்ருத்யனுயிருந்தானுயிற்று.

(சோலையித்யாதி) சோலைத்தலையிலே பெரிய மயில்திரளானது நடமாடும்படியாக வர்ஷுக வாஹகம்போலேதோ ்றி எங்குமொக்க ஆலைப்புகை கமழுமாயிற்று. மழைமுகில்போலேயெழுகிற ஆலைப்புகையைக்கண்டு சோலைத்தலை க மாமயில் நடமாடாநிற்குமாயிற்று. இப்படி விபரீதஜ்ஞாந ஜநகமானதேசத்தை யிருப்பிடமாகவுடையையாயிருந்தவைத்து என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தாயே!. ... ... (உ)

அநு இரண்டாம்பாட்டு. (நீலமித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டி மனம்புகு்த படி ய யருளிச்செய்தார் இதில் - ஸாஸ்த்திரனாய் னத்திருந்தபடியை யருளிச்செய்கிறுரென்று ஸங்கதி.

இப்போது திருப்பாற்கடலில் டக்கையைச் சொல்லு கக்குத்தாத்பர்ய கதநபூர்வகமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (திருவித்யாதி). ... (உ)

மூ. நென்னல்போய் ருமென்றென்றெண்ணி யிராமையென்மனத் திம்மைக்கென்றிருந்தேனெறிநீர் ளம்செறுவில் [தேபுகுந்த செந்நெற்கூழைவரம்பொரீஇயரி ார்முகத்தெழுவாளைபோய்க் கரும் பன்னல்கா டையு மணியாலியம்மானே. (ங)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
எறி	அலைவீசாநின்றுள்ள	அன்னல்	செடிமிக்க
நீர்வளம்	நீர்வளப்பத்தையு டைய	கரும்புக்காடு	கருப்பங்காட்டை
செறுவில்	யல்களிலுண்டா	அடையும்	சேருகிற
செந்நெற்கூழை	வயிரம்பற்றியசெந் நெற்பயி ர	அணியாலியம்மானே.	
வரம்பு ஒரீஇ	வரப்புகளில்அதின்த லைகளைச்சேர்த்து	நென்னல்போய்	நேற்றுப்போய்
அரிவார்	அறுக்கிறவர்களுடை	வரும்	நாளைவரும்
முகத்து	மு த்திலே [ய	என்றென்றெண்ணி	எ ்றுஇப்படிமே ம நோரதித்து
எழு	ழுப்ப ய்கிற	இராமை	இடாதபடி
வாளை	வாளைமத்ஸ்யங்கள்	என்மனத்தே	அடியே ்ம தில்
போய்	அவ்வயலைவிட்டுப் போய்	புகு்தது	நீவந்திருந்தது
		இம்மைக்கு	இவ்வுலகில்எனக்கு
		என்றிருந்தேன்	இனிமைவிளைக் கக் ாகஎன்றிரு ்தேன். (ங)

வ்யா. மூன்றும்பாட்டு. (நென்னலித்யாதி) "நேற்றுப்போனுன் இன்றுவரும்" என்றுகொண்டு† மாருதே மநோரதித்துக்கொண்டிராதபடியாகவென்னுதல்; "நேற்றுப்போயிற்று, இன்றுவந்தது நாளையும்வரக்கடவது" என்று மநோரதித்து கொ ்டு காலம்செல்ல விடவரிதாம்படி யிராமேயென்னுதல். (என்னித்யாதி) இப்படிமநோ

ரதத்தாலே கா ' ாலக்ஷேபம் ப ' ணுதபடியாக, எ ' ஹ்ருதயத்திலே ' து புகுந்தது இஹலோகத்திலே எனக்கினிமைவிளைக்கைக்காக என்றிருந்தேன். (இம்மை) என்றபோது இஹலோகத்திலேயெ ' ருகிறது' (இன்மை) என்றபோது இனி ம எ ' ருகிறது.

(எறிநீரித்யாதி) அலையெறியாநின்றுள்ள நீரையுடைத்தாய், †அழகியதாயிருந்துள்ள செறுக் ளு ' ரடு செய்கள் அவற்றிலுண்டான செ ' நெற்கூழையென்று செந்நெல்தலையாய் அத்தைவரம்பிலே †ஒருக்கிஅரிகிறவர்களென்னுதல்;( ) பைங்கூழ் 'என்கிறபடியே கூழையென்றது கூழெ ' ருய் செந்நெல்பயிராய் அத்தை அரி ாரென்னுதல். (வரம்பொரீஇ) நேர்கொடுநேர் சென்றிழிந்து அறுக் ெ ாண்ணுதபடி யிரம்போலே யிருக்கையாலே ரம்புகளிலே தலைகளைக்கொடுபோந்து ஒதுக்கி நுனியிலே அரிவர்களாயிற்று' அவர்கள் சேரப்பிடித்தபிடியிலே யகப்பட்ட வாளைகளானவை அவர் ள்முகத்திலே யெழுப்பாய்ந்து ஸாபாயமான நிலத்தைவிட்டு நிரபாயமாக வர்த்திக்கைக் ாகஅருகே யு ' டான †செடிமிக்க ருப்பங்காட்டிலே சென்ற டயாநிற்குமாயிற்று' போய் அரணைப் பற்றுமாயிற்று †அந்த அழகிய கருப்பங் ா' டிலேயடையும்....(௩)

அ . மூ ' ரு ' பாட்டு. (ெ ' வித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் - அடியே ' மனத்திருந்தாய்" எ ' ருர்' அந்தம த்திருந்தபடிதானும் அவிச்சிந்நமா விருந்தாெ ' றும், கா விசேஷம் ெ ஞ்சில்படாதபடி நிரதிசய போ ' ய த தோற்றவிரு ' தானென்று மருளிச்செய்கிருர் எ ' று இரண்டுவிதமாக ஸ ' தி.

வீப்ஸாதாத்பர்யம் (மாருதேயித்யாதி).

கூழை என்றது - கதிராகவும், பயிராகவும் அர்த்தத்வயம் திருவுள்ளம்பற்றி, கதிறுக்கையும் எழுச்சி கொய்ை யுமா்கி க்ரமேணவருளிச்செய்கிருர் (அழகியதாயித்யாதி). (ஒருக்கி)என்றது - §உறுக்கி என்கை. அன்னல்பதத்துக்கர்த்தம் (செடிமிக்க) என்றது. அந்த நல் என்றர்த்தாந்தர மருளிச்செய்கிருர் (அந்தவித்யாதி). ... ... (௩)

ம். மின்னின்மன்னுநுடங்கிடைமடவார்தம் சிந்தைமறந்துவந்துநின்
மன்னுசேவடிக்கே மறவாமை வைத்தாயால் [ன்
புன்னைமன்னுசெருந்திவண்பொழில்வாயகன்பணைகள்கலந்தெங்கு
மன்ன மன்னும்வய லணியாலியம்மானே. [ங்கு

(க) பெரு - திரு - ௫ - எ. § உறுக்கி - சேர்த்து.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
புன்னை	புன்னைமரங் களும்	மின்னின்மன்னு	மின்னேடொத்த
செருந்தி	ஸுராபுன்னைமரங் களும்	நுடங்கு	ஸூக்ஷ்மமான
மன்னு	நிறைந்திருக்கிற	இடை	இடையையுடைய
வண்	அழகிய	மடவார்தம்	ஸ்த்ரீகள்பக்கலுண்டான [து
பொழில்வாய்அகன்	சோலையின்உள்ளே	சிந்தைமறந்து	வாஞ்சையைத்தவிர்ந்து
பணைகள்	பொய்கைகளில்	வந்து	உன்பக்கலிலேவந்து
அன்னம்	ஹம்ஸங்கள்	மன்னு	எப்போதும் ஏகரூபமான
எங்குங்கலந்து	எங்குமொக்க ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து [கிற	நின்	உன்னுடைய [யே
மன்னும்	நித்யவாஸம் பண்ணு	சேவடிக்கே	அழகிய திருவடிகளை
வயல்	கழனிகளையுடைய	மறவாமை	நான்மறவாதபடி
அணிஆலி அம்மானே.		வைத்தாய்	செய்தருளினாய்;
		ஆல்	இதென்னஆச்சர்யம்.
			(௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டுகளிலே கிடந்து நெஞ்சுளுக்குப்படா நிற்கிறதென்னென்ன †ஸ்த்ரீகளைவிஸ்மரித்து உன்திருவடிகளைமறவாதபடி பண்ணினாயாகில் இனி நீ செய்வதென்னென்கிறார்.

(மின்னினித்யாதி) †மின்னேடொத்திருப்பதாய் நுடங்காநின்றுள்ள இடையையுடையரான மடவாருண்டு ஸ்த்ரீகள் அவர்கள் விஷயமாகவுண்டான. (சிந்தைமறந்து) †இவனெப்போதுமொக்க அவர்களை போக்யைகளாக அநுஸந்திக்குமித்தனைபோக்கி †அவை தன்னை இவன்தான் லபித்தானாகை †பெரும்பணியிறே.†அப்ராப்த விஷயங்களிலுண்டான வாஞ்சையைத்தவிர்த்து ப்ராப்தவிஷயத்தை யாசைப்படப்பண்ணின விதுதான் போருமிறே உபகாரம். அவற்றை நானே கைவிட்டு உன் பக்கலிலே வந்து ஸதைகரூபமான உன் திருவடிகளிலே எனக்கு மறவாமையாகிற பேறுண்டாம்படியாக †நானபேக்ஷிக்கவன்றிக்கே தண்ணீர்ப்பந்தல் வைப்பாரோபாதி நிர்ஹேதுகமாகச் செய்தருளினாய்.

புன்னை செருந்தி இவை மன்னுநின்றுள்ள அழகிய †பொழிலினுள்ளே† பொய்கைகளிலே அன்னங்களானவை அந்யோந்யம் கலந்து நித்ய வாஸம்பண்ணுகிற வயலையுடைத்தாய் தர்சநீயமான திருவாலியில் நிற்கிற ஸர்வேச்வரனே! ... ... (௪)

அரு. நாலாம்பாட்டு. கீழ்ப்பாட்டுக்களோடு ஸங்கதியைத் தாமே காட்டுகிறார் (நஹித்யாதி). அர்த்தித்வாதி வின்றிக்கே யிருக்க வந்துபுகுந்து ஸ்த்திரமாகவிருந்தாயென்று வெறுமைசொல்லி நிகர்ஷாநுஸந்தாநத்தால் நோவு

படுவானென்? (க) 'எனக்காரினி நிகரே'' என்று களித்துக்கொண்டு அநுபவித்திருக்க வொண்ணாதோ என்று சங்காதாத்பர்யம். உபகாராதிசயம் என்னை யிப்படி படுத்துகிறதென்கிறானென்னும் பரிஹாரந்தன்னை யருளிச் செய்கிறார்'' (ஸ்த்ரீ ளேயித்யாதி).

''மின்னின்'' என்றவிடத்தில் இன் - சாரியையாய் மின்னை யன்று - அதின் ஸாதர்ம்யத்தையுடைத்தான என்றுதல், மின்னில் என்று உபமார்த்தத்தில் பஞ்சமியாய் அத்தைப்போலேயிருக்கிற என்றுதல் சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்து பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (மின்னோடொத்திருப்பதாய்) என்று. லவிய றந்து என்னாதே 'சிந்த றந்து' என்பானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இவனித்யாதி). (அவைதன்னை) அந்தபோகங்கள்தன்னை. (பெரும்பணி) - துர்லபமென்று கருத்து. ''அத்தைமறந்து' என்றும் 'அடி மறவாமை'' என்றும் சொன்னதுக்கு உட்கருத்தையருளிச்செய்கிறார் (அப்ராப்தேத்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ''வைத்தாய்'' என்ற பத ரஸனை (நாணித்யாதி).

பொழில்வாய்-பொழிலிடமாய், அகன் - அதுக்குள்ளேயிருக்கிற, பணைகள் என்றுசப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பொழிலினுள்ளே) என்று. ''பணைகள்'' என்றதினர்த்தம் (பொய்கைகளிலே) என்றது ( )

௫. நீடுபன்மலர்மாலையிட்டுநின் னிணையடிதொழுதேத்துமென்மனம்
வாடநீநினையேல் மரமெய்த மாமுனிவா
பாடலின்னொலிசங்கினோசைபரந்துபல்பணையால்மலிந்தெங்கும்
ஆடலோசையறா வணியாலியம்மானே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பாடல்	பகவத்கதைப்	இணைஅடி	ஒன்றுக்கொன்றொப்
இன்	இனிய [பாடுகிற		பானதிருவடிகளி
ஒலி	த்வநியும்	பல்	பலவகைப்பட்ட [
சங்கின்ஓசை	சங்கத்வநியும்	மலர்	புஷ்பங்களையும் [யும்
பரந்து	எங்கும்பரவி	மாலை	சலம்பன்மாலையை
பல்பணையால்	பலவகைப்பட்டவாத்	நீடு	நெடுங்காலம்
	யகோஷங்களால்	இட்டு	பணிமாறி
மலிந்து	மிக்கு	தொழுது	ஸேவித்து [ற
எங்கும்	பார்த்தவிடமெங்கும்	ஏத்தும்	ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகி
ஆடல்ஓசை	ந்ருத்தம்பண்ணும்த்	என்	அடியேனுடைய
அறா	மாறாத [வநி	மனம்	மநஸ்ஸு
அணியாலி அம்மானே!		வாட	(உன்னைப்பிரிந்துதளி
மரம்	மராமரங்களேழை		ர்போலே)வாடும்ப
	யும் [டிஎய்த		டி [நீ
எய்த	ஒருசரமே விழும்ப	நீ	ஆச்ரிதவத்ஸலனான
மாமுனிவா	மநநசீலனே.	நினையேல்	நினையாதொழியவே
நின்	உன்னுடைய		ணும். (௫)

(க) திருவாய் - ௬ - ௪ - ௧௦.

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (நீடித்யாதி) ( ) † ஒழிவில் காலமெல்லாம்" (உ) என்டிகையுமுள்ள பூக்கொண்டு" †என்கிற படியே பலவகைப்பட்ட மலரை யுடைத்தான மாலைகளை யிட்டு உன்னுடைய ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பாயிருக்கிற திருவடிகளைத்தொழுதேத்துகிற என்னுடைய மநஸ்ஸானது தளிர்போலே ரம்படியாக நீ நினையாதொழியவேணும். (மரமெய்த மாமுனி ர) †ஆஶ்ரிதர்க்கு விஶ்வாஸத்தைப்பண்ணிக்கொடுக்குமவனன்றோ: (மாமுனிவா) †எங்களுடை ய நினைவுபோலே தப்பிலும்தப்பி பலி(ஞ்)க்கிலும்பலி(ஞ்) க்கும்படியன்றிறே உன்னினைவிருக்கும்படி.

பாட்டினியத் தி, மற்றுமு டான சங்கத்வநி இசை 'பரம்பி, பின்னையும் பல கைப்பட்டிருந்துள்ள ரத்யமே ஷங் ளும் மிக்கு பார்த்தவிடமெங்கும் ஆடுகிற ர் ளுடைய த்வநிமாறாத னை முரசும் †பல்லியமும். ... ... (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (நடித்யாதி) ஒழிப்பாடடில் - அ 'செய்த ஹோபாரத்தைச்சொல்லு 'காச விஷயாந்தர' ளை மற 'கு' படிபண்ணினாய் என்றார்' அந்தப்ரஸங்கத்திலே அ வாஸ ரபலத்தாலே மறுவலிடில் செய்வதென் எ 'று அஞ்சி மனம் ரடநினையேல் நினைத்தாயாகில் பிழையேன்' என்று ப்ரார்த்தி 'கிறாரென்று ஸங்கதி.

நீட்சி - காலக்ருதமான நீட்சியாய், அதுதானும் 'இ' 'டு' என்றதுக்கு விசேஷணமென்று ப்ரமாணம்காட்டுகிறார் (ஒழிவிலித்யாதி). (என்கிறபடியே) என்றபின், ரலமெல்லாம் என்றுசேஷம். மரமெய்த, மா - மஹத்தான, மந த்தையுடையவனே என்று சப்தார்த்தமாய், பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதர்க்கித்யாதி). மஹத்வத்தை விவரிக்கிறார் (எங்களுடைய வித்யாதி).

(பல்லியம்) என்றதும் - வாத்யவிசேஷம். ... ... (௫)

௬. கந்தமாமலரெட்டுமிட்டுநின்காமர்சேவடிகைதொழுதெழும்
புந்தியேன்மனத்தே புகுந்தாயைப்போகலொட்டேன்
சந்திவேள்விசடங்குநான்மறையோதியோதுவித்தாதியாய்வரும்
அந்தணாளரறா வணியாலியம்மானே. ... ... (௬)

---

(௧) தி - வாய் - ௩ - ௩ - க. (உ) தி - வாய் ௪ - எ - அ.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
சந்தி	ஸந்த்யா ந்த ாதிக ளையு	ந்தம்	பரிமளப்ரசுரமாய்
		மா	ம்லா யமா
வேள்வி	(நமித்திக) யாகாதி ளையும்	எட்டுமலரும்	எண்பகர்பூ ளையும்
		நின்	உ னுடைய
சட கு	காம்யகர்மங் ளையும்	ாமர்	அழகிய
நால்ம ற	நாலுவகை ப்பட்டவே தங்களையும்	சே டி	சிவந்ததிரு டிகளில்
		இட்டு	ஸமர்ப்பித்து
ஆதியாய்	ஸ்ருஷ்டிதுட கி	கைதொழுது	கையாலேதொழுது
ஓதி	மு புள்ள ர் ளிடத்திலகற்றும்	எழும்	எத்தே ணுமெ கிற
ஓதுவித்துவரும்	பிறர்க்கு ற்பித்தும் போருகிற	புந்தியேன்மன த்து	அத்ய ஸாயத் தயு டயஎன்நெஞ்சில்
அ தணாளர்	ப்ராஹ்மணர்	புகுந்தாயை	(உன்பேறு வந்து) புகுந்தவு னை
அரு	மாருதே ர்த்தி கிற	போ லொட் டே ன்	இனிநான்போ லொ ட்டே ன். ( )
அணிஆலிஅம் ானே !			

வ்யா. ஆறும்பாட்டு.(ந்தமித்யாதி) கந்த(ஸ்ர்)வத்தான விலக்ஷ புஷ்பங் ளெட் டயுமிட்டு. அ ை யா ன கருமுகை ற்பகம் ாழல் மந்தாரம் ஸௌகந்தி செ கழுநீர் தாமரை க த.†ஸ்வாப தேசம்.†பரமபோக்யமா திருமந்த்ரத்தாலேப்ரதிபாத்யமானவஸ்து வின்பக்கலிலே தன்னை ஸமர்ப்பித்து ( ) † ஸர்வகந்த ர் கந்த என்கிறவஸ்துவாகையாலே †உ னு டய ப்ருஹணீயமா ஸி த திரு டி ளைக் கையாலேதொழுது உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்னும் அத்யவஸாயத்தையுடைய வெ னு டய ஹ்ருதயத்திலே. (புகுந்தாயைப்போ லொட்டே) †நானுன்னையபேக்ஷியாதிருக் நீயேவந்து புகுந்தபின்பு இனிப்போ லொட்டேன் † நினைவின்றிக்கே யிரு வந்த ஸம்பத்தைத் தள்ளு ாரு டோ?

(சந்தியித்யாதி) நித்யகர்மம் நைமித்திககர்மம் சட கு காம்ய ர்மம் நான்ம ற இவற்றினுடைய அநுஷ்டாநப்ர ாரங்களை விதியாநின்றுள்ள நாலுவகைப்பட்டவேதம் இ ற்றை முன்புள்ள வர் ளோடே தா களோதி பின்புள்ளாரைத் தாங்களோதுவித்து இப்படி பழையராய்ப்போருகிற ப்ராஹ்ம ர் மாரு த திருவாலி பிலே அ ர்களுக் ா ரய ணீயனாய்க்கொ டு நிற்கிற ர்தே ப் ர னே. அ ர்களுமு டாயிருக்க நீயே ந்து ான் ஹ்ருதயத்திலே புகுந்த பின்பு இனிப் போகலொட்டேன். ... ... (௬)

(க) சாந்தோ - ௩ ௧௪.

அ . ஆரும்பாட் (ந்தமித்யாதி) 'என்மனம்வா' நீ நினையேல்' என்று - நம் மவிட்டு விஷயா 'தர பராய்ப்போகாமல், நினைப்பிடச்சொ 'னீர் ானும் ப் பெறு க 'காகவ 'து புகுந்திருக் அதுக்கு ப்ரஸக்திதா 'டோ! நீர்தாடு வாஸநாப த்தாடு ம்மைவிட்டுமீண்டுபோ நினைத் தீராகில் ாம்வெ ய் தெ ' ன்னும் ச ' கயிலே ானென்னையு க ா 'கி த்ருடாத்யவ ாய நிஷ்ட்டனுயிரு 'கும்படி கீவ 'தபின்பு ான் போ வொட் டு டுனெ 'கிருரெ 'று 'தி.

பன்மலர்மாலையிட்டு என்று கீழ்ச்சொன் ர், இப்பாட்டில் 'எட்டு' 'று ஒரு ' 'யாவிசேஷம் சொல்லுகைக்கு ப்ரயோஜநமென்னென் ருளிச்செய்கிருர் (ஸ் ாபதே ') எ 'று. அத் த ருளிச்செய்கிருர் (பர மேத்யாதி). இத்தால் - பரிமள ப்ரசுரமானமலர்போடு ஓரோவெ ழுத்தே பரமபோ ' ம யிரு 'கிற திருவெட்டெழுத்தாலே தத்ப்ரதிபாத்ய ஸ்துவி ' த 'னை மர்ப்பி ' க த் ரி ' ' ா ச் சொன்னுரென்றதாயிற்று. எட் டெழுத்து 'குப் பரிமளப்ர ாபுஷ்ப ாம்யம் வரு 'கு மூ மெ 'வெ ' ருளிச்வெ ய்கிருர் (ர்டு த்யாதி). 'நி ' இத்யாதிக்கு சப்தார்த்தம் ('னு டயவித் ாதி). ' தெ ழுதெழும்பு 'தி ' எ 'னு 'படி அத்ய ாய நிஷ்டையு ' ட பி 'போ அ 'புகு 'தவென் ருளிச்செய்கி ருர் (நானு 'னையித்ய தி). ம த்தேபுகுரு கயா து-நெஞ்சு 'கு வி ஷயமா யாலே இவரு 'கு அத்யவ யம் பிறந்தபி 'பு அ ான்புகு கயெ ' ருென்றில்லாமையால், முதற்பாட்டில்சொ 'னபடியேமு 'டு புகுந்தத் த அருளிச்வெ ய்தாரென்று கருத்து. 'ஓட்டே ' ' 'றதுக்கு உட்கருத் த யருளிச்செய்கிருர் (நினைவின்றி 'டு யித்யாதி).... ... ... ( )

ஏ. உலவுதி ா ' டல்பள்ளிவெ ா 'டு ந்து ' டியே 'மனம்புகு
புல பு 'ணியடு புகுந்தா யப்போ லொட்டேன் [ந்தஅப்
கிலவுமலர்ப்பு 'னைநாழல்நீழல்த ' டாம ாமலரி 'மிசைமலி
யல ன் ' படுக்கு மணியாலியம்மானே. (எ)

பதம்.	உ ா.	பதம்.	உ ா.
நிலவு	எப்போது 'மலராநி ன்றுள்ள [டய	தி ாஉலவு	தி ா 'கிளப்பத்தை யு டய
மலர்	புஷ்பஸம்ருத்தி யயு	டல்	திருப்பாற் டலில்
பு 'னை	பு 'னை ாம்	பள் ளி ாண்டு	க ' வளர்ந்தருளி
நாழல்	பவிதி (இவற்றி ')	உ ' அடியேன்	(பி 'பு) உனக்குச்சே ஷபூதனுன என்னு டய
நழல்	நிழலில்		
தண்	குளிர்ந்த		
தாம ாமலரி ன்மிசை	தாமரைமலரி 'மேல் [ன்	மனம்	நெஞ்சில் [ந்த
		'துபுகுந்த	உ ' பேருகவந்துபுகு
மலிஅலவ '	பெரியஆண் ண்டு	அப்புலவ	அந்த ர் ஜ்ஞனுன
' படு 'கும்	பள்ளிகொள்ளுகிற		வடு . [னவனே!
அணிஆலிஅம்மானே		புண்ணியனே	என 'குஸுக்ருதமா

புகுந்தா ய நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்த என்னை | போகலொட்டேன் நான்போ லொட்டேன் ( )

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (ஒலவித்யாதி) ஸஞ்சரியா நின்றுள்ள திரையையுடைத்தானதிருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி†அங்கு ச்சாய்ந்தருளிற்று, என்பக்கல் புகுருகைக்கு அவஸரம் பெறுமளவு மாய் பிறகு என்பக்கலிலே விலக்ஷணமாய்ந்தொரு அவகாசம் பெற்ற தாறே, உனக்குப்புகுருகைக்கு யோக்யனாயிருக்கிற என் ஹ்ருதயத்தி லேபுகுந்த. (அப்புலவ) விசேஷஜ்ஞனல்லையோ: அவஸரமறியாயோ புகுருகைக்கு. (புண்ணியனே) உன்னைப் பெறுகைக்கொரு ஸுக்ருதம் முதலில்லாதபடியிருக்கிறவெனக்கு ஸுக்ருதமானவனே : (புகுந் தாயைப்போகலொட்டேன்). நீயேவந்து புகுந்த பின்பு, உன்னை நானினிப்போகவொட்டேன்.

(நிலவித்யாதி) நித்யமான மலரையுடைத்தாயிருக்கிற புன்னை நாழல் இற்றினுடைய நிழலிலே † பரந்த தாமரைமலரின் மேலே (மலிய ன் க படிக்கும்) அப்பரப்புக்கெல்லாம் போரும்படி பெரிய டி யுடையஆ ந டானது மற்றொரு †நியமத்தையறி யாதே படிக் ராய்ப்பாலே கிடந்து றகாநிற்குமாயிற்று ய லாவிம ளனுடைய யாபாரத்தோடு அங்குண்டா திர்யக்கு க் ளுடைய வ்யாபாரத்தோடு வாசியற்றிருக்கிற, ராயிற்று இவர்க்கு அந்நிலத்திலுள்ளன. யாவை யாலே ... ... (எ)

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (லவித்யாதி) நீர், 'போகலொட்டேன்'' எ நீர் - ான் நிர்ஹேதுகமாகப்புகுந்தவன், ானேபோகில் நீர்செய்வதெ நீரென்ன ப (ல)ங்கொண்டு இ ஙன்சொன்னது எ று இவர் நெஞ் ச் சோதிக்கைக்கா ச்சொல்ல இரண் ாம்பாட்டிற்சொன்னபடியே திருப்பாற் கடலிலே என்னைப் பெறுகைக் ாகவே கிடந்துவ் து நீபுகுந்த பல(ல) கொண்டே 'நான்போகலொட்டேன்'' என்கிறாரென்று ஸ கதி.

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அங்கித்யாதி).

''நாழல் என்றது - பலிநீ என்கிற வ்ருக்ஷம். தன் - ட்பமாய், பெரு மை யச்சொல்லுமென்றருளிச்செய்கிறார் (பரந்த) என்று. (நியமத் த) ஸம்ப்லேஷத்தை. ... ... (எ)

மூ. சங்கு தங்கு தட 'கடல் கடல்மல்லையுட்கிடந்தாயருள்புரிந்
திங்கென்னுள் புகுந்தா யினிப்போயினு லறையோ
கொங்குசெ ' பகம்மல்லிகைமலர்புல்கியின்னிளவண் டுபோயிளந்
தெங்கின்தாதளையும் திரு ாலியம்மானே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை
இ 'ானிளவண்	இனியஇளம் ண்டுக ளானவை ;	தடம்	பெரி
கொங்கு	பரிமள 'மிகுந்த	கடலுள்	திருப்பாற் டலிலும்
செ ண்பகமலர்	செண்பகப்பூவையும்	டல்மல்லையுள்	திருக்கடல்மல்லை யென்னும்திவ்ய தேசத்திலும்
மல்லிகைமலர்	மல்லிகைப்பூவையும்		
புல்கி	(மதுபாநத்துக் ா வி ழ்ந்து) தழுவி (அ வைகொதித்த ா றே)	கிடந்தாய்	பள்ளிகொண்டருளி ன ுடே
		இ 'கு	இவ்விடத்திலே
		என்னுள்	தாஸனுனஎன்ஹ்ருத யத்தில்
இளந்தெங்கின்	இளம்தெங்கிலே		
போய்	செ ' றுபுக்கு	அருள்புரி 'துபு குந்தாய்	க்ரு பப 'ணிவ 'து ப்ரவே சித்தாய்.
தாதுஅளையும்	அதின் தா தஅளை யாநின்றுள்ள	இனிப்போயி னுல்	இனிநயேவிட்டுப்பி ரிந்துபோனுயாகில்
திரு ாலியம்மானே.			
சங்கு	சங்கங்கள்	அ றயோ	அறையோவறை(ஐய ம்). (அ)
தங்கு	மாறுதேயிருப்பதான		

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி) சங்குமாறுதே யிருப்ப தாய் பரப்பை புடைத்தானதிருப்பாற் டலிலேகண் ளர்ந்தருளினுய் அங்கு ' றும் ஆ 'ரிதனு ' ா த் திருக்கடல்மல்லையிலே ண் ளர் ந்தருளினுய் இ 'டே ாவிட 'களுன 'கு ாஸஸ்த்தாநமாயிரு 'க என் பக் லிலே க்ருபைப 'ணி ந்து புகுந்தாய். (இனிப்போயினுலறை யோ) னக்கந்த க்ருபை மாறுதபடி யிருக்கையாலே இனி நீ போ னுயாகில் †அறையோவ ற.†ஹேது மாறிலிறே அதின் கார்யமும் மாறுவது. †உ 'னுலல்லதுசெல்லாத எ ன்னைவிட்டு நீயிருக்கவுமாய் போகவுமாயிருப்பார்நெஞ்சிலிரு ' †எ ா ' ணுது.

(கொங்கித்யாதி) பரிமளத் தயுடைத், ான செ 'ாபகம் மல் லிகைமலர் இவற்றிலே மதுபாநார்த்தமாக இழிந்தவ 'டுகளா னவை அ ற்ரேடே †தழுவி,அவை கொதித்தவாறே அந்தவெ ம்மை யாற்றுகைக்காக, கோடை யிலே நோவுபட்டவர்கள் சந்தந பங்க த்திலே கைவைத்துக்கொண்டு கிடக்குமா போலே இளந்தெ 'கிலே போய் அதின் தாதையளையும் திருவாலியம்மானே ... ... (அ)

அ . எட்ட ாம்பாட்டு. (சங்கித்யாதி). "போ லொட்டே ' ' ரு சொன்ன த கேட்டு எம்பெருமான் இ ரப்போதுசொ ' லும் சொ வு கேட்கவே ணும்'' என்றுபோக்கிலேயொருப்படவே , ந ஸ்ரீபு ' டரீ ர் ' ா த் திருப்பாற் டலில்நின்றும்வந்து தரைக்கிடைகிடக்கிறப்போலே எ ' ெ ஞ்சி லருளாலே புகுந்தாய் இனிபோகிறோம் ' என் று நீபோனுயாகில் ா ' ெ ' றேன் • எ ' னைவிட்டுப் பொறுக்கமாட்டாதே நீயேவரு ாயெ ' கிறு ெர ' று ஸ ' தி.

(அ றயோவறை) என்றது-நீபோனுல் எனக்கே ஐயமென்று ஐ ' கூறி னபடி போனுனில் போனவிடத்திலிருக் மாட்டா மயாலே ' ரு ப யாலேவரு ஸித்தமாகையால், தாம் ஐயித்தமை ஸித்தம் அவ ' போ வே மாட்ட னென்று ருத்து, அவன் க்ரு பயாலே போகமாட்டாத னுல் ா ' ஐயித்தேனெ ' னப்போமோ, இ ' த க்தியாலே அவ ' போனுலோ ெ ' னவருளிச்செய்கிறுர் (ஹேதுவித்யாதி). இவர் எத்தனை ெ ற்றி தோற்றச் சொன்னுலும் (க) "விதிவாய்க்கின்று காப்பாரார்'' எ ' கிறபடியே ' ரு ப அ னைக் கால் ட்டுமென்று ருத்து. க்ரு ப ா ' ட்டப் போகமாட்டாமை ய கண்டு தாம னைவென்றுராய் அவனை நியாம்யனு ' கி நியமித்த ரோ ெ ன்ன (உ) பிறரொருவர் வன்னெஞ்சம்பு ' கிரு ' ெ ாட்டே ' '' ' றுரென்று விவக்ஷித்து, அந்தப் பாசுரார்த்தத் த யருளிச்செய்கிறுர் (உ ' னு வித்யாதி). (ஓ ' னுது) ன்ற வநந்தரம் எ ' றுரிறே ' றுசேஷம்.

'புல்லி' ன்றதி ர்த்தம் (தழுவி) என்றது. ... ... (அ)

௯. ஓதியாயிரநாமமும்பணிந்தேத்தின்ன டந்தேற்றெ ாருபொரு ' வே தியாவ ரயாவுரையா யொருமாற்றமெந்தாய்
நீதி ாகியவே தமாமுனியாளர்தோற்றமு ரைத்துமற்ற ர்க்
ாதியாயிருந்தா யணியாலியம்மாவே . ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
நீதியாகிய	நாட்டா ரநுஷ்ட்டிக் கும்படி யைவிதிக்கக்	அணியாலியம்மாவே	.
		வே தியா	வே தமொ ' றினுலே யேஅறியத்தக்க வே . [வே .
வேதம்	வேதம் [ட தான		
மாமுனியாளர்	அவ்வே தத்துள்மந்த் ரருபமா வற் ற க்காணவல்லரான மஹர்ஷிகளுடைய	அ ரயா	குறும்புறுத்தாள்ப
		எந்தாய்	என ' கு ' வாமியா வவே .
தோற்றம்	உத்பத்தி (ஆகியவிவ	ஆயிர ாமமும்	ன்ஸஹஸ்ரநாமங்
ரைத்து	சொல்லி [ற்றை)	ஓதி	னையுஞ்சொல்லி
மற்றவர் ' கு	மற்றெல்லார்க்கும்	பணிந்துஏத்தி	திருவடி ளில்விழுந் து ' தோத்ரம்பண் ணி
ஆதியாய்இருந் தாய்	ாரணபூதனுயிருக்கி றவனே .		

(க) தி - வாய் - ௫ - க - க. (உ) எ - உ - எ.

நி ' அடைந்தே உன்னைத்தஞ்சமாகப் பற்றினவெனக்கு ருபொருள் அத்விதீயபுருஷார்த்த ஸாதநமான | ஒருமாற்றம் உ ரயாய் | ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்யவே ணும். (கூ)

வ்யா. ஒ 'பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி) திருநாமங் ளாயிரத்தையும் வாயாலே சொல்லித் திரு டி ளிலே விழுந்து ஸ்தோத்ரத்தைப் பண்ணி உன்னைக்கிட்டினவெனக்கு. (ஒருபொருள்)†' உக்கென்னைப்பெறு க்கு ஸாதந மிதுவே " என்று ஓரர்த்தத் தச் சொல்லவேணும். (வேதியா) வைதிகஸமதி ம்யனே. (அரையா) என்னை†வன்னியமறுத்து ஆளுகிற னே. †என 'கு ஸ் ரமியான னே.ஒருவார்த்தையருளிச்செய்யவேணும்.(க) மாஸுச ' மாசு " என்று நானுஜ்ஜவி 'கும்படி ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்யவே ணும்.

(நீதியித்யாதி)†நாட்டாரநுஷ்ட்டிக்கும் படி ய விதிக் க் ட வேதம். (மாமுனியாளர் தோற்றம்) அதில் மந்த்ர ரூபமான ற் ற ' ரணைக் ட ராயிரு 'கிற ருஷிகளு டய உத்பத்தி இ ற் றச் சொல்லி, எல்லார் 'கு மொக் க்காரணபூதனுயிருக்கிற னே. †வே த சப்தத்தின்படியே பூர் 'ரமத்திலே ஸ்ருஷ்டியாநிற்கிற னெ ' னுதல். அதாகிறது பூ (ப்⁴ரூ) ' என்று பூமியை ஸ்ருஷ்டித்து இவ்வகைகளிலே அத் தச்சொல்லி ஸ்ருஷ்டி ' க ... * ( )

அரு. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ஓதியித்யாதி). இனிப்போயினுல றயோ என்று தாம் வெற்றிதோற்றச்சொ ' லைா அ ன் தம் மவிட்டுப்போ ர விரு 'கச்செய்தேயும் தமக்குப்பிற 'த ப்ராப்யத் ரயாலே உபாயவிசேஷ ப்ரஸ் ம் பண்ணுகிறுரெ ' று தி.

திருநாமஸங்கீர்த்த ாதி ளை 'யெ 'ல ம் அ ரி ஸ்வரூபத்திலே செலவெழுதி ஸித்தோபாய னெ 'றிரு ' ச்செய்தேயு ' அதுசட 'ெ ன பலியாமையால், உன்வாயாலே, நாடே உபா ம்' 'ஒருவார்த தசொல்ல வேணுமென்று வே ட்கிறுரென்றருளிச்செய்கிறுர் (உ 'கித்ய ்தி). (ன்னியம்) குறும்பு. 'எ 'தாய் ' எ ' றதினர்த்தம் (என 'கித் ாதி).

( ) ஜீ த - கஅ - கூரு -

ே தமு ர ' - நேரே வேதஸ்ருஷ்டியாய் முனிகளுடைய தோற் றத் தயு ர 'கையாவது - ப்ரஹ்மாவு'கு ஸ்ருஷ்டிக்கும் ப்ர ாரத் தச் சொல்லு யாய் அதுவும் பர'பரயா முனி ளு'கு ஸ்ருஷ்டியாமென்று தாத்பர்ய' திருவுள்ளம்பற்றி சப்தார்த்தம் ாட்டுகிறார் (காட்டாரித்யாதி). நதியாகிய வேதமு ரத்து அ'வழிய ' மாமுனியாளர்தோற்றமென்ன மற்ற றென்ன இ வ யெல்லாவற்று'கும் ஆதியானவே எ' று யோஜ ா தர' திருவுள்ள'பற்றித் தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (வேதேத்யாதி). ... ( )

மூ. பு 'லிவ ' ட றயும்பொழில்புடைசூழ்தெ 'ஞலியிருந்தமாயனைக்
கல்லின்மன்னுதிண்டோள்கலியனொலிசெய்த
நல்லவி 'னி சமாலைநாலுமோரைந்துமொன்றும்நவின்றுகாமுட '
ல்லராயிருப்பார் 'கிடமாகும்வானுலகே. (௦)

திரும கை யாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

பத .	உ ர.	பதம்.	உரை.
ண்	ண்டு ா	தோள்	தே ஜையு டய
புல்லி	ஒன்று 'கொன்றுஆ லிங் ம்ப 'ணி' கொ ' டு	கலிய '	ஆழ்வார்
		ஒலிசெய்த	அருளி 'செய்த
		நல்ல	அழகிய
அ றயு'	பாடாநின்றுள்ள	இன்இ ச	இனியஇ சையையு டத்தா
பொழில்	சோலை		
பு டசூழ்	சுற்றுஞ்சூழ்ந்து	மாலைநாலும்ஓ ரந்தும்ஒன் றும்	பத்துப்பாட்டையும்
தென்	அழகியதான		
ஆலி	திருவாலியென்னும் திவ்யதேசத்திலே		
		நவின்று	சொல்லி
இரு 'த	எழுந்தருளியிருக்கிற	தரம்உடன் ல் லராய்உ ரப் பார்க்கு	எப்போதும்அதினர்த் தாநுஸ 'தாந 'ப ண்ணி 'ெ ா ' டேயிருப்பார்க்கு
மாயனை	ஆஶ்சர்யபூதனைஸர் வேஶ்வ ர ' விஷய		
ல்லி '	மலைபோலே [மாக		
தி ண்	த்ருடமாயும்	ானுலகே	பரமபதமே
' னு	நித்யமாயுமிருந்துள்ள	இடமாகு '	இருப்பிடமாகும். ()

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) 'டுகளானவை தழுவி மதுபாநமத்தமாய்க்ெ ா ' டு† அறையாநின்றுள்ளபொழிலைப் பர்யந்தத்திலே யுடைத்தான திருவாலியிலே எழுந்தருளியிரு 'கிற ஆ 'சர்யபூதனைக் விபாடிற்று. மலைபோலே திண்ணியதாய் † நித்ய

மாயிருந்துள்ள தோளேயுடைய ஆழ் ாரருளிச்செய்த நல்ல இ னிசையான தொடை இதிலு டான ஆதராதிசயத்தாலே விட மாட்டாமை பிரித்துப் பிரித்தருளிச்செய்கிறார். .. (௦)

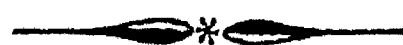
பெரியவாச்சானபிள்ளை திருவடிகளே சரணம.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (புல்லியித்யாதி) (அ றயாகின்றுள்ள) . பாடா கி றுள்ள. "மன்னு' எ றதினர்த்த (சித்யமாய்) என்றது. சிர ால ந்த் தாயியாயென்றபடி.. "தாமுட - நவி று வல்லராயு ரப்பார் கு எ ற து கு - தங் ள்மனத்தோடேகூடக் கிட்டிச்சொல்ல ல்லார் ெ ன்று சப் தார்த்தம் டு ொள் ாது. ... ... (௧௦)

ஜீ ர் திருவடி ளே சரணம.

மூன்றும்பத்தில் ஐந்தாந்திருமொழி முடி ் தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பெரியதிருமொழி ௧௧-ம பத்து ௬-ம் திருமொழி தூவிரிய பரவேசம்

வ்யா. †நஞ்சீயரு டைய கோவிலே † பெற்றி அறியப்புகுந்து 'இ குத் த் குடே டியிரு கிறதென்? ' என்று ட் தூவிரிய மலருழ கிப் பாட்டு ட் வும் பெருமாளெழு தருளப் பின்னும் மு னும் சுற்றும் து திரு டித்தொழவும் வேண்டியிராநின் றே ''எ றருளிச்செய்தருளினார்; †அப்போதே ரந்தரும்பெருமா ளரைய ரய மூத்துவிட்டுப் பாட்டுக்கேட்டருளாநிற் (க) மீனுய கொடிநெடுவே ள் ஷெ ய்ய மெஙி னே '' என்னுமளவிலே வந்த ரதே காமசர களாலே ஏவுண்பது கு முன்பே ரராவிட்டால் பட்டபு பரிஹரி வாகிலும் ந்தாலாகாதோ.'' என்றருளிச் செய்தருளினார்.

(உ) † வந்துனதடியே ம ம் புகுந்தாய் ' என்றும் (௩) அடியேன் மனத்திருந்தாய் எ றும் (௪) எ மனத்தே, புகு ந்ததின் மக்கெ ிருந்தே '' றும்மாநஸாநுப மாத்ரமாய் நி றது கீழ்த்திருமொழி மாநஸாநுப மா து முதிர்ந்து அது தான் ப்ரத்யக்ஷ மாநா ரமாய் அத்தை ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமெ ன்றிருக் ய றி ே ப்ரத்யக்ஷமென்றே ப்ரதிபத்திப ணி அந ந்தரம் பாஹ்ய ஸம் லேஷாபேக்ஷைபிறந்து அதுதான் நினைத்தபடி யநுபவிக்கக்கி டையாமையாலேஆற்றாமை கரைபுரண்டு ஒருபிராட்டி தசையை ப்ராப்தராய் அ ன்பேச்சாலே ஸ்வதசையைப்பேசுகிறார். (௫)†[యథాగ్నిస్సన్ధుక్షితకమపదోషం ప్రజ యతే సంశ్లిష్టం వాసుదేవేన మను ష్యాణాం తథా మన யதா நி காத் ந மபதோஷம்ப்ரஜாயதேஸம் லிஷ்டம் ஸுதேவந மநுஷ்யாணும் ததாமந] பொன் நெருப் பிலேயிடவிட அழுக் ற்றுத் த ணிறம்பெற்று சுத்தமாமாபோலே ப வத்விஷயத்திலே அ ாஹி க அபதோஷனும் பின்னை பிராட் டிமார்படியுண்டாக கட தாயிற்று ஸகலாத்மாக்களுக்கும்† பிராட் டிமார் தசை பிறந்தபடிதானென்னென்னில் அநந்யார்ஹசேஷத்வ

(க) ௩-௯-௪. (௩) ௩-௫-௨. (௫)
(உ) ௩-௫-௧. (௪) ௩-௫-௩.

மென்றொ ு று ு டு அது இரண்டுதலைக்கு மொத்திருக்கும் கலந்த போது ப்ரீதி பிறக் யாலும், பிரிந்தபோது ஆற்றா மை பிற கயா லும் தத்தே போகத்தாலும் அ ு கிர் ாஹ ு இத்தலை கிர்வாஹ யமாகையாலும் ஸ் யத்நத்தாலே பேறென்றிரு கையன்றிக்கே அத் தலையாலே பேறெ றிருக் யாலும் பிராட்டிமார்படியுண்டா த் தட்டில்லை. † ர் தா ஸாத்ருஸ்யம் சொல்லுகிறவிடங் ளிலே ந் தால் தாமரைபோலே ால் என்னுமத் தத் தாம ரதானெ ன்று தாமரையென்றே வ்ய ஹரிக்குமிறே ( ) ... "நச ஸீதா த் யா ஹீநா நசாஹமபி" று ஓ ச் சொன்னாரிறே இளையபெருமாள் இவ்வே ர ழி ளால் பிரா டி மார் தசை ய ப்ராப்தரா த் தட்டில்லை

†நாய னோடே இயற்கை யிலே ந்து பிரிந்து பிரி ாற்றா ம நோவுபடுகிறா ளொரு பிராட்டி அ ு ரு தனையும் பொறுத்திரு க மாட்டா மயாலே தூதுவிடப் பார்த்து அது குத்த பரிகரத்தில் ால்ந ட தந்து போக லாரில்லா மயாலு இனித்தா சேத நாசேதநவிபா மற இரக் வே டும்படியா த ச யயு டயளா யிரு யாலும் ராமா தாரத்துக்குப்பி பு திர்யக்குக் ள் போன கார்யம் தலைக் ட்டி ரக்க ட ாஸ நயாலும் க ணால்கண்ட பக்ஷிகளைய டயத் தூதுவிட்டு தூதர்க்குச் சொல்லுகிற ார்த்தை யாலே த நெஞ்சுதா பு பட்டிரு கிற மயத்திலே அ ன்றான் ந்கிஹிதனுய் கொ ா டு ர அ னு குத் தன்னிழ யு ளைச்சொல் வித் தலைக் ட்டிற்றாய்ச் செல்லுகிறது. .. ... *

அரு. தூவிரியப்ரவே ச . அதி ாரி ளு ெ ல்லா மித்திருமொழியி மிகவுமாதரமுண்டா க்காக அபியுக்தாபிமதமெ மத்தை ஓ ரதிஹ யத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஞ்சீயரித்ய தி). (பெற்றி) நஞ்சீயர் ஸ்ரீபாதத் திலவர். ஆளவந்தார் கு (க) *அறுக்கும்வினை அபி தமானாற்போல் இ ர்க்கு இது அபி தம். திருமெ ழி ெ ல்லா ற்றிலு த்து ெ ா டு இத்திரு மொழி அபிமத ா கக்கு நியாமகமெ னெ ருளிச்செய்கிறார் (அப் போதேயித்யாதி). தாம் நோவுபட்டது பின்த சயா யாலே நோவுப்படுவ தற்குமுன்பே யுத வேணும் இதில் ாவிட்டால் நோவுபட்டபின்பாகிலும் உதவலாகாதோவென்னும் கருத்தாலே அபிமதமாயிற்றெ று ருத்து.

ஸங்கதி ாட்டுவோர் (வந்தித்யாதி).

(க) ரா-அ-௫௯-௩௧. (௨) தி-வாய் ௬-அ.

பத்தத சயில் பிராட்டிமார்தசை பிறக்கக்கூடுமோவெ ன் ருளி செய்கிறுர் (யதேதத்யாதி). அபதோஷனுய்த் தன்னிறம்பெற்றுலும் நித் ரோபாதி பேசலாமித்தனேபோ கி, பிராட்டிமார் த ச பிறக்க கூடுமோவெ ன்னும் ச ய யறு தித்துப் பரிஹரிக்கிறுர் (பிராட்டி ார்த சயித் யாதி). பிராட்டிமாரோட்டை ஸாதர்ம்யமுண்டானலு அ ள்தானு ச் சொ லு கூடுமோவெ ருளிச்செய்கிறுர் (ஸர்வதாவித்யாதி).

புத்திவெ ள ர்யார்த்தம் திருமொழியி ப்ரமேயத் த உபந்யஸி கிறுர் (ாய ஞேடேயித்யாதி), ... *

ஃ. தூவிரிய மலருழக்கித் துணேயோடும் பிரியாதே
பூவிரிய மதுநு ரும் பொறி ரிய சிறு டே
தீவிரிய ம ற ளர் கும் புகழாளர் திரு ாலி
எ ரி வெ ஞ்சிலேயானு வெ ணிலேமையுரையாயே ( )

பத .	உ ர.	பத .	உ ர. [டி
தூ	சிறகு	தீவிரிய	அக்நிவிஸ்த்ருதமாம்ப
விரிய	விரியு படியாக	மறை	வதி மர்யா த
லர்	ழிய ர்ந்தமலரை	வளர்க்கு பு ழ் கு ற றநடத்து க	
உழக்கி	மிதித்து	ஆளர்	யால் ந்தபு ழயு
துணேயோடும்	, சரத்தோடும்		டய ர் ளது
பிரியாதே	பிரியா லே	திருவாலி	திரு லியிலே நித்
பூ	பூ ளா		வா ம்ப ணு ற
விரி	வி ஸி	எ ரிவெஞ்சிலே அ	பயும்அழகி வி
மது	அவற்றிலுள்ளதேனே	யானுக்கு	ல்லேயும்கையிலேந்
நுகரும்	ாந பண்ணுகிற		தியஸர்வே ர
பொறி	புள்ளிகளேயும்		க்கு
ரிய	ரே ளேயுமு டய	என்நிலே ம	எ த ச ய
சிறு டே	சிறுத்தவ டே.	உ ர ாய்	சொ லவே ணு . (க)

ா. அதில் ஒரு டக்குறித்துத் † தூதுவிடுகிறுள் முத ற்பாட்டி . †உன குஉன் ார்யம் கு றயற்றிருந்தது என கென் ார்யம் கு றபட்டிருக்கிறபடி டாயே. எ கு ற தீர் க ாக ந்திரு கிற னுக்கு அறிவியாயோ எ கிறுள்

(தூவிரிய மலருழக்கி) தூவிரிய தூவிரியும்படியாக சிறகு விரியும்படி ாக மலரையுழக்கி என்னுதல். அ றிக்வே தூய்தாக விரிந்த ழியவலர்ந்த மல ரயுழ கியென்னுதல். † பிரி ாலே பூ ா விருய்த்து ஒடு காநின்றுளிறேதான் அ ஸம்ஶ்லே ஷ, தால் த ஹர்ஷத்தாலே சிறகை விரியாநி றன ாயிற்று.

(க)†[నైషాప శ్యతి రాక్షస్యో నేమాన్ పుష్ప ఫ ద్రుమాన్ ఏకస్థహృదయానూనం రామమేవానుపశ్యతి-நைஷா ப 'யதி ராக்ஷ 'யோ நேமாந்புஷ்பபலத்ரு மாந் ஏகஸ்த்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமே ாநுப யதி] †ராக்ஷஸீதர் சநத்தோடு புஷ்ப பலத்ரும 'களினுடைய தர்சநத்தோடு வாசியற்றிரு 'கிறதிறே இவளு 'கு. (உ) †[నగోత్తమ పుష్పితమాససాద నగోత்த மம் புஷ்பிதமா ாத] ரிகிற நெருப் பச்செ 'று கிட்டு ா ரப் போலே ஓங்கிப்பரப்பட ' லும்புஷ்ப 'மயாய் 'கிடக் க [ససాద ஆஸஸாத] த ' ஜீ நத்திலே நரா ' யம்விளைந்தமை தோற்றியிருக்கிறது. (மலருழக்கி) இவளு 'கு நெருப்பானபூ அ ற்று 'கு †அள்ளல் சேறுபட்டது படாநின்றது. † அல்லியும் தேனும் தாதும், சுண்ணமும் ஒ 'ரு உழருகி 'றதாயிற்று. † புஷ்பம் என்றால் . கூசி அடியிடவே 'டாமே அ ற்றுக்கு (ந) புன்னைமேலு ற பூங்குயில் ாள்" 'னுமாபோலே. நெருப்பிலே அடியிட்டாற் போலே யிருக்குமிறே , 'கு.

†நம்மு டய நெருப்பிலே யடியிடு க்குஹேது என்? ன்று விசாரித்துப்பார்த்தாள்' அ 'கி 'தம்பநமந்த்ரம் யிலே யுண்டாயிருந்தது ; அம்மந்த்ரந்தானிருக்கிறபடி (துணையோடும்) இருவராயிருப்பார்க்குப் பூவும் பொறு 'குமாகாதே.†என்னைப்போலே தூதுவிடாதே கூடவர்த்திக் ப்பெறு தே. (துணையோடும்) † த ' ா னையிரு 'கிறபடி துணையெ 'ரால் ஒருதலை† மூக்து ' ட்டியாய் ஒருதலை ரக்ஷகமாயே ாணுமிருப்பது (ச) † துணைபிரிந்தார் துயரமும் நினைகிலை ' ' க்கட திறே. † சிறியாத்தா ' துணையெ 'ரால் த்விதிஷ்ட்டம 'று ா ' ஏ ா 'ரயத்திலே கிட 'கும் ' ன்னுமா '. †உன்னைப் பிரிந்தார் எ 'னவே 'டும் ஸ்த்தாநத்திலே (ச) ' துணை பிரிந்தார் ' ' கிறதிறே. இப்போதும் (துணை) ன்கிறது இ 'கு சேவலை. (பிரியாதே) † இவ்வர்த்தம் முன்னம் ஓரிடத்திலே உண்டாகப் பெற்றோமே. † (தூவிரியமலருழக்கித்துணையோடும் பிரியாதே) இதென்ன சோயாசைதா '. (ரு) † [మయూరస్యవనేనూనం రక్షసా పహృతా ప్రియా மயூரஸ்ய நேநூநம் ரக்ஷ ாபஹ்ருதாப்ரியா] இந்த மயில் ளிருந்தவிடத்தில் ந்திலனோ அப்பையல் ஈன்கிறார் இரு

(க) ரா ஸு- சு-உகு. (ந) தி- ா '-சு- - . (ரு) ரா-ஆர-கி- -சo.
(உ) ரா - ஸு- அ- எ. (ச) தி - வாய்- o-ந-ச.

ராயிருப்பாரெல்லாரையும். தனியா கிறு ெ றே யாயிற்று இருப்பது.

(பூவிரியமதுநு ரும்) செருக் ராயிருக்கும் ரா புத்ரர் ள் முசி ந்தபடி கையை ாற்கடை ெ ா டு செவ்விப்படி கையிலே செ றேறுமாபோலே பூிய லர்ந்த பூவில் கி றும் போய் செ விப் பூவிலே படிந்து ாணும் மதுபாநம்பண்ணுகிறது †இ ற்றினு டைய ப்ரவே சமும் பூ லரு யுமொத்தாயிற்றிருப்பது.†தெ றலோபாதி ஆதித்யகிர த்தோபாதி காலத்தோபாதி இ ற்றி † ந்நிதியும் பூவினு ய விகா த்து குறுப்பாயிரு க. † ருத ே தராயி ருப்பார் உள்ளேநின்று த த்தொட்ட ாறே திட குமாபோே இ ற்றி சிறகின் காற்றுலே அலரும்படியாயிரு க (பூவிரிய) †இ ற்றினுடைய ரவு புஷ்பத்தினு டைய . ே ாசஹேதுவா யன்றிக்கே விகாஸஹேதுவா ாநின்றதாயிற்று. (மதுநுகரும்) ( ) †[సమాంసంరాఘనోఘుత్రే నచాపమధుసేవతే நமாம் ம் ரா ே ாபு ே நசாபிமதுே தே]உப ா க்ரு சயாயிருக்கிற படி கு திர் த்தட்டாயிராநின்றதீஉ படி. அத்தைப்பழியிடுகிருள்.†ஒ று ெ ா று ஸம் லேஷார்த்தமா பலா(బలా)தாநம்ப கிறபடி (நு ரும்) †மதுபாநம்ப ணிற்றுய் மீளு தொருபோதில்லை† †தன கு. தா மதுபா ம்ப ணிலிறே மீளு து. ஒ று ெ ா று பரா ர்த்தமா விறே புஜிப்பது†ஒன்று ா †ஒரு லத்திலே யெடு குமா போலே மிடற்று கு கீழ இழியிலிறே தெகுட்டிமீளு து.†இனி த்தா தே தாரகமா விழி தவொன்றன்றே † கூடெ ா ற த்தொட்டு ெ ா டிரு க்கு † - தொடுமா ம ெ ா ட தொ றன்றே. என்னையுமிப்படி புஜிப்பித்து புஜித்தாலன்றே உ ள்போகத்துக்குச் † செ வுள்ளது இராவு ணுதா ர யூட்டி உ வே டாே ா இதெ கு றயற்று ர்த்தி தா .

(பொறி ரிய) †பொறியையும் ரி யயுமு டத்தா டே. ம் லேஷத்தால் த பு ாட லும் டிவிலே தொ டெ ா ள லாம்படியிரு க. † டகராயிருப்பாரு டைய †தேஹகு த்தோடு ஆத்மகு த்தோடு ாசியற உத்தே யமா ட திறே.†சேர்ப்பார் ப ல் ஜாத்யா ரும் த ம பார் ட த ாயிற்று (சிறு

( ) ரா-ஸ-௩௪-௪௧.

வ ' டே) †இ ள் ரர்யம்ெ ய் 'கு மு ' பேசிரமம் செய்திருப்பா ரைப்போலே டிவு சிறுத்திருந்த, ரயிற்று ரர்ய ாலத்தில் ந்த ா றே அ ணுத் த் த யேறிட்டு ' ெ ாள்ளமே ' டாதே யிருக் ( ) "ஸ்ருஷதம்சகமாத்ர ப்ருஷதம்சகமாத்ர' ன்று சிற ' கிறனிறே. (௨) "ஆசார்ய நா நா பீஜப்ருதி-சசாா நாநாவித ே ஷதாரீ' என்னமே ' டா ரயிற்று இ ற்று ' கு. (பொறி ரியவித்யாதி) (௩) ப்ராஸ ஸக்ஷம ஹா பிம்ப் ப்ராசம் த ஹா பிம் என்னுமாபோலே (௪) †' ஏத்தமே த்த †ெ ங்ெ ய்தும் எ ' னு ' கிலேயிறே இ னது ' † டலேவற்ற இறைக் 'கோனு ரரோபாதிகிடீரெ ' கிறர். (௩) †[...] திரு டி ராம 'ருத்தாந்தத் தக் சொல் 'ே ட்ட ந ' தரம் உள ளானர். [ஸ்ரீமதீ ஹ்ரீமதீ] (௫) ... திதர்மிணீ தர் மாஸ்ஸிந்த்யந்தே' இதி 'யாயேந த் தயு ' டாகா உ ' டாமது உண்டாயிற்று. [பா ர பாலா] ஹர்ஷம் பொறக் வொ ' ணுத ளா யிற்று [...] பர்த்து ' ந்தேசஹர்ஷிதா] ரக்ஷ ரான ர் ரர்த் தமே ட்டு ஹ்ருஷ்டையானர். [ப ... பரிதுஷ்டா] அந்தஹர்ஷம் புறமெ ள்ளயிட்டபடி. [... விசாலா க்ஷீப்ராசம்ஸத] ஏத்தத்துட ' கிறள். [... மஹா பிம்] டலே வற்ற இறைக் க் ே ானு ரரைப்போலே.

† இப்படிசொ ' ரறே ' டு லஜ்ஜித்து நீஏவிற்றுச்செ ய்ய விரு ' கிற ெ ' ளக்கிடந்து இங் னே ஸ்ே ரத்ர ம் ப ' ணுகி றதென்? உ ' ேடே கலந்துபிரிந்து உந்த ச ய ' ' டு மிர ' ா தே போன ' ' ர் ரர்த் த ே ட்குமோ? என்ற 'ேறு எ ' களுக்கு விலம்பம்" எ 'றன ரக 'ெ ா 'டு மேல் ரர்த் தசொ ' லுகிறர். (திவிரியவித்யாதி) நீ ' கள் அது கினே ' வே ' டா அ ' லூரி லுள்ளார் தார்மி ராயாயிற்றிருப்பது நீ ' ெளா ' த ய அ 'ே யறிவி ' அ னேப்புறப்படவிடு ர் ள் ' † ' த்ரீகாது ஷயிரு ' கிற 'கடுவேயோ நாம் யஜிக்கிறது எ ' று புறப்பட விடு ர் ள் அறிவிக்குமதுமே வே ' டு தென்கிறர். கொா 'தாரை ஐயோ" என்னும ர் ளாய் யுக்த ாரி ளட ' கலும் திரண்ட தேச ' காணு ' ே ாள் ' புறப்படவிடு ர் ள் ' புறப்படவிட்டால் பின்னே அ னு ' கு

( ) ரா-ஸு-௨- . (௨) ரா- -. (௩) ரா- -.
(௪) தி- ாய்-௪-௩- 0. (௫)

நா ல்லது தியில்லே. (தீவிரியவித்யாதி) அலர்ந்த தாம ரபோலே அ ஙிவிஸ்த்ரு, மாம்படி வதி மர்யா த யக் குறை ற நடத்தி கயால் ந், பு ழையுடைய ர் ளு டய திரு ாவியில்.

†கு வித்துக் ள் திர டவிடமாயிற்று உங் ள் டி க் ா ட்டி த்ரீ ாது ன் கிடிகோளிவன்' என்று பழிசொல்லிப்போ ருங்கே ரன் நீ ள் நா ள் சென்றறிவித்தாலும் அ ருன் ரு ானுனும் ழியிலே ப்ரபல ப்ரதிபந்த ங்களு டாகில் செய்ய லாவதில்லேயே.' எ அ ே டா ா யி வில்லி ரு க எ கிருள். ரப்புக் ால் ப்ரதிபந்த மொ று கிட ாது அ னு கு. (எ ரிமெ ஞ்சிலேயானு கு) †ஆர்த்தத் கி செவிப்படா ம ே ருே ை யிலே விற்பிடித்தது. ஆரேனேயுமா க் யிலே விற்பிடித்தா ர யுத்தத்திலே மூட்டுமதாய் கட்டையு டததாகை யாலே ரி ரிப்பட்டு தர்சநீயமாய் பிடித்தபிடியிலே எதிரி ள் குட குழம்பும்படியான வில்லேக்கை யிலே யுடையவனுக்கு. தூது போகிற எ ள்படி சொ ஞய் நா ள்போயறிவிக்கிறவன்படி சொ ஞய் உ ார்த் தயாக நா களை னுக்குச் சொ லுவதென் னெ (என்கிலே ம) பாசுரமில் ாதது கு ான்னுலே பாசுரமி டப்போமோ. ன் டிவிரு கிறபடி டிகோளே இனி நீ ளே பாசுரமிட்டுச் சொல்லுமித்தனே. தன்னிலும் த ேன டா ர் குப் பாசுரமிட்டுச் சொல்லலாமென்றிரு கிருள். ஒரு ஐ த்ர யா ரணப டிதஞெபாதியாக ணு மி ள்தானித்தை நினேத் திருக்கிறது. (உ ரயாயே) †ஒருகந்தர் ன் துர்யோதநன் கட்டிக் ெ ா டு போகாதிற்கச்செய்தே தர்மபுத்ரன் பேரைச்சொல்லிக் கூப்பிட அ னேப் பின்னே ஆந்ருசம்ஸ்யத்தாலே மீட்டான் எ று கி றது அ னைன்றிக்கே தன்னேயாசைப்பட்டுப் பிரி திரு து நோவுபடுகிறபடி யக் ே ட்டால் உத ாத ஸ் பா ஞெ என்கி ருள். (உ ரயாயே) கொடு ரே டா அறிவிக்குமித்தனேயிறே இத்தலே கு ே டு து ருை அ ன்பணியே வாராதொழியு மன்று ரக்ஷ னுக்குக் குறையாமே. நீங்களறிவித்த நந்தரம் உ ள்பேச்சுக் கேட்டுத் தானே ாராகிற்கும். ... ... (க)

அரு. முதற்பாட்டு. (தூவிரியவித்யாதி). (தூதுவிடுகிருள்) என்றது - தூத ா யத் த ாய்விடுகிருளென்றபடி. பாட்டுக்கெல்லாம் தொகுத்த பாவமருளிச்செய்கிருர் (௨ னக்கித்யாதி).

ருழ ' ' மந்திரு ' வும் தூவிரிய ' எ ' று விசேஷித்த து ' குக் ருத்தருளிச்செ ய் ருர் (பிரிவாலேயித்யாதி). பிரி லே பூக்கா ஒடு ' கினவிடமெ ' டே ெ ன்னவருளிச்செய்கிருர் (நவேஷத்யாதி). ராக்ஷ ' '' எ ' கிற ப்ரத - த்வி, ரர்த்தேயா ' அர்த்த ருளிச்செய்கிருர் (ராக்ஷஸீத்யாதி). தூய்தாம்படி ழிய லர்ந்த ' ' ற இர ' டாமர்த்தத் தில் இவளுக்கு அ ' கி ரத்ருஸ்யம்தோற்றிற்று ' று விவக்ஷித்து அதுக்கு த்ருஷ்ட ' தமருளிச்செய்கிருர் (ே ரத்த மித்யாதி). (அள்ளல்சேறு) குளி ர் ' தசேறு ச ' த ப ' கமெ ' . எறி எ ' ளுதே உழ ' கி ' றதுக்குத் தாத் ர் ருளிச்செய்கிருர் (அ ' லியுமித் ரதி). தானும் * அலர்மேல் ங் ய ' ேரு இ ற் ற உழ ' கி' என்கிறதென்னென் ருளிச்செய்கிருர் (புஷ்பமென்ருலித்யாதி).

மேலு ' தாரி (ம்மு ட வித் ரதி)' துணை ே ரடிரு ' மலருழ ' கு ' குறுப்பெ ' று தாத்பர் மருளிச்செய்து தூதுவிடு க்கு உபயு ' தமெ ' று தாத்பர்யா ' தரமருளி ' செய்கிருர் (எ ' ணைப்ே ே யித்யாதி). சே ே ரடென்ளுதே துணை ' என்றது ' கு ' ருத்தருளிச்செய் ருர் (தன்னித் ரதி).(கழுத்துக் ட்டி)ரக்ஷ்ய ' . ரய ே துணைெ ' மது ' குப்ரமாணம் (துணைபிரிந்தாரித்யாதி). துணை மாத்ராதி ளா வொண்ளுதோ, ரயகனே யா ே ணுமோெ ன் ருளிச்செய்கிருர் (சிறியாத்தானித்யாதி). நாய னே துணையென்னுமது ' கு ஜ்ஞாப மேதெ ' ன (உ ' ளயித்யாதி). துணை ே ரடு ' றத்தாே ஸாஹசர் ' தோற்றியிருக் , பிரியாதே'' என்றது- தா ' பிரி ' திரு ' கிறத சயில் மு ' துறவி வ பிரியாதிரு ' ை அஸ ' பாவிதம் இதென்ன ஆஸ்சர்ய ' . இதுபெற்ருேமே. எ ' றது த ' கார்யத்து ' குடலெ ன்றநுஸ ' தி ' கிருரெ ' றருளிச்ெ ய்கிருர் (இ ' ர்த்தமித்யாதி). ஸம்ஸ்லே ஷம் உர் ஸ்த மாளுல் அது ரத்மி ' ' கா வும் பிரியாதேயிருப்பதே. இதென்ன ஆ ' சர் ம் எ ' ம் தாத்பர்யாந்தரம் சொல்லு க் ர ப்ரதீக க்ரஹ ' (தூவிரி வித் ரதி). தா ' பிரிந்திருக்கும்போ ல்லாரும் பிரிந் திரு ' கிறதா ெ ' ணி விடமு ' டோெ ' (மயூரஸ்யேத்யாதி).

விரிய என்ற ந்தரம், நு ரும் என் கயாலே பலித்த கால ஸாமீ ப்யத் தத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (இ ற்றினுடைய ப்ரே ஶ முமித்யாதி). இத்தால்-காற்றும் புகுராத நூதநமான தேனை நுகர்ந்ததென்றதா யிற்று. ராஜபுத்ரர் ள் ஸமாதியாலே, முசிந்தபடிக் கயை விட்டுப்போளுற் போலே அலராம ரில்போளு ' அது நிசாகா மாயன்ருேவிருப்பது, அப் போது தென்றல்முதலா இல்லேயே இ ற்றினு டைய ப்ரவேசமும் அலரு யும் ஏககாலமாம்படி விகஸிக்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன வருளிச் செய்கிருர் (தென்றலித்யாதி). (ஸங்கிதி) சிறகின்காற்று. கீழ்வாக்யவிவரணம்- (க்ருதேத்யாதி). வ்யாபதேசார்த்தத் த ஸூசி ' பி ' கிருர் (இவற்றினுடைய

வராவித்யாதி). பாகவதர் ளுடைய ஸந்நிதி ஹ்ருதய மலவிகாஸ ஹேதுவா யிற்றென்று கருத்து. என்னைப்பிரிந்து வரும மைரப்பிரிந்து நாறுமுன்றை திருக் நீயும்துணையோடே மதுநுகருமை உங்களுக்குத் குமோ என்கிறு ரொன்றருளிச்செய்கிறார் (நமாம்ஸமித்யாதி). ப்ரமரம் த னைப்போலே ப ணுமெ னும் குணத்துக்கு ஹாநிவரு என்னிலையை வரையாயாகியெ ன்று ருத்து. மதுநுகருகை தூதுபோகைக்குடலன்றோ, பழியிடுவானென் னென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்கொன்று ஸம்ஸ்லேஷார்த்தமா வித் யாதி). தூதுபோகைக்குக்கால்ந டதரவேணுமென்றன்றோ நீங்கள் மதுநுக ருமை யென்று கருத்து. வர்த்தமாநார்த்தம் (மதுபாநமித்யாதி). மீளாதே மதுநுகரக்கூடுமோ வாய்நோவாதோவென்ன (தனக்குத்தானித்யாதி). ஸ்வார்த்தமாகில் நோவுதெரிவதென்று ருத்து. பரார்த்தமேயாகிலும் தெகுட் டாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றுக்காகவித்யாதி). (ஒருகலத்திலே யெடுக்) ஒருகார்யார்த்தமா ரஸ்யபதார்த்தங்களை ஒருபாத்ரத்திலேவைத் து கொடுக்குமாபோலே, நெஞ்சிலேவைத்துக்கொடு கையாலே பரார்த்தமு மாய் கீழ்ப்பிச்சா மயாலும் தெகுட்டாதென்று ருத்து. மதுநு ரு க- ஒன்று கொன்று பலா(ப³ல) தாநார்த்தமா வென்னொரு தாத்பர்யமருளிச் செய்து, கூடியிருக்கையில் போக்யதயா என்று தாத்பர்யாந்தரமருளிச்செய் கிறார் (இனித்தானித்யாதி). (கூடவொன்றை) துணையானவண்டை. (கை தொடுமானம்) என்றது - ஆரம்பநமென்றபடி. (செலவு) ப்ரயோஜநமெ ற படி.

(பொறியையும்) என்றது ாநஸோல்லாஸத்தால்வந்த பு ரயுமெ ர கை. ஸ்ரபதேசம் (கடகரித்ய தி). “ரி” என்றத்தைப்பற்ற (தேஹகுணத் தோடு) என்றது. திர்யக் ானவண்டைச் சொன்னதுக்கு ஸ்ரபதேசம் (சேர் ப்பாரித்யாதி). வண்டுக்குண்டான ஸ்வாபாவி மான சிறு ம ய யிங்குச் சொல்லு கக்குக் ருந்தரு ரிச்செய்கிறார் (இவளித்யாதி). திருவடியைப் போலே ார்யகாலத்தில் சிறுக் வே டாதபடி வ்ருத்த (வ்ருத்³) ஸாமர்தரான ஸே ா முதலியார் முன்புபோக கூசாதே அவ வளையத்தில் ண்டுகளோடு ஒருவண்டாய்ப்போய் என்னிலைமைசொல்லும்படி ய மந்திருந்தாயேயென் கிறுளென்று ருத்து. (மஹாகபிம்) ான்றதுக்குத் தாத்பர்யம் (வத்தவித்யாதி). (எ செய்தும்) எ கேகிட்டுவோம். கரைகாணமாட்டோமெ . ஆறுவ் ப்ரசம்ஸிக்கக்கூடுமோவென்ன (டீலயித்யாதி). எடுத்த ப்ரமாணத்துக் கெல்லாம் யாக்யாநம்பண்ணுகிறார் (ததஇத்யாதி).

மேலுக்கவதாரிகை (இப்படியித்யாதி). உத்தரார்த்தத்துக்கெ ல்லாம் தொகுத்ததாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்து, அத்தை விவரிக்கிறார் (ஸ்த்ரீ ாதுக ளித்யாதி).

மேலுக்கு உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குணே த்யாதி, கி வாது அவனுக்கு இத்யந்தம்). சப்தார்த்தம் (ஆர்த்தத்வமித் யாதி). உளைகேட்டு உதவுமென்கைக்கு ஸ ்வாதம் (ஒருகந்தர்வனித்யாதி).

மூ. பிணியவிழு நறு நீலமலர் கிழியப் பெடையோடும்
அணிமலர்மேல் மதுநுகரு மறுகால சிறுவண்டே
மணி கழுநீர் மருங்கலரும் வயலாலி மணவாளன்
பணியறியேன் நீசென்றென் பயலைநோயுரையாயே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
பிணிஅவிழும்	கட்டவிழாநின்றுள்ள	வயல்	கழனிசூழ்ந்த
நறுநீலமலர்	செவ்வியநீலமலர்கள்	ஆலி	திருவாலியிலேஎழுந்தருளியிருக்கிற
கிழிய	கிழியும்படி		
பெடையோடும்	பேடையுடனே [ருந்து	மணவாளன்	ஸ்வாமியினுடைய
அணிமலர்மேல்	செறிந்தபூக்களிலிரு	பணி	க்ரியைய
மதுநுகரும்	மதுபானம்பண்ணுகிற	அறியேன்	நானறியமாட்டேன்,
அறுகால	ஆறுகால்களையுடைய	நீசென்று	நீபோய்
சிறுவண்டே	சிறுத்தவண்டே!	என்பயலைநோய்	என்னுடம்பினுடைய வைவர்ண்யம்பரக்கிறதிருப்பதை
மணி	அழகிய		
கழுநீர்	செங்கழுநீர்		
மருங்கு	நாற்பக்கத்திலும்	உரையாய்	அநாதரம்பண்ணாமல் சொல்லவேணும்.
அலரும்	விகஸிக்கிற		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியவிழு நறுநீலமலர்கிழிய) †இதினுடைய ப்ரவேசம்பாதியும்†காலம்பாதியுமாகவாயிற்றுப் பூவில்பிணியவிழுவது. †கழியவலர்ந்துபோனவற்றுக்கும் பிஞ்சாய்ப் பருவமில்லாதானவற்றுக்கும் வாசியறிந்திருக்கை. †இத்தால் அவன் வாய்விடும்போதே அவன்கருத்தறிந்து பரிஹரிக்கவற்றென்கை. (பிணியவிழுமித்யாதி) †கட்டவிழாநின்றுள்ள செவ்வியையுடைத்தான நீலமலர் கிழியும்படியாக †வாயிற்று மதுபானம்பண்ணுகிறது ஆவதென்னென்னில்; போகவிருக்கிறவிடத்தில் அளவறிந்து கார்யம் செய்யவற்றென்கை. (மலர்கிழிய) †பேணிக்கலக்கவறியாவாயிற்று. †தன்செருக்காலே தன்படுக்கையென்றும்பாராதே யழித்துப் போகடுகிறதாயிற்று. †இவை தானங்கு ஜபிக்கைக்குப் புகுகிறனவன்றே. †கார்யப்பாட்டற்றுக் கலக்கிறவற்றுக்கு மற்றொன்று தெரியாதிறே உன்மத்தங்காய் தின்றிருப்பார்க்கு நெஞ்சிருண்டு வேறொன்று தெரியாதிருக்குமிறே. அந்த உன்மத்தங்காய்தானேதென்றால் (பெடையோடும்) †இவை தனக்கொரு படுக்கைவேண்டா? ஆகாசத்தே கலக்கவற்றுக்காணும் ஒன்றினுடம்பிறே ஒன்றுக்குப்படுக்கை (க) 'த்வாம்ஸ்ம்ருத்வா ... தவாங்கே ஸமுபாவிசம்' என்னுமாபோலே.

(க) ராமா-ந அ-கஜ.

(அணிமலர்மேல் மதுநுகரும்) செறிந்தபூவிலேயிருந்து மதுபானம்பண்ணுகிற்கும். ஒருபூவிலேயிருந்து மதுபானம்பண்ணுகின்றால் மற்றைப்பூவிலே போம்போது பறந்துபோகவேண்டாதபடியிருக்கை. †பொய்கையடங்கப் பரப்புமாறப்பூத்து ஒன்றோடொன்று நெருங்கிக்கிடக்கையாலே ஒன்றில் நின்றும் மற்றையதில் போம்போது நடந்துசென்று மதுபானம்பண்ணலாயிருக்கை. † பூவில் செறிவுகேட்டமாய் மதுபானம்பண்ணுமிதுவே யாத்ரையாயிருப்பதே! உங்களுக்கு. (அறுகால) † இரண்டுகாலுடையாரைப்போலன்றிக்கே ஆறுகாலுடையார்க்குக் கடுகப்போய்க் கார்யம் தலைக்கட்டலாமிறே. (க) † 'ஸர்வம்ஸம்யசரணே ஶரணம் ஸதீயம் நித்யம் யதீய சரணௌ சரணம் மதீயம்' என்று சேர்ப்பார்காலேயிறே இவர்கள் ஜீவநமாக நினைத்திருப்பது என்ஜீவநம் கூடுபூரித்துக்கிடந்தபடியென்றான். என்கிறாள். "சரணௌ சரணௌ" என்று † மிறுக்குப்படவேண்டாதபடியாயிருக்கை (சிறு வண்டே) † கார்ய ஸாய்ப்புப்பெருத்து எம்பார் திருமேனிபோலே வடிவு சிறுத்திராநின்றனவாயிற்று

(மணிகழுநீர்மருங்கலரும்) மணிகளும் செங்கழுநீருமாயாயிற்று. பர்யந்தங்களடங்கலுமிருப்பது. அன்றிக்கே மணியென்று அழகாய், அழகிய செங்கழுநீர் அலருமென்னுதல். (மணிகழுநீரித்யாதி) †அழகிய செங்கழுநீர்களானவை அலராநின்றுள்ள பர்யந்தங்களையுடைத்தான வயலாலேசூழ்ந்த திருவாலியிலே வந்திருந்தவன். †அன்றிக்கே நீர்களானவை கொழித்தெறடாநின்றுள்ள மணிகளையும் செங்கழுநீரையுமுடைத்தான பர்யந்தம் என்றுமாம். (வயலாலிமணாளன் பணியறியேன்) †என்னையணைக்கையேதொழிலாய் இங்கேற வருகையிலே ஒருப்பட்டிருக்கிறானோ அன்றிக்கே ஜாம்பவதிபோல்வார்க்குப் பூப்பறித்துத் தொடாநிற்குமோ அறியேன். அன்றிக்கே † பணியென்று சகுந்தலையையுபேக்ஷித்த துஷ்யந்தனைப்போலே அறியாமை†பாவித்திருக்குமோ அதுவுமறியேன். அன்றிக்கே நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்று 'என்செய்தாள்.' என்பட்டாள்'? என்று கேட்கிறானோ?. உக்தியிலும் க்ரியையிலும் கொள்ளக்கடவது.

†அன்படி நிஸ்சயிக்கவொண்ணாதேயிட்டாலும் நமக்கு வினையொழியச்செல்லாதிறே. (நீசென்று) நமக்கு முன்னம் அவனைப்போலே

9ருக்கவொண்ணுதிறே.†அ னுக்கு நம்மையொழியச்செல்லுமென்
று நமக்குமவனை யொழியச்செல்லாதே. (நீசெ ் று) முறைகெட ா
கிலும் நீமுற்படச்சென்று. அவன்தானே வரப்பெறவிருக்குமதாயி
ற்று முறை. அங்குப்போனல் சொல்லுமதுதானேதென்னில்;
(என்பயலை நோயுரையாயே) (க)† [illegible]
[illegible] ததாவிந்கிஷ்ப்ரபோத்யர்த்தம் ராஹூக்ரஸ்த இவாம்
சுமாந்' என்று பெருமாளுடைய ஆற்ருமையை மஹாராஜர்க்கு
இளையபெருமாளறிவிக்க,அவ் ார்த்தைசெவிப்பட்டு அழிந்த ழிந்த
ளவுதோறு முடம்பு வெளுத்து வந்ததிறே. அப்படியே என்னு
டம்பில் வைவர்ண்யமு மவனுடம்பிலே காணும்படி வார்த்தை சொ
ல்லு. (பயலைநோயுரை) † வாசாமகோசரமிறே இவளுடைய வைவ
ர் ்யந்தான். ாக்குக்கு அவிஷயமான ற்றுக்கும் பாசுரமிட்டுச்
சொல்லவற்றுக்காணும் இவைதான். (என்பயலை நோயுரையாயே)
†என்னுடம்படைய வர்ண்யம் பரந்திருக்கிறபடியைச்சொல்லு.
†உ ் னுடையசொல்கலந்தவிடமடையவை ர்ண்யம் பரக்கும்படியா
கச்சொல்லிப்போரு என்கிருள் (என்பயலை நோயுரையாயே) †ஸ்வ
தந்த்ரர் படிகொண்டு ார்பமென் நமக்கு நீசென்று இத்தனையுமறி
வித்துப் போராய். ... . (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (பிணியித்யாதி) என்றும் இ ர்கள் பே ட
யை முன்னிட்டே சேவலைக் கார்யங்கொள்ளு வர் ளாமை யாலே கீழ்ப்பாட்
டில் * துணையோடும் பிரியாத பெண் ண்டைமுன்னிட்டுத் தூது ரத்தாள்.
இதில்,அத்தோடுகூடின சேவலையே பார்த்துத்தூது விடு ருளென்று ங்கதி.
பிணிப்பவிழாநின்றுள்ள நறுநீலமாகிற மலர்ந்தபுஷ்பமென்று சப்தார்
த்தமாகையால் அவிழாநிற் கக்கும் மலரு கக்கும் வ்யுத்க்ரமேண ஹேது
த்வயம்காட்டுகிருர் (இதினுடையவித்யாதி). (காலம்) சந்த்ரோதயோப ்ர
மம். "நறுநலமலர்கிழிய' என்னவ ம ்திரு ் , 'பிணியவிழும் எ ் று
9சேஷித்ததுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிருர் (ழியவித்யாதி). இத்தால்-கழிய
லர்ந்தவற்றையும் கேவலமிளைதானவற்றையும்விட்டு மத்யமாவஸ்த்தாபந்ந
மானவற்றில் ாசியறியவல்ல விசேஷ ஜ்ஞதையுண்டென்றதாயிற்று. இந்த
விசேஷஜ்ஞதைசொன்னதுக்கு ப்ரக்ருதோபயோகம்காட்டுகிருர் (இத்தா
வித்யாதி). அவ்வூரில் தார்மிகரானவர்கள் ஸ்த்ரீவதம் பண்ணிருன் 'எ ் று
புறப்பட விடுவார்கள் என்னுநின்ருய்,' அத ்கு அவனுன்னிடத்தில் குற்ற
ங் ளைக்காட்டிஞல் செய்வதென்னென்ன ' அவன் ருத்தை யறியுமுன்விசே

(க) ரா - கி -

ஷ்ழ்ஞு த கண்டோமே, அதுக்கு நீயே பரிஹாரி ' ச ல்லை ' கிரு‍ளெ ' று கருத்து. சப்தார்த்த கதநபூர் கம் தாத்ப 'யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (ட்டி த் ாதி) (ஆயிற்று) என்ற வ ந்தரம், பே டயோடு ல ' து என்று சேஷ '. கிழியாதே லக்கவொண்ணுதோ வென்ன (பேணியித்யாதி). அதுக்குஹேது (தன்னித்யாதி), லவாதே மதுநுகரலாகாதோ வெ ன்ன (இ தானித்யா தி). மதுநுகர்ந்தால் அநந்தரம்ஜபிக்கை இதின் ார்யமன்றே என்றுகருத்து. மலர்கிழியப் பெடையோடு கலந்து, அந ' தரம் மதுநுகரும்போது மூந்துறச் செருக்குவர ஹேதுவென்னென்ன (கார்யப்பாடித்யாதி.) (கார்யப்பாடு) ே ருெரு ார்யம். உந்மத்தங் ாயான பேடை யோடே லக்கிற வண்டை தூது போ என்றால் படுக்கை ய வி ' டுப்போமோ வென்ன' வண்டு' எ ' றத் தைப்பற்ற வருளிச்செய்கிறார் (இலை தனக்கித்யாதி).

கீழ்வாச்ய விவரணம் (பொய்கை யித்யாதி,. வெறுப்ப கவிதுக்கு ப்ரக் ருதோபயோகம் காட்டுகிறார் (பூவித்யாதி). ண்டானபோதே அறுகாலு முண்டாயிருக்குமே, இப்படி விசேஷிப்பா னென்னென்ன வருளிச்செய்கி றார் (இரண்டித்யாதி). இற ாலே பறந்தும் போகச்செய்தே இளைப்பாலுல் காலாலே ந ' கவும் மும்மடங் ாயிருக்கிறதிறே னைக்கு கமநஸாதந மென்று ருத்து. ஸ்வாபதேசத்தில் தாத்பர்யம் (நித்யமித்யாதி). த்வி சந மாலைகயா லே (மிறுக்கு) என்றது. கீழே விசேஷஜ்ஞதையைச்சொல்லி சிறு மையைச் சொன்னால் சேருமோவெ ன்ன வருளிச்செய்கிறார் (ார்ய ாய்ப்பித்யாதி).

ணிபதத்துக்கு அர்த்தத் ய ' காட்டி த்வி தியார்த்தாநுகுணமாக ஸமு தாயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி). முந்தின ர்த்தத்தில் மணி கள் வருகைக்கு ஹேதுவை க்காட்டா நின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (அன்றிக்கே யித்யாதி). 'பிணி'' எ ' று வ்யாபாரமு ' உ ' தியுமா யாலே வ்யாபாரபக்ஷத்தில் மூன்றர்த்தமும் உ ' திபக்ஷத்தில் ஓரர்த்தமு மாக வருளிச்செய்கிறார் (எ ' லையித்யாதி). மண ாள ' ' என்றதுக்கு - தன்மணவாளனென்று வி க்ஷித்து முந்தினவர்த்தமு ' ாலாமர்த்தமும் நாயிகாந்தரத்துக்கு மண ாளனென்று - இரண்டர்த்தமுமா க் ண்டுகொள் வது. (பாவித்திருக்குமோ) என்றது - மா ஸக்ரி யயென்று ருத்து. சகுந் தலையென்கிற கண்வர்புத்ரியை துஷ்யந்தனெ ' கிற ராஜா ே ட் ட ' குப் போனவிடத்திலே காந்தர் வி ாஹம்பண்ணி ஒருபிள்ளைபிற ' தவுடனே 'திரு ம்பிவருகிறேன்'' என்று தன்னூரேபோக, அநேகநாள் ாரா மையாலே இந் தப்பெண்ணை அங்கேபோகவிட அப்போது இ லைக் ண்டு அறியா பாவித்திருந்தானென்று கதை ண்டுகொள் து. (சகுந்தலையை) என்ற ா ' யத்துக்குமுன்னே யிருக்கிற (பணியென்று) என்றபதத்தை (க்தியிலு ') என்ற வாக்யத்துக்கு அடியிலே கூட்டுவது.

மேலுக்கவதாரிகை (அவனித்யாதி). விவரணம் (அவனுக்கித்யாதி). ''உரை யாய்'' என்றது - வருகைக்கு ஹேதுவான ரையாகவேண்டுகையாலே

அதின்கருத்தை ஸத்ருஷ்டாந்த முபபாதி கிறார் (ததாவீதித்யாதி). வ வர்ண்யத்தில் ப்ர ார விசேஷம் சொல்லா மயால் பலித்த ர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (வாசாமித்யாதி), சப்தார்த்த (என்னித்யாதி). ஆரம்ப திபோல் வார்க்குப் பூப்பறித்து கொடுத்துக்கெ ாண்டு அவனிருந்தால் அவனுடம்பில் வைவர்ண்ய மேறும்படி சொல்லுமை யெ ஙனே? அ ர் ள் ளக்தியாலே வவர்ண்யமேறுமோவெ ன ருளிச் செய்கிறார் (—ன்னித்யாதி). துஷ்யந் தனைப்போலே -பேக்ஷித்தால் என்செய்வோமென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரஸித்யாதி). ... ... (உ)

மு நீர்வானம் ம ெ ரி ாலாய் நின்றநெடிமால் தன்
தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளானே
சீராரும் வளர்பொழில்சூழ் திருவாலிவயல் ாழும்
கூர்வாய சிறுகுருகே குறிப்பறிந்து கூறாயே. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண்ணீர்எரிகால் ன ஆய்	ப்ருதிவ்யப்தேஜோ வாய்வாகாசம கிய பஞ்ச பூதங் ளாய் கொண்டு	வளர்பொழில்	வ ாநின்றசோலைக ளாலே
நின்ற	அ ற்றுக்கு அந்தர்யா மியாய் நின்ற	சூழ்	சுற்றிலுஞ்சூழப்பட்ட
நெடிமால்	ஸர்வே ஸ்வரனு ன வ	திரு ாலி	திருவாலி என்னும்நக
தன்	தன்னு டய [ன்	வயல்	ழனியில் [ரின்
தாராய	மாலிை யாகிய [ய	ாழும்	வாழுகிற
றுந்துள	செவ்வித்திருத் து ழா	கூர்வாயசிறுகு ருகே	கூரிய வா ய லை யு ை த்தான சிறுத்த பக்ஷியே.
பெறுந்தகையே ற்கு	பெறில் ஜீவிக்கும் ஸ் வபாவத்தை யுடை ய அடியேனுக்கு	குறிப்புஅறிந்து	அவன் ருத்தை யறிந் துகெ ாண்டுவந்து
அருளானே	தாரானே	கூறாய்	நாம்தரிக்கும்படி அச் சொல்லைச்சொல்ல வேணும். (௩)
சீராரும்	பெரு ம மிகுந்த		

வ்யா. மூ றாம்பாட்டு (நீர் ானம்மண்ணெ ரிகாலாய் நின்ற நெடிமா) ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சக களையும் ார்யயோக்யமாம் படி ஒன்றோடொன்றைச்சேர்த்து அவற்றுக்கொரு வஸ்துத் மும் நாமமுமு டாம்படி தான ற்றுக்குள்ளேபுக்குநின்று பின்னை அவ ற்றைச்சொன்னசொல் தன்னளவிலே ந்து பர்யவஸிக்கும்படி நிற் கிற பெரும்பிச்சன்.†தன்னுடைமையைவிடமாட்டாமையாலே று படாதே கலந்து நிற்கிறவன். (நீர்வானமித்யாதி) ஆசையில்லாதஜகத் தயும் தானாசைப்படுமவனாயிற்று.†ப்ருதிவ்யாதி பூதபஞ்சகங்களையு மு டாக்கி அவற்று குக் ார்யயோக்யதை யு டாம்படி நீ ா

யும் †சதுகையும் மண்ணையுங்கூட்டித் துகைத்து ட†சராவாதி கார்யங்களாக கிர்மிக்குமாபோலே, அத்தோடே சேதநஸமஷ்டியைக் கூட்டி தேவாதி கார்யத் தயடைய உ ' டாக்கி, உ ' டான விவற்றினுடைய ஸத்தாஹேது ாகத்தா ' அந்தராத்மதயா அநுப்ரவேசித்து அவற்றைச்சொல்லும் சொல்லு தன்னையே சொல்லிற்றும்படி கிற்கும் கிலேயைச்சொல்லுகிறது. †நாட்டில் கடப ாதிபதார்த்தங்கள் பரமாத்மபர்யந்தாபிதாநம் ப ண்ணியல்லதிராதிறே. (க) [ᵗᵗᵉ... தத்ஸ்ருஷ்ட்வா இத்யாதி] †இவற்றை ஸ்ருஷ்டித்து, இவற்றினுள்ளே அநுப்ரவேசித்து அந்த அநுப்ரவேசத்தாலே சித்தும் அசித்தும் தானென்று சொல்லலாம்படி கிற்கிற ளுயிற்று. (நெடுமால்) தன்பக்கலாநுகூல்யலேசமில்லாத ஜகத்தின்பக் லிலும் தான்மிக்க வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி யிருக்குமவன்.

(தன்தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கருளாமே) †தன்பக் லாசையில்லாதாரையும் விடமாட்டாதேயிரு 'கிற னுக்கு நான் பிரிந்திருந்தாசைப்பட்டுத் தூதுவிடுகிறதோ குற்றம். † தான்விஷயீகரிக்கில் உளேனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிறவெனக்கு. †தன்தோளிலிட்ட செவ்விமாலைபெறில் ஜீவித்து பெறுவிடில் முடியும்படியாயிருக்கிற வெனக்கு (த 'தாராய நறுந்துளவம் பெறுந்தகையேற்கு) என்று தன் ஸ்வரூபத்தைச் சொன்னபடியென்தான். (அருளாமே) †ப்ர யிகியார்த்தி பரிஹரிக்குமதுபோலல் நாட்டொப்பான வருளு மின்றிக்கே யொழிய வே ணுமோ! (தன்தாராயவித்யாதி) †தனக்கே அஸாதாரணமாய்த் தாரையுடைத்தா யிருந்துள்ள செவ்வித் திருத்துழாயைப்பெறில் உளேனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிற என்பக் ல் க்ருபை பண்ணுமோ? † கந்தல் கழிந்தால் பி 'னைத்திருத்துழாயோபாதி, கௌஸ்துபத்தோபாதி ஸ்ப்ருஹணீயமாயாயிற்று வஸ்துஸ் பாவ மிருப்பது. (அருளாமே) †ஸாமாந்ய ரக்ஷணம் தப்பகில்லாத ' விசேஷ ரக்ஷணகிலே தப்ப கிற்குமோ? †ஆசையில்லாத ஜ த்தையும் ரக்ஷிக்கும ன் தன்னைப் பெறில் உளேனாய் இல்லையாகில் இல்லையாம்படி யிருக்கிறவென் விஷயத்தில் நெகிழ கிற்குமோ? † அவனுடைய ப்ரணயித்வத்துக்கு விஷயமாயிற்றிலோமாகிலும் அவனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாகாதொழிவுதோமோ?

( ) தை - ஆ -

(சீராருமித்யாதி) ஊழ்ந்தார்க்கு கெட்டாரை யெடுக்க வேண்டாவோ? (சீராரும் வளர்பொழில் சூழ்) (க)' சீர் கொள் சிற்றாம் இளர்சோலை' என்கிறபடியே ஊரில் ஸம்ருத்தியடையச் சோலையே காட்டிக்கொடுத்தரும்படியாயிருக்கை. (வளர்பொழில்) (உ) 'வளரிளம்பொழில்' என்னுமாபோலே ஒரு காலமும் முதுமையின்றிக்கே இளகிப்பதித்திருக்கை ஐஸ்வர்யத்தினுடைய ஸம்ருத்தியைத் தெரிவியாநின்றுள்ள வளர்ந்தபொழிலாலே சூழப்பட்ட திருநகரியிலே வாழுகிற சிறுகுருகே: அவ்வூர்க்குத் தக்கபடி நாம் கண்டு வர்த்தநந்தானே வாழ்ச்சியாயிருக்கை கோயில் நகரம் போலே. (கூர்வாயசிறுகுருகே) கூரியவாயலகையுடைய சிறுகுருகே யென்னுதல். அன்றிக்கே †அறுதிப்பாடுடைத்தான வார்த்தை சொல்லவல்ல குருகே யென்னுதல். ராஜபுத்ரர்களைக் கண்டஞ்சி நாலு மூன்று யோஜனை ஓடிப்போன மஹாராஜர் வந்துகிட்டி (௩) 'ஏகம் துக்கம் ஸுகம் ச நௌ' என்று நிற்கும்படிக்கீடான வார்த்தை சொல்லிற்று. (குறிப்பறிந்து கூறாயே) அவன் கருத்தறிந்து வந்து எனக்குச் சொல்லென்னுதல். நானுற்றமையாலே கண்ணுஞ்சுழலையிட்டுச்சொன்னவற்றையெல்லாம் அங்குச்சொல்லாதே அவன்தரிக்கும்படி அளவறிந்து வார்த்தை சொல்லென்றுமாம். மிகச்சொல்லிலவனைக்கிடையாது. அவன் நைராஶ்யத்தை யறிந்துவந்து சொல்லென்றதுக்குக் கருத்தென்னென்னில்' நம்தசையை யறிவித்தால் நமக்கத்தலைவேணும்' என்றானாகில் நம்மாற்றாமை பாராதேயாகிலும் நாம் ஜீவித்துக்கிடக்கவேண்டா'' என்றானாகில் நாம்முடிந்து பிழைக்கும்படி. ... (௩)

அரு.—மூன்றாம்பாட்டு. (நீத்யாதி) கண்டானது, மென்மலர்ப்பள்ளியின் வாய்ப்பாலும் தன்மத்தகாய்போலே பிச்சேற்றவல்ல பேடையின் மயக்கும் வாலாலும் மதுநுகருகையாலுண்டான பாரவஶ்யத்தாலும் *ஊமையரோடு செவிடர் வார்த்தைபோலேயாய்ப் போகையாலே அவற்றைவிட்டு கூர்வாய்க்குருகைக் கூறச்சொல்லித் தூதுவிடுகிறாளென்று ஸங்கதி.

பிச்சுத்தானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதி). ஆசை என்று திக்காய், த்யந்தரமில்லாத என்று சாடு. விவரணம் (ப்ருதிவ்யாதீத்யாதி). (சதுக்கு) கூளம். (சராவம்) உடக்கு. ப்ரமாணங்காட்டுகைக்காக அடிக்கோலுகிறார் (நாட்டிலித்யாதி). ப்ரமாணார்த்தம் (இவற்றையித்யாதி).

(க) தி - வாய் - அ - கூ-ச. (உ) தி - வாய் - உ - கO - க.
(௩) ரா - கி - டு - கஅ.

அருள ந க்கு ஹேதுவேதென் கூறுய்" என்றபதத் த் டாகுத் தருளிச்செய்கிறுர் (தன்பக் வித்யாதி). இதுபோக்கி வேறுகுற்றம் காரணமெ ' று கருத்து. வேறுகுற்றமில்லையோ ' ன (தானித்யாதி). கீழ்வாக்யவி ம் (த ' தோளிவித்யாதி). வ்யாக்யாதாவினீபோடு (த ' தாராயவித்யாதி) நாயி கயான ள், ரரானே என்னுதே அருளாதே என்னக் கூடுமோ ெ ன் ருளிச்செய்கிறுர் (ப்ரணயிநி யித்யாதி). வா ' யார்த்தம் (தனக்கே யித்யாதி). து வத் தப்பெறுகை க்கு யோக்யமா ஸ் பாவத்தையுடைய ளெ ' று சப்தார்த்தமாய்க் கீழருளிச்செய்து துளவத்திலுடைய, பெறும் த யேற்கு - எம்பெருமா ' லபிக்கு ' படியா ' பா ம்போன்ற ஸ்வபா வத் தயு டயவெ க்கு என்று சப்தார்த்தமா 'கித் தாத்பர்யாந்தரமருளிச் செய்கிறுர் (ந்தலித்யாதி). (' து) ஆத்மவஸ்து. அருளாதே ' என்றது - பிரிநிலையேகாரமாய் அருளும் என்றுக்கி ஒரு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸாமா 'யேத்யாதி). விவர ' (ஆ சயில்லாதவித்யாதி). விசேஷரக்ஷ த் தி ' தப்பநில்லாறுகில், உன்னை இப்பாடுபடுத்தினவன் ர ' போனபி ' பு தப்பினுலோவென்ன ருளிச்செய்கிறுர் (அவனு டயவித்யாதி). ப்ரணயத் தாதே ரராவிடினும் தயாளுவாகையாலே என்னுர்த்தி ய ' டே ட்டு ரு மென்று ருத்து.

தாத்பர்யத் த யருளிச்செய்து சப்தார்த்த ' (ஐஸ் ர்யத்தினித் ாதி).

(அறுதிப்பாடு டத்தா) தீக்ஷ புத்தியாலு ' டான. ... (௩)

ம். தாஞக நினையானேல் த ' னினைந்து நைவே ற்கே ார்
மீனுய கொடிநெடு வேள் வி செய்ய மெலிவேனே
தேன் ாய ரி ' டே திரு ாலி நகராளும்
ஆனுயற் ெ ன்னுறு நோயறியச் சென்றுரையாயே. (௪)

பத .	உரை.
தா ' ஆ நினையாடே ல்	அவன்தானுகவே [ம் என்னைநினையாறுகிலு
த ' நினைந்து	அ னையேநினைத்து ' ெ ாண்டு
நவேற்கு	யுமென்னை
ஓர்மீனுயெ ாடி நெ டுவே ள்	அத்விதீயம ரத்வஜ னு மந்மத '
வலிசெய்ய	பீடி ' கும்படி
மெலிவேனே	ா ' இளைத்துப்பே வேனே. [ய
தே ' வாய ரி ண்டே	இனியபேச் சயு டே ரே கசிறந்தவ ன் டே;

பத .	உரை,
திரு ாலிநகர் ஆ ும்	திரு ால்யென்னும்தி வ்யதேசத்திலேவர் த்திக்கிற
ஆனுயற்கு	ஸ்ரீக்ருஷ்ணனு த்தி ருவ தரித்த ஸர்வே ஶ்வரனுக்கு
எ ' உறுநோய்	எ ' சரீராந்தமான நோ
ெ ன்று	நீபோய்
அறியஉரை ா ய்	அ னறியும்படிசொ ல்லவேணும். (௪)

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (தானுக நினையானேல்) † வேம்பு" என்பாரைப்போலே.†உடைமையை அவனுக நினைக்கு மது கிடையா தாகில். முறைசெய்யானுகில். †அவனுக்கு ஆஶ்ரிதரை நினையாமை ஸத்தாப்ரயுக்தமாகில்' தன்ஸத்தை யுண்டாகைக்கீடாக நினையானுகி லென்றுமாம். (தன்னினைந்து நைவேற்கு) †நாம மனப்போலே யாக மாட்டோமே;†நாமும் நினையாமைக்†கொரு நெஞ்சுபடைக்கப் பெற் றிலோம். †பெறவுமாய்த் தவிரவுமாயிருக்கும் விஷயமாகிலிறே அநு ஸந்தித்தால் தரித்திருக்கலாவது' இதர விஸஜாதீயமாயிருக்கும் விஷயமாகையாலே அநுஸந்தித்த வநந்தரம் நோவு படுமத்தனையிறே. (ஓர் மீனுய கொடிநெடுவேள் வலிசெய்யமெலிவே னே) † தன்னை யாசைப்பட்டு நைகிற வென்னை மகரத்வ ஜனே நலிவான். அ ஶ்ர யம் நாங்கள் நோவுபடுகை தவிரோமாகில் (க) கருளக்கொடியொ ருடையீர்" என்கிறதான் நோவுபடுத்த நோவுபட்டா லென்செய்ய வேணும்.†ஜீயர் வார்த்தையை நினைப்பது.

(தேன்வாயவரிவண்டே) இனிய பேச்சையுடைய வண்டே! பிராட்டி கிம்சுபா வ்ருக்ஷத்திலே திருக்குழலைக் கொடுபோய்ப் பிணைக்கப்புக்க ஸமயத்திலே அவனுக்குதவி, (உ) அவகாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே" என்கிற ஸமயத்திலே இவனுக்குந்துதவி, இராமடுதலையு முண்டாம்படிக்கீடாக வார்த்தைசொல்ல வற்றாயிருக்கை. அவனித்தலையில் வரநினைத்திலனுகிலும் உங்கள் பேச்சினினிமையிலே துவக்குண்டு வரும்படி வார்த்தைசொல்ல வல்லிகோளிறே. (திருமாலி நகராளுமானுயற்கு) †திருவாய்ப்பாடியில் ஸம்பத்தோடே திருவாலியில் ஸம்பத்தையும் யடைப்பாக்கினுல் பின்னை அவனுக்கு நொந்தாரை ஐயோ என்ன அவஸர முண்டோ? (என்னுறு நோயறியச் சென்றுரையாயே) அறியாமை வாராதொழிந்தானத்தனை, நீ போய் அவனறியும்படி சொல்லு அன்றிக்கே (அறியச்சென்றுரை) உன்னடையில் தார்த்தியிலே இத்தலையாற்றுமையடைய அவனறிந்து நாவிலும் பல்லிலும் நீரற்று உடம்பு வெளுக்கும்படி சென்று சொல்லென்றுமாம். (ச)

அரு. நாலாம்பாட்டு. (தானுகவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் குருகைக் குறித்து. "கூறாய்" என்றவாறே வடானதுவந்து முகங்காட்டி 'நீயெங் களைத் தூதுவிட நாங்கள் மெய்மறந்திருந்தோமல்லோம் அவன் உன்படி

(க) சுO - அ - ௩. (உ) ரா - யு - ௫ - அ.

யறிந்துவைத்தும் இப்பாடுபடவிட்டு நினையாதிருந்தான், நாம்போனாலும் பற்கடித்திருந்தால் என்செய்வோமென்றிருந்தோமித்தனை'' என்று இனிதாகச் சொல்லி கொண்டுவர அத்தைப்பார்த்து வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்று ஸங் தி

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேம்பித்யாதி). (க) 'வேம்பின்புழுவேம்பன்றியுண்ணாது'' என்றவிடத்தில், அவன் குற்றத்தையிட்டு வேம்பென்று கு றசொன்னாற்போலே அவன்தன்னை நினையாதிருக்கை குற்றமென்று அவனுக்குக் கு றசொல்லுகிறாளென்று கருத்து. சப்தார்த்தம் (டைமை யயித்யாதி). தானாகவேநினைக்கைமுறை, அதுசெய்யாமல் போனானாகி றுகிழருளிச்செய்து, தானாகையாலேயென்று, தானாகைக்காகவெ றும் சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). ஸத்தையுண்டாகைக்காக நினைக் வேணுமது செய்யாமல்போனானாகிலென்றும், ஸத் தயுண்டா கக்காக நினையாதேயிருந்தானாகிலென்றும், மூன்றும் தாத்பர்யத்தை யிர விதமாக யோஜித்து கொள்வது. நினையாதவனை நாம் நினைப்பானென்னென்ன (நாமித்யாதி). மாட்டாமக்கு ஹேதுவென்னென்ன (நாமுமித்யாதி). (ஒருநெஞ்சு) பேர்சொல்லப்பேர்காதகல்நெஞ்சு. நினைத்தால் நைவானென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பெறவுமித்யாதி வாக்யத்வயத்தாலே). விரஹிணி னை மதநன் வலிசெய்யுமது லோகப்ரஸித்தமாயிருக்க, 'மெலிவேனோ'' என்று, க்லேசிக்கக்கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதி). யத்வா-''வேள் லிசெய்ய'' என்னவமைந்திருக்க ''ஓர்மீனாயகொடி'' ன்றதுக்குக் ருத்தாகவுமாம். (ஜீயர்வார்த்தை) ப்ரவேசத்தில் வார்த்தை.

அவன் நினையாமைக்கு ஹேதுவைக்காட்டுகிறதா த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதி. ... ... (௪)

மூ. வாளாய கண்பனிப்ப மென்முலைகள் பொன்னரும்ப
நாளும் நின்னினைந்து நைவேற்கோ மண் ளந்த
தாளாளா தண்குடந்தை நகராளா வரையெடுத்த
தோளாளா என்றனக்கோர் துணையாளனாகாயே. (௫)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
மண் அளந்த	பூமியையளந்த	வரையெடுத்த	கோ ர்த்தநத்தைக் கு டயாகெ டுத்துப்பிடித்த
ஓதாளாளா	திருவடி னையுடைய வனே.	ஓ! தோளாளா	திருத்தோள்களையுடையவனே.
ஓ. தண்குடந் தைநகர் ஆளா	ப்ரமஹரமான திருக்குடந்தையில்கண் வளர்ந்தருள்பவ னே.	வாளாயகண்ப னிப்ப	வாள்போன்றகண்களிலிடைவிடாதுநீர் பெருக்கவும்

(க) ௯ - அ - எ.

மெல்முலைகள் ம்ருது ான த க பொன்அரும் ளில் யவர்ண்ய ப தோ றவு ாள்நாளு ப்ரதிதி மும் நி நினைந்து ரக்ஷ ஞ ன வு னை யே நினைத்து ெ ா டு

ே ற்குள ரு் து ற அடிே தனக்கு னுக்கு ஓர்துணையாள ஒப்பற்ற ஸஹ யபூத ன்ஆ ாய் ஞ ே ணும். ( )

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (ளாயவித்யாதி) †அத்தலை யித்தலை யாய்த் , ன்னைப்பெற ே ணுமெ று நாஞ சப்பட்டு நோவுபடா நிற்க, தான் த னை ெ ா டரு மப் படுத்தினுனென்று சொல்லு க்ே ாளென்று தூதர்க்கு ார்த் தசொல்லப்புக்கு அது தா போய் பா ரப்ர ர்ஷத்தாே அ முன்னே நின்றுஞ ெ ா டு அ றன கு ார்த் த சொல்லிச் செல்லுகிறது மேலிற் பாட்டுக்கள் ஸ்ரீராமாய த்திற்படிபோலே யிருக்கிறதாயிற்று இதுவும். தூதர்க்கு ார்த் த சொல்லாநிற்கச்செய்தே பா நா ப்ர கர்ஷத்தாலே அ ரு ஜிஹிதஞக ெ ா டு அ கு ார் த்தைசொல்லுகிருளிறே. ( ) க்ஷமஸ்வ மஹாபதே க்ஷமே தம் மஹீபதே ' எ னுமாபோலே.

(வாளாய ண்பணிப்ப) †அத்தலை யித்தலையானபடி. எதிர்த், லையிலே கா க்கட நீரிறே இவள் க ணிலே கா கிறது. †பிற ரத்தோற்பி க கிடான பரி ரமு டாயிருக் க்கிடீர் ா ணிப்படிபட்டது. ை யிலே ஆயுத மிரு முடிந்து கிடப்பா ரப் போலே. †அ போ ெ ாருப்ப ட ஸமயத்திலே போ ாதே கொள் ' ன்று ஞலே வில கிட்டு அநுபவிக் லாயிரு ல ஜையாலே விழ் திரு து ெ ட்டே ' எ கிருள். † அப்போது அ னை கடாக்ஷித்து விட்டேஞகில் அவன்ரு தூதுவிடவிருக்க லாயிற்றே. (வாளாய பணிப்ப)†ஓராளுமொரு நோக்கும் நேரான கண்கள்படி மெளிவரவே.. புலியாய் வத்து உகிர்முறி தேன் கிருள். †திருத்தாயார் சொ லுமாபோலே சொன்ஞளோ த னைத் தானே ; †எல்லார்க்கு முள்ளது சொல்லலாயிரு குமிறே. †அ ன் ருன் இதொரு க பூகே என்று சொல்ல ே டிரு குமே! †அத்தலைக் குறுப்பான ஸ் ஸ் ரூபமும் ப்ராப்யாந்தர்க் த மாயிருக்குமிறே. (மென்முலை ள் பொ னரும்ப) முலை குக் காடிந

(க) ரா - ஸ - - ௩அ - ௩ .

யம் ஸ் பாவமா யிரு ச்செய்தேயும் மென்முலையெ கிறது விர ஹ ஹமல்லாதபடியாலே. விரஹஸஹம லாத முலை ள் பயலை ஓ

(௯௪ாய பனிப்ப மெ முலைகள் பொ ரும்ப) †த னை டுெ ா டிரு மந்திருக்கிறது காணுமி ள்த கும். இ ள்த கும மயும் அ ன்றனை கு ம மயும்.(க)† ஸர் தேஹிபி இறே.

[மஹாதசீ நேத்ரா ஆஹ்லாதசீத நேத்ராம்பு] ப த்குண நுபவஜநிதஹ ஷ ப்ர ர்ஷத்தாலே குளிர்ந்த ண் நீருந் தானுமா யிரு க. [புளகீக்ருத] புளகீக்ருத ாத்ர ா]†த்ரி ரமும் பஞ்ச ரமுமிட்டாற்போலே. [பரகுணாவிஷ்ட] பரகுணாவிஷ்ட] †உள் ளீடுமு டாயிருக் . [த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி] த்ரஷ்ட யஸ் ர் தே ஹிபி] இப்படியிருப்பானொருவனுளனானால் அ னை ா யாயிற்று சரீரபரி ரஹம் பண்ணி த்தால் ப்ரயோ நம். [த்ரஷ்டவ்ய] தாத்ரஷ்டவ்ய] இனி ஸதாதர்சநத்து ொருதேச விசேஷந்தேடிச் ோறு பொதி துெ ா டு அறு ாதப்பய ம். போ ே டா.† அ னு குப் †பொருள யிற் பிரியவே டா பிரிகிறதுதா பொருளுக் ா வே. இம்முத்தையும் பொ னையும் ொ ள் ’ எ று பாரித்து ாட்டினாற்போலேயாயிற்று க நீரும் உடம்பில் ர் யமுமிரு கிறபடி. (உ) ஒ முத்தும் பம் பொ னுமேந்தி’ எ ன டி திறே.

(நாணுளுமித்யாதி) ரவுதாழ் க்கு உ னையொரு ாள் நினைத்து மற்றொருநாள் மற்றொ ெ ற நினை கிறேனோ? (நாணுளும்) †ஒருநாள்நோவுபட்டு ஒருநாள் கித்திரு கிறேனோ? (நி னினை து நசே ற்கு)†எ னையன்றோ நீயறியாதது †உம் மநீரறியீரோ? நம் மப் பிரிந்தார் தரித்திரு மாட்டார் ள் ன்றிருக் ே டாவோ. உ னைக் ணடிப்புறத்திலு டறியாயோ. (நின் நினைந்து ெ நசேவற்கு) அநுஸந்தியா மடியேற்கு வளோநா . (ங) † தேவாமே தேஹிமே” என்கிறவிது ஆற்றாமையிலே கிடக்கிறது

(மண் ளந்ததாளாளா) † அபே க்ஷயில்லாதார் தலைமேலே ை த்ததிரு டி ள் இப்பொன்பூத்த முலைகளுக்கு அரிதா தே. (ஓ

(க) விஷ்ணுதத்வம். (உ) தி-வி-கக. (ங) யஜு-சா-ட-க-அ-அ

மண்ணளந்ததாளாளா) † ஆரபேக்ஷிக்கத்தா நீ அன்றெல்லார்தலை மேலும் திருவடி ளைவைத்தது. ஆர்கண்ணில் கண் நீரும் ஆருடம் பில் ை வர்ண்யமும் க டுதான் திரு டி ளைக் கொ டுவந்து வைத்தது. உன்னைப்பெறுதே வி ர் மாயிரு கிற இம்முலைமேலே திருவடிகளை ை த்தாலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) அதற்குப் பிற்பட்டாருமிழ ாமைக்கு வந்திருக்கிற தன்னேற்றந்தான் பெறலாகாதோ. (தண்குடந்தைநகராளா) † 'இன்னமெல்லை ந ப் பித்துக்கொள்வாராரேனுமுண்டோ'' என்று ரமஹரமான திருக்குடந்தையிலேவந்து சாய் தபடி. (வரையெடுத்ததோளாளா) அங்ஙன், 'பிற்பாடர்' என்கிற பொது ன்றிக்கே விசேஷித்து என் ரு த்திற் பெ களையுமிடையரையும் ரக்ஷித்த னன்றோ. (வரையெடுத்ததோளாளா) பசுக்களும் இடையரும் வர்ஷத்திலே தொலையப்புக மலையையெடுத்துப் பரிஹரித்தானுயிற்று. †ஆ ிதர்க்குப் பணிசெய்த தழும்பாயாயிற்றுத் திருமேனிய டயக் கிடப்பது (க) 'தழும்பிருந்த'' இத்யாதி

† நம்மைச் சிலர் கட்டுகைகயாவதென்? நாம் சிலர்க்குக் கட்டுண்கையாவதெ ? இது பின்னை நாடறிகையாவதென் '? என்று அத் தைமறைக்கப்புக்கான். ஒருதழும்பாகிலன்றே உன்னால் மறைக்கலாவது உன்னுடம்படங்கலும் ஆ ிதர்க்காக கார்யம்செய்தத் தால் ந்த தழும்பன்றே ான்கிறுள். (க) [தழும்பிருந்தசார் க நாண் தோய்ந்தவாம கை] அழகிய திருக்கையானது ஜ்யாகிணகர்க்கசமாய்க்கிடக்கும் அழகிய திரு ை யானது ஸ்ரீசார்ங்கத்தைப் பிடிக்கை யால்வந்த தழும்பைச்சு ந்தது திரு டிகளான வ சக டாஸ ர ்ரஸநம்பண்ணி அத்தால் வந்த தழும்பைச் சுமந்தது இனி, * வி கோதவண்ணர் விரல் செய்த தென்னென்றால் [பூங்கோதையாளித்யாதி] கீளர்த்தியையுை த்தான ஓதம்போலேயிருந்துள்ள வடிவையுை யரானவருடைய திருவிரலானது, பிராட்டிக்காகவிறே சிறுக்கனுக்கு விரோதியான ஹிரண்யனைப் பி ந்து பொகட்டது; அப்படிப்பட்டவளுங்கூட விளைவதறியாதே இதென்னகப்புகுகிறதோ என்று அஞ்சும்படி ஹிரண்யன் மார் ப் பிளந்து பொகட்ட தழும்பிருந்த. உன்னையழித்து ஆஶ்ரிதர்க்கா ப் பார்த்தநீ.(என்றனக்கோர் துணையாளனு ாயே)†அங்கொய்ய கோ ர்

(க) க - திரு - ௨௩.

த்தநகிரியைப்பொகட்டு என்னுற்றுமையிலே†பாதியைச்சுமக்கவல்லேயே. (துணையாளனுகாயே) என்றது ஆ வேணுமென்றபடி. ()

அ௫. அஞ்சாம்பாட்டு. (வாளித்யாதி). கீழெல்லாம் தூதுவிட்டவள் இப்போது முன்னிலையாகச்சொல்லி நோவுபடுனை யெ ஙனே யென்ன பேடி ாஸ கதி யருளிச்செய்கிறார் (அத்தலையித்யாதி).

வ்யாக்யாதாவினுடை ஈடுபாடு (அத்தலையித்யாதி ாக்யத்வயம்). தாத்பர்ய (பிறரையித்யாதி). ஞனது ஆயுதம கிற வழியென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ ளித்யாதி). ஹார்த்தபாவமருளிச்செய்கிறார் (அப்போதித்யாதி). சப்தார்த்தம் (ஓராளுமித்யாதி). (௧) குவளையங்கண்ணி" (௨) பனிமெ டுங்கண்ணீர்ததும்ப' என்று திருத்தாயார் சொன்னாற்போலே என்று வ்யாக்யாதா அருளிச்செய்கிறார் (திருத்தாயாரித்யாதி). தாய்சொல்லிற்றைத் தான்செ ல்லலாமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எல்லார்க்குமித்யாதி). தன் கண்ணழகு தான் கண்டபடி யெங்ஙனேயென்ன (அவன்றானித்யாதி). தான்சொல்லப்போமோ வென்றதுக்குப் பரிஹாராந்தரம் (அத்தலைக்கித்யாதி).

"பனிப்ப என்றும், 'அரும்ப என்றும் சொன்னத்தால் பலித்த அழகி னெல்லை நிலத்தை யருளிச்செய்கிறார் (த லையித்யாதி). பகவதநுபவ பரரு டய படிவு வைத்தகண் வாங் வொ ணுதிரு குமென் கக்கு ப்ரமாண மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதி). ஆஹ்லாத சீதநேத்ரா பு - பிந்துக்களிரண்டு பார்ஶ்வத்திலும் விழுகையாலும் புளகீக்ருத ாத்ரவ ஞானென்று விவக்ஷித்து, த்ருஷ்டாந்தமருளிச் செய்கிறார் (த்ரிஸாமுமித்யாதி). முத்துத்தார்வடங்கள் குளிர்த்தியால் மயிர்க்கூச்சுண்டாகப் பண்ணுமெ று திருவுள்ளம். வெளியிலாபரணம் பூண்டாற்போலே ணீராய், இதுக்கு ஹேதுவான பகவத்குணநுப ம் உள்ளுக்காபரணெ று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளீடித்யாதி). வினைமேல் பிரிவென்றும், பொருள்மேல் பிரிவெ றும் சில பிரிவுண்டு. அதில், வினைமேல் பிரிவா து - ப்ரணயினியை விட்டுப் போ வேண்டும்படி வேறொரு ார்யத் த குறித்துப் பிரிகை. பொருள்மேல் பிரிவாவது - ப்ரணயினியோட்டை போகத்துக்குறுப்பாக த்ரவ்யார்ஜநம்பண்ணப்போகை; அவற்றில் வினைமேல் பிரிவில்லை என்னுமத்தைக் கீழருளிச்செய்தாராய் பொருள்மேல் பிரிவும்வர ஸம்பாவனையில்லை எ னுமத்தை உபபாதிக்கைக்காக, இரண்டுவிதமான பிரிவுவர ப்ரஸக்தியில்லை ன்கிறார் (அவனுக்கித்யாதி). (பொருள வயில்) பொருள்வினையென்று சொல்லப்படுமவையில். '

"நாளும்" என்றத்தை "நினைந்து' என்றத்தோடு கூ டித் தாத்பர்யமருளிச்செய்து, "நைவேற்கு" என்றத்தோடேகூட்டித் தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளித்யாதி). "நின்' என்றதுக்குக் கருத்து

(௧) உ - எ - ௧. (௨) தி - ெ - ௧.

(ஏ 'னையித்யாதி). § (ே ற்கு" எ 'று - திறடெ ம 'கு எ 'ருய் எம க்கு 'கிற பஹு வசநத்தால் தோற்றுகிற கௌர த்தை யருளிச்செய்கிருர் (உ' மயித்யாதி).) (௩) யாசநாந்த 'ஹி ௌர ம 'ரே நீ துணையாள் ரு ரயே" என்று ப்ரார்த்திக்கிருயேயெ 'ன ருளிச்செய் ருர் (தேஹீத் யாதி).

'மண்' எ 'றபதம் - லக்ஷ யா மநுஷ்ய ரச் சொல்லிற்ருய் உட் ருத் த யருளிச்செய்கிருர் (அபே க்ஷயித்யாதி). ஓ எ 'ற விஷாதத் தின்படி ய விவரி 'கிருர் (ஆரித் ாதி). உட் ருத் த யருளிச்செய்து கீழ்ப் பதத்தோட் ட ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்ய கத பூர் ம் சப்தார்த்தமருளிச் செய்கிருர் (இன்னமித்யாதி). ரயெடுத்த தோளாலேயாயிருக்க தோளாளா" என்று விசேஷிக் யால், திருமேனியெல்லாம் ஆஶ்ரிதர் ' ாகச் செய்தசெயலில் தழும்பேறி ம தோற்று யாலே விசேஷித்தா ெ ன்று வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (ஆஶ்ரிதர் 'கித்யாதி).

எடுத்த பாசுரத்துக்கு 'யா 'யா ம்ப 'ணு தா க் ீழ்ப்பாட்டோ ஸ' தி ாட்டுகிருர் (' மயித்யாதி). (அங்ெ ய்ய) அ 'தடெ ாய்ப்பமான. தன்னோ யப்பார்த்தா ' மலே ஸௌக்ஷ்மமென்ன ாமெ 'று கருத்து (பாதி) எ 'றது 'துணை" எ 'றத்தைப்பற்ற. ... ... (ரு)

ரூ. தாராயத 'டுள வ 'டுழுத ைரமார்பன்
போரானைக் ொம்பொசித்த புட்பா னெ 'னம்மான்
தேராரும் நெடுவீதித் திரு ாலி ந ராளும்
ாராயனெ 'னுடைய ன ளையும் ர் ாேரு. (கூ)

பத .	உ ர.	பத .	உ ர.
ண்டு	ண்டு ளான வ	தேர்ஆரும்	ரதங்லே யயு டத்
தாராய	மாலி ாகிய	நெடு	பெரிதா [தாய்
தண்துள ம்	திருத்துழாயிலுள்ள (தேனும்சுண்ணமு ம்வாஸ யு 'ெ ா ண்டு)	வீதி	திருவீதி யயு டய
		திரு ாலி ர்	திரு ாலி ரத்தி '
		ஆளும்	நித்ய ாஸம்ப ' ணு நிற்ப ருய்
உழுத	சேருக்கின		
ர ார்பன்	அகன்றதிரும ர் பயு டையனுய்	ாராயன்	' ரமஹரமா ன திரு மேனி யயு டய னுமான ர்வேஶ்ர ர
போர்ஆனே	யுத்தோந்மு மானகு லயாபீடத்தின்		
கொம்புஒசித்த	த 'தத் தமுறித்தவ ஞய்	என்னு டய	த 'னையேநினைந்து 'யும்அடியேனு டய
புள்பாகன்	பெரியதிரு டி ய வா ஹநமாகவு ட யவனுய் [வனுய்	வளையும்	கயிலிட்டபொன்வ ளை ளையும்
என்அம்மான்	எனக்குஸ் ாமியான	கவர்வானே	அபஹரியாநிற்பனே.

(க) § குண்டலிதம்பர்யாலோசநயம்.

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (தாராயவித்யாதி வரைமார்ப) †தனக் கஸாதார மான திருத்துழாய்மாலையானது மதுவெள்ளமிட்டுச் சேறாயாயிற்றுத் திருமார்விருப்பது. †திருமார்வில் சாத்தின திருத் துழாய்மாலையில் தேனும் சுண்ணமும் பரிமளமும் புறப்பட்டுத் திரு மார்வடங்கலும் வண்டலிட்டு வண்டுகளுழுது சேறுசெய்து கிடக் குமாயிற்று. இனி இவர் பொன்னரும்பின முலைகளைக்கொண்டுவ ந்து நடுகைக்கு நல்லவளவாயிற்று· இனி முலைகளைக்கொண்டுபோய் நடுமத்தனை. † ஆசையில்லாதாரே வேணும்போலே காணும் மார்வு கு· எப்போதுமொக்க அணைக்கலாம்படியாயிற்று அம்மார்விருப் பது. (போரானைகொம்பொசித்த) யுத்தோந்முகமான குவலயாபீ டத்தின் ொம் ப ஆநாயாஸேந முறித்தவன். வருமிடத்தில் வழி யில் ப்ரதிபந்தகந்தானுண்டோ. (புட்பா ன்) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவுடைய ன். விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவனுமாய் தான் ரும்போதே தூரத்திலே கண்டு விடாய் தீரலாம்படியான பரிகரத் தையுடையவன் (என்னம்மான்) †சோலைநரஸிம்ஹனிலிருப்பைக் ாட்டியாயிற்று இ ளை அநந்யார்ஹையாக்கிற்று.

(தேராரும்நெடுவீதி) தனக்கும் தன் பரி ரத்துக்கும் இணைந்து ருகைக்குமே டும் பரப்புப்போருமாயிற்று திருவீதி. (க)†*தன் னேராயிரம் பிள்ளைகளோடே வரலாமாயிற்று. (காராயன்) ப்ரமஹர மான டிை க்காட்டி ஞ்சலக்ஷம் குடியிற்பெ கள் வளை கவர் ந்தவன் எ கையில் வளை பெறுவிடில் உண்டதுநக்காட்டானு யிரா கி ுன். †ஸமகாலத்தில் பிறவாதார் வளையுங் கொள்ளவேணுமோ? † இ னுக்கு ஒரூராக வளைகொ டதுவும் உண்டதுருக்காட்டுகிற தில்லைகாணும் இவள்கையில் வளை சேஷிக்கில். ... (௬)

அ௫. ஆறும்பாட்டு. (தாரித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டில் "துணையாளனாகா யே என்று முன்னிலையாகச் சொல்லாநிற்கச்செய்தேயும் அது ருவு வெளி ப்பாடுமாத்ரமாகையாலே கைவளைகழலக் கண்டபடியாலே, முன்னிருந்தவன் கழற்றிக்கொண்டு மறை்தானென்று தன்னிலேதான் நொந்துபடுகிறாளெ ன்று ஸங்கதி.

'தண்டுளவவண்டு' என்னவமைந்திருக்க, "தாராய' என்றத்தாலே - (உ) "மதுவிரிதுழாய்முடி' எ று நிருபகமாயிருக்குமென் றருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). சேறுகைக்கு மண்வேண்டாவோவென்ன வருளிச்செய்கி

(க) பெரி-திரு-௩- -க. (உ) தி-வாய்-௧0-௬--௭.

ரூர் (திருமார்விலித்யாதி). இளமுலை நடுமத்தனையானல் நடலாகாதோ, "வளைகவர்வானோ' எ ் று ே ாவுபடவிடுவாரெ ் ெ ன்ன ருளிச்செய்கி ரூர் (ஆசையித்யாதி). இதுசாடு. ஆ சயுடையனுனலா ாதோ, ஆ சயில் ா தாம்ர வேணுமோ என்று த்வநி. யத்வா - ஸம்ஶ்லேஷி ் வேணுமெ ் னு மாசையில்லாத வண்டேயாகவே ணுமோ என்னும் த் நியா வும ம். 'புட்பா ் ' என்ற பதஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்யம் (சோளே ் த்ரேத் ாதி). ஸ்ரீசத் ருஞ்ஜயன் என்ருற்போலே சோளேந்த்ரஸிம்ஹனென்று ம்பெருமா ா னைக்குத் திருநாமம். ( ) 'X ஜீநமஃஶா௯யா ந்ஸ் - ஜே மஹதா யா ் த ் என்று அயோத்யா ஐ ் களை ஈடுபடுத்தினற்போலே கோயில்பெருமாளும் அரங் ன் திருமுற்றத்தடியா ா ஈடுபடுத்து ா் அப்படியே இ ளும் பெரிய திரு டிமேலிருப்பி லீடுபட்டாளென்று கருத்து.

ஆயன் என்றபதத் தக் டாக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (த ் னேரித்யாதி). "வளையும்" எ ் ற சகாரத த்பர்யம் (ஸம ாலத்திலித்யாதி). ் யா ் ாதாவி னீடுபாடு (இவனு ் கித்யாதி). ... ... ( )

ழ. கொ ் டரவத் திரையுலவு கு ரகடல்மேல் குல ரைபோல்
ப ் டரவி ணணை ் கிடந்து பாரள ் த ப ் பாளா
வண்டமரும் ளர்பொழில்சூழ் யலாலி மைந்தா என்
கண்டுயில்நீ கொ ் டாய்க்கெ ன் ன ளைய ் டவேனோ (எ)

பதம்.	உ ர.	பதம.	உரை.
பண்டு	மஹாபலிமுதலா வ ர் ளால்இப்பூமி குஅ ர்த்தமு டா வதற்குமு னே	பாரளந்த	பூமியை அளந்த
அரவம்திரைஉலவு	ோஷத் தயும்அலைகளையுமு —	பண்பாளா	சீர் ய யு டய ே .
குரை டல்மேல்	பரந்ததிருப்பாற் டலில்	டு அமரு	ண்டுகள்படிந்துஓ
அரவினணை	திரு ் தாழ்வான் மேலே	ளர்பொழில் சூழ்	கினமரச்சோலைசூழ்ந்த
குலவரைபோல்	ஓர்பெரியகுலபர் தம் சாய் திருந்தாற் போல்கிடந்து	யல்	ழனி யயுடைய
கொண்டு	அத்தேசத் தத் திரு வுள்ளத்திலே பா கா கொண்டு (பின்பு அம்மஹாபலியால் அநர்த்தம்விளைந்த ாதே)	ஆலி	திருவாலியிலிரு ் கிற
		மந்தா	யு ா ானவே .
		என் ண் துயில்	எ ் தூக்கத்தை
		நகொண்டாய்க்கு	முற்றுமபஹரித்தவனுக்கு
		எ ் ளைய	எ ் யிலுள்ளபொம் ன்வளையும்
		கடவேனோ	இழ ் க்க டே ே னா

(*) ரா-அ-௧-௨௧.

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டு) ரக்ஷ த்து குப் பா காய் ஆர்த்தருடைய கூக்குரல் கேட்கும் தேசமிதுெ ன்று திருவுள்ளத் திலேகொ டு. †ஆரவாரத்ெ த யுடை த்தாய் ே ரஷியா நிற்பதாய் திரைகளானவை ஸஞ்சரியாநிற்பதாய் பரப்பையுடை த்தான திருப் பாற் டலிலே ஒருகுலகிரி சாய்ந்தாற்போலேயாயிற்றுத் திருவநந் தாழ் ா மேலே வளர்ந்தருளுகிறபடி. குரையென்று பரப்புக் குப்பேர் அ டல் பாழ்திரும்படி ஒருகுலகிரி சாய்ந்தாற்போலே. (பண்டு) மஹாபலிபோல் ாரால் பூமி நோவுபடு தற்கு மு பாயி ற்று அப்படிக்கை யில் ணுற கு து. (பாரளந்தப பானா) படு ை யவிட்டு ந்து இத் தயடைய அளந்துெ ா டாளுயிற்று. ஆக மஹாபலியாலே அபஹ்ருதமான பூமியைமீட்டு இந்த்ரனுக்குக் கொடுத்த நீர் மையை யுடையவனே!.

(டமருமித்யாதி) அந்நீர்மைக்குப் பிற்பாடரானரு மிழவா ம கா வாயிற்றுத் திரு ாலியிலேவந்து நிற்கிறது. பரிமளம் படிந் தாற்போலே டு ள்படிந்து மதுபானம் பண்ணுகின்றுள்ள ஓங்கின பொழிலாலே சூழப்பட்ட யலே யு டத்தான திருவா லியிலே நிற்கி ற னே. திருப்பாற் டலில் நின்றும் ஸ்ரீ ாமனுயவதரித்து பூமியை ய ப்படுத்தி ெ ா டாற்போலே யாயிற்று திரு ாலியிலே ந்து நிற்கிற தன் மெளவநத் தக் ாட்டி இ ரயகப்படுத்தினபடி (என் டுயில் நீ ெ ா டாய்க்கு) திருவாலியிலே உத்தே ய து லபமாயிற்றெ ற ாறே ண்ணுற ம் குடிபே யிற்ருயிற்று (எ ன் ளேயு டே னே) எ †னுடம்பிலுள்ளது வேணுமாகில் கொள்ளு ருய். †நான் பொ னிட்டு ெ ா ட ளேயிலென் ப்ரா ப்தியுண்டு. †அ ம் †பொன் கொடுத்திறே கொ டுபோகிறது †இ னு கும் இ ளுடம்பிலுள்ளது ெ ா ளும்போது இ ர் மேலெழுத்திட ே டா ாணும். ப ாபாவிகமா த்தோடு ஓ ாபாதி மானத்தோடு ாசியி றிக்கே தெ னுமித்தலே யோ நீ கொள் கு ே டுவது. †அவனித்தை விரும்பப்புக் வாறே என் து எ று ஒருதலை த னும் பற்றுகிருள். ( )

* "மேலெழுந்தது வேண்டாகாணும்" எ று சில ஸ்ரீகோச ளி பாடம். அதி நுகுணமாக ே லெழுந்தவளேயை ெ ாள்ளு ானெ னெ ன ருளிச்செய்கிருர் (இவனுக்குமித்யாதி வா யத்வயத்தாலே). மேலெ ழுந்தது வேண்டா ாணுமென்றது - ஸாமாந்யமானதா து, ப்லே யம. ளேயா வேணுமென்றபடி" என்று அரு பதா தரம்.

அரு. ஏழாம்பாட்டு. (கொண்டித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே ' வளை யுங் கர்வாறே" என்ற தன்னிலே ொந்தவாறே கழற்றிக்கொ டு போனவளையைக் குலு கிக்கொண்டு முன்னே தோற்ற, அவனைப்பார்த்து என்வளைக்கு நான் கடவளல்லேனோ என்று பறி த் துடங்குகிறாளென்று ஸங் தி.

விவரணம் (இவ்விடமித்யாதி). 'அரவம்" எ றதினர்த்தம் (ஆர ாரத் தை) என்றது.

(..டம்பிலுள்ளது) நித்ரை. கடவளல்லேனோ என்று சப்தார்த்த வி கூறித்தருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதி). ஸ்த்ரீதநமான பொன்னிட்டுக்கொ ண்டவளையை அவன் கொள்ளக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அ னுமித்யாதி). (பொன்கொடுத்து) வைவர்ண்யத்தைக்கொடுத்து. ஆகில், இவ ளிசைவு வேண்டாவோவென்ன (இவனுக்குமித்யாதி). ப்ராப்தனு யால் அவன் பொன்னி டே அவள் கைவளையைக்கொண்டானென்று கருத்து. அவனப்படி கைக் கொண்டால் இவள் என்னது என்பானென்னெ வரு ளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). ... ... ( )

மு. குயிலாலும் வளர்பொழில்சூழ் த ன்குடந்தைக் குடமாடி
துயிலாத கண்ணிணையே நின்னினைந்து துயர்வேனோ
முயலாலு மி ாமதிக்கே ளையிழந் தற் கிதுநடுவே
வயலாலி ம ளா ொள்வாயோ மணிநிறமே. (அ)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
குயில்ஆலும்	குயில் ள்பாடாநின் ள்ள	இளமதிக்கே	பருவம்நிரம்பாத சந்த் ரனுக்கே
வளர்பொழில் சூழ்	ஓங்கினசோலைசூழ்ந்த	வளையிழந் தற்கு	ளைகளையிழந்த டி யேனுக்கு
தண்குடந்தை	குளிர்ந்ததிருக்குடந் தையில்வர்த்தியா நிற்கிற [டே	வயலாலிமண வாளா	கழனிசூழ்ந்ததிருவா லியிலுள்ளஸ்வாமி யே.
குடமாடி	குடக்கூத்தாடினவ	இது நடுவே	இப்பாதக வர்க்கத்தி ன்நடுவே (நீயு ந்து)
துயிலாத	உறக் ங்கொள்ளாத		
கண்ணிணையேன்	கண் ணயுடையஅடி யேன்	மணிநிறமேகொ ள்வாயோ	அழகியநிறத் தை யு ம்கைக்கொண்டுது ன்பத்தைப்பண் ணுவாயோ. (அ)
நின்நினை ந்து	உன்னையேநினைத்து க்கொண்டு [னோ;		
துயர்வேனோ	துக்கிக்க கடவே		
முயலாலும்	தன்னுடம்பில்துள்ளு கிறமுயலை யுடைய னுய்		

வ்யா. ட்டாம்பாட்டு. (குயிலாலு மித்யாதி)†அவ்வூரில்குயில்
ள் ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம் பண்ணுகிற்குமாயிற்று. †அவ்வூரில் குயில்
களானவை மதுபாநம்பண் ணிக்க ரித்தாலியா கிற்குமாயிற்று.†இவ்
வூரில் குயில்களொன்றுமிறே உருவிக்கி: க்கிறது. இடைப்பெ ் க
ளடையக்கா லாம்படிமன்றிலே குடக்கூத்தாடி தன்னழை ஸர்வ
ஸ தாநம் பண்ணின ன் பிற்பாடரிழ ாமைக்காகத் திருக்குடந்
தையிலே ஸ்ஃலபனுனென்றவாறே -றக் ம் குடிபோயிற்று ரி
ற்று அவன் ப்ரத்யாஸந்நனுனென்றவாறே உறக்கம் குடிபோயி
ற்றுயிற்றி ரு ் கு. †உறங்காமைக்கு இரண்டு லக்ஷம ர் ளேப்போ
லேயா ிற்றுக் கண் ளிர ் டும். இளையபெருமாள் பிறந்த முஹூ
ர்த்தத்திலேயாயிற்று இ ள் கண்களும் பிறந்தது. (க) † ஜஹெள
ஜஹெள' எ ் று ஒருநாளாக விடவேண்டாவாயிற்று.†ஆந்தர த்ருஷ்
டியுமுறங்காதபடி பண்ணவேணுமோ. இக்கண்ணுக் கிலக்காகாவி
ட்டால் உட்கண்ணுக்கிலக் ாகவேணுமோ. (உ) நெஞ்சென்னுமு
ட்கண்' என்னக்கடவதிறே. அணைக்கவொட்ட ா விட்டால் அக ாய்
பெரியதிருநாளாய்ச் செல்லவேணுமோ. (துயர்ே ஜே) மறந்து
† பிழைத்தாலோ நாங்கள்

(முயலாலுமித்யாதி)†நீ †கைதொடனாய் நலியமே ் டும்படியோ
என்த ச யிருக்கிறபடி.†தன் கறைகழுவவும் மாட்டாதே தன்குறை
பரிஹரிக்கவும் மாட்டாத சந்த்ரனுக்கு ளேயிழந்தன்றோ நானி
ருக்கிறது. †தன்னுடம்பிலே துள்ளுகிற †முயலைப்போக்கவும் மாட்
டாதே பருவம் நிரம்பாதேயிருக்கிறவனுக்கு வளையிழந்தேற்கு.
(இதுநடுவே யித்யாதி) "விபூதியையிட்டு நலிகையன்றிக்கே நீரும்
தூசியேறப் புக்கீரோ · †போரிலே த்வந்த்வயுத்தம் ப ் ணு கிற்கச்
செய்தே நடுவே வந்து பொரு ாரைப்போலே. †விடுநகமும் சம்மட்
டியுமிட்டு நலியாநிற்க அதுபோராது" ன்று உடையவன்தானே
நலியுமாபோலே. விபூதியையிட்டு நலிகைதவிர்ந்து நீதானே க
தொடனாய் நலியப்பார்த்தாயோ. (கொள் ாயோமணிநிறம்ப) அவன்
கூடவிருந்தபோது "இதொரு நிறமே." என்று வாய்புலற்றக்கொ
டிருக்குமே' அல்லது, தன்வடிவைத்தானே ஶ்லாகிக்கிறானன்றே.(அ)

(க) ... (உ) பெரியதிரு வ-உஅ.

அரு. எட்டா ்பாட்டு. (குயிலித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் எ ் ஊ யும் கட ே ஞே" என்று தானுமொருதலைபற்றி மன்ருடாநிற் மளவிலே, சந்த்ரோதயமாக அவனிவளுக்கு உத்தீபகனாய் நலியவே ெ ளை மூன்று வீழ, அவ்வளவிலும் அவனைக்ெ ா ் டுபோகாதே முன்னிலையாய்த் தோற்றி நி ் றபடியைக்கண்டு நிறமிழ ்கிறவளவுமாய், அவனைப்பார்த்து நீ 'நிறக் கேடாக்கிக்கொள்வாயோ" என்றுசொல்லுகிருளென்று ஸங் தி.

(அவ்வூரில்) திரு ்குடந் தயிலென்றபடி. ஹேது தநபூர்வகம் வி ரி ் கிருர் (அவ்வூரிலித்யாதி). உட் ருத்து (இவ்வூரிலித்யாதி). துயிலாத ா ன் என் வ மந்திரு ் வு ் கண்ணிணைகள் துயிலாதவென்று விசேஷித்தது ்கு ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யமருளிச் ்செய்கிருர் (உறங்கா ம ் கித்யாதி). ாண்கையிலாசை க ் களு ்கு ் ாத ்த்ர்யேண பிறந்ததெ ் று ருத்து. இளையபெருமாள் பிறந்த முஹூர்த்தத்திலே பிறந்த வாகில் பிறந்தநாள் துடங்கி உறங்காதவரன்றி ்ே ாட்டு ்கெழு ்தருளி போதன்றோ நித் ர யின்றி ்ே யிரு ்ததென் ் ஆ ் இ ்கு விசேஷமு ் டெ ் று விசேஷத் தயருளிச்செய்கிருர் (ஜஹாவித் ாதி). 'நினைந்து ன்றபதத்து ்குத் தாத்பர்யம் (ஆந்தரேத்ய தி ா ் துஷ்ட மும்). (பி ழ்த்தாலோ) பி ழத் தாலாகாதோெ ் றபடி.

"இளமதிக்ே ் எ ்கிற அவதார தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நீயித் யாதி). (ை தொடனாய்) ஸஹாயமாய் மதி ்குவிசேஷ மிட்டத்தால் பலித் தவர்த்தமருளிச்செய்கிருர் (தன்னித்யாதி). ா ்யார்த்தமருளிச்செய்கிருர் (தன்னுடம்பிலேயித்யாதி). (மூயலை) சசத்தை. (விபூதி) எ ் றது - சந்த்ரனை கீழ்வாக்ய விவரணம் (போரிலேயித்யாதி). (விடுகம்) விரல்கிட்டி ... (அ)

மூ. ்லையாளா நி ் வ ் ே ்டாயே யாகிலுமென்
முலையாள ெ ாருநாளு ் னகலத்தா லாளாயே
லையாளா மரமெய்த திறலாளா திருமெய்ய
மலையாளா நயாள ளை யாளமாட்டோமே. ( )

ப ம.	உ ர.	த .	உரை.
சிலையாளா	ஸ்ரீே ாத ் ட ் யே .	என்முலையா	எ ் முலை ாட்செய் யும்படி
ரம் ய்த திற லாளா	மராமரம் ே ்ரே டு விழ ் ணைவி ட ் ல ே ன.	ஒரு ாள்	ஒரு ாளாகிலு ்
		உ ் அ த்த ் ஆளாய்	உ ் அ ன்றமார்பா ல ணைத்து ன்னை நிர்வஹிக் ே ு ணு ம்.
திருமெய்யமலை ஆளா	திருமெய்யத் தி ் ன் எருமவனே		
நிலையாளா நின் வ ன ்	ான் அ ்யப்ரயோ ஜ யாயுன்னை ாஶ்ரயிக்க	நீ ஆள ளையாளமாட் டோமே	நீ பரி ்ரஹித்தபின் ளை ளை நிர்வஹிக் ச ்தி ே த ட ாட் ோமே. ( )
வேண்டாயேஆ கிலும்	ே ாண்டேனென்றிரு ் தாயேயாகிலும்		

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு (கிலையாளாவித்யாதி) †ஸத்தையுள்ள தனையுமவன்திரு டி ளிலே வ ி ர்த்திக்கு மிதுவேயாயிற்று வரூபத்தோடு சேர்ந்த செயலா து. (கின்னித்யாதி)†அதப்படியே யாலும் 'இவனுமிப்பேற்றைப் பெறு ான் என்று அவன் கினைக்கிலிறே அது ஸித்திப்பது. (கிலையாளா கின் ங § (வேண்டாயேயாகிலும்)) †கிடைக்கில்பெறவே ண்டியிருப்பது இது ாணும் †கட கின்று †ஒரு ப்ரயோ நங்களை கொ ் போகையன்றிக்கே கிட் கின்று அ ன்றிருவடிகளிலே கித்யகைங்கர்யம் பண்ணவாயிற்று ஆசைப்படு து.†ப்ராஹ்ம ர் பிச்சேறிலும் ஓத்துச்சொல்லுமாபோலே தலைம ளான ஸமயத்திலும் சேஷத்வாநுரூப வ்ருத்தியையே யாசைப்படுகிறுளிறே (கிலையாளா ன் ங்க) என்றத்தாலே ப்ராப்ய கிஷ்கர்ஷம் பண் ணிற்று (வே டாயேயாகிலும்) என்கையாலே ப்ராபகநிஷ்கர்ஷம் பண்ணிற்று. அ ன் வேண்டியிராதவ ் ற இப்பேறு கிடையாதிறே.†இதுநமக்கு உபேக்ஷாவிஷயம் †வேம்பென்றிருந்தாயே யாகிலும். (என்முலையாள) நான் ஸத்தை ெ ா டு கிர் ஹித்தேனும்படியாக (க)† ெ ாங் கைகிளர்ந்துகுமைத்து' ' று க்ஷாம ாலத்தில் ப்ர ஜ ள் சோறு சோறு" என்று அலைக்குமாபோலே இம்முலைகளுக்காற்ற மாட் ாதே நோவுபடுமது தவிர்ந்து ன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு கிர்வஹித்தேனும்படி. (முலையாள) மத்த ஜத்தைக்கட்டி ஆள் ா ரப்போலே என் முலையை நா கிர் ஹி ை ாக. †நமக்கபே க்ஷயின்றிக்கே யிரு ச்செய்தே உன் ப்ரயோ நத்து ா நம்மையிப்படி செய்யச்சொன்னலது செய்யப்போமோ வென்ன (ஒருநாள்) கித்யமாய்வருமது தவிருகிறது ஒருநாள் பிற்ரு ந்தவகைகளிலே பரிமாறிலைாகாதோ. (ஒருநாள்) பலநாள்மே ணுமெ திருக்கமே டா †ஒருநாளாகிலுட மயும். †அவ் ெ ாருநாள் என்னெஞ்சிலில்லையா ல் செய்யப்போமோெ ன (உன் கலத்தாலாளாயே) உன்னெஞ்சை நீ உகந்தார் ப கலிலே த்து உடம் பக் கொ டணைய மையும்.

† நெஞ்சை கினைத்தார்க்கு ்வப்பது ே று மார்வ லெ களையணை து இப்படிதான் செய்யவே டுகிறதெ † வேண்டியிராத விஷயத்திலே †யொருநாள்தான் செய்யவே டு தென்னென்ன (சிலையாளா) என்†ஆர்த்தத் கி கோாமைக் ாக. (உ)† "க்ஷுத்க்ஷாமா:

§ குண்டலிதம் க்வாசித் ம். (க) நா-தி-டு-எ. (உ)

க்ஷத்ரியைத்தார்பதே" என்கிறபடியே ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக் கன்றோ நீர்விற்பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாம் விற்கொண்டு எங்கே கார்யங்கொள்ளக்கண்டு வளைக்கிறதென்ன' (மரமெய்த திறலாளா) உன்னை விஶ்வஸியாதார்க்கும் மழுவேந்திக் கார்யம் செய்யுமவன்றோ' உன்னையாஶ்ரயித்த மஹாராஜரார்த்தி போக்குகைக் ராமரான களையெய்து மழுவேந்திக் கொடுத்திலையோ. பின்னை நீரும் அவ்வவதாரத்திலே வந்து உதவிற்றிலீரே யென்ன' (திருமெய்ய மலையாளா) அவ்விழவு தீர்க்கைக்காக வன்றோ திருமெய்யத்திலே வந்துசாய்ந்தருளிற்று.† இருந்தபடியால் உன்பரிக்ரஹமாகயும் கையில் வளைதொங்குகையு மென்றொரு பொருளுண்டோ? †இப்போது தன்னுற்றமையாலே பொன்னைச் சொல்லுகிறாளத்தனையோக்கி. ஒருகாலும் கையில் வளைதொங்குகைக்கு விரகில்லைகாணும். கிட்டினால் தானேஹர்ஷத்தாலே பூரித்து நெரிந்திற்றுப்போம்; பிரிந்தானாகில் தானேகழன்றுபோம். † உன்னுடைய பரிக்ரஹமாய் எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டு நோக்குகையென்றொரு பொருளுண்டோ? †அம்மங்கியம்மாளுடைய சரமதசையிலே நஞ்சீயரறியவெழுந்தருளினவர் அவர்படுகிற க்லேசங்களைக்கண்டு ' இங்குத்தை ஆசார்யஸேவைகளும் பகவத் குணங்களைக்கொண்டு போதுபோக்கினபடிகளெல்லாங் கிடக்க அல்லாதாரைப்போலே † இப்படிபடவேண்டிவதே!" என்ன 'நீயாளவளையாள மாட்டோமே' என்றன்றோ பகவத்பரிக்ரஹமானால் க்லேசப்பட்டே போமித்தனைகாணும்' என்றார். †புறப்பட்ட பின்பு நஞ்சீயர் பிள்ளையைப்பார்த்து முடிகிற விவ்வளவிலேயு மிவ்வார்த்தை சொல்லுகிறது விஶ்வாஸத்தின் கனமான பாவபந்தத்தி னூற்றமிறே" என்றருளிச்செய்தார்.

ஆ இப்பாட்டால் ப்ராப்ய வைஷ்கர்ஷமும் ருசியுடையார் படியையும், சரண்யன்படியையும் அவனுக்கு ரக்ஷகத்வம் கண்ணழிற்றிருக்கிற படியையும் இத்தலையில் அபேக்ஷை குறைவற்றிருக்கிறபடியையும், இவையெல்லாவற்றையும் சொல்லுகிறது. (விலையாளா) என்கையாலே நித்யகைங்கர்யம் பெறுகையே ப்ராப்யமென்னுமிடம்சொல்லுகிறது' (வேண்டாயேயாகிலும்) என்கையாலே உபாயபாவமு மவன்பக்கலிலே யென்னுமிடம் சொல்லிற்று. (என் முலையாள ஒருநாள்) என்கையாலே ருசியுடையார் படிசொல்லிற்று' (சிலையாளா) என்கையாலே ஶரண்யதைசொல்லிற்று' (மரமெய்த)

என்கையாலே ரக்ஷகத் ம் ண்ணழிவற்றிருக்கிறபடியையும் இத்தலையிலபேக்ஷை குறை ற்றிருக்கிறபடியையும் இவையெல்லா ற்றையும் சொல்லுகிறது. ... ... ( )

அரு. ஒ ் பதாம்பாட்டு. (நிலையாளாவித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில், "கொள்வாயோ மணிநிறமே" என்னச்செய்தேயும் அவனிவளுக்கு முன்னிலையாய்த் தோற்றின மாத்ரமாகை யாலே ஒருபடியே தோற்றிக்கொண்டுநிற்க அது முன்னிலையாகத்தோற்றினமாத்ரமென்றறியாதே அவன்றானே தன்னை வேண்டாதிருக்கிறானு ்கொண்டு தான் திருமுலைத்தடங்கள் யுணைக்கைகயிலே ணிகிக் செய்வதறியாதே அவனைக் கலவியிரக்கிறாளென்றுஸங்கதி.

நிலைநின்ற ஆளாய் ்கொண்டு நி ் னைவணங்கி நித்யகைங்கர்யம்பண்ண உனக்குவேண்டாவிட்டாலும் என்று சப்தார்த்தமாய்த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்தையித்யாதி). ை ங் ர்யத் த வேண்டுமவர் தாமாயிரு ்க அவனை "வேண்டாயேயாகிலும்" என்கிறதென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (அதுவித்யாதி). 'ஆகிலும்' என்றதுக்குத் தாத்பர் ரம் (கி டக்கிவித்யாதி). நிலையாளாய் ண ்குகையே பரமபுருஷார்த்தம், அதுகிடையாமையால், "அகலத்தால் ஒருநாள் ஆளாய்' என்கிறாளென்று கருத்து. விவரணம் (கடக்கவித்யாதி). (ஒருப்ரயோஜநம்) என்று - ஸ்வார்த்தமான ாதாசித்க ஸம்ஶ்லேஷமென்றபடி. நாயி கயாயிருக்குமிவளுக்கு ஸ ்ஶ்லேஷத்தை ப்ரார்த்தி ் கயே புருஷார்த்த ாமித்தனைபோ ்கி, சேஷவ்ருத்தியை யபேக்ஷிக்கக் கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிறார் (ப்ராஹ்மணரித்யாதி). ்ராஸ ்கி மாக ப்ரமேயசிக்ஷைசெய்தருளி வேண்டாயாகிலுமென்னாதே, "வேண்டாயே" என்கிற ஏவகாரத்துக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (இது மக்கித்யாதி). (வேம்பு) ன்றது - தாத்பர்யாந்தரம். அதாவது - த்யாஜ்யமென்றபடி. கீழ்வாக்யத் த விவரிக்கிறார் (கொங்கையித்யாதி). மேலுக்கவதாரிகை (நமக்கித்யாதி). (பேக்ஷாவிஷயம்) என்றத்தைப்பற்ற, "ஒருநாள்" என்றதுக்குத் தாத்பர்ய ருளிச்செய்து, (வேம்பு) எ ் ற தாத்பர்யாநுகுணமாக, "ஒருநாள்" என்றதுக்கு உக்திப்ரத்யுக்திரூபேண வருளிச்செய்கிறார் (வேண்டியித்யாதி). (வேண்டியிராதவிஷயத்தில்) வேம்பானவிஷயத்தில். (ஒருநாள்தான்) என்றது - ஒருநாளாகிலுமென்றபடி. (ஒருநாளாகிலுமமையும்) என்றது- னக்கு வே ம்பானாலும் வேப்ப ் குடிநீர்போலே ஸ்வீகரிக்கலாமென்றபடி. இத்தால் - உனக்குக் ை தவ ், எனக்கு இனிதானத்தைச் செய்யவேணுமென்று ப்ரார்த்தி ்கிறாளென்றதாயிற்று. பரார்த்தமாகவாகிலும் செய்யவேணும் என்னும் நினைவு வேண்டாவோ என்னும் சங்கை யையநுவதித்து, "அகலத்தால்" என்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வொருநாளித்யாதி).

அநு பாதபூர்வகம் மேலுக் வதாரிகை (நெஞ்சையித்யாதி). கீழ்ப்பண்ணின ப்ரஶ்நத்துக்குத்தரம் (ஆர்த்தத்வநி கேளாமைக்காக) என்றது. இவ்

வர்த்தம் இந்தபதத்தில் பலிக்குமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரிய ரீத்யாதி). "நீயாள இத்யாதிக்குக்கருத்து (இருந்தபடியாலித்யாதி). (இருந்தபடியால்) என்றது - நீமெய்ய மலையாளனாய் வந்தும் என்முலையாள ஒரு நாளாளாதே யிருந்தபடியாலென்றபடி. நீ யென்னையாளவும் நாவளையாளவும் இருவரும் மாட்டோமேயென்று சப்தார்த்தமாகயால் அவனிவளையாள ராட்டிலுல், அத்தால் இவள் இவ்வளையவாள ல்லளோவென்ன வ்யாக்யாதா பரிஹரிக்கிறார் (இப்போதித்யாதி). ஆற்றாமையால்சொன்ன பாசுரமத்தனையென்று கருத்து. நான் திருமெய்யமலையாளனாய் உன்போல்வார்க்கு வந்திருக்கிறேனென்றறிந்துவைத்து 'உன்னலத்தாலாளாயே என்று நாணமற்றுச்சொல்லுகை உன்ஸ்த்ரீத்வத்துக்குச் சேருமோவென்னும் சங்கைக்குப் பரிஹாரமாக, 'நயாள ளையாளமாட்டோம்" என்கிறுளென்று தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடயவித்யாதி). நீயாளுகையாலே நாங்கள் வளையாண்டிருக் மாட்டோமென்று சப்தார்த்தம். இத்தால் - குணுதி விஷயமாகயால் ஆறியிருக் மாட்டோமென்கை. ளையாளமாட்டோமே' என்கிற அவதாரணத்துக்கு - பரத்பரிக்ரஹமானார்க்கு து மேசேஷிக்குமென்று கருத்தாய், அதுக்கு ஸம்வாதம்காட்டுகிறார் (அம்மங்கியித்யாதி). (இப்படிபடவேண்டுதே) என்றது - ஆசார்யவேவபக த்குணநுபவம் இயே காலக்ஷேபமாயிருக்கிற உமக்கு அதுக் வராசமில்லாதபடி ஸம்ஸாரிகளைப் போலே நோவுபடவேண்டிற்றேயென்கை. "க்லேசப்பட்டேபோமித்தனை ன்னப்போமோவென்ன; பாவபந்தத்திலு றப்பாலே அங்ஙன் சொன்னுரென்று கருத்தை வெளியிட்டபடியையுங்காட்டுகிறார் (புறப்பட்டவித்யாதி).

மூ. மையிலங்கு கருங்குவளை மருங்கலரும் வயலாலி
நெய்யிலங்கு சுடராழிப் படையானை நெடுமாலைக்
கையிலங்குவேற் கலியன் கண்டுரைத்த தமிழ்மாலை
ஐயிரண்டு மிவை வல்லார்க் கருவினை சாரடையாவே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம.

பதம.	உரை.	பதம.	உரை.
கையிலங்குவே ல்கலியன்	கையிலேப்ர காசிக்கிறவேலையுடையஆழ்வார்	சுடர்	புகரையுடைய
மஇலங்கு கரு ங்குவளை	அஞ்சநம்போல்விளங்குகிற கறுத்தகுவளைமலர்கள்	ஆழிப்படையானை	திருவாழியைக்கையிலேந்திய
மருங்கு	பர்யந்தத்திலே	நெடுமாலை	ஸர்வேஶ்வரனை
அலரும்	விகஸியாநின்றுள்	கண்டு	எதிரில்கண்டு
வயல்	கழனிசூழ்ந்த [கிற	உரைத்த	அருளிச்செய்த
ஆலி	திருவாலியிலேயிருக்	தமிழ்மாலைஐயிரண்டும்இவை	தமிழ்த்தொடைபத்தும்நன்றாக அறிய
நெய்	கூர்மையுடைத்தாய்	வல்லார்க்கு	வல்லவர்களுக்கு
இலங்கு	விளங்காநின்ற	அருவினைகள்	துஷ்கர்மங்கள்
		அடையாவே	சேரமாட்டா. (௧௦)

வ்யா. பத்தாம்பாட்டு (மையிலங்கித்யாதி) † இது ஆயிற்று பயிரேறுதேதரிசா நிலமிருக்கும்படி. †ஊரில் தரிசுகிடக்கும் நிலமிருக்கும்படியிது ஆயிற்று. †மையானது மிகவும் விளங்ா நின்றுள்ள கறுத்த குவளைப்பூக்களலர்ந்து கிடக்குமாயிற்று பர்யந்தங்களுடைய † நாள்செல்ல நாள்செல்லக் குறைந்துவருகை யன்றிக்கே நிறமுஜ்ஜ்வலமாகாநின்றுள்ள கருங்குவளை ளானவை அலருகிற பர்யந்தங்களையுடைத்தான வயலையுடைய திரு நாலி. (நெய்யிலங்கித்யாதி) † புறம்பு அவையும் உள்ளில் அவனுடையநிறமுமாய் முன்னடிதோற்றுதாயிற்று கையில் திருவாழியன்றாகில். (நெய்யிலங்கித்யாதி) † டிவிலிருட்சிக்கும் குவளைப்பூவால்வந்த இருட்சிக்கும் கையில் திருவாழியால்வந்தவொளியல்லவாகில்முன்னடிதோற்றுதுகாணும். (நெடுமாலை) தூதுவிடவும் வார்த்தைசொல்லவும்மாட்டாதே நிற்கிறன்போலேகாணும். தூதுவிடமாட்டாதபடியாயிற்று அத்தலை பட்டுக்கிடக்கிறது. இத்தலை (க) 'ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவிஷ்யே ஊர்த்வம் மாஸாந்நஜீவிஷ்யே' என்றால் (உ) 'நஜீவேயம் க்ஷணமபி' நஜீவேயம்' என்னுமத்தனைபிறே அத்தலை. (கையிலங்கு) †பட்டர் ஸர்வேச்வரன் திருமங்கையாழ்வார்க்குப் பக்கக்குதிரை யேறிப் போமாகாதே! அவன் கையில் திருவாழி அழகுக்குடலாக ஒப்பித்திருக்குமத்தனை இவர் கையில் வேல் சத்ருநிரஸநத்தாலே கறைகழுவ அவஸரமின்றிக்கே யிருக்குமாயிற்று" † அவன் சேஷித்வஸூசகமாகத் திருவாழியைப்பிடித்தாற்போலேயாயிற்று இவர் சேஷத்வஸூசகமாகத் திருவேலைப்பிடித்தபடி. (கண்டுரைத்த) † தூதர்க்கு வார்த்தைசொன்னபடிகேட்டு அவன்முன்னேவந்துநிற்கக் கண்டுசொன்ன. (அருவினைகளடையாவே) அவனைப்பிரிந்து நோவுபட்டுத் தூதுவிடுகைக்கு ஹேதுவான பாபங்கள்கிட்டாது. ஸர்வேச்வரனைப்பிரிந்து தூதுவிடப்புக்கு அதுதானுங்கூட மாட்டாதே படும் வ்யஸநம் படவேண்டா. இப்பத்தையுமப்யஸித்தார்க்குத் தூதுவிடுவானவன் றானாயிற்று. ... ... (௧௦)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. பத்தாம்பாட்டு. (மையித்யாதி) உட்கருத்தைமுந்துற வருளிச்செய்கிறார் (இதுவித்யாதி). செல்கமலங்களுண்டாயிருக்கலாமே இதுவேயென்று சொல்லுகைக்கு நிமித்தமென்னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஊரி

(க) ரா - ஸு - ௩௮ - ௬௭. (உ) ரா - ஸு - ௬௬ - ௧௦.

வித்யாதி). தேசவிப்ரக்ருஷ்டமான பரமபதமன்றிக்கே காலவிப்ரக்ருஷ்டங்களான விபவங்களுமன்றிக்கே, கரணவிப்ரக்ருஷ்டமான அந்தர்யாமியுமன்றிக்கே, தாமிருந்த திருவாலியிலிருந்தவனைக் குறித்துத் தூதுவிடு யும்; அவன் முன்னிலையாகத் தோற்றினானாகக்கொண்டு தன்தசையை யறிவிக்கை யுமாம்படி ஜ்ஞானவிபாககார்யமான அஜ்ஞாநம் விளைந்த மக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகக் குவளைகளின் ஸம்ருத்தியைச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. ஒருபடிக்கை யில் பிரிவு பிறந்தாற்போலே இவர்க்கு இத்திருமொழியிலநுபவம் அத்தை யுட்கொண்டு வ்யாக்யாதா ஈடுபடுகிறாரென்று கொள்ளுவது. ஊர் என் கயாலே - ஆழ்வார் தாமுமிப்படி யிருக்கிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது. இங்ஙனன்றாகில் இரண்டு வாக்யமும் புநருக்தமாமிறே. இவ்வாழ்வாருடைய பக்திகார்யமான அஜ்ஞாநத்தின் சரமாவதிக்குப் போரும்படி குவளைக்குள்ள நிறத்தின் மிகுதியைச் சொன்னத்தை நியாமமாக நாட்டுகிறார் (மையான நித்யாதி). "குவளை" என்றபோதே கருமை தோற்றுமே இங்ஙனிருக்கச் செய்தேயும், "கரும்" என்றும் "மையிலங்கு" என்றும் விசேஷணத்வயமிடுகையாலே, தம்முடைய தசைக்கு த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொன்னாரென்னுமிடம் ஸூசிதமிறேயென்று திருவுள்ளம். வ்யார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (நாளித்யாதி). இப்போது சுடராழியையிட்டு விசேஷிக்கைக்கு உட்கருத்தருளிச் செய்கிறார் (புறம்பித்யாதி), இத்தால்-விஶ்லேஷித்தாராக எண்ணியிருக்கிற தம்படியாலும், அவனும் வ்யாமோஹாதிசயத்தாலே "மயர்வற மதிநலம்பெற்றவர் இங்ஙன் விஶ்லேஷித்துப் படுகிறபாடு காண்கையாலே நான்முனும் விஶ்லேஷித்தேனாகவேணும்" என்று கலங்கித் தூதுவிடவும் மாட்டாதே ஒருவரைப்பாட்டால் வாய்விடவும் மாட்டாதேயிருக்கிறதசையிலே நெஞ்சறியுமவனான திருவாழியாழ்வான் இருவருக்கும் வெளிச்செறிப்பைக் கொடுத்தானென்றநுஸந்திக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். கீழ் ரக்யத்தை விவரிக்கிறார் (வடிவிலித்யாதி). இவ்வாழ்வார் திருவாலியம்மானை விஶ்லேஷித்தாராக நொண்டு நோவு படுகிறவேளையிலே திருவாழியாழ்வான் நெய்யூட்டிப் புர்படைத்துத் திருவுள்ளத்தைக் குடிகொள்ள இவர் அவ்வழகில் ஈண்வத்து அவனுள்ளத்தையுங் கண்டு க்ருதார்த்தராய் இச்சேர்த்திக்கென் வருகிறதோ" என்று கையில்வாள்பற்றி யிருக்கிறாரென்று விவக்ஷித்து 'மெய்யிலங்கு' என்று விசேஷணமிடாமையாலே பலித்தகறையைச் சொல்லுகையாலே இப்படி சொல்லலாமென்று ஸம்வாதம் காட்டுகிறார் (பட்டரித்யாதி இருக்குமாயிற்று என்னுமளவும்). சத்ருநிரஸநத்துக்குடலாக வேலைப்பிடித்தாரென்றருளிச்செய்து சேவகனுக்கு வேல்நிரூபகமென்று ஸத்ருஷ்டாந்தம் தாத்பர்யாந்தர மருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதி). பாட்டுக்களெல்லாம் கண்டு சொன்னதுகளன்றேயென்னவருளிச்செய்கிறார் (தூதர்க்கித்யாதி). (௧௦

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்து ஆறாந் திருமொழிமுடிந்தது.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பெரியதிருமொழி ௩-ம பத்து ௭-ம் திருமொழி
கள்வன்கொல ப்ரவேசம்

வ்யா. †தூதுவிட்டுத் தூதர்க்குச்சொ ன பாசுரம் நெஞ்சிலே யூற்றிருந்து அத்தை பாவித்து பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே அ ருன் முன்னின்றுனுக்கொ டு அவனுக்கு வார்த் தசொல்லும்படி பிறந்த தசாவிசேஷம் அவன் திருவு ளத்திலேபட்டு அது பொறுக்மாட்டாதவனுகையாலே தானேவந்து† முகம்காட்டி இவளைக்கூடக்கொ ண்டுபோக† ஆதிவாஹிகரை ரக்காட்டிக்கொ டுபோம் சில ர பெரியதிருவடியை வரக் காட்டிக்கொ டுபோம் சில ர. ( ) ஸ்யூமி நயாமி" என்று தானேகொடுபோம் சிலரை அப்படியே தானே ந்து† அத்தவாளத்தலையாலே மறைத்துக்கொண்டுபோக அந்தரங்கமாகக் காத்துக்கொடுகிடந்த திருத்தாயாரு ர்ந்து படுக்கையி லிவளைக்காணுமையாலே போனவள்படிகளையும் தனக்கவளையொழியச்செல்லாமையையும் எதிர்த்தலை இப்படிபட வேண்டும்படியிருக்கிற இ ளுடைய வைலக்ஷ யத்தையும் தன்னிழ யும் சொல்லிக் கூப்பிடுகிரு ளாய்ச் செல்லுகிறது.

அவனி ளைக்கொடுபோ கயா தென் †ஸ்வாபதேசத்திலோடுகிற தென்னென்னில் மாநஸாநுபவமாயிருக்கச்செய்தே பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷம்போலேயிருக்கப் பண்ணி கொடுத்ததொரு ை சத்யத்தைச்சொன்னபடியிறே. ( ) †[ஸ்தேமநல ஸ்த்திதேமநஸி](௨)*நின்றவாநில்லாமனதும் ஓரிடத்திலேநிற் ப்பெற்று அபசயாத்மகமானசரீரமும கேயி கே சிதிலமாகாதே ஒருபடிப்பட்டு தாது (தாது)க் ளுமொன்று முடங்கி ஒன்றுநிமிருகையன்றிக்கே ஸாம்யாவஸ்த் தயை பஜித்து †இப்படி சரீரத்திலேயொரு லாகவம்பிறந்து ஸத் முத்ரிக்தமானஸமயத்திலே ஆரேனுமொருவனுகவுமாம், தான் கீழ் ஸம்ஸாரியாய் நின்றநிலையையும் இ ந்தைக்கழித்துக்கொ ளு க்கிடாயிருப்பதொரு கைம்முதல் தன்பக் லின்றிக்கேயிருக்கிறபடியையும் அனைப்பற்றியே கழிக்கவேண்டும்படியிருக்கிறபடியையும் இதில்நின்றும் கரையேற்றுகைக்கீடான சக்தியும் ப்ராப்தியு மவன்பக்கலிலே

(க) வாராஹசரமம் - (௨) க - க - ச.

யு ' டாயிருக்கிறபடியையு மநுஸந்தித்து அவன்பக் லிலே பரந்யா ஸத்தைப்பண்ணுவது.† பின்னைபேற்றுக்கு இ' வளவ மயுமோபெ ன்னில், சரீரத்தைப்பற்றி ரும ற்றுக்கு ஆத்மா ஸ துர் ரநுப ம் ப' ணுமாபோலே இ ற்றுக்கு ரும வ த ' னதாம்படி வி' சரீ ரனுமாய் இவ ' த ' னை ஒரு ாலநுஸந்தித்தால் பின்பி னைப்போ லே மறக்கைக் டியான ர்மஙிபந்தநமா ா கலக்கமின்றி 'கேயிருக்கு மவனுமாகையாலே அவ்வள ை யும் † இப்படி ஒருநாளநுஸந்தித்த வ ' ப்ரக்ருதிவஶ்யனாய் பின்பு தன்தேஹயாத்ரையிலே அந்யபர னாய்த்திரிந்து பின்பு ஸ்மரி ' கக்கு ' கூ யோக்யதையில்லாதபடி * ரஷ்ட்டபாஷா ஸங்கிபனாய்க்கிடக்குமன்று இ னைப்போலே ஒரு ால் ஸ்மரித்தா ' பி ' பு விஸ்மரிக்குமவன ' றிக்கேயிரு 'கிற நா ' ஸ்மரித்தபடியே யிருப்ப '. [மத்பக்தம்] †ஸ்மரிக் கை 'க்கு யோக்யதையில்லாதவ ' று ஸ்மரித்திலேனென்று விடுந் தனை துராராதனையோ அ ' பற்றிற்று. [அஹம் ஸ்மராமி]† ஐஶ் ர்ய ாமனுக்கும் ஆத்மப்ராப்திகாமனுக்கும் † பக்தி ாமனுக்கும் அந்திமஸ்ம்ருதியு ' டு; இ ' முதலிலேதுட 'கிஸர் பரந்யாஸம் பண்ணி று யாலே இ னுக்காக நான்கினைப்பன் [நயாமிபரமாம்கதிம்] † இப்படிகினைத்து நானே கதொடனாய்வந்து கொடுபோ ன். ' லோ த்வயம் †என்று ம் பெருமானுடைய ஸர் ஸ் முமிறேயிமை . ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத் திலே ர்த்தித்த ை ஷ் ன் அ ' திம மயத்தில் பட்ட ' லேசத் , க் ' டு பெரியநம்பிக்கு மெய்பெருமானுர்க்கும் நடந்த 'ம் ா தத்தைகினைப்பது மத்பக்தம்” ன்கிறவிடமும் பக்தி மானையே சொல்லிற்றுலோ ப்ரபந்நனைச்சொல்லிற்றெ ' கக்கு கியாமகராரென்ன ' அ னுக்கு அந்திமஸ்ம்ருதிவிதிக்கிறசா 'ஸ்த்ர ம்.*

அரு. ள்வ ' ொல்ப்ரே சம். கீழ்த்திருமொழியி ' பா ாப்ரகர் ஷத்தாலே,(க) “என்முலையாள- ' னகலத்தாலாளாயே” என்று ப்ரார்த்திக் கச்செய்தேயும் அவன் செய்யாமலிரு 'கையால், “ னை ஆளமாட்டோமே' என்று கிடந்த பெண்பிள்ளை, இத்திருமொழியில் பின்துடர்ந்து போனாளா க் கொண்டு திருத்தாயார் சொல்லுவ க்கு ஸங்கதியென்னென்ன வ்ருத்தவர் த்திஷ்யமாண கதநமுகேந வருளிச்செய்கிறார் (தூதுவிட்டித்யாதி). இத்தால்,

---

(க) ௬-௬-௧.

மாநஸாநுபவத்தில் ஒரு வசத்யத்தாலே அவன் ந்தானு வு த ம ளும் வயலாலி மண ாளனும் ஒருபடி கயில் சேர்ந்தார்களாகவும் தான்கிட்டக் காத்துக்கொ ாண்டிருந்தாளாகவும் இங்ஙனிருக் த் தான் ன்னுறங்க அப் போது ( ) நிலையாளா நி வணங்க வே ண்டாயேயாகிலும்'' என்று இவள் சொன் இழவு திருவுள்ளத்திற்பட்டு அதுதீர இப்பெண்பிள்ளையை கொ ண்டு புறப்பட, படு கையிற் ாருமல் தானும் புறப்பட்டு, ண்டு ொ ாண்டி ருக் வே ொ ாண்டு டந்தான் என்று ஒருத ச பிறந்து அநுபவிக்கிறாளெ ன்றதாயிற்று. (முகங்காட்டி) எ றவ ந்தரம் ஸம்ஶ்லேஷித்து என்றுசே ஷம். தானேவந்து ொ ாடுபோனபடியை த்ருஷ்டாந்த தநபூர்வ ம் விவரிக் கிறார் (ஆதிவாஹி ரையித்யாதி) ' ள்வன்'' எ றத்தைப்பற்ற (அத்தவாளத் தலையாலேயித்யாதி). அத்தவாளத்தலை - தலைமூன்தானே.

''இவளை ொ ாடுபோ கயா ெத '' என்றத்தை வி ரிக்கிறார் (ஸ்வா பதேசத்திலித்யாதி). த்ருஷ்டாந்தமா கீழ்ச்சொன்ன ஶ்லோ த்து கு வ்யா யாநம் (ஸ்த்தித இத்யாதி). மநஸ்ஸ்வாஸ்த் ாதிகளைச்சொன்ன வித்தால் பலித்த வர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படி சரீரத்திலே யித்யாதி). ''ஸ்த்தி தேமநஸி' என்று இப்போது சொல்லு கயால் - முன்பு விஷ ப்ர ணமாயிரு ந்தமை தோற்றுகையாலே அத் தப்பற்றி ரு ஸ்மர விசேஷத் தயு ''சரீரே - ஸாஸ்வஸ்த்தே'' என் யால்தோற்றி பூர்வத்தி லஸ்வஸ்த்த த யால் பலித்த கர்மயோகோத்யோ த் தப் பற்றிவரும் ஸ்ம்ருதி யயும் 'மாம்'' என்ற பதத்தில் வி க்ஷித மான பாயபாவத்தைப்பற்றிவரும் நினை வயும்* அஜபதத்திலும் விஶ்வரூபபதத்திலும் ஆர்த்த(ஶ)மான சக்திப்ரா ப்திகளைப்பற்றி வருமநுஸந்தாநத் தயும் 'ஸ்மர்த்தா ' எ றபதத்து கு அர்த் தமா த் திருவுள்ளம்பற்றி அத்தால் பிறந்த நர்ப்பர்யாநுஸந்தா த்த வு மர்த்தமா வருளிச்செய்கிறார் (பி னை யித்யாதி அ மயுமென்னுமளவும்). ''த '' என்றத்தால் ஸக்ருத்தாக ஒருநாள் ஸ்மரித்துமறந்திருந்தவவனென் று ஆர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யொருநாளித்யாதி). ''மத்' என் யாலே தேவதாந்தரங்களை ாவர் தி கிறு னெ றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்மரி க்கைக் கித்யாதி). அந்திமஸ் ருதிதானு மிவனு குவேண்டா, இவ ர பர யா ஸம் ப ணு யாலே ானே அந்திமஸ்ம்ருதி த னையு மேறிட்டு ொள் ளுவ ெ ன கிறனென் றருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யேத்யாதி). (பக்தி ா மன்'' என்றது - ப திஸாத்ய பகவத் ப்ராப்தி ாமனென்றபடி. ''நதாமி' என்னுதே, ''நயாமி'' என்கையாலே பலித்த அஸஹாயபாவத்தை யருளிச் செய்கிறார் (இப்படி நினைத்தித்யாதி). (எ று) ன்ற ந்தரம், பேராய் என்றுசேஷம். ... ... *

(க) ௩-௯-௧.

௩. கள் ன்கொல்யானறியேன் கரியானொரு ாளைவந்து
ள்ளிமருங்குலென்றன் மடமானினைப்போதவென்று
வெள்ளி ளைக்கைபற்றப் பெற்றதாய ரயிட்டகன்று
அள்ளலம்பூங்கழனி யணியாலிபுகு ர்செ ாலோ. ( )

பதம்.	உரை.	பதம்.	உ ர.
கள் கொல்	கள்ளனோ (உடைய ; னோ)	பெற்றதாயரை	பெற்றதாயானஎன்னை
யான் அறியே	ாறியமாட்டேன்,	இட்டு அகன்று	தனியேகிடக்கவிட்டுப்போய்(ஒன்றுசேர்ந்த அவ்விருவரும்)
ரியான் ஒருகாளைவந்து	றுத்தவனொ ெ ா ரு யௌவநபுருஷ ன் வ து [டைய	அள்ளல்	சேற்றியுண்டான
வள்ளிமருங்குல்	நுண்ணிடை யயு	அம் பூ	அழகியபூக் ள்நிறைந்
ன்தன்மடம ானினை	நல்லயுவதியானஎன் பெண்ணை	ங்கழனி	தநர்நிலங்களையுடைய
போதஎன்று	ாவாஎன்றுத் ர ப ணி	அணிஆலி	பூமிக்குஆபர மான திருவாலியிலே
வெ ளிவளை பற்ற	வெ ள்ளிவளைகளணி த யப்பிடிக் (உடனேஅவள்)	புகு ர்செ ா	ே ாபுகு ரோ?. ( )

வ்யா. முதற்பாட்டு. (கள் ன்கொல்) (க) † ஷ் சோ ரேண என்று இவனுடைய ஆத்மாபஹாரத்தோபாதியாயிருக்கிற தாயிற்று உடையவன் தன்னுடை மடெ ாண்டுபோனதும் †என்ன தென்றுபோந்த ாஸனையாலே. (கொல்) †உடையவன் உ டை ம கொ டுபோனோ யாலும் ா கொடுபோன யாலும் ள் ” என்னப்போகிறதில்லை ஆகிலும் கள் ன் என் லுமாயிரா நின்றது மமகாரத்தினுற்றத்தாலே. (யானறியேன்) † ாத்துக்கிட கிற தானறியாளாகில் கொ டுபோன னைப்போலே ாணும்கேட் பது.

†அறியாயாகிலும் அறிந்த அம்சத்தைச் சொல்லலாகாதோவெ ன (கரியானித்யாதி) †பிள்ளையமுதனார் கூடுகிடக்க வாளையுரு கொடுபோவாரைப்போலே தாயாரணைத்துக்கொடுகிட க்க வெ ா டுபோனு ”என்று நிர்வஹித்தார் †அத்தை பட்டர்கேட்டருளி அத்தனை†பணிப்படவே டாகாண் சிலகள்ளர் விளக்குக்களையும் பிடித்து † பிள்ளை, பிள்ளை’ என்கிற ளவிலே கொண்டுபோமாபோ லே கொண்டுபோனான்காண் என்றருளிச்செய்தார். (ஒரு) ாய்

(க) பார - ஜதி - .

புகுநீரிலே புக் ா ரப்போலே கிறத்தைச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே யும் இ ஞனென்று கிர்த்தரி கமாட்டாதே, ஜ்ருத்ஸ ஸித தி" என்னுமத்தனையாயிற்று. (ானா) போனவிடம் அ குற்றம றென்கிருள் அ ன் பரு த்தி குற்றம். †இ ள்போ விடம் பழி யெ று குற்றமா ச்சொல்லுகிறவிவள் தனக்கொரு ப்ராப்தியின் றிக்கே யிரு ச்செய்தே, அப்பருவத் தச்சொல்லும்படியிறே அது இ ள்த னையும் தா கினபடி †போன ம ள்தானும் இது பழி' று கினையா மயில்லை அநர்த்தம்பார்த்து மீளெ ா ஞுக படியான பருவத்திற்குற்றமெ கிருள். †ை ருப்யத் த் விளைத்து விட்டார் ள் று மு றப்படச்சென்ற ளிறே ( ) ஶரண தருெ ள என்றுள். பின்புசொன்னது பூர் வா நயே அநு ர்த்தித்தபடியாலே. †அன்றுகில் தான் பட்டத் த மு றப்படுகிற துக்கு இது ே உபயோகியாய்ச்சொல்லுகிருள். நடுவு பிறந்த ற்றையும் ஸம்போ த்தில் †நடுவுபிறந்த விமர்த்த (ஸர்த)த்தோபாதி யா கினைத்திருந்தாள். (ந்து) கிறமும் பரு முமிை யாஞல் ர்ப்ப யா த்தில் ஸர்ப்ப கள்போலே தானிருந்தவிடத்திலே பெ பிறந்தா ர டயச் சென்று விழுே டும்படியிருக்க ரவுமத்தலையிலே யாஞல் இ ள்போ ாதிருப்பாளோ? †ஆரேனுமாகவுமாம் ப ல் ா பமு டாகில் அத்தலையில் ர ல்லதில்லை.

(ள்ளியித்யாதி) †அ னை கொடு ஓ விஶ்வாமித்ரனைச்சொ லுகிறது இ ரு டய அழகாயிற்று அவனையழைப்பித்தது. †அ னு கு அநே த் தச்சொல்லிவை, து இ ஞக்கு ஊரழ கச் சொல்ல அமைந்திரு கிறதிறே (உ) மாலுக்கு" எ றுதுட கி அ னுக்கு அநேகத் தச்சொல்லி இ னை (உ) ொ லரேலக் குழலி' ன்னுமாபோலே. (என்றன்மடமானினை) என்ம ளாவது †மு த் த(ஸு)யா து †தன் ஸௌகுமார்யத்தையாதல் ஸ்த்ரீத்வ த் தயாதல் போகிற ழியிலருமையையாதல் இவை யொன்றையும் கினை மாட்டாத முக்த்தை (ஸு) கிடீர். (என்றன்) †அவ வ து ெ ாடுபோ ப்புக்கவாறே, என்மகள்" என் று தானுமொருதலை பற் றுகிருள் (போதெ ன்று) (௩) உத்தமர்த்தமிம்சர உக்தமர்த்தமிம்சர" என்றுஞுயிற்று. கரியான் காளைவந்து போத போத" என்றதா

(உ) ரா-ஆர- கூ-கஅ. (உ) தி-வாய்-க-ந-க. (௩)

யிற்று. ஸர்வே ஸ்வரனைப் பெறுகைக்கு இ ப ணும் ர்ம ஞா நம்போலே அ ன்ருனி னைப் பெறு கைக்குப்ப ணின ஸாதநாநு ஷ்டாநமிருக்கிறபடி. (வெ ள்ளிவளைக்கை பற்ற) †உ தியிலே து க் குண்டு ஸ்தப்த் தயாய்நின்ருள்; அ ளவிலே ந்து கை யப்பிடி த்தான் (க) † 'ஸ்ப்ரமாணீக்ருத பாணிர்பாலயே பாலேந பீடித'' என்கிறபடியே பிடித்தபிடியிலே (உ) 'அங்கண் ஞா டவென்னுருயிர்க்கோதிது' என்னும்படியா யிற்றுப் பிடித்தது. முன்பு நெடு காலம் தாய்பக்கல்ப ணின வா னை முதலடியிலே து ழியும்படியாயிற்று பற்றினபற்று. § இடை ச்சி ள் பொன்னையும் மாணிக் த் தயுமழியமாறி வெ ள்ளிவளை ய யாயிற்று இடு து

பற்றினபற்றினூற்ற மெவ்வளவு போருமென்னில் (பெற்றதா ய ர) நான் ளர்த்துக்கொ ா டதாயோ நினைத்தபோது பொகட் டுப்†போகைக்கு. (இட்டு) †பொகட்டுப்போ ாநின்ருலும் பொ ட் டோமென்னும் அநுதாபமும் நெஞ்சிலே கிடக்கவுமாமிறே. சில அசேதநங் ளைப்பொகட்டுப்போமாபோலே பொ ட்டு. (அ ன்று) தான்விட்டாலும் நமக்குத் தொடர் துசெ று. பற்றவொ ா ணுதே படி கசுழியப்போய். (அள்ள மித்யாதி) †இவ்வூரெல்லை ழிந் தால் பின்னை மாறியிடுமடி பூவின்தலையிலேயாம்படியான தேசமா யிற்று. (௩) † 'பாதாருஸ்ததேவ பங்கஜரஜ பாதாருந் துதமே ப ஜ ரஜ:' என்னும்படியாலே அதுதான ளுக்கு பாதக (பாதக) மாகிற து. (அணியாலி) ஸம்ஸ ாரத்து கு ஆபர மான திரு ாலி. (புகு ர் கொலோ) இரு ருமிர டுமுக்த்த (முக்த) ராயிற்று மாயாம்ரு த் தைப்பிடித்துத் தாவென்பாரும் அதைப்பிடிப்பதா அத பின்னே போவாரும். லங் ாத்வாரத்திலேசென்று நிற் லாகாதோ என்று ல்லாதே உத்தே யபூமியிலே ப வே பு கார் ளா ல்லர்களோ. இருவருமொரு ர் கொரு ராமு ாலாயிற்று. (க)

அரு. முதற்ப ட்டு - ய ாவி ம ா ன் து ந்து டொ ண்டு போனுளுகில் அ னை 'கள் ன் என்பானெ வெ ருளிச்செ

(க) (உ) தி-வாய்-கூ-சு-சு. (௩) ஸ்ரீகு ரத் -ச .

§ ஐஸ்வர்யமில்லையோ ' வெள்ளி'' என்கிறதென்னென்ன ருளிச்செ ய்கிருர் (இடைச்சிகளித்யாதி). என்று அரும்பதாந்தரம்.

ய்கிறார் (சோரேணேத்யாதி). ' என்றன் மடமானினை என்று திருத்தாயார் பண்ணின மம ாரத் த யருளிச்செய்கிறார் (எ ' னதென்றித்யாதி). ஆனால் 'கொல்' ன்று ஸம்சயிப்பாெ ன்னெ ' ன வருளிச்செய்கிறார் (டையவ ரித்யாதி). யானறியேன் ' என் கக்கு இனியறியத்தக் ாரு ண்டோ இது ஆரைக்கே ட்கிறுெ ' றருளிச்செய்கிறார் (காத்ரித்யாதி). "யானறியேன்" ன்றை யால் அறிந்தா ர ' கே ட்கை தோற்றுெ ' று திருவுள்ளம். இனி அ னைத்தானே கேட்கிறாளாகவேணுமென்று ரஸோக்தி.

இப்படி அவனையே கேட்கிறாளாய்க் 'காண்டு இ ள் புறப்பட அசலக த்து 'கைவந்து ப்ரஸ ம் பண்ணுகிறாளாக, மேல் இட்ட ன்று எ ' னு மளவு ' கவதாரிகை யருளிச்செய்கிறார் (அறியாயாகிலு மித்யாதி). கரியான் கான ' ெ ாடுபோ ச்செய்தே இவள் கொடுபோக 'வொட்டுவ னென்னெ ன்ன ருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளையமுதனு ரித்யாதி). (கூடு) கத்தியுறை. (அணைத்துக்ெ ாடுகிடக்க) எ ' றது - பெ ' ணிடத்தில் மமதையாலே கொடு போகவொட்டாமல் கட்டிக்கெ ண்டிரு 'க வெ ' றபடி. யத்வா - பிள்ளையமு தனார் 'கு பெண்ணும் தானுமாய்ப் படுக்கையிலே கிடக் க்காணுதபடிவ ' து அவன் கொடுபோனுனென்று கருத்தாகவுமாம். இப்பக்ஷத்தில், 'கரியா ' ' இத்யாதிகளும் " கப்பற்ற' எ ' றதும் திருவாலி மணவாள 'ன்மேல் பித்தே றின ள் த ' னைவிட்டுப் போகையாலே அவனே ந்தானுக வேணுமென்று ஹித்து ' சொல்லுகிறுளெ 'று நிர்வஹித்துக்ெ ாள்வது. 'இப்படி ரு மப்பட்டே னுே ா பஸ்யதோஹரனுய் தாே கொ ' டு டந்தானென்ன லாம்' என்னும் பட்டர் நிர்வாஹத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத் தயித்யாதி). (பணிப்படவே ' டா) ானுமல் கொண்டுபோனுனென்று சொல்லி இத்திரு மொழியில் பத ' ளுக்குப் பொருள் ட்டி அரு மப்பட வேண்ட ெ ன் . (பிள்ளை பிள்ளையென்கிற வளவிலே) பிள்ளை பிள்ளையென்று கூப்பிட்டு 'கொ ண்டு பின்துடரச்செய்தே யென்றபடி. மாமியாரான தான் பருவத்தைச் சொ ல்லக்கூடுமோவென் ா வரு 'ளிச்செய்கிறார் (இவள் போனவிடமித்யாதி). ம ள்தான் தன்னைவிட்டுப்போகை ப்ழியென் றறியாளோவென்ன(போனவித் யாதி). அநர்த்தமுண்டானுலும் விடவேண்டாதபடியா யிருக்குமோ பருவெ ' ன வருளிச்செய்கிறார் (வருப்யத்தை யித்யாதி). "தருணெள" என்ற ள் பின்பு தன் வருப்யத்தைச்சொல்லி மு றப்படு னென்னென்ன வருளிச் செய்கிறார் (அன்ருகிலித்யாதி). ஆனுலும் நாஸிகாச்சேதத்தை மறந்து இங் ஙன் சொல்லக்கூடுமோவெ ' ன வருளிச்செய்கிறார் (நடுவித்யாதி). ந்து' என்கையாலே - ஸ்வ பதேசத்தில் பாகத ஸ்வீ ாரமே உத்தேஸ்யமென்று தோற்றுமென்கிறார் (ஆரேனுமித் ாதி).

வல்லி என்றது - வள்ளி" என்றுகிடக்கிறதாய் அக போலேயிருக்கிற இ டயை வர்ணிக் கக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அ னையித்யாதி). அழகு அழைப்பித்ததென் கக்கு நியாமகமென்னென்ன வருளிச்செய்கி

ரூர் (அவனு ' த்யாதி). (மு ' த் த து) ' ற ' தரம் போத' ன்
' கு ஹேதுஎன்றுசேஷம். க ளையா ' கருதி ரும்படியான பரு ,த்
தால்பலித்த ஸௌகும ர்யத் தயும் டம் ' றபதத்தால் பலித்த ' த்
ரீத்வத் தயும் "அள்ளலம்பூங் ழனி ' எ ' றபதத் தயும் டாகூதித்து மு ' த்த
தயை வி ரி ' கிருர் (தன்னித்யாதி). பிள்ளையமுதனூர் கிர ரஹத்தில் • மு '
தின ே ரஜை யப்பற்ற ருளிச்செய்கிருர் (அ ன் ' தித்யாதி). உக்த
மார்த்தமிமஞ்சர என்று - த ' கீழ் ஸ்த்ரீ யத்தானே ஸ ' ே ாசமற ' ய
ஹரித்தாற்போலே தன்கீழ்ப் பெண்பிள்ளையைத்தான் போத' என்று விதி
த்த னென் க. கீழ்தான் ஸாத ாநுஷ்ட்டா ம் ப ' ணியிருக் ப்
பற்றுவானென்னென்ன (உ ' தியிலேயித்யாதி). யப்பிடித்தாளுகிலு '
தாய்க் ஞ்சி விடுவித்தாக்கெ ள்ளவொண்ணாதோவெ ன்ன (ப்ரமாணீ ' ருத
இத்யாதி). இளம்பருவத்தில் பிடித்தபிடியிலே அளவுபடப் பிடிக் ப்பட்ட
தில்லையாயிற்று. " ன் யாலே - ம்ப்ரே ஷாஸமநுபவி ' கு ள
வு ' பற்றினபற்று விட்டானில்லையெ ' று தோற்று யால் அப்படி இ லை
யுமு ' டு ே ாதா ' கிறுனெ ' கிறுெ ' று திருவுள் ம்.

(போ க்கு) எ ' ற ' தரம் க்ருஷ் ணைப்போலே யென்றுசேஷம்.
அ ன்று ' என்று மேலிரு ' ச்செய்தே இட்டு என்றது ' குக் ரு
த்து (பொகட்டித்யாதி). அள்ள ' " எ ' று ே ருய் அதிலேயிரு ' ற அழ
கிய பூக்களையுடைய கழனியென்று புஷ்பஸ ' ருத்திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிருர் (இவ்வூரித்யாதி). (இவ்வூர்) என்றது - திருமங்கை யெ ' றபடி
தன் பெ ' பிள்ளையி ' ஸெ கு ார்யத் தயறி ' து அ ளு ' குத்த ' கபடி டி
ப்பு ட இவ்வூரிலிவித்து த்தாளா ' ெ ா ' டு அவ்வூரில் பூவிடு
அடியி கக்குத் தா ' ரு ' க்கே சி ' கிறதெ ' ெ ன்ன ருளிச்செய்கிருர்
(பாதேத்யாதி).§ ... ... ( )

மு.—பண்டிவனுயன்.ந ' ாய் படிற ' புகுந்தென்மகள்த '
தொ ' டயஞ் செ ' கனி ாய் நு ா ' தானை யு ந்த ' பின்
ெ ' டயொ ' ' மிளிர ' கிளிபோல் மிழற்றிநட ' து
வண்டமர் கானல்மல்கும் யலாலி புகு ா்ெ ாலோ. ( )

பதம.	உரை.
' ாய்	அசல த்துப் பெ ' ளே.
இ ான்	இந்தயு ா ா ன்
பண்டு	முன்னெல்லாம்

த .	உ ர.
ஆ	' படிறன் (திரு ாய்ப்பாடியில் பெண் ளை த் தி ரு டு ')இ டய ' ள் ளுயிருந் தான் ' (இப்போது)

§ ஸம்சயமென்னெ ' ரு ரிச்செய்கிருர் (இருவருமித்யாதி). (மு '
த்ததை) ஒரு ார் ' கொரு ார் வலக்ஷ ' யத்திலேயீடுபெட்டு அறிவழிந்திருக்
கை. (போவாரும்) ஆயிற்றேஎ ா்று பூரிப்பது. என்று அரும்பதாந்தரம்.

புகு ' து	(அ த்தில்ப்ரத் க்ஷ மா) ப்ரவே சித்த	கிளிபே '	கிளிபோலே
' ம ள்த '	பரு ம்தி றந்த எ ' பெண்ணி து	மிழற்றி	சிலவா ' த்தை ள்பே சிக்கொண்டு
தொன் டசெ ே ா	யி ' சி ந்த	அவன்பி ' ந ட	அவனுடையபி ' னே
' ளிஅ ' வா	ளிபோல் அழகிய	' து	யே டந்துபோய் (சேர்ந்துகொண்' அவ்வி ருவரும்)
ய்நுகர்ந் த ா ஊை	அ த ா த் தி ம்ரு த த் த ப் பா ம்ப ' ணிந அ ஊை	' அம்ர் ஊல்மல்கும்	வண்டு ள்கி ந்த டற்சோலைசூழ் ' த
உ ந்து	(எ ' பெ ' ணு வ ') விரும்பி ' கொ ' டு	ய '	ழனியையுடைய
ெ ண் ட	ெ ண் டபோலே	ஆலி	திருவாலியிலே
ஒண் ண்	அழகியதிரு ' ' - '	புகு ர் ெ	ா புகுவரோ
மிளிர	(அபூர் தர்சநத்தா லே) அ ' ஜொளி விட	லோ	ே ா. (உ)

வ் ா. இர ' டாம்பாட்டு. (ப ' டி ஞயன்நங் ா]) †ப ' டி வன் சக்ர ர்த்தித்திருமகனை 'னுமாபோலே இப்போ த அவஸ்த் த. †வெ ' ணெய் ளவுகா ப்பு ' கு அ ' களவு தலை ' கட்டமாட்டா த இளிம்ப ' கிடீர் எ ' ம ஊை யிப்படிசெய்தான். †அங்ஙனன்றிக்கே ப ' டி ' (க)✻ ாடு ாழ்சாதி இப்போது நாகரிகனுனன். (படிநன் புகுந்து) †ப ' டு ாணு மல் .வு ாணுமித்தனை ' இப்போது ப ' ய தோஹானுனன். (என்மகளித்யாதி) ஸௌந்தர்யாதி ளால் தோற் பி ' கையன்றிக்கே †ப்ர யஸி ரயில் தக்த் பத்தாலே தோற்பிப் பதே. (அ ன்பி ') (உ) †✻பே தன்னைப்பிரியேனினியெ ' ற ' ற ன் பின்பு தோற்கும்படி சில 'யாபாரங்களைப் ப ' ணினுனத்த ஊையல்லது † போரு ' ன்ற மூத்திலன்.† ா ம்ருதமான அம்மான் பொடியை யிட்டு ' ெ ா ' டுபோனபடி (ெ ' டையொ ' ' மிளிர)அபூர் தர்சந ' ளாலே ' டபதார்த்தங்களை. இ ன் ன †வினவு'' எ ' று ' ஞலேவே ட்டை (கிளிபோல்மிழற்றி) ' ஞல் வே ட்டு ' ே ளாத ற் ற ாயாலேவே ட்டு (நடந்து) †அ னு ' கு முன்னே ' கிப்போ ெ ா ' ஞதபடி அவன்பின்னே ட ந்து. (' டித்யாதி) (ங)† ஈசவுஈராவ௫தே ஈசபுநரா ர்த்ததே ' என்று பு ' திர்ய ' கு ' ஞ ' கூட மீ ாத ஊரிலே புகு ர்ெ ாலோ தனக்கா சப்பட வே ' டாெ ன்கிறு ' ... . (உ)

(க) ஙா-தி-சஉ-அ. (உ) (ங) சா ' தோ-அ-சடு

அரு. இர ' டாம்பாட்டு. (ப ' டித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டில் த ' ஸௌந்தர்யாதி ஊ 'காட்டி வரச்சொல்லிக் கை யப்பிடித்தானுகையாலே எ ' ஊ யிட்டுப்போனுளென்றுள் அ 'ஙனன்றுகாண் அ ான் தூர்த்தவ்யாபார ' ளாகிற அம்மா ' பொடிபோட, தானேநடந்தாள் கிடாயென்று அசல த்து ' கயோடு சொல்லுகிறுளெ ' று ஸங்கதி.

இவன் - இப்போது பெண்பிள்ளையை 'கொ ' டு டந்தசதுரன் ப ' இ டய 'கிடாய் என்று சப்தார்த்த ாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ப ' டித்யாதி). பண்டுஆயனுன ' இப்போ தஅவ ' த் தயில் சக்ரவர்த்தித்திரும ஊப்போ ல சதுரனுனென் . முன்புத்தையில் அசாதுர்யத் தயு ' இப்போ தயில் சாதுர்யத் தயும் ாட்டுகிறுர் (வெண்ணெயித்யாதி). இவ ' - திருவாலிதிருநகரியில் ஸிக்கும் இவன், பண்டுஆய ' - ாடழ ர் டா யென்று சப்தார்த்தம் விவக்ஷித்துத் தாத்பர்யாந்தர ருளிச்செய்கிறுர் (அ ' ' றி 'டே யித்யாதி). படிறன் - தூர்த்தனென்றுய் பட்டர்நிர்வாஹத்தில் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ப ' கொணுமலித்யாதி). (ப்ரணயஸி ரயில்) ப்ரணயதா ரயில், கீழே ' இ ன் ' என்றுசொல்லி வத்து, இப்போது ' அ ' ' ன்றுசொன்னதுக்கு உட் ருத்தருளிச்செய்கிறுர் (பே தயித்யாதி). (போருஎன்று) வாஎன்று. பி ' ஊ என்செய்தானென் (வாகித்யாதி) (வினவென்று) சொல்லென்றபடி. இ ள் முன் நடந்தாளாகில் உந்மத்தப்ரவ்ருத்திக்கு க்ராமப்ராப்திபோலே ஒருபடி திருவாலியிற்பு லாயிருக்கு ', இவள் பின் நடக் கயாலே புகுகையில் ஸம்சயிக் வேண்டிற்று என்னும் பாவம் ப்புரிக்கத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (அ னு 'கித்யாதி). கா ல்' என்று ாடாய், காடுபோலேயிருக்கிற தோப்பு ளின் ம்ருத்தியைச்சொல்லி அத் த ' வண்டமர் '' எ ' று விசேஷித்ததுக்கு ப்ரக்ருதே பயோ ம் ாட்டுகிறுர் (நசேத்யாதி). ... ... (உ)

ரு அஞ்சுவன் வெ ஞ்சொல்நங்கா யிரக்கர்குலப் பாவை தன்னை
வெஞ்சின மூக்கரிந்த விறலோன்திறம் கேட்கில் மெய்யே
பஞ்சிய மெல்லடியெம் பணைத்தோளி பர ' ழிந்து
ஞ்சியந்த ' பணைசூழ் யலாலி புகு ர்கொலோ. (௩)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
நங் ாய்	அசல த்துப்பெண் ணே.	வெஞ்சினம்	வெவ்விய ே ாபமடி
வெஞ்சொல்	இது ஓ ாடுஞ்சொல் லாயிரு ' த்து.	மூக்கு	அவள்மூ 'கினை [ாக
அர 'க்கர்குலப்பாவை தன்னை	ராக்ஷஸகுலத்துக் கெல்லா மொருபெண்ணுய் கொண்ட ாட ப்ப ' ட சூர்ப்பணகையினது	அரிந்த	அறுத்த
		விறலோன்	மிடுக் யு டைய அந் தயுவாயினது
		திறம்	ப்ரகாரத் த
		கேட்கில்	இப்போதுகேட்டால்

மெய்யேஅஞ்சு அ த வன்	இப்போதா நினைத்து பயப்படு வேன் (அப்படியி ரு க)	பர குஅழிந்து அட மின்றி	(அ ஞேடுசேர் தமொ ள்ள அவ்விரு ரு ம்)
பஞ்சுமெ அடி	செம்பஞ்சூட்டிய மரு து ர பாத களை யும்	வஞ்சி அ	மொ ரடி கூட்டங் ளா அழகிய [லு
ம்பணைத்தோ ளி	மூ கில்போன்றபுஜ ஙளையு முடைய ம்பெ ணவள்	தண்பணை சூழ் யல் ஆலி	குளிர்ந்தமூங்கில் புத ர் ளாலும் சூழப்பட்ட முனியையு டய திரு ாலியிலே
		புகு ர்மொ ாமே ாபுகு ரோ?	(௩)

வ்யா. மூன்ரும்பாட்டு. (அஞ்சு னித்யாதி) †(அரக்கர்குலப் பா வ தொடங்கி மெய்யே அஞ்சு) †பட்டர் இப்பாட் டயரு ளிச்செய்து 'ஒருஸ்த்ரீயை விரூபையாக்கினவனு டய திறம்கேட் கில் அஞ்சு ன் ன்ை யால் †இத்தலைக்கு கு ஹாநியாய்த் தோற் ருநின்றது இது ஆழ் ாரருளிச்செய்யக்கூடாது இதெ ஙனே சேரும்படி?' என்று ஆச்சானைக்கேட்க ' துடிப்பிருக்கக் ை வே மே ணுமோ எம்பெருமானர் தாமே யருளிச்செய்துவை த்தாரிறே' எ ன அருளிச்செய்தபடி யெ ஙனே'' எ றுமே ட் † மு பொரு†பு ர்க்குட போ கிலேபிறந்த ப்ரமாதத்தைக்மே ட்டு அத் த நினைத்து இப்போது பயப்படுகிருள்'' ன்றருளிச்செய்தார் (மெய்யே அஞ்சு ி) அது பூத ாலத்திலே இது வர்த்தமாந ாலத்திலேயென்று தோற்றுகிறதில்லை எ ாலத்திற்போலே பய மாகாநின்றது.(பஞ்சியமெல்லடி)†இது§படு யிலிருக்கிலும் பயப் படமே ண்டும்படி மருது ா ந காலையுடைய ள். (எம்பணைத்தோளி) சுற்று ட ம பசுமை ஒழுகுநீட்சி இவை யெல்லாவற்ருலும் மூ கில்போன்றிருந்துள்ள தோளையு டய ள். (பரக்கழி து) †பழியஞ் சாதே. பரக்கழிவு †மி வும் கழிமெ ன்றுமாம் (வஞ்சியித்யாதி) த க்கு †உபமாநமு ள தேசத்தேறப்புகுமோ?. (௩)

அரு. மூன்ரும்பாட்டு. (அஞ்சுவனித்யாதி). கீழ்ப்பாட்டிலே அவ '' பி மெ ண்டையோ மிளிர கிளிபோல் மிழற்றி யாலே, ( ) (*அ ప్రయాణేరామ సీతామధ్యేసుమధ్యమా அக்ரத ப்ரயயௌராம ஸீதாமத்யேஸுமத்யமா''எ று கூடப்போனபோது பூமியில் ண்ட ற் ற யெல்லாம் மே ட்டுக்கொ டு நடந்தாற்போலேபோனபடி தோற்றுவை யா அ ந்தரம் அவ்விடத்திலே சூர்ப்பணகைவந்தது இருவர்க்கும் பிரிவுவரு க கு மூலமானபடியை நினைத்துத் திருத்தாயாரஞ்சுகிருளென்று ஸ கதி.

§ (பா) கையிலிருக்கிலும். (க) ரா-அர-கக-க.

அங் யம்காட்டுகிரூர் (அர ' ரித் ாதி). த 'னை ா சப்பட்டு 'த 'த் ரீ யமூ ' ரி 'தாற்போலே இ ஊேயும் செய்துவி கிருேனு என்றஞ்சகிரு ளை 'ருல் கீழ்ச்சொ ' ப்ர யித்வத்து 'கு கு ஹாநி ாராதோ இது ப்ர ரணத்தோடு சேரு 'படிெ 'ெ ' 'ச ' ம் ாதமு த்தா ே யருளிச்செய்கிரூர் (பட்' ரித் ாதி). (இத்தலை 'கு) பக த்வஷ த்து 'கு ட 'போக்கிலேபிறந்த ப்ரமாதமா து சக்ர ர்த்திதிருமக னும் பிராட்டி யு 'கூடப்போகிறபோது சூர்ப்ப 'ததேயாய் அ ன் 'து ப்ர ாதத் த விளைத்தாற்போலே, இவர் ஞ ட போ ' லு ெ ' ப்ரமாத ' ரு மோ என்று பயப்படுகிருெ 'று 'பெரு ானுர் நிர் ாஹ '; அத் தயரு ளிச்ெ ய்கிரூர் (மூ 'பித்யாதி). (பு ர்'து) திரு ே ாத் யயிே ( ) ஸமா ... . மாத்வாதசதத்ராஹ'' எ ' றபடிே 'ஸ்லே ஷித்து. அரக்கருடையகு த்து 'கு ெ ால்லிமலைப்ப போே ெ ா ' டாடப்படுமவளா சூர்ப்ப த 'னை அ ஞ ட ெ 'வியசினமடி மூக் ரி'திட்ட மிகு யு ட ' விஷ த் த 'ே ட்டா 'ெ ' யேஅஞ்சுவ ' இது ெ ஞ்செ ல் டா ' ய். 'று ' ார்த்த ' ண்டுகொள் து.

'பஞ்சிய'' என்று விசேஷித்திரு 'கவும் ெம ' ' 'றது 'கு' ருத் தருளிச்செய்கிரூர் (இதித்யாதி). (இதுபடு ' யில்) 'று சி ஸ்ரீே ா ' ளில் பாடமுண்டு (இது ௯ யி ') ன்று சி ற்றிலுமூ ' டு. இப்போது (இது) இவ்வடி (யிலிரு 'கிலும்) டியிலிரு 'கிலும் 'றார்த்த 'ெ ாள் து. "பா 'கு - பழியாய் அத்தால் ரும்பயமழ் 'து எ ' று சப்தார்த்தமா யருளிச்செய்கிரூர் (பழியஞ்சாதே) 'று பா - மி வு ', ழிந்து எ ' று பிரித்தருளிச்செய்கிரூர் (மிகவுமித்யாதி). (உபமா ம்) என்றது ஞ்சி ' ெ ாம்பும் மூ 'கிலுமென்றபடி ... ... (௩)

ழ. ஏத 'தொல் பிறப்பிளைய ' ளையூதி மன் ர்
தூது ஞய னூர் சொல்லுவீர் ள் சொ ல்லீரறியே '
மாதவன்ற ' துணையாகட 'தா ' தடஞ்சூழ்புறவில்
போதுவண்டாடு செம்ம ' பு லாலி புகு ர்ெ ாலோ. ( )

பதம். உ		உரை.	
அ	அ 'தயு ாவி '	ளையூதி	(த்ரு ' ளஞ்சும்படி)
தெ ல்பிறப்பு	பூர் ஜ 'ம ானது		ச ' ாதம் செய்யும
ஏதுஅறி 'யன்	க்ஷத்ரியனு ' மோ இ		னய் '
	டயர் ஜ 'மமோ	ம ' ர்	ராஜாக் ளுக்கு
	ஈதென்றுநா றிய	தூது ஞய	' தூதுபோ னுமா
	மாட்டேன் (ஆகி		ன
	லும்)	ர்	ஜ 'மத் த
இளையவன்	ப லிச '		

( ) ரா-ஸ௨-௩- அ.

சொல்லுவீர்கள் ஈதென்று அறி து சொல்ல வல்லவர் ளே!	ண்டு டு ளா வை :
சொல்லீர் உ மயா இது வென்றுசொல்லு ள்; (ஆனல் ன் பெ ண்ணே)	தடஞ்சூழ் தடாக ளால் சூழப் பட்ட [ந்த
மாத ன் ப்ரியம்பதி ய	புறவில் பர்ய தத்திலே அலர்
த துணையாக த க்குஸஹாச மாகக் டந்தாள் கொண்டுநட துபோ னள் (போ அவ் விரு ரும்)	செம்ம போது பெரியபூ ளிலே
	ஆடு (தப த்து கா இ ழிந்து) ஆடாநின்று ள்ள
	புனல்ஆலி நீர் எம்பி ற ந திரு வாலியிலே
	புகுவர்கொலோ புகு ரோ. (௪)

வ்யா காலம்பாட்டு. (ஏது அ தொல்பிறப்பு)† க்ஷத்ரிய ஜந்மமோ ? இடையர் ந்மமோ? அறிகிலேன். (இளையவன்)† பாலி சன். (ளையூதி)† தான் நின்றிருந்தவிடத் த ெ ளியிடுமவன் (மன்னர் தூது ருய னார்)† உ வா தாரிரு தவிடத்தே ெ றுங்க யே செல்லுமவனுடையவூர். (அ னார் சொல்லுவீர்கள் சொல்லீ ரறியே)† க்ஷத்ரிய ந்மத்திலே பிறந்தானென்றுரைசைப்படு ார் இடையனுய்ப்பிறந்தாெ ன்றுரைசைப்படு ாராய் ஆசைப்படாநின் கோ ர் எ க்கு† இர டும் தோற்றுகிறதில்லை

(மாத னித்யாதி) ஆழ காலே மிதப்பெ று புத்திப ணினள் †அளவுடைய ர்கள ப்படட விஷயமென்றால் தனக்கு நிலமன்றெ ன்று மீள றியாதே போனள். (தடஞ்சூழித்யாதி) அ வூரில் பூ களலர்ந்தபோது தேன்வெள்ளத்தாலே வ டுகளுக்கு இழிந்து பா நம்பண் ப்போகாது ழிய லர்ந்து மதுெ ள்ளம் அரையாறு பட்டாலாயிற்று வ டு ளுக்குப் பாநம்ப லா து. கழிய லர் ந்த பூக் ள்தேடி ண்டு ள் மதுபாநம்ப ணும் திருவாலியிலே புகு ர்ெ ாலோ. போது புதுப்பூ. அப்போதலர்ந்தபூ. செம்மல் பெருமையும் பழமையும் பூவும். ... ... (௪)

அ௫. ாலா பாட்டு. (ஏதவ்னித்யாதி). ை யா வள், "நயேனஞ் சுகிறாய் அவன் ரகுகுலத்தில்பிறந்த ஆண்பிள்ளையன்றோ விரோதிகளைக் கிழ கெடுக்கவல்ல ன்கிட ய் ' ன; அது குத்தரமா , அ ன்மிடு ஞை சக்ரவர்த்தித்திருமகனே இ டயனே எனக்குத் தெரிகிறதில்லை நீ கள் என்னச்சந்திர அவன் க்ஷத்ரியன் எ றுசொன்னல் சொல்லுங்கோள் என குநிர்த்தரிக் ப்போகிறதில்லையென்கிறாளென்று ஸ தி.

அவன் தொல்பிறப்பு-ஏது ' என்று அந்வயம் திருவுள்ளம்பற்றித் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியேத்யாதி), நீயறிந்தபடிதானே தென்ன, சொ

ல்லுகிறதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (பாலிசன்) என்று. வினைவ
தறியாதே யொன்றைச்செய்யுமவனை க. இதெங்கே ண்டாயென்னச்
சொல்லுகிறாளாகத் திருவுள்ளம்பற்றி ஸ்ரீருக்மிணிப் பிராட்டிக்காக அந்த
புறச்சோலையிலே சிசுபாலாதிகளறியும்படி சங்கூதவில்லையோ என்னும் பா
த்தை யருளிச்செய்கிறார் (தானித்யாதி). (க)* அதிர்குரல் முரசங்களன்றோ,
விரோதிகள் மண்ணுண்ணார்களோ என்ன; ஆயுதங்களைப் பொகட்டுத் தூது
போனவனன்றோ என்கிறாளென்று வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (௨ ௧ / தா
ரித்யாதி). வெறுங்கை யோடுபோகிலும் (௨) "கஞ்சன் குஞ்சிபிடித்தடித்த
பிரான்" என்கிறபடியே - முடிக்கவல்ல குடியிற்பிறந்த ண்கிடாய் யாதவ
குலத்தில் பிறந்தானென்ன; நீங்கள் வேண்டினபடிசொல்லுமோ ள்: எனக்
ச்சங் கிருஷ்க்குடலல்ல கிறாளென்றருளிச்செய்கிறார் (க்ஷத்ரியேத்
யாதி). 'ஊர்" என்றது - குடியாய், ஜந்மத் தச்சொல்லுகிறது. (இரண்டும்
தோற்றுகிறதில்லை) என்றது - இடையனானாலும் க்ஷத்ரியனானாலும் நிர்ப்பய மா
யிருக்க க்குடலா த் தோற்றுகிறதில்லையென்கை.

க்ஷத்ரியனானாலென்பயம் நிராதென் "ாதவனித்யாதி' சொல்லுகிறா
ளா ட்கருத்து (ஆழங்காலித்யாதி). பிராட்டி பாஹுபலத் த விஸ்வஸி
த்துப்போ யிருக் ச்செய்தேயும் அதுதானே ஊக் ரி க குடலாய்ப் பிரிவு
விளைத்ததே; அவள், (௩) "ஶ்ரீ - சிதோபவ ன் ல்ல ள்,
- பஸ்பவ" என்னவ் வல்லள் இ ள் மடமான் 'என்னும் பா
வத்தையுமுட்கொண்டு ழ் ாக்யத்தை விவரிக்கிறார் (அளவித்ய தி). (ச)

ரு. தாயெனை யென்றிரங்காள் தடந்தோளி த க்க மந்த
மாயனை மாதவனை மதித்தென்னை யகன்றவி ள்
வேயன தோள் சிறிப் பெ டய ன மெ நடந்து
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலி புகு ர்ெ ாலோ. (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
தடந்தோளி இவள்	பெரியதோள்களை யுடையஇவள்,	மாயனைமாதவனை	ஆஶ்சர்ய பூதனான ஸ்ரீய:பதி யயே
எனை	[எனை மனம்வருந்த மென்	மதித்து	தஞ்ச ா நினைத்து
தாய்என்று இரங்காள்	பெற்றதா யென்று க்ருபைப ண்ணிப் பாராள்-	னையகன்று	என்னைத்தனியேவிட்டுநீங்கி
		வேயனதோள்	மூங்கில்போ றதோளை சிக்கொண்டு
தனக்குஅமைந்த	ஸௌந்தர்யாதி குணங்களுக்குத்த குந்த ரூபலாவண்யாதி களையுடையவளாகிய	விசிறி	
		பெடைஅன்ன	அ னப்பேடைபோல்
		ம் ன	
		டந்துபோயின	அ ன்பின்னேயேநடந்துபோன

(க) தி - வாய் - ௧0 - ௯ - ௩. (௨) ௩ - 0 - ௩. (௩) ரா - ஸு -

பூங்கொடியாள் அழகியபொடிபோலு மிடையையுடைய என்பெண்ணும்(அவனும்)	புனலாலி நீர் ஸம்ருத்தமான திருவாலியிலே புகுவர்கொலோ புகுவாரோ. ( )

வ்யா அஞ்சாம்பாட்டு. (தாயெனையென்றிரங்காள்) தாய் பிறெரியும் ஈ ́றிரங்குகிறிலள் (தடங்கோளரி தனக்க மந்தாரயனை) அவனுடைய ர்வா ́க ஸௌந்தர்யமும் இ ரு டய தோள பூகொன்றுக்கும் போருமத்தனே. (மாத னைமதித்தென்னை ய ́ற வி ள்) †ப்ர யஸிரையில் ́ரோத்ரியனென்னுமித்தை யொ ́ரறை யும்நினைத்து என்னைக் கைவிட்டவி ள் (வேய தோள்விசிறி) மூ ́ கில்போன்றிருந்துள்ள தோள்வீசி. (பெடையன்னமெனநடந்து) பெ றும் அன்னமென்னில்†ஆணுறுமென்று (பெடைய ́னம்) என் றாள் (போயினவித்யாதி) இருவருங்கூட ஜலக்ரடைய ́ணி ர்த் திக்கலாம் தேசத்திலே புகு ர்கொலோ. ... ... (௫)

அ . அஞ்சா ́பாட்டு. (தாயெனையித்யாதி). ீ ‘மாதவன்றன்துணை யாநடந்தாள்’ ́று வயிறுபிடிக்கிறதென் இப்படிப்பட்ட வ ́னைவிட் அ ன்பின் போ க ́குஹேதுவென்னென்ன; அவன் ஸௌந்தர்யத் த யேபார்த்து ப்ர யித் த்தைநச்சிநடந்தாள ா ணென்கிருளெ ́றுஸ ́ தி “அ ́றவி ள் ’ என்றும் ‘அகன்றவன்பின்” எ ́றும் பாடத் முண்டு · அதிலே முந்தினபாடாநுகுணமா வருளிச்செய்கிருர் (ப்ர தே த் யாதி). மற் றப்பாடம் - வ்யாக்யாநாந்தரஸித்த ́. (ஆணுறும்) என்றது-ஆ ́ நாறும் எ ́ருய் பும்ஸ்த்வகந்தமு ண்டாமென்று சப்தார்த்தம். ... (௫

௬ என்துணை யெ ́றெடுத்தேற் கிறையேனுமிரங்கிற்றிலள்
தன்துணையாயவென்ற ́ தனிமைக்கு மிர ́கிற்றிலள்
வன்துணை ானவர்க்காய் வரஞ்செற்றரங்கத்துறையும்
இன்துணை னொடும் போயெழிலாலி புகு ர்கொலோ. ( )

பதம்.	உரை:	பதம்.	உரை,
என்துணைஎ ́று	எனக்குத்துணையெ ́று	என்தனிமைக்கும்	நான்தனியேயிருப்பதற்காகவும்
எடுத்தேற்கு	பெற்றெடுத்தவெனக்[கா	இரங்கிற்றிலள்	இரக்கங்கொண்டிலள் (இப்படிப்பட்டவென்பெண்)
இறையேனு ́	கொஞ்சமாகிலும்		
இரங்கிற்றிலள்	இரக்கங்கொண்டில[ள்,		
தன்துணைஆய	தனக்குத்துணையான	வானவர்க்கு	தேவதைகளு ́கு

வன்துணையாய் வியதுணையா ப் போய் வரம்செற்று இலங் யிலுள்ளரா க்ஷஸர்களின்வரப லத் தஅடக்கி அர த்துஉ றகே ாயிலிலேகித்யவா யும் ப ணுகிற	இன்துணைவ இஷ்டமா ஸஹா ு ஞெடும்போ பூதஞெடு ங் கூட ப் ய் பே ய் (சேர்ந்து ொ ண்ட அ வி ரு ரும்) [லே எழில்ஆலி அழகியதிரு ா லி யி புகுவர்கொலோ புகு ாரோ. ( )

வ்யா. ஆறும்பாட்டு. (என்துணையித்யாதி)† எனக்குத் தஞ்ச மா ா துணையென்று கொ டாடி ளர்த்தேன் எ ெருருசற்று மி ரங்கிற்றிலள். (தன்துணையித்யாதி)† ஸ்நேஹமில்லையாகிலும் நோ வுபட்டாரை ஐயோ! ' என்று இர ுவர்களிறே, அதுவும் செய் திலள்.

(வன்துணை ா ர் காய்) தே ர் ஞு ாகத் தன்னைப்பே ணுதே அம்பு கில ாக்குகை வன்துணையா து. (ரம்செற்று) தேவர் ள்ொ ாடுத்த ங் ளையுமழித்து.† த ள் தலையாலு ளை யெல்லா மழித்தாலா ாதே அ துணையா து. (அரங் த்து றயு மித்யாதி)† நிரதிசயபோக்யனுமாய்† லபனுமாய் ரக்ஷ னுமான ஞேகூட †ரா தம்ப ணி மீ டெழுந்தருளுகிறபோது திரு யோத்யை கோடித்தாற்போலே திருவாலியு ோடிக் ப்ப ணிப் புகுகிருர் ளிறே. ... ... (௬)

அரு. ஆறும்பாட்டு. (என்னித்யாதி). தாயெனை ென்றிர ாள்' எ றத்தை விவரி கிறதிப்பாட்டெ று ஸ ,

பெண்பிள் யா ள் த ஸ்நே ஹத்த ே இ ெ குத்துணைெ றும் எடுத்து ளர்த்தாளென்று இர ாமல்பே ஞெ ன்று தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிருர் (என கித்யாதி). த கு ஸ்நே ஹமில்ல விட்ட லும் த னை யே துணையாகெ ணியிரு கிற டை தனி ம ாகிலு மிர ாமற் பொ ஞெ னு பா த் த ருளிச்செய்கிருர் (ஸ்நே ஹமித் ாதி).

ஸ்வாபதேசமத் நி கும்படி தாத்பர்யமருளிச் செய்கிருர்(த களித்யாதி). “இ ” என்றதினர்த்தம் (நிரதிசயேத்யாதி). அர த்து என்றத்தால் பலிதம் (ஸுலபனும ய்) என்றது. 'எழில்' ான்றதுக்கு பாவம் (ரா ணேத் யாதி). ... ... (௬)

மூ அன்னையுமத்தனு மென்றடியோமுக்கிரங்கிற்றிலள்
பின்னைதன் காதலன்ற பெருந்தோள் நலம்பேணினளா
மின்னையும் வஞ்சியையும் வென்றிலங்கு மிடையாள்நடந்து
டன்னையு மன்னரூம்சூழ் புனலாலி புகுவ கொலோ. (எ)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
அ ' ன்னையும்	தாயும்	ெ ' று	தோற்பித்து
அத்தனும்	தமப்பனும்	இலங்கும்	விள ' ாநின்றுள்ள
என்று	என்றுநினைத்து	இடையாள்	மத்யதேசத் ·தயு டையஎன்மகள்
அடியோமுக்கு	எங்கள்விஷயத்திலே		
இரங்கிற்றில '	இரக்க. ' ெ ாண்டில ள் [' கு	டந்து	நடந்துபோய் (சேர்ந் து ெ ாண்டஅவ் வி ருவரு ')
பி ' ன்னைத '	ப்பின்னைப்பிராட்டி		
காதலந்த '	ாயகனு டைய	பு ' ன்னையு '	பு ' ன்னைப்பொழிலும்
பெரும்தோள்	மஹாபுஜா வி ' ந லம்	அ ' னமும்	ஹம் ஸக்கூட்டமீ ரு
	ஸ த் த	சூழ்	சூழ்ந்த ['
பேணினள்	விரும்பின ளாய்	புனல்ஆலி	நீர்வளமுள்ளதிரு ா லியிலே
மி ' ன்னையு '	ஞ்மி ' ன்லையும் ஞ்சி '		
சிலையயும்	கொம் பயும்	புகு ர்ெ ாலோ புகுவாரோ. ( )	

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு (அ ' ன்னையுமித்யாதி) †போகநினைத்தால் பழியிட்டுப் போ வே ணுமோ? †அடியோமான வெ.' னைத் தாயும் தமப்பனுமெ ' று †பேரிட்டு இர ' கிற்றிலள். †நியாம்ய ாநியா ம ரென்று பேரிட்டுப் போ வேணுமோ? (பின்னையித்யாதி) †இங்கே யிரு ரைக் கவிட்டால் அ ' வே யிரு ரப்பற்றவே ணுமிறே †நம் ம விடு ' டி அ ' கு அநுபாவ்ய விஷயத்தினு டைய பெரு ம யாகாதே.

(மின்னையுமித்யாதி) மின்னையும் ஞ்சி ' ெ ாம் பயும் தோற் பி ' குமி ட யயு டைய ள் டந்து. (பு ' ன்னையித்யாதி) ஸம்போ ஸ்த்தா ' ளும் த ' னின ' ளுமுள்ளவூரிலே புகு ர்ெ ாலோ? ()

அரு. ஏழா ' பாட்டு. (அ ' ன்னையுமித்யாதி). பிர ' ப ட்டிலும் தா யென்றிர ' காமற்போனுளெ ' றுசெ ல்ல ( ) ஸத்ர ஸூத்ர பிதரம்ம த ரம் ' எ ' று - விட்டுப்பற்றவே ண்டும் விஷய ாை ாலே உ ' னைவிட்டுப் போனுள் இதுக்கு நீ ரயவே ணுமோ ? எ ' று ந ' ' குக் ருத்தா ; ானங்ஙன்நினைத்திருக்குமவளோ யிற்றில்பிற ' தா ரயும் பெண்ெ ன்று எண்ணு துண்டோ நாங்கள் பரதந்த்ரர ' ளுமெ ' கிருளென்று ' தி.

உட் ருத்து (பே ஷித்யாதி). சப்தார்த்தம் (அடியோமித்யாதி). பேரிடு கை-பழியென்கை. கீழ்வாக்யவிவரணம் (நியாம்ய ரயித்யாதி). நப்பி ' னை ப்பிராட்டிக்குப்பித்தனுயிருக்கிறக்ருஷ்ண ' பெரியதோளழ பேணி ள் ஆசைப்பட்டாளென்று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இ ' கே யித்யாதி). அல் - அசை. ' பெருந்தே ள் ' என்று விசேஷித்ததுக்கு பாவ ' (நம்மையித்யாதி). ... ... (எ)

(க) கத்யத்ர-க.

ஃ. முற்றிலும் ப ' கிளியும் பந்தூசலும் பேசுகி ' ற
சிற்றில்மென் பூ யும் விட்ட ன்ற செழு ' ே ாதைதன்னைப்
பெற்றிலே ' முற்றி ழை ய : பிறப்பிலி பி ' னேநடந்து
' மற்றெல்லாம் கைதொழப்போய் யலாலி புகு ர்கொலோ. ()

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
முற்றிலும்	முச்சிலேயும்	பெற்றிலேன்	ான் ன்னைற் ாண
பைங்கிளியும்	பச் ச ' கிளியையும்		ப்பெற்றிலே '
பந்தும்	ந்து த்தையும்		(அ ள்)
ஊசலும்	உஞ்சலேயு '	மற்றெ ' லாம்	' வ்யதிரிக்த ெல்
சிற்றில்	சிறுகூட்டிலிரு ' து	தொழ	லா ' ' ஸேவி
பேசுகின்ற	பேசுகிற		' கு ' படி
மென்பூவையும்	ம்ருதுஸ்வபா மான நா வாய்ப்பக்ஷி யயு '	பிறப்பிலிபின்	ஹேயப்ரதிபட ூ ' பின்னே
		டந்துபோய்	நடந்துசென்று (ஒன் று சேர்ந்த அவ்விரு ரும்)
விட்டுஅகன்ற	விட்டுநீ ' கிப்புற ' போன		
செழுங்கோ தன்னை	த அழகியம லைபோன்ற வளாய்	வயல்ஆலி	ஸஸ்யஸம்ருத்தி யு டய திரு ாலி யிலே
முற்றிழையை	பூர்ண ஆபர மணி ' த ள ' பெ ணை	புகு ' ெ ாே ா புகு	ரோ. (அ)

வ்யா. எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலிக் ாதி) †சிறுகூட்டிலே கின்று பேசாகின்ற ம்ருதுஸ் பா மான பூ ை யயும் விட்ட ன்ற (செழு ' கோதைதன்னை) †லீலோப ா ' ளைவிட்டு அவனைப்பற் றினபின்பு உடம்பிலே பிற ' த பௌஷ் ல்யம் (பெற்றிலே ' முற் றிழையை) †முன்னேபோ விட்டு டப்பணியும் ெ ா ' கு ாய் ' கூட்டமும் கண்டு பி ' னே போகப்பெற்றிே '

(பிறப்பிலி பி ' னேநடந்து) உ ' கிதுகு ஹாகி ா ' ? என் று சொல்லி மட்டை ' குமொரு பிறப்புடையன ' றி ' ே விரு ' கிற ' பின்னேநடந்து. (மற்றெல்லாம் தொழப்போய்) †தாயான குற்றத்தாலே னக்கொ ாருத்திக்குமிறே தொழவொ ா ' ணுதது, அல் லாதார்க்கொ ல்லாம் தொழுதுபி ' னே போ லாமிறே. (யலாலிபுகு ர்கொலோ) த ' னைக்காண்பார் ' ு ' ாட்சிகொடுக்கவிடமுள்ள தேசத்திலேபுகுமோ? அ ' னைன்றிக்கே எல்லாபோ ; ளுமு ' டாப்படியான ே, சமென்னவுமாம். . ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (முற்றிலிச்யாதி). ந இப்போதுவிட்டுப்போன பின்பு, "அடியோமு ' கு' என்றுசெ ல்லுமதித்தனைபோ ' கி அவள் நாயகனை ே ண்டிப்போகவொருப்பட்டபோது "படி டந்து புறப்படுகை குல ர்யாதை ' ப்போராது காண்" என்று தலை ப லி ' லயே ஆ ை யால் சொல்லாதே

டந்தாளெ ன ஆகில் ளைப்போலே கியா ே ாடி டித ள ரே வீலோபகரண ள், அவற்றையும் விட்டுப்போனுளெ கிருளென்று ஸ தி.

முற்றிலும் - முச்சிலேயும் பங்கிரியும் - பச் ச கிளி யயும், ப தை யும் சனு - ஞ்சலேயுமென்றர்த்தம் ண்டுெ ாள்வதென்றுவிவக்ஷித்து பேசுகி ற இத்யாதிக் ர்த்த ருளிச்செய்கிருர் (சிறுகூ டிலேயித்ய தி). செழுங்ே ாதை - அழகியமாலேபோன்ற பெ பிள்ளேயென்று சப்தார்த்த மாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வீே த் ாதி). இ பூமுற்றமுடைய ளேப் பெற்றிலேனென்ரு பெற்ற ளா தான் அ ன் சொல்ல ா ளுதெ ன்று (பின்னேபோ) று கூட்டியருளிச்செய்கிருர் (முன்னேயித்யாதி).

கீழ்ப்பாட்டில், அடியோமு கு ள ற ள் இங்கே தாயாகை - தொழக் கூடா ம குடலென்று ற்றெ ரும் தொழப்போயிருெ ன்கிருள் இதுக்கு ருத்து - ஸ்வரூபஜ்ஞா த்த ே ப வத்விஷயத்தில் ை வத்தவ ெ று என கும் தொழ ாயிரு தாலும், ழி டயா யாே ாட்ட ர் ா த்தா ா முறையிலே நிற் வேண்டிற்றே . என்றுசொல்லுகிருளென்று வி க்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (தாயா வித்யாதி). ... ... (அ)

௯. ாவிய ணியெ ில் கடிமாமலர்ப் பான யொப்பாள்
பாவியே பெற்றமையால் பணைத்தோளி பரக் ழிந்து
தூவிசேரன் மன்ன ந டயாள் நெடுமாலொடும்போய்
ாவியந்த பணைசூழ் யலாலி புகுவர்ெ ாலோ. (௯)

பத .	உரை.	பதம.	உை .
ாவியம் ண்ணி	ாவிபோலே அழகிய ண்ணேயுடையவளாய்	பணைத்தோளி	மூங்கில்போன்றதிருத்தோள் ளேயுடையவளாகிய எ பெண்
எண்ணில்	விசாரிக்கப்புகில்		
டிமாமலர்	பரிமளம்மி தா ைப்பூவில் வஸி கிற	பாவியேன்	பாபிஷ்டையான நான் ல்
பா வயொப்பாள்	பெரியபிராட்டியாரை ஒப்பவளாய்	பெற்றமையால்	பெற்றதோஷத் தி ஞ
		பர கு அழி து	அட ம் சிறிதுமில்லாமல்
தூவிசேர்	இறகை யுடைய	ெ டுமாலொடு	திர்க் வ்யா மோஹமுடையவனோடு
அன்னம்அன்ன	அன்னப்பெடையோடு ஸத்ருசமான	ம்	
		போய்	தனியேபோய் (ஒன்றுசேர்ந்த இருவரும்)
நடையாள்	நடையையுடையவளாய்		
		வாவி	தடாகங்களும்

தண்அ ' பணை	குளிர்ந்து அழ நீர் நில ' ளும்	ஆலி	திருவாலியிலே
சூழ்	சுற்றும் சூழ்ந்த	புகுவர்கொ	புகுவாரோ ' ன
யல்	ஸஸ்யஸம்ருத்தி ய யு டய	லோ	ோ ா? (கூ)

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ாவியித்யாதி) †ஈ ' ரனிற் ாட்டில் பிராட்டி * அஸிதேக்ஷணையென்னுமேற்றத்தையுடையளானாற் போலே பிராட்டியிலேற்றமுமி ளு ' கு. (காவிய ' க ' ணி) என்று இரு ரயும் சேர அநுபவிக்கிற க ' ணிறே இ ளு டயக ' கள். (பாவியேனித்யாதி)†என்வயிற்றில் பிறக்கை யிறே இவளுக்குத் தனியே போகவே ' டிற்று. (தூவிசேரித்யாதி)† ந டயாலே பிச்சேற்ற ல்ல ள். (நெடுமாலொடும்போ ') நடைக்குப் பிச்சேறி வ்யாமோஹி ' குமவ ' . (ாவியித்யாதி)† ஸஷ்நா ஷிக்ரி யப ' ணிவிளையாடலாம் தேசத்திலே புகு ர்வெ ாலோ? .. .... ( )

அரு. ஒ ' பதா ' ாட் . (ாவியித் ாதி) இப்படி பெற்று ரயும் உற்று ரயும்விட் லீலோப ர ங் ளையும் காற்க டகொண்டு, உ ' ம ளைப்போலே போரு ாருண்டே " ' று ங் பழியிட அதுக்கு பிறந்த த் தயு ' திரு ே ாத்யையில் லீலே பகரணங் ளையும்விட்டு. ( ) யஸ்த்வயாஸஹ ஸஸ்வர்க்க -யஸ்த்வயாஸஹ ஸஸ்வர்க்க எ ' று பே வளைப்பே ே போனாள் எ ' செ ' ே ' பர ' கழி ' தாவெ ' ருளென்றுஸ ' கதி.

வியிற் ாட்டிலும்- ருெ ய்தலிற் ாட்டிலும், அழகிய ' ணு டயவளெ ' று சப்தார்த்தமாய் தாத்பர் மருளிச்செய்கிறார் (ஈஶ்வரனித்யாதி). பிராட்டி தா த லீஜ ' ளை 'ெ ாடுத்தனுப்பவு ' இளை பெருமாள் கு ற ப்பட்டு 'ெ ா ' டு ரவுமிறே தொடர்ந்துபோனாள் உன் பெ ' ணைப்போலே ருவரோடும்ெ ால்லாதே தனியே ட ' தாளோவெ ' ன பாவியேனித்யாதி''சொல்லு ருளென்று தாத்பர்ய ருளிச்செய்கிறார் (எ ' யிற்றிலித்யாதி). போனாளாகில் நீ வயலாலிபுகுவர்கொலோ என்றுபு ம்பு ாவெ ' ெ ' , தூவிசேரித்யாதி' சொல்லுகிறாளெ ' றுதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ந ட ாே யித் ாதி). இத்தால் - அவன் புரி ' துபார்த்து இவ ' டயில் பித்தேறி முன்னடிதோற்றாதேயிருக் யால் இனி திருவாலியி ' சேர்த்துவிடுவாரி ' லை' என்று புலம்புகிறேனெ ' றபடி, (ஷிநா ஸஷிநி ' ரி ய பண்ணி) என்றது - புஷ்பங்களை 'ெ ாண்டு ஒன்றுக்கெ ான்றெறி ' து ஜலக்ரீடைபண்ணியெ ' கை. ... ... (கூ)

௱ தாய்மனம் நின்றிரங்க, தனியே நெடுமால்துணையாய்
போயின பூங்கொடியாள் புனலாலி புகுவரென்று
காய்சின வேற்கலியனொலிசெய் தமிழ்மாலைபத்தும்
மேவிய நெஞ்சுடையார் தஞ்சமாவது விண்ணுலகே. (௧௦)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பதம்.	உரை	பதம.	உரை.
தாய்	தாயானவள்	புகுவரென்று	புகுவரோஎன்னவோ என்று
நின்றுமனம் இர	வயிறெரிந்திரங்காநிற்க	காய்சினம்	ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேல் மிக்கோபத்தையும்
நெடுமால்	தன்னிலுங்காட்டில் வ்யாமோஹத்தால் கலங்கியிருக்கிறவனை	வேல்	அவற்றைநிரஸிக்கத்தக்க வேலையுமுடைய
துணையா	ஸஹாயமாகக்கொண்டு	கலியன்	ஆழ்வார்
தனியேபோயின	ஸஜாதீயரில்ஒருவரும் துணையின்றிப்போன	ஒலிசெய்	அருளிச்செய்த
பூங்கொடியாள்	அழகியகொடிபோன்றவளான மகளும் (அவனும்ஆகிய இருவரும்)	தமிழ்மாலைபத்து	தமிழ்த்தொடைபத்தையும்
புனல்ஆலி	நீர்வளம்மிருந்த திருவாலியிலே	மேவியநெஞ்சுடையார்	ஸஹ்ருதயமாக அப்யஸிக்கவல்லார்க்கு
		விண்ணுலகு	பரமபதத்திலுள்ளார்க்கு நிர்வாஹனவ
		தஞ்சமாவது	ரக்ஷகனும்(பரமபதத்தைக்கொடுக்கும்).

வ்யா (தாய்மனமித்யாதி)தாயார் வயிறெரிந்திரங்காநிற்க †, தன்னிலுங்காட்டில் வ்யாமோஹத்தாலே கலங்கியிருக்கிறவன் துணையாகப்போன†விலக்ஷணையான பெண்பிள்ளை ஜல ஸம்ருத்தியையுடைத்தான திருவாலியிலே †புகுமென்று, பிராட்டிபேச்சாலேயாகையன்றிக்கே திருத்தாயார் பேச்சாம்படி பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணராய் †ப்ரதிபக்ஷத்திலே சினத்தையுடையராய் அத்தைத் தணிக்கவல்லவேலையுடையரான திருமங்கையாழ்வாரருளிச்செய்த. (பத்தும்மேவிய நெஞ்சுடையார்க்குத் தஞ்சமாவது விண்ணுலகே) †இப்பத்தும் ஸஹ்ருதயமாகக் கற்கவல்லார்க்குப் பரமபதம் ஸித்தம். †தாயார் தனிவழியேபோனளென்று பயப்படப்போவேண்டா, ஆதிவாஹிக கணத்தோடே †தானே வழிநடத்திக்கொடுபோம்.... (௧௦)

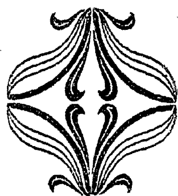
பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

அரு. நிகமம். (தாய்மனமித்யாதி). ெ டு" என்றதினர்த்த (தன்னி னுமித்யாதி). ஆத்தால் - இவன் துணையா மாட்டானென்று ருத்து. பூ" எ று - அழகாய் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணையான) று. "புலவர்" என்ற பஹுவச ம் பூஜ்யோக்தியெ று வி க்ஷித்து (புலம்) என்கிறார். ரயாதின்றுள்ள சினத் தயு ட ரென்று சப்தார்த்தமாய் அதுக்கு விஷயம் ப்ரதிபக்ஷமா யாலேயருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிபக்ஷத்திலே) என்று. "விண்ணுலகு" எ று விண்ணிலுள்ளார் கு நிர் ாஹ ெ றாய் தஞ்சமாவது - பரமபதத்தைக்ெ ாடுப்பெ று வி க்ஷித்து பலிதார்த்த மருளிச்செப்கிறார் (இப்பத்துமித்யாதி). தஞ்சமாம் ப்ரகாரத் தயருளிச்செ ய்கிறார் (தாயாரித்யாதி வாக்யத் யத்தாலே). (தாமே) ம்பெருமானே. (௦)

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம

மூன்ருமபத்து ஏழா திருமொழி முடி தது.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியதிருமொழி ௩-ம பத்து அ-ம திருமொழி நந்தாவிளக்கு ப்ரவேசம்

வ்யா. †பக த்விஷயத்தில் தமக்குப்பிறந்த ப்ரா ண்யாதிசய த் தப் பார் ஸ்த்தர்பேச்சாலேயநுபவித்தார் அதாகிறது மா , ாபி, ாக் ளு காகாதே யலாவிமணவாளனுக்கேயாயிருக்கிற இரு ப் பத் திருத்தாயார்பேச்சாலே அநுபவித்தாராய்நின்றார்கீழ்; இப் படி திரு ாலியில்பு கு அநுபவித்தவி த்திலும் ஆராமையாலே தமக்குப்பிறந்த ப்ரா ண்யம் உகந்தவிஷயத்தைக் கண்ணாலே ண்டு ஸ்பர்சாதி ளை அபேக்ஷிக்குமாபோலே †அநுபவிக்கையிலே மூட்ட அப்போதே பெருமையாலே திருவுள்ளம்பதற திருவுள்ள த்தைக்கொண்டாடி அப்பேறு பெறுந்தனையும் இங்கேயநுபவிக் கைக்காக ன்றோ உகந்தருளின நிலங்கள்"என்று ப்ரயோஜநாந்தர பரரான தேவர்களுக்குத்தந்தாமபிமதங்களபேக்ஷிக்கலாய் அவ் ா ாலங்களிலிழிந்தாரெல்லார்க்கும் ல்லா இழவுகளும் தீர்க்கைக் ா த் திருமணிமாட கோயிலிலே நின்றருளினன் அ ே சென் றநு பவி என்று திருவுள்ளத்தை †அநுசா ஸிக்கிறார் ... *

அநு. ந தாவிள கின்ப்ரவே சம். திருவாலியிலெம்பெருமானை யநுபவி த்து த்ருப்தி பிற ா மையாலே திருமணிமாட ே ாயிலிலே அநுபவிக்கிறாரெ ன்னும் ஸங்கதியை வ்ருத்த ர்த்திஷ்யமாணகதநமுகே ந வருளிச்செய்கிறார் (ப தித்யாதி). (அநுபவி கயிலே) தழுவிமுழுசிப்பரிமாறு யிலே. (அநு சாஸிக்கிறார்) விதி கிறார். ... ... *

மூ.—நந்தாவிள ே யளத்தற் ரியாய்
நரநார ணே கருமாமுகில்போ
லெந்தாயெமக்கே யருளாயெனநின்
றி மயோர் பரவுமிடம் எத்திசையும்
கந்தாரமந்தேனி ச பாட மாடே
ளிவ டு மிழற்ற நிழ ் றுதைந்து
மந்தாரநி று மணமல்கு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே.

பதம்.	உரை.
நந்தாவிள ’கே	நித்யமாய் ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஜ்ஞாநத் த ஸ்வரூபமாகவு டய னே.
அளத்தற்குஅரி யாப்	பரிச்சேதிக்க அச ’ஞன னே.
நர ா ர ணனே	ந ாராயணனுவதார ெ டுத்தவனே!
ருமா மு கில் போல்ன ’தாய்	றுத்த மஹாமே ’ போன்ற திருமேனியையுடைய எ ’ஸ்வாமீ ’.
எம ’கே	அநுகூலராய் அநந்ய சரணரா ன எங்களு ’கே
அருளாயெ	ப்ரஸாதத் தப்பண்ணியருளவேணுமெ
இமையோர்	தே ா தள் [’று
நி ’று	பூமியில் ’துநின்று
பரவும்இடம்	ஸ்தோத்ராதி ளைப் பண்ணி ஆஶ்ரயிக்கிற ஸ்த்தாநமாய்,

பதம்.	உரை.
அம்தேன்	அழகியவண்டுகள்
எத்திசையும்	ஸர்வதிக்குக்களிலும்
கந்தாரம்இசை பாட	தேவகாந்தாரி ராகம் பாடவும்
களிவண்டு	[கள் மதுபானமத்தப்ரமர ’
மாடே	பர்யந்தத்திலே
மிழற்ற	ஆளத்தி வக்கவும்
நிழல்து	தந்து அவ்வண்டுகளுக்கு நிழலை ’கொடுத்து
ந்தாரம்நின்று	மந்தார ’ருக்ஷங்கள்
மண ’மல்கும்	எல்லாக்காலத்திலும் மலர்ந்துநின்று பரிமளம் ஸம்ருத்தமாகாநிற்கிற
நா ’கூர்	திரு ா ’கூரிலேயுள்ள
மணிமாட ’ோயில்	திருமணிமாட ’கோயிலை
என்மனனே	என்ம ’ே .
வண ’கு	ஆஶ்ரயி. ( )

வ்யா. முதற்பாட்டு (நந்தாவிள ’ே) †ப்ரஹ்மாதிகள், எ ’களபிமத ’கள் செய்யவேணும்” எ ’று ப்ர ர்த்தி ’கிறதிருமணிமாட ’ோ ாயிலிலே நெஞ்சே . நீயும் செ ’றநுபவியெ ’கிறார்.

(நந்தாவிள ’கே)விச்சேதியாதவிளக்கு ப்ரபா ப்ரபா ான்க ாயிரு ’ை யிறே†வி ாக்காகிறது.நித்யமாய் ’ யம்ப்ரகாசமா †ஜ்ஞாத் கத ஸ்வரூபமா வுடை ய ’னென்றபடி. (அளத்தற் ரியாய்)†விபுத்வத்தாலும் மற்றுமுண்ட ான குணவிபூத்யாதிகளாலும் அபரிச்சேத்யனு ன னே.† ( ) സത്യംജ്ഞാനമനന്തം ബ്രഹ്മ த்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம எ ’கிறார் ா ’ ”எ ’று ஆழ் ான்பணிக்கும்.†இப்படியிருக்கிறவ ’ருன் நரநாராய ப்ராதுர்ப்பாவத்தாலே த ’னை ெ ளியிட்டபடி. (கருமாமுகில்போலெந்தாய்) அப்போ தை யநுபவயோக்யமான வடிவு. †அன்றிக்கே கீழ்ச்சொ ’ன ஸ் பாவங் ளிற் ாட்டில் ஆகர்ஷ மாய் மேகம்போலே ’ரமஹாரமானவடிவைக் காட்டி ா ’களை யநந்யார்ஹமா ’கினவனே. (எமக்கே யருளாயித்யாதி). (௨) ‘ ദേവാനാം ദാനവാനാം ച സാമാന്യമധിദൈവതമ് தேவாநாம்

( ) தை - ஆந -

(௨) ஜி - ஸ்தோ ௨.

தாக நாம்ச ஸாமாந்யமதிதை தம் எ கிற ஸம்பந்தஸாமாந்யத் தைப்பார்த்து அஸுரர்களுக்கருள்செய்கை தவிர்ந்து அநுகூலராய் அநந்யசரணரான எங்களுக்கே ப்ரஸாதத் ப் பண்ணியருளவே ணுமென்று தே ர்கள் து ஸ்தோத்ராதிகளைப்ப ணியா ரயி கிற ஸ்தாநம்

(ரத்தி லசயுமித்யாதி). பார்த்த பார்த்த விடமெ கும் தாரம் ன்கிறபண்ணை அந்தேனு டு தர்சநீயமான வடி யு டத்தாய் தேமெ ன்று பே ரயு டத்தான டுகளா வ மதுபாநம்ப ணி யிசைசொல்ல. (மாடேயித்யாதி) அதினு டய பர்ய தத்தே ம் லே த்தாலே ஹ்ருஷ்டமாய் ளிக்கிற வ டு ளா . (மிழற்ற) கிரம்பா மென்சொல்லாலே யாளத்தில . (கிழல்து த து) அவற்றுக்குபோக (ஶ்ரீ) யோக்யமாம்படி கிழலைச்செறியப் ப ணி பாடு ர்க்கு ர மிட்டுக்கொடுப்பாரைப்போலே மந் தாரமென்று ல்ப ருக்ஷத்திலே யொருவிசேஷம். ல்லாக் ால மும்கின்று ம த்தை மி வுமுண்டாக்காகி று ள. (ம ம்நல்கும்) என்னவுமாம். பாடு ர் குப் பரிசி கொடுப்பாரைப்போலே த த்ரவ்யங்களைக் ெ டாநி றது. இப்படிப்பட்ட திருநாங்கூரில் திரு ணிமாடக்கோயிலே யா ரயியெ கிறுர். .(க)

அரு. முதற்பாட்டு. (தாவித்யாதி) ப ட்டு ெல் ம் தொகுத்த பா ம் (ப்ரஹ்மாதிகளித்யாதி).

(விள கிறது) எ ற ந் தரம், ஆ கயால் என்றுசேஷம். (ஜ்ஞா த் த) எ றவ ந்தரம் குணமா வு ஸ் ரூபமா வும் எ று கூட்டு து. அளத்தற்கு அளக் க்கு பரிச்சேதி கை்கு அரியாய் அரு மப்படும் படி யிரு கிற னேயென்றுய் அர்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (விபுத்த த் ாதி) ஆதிசப்தத்தாலே விக்ரஹசே ஷ்டித களைச் சொல்லு றது. (த்யம்) ஸ் ரூபதோ குணதஸ்ஸ த ரூபம் எ றுய் "ந தா" என்றதி ர்த்தம். ஜ்ஞா நம் - ஸ்வயம்ப்ர ாச இதுவும் ஸ்ரூபதே கு த ஸ் யம்ப்ர ாசம் றுய் விளக்கு" என்றபதார்த்தம். 'அ ந்த" என்றத்தாலு - ரூபதோ குணதோ ரூபாதிதப்ச பரிச்சேதராஹித்ய ாய் அளத்தற் ரியாய்' என்றதி னர்த்தமென்று விவக்ஷித்து ம்வாதம் ாட்டுகிறுர் (ஸத்யமித்யாதி). கீழ்ப் பதங்களாலே பரத் ம் பலித்ததாய் இத்தால் ஆஶ்ரயணோபயோகியா ஸௌலப்யம் சொல்லி றெ ருர் (இப்படியித்யாதி). ர ர ஞயிரு கும்போதையில் வடிவா ழருளிச்செய்து மணிமாட கோயிலெம்பெரு மான் வடிவாக அர்த்தாந்தரம் (அன்றிக்கே யித்யாதி).

(பண்ணை - இசைசொல்ல) என்றந்வயம். (காவ ம்) பந்தல். .... (க)

௨. முதலைத் தனிமா முரண்தீர அன்று
முதுநீர் தடத்துச் செங்கண் வேழமுய்ய
விதலைத் தலைச் சென்றதற்கேயுதவி
வினைதீர்த்த அம்மானிடம் விண்ணணவும்
பதலைக்கபோதத்தொளிமாட நெற்றிப்
பவளக்கொழுங்கால பைங்கால்புறவம்
மதலைத்தலை மென்பெடை கூடு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென் மனனே. (௨)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அன்று	அக்காலத்திலே	ஒளி	இம் முத்த ரத்நகாந்திகளையுமுடைத்தான
முதுநீர்	பழையநீரையுடைய	மாடநெற்றி	உப்பரிகைகள் மேலே
தடத்து	தடாகத்திலே (யானையின் காலைக் கவ்வி)	பவளக்கொழுங்கால	பவளத்தின் கொழுவிதான காலைப்பெற்ற
தனிமாமுதலை	ஒப்பற்றபெரிய முதலையினது	பைங்கால்புறவம்	பசுமையான காலையுடையபுறானது
முரண்தீர	வைரகாணமொண்ணுதமிடுக்கறும்படியாகவும்,	மதலைத்தலை	பிள்ளைத்தூண்களின் தலையிலே
செங்கண்வேழம்	சீற்றத்தால் சிவந்தகண்களையுடைய அவ்யானை [கவும்	மென்பெடை	ம்ருதுஸ்வபாவமான தன்பேடையோடே
உய்ய	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா	கூடும்	கூடிக்கலந்திருக்கிற
விதலைத்தலைச் சென்று	வ்யஸனப்படுகிற தசையிலேவந்து [ரித்து	நாங்கூர்	திருநாங்கூரிலேயுள்ள
அதற்கே உதவி	அந்தயானைக்கு உபக	மணிமாடக்கோயில்	திருமணிமாடக்கோயிலை
வினைதீர்த்த	அதின் வ்யஸனத்தைத் தீர்த்த	என்மனனே	என்மநஸ்ஸே.
அம்மான்	ஸர்வேஸ்வரனுடைய	வணங்கு	நீபோய் ஆஶ்ரயி. ()
இடம்	ஸ்தானமாய் [யும்		
விண்அணவும்	ஸ்வர்க்கத்தளவும் ஆவி		
பதலை	கலசங்களையு		
கபோதம்	கபோதஒழுங்குகளையும்		

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையித்யாதி) ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடைய ஆபத்தைப்போக்கினவன் திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான் நெஞ்சே. உன்னும் மெல்லாங்கெட அங்கேசென்று ஆஶ்ரயியென்கிறார்.

(முதலையித்யாதி) முதலையினுடைய உபமாநரஹிதமாய் வைரகாணமொண்ணாத மிடுக்கறும்படிக்கீடாக. (முதுநீர்த்தடத்து)

ப முதான நீ ரயுடைத்தென்று ப்ரஸித்தமிறே. (செங்க ே ழ முய்ய) மிடுக்கையுடைத்தாயிருக்கச்செய்தே தன்னிலமல்லாமையாலே அம்மிடுக்குக்கொண்டு வ்யாபரிக்கவொ ணாதபடியால் வந்த சீற்றத்தாலே சிவந்த கண்ணையுடைத்தான ஆனை உய்யும்படி. செ ொ று †செயலறுதியாலே சிவந்த கண்ணையுடைய ஆனையென்றுமாம். (சென்று) கைகழிந்தென்று மீளாதே ஆபத்திலேயுதவி. (விதலைத்தலை) †வித ப்படுகிற ஸமைல (வினைதீர்த்தவம்மானிடம்) அதினுடைய வ்யஸநத்தைப்போக்கின ஸர்வேஶ்வரனுடைய த்தாநம். வினைதீர்க்கையாகிறது அது நினைத்தபடியே திரு டிகளிலே பூவைப் பணிமாறலாம்படிசென்ற முக காட்டுகை.

(வி வுமித்யாதி). ஸ ர்க் த்திலேசென்ற ஓக் த்தையுடைத்தாய் †கும்பநிரைகளையும் கபோதவொழுங்கு ளையுமுடைத்தாய் பொன்னாலும் ரத்நங் ளாலும் சமைக் கயாலே ஒளியையுடைத்தான மாடத்தினுடைய நெற்றியுண்டு †புலிமுகங்களில், பதலையென்று கும்ப நிரை. (பவளக்கொழுங்கால பை கால் புறவம்) பவ ளம் போலே சிவந்து கொழுவிதான காலையுடைத்தாய் பசுமையையுடைத்தான புறு ானது. (மதலைத்தலை) †பிள்ளைத்தூ ண்களின் தலையிலே. (மென்பெடைகூடும்) ஸம்ஶ்லேஷிக்கவும் பொருத மருது ான பேடை யோடேகூடக் லந்து வர்த்தி கிற திருநாங்கூரிலே. (௨)

அரு. இரண்டாம்பாட்டு. (முதலையித்யாதி) ஸ தி ஸூசிப்பி கிறா (ஸ்ரீ ஜேந்த்ரேத்யாதி). 'ப்ரஹ்மாதி ளான ப்ரயோஜநாந்தரபராஶ்ரயி குமளவ றி ே '' என்று வாக்யாதியில் கூட்டுவது.

(செயலறுதியாலே) என்றவஸ் தரம் வ் தஜுகேத்தாலே என்றுகூட்டுவது. (விதனப்படுகிற) வ்யஸநப்படுகிற.

(கும்பநிரை) மாட களின்மேலில் மகுடாகாரங்களான கும்பப ் தி. (புலிமுகங் ளில்) என்றதுக்கு, (புறுவா து) ன்றத்தோடு அந்வயம். (பிள்ளைத்தூண்) தூண்மேலேநிற்கிற சிறுதூண். ... ... (௨)

ஙு. கொலைப்புண் டலைக் கு றமொன்றுய்ய வ று
கொடு மா முதலைக் கிடர்செய்து ொ கா
ரிலைப் புண்டரீ த் த ளின்பம ோ
ணைந்திட்ட ம்மானிடம் ஆளரியா
லலைப்புண்ட யானை மருப்பு மகிலு
மணிமுத்தும் ெ ண்சாமரையோடு பொன்னி
மலைப்ப ்ட மண்டத் திரையுந்து நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் வணங்கென்மனனே. (௩)

பதம்.	உரை.
அ ' று	அ ' க லத்தில் [ம்
ெ ாலை	ெ ாலைத்தொழி லை யு
புண்தலை	பா ன் தோட்டியால் குத்து ' டபு ண் த லை யயுமு டய
குன்ற ' ' று	ஓர்பெருமலைபோன்ற ஜே ' த்ராழ் ான்
_ய்	உஜ்ஜீவிக்கும்படியா
ெ ாடும முத லை ' கு	(அதி ' ாலைக் வ்வி) ' ரெ ர்யத் த யும் மிக் பலத் த யுமு டத்தா மு தலை ' கு
இடர்செய்து	து கத் தப்ப ' ணி
ெ ா ' குஇலை ஆர்	தே ம் இலைகளும் மிக்கிருந்துள்
பு ' டரீ த்த ள்	தாம ரப்பூவிலிருக் கும் பெரியபிராட் டியாரு ட '
இ ' பம்	' ' ே ஷ ஸ த் த் த
அ ' போடு அணை ' திட்ட	ஸ்ே ஹாதிக்யத்தோ டநுபவித்துக் ெ ா டு ர்த்தி ' கிற

பதம்.	உ .
அம் ா '	ஸர் ஸ்வாமியான
இட '	ஸ்த்தா ாய் [னது
பொன்னி	ாவேரியா து
ஆள்அரியா ்	பௌருஷமுள் ஸிம் ஹங் ளாலே
அலைப்புண்ட	ஸம்ஹரிக் ப்பட்ட
யானை	யானை ளிறு டய
மருப்பும்	தந்தங் ளையு ' [யும்
அகிலும்	அகருவ்ருக்ஷ ங் க ளை
அணிமுத்தும்	அழகியமுத்து ' ளை யு '
ெ ண்சாமரை யோடு	வெளுத்த சாமர ' க ளோடுகூட
லைப்பண்ட ' அ ண்ட	பர்வத ' களில் மற்று முண்டான ஸ்து க்களையெல்லா '
தி ர ' து	அலை ளாே தள்ளிக் கொ ' டு ந்து ெ ாடு ' கிற

ா ' கூர் ணிமாடக்கோயில் ன்மன ே ! வ ' கு. (௩)

வ் ா. மூன்றும்பாட்டு. †ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ் ானுக்கு விரோதி யா முதலை யப்போ ' அத்தாலே ப்ரீதையா பிராட்டி கா த த்தில்போலேயணைக் அவளோட்டை ம்ஶ்லேஷத் தப்பெற்ற எம்பெருமா ' திருமணிமாட ' ே ாயிலிலே தி ' றருளின ' நெஞ்சே! அ ' ே சென்றநுபவியென்கிறார்

(ெ ாலைப்பு ' தலைக்குன்றமொன்று) கொலை ெ ாலைத்தொழி லையும் பு ' ணுறுத்தலை யயுமு டய கு ' றம்போலேயிருக்கிற ஆனையு ' டு ஸ்ரீகஜே ' த்ராழ் ா ' . †துறோட்டியிட்டுக்கொத்துகை யாலே பு ' ணுமென்னுதல் ' ாட்டானையானை யாலே ஆனை ளோ டேபொருது பு ' ணுயிருத்தல்·† ாதிப்ப ' பா யாலே சொல்லிற் று வுமாம். (உய்ய) †அதிடர்பட்ட ' று அது உ ' ஜவிக்கும்படி யா .(ெ ாடுமாமுதலை ' கி ர்செய்து) ' ரௌர்யத் தயும் மிக்கபலத் தயுமு டத்தா முதலைக்கு து° த்தைப்ப ' ணி. (கொங்காரித் யாதி) ப்ர ரினு ட ய து° த்தைப்போக்கித் தாய் பாடே முகம்

பெறு ா ரப்போலே (ெ ா ' கார்) ெ ா ' ெ ன்று தேனுதல் பரி மளமாதல். தேனுலே மிக்கிருப்பதாய். (இலைப்பு ' டீ த்து). ' ா மஹரமான இலையயு டத்தான தாம ரப்பூவை இருப்பிடமா வு டைய (அ ளி ' பமித்யாதி). பெரிய பிராட்டியாரோட் ட ம்ப லேஷஸாகத் த தன்னு டைய ப்ரேமமு ' டு ' நேஹம் அத்தோ டேகூட அநுபவித், ' ர்மே ' ரனு டைய ' த்தாநம்

(ஆளரியித்யாதி). ஆ ' பிள்ளைத்தனத் தயு டத்தான ஸிம்ஹ ' ளான ஆனை ளைப்பிடித்து அலைத்திட்டு : 'கும்' அலை ' ெ ால்லுவை . அ ' ளவிலே ஆறுநீர்வ து ெ ாம்பு ளைப்பறித்துக் கொ ' டுபோயிற்றது. (அகிலுமுணிமுத்தும்) அதி ' மஸ்த த்தி ' னின்று முதிர்ந்த அழகிய முத்து ' களும் ெ ' சாம ர ளையுங்ெ ா ' டு (பொ ' னியித்யாதி) ரமே ரியானது †ெ ால்லிச்சொல்லாத மலைச்சரக்குக்களையும்ெ ா ' டு து ெ ாள்ளைச்சர ' கு ' ெ ாடுப்பா ரப்போலே திரை ' க ளாலே ெ ா ' டு ந்து ெ ாடாநி ' றதாயி ற்று' அப்படிப்பட்ட திருநா ' கூர். . (௩)

அ . மூன்று ' பாட் . (ெ ாலையித்யாதி) கீழ்ப்பாட்டி ' ஸ்ரீ ஜேந்த்ர ரக்ஷ த் த யநுபவித்து 'கொண்டு அத்தால் திருமு ம்பெற்றுெ ' னும் ஸங் தி யக் ாட்டுகிறுர் (ஸ்ரீ ஜேந்த்ராழ் ாணுக்கித்யாதி)

(துறேட்டி) அ ' குசம். ஸத் ஸ்த்தரா ஸ்ரீ ஜே ' த்ராழ் ாணுக்குப் புண்தலைக மோவெ ன்ன வருளிச்செய்கிறுர் (ாதிப்பண்பித்யாதி). அ ' று-உய்ய' எ ' று. அ ந் யம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறுர்(அதித்யாதி).

''அண்ட' என்றதுக்கு - சேரஎன்று அர்த்த ' திருவு ' ளம்பற்றி அத் . தால் எல்லாம் என்றுய் அத் தயருளிச்செய்கிறுர் (சொல்லி ரித்யாதி). (௩)

௴. சிறையா ரு ப்புள் ளொான்றேறி யன்று
திசை நான்கும் நா ' கு மிரியச் செருவில்
கறையார் நெடுவே லரா ' ர் மடிய
டல் சூழில ' கை டந்தானிடந்தான்
மு றயால் ளர்க்கின்ற முத்தீயர் நால்வே த
ரைவே ள்வி யாறங்க ரேழினிசையோர்
மறைபோர் ' ப் பு ழெய்து நா ' கூர்
மணிமாட 'கோயில் வ ' கென்மனனே.

என

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
அ று	கொடு மமிருந்த ா லத்தி லெ [கு ள்	ட தான்	ஜயித்த ஞை பெருமானு ட
சி ற	ம ாதநமா சிற	இடம்	ஸ்த்தா மாய் [லே
ஆர்	கு ற ற்றிருந்துள்ள	முறையால்	ே தோக்த ரமத்தா
ஒ று	ஒப்பற்ற	வளர் கின்ற	ஹோமம்செய்கிற
உ ணப்புள்	ருட ெ னும் பெரிய திருவடியின் மேமே [தருளி	முத்தீயர்	மூன்றுஅக்நி ய யு டயராய்
ஏறி	ஏறிக்கொண் டெழுந்	நால்வே தர்	அப்படியேநாலுவேத த் த த்தரித்திரு ப்பாராய்
செருவில்	யுத்தத்திலெதிர்த்த		
க றயார்	றயினுல் பூர் ண ாய்	ஐவே ர்வி ஆறு அங்கர்	பஞ்சமஹாயஜ்ஞ ஷ ட ஸம்பந் ராய்
நெடுவே ல்	ெ டிதா வே வலை யு	ஏழினி ச யோர்	ஸப்தஸ் ர ளை யு முள்ளபடியே யறி திருப்பவருமா
அர ர்	ராக்ஷஸர் ள் டைய		
தி ச ான்கு நான்கு	ட்டுத்தி கு ளிலு ம்	றயோர்	விலக்ஷண்ரா ண ப் ர ா ஹ்ம ர் ள்
இரிய	(சிலர்) ஓடிப்போம்ப டியா வும் [வும்	வ	ப்ரணு பூர் கமாகஆ ஸ்ரயிப்பதினுல்
டிய	(சி ர்)முடியு படியா		
ட கூழ்	ட ாகியஅகழாற்கு ழப்பட்ட	புகழ்எய்து	மி பு ழ்பெற்றிருக் கிற
இலங் க	லங் யென்னும் ஊ ரை	ரங்கூர்மணிமாட கோயில் என்ம னே. ண கு. ... (ச)	

வ்யா. நாலாம்பாட்டு. (சி றயித்யாதி) †மாலி ஸுமாலிதுடக்மான ராக்ஷ ரையடையப் ப டு ல யிலேவெ ன்ற ஸர்வே ர திருமணிமாட கோயிலிலே ந்து நின்றருளினுன் நெஞ்சே! அ கே சென்றநுபவியெ கிறுர்.

(சி றயாருவ ப்புள்) சி றயென்று சிறகு மநஸாதந மா சிறகுகு ற ற்றிருந்துள்ள (உ ப்புள்)உ மாகிறபுள். உ மெ று பெரியதிரு டி குப்பே புள்ளென்று பருந்து ாதி குப்பேர் (ஒ றேறி) அத்விதீயமா புள்ளையேறி. (திசைநா கும் நான்குமிரிய) † ஈட்டுத்திக்குக் ளும் †இரியும்படியாக. (செருவில்) யுத்தத்திலே. (க றயாரித்யாதி) றை மூ வொ ணு, படியாப் நெடி, ா வேலையு டய ராக்ஷஸ ாதிமடிய. †ஒளித்துப்போ ாரும் முடி ாருமாக . (கடல் சூழித்யாதி) டலாலே சூழப்பட்டிருப்ப தாய் புற்று கள் பாம்பருதேயிரு குமாபோலே துர் ர்க் ங் ள் சேரும்படியான லங் யக் ட தான். மாலி ஸுமாலி மால்ய ான் துடக்கமானுரைப் பெரியதிரு டிமேலே யெழுந்தருளி நிரஸித்த

கா ச்சொல்லக்கடவதிறே. (கடந்தானிடந்தான்) அவ்வூ ர ஜயித் த ன் ரஸ ் த்தாகம்

(முறையாலித்யாதி) ப்ராப்தமானபடியே யெ ் னுத ் ் ே தோ ் தமான ் ரமத்தாலே ளர்க்கின்ற அக்நித்ரய ் ளையுமு டயராய் (நால்வே தர்) † அப்படியேநாலுவே தத்தை உத்தரித்திருப்பாராய் பஞ்சமஹாயஜ்ஞாத்யநுஷ்டாந ளில் ை ல்யமி ் றி ் ே அ ் க ் களா றும் ந்திருப்பாருமாய் ஸப்தஸ் ர ் ளையுமுள்ளபடி யேயறிந்திருக்கும் ப்ராஹ்ம ர். (ங் வித்யாதி) இப்படிப்பட்ட விலக்ஷ ாரா ் ரயியாநின்றார்கொ ் ன்கிற பு ழயுடைத்தா திரு நா ் கூர் ... ... (௪)

அரு. ாலாம்பாட்டு. (சி றயித்யாதி) ஒருநீர்ப்புழு ெ ன்ற ள ன்றி ் ே , ப்ரபலரா மாலிமுதலானு ரெ ன்ரூன் கிடாயென்று வீர வாசியறியுமவரா கயாலே அத் தயருளிச் செய் ரூரெ ் று ஸ ் தி ய ஸூசிப்பிக்கிறூர் (ாலியித்யாதி).

. (எட்டுதிக்கு ் ளு ்) எட்டுதிக்குக் ளிலும். (இரியும்படி) சிதறும்படி. 'இரியும்படி'' எ ் றத்தால் பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறூர் (ஒளித்தித்யாதி).

முறையால்' எ ் றது - ே லெல்லா மநுஷ ் கிக்கிறதெ ் று திருவுள் ளம்பற்றி (அப்படியே) ன்றது. ... ... ( )

ரு. இழையாடு கொ ் கத்தலை நஞ்சமு ் டிட்
டிளங் ன்றுகொ ் டுவிள ் ாயெறிந்து
தழை ாட ன்தாள் குருந்தமொசித்துத்
தடந்தாம ரப்பொய்கை பு ் ாணிட ் தான்
கு ழயாட ல்விக்குலமாட மாடே
குயி ் கூ நீடு கொடிமாடமல்கு
மழையாடுசோலை மயிலாலுநாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் ங்கெ ன்மனனே. (ரு)

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
இழை	ஆபரண ் ள்	எறிந்து	அவ்விருவருமிறும் படிமோதி,
ஆடு	ஆடாநின்ற		
கொங்கைத்தலை	பூதனையி ் ஸ்தநாக்ர	வ ் தாள்	வியதானையு டைய
நஞ்சம்	விஷத்தை[த்தி லுள்ள	குருந்தம்	குருந்த ரத் த
உண்டிட்டு	உண்டு,	தழை ் ட	அதின்த ழகளெல் லா ் வாடியுலரும் படி
விளங்காய்	வி ் காயாய்நின்ற அஸுரன்மே ல்		
இள ் ன்று கொண்டு	சிறு ன்ரூய் ந்த அ ஸுரனைத்தா ் கி	ஒசித்து தடம்	முறித்து, (பெ ் பு) பெரித ன

தாமரைப்பொய்	பத்மஸரஸ்ஸிலே	மாடு	பர்யந்தங்களில்
புக்கான்	பேய்அடுக்கொடு பண்ணும் போஜன ஸ்த்ராபஹாரம் பண்ணினவனுடைய	குயில்	கோகிலங்கள்
இடம்	ஸ்தானமாய் [ள்	கூவும்	கூவுதலுள்ள [இற
குழை	வ்ருக்ஷங்களின் தளிர்	பூழ்ஆடு	மேகங்கள் ஞ்சரிக்கிற
ஆட	(மந்தமாருதத்தால்) அசைந்தாடுகின்றதால்	சோலை	சோலையிலே
வல்லிக்குலம்	(அவைகளின் மேல்படர்ந்த) புஷ்பக்கொடிக்கூட்டங்	மயில்ஆலும்	மயில்கள் ந்ருத்தம் பண்ணப்பெற்றதுமாய்
ஆட	ஆடவும் [ள்	நீடு	நீண்ட [ட்ட
		கொடி	த்வஜங்கள் கட்டப்ப
		மாடம்	ஸௌதங்கள்
		மல்கு	நெருங்கியிருக்கப்பெற்றதுமான
		நாங்கூர் மணிமாடக்கோயில் என்னும் தேசத்திலேயிருக்கு.	(௫)

பா. அஞ்சாம்பாட்டு.†ப்ரதிகூலர்க்குத் தப்போகிற இடம் ப்†பெரியோரோடே ம்மேலஷி, த திருமணிமாடக்கோயிலிலே நின்றருளினான் நெஞ்சே. அத்தேசத் தயா ரயியெகிறார்.

(இ மூயாடித்யாதி) இ மூயென்று ஆபரணம் ஆபரணங்களாடாநின்றுள்ள கொ த்தலை நஞ்சை ப்பேடு. பூதனை பேய் டி மை மாற்றியசோ தப்பிராட்டி டிவாக ஒப்பித்து ர அந்த ஆடர ளாலே அல ங்க்ருதமான முலையில் நஞ் சயு டானுயிற்று. (இள ன்றித்யாதி) ன்றுய்நின்ற அ ஸுரனைக்கொ ண்டு விளா ரய்நி ற அஸுரனையெறிந்து இரு ரயும் த ளிலே முடியும் படிய ணி (த மூயித்யாதி) †அ ஸுராசே சத்தாலே உயிரையுடைத்தாயிருந்த மரமா இ ன்கிட்டச்செ ற ாறே த பூ ரடிற முயிற்று. வியதானையு டத்தான குருந் த முறித்து. (தட தாமரயித்யாதி) †த கு பெ ளுக்கும் ஜலக்ரீ டபண்ணு கு யோக்யமான இடத் த ரளியன்பு கு தூஷித்து கிட அ கேபோய்ப் பு ஙுயிற்று† பெ ரகள் நீராடப்புக் விடத்தையுமுடைத்தாய் தாம ர யயுமு டய பொய் யிலேபுக்கு அவர்கள் துகிலை ர கினபடியா வுமாம் அ ர்த்தி கிறதேசம்.

(கு மூயித்யாதி) த மூ ளா யும் பூ ொடி ளு மந்த மாருதத்தாலே அசை து ர. (மாடேகுயில்கூ) பர்யந்த களி சோலையில் புஷ்ப ளினு டய பரிமளத் த ஆ ரா ம்பண்ணி முக்தர் ஸாமகாநம்பண்ணுமாபோலே குயில் ள் கூ ாநின்றன

யிற்று. (நீடு ெ ரடிமாடமல்கு) நெடிய கொடி ளையு டத்தான மாட ˙ களாலே நெரு ˙ கியிருப்பதாய் (மழையாடுசோலை மயிலாலு நா ˙ கூர்) உயர்ந்த சோலையி ˙ தலையிலே மே ˙ ள் ஞ்சரி ˙ அவ ற் ற ˙ ண்டு † ர்ஷா ரக ˙ கொ ˙ டு சோலையில் ர்த்தி ˙ கிற மயி ˙ ளான ஆடத்துடங்கும். இப்படிப்பட்ட திருநா ˙ கூரில். (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (இ ழயித்ய தி) பரத் ப்ர ாச மா பெரிய திரு டிமேலேறி மாவிழுத ஞு ரடெ ன்ற வீரத்திலும் பிள்ளைச்சே த்தில் திருவுள்ளம் குடிபோயநுபவி ˙ கிறுரென்று ஸ ˙ தி திருவுள்ளம்பற்றி யரு ளிச்செய்கிறுர் (ப்ரதிகூலேத்யாதி). (பெண் ளோடே) ˙ றத்து, தாம ரப்பொய் பு ˙ கான் ' என்றத்தைப்பற்ற.

' த ழவாட என்று விசேஷித்ததுக்கு பா ம் (அ ரேத்யாதி) விரோதி நிரஸநப்ர ரணுநுகு மா க் காளியன்பொய் ய க விவக்ஷித்து அப்போது 'தாம ர' என்று விசேஷிப்ப னெ ˙ னெ ˙ ன ருளிச்செய்கி றுர் (தனக்குமித்யாதி); ஸௌநாஸௌநிக்ரியை ˙ நுகுண ா விசேஷித்தா ரென்று கருத்து. அர்த்தாந்தரம் (பெண்களித்யாதி).

(ர்ஷா ா) ர்ஷர்துவா . ... (ரு)

௬. ப ˙ ே ர்மொழி யாய்ச்சிய ரஞ்ச ஞ்சப்
பகு ாய் ˙ பூது ˙ கிர ˙ கா த ˙ த ˙
உ ˙ ணுமுலை மற்ற ளாவியோடு முடே
சு ˙ த்தானிடம் ஓ ˙ கு பை ˙ தாள்
˙ ணூர் ரும்பின் க ழ தி ˙ று கி ˙
கழுநீரில் மூழ்கிச் செழுநீர்த் தடத்து ˙
ம ˙ ே ந்திள மேதிகள்ளை கு நா ˙ கூர்
மணிமாட ˙ ே ாயில் ˙ ெ ˙ ம ே ( )

பதம்.	உ ா.	ப ம	உ ா.
பண்ே ர்	ா த்தோடொத்த	உண்ணு	விஷம் தடவியிருப்ப
மொழி	பேச் சயுடைய		தா ˙ அ ராலு
ஆய்ச்சியர்	இடை ச்சி ள்		ண் ணமுடிய த
அஞ்ச	பயப்படும்படி	முலை	முலைப்ப லை
ஞ்சம்	தாயுருக்கொ ˙ டுவந்	மற்று	அதுக்குமேலே
	த ஞ்சனை யயும்	அவள் ஆவியோ	அவ்வுயிருடனேகூட
பகு ாய்	பெருத்தவாயை யுமு		டும்
	டைய	உடனே சு	வத் ஏககாலத்திலே அமு
கழுதுக்கு	பூதனையிடத்தில்	தான்	துசெய்த க்ருஷ்ண
இரங்காது	தான்நோவுபடாமல்		னுடைய
அ ன்தன்	அப்பூதனையினது	இடம்	ஸ்த்தாநமாய்

இளமேதி ள் எரு நாகுகள்		மூழ் புக்குமுழுகி (அ ந்த
ஓங்கு _ ர்த்தி யயும்		ரம்)
பந்தாள் பசி தாளையு		செழுநீர்த்தடத் அழகிய நீ ரயு டைய
ண்ஆர் குறு னு ளையு		து தடா த்திலே போ
முடை [		ய்முழுகி
ரும்பின் இக்ஷுத ட ளி		ம டே து கொம்பு ளில் மண்
முதின்று குருத் தத்தின்று		ணைத்தரித்து ெகா
வை சி ா மவ்விடத்தி		டு [ற
டே யே ட து (பி		கு க ரடே ருதேகிட கி
அவ்வெ ா		ா கூர் மணிமாட டே ாயி என்ம
ற்று ா) ல்		டே . . கு. ( )
முநீரி செ கழுநீர்ப்பணையி		

வ்யா. ஆறும்பாட்டு.†பூதனை ய அப்போதே ப்ரா ன்போம் படி முலையு ட பர்வே வரன் திருமணிமாட டே ாயிலிலே நி ற ருளின நெஞ்சே. அ டே சென்றநுபவியெ கிறார்.

(ப டே ர்மொழியாய்ச்சியரஞ்ச) ப ணொடொத்தமொழி ய யு டைய இ டச்சி ளஞ்சும்படி. (ஞ்சமித்யாதி) வஞ்ச த் த யு டையளாய் பயா ஹமாம்படி ாத்யுசிதமான †பெரிய ா யயு டையளான கழுது டு பேய் அதுக்கிர காதே, இர கு யா வது நோவுபடு யாய் அதி ல யில்தா நோவுபடாதே. (அ ள் தனு ணுமுலை) விஷமா ய லே டே று சிலரு டாரில்லை யிறே. அப்படிப்பட்டமுலை. (மற்ற ளாவியோடுமுடனே சு த் தானிடம்) விஷத் த வா கு ய றி டே † அது ா ரயமான ப்ரா ணையு கூட ஒரு லே அமுதுசெ ய்தவன் ர்த்தி கிறதேசம். (ஓ குபைந்தாளித்யாதி) யர்த்தி யயு டைத்தாய் பசுமை ய யுமுடைத்தாய் தாளையுமு டைத்தாய் †குறுகின ரும்பினு டைய மையு டு †தலையாடி அ தத்தின்று †த ள ல்லாதபடி மி த் தின்கையாலே ஞ்சரி மாட்டாமை அ விடந்த ளிலே இடம் வலம்ெ ா டு விடாயாறி பின்னைப்போய் அந்த உஷ் மாறும்படி செ கழுநீர்ப்†பணையிலே புக்கு முழுகி. (செழுநீரித்யாதி) அழகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கிற தடா த்திலே பு கு முழுகி கோட்டுமே ெ ாண்டு அத் தச் சுமந்து †கிளறுமாயிற்று மஹா ராஹம் கிளர்ந் தாற்போலே. (குநாங்கூர்) பின்னை அடித்து எறவிடவும்போ ாத படி அ விட த ளிமே கிடக்குமாயிற்று. அப்படிப்பட்ட திருநா கூரில் இ விடத் தப் பிள்ளைவிழுப்ப ரயரும் ஆப்பானு கூட அநுஸந்தித்து இர டிடத்திலே வைகி என்றுண்டாயிருந்தது

†இது செய்யும்படியென்?' 'எ று பட்டரை கேட் ; ஸௌகுமார் யத்தாலே இர டிடத்திலும் கிடந்தது'' எ றருளிச்செய்தார். ( )

அரு. ஆறு பாட்டு (பண்ணேரித்யாதி) பிள்ளைச்சே ளில் த் து ெ டு ே ல பா யத்தில்செய்த சேவகம்ா யாலே பூத ாகிரஸ ம் பி ஞட்டிற்றெ று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிருர் (பூதனை யித் யாதி).

பரு' றதினர்த்தம் (பெரிய) எ றது. 'மற்று' எ றத்தாலே லக்ஷண்யம் தோற்ற யாே அ தப்பற்ற ருளிச்செய்கிருர் (அது ாஶ் ரயமா) எ று

ஆர்தல் மிகுதியாய் அதினர்த்தம் (குறுகி) என்றது. (தலையாடி) கொழு தா . வகி' எ றது குத் தாத்பர்யம் (தன் ளவித்யாதி) (பணையிலே) நீர்நிலத்திே . (இளருமாயிற்று) , ந தர "இளமேதி கள்" - எரு மாகுகள் என்று கூட்டு து. (இதுசெய்யும்படியெ) எ றது இர ண்டிடத்திலும் கிடந்து காலத் தப்போக்கிற்றென்றத்தா ப்ரயோஜ மெ னெ ெ ன்றபடி. ... ... ( )

௭ தளைக்கட்டவிழ் தாம ர கு பொய்கைத்
தடம்பு ட ா விட ா லா ;
இளை த் திளைத்திட்ட தனுச்சித மே
லடி வத்த ம்மானிடம் மாமதியம்
திளைக்கும் கொடி மாளி கசூழ் தெரு வில்
செழுமுத்து வெ ெ ற் ெ ச்செ று மு றில்
ளை க நுளைப்பா யர் மாறுநா கூர்
மணிமாடக்கோயில் ெ ன்ம னே (எ)

பதம்.	உரை.	ப ம.	உரை.
தளைத்தாம ர	மொட்டுத்தாம ர யு	இளைக்	இளைத்துப்போ ப டி
ட்டு அவிழ் தா ர .	அலர் ததாம ரயும்	திளைத்திட்டு	(அ ஞேடு) விளையா
		அதன் ச்சிதன்	அத சிரஸ்ஸிலே [டி.
		ே ல்	
ை கு	தங்குகிற	அடி வத்த	திரு டி ளையிட்டு ர் பங் ம்ப ணி ன
பொய்ை த்த டம்	ஸரஸ்ஸிலே		
புக்கு	ப்ரவேசித்து	அம்மான்	ஸர்வேஶ்வரனுடைய
அட கா	(அதனுள்ளே) அட காதே கிளர்ந்தெ ழாநிற்பதாய்	இட	ஸ்த்தா யாய்,
		வளை க	ளையணி தகை யு டய
ிடம் ால்	ிஷத்தைக் கக்குகி	நுளைப்பா யர்	நுளைச்சிகள்
அர ம்	காளியன் [ன்ற	மாட தியம்	சந்த்ரனுனவன்

திளை கு	(தா டிப்போ ப்பெ ருதே) அ கேவி ளையாடு படி	ன	தருகிருமெ று கூ விக்கொ டுபோ (ருவரு ே ளா மயாலே)
ெ ாடி	கொடி ளையு டய		
ாளி சூழ்	ாளி ளாலே சூழ ப்பட்ட	முன்றில்	ஒ ெ ாருவர் வீட்டு ாசல்தோறும்
தெருவி	வீதி ளிடே	சென்றுமாறும்	தாமே வியப்போய் ாற்றித்திரிகிற
செழுமுத்து	பெருமுத்து ளை		
ெ நெற்கு	ெ ளுத்த ெ ல்லு கு	நா கூர் மணிமாட ே ாயில் யணங் கென்ம னே. (எ)	

வ் ா ஏழாம்பாட்டு. †காளியனால் ந்த ஆபத் தப்போ கின எ பெருமான் திருமணிமாட ே ாயிலிடே கி ற்ருளினன் நெஞ் ே . அ கே சென்றநுபவி என்கிருர்.

(தளை ட்டவிழ் தாம ர குபொய் த் தடம்புக்கு) தளைத் தாம ரயும் ட்டவிழ் தாமரையும் †மொட்டுத்தாம ரயும் அலர்ந்த ாம ரயும் த குகிறபொய் க ரயிடே பு கென் தல் †பொய் கயி ள்ளேபு ெ ன் தல். (அட ாவிட காலா ம்) அட ா தே கிளர் தெழாகிற்பதாய் விஷத் த ாலாகின்றுள்ள அா மூண்டு ாளிய அது இளைக்கும்படி வ்யாபரித்து அத்தோடே †விளையாடி ( ) † அடிச்சியோம் தலைமிசை நீயணியாய் என்று ப்ரார்த்திக்கும்படியான திரு டி ளை அதின் தலையிலேயாயிற்று த்தது. (அம்மானிடம்) †இப்படி ர்வரக்ஷண ளையும் பண் ணும் ர்ே ரன் ர்த்தி கிற தேசம்.

(மாமதியமித்யாதி) சந்த்ரனை த்ரக்ஷணத்து ா ஞ் ரி கிற ெ ாடி ளிலே து க்கு டு போகப்பெருதே அ ற்றேடே விளையாடுமாயிற்று இப்படியேயிரு கிற ெ ாடிகளை யு டத்தா மாளிகை ளாலே சூழப்பட்ட தெருவில் (செழு முத்து வெ ெ ற்கென) பொ டுகிற நெல்ல மயும் அழகிய முத்து ளுகி ருர்கள். (வெ ெ ற்கென) செந்நெல்ே ண் டா †ெ ெ லமையும் ளுகின்ருர் ள் (செ று) வந்துெ ா ள் ாரில்லை மிகுதியாலே கொ டுசெ று விற்குமித்தனையாயிற்று மு றில் ளிலே வாசல்களிலே. (ளைக்கை நுளைப் பா யர்மா றும்) இ டச்சி ள் ஒப்பித்துத் தயிர்கடையுமாபோே நுளைச்சி

( ) தி ாய் ௦ - ௩-

ளும் ஒப்பித்தாயிற்று முத்துவிற்கப்போவது இப்படி அல ரு தகளான. நுளைச்சிகள் முத்துவிற்௳ க கு ஞ்சரி கிற திருநா கூரிலே. ... . (எ)

அரு. எழா பாட்டு. (துளையித்யாதி) கீழ்சொன்ன பூத ாஸ்தஈ விஷம் அ ருதமெ னும்படி பஹு மா விஷத் த க்குகிற ாளிய தடத்திலே ( ) ...-அபியாதா ப்ரஹார்த்தாச' என்கிறபடி யே தாமே போய் நிர மித்த செயலாலை யாலே இவ் பதாநத்திலே நெஞ்சு சென்று அநுபவி கிறுரென்னும் ஸங்கதியை ஹ்ருதீ ரித்து ொ த்தாத் பர்யமருளிச்செய் ருர் (ாளியனுலித் பாதி).

கீழ்சொன் விர டயு க்ரமேண வி ரியாநின்று ொ டு த டம் று ரையாகவருளிச்செய்கிருர் (துளையித்யாதி). 'புக்கு எ ற பதத்தி ர யத் தப்பற்ற தடம்'' என்றது கு இடம் ருய் அத் தால் பலித்தது ப்தம்யர்த்த ாய் அத்தையருளிச்செய்கிருர் (பொய்மை யித்யாதி.) (ா ாநி . றுள்ள) ாநின்றுள்ள. ' திளைத்திட்டு' ன்றதி ர்த்தம் (விளையாடி) எ றது. மிதித்த என்னுதே, அடி வத்த ' என்றத் தால் தோன்றின ஈடுபாட் டயருளிச் செய்கிருர் (அடிச்சியோமித்யாதி). அதிப்ரதிகூலன் தலையிலும் திருவடிகளை ் ் க்கு ஹேது அம் ாஞ யென்று வி க்ஷித்தருளிச் செய்கிருர் (இப்படியித்யாதி).

(ெ ணெல்ல யும்) என்றது அஸ்லா யமா ெல் மயு ெ . ... (எ)

மு துளையார் கருமென் குழலாய்ச்சியர்தம்
துகில் ாரியும் சிற்றில் சிதைத்தும் முற்று
விளையார் விளையாட் டொடு காதல் வெள்ளம
விளைவித்த ம்மானிடம் வேல்நெடுங்
முளை ாளையிற்று மடவார் ப யிற்று
மொழி கேட்டிருந்து முதிராத வின்சொல்
ளை ாய கிள்ளை மறை பாடு நாங்கூர்
மணிமாட கோயில் ங்கென்மனனே. (அ)

பதம்.	உரை.
துளை ஆர்	துளைமி கிரு து
ருமெ குழ	றுத்து ம்ருதுவா கூ தலையு டைய
ஆய்ச்சியர்தம்	ோபஸ்த்ரீகளின்
துகில்வாரியும்	வஸ்த்ரங்களை யபஹ ரித்தும்
சிற்றில்சி தத்	(அவர் ள்) சிற்றில் ளை யழித்தும்
து	

பதம்.	உரை.
முற்றுவிளையார்	யெள நம்வாராத
விளையாட் டொடு	(அந்த) பாலிகை களோடுண்டான பாலக்ரீடை யோ டே [மஸா ரத் த
காதல்வெ ள்ளம்	(அவர்களுக்கு) ப்ரே
விளைவித்த	பிறப்பித்த
அ மான் இட ம்	ஸாவேஸ்வரனது த் தாநமாய்,

( ) ஙா -

முதிராத இ	டிருமா ர்த இனிய சொல்லையும்	மட ார்	தி ஸ்த்ரீ ள்
சொல்		பயிற்று	அப் லிப்பி ற
வளை ரய	ளை த ா யயுமு	மொழு	தபத ளை
ள்ளை	கினி ள் [ட	கேட்டுஇருந்து	ட்டு ொ ா டிரு
ே	ல்போ கூர் ம யு டத்தாய்		து (பி பு அ ர் ள் செ படி யே)
ெ ங் ண்	நெடிதா ளை யு	ம றபாடும்	வேதபாராய
முளை	முளைக்கிற ள ா ய்		ப ணுகிற
ாள்	ாந்தி யு த்தா	நா கூர் மணி ாட ோ ாயி	னெங் கென் ே. (அ)
எயிறு	தந்தப க் தி ய யு முடைய		

வ்யா எட்டாம்பாட்டு. திரு ாய்ப்பாடியிற் பெ ளோடே கிர தி ம் லேஷத் தப்ப ணின க்ருஷ் திருமணிமாட ் ாயிலிலே நின்றருளினன் நெஞ்சே. அங்கே சென்றநுபவி யென்கிருர்.

(துளையார் ருமென்குழலாய்ச்சியர்தம்) துளையாரெ று துளை மி கிருக் க. அதா து-சுரு டு கறுத்து ம்ருது ா குழலையுடை யராய், ரையிலே பரியட்ட ளையிட்டு த்து முழுகியேறும் பரு மாபிருந்துள்ள இ டப்பெ களுடைய. †துளையாகிற்கிற எ று மாம். (துகில்வாரியும் சிற்றில்சிதைத்தும்) அ ர் ள் ரயிலே யிட்டுவைத்த பரியட்ட ளை ( ) மகி மயிலீக்கூ றதாராய் எ னும்படி ாரி ொ ா டுபோய்க் குருந்திலேயேறியும் (௨) தீ ம செய்யும் சிாதரா ள் சிற்றில் து சிதையே ஹும்படி சிற்றில் சிதைத்தும். (முற்றுவிளையார் விளையாட்டொடு) விளையாட் டுக்கு அவ் ருகுகார்ய ொ ளொ ா ணுதபடி பரு த் தயுடை ய ர் ள் யெள நம்§ஊசாடாத பரு ம் அ ர் ளோடேயு டான விளையாட்ே ாடேகூட. (ாதலித்யாதி) அ ர் ளு கு ப்ரேம ாகா த்தை விளைத்த ஸர்ே வரனுடைய ா ஸ்த்தாநம்.

(ே ல்நெடுங்கணித்யாதி) ே ல்போலே கூர் ம யயுடைத் தாய் நெடிதான கண் ளையுமுடையராய் முளை கிறவள ாய் ஒளி யயுடைத்தான தந்தபங்க்தி ளையுமுடையரா த்ரீ ளா ர் . (பயிற்றும் மொழி கேட்டிருந்தும்) அ ர் ள் முத்தமிடர்"

(க) ா-தி-௩-க. (௨) ா-தி-௨-.

§ ஊசாடுதல் - ஊடாடுதல், நடமாடுதல்.

எ ´ ஜுற்போலே சில ார்த்தைகள்சொல்லிக் கற்பிப்பர் ளே அ ற் ற ´ ே ட்டிரு ´ தேயும் ´ அவை கிட ´ கச்செய்தே. (முதிராதவித்யாதி) முற்றுதேயிருக்கையாலே ம்ருது ாய் இ ரிதான சொல்லை யுடைத்தாய் ளா ´ த ாயையுமுடைத்தான கிளியா ாது. (ம ற பாடும்) தன ´ கு ாஸிதமான வேதத் தப் பாடாநிற்கும் அவ்வூரி லுள்ளார் வேதபாராய ம் பண்ணிப்போருகை யாலே அதுவே யிறே இ ற்று ´ கு வாஸிதமாயிருப்பது ´ ஆகை யாலே இவர்கள் சொ ´ லுகிறது கிட ´ அ ற் றச் சொல்லாநின்றனவெ ன்னுதல். அ ´ றி ´ ே இ ர் ள் தாங்கள் உபாத்யாயரு டய பெ ´ ளா யாலே ே தபத ´ களை அப்யஸிப்பிக் அ ற் றச் சொல் ாநி ´ ற ெ ´ னுத ´ (முதிராதவின்சொல்) ற்பிக்கிற ர்கள் பேச்சுப் போலேய ´ றிறே இ ற்றினுடைய பேச்சு ´ இப்படியிரு ´ கிற திருநா ´ கூர் ... . (அ)

அரு. ட்டா ´ பாட்டு. (துளையாரித்யாதி) அஞ்சாம்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமா 'தடந்தாம ரப் பொய் புக்கா ´ '' என்றது ´ கு இரண்டு தாத்பர்யத் தாமே ருளிச்செய்தாரா யாலே முந்தின தாத்பர்யத் த ´ கீழ்ப்பாட்டி ருளிச்செய்த ர் இரண் டாம் தாத்பர்யத் த இப்பாட்டிலே ெ ளியிடுகிறு ெர ´ ருத ´ அ ´ றி ´ ே கீழ்ப்பாட்டில் பொய் கபு ´ து ப்ரஸ்துதமா யாமே ´ ருத்த ா ´ த்ராபஹார த்தை யநுஸந்திக்கிறுரென்றுதல் ´ தி திருவு ´ ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிறுர் (திரு ாய்ப்பாடியிலித்யாதி). (துளை ாநிற் ற) ஜலத்திலே துளை ாநிற்கிற ர் ளா ெ ன்றபடி (அ)

௬. வி டயோட ெ ´ ருய்ச்சி மென்றோள் ய ´ த
விகிர்தா வி ா ´ கு சுடராழி யென்னும்
ப டயோடு ´ ெ ான்று டயாவெ நி ´
றி மயோர் பரவுமிடம் பந்தடத்துப்
ப டயோடு செ ´ ால வன் ம் து கப்பத்
தொ ப் பு ´ டரீகத்திடைச் செ ´ ழுநீர்
ம டயோடநின்று மதுவிம்மு நாங்கூர்
மணிமாடக்கோயில் ண ´ ெ ´ ம னே. (௬)

பதவுரை.		பதம்.	உ ர.
வி ட	´ த்தருஷப ´ ளும்	மென்தோள்	´ ருது ா புஜாலி ´
ஓட	ஓடி சி ´ ரும்படி	ய ´ த	விரும்பி [த் த
வென்று	(அவற் ற) ஜயித்து	விகிர்தா	வ்யா ர்த்த மா செ
ஆய்ச்சி	ப்பின்னைப்பிராட்டி யினது		ல் ளையு ட ே

விள ்கு டர்	விள ் ாகின்று ் பு ாயு ட		டிதோற்ரு மயா லே) [யு ்ள
ஆழியென்னு ் படையோடு	திருவாழியாகிறஆயுத த்தோடேகூட	ப ்தடத்து	அழகியதடா த்திலே
ன்று சங்குஉ ட ாய்	அத்விதிய ாயிருக் கு ம்ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத் தயுடையவனே.	தொ ைகப்புன் டரீகம்	திரண்டதாம ரப்பூ க் ளை
		துகைபட	தூை க்க(அத்தாலே)
நின்று	என்றுசொல்லாநி ் று கொண்டு	இடை	அத்தாமரை ளின் டு வேயுள்ள
இ மயோர் பரவும்	ப்ரஹ்மாதிதே ர் ள் இ டவி டாதே ஸ் தோத்ரம்பண்ணுகி ற	செ ்கழுநீர்	செ ்கழுநீர்ப் பூ ் ளான
		மடை ஓட	மடை ள்கி ்பியோ டினபே திலும்
இடம்	ஸ்த்தா மாய் [	நின்றுமதுவி ் மும்	உள்ளேநின்று மது வெள்ளம்தேங்கும் படியான
பெ டயோடு	பெட்டையோடு கூடி		
செ ் ா ்	சிவந்த ாலையுடை	நாங்கூர் மணிமாட ்ே ாயி ்	
அ ் ாம்	ஹம்ஸமானது (மது பா. த்தால்முன்	ெ ன்ம னே.	( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. †நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கா எரு தேழடர்த்த செயலையும் தி ்யாயுத ்களோட ் டச் சேர்த்தியழ யும் சொல்லி தேவர்க ்ாத்தத் திருமணிமாட ்கோயிலிலே நி ் றரு ளினன் நெஞ்சே. அங்கேசென்றநுபவியென்கிறார்.

(வி டயோட) நப்பின்னைப்பிராட்டியோட்டை ஸம் ஸேஷ த்துக்கு ப்ரதிபந், மான ருஷபங்கள் †ஒடும்படிவென்று. (ஆய்ச்சி மெ ்ம, ாள் நயந்தவிகிர்தா) அ ரு ட ப ்ருது ான தோளை விரும்பின ்யாவ்ருத்தமான செயல் ளையுடைய ே . (விள ்கித் யாதி) திரு ்றத்துக்குப் †ப கத்தொ டயா விள ் ாநி ் றுள்ள சுடரையுடைய திருவாழியாகிற ஆயுதத்தோடேகூடி அத்விதிய மா ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையுடைய னே. (நி ் று) இப்படிசொ ல்லாநின்றுெ ாண்டு. (இ மயோர்பரவுமிட ம்) ப்ரஹ்மாதி தே ர் ள் விடாதே ஸ்தோத்ரம்ப ் ணுகிறவிடம்.

(பைந்தடமித்யாதி) அழகிய பொய் ளிடே மதுபா ம் பண்ண இழிந்த சிவந்த ாலையு ் ய் அ ் மா து பே டயோ டேகூட இழி கையாலே மதுபாநத்தாலே மு ் டிதோற்ரு மயா லே. †ஆஶ்ரயத்தைப்பேணிப் பரிமாற வறிகிறனவி ் லை. அத்தாலே து கக்கப்பட்ட. (தொகை யித்யாதி) †திரண்ட தாம ரப்பூவி ் டு வே செ ் கழுநீரின் மதுவெ ள்ள மானது ம டயாலே போ ாநிற் ச்செய்தேயும் அதினு டய மிகுதியாலே உள்ளேநின்று †விம்மா

கிற்குமாயிற்ற திர ட புண்டரீ ளின்கபே ஆ ன ள
து க க கபிவுகிற்கிற செ கழுநீரானது மதுவெள்ளமிடாகிற்கும்
இப்படியிரு கிற திருநாங்கூரிலே. .. (கூ)

அ . ஒன்பத பாட்டு (வி டயித்யாதி) பலகாலும் க்ருஷ்ணவதா
ரத்தோடு ஐ ய சொல்லாநி நீர் மணிமாட கோயிலிலிருக்கும ருஷ்
ணே ன ப்ரஹ்மாதி ள் அங் ன் ஏத்துகிறார் ள் ே ளாெ கிற
ரென்று ஸ திருப்பெ ரண்டருளிச்செய்கிறார் (ப்பி ளையித்யாதி)
(ஓடும்படி) தோற்கும்படி. (ப த்தோ டயா) பரபா மாக.
(ஆ ரயத் த) மலத் த 'தொ க'' ஸமூஹமாய் அதி ர்த்த
(திர ட) எ றது. (விம் ாகிற்கும்) தே ாகிற்கும். ... ( )

மூ. டார் பொழில்சூழ்ந் தழ ாய நா கூர்
மணிமாடக்கோயில் நெடுமாலு கென்றும்
தொ டாய தொல்சீர் யல் ம ை யர்ே ா
கலிய னொலிசெய் தமிழ்மாலை ல்லார்
டார் ளியானைமீதே
டல்சூழுலகுக் ெ ாரு கா லராய்
வி ோய் நெடு ெ ா குடை நீழலின் கீழ்
விரிநீ ருலகா டு விருப்பு ே. (0)

திரும கையாழ்வார் திருவடி ளே ர ம.

ம. உரை. | . உ .
டு ஆர் டு மி கிரு து | மா அப்யஸி
ள்ள [பட்டு | ல்ல ர்
பொழி சூழ்ந்துசே லை ளாலேசூழப் | ட ர் ண்ட ரெல் ம் த
அழ அழகாயிரு ும் | ள்காலிலேவிழு
நா கூர் திரு கூரில் | து ிவி கு படி
மணி ட ே ா திரு ணிமாட ே | ளியானைமீதே மத்த ஐத்தி ே ே
யில் யிலிலேகத்ய ா ஸ | றி(ரி ம து)
ம்ப ணுகிற | டல்சூழ கு சது ா ர பர்
ெ டு ாலு கு ஸர்வேப் ரனு கு | க்கு த ா பூமி கு
என்றும்தெ நித்ய ச ர் த்தில் | ஒரு ர ய த ளேஅத்விதீ
டா அதி ரி ே | ர் ாஹ ர ய்
த | வி தோய் அப்ர க்ஷமா
தொ ர் திர தி பத் தயு | ெ டுெ ெ டியமுசதாதபத்ர
டயராய் | குடைநீழலி ச் யயி ழிரு
ல்ம முனிகூட்ட திரும | ைகீழ் து
ே ச குரா ா | விரிநீரு ஆ ரண ே ஷ்டி
லிய ஆழ் ர | தப்ரஹ்ம டத்
ஒலிசெ அரு ரிச்செய்த | தய டுெ
தமிழ்ம லை ல் தமிழ்த்தொ டபத் | டு
ார் தயு ஸஹ்ருதய | விரு பு ர் திர தி ப்ரீதியுக்தர்
| ாயிருப்பர் . ()

வ் ா. பத்தாம்ப ட்டு. இத்திருமொழி ற்றுர் கு பலம் சொ லுகிறது

(ட ர்பொழில்சூழ் து) சோலையெ று பேர்மாத்ரமாய் மதுபா ம்ப இழிந்த ண்டேயாய்க் கிடக்குமாயிற்று. (அழ காயவித்யாதி) தர்சநீயமா திருநா கூரில் திரும ரிமாட ோயி லிலே நித்ய ா ம்ப கிற ர்ே ஸ் ரனு கு. (எ றும்தொ டாயதொ சீர்) நித்ய ர்யத்திலே திகரிக் கயாலே ந்த நிர தி ஸம்பத்தையு டயராய். (யல்ம கயர்கோ) நல்ல யலையு டய திரும ை கு ரா ா ான ஆழ் ார். (ஒலிசெய் தமிழ்மாலை லார்) ஒலி யயு டத்தா ருளிச்செய்த தமிழ்த் தொ டயர்கிற இத்திருமொழியை ற்ற ர் .

(க டார்) அநுகூலப்ரதிகூலோதாஸீநரெ று ாசி யின்றிக்ே லோ மா த் த ள் ாலிே ந்து விழும்படி மத்த த்தின்மேலே யேறி (டல்சூழுலகு ெ ாரு ாவலராய்) க்ஷத்ரிய ஜந்மத்திலே பிறந்து து ா ரபர்ய தயான பூமிக்குத்தா ளே கிர் ாஹ ர ய். (வி டோயித்யாதி) ஆ ா த்திலே ெ று கிட்டும்படியா முத்துக்கு டயின்கீழே டல்சூழ் த பூமி ய யா டு விரும்பப்படுவர் †நிர தி ப்ரீதியு , ரா ர்கள்.

'ஐ ர்யத்தைப் புருஷார்த்தமா ச்சொல்லு ானெ ? என்று ஞ்சீயர் பட்ட ர ே ட் ா ரனேயாகிலும் ஒரு ால் பிறந்து அபிஷே ம்ப மயும் பா தசேஷமா லாமாகில் எ று கா ம் திரும யாழ் ார்திருப்பது" றருளிச்செய் தருளினர்.

பெரி வாச் பிள்ளை திரு டி ளே ம.

அ —பத்த ம்பாட்டு நி . (வ டாரித்யாதி) விரும்பு ர் றது கு ல் ார ஓம் விரும்பப்ப , ரெ றர்த்த ருளிச்செ து விருப்பத் தயுடையராவரெ றர்த்தாந்தரமருளிச்செய்கிறர் (நிர திே த்யாதி).

(இருப்பது) ற தர , இனி தம்மு டய ப்ரபந்தம் ற்ற ர் கு பா வத ஸ்ர்யோபயே யான ம டலாதிபத்ய ே ா எ திருப்ப ரோ எ று இ வு பூரித்து கொ வது. ... ... (

ஜீயர் திருவடி ளே சரணம

மூன்றும்பத் எட்டா திருமொழி முடிந்.

ஆழ்வார் திருவடி ளே சர ம்.

மூ ருமபத்து ஒனபதாநதிருமொழி சல ெ ாண்ட
ப்ர ே சம

†அபிமதவிஷயத் த யநுபவிக்குமிடத்தில் அ ய ள்தோறும் விரும்பியநுபவி குமாபோலே †அ குள்ளதெ ல்ாம் †உத்தே யமாய் †ஆபத்ஸ ுய் ர் த்து கும் ரக்ஷ ுயிரு கிற ஸர் ே ரன் ரக்ஷ த்து குப்ப ா தே ம்' என்று விரும்பி ர்த்தி கிற தேசமாை யாலே அ கு டான திர்ய கு ுமகப் பட மூ தர் பகவதநுபவத்தாலே ளி குமாபோலே களித்து வர்த் தி கும் தேசம் ஆன பி பு நீயுமத்தேச த ப்ராபியென்று திரு வுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறுர். ... . ✻

அரு. சல ெ ாண்டவின் ப்ர ே சம். திரு ா கூரில் திரு ணிமாட ே ாயிலே யநுபவித்த ஆழ் ார் அ குள்ள மற் றத் திருப்பதி ளேயு மநுபவிக் கிறுர் இனிப் பத்துத் திருமொழி ாலே ெ று திருவு ளம்பற்றி அ யெ ா ற்று கும் ஸங்கதி யருளிச்செ ய் றுர் (அபிமதேத்யாதி). (அ குள்ள தெல் ா) திருநா கூர் திருப்பதி ளெல் ாம். (உத்தே யமாய்) எ ற ந் தர தோற்றி எ றுே ஷ. இத்திருெ ாழியி ப்ரமேயத் யருளிச் ெ ய் றுர் (ஆபத்ஸ ுயித்யாதி). ... ... ✻

மூ. சலங்ெ ா ட விரணிய த ல்மார் கீண்டு
தட டலை டைந்தமுத கொ டு ந்த ானே
நல ெ ா ட ருமுகில்போல் திருமேனி யம்மான்
நாடோறும் மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறை கோயில்
சல ெ ா டு மலர் சொரியும் மல்லிை யெ ா செருந்தி
செ ப ள் ம நாறும் பொழிலினூடே
ல கொ டு யலோடி விளையாடு நா கூர்
குந்தவி ரம் வ கு மடநெஞ்சே. ( )

பதம்.	உரை.	பத .	உரை.
சலம்ெ ாண்ட	(ப்ரஹ்லாத ப ல்) சீற்றத்தையுடைய	அ ப்மார்வம்	விசா வக்ஷஸ்த்தல த் த
இரணியன்	ஹிர யனு டய	கீ டு	அநாயாஸேந கிழித்து ப்பொகட்டும், [ை
அ து	அப்படி ரபலத்தாலே பூண் ட்டப்பட்ட	தட கடலை கடைந்து	பெரிய திருப்பாற் ட மத ம்பண்ணி

அமுதம்	அதிற்பிற'த அ'ருத த்த	ஒடி	த 'கு ா ஸ்த்தா ா நீ ரவிட்டு ஓடி
மொ'	தே ா த ளு'குப்ப 'கிட்டு மொடுத் து' [ரு'த	'மொ ா'	டுஇசலி இ லி மல ர லர் சொரிய ச்சொரிகிற ம்
ந்த	'தோஷயு'தனு யி	ஒ' மல்லிகை	அழ ய மல்லி
ாளை	யு ாய்	செருந்திசெ	ளும் செருந்தி ளு
ல'மொ'ட அழகிய நீ	மே போ'ற	ண்ப ங்கள்	'சம்ப 'ளும்
ரு மு போல்		'ாறு'	ாஸ ையைப்பரப்ப விடுகிற
திருமேனி அ'	திவ் தேஹத் தயு டயனு ர்வே ர	வ'	ளமிரு'த
மா'		பொழிலி	சோலையிலே ளூடே
டோறு'	ப்ரதிகிரமும்		
கிழ்'து	'தோஷித்து 'மொ ண்டு [படி	ள'மொ'	டு(அப்புஷ்ப ா ா' விளையாடு' ரா பலத்தாலே) துள்ளிவிளையாடுகி ற
இனிது	அ'ரிதரு'கினிதாம்		
ரு ரியு றமே	அ ்யப்ரயோஜ னு		
யி'	ய்கித்ய ஸம்ப ளுகிறதேசமாய்,	ா.கூர்	('த ரிண் ர' கு மடமெ ஞ்சே ( )
ல்	(நீ ரவிட்டா' தரி மாட்டாத) யல் மத்ஸ்ய' ள்		

வ்ா. முதற்பாட்டு.(ச ங்மொ' ட)†சிற்றத் தமிட்டாயிற்று குத்தது. †சிற்றத் த (டயனு'ரிருக்கிற ஹிர'யனு டப† ர பலத்தாலே திண்ணியதாய் அ ன்றமார் த் தன்னுடைய†சிற்றத் த' ாட்டி வெதுப்பிப் பதஞ்செய்யப்ப' ணிபின்னை அநாயாமே ந ழித்து †ஒருவரால் பரிச்சேதிக்கவொண்ணு, கடலை க்ஷுத்ரபதார் த்த'களைப்போலே பரிச்சேதித்துக் டந்து அதில் நல்லுயிரான அம்ருதத் த ா'கி நம்மை ஆ'ரயித்த தேவஜாதி ார்யம் தலை' ட்டப்பெற்றோமிறே.' ன்று அதுபெற்றால் அவர்களுக்கு ருமு ப் பத் தானு டயனுப் †அவ்வம்ருதத் ்த புஜித்தார்க்கு' ழியக் ட ராதிகளைத் தானுடையனு'ரிருக்கிறவன் (நல'கொண்டவித் யாதி). †அ' ம்ருதத் ்த நாய்'கிடாய் என்னும்படியான டி யு டய ன் ( ) 'தூமஜ்ஜோதி தூம'யோதி ன்கிறபடியே, உபசயாத்ம மான வடிவை யுடைய மே ம் திருமேனிக்மொப்பா ய் போராமையாலே வ்யா'ருத்தமான வடிவையுடைத்தாய் ஸ்மமஹா மாயிருப்பதொருமேகம்போலேதிருமே ரியையுடையனுய் அத்தாமே

( ) மே ஸ'தேசம்

இ ே ர்ே ' ர ' என்று தோற்றும்படியிரு'கிற ' ப்ரமாத ' ' புகுந்தபோதா ஹிர ' யனே கிரஸி ' வும் கடல் ட யுவுமொ ' ணுது எ ' று ஏற்கவே ந்து † பெரிய ஹர்ஷத்தோடே கித்ய ா ம்ப ' ணுவை யாலே ஆ ' ரிதர்க்கு இனிதா தேசம்.

(சல ' கொ ' டித்யாதி, † அது 'கு ஹேதுவிருக்கிறபடி. ( ) ஸ்ருஷ்டா வப்ஸூதா ஸ ' ர்ஷாதி புஷ்பிதா ' எ ' கிறபடியே இசலி இசலி மல ரச்சொரிகிற மல்லிகை அழகி ப செருந்தி அப்படிப் பட்ட செ 'ரப ம் இ பரிமளத்தைப் புறப்படவிட. (' பொ ழிலித்யாதி) † நீரிலேகிடந்தால் மிடுக் யு டத்தாய்க் ரையிலே யேறினல் அதின்றி 'கே யிருக் க் ட ப மத்ஸ்ய ' களா அ 'நீர் தானுறுத்தும்படி அதிற் ாட்டிலும் கிலமிதிதானே ந ' ருயிருக்கை யாலே அச்சே லையில் ம த்தை ஆக்ராணம்ப ' ணி அத்தாலே மிடு 'கு டத்தாய் மூக்தர் பகவதநுபவத் தப் ப ' ணி (உ) ஹாமந்நுமஹாமந்நும் அஹமந்நமஹமந்நம்'' என்று களிக்குமா போலே கயல்களானவை அ ' கேயி 'ே துள்ளி விளையாடாகின் றுள்ள திருநா ' கூர். ... . (க)

அ முதற்பாட்டு. (சலமித் ாதி) ச 'கொண்ட' என்று அ வை விசேஷித்தது 'குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (சீற்றத் தயிட்டித்யாதி). ா 'யார்த்தம் (சீற்றத் தயுடை ஞயித்யாதி). அது'' எ ' றதி ர்த்த ' (ர ப த்தாலேயித்யாதி). பிளந்து என்றதே 'கீண்டு' என்று - அ ாயாஸம் தோற்றச் சொன்னது 'கு பாவம் (சீற்றத்தைக் ாட்டியித்யாதி). தடம் - விஸ் தாரமென்றருளிச்செய்கிருர் (ஒரு ாவித்யாதி). ாளை'' என்று இப் போது சொல்லு க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (அவ்வம்ருதத் த புஜித் தார் 'கித் ாதி). ஸமபிவ்யாஹார தாத்பர்ய ' (அவ்வம்ருதத்தை நாய்க்கிடா யித்யாதி). ாடோறும்மகிழ்ந்து மருவியுறை இனிது ே ாயில்' என்றந் ம் திருவுள்ளம்பற்றி யருளிச்செய்கிருர் (பெரியவித்யாதி).

(அது 'கு) எம்பெருமான் பெரியஹர்ஷத்தோடே ர்த்திக்கைக்கு. யல் ள் பொழிலில் விளையாடக்கூடுமோவென்ன ருளிச்செய்கிருர் (நீரிலே யித்யாதி). ... ... ( )

௲ திண்ணியதோராரியுரு ாய்த் திசையனைத்தும் நடு ' த்
தே ரொடு தான ர்கள் கி சப்ப விரணியனை
ந ' ணிய ன்மார் கலத் துகிர் மடுத்த நாத '
நாடோறும் மகிழ்ந் தினிது மருவி யுறை கோயில்

( ) (உ) த - ப்ரு.

எ ணில்மிகு பெருஞ்செல் த் தெழில் விளங்கு மறையும்
ஏழிசையும் கே ள் விகளு மியன்ற பெரு குணத்தோர்
ம ணில்மிகு ம றய வர் ர் மலிவெ ய்து நாங்கூர்
குந்தவி ரம் ணங்கு மடநெஞ்சே. (உ)

பத .	உ ர.
திசையனைத்	எல்லாத்திக்கிலு
தும்	வர் ளும்
நடுங்	பயப்படவும்
தேவரோடுதா னவர்கள்	தே தாந ாதிகள்
திசைப்ப	லங் வ
தி ணியதோர் அரியுருவாய்	த்ருட ாய்அத்விதிய மான ரஸிம்ஹரூபியாய்
இரணியனை	ஹிர யாஸுரனை
நண்ணி	கிட்டி
அவ	அவ் ஸுரனது[தில்
மார்வகலத்து	விசால க்ஷஸ்த்தலத்
உகிர்மடுத்த	ளை ஊ றிக்கி ழித்த
நாதன்	ஸ்வாமி
நாடோறும்மகிழ்ந்தி ரிது ருவியுறை கோயில்	

	உரை.
எண்ணில்மிகு	கண ாதீதமான
பெரும்செல்வ த்து	மஹத் ம்பத் தயு டத்தாய், [ள்ள
எழில்விள கு	அழகுவிள காநி று
மறையும்	வேத ளும்
எழி சயும்	ஸப்தஸ்வரங்களும்
கே ள்விகளும்	(இ ற்றின்) அர்த்த ப்ர ணங் ளும்
இயன்ற	நிறைந்த ராய் (அத் தால்)
பெரு குணத் தோர்	ஆத் கு ஸம்ப ந ராய் [த ரான
மண்ணில்மிகு	பூஸுரரு குள் சிறந்
ம றயவர்கள்	ப்ராஹ்ம ர்கள்
மலிவெய்து	நெரு கி ர்த்தி கிற
நாங்கூர்வைகு தவிண் ணகரம்மடநெஞ்சே.	கரம்மடநெஞ்சே. ண கு. (உ)

வ் ா. (தி ணியதோராரியுருவாய்) ஹிர யனு டைய சீற்ற மென்றால் பிற ாலியாதபடியான நரஸிம்ஹமாய் தி க்குக்களெல்லா மஞ்ச அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமி றியே எல்லாருமொக்கக்கலங்க. (இரணியனைந ணி) எரிகிறபெருநெருப்பிலே சென்று கிட்டு ாஎாா ப்போலே க்ரூரனு டையவுலத்தி டி (அ ன்மார்வகலத்துகிர்மடு த்,) போக்குத்தேடி இட காணுமையாலே சுழித்து ருகிற ருதிர வெ ள்ளத்து கு ஒரு ழி ண்டுவிட்டாற்போலே அ னுடைய பர ந்தமார்பிலே திருவுகிரையூன்றி அ னையழியச்செய்து தன்னுடைய ஈஶ்வரத் த்தை நிலைநிறுத்தினவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறதேசம்.

(எ ணில்மிகுவித்யாதி) எ ணிறந்திருப்பதாய், நிர்த்தோஷத் வாதி ளால்வந்த நிரவதி ஸம்பத்தையுடைத்தாய் அவ்வழியாலே அழகு விள காநி றுள்ள வேதமும் ஸப்தஸ்வரங்களும் †அங்காங் களும் மற்றும்†உள் ா ற்றால் ரும் கேள்வி ளும் இ ற்றை† ாஸ நைபண்ணி அத்தால் ந்த ஆத்மகுண ளால் மிக்கிருப்பாராய். (ம ண் ணில்) பூமியில் இதுக்கு இவனேகடவான், இதுக்கு இவனேகட

வா ' ' என்னும்படி சமைந்த ப்ராஹ்ம ர் நெரு ' கி வர்த்தி ' கிற தேசம் ... ... (உ)

அ௫. இர ' டாம்பாட்டு (திண்ணியதோரித் ரதி) கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரஸ்துதமா ஹிரண்யகிரஸாத் த ஸப்ரகாரமாக நுபவி ' றுரெ ' று ஸங்கதி.

ஏழி ச' என்றது - ஆற ' க ' களுக்கும் மீ ராம்ஸாதி ளுக்கு முபலக்ஷமென்று திருவுள்ளம்பற்றியருளிச்செய்கிறார் (அ ' ' ளு ' ற்றும்) என்று. "கேள்வி' அர்த்தஸ்ரவணமென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிறார் (உள்ளற்றுலித்யாதி). (வாஸனைபண்ணி) என்றது - ம நத் த: இது, ' இய ' ற' என்றதினர்த்தம். ... ... (உ)

௩. அண்டமு மிவ்வலைகடலு ம ணிகளு மெல்லாம்
அமுதுசெய்த திரு யிற்ற னரன் கொ ' டு திரியும்
மு ' டமது நிறைத்தவன்கண் சாபமது நீக்கும்
முதல்வனவன் மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைகோ யில்
எண்டிசையும் பெருஞ்செந்நெ லிளந்தெங்கு கதலி
யிலைக்கொடி யொண் குலைக்கமுகோடிசலி ளம்சொரிய
வ ' டு பல விசை பாட மயிலாலு நாங்கூர்
வைகுந்தவிண்ணகரம் வ ' கு மடநெஞ்சே (௩)

பத .	உரை.
அண்டமும்	அண்டங்களையும்
இவ்வலை டலும்	இநத அலையெறிகிறஸமுத்ரங்களையும்
அ ணிகளுமெல்லாம்	(ஸப்தத்வீப) பூமிகளெல்லாவற்றையும்
அமுதுசெய்த	கபளீகரித்த [ளுய்,
திருவயிற்றன்	திருஉதரமுடையவ
அரன்	(சாபத்தாலுபஹதனு) ருத்ரன் [ண்டு
கொண்டு	பரிக்ரஹித்துக்கொ
திரியும்	திரிகிற
முண்டமது	தலையோட்டை
நிறைத்து	நிறையச்செய்து
அவன்கண்சாபமதுநீக்கும்	அவனையொருநாளும் விடாதேயிருக்கிற சாபத் தப்போக்கியருளிய [வாமி
முதல் னவன்	ஸர்வநியந்தா னஸ்
கிழ்ந்தினிதுமருவியுறைகோயில்,	
எண்டிசையும்	பார்த்தவிடமெங்கும்

பதம.	உரை.
பெரும்செந்நெல்	பெரியசெந்நெ ற்களும்
இளம்தெங்கு	இளமையையு டைத்தானநாரிகேளங்க
கதலி	வாழைகளும் [ளும்
இலைக்கொடி	வெற்றிலைக்கொடிகளும்
ஒண்குலைக்கமுகோடு	அழகிதாகக்காய்த்த பாக்குமரங் ளோடே
இசலி	ஸ்பர்த்தித்துக்கொண்டு
ளம்சொரிய	ம்ருத்தி யச்சுரக்க (இவற்றிலேபுக்கு மதுபானம்பண்ணி)
வண்டு	வண்டுகள்
பலஇசைபாட	அநேகரா ங்களைப் பாடாநிற்க (அவற்றை ' கே ட்டு)
மயில்ஆலும்	மயூரங்கள் ந்ருத்தம் பண்ணுகிற
நாங்கூர்வைகுந்தவி ணகரம்மட நெஞ்சே . வணங்கு. (௩)	

வ்ய . மூன்றாம்பாட்டு. (அ டமித்யாதி) அ டமும் இந், லோகத் தச் சூழப்போந்து அலையெறிகிற ட த்வீபங் ளையு மெ லாமழுதுசெய்த திரு யிற் றயு டய . (அரணித்யாதி ரபத்தாலே உபஹதனாயிருக்கிற ருத்ரன் கொ டுதிரிகிற தலையோ ட் டகீ றத்து அவனை யொருநாளும் விடாதேயிரு கிற சாபத் தப்பேரா கி இப்படி ர் கியந்தா ர ன் ர்த்திக்கிறதே ாயில்

(டி சயித்யாதி)பார்த்த பார்த்தவிடமெ கும் பெரியசெந் நெல் மூ தர் பஞ்சவிம்சதி ரர்ஷிகராயிருக்குமாபோலே இளைதா யிருக்கிற லெ கு ர ழ வெற்றிலைக்கொடி அழகிதா க் ரய்த்த மூகு ளோடேகூடி ஓ று ரொ று இசலி ம்ருத்தி யச்சுர , இ ற்றிலேபுக்கு மதுபாநம்ப ணி உள்ளுப்பு த்ர யம் இரு தவிடத்திலிரு வொட்டா மயாலே டுகளான பல இ கு களையும்பாட அவற்றை டே ட்டு மயில்களா ஆடாநி றுள்ள.()

அ௩. மூ ரு பாட் . (அண்டமித்யாதி) ஓராஸ்ரிதனை ப்ரஹ்லா தனு குதவினவள தி டே ஸ லோ ளையு யிற்றிலே த்து த ளாலேதானே யிடர்பட்ட துர்மாநி குமு, வினை று குணதி யத் த ளிச்செய்கிறாரென்று ஸங் தி.

'அண்டமும் என்றது - ஆ ரசமென்றாய், உபரிதநலோ ளையெல் ரம் ரொ லுகிறது. ... ... (௩)

மூ. லை யிலங்கு மகல் குலரா ர்கு ரொடி ய ரதொடு மூ குட னரியக் கதறி ய ளோடித் தலையி லங் க த்து மலையில புகச்செய்த தடந்தோளா மகிழ்ந்தினிது மருவி யுறைகோ ரயில் சிலை யிலங்கு ம ணி மாடத்துச்சி மி சச் சூலம் செழு ரொ ட ல டிரியச் சொரி த செழுமுத்தம் மலையில கு மாளிகை மேல் மலிவெய்து நாங்கூர் குந்தவிண் ரம் ங்கு மடநெஞ்சே (௪)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
இலங்கும் ல	விளா ரநி றுள்ளப ரியட்டத் தயு ட ய	ரொடி ய	ரொடிபோலு மிடை யயு டய சூர்ப் பண கயி து
அ ல்அல்குல்	அ றநித பப்ரதே சத் தயு டயளா ய் [த	காதொடுமூ கு டன்அரிய அ ள்	ர ரஸிகை ளை[எ ரலத்திலே அறுக் அச்சூர்ப்பண கயா ல
அர கர்குலம்	ராக்ஷஸகுலத்திற்பிற		

தறி ோெ கூப்பிட்
தலையி த தலைமேலே [டு
அ த்து அழகிய ய த்
து ெ ா டு
ஓடி ஓடோடி [கிற
லை மலையி மேமே யிரு
இ பு ச் ை யிே புகு ப
செய்த டிபண்ணி
தடம்தோ மஹாபாஹூவா
சக்ரவர்த்தித்திரும

ம ழ் தினிதுமருவியு றமே ாயி
சிலைஇல கு ஒளிவிள குகிற
மணிமாடத்து ரத் ளி ழத்த ரு
உச்சிமி ச ஹ ளுடைய சி

ரத்தி மே மே யிரு
கு
சூல கு ள
செழு ெ ா ருத்தமா மே
ட ளி ட
அ டுஇரி ழ யிற் றபேதி
(உட மே)
சொரி த ரவித்த [
செழுமுத்தம் அழ முத்து ா
லையி கு லைபோமே வி கு
ற
மாளி மே ாளி ளி மீ
மலிவெய்து குவி து ட ற
ா கூர் குந்தவி ரம் டெ
ஞ்சே கு. ( )

வ்யா. நா ாம்பாட்டு (லையித்யாதி) விள ாகின்றுள்ள பரி ய டத் தயு டத்தான அ ற நிதம்பப்ரதேசத்தையுடையளாய் ெ ாண்டுதோற்றின ராக்ஷ ாதியா க்ெ ா டாடும்படியிரு கிற பெ ணை.†தனக்கொரு பரியட்டமும் பெ மையுமுடையளாய் ந் துதோற்றினளாயிற்று.(ாதித்யாதி)அ ள்†ஏறிட்டு ெ ா டு ந்த டி ப்போக்கித் † தானும்படி ப ணிவிட்டானயிற்று. (தறி யித்யாதி) அநந்தரம் அவளும் கூப்பிட்டு ெ ாடு †தலையிலே ய ை த்து மலையின்மேலேயான லங்கை யிலே புகும்படிப ணின தோள் வியையுடைய ன் நித்ய ாஸம்ப ணுகிற மே ாயில்.

(சிலையித்யாதி) சிலையெ று வில்லு கு ப்பர்யாயசப்தமாய் வில் லென்று ஒளியாய் ஒளி விள காநின்றுள்ள மணிமயமான மாட ளினுச்சியி மேமே யுண்டான † சூலமும் இதாயிற்று அ லூரி க்ருஹ ளடைய விரு கும்படி மேக ளான டலிலே போய் ப்புக்கு முத் தய டய ாரி ெ ா டு§நகழ்ந்து ந ழ் து நட மா ட்டாதேவரும் மாளிகை க ரி சூல களா வ இவற்றினு டய கீழ் யிற்றைப்†போழும் முன்பே தொட்டார்மேலே ேதாஷமாயிரு க்கிறவளை முத் தச்சொரியும். (மலையிலங்குமாளிகை மேல் மலிவெ ய்தும்) அப்போது ஒருமலைமேலே மலைசெய்து த்தாற்போலே யாயிற்றுக் குவித்து கிடப்பது. . . .. ( )

அ௫. நாலாம்பாட்டு. (லையித்யாதி) ாட்டாராபத் தப்போ கினவள றி மே நித்யாநபாயினியா பிராட்டி குதவி வனென்றநுஸந்தித்து அ தப்பிராட்டி பிரிவு ரு க்கடியான சூர்ப்பண யின் மூ கறுத்த

§ ந ழ்ந்து - நகர் து.

தோள்வலியை இப்பாட்டிற்சொல்லி மேலிற்பாட்டிலே பிராட்டி குதவின மையை யருளிச்செய்கிறாரென்று ஸ தி.

ராக்ஷஸியை இ ரிப்படி ர்ணி குப்ர ருதோபயோ மென்னென் வருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதி). (எறிட்டுக்கொ ண்டு ந்த டி) என்றது - அல ரித்து கொ ண்டு ஆபிரூப்யத்தோடு ந்த டிவையென்றபடி. (தானும்படி) விரு பயா படி. ராக்ஷஸிகளுக்கு ரூப்யம் ஹஜமென்று திருவுள்ளம். இத்தால் ள்ளமே ஷத் த ாதலித்து ட்டிவிட்டாரென்றதாயிற்று. அ யெ றது - அங் க எ று மெல்லொ ற்று க் கிட கிறதாய், சூர்ப்பண யெ றுபேர்போம்படி ோரமான யென்றுதல் அம் - எ று. அழ ாய் விபரீதலக்ஷணயா ோரமா , யென்றுதல் சப்தார்த்தம் சண்டுகொள் தென்று திருவு பற்றி யருளிச்செய்கிறார் (தலையிலேகையை த்து) எ று.

(சூலமும்) க்ருஹாலங் ாரமான பொற்குட ளின் நுனியும். (போழும்) பொதுக்கும் பிளறுமென்றபடி. ... ... (௪)

௫. மி னனைய நுண் மரு குல் மெல்லியற் ா விலங்கை
வேந்தன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிரத்
த ணிகரில் சிலை ளைத்த றில - பொடிசெய்த
தடந்தோளன் மகிழ்ந் தினிது மருவி யு றை ோயில்
செங்நெலொடு செ கமலம் சேல் யல்கள் ாளை
செங்கழுநீரொடு மிடைந்து ழனி தி ழ்ந்தெங்கும்
மன்னு புகழ் ே தியர்கள் மலிவெய்து நா கூர்
வருந்தவி ண ரம் கு மடநெஞ்சே. (௫)

பதம்.	உரை.	ப .	உரை
அ ன்று	அக்காலத்திலே [த்த	இலங்	லங் ா கரத் த
மின்அனைய	கொடிமின்னலைபொ ா	பொடிசெய்த	பொடியா கின
நுண்மருங்குல்	சிற்றி ட யயு	தடம்தோள	மஹாபாஹுவான
மெல்லியற்கா	ருதுஸ்வபாவத்தை யு முடையளான பிராட்டிக்கா		சக்ர ர்த்தித்திரு கன்
		மகிழ்ந்தினிது ருவியு	றகோயில்
இல கைவே	லங்காதிபனுனரா	செங்நெலொடு	செந்நெற் ளும்
தன்	னு டய	செ மலம்	செந்தாம ரப்பூக் ளும்
முடியொருப து	கிரீடமிலகும் பத்துத் தலை ளும்	சேல் யல் ள்	சேல்மீன் கயல்மீன்
தோளிருபதும்	இருபது களும்	வாளை	ாளைமீன்களு ஆகிய இவை ள்
போய்உதிர	சதச ல கள கியுதி ர்ந்துபோம்படி	செங்கழுநீரொ டு	செ ழுநீர்ப்பூக்களு டனே
நிகர்இல்	ஒப்பற்ற	மி டந்து	சேர்ந்துகொண்டு
தன்சிலைவளைத் து	ஓங்கியதன்கோதண டத்தை ளைத்து	ழனியெங்கு	ழனி ளெல்லாம்

தி ழ்ந்து ப்ர ாசி் வு் மன்னுபு ழ் கித் மா கீர்த்தி ய யு டய ே தியர்கள் ப்ராஹ் ணர் ள்	மலிவெய்தும் வீதியெ ் கும்பெருங் கீ ர்த்திக்கும்படி யாகவுமிருக்கிற ா ் கூர் வகு ் தவி ண ் ரம் மடநெ ஞ்சே. வண ் கு. (ரு)

வ் ா அஞ்சாம்பாட்டு. (மி ் னனையவித்யாதி) மின்போலே யிருக்கிற நேரிய இடை யயு டயளாய் ம்ருது ் வபாவ யாயிரு ் கிற பிராட்டிக் ா ல ் கக்கு நிர்வாஹகனாயிருக்கிற ராவண னுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும் போயுதிரும்படியாக தன க்கு ஒப்பு ் டாகிலும் உபமாநரஹிதமாயிருக்கிற வில்லை ளைத்து அன்று ல ் கையைப்பொடிபடுத்தி தோள் மிடுக் யுடைய ் பிராட்டி ் குப்ப ் ணின வ்யாபாரத்தை ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்கு மொ க் ப்ப ் ணிற்று அவ ் ப்ரீதியோடே ர்த்திக்கிற தேசமாகையா லே க ் டார்க்கெல்லா மினிதாம்படியிருக்கும் தேசம்.

(செங்நெலித்யாதி) இது ாயிற்று கழனியான ப்ரதேசமடைய விரு ் கும்படி. செங்நெலோடேகூட தாம ர சேல் கயல்கள் ாளை செ ் ழுநீரோடு †மிடைந்து விளங் ாநிற்குமாயிற்று வய ட ் . (ம ் னுபுகழித்யாதி) இதுவாயிற்று ஸ்த்த லமான ப்ரதேசமிரு க்கும்படி. நித்யமானபுகழையுடை ரராயிருக்கிற ப்ராஹ்மணர்மிக் கிருக்கிற. இதுவாயிற்று ஊரும் †பிடாகையுமிருக்கும்படி. ... (ரு)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு. (மின்னித்யாதி) மி டந்து - ெ ருங்கி. (பிடா கையும்) - ரயலும். ... ... (ரு)

௬. பெ ் மை மிகு டிவுகொடு வந்த ளைப் பெரிய
பேயினது ருவுகொடு மாள வுயிரு ் டு
திண்மைமிகு மருதொடு நற்சகட மிறுத்தருளு ம்
தே ன ் மகிழ்ந்தினிது மருவியுறைகோ ாயில்
உண் மமிகு மறையொடு நற்கலைகள் நிறைபொறைகள்
உதவுகொடையென்றிவற்றினொழிவில்லாப் பெரிய
ண்மைமிகு மறையவர் ள் மலிவெய்து நாங்கூர்
வைகுந்தவி ் ணகரம் ங்கு மடநெஞ்சே. (௬)

ம.	ப . . உ .
பெ ' மமி த்தம த்ரீ ரீரத்	உ ' மயிகு யதாபூத ாதி ா
டிவுெ ா தத்தரித்து ' ெ	றயொடு ே த ' ளு '
	ற் லை ள் (ற்றி ') ல் அ '
' த ளை ஞ்சி ' ' தபூதனை	ளும்
யா வளை	நி ற (இ ற்றின்வா
பெரி பேயி த ' கி ா பெரிய	ால்வ ' த) கு ஈபூ
து ருவுெ ா பிசாசத்தினுடைய	ர்த்தியு ' [ளும்
விக்ருதரூபம்ெ ா	பெ ற ' , க்ஷ ம (முதலிய)
மா மாயும்படி [' டு	உதவுெ ா ட ே ட்டபோதே -தவு
யிர்உ ' அ ள்ப்ா ஊஸ்வீ	யெ ' றி ற் ' படியான ஔதா
ரித்தும் [டய	றி ' ர் முமெ ' கி றவி
தி ' (மிகு மி ' திண் ம யு	ற் றயடை (
மருதொடு ' மருதமரத் தயு '	பூமி ' ா ஓ ாதே(எப்போது ')
ற்ச டம் துட ' கி ார்யத் த	உ டயவர்களாய்
முடியத்தலை ' ட்	பெரி ' ம ஹெளதார் ம் (ஆத்
ட ல் ச ' தி ய	ம ஸமர்ப்பண ')
யு டயச டத் த	மிகு நி ற ' த
இறுத்துஅருளு முறித்த [யும்	ம றய ர் ள் ப்ராஹ்மணர் ள்
ம்	லிெ ய்தும் ெ ரு ' கி ர்த்தி ' ற
தே ன ' ஸ்ரீ ' ருஷ் '	ா ' கூர் கு ' தவி ' ா ' மடெ
' ழ் ' தினிது ருவியு றே ாயில்	ஞ்சே. வ ங்கு. ( )

வ் ஆரும்பாட்டு. (பெண் மயித்யாதி) நாரீணுமுத்த ம யானையே ா தப்பிராட்டி டிை ' ெ ாண்டு ந்த பூதனை ய பெ ரி பேயின்வடி யுடையளாய் ' ெ ா ' டுமுடிந்து பி மாய் ' கி ' கும்படியா அ ' ளைமுடித்து அ ' ாாவேசத்தாலே. மி ' தி ' யயு டய மருது † துட ' கின ார்யத் தமுடியத் தலை ' ட்ட ல்ல ச ' தியையுடைய ச டம் இவற்றையிறுத்தருளி விரோதி போ. ப்பெற்றோமிறே." எ ' று அத்தாலே தீப்தனு † ர்ே ' ர ' விரும்பி ர்த்தி ' கிற தேசம்.

(உ ' மயித்யாதி) யதாபூத ாதியா ே த ' ளோடேகூட அ ற்றினுடைய ந ' ரு அ ' க ' கள் இ ற்றிலு ' டான ாஸனை யாலே வா ' ட ஆத்மகு ' ளையுடைய † அட ' ம் க்ஷ ம † அர்த்திகளர்த்தித்தபோதே அபேக்ஷிதங்களை ' ெ ாடு ' யாகிற ஔதார்யம் எ ' முற்போலேசொல்லுகிற இ ற்முலொழிவி ' றிக்கே யிருக்கிற உதாராரன ர் ளால் மிக்கிரு ' கிற. † ' ட ஆத்ம ' மர்ப்ப ம். ... ... (௬)

அ௫. ஆரும்பாட்டு. (பெ ' மயித்யாதி) கீழே ாஸிம்ஹாவதார மும் அநந்தரம் ாாமாவதாரமுமாகவநுபவித்த ர் ' அ ' தா வதார

மாய் ஆழ்வார் இ வெல்லாமிடு தெத்து ருஷ்ண தாரத்தை மேல் மூ று பாட்டாலுமநுபவிக்கிரு ரென்று ஸ கதி.

ச டத்துக் மயேதென் பா பு எ மாபோலே ரௌ ர்யாதிசயத் தச் சொல்லுமெ றருளிச்செய்கிறூர் (தொட கி வித்யாதி). 'அவன் எ றத்த ல் தோற்றின தா த ப்ரஸித்தி ப்பற்ற வருளிச் செய்கிறூர் (ஸர்வே ஸ்வர) என்று.

நின்ற எ றதினர்த்தம் (அடக் ம்) எ றது. உதவுமெ ா ட - உத வும்படியா கொ டயெ றர்த்தமருளிச் செய்கிறூர் (அர்த்தி ளித்யாதி). கீழே ஔதார்யத் தச் சொ லி மீளவும் உதாரரா எ ருல் பு ரு த ம ரூ ன ருளிச் செய்கிறூர் (ண் மயித்யாதி). ... (சு)

எ. விள னி ய யிள ன்று ெ ா டுதிர ெ றிந்து
வே ல்நெடு க ணுய்ச்சியர்கள்ளை த்ததயிர்வெண்ணெய்
உள குளிர முதுசெய்தி வுலகு ட காளை
யுக தினிது நாடோறும் மருவியுறைகோயில்
இளம்படி நற்கமுகு குலைத்தெங்கு கொடிச்செந்நெல்
ஈன்கரும்பு வளரக் கால்தடவும் புனலால்
வளங்கொண்ட பெருஞ்செல் ம் வளருமணிநாங்கூர்
வைகுந்தவி கரம் வண கு மடநெஞ்சே. (எ)

பத .	உரை.
இளங்கன்று ெ ாண்டு	இள பரு முடைய த்ஸாஸுரனைத் தூ கி
விளங் னியை உதிரஎறிந்து	விளாவாய்நி றஅஸு ர உதிர்ந்து யிர் மாயும்படிவீசியும்,
வே ல் நெடுங்கண்	வே ல்போல [டைய நீ டகண்களையு
ஆய்ச்சியர்கள் வைத்த	இடைச்சிகள் (உறி ளிலே) சேமித்து வைத்த
தயிர்வெண் ணெய்	ததி நீத னை
உளம்குளிர	தந்திருவுள்ளம்குளிரு ம்படி
அமுதுசெய்து	ண்டும், (பின்னும்)
இவ்வுலகுண்ட	இந்தலோ த்தைய டய முதுெ ய்
காளை	நவயௌவநன் [த
உகந்தினிதுநாடோறும் மருவியுறை	கோயில்,

பதம	உரை.
இ ம்படிநல் கமுகு	இள ம ஸ்வபா மா வு டய அழகிய பா குமரங்களும்
குலைத்தெங்கு	குலை யயுடைத்தா தென்னைமர க ளும் [ளும்
கொடி	வெற்றிலைக்கொடிக
செந்நெல்	செந்நெற் ளும்
ஈன்கரும்பு	இனியகரும்புகளும் ஆகியஇவைகள்
வளர	திநேதிநேவ்ருத்திய டயும்படி
ால்தடவு	அடியிலே பாயாநின்ற
புனலால்வள கொண்டபெ ருஞ்செல்வம்	ஜலஸம்ருத்தியால்வ ந்த ந மையையு டைய பெரிய ஐஶ் ர்யம்
ளரு	வ்ருத்தியடையாநின் றுள்ள
அணிநாங்கூர் வைகுந்தவிண்ணகரம்	மடநெஞ்சே! வணங்கு. (7)

வ் ா. ஏழாம்பாட் .(விள ' ளியித்யாதி) த் ா ‾ரணே'
ெ ா 'டு விளா ரய் நிற்கிற அ ‾ர 'மேலே உதிரும்படியெறிந்து
வே 'போடு †யரா'த 'ணயு டயராயிரு'கிற இ டச்சி ள்
சேமித்து த்த தயி ரயு' ெ 'ெ யயும் †ஆ ரித'பர்ச
மு 'ளதொரு த்ர 'யமா யாலே திருவுள்ளமானது குளிரும்படி
யா முதுெ ய்து அநந்தரம் இந்தலோ த் தய டயத் திருவயி
ற்றிடு த் ரக்ஷ்ய ர்க்கத்தினு டய ரக்ஷ த் தப்ப 'ணுவை
யாடு இளகிப்பதித்திரு'கிற '

(இளம்படி) இள ம ய ' பா மா வுடைத்தாயிருக்கிற
முகு குலே யயு டத்தாயிரு'கிற தெ'கு ெ ற்றிலே'கொடி
செ'நெல் †இனிய ரும்பானது ' வளரும்படியா ப் புன ா து
† ா'தட ா ற்குமாயிற்று † ரும்பானது நாள்தோறும் ஒருக '
டே றி ரும்படி கா' தடவுமாயிற்றுப் புன ா து †கிர தி ம்
பத்தா து மாருதே செல்லுகிற . „ (எ)

அ . ஏழ ' ாட் . (வி ங ளியித்யாதி) வே'' எ 'றத்த '
ெ ஆர்த்த ரயிரு' ெ ம யச்சொ'னது க்ஷணயா புல்ய
ாசிெ ன்று (பரந்த) எ 'கிருர். தயிரும் ெ 'ணெயு முதுசெய்தா'
உள் 'குளிரு அர்த்தஸித்தமாயிரு' விடே ஷித்தது'குபா ' (ஆ'ரி
தேத் ாதி)

இ ' ரு'பு எனறது நீட்டி' ட'கிறதாய் அர்த்த ருளிச்செய்கிருர்
(ளி ரும்பு) எ 'று. (ால்தட ாநிற்கு') 'றது சா . ஸ்வபா ார்த்
த ' ா' ழி ளாலே பரம்பாகிற்குமெ 'று ' ளரும்' எ 'றது'கும்
சாட் ர்த்தம் ஸ்பஷ்டமெ 'று திருவுள் ம் ற்றி ஸ் பா ார்த்தத் த யரு
ளிச்செய்கிருர் (ரு ' ானதித் ாதி). அணி ாங்கூரா க்கு ஹேது கீழ்ச்
ெ ா' தெல் ெ 'று திருவுள் 'பற்றி ருளிச்செ' ருர் (கிர ாதி
டே த்ய தி) ... . (எ)

மூ. ஆருத சினத்தின் மிகு நரக ர ழித்த
அடலாழித் தட' ய லர்ம ட்கு மரார்'கும்
கூறு 'கொடுத்தருளும் திருவுடம்ப ளி மயோர்
கு முத' ன் மகிழ்'தினிது மருவி யு ற டு ா ரில்
மாருத மலர்க்கமலம் செ' ழுநீர் ததும்பி
மதுவெள்ள மொழு யலுழ ர் ம டய டப் ,
மாருத பெருஞ்செல்வம் ளரு மணி நா 'கூர்
வைகுந்த விண் கரம் 'கு மடநெஞ்சே. (அ)

ப .	உ ர.		உ ர.
ஆரூத	ஒரு ா றக் டவ த ்றி ே யிரு கிற [ளுய்	இமைே ா்குலகித் ஸூரி திரளு முதல் ்ன குகிர் ா ஹ ளு ா்ே ா	
சி த்தின் யிரு	ே ாபத் தயு டய மி கத்துவா ராகின் றுள்ள	ம ழ் தினிதுமருவியு றே ாயி மாரூதம ா் மலம்	டவிடாதம ா யு ட தா ா
நர ரம் அழித்த	ா ாஸூா து மிடுக் போ கி	செ ழுநீர்	செ ழுநீர் (முதலி பூ ஆ ய இ ளில்கி று)
அட ஆழி	யுத்தோ மு மா தி ருவாழி ய	ததும்பி மதுவெள்ள	ெ ரு ப்புறப்பட்ட தே ெ ளெ கு
தட ன்	தன்பெரு கயிலே யு ட ளுய்	மொழுக உழ ா்	(தலைதெரியாது)பா ா்ஷ ா் [ய் திளு
அ ா்ம ட்கு அரா கு கூறுஆ	பெரியபிராட்டி பாரு ருத்ரனு கும் [க்கும் தெ றுகூறிட் டநுபவி லாம்ப டி	யல்ம டய டப்ப	த ள்தங் ழனி ட ஊஅ ட வு
		மாரூத	மாரூதே ா்ந்து ெ ாண்டு ருகிற
ெ ாடுத்தருளும்தன்திருமேனி யக் திருவுடம்ப ன்	கொடுத்துக்கெ டிரு கிற சீலத் தயு டயளுய்	பெருஞ்செல் ம் ளரும்	மி நீர்ச்ெ ற் த
		அணிநாங்கூர்	வைகு தவி ா மடெ ஞ்சே. கு. (அ)

வ்ய . எட்டாம்பாட்டு (ஆரூதவித்யாதி)ஒருகா லாற ட தன்றிக்ே யிரு கிற சினத் தயுடையனுய் மிளை த்து ாராகி றுள் ா நர டய†மிடுக்கை யழித்த யுத்தோங்மு ான திரு ாழி யைக் ை யிலே யுடைய ன் பெரிய பிராட்டியார் கும் ருத்ர கும் என்னதென்று கூறிட்டநுபவி ாம்படி திருே ளி ய ெ ாடுத்து ெ ா டிருக்கிற †சீலத் ்தயுடையவ கித்ய ஸூரி திரளுக்கு நாதனுன ன்

(மாரூதவித்யாதி) மாரூதமல ா யுடைத்தான தாம ா செ ழுநீர் இ ற்முல் †மி கு மதுெ ள்ளமிட்டுப்பாய யலிலு டான ா்ஷகரா ா் ள் பயிரழிய ெ ள்ளம் போமளா ான ாறே மடை ளையடைப்பர் ள். (மாரூத பெருஞ்செல்வம் ளரும்) † அ ே யுடைந்தது' இ ே யு ட தது கிடாய் என்று ஸ் யப் பெருக்குக் கிடாய் . எ று கூப்பிடுகிற ஆர ாரமேயாய் கிட குமாயிற்று. ... ... (அ)

அரு. எட்டாம்பாட்டு. (ஆரூதவித்யாதி) 'உரம்'' என்றதி ா்த்தம் (மிடு ை) என்றது. 'அலா்ம ட்கு'' என்றத்த லே மஹ, மும் ' அரா கு''

என்ற பூஜ்யோ தி ாலே அவனு டய ஸ்வோத் ர்ஷாபிமாநமும் கூரக" ன்கையாலே ம தஸம்ஸ்லேஷமும் தோற்று கயாலே யருளிச்செய்கிருர் (லேத் தபு டய ன்) எ று

ததும்பி" ன்றதி ர்த்தம் (மிக்கு) என்றது. கீழ்ச்சொன்னது நு குணமா செ வத் த விசேஷிக்கிருர் (அ கேயித்யாதி). ... (அ)

மூ. கமலி தட கடலுள் ான ர்களோடு
மாமுனி ர் பலர்கூடி மாமலர் ள்தூவி
ள்தனி நாய னே யெம ருளா யென்னும்
ஈச ன் மகிழ்ந்தினிது மருவியு ற கோயில்
செங் யலும் ாளைகளும் செ நெலி ட குதிப்பச்
சே லுகளும் செழும்பணைசூழ் வீதிதொறு மிடைந்து
ம கு மதி ய டுரிஞ்சு ம ணிமாட நா கூர்
கு த வி ரம் வ கு மட நெஞ்சே. (௯)

பதம்.	உ ா.	ப	உரை.
வங்கம்மலி	மர ல ளால்நி றைந்திரு கிற	ாளை ளும்	ாளைமத்ஸ்யங் ளும்
தட டலுள்	பெரியதிருப்பாற் ட விலே	செங்நெலி ட	செங்நெ ற்பயிர் ளினி
வானவர் ளோ டுமாமுனிவ ர்பலர்கூடி	தேவர் ளோடே ஸந காதிமஹர்ஷிகள் ப லரு கூடி கொ ண்டு து	குதிப்ப	துள்ள [டையே
		சேல்உகளும்	(அப்பயிரினிடையே யிருந்த)சேல்மத்ஸ யங்களும் (கூட சே) களித்து ர்த் தி கிற
மா லர் ள்தூ வி	ப்லாக் மான புஷ்பா த்யுப ா ங் ளை த்தூவி	செழும்பணைசூ ழ்	பெரியமருதநிலம்சூழ் திருப்பதாய்
ங்கள்தனிநாய னே	எங்களு குநாதனு ா ஸர்வேஸ்வரனே .	வீதிதொறும்	தெருக் தோறும்
எமக்கு அருளா ய்	எங் ள்ப விலே ரு பப ண்ணியருள வேணும்	மிடை து	ெ ருங்கியிருப்பதாய்
என்னும்	என்றுப்ரார்த்திக்கும் படியிரு கிற	ம குல் தி	ஆ ாசத்திலேஸஞ்சரி கிறச த்ரனு டய
ஈசனவன்	ஸ்வாமி	அ டுஉரிஞ்சும்	கீழ்வயிறுதேயும்படி யாயுயர்ந்த
கிழ்ந்தினிதுமருவியுறை	கோயில்	மணிமாட	மணிமயமான ாட களையு டயதாயி ருக்கிற
செங்கயலும்	செவ்வியகயல்மத் ய ளும்	ா கூர் வகுந்தவி	ரம் மடநெஞ்சே. ணங்கு. ( )

வ்யா. ஒன்பதாம்பாட்டு. (ங் மித்யாதி) மர கல ளால் குறை ற்றிரு கிற பெரிய திருப்பாற் டலிலே. †மலே குச் சிறப்பாக ஆனையையிட்டுச் சொல்லுமாபோலே டலு குச் சிறப்பாக மர க

ல ளையிட்டுச் சொல்ல ட து. தேவர் ளோடே ந ரி ளு கூட புஷ்பார்த்யுபகர ளைத்தூவி எ ளு கு நாதனை ர்ரே ரனே. கள் பக் விலே ரு ப யப்ப ணி யருளர் னும் ர னும் ர்ரே ர ப்ரீதிபூர் கமா கித்ய ர ம் ப ணுகிற தேசம்

(செங்கயலித்யாதி) அழகிய கயலும் வாளை ளும் குளிர்த்தி யைப்பற்றச் செந்நெலி டயிலே தா லே ல் ளான ளித்து ர்த்தியா கின்றுள்ள மருதகி ம் சூழ் திரு குமாயிற்று †தெருவு ள் தோறும் †ஆ ரசத்திலே ஞ்சரி கிற சந்த்ரனு டய கீழ் யிறு தேயும்படியா மணிமயமான மாட ளையு டய. ( )

அரு. ஒ பதாம்பாட் . (மித் ாதி) கீழ்ப்பாட்டில் வெ ளசீல் யத்தை யநுஸ திதத்தவுட்டே அ டய பரத் திருவுள்ளத்திலூற்றிரு து அத் தயருளிச் செய்கிறுரென்றுதல் கீழ் ருஷ்ணு தாரம் ப்ரஸ்துத மா கயால்(க) నాగపర్యజ్కముత్సృజ్యహ్యాగతో మధురాం పురీమ్ - ாகபர்ய மூத்ஸ்ருஜ்யஹ்யாகதோ தூராம்புரீ எ றபடியே அதுக் டியான திருப் பாற் டலானை யநுபவிக்கிறுரெ றுதல் ஸ இ.

வ ளைச்சொ னது கு ப்ரக்ருதோபயோ மெ வெ ன் ருளி ச்செய்கிறுர் (கித்யாதி). விஸமாதி ாலே சொ றுரெ று ருத்து.

(தெருவு ள்தோறும்) ன்ற நந்தர மி ட திரு கிற-வெ ரு கியிருக் கிற என்று கூட்டியநுஸந்திப்பது. மங்குல் றதினர்த்த (ஆ ரசத் திலே) எ றது ... ... ( )

ூ. சங்கு வி த டு முதல் ச ரமூ லே ந்தும்
தாமரை க வெ டிய பிரா தானமரு லே ாயில்
வங்கமலி கடலுலகில் மலிவெய்து நா கூர்
குந்த வி ர்மேல் ட றயும் பொழில்சூழ்
ம ை யர்தம் தலை ன் மரு லர்த முடல்துணிய
வாள்வீசும் பர ா கலிகன்றி சொன்ன
சங் மலி தமிழ்மாலை பத்தி ல்லார் ள்
தரணியொடு வி ம்பாளு தன் ம பெறு ாரே. (೦)

திரும ாழ்வார் திருவடி ளே சரணம்.

(க) ஹரிவம்சம் - க ரு - கூ௨.

உ .	ப . உ ர.
ச ் கு ் மு ்	பொழில் சோலை ளாலே
மலி த்ருடமா	சூழ் சூழப்பட்ட
தன்ே தயும்	யர்தம் திருமை யிலுள்ளா
ரம் ச ் ரமு	த ப்ரதா ராய் [ர் ் கு
முத இ முத ட்	லர்த ் உ த்ரு ் கள் சரீர ் ள்
ார் ் ளு ் ஆ	டல்
யஇ த் ற	ணிய சி ் ் பிந் ாம்படி
மு ் ் மு ் ே	ா ் வீ ம் ட் த் தவீசுகிற
் தும் தரித்து ் ெ ் டிரு	பா ால ் த்ரு ் ருத்யு ாய்
ெ டிய நீண்ட [் ற	லி ் றி லி ரியான ஆழ் ார்
தாம ர ் கண் தா ரபோ ் றதிரு ளையு ட	சொ ் அருளிச்செய்ததாய்
பிரா ் மஹோப ர ளு	் ் மலி வி ் ம்ெ ா ்
ர்ே ் வரன்	டாடத்த ்
அ ரும்ே ாயி நித்ய ா ் ப ் ணு	தமிழ் ாலை த்ராவிட ப்தஸந்தர்ப்
ல் ம்தி ் தேச ா ்	பத் தயு டத்த [ளையும்
ங் ம் ர ் ் ள்	
மலி நி ற ் த	இ பத்து இப்பத்துப்பாட்
டல் டல்சூழ் ் த	ார் ் அப் ஸி ் ் ல ் ர்
உலகில் மியி [ற	தரணியொடு பூமி யும் [ள்
மலிவு ய்து ் ருத்திமி ் ரு ்	விசும்பு பரமா ாசத் தயும்
நா ் கூர் திரு ா ் ரில்	ஆளும் ஆளும்படியா
கு ் த ரின் கு ் தவி ் ண ர்	த ் ம அதிச த் த
ர்மே ் விஷய	பெறு ார் உ டயரா ப்பெறு
் டு ் ்	ர் ள். (௧)
அ றயும் ப்தி ் று ்	

வ்ய . பத்தாம்பாட் (கித் ாதி) †ஆ ் ரிதார்த்தமா ஸ்ரீ பஞ்சாயுத ் ளையு ் தரித் ் ெ ா ் டிரு ் கிற பு ் டரீ ாக்ஷ ஸர்வே ் வரன் நி ் ய ா ம்ப ் கிற தேசம். மரக் லத் தயு ட த்தா டல் சூழ்ந்த பூமியி ் ம்ருத்தி விஞ்சியிரு ் கிற திருநா ் கூரிலே கு ் த வி ் ரிலே விபாடிற்று. விபாடின ர் மதுபாநமத்தமா ் டு ள் த் கியாகின்றுள்ள பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருமை ் கையிலுள்ளார் ் கு ப்ரதா ரா ஆழ் ார் சத்ருக் ளுடல் துணியும்படியா வாள்வீ கிற பா ால ் ஆழ் ாரருளிச்செய்த † ் ப்புல ர்கள் திரளவிருந்து தமிழ் ெ ா ் டாடப்பு ் ா ் இத் தயே ெ ா ் டாடும்படியான தமிழ்த்தொ ட

பத் தயும் ல ர் ள் உபயவிபூதியும் தா ளிட்ட ழ ரம்படி
யான பா த் தயு டயரா ப்பெறு ர் (௦)

பேரி வா னபிள்ளை திரு டி ளே ர ம.

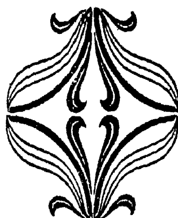

அ . பத்தாம்பாட் . (ச த் ாதி) ங்கும் லிவு ட மி ன் மிகுதியு ட , தண்டும் ச ரமும் முத எ றத்த ே ற் ற ாளு வில்லுமா வி ற்றை ெ ண் மு ே பூே திறைற்போே தரித் து ெ ா டிரு கிற தாம ரபோ ற ெ டி ண்ணு ட பிரா ருெ று ா ார்த்தமுட்ெ ா தாத்பர்யமருளிச்செய் ருர்(ஆ ரிதேத் தி). (ச கப்பு ர்) எ றது வி ங்கத் தயு டத்த ப்ப யி வித் ா ளெ றபடி. ... ... ( )

ஜீ ர் திருவடி ளே சர ம.

மூனறுமபத்து ஒனபதா திருமே ழி முடி த

ஆழ்வ ் திரு டி ளே ர ம.

பெரியதிருமொழி மூ ருமபதது பததாநதிருமொழி திருமடந தபரமே ம

வ் ா. †ஆஶ்ரித †விரோதி நிர சீ ுய் ஆ ் ரிதர்க்கு †ஆப த்து ் ளிலே ந்து உதவு ் பா மான ர்மே ் ர ் †தான் ர ் ுமிடத்தி ் புருஷ ார ாம் பிராட்டிமாரோடே கூட ் து நிற்கிறபடி ய யநு ந்தித்து நித்ய ூரி ் . இதொருசீலகுண ப்ராசுர்யமிருந்தபடியெ ் .' ் று இதிலே ஈடுபட்டு ஆஶ்ரயிக்கும் படியா அரிமே ் ய வி ் ரிமே த்ய ா ம் பண்ணுகின்றுன் ஆ பி ் பு நீயும ் மே சென்று அவனே யா ரயித்து உன்னுடைய கு றகளெல்லாவற் றயும் தீர்த்து ் ெ ாள்ளப் பாராயென்று திரு வுள ாத் த ் குறித்தருளிச் செய்கிறுர். *

அரு. திருமட ் தப்ரமே ச ் . ழ் குந்தவி ் ரில் ரஸிஹ்ம ராம ் ருஷ்ணுவதாரசேஷ்டித ் ள் முதலா வற் ற யநுஸந்தித்த ஆழ் ார் அடுத்த அரிமேயவி ் கரிலிரு ் கு ம ஊேயு நுபவிக் வேணுமென் னுமா சயால் அ ் பதாந ் ளே ாறி ாறிப் பேசாநின்றுகொண்டு அநுப வி ் கிறுரென்னும் ் தி யயுட்ெ ா ் டு திருமொழியில் ப்ரமே யத் த உப ் யஸி ் கிறுர் (ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநேத்யாதி). இத்திருெ ாழியில் ாா ா ுர ப்ரப்ருதி ளே நிரஸித்தபடி ளேப்பற்ற (விரோதிநிரஸ சீலனுய்) என் றது. (௧) கடலேக் ட ் தமுதளி ் கும்'' என்றும் (௨) 'உண்டபிரா ் ' ் றும் (௩) சிறுகுறளாய்'' ் றும் சொ ் ன அபதாநங் ளேப்பற்ற ருளிச்செய்கிறுர் (ஆபத்து ் ளிலே ந்துதவும் ் பா னுமா) என்று. முதற் பாட் டப்பற்ற வருளிச்செய்கிறுர் (தானித் ாதி). ... ... *

மூ. திருமடந் த ம ் மடந் த யிருபாலும் திகழத்
தீவினே ள் போய ல டியவர்கட்ெ ன்றும்
அருள்நடந் திவ்மே ழுல த் த ர் பணிய வானேர்
அமர்ந்தேத்த விருந்தவிடம் பெரும்புகழ் வேதியர் ாழ்
தரு மிட ் ள் ம ர்கள் மிகு கை தகள் செங்கழுநீர்
தாம ர ள் தட ் ெடாறு மிடங்கெடாறும் திகழ
அருவிடங் ள் பொழில்தழுவி யெழில்தி ழு நாங்கூர்
அரிமேய வி ் ண ரம் ங்கு மட நெஞ்சே. (௧)

(௧) ௩-௧௦-௨. (௨) ௩-௧௦-௩. (௩) ௩-௧௦-௫.

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
திருமடந்தை	பெரியபிராட்டியாரும்	வாழ்தரும்	வர்த்திக்கிற [ய்
மண்மடந்தை	ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும்	இடங்கள்	இடங்களையுடைத்தா
இருபாலும்	இரண்டுபார்ஶ்வங்	மலர்கள்மிகு	புஷ்பஸம்ருத்தியையுடைய
திகழ	ப்ரகாசிக்க [ளிலும்	கைதைகள்	தாழைகளும் [டைய
அடியவர்கட்கு	ஆஶ்ரிதர்பக்கல்	செங்கழுநீர்	ரக்தோத்பலங்களும்
என்றும்	எப்போதும்	தாமரைகள்	தாமரைகளும்
அருள்நடந்து	க்ருபைபண்ணி	தடங்கள்தொறும்	தடாகங்கள்தோறும்
தீவினைகள்	கொடியபாபங்கள்	இடங்கள்தொறும்	பார்த்தபார்த்தவிடமெல்லாம்
போய்அகல	விட்டோடும்படி	திகழ	விளங்கவும்
இவ்வேழ்உலகத்தவர்	இந்தஸப்தலோகங்களிலுள்ளாரும்	பொழில்	சோலையானது
பணிய	ஆஶ்ரயிக்கவும்	அருவிடங்கள்	ஆகாசாவகாசமடைய
வானோர்	நித்யஸூரிகள்	தழுவி	இடமடைத்துக்கொண்டு ஓங்கி
அமர்ந்து	இஸ்ஸம்ஸாரவிபூதியில்கால்பொருந்தி	எழில்திகழும்	அழகுவிளங்காநின்ற
ஏத்த	ஸ்தோத்ரம்பண்ணவும் [ற	நாங்கூர்	திருநாங்கூரில் [ள்ள
இருந்த	நித்யவாஸம்பண்ணுகி	அரிமேயவிண்ணகரம்	அரிமேயவிண்ணகரில் எம்பெருமானை
இடம்	திவ்யதேசமாய்	மடநெஞ்சே	எனக்குவிதேயமான நெஞ்சே.
பெரும்புகழ்	மஹாப்ரஸித்தரான		
வேதியர்	ப்ராஹ்மணர்	வணங்கு	ஆஶ்ரயி. (௧)

முதற்பாட்டு. (திருமடந்தை மண்மடந்தை யிருபாலுந்திகழ) (௧)† 'నకశ్చిన్నాపరాధ్యతి நகஶ்சிந்நாபராத்யதி' என்று குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கும் பிராட்டியும் முதலிலே குற்றந்தன்னைக் காண்கிறதென் பின்னைப்பொறுப்பிக்கிறதென் என்று குற்றங்காணாது பொறுக்கையுங்கூட மிகையாம்படி யிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் இரண்டிடத்திலும் விளங்க. †குற்றத்தைப் பொறுப்பிக்கைக்குப் பிராட்டி குற்றங்கண்டு கைவிடவொண்ணாத விடத்தில் குற்றம் கணக்கிடுகிற விதுக்கு பலமென்'' றிருக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி. (தீவினைகள் போயகல) இப்படிப்பட்ட பிராட்டிமாருடைய நித்ய ஸந்நிதியாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஆஶ்ரித விஷயத்து (௨) 'సంసారేషు నరాధమాన్ క్షిపామి ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் க்ஷிபாமி' என்கைக்கு விஷயமற்றிருக்குமாயிற்று. † பொறுப்பிக்குமவளும் பொறைக்கு உவாத்தானவளும் எப்போதுமொக்க அருகே யிருக்கையாலே ஆஶ்ரிதர்பக்கல் எப்போது மவனருளே நடந்து அத்தாலே கொடிய அபராதங்கள் இவ்வேராவிடங்கள் நமக்கிருப்பிட

(௧) ரா-யு-௧௧௬-௪௪. (௨) கீதை-௧௬-௧௯.

மல்ல' என்று விட்டோட இப்படியிருக்கிற வி னல்லது லோ கத்திலே ே று ஆஸ்ரயணீயரில்லே' என்று ஏழு ப்பட்' லோக களிலுள்ளாரும டய ஆ ' ரயி க தே ர்களு ' கூடக் கால் பொருந்தவரிதாம்படியான இஸ்ஸம் ார விபூதியிலே அஸ்ப்ருஷ்ட ம்ஸார ' தரான நித்யஸூரிகள் பொருந்தி ஆஸ்ரயிக்கும்படி யாக விருக்கிறதேசம்

(பெரும்பு ழித்யாதி) இவனை ம நுபவிக்கையே யாத்ரையாம் படி ச ம யாலே மிக்கபுக ழயு டய ப்ராஹ்ம ர்வர்த்திக்கிற விடங் ளையுடைத்தாய் மலர்கள் மிகு கைதைகள் தொடக்கமானவற் றையுடைத்தா யிருக்கிற திருநாங்கூரெ ' னுதல்' வாழ்தருமிடங் ளிலே யு ' டாய் † அ ர்களு ' குறுப்பாயிருக்கிற மலர்கள் மிகு கை ள் தொடக்கமா ற் ற யுடை த்தாயிருக்கிற வென்னுதல் பூ ' ள் மி ' கிருந்துள்ள தாழை ள் செங்கழுநீர் தாமரைகள், இவை பரந்த பொய் கள் தோறும் அ ாசங்கள்தோறும் விளங்க, இங்கிடமில்லா மையாலே சோலையானது ஆகாசத்தில் †பரப்படைய இடமடைத்துக் ெ ாண்டோ கி அழகு விளங்காநின்றுள்ள. † அரு மிடமென்று ஸூக்ஷ்மதையைப்பற்ற ஆகாசத்தைச் சொல்லுகிறது

அரு. முதற்பாட்டு. (திருவித்யாதி) தீவினைகள்போய ல'' என்ற பதத் தக் டாக்ஷித்து பிராட்டிமாரிரு ரயும் சொன்னதுக்கு ட்கருத் த ருளிச்செய்கிறுர் (' சிதித்யாதி). இவர்களு ' கி வ ஸ்வாபாவிகங்க ளோவென் (குற்றத் தயித்யாதி). ' திருமட ' த ண்மடந் தயிருபாலும் திகழ அடியவர் ட்கு என்று ருள் டந்து தீவினை ள்போய ல இவ்வேழு லகு'' இத்யாதியாலே அந்வய ' திருவுள்ளம்பற்றி ததநுகுணமாக வாக்யார்த்த ருளிச்செய்கிருர் (பொறுப்பிக்குமித்யாதி).

(அவர்களுக்குறுப்பாய்) அவர்கள்பண்ணும் ஸமாராதந ' ளுக்குறுப் பாய். தழுவி' என்றதினர்த்தம் (பரப்படையவித்யாதி). [Grantha] அத்ரக்ருத்ர பததி என்று தோற்றுகையாலே மூர்த்தமான ஆகாசத்தை அரு'' என்று அமூர்த்தமாகச் சொல்ல ' கூடுமே ாவென்ன வருளிச்செய்கி றுர் (அருவிடமெ ன்றித்யாதி). ... ... (௬)

௭. ெ ன்றி மிகு நரகனுரமது வழிய விசிறும்
விறலாழித் தடக்கையன் விண்ணவர்கட்கன்று
குன்றுகொடு குரை டலைக் கடைந்தமுத மளிக்கும்
குருமணியென் ஞரமுதம் குலவி புறை கோயில்

பெரியதிருமொழி ௩ ப, ௧௦ தி ௨ பா, வெ ் றிமிகு

எ ் றுமிகு பெருஞ்செல்வத் தெழில்விள ்கு ம றயோர்
ஏழிசையும் கேள்விகளு மியன்ற பெரு ் குணத்தோர்
அன்றுல ம் படைத்த னே யனையவர்கள் நா ்கூர்
அரிமேய விண்ண ரம் ண ்கு மட நெஞ்சே (௨)

பத .	உரை.	ப ம.	உரை.
வெ ்றிமிகு	ஜயம்மிக்	குலவியு ற	விரும்பிவர்த்திக்கிற
நரகன்	நரகாஸுரனு டைய	ே ாயில்	திவ்ய ்த்தாநமாய்
அது உரம்	அப்படிப்பட்டபலம்	என்றும்	ப்ரதிதிநமும்
அழிய	நசிக்கும்படி	மிகு	மிகுத்து ருகிற
விசிறும்	வீசாநி ்றுள்ள	பெரும்செல்வ	நிர தி ஸம்பத் தயு
விறல்	மிடுக்கை யுடைய	த்து	ட ராய் [ராய்
ஆழி	திருவாழியை	எழில்விளங்கும்	அழகுவிளங் ாநிற்பா
தடம்	பெரிய [யவனுய்,	ம றயோர்	வேதத் தக் ரக ண்டிருப்பாராய்
கையன்	திருக்கையிலேயுடை	எழ்இ சயும்	ஸப்த ்வரங் ளும்
அன்று	தேவஜாதி ஆர்த்தித்த ன்று	கேள்விகளும்	ற்றுமு ண்டா அங் ே ாபாங் ் ளு ்
விண்ண ர்கட் கு	இந்த்ராதிதேவர் ளு க் ாக [ட்டு	இயன்ற	அதி ரித்த
குன்றுகொடு	மந்தரபர்வதத்தை	பெரு் குணத் தோர்	மஹாகுணப்ரசுரராய்
குரை டலே	கோஷிக்கிற ஸாகரத்		
கடைந்து	மத ம்பண்ணி [தை	அன்று	அக்க த்தில்
அமுதம்	அம்ருதத் த	உலகம்ப டைத்த	ஜ த்ஸ்ருஷ்டிபண்
அளிக்கும்	(அ ர்களு ்கு) க் கு பைபண்ணின	னே அனைய வர்கள்	ணிண ப்ரஹ்ம ாை ப்போலேஜகத் ்ரு ஷ்டிபண் ல்ல
குருமணி	ப்லா ்யமான மணி போன்றவனுய்		ரா ப்ராஹ்மணர் வர்த்தி ்கிற
என் ஆர்அமுதம்	என்னுடைய அத்ருப் தாம்ருதமானவன்	நாங்கூர் அரிமேயவிண் ரம் மட நெஞ்சே.	ணங்கு (௨)

வ்யா. இரண்டாம்பாட்டு. (வெ ்றி யித்யாதி) புக்க புக்க துறைதோறும் வெற்றிகொள்ளக்கடவனுய் †இந்த்ராதி ள் குடியிரு ப்பழித்துத் திரிகிற நர ாஸுரனுடைய மிடுக்கழியும்படியா வீசா நின்றுள்ள மிடுக்கையுடைய திருவாழியைத் திருக்கையிலே யுடைய வன். நர ாஸுரனை நிரஸித்து தே ஜாதிக்குக் குடியிருப்புப்பண் ணிக் கொடுத்துவிட் ட வளவன்றிக்கே அவர்கள் 'எங்களுக்குக் கடல்கடைந்து அம்ருதத்தை வா ்கித்தரவேணும்' என்ன ் அ ர் களுக்காக மந்தரத்தை நட்டு கோஷத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற கட லேக்கடை ந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தைக் கொடுத்தவன். (குரு மணி) † அவர்கள். 'நீவேண்டா, எங்களுக்கு உப்புச்சாறமையும்''

என் • பெருவிலையனை தன்படி யொன்றும்பாராதே தன் தோள் நோவும்படி கடலை நெருக்கிக் கடைந்து அவர்களுக்கு அம்ருதத்தை உபகரித்த ன். (என்னாரமுதம்) அ ர்களம்ருதம்போ லன்றிக்கே தம்முடைய அம்ருதமிருக்கிறபடி † ெ ரண்டாடி 'கொ ' டு வர்த்திக்கிறதேசம்.

(என்றுமித்யாதி) நாள்செல் நாள்செல்ல மிக்கு ரரா கின் றுள்ள கிர திகஸம்பத்தையு டயராய் அத்தாலே அழகு விளங்கா நிற்பாராய் வேதத்தைக் கரை ண்டிருப்பாராய் ஸப்த ஸ்வரங்களை யும் மற்றுமு ' டா அங்க 'களையும் ‡ இவர் ளில் மேற்பட அதி ரித்தாரில்லை' எ ' னும்படி அதிலுண்டான வாஸனையாலே ஆத்ம கு ப்ரசுரருமாய் தனித்தனியே ஜகத்ஸ்ருஷ்டி க்ஷமருமான ர் கள் ர்த்தி 'கிற திருநா 'கூரில். .. ... (உ)

அரு. இரண்டாம்பாட் . (ெ ' றியித்யாதி) முதற்பாட்டிற் சொன்ன தீவினைகள் போய ப் ப ' னு 'குறுப்பான விரோதிநிரஸநசீல த்தையை யும் ஏழுல த்த ர் பணி 'கு உபயு 'தமான உதவிகளையும் மேற்பாட்டுக் ளிலே அருளிச்செய் 'கோவி அதில் கீழ்த்திருமொழியில்(க) ஆருதசினத் தி-'' எ ' கிறபாட்டிலும் முதற்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமா நர நிரஸநத்தை யு ' அம்ருதமதநத் தயுமருளிச் செய்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங் தி.

உர து' 'ற விடத்தி ' உத் ர்ஷத்தை ருளிச்செய்கிறார் (இந்த் ராதிகளித்யாதி). குருவா மணி - ம் ர 'யமான மணியெ 'றாய் அர்த்தமரு ளிச்செய்கிறார் (அவர் ளித்யாதி). குலவி ' எ 'றது 'கர்த்தம் (ெ ாண் டாடிக்கொண்டு) எ ' றது. ... ... (உ)

ரு. உம்பருமி ' ே ழுலகு மேழ் டலு மெல்லாம்
உ ' டபிரா னண்டர்கள் முன் க ' டு மகிழ்வெய்த
கும்பமிகு மதயானை மருப்பொசித்துக் ஞ்சன்
குஞ்சி பிடித்தடித்த பிரான்கோயில் மருங்கெங்கும்
பைம்பொனொடு வெ ' முத்தம் பலபுன்னை காட்டப்
பலங்கனி ள் தேன் ாட்டப் பட ரவேரல்குல்
அம்பனைய க ' டைவார் மகிழ்ெ ய்து நாங்கூர்
அரிமேய விண்ண ரம் ணங்கு மட நெஞ்சே (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம.	உரை.
உம்பரும்	தேவர் ளு '	எழ்க ழும்	ஸப்தஸமுத்ர 'களும்
இவ்வேழுலகும்	இந்தஸப்தலோகங்க ளும்	எல்லாம்	இவையெல்லாவற் றையும்

(க) ரு - க - அ.

உண்ட	ப்ரளயத்தில்அமுது செய்த	கோயில்	...த்தா மாய்
பிரான்	உப ாரகனாய் (க்ரு ஷ்ணனாய் ந்தவத ரித்து)	மரு குள கும் பக்	மெல்லாம்
அண்டர்கள்	இடையர்கள்	ப புன்னை	பல னபு னை ள் (மொட்டும்பூவுமா ய்ப்பூத்துநி று)
ண்டெகிழ்வெ ய்த	ண்டுஉகக்கும்படி	பம்பொனொடு	அழகியபொ னையும்
முன்	அ ர ள்முன்னே	வெ ள்முத்தம்	வெளுத்தமுத்துக்களை யும்கூட்டினாற்
கும்பம்மிகு	குடம்போன்றபெரிய மஸ்த த் தயு டய	காட்ட	காண்பிக் [போ
மதயானை	மதமுதிதமானகுவல யாபீடத்தின்	பலம் னிகள்	பலாப்பழங்கள்
மருப்பு	கொ ம்பை	தேன் ாட்ட	மதுசொரிந்து ாட்ட,
ஓசித்து	முறித்து	படம்	பட த் தயு டய
ஞ்சன்	ம்ஸனு டய	அரவு	ஸர்ப்பம்போலும்
குஞ்சிபிடித்து	மயிரைப்பிடித்து	ஏர்	அழகிய
அடித்த	அழியச்செய்த	அல்குல்	நிதம்பத் தயும்
பிரான்	உபகாரகனு டய	அம்புஅனைய	சரங்கள்போன்ற
		ண்மடவார்	ண் ளையுமு ட ஸ்த்ரீகள்
		கிழ்வெ ய்தும்	ஸந்தோஷிக்கிற

நாங்கூர் அரிமேயவிண்ணகர மட நெஞ்சே. ண கு. (௩)

வ்யா. மூ ரும்பாட்டு (உம்பருமித்யாதி) தே ாதியும் இந்த எழு வை ப்பட்ட லோ ங்களும் இத் தச்சூழப் போந்திருக் கிற கடல் ளேழும் இவை யடைய ப்ரளயத்திலே நோவுபடப்பு யிற்றிலேவை த்து நோக்கின உப ார ன் ருஷ் ணாய் ந்த ,ரி த்து, † இடை யர்க டு ப்ரீதராம்படியாக குடம்போலே பெரிய ம ஸ்த த்தை யுடைத்தாய் மதமுதிதமாயிரு துள்ள குவலயாபீட த்தினுடைய கொம்பைமுறித்து அந தரம் ம்ஸனுடைய மயிரைப் பிடித்துத் தலைகீழா த்தள்ளி முதுகிலேய றந்து அவனையழியச் செய்த உபகாரகனுடைய கோயில்.

பரிஸரமடைய. (பைம்பொனொடு வெ ள்முத்தம் பலபுன்னை காட்ட) புன்னைகளானவை மொட்டும் பூவுமாய்ப்பூத்து நின்றபோது பொன்னிலே முத்தையழுத்தினாற்போலே காட்டாநின்றது. பலாப் பழங்கள் தேன் காட்டாநின்றது. படத்தையுடைத்தான அரவுபோ லே † அழகிய அல்குலையுமுடையராய், அம்போடொத்த க கண்களையு முடையரான ஸ்த்ரீகளானவர்கள் † 'இன்னபோதின்னது † இ ன தில் இன்னதுண்டாம் என்னும் வ்யவஸ்த்தை யின்றி கேயிருந்தத்." என்று அவற்றைக்கண்டு த்ருப்தைகளாகிற. ... .. (௩)

அ . மூன்றும்பாட்டு. (உம்பரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் ( ) அண் டமும்' எ 'கிற பாட்டில் ஆபத்ரக்ஷணமும் (உ) பெண்மைமிகு' ன் கிறபாட்டில் ப்ரஸ்துத பூதா கிரஸ த்தால் அ ஊயேவின 'ஸகிரஸநமும் திருவுள்ளத்தில் தோ 'றி அவற் ற யிப்பாட்டிலே ருளிச் செய்கிறுரெ 'று முதற்பாட்டோடே ங் தி.

அண்டர்கள்' என்றதி ர்த்த' (இடையர்) எ 'றது.

ஏர் ' ன்ற தினர்த்தம் (அழகிய) எ 'றது. ாட்ட- கிழ்வெய்தும்'' எ 'ற வர்த்தமான நிர்த்தேசத்தா' ப்பே து' பழுத்து மதுசொரிந்திரு க்கு மென்கை பலிக் யாலே யருளிச்செய் ருர் (இ 'னபோதின்னது) என்று. 'புன்னை பொன் முத்த' ட்ட ன் ாலே (இன்னதிலி ன் து) எ 'றது. ... ... (௩)

௪ ஓடாத ாளரியி னுரு மது கொ 'டன்
றுலப்பில் மிகு பெரு ரத்த விரணியனைப் பற்றி
வாடாத ள்ளுகிரால் பிளந் 'ற 'ம க்
கருள்செய்தான் ாழுமிடம் ம 'லி செ' ழுநீர்
சேடேறு மலர்ச்செருந்தி செழுங் கமு ம்பாளை
செண்ப ங் ள் ம நாறும் ண்பொழிலி னூடே
ஆடேறு ய ாலைப் புகை கமழு நாங்கூர்
அரிமேய வி ' ரம் ங்கு மட நெஞ்சே (௪)

பதம.	உரை.	த .	உ ர.
அன்று	ப்ரஹ்லாதனை நிர்ப்ப ந்தி 'கிறகாலத்தி [லே	உகிரால்	க 'களால்
ஓட ாத	பிற் ாலியாத	பிளந்து	(அவன்மார் வ) இரு பிளவாம்படி ப ண்ணி
அது	அப்படிபலிஷ்ட்ட ா	அ ன்ற ' க னுக்கு	அவ 'பிள்ளையான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ் வானுக்கு
ஆளரியின் ரு ம்கொண்	நரஸிம்ஹத்தின் டி 'கொண்டு	அருள்செய்தா	அருளைப்ப ண்ணி ன ஸ்வாமி [மாய்
லப்புஇல்	ஸ' 'யாரஹிதமான	வாழு 'இட'	வர்த்தி 'கிறஸ்த்தாந
மிகுபெருவரத் த	மி வு 'பெரிய ரங் ளையுடைய	மல்லி க	மல்லி ககளும்
இரணியனை	ஹிரண்யனை	செங்கழுநீர்	ரக்தோத்பலங்களும்
பற்றி	பிடித்து	சேடேறுமலர்	திரளப்பூத்தபூவையு டய
வாடாத	வளையாத		
ள்	தீக்ஷ்ணமான		

(௧) ௩-௧ ௩. (உ) ௩-௧-௫.

செருந்தி	ஸுரபுன்னை ளும்	ஆடுஏறுவயல்	கரும்புஆடுகைக்காக ஏறினவயலில்
செழு	அழகிய	ஆலைப்பு கமழ	ஆலைப்புகை பரிமளிக்
கமுக பாளை	பா குப்பாளை ளும்	மூ	கிற
செ ப ள்	செண்ப ப்பூக் ளும்	ா கூர்.	(ச)
மண நாறு	பரிமளம் மழுகிற		
பொழிலி	அழகியசோலையி		
டே	டுடே		

வ் ா. ாலாம்பாட் . (ஓடாத வித்யாதி) ஹிர யனுடைய முருட்டுடலைக் க டா பிற்காஸியாதபடியான நரஸிம்ஹத்தி னு டய ெ னுத அன்றிக்கே நாட்டில் நடையாடாத ர ஸிம்ஹமென்னுதல். (உ ப்பில்) அஸ க்யேயமாய் †ஓரோவர கனே முடிவு ா ெ ா ளுதபடியா யிருப்பதாய் ரங்கொடுத்த தே தை ளு கு கூட குடியிருப்பரிதாம்படி பெரியவரத்தையுடைய ஹிர யனைப்பற்றி (ாடாத) †ஹிரண்யனுடைய முருட்டுடலிலே தைத்தால் வளையக்கட தன்றிக்கே கூர்மை மி கிருக்கிற திருவுகி ராலே இர டுகூறும்படி பிளந்து † அ ன்பக் விழவுதீரும்படி அவ ன்மகன் ' ன்று ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் ப லிலே அருளைப் பண்ணின ன் ர்த்திக்கிற தேசம்.

ம லிகை செ ழுநீர் சேடு திரட்சி. திரள ப்பூத்த பூவை யுடைத்தான செரு தி அழகிய முகம்பாளை செண்பகம், இவை பரிமளத்தைப் புறப்பட விடாநின்றுள்ள அழகிய பொழிலின்நடுவே † ஆடுகை க் ா ஏறின யலில் ஆலைப்புகை யானது கமழுமாயிற்று.

அரு. நாலாம்பாட்டு, (ஓடாதவித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியில் முதற் பாட்டிலும் இரண்டாம்பாட்டிலும் ப்ரஸ்துதமான ரஸிம்ஹாவதாரத்தாலே விரோதிநிரஸநமும் ஆஶ்ரிதஸுபத்துக்கு உதவின மயுமருளிச் செய்கிரு ரென்று இதுக்கு முதற்பாட்டோடே ஸங்கதி.

"மிகு ' என்றது குத்தாத்பர்யம் (ஓரோவித் ர தி). -கிருக்கு வாட்டமா வது - வளை கயென்று விவக்ஷித்தருளிச்செய்கிருர் (ஹிரண்யனுடைய வித் யாதி). (அவன்பக்கலிழவு தீரும்படி) என்றது - ஹிரண்யன் தன்னருளுக்கு விஷய மாகாமல் முடிந்தானே. என்னும் திருவுள்ளத்தில் குறைதீரும்பட யென்றபடி.

(ஆடுகைக்காக) - கரும்பாடு கக்காக. ... ... (ச)

ரு. கண்டவர்தம் மனம்மகிழ மாவலிதன் வேள்வி
யளவில்மிகு சிறுகுறளாய் மூவடியென் றிரந்திட்
டண்டமும் இவ்வலைகடலு மவனிகளு மெல்லாம்
அளந்தபிரா னமருமிடம் வளங்கொள் பொழிலயலே
அண்டமுறு முழவொலியும் வண்டினங்க ளொலியும்
அருமறையி னொலியும் மடவார் சிலம்பினொலியும்
அண்டமுறு மலைகடலி னொலிதிகழு நாங்கூர்
அரிமேய விண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே (ரு)

பதம்.	உரை.	பதம்.	உரை.
கண்டவர்தம்மனம்	கண்டவரெல்லாருடையநெஞ்சுகள்	அமரும்	நித்யவாஸம்பண்ணுகிற
மகிழ	ஆநந்திக்கும்படி	இடம்	தேசமாய்
மாவலிதன்வேள்வி	மஹாபலியஜ்ஞவாடத்திலே	வளங்கொள்	ஸம்ருத்தியையுடைத்தான
அளவுஇல்	க்ருத்ரிமில்லையென்றுதோற்றுமவனாய்	பொழில்அயலே	பொழிலின்அருகே
மிகுசிறுகுறளாய்	வடிவில்மிகவும்சிறுத்தவாமனனாய்க்கொண்டு	அண்டம்உறு	ஆகாசத்திலேசென்று வ்யாபரிக்கிற
மூவடியென்று	மூன்றுஅடி ஏன்தரவேணுமென்று	முழவுஒலியும்	வாத்யகோஷங்களும்
இரந்திட்டு	யாசித்து	வண்டினங்கள் ஒலியும்	மதுபாநம்பண்ணிக்களித்துப்பாடுகிற வண்டுகளின் த்வநியும்
அண்டமும்	ஆகாசத்தையும்	அருமறையின் ஒலியும்	துர்க்ரஹமானவேதகோஷமும்
இ	இவ்வருகான	மடவார் சிலம்பின்ஒலியும்	[ஆடுகிற] ஸ்த்ரீகளுடைய நூபுரத்வநியும்
அலைகடலும்	அலையெறியாநின்றுள்ளஸாகரங்களையும்	அண்டம் உறும்	அண்டபித்தியிலே சென்று
அவனிகளும்	ஸப்தத்வீபமானபூமிகளையும்	அலை	அலையெறிகிற
எல்லாம்	இவையெல்லாவற்றையும்	கடலின்ஒலி	ப்ரளயார்ணவகோஷம்போலே
அளந்த	அநாயாஸேந அளந்துகொண்ட	திகழும்	விளங்குகிற
பிரான்	உபகாரகன்	நாங்கூர்.	(ரு)

வ்யா. அஞ்சாம்பாட்டு. (கண்டவர்தம் மனம்மகிழ) அநுகூல ப்ரதிகூல விபாகமின்றிக்கே கண்டவர்கள் நெஞ்சாறு மகிழும்படியாக மஹாபலியுடைய யஜ்ஞவாடத்திலே † இவன் தேவகார்யம் செய்கிறுன்'' என்று தோற்றாதபடியாக 'நாட்டில் வாமநர்கள் திருவுலகளந்தருளின விடம்' என்னும்படியான வாமநவேஷத்தைப் பரிக்ரஹித்து, எனக்கு மூன்றடி வேணும்' என்று அர்த்தித்து,

ஆ ாசத் தயும் அலேயெறியா கி ' றுா்ள கடலேயும் த்வீப ' ளேயும் எல்லாம் அநாயாஸேந அளந்து௦ ா ' ட உப ாா ' கித்ய ாஸம் ப ' கிற தேசம்.

(வாளமித்யாதி) ம்ருத்திகை யுடைத்தாயிரு 'கிற பொழிலி † ருசே ஆகாசத்தி காசமுள்ள விடமெ 'கும்போய் வ்யாபரி ' கிற † ாத்யசோஷமும் மதுபாநம் ப ' ணுகிற ' ண்டு ளினு டப த் கியும் சே தசோஷமும் ஆடுகிற ' த்ரீ ளி டய சிலம்பொலி யும் அ ' டபித்தியிலே சென்று அலேயெறிகிற ப்ரளயார் . வ சோ ஷம்போசே விளா ' ா கின்றுள்ள ... . . (௫)

அரு. அஞ்சாம்பாட்டு (' ட ரித்யாதி) கீழ்த்திருமொழியி ' ா ஸிம்ஹாவதார மநுபவித்த ா் ரா ா தாரத்தில் போயநுபவித்தார், அப்படி யே இங்கு ' நாஸி ' ஹாவதாராநு ந்தாநாநந்தரம் ாாமா தாரத்தில் போ வொருப்பட டுசே வழிபறிக் ாரரைப்போசே ளவில் மிக்க குறள் ந்து வி ஞ்சை வஞ்சிக் அ 'கே ப்பட்டநுபவித்து 'ா ' டு தேவர்க்குத வினதும் எல் ார்க்கு முதவித் திருவடி ளேப் பரப்பி மயும் அநுஸந்திக் ரூரென்று ' கதி. ஆ கயிறே க ' டவர்தம் ம ' கிழ எ ' று த ' ௦ ஞ்சு அபஹ்ருதமானத் தயும் ஸூசிப்பித்தது.

ளவில் ளவில்லை என்னும்படி தோற்றும ஞய் மிகவும் சிறிசாய்க் குறளான வேஷத் தயு டயனுய் என்று சப்தார்த்தம் திருவுள்ளம்பற்றி பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறுர் (இ னித்யாதி). லோ த்தில் ாமாா்களெல் ா நும் த்ரிவிக்ாமனேடொப்பாரென்னும்படி மிகவும் குள்ளே ன்றபடி.

அயல்" என்றதினர்த்தம் (அருசே) எ ' றது. முழ௦ ாலி' என்றதி னர்த்தம் (வாத்யகோஷம்) என்றது. ... ... (௫)

ர்ு. ாணெடுங் கண் மலர்க் கூந்தல் மதிவிக்கா விலங்கை
மன்னன் முடி யொருபதும் தோளிருபதும் போயுதிர
தா௦ டுந தி ' சிலேவளேத்த தயாதன் சேயென்றன்
தனிச்சா ' ான ர்க்கரசு கருதுமிடம் தடமார்
சேணிடங்௦ ாள் மலர்க்கமலம் சேல் யல்கள் வாளே
செங்கெலொடு மடுத்தரிய உதிர்ந்த செழுமுத்தம்
வாணெடு ' க ' க டசியர்கள் ாருமணிநாங்கூர்
அரிமேயவி ' ரம்வ ங்குமட௦ெஞ்சே. ( )

பதம்.	உ ா.	பதம்	உரை,
வாள்	வாள்போலேகூரியதா [ய்	மலர்	பூஅணி 'த [டைய
௦ டு	நீண்ட	கூ ' தல்	மயிர்முடியையுமு
கண்	திருக்கண்களேயும்	ை திலிக்கா	பிராா ' டிக்கா

இ ங் ம ங் ரதிபனு ரா		சேண்இட கொ	ஆ ரசமுள் விடமெ குமெ கிரு
ஒருபதுமுடியு	பத்துத்தலை ஒு		ற
இருபதுதோளு	இருபதுதே ள் ளும்	மலர்	பூ ளையு டத்தா
ம்		மலம்	தாம ர யயு
போய் திர	திர் துபோம்படி	சேல் யல்	சே கயல் ாளை எ
தா	பூட்டப்பட்ட ாணையு டத்தா	ாளை	ன்னு மத் யங் ளையு
ௐ	ட	செ ெ லொடு	செ ெ ல்லோடே
தி	த்ருடமா	அ த்த அரிய	அ த்துப்பிடித்து அ று [ந்த
சிலை	வில்லை		
ளைத்த	ளை பப ணி	உதிர்ந்த	அ ற்றினின்றுமுதிர்
த ரத சேய்	த்சரத பெற்றம ஒு	செழு	அழ ய
எ ற	எ க்கு [ய்	முத்த	முத்து ளை
தனிச்சரா	அத்விதீயரக்ஷகனுய்	ா	போலேகூரிய
ா ர்க் ா	நித்யஸூரிகிர் ாஹ ௐ	ௐ	நீ ட ளையு டய
ரு இட	விரு பி ர்த்தி ற த்தா மா	டசியர்	ர்ஷகஸ்த்ரீகள்
		வாரும்	திரட்டியெடு ற
தட ஆர்	பொய் க் கீ ற; திருப்பதாய்	அணி	ு தரமா
		ா கூர்.	( )

வ் . ஆரும்பாட்டு. (ாளித்யாதி) ஒளி யச்சொல்லுதல் ாள்போலேயிருக்கிற நெடிய திருக்க ளையும் மல ரயுடைத்தா மயிர்முடியை புமு டய ஸ்ரீ நகராஜ திரும ஒுக் ாக ல க்கு கிர் ாஹ ஒயிரு கிற னுடைய பத்துத்தலையும் இருபதுதோளும் உதிரும்படியா த் †தாளையு டத்தாய் நெடிதாய்த் தி ணிதாயிரு கிற வில்லை ளைத்த தசரதாத்ம ன். சேய் பிள்ளை. (என்றன்தனி சரா) ( ) தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சம தவே என்னுமாபோலே ாணுமிருப்பது ※அயர் றுமமரர்களதி பதி ர்த்தி கிற த்தாநம்

† பொய்கைகள் நிறைந்திருப்பதாய் ஆகா முள்ளவிடமெ குப ளர்ந்திரு கிற மலரையுடைத்தா தாம ர சேல் யல் ள் ளை இ ற்றைச் செங்கெலோடே அடுத்தறுக் உதிர்ந்த † அழகி முத்துக் ளைக் திர்பொறுக்கவிழிந்தவர் ள் ாரு ர்களாயிற்று. (

அ. ஆரும்பாட்டு. (வாளித்யாதி), நடுவே ழிபறித்த ர் ண்டே ஷத்தை யநுபவித்தவநந்தரம், "மின்னனையநு மரு குல்" என்கிற பாட டிலநுபவித்த ராமாவதாரத் த அநுபவி கிறு ரென்று ஸங் தி.

(க) தி - வாய் - ௩ - ௬ - அ

தாள் ழ பூட்டாய் பூட்டப்பட்ட ாணை சொல்லுமெ
கொ

(பெ கள் நி ற திருப்பதாய்) ன்றது-பொ ெ லா யா
பித்திருப்பதாயெ று தாம ர கு விசேஷ . முத்து ள் தா ரயிலு
மீ ளிலு மு டெ னு ப்ரஸித்தியைப்பற்ற வருளிச் செ கிறார் (அழ யு
வித் ாதி). ... ... ( )

ஶ. தீமனத்தா கஞ் து ஞ்சனையி திரியும்
தேனு னும் பூதனைத ருயிரும் செகுத்தா
ாமனைத்தா பயந்த கருமேனியுடை யம்மா
ருதுமிடம் பொருது பு ல் து ற ற முத் தி
நா ம த்தால் ம திரங்கள் நால்வே த மைந்து
வேள்வியோடாற கம் வின்று கலை பயி ற
காமனைத்து மறைய ர் ள் பயிலுமணி நா கூர்
அரிமேயவி ணகரம் ங்கு மடநெஞ்சே ( )

ப த .	உ ா.	ப .	உ .
தீமனத்தா	பொல்லாதநெஞ் ச யுடையனு [வே	முத்துஉ தி	முத்து ளைத்தள் ா நிற்பதாய்
ஞ்ச து	ம் ப்ரேரணையா	நா	நா
ஞ்சனையில்	ருத்ரிமவே ஷ ெ ா	மனத்தால்	ம ஸ் ாலும் [ம்
திரியும்	திரிகிற [ண்டு	ம திரங் ள்	ப வங்ம த்ர ளை யு
தேனுகனு	தேனு ாஸுரனுடை வும்	ால்வேதம்	துர்வே த ளையும்
		ஐந்துவேள்வி யோடு	பஞ்சமஹா ஜ்ஞ ளையும்
பூதனைதன்	பூதனையு டையவு		
ஆர்உயிர்	ற்சீ னை	ஆறுஅங் ம்	ஷட ளையும்
செகுத்தா	முடித்தவனாய்	வின்று	அப்யஸித்து
ாமனை	ஸர் லோ ஸுந்தர னைம தனை	கலைபயி	பூவிம ள்ளசாஸ்த்ர
பய த	பெற்ற	அங்குஅ து	விள த்தி ஷயத்து கு த்தகுதிபா பரி ான்றுசுத்தாந்தம் சரணத் தயு டையரா
கருமேனிஉ ட	றுத்ததிருமேனியை		
அம்மான்	யு டயனு ஸ்வாமி		
ருதும்இடம்	விரும்பி ர்த்திக்கிற தேசம ய்	ம ற ர்கள்	ை தி ர்
பொருதுபுனல்	தி ரயோடுதி ர பொராநின்றுள்ள புனலா து	பயிலும் அணி	ெ ரு குை யினவ்வு யு [ந்த நா கூர் (எ)
து றுதுறை	ப்ரதிது றையிலு		

வ்யா. ஏழாம்பாட்டு. (தீமனத்தாணித்யாதி) தீதா ன நெ
யுடையனாய் †ப வத்தத்வம் ஓரிடத்திலேயுண்டெ னப்பெறாத நெ
ஞ் சயு டைய ம் ன் அவனுக்குறுப்பாய் க்ருத்ரிமத்தாலே நலிவா

ஞைகத்திரிந்த தேனு பூதனை அவர் ளைமுடிக்துப்பொ ட்ட அழகில் ந்தா காமனுக்கு மூத்பாத ஞய் அ ள ல்லாதபடி ஸ்ரமஹரமான திருமேனி யயு டயனுயிருக்கிற ர்வே வரன் விரும்பி ர்த்திக்கிற தேசமாயிற்று.

தி ரயோடு தி ர பொராநின்ற ள புனலா து து றமே ா றம்துறைதோறும் முத்து ளைத் தள்ளாநிற்பதாய் நா ாலும் மந ஸ்ஸாலும் ப ந்மந்த்ர கள், ாலுவ கப்பட்ட வேதம், பஞ்சமஹா யஜ்ஞும் அ ங ள் துடக் மான ற் றப் பலகாலுமப்யஸித்துப் †பரிசுத்தா த ர ர் நெரு கு யால் த அழ யு டய. (எ)

அரு. ஏழாம்பாட் . (ஸீம த்தாணித்யாதி) கீழ் ராமாவதாரத்தில் போ வ ரயும் சீகரி கும்படியான விரோதிநிரஸ பர பரையுள்ளது க்ருஷ்ண தாரத்திலேயா யாலே கீழ் கு ன் குஞ்சி பிடித்தடித்த பிரா என்று சொன் த்தா த்ருப்திபிற ா மையாசே இனி மேற்பாட் டுக் ளி லெல் க்ருஷ்ணபதா களை ாய் தபடியே பேசியநுபவிக்கி றுரென்று ஸ தி.

விவரணம் (பகவத்தத்வமித்யாதி.)

அங்கு - ஆமனத்து - பகவத் விஷயத்துக் ாயிருக்கிற மனத்தென்றும் அதி ர்த்தமருளிச் செய்கிறார் (பரிசுத்தா தம் ரணர்) என்று. ... (எ)

மூ ன்றதனல் விளவெ றிந்து ளியுதிர்த்த காளை
ாமருசீர் முகில் ண் ன்காலி ள் மு ாப்பான்
குன்றதனல் மழை தடுத்து குடமாடு கூத்த
குலவுமிடம் ெ ாடி மதிள் ர் மாளிகை கோபுர கள்
துன்றுமணி ம டபங்கள் சாலைகள் தூமறையோர்
தொ கீண்டித் தொழுதியொடு மி ப் பயிலும் சோலை
அன்றலர்வாய் மதுவு ட களிமுரலு நா கூர்
அரிமேயவி கரம் வ கு மடநெஞ்சே. (அ

பதம்.	உ ர.	பதம்.	உ ர.
கன்றதனல்	த்ஸ ஸாரனுலே	முகில்வண்ண	ாளமே ம்போன்ற
விளவுஎறிந்து	ாய்நின்ற அ		டிவழகை யு ட
	ஸாரனையெறி து		யனுய்
	பாட்டின்பழத் த	மு	மு னே
	உதிரும்படிப ணி	காலிகள்	பசு ளை
	வயௌவகனுய்	ாப்பான்	ரக்ஷிக் காக
	எல்லாராலும்விரும்	குன்றதனல்	பர்வதத்தாலே
	அழகிய [பப்பட்ட	ம ழ	ர்ஷத்தை

தடுத்து	நிரோதித்து	தூ	பரிசுத்தரா
குட ா கூத்த	குட கூத்தாடி	றயோர்	ப்ராஹ்மணர்
		தொக்குாண்டி	கூடித்திரளு ா லுண்டான
கு வும்இட	கொ டாடி ர்த்திக் கும்தேசமாய்	தொழுதியொடு	ஆர ாரத்தால்மி கி ருப்பதாய்
கொடி	த் ஐ ளையு டத் தான்	மி ப்பயிலும்	மி வு ெ ரு ன
மதிள் ள்	ப்ரா ார களையும்	சோலை	சோலையிலு டா
மாளி க	ாளி யும்	அ றுஅலர்	அப்போதலி ஸித்த
ே ாபுர	கோபுர ளையும்	ய்	செ விப்பூவி
துன்று	ெ ரு கி	மதுஉ டு	மது ப்பா ம்ப
மணி	ணிமயமா	அ கு	அ வி த்தி [ணி
ம டபங் ள்	டப ளையும்	அளி	ள்
சாலைகள்	யா சாலைகளையுமு டத்தாய்	முரலும்	ா ப ணுகிற
		ரங் ர்.	(அ)

வ் ா. ட்டாம்பாட்டு. (றதணலித்யாதி) ருய்கின்ற அஸாரனை ொ டு விளா ாய்கின்ற அ ாரனை முடியும்படி பண்ணி லீலாா ம நுபவித்த செல் ப்பிள்ளை ாமருவப்படு தாய் ஆசைபடப்படுவதான சிரு டு கு ம் அத்தையும் ாமஹா மாயிருக்கிற திருமேனி யயுமுடையவ பசு களை ாக்ஷி கக் ா கோவர்த்த, தாலே ம ழதடுத்து மன்றிலே ார் ாநுப யோ ய மாம்படி குட கூத்தாடின ெ ா டாடி ர்த்தி கிறதேசம்

ெ ாடியையுடைத்தா மதிள்கள் மாளிகை ள், ே ாபுரங்கள் நெருங்கினம ரி ளையு டத்தான மண்டப ள் † சாலை ள் இ ற் றையுடைத்தாய் ப்ராஹ்ம ர்கூடித்திர ட ஆர ாரத்தால் மி கி ருப்பதாய் சோலையிலு ட ன செ விப்பூவிலே மதுபாநம்பண்ணி டுகள்பாடாநிற்பதுமான.

ப ம உ ப
ஞ்சனையா ருத்ரி ே ஷ ெ உ தி த ளி ெ ா ந்
ண்டு து
க ன்த தூதனையு ட ஞ்சஉலவுபொ மேகத்தளவு ஓ கி
உயிர் ப ன ழிஓ ே ாலையிஓ
உ டு லித்து ஓ வின ரு
வாய்த்த அருே யிரு த [ணி வ து ப்ரே சித் [
தயிர் டு தயி ரப்பா ம்ப ம்ெ ாடுப்ப ம்பத் தயு டாக்
ெ ண்ணெய்யமு ெ ெ யஅமு மாம றயோர் ஹாே தி
து டு துெ ய்து ப்ரா ர்
வலிமிக் மிடு குமி இரு த ா ர் தூவி லா ா புஷ்ப
ஞ்ச யிரது ட ப்ரா மர் பித்து
உண்டு பக்ஷித்து [னை அங்குஅஞ்சலி அ ே அஞ்சலிப
இ வு கு இக்தே ா த் த த்து ணி ெ ா ன்
உண்ட திருவயிற்றிலே த் று
தருளி அரிசர எ ஹரீ உ திரு டி
ானை யு ாவா று ளோ ர று
கருதும்இடம் விரும்பி ர்த்தி குமி இ றஞ்சும் ஸ்தே த்ரபூர் ா
ட ய் ஆ ரயி ற [
காவிரி ரவேரி தியா அணி ர் கூர் அழ திரு கூரி
சந்து த ர் ளாயு அரிமே விண் ரம் கு டெ
அ ல் அகரு ருக்ஷ ளாயு ஞ்சே ( )
ம் ஸ்வர் த் தயு [ம்

தயிர் ெ ெ ளோடெக் உயிர் ஊ ை ந்சொ லை ெ
ே ெ ருளிச்செ ரூர் (அந்கூே த் ர்தி). ( )

ம௦. செ று சி வி டயேழு பட டர்த்துப்பி ஊ
ெ வித் தோள் பு ர்ந்து ந்த திருமால்தன் ே ரயில்
அ றய மரன்சேயு மனைய ர் ள் நா கூர்
அரிமேயவி ரமமர்ந்த செழு கு ற
ன்றி நெடு ே ல் ல ம ை யர்தம் ே ரமா
வி றி யொலிமாலை யந்திரெ முெ றும்
ஒ றிரெடு மொ றுமிவை கற்று ல் ா ருலகத்
த்தமர் ட்குத்தமராயும்பருமா ர் ே ா (௦)

திரும ாழ்வார் திருவடி ளே சர ம.

வ . பத்தாம்பாட்டு. (இ ் றித்யாதி) அ வகின்றவிடத்தி லே, ரே . சென்று சினத் தயு டைத்தாயிருக்கிற ருஷப ் களை பூ யும் முடியும்படி அடர்த்து ப்பின்னைப்பிராட்டியு டைய செவ் வி யயு டைத்தா தே ளோடே அணைந்து ் த ஸ்ரிய பதி வர்த்திக்கிற ே ராயி ் (அ ் றித்யாதி) சாந்தி ் கு ப்ரஹ்மாவும் அழகுக்கு ஸுப்ர ஹ்ம ் யனு ் ஒப்பாம்படியிரு ் கிற ர்கள் ர்த்திக்கிற திருநா ் கூ ரி ் அரிமேயவி ர மர் ் தசெழு ் கு ் ற ் விபாடிற்று. (கன் றிடு டுவேல்) த்ரு ரீர ் ளிலே தத்து ் றை மூ வு மவ ரமி ் றி ் ே யிரு ் கிற ே லே ஆயுதமா வு டையராய் திருய ் யிலுள் ளார் ் கு ப்ரதாநரா ஆழ் ாருளிச்செய்த ஒலி யயுடைத்தான தொ டா்எட்டும்†இர ் டும் பத்தா வி ற் றஅப்யஸி ் ் ல ர் ள் இஹலோ த்திலே ஷ் ர் ள் ( ) பயிலும்திருவு டையார் எ ரேலும் எம் மயாளு ் பரமரே” ா ் னும்படி அ ர் ளுக்குத் லே ராய் பி ் னை உம்பருமா ர் ள் திரு டி திரு நந்தாழ் ா ளுேடே ஒரு ே ா யா ப்பெறு ர். (O)

பேரி வாச்சான்பிள்ளை திருவடி ளே சரணம